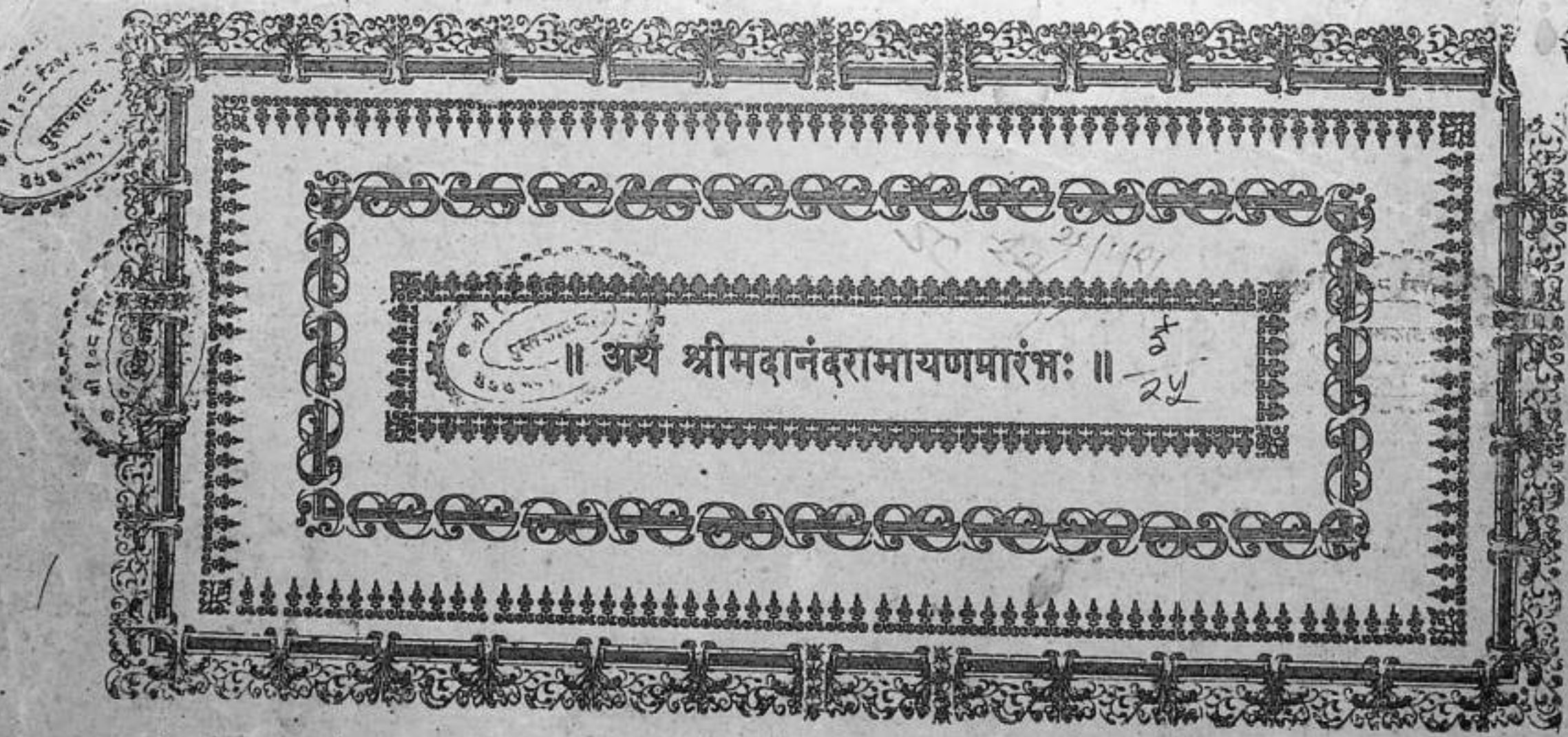

घोम ॥
राती
॥

॥ अथ श्रीमदानंदरामायणप्रारंभः ॥

५
२५

५५
१५

घोम
राती
पर्व

2

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीसरस्वत्यैनमः ॥ श्रीगुरुभ्योनमः ॥ श्रीकुलदेवताभ्योनमः ॥ ॥ वाल्मीकिरुवाच ॥ ॥ वामेभूमिसुतापुरस्तुहनुमानपृष्ठेसुमित्रासुतःशत्रुघ्नोम
 रतश्चपार्श्वदलयोर्वाग्यादिकोणेषुच ॥ सुग्रीवश्चविभीषणश्चयुवराट्तरासुतोर्जाबवान्मध्येनीलसरोजकोमलरुचिरामंभजेश्यामलम् ॥ १ ॥ आदौरावणमर्दनंद्विजगिराती
 र्थाटनंसेनयासाकेतेदशवाजिमेघकरणपत्न्याविलासाटनम् ॥ स्त्रीपुत्रग्रहणंस्तुषार्थमटनंपृथग्याश्चसंरक्षणंरामार्चादिविरूपणंदयितयास्वीयंस्थलारोहणम् ॥ २ ॥ एकदापार्व
 तीदेवीशंकरंप्राहहर्षिता ॥ कैलासवासिनंनत्वारामभक्त्यैकतत्परा ३ ॥ पार्वत्युवाच ॥ शंभोत्वयापुराणानिकथितानिमर्मांतिके ॥ रघुनाथस्यचरितंजन्मकर्मसमन्वितम्
 ४ कथयस्वाधुनादेवममप्रीतिविवर्द्धनम् ॥ आनंददायकंकर्मरघुवीरेणयत्कृतम् ५ ॥ श्रीशिवउवाच ॥ सम्यक्पृष्टंत्वयाकांतेरामचंद्रकथानकम् ॥ कथयामिसविस्तारंमहामं
 गलकारकम् ६ आदिनारायणाद्ब्रह्माभून्मरीचिविधेःसुतः ॥ मरीचेःकश्यपःपुत्रस्तत्सुतःसूर्यउच्यते ७ सूर्यपुत्रःश्राद्धदेवोमनुववस्वतस्त्विति ॥ सपुत्रोच्यतेतस्ये
 क्ष्वाकुःपुत्रःप्रतापवान् ८ इक्ष्वाकोस्तुविकुक्षिर्दशशादशसपुवहि ॥ विकुक्षेस्तुकुत्स्थश्चसपुवान्पुरंजयः ९ सपुत्रोक्तश्चंद्रवाहःककुत्स्थनृपतेःसुतः ॥ अनेनास्तस्य
 पुत्रोष्टुद्विंशरंधिश्चतत्सुतः १० चंद्रश्चंद्रस्यपुत्रोभूयुवनाश्वःप्रतापवान् ॥ शाबस्तोयुवनाश्वस्यशाबस्तस्यसुतोमहान् ११ बृहदश्वइतिख्यातस्तस्माज्ज्ञेनृपोत्तमः ॥
 कुवल्याश्वनृपतिर्दृढाश्वस्तत्सुतःस्मृतः १२ हर्यश्वइतितत्पुत्रोनिकुंभस्तत्सुतःस्मृतः ॥ बर्हणाश्वोनिकुंभस्यबर्हणाश्वनृपोत्तमाव १३ कृताश्वनृपतिःप्रोक्तःश्येनजि
 तत्सुतःस्मृतः ॥ युवनाश्वःश्येनजितोयुवनाश्वनृपोत्तमाव १४ मांधातात्रसदस्युर्हिसपुवकथितोभुवि ॥ पुरुकुत्सश्चमांधातुःपुरुकुत्सस्यवैपुनः १५ त्रस्यदस्युरितिरख्या
 तोऽनरण्यश्चापितत्सुतः ॥ अनरण्यस्यहर्यश्वोहर्यश्वस्याऽरुणःसुतः १६ त्रिबंधनोऽरुणाज्जातस्त्रिबंधनसुतोमहान् ॥ सत्यवतःसपुवान्त्रिशंकुरितिवैस्मृतः १७ सत्यवत
 स्यपुत्रोऽभूद्धरिश्चंद्रःप्रतापवान् ॥ रोहितस्तत्सुतःप्रोक्तस्तस्माच्चहरितःस्मृतः १८ हरितस्यसुतश्चंपःसुदेवश्चंपदेहजः ॥ सुदेवाद्विजयःप्रोक्तस्तत्पुत्रोभरुकःस्मृतः १९
 भरुकस्यवृकःपुत्रोवृकपुत्रस्तुवाहुकः ॥ बाहुकात्सगरोज्ज्ञेऽसमंजाःसगरात्मजः २० असमंजसःपुत्रोऽभूदंशुमानितिनामतः ॥ तस्यपुत्रोदिलीपस्तुदिलीपाच्चभगीरथः
 २१ भगीरथाच्छुतोजातःश्रुतान्नामःप्रकीर्त्यते ॥ नाभस्यसिंधुद्वीपश्चयुतायुश्चतत्सुतः २२ ऋतुपर्णस्त्वयुतायोःसुदासस्तस्यकीर्त्यते ॥ मित्रसहस्सपुवान्कल्माषां
 घिससपुवहि २३ सुदासस्याश्मकःपुत्रोभूलकोऽश्मकदेहजः ॥ सपुवनारीकवचोभूलकस्यसुतोमहान् २४ नाम्नादशरथःप्रोक्तस्तस्यपुत्रःप्रतापवान् ॥ नाम्नात्वैडविडः
 प्रोक्तस्तस्यविश्वसहःस्मृतः २५ तस्यपुत्रस्तुखट्वांगःखट्वांगादीर्घबाहुकः ॥ दिलीपश्चसपुवाऽत्रतस्यपुत्रोरघुःस्मृतः २६ रघोःपुत्रोह्यजःप्रोक्तस्तस्मादशरथःस्मृतः ॥
 राज्ञोदशरथाज्जातःश्रीरामःपरमेश्वरः २७ यस्यनामान्यनंतानिगुणंतिमुनयःसदा ॥ विष्णोरारभ्यकथिताएकषष्टिर्नृपामया २८ एकषष्टिर्नृपाश्चाऽमेध्यामोविराजते ॥
 तस्यतेचरितंलक्ष्मसंक्षेपाच्चब्रवीम्यहम् २९ इक्ष्वाकुवंशप्रवरःक्षत्रियोलोकविश्रुतः ॥ बलवान्सरयूतीरेज्योभ्यायांपार्थिवोत्तमः ३० नाम्नादशरथःश्रीमान्जंबुद्वीपपतिर्म

१ सीतयेतिपाठः । २ स्वीयस्येतिपाठः ।

हान् ॥ शशासराज्यधर्मेणसैन्येन ॥ अतः ३१ अयोध्यायास्तुसान्निध्येदेशे श्रीकोसलाह्वये ॥ कोसलायामहापुण्यः कोसलाख्यो नृपो महान् ३२ तस्यासीदुहितारम्याकौ
 सल्यापतिकामुका ॥ तस्यादशरथेनैव विवाहो निश्चितो मुदा ३३ लग्नार्थं तं समानेतुं दूतादशरथं नृपम् ॥ ययुर्विनिश्चयं कृत्वा विवाहदिवसस्य च ३४ तदादशरथश्चापिसाके
 ते सरयूजले ॥ नौकास्थोजलजां क्रीडां च केवैमं त्रिबन्धुभिः ३५ निशायां सेनया युक्तः स्तुतो मागधवंदिभिः ॥ रत्नदीपप्रकाशैश्च नृपवीरयोषितः ३६ तस्मिन्काले तुलंका
 यां विधिं प्रचच्छरावणः ॥ कस्मान्मे मरणं ब्रह्म न तत्त्वं मां वक्तुमर्हसि ३७ तद्रावणवचः श्रुत्वा कथयामास तं विधिः ॥ कौसल्यायां दशरथाद्रामः साक्षाज्जनार्दनः ३८ चतुर्धा पु
 न्रूपेण भूत्वा त्वां सह निष्यति ॥ पंचमेऽहनि लग्नस्य राज्ञो दशरथस्य हि ३९ दिवसो निश्चितो विप्रैः कोसलाख्येन रावण ॥ तद्विधेर्वचनं श्रुत्वा पुष्पकस्थो दशाननः ४०
 अयोध्यां सत्वरं गत्वा राक्षसैः परिवेष्टितः ॥ नौकास्थं तं दशरथं जित्वा युद्धैः सुदारुणैः ४१ बभञ्ज निजपादेन तानौकां सरयूजले ॥ तदा सर्वे मृतास्तत्र सरय्वानिर्मले जले ४२
 दशरथसुमंत्रौ द्वौ नौकाखंडोपरि स्थितौ ॥ शनैः शनैः प्रवाहेण गत्वा भागीरथी नदीम् ४३ ततः समुद्रमध्ये हि जीवितो विश्वेरेच्छया ॥ रावणः कोसलां गत्वा कृत्वा परमसंग्रमम् ४४
 कोसलाख्यं नृपं जित्वा कौसल्यां तां जहार सः ॥ ततः प्रमुदितो लंकां यावाकाशवर्त्मना ४५ दृष्ट्वा तिमिगिलं मत्स्यं वसंतं लवणार्णवे ॥ चित्ते विचारयामास देवास्ते मम शत्रवः
 ४६ लङ्कायाश्च हरिष्यन्ति कौसल्यां गुप्तविग्रहाः ॥ अतस्तिमिगिलायेमान्यासभूतां करोम्यहम् ४७ इति निश्चित्य मनसि पेटिकायां निधाय ताम् ॥ मत्स्यं समर्प्य हृष्टात्मा
 ययौ लंकां दशाननः ४८ तिमिगिलोपितामा स्येष्ट्वाऽन्धौ व्यचरत् सुखम् ॥ अग्रे दृष्ट्वा रिपुं स्वीयं तेन युद्धार्थमुद्यतः ४९ द्वीपे तां पेटिकां स्थाप्य संग्रामं रिपुणाऽकरोत् ॥ एत
 स्मिन्नन्तरे नौकाखंडं तं द्वीपमागतम् ५० तदा तौ मंत्रि नृपती द्वीपं तमारुरुहतुः ॥ तत्र तां पेटिकां दृष्ट्वा समुद्रादृष्ट्वाऽतिविस्मितौ ५१ तस्यां दृष्ट्वाऽथ कौसल्यां ज्ञात्वा तत्तं परस्पर
 रम् ॥ तया मुहूर्तसमये द्वीपे दशरथो नृपः ५२ गांधर्वाख्यं विवाहं च चकार मुदिताननः ॥ ततो राजाऽथ कौसल्यासुमंत्रो मंत्रिसत्तमः ५३ त्रयः स्थित्वा पेटिकायां तद्द्वारं पिदधुः
 पुनः ॥ तिमिगिलोरिपुं जित्वा चकारास्ये तु पेटिकाम् ५४ लंकायां रावणश्चापि समाहूय विधिं पुनः ॥ उवाच प्रहसन्वाक्यं सभायां संस्थितः सुखम् ५५ विधे तव मृषावाक्यं
 रावणेन मया कृतम् ॥ इतो दशरथस्तोये कौसल्यां गोपितामया ५६ तद्रावणवचः श्रुत्वा सभायां पद्मसंभवः ॥ दीर्घस्वरेण प्रोवाच ओं पुण्याहमिति स्फुटम् ५७ रावणः
 संभ्रमात्प्राह किमिदं व्याहृतं त्वया ॥ विधिः प्रोवाच लग्नं हि जातं दशरथस्य हि ५८ तदा विधिं मृषाकर्तुं दूतान् संप्रेष्य सादरम् ॥ तिमिगिलात्समानीय पेटिकां ब्रह्मणो तिके
 ५९ समुद्रादृष्ट्वा दर्शयामास तत्र तस्यां दशाननः ॥ तदाऽतिचकितः कुद्धस्तान्हंतुं खड्गमाददे ६० तदाऽतिसंभ्रमाद्देधारावणं वाक्यमब्रवीत् ॥ किं करोषि दशास्यत्वं
 माऽधुना साहसं कुरु ६१ कौसल्यैकास्थापिताऽस्यां पेटिकायां त्वया पुरा ॥ त्रयस्तत्र तु संजाता भविष्यन्त्यत्र कोटिशः ६२ भविष्यति वधस्तेऽद्य रामोऽद्यैव जनिष्य
 ति ॥ साहसं कुरु माद्यैव सत्यायुषि दशानन ६३ यद्भविष्यत द्रवतु तदग्रे मास्तु सांप्रतम् ॥ एतान् दूतैः प्रेषयाऽथ साकेतं त्वं सुखी भव ६४ न भविष्यति मद्वाणी मृषा

१ जीवंताविति पाठः । २ खंडस्ते द्वीपमप्यतः इति पाठः

जानीहिनिश्चयम् ॥ यद्वाव्यंतद्रवत्येवगहनाकर्मणोगतिः ६५ तद्विधेर्वचनसत्यमत्वाभीतोदशाननः ॥ पेटिकाप्रिषयामाससाकेतंस्वभटैर्जवात् ६६ साकेतेपेटिकांत्य
क्वामटास्तेरावणंगताः ॥ अयोध्यायामहानासीत्संभ्रमोत्पददर्शनात् ६७ अयोध्यावासिनां नृणां कोसलाधिपतेरपि ॥ ततः पुनर्विवाहस्यसंभ्रमं कोसलाधिपः ६८ कृत्वा
स्वराज्यं जामात्रेददौ प्रीत्याहिपुत्रिकाम् ॥ तदारभ्य कोसलेंद्राः प्रोच्यंतेरिविवंशजाः ६९ ततो राजा दशरथः सुमित्रां मगधेशजाम् ॥ विवाहेनाऽपरां पत्नीं चकार दयितां प्रि
याम् ७० कैकेय नृपतेः कन्या कैकेयी पद्मलोचनाम् ॥ विवाहेनाऽकरोद्धार्या तृतीयां परमादरात् ७१ तथान्यानि सप्तशतकलत्राण्यऽकरोत् नृपः ॥ एवं राजा दशरथः शशा
सजगती तलम् ७२ दानैर्भोगैर्दशरथो बभूव जरठो महान् ॥ नाऽभवत्संततिस्तस्य धार्मिकस्याऽवनीपतेः ७३ कौसल्या च सुमित्रा च कैकेयी च गिरिद्रजे ॥ एताः कुलीनाः
सुमगारूपयौवनसंयुताः ७४ तस्मिन्शासतिराज्यं तु स्थितेऽयोऽध्यापुरिप्रिये ॥ देवानां दानवानां च राज्यार्थं विग्रहो महान् ७५ तत्र वागभवच्छ्रेष्ठा यत्रायोध्यापतिर्महान् ॥
अयस्तत्र न संदेहस्तां श्रुत्वा पवनोजवात् ७६ प्रार्थयामास नृपतिं गत्वा युद्धाय सादरम् ॥ ततो गत्वा दशरथश्चकार वदनं महत् ७७ एतस्मिन्नंतरे तत्र संग्रामेऽतिभयावहे ॥
भिन्नाक्षं स्वर्धरां राजानां विदधिः संभ्रमात् ७८ राज्ञोऽतिके स्थिता सुभूः कैकेयी रणकौतुकम् ॥ पश्यंतीं स्वर्धरां भिन्नं दर्शयंतीं मरांगणे ७९ अक्षवत्सानि जंहस्तं चकार जयहेतवे ॥
तया तु पूर्वबाल्यत्वान्मध्यास्यं कस्यचिन्मुनेः ८० कृष्णवर्णं कृतं तेन शष्पातेऽप्यपवादतः ॥ मुखमग्रे निरीक्ष्यंति नेवलोकाः कदाचन ८१ ततस्तंगंतुमुद्युतं कैकेयी वामहस्त
तः ॥ दंडादिकंददौ तस्य मुनेर्हस्तेऽतिभक्तितः ८२ तस्यैददौ वरं विप्रस्तव वामकरोवरात् ॥ भविता वज्रकठिनः कापि नाशनं चैष्यति ८३ कैकेयी तं वरं स्मृत्वा स्वंचकाराक्ष
वत्करम् ॥ अथ जित्वारणे दैत्या नृदृष्ट्वा तत्कर्म पार्थिवः ८४ ददौ वरौ द्वौ तस्यै सन्यासभूतौ कृतौ तथा ॥ यदाऽहं याचयिष्यामि तदा त्वं देहितौ मम ८५ तथेत्युक्त्वा नृपः पत्नीं य
यौस्वनगरीं प्रति ॥ सुकदा सनिशायां तु मृगयायां महावने ८६ चकार वारिवंधं चावधीद्वनचरानबहून् ॥ एतस्मिन्नंतरे तत्र वने वाराणसीपथा ८७ करंडस्थौ स्वपितरौ स्व
स्वंधेश्रवणो वहन् ॥ कौशीने तु ययौ वैश्यो धर्मबाधामया निशि ८८ नीरं पातुं शिशो देहि चाक्योश्चेति प्रार्थितः ॥ ताम्यां करंडके न्यस्य तटाके जलसंनिधौ ८९ गत्वा जले स्व
यंकुंभं न्युज्जतं स्थौजलेक्षणम् ॥ कुंभस्य न्युज्जतः शब्दो बभूव करिणो यथा ९० वनद्विपो न हंत व्यश्चेति जानन्नपि नृपः ॥ वैश्यं राजा द्विपं मत्वा विव्याध स पतत्रिणा ९१ पं
षातश्रावणस्तो ये हाकेनाऽहं प्रताडितः ॥ ब्रुवतश्चेति तद्वाक्यं श्रुत्वाऽभूद्विह्वल नृपः ९२ गत्वा जलाद्विर्वेगात् कृत्वाऽऽकर्ण्य ताद्विरा ॥ सर्ववृत्तं विशल्यं तंचकार भयविह्व
लः ९३ तावंधावपितपुत्रवंधं श्रुत्वा रुरुदतुः ॥ कारयित्वा नृपतिना चितिपुत्रसमन्वितौ ९४ दशरथाय तौ शापं ददतुः पुत्रदुःखितौ ॥ पुत्रशोकादावयोर्हियथा स्मृत्युस्तवा
स्त्विति ९५ ययौ नृपोऽपि नगरीं गुरुवृत्तं न्यवेदयत् ॥ वसिष्ठो नृपतेर्दोषं शान्त्यर्थं तुरगाध्वरम् ९६ नृपेण कारयामास साकेते सरयूतटे ॥ रोमपाद इति ख्यातस्तस्मै दशरथः
सखा ९७ शांतांस्वकन्यां प्रायच्छत् तद्रात्रेऽभूदवर्षणम् ॥ विभांडकाश्च मंवारनारीः संप्रेष्य तत्सुतम् ९८ रोमपादो मोहयित्वा ऋष्यगृगंसमानयत् ॥ वारस्थियो वने गत्वा स

१ शास्तासजगती तले विपाठः । २ विग्रहोऽभवदिति पाठः । ३ रणसंभ्रमादिति पाठः । ४ गत्वा कृत्वा जले कुंभमिति पाठः । ५ तथातः श्रावणस्तो ये इति लिखितपुस्तकपाठः । ६ दत्वा त्विति पाठः ।

मानिन्धुर्गुणीसुतम् १९ नाट्यसंगीतवादित्रैर्विभ्रमालिङ्गनार्हणैः ॥ तत्प्रतापादभृष्टः पुत्रोऽपि नृपतेरभूत् १०० ततस्तुष्टोरोमपादस्तस्मैशांताददौसुताम् ॥ दशरथो
 ऽपि स्वपुरीमानयामासतं मुनिम् १ सतुराज्ञोऽनपत्यस्य निरूप्येष्टि मरुत्वतः ॥ प्रत्यक्षं हि चकाराग्निं यज्ञकुंडात्सपायसम् २ आविर्भूत्वा स्वयं बन्धिर्ददौ राज्ञे सुपायसम् ॥
 राज्ञा विभक्तं ह्यभ्यस्तकैकेय्यादुष्टभावंतः ३ अहरत्पायसं हस्तादृध्रीशापविमोचकम् ॥ सुवर्चलाऽप्सररोमुख्या नृत्यभंगात्स्वयं भुवा ४ शप्ताजा तातुसाष्टीतया वेद्याः सु
 तोषितः ॥ तस्यैतुष्टोविधिः प्राह कैकेयी पायसं यदा ५ प्राक्षिपस्यंजनिगिरौ तदा ते भविता गतिः ॥ अप्सरात्वं पूर्ववच्च भविष्यसि न संशयः ६ तस्मात्सापायसं नीत्वा क्षिप
 दंजनिपर्वते ॥ निजं स्वरूपं सालब्ध्वा जगाम सुरमंदिरम् ७ ततस्ताभ्यां तु कैकेय्यैर्दत्तं किंचितुपायसम् ॥ अथतामक्षयामासुरं तर्गर्भास्तदाऽभवत् ८ आसंस्तासां दोहदा
 स्ते पुत्राणां भाविकर्मभिः ॥ पुत्राणां भाविकर्माणि विदुस्ते दोहदैर्जनाः १०९ ॥ इति श्रीशतकोटिरामचरितं तर्गत श्रीमदानंदरामायणे वाल्मीकीये सारकांडे प्रथमः सर्गः ॥ १ ॥
 ॥ श्रीशिव उवाच ॥ एतस्मिन्नंतरे भूमिर्दशास्यादिप्रपीडिता ॥ ब्रह्मणा प्रार्थयामास विष्णुं सोऽपि तदाऽब्रवीत् १ भूम्यामवतरिष्यामि भवंतुकपयः सुराः ॥ गंधर्वोऽंहुं हुमीना
 म्नी भूम्याः कार्यार्थं सिद्धये २ मंथराऽप्येवं त्वद्वाराज्यविघ्नार्थं सिद्धये ॥ पश्चात्पुनर्द्वापरांते कुब्जात्वंकंसमंदिरे ३ अथ विष्णुश्चैत्रमासिनवम्यां मध्यगे रवौ ॥ सूर्योऽपि तदा
 ध्येऽत्र कौसल्यायाः पुरोऽभवत् ॥ चतुर्भुजः पीतवासा मेघश्यामो महाद्युतिः ४ साऽपि दृष्ट्वा बालभावं प्रार्थयामास तं हरिम् ॥ ततो जातस्तदा बालः क्षणादुक्मविभूषितः ५
 हेमवर्णः कंजनेत्रश्चंद्रास्यस्तपनप्रभः ॥ ततः सुमित्रापुरतः शेषोऽभूद्बालरूपपटक् ६ आविर्भूतौ द्वौ यमलौ कैकेय्याः शंखचक्रके ॥ एवं तेजनिता बालाश्च त्वारः समये शुभे ७
 देवदुंदुभयो नेदुः पुष्पवृष्टिः शुभाऽपतत् ॥ जातकर्मादि संस्कारान् गुरुणा नृपतिस्तदा ८ कारयामास विधिवन्नृत्तुर्वारयोषितः ॥ ज्येष्ठं रामं तु कौसल्या तनयं प्राह वै गुरुः ९
 सुमित्रा तनयं नाम्नालक्ष्मणं गुरुब्रवीत् ॥ ततो भरतश्च शुभ्रनामनी प्राह वै गुरुः १० रमणाद्राम एवासौ लक्ष्मणैर्लक्ष्मणस्त्विति ॥ भरणाद्भरतश्चेति शत्रुघ्नः शत्रुतर्जनात् ११ अ
 थ वृष्टिरे सर्वे लक्ष्मणो राघवेण हि ॥ शत्रुघ्नो भरतेनाऽपि चकार क्रीडनादिकम् १२ रुक्मकंकणमंजीरं पुरैस्ते विभूषिताः ॥ केयूररशनाहारकुंडलैरतिशोभिताः १३ शंखं
 लावद्वरुणादिनिर्मितेषु वरेषु च ॥ मंचकेषु कुमारस्तो विरेजुरुक्ममालिनः १४ भालेस्वर्णमयाश्च त्थपर्णान्यतिमहांति च ॥ मुक्ताफलाग्रलंबीनिशोभयंति स्म बालकान् ॥
 १५ कंठेरत्नमणिघातमध्यदीपि नखांचिताः ॥ कर्णयोः स्वर्णसंपन्नरत्नार्जुनसुतालकाः १६ सिंजानमणिमंजीरकटिसूत्रांगदैर्युताः ॥ स्मितवक्त्राल्पदशना इन्द्रनीलमणि
 प्रभाः १७ अंगणेरिगमाणाश्च संस्कारैः संस्कृताः शुभाः ॥ तेतातं रंजयामासु र्मातृंश्चापि विशेषतः १८ कौसल्या नृपतिश्चापि नानावस्त्रैः सुभूषणैः ॥ शोभयामास तु बाला
 न्नानाव्याघ्रनखादिभिः १९ रामः स्वपितरं दृष्ट्वा भोजनस्थं त्वरान्वितः ॥ दुद्रावकवलंपात्रादृहीत्वास पुनर्बहिः २० कौसल्या बालकं धर्तुं दुद्राव नृपचोदिता ॥
 नतस्याः करमश्वासीद्योगिनामप्यगोचरः २१ परिवृत्य स्वयं रामः करेण मृदुलेन च ॥ कौसल्यास्ये नृपास्येऽपि कंवलवकरोन्मुदा २२ एवं नानाविधैस्तु कैश्च

१ ब्रह्माणोऽहितिपाठः । २ भवेद्वात्रीतिपाठः । ३ हृदयमंशुद्रितपुस्तकेषिकं । ४ एवमितिपाठः । ५ अनेक रुक्मप्रत्नादीतिपाठः । ६ कवलं ददौ मुदेतिपाठः ।

रंजयामासराघवः ॥ नानाशिशुकीडनकैश्चेष्टितैर्मुग्धभाषितैः २३ बालकृत्रिमयुद्धैश्चगमनैर्मुखचुम्बनैः ॥ पितरौ निजचारित्रैर्वाहनारोहणादिभिः २४ ततस्ते बालकाः
 सर्वे स्वालंकारमुपिताः ॥ सभायां पितरं नत्वा तस्थुः सिंहासनोपरि २५ अथ पित्रोपनीतास्ते गुरुणामुनिभिर्मुदा ॥ गर्भात्संवत्सरेष्वष्टे जन्मतः पंचमेसमे २६ ब्रह्मवर्चस
 कामस्य कार्यविप्रस्य पंचमे ॥ राज्ञो वलार्थिनः षष्ठे वैश्यस्यार्थार्थिनोऽष्टमे २७ विद्वद्भिश्चोपनयनमेवंशास्त्रेषु निर्णयः ॥ गुरोरास्यात्सुमुहूर्ते वेदानसांगांश्चतुर्विधान् २८ च
 कुर्मुखो द्रुतानेव कलाः शास्त्रादिकान्यपि ॥ ब्रह्मचर्यसमाप्तौ ते तीर्थान्याजगुरादरात् २९ सेनयामंत्रिसहिता वसिष्ठेन समन्विताः ॥ षण्मासैः पुनरागत्य साकेतं विविशुर्मुदा
 ३० एवं ते मतिमंतश्च प्रियाराज्ञो वशे स्थिताः ॥ पितरं रंजयामासुः पौरान् जानपदानपि ३१ ॥ ॥ इति श्रीशतकोटिरामायणांतर्गतश्रीमदानंदरामायणे वाल्मीकीये
 सारकांडे रामजन्म नाम द्वितीयः सर्गः ॥ २ ॥ ॥ श्रीशिव उवाच ॥ ॥ एतस्मिन्नंतरेऽयोध्यां विश्वामित्रो ययौ मुनिः ॥ यज्ञसंरक्षणार्थं यराजानं मु
 निरब्रवीत् १ रामं चलक्ष्मणं चापि मह्यं देहिक्रियद्दिनम् ॥ गुरुणामन्यराजाऽपि प्रेषयामास तां तदा २ जग्मतुर्यज्ञरक्षार्थं गाधिजेन रथस्थितौ ॥ ततः प्रहृष्टो गाधेयः
 स्थित्वा कामाश्रमे पथि ३ प्रभाते स्नातयोः स्नातः प्रादाद्विद्यास्तयोर्मुदा ॥ माहेश्वरीं च मद्रिद्यां धनुर्विद्यां पुरःसराम् ४ शास्त्रीमस्त्रीलौकीकीं च रथविद्यां जोद्धवाम् ॥
 अश्वविद्यां द्वाविद्यां मे त्राह्मणं विसर्जने ५ क्षुद्रदंष्ट्रमविलोपिन्यौ बलमतिबलमपि ॥ सर्वविद्यास्त्ववाप्याथ ह्युभौ तौरामलक्ष्मणौ ६ वनौ कसां हितार्थं यजघ्न
 तुस्तत्र राक्षसान् ॥ पथि पांथजनध्वंसकारिणो नाम ताटिकाम् ७ राक्षसीमेकबाणेन जघान रघुनंदनः ॥ अप्सरासामुनिपूर्वक्षोभयामास कानने ८ राक्षसी तस्य शापेन व
 म्रुवसुंदकामिनी ॥ मारीचश्च सुबाहुश्च सुदंता तस्याः सुता उभौ ९ रामबाणाद्गतिस्तस्यैकीर्तिता मुनिना पुरा ॥ सा प्राप्य दिव्यदेहत्वं नत्वा रामं दिवंगता १० विश्वामित्राश्रमं
 रामो गत्वा तद्यज्ञघातकान् ॥ राक्षसान् शिशिनैर्बाणैर्जघान रघुनंदनः ११ प्रारंभं रणयज्ञस्य चकार रघुनंदनः ॥ हत्वा सहस्रशः श्रीमान् राक्षसान् निशितैः शरैः १२ क्षिप्वा बा
 णेन मारीचं शतयोजनसागरे ॥ हत्वा सुबाहुं चैकेन बाणेन रघुसत्तमः १३ कृत्वा गाधिजयज्ञस्य समार्तिं रघुनंदनः ॥ नाकरो द्रणयज्ञस्य समार्तिं स्वकृतस्य च १४ कालानल
 मत्तसंतं दृष्ट्वा तृप्तिहेतवे ॥ श्रुत्वा जनकगृहे वैतकन्यायाः स्वयंवरम् १५ रामलक्ष्मणसंयुक्तौ मुनिस्तं नगरं ययौ ॥ गमनावसरे मार्गे भर्तृशतां शिलां मुनिः १६ मुनिरूपमहं
 द्रेण भुक्तारहासि शोभनाम् ॥ गौतमस्यांगनानां प्राह हल्यां कथयत्तयोः १७ ब्रह्मणानिर्मिताऽहल्या द्विमुखी गोः परिक्रमात् ॥ दत्तापुरा गौतमाय विसृज्येन्द्रादिकान् सुरान् १८
 तत्स्मरन् मधवावैरंतां शुक्लामुनिशापतः ॥ सहस्रमगवान् जातः सहस्रलोचनस्ततः १९ श्रीरामचंद्रो निजपादपद्मस्पर्शेन तां गौतमधर्मपत्नीम् ॥ निष्कल्मषामहु
 तरूपयुक्तां चकार देवः करुणासमुद्रः २० नदीरूपा जनस्थानेऽहल्या गौतमशापतः ॥ रामेण भ्रमतारण्ये स्वांग्रिस्पर्शात्समुहृता २१ कल्पभेदाद्ददंतीत्यमुनयश्चापि
 केचन ॥ नैवशापोस्ति सर्वेषु कल्पेषु सत्कथा तथा २२ ततस्तौ सुरगंधर्ववर्षितौ पुष्पवृष्टिभिः ॥ दत्त्वाऽहल्यां गौतमाय जग्मतुर्जान्दर्वी प्रति २३ रामं नौकां काक्ष

१. चतुर्मुखो द्रुतानेवेति पाठः । २. सर्वविद्यामवाप्येति पाठः । ३. नेकरूपास्तीति पाठः ।

माणंनौकापोवाक्यमब्रवीत् ॥ ॥ नाविकउवाच ॥ ॥ आदावहंक्षालयित्वापादरेणुंस्तवप्रभो २४ पश्चाच्चौकांस्पर्शयामितवपादौरघूद्वह ॥ नोचे
 त्वत्पादरजसास्पृष्टानारीभविष्यति २५ क्षालयामितवपादपङ्कजनाथदारुद्वयोःकिमेतरम् ॥ मानुषीकरणचूर्णमस्तितेइतिलोकेहिकथाप्रथीयसी २६ अस्तितमे
 गृहिणीगेहेकिंकरोम्यपरांस्त्रियम् ॥ इतितद्वाक्यमाकर्ण्यविहस्यरघुनंदनः २७ तेनसंक्षालितपदोनौकांतामारुरोहसः ॥ ततस्तीर्त्वाजाह्नवीतिमिथिलांमुनिभिर्य
 युः २८ मिथिलायांसमाहूताकोटिशःपार्थिवाययुः ॥ सारणास्यादशास्योऽपिययौश्रुत्वास्वमंत्रिभिः २९ अनाहूतोपुष्पकेणसेनयापरिवातः ॥ नययौपुत्रवि
 रहाद्राजादशरथस्तदा ३० अत्यादरैर्विदेहेनसमाहूतोऽपिभक्तितः ॥ श्रीरामलक्ष्मणाभ्यांचविश्वामित्रोमुनीश्वरैः ३१ शनैर्मुदासमिथिलांवहिश्वोपवनंययौ ॥
 विश्वामित्रस्यतद्वद्वाननामजनकस्तदा ३३ ततःशिष्यःकरंघृत्वाजनक
 स्यकरेणहि ॥ नीत्वारहसिप्रोवाचवचनंस्वगुरोःस्फुटम् ३४ त्वामाहगाधिजोराजनराज्ञोदशरथस्यहि ॥ मयापुत्रोसमानीतौवीरौश्रीरामलक्ष्मणौ ३५ तौसीतोर्मिलयोः
 पाणिग्रहणंहिकारिष्यतः ॥ पणीकृतंत्वयाचापंरामोऽयंखंडयिष्यति ३६ अतोवरविधानेनतौपुरींनेतुमर्हसि ॥ एतदृत्तंचापमंडूकपर्यंतंमास्फुटंकुरु ३७ इत्युक्त्वाजनकंशि
 ष्यःस्वमुंशीघ्रमाययौ ॥ जनकोऽपिमुदायुक्तस्तूष्णीमेवपुरींनिजाम् ३८ तोरणाद्यैःशोभयित्वासैन्येनपरिवेष्टितः ॥ वारणेंद्रपुरस्कृत्यसभार्यस्तेर्षपैःसह ३९ सुमेधादिप्र
 मदाभिर्नानावाद्यैर्मनोहरैः ॥ विश्वामित्रांतिकंगत्वानत्वासंपूज्यतंमुनिम् ४० अज्ञातइवतौपृष्ठाश्रुत्वातद्वत्तमादरात् ॥ वस्त्रालंकारभूषाद्यैःसत्कृत्यविधिवत्पुः ४१ गजयो
 स्तौसमारोप्यचामराद्यैःसुवीजितौ ॥ विश्वामित्रेणमुनिनानिनायमिथिलापुरीम् ४२ ननृतुर्वारनार्यश्चतुष्टुर्बुद्धिमागधाः ॥ नेदुर्नानासुवाद्यानिजगुस्तेतुनटादयः ४३
 तदातौहृदमार्गेणजग्मतुश्चाऽतिशोभितौ ॥ श्रुत्वाचपुरनार्यश्चवीरौश्रीरामलक्ष्मणौ ४४ समागतावितिमुदागोपुरादालसंस्थिताः ॥ कंजनेत्रैर्ददृशुस्तौववर्षुःपुष्पवृष्टिभिः
 ४५ तदापरस्परंप्रोचुःसीतायोग्योवरस्त्वयम् ॥ रामोऽस्माकंरोचतेहिकरोत्वेवंविधिस्तुसः ४६ उर्मिलायास्तुयोग्योऽयंलक्ष्मणोऽस्तिमुलक्षणः ॥ अस्माकंसुकृतैरद्य
 तयोरेतौपतीशुभौ ४७ श्रीरामलक्ष्मणौरम्यौभवतश्चोत्तमोत्तमौ ॥ एवंतासांकामिनीनांवचनानिनृपात्मजौ ४८ शुश्रुवतुःशुभान्येवश्रुत्वास्यौताददर्शतुः ॥ ततस्तेमि
 लिताःसर्वेनृपाःप्रोचुःपरस्परम् ४९ एतादृशोविदेहेनयदास्माभिःसमागतम् ॥ तदोत्सवःकृतोनेवह्यनयोःक्रियतेकथम् ५० किमेतःस्थनराज्ञाऽद्यसीतारामायसाजर्पि
 ता ॥ किमस्माकंसमाहूयमानमंगोऽद्यनःकृतः ५१ एवंतेषांचपाणांचवचनानिनृपात्मजौ ॥ जनकोगाधिजश्चापिशुश्रुवस्तुसमंततः ५२ ततःशनैःशनैर्वीरौगवाक्षैः
 स्त्रीभिरीक्षितौ ॥ जग्मतुर्वाद्यघोषाद्यैःजनकस्यसभांप्रति ५३ ततोऽवतरतुर्वीरौगजाभ्यांमुनिनासह ॥ तत्स्वयंवरंशालायासुपविष्टपुराजसु ५४ विश्वामित्रानुगौतौहि
 मुनिशालांप्रजग्मतुः ॥ ऋद्धायांमुनिशालायांमुनेरग्रेनिषीदतुः ५५ एवंसभायामृद्धायांराज्ञाकन्याप्रतिग्रहे ॥ प्रतिज्ञातंममधनुस्तत्सज्जत्वमुपस्थितम् ५६ यदाऽधीता

१ अयंश्लोकः मुद्रितपुस्तके नास्ति । २ भंगेति पाठः । ३ शालायांसुपविष्टे ध्वितिपाठः ।

धनुर्विद्यामत्तः परशुधारिणा ॥ तदादत्तं मया तस्मै धनुस्त्रिपुरदाहकम् ५६ तेनैकविंशद्वारं हि निःक्षत्राष्टविधौ लता ॥ सहस्रबाहुर्निहतः स्वपितुर्घातकारणात् ५७
 तन्मैथिलान्गणे स्थाप्य जामदग्न्यो नृपं ययौ ॥ अश्वत्थं धनुः कृत्वा जानकीक्रीडनं व्यधात् ५८ जामदग्न्यस्तेन सीतां ज्ञात्वा लक्ष्मीं तादृच्छया ॥ ददौ नृपं पणार्थं तद्धनुर्न्यैर्दु
 रासदम् ५९ पणिकृतं धनुस्तच्च विदेहेन स्वयंवरे ॥ ततः सभायां मृदायां जनकः प्राह शंकितः ६० संस्थाप्य राज्ञां पुरतस्तन्मे चापमनुत्तमम् ॥ शस्त्रागारात् समानीतं तृषैः पं
 चशतैस्तु यत् ६१ सीता स्वयं वरार्थं नृप्यस्तं परशुधारिणा ॥ नृपः प्राह सभामध्ये यो वीरस्त्वद्यसंसदि ६२ करिष्यति धनुः सज्जतस्मै सीता वारिष्यति ॥ तत्तस्य वचनं श्रुत्वा धनु
 र्दृष्ट्वा च लोपमम् ६२ अधो मुखास्तदसिर्वेव मूढुः पार्थिवोत्तमाः ॥ केचिद्भूमेः समुद्रोर्ध्वं धनुः शक्तान् चाऽभवन् ६४ भूमेरुच्चालिते केचिद्भूर्ध्वं नेतुं न चाशकन् ॥ सर्वे प्युच्चालने
 तस्य नृपाः शक्तान् चाऽभवन् ६५ सज्जकारः कुतस्तस्य मनसाऽप्यविचिंतितः ॥ धनुः सज्जीकृतौ सर्वाभ्यां नृपान् ज्ञात्वा पराङ्मुखान् ६६ तदातिगर्वं संकूटः सभायां रावणोऽब्र
 वीत् ॥ धनुषः सन्निधिं गत्वा विहसन् जनकं प्रति ६७ येन वै निर्जिता देवास्त्रैलोक्यं स्ववशे कृतम् ॥ आंदोलितो भुजाभिर्हि कैलासो येन वै मया ६८ तस्य मे जनकाऽद्यत्वं बलं पा
 र्थिवसंसदि ॥ द्रष्टुमिच्छसि किं त्वस्मिन् रघुचापे तृणोपमे ६९ एवं वदन् दशस्यः सनभ्रो भूत्वा महद्धनुः ॥ गृहीतुं वामहस्तेन चालयामास वै तदा ७० न तच्च चालयितुं किंचिच्च
 तदा दक्षिणसत्करम् ॥ पुरः कृत्वा गृहीतुं तच्चालयामास वै पुनः ७१ न तच्च चालयितुं दपितदाश्चर्येण रावणः ॥ भुजाभ्यां चालयामास तदा चापं च चालयन् ७२ एवं क्रमेण सर्वाभि
 र्भुजाभिश्चालयन् धनुः ॥ विंशदोर्भिरेकदेशं चापस्योर्ध्वं चकार सः ७३ एकोनविंशदोर्भिश्च घृत्वा चैव महद्धनुः ॥ गुणं भूम्यां निपतितं गृहीतुं हि दशाननः ७४ किंचिद्भूत्वा
 विनम्रः सदोष्णाजग्राह तं गुणम् ॥ एतस्मिन् तरे तच्च पपात हृदये धनुः ७५ न तद्विशुभ्रं भुजाभिश्च चालयितुं हृदयाद्धनुः ॥ तदा सभायां मूर्ध्वास्यः पपात सदशाननः ७६ मुकुटः
 पतितो भूमौ मुक्तकच्छोऽप्यऽमृतदा ॥ तदा विजहसुः सर्वे सभायां पार्थिवोत्तमाः ७७ तदा प्राणांतिकं चासाद्रावणस्य सभाग्ने ॥ अक्षीणि भ्रामयामास लालास्येभ्यो विनिर्य
 यौ ७८ तदा तं वेष्टयामासुर्मन्त्रिणो राक्षसास्तदा ॥ धनुरुच्चालने शक्तास्तेऽभवन् वसंसदि ७९ सद्ब्रह्मे पुदशास्यः सविष्ठा मूर्ध्ना तदाऽकरोत् ॥ ततः सभायां जनकः पुनः प्राहाति
 शंकितः ८० कोऽपि वीरोऽस्ति भूम्यां वा किं निर्वाहं भूतलम् ॥ चेदस्ति कश्चित्सदसिता हि सोऽप्यसभाग्ने ८१ जीवदानं करोत्वस्मै दशस्याय नृपाग्रतः ॥ इति वाक्यशरा
 घातभिन्नौ तौ राम लक्ष्मणौ ८२ ददर्शतुर्गाधिजस्य मुखं तौ स्फुरितध्रुवौ ॥ विश्वामित्रस्तदा प्राहरा मंचोत्तिष्ठ राघव ८३ किमंतं रावणस्याऽद्यत्वं पश्यासि सभाग्ने ॥ जीव
 येन राक्षसेन्द्रं सज्जं कुरु धनुस्त्वदम् ८४ तन्मुनेर्वचनं श्रुत्वा तथेत्युक्त्वा सराघवः ॥ तदोत्थाया सनाद्देगात्प्रणनाम मुनीश्वरम् ८५ निष्कास्य कंठाद्वारादीन् कटिबाह्यात् तदा प्र
 भुः ॥ मुकुटादिदं कृत्वा शनैः प्राप सभाग्णम् ८६ तं राममागतं दृष्ट्वा जनाः सर्वेऽतिविस्मिताः ॥ चकिताः पार्थिवाः सर्वे ददृशुर्नृपं पंकजैः ८७ परस्परं तदा प्रोचुः किं मूढोऽ
 स्ति शिशुस्त्वयम् ॥ यत्रास्माभिः स्थितं तूर्णान् तत्रायं किं करिष्यति ८८ केचिदाहुर्दशस्य हि द्रुं बालः समागतः ॥ केचिद्बुधबालचेष्टाक्रियतो शिशुनाऽब्रुहि ८९ केचिद्बुधः
 किमर्थं हि हारा मुक्तास्त्वेन नहि ॥ केचिद्बुधैर्बुध्याचोदितः किं शिशुस्त्वयम् ॥ वधार्थं चापघातेन विश्वामित्रेण राघवः ९१

भा. रा.

॥ ४ ॥

केचिद्वचुर्बलत्वस्यमुनिनाऽत्रनिरीक्षितम् ॥ चोदितोऽस्त्यत्रश्रीरामश्चापेऽयंकिंकरिष्यति १२ एवंनानाविधांस्तर्कान्यावकुर्वन्तिपार्थिवाः ॥ तावद्दृष्ट्वाऽतोरामंजनकः
 प्राहगाधिजम् १३ किमर्थंप्रेषितस्त्वत्रमुनेबालःसभागणे ॥ यत्रैतेरावणाद्याश्चनृपाःसर्वेऽतिकुठिताः १४ तस्मिन्श्चापेत्ययंबालःकिमागत्यकरिष्यति ॥ यत्त्वयाशिष्यवा
 क्येनपूर्वचाहंप्रबोधितः १५ तत्सर्वतुष्टुपैवाद्यचापाग्रेमुनिसत्तम ॥ कायंबालःकोमलांगःकेदंचापंसुदुर्धरम् १६ किंचातकस्तृपक्रांतःसागरंशोषयिष्यति ॥ एतस्मिन्नं
 तरेसर्वाःसुमेधाद्याःस्त्रियश्चताः १७ गवाक्षजालरंघ्रैश्चप्रासादोपरिसंस्थिताः ॥ ददृशुःसुकुमारांगरामंपंकजलोचनम् १८ द्विजराजाननंचारुदोर्द्वद्वयशोभितम् ॥ हेम
 वर्णोपमरुचिर्गृखलानूपुरांग्रिणम् १९ गृखलाकंकणवरद्वयशोभितसत्करम् ॥ दिव्यकुंडलमुकुटरत्नालंकारशोभितम् १०० सुजंघंसुपदंभूरंसुजानुंसुंदरोदरम् ॥ सुस्कं
 धंसुहनुंकंबुकंठंत्रिवालशोभितम् १ स्मितास्यंकोमलोष्ठंचसुदंतावलिरंजितम् ॥ सुनांसंसुकपोलंचकंजपत्रायतेक्षणम् २ सुधुभालंचसुस्निग्धंकुचितालकशोभितम् ॥ सु
 तामाणिक्यरत्नादिनानाऽलंकारशोभितम् ३ मुक्तारत्नपुष्पमालान्यस्तमप्यतिशोभितम् ॥ न्यस्तहारंन्यस्तवस्त्रंबदपीतांबराञ्चितम् ४ दिव्यमुद्रांगुलिलसत्पंकज
 द्वयसत्करम् ॥ एवंदृष्ट्वास्त्रियोरामंसंभागणविराजितम् ५ न्यस्तकोदंडतूणीरंशिवचापाभिसंसुखम् ॥ प्रार्थयामासुस्ताःसर्वाऽर्ध्वास्याऽर्ध्वसत्कराः ६ पश्यंत्योगमने
 शंभुमोहान्नारायणंविधिम् ॥ साक्षान्नारायणंरामनज्ञात्वाताश्चैस्त्रियः ७ हेशंभोहेरमाकांतहेविधेऽस्मत्पुराकृतैः ॥ व्रतदानादिपुण्यैश्चचापंसर्ज्जिकरोत्वयम् ८ युष्माभिर्नःसु
 कृतैश्चकर्तव्यंपुष्पवद्धनुः ॥ अद्याऽस्यकंठदेशेऽत्रमालांसीतादधात्वियम् ९ नोभवत्वद्यनेत्राणांसाफल्यंदर्शनादिह ॥ सीतयारामचंद्रस्यवेदिकायांस्थितस्यहि ११० ए
 तस्मिन्नंतरेसीतारामंदृष्ट्वासभागणे ॥ दिव्यप्रासादसंरूढासखीभिःपरिवेष्टिता ११ प्रोच्चचालासनाद्वेगादानंदस्वेदसंभुता ॥ सख्यास्तुलस्याःकंठेस्वांदोर्लतांक्षिप्यसा
 दरम् १२ अत्रवीन्मधुरंवाक्यंरत्नालंकारमंडिता ॥ किंपणोऽत्ररुतःपित्राममशत्रुस्वरूपिणा १३ क्वरामःसुकुमारांगःकेदंचापंनगोपमम् ॥ हाविधेर्किंकरोष्यद्याकिम
 स्त्यंतर्गतंतव १४ रामाद्विनान्यंपुरुषंमनसाहंनरोचये ॥ यदितातोबलदन्यंमांदास्यतितदाहहम् १५ त्यजामिजीवितंत्वद्यप्रासादपतनादिना ॥ हेशंभोहेविधेदुर्गेहे
 सावित्रिसरस्वति १६ हेगायत्रिस्वरेभानोमधवन्यमतोयप ॥ हेकुवेरानलरमेहेविष्णोखगनायक १७ हेफणीद्रनिशानाथहेसर्वेर्निर्जरादयः ॥ युष्माकंप्रार्थयाम्यद्यप्रासा
 र्थेनिजपल्लवम् १८ सर्वैरेतन्महच्चापंकरणीयंतुपुष्पवत् ॥ प्रवेशनीयंयुष्माभिःश्रीरामभुजदंडयोः १९ चतुर्दशवत्सराणिमुनिवृत्त्यनुवर्तिनी ॥ विचराभिवनेचाहंधनुःसज्जं
 करोत्वयम् १२० एवंनानाविधैर्वाक्यैःसीतादेवान्प्रतोषयत् ॥ एवंप्रासादसंस्थायाःसीतायाविविधानिच २१ तथातासांहिनारीणांनृपाणांजनकस्यच ॥ वाक्यानिगृष्णन्
 श्रीरामःकिंचित्त्वस्मिताननम् २२ ययौचापंनमस्कृत्यरुत्वातंचप्रदक्षिणम् ॥ पुनर्नत्वाशिवंध्यात्वाध्यात्वादशरथंनृपम् २३ कौसल्यांचगुरुंध्यात्वामहस्तेनतद्व
 दौ ॥ सव्यहस्तेनचापस्यगुणंघृतारघूतमः २४ वामहस्तेननग्रंतच्चकारसदसिक्षणात् ॥ तदानिनेदुर्वाद्यानिनुधुर्वदिमागधाः २५ एतस्मिन्नंतरेरामवामहस्तबलाद्ध
 नुः ॥ मध्येऽभवत्त्रिखंडंतच्छैवंप्राचीनमुत्तमम् २६ चापभंगान्महानादस्तदाऽभूद्गगनांगणे ॥ चक्रंपेधरणीत्वंचाऽऽर्लिगयन्मांभयाद्दृढम् २७ चुस्तुभुःसागराःसर्वेनिनेदु

स्तादिशोदश ॥ तारानिपेतुर्धरणीशिरःशेषोऽप्यचालयत् २८ ववुर्वाताःसुगंधाश्चदेवास्तेगमनास्थिताः ॥ वादयामासुर्वाद्यानिपुष्पौघैःसमवाकिरन् २९ स्वर्वेश्यान्
 वृत्तःखेहिदेवास्तोषंप्रपेदिरे ॥ तदानिनेदुःसदासिमेयोदुःखमयोवराः १३० नववाद्यस्वनाःसर्वेवभूवुर्जयनिःस्वनाः ॥ नचतुर्वारनार्यश्चतुष्टुर्मागघादयः ३१ स्त्रियोगवा
 क्षरंघ्रैश्चरामंयुष्पैरवाकिरन् ॥ तदासरावणस्तूर्णालज्जयाऽनतमस्तकः ३२ मुकुटैरपिहीनश्चमुक्तकच्छोऽतिविह्वलः ॥ सभायांनक्षत्रंस्थौतूर्णलंकापुरीययौ ३३ रा
 मेणभग्नंतच्चापंदृष्ट्वानार्योमुदान्विताः ॥ चक्रुर्जयस्वनैर्घोषान्करैश्चक्रुश्चतालिकाः ३४ सीताऽपिमुदिताजाताहर्षरोमांचनिर्भरा ॥ अनिमेषाकंजनेत्राराममुत्कांठिताऽह्य
 भूत् ३५ एतस्मिन्नंतरेराजाजनकःप्रहृष्टमंत्रिणः ॥ करिणीस्थामत्रसीतामानयध्वंसमुत्सवैः ३६ रक्षणीयानिजैःसैन्यैर्वेष्टयित्वासमंततः ॥ तथेतितेमंत्रिणश्चययुर्वेगेनजा
 नकीम् ३७ प्रोचुस्तेमधुरंवाक्यंप्रबद्धकरसंपुटाः ॥ हेसीतेकंजनयनेघन्यासिगजगामिनि ३८ रविवंशोद्भवेनाद्यदशरथसुतेनच ॥ रामेणभग्नंसदसिचापमुत्तिष्ठवेगतः ३९
 करिणीपृष्ठमारुह्यरामंत्वंगंतुमर्हसि ॥ रामकंठेऽर्पयस्वाद्यरत्नमालामुदान्विता १४० तन्मंत्रिणावचःश्रुत्वासीतानत्वास्वमातरम् ॥ सखीभिःकरिणीपृष्ठेसंस्थिताऽसी
 न्मुदान्विता ४१ तदग्रेनववाद्यानिनिनेदुर्मज्जुलानिवै ॥ निनेदुःपृष्ठभागेऽपिनानावाद्यानिवैमुहुः ४२ चित्रोष्णीषाःकंचुकिनःशतशोवेत्रपाणयः ॥ सीताकरिण्याश्चा
 ऽप्येतेदुःखदुर्दीर्घानिःस्वनाः ४३ वारयन्जनसंमर्हसीतांद्रष्टुंजनैःकृतम् ॥ नचतुर्वारनार्यश्चवभूवुर्जयनिःस्वनाः ४४ तुष्टुर्मागघाद्याश्चनटागानंप्रचक्रिरे ॥ करिणीवे
 ष्टयामासुःसीतादास्यःसहस्रशः ४५ अश्वारूढाश्चामरादिविभ्रंत्योरुक्रमशोभिताः ॥ ततोऽश्वसंस्थाःशतशस्तांययुश्चोपमातरः ४६ जरठाःशस्त्रधारिण्यःस्वर्णदंडलस
 त्कराः ॥ ततःपुरुषवद्वेषान्विभ्रंत्यःप्रमदोत्तमाः ४७ ययुस्तरुण्यःशतशःशस्त्रहस्ताःसुभूषिताः ॥ गोपितास्याःकंचुकिन्यस्तुरगादिषुसंस्थिताः ४८ ततस्तेमंत्रिणः
 सर्वेनानावाहनसंस्थिताः ॥ स्वसैन्यैर्वेष्टयामासुःसीतायाःकरिणीमुदा ४९ चामरैर्व्यजनैःसख्योमुहुःसीतामवीजयन् ॥ स्त्रियोगवाक्षरंघ्रैश्चसीतांपुष्पैरवाकिरन् १५०
 एवंनानासमुत्साहैःशनैःसीतातडित्प्रभा ॥ नवरत्नमयीमालांविभ्रतीदक्षिणेकरे ५१ रामनेत्रकटाक्षैश्चपश्यंतीमुदितानना ॥ सभायांराघवंगत्वाकरिण्याश्चाऽवरुह्यच ५२
 शनैःपद्मंययौरामंतद्वीवायांसुलज्जिता ॥ मुमोचनिजबाहुभ्यांरत्नमालामुदान्विता ५३ चकारनमनंरामपादयोःस्थाप्यवैशिरः ॥ तस्थाववाऽसुखीसीतासभाया
 सतिलज्जिता ५४ ददर्शसीतारामोऽपिहारशोभितहृत्स्थलाम् ॥ अवापतोषंनितरांननामगाधिजंप्रभुः ५५ तदारामंसमालिङ्ग्यविश्वामित्रोमुनीश्वरः ॥ निवेशयन्निजां
 केतंप्रेम्णाऽवघ्रायमस्तके ५६ तदासजनकःसीतांगाधिजंकेन्यवेशयत् ॥ सीतयारघुनाथेनशुशुभेसमुनिस्तदा ५७ मानयामाससमुनिर्जन्मसाफल्यतांहृदि ॥ ततःस
 भायांजनकोविश्वामित्रंवचोऽब्रवीत् ५८ प्रसादात्तवरामस्यलामोजातोऽद्यमेमुने ॥ घन्योऽस्म्यहंकुलंघन्यंघन्यौतौपितरौमम ५९ योऽहंश्रीरामश्चशुरश्चेतिलोकेप्रथां
 गतः ॥ इत्युक्त्वागाधिजनंत्वाप्रणनामरधूतमम् १६० तदातेपार्थिवाःसर्वेसीतांदृष्ट्वातडित्प्रभाम् ॥ बिंबोर्ष्ठांचंद्रवदनांतन्नेत्रशरताडिताः ६१ बभूवुर्विकलास्तत्रदुर्दंभे

१ अयमधिकःएकस्मिन्पुस्तके । २ हृत्स्थलः इ०पा० ।

निरेनिजम् ॥ केचिन्मूर्च्छाययुस्तत्रतान्समागत्यगौधिलः ६२ प्रार्थयामास नृपतीन् विषण्णान्सदसिस्थितान् ॥ नष्टश्रीम्लानवदनान् लज्जयानतकंधरान् ६३ युष्मा
भिर्मेऽत्र कन्याया विवाहं विनिवर्त्य च ॥ गंतव्यं स्वपुराण्येव करणीया कृपामयि ६४ तदा ते पार्थिवाः सर्वे मंत्रांश्चक्रुः परस्परम् ॥ यदियुद्धे विजेतव्यः श्रीरामोऽद्य रणांगणे ६५
तर्ह्यस्मिन् समये दुष्टे जयो नो भविष्यति ॥ कुमुदहर्ते वयं यातास्तूर्ण्णी गत्वा पुराणि हि ६६ सुमुहूर्ते पुनर्योद्धुं यास्यामः सकला बलैः ॥ भविष्यति तदाऽऽस्माकं जयो युद्धे विनि
श्रयात् ६७ यदारामं बाणभिन्नं पश्यामः पतितं रणे ॥ भविष्यामः कृतकृत्यास्तदा सर्वे वयं नृपाः ६८ तदैवाऽस्यापमानस्य दुःखं मर्मस्थलं गतम् ॥ त्यजामः पार्थिवाः सर्वे जे
ष्यामो राघवं यदा ६९ किमर्थमधुनावैरं दर्शनीयं नृपाय वै ॥ इति संमंत्र्य ते सर्वे तथेत्युक्त्वा नृपोत्तमम् १७० कृत्वा सीता विवाहं च गच्छामः स्वस्थलानि हि ॥ तदा तान्सकलं व
स्तु गृहाणि जनको मुदा ७१ कल्पयामास विधिवन्मुनींश्चापि रघूत्तमम् ॥ ततो गाधिजवाक्येन विदेहः प्रेष्य मंत्रिणः ७२ समाने तु दशरथं तत्प्रतीक्षां च कारसः ॥ तेऽपि ग
त्वामंत्रिणश्च दृष्ट्वा दशरथं नृपम् ७३ वृत्तं निवेद्य सकलं तं नत्वा तत्पुरः स्थिताः ॥ वृत्तं दशरथः श्रुत्वा तु तोष नितरां तदा ७४ सैन्येन नागरैः सर्वैः स्त्रीभिर्जानपदैः सह ॥ मिथि
लामगमच्छीघ्रं तदा दशरथो नृपः ७५ तदामहोत्सवे नैव नृपं दशरथं पुरीम् ॥ नेतुं गजं पुरस्कृत्य जनकः पार्थिवैर्ययौ ७६ तदा दशरथाग्रे तौ दृष्ट्वा कैकेयजासुतौ ॥ श्रीरामलक्ष्म
णावत्र कुतः प्राप्तौ व्यचिंतयत् ७७ तावद्रामलक्ष्मणाभ्यां युक्तं तं गाधिजं मुनिम् ॥ स्वसेनायानृपो दृष्ट्वा विस्मयं प्राप मैथिलः ७८ ततो दशरथं नत्वा वसिष्ठं प्रणिपत्य च ॥ गा
धिजे जनकः प्राह कावेतौरामरूपिणौ ७९ ततस्तं गाधिजः प्राहरामांशाद्भरतस्त्वयम् ॥ लक्ष्मणांशाच्च शत्रुघ्नः कैकेयानंदनाविमौ १८० तच्छ्रुत्वा जनकः प्राहराजानं गाधि
जंगुरुम् ॥ सीतारामाय दास्यामि लब्ध्वां भूम्यामयो निजाम् ८१ देहजामूर्मिलानां मूर्मिलक्ष्मणायार्पयाम्यहम् ॥ कुशध्वजस्य मे बंधोः श्रुतकीर्तिश्च मांडवी ८२ वर्तते वा
लिकेरम्यैरूपयौवनमंडिते ॥ सीतोर्मिलाम्यामपि येमयानित्यं प्रलालिते ८३ दास्याम्यहं भरताय मांडवीमंडनान्विताम् ॥ शत्रुघ्नाय श्रुतकीर्तिमर्पयाम्यहमादरात् ८४
एवं स्तुषाश्वतसश्च त्वमंगी कुरु पार्थिव ॥ तथेति जनकं प्राहराजा दशरथो मुदा ८५ ततो दशरथः प्राह शतानंदं पुरोहितम् ॥ अहल्याजठरोद्धूतं मैथिलाग्रे स्थितं मुनिम् ८६
कथं लब्ध्वा भुवः सीता तत्सर्वं वक्तुमर्हसि ॥ शतानंदस्तथेत्युक्त्वा ब्रवीद्दशरथं नृपम् ८७ ॥ शतानंद उवाच ॥ सम्यक्पृष्टं त्वयारजन् शृणुष्वैकाग्रमानसः ॥ आसीत्पुरा नृपः क
श्चित्पद्माक्ष इति विश्रुतः ८८ सह दृष्ट्वा सकललोकान् लक्ष्मीकामैकतत्परान् ॥ चिंतयामास मनसि लक्ष्मीं कन्यां करोम्यहम् ८९ तपसैव निजां कितारं जयामि निरंतरम् ॥ इति
निश्चित्य स नृपस्तत्स्वाती व्रतं महत्तपः १९० दृष्ट्वा प्रसन्नामग्रे तु लक्ष्मीं विचनमब्रवीत् ॥ दुहितामेव क्वं हि सा प्राह नृपतिं प्रति १९१ परतंत्राऽस्म्यहं राजन् विष्णुं त्वं प्रार्थयाऽधुना ॥ स चे
द्दास्यातिमांते हितर्ह्यहं दुहिता तव १९२ भविष्यामि न संदेहस्तथेत्युक्त्वा नृपः पुनः ॥ तत्प्राती व्रतं पोविष्णुं चकार वरदोन्मुखम् १९३ नत्वा तं नृपतिः प्राह देहिकन्यां रमां मम ॥
तद्राजवचनं श्रुत्वा मातुर्लिङ्गफलं हरिः १९४ पद्माक्षाय ददौ श्रेष्ठं स्वयं तं दर्धे विशुः ॥ तद्वित्वा नृपतिः कन्यां ददर्श कनकप्रभाम् १९५ तां दृष्ट्वा साभिलाषः सकन्यां मेने निजां शुभाम् ॥

पद्माक्षनृपतेः कन्यापद्मां लोका मुदेतिते १६ आह्वयामासुस्तारम्यां सर्वचित्तैर्करंजनीम् ॥ शकलेमातुलिंगस्य भूत्वैकत्र फलं पुनः १७ जातं दृष्ट्वा दधाराथस्वहस्तेनृपतेः सुता ॥
 सा त्ववर्धत नृपतेरंके चंद्रकलायथा १८ शुक्लपक्षे च तां दृष्ट्वा पद्माक्षो चिंतयद्बुद्धि ॥ कस्मै देयामया कन्या ह्यस्यै योग्यो वरोत्रकः १९ ततः संमंथ्य नृपतिः स्वयं वरमथारमत ॥ स्वयं
 वरेऽथ पद्माया यज्ञारमंचकार सः २०० स्वयं वराय यज्ञाय पत्रैराकारय नृपान् ॥ तेपि गृगारयुक्ताश्च ययुः पद्मास्वयं वरम् १ पद्मास्वयं वरं श्रुत्वा ययुस्तत्र मुनीश्वराः ॥ ययुर्देवाः
 संगंधर्वादानवामानवाः खगाः २ नमानद्यः समुद्राश्च भूरुहाः कामरूपिणः ॥ ययुर्यक्षाः किन्नराश्च राक्षसारावणादयः ३ सर्वान्समागतान् दृष्ट्वा पद्माक्षः प्राह तान् प्रति ॥ आका
 शनीलवर्णेन यः स्वांगं परिलेपयेत् ४ ददामि तस्मै पद्मेयं सत्यं ज्ञेयं वचो मम ॥ तद्वाजवचनं श्रुत्वा दुर्धटं नृपसत्तमाः ५ पद्मासौ दयं मंभ्रांतास्तां हर्तुं ते समुद्यताः ॥ तान् कन्याहर
 णोद्युक्ता नृपान् दृष्ट्वा सनिर्जरान् ६ चकार संग्रंतैः स पद्माक्षो लोमहर्षणम् ॥ तद्वाणपीडिता देवामानवा विमुखारणे ७ बभूवुस्तत्र दैत्यैश्च पद्माक्षो निहतोरणे ॥ ततस्ते मा
 लिताः सर्वे तां धर्तुं दुर्बुजवात् ८ सा दृष्ट्वा धर्तुं मुद्युक्तान् जुहावाग्नौ कलेवरम् ॥ ताम दृष्ट्वा नृपाद्यास्ते विचिन्वन्मरेतदा ९ बभूवुर्गृहानि भूमिं च कुरितस्ततः ॥ स्मशानतु
 ल्यं नगरं जातं वैक्षणमात्रतः २१० पद्माक्षनृपतेर्लक्ष्मीसंगाज्जाते दृशीदशा ॥ तस्मान्न मुनयो लक्ष्मीकामयंतिकदाचन ११ लक्ष्म्या चित्तस्य चांचाल्यं भयं शोको वधोऽपि
 च ॥ भवत्येव महद्दुःखं तस्मात्तां परिवर्जयेत् १२ पद्माक्षे निहत्युद्धेनृपपत्न्यः सहस्रशः ॥ भर्त्रासहैव गमनं च कुस्ताभयनिर्भराः १३ ततस्ते दैत्यवर्गाद्या ययुः स्वस्वस्थलं प्र
 ति ॥ एकदा वह्निं कुंडात्सा पद्माशक्तिः स्थिराहरेः १४ बहिर्निर्गत्य कुंडस्य समीपे समुपाविशत् ॥ एतस्मिन्नंतरे तत्र पुष्पकस्थो दशाननः १५ विचरन् जगतीं जेतुमाकाशव
 र्त्मनाययौ ॥ सारणस्तां ददर्शाथ वह्निं कुंडे बहिः स्थिताम् १६ सारणो दर्शयामास रावणाय वचोऽब्रवीत् ॥ पुरासुराऽसुराद्याश्च यां धर्तुं समुपस्थिताः १७ सेयं पद्माक्षनृपतेः क
 न्या पद्माऽग्निसन्निधौ ॥ तत्सारणवचः श्रुत्वा तां दृष्ट्वा काममोहितः १८ यानाज्ज्वा दुत्पपात तां धर्तुं सानले विशत् ॥ तामग्नौ संप्रविष्टां स दृष्ट्वा ज्ञात्वा स्य तत्स्थलम् १९
 ततः प्राह दशास्यः सत्वया देवानृपादयः ॥ कृत्वाग्नौ वसतीं पद्मे श्रमग्रस्ताः कृताः पुरा २२० तदद्य वासस्थानं ते मया ज्ञातं मनोरमे ॥ पद्मेऽधुनाऽहं त्वां धर्तुं शोधयाम्यनलस्थ
 लम् २१ इत्युक्त्वा जलकुंभैश्च सिषेचाग्निं दशाननः ॥ यावत्पश्यति रक्षायां तावत्तत्र ददर्श ह २२ पंचरत्नानि दिव्यानि गृहीत्वा तानिरावणः ॥ करंडिकायां संस्थाप्य
 विमानेन ययौ पुरीम् २३ करंडिकां दिवगेहे संस्थाप्य रावणस्तदा ॥ रात्रौर्मदोदरीं प्राह मंचकस्थारहः स्थितः २४ हेमंदोदरिरत्नानि मया त्वतोषदानि हि ॥ समानीतानि यत्ने
 न त्वदथ सुरसद्मानि २५ करंडिकायां वर्तते गच्छ गृहीष्वतानि हि ॥ तद्दशास्यवचः श्रुत्वा साययौ निर्जरगृहान् २६ करंडिकां तत्र दृष्ट्वा तानि तुं पतिसन्निधौ ॥ यावदुच्चालयामा
 सन च चालतदा भुवः २७ तदा सालज्जिता गत्वा रावणाय न्यवेदयत् ॥ तच्छ्रुत्वा स प्रहस्याथ स्वयं नेतुं ययौ तदा २८ तां सोऽप्युच्चालयामासन च चाल करंडिका ॥
 यदा विशदुर्जेभ्यः न्यान च चाल करंडिका २९ तदा स विस्मया विष्टो भयं नेने दशाननः ॥ तत्रैवोद्धाटयामास रावणस्तां करंडिकाम् २३० तावद्दर्शितस्यां स कन्यां सूर्यप्रभोप

१ न हिसमानियत्नेनेति पाठः ।

माम् ॥ ततेजोहततेजस्कान्यासंश्चक्षुःपिरक्षसाम् ३१ तांद्रुवालिंकारम्याययुःसुहृत्सुतादयः ॥ तदामंदोदरीप्राहतस्यावृत्तरणोद्वेगम् ३२ पद्माक्षकुलजात्यादिसर्ववृत्तं
 दशाननः ॥ क्रोधान्मंदोदरीप्राहभयभीतादशाननम् ३३ इयंकृत्याप्रचंडाचकुलविध्वंसकारिणी ॥ लंकाकिमर्थमानीताहस्याज्ञात्वाऽपिचेष्टितम् ३४ दुष्टास्ववंशघाता
 यत्यजैनां सत्वरं वने ॥ बालत्वेऽपीदृशीगुर्वीतारुण्येकिं करिष्यति ३५ वधोऽस्यास्तवजानेऽहंमृत्युरेवमविष्यति ॥ स्थापनीयानलंकायामियमद्यैवरावण ३६ इतितस्या
 वचःश्रुत्वासत्यं मेनेदशाननः ॥ मंत्रिमिश्वाथसंमंज्यदूतानाज्ञापयत्तदा ३७ करंडिकेयं नीत्वाऽद्यविमानेस्थाप्ययत्नतः ॥ त्यक्तव्याममवाक्यानुवनेगच्छतवेगतः ३८
 ततस्तेराक्षसाः सर्वे संमिल्य पुष्पकेऽथताम् ॥ करंडिकांतु संस्थाप्य निन्युश्वाकाशवर्त्मना ३९ दशास्यपत्नीतानाहकार्याभूमिगतात्वियम् ॥ स्थापनीयावहिर्नेयं दर्शनाद्
 धंकारिणी २४० गृहस्थाश्रमयुक्तोयस्तथाचविजितोद्विगः ॥ वृद्धिभेष्यतितद्देहेकुमारीऽयं शुभानना ४१ चराचरेषु सर्वत्र आत्मरूपेण यः स्थितः ॥ तस्य गेहोचिरंकालं
 स्थास्यतीत्यनसंशयः ४२ इति मंदोदरीवाक्यं श्रुत्वा दूताः सविस्तरम् ॥ यावत्ते गंतुमुक्तस्तवावत्कन्यावचोऽब्रवीत् ४३ यास्याम्यहंपुनर्लंकां राक्षसानां वधाय च ॥ निध
 नाय दशास्यस्य सपुत्रस्य समं त्रिणः ४४ अथ तृतीयवेलायामागत्याऽहंपुनस्त्वह ॥ निकुंभजं पौंड्रकं तं शतशीर्षं चरावणम् ४५ हनिष्यामि पुनर्गत्वा पुनर्यास्यामित्वत्पुरीम् ॥
 अहंचतुर्थवेलायामहुतं मूलकासुरम् ४६ कुंभकर्णसुतं शूरं मर्दयिष्याम्यहंपुनः ॥ ततस्यावचनं श्रुत्वा हृदिविद्धो दशाननः ४७ जातास्तेराक्षसाः सर्वे भयभीताः शवोपमाः ॥
 रावणश्चितयामास हंतव्याद्यैव बालिका ४८ तीक्ष्णखड्गं करेष्ट्वा पद्मां दुद्रावरावणः ॥ हंतुकामं पतिं दृष्ट्वा मय कन्यान्यवारयत् ४९ साहसं कुरु माऽद्यैव सत्यायुषि दशानन ॥
 भविष्यति वधस्त्वद्यतवनास्यावचोमृषा २५० यद्भविष्यति भवतु तदग्रेत्यजकानने ॥ कालांतरेण योमृत्युस्तमद्यत्वं किमिच्छसि ५१ इति भार्यावचः श्रुत्वा तूष्णीमामदशा
 ननः ॥ ततः सापेटिकादूतैर्नीतायानेन वैजवात् ५२ पश्यन् वनानि सर्वाणि सीतायामैथिलस्य च ॥ कृताभूमिगता दूतैस्तदा सवः करंडिका ५३ ततोययुः पुनर्लंकां दूता
 स्तेरावणस्य च ॥ न्यवेदयन् रावणाय सर्ववृत्तं तथा कृतम् ५४ साभूमिः सूर्यग्रहणे विदेहेन समर्पिता ॥ ब्राह्मणाय द्विजश्चापिता कर्षयिस्तुमुद्यतः ५५ पश्यन् मुहूर्तं विप्रः सप्र
 त्यब्दं वै पुनः पुनः ॥ चिरकालेन दृष्ट्वाऽहंमूर्तं परमोदयम् ५६ शूद्रेण कर्षयामास भूमिं कुर्यर्थमादरात् ॥ तदा हलसिताग्नेर्निर्गता सा करंडिका ५७ तां गृहीत्वा सशूद्रोऽपि
 ययौ भूमिपतिं द्विजम् ॥ समत्वात् त्रिधानं तु हर्षात्प्राह द्विजोत्तमम् ५८ श्रेष्ठस्तव मुहूर्तोऽयं महाभाग्यं तव द्विज ॥ इमां हलाग्रसंभूतां गृहाण त्वं करंडिकाम् ५९ निधानपूरि
 तां गुर्वीमया यत्नेन वाहिताम् ॥ ततः सा द्विजवर्यस्तु तां जग्राह करंडिकाम् २६० तामानीय विदेहाय सभामध्ये ददौ मुदा ॥ नृपतिं प्राह वृत्तं तद्विप्रः श्रुत्वा नृपोऽपि सः ६१ उ
 वाच ब्राह्मणं भक्त्या मया भूमिः समर्पिता ॥ तस्यालब्धा त्वया चेयं तवैवाऽस्तु करंडिका ६२ विदेह नृपतेर्वाक्यं श्रुत्वा वाच द्विजः पुनः ॥ मह्यं समर्पिता पूर्वभूमिरेव त्वयानृप ६३
 नेयं करंडिकारम्यावसुपूर्णा समर्पिता ॥ यद्भूम्यां वर्तते वित्तं तन्नृपस्य न संशयः ६४ मामामधर्मः स्पृशतु गृहाणे मां करंडिकाम् ॥ एवं नृपस्य विप्रेण कलहोऽभूत्सुदारुणः ६५

तदासभासदः सर्वे नृपतिवाक्यमब्रुवन् ॥ माकार्यः कलहो राजन पश्यास्यां किं नुवर्तते ६६ तांतदोद्घाटयामास दूतैर्नृपतिसत्तमः ॥ तस्यां दृष्ट्वा बालिकां तु विस्मयं प्राप पार्थिवः ६७ द्विजस्त्यक्ताय यौगे हंपालयामास तां नृपः ॥ तदा खेचरवाद्यानि नेदुःकुसुमवृष्टिभिः ६८ ववर्धुः सुरसंघाश्च तां कन्यां जनकं नृपम् ॥ गंधर्वा गायनं च कुर्न नृपश्चाप्यस्य रोगणाः ६९ तदामेने निजां कन्यां जनकस्तोषमापसः ॥ जातकं कारयामास विप्रैस्तस्याः सविस्तरम् २७० ददौ दानानि विप्रैर्मन्यो नृपुर्वारयोषितः ॥ मातुर्लिंगाभिर्गतायामातुर्लिंगीतिसास्मृता ७१ अग्निवासादग्निगर्भात्तथारत्नावतीति च ॥ रत्नांतरनिवासाच्च प्रोच्यते जगतीतले ७२ धरण्या निर्गताय स्मात्तस्माद्धारणिजेति च ॥ जनकेनाऽविताय स्माज्जनकीति प्रकीर्त्यते ७३ सीराग्राभिर्गताय स्मात्सीतेत्यत्र प्रगीयते ॥ पद्माक्ष नृपतेः कन्या तस्मात्पद्मेति सास्मृता ७४ एवं नामान्यनंतानि सीतायाः सन्ति भो नृप ॥ आकाशनीलवर्णा भवपुष्पांस्तेन जानकी ७५ लब्धारामेण पद्माक्षप्रतिज्ञासफलीकृता ॥ सुवंत्या यथा पृष्ठं तथा त्वां विनिवेदितम् ७६ चतस्रस्त्वं स्नुषास्त्वत्रक तुर्महीसि भो नृप ॥ श्रीशिव उवाच ॥ एतस्मिन् तरेतत्र पूर्वदशरथेन च ७७ समाहूता ययुः सैन्यैः स्त्रीपुत्रैः श्वशुराश्चते ॥ कोसलो मागधेशश्चैकेकेयश्च युधाजितः ७८ मानया मासतान राजा जनकोऽपि मुदान्वितः ॥ ततो दशरथं पूज्य श्रीरामं लक्ष्मणं तथा ७९ भरतं चापि शत्रुघ्नं संपूज्या भरणादिभिः ॥ निनाय जनकस्तुष्टः स्वपुरीं परमोत्सवैः २८० तदारामो नृपं न त्वाराज्ञा चालिगितो मुहुः ॥ वसिष्ठं गाधिं जनत्वा कौसल्यादिप्रणम्य च ८१ राज्ञो दशरथस्याग्रेतैः स्त्रीभिर्वन्धुभिः सह ॥ गजारूढो ययावग्रेतेऽप्यभूव न गजस्थिताः ८२ नदत्सुवाद्यसंघेषु स्तुवत्सु मागधादिषु ॥ नर्तत्सु वारनारीषु विवेश नगरीं प्रभुः ८३ तदाऽसीत्संभ्रमः पौरैः स्त्रीणां श्रीरामदर्शने ॥ विसृज्य स्वीयकृत्यानि दुर्बुधो पुरादिषु ८४ कृत्वा निघाय बालांश्च ददृशु रघुनंदनम् ॥ राजमार्गगतं रामं ववर्धुः पुष्पवृष्टिभिः ८५ एवं महोत्सवैर्वासस्थलं दशरथः सुतैः ॥ ययौ वस्त्रात्रतो यौघैः परिपूर्णमनोरमम् ८६ कृत्वा ज्योतिर्विदालग्रदिवसस्य विनिश्चयम् ॥ मंडपांश्च तोरणानि पताकाश्च ध्वजास्तथा ८७ रोपयामासुः सर्वत्र मंत्रिणो मिथिलापुरीम् ॥ मार्गांश्च दनलिप्ताश्च पुष्पैराच्छादिता अपि ८८ मालाभिस्तोरणैः पुष्पघोषाद्यैस्ते प्रकाशिरे ॥ ततो मुहूर्तसमये वधूच्छिष्टा निशां शुभाम् ८९ सुतैर्लाढ्यांश्चियः सर्वाः कौसल्याद्यास्तुमातरः ॥ रामादीन्परिलिप्यादौ नीराजनपुरःसरम् २९० करकुंभांस्तोयपूर्णान्श्चतुर्दिक्षु सदीपकान् ॥ संस्थाप्य स्नापयामासुर्महावाद्यपुरःसरम् २९१ तदाम्यंगं स्वयं चाऽपि कृत्वा स्नुश्चमातरः ॥ रामादीन्पुरतः कृत्वा वस्त्रालंकारभूषिताः २९२ अम्यंगपूर्वकं सत्तौराजादशरथोऽपि सः ॥ समाहूय नृपस्त्रीश्च सभायां स्वस्तिके गुरुः २९३ मुक्ताविनिर्मिते राज्ञः पार्श्वे वामेन्यवेशयत् ॥ अग्रे रामादिकान् कृत्वा ताः स्त्रियोऽनंताननाः २९४ हरिद्राकुंकुमालिप्तं चरणैर्जिरेऽङ्गणे ॥ वसिष्ठो ब्राह्मणैर्युक्तो राज्ञारामादिभिर्मुदा २९५ कृत्वा गणपतेः पूजां पुण्याहादित्रयं कृमात् ॥ कारयामास विधिवत्प्रतिष्ठां देवकस्य च २९६ ग्रामाचारं कुलाचारं वृद्धाचारं तथा पुनः ॥ देशाचारं च प्रमदाचारादीन करो नृपः २९७ तोयकुंभं मंडपादिकानां पूजनमाकरोत् ॥ कौसल्याद्यास्त्रियः सर्वा हरिर्त्पितारुणैर्वरैः २९८ हेमतत्वं किं तैर्वस्त्रैर्विरेजुर्मंडपाङ्गणे ॥ जनकश्च नृपैर्युक्तो महावाद्यपुरःसरम् २९९ रामादीन्सनिजं गेहेनेतुकामः समाययौ ॥ मंडपे पूजयामास रामादीन् जनकस्तदा ३०० हेमतत्तू द्वयैर्दिव्यवस्त्रैराभरणादिभिः ॥ तदा विरेजुस्ते बालाः सर्वे प्रमुदिताननाः ३०१

ततस्तेवारणेंद्रस्थादिव्यचामरवीजिताः ॥ शृण्वंतोवाद्ययोषांश्वर्षिताः पुष्पवृष्टिभिः २ हरिद्राकिंतधान्यैश्चमांगल्यैर्मौक्तिकादिभिः ॥ मातृभिर्वारणस्त्रीपुसंस्थिताभि
 मुहुर्मुहुः ३ एवंतेराघवाद्याश्चपुरस्त्रीभिर्निरीक्षिताः ॥ प्रासादोपरिसंस्थाभिर्लाजाभिर्वर्षितामुहुः ४ ददृशुर्नर्तनान्यघेवारस्त्रीणांस्मिताननाः ॥ वाटिकाः पुष्पवृक्षाणांवर
 मृत्पात्रनिर्मिताः ५ तथाकृत्रिमवृक्षांश्चपताकाश्चध्वजास्तथा ॥ बन्धिसंगादौषधीनां पुष्पवृक्षविनिर्मितान् ६ तडित्प्रमेषमांश्चापिगगनांतर्विराजितान् ॥ बन्धिसंगादौ
 षधीभ्यः प्रकारान्विविधानवरान् ७ चंद्रज्योत्स्नाकृत्रिमांश्चदीपवृक्षानसहस्रशः ॥ दीपमालाश्चव्याघ्रादीनकृत्रिमानुरयसंस्थितान् ८ औष ग्रीभिः पूरितांश्चकेकीचक्रोपमा
 दिकान् ॥ ददृशुर्वारणेंद्रस्थापुवंतेराघवादयः ९ तदादेवाविमानस्थाददृशुः कौतुकमुदा ॥ एवंनानोत्सवैर्बालाययुर्जनकमंदिरम् ३१० अवरुह्यगजेन्द्रेभ्यस्तस्थुस्तेमंडपां
 गणे ॥ मधुपर्कविधानानिविष्टरादीनिचक्रमात् ११ तयोर्गुरुचक्रस्तौवसिष्ठगौतमात्मजौ ॥ वाल्मीक्यादिमुनिगणैवेष्टितौतुष्टमानसौ १२ ततः पूजावधूनांचमुदादश
 स्थोतृपः ॥ चकारगुरुणायुक्तस्तदासमंडपांगणे १३ ततोलग्रमुहूर्ततान्वधूभिश्चपृथग्वरान् ॥ वेदिकासुस्थितान्कृत्वादपत्योरंतरपटान् १४ पृत्वामंगलघोषांश्चमुनि
 मिश्चक्रतुर्गुरु ॥ तदातूर्ण्यसमायतिगुश्रुबुः सकलाजनाः १५ पुष्पौघैः पीतधान्यैश्चवर्षुर्दम्पतीनस्त्रियः ॥ श्रीदेवीतनयौशिवः सुखकरोमित्रः शशीकंपनः सर्वेतेमुनयश्चला
 दशदिशः सर्पाष्टगेंद्राः खगाः ॥ नद्यः पुण्यसरोवराणिदितिजास्तीर्थानिकंजासनश्चेंद्रोबन्धामरानदाजलधयः कुर्वतुवोमंगलम् १६ तदेवलग्रमुदिनंतदेवताराबलंचंद्रव
 लंतदेव ॥ विद्याबलंदैवबलंतदेवकाशीपतेर्यत्स्मरणंविधेयम् १७ एवंमंगलशब्दैश्चमहावाद्यपुरःसरम् ॥ तेषामंतःपटान्मुक्त्वा औपुण्योस्तूचतुर्गुरु १८ तासतिपाणिग्र
 हणविधानंविधिपूर्वकम् ॥ लाजाहोमादिकंसर्वचक्रुर्मंगलपूर्वकम् १९ तद्रामहावाद्यघोषानिनेदुर्मंडपांगणे ॥ ननृतुर्वारनार्यश्चजगुर्मागधबंदिनः ३२० नटामंगलगीतै
 श्चतुर्बुस्तेमहास्वनैः ॥ तदादानान्यनेकानिचक्रतुस्तौ पोतमौ २१ अथतेबालकाः सर्वेवधूः स्थाप्यकटीपुत्रै ॥ कौशल्यादिवानिताभिर्जग्मुस्तेभोजनगृहम् २२ तत्रा
 म्रसिचनंचक्रुः संपूज्यत्वांचमामपि ॥ ततोरागादिकाः सर्वेस्वस्वपत्न्यापृथग्मुदा २३ चक्रुस्तेभोजनंहृष्टाः स्त्रीभिः सर्वत्रवेष्टिताः ॥ राजादशरथश्चापिसुहृद्भिश्चनृपोत्तमैः
 २४ पौरैर्जानपदैरिष्टैर्भुनिभिः परिवारितः ॥ जनकस्यगृहेगत्वाचकारभोजनमुदा २५ कौशल्याद्याः स्त्रियः स्त्रीभिश्चकुर्मोजनमुत्तमम् ॥ सुमेधयाप्रार्थितास्तावांदिताश्चमु
 हुर्मुहुः २६ एवंनानासमुत्साहांश्चकारजनकोमुदा ॥ अथतेबालकाः सर्वेस्त्रीवाक्यान्मातृसन्निधौ २७ स्वस्वपत्न्यापादयोः स्वशिरोभिर्नमनंमुहुः ॥ चक्रुस्तुष्टचेतसस्ते
 तास्तानेमुः पृथक्पृथक् ॥ कुंकुमांकितपादाश्चतेषामंकेषुतादहुः २८ श्रीरामः समवाप्यभूमितनयामाद्यांजगत्स्वामिनीं सर्वात्मावरहेतुसुंदरतनुः कारुण्यपूर्णक्षणः ॥ वि
 शुद्धविराजमानवसनैल्लोक्यचूडामणिः शोभामापजगत्रयेप्यनुपमांमुक्त्वाविराजद्बलः २९ चतुर्योदेवसेरात्रौवंशपात्रविराजितैः ॥ दीपैर्निराजिताः सर्वेविरैर्जराघवादयः
 ३३० रामादीनांपारिवर्हानददौसजनकस्तदा ॥ नियुतान्वारणेंद्रांश्चशिविकाश्चाऽपितन्मिताः ३१ तुरगान्दशलक्षांश्चनियुतानस्यंदनान्ददौ ॥ नानालंकास्वासां
 सिगोदासीसेवकादिकान् ३२ ददौसराघवादिभ्योयेषांसंख्यानविद्यते ॥ एवंसम्प्रानितास्तेनतेबालजनकेनहि ३३ पूर्ववदुःसवाद्यैश्चस्वस्वपत्न्यासमन्विताः ॥

गजारूढादृत्यगीतैस्तामिःस्वमंडपंययुः ३४ ततो राजा मासमेकं निनाय नृपवाक्यतः ॥ ततः सैन्येन स्वपुरीं गंतुं पुर्यां बहिर्ययौ ३५ सीताद्यानिर्ययुर्मुग्धाः साश्रुनेत्राः सु
 विव्दहाः ॥ सुमेधाताः समालिङ्ग्य सान्त्वयित्वा विसर्जयत् ३६ अथ राजा दशरथो जनकं विनिवर्तयत् ॥ तदा दशरथं प्राह जनकः साश्रुलोचनः ३७ श्वसन् कत्रोष्णम्लानास्यो
 विरहाद्भद्रदाक्षरः ॥ एतावत्कालपर्यंतं सीताद्यालालिता मया ३८ अधुना त्वमिमांस्त्वग्रे लालयस्वरूपेक्षणैः ॥ इत्युक्त्वा नृपतिं न त्वामिथिलां जनको ययौ ३९ ततो दशर
 थश्चापि स्नुषास्तीतनयादिभिः ॥ नृपैः सैन्येन स्वपुरीं ययौ मार्गेशनैः शनैः ३४० अथ गच्छति श्रीरामे मैथिलाद्योजनत्रयम् ॥ निमित्तान्यतिघोराणि ददर्श नृपसत्तमः ४१
 नत्वा वासिष्ठं पप्रच्छ किमिदं मुनिपुंगव ॥ निमित्तानीह दृश्यंते विषमानि समंततः ३४२ वसिष्ठस्तमथो प्राह मया मायामिसूच्यते ॥ पुनरप्यभयं तेऽद्य शीघ्रमेव भविष्यति ४३
 मृगाः प्रदक्षिण्यांति त्वां पश्य शुभसूचकाः ॥ एवं वै ददतस्तस्य ववौ घोरतरोऽनिलः ४४ मुष्णंश्चक्षुषि सर्वेषां पांसुवृष्टिभिरर्दयत् ॥ ततो ददर्श परमं जामदग्न्यं महाप्रभम् ४५
 वीलमेघनिमं प्रांशुं जटामंडलमंडितम् ॥ घनुः परशुहस्तं च साक्षात्कालमिवास्थितम् ४६ कार्तवीर्यात् कंरामं दत्तक्षत्रियमर्दनम् ॥ प्राप्तं दशरथस्याग्रे रक्तास्यं रक्तलोचनम्
 ४७ तं दृष्ट्वा भयसंस्तो राजा दशरथस्तदा ॥ अर्घ्यादिपूजां विस्मृत्य त्राहि त्राहीति चाब्रवीत् ४८ दंडवत्प्राणिपत्याह पुत्रप्राणान् प्रयच्छमे ॥ इति ह्वं तं राजानमनादृत्य र
 पूतमम् ४९ उवाच निहुरं वाक्यं क्रोधात्प्रचलितेन्द्रियः ॥ त्वं राम इति मन्त्राच्चाचरासि क्षत्रियाधम ३५० द्वंद्वयुद्धं प्रयच्छाशुयदित्वं क्षत्रियोऽसि मे ॥ पुराणं जर्जरं चापं भक्त्वा
 त्वंकंथसे मुधा ५१ इदं तु वैष्णवं चापमारोपयसि चेद्गुणम् ॥ तर्हि युद्धं त्वया सार्द्धं करोमि रघुवंशज ५२ न चेत्सर्वान् हनिष्यामि क्षत्रियां तं करं स्त्वहम् ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा
 राघवो वाक्यमब्रवीत् ५३ वयमेकगुणाः स्वामिनूयं चैव गुणाधिकाः ॥ गोविप्रदेव नारीपुराघवानास्त्रधारिणः ५४ मयैतैश्च जीवितानि तव पादार्पितानि हि ॥ यथेच्छं चा
 तयास्माकं विप्रैर्युद्धं करोमि न ५५ इति ब्रुवाति रामे वै च चालवसुधाभृशम् ॥ कुदं दृष्ट्वा जामदग्न्यं क्षत्रियां तमुपस्थितम् ५६ अंधकारो बभूवा यक्षुक्षुः सप्तसागराः ॥ रामो दशर
 थिर्वीरो वीक्ष्य तं मार्गं कुरुषा ५७ घनुराच्छिद्यत द्रुतादारोप्य गुणमंजसा ॥ तूणीराद्वाणमादाय संधाया कृष्य वीर्यवान् ५८ उवाच भार्गवं रामः शृणु ब्रह्मन् वचोमम ॥ लक्ष्यं द
 र्शयन् वाणस्य ह्यमोघो रामसायकः ५९ लोकान्पादयुगं वापि वदशीघ्रं ममाज्ञया ॥ एवं वदति श्रीरामे भार्गवो विकृताननः ३६० संस्मरन् पूर्ववृत्तां तमिदं वचनमब्रवीत् ॥ राम
 राम महाबाहो जाने त्वां परमेश्वरम् ६१ पुराणपुरुषं विष्णुं जगत्सर्गलयोद्भवम् ॥ बाल्येऽहं तपसा विष्णुमाराधयितुमंजसा ६२ गत्वा हितिर्ये गोमत्यां तपसा तोष्यशाङ्किणम् ॥
 अहर्निशं महात्मानं नारायणमनन्यधीः ६३ यस्यां शिनमया भूम्या मवतारोऽष्टतोऽस्ति हि ॥ भूभारहरणार्थाय कार्तवीर्यवधेऽप्यस्य ६४ ततः प्रसन्नो देवेशः शंखचक्रग
 दाधरः ॥ उवाच भार्गवुश्चेष्टप्रसन्नमुखपंकजः ६५ ॥ श्रीमगवानुवाच ॥ उत्तिष्ठ तपसो ब्रह्मन् फलितं ते तपो महत् ॥ मच्चिदं शिनयुक्तस्त्वं जहि हैहयपुंगवम् ६६ कार्तवीर्यापेह
 र्णयदर्थं तपसःश्रमः ॥ ततस्त्रिःसप्तलवस्त्वं हत्वा क्षत्रियमंडलम् ६७ कृत्वा भूमिकंश्य पायदत्वा शांतिमुपावह ॥ त्रेतायुगे दशरथिर्भूत्वारामोऽहमव्ययः ६८ उत्पत्स्ये

परयाभक्त्यातदाद्रक्ष्यसिमां पुनः ॥ मतेजः पुनरादास्येत्वयिदत्तं मया पुरा ६९ तदातपश्चरं लोकेतिष्ठत्वं ब्रह्म गोदिनम् ॥ इत्युक्त्वाऽतर्दधे देवस्तथा सर्वमया कृतम् ३७०
 स एव विष्णुस्त्वं रामजातोऽसि ब्रह्मणाऽर्चितः ॥ मयि स्थितं तु त्वतेजस्त्वयैव पुनराहृतम् ७१ अद्य मे सफलं जन्म प्रतीतोऽसि मम प्रभो ॥ नमोऽस्तु जगतां नाथ नमस्ते भक्तिभा
 वन ७२ नमः कारुणिकानंतरामचंद्रनमोऽस्तुते ॥ देवयद्यत्कृतं पुण्यं मया लोकजिगीषया ७३ तत्सर्वं तव वाणाय भूयाद्रामनमोऽस्तुते ॥ ततो मुक्त्वा शरं रामस्तत्कर्म भस्म
 सात्करोत् ७४ ततः प्रसन्नो भगवान् श्रीरामः कुरुणामयः ॥ जामदग्न्यंतदा प्राह वरं वरय चेति सः ७५ ततः प्रीतेन मनसा भार्गवो राममब्रवीत् ॥ यदि मेऽनुग्रहो रामतवास्ति मधु
 सूदन ७६ त्वद्वक्तसंगस्त्वत्पादे मम भक्तिः सदास्तु वै ॥ तथेति राघवेणोक्तः परिक्रम्य प्रणम्य तम् ७७ पूजितस्तदनुज्ञातो महेंद्राचलमन्त्रगात् ॥ रावणेन जिता देवाः सगर्वो
 रावणो महान् ७८ सहस्रबाहुना वद्धः सोऽर्जुनो भार्गवेण हि ॥ हतः क्षणेन समरे सोऽयं श्रीभार्गवोऽपि च ७९ जितस्तदनुषावाणमोचनाद्राघवेण हि ॥ एवं श्रीरामचंद्रस्य पौ
 रुषं किं वदाम्यहम् ३८० अथ राजा दशरथो रामं श्रुतमिवागतम् ॥ दृढमालिङ्ग्य हर्षेण नेत्राभ्यां जलमुत्सृजत् ८१ ततः प्रीतेन मनसा स्वस्थचितः पुरीययौ ॥ अयोध्यायां सु
 मंत्रोऽपि नृपं श्रुत्वा समागतम् ८२ नगरीं शोभयामास पताकाध्वजतोरणैः ॥ वारणं द्रं पुरं स्तुत्य रामं प्रत्युद्ययौ जवात् ८३ अथोनदत्सुवाद्ये पुराजा पुत्रैः सुहृज्जनैः ॥ विवेश
 नगरं पौरैः पश्यन् नृत्यादिकं पथि ८४ रामाद्याः स्वस्वपत्न्या ते गजसंस्थायुयुः पुरीम् ॥ ननृतुर्वारनार्यश्चतुर्भुर्मागधादयः ८५ एवं राजा गृहं गत्वा बालकैः स्वीयसन्नि ॥ रमा
 पूजाः कारयित्वा ददौ दानान्यनेकशः ८६ तदालंकारवस्त्राद्यैः सुहृदः पार्थिवादयः ॥ रामादीन् पूजयामासुस्तथा दशरथं नृपम् ८७ दशरथोऽपि तान् सर्वान् पूजयामास वैभवेः ॥
 ततस्ते सुहृदः सर्वे नृपाश्च स्वस्थलययुः ८८ प्रीत्या युधाजितं राजा स्थापयामास स्वांतिकम् ॥ रामाद्यारमयामासुः स्वस्वदाराः स्वसद्वसु ८९ ॥ पार्वत्युवाच ॥ श्रीविष्णोस्तु
 चिदंशेन जामदग्न्यस्त्वया स्मृतः ३९० तद्वच्चायं राघवः किं नुदमे संशयं प्रभो ॥ श्रीशिव उवाच ॥ अष्टावंशेन विष्टता अवताराश्च विष्णुना ९१ रामकृष्णावतारौ च पूर्णरूपे
 ण तौ दृष्टौ ॥ वरिष्ठौ सकलेष्वेवावतारेषु हिताबुधौ ९२ तयोरपि वरः पूर्वः सत्यसंधो जितेन्द्रियः ॥ ज्ञेयो रामावतारो हि नानेन सदृशः परः ९३ कृष्णः कृष्णरुचिर्ज्ञेयः श्रीरामोरु
 क्तमं सरुचिः ॥ एवं गिरिद्रजे प्रोक्तं सीतायाश्च स्वयं वरम् ॥ अरुणाय स्य श्रवणान्मंगलं लभ्यते नरैः ३९४ ॥ इति श्रीशतकोटिचरितां तर्गत श्रीमदानंदरामायणे वाल्मी
 कीये सारकांडे सीतास्वयं वरो नाम तृतीयः सर्गः ॥ ३ ॥ ॥ श्रीशिव उवाच ॥ अथ सीतायुतः श्रीमान् रामः साकेतं संस्थितः ॥ बुभुजे विविधान् भोगान् राजसेवापरो
 ऽभवत् १ शरत्कालाद्विनेमासि जनकेन स्वमंत्रिणः ॥ आळानाय च राजानं प्रेषितास्त्वरितं ययुः २ तानागतान् दशरथः शीघ्रं सल्लस्य सादरम् ॥ पप्रच्छा गमने हेतुं तोपि न
 त्वातमूचिरे ३ दीपावल्युत्सवार्थं त्वां सकुटुंबं समंत्रिणम् ॥ पौरिजानपदैः साकं भावयामास ते सुहृत् ४ तत्तेषां वचनं श्रुत्वा दूतानां ज्ञापयन् नृपः ॥ कथ्यतां नगरे रात्रे
 गमनं मिथिलां प्रति ५ सुमुहूर्ते ततो राजा हस्त्यश्च स्थपतिभिः ॥ पौरैर्जानपदैः साकं ययौ करिबेराजितः ६ राज्ञः पृष्ठे समाजग्मुर्गजोपरिविराजिताः ॥ रामलक्ष्मण

भरतशत्रुघ्नास्तेस्वलंकृताः ७ कौसल्याद्याराजदाराः स्नुषाभिस्ताः पृथक्पृथक् ॥ रत्नमाणिक्यमुक्तादिशोभितासुवरासुच ८ करिणीपुसमासीनावेष्टितावेत्रपाणिभिः ॥
 धात्रिकाभिः स्वदासीभिर्ययुर्वस्त्रादिभूषिताः ९ आगतं नृपतिं श्रुत्वा जनकः पौरवासिभिः ॥ प्रत्युज्जगाम हर्षेण निनायनगरीं प्रति १० वाद्यघोषनिनादैश्च दुर्दुमीनां महास्व
 नैः ॥ वारांगनानां दृष्ट्याद्यैर्गायकानां च गायनैः ११ मार्गैर्मार्गैर्महासौधारूढस्त्रीणां कंदंबकैः ॥ पुष्पवृष्टिविवर्षाभिर्ययौ नृपः १२ ततो गृहाणिरम्याणि पूरितान्यत्र
 वारिभिः ॥ प्रविवेश नृप श्रेष्ठो जनकेनातिमानितः १३ ततो नानासमुत्साहैर्मिष्टान्नैर्नृत्यगायनैः ॥ वस्त्रैराभरणैः सर्वान्जामातृंश्च विशेषतः १४ मणिरत्नादिदीपैश्च मुहुर्नारा
 जनैरपि ॥ जनकः पूजयामास दीपाविल्यां महादिने १५ दीपोत्सवैर्महापुण्ये बलिराज्यं प्रवर्तते ॥ आनंदः सर्वलोकानां भंगलानि गृहे गृहे १६ अम्यगोद्वर्तनाद्यैश्च वरपक्वान्न
 भोजनैः ॥ गोदासदासीदानैश्च हस्त्यश्वरथपतिभिः १७ चकार तु घान्जामातृजनको नृपतिं तथा ॥ नृपपत्नीः स्वदुहितुरयोध्यास्थादिकान् क्रमात् १८ ततः प्रस्थानमकरो
 त्पुरीं दशरथो नृपः ॥ ततो राजा दशरथः सैन्येन परिवेष्टितः १९ ययौ शनैः शनैर्मार्गैः सुहृन्मंत्रिपुरांसरः ॥ एतस्मिन्नंतरे मार्गैः सीतार्थं धनुषापुरा २० भग्नमानानृपतयः पूर्व
 वैरमनुस्मरन् ॥ असंख्याताः सैन्यास्तेरुधुर्नृपतिं पथि २१ तान् दृष्ट्वा नृपतींश्चापिकिमेतदिति विवहलः ॥ मंत्रिभिर्मित्रयामास जनकः स्वजनैरपि २२ एतस्मिन्नंतरे रा
 मः श्रुत्वा चिंतार्णवे निजम् ॥ निमग्नं पितरं शीघ्रं ययौ लक्ष्मण संयुतः २३ नत्वादशरथं रामः किंचिन्नम्रमिदं ब्रवीत् ॥ तात राजन्नकर्तव्या चिंता सति मयित्वया २४ क्षणादेव
 विष्यामि पश्य त्वं कौतुकं मम ॥ ततो रामवचः श्रुत्वा राजाऽऽलिङ्ग्य रघूत्तमम् २५ प्राह षड्वर्षिको बालस्त्वं कथं यो दुमिच्छसि ॥ अरण्ये सकुटुंबोऽहं वेष्टितोऽस्मि नृपाधमैः ॥
 २६ अहमेव गमिष्यामि यो दुं त्वं रक्षवाहिनीम् ॥ तत्तात वचनं श्रुत्वा रामस्तं पुनरब्रवीत् २७ यदामेकुंठिता शक्तिं पश्यसि त्वं रणांगणे ॥ तदामेकुरु साहाय्यं तावदत्र स्थिरो भव
 २८ स्वां वाहिनीं सकुटुंबं तात त्वं रक्षमाद्विरा ॥ इत्युक्त्वा पितरं नत्वा सज्जीकृत्य शरासनम् २९ जगाम रथमारुढो लक्ष्मणोऽपेतमन्त्रगात् ॥ तौ दृष्ट्वा भरतश्चाथ शत्रुघ्नोऽपि जगा
 मसः ३० तान् दृष्ट्वा दशसाहस्रीं राजसेनां चोदयत् ॥ ततस्ते पार्थिवाः सर्वे रथस्थं तं रघूत्तमम् ३१ निरीक्ष्य दर्शयामासुः स्वसेनायां परस्परम् ॥ समागतोऽयं श्रीरामः स्व
 पितृस्यंदनस्थितः ३२ पुष्वैसु महच्छ्रीमान् विटपीसंप्रकाशते ॥ विराजत्युज्ज्वलस्कंधः कोविदारध्वजोरथे ३३ दशरथाज्ञया तस्य रथेशस्त्रीधूपूरिते ॥ ध्वजबद्धपताको
 च कोविदारो स्थितः स्त्वं यम् ३४ एवं वदंतस्ते सर्वे रथैर्यो दुं समाययुः ॥ ततोऽभवन् महदुद्धं घोरं तच्च परस्परम् ३५ अस्त्रैः शस्त्रैर्मिदिपालैः शतघ्नीभिः परश्वधैः ॥ रामस्य सैनिका
 न्मुक्त्वा राजानो राममन्वयुः ३६ तेवर्षुर्महाशस्त्रैर्वर्णैर्व्याप्य दिगंबरम् ॥ तान् दृष्ट्वा नृपतीन् सर्वान् राममेवाभिसम्मुखान् ३७ लक्ष्मणः प्राद्रवच्छीघ्रं भरतोऽपि सशत्रुहा ॥
 स्वामितारकवद्धं घोरमासीदुद्धं सुदारुणम् ३८ ततो नृपतयः सर्वे शस्त्रैर्भरतं तदा ॥ ते विध्वामूर्च्छितं च कुःस्यंदनात्पतितो भुवि ३९ भरतं पतितं दृष्ट्वा शत्रुघ्नं विव्यधुः शरैः ॥
 तंचापि विरथं कृत्वा दुःखं बुद्धं लक्ष्मणं नृपाः ४० ववर्षुर्निशितैर्वर्णैश्च कुस्तं व्याकुलं रणे ॥ तथैव राघवं चापिशरैश्चाक्षयनृपाः ४१ ततः श्रीरामचंद्रोऽपि लील्यासमरांगणे ॥

१ सङ्ग्रहितास्वतिपाठः । २ काविकेयः ।

पश्यत्सुजालंग्रैश्चकौसल्याद्यासुमातृषु ४२ सीतयाभ्रातृपत्नीपुपित्राभ्रात्रिकुलेष्वपि ॥ टण्डुलमहन्नापवायव्यास्त्रेणताम्रपान ४३ शुष्कपर्णवदुदूयप्राक्षिपदब्धिरोध
 सि ॥ मोहनास्त्रेणशेषानहिमोहयामासराघवः ४४ लुलुठसकलसैन्यहस्त्यश्वरथसंकुलम् ॥ ततोमूर्च्छितमालोक्यभरतंकैकयीरणे ४५ करिण्याःशीघ्रमुत्कृत्यशुशोचांश्च
 निधायतम् ॥ ततोदशरथश्चापिकौसल्याद्यानृपस्त्रियः ४६ सांत्वयित्वास्थतानरामःसौमित्रिंप्राहवेगतः ॥ इतोविदूरेसौमित्रेमुद्रलस्यतपोनिधेः ४७ आश्रमोऽस्तिहित
 त्रत्वंगत्वावल्लीःशुभावहाः ॥ संजीविन्यादिकाःसर्वाःशीघ्रमानयलक्ष्मण ४८ मुनेस्तपःप्रभावेनबहवःसंतितत्रवै ॥ तथेतिलक्ष्मणोगत्वास्यंदनस्थस्त्वरान्वितः ४९ अवरु
 हारथाद्वीरःसंविवेशाश्रमंमुनेः ॥ निवारितःसबहुभिःसमाधिविरमेमुनेः ५० याच्ञाकृत्यशुभावल्लीःप्राप्त्यसेत्वंनचान्यथा ॥ कालातिक्रमभीत्यासलक्ष्मणोऽपिरघूतमम्
 ५१ वृत्तंनिवेदयामासपुनस्तंराघवोऽब्रवीत् ॥ निवारयित्वाबहुकानविनाशस्त्रैस्त्वरान्वितः ५२ आनयत्वंशुभावल्लीर्मांशंकांचमुनेःकुरु ॥ सोऽपिरामाज्ञयागत्वानिवार्य
 बहुकानक्षणात् ५३ बलात्कारेणतावल्लीर्गृहीत्वाराममागतः ॥ भरतंजीवयामासविशल्यंकृत्यसाभुजम् ५४ ततःसमुत्थितंदृष्ट्वाकैकेयीभरतमुदा ॥ संतोषंपरमंचक्रेकैके
 यीपितरंतदा ५५ राघवंसासमालिङ्ग्यभरतंपरिषस्वजे ॥ ततोराजाऽतिसंतुष्टःसमालिङ्ग्यरघूतमम् ५६ हर्षान्नानोत्सवांस्तत्रचकारगुरुणाद्विजैः ॥ ततस्तेबटवःसर्वेहा
 हाकृत्यमुनीश्वरम् ५७ वृत्तंनिवेदयामासुःसमाधिविरमेमुनेः ॥ समुद्रलोऽपितच्छ्रुत्वाविस्मयेनाऽब्रवीद्दूत ५८ कोलक्ष्मणःकिमर्थकस्याज्ञयासोऽहरदुतम् ॥ विदित्वा
 सकलंवृत्तमागच्छध्वंस्त्वरान्विताः ५९ तथेतितेदशरथंगत्वाप्रोचुस्त्वरान्विताः ॥ कस्त्वंकिमर्थयानीतावल्लघोलक्ष्मणहस्ततः ६० तान्दृष्ट्वाक्रोधसंयुक्तानराजाचितातुरो
 ऽब्रवीत् ॥ अहंदशरथोवल्लघोभरतार्थममाज्ञया ६१ आनीतामुनयेसर्वदुवध्वनंतिपूर्वकाः ॥ अहमप्यागमिष्यामिमुनिंसांत्वयितुंजवात् ६२ ततस्तेमुनयेसर्वनृपनामा
 द्यवर्णयन् ॥ श्रुत्वारामस्यपितरंक्रोधसंहृत्यवेगतः ६३ दर्शनार्थमतिचक्रेतावहृष्टोदृपःपुरः ॥ बद्धकरसंपुटंतं प्रणमंतंनृपोत्तमम् ६४ प्रार्थयंतंसमुत्थाप्यपूजयामाससा
 दरम् ॥ रामाद्यानृपपुत्राश्चकौसल्याद्यानृपस्त्रियः ६५ प्रणम्याऽथमुनिंस्तुत्वातस्थुर्मुद्रलभार्यया ॥ सुमत्यापूजिताःसर्वाराजदाराविशेषतः ६६ ततोदशरथःप्राहमुनिं
 स्तुत्वापुनःपुनः ॥ मयाऽपराधितंरक्षाक्षम्यतांतत्त्वयामुने ६७ मुनिर्दशरथंप्राहहुपकारोमहान्रुतः ॥ नोचेत्कथंदर्शनंमेध्यानस्थस्यसुतस्यते ६८ श्रीरामस्यससी
 तस्यनृवेषस्याहिमायया ॥ इतितस्त्ववचःश्रुत्वाहृष्टातुष्टंमुनीश्वरम् ६९ उवाचनृपतिर्नत्वाकिंचित्प्रभुमनामुनिम् ॥ ज्ञात्वातृपस्यसमुनिर्हृदंतंप्रष्टुकामुकम् ७० एकांते
 तुलसीखंडेनीत्वातंनृपमेवसः ॥ पप्रच्छाकिंतेकांच्छाऽस्तिवदस्वकथ्यतेमया ७१ तमब्रवीद्दशरथःश्रीरामस्यहिमावियत् ॥ हिताहितंसविस्तारंज्ञातुमिच्छेमुनीश्वर ७२
 नृपस्यवचनंश्रुत्वारामानंमुनिरब्रवीत् ॥ मुद्रलउवाच ॥ साक्षान्नारायणोविष्णुःसर्वव्यापीजनार्दनः ७३ भूभारहरणार्थायतवापिवरदानतः ॥ अवतीर्णोऽस्तिवतोहितवपु
 ष्यमहोदयात् ७४ अधर्मस्यविनाशंचवृद्धिर्धर्मस्यसादरम् ॥ निर्दालनंहिदुष्टानांसज्जनानांचपालनम् ७५ करिष्यतिमहानेषतवपुत्रोरघूतमः ॥ दशवर्षसहस्राणिदशवर्षश

तानिच ७६ करिष्यतिमहद्राज्यंगतेत्वयिदिवेनृप ॥ सप्तद्वीपपतिश्चायंभविष्यतिनृपोमहान् ७७ द्वौतौभविष्यतःपुत्रौचतस्रश्चक्षुषास्तथा ॥ चतुर्विंशतिपौत्राश्चपौत्र्यस्तुद्रा
 दशैवहि ७८ असंख्याताःप्रपौत्राद्याभविष्यंतिसुतस्यते ॥ कियद्दिनैरयं वृंदाशपंभोक्तुं हिदंडके ७९ गमिष्यति ततः पश्चान्महद्राज्यं करिष्यति ॥ ततस्यवचनं श्रुत्वानृपः प्राह
 मुनिपुनः ८० ॥ दशरथ उवाच ॥ का वृंदाकस्य भार्या सा कथं शप्तो हरिस्तया ॥ तत्सर्वं विस्तरेणैव कथयस्व मुनीश्वर ८१ ॥ मुद्गल उवाच ॥ पुरा जलंधरेणासीदुदं श्रीशंकरस्य च ॥ वृंदा
 पातिव्रत्यबलाद्रक्षितं विष्णुना तदा ८२ ज्ञात्वा तद्वर्शितपथापार्वत्या धर्षणादिना ॥ जालंधरपुरंगत्वा तदैत्यपुटभेदनम् ८३ पातिव्रत्यस्य भंगाय वृंदायाश्चाकरोन्मतिम् ॥ अथ
 वृंदारकादेवीस्वप्नमध्ये ददर्श ८४ भर्तारं महिषारूढं तैलाम्यक्तं दिग्बरम् ॥ दक्षिणाशागतं मुंडं तमसाप्यावृतं तदा ८५ ततः प्रबुद्धा सा बाला तं स्वप्नं स्वं विचिन्वती ॥ कुत्रापि नाल
 मच्छर्मगोपुरादालभूभिषु ८६ ततः सखीद्वययुतानगरोद्यानमागता ॥ वनाद्वनांतरं याता ददर्शोत्तिविभीषणौ ८७ राक्षसौ सिंहवन्नादौ दंशानयनभीषणौ ॥ तौ दृष्ट्वा विह्वला स्ती
 वपलायनपरा तदा ८८ ददर्शतापसं शतं सशिष्यं मौनमास्थितम् ॥ ततस्तत्कंठमासज्यनिजबाहुलतां भयात् ८९ मुनेर्मारक्षशरणमागतामित्यभाषत ॥ ततस्यावचनं श्रु
 त्वा ध्यानं मुक्त्वा सवैमुनिः ९० उन्मील्य नयने वृंदां दृष्ट्वा ब्रवीच्च ॥ तिष्ठत्वं बालिके ह्यत्र माभयं कुरु सर्वथा ९१ इत्युक्त्वा पुरतो दृष्ट्वा राक्षसौ मुनिसत्तमः ॥ निर्भर्त्सयंतौ हुंकारैः
 क्रोधेन महता वृतः ९२ तौ तदुंकारतस्त्रस्तौ पलायनपरो तदा ॥ तत्सामर्थ्यं मुनेर्दृष्ट्वा वृंदा सा विस्मया वृता ९३ प्रणम्य दंडवद्भूमौ मुनिं वचनमब्रवीत् ॥ वृंदोवाच ॥ राक्ष
 तांश्च त्वया घोराद्वयादस्मात्कृपानिधे ९४ किंचिद्विज्ञमुमिच्छामि कृपया तद्वदस्व माम् ॥ जलंधरो हि मे भर्तारुद्रं यो दुंगतः प्रभो ९५ स तत्रास्ते कथं युद्धे तन्मे कथय सुव्रत ॥
 मुनिस्तद्वाक्यमाकर्ण्य कृपयोर्ध्वमवैक्षत ९६ तावत्कपी समायातौ तं प्रणम्याग्रतः स्थितौ ॥ ततस्तद्भूलतां संज्ञाप्रयुक्तौ गमनांतरात् ९७ गत्वा क्षणार्धादागम्य वानरावग्र
 तः स्थितौ ॥ शिरःकबंधहस्तौ च दृष्ट्वा न्वितनयस्य सा ९८ पपात मूर्च्छिता भूमौ भर्तृव्यसनदुःखिता ॥ कमंडलुजलैः सिक्ता मुनिनाऽऽश्वासिता तदा ९९ रुदित्वा सुचि
 रं वृंदा तं मुनिं वाक्यमब्रवीत् ॥ वृंदोवाच ॥ कृपानिधे मुनि श्रेष्ठ जीव्येनं मुनि प्रियम् १०० त्वमेवास्य पुनः शक्तो जीवनाय मतो मम ॥ मुनिरुवाच ॥ नायं जीवयितुं शक्यो
 रुद्रेण निहतो युधि १ तथापि त्वत्कृपा विष्टः पुनः संजीवयाम्यहम् ॥ इत्युक्त्वा तदधेयावता वत्सागरनंदनः २ वृंदामालिङ्ग्य तद्वक्त्रं चुंब्य प्रीतमानसः ॥ अथ वृंदाऽपि भर्तारं दृष्ट्वा
 हर्षितमानसा ३ रे मे तद्वनमध्यस्था तद्युक्ता बहवः सरम् ॥ कदाचित्सुरतस्यां ते दृष्ट्वा विष्णुं तमेवाहि ४ निर्भर्त्स्य क्रोधसंयुक्ता वृंदा वचनमब्रवीत् ॥ वृंदोवाच ॥ धिक्त्वेदं
 हरे शीलं परदारमिगामिनः ५ त्वं ज्ञातोऽसि मया सम्यक्मायी प्रत्यक्षतापसः ॥ यौ त्वयामायया द्वौ तौ स्वकीयौ दर्शितौ मम ६ तावेव राक्षसौ मूत्वा तव भार्यां विनेष्यतः ॥
 जयविजयनामानौ ज्ञातौ कृत्रिमरूपिणौ ७ त्वंचापि भार्या दुःखार्तो वने कपिसहायवान् ॥ भव सर्वेश्वरोऽपि त्वं यतो शिष्यत्वमागतौ ८ पुण्यशीलसुशीलौ तौ कपिरूपधराव
 भौ ॥ अतस्तेवानरैरस्तु संगतिर्दंडके वने ९ बहुरूपधरः शिष्यो यस्तार्क्ष्यश्चेति वेदयहम् ॥ इत्युक्त्वा सा तदा वृंदा प्रविवेश हुताशनम् ११० ततो जालंधरो दैत्यो निहतो यु

१ गमनांगणेशतिपाठः ।

विशंभुना ॥ तस्माद्राजत्रिदानींतौकुम्भकर्णदशाननौ ११ जातौसागरमध्येतौलंकायामधुनास्थितौ ॥ नीत्वाजनकजांवालांपंचवटयास्तुमातृवत् १२ पालयित्वाऽथ
 षण्मासान् रामबाणान्मरिष्यतः ॥ रामोऽपिवालिनंहत्वासुग्रीवेणसमन्वितः १३ शिलाभिःसागरंबद्धासीतामादाययास्यति ॥ यात्रायज्ञविलासांश्चसप्तद्वीपप्ररक्षणम् ॥
 १४ करिष्यतिदयितयम्बधुमिश्चयथासुखम् ॥ इदंगोप्यंत्वयाराजनकथनीयंनकुत्रचित् १५ ॥ ॥ श्रीशिवउवाच ॥ इत्युक्त्वा मुद्गलः सर्वभावेरामस्यकौतुकात् ॥
 चरित्रं वर्णयामासयदायद्यत्करिष्यति १६ तत्सर्वं नृपतिः श्रुत्वा तुष्टः पप्रच्छ तं पुनः ॥ पूर्वजन्मनिकश्चाहं किमया सुकृतं कृतम् १७ तत्सर्वं वद मां ब्रह्मन् यस्माज्जातो हरिः सु
 तः ॥ मम साक्षाद्रामचंद्रो लक्ष्मीः सीता त्वमूत्सुषा १८ इति तस्य वचः श्रुत्वा नृपमाह पुनर्मुनिः ॥ ॥ मुद्गल उवाच ॥ ॥ आसीत्स ह्याद्रिविषये कधीरपुरेपुरा १९ ब्रा
 ह्मणो धर्मवित्काश्चिद्धर्मदत्त इति श्रुतः ॥ विष्णुव्रतकरः सम्यक् विष्णुपूजारतः सदा १२० द्वादशाक्षरविद्यायां जपनिष्ठोऽतिथिप्रियः ॥ कदाचित्कार्तिकेमासिहरिजागरणा
 यसः २१ रात्र्यांतुर्यां वंशेषायां जगाम हरिं मंदिरम् ॥ हरिपूजोपकरणान्प्रयुज्य ब्रजतातदा २२ तेन दृष्टा समायाताराक्षसीभीमनिःस्वना ॥ वक्रदंष्ट्राललज्जिह्वानिमग्नारक्त
 लोचना २३ दिगंबराशुष्कमांसा लंबोष्ठीर्धरस्वना ॥ तां दृष्ट्वा भयसं त्रस्तः कंपिता वयवस्तदा २४ पूजोपकरणैः सर्वैः पयोभिश्चाऽहनद्वलात् ॥ संस्मृत्य यद्वरेणाम तुलसीयु
 क्तवारिणा २५ सोहनद्वारिणा तस्मात्तत्पापं लयमागतम् ॥ अथ संस्मृत्य सा पूर्वजन्मकर्मविपाकजम् २६ स्वां दशाम ब्रवीद्विप्रं दंडवच्च प्रणम्य सा ॥ ॥ कलहोवाच ॥
 पूर्वकर्मविपाकेन दशमे तां गतास्म्यहम् २७ तत्कथं तु पुनर्विप्रयाम्यहं गतिमुत्तमाम् ॥ ॥ मुद्गल उवाच ॥ तां दृष्ट्वा प्रणतामार्ता विदमानां स्वकर्म च २८ अतीव विस्मितो
 विप्रस्तदा वचनमब्रवीत् ॥ धर्मदत्त उवाच ॥ केन कर्मविपाकेन त्वं दशमीं दर्शयता २९ कुतः प्राप्ता च किं शीला तत्सर्वं विस्तराद्ब्रू ॥ कलहोवाच ॥ सौराष्ट्रनगरे ब्रह्मन्भिष्टु
 नामाऽभवद्विजः १३० तस्याऽहं गृहिणी ब्रह्मन् कलहाख्याऽतिनिष्ठुरा ॥ न कदाचिन्मया भर्तुर्वचसाऽपिशुभं कृतम् ३१ नार्पितं तस्य भिष्टान् भर्तुर्वचनमंगया ॥ पाककाले
 मयानित्यं यद्यच्चात्रं मनोरमम् ३२ तत्तत्पूर्वं स्वयं भुङ्क्ता पश्चाद्भर्त्रे निवेदितम् ॥ एकदा सपतिर्मित्रं मम वृत्तं न्यवेदयत् ३३ नैव गृणोति मे पत्नी मद्वाक्यं किं करोम्यहम् ॥ तेन श्रु
 त्वा तु सकलं क्षणं संचित्य वै हृदि ३४ उवाच मत्पतिं किंचिदुक्तिं ततिवदाम्यहम् ॥ निषेधोक्त्या वदस्व त्वं गृहिणी सा करिष्यति ३५ तव वाक्येन कार्यादियत्किंचित्तव वांछि
 तम् ॥ तथेति मित्रवाक्येन गृहमेत्यपतिर्मम ३६ मामाह दयिते मा त्वं भोजनार्थं समाह्वय ॥ मम मित्रं महदुष्टं तच्छ्रुत्वा स्वपतेर्वचः ३७ तदा भर्ता मयोक्तः समित्रं ते साधुसम्म
 तम् ॥ समाह्वयाम्यशनार्थं मद्यैव ब्राह्मणोत्तमम् ३८ ततो मया समाहूतः स्वयं गत्वा पतेः सखा ॥ तदारम्य निषेधोक्त्या कार्यमाज्ञापयत्पतिः ३९ एकदा सपितुर्दृष्ट्वा क्षयाहः स्व
 पतिर्मम ॥ मामाह दयिते श्राद्धं न करिष्याम्यहं पितुः १४० तद्वाक्यं स्वपतेः श्रुत्वा मया विप्रानि मंत्रिताः ॥ मया धिक् धिक् कृतो भर्ता कथं श्राद्धं करोषिन् ४१ पुत्रधर्मं न जाना
 सिक्रगतिस्ते भविष्यति ॥ ततः पुनः समामाह पक्वान् नान्यद्यमाकुरु ४२ द्विजं निमंत्रय स्वैकं माविस्तारं कुरु प्रिये ॥ तत्तस्य वचनं श्रुत्वा मया दशमसुराः ४३ निमंत्रितास्तु श्रा
 द्धार्थं पक्वान् नानि कृतानि हि ॥ ततः पुनः समामाह प्रिये गृणु वचो मम ४४ मया सह दौत्वं मिष्टं पाकं भुङ्क्ता ततः परम् ॥ स्वीयोच्छिष्टं त्वद्य विप्रान् परिवेषणमाचर ४५ तन्मया वचनं

शुक्लापातिर्षिग्विष्कृतः पुनः ॥ कथमादौ स्वयं भुक्त्वा पश्चाद्विप्रान्समर्पयेत् ४६ एवं सर्वनिषेधोक्त्या श्राद्धं सामं चकार सः ॥ पिंडदानादिकं कृत्वामामाह स पातिः पुनः ४७ अ
 हमुपोषणं त्वद्यकरिष्यामि न संशयः ॥ तत्तस्य वचनं श्रुत्वा मिष्टान्नेन समोजितः ४८ ततो देवशास्त्रं तां विस्मृत्वा प्राह मां पुनः ॥ नीत्वा पिंडान् क्षिप स्वाद्य स तीर्थे परमादरात् ४९
 ततो मया शौचकूपे नीत्वा पिंडा विसर्जिताः ॥ ततः खिन्नमनाविप्रो हाहेत्युक्त्वा स्थिरो भवत् १५० क्षणं विचिंत्य मामाह पिंडान्मा त्वं बाहेः कुरु ॥ तदो तीर्थं शौचकूपे मया पिंडा बाहेः
 कृताः ५१ ततः पुनः समां माह पिंडान् तीर्थे क्षिप स्वमा ॥ तदा तीर्थे मया क्षिप्ता स्ते पिंडाः परमादरात् ५२ एवं मया कदा भर्तुर्वचनं न कृतं तदा ॥ कलहप्रियया नित्यं मय्यु
 द्विग्रमना यदा ५३ परिणेतुं ततोऽन्यां वै मनश्चक्रे पतिर्मम ॥ ततो गिरं समादाय प्राणस्त्यक्तो मया द्विज ५४ अथ बच्चावध्यमानां मानि न्युर्यमर्किकराः ॥ यमश्च मां तदा दृष्ट्वा
 चित्रगुप्तमपृच्छत् ५५ ॥ यम उवाच ॥ अनया किं कृतं कर्म फलं शुभमथ शुभम् ॥ प्राप्नोत्येषा च तत्कर्म चेन्न गुप्ता वलोक्य ५६ ॥ कलहोवाच ॥ चित्रगुप्तस्तदा वाक्यं भ
 र्त्सयन्मा मुवाच ह ॥ चित्रगुप्त उवाच ॥ अनया तु शुभं कर्म कृतं किंचिन्न विद्यते ५७ मिष्टान्नं भुज्यमाने यं न भर्तुरितदपि तम् ॥ अतश्च बल्गुलीयो न्यांस्व विष्ठादावतिष्ठतु ५८
 पतिं द्वेष्टि सदा त्वेषा नित्यं कलहकारिणी ॥ विष्ठादाश्च करीयो न्यां तस्मातिष्ठ त्वियं यम ५९ पाकभांडे सदा भुंक्ते गुप्तं चैकाय तस्ततः ॥ तस्माद्दोषा द्विडालास्तु स्वजाता प
 त्यमक्षिणी १६० भर्तारमपि चोद्दिश्य ह्यात्मघातः कृतोऽनया ॥ तस्मात्प्रेतशरीरेऽपि तिष्ठत्वेकाति निर्दिता ६१ अतश्चैषामरुदेशे प्रापितव्या हरैर्भटैः ॥ तत्र प्रेतशरीर
 स्थाचिरं तिष्ठ त्वियं ततः ६२ ऊर्ध्वं योनित्रयं चैषा भुनक्त्व शुभकारिणी ॥ कलहोवाच ॥ ततो दूतैः प्रापिता हं मरुदेशं क्षणाद्विज ६३ दत्त्वा प्रेतशरीरं मां गतास्ते स्वस्थं लं
 प्रति ॥ साहंपंचदशाब्दानि प्रेतदेहस्थिता किल ६४ सुनृद्ध्या पीडितास्त्यर्थं दुःखितास्त्वेन कर्मणा ॥ ततः क्षुत्पीडितानित्यं शरीरं वाणिजस्त्वहम् ६५ प्राविश्य दक्षिणे प्रा
 ष्ठाळ्णावेण्यास्तु संगमे ॥ ततीरं संश्रिता यावत्तावत्तस्य शरीरतः ६६ शिवविष्णुगणैर्दूरं मपाळ्ष्टाबलादहम् ॥ ततः क्षुत्क्षामया दृष्टो भ्रमं त्यात्वं मया द्विज ६७ त्वद्धस्तु
 लसीवारिसंस्पर्शो द्रुतपातका ॥ तल्लपां कुरु विप्रैर्द्रकथं सुक्ता भवाम्यहम् ६८ योनित्रयादग्रभा व्यादस्माच्च प्रेतभावतः ॥ मामुद्धर मुनिश्रेष्ठ त्वामहं शरणं गता ६९ इत्थं निशम्य
 कलहावचनं द्विजश्च तत्पापकर्म मयि विस्मयदुःखयुक्तः ॥ तद्गलानि दर्शनं कृपाचलचित्तवृत्तिर्ध्यात्वा चिरं सुवचनं निजगाद दुःखात् १७० ॥ इति श्रीशतकोटिरामचरितां त
 र्गतश्रीमदानंदरामायणे वाल्मीकीये सारकांडि वृंदाशापकलहाख्यानं नाम चतुर्थः सर्गः ॥ ४ ॥ ॥ धर्मदत्त उवाच ॥ विलयं यांति पापानि तीर्थदानव्रतादिभिः ॥ प्रेतदेहे
 स्थिता यास्ते ते पुनैवाऽधिकारिता १ त्वद्गलानि दर्शनादस्मात् खिन्नं च मम मानसम् ॥ नैव निर्दृतिमाया तित्त्वामनुद्धृत्य दुःखिताम् २ पातकं च तवात्युग्रं योनित्रयविपाक
 दम् ॥ नैवाल्पैः क्षीयते पुण्यैः प्रेतत्वं चातिगर्हितम् ३ तस्मादाजन्म जनितं यन्मया कार्तिकव्रतम् ॥ तत्पुण्यस्यार्धभागेन सद्गतित्वमवाप्नुहि ४ कार्तिकव्रतपुण्येन न सा
 म्यं यांति सर्वथा ॥ यज्ञदानानि तीर्थानि व्रतान्यपि ततो भुवं ५ ॥ मुद्गल उवाच ॥ इत्युक्त्वा धर्मदत्तोऽसौ यावत्तामम्येषे चयत् ॥ तुलसीमिश्रतोयेन श्रावयन् द्वादशाक्ष

रम् ६ तावत्प्रेतत्वं निर्मुक्ताज्ज्वलदग्निशिखोपमा ॥ दिव्यरूपधराजातालावण्येन यथोर्वशी ७ ततः सादं डवद्भूमौ प्रणनाम यथादिजम् ॥ उवाच सा तदा वाक्यं हर्षगद्गदभा
 षिणी ८ ॥ कलहोवाच ॥ त्वत्प्रसादाद्भिज्जश्रेष्ठविमुक्तानिरयादहम् ॥ पापाब्धौ मज्जमानायास्त्वं नो भृतौऽसि मे भुवम् ९ ॥ ॥ मुद्गल उवाच ॥ इत्थं सा वदती विप्रं द
 शीयांतं मंत्रात् ॥ विमानं सुंदरं युक्तं विष्णुरूपधरैर्गणैः १० अथ सा तद्विमानस्थैर्विमाने चाधिरोपिता ॥ पुण्यशीलसुशीलाद्यैरप्सरोगणसेविता ११ तद्विमानं तदाऽपश्य
 द्धर्मदत्तः सविस्मयः ॥ पपातदं डवद्भूमौ दृष्ट्वा तौ पुण्यरूपिणौ १२ पुण्यशीलसुशीलौ च समुत्थाऽऽप्यानतं दिजम् ॥ समभ्यनंदयन् वार्णां प्रोचतुर्धर्मसंयुताम् १३ ॥ गणावूच
 तुः ॥ साधुसाधुद्भिज्जश्रेष्ठयस्त्वं विष्णुरतः सदा ॥ दीनानुकंपी धर्मज्ञो विष्णुव्रतपरायणः १४ आबालत्वात्त्वया ह्येतद्यत्कृतं कार्त्तिकव्रतम् ॥ तव तस्यार्धदानेन पुण्यं द्वैगुण्य
 मागतम् १५ त्वत्पुण्यस्यार्धभागेन यदस्याः पूर्वकर्मजम् ॥ जन्मांतरश्च ततो दूतं पापं तद्विलयंगतम् १६ स्नानैरेव गतं पापं यदस्याः पूर्वकर्मजम् ॥ हरिजागरणाद्यैश्च विमा
 नमिदमागतम् १७ वैकुण्ठीयते साधो नानाभोगयुता त्वियम् ॥ दीपदानमैवैः पुण्यैस्तैजसरूपमाश्रिता १८ तुलसीपूजनाद्यैश्च कार्त्तिकव्रतकैः शुभैः ॥ विष्णुसन्निध्यगा
 जाता त्वया दत्तैः रूपानि धे १९ त्वमप्यस्य भवस्यातिभार्यया सह यास्यसि ॥ वैकुण्ठभुवनं विष्णोः सन्निध्यं च सरूपताम् २० ते धन्याः कृतपुण्यास्ते तेषां च सफलो भवः ॥
 यैर्भक्त्याराधितो विष्णुर्धर्मदत्त त्वया यथा २१ सम्यगाराधितो विष्णुः किं नयच्छति देहिनाम् ॥ औत्तानपादिर्येनैव भुवत्वे स्थापितः पुरा २२ यन्नामस्मरणादेव देहिनीयां
 तिसद्गतिम् ॥ ग्राह्यहीतो नागेंद्रो यन्नामस्मरणात् पुरा २३ विमुक्तः संनिधिं प्राप्नो जातोऽयं जयसंज्ञकः ॥ ग्राहोऽयं विजयो नाम्ना श्रीविष्णोश्चितनादभूत् २४ यतस्त्वया चितो
 विष्णुस्तत्सन्निध्यं प्रयास्यसि ॥ बहून्यष्टसहस्राणि भार्या द्वययुतस्यते २५ ततः पुण्येक्षयं प्राप्ते यदा यास्यसि भूतलम् ॥ सूर्यवंशोद्भवो राजा विख्यातस्त्वं भविष्यसि २६
 नाम्ना दशरथस्तत्र भार्या द्वययुतः पुनाम् ॥ तृतीयेयं तदा भार्या पुण्यस्यैवार्धभागिनी २७ कलहाकैक्या नाम्ना भविष्यति न संशयः ॥ तत्राऽपि तव सन्निध्यं विष्णुर्दास्यति भूत
 ले २८ अत्मानं तव पुत्रत्वं प्रकल्प्यामरकार्यकृत् ॥ रामनाम्नारावणादीन् हत्वा राज्यं करिष्यति २९ तवाजन्मव्रतादस्माद्भिष्णुमंतुष्टिकारणात् ॥ नयज्ञानचदानानि न
 तीर्थान्यधिकानि वै ३० अतस्त्वग्रेऽपि धर्मज्ञानित्यं विष्णुव्रतो स्थितः ॥ त्यक्तमात्सर्यदंभोऽपि भवस्वसमदर्शनः ३१ कार्त्तिके माघवे माघे चैत्रे मासचतुष्टये ॥ प्रत्यब्दं त्वं ध
 र्मदत्तप्रातः स्नायी सदा भव ३२ एकादशीव्रते तिष्ठ तुलसीवनपालकः ॥ ब्राह्मणानपि गाश्वापि वैष्णवांश्च सदा भज ३३ मसूरिकाश्चारनालं वृंताकादीनि खादमा ॥ एवं त्वमपि
 देहाति तद्विष्णोः परमंपदम् ३४ प्राप्नोषि धर्मदत्त त्वत्तत्तयैव यथा वयम् ॥ पुण्यशीलसुशीलारव्यौ जयश्च विजयस्तथा ३५ धन्योऽसि विप्राग्र्ययतस्त्वयैतद्भ्रतं कृतं तुष्टिकरं जग
 हरोः ॥ यद्वर्द्धभागात्स फलान्मुरारेः प्रणीयतेऽस्माभिरियं स लोकताम् ३६ ॥ मुद्गल उवाच ॥ इत्थं तौ धर्मदत्तं मुपादिश्य विमानौ ॥ तया कलहयासाद्धं वैकुण्ठभुवनं गतौ ३७ ध
 र्मदत्तोऽप्यसौ राजन प्रत्यद्वं तद्भ्रते स्थितः ॥ देहाति परमं स्थानं भार्याभ्यामन्वितोऽभ्यगात् ३८ बहून्यब्दसहस्राणि स्थित्वा वैकुण्ठसद्धानि ॥ ततः पुण्यक्षये जाते जातोऽसि त्वं नृपो

महान् ३९ त्रिभिस्त्रीभिर्दशरथतेविष्णुः पुत्रतांगतः ॥ रामोऽयं लक्ष्मणः शेषो भरतोऽज्जोऽरिः शत्रुहा ४० एवं सर्वमया ख्यातं यथा पृष्टं त्वयामम ॥ धन्यस्त्वं यस्य तनयः साक्षात्त्रा
 रायणोऽभवत् ४१ ॥ श्रीशिव उवाच ॥ इत्युक्त्वा नृपतिं पूज्य विसर्ज्य मुनिस्तदा ॥ आलिङ्ग्य रामं सौमित्रिमेनेच कृतकृत्यताम् ४२ तदाराराजा स्वसैन्येन महाहर्षसमन्वितः ॥
 अयोध्यामगमद्रम्यांगोपुरादालम्बिताम् ४३ नृपमागतमाज्ञाय मंत्रिणः पुरवासिनः ॥ पताकातोरणाद्यैश्च दिव्यचंदनसेचनैः ४४ नगरीं भूषयित्वा ते नृत्यवाद्यादिमंगलैः ॥
 निन्युः कुटुंबसहितं राजानं नगरीं प्रति ४५ राममागतमाज्ञाय गोपुरादालपंक्तिषु ॥ कट्यानि धाय बालांश्च स्त्रियः स्थित्वानिजैः करैः ४६ सुवर्णकुसुमाद्यैश्च ववर्षुः पुष्पवृष्टि
 मिः ॥ काश्चिन्मार्गोपरि स्थित्वा कुंभदीपादिमंगलैः ४७ आर्तिक्याद्यैश्च राजानं सरामं शांतिकारकैः ॥ पूजयंति स्म ताः सर्वा राजमार्गे पृथक् पृथक् ४८ एवं नानासमुत्साहे
 र्नेतैर्नैर्वारयोषिताम् ॥ हुंदुभीनां निनादैश्च गायकानां च गायनैः ४९ सौधोद्भवगवाक्षैश्च स्त्रीमुक्तापुष्पवृष्टिभिः ॥ ययौ स्वशिबिरं राजा वीज्यमानः सुचामरैः ५० ततस्ता
 नृजनकामात्या नवस्त्रालंकारवाहनैः ॥ सल्लस्य भोजनाद्यैश्च प्रेषयामास मैथिलम् ५१ एवं सर्वेषु त्वसेषु जनको वार्षिकेपुसः ॥ निनाय मिथिलां राममावृभिः पार्थिवेन च ५२
 उत्तरोत्तरतः पूज्य तोषयामास राघवम् ॥ रामोऽपि रमयामास लीलाभिर्नृपतिं तदा ५३ मासैः षड्भिर्जनकजालध्वीश्रीराघवाच्छुभा ॥ लग्नात्स्वेकादशे वर्षे रजोयुक्ता वभूवद्
 ५४ तद्वातार्जिनकः श्रुत्वा पत्नीभिर्मंत्रिभिः सह ॥ अयोध्यामगमच्छीघ्रं राजा प्रत्युज्जगाम तम् ५५ परस्परं समालिङ्ग्य साकेतमिथिलाधिपौ ॥ नृत्यवाद्यसमुत्साहे रयोध्यां
 विशतुः सुखम् ५६ ततो महासमुत्साहेनानामंडपतोरणैः ॥ कदलीस्तंभमालाभिरिक्षुदंडैः सुचामरैः ५७ चतुर्द्वारैर्मंडपैश्च घंटाघोषैः सदर्पणैः ॥ किंकिणीजालघोषैश्च वि
 तानैर्दीपराजिभिः ५८ वसिष्ठो मुनिभिः सार्द्धं गर्भाधानविधिं शुभम् ॥ कारयामास रामेण सीतायाश्चाऽतिहर्षितः ५९ तदा वस्त्रैरलंकारैर्जनको नृपतिं मुदा ॥ पूजयामास स
 स्त्रीकैस्तुषा पुत्रसमन्वितम् ६० मासमेकमतिक्रम्य ययौ स्वनगरीं सुखम् ॥ रामोऽपि सीतया सार्द्धं नानाभोगान्सुपुष्कलान् ६१ बभूजे हेमरत्नादिनिर्मितेषु गृहेषुसः ॥ रुक्ममं
 डनयुक्ताभिर्दासीभिर्वीजितः सुखम् ६२ एवं तासां नृपसुतपत्नीनां च पृथक् पृथक् ॥ यथाकाले विधानेषु गर्भाधानादिकेषु च ६३ आगत्य जनकश्च केनानोत्साहान्मुदान्वितः ॥
 अयोध्यानगरीं मध्ये वाद्यघोषो गृहे गृहे ६४ मंगलानि च सर्वत्र न कुत्राप्यस्त्यमंगलम् ॥ नदरिद्रीऋणीनां सीतां धिव्याधिप्रपीडितः ६५ रामादिभिश्च तृभिस्तैर्विधुभिस्तद
 नंतरम् ॥ पृथग्गेहेषु भार्याभिर्गार्हस्थ्यमध्यनुष्ठितम् ६६ रामः प्रातः समुत्थाय कृतशौचादिसक्रियः ॥ आरुह्य शिविकां दिव्यां स्नानार्थं शरयूं नदीम् ६७ गत्वा कूले वाहनादि
 विसृज्य रघुनंदनः ॥ गच्छंस्तस्याः पावनार्थं शरय्याः पुलिने मुदा ६८ मंत्रिभिर्वेष्टितो गत्वा नत्वा तां शरयूं नदीम् ॥ स्नात्वा नित्यविधिं कृत्वा ब्राह्मणैः परिवारितः ६९ दत्त्वा दा
 नान्यनेकानि गोभूधान्यरसादिभिः ॥ संपूज्य शरयूं पुण्यां ब्राह्मणान् पूज्य सादरम् ७० ययौ रथं समारुह्य रुक्ममं धनवं धितम् ॥ रुक्मतं तुरज्जुभिश्च सर्वतः परिवेष्टितम् ७१
 पट्टकूलादिवसनैर्वैराच्छादितं शुभम् ॥ वाजिषाहंसारथिना सुस्रातेन प्रचोदितम् ७२ किंकिणीवरमालाभिर्घंटाभिरतिगर्जितम् ॥ रुक्मदंडधरैर्दूतैरेदं दर्शितसत्पथम् ७३

पथिनीराजितःस्त्रीभिर्विषितःपुष्पवृष्टिभिः ॥ प्रापस्वीयं गृहंरामःसूर्यकोटिसमप्रभम् ७४ अवरुह्यरथाद्रामःपादयोर्धृत्यपादुके ॥ विवेशसीतासंदत्तपादार्घ्याचमनो गृहम्
 ७५ गत्वाऽग्निहोत्रशालायांसीतयाऽऽसनसंस्थितः ॥ अग्निहोत्रादिविधिनावन्निहुत्वाततःपरम् ७६ स्फोटिकस्यचलिंगस्यकर्ममागर्थथाविधि ॥ लोकानांशिक्षणार्थाय
 कृत्वापूजनमुत्तमम् ७७ जानक्यादत्तपक्वान्नैवेद्यादिसमर्प्यच ॥ ब्राह्मणान्पूज्यदानाद्यैस्तोष्यलब्ध्वातदाशिषः ७८ तुलसीचगुरुधेनुमश्वत्थंमुनिपादपम् ॥ पूजयि
 त्वारविदेवंब्रह्मयज्ञंविधायच ७९ गुरोर्मुखाच्चपौरार्णिकथांश्रुत्वातुसीतया ॥ गुरुंपुनःप्रपूज्याऽथबन्धुभिःपरिवेष्टितः ८० प्रार्थितश्चमुहुःपत्न्याब्राह्मणैःपरिवारितः ॥ ना
 रिकेलकपित्थाग्रसुरंभाजंबुदाडिमैः ८१ खर्जूरिकापनसाद्यैःपक्वान्नैर्धृतपाचितैः ॥ उपहारंमुखं कृत्वातांबूलंपरिगृह्यच ८२ दिव्यवस्त्राणिसंगृह्यद्वाऽऽदर्शनेजंमुखम् ॥
 निरीक्षितश्चैवेदेह्यारुह्यस्यंदनमुत्तमम् ८३ वेष्टितोमंत्रिद्रुताद्यैस्तूर्यध्वानेपुरःसरम् ॥ मातृगेहंततो गत्वाताःप्रणम्यावर्निगतः ८४ सव्यांप्रदक्षिणांकृत्वागत्वारारजगृहंप्र
 ति ॥ सिंहासनस्थंराजानंनत्वास्थित्वातदाज्ञया ८५ पौरकार्याण्यनेकानिकृत्वारारजाविसर्जितः ॥ ययौस्यंदनमास्थायनृपंनत्वापुनःपुनः ८६ तूर्यगीतनिनादैश्चनर्त
 नैर्वारयोषिताम् ॥ ययौस्वीयं गृहंरामःस्यंदनादवरुह्यच ८७ भूमिजादत्तपादार्घ्याचमनीयासनादिकम् ॥ गृहीत्वायद्बहिर्गत्वाकृतंतत्तान्यवेदयत् ८८ सर्ववृत्तंकौतुकेन
 हास्यगीतादिमंगलैः ॥ रमयित्वाभूमिकन्यादिव्यवस्त्रादिभूषिताम् ८९ ततोमध्यान्हसमयेसरग्यांवाऽथसन्नानि ॥ स्नात्वामाध्यान्हिकंकर्मचकाररघुनंदनः ९० नित्यंय
 त्नाकरोत्स्नानंसरयूनिर्मलेजले ॥ तदास्वयाऽभवतीर्थरामतीर्थमितिस्फुटम् ९१ तद्विरव्यातंत्रिभुवनेचैत्रमासिविशेषतः ॥ माध्यान्हिकंचसंपाद्यब्राह्मणैर्मंत्रिभिर्जनैः ॥
 ९२ इष्टैःसुवर्णपात्रेषुत्रिपदासुष्टतेषुच ॥ परिष्कृतेषुजानंक्यासीतयागतिलाघवात् ९३ कृणत्कंकणमंजीरकंकणीनूपुरादिषु ॥ नदत्सुभोजनंचक्रेराघवोहर्षप्रूरितः ॥
 ९४ कंशुर्द्विविधायाऽथभुक्त्वातांबूलमुत्तमम् ॥ ततःशतपदंगत्वानिद्रांकृत्वातुसीतया ९५ पुनर्वस्त्राणिसंगृह्यलब्ध्वाशस्त्राणिसादरम् ॥ धनुर्बाणौकरेष्ट्वारथेस्थित्वा
 ऽथबन्धुभिः ९६ पुष्पारामोद्यानकादीन्गृह्णातुकौतुकेनच ॥ बाद्यघोषैर्नर्तनाद्यैर्गत्वास्वीयं गृहंपुनः ९७ सायंसंध्यादिसंपाद्यपुनर्गृत्वासविस्तरम् ॥ शंभुभक्त्यापुनःपूज्य
 कृत्वाचैवोपहारकम् ९८ रत्नकांचनमाणिक्यनिर्मितेमंचकेवरे ॥ दिव्यप्रासादमध्येससीतयारघुनायकः ९९ हास्यगीतविनोदाद्यैर्निद्रांचक्रेततःपरम् ॥ एवंनानास
 मुत्साहैर्निनायार्कसमाःसुखम् १०० एकदाराघवंराजाज्ञात्वामुद्वल्वाकथतः ॥ वसिष्ठवाक्यतश्चापिचरित्रैश्चाप्यमानुषैः १ साक्षान्नारायणंविष्णुंमत्त्वाहूयरहःस्थितः ॥
 पप्रच्छविनयेनैवहृदिभावंविधायच २ रामनारायणस्त्वंहिमू भारहरणायच ॥ अतोजातोसीतिलोकावदंत्यज्ञानबुद्धयः ३ अतःपृच्छामितेराममाययामोहितस्तव ॥ किंचि
 ज्ञानोपदेशेननाशयाऽज्ञानजामतिम् ४ दारापत्यादिगेहेषुस्थितानैवोपशाम्यति ॥ तत्पितुर्वचनंश्रुत्वारजानंराघवोऽब्रवीत् ५ ॥ श्रीरामउवाच ॥ शृणुराजनप्रवक्ष्यामि तव
 ज्ञानार्थमुत्तमम् ॥ शृणोतुमममातेयंकौसल्याऽपितवाग्रिया ६ नश्वरंभासतेचैतदविश्वंमायोद्भवंचप ॥ यथाशुक्लैरौप्यभासःकाचमृम्यांजलस्यच ७ यथारज्जौसर्पभासोमृगतोये

जलस्पृहा ॥ तद्ददात्मनिमासोयंकल्प्यतेनश्वरोऽप्युचैः ८ अज्ञानदृष्टिभिर्नित्यमन्यतेनतुपंडितैः ॥ आत्माशुद्धोनिर्व्यलीकःसच्चिदानंदलक्षणः ९ यस्यांशशिनिविश्वेशब्रह्मा
 द्याःसकलावयम् ॥ स्थित्युत्पत्तिविनाशार्थनानारूपाणिमायया ११० धार्यतेनटवद्राजन्तेष्वासक्तएवसः ॥ यथापन्नंनस्पृशतिजलंमायांतथाऽमलः ११ आत्मानित्योनस्पृश
 तिपरमानंदविग्रहः ॥ देहागारसुतस्त्रीषुमामकेतिचयामतिः १२ उपसंहृत्यडुद्धासंन्यस्यब्रह्मणिचिद्धने ॥ यद्यत्किंचिद्भासतेऽत्रतत्तन्नारायणात्मकम् १३ पश्यत्वंसर्वभावेनसु
 च्यतेभवसंकटात् ॥ सत्यंशौचंदयाशांतिःक्षमाचेंद्रियनिग्रहः १४ अहिंसाभगवद्धर्तित्वेदमार्गानुवर्तनम् ॥ इत्याद्यायेगुणाराजन्तान्भजस्वनिरंतरम् १५ चौर्यदूतंविवादंचभा
 त्सर्यदंभमेवच ॥ क्रौर्यलोभंमयंक्रोधंशोकंनिन्द्यप्रवर्तनम् १६ वेदविप्रयतीनांचसाधूनांमानमंगनम् ॥ निंदापैशून्यमनिशंत्यजदूरंस्वतोन्मृप १७ पूर्वत्वयातपस्तप्तं पुत्रत्वंया
 चितंमम ॥ तस्माज्जातोस्मित्वतोऽहंकौसल्यायांतृपोत्तम १८ यन्मयाकथितंचैतदज्ञानमलनाशनम् ॥ गोपनीयंप्रयत्नेनकथनीयंनकुत्रचित् १९ तद्रामवचनंश्रुत्वागत
 मायामलोन्मृपः ॥ सद्भावपरिपूर्णस्तुरोमांचितवपुर्धरः १२० प्रणामराघवस्यचरणौदृढभावतः ॥ ततोराभंपुनःप्राहपितरंनिर्मलाशयम् २१ नेदंयोग्यंत्वयाराजन्वंद
 नादिशिंशुंप्रति ॥ माययानरवेषस्यममोपहासकारणम् २२ मनसैवचमानित्यंभजभावेनसादरम् ॥ मच्चितोमद्रतप्राणोमायिभक्तिदृढांकुरु २३ इत्युक्त्वापितरौनत्वागृही
 त्वाज्ञांतयोःप्रभुः ॥ ययौरथसमारूढःश्रीरामःस्वनिकेतनम् २४ कदामातुर्गृहंगत्वासीतयाभोजनंव्यधात् ॥ कदाभ्रातृगृहेष्वेवकदापंतौपितुःस्वयम् २५ कदादशरथं
 तातंभोजनार्थंनिजेगृहे ॥ भार्यापुत्रादिभिर्युक्तंपौरोविप्रैःसमन्वितम् २६ सुदारामःसमाहूयभोजयामाससादरम् ॥ श्रीरामदर्शनार्थंतेतपोवननिवासिनः २७ अयोध्यान
 गरीमेत्यद्धारपैरनिषेधिताः ॥ शतशःप्रत्यहंरामंदृष्ट्वास्तुत्वापुनःपुनः २८ आतिथ्यंरघुनाथस्यगृहीत्वातुष्टमानसाः ॥ सप्तपंचदिनान्येवस्थित्वापुण्यकथादिभिः २९
 रमयित्वारमानाथंजग्मुःस्वंस्वंवराश्रमम् ॥ यत्रयत्रहिरामस्यप्रीतिंज्ञात्वाविदेहजा ३० तत्तच्चकारसासाध्वीहास्यक्रीडासनादिकम् ॥ विवाहानंतरंरामःसमाद्वादशसीत
 या ३१ रमयामाससाकेतेमहाक्रीडापुरःसरम् सहस्रवर्षैर्विज्ञेयंश्रेष्ठंवर्षंलतेयुगे ३२ शतवर्षैश्चत्रेतायांद्वापारेदशवर्षजम् ॥ कलेर्मानेनबोद्धव्यंशून्यहासात्रिविक्रमात् ३३
 एवंश्रीरामचंद्रेणमोगाशुक्ताःसुरोपमाः ॥ यस्मिन्नक्रतौचयद्रव्यंफलपुष्पादिकंशुभम् ३४ तत्सर्वसर्वदैवासीद्रामेसाकेतसंस्थिते ॥ अनादृष्टिर्नैककुत्रतस्कराणांभयंनहि ३५
 हिंसादीनांभयंनासीदयोध्याविषयेप्रिये ॥ युधाजिन्नामकैकेयीभ्राताभरतमातुलः ३६ निनायभरतंस्वीयराज्येशुघ्नसंयुतम् ॥ कौतुकेनचपंपृष्ट्वाकैकेयींप्रणिपत्यच ३७
 एवंरामस्यमांगल्यंवालत्वेऽपिसुखावहम् ॥ येशृण्वंतिनराभक्त्यानतेषामस्त्यमंगलम् ३८ एवंयथात्वयांपृष्टंतथासर्वमयोदितम् ॥ रामेणाचरितंयच्चनृणांमांगल्यदायकम्
 ३९ एवंगिरीद्रजेप्रोक्तंवाललीलादिकौतुकम् ॥ रामचंद्रस्यसंक्षेपात्तवप्रीत्यैसुखावहम् १४० ॥ इतिश्रीशतकोटिरामचरितांतर्गतश्रीमदानंदरामायणेवाल्मीकीयेवालच
 रित्रेसारकांडेरामदिनचर्यावर्णनंनामपंचमःसर्गः ॥ ५ ॥ श्रीशिवउवाच ॥ एवंत्रेतायुगेरामंनगर्यासीतयासुखम् ॥ क्रीडंतंनारदोऽर्केन्देययावाकाशवर्धना १ अथरामोमुनि

१ बुद्ध्यात्वमितिपाठः । २ नित्यकर्ममितिपाठः । ३ दृष्टेतिपाठः । ४ द्वादशवर्षे ।

पूज्यसीतयालक्ष्मणेनच ॥ शुश्रावचनंतस्यसुरैर्विज्ञापितंचयत् २ निहत्यरावणंयुद्धेततोरारज्यंकुरुष्वहि ॥ अंगीकृत्यरघुश्रेष्ठस्तंमुनिं विसर्जयत् ३ अधरामो
 ब्रवीत्सीतांममराज्याभिषेचनम् ॥ कर्तुं कामोऽस्ति तत्राहं विघ्नमुत्पाद्यदंडकम् ४ गच्छाभिरावणादीनां वयार्थलक्ष्मणेनच ॥ अयोध्यायां वसात्रत्वं कौसल्यां पार्थिवं
 भज ५ तद्रामवचनं श्रुत्वा प्रणिपत्य रघूत्तमम् ॥ उवाच मधुरं वाक्यं वनं मां त्वं नय प्रभो ६ कारणान्यत्र वैत्रीणि संति तानि वदान्यहम् ॥ बालत्वे करे खामिदृष्ट्वा कश्चि
 द्विजाग्रणीः ७ वनप्रयाणं मामाह भर्ता सत्यवाग्द्विजः ॥ भवत्वद्य प्रयाणान्मे दंडकं हित्व या सह ८ अन्यत्स्वयं वरे पूर्वसुरानपि मयोदितम् ॥ यदा चापांतिकं प्राप्तः साज्जि
 तृत्वं सभांगणे ९ चतुर्दशवत्सराणि मुनिवृत्त्यनुवर्तिनी ॥ विचरिष्याम्यरण्येऽहं धनुःसज्जं करोत्वयम् १० तत्सत्यं कुरु मद्वाक्यं प्रयाणादंडकं त्वया ॥ अन्यच्छ्रुतं मया
 पूर्व रामायणमनुत्तमम् ११ तत्र सीतां विनारामो न गतोऽस्ति हि दंडकम् ॥ तस्मात्त्वं मारुघुश्रेष्ठ दंडकं नेतुमर्हसि १२ तस्मात् सीता वचनं श्रुत्वा तथा स्त्विति वचोऽब्रवीत् ॥ वि
 हस्य राघवः श्रीमान् समालिङ्ग्य विदेहजाम् १३ अथ राजा दशरथः श्रीरामायाऽभिषेचनम् ॥ यौवराज्यपदे कर्तुं मुमुक्तः प्राह वै गुरुम् १४ यौवराज्यपदे राममभिषेक्तुं त्व
 मर्हसि ॥ तद्राजवचनं श्रुत्वा गुरुर्दशरथं नृपम् १५ कौसल्या गृहमानीय बोधयामास वैरहः ॥ राजनृणां त्वं कौसल्या सुमित्रेणुतं त्विमे १६ रावणस्य वयार्थं हिरामः श्वोदंड
 कं वनम् ॥ गमिष्यति लक्ष्मणेन सीतया कैकयीवरात् १७ तस्मादज्ञातव नूर्णां संभारानभिषेचितुम् ॥ कारयस्व सुमंत्रेण समाहूय नृपादिकान् १८ श्रीराजविरहाद् राजनृ
 क्षणस्याऽपि शापतः ॥ अचिरादेव स्वर्लोकं त्वं गमिष्यसि पार्थिव १९ कौसल्ये यं रामराज्योत्सवं पश्यतु वै पुनः ॥ अंतरिक्षाद्विमानस्थस्त्वं पश्यसि महोत्सवम् २० दुर्ल
 ध्याभाविनी रेखा ब्रह्मादीनां नृपोत्तम ॥ इति श्रुत्वा गुरोर्वाक्यं तेन राजा सभां ययौ २१ रामराज्याभिषेकाय संभारानकरोन्मुदा ॥ दूतैराकारयामास नृपान् दशरथस्तदा २२
 ऋषीश्वराः समाजग्मुर्नानाश्रमनिवासिनः ॥ नगरीं शोभयामासुर्दूताश्चित्रध्वजोत्तमैः २३ पताकाभिस्तोरणैश्च हेमकुम्भैर्नोरमैः ॥ गुरुराज्ञापयामास सुमंत्रं नृपमंत्रिणम्
 २४ श्वः प्रमाते मध्यक्षे कन्यकाः स्वर्णभूषिताः ॥ तिष्ठन्तु षोडश गजाः स्वर्णरत्नादिभूषिताः २५ चतुर्दशः समायातुः पुरावतकुलोद्भवः ॥ नानातीर्थोदकैः पूर्णाः स्वर्ण
 कुंभाः सहस्रशः २६ स्थाप्य तां तत्र वैद्याघ्नचर्माणि त्रीणि वानव ॥ श्वेतच्छत्रं रत्नदंडं मुक्तामणिविराजितम् २७ दिव्यमाल्यानि वस्त्राणि दिव्याभरणानि च ॥ मुनयः
 संस्कृतास्तत्र तिष्ठंतु कुशपाणयः २८ नर्तक्यो वारमुख्याश्च गायकवैदिकास्तथा ॥ नानावादित्रकुशलवाद्यंतु नृपांगणे २९ हस्त्यश्वरथपादातावहिस्तिष्ठंतु सायुधाः ॥
 नगरेयानितिष्ठंति देवतायतनानि च ३० तेषु प्रवर्ततां पूजानानाबलिभिराहृताः ॥ राजानः शीघ्रमायांतु नानोपायनपाणयः ३१ इत्यादिश्यवसिष्ठस्तुरथेन रघुनंदनम् ॥
 गत्वा संमानितस्तेन सर्ववृत्तं न्यवेदयत् ३२ निमित्तमात्रस्त्वं रामश्लोगमिष्यसि दंडकान् ॥ चतुर्दशसमास्तत्र स्थित्वा संहृत्य रावणम् ३३ बंधुना सीतया सार्धं ततोरारज्यं
 करिष्यसि ॥ लौकिकीं वृत्तिमालं ब्यस्वी कुरुष्वपि तुर्वचः ३४ अद्य त्वं सीतया सार्धं मुपवासं यथाविधि ॥ कृत्वा शुचिर्भूमिं शायी भव रामजितेंद्रियः ३५ इत्युक्त्वा रथ

१ करोत्विति इति पाठः । २ समुतास्तत्रेति पाठः ।

मारुहद्वारामंसलक्ष्मणम् ॥ जानकीचापिसगुर्ययौराजगृहपुनः ३६ कौसल्याचसुमित्रातेरामराज्याभिषेचनम् ॥ मृषापिश्रुत्वाश्रीगुरोरास्यात्त्रेहसमन्विते ३७ चक्र
 तुःपूजनंदेव्यास्तद्विघ्नोपशमस्पृहे ॥ बलिदानैःशांतिपाठैर्मुनिवृंदसमन्विते ३८ अथापराण्हेसौधस्थादास्याःपुत्रीतुमंथरा ॥ शोभितानगरीदृष्ट्वापृष्ट्वापृष्ट्वापथिस्थि
 ताम् ३९ श्रुत्वाश्रीरामराज्यार्थयौवेगेनकैकयीम् ॥ सर्ववृत्तनिवेद्याथतूष्णीमासीत्तदाक्षणम् ४० तच्छ्रुत्वाकैकयीचापितस्यैभूषणमर्पयत् ॥ एतस्मिन्नंतरेवाण्यादे
 ववाक्यात्सुमोहिता ४१ तुष्टादृष्ट्वातुक्कैकयीभर्त्सयंत्याहतापुनः ॥ मूढेकथंत्वंतुष्टाऽसिहतभाग्याऽसिवेद्यहम् ४२ रामेराज्यपदंप्राप्तेकौसल्यायाश्चकैकयि ॥
 दासीभविष्यसित्वंहिअतोमद्वचनंकुरु ४३ वरेणन्यासभूतेनराज्यंश्रीभरतायहि ॥ नृपंप्रार्थयरामस्यद्वितीयेनवरेणच ४४ दंडकारण्यगमनंचतुर्दशसमाःपदा ॥
 क्रोधागारंप्रविश्याद्यकुरुष्वयन्मयेरितम् ४५ तन्मंथरोक्तंस्वहितंमत्त्वासापितथाऽकरोत् ॥ मोहितासाऽविवेकेनश्रीराघवसुरेच्छया ४६ ततोनिशायाराज्ञासाज्ञाता
 क्रोधगृहस्थिता ॥ गत्वातत्रनृपःशीघ्रंददर्शकैकयीतदा ४७ विकीर्यमाणकेशांतांत्यक्ताऽलंकारमंडनाम् ॥ भूमौशयानांतांदृष्ट्वाज्ञात्वातस्यामनोगतम् ४८ रामाय
 दंडकारण्यंयौवराज्यंसुतायच ॥ वराम्यायाचितंज्ञात्वाहेत्युक्त्वाभूच्छितोऽभवत् ४९ प्रभातेतत्सुमंत्रेणवृत्तंश्रुत्वातृपयौ ॥ कैकयीमंत्रिणापृष्टासुमंत्रंप्राहसातदा ५०
 अत्राऽनयस्वश्रीरामंद्रष्टुंतांछतेनृपः ॥ सोप्याहरामंनृपतिमपृष्ट्वानानयाम्यहम् ५१ तदाशनैर्नृपःप्राहशीघ्रमानयराघवम् ॥ सुमंत्रोप्यानयामासराघवंपार्थिवाज्ञया ५२
 ततोरोमोनृपंगत्वाश्रुत्वाकैकयिजागिरा ॥ आत्मानंदंडकेवासंवरदानंपितुःपुरा ५३ तथेत्यंगीचकाराथनृपंवचनमब्रवीत् ॥ मातेशोकोऽस्तुहेतातह्यहंगच्छामिदंडकान् ५४
 तद्रामवचनंश्रुत्वाहोहेत्युक्त्वातृपोऽब्रवीत् ॥ मांविमृज्यकथंघोरंविपिनंगंतुभिच्छसि ५५ तस्यतद्वचनंश्रुत्वासांत्वयामासराघवः ॥ अहंप्रतिज्ञानिस्तीर्यशीघ्रयास्यामितं
 पुरम् ५६ इदानींगंतुमिच्छामिव्येतुमातुश्चहृच्छयः ॥ मातरंचसमाश्वास्यह्यनुनीयचजानकीम् ५७ आगत्यपादौवंदित्वातवयास्येसुखंवनम् ॥ इत्युक्त्वातौपरिक्रम्य
 मातरंद्रष्टुमाथयौ ५८ नत्वास्वमातरंरामःसमाश्वास्यपुनःपुनः ॥ नत्वाप्रदाक्षिणाःकृत्वातामामंज्ययौगृहम् ५९ सर्ववृत्तंतुसीतांसकथयामासराघवः ॥ सीतियालक्ष्मणे
 नाऽपिवनंगंतुपुनःपुनः ६० प्रार्थितश्चतथेत्युक्त्वात्वरयामासतौपुनः ॥ सर्वस्वंब्राह्मणान्दत्वासीतयाऽग्निसमन्वितः ६१ पद्भ्यामेवशनैर्भ्रात्राययौरामोनृपांतिकम् ॥ गच्छं
 तंपथिश्रीरामंपद्भ्यांदृष्ट्वापुरौकसः ६२ परस्परेणतेवृत्तंश्रुत्वाव्याकुलमानसाः ॥ बभूवुस्तान्चामदेवःकथयामाससादरात् ६३ नारदागमनंरामप्रतिज्ञारावणस्यच ॥ वधादि
 कंसविस्तारंविष्णुमनुजरूपिणम् ६४ पौराःश्रुत्वागतकेशाह्यभूवन्पथिसंस्थिताः ॥ ततोन्त्वानृपंरामःकैकयीवाक्यमब्रवीत् ६५ अंबागतोऽहंविपिनंगंतुमाज्ञाददस्व
 माम् ॥ ततःसावल्कलादीनिददौरामादिकांस्तदा ६६ रामस्तान्परिधायाथस्वयंसीतांसंशिक्षयत् ॥ तदृष्ट्वाकैकयीप्राहगुरुःक्रोधेनमर्त्सयन् ६७ जडेपापिणिदुर्वृत्तेरामएव
 त्वयावृत्तः॥वनवासायदुष्टेत्वंसीतायैकिंप्रदास्यसि ६८ इत्युक्त्वादिव्यवस्त्राणिसीतायैसगुरुर्ददौ ॥ राजादशरथोप्याहसुमंत्रंरथमानय ६९ रथमारुह्यगच्छंतुवनंवनचरप्रियाः ॥

१ पृष्टेतिपाठः । २ कृत्वाप्रतिज्ञामितिपाठः । ३ समीक्षयदितिपाठः ।

रामः प्रदक्षिणं कृत्वा पितरौ स्थमारुहत् ७० सीतया लक्ष्मणेनाथचोदयामास साराथिम् ॥ कौसल्यांच सुमित्रांच तातमाश्वास्य वै पुनः ७१ समाश्वास्य जनान् रामस्तमसाती
 रमाय यौ ॥ माघमासे सिते पक्षे पंचम्यां परमेष्ठिनि ७२ प्राप्ते ह्यष्टादशे वर्षे राघवाय महात्मने ॥ आसीद्वनप्रयाणं हि स्वर्गपुर्यास्तमसा तटम् ७३ इंद्राद्यानिर्जराश्च कुस्तदा त
 न्मार्गसत्क्रियाम् ॥ आसनशुभाश्च शकुनारामस्य व्रजतो वनम् ७४ उषित्वैकानि शांतत्रयं गवेषु पुरं ययौ ॥ गुहेन मानितश्चापितत्र रात्रिनिनाय सः ७५ गुहानीतैर्वटक्षीरैर्ब
 बंधराघवोजटाम् ॥ प्रमाते सीतयाऽऽरुह्य नौकायां लक्ष्मणेन सः ७६ प्रेषयामास सरथं सुमंत्रं नगरीं प्रति ॥ गुहस्तां वाहयामास नौकां स्वज्ञातिभिस्तदा ७७ गंगामध्यगता
 गंगां प्रार्थयामास जानकी ॥ देवि गंगेन मस्तेऽस्तु निवृत्ता वनवासतः ७८ रामेण सहिताऽहं त्वां लक्ष्मणेन च पूजये ॥ सुरामांसोपहारैश्च नानाबलिभिराहता ७९ इत्युक्त्वा पर
 कूलंतु गत्वारामो गुहं तदा ॥ विसर्जयित्वा तत्रैकानि शांतीं त्वां शनैः शनैः ८० भरद्वाजाश्रमं गत्वा तस्थौ तेनातिमानितः ॥ ततः प्रयागे यमुनां तीर्त्वा न त्वामहा वनम् ८१ वा
 ल्मीकेराश्रमं गत्वा तस्थौ तेनातिपूजितः ॥ चित्रकूटे लक्ष्मणेन पर्णशालां मनोरमाम् ८२ कृत्वामांसैर्भृगोदूतैर्बलिं दत्त्वा रघूत्तमः ॥ तस्थौ तस्यां सुखं भ्रात्रासतियास्व गृहे
 यथा ८३ शयनासनपाकाग्निदेवादीनां पृथक् पृथक् ॥ तत्रासन् विविधाः शालास्त रुक्मिणिविराजिताः ८४ कैटभूलैर्वनोदूतैर्भृगमांसफलादिभिः ॥ मुनींश्च राणामातिथ्यं च
 कुस्तेऽस्व गृहे यथा ८५ एकदानीं द्रितं रामं सीतां केशविरिंक्ष्य च ॥ ऐंद्रः काकस्तदा गत्यनखैस्तुं डेन चासकृत् ८६ सीतां गुष्ठं मुद्रुं रक्तं विददारा मिषाशया ॥ निद्राभंगं भयाद्
 र्तुः सीतयाननिवारितः ८७ सीतां गुष्ठं तु काकेन भिन्नं दृष्ट्वा रघूत्तमः ॥ अभिद्रवंतं रक्तास्य मीषिकां च मुमोच सः ८८ केनाप्यरक्षितस्यास्त्रभयाद्ब्रह्मांडगोलके ॥ स्वं शरणमा
 गतस्य पुनर्नारदवाक्यतः ८९ ईषिकास्त्रेण काकस्य विभेदनं न क्षणात् ॥ एवं नानाकौतुकानि कुर्वन् तस्थौ सुखं प्रभुः ९० सुमंत्रोऽपि पुरीं गत्वा नृपं वृत्तं न्यवेदयत् ॥ सोऽपि
 राजाराघवेति जल्पन् स्वजीवितं जहौ ९१ वृषं मृतं गुरुर्ज्ञात्वा तैलद्रोण्यानि धाय तम् ॥ युधाजिन्नगरादूतैः कैकेय्यास्तनयाबुभौ ९२ आनयामास भरतशत्रुघ्नौ वेगतस्तदा ॥
 ताबुभावपिवेगेन स्वांपुरीं संविवेश तुः ९३ मात्रासंपादितं कृत्यं ज्ञात्वा धिक्कृत्य मातरम् ॥ भरतः पितरं वन्दिदौ सरयुसैकते ९४ वीराणां मातरस्ताश्च जग्मुर्न स्वाभिनादि
 वम् ॥ पितुरुत्तरकार्यादिकर्म कृत्वा सविस्तरम् ९५ मंथरां ताडयामास मातुरग्रे पुनः पुनः ॥ प्रार्थितोऽप्यभिषेकार्थं राज्यमंगीचकार न ९६ ततो मंत्रिजनैः साकं मातृभिः पु
 र्वासिभिः ॥ परिवर्तयितुं रामं ययौ भरतस्तदा ९७ गुहेन मानितश्चापि भरद्वाजाश्रमं ययौ ॥ तपो बलेन मूर्खवर्गं निर्माय भरतं मुनिः ९८ ससैन्यं पूजयामास तं न त्वामरतोऽपि
 सः ॥ मुनि संदर्शितपथा चित्रकूटेऽग्रजं ययौ ९९ दृष्ट्वा रामं तु शालायां सीतया बंधुना स्थितम् ॥ नत्वा तेनालिङ्गितश्च सर्ववृत्तं न्यवेदयत् १०० रामः श्रुत्वा मृतं तातं गत्वामदा
 किर्नानदीम् ॥ स्नात्वा तिलांजलिं दत्त्वा ययौ शालां निजांगिरौ १०१ ततस्तं प्रार्थयामास भरतो गुरुणा सह ॥ राज्यार्थं राघवश्चापि नेत्युवाच पुनः पुनः २ प्रायोपवेशनं तत्र द
 भेषु भरतस्तदा ॥ चकार निग्रहं तस्य ज्ञात्वा गुरुमचोदयत् ३ रामाज्ञया गुरुश्चापि भरतं बोधयत् तदा ॥ भूभारहरणार्थं विष्णुः साक्षाद्रघूत्तमः ४ अत्र जातोऽस्ति देवानां व
 चनाद्रावणादिकान् ॥ हंतुं गच्छति रामोऽद्य मात्वं निग्रहमाचर ५ ततो ज्ञात्वा हरिरामं भरतो राममब्रवीत् ॥ राज्यार्थं पादुके देहितयोः सेवां करोम्यहम् ६ जटावलकलधारी

चवसाभिनगराद्गहिः ॥ प्रतीक्षांतवराजेंद्रवर्षाणिचचतुर्दश ७ कृत्वाचतुर्दशैवर्षेपूर्णेगुप्तेरवौत्वहम् ॥ प्रवेक्ष्याम्यनलंरामसत्यमेतद्वचोमम ८ तत्तस्यवचनंश्रुत्वातथेत्युक्त्वा
 रघूत्तमः ॥ राज्यार्थंस्वीयपदयोःपादुकेरत्नमूषिते ९ ददौरामस्तदातस्मैतत्तस्तंसविसर्जयत् ॥ गृहीत्वापादुकेदिव्येभरतोरत्नमूषिते ११० मस्तकोपरितेबद्धाकृतक
 त्यममन्यत ॥ ततोन्त्वारघुश्रेष्ठंपरिक्रम्यपुनःपुनः ११ सैन्येनमातृभिःशीघ्रंराममामंयसोययौ ॥ संप्रार्थयत्कैकयीसारामचंद्रपुनःपुनः १२ मयाऽपराधितंरामत
 त्क्षंतव्यंरघूत्तम ॥ तामाहरामचंद्रोऽपिनत्वयामेऽपराधितम् १३ मच्छंदान्मंथरावाक्यात्त्वंवाप्यामोहितातदा ॥ सुखंगच्छांस्वपुरींनक्रोधोऽस्तिममत्वयि १४ इत्यु
 क्त्वारामचंद्रेणभरतेनन्यवर्तत ॥ भरतःपूर्वमार्गेणययौस्वनगरीमुदा १५ सर्वान्स्थाप्यनगर्यातुनंदिग्राममकल्पयत् ॥ तस्थौसभरतस्तत्रस्थाप्यसिंहासनोपरि १६ रा
 मस्यपादुकेदिव्येफलमूलाशनःस्वयम् ॥ राजकार्याणिसर्वाणियावंतिप्रथिवीपतेः ११७ तानिपादुकयोःसम्यङ्निवेदयतिराघवः ॥ गणयन्दिवसान्येवराभागमन
 कांक्षया १८ स्थितोरामार्पितमनाःसाक्षाद्ब्रह्मसुनिर्यथा ॥ रामोऽपिचित्रकूटाद्रौवसन्मुनिमिराहतः १९ चकारसीतयाक्रीडांविपिनैरम्यपर्वते ॥ मनःशिलासुतिलकं
 सीतायामालकेऽकरोत् १२० गंडयोश्चित्रवल्लीःसंचकारनिजहस्ततः ॥ वृक्षारुणदलैश्चित्रैःकोपलैःकुसुमादिभिः २१ एवंक्रीडन्सुखंरामस्तस्थौपत्न्याऽनुजेनच ॥ ना
 गरास्तंसदाजग्मूरामदर्शनलालसाः २२ दृष्ट्वातज्जनसंवाधंरामस्तत्याजतंगिरिम् ॥ अन्वगात्सीतयाभ्रात्राह्यत्रेराश्रममुत्तमम् २३ नत्वाऽत्रिमानितस्तेनतस्थौतत्रदिन
 त्रयम् ॥ गृहस्थामनुसूयांतांसीताऽत्रैर्वचनात्तदा २४ नत्वातयालिङ्गितासातदंकेसमुपाविशत् ॥ अनुसूयातदासीतांपूजयामाससादरम् २५ दिव्येददौकुंडलेद्वेनि
 मिंतेविश्वकर्मणा ॥ दुकूलेद्वेददौतस्यैर्निर्मलेभक्तिसंयुता २६ अंगरागंचसीतायैददावत्रेस्तुसाप्रिया ॥ नत्यक्ष्यतेगशोभात्वांकदापिजनकात्मजे २७ पातिव्रत्यं
 पुरस्कृत्यराममन्वेहिजानकि ॥ कुशलीराघवोयातुत्वयाभ्रात्रापुनर्दृष्टम् २८ भोजयित्वायथान्यायंरामंसीतासमन्वितम् ॥ अत्रिर्विसर्जयामासरामोन्त्वाययौवनम्
 २९ एवंवर्षमतिक्रांतंरामस्यगिरिवासिनः ॥ यथासुखंलक्ष्मणेनजानक्यासहितस्यच ३० एवंगिरिंद्रजेऽयोध्यापुर्यारामेणयत्कृतम् ॥ चरित्रंतन्मयार्किचित्त्वदग्रेवि
 निवेदितम् ३१ ॥ ॥ इतिश्रीशतकोटिरामचरितांतर्गतश्रीमदानंदरामायणे वाल्मीकीये सारकांडे अयोध्याचरित्रे दंडकवनप्रवेशनं नाम षष्ठः सर्गः ॥ ६ ॥ ॥
 ॥ श्रीशिव उवाच ॥ अथरामःसीतयातुलक्ष्मणेनसमन्वितः ॥ ययौसदंडकारण्यंसज्जं कृत्वामहद्भुतः १ अग्रेययौस्वयंरामस्तत्पृष्ठेजानकीययौ ॥ तस्याःपृष्ठेससौमित्रि
 र्ययौघृतशरासनः २ वनेदृष्ट्वाऽथकासारंस्नात्वापीत्वाजलंसुखम् ॥ श्रुत्वाफलानिपक्वानितस्थुस्तत्रक्षणत्रयः ३ एतस्मिन्नंतरेतत्रविराधंनामराक्षसम् ॥ तेतददृशुरायां
 तंमहासत्त्वंभयानकम् ४ करालदंष्ट्रवदनंभीषयंतंस्वगार्जितैः ॥ वामांसन्यस्तशूलग्रथितानेकमानुषम् ५ भक्षयंतंगजंव्याघ्रंमहिषंवनगोचरम् ॥ ज्यारोपितंघनुर्धृत्वा
 रामोलक्ष्मणमब्रवीत् ६ रक्षत्वंजानकीमत्रसंहनिष्यामिराक्षसम् ॥ सतुदृष्ट्वाभानाथंलक्ष्मणंजानकींतदा ७ कौयुवामितितौप्राहततोरामस्तमब्रवीत् ॥ नामकर्मनिजं
 सर्वकैक्याऽपिचयत्कृतम् ८ तद्रामवचनंश्रुत्वाविहस्यराक्षसोऽब्रवीत् ॥ मानजानासिरामत्वंविराधंलोकविश्रुतम् ९ मद्भयान्मुनयःसर्वेत्यक्त्वावनमितोगताः ॥ यदि

जीवितुमिच्छास्तित्यक्तासीतांनिरायुधौ १० पलायेतानचेच्छीघ्रमक्षयामियुवामहम् ॥ इत्युक्त्वाराक्षसःसीतामादातुमभिदुर्वे ११ रामश्चिच्छेदतद्वाहशरेणप्रहस
न्निव ॥ ततःक्रोधपरीतात्माव्यादायविकटंमुखम् १२ राममभ्यद्ववद्रामश्चिच्छेदपरिधावतः ॥ पदद्वयंतदासर्पइवास्येनययौपुनः १३ ततोर्द्धचंद्राकारेणानेह तोराघ
वेणसः ॥ ततःसीतासमालिङ्ग्यप्रशशंसरघूत्तमम् १४ देवदुंदुभयोनेदुर्दिविदेवगणोरिताः ॥ ततोविराधकायातुपुरुषश्चविनिर्गतः १५ नत्वारामंनिजंवृत्तंकथयामाससाद
रम् ॥ दुर्वाससाहंशसस्तुपुराविद्याधरःशुभः १६ इदानीमोचितःशापाच्चयाकालांतराद्वने ॥ इत्युक्त्वाराधवंस्तुत्वाविमानेनययौदिवम् १७ विराधेस्वर्गतेरामोलक्षणे
नचसीतया ॥ जगामशरभंगस्यवनंसर्वसुखावहम् १८ शरभंगंततो नत्वातेनसंमानितोबहु ॥ तस्थौतत्रनिशामेकांशरभंगोमुनीश्वरः १९ तस्मैसमर्प्यस्वंपुण्यमाकरोह
चिर्तितदा ॥ स्तुत्वातंसविमानेनवैकुण्ठंपरमंययौ २० ततःशनैःसुतीक्ष्णस्यययावाश्रममुत्तमम् ॥ नत्वातंपूजितस्तेनसुखंतस्थौरघूद्वहः २१ एतास्मिन्नंतरेतत्रनानाश्रम
निवासिनः ॥ मुनयोराधवंद्रुंसमाजन्मुःसहस्रशः २२ सर्वेतिराधवंनत्वास्तुत्वानिन्युर्निजंनिजम् ॥ आश्रमंसीतयाभ्रात्राचक्रुःपूजांसविस्तराम् २३ एकरात्रंभिरात्रंवापंच
सप्तदिनानिवा ॥ पक्षमात्रंतुमासंवासाद्वर्द्धमासमथापिवा २४ त्रिमासान्पंचमासंवापष्टाष्टैकादशास्थवा ॥ साग्रंसंवत्सरंवापिस्वाश्रमेपुरघूत्तमम् २५ संस्थाप्यचतुराति
थ्यमधिकंचोत्तरोत्तरम् ॥ पत्न्याऽनुजेनश्रीराममेवंपूज्यविसर्जयन् २६ भ्रमतैवंहिराणेनववर्षाणिदंडके ॥ आश्रमेषुमुनिनांचह्यतिक्रांतानिवैसुखम् २७ बहवोनिहता
स्तत्रराक्षसाभ्रमतातदा ॥ राघवेणसहभ्रात्राक्रीडताञ्जनिकन्यया २८ नानाश्रमाराजपुष्पवनोपवनभूमिषु ॥ नदीजलतटाकाद्रिशिखरादिस्थलेष्वपि २९ जंब्वाग्रं
भाद्राक्षादिनानावृक्षतलेषुहि ॥ चकारसीतयाक्रीडारामोदेव्यायथाशिवः ३० अथरामोययौकुंभसंभवस्यानुजाश्रमम् ॥ सुमतिःपूजयामासराधवंसीतयान्वितम् ३१ त
तःसीतायुतोराभःशनैर्भ्रात्रामुदान्वितः ॥ अगस्तेराश्रमंप्रापनानावृक्षविराजितम् ३२ प्रत्युद्गम्यमुनिश्चापिमुनिभिर्वहुभिर्वृतः ॥ राघवंतंसमालिङ्ग्यस्वाश्रमंतेनसोय
यौ ३३ अथतंपूजयामासराधवंकुंभसंभवः ॥ रामोऽपिमानितस्तेनतस्थौतत्रकियादिनम् ३४ ततःस्तुत्वारमानाथमगस्त्योमुनिसत्तमः ॥ ददौचापमहेंद्रेणरामार्थस्थापि
तंपुरा ३५ अक्षय्यौवाणतूणीरौखड्गंरत्नविभूषितम् ॥ ततोराभोमुनेर्वाक्याद्भौतम्याउत्तरेतटे ३६ ययौपंचवटीरम्यामार्गेदृष्ट्वास्थपक्षिणम् ॥ जटायुषंनगाकार
मरुणात्मजमुत्तमम् ३७ सखायंस्वपितृश्चापिसंभाष्याथविवेशतम् ॥ तत्रकृत्वामहाशालांयथापूर्वकृतागिरौ ३८ भृगमांसैर्बलिंदत्वातस्थौरामोयथासुखम् ॥ सीतांसं
रक्षयामासजटायुःपक्षिराट्स्वयम् ३९ राघवस्यपंचवट्यासीतयाक्रीडतःसुखम् ॥ सार्द्धत्रीणिवत्सराणिह्यतिक्रांतानिपार्वति ४० वनेशूर्पणखापुत्रंतपंतंसाविनामकम् ॥
ब्रह्माददौदिव्यखड्गं तंसांबोनददर्शितः ४१ तदृत्वाष्टक्ष्मणःखड्गंवृक्षान्वल्लीर्बभञ्जसः ॥ वृक्षगुल्मेहतःसांबस्ततोराधवमब्रवीत् ४२ प्रायश्चित्तंब्रह्महणंमांवदत्वंरघूत्तमम् ॥
रामोऽप्याहहतःसांबोराक्षसोनमुनिर्हतः ४३ तच्छ्रुत्वालक्ष्मणस्तुष्टःसांबमात्राऽपितच्छ्रुतम् ॥ तत्स्मरंतीपुत्रदुःखंराक्षसीकामरूपिणी ४४ विचचारशूर्पणखानाभ्रीसा

सर्वधातिनी ॥ एकदापंचवट्यांसारामं दृष्ट्वा साराक्षसी ४६ पुत्रदुःखसमाक्रांता दृष्ट्वा रूपं मनोहरम् ॥ कापटश्च बुद्ध्या श्रीरामं सानुजं हंतुमुद्यता ४६ उवाच मधुरं वाक्यं
 स्त्रालंकारमंडिता ॥ कौयुवांकात्विंशत्यधिकमर्थमागतावनम् ४७ कुतः समागता वत्र काऽधुना गच्छतः पुरः ॥ तत्तस्यावचनं श्रुत्वा रामः सर्वं न्यवेदयत् ४८ ततः साराक्षसी
 प्राह भवमर्ता मम प्रभो ॥ सोऽप्याह दयिता मेऽस्ति बहिस्तिष्ठतिलक्ष्मणः ४९ प्रार्थयामास मौमित्रि सा तं सोऽप्युत्तरं ददौ ॥ अहं दासोऽस्मिरामस्य त्वं तु दासी मविष्यसि ५०
 ततः क्रोधेन सा सीतां धर्तुं वेगेन दुद्रुवे ॥ तदा ताराधवः प्राह ममायं शर उत्तमः ५१ चिन्तार्थं लक्ष्मणाय त्वं नीत्वा दर्शय वेगतः ॥ मद्राण दर्शनात् कार्यं सिद्धिनेष्यतिलक्ष्मणः ५२
 इत्युक्त्वा राधवो बाणं ददौ तस्यैश्वरोपमम् ॥ सत्यं त्वारामवाक्यं साययौ लक्ष्मणं पुनः ५३ लक्ष्मणाय रामबाणं दर्शयामास राक्षसी ॥ स बुध्वा हृदयं तं बाणं स्तंभाय शरासने ॥
 ५४ मुमोच बाणं वेगेन रामनाम्नां कितं शुभम् ॥ स शरो राक्षसीं गत्वा घ्राणकर्णौ घट्टं दृष्ट्वा ५५ संछित्वा रामतूणीं रं विवेश क्षणमात्रतः ॥ घ्राणकर्णौ घृह्णात रहिता साऽपि राक्ष
 सी ५६ हाहता स्मीति जल्पं तीययौ बंधून् खरादिकान् ॥ दृष्ट्वा स्वसांतादृशीं तं त्रिशिरः खरदूषणाः ५७ तन्मुखात् सकलं वृत्तं श्रुत्वा ते क्रोधसंयुताः ॥ चतुर्दश महाघोरान् राक्ष
 सान् प्रेषयंस्तदा ५८ तान् रामः क्षणमात्रेण चतुर्दश शरैर्यमम् ॥ संप्रदर्श्य निजं लोकं प्रेषयामास लीलायां ५९ तान् राक्षसान् सृजतान् श्रुत्वा खराद्यास्ते त्रयः क्रुधा ॥ युद्धाय निर्य
 युः सैन्यैः सह सैश्च चतुर्दश ६० रामोऽपि बंधुं सीतां च गुहायां स्थाप्य वेगतः ॥ चकार राक्षसैर्युद्धं शस्त्रैश्चैर्मया वहम् ६१ चतुर्दश सहस्राणि स्वीयं रूपाणि राधवः ॥ कृत्वा ते
 प्रांच पुरतः शरैस्तान् मर्दयत् क्षणात् ६२ हत्वा खरं दूषणं च तथा त्रिशिरसं शरैः ॥ चतुर्दश सहस्रांस्तान् प्रेषयामास स्वंपदम् ६३ मुहूर्तेनैव रामेण सहस्राणि चतुर्दश ॥ मितासे
 ना खराद्यैश्च निहता गौतमी तटे ६४ खराद्याः कंठकायत्रस्थितास्तच्च त्रिकंठकम् ॥ क्षेत्रं ख्यातं त्र्यंबकाख्यं तदेव प्रोच्यते शुवि ६५ जनस्थानं भूसुराणां ददौ वस्तुं रघूद्वहः ॥
 अथ सीतासमालिङ्ग्य राधवं प्रशंससा ६६ अथ तां जानकीं प्राहरा योरहसि सादरम् ॥ सीते त्वं त्रिविधां श्रुत्वा रजोरूपावसानले ६७ वामांगे ये सत्वरूपावसन्त्या तमो मयी ॥
 पंचवट्यां दशास्यस्य मोहनार्थं वसात्र वै ६८ तद्रामवचनं श्रुत्वा तथा सीता चकार सा ॥ ततः शूर्पणखालं कां गत्वा रावणमब्रवीत् ६९ धिक्त्वां राक्षसराजानं वृत्तं चारैर्न वेत्ति
 यः ॥ चतुर्दश सहस्रांसासेना त्वदंघुभिः सह ७० मानुषेणैव रामेण जनस्थाने निपातिता ॥ तत्तस्यावचनं श्रुत्वा तां दृष्ट्वा तादृशीं तदा ७१ सिंहासनाच्च चालाथ पुनः प्रच्यतां
 स्वसाम् ॥ वद किं कारणं युद्धे प्राह साराक्षसेश्वरम् ७२ स्त्रीरत्नां जानकीं दृष्ट्वा मया चित्ते विचिंतितम् ॥ रावणार्थं विनेष्यामि धर्तुं तां तत्पुरोगता ७३ तावद्वाणेन नीताऽहं दशा
 मेतां तुरावण ॥ सौमित्रिणा पंचवट्यामाज्ञया राधवस्य च ७४ सांबोऽपि मेहतः पुत्रस्तप्यमानो निरर्थकम् ॥ मत्तोषार्थं कृतं युद्धं बंधुभिस्ते निपातिताः ७५ यद्यस्ति पौरुषं
 किंचित् हिंसीतां समानय ॥ नो चेदघो मुखस्तिष्ठ यथास्त्री गतमर्तका ७६ तत्तस्यावचनं श्रुत्वा सा त्वयामास तां स्वसाम् ॥ तौरामलक्ष्मणौ हत्वा तव शोकाश्रुमार्जनम् ७७
 करोम्यहं लोहितेन तयोः खेदं भजस्व मा ॥ एवं नानाविधैर्वाक्यैः सा त्वयित्वा स्वसां मुहुः ७८ स्वहितस्योपदेष्टारं मा तुलंतपसि स्थितम् ॥ ययौरथेन मारीचं तस्मै वृत्तं न्यवेदयत्

१ सर्वतः क्रुधेति पाठः । २ कुचावित्यर्थः । ३ योगत इति पाठः । ४ मुहूर्तेनैव रामेणेति पाठः ।

७९ सोथतंभीषयामासभाग्निंयमुहुर्मुहुः ॥ विश्वामित्राध्वरेत्यक्तमात्मानंतंन्यवेदयत् ८० रामाख्ययारधंरत्नंरजतंरुक्मभूषितम् ॥ श्रुत्वाऽहंरादियत्किंचिद्रामंमत्वावि
मेम्यहम् ८१ केनतेशिक्षिताबुद्धिरियंलंकाविघातिनी ॥ आप्तरूपोस्तिकःशत्रुर्येनेयंशिक्षितामतिः ८२ कथानंकुरुरामस्यतद्वद्वत्वंमरिष्यसि ॥ ततःक्रोधेनतंप्राहयदि
नायासिराघवम् ८३ मयातर्हिर्वधिष्यामित्वामतःकुरुमद्वचः ॥ भूत्वात्वंमृगरूपश्चरामस्त्वामनुयास्यति ८४ त्वंशब्दंकुरुरामस्यलक्ष्मणस्तेनयास्यति ॥ ततःस्तांजान
कीवेगालंकांस्वामानयाम्यहम् ८५ लंकायास्तवदास्यामिस्वीयराज्यार्द्धमादरात् ॥ इतितस्याग्रहंदृष्ट्वामारीचोद्विचिंतयत् ८६ रामहस्तान्मृतिःश्रेष्ठामाऽस्तुरावणहस्त
तः ॥ इतिनिश्चित्यमारीचस्तथेत्युक्त्वाययौतदा ८७ रावणेनरथेस्थित्वागत्वापंचवटींप्रति ॥ भूत्वाहेममयश्चित्रोमोहयामासजानकीम् ८८ साछायातामसीदृष्ट्वामृगंरा
घवमब्रवीत् ॥ क्रीडार्थमांसृगंचेमंघृत्वादेहिरघूतम् ८९ मृगश्चेद्वाणमित्रांगःकरोमिकंचुकींत्वचः ॥ ततस्यावचनंश्रुत्वाज्ञात्वामहद्वयम् ९० सीतायारक्षणेबंधुंसंस्था
प्याशुमृगंययौ ॥ ततःपलायनंचक्रेमृगोरामंविकर्षयन् ९१ रामबाणेनमित्रांगःशब्दंदीर्घचकारसः ॥ हासौमित्रेसमागच्छहाहतोऽस्म्यद्यकानने ९२ इत्युक्त्वा रामवद्वा
चाममारुरुधिरंवनम् ॥ तंशब्दंजानकीश्रुत्वाचोदयामासलक्ष्मणम् ९३ सोप्याहरामवचनंनेदंसीतेभयंत्यज ॥ ततःसातंपुनःप्राहजानामितवचेष्टितम् ९४ भरतस्यो
पदेशेनमृतिरामस्यवांचसि ॥ अथवामेऽमिलाषोस्तितर्हिप्राणांस्त्यजाम्यहम् ९५ तत्कुरवचनंतस्याःश्रुत्वाज्ञात्वामहद्वयम् ॥ जानकीप्राहसौमित्रिर्मातःशृणुवचोमम
९६ राघवाज्ञांपुरस्कृत्यरक्षतस्त्वाममत्वया ॥ ताडितंवाक्शरेणाद्यभोक्ष्यस्यस्याचिरात्फलम् ९७ तथापिशृणुमदाक्यंयन्मयात्रोच्यतेहितम् ॥ मयैतांधनुषारेखां
कृतांत्वत्परितोऽधुना ९८ त्वद्रक्षणार्थंदुष्टानांदुर्विलंघ्यामहत्तमाम् ॥ मात्वमुल्लंघयस्वेमांप्राणैःकंठगतैरपि ९९ इत्युक्त्वाधनुषःकोट्याकृत्वारेखांसमततः ॥ बाह्य
देशेपंचवट्याःसौमित्रिःपरिघोपमाम् १०० नत्वासीतांततस्तूष्णीययौरामंत्वरान्वितः ॥ एतस्मिन्नंतरेतत्ररावणोभिक्षुरूपपृक् १ गत्वापंचवटीद्वारंरेखायाश्चबहिःस्थि
तः ॥ नारायणेतिवैचोक्त्वातूष्णीतस्थौसरावणः २ तावच्छायामयीसीतामिशांतस्मैप्रमर्षितुम् ॥ ययौद्वारंदीर्घहस्तामृद्धीष्वेत्यब्रवीच्चतम् ३ तदामिक्षुःपुनःप्राहसी
तांपंकजलोचनाम् ॥ नांगीकरोम्यंतरेणमिश्रामेतांत्वयार्पिताम् ४ गार्हस्थ्यंचेद्वाघवस्यरक्षितुंत्वंसमिच्छसि ॥ तर्हिरेखांसमुल्लंघ्यमांभिक्षांदातुमर्हसि ५ तद्विशुवच
नंश्रुत्वाऽधर्मोऽभून्मेतिशंकिता ॥ रेखाबहिःसव्यपादंदत्वादीर्घलसत्करा ६ मृद्धीष्वेमांश्चरामिभिक्षामितितंप्राहजानकी ॥ ततोदशास्यस्तांघृत्वाभिक्षुरूपंविमृज्यच ७
खरवाहेरयेसीतांसंस्थाप्याथन्यवर्तत ॥ यावद्रच्छतिवेगेनतावद्दृष्टोजटायुषा ८ चकारतुमुल्लंघुद्वंरावणेनसपक्षिराट् ॥ निजपद्भ्यामुखेनाथचूर्णीकृत्यरथोत्तमम् ९ ख
रानष्टौविनिष्पिप्यबभंजतद्धनुर्महत् ॥ मुकुटान्दशसंच्छिद्यकृत्वादेहंतुजर्जरम् ११० मूर्च्छितंरावणंकृत्वातांसीतांप्रन्यवर्तयत् ॥ स्वस्थीभूतोदशास्योऽपिताडयामा
सतंपदा ११ क्रोधेनमहताविष्टःपक्षिणाजर्जरीकृतः ॥ ततो जटायुःपतितोवमनुरक्तंमुखेनसः १२ ततोविहायसासीतांनिनायरावणःपुनः ॥ रामरामेतिजल्पंतीसीताम्

१ रामनाम्नअक्षरेकदेशमपि । २ मयासहेत्यर्थः । ३ मृगश्चायमितिपाठः । ४ श्रुत्वातस्याःइतिपाठः । ५ ससीतःसन्त्यवर्ततेतिपाठः ।

न्यस्तलोचना १३ उत्तरीयेवबंधाऽथपयिस्वाभरणानिसा ॥ दृष्ट्वाऽधःपर्वतेप्रोच्चैःसंस्थितानपंचवानरान् १४ प्राक्षिपत्कपिमध्येऽथसूचनार्थरघूतमम् ॥ ततोदशास्य
 स्तानीत्वाह्यशोकेसंन्यवेशयत् १५ प्रार्थयामासतांसीतानोत्तरंसाददौतदा ॥ तस्याःसंरक्षणार्थायराक्षसीश्चसहस्रशः १६ आज्ञापयदशास्यःसस्वयंगेहंविशेह ॥ तदे
 द्रोब्रह्मवाक्येनपायसंवर्षतुष्टिदम् १७ ददौरहसितीतायैतेनतुष्टाबभूवसा ॥ समर्प्यपायसंकिंचिद्रामायलक्ष्मणायच १८ सुरानतिथयेदत्वादत्वाधेतुंचखेचरान् ॥ दत्वाऽथ
 त्रिजटांकिंचिद्रक्षयामासजानकी १९ संमंत्र्यरावणेनाऽपिराक्षसाश्चैवषोडश ॥ प्रेषितारामघातार्थतेकबंधेनभक्षिताः २० यत्रयत्रपंचवट्यांरामबाणभयान्मृगः ॥ चचार
 गौतमीतीरेसंस्थानंतत्रतत्रहि २१ स्थानसंज्ञान्यनेकानिजातानिचपुराणिहि ॥ मृगस्यपतितंयत्रनूपुरंपरिधावतः २२ नूपुराख्योमहाग्रामःप्रोच्यतेगौतमीतटे ॥ रा
 मबाणप्रहारेणचपलाक्षोऽपतदुवि २३ मृगोयत्रमहांस्तत्रचापल्यग्रामईर्यते ॥ गोदातटेग्रावभूम्यांरामबाणहतोमृगः २४ पतितोयत्रतच्चिन्हंदृश्यतेऽद्यापिमानवैः ॥
 सौमित्रिचापजारेखापंचवट्याःसमन्ततः २५ अद्यापिदृश्यतेस्पृष्टानदीरूपाभयावहा ॥ पाषाणभूम्यांतत्रैवरावणस्यपदंमहत् २६ अद्यापिदृश्यतेभीमंगर्तरूपंनरोत्तमैः ॥
 खराद्यैर्युद्धसमयेपंचवट्यांविदेहजा २७ गुहायांगोपिताभर्त्रासाऽद्यापितत्रदृश्यते ॥ तथारामोलक्ष्मणोऽपिपंचवट्यांसदैवहि २८ दृश्यतेऽद्यापिभोदेविसज्जनैर्ज्ञानदृष्टि
 मिः ॥ अज्ञानदृष्टिभिस्तेतुदृश्यंतेग्रावरूपिणः २९ रामतीर्थरामकृतंसीतालक्ष्मणसंस्कृते ॥ तीर्थेतत्रतुगौतम्यांदृश्यतेऽद्यापिमानवैः ३० रामेणसीतयायत्रशय्यायां
 पर्वतोपरि ॥ कृतंपूर्वतुशयनंरामशय्यागिरिःस्मृतः ३१ शय्यारूपाणिदृश्यंतेऽद्यापितत्रदृष्टानिहि ॥ रामोऽपिलक्ष्मणंदृष्ट्वाश्रुत्वासीतावचोऽशुभम् ३२ निवेदितंलक्ष्म
 णेनक्रोधाश्रुस्मयचेतसा ॥ निमित्तान्यतिघोराणिदृष्ट्वाचैवसमंततः ३३ ययौपंचवट्यांव्यग्रस्तत्रसीतांददर्शन ॥ ततोमानुषमावंतुदर्शयन्सकलाब्जनान् ३४ विचिन्वन्सर्व
 तःसीतांष्टप्रराजंददर्शसः ॥ ततःसपक्षिवचसारावणेनहृतांप्रियाम् ३५ ज्ञात्वातंयोजयामासवन्दिनार्जीवितक्षये ॥ तनुष्टचर्थवन्यमांसंक्षिप्त्वास्नात्वारघूतमः ३६ ययौद
 क्षिणमार्गेणविचिन्वन्मूढवत्प्रभुः ॥ पूर्ववदग्निहोत्रंसचकारकुशभार्यया ३७ एतस्मिन्नंतरेदेवित्वयाप्रोक्तस्त्वहंपुरा ॥ त्वयायस्यजपोनित्यंक्रियतेराघवस्यहि ३८ सोऽयं
 स्त्रीविरहात्पश्यन्मूढवत्प्रभतेवने ॥ तवेतिवचनंश्रुत्वातदात्वामबुवंत्वहम् ३९ देविसाक्षान्महाविष्णुस्त्वयंरामोमहीतले ॥ शिक्षार्थंसकलाल्लोकान्मूढवत्प्रभतेवने ३४०
 नारीसंगोनरैस्त्याज्यःसर्वदाऽत्रेतिशिक्षयन् ॥ नारीविषयजंदुःखमीदृशंभ्रमकारकम् ४१ दर्शयन्सकलाल्लोकानितिसोऽप्राष्टतेवने ॥ इतिमद्वचनंश्रुत्वातत्परीक्षार्थं
 मुद्यता ४२ त्वंगतासिसमीपंश्रीराघवस्यतदावने ॥ सीतारूपेणतंरामंत्वयाप्रोक्तंशुभंवचः ४३ रामराजीवपत्राक्षमामग्रेपश्यजानकीम् ॥ क्रीडिस्वाऽत्रमयासार्धमेहिशी
 ग्रंसुखीभव ४४ त्वदुक्तराघवःश्रुत्वाविहस्यत्वावचोऽब्रवीत् ॥ जानाम्यहंत्वंकासीतिसीतात्वंनासिवेदेयहम् ४५ त्वंकिंसीतास्वरूपेणमोहस्यत्रमावने ॥ एवंपुनःपुनःप्रो
 क्तायदात्वंराघवेणाहि ४६ तदात्वयातत्स्वरूपंज्ञातंसत्यंमयीरितम् ॥ ततो नत्वारामचंद्रप्रार्थयित्वापुनःपुनः ४७ आगताऽसिपुनर्मत्वंकैलासशिखरेऽमले ॥

१ पिंडार्थमित्यर्थः ।

त्वंकात्वंकिमितिप्रोक्ताराघवेणपुनःपुनः १४८ यात्वंसादंडकेजातात्वंकानाम्नायिकावने ॥ त्वंलज्जिताशिरामेणयत्रतत्रतवस्थले १४९ त्वंलज्जापुरनाम्नासीन्नगरंदं
डकेवने ॥ ततस्तौरामसौमित्रिजग्मतुर्दक्षिणांदिशम् १५० बहवोनिहतामार्गेराक्षसाघोररूपिणः ॥ एतस्मिन्नंतरेऽरण्येकबंधेनघृतौतदा १५१ श्रीरामलक्ष्मणौ
मार्गेयोजनायतबाहुना ॥ दृष्ट्वातंशिरसाहीनंबाह्विच्छेदतुस्तदा १५२ ततःसदिव्यरूपोऽम्बुनल्वारामंभवोऽब्रवीत् ॥ पुरागंधर्वराजोऽहंब्रह्मणोवरदानतः १५३
केनाप्यवध्यस्त्वहसमष्टावक्रंमुनीश्वरम् ॥ रक्षोभवेतिशतोहंमुनिनाप्राहमांपुनः १५४ त्रेतायुगेयदारामलक्ष्मणौयोजनायतौ ॥ छेत्स्यतस्तेमहाबाहतदाशापात्रमो
क्ष्यसे १५५ ततोराक्षसदेहोऽहमिंद्रमम्यद्रवरूपा ॥ सोऽपिवज्रेणमारामशिरोदेशेप्रताडयत् १५६ तदाकुक्षौशिरःपादयुगुलंचगतंक्षणात् ॥ ब्रह्मदत्तवरान्मृत्युर्ना
भून्मेवज्जताडनात् १५७ सुखाभावेकथंजीवेदयमित्यमराधिपः ॥ तदामांप्राहलपयाजठरेतेमुखंभवेत् १५८ बाहूतेयोजनायामावद्यशीघ्रंमविष्यतः ॥ तदारम्या
ऽब्रवाहुभ्यांलब्धंतद्भक्षयाम्यहम् १५९ तिष्ठन्त्यग्रेमतंगादिमुनीनांपरिचारिकाः ॥ शबरीदर्शनार्थंत्वंतत्रयाहिरघूतम् १६० कथयिष्यतिसासीताशुद्धितेरघुनंदन ॥
इत्युक्त्वाराघवंनत्वास्तुत्वास्वर्गययौमुदा १६१ ततोराभोलक्ष्मणेनशबरीसंनिधिययौ ॥ सापिसंपूज्यश्रीरामंविशेषैर्वनसंभवैः १६२ चितामारोढुमुत्काराघवं
प्राहहर्षिता ॥ ऋष्यमूकगिरावग्रेसुग्रीवोमंत्रिभिःसह १६३ वर्ततेतस्यसख्येनसीताशुद्धिलभिष्यसि ॥ गच्छरामइतस्त्वग्रेपंपानामसरोवरम् १६४ तत्तटाकेतुवृक्षाणां
फलानिविविधानिच ॥ भक्षस्वत्वंजलंपीत्वायाहिसुग्रीवसंनिधिम ६५ इत्युक्त्वाशबरिरामंनत्वावन्हिविवेशसा ॥ रामसंदर्शनान्मुक्तिप्राप्तवैकुण्ठमाययौ ६६ ततोराभः
शनैर्भ्रात्राययौपंपासरोवरम् ॥ फलानिभक्षयामासपीत्वातज्जलमुत्तमम् ६७ ततःशनैर्ययौमार्गेऽऋष्यमूकाचलंप्रति ॥ पश्यन्वनानिसर्वत्रचिन्तयामासजानकीम् ६८
एवंगिरिंद्रजेप्रोक्तमारण्यंचरितंतव ॥ श्रीरामस्यससीतस्यलक्ष्मणेनयुतस्यच १६९ इतिशतकोटिरामचरितांतर्गतश्रीमदानंदरामायणेसारकांडेअरण्यचरित्रेखरादिव
घोनामसप्तमःसर्गः ॥ ७ ॥ श्रीशिवलवाच ॥ अथरामोलक्ष्मणेनऋष्यमूकाचलंप्रति ॥ ययौघृतधनुर्वाणोनेत्रेसर्वत्रचालयन् १ ऋष्यमूकगिरेःपार्श्वेगच्छंतौरामलक्ष्म
णौ ॥ सुग्रीवेणाथतौदृष्टौऋष्यमूकस्थितेनहि २ सुग्रीवस्तौतदादृष्ट्वाचतुर्भिर्मंत्रिभिर्युतः ॥ समंज्यमारुतिंप्राहवालिनाप्रेषिताडुभौ ३ मांहंतुंघृतकोदंडौसतूणीरौनराकृ
ती ॥ इतोऽस्माभिःप्रगंतव्यंमंत्रंशृणुमयोच्यते ४ गच्छजानीहिभद्रंतेबडुर्भूत्वाद्विजाकृतिः १ ताम्यांसंभाषणंलत्वाजानीहिहृदयंतयोः ५ यदितौदुष्टहृदयोसंज्ञांकुरु
कराग्रतः ॥ साधुत्वेस्मितवक्रोऽभूरेवंजानीहिनिश्चयम् ६ तथेतिबडुरूपेणगत्वानत्वारघूतमम् ॥ कौयुवांपुरुषव्याघ्रावितिपप्रच्छमारुतिः ७ ततस्तंलक्ष्मणःप्राहपूर्व
वृत्तंसविस्तरम् ॥ शबरीवचनाद्रामःसख्यंकर्तुंसमागतः ८ सुग्रीवेणाऽथतच्छ्रुत्वास्वरूपंमारुतिस्तदा ॥ चकारनैजंप्रगटंस्वीयंवृत्तंत्यवेदयत् ९ मत्स्कंधमधिरुह्वाद्यपर्वतं
गंतुमर्हथः ॥ तथेतिमारुतेःस्कंधेसंस्थितौतौबभूवतुः १० उत्पपातगिरेर्भूध्रिक्षणादेवमहाकपिः ॥ वृक्षच्छायांसमाश्रित्यतौस्थितौरामलक्ष्मणौ ११ सुग्रीवंमारुतिर्गत्वा

रामवृत्तं न्यवेदयत् ॥ ततः प्रज्वाल्यवर्हिंससुग्रीवो राघवेण हि १२ चकार सख्यं वेगेन समालिङ्ग्य परस्परम् ॥ वृक्षशाखां स्वयं छित्वा विष्टरार्थं ददौ कपिः १३ हर्षेण महता वि
 द्याः सर्वेषु वा वतस्थिरे ॥ लक्ष्मणस्त्वब्रवीत् सर्वसुग्रीवं वृत्तमात्मनः १४ तच्छ्रुत्वा सकलं वृत्तं सुग्रीवः स्वन्यवेदयत् ॥ सखे गृणुष्व मे वृत्तं बालिना यत्कृतं पुरा १५ मय पुत्रो दुर्म
 दश्च किं किं धामेकदा गतः ॥ कृत्वा सदीर्घशब्दं तु बालिनं समुपाह्वयत् १६ तं श्रुत्वा निर्ययौ वाली जघान दृढमुष्टिना ॥ दुद्राव तेन संविभ्रोजगाम स्वगुहां प्रति १७ अनुदुद्राव
 तं वाली बालिपृष्ठे त्वहंगतः ॥ वाली मामाहतिष्ठ त्वं बहिर्गच्छाम्यहं गुहाम् १८ इत्युक्त्वाऽऽविश्य सगुहामास मेकं निर्ययौ ॥ गुहाद्वारान्मयारक्तं निर्गतं सन्निरीक्ष्य च १९ नि
 श्चितं मनसा वाली दुर्मदेन हतस्त्विति ॥ एतस्मिन्नंतरे श्रुत्वा किं किं धारिपु वेष्टिताम् २० गुहाद्वारि शिलामेकां निधाय दुर्मदस्य च ॥ यत्नतो मार्गं रोधार्थं किं किं धामागतः
 स्वयम् २१ मां दृष्ट्वा रिपवः सर्वे वेगाच्चक्रुः पलायनम् ॥ अनिच्छंतं मंत्रिणो मां तत्पदे संन्यवेशयन् २२ ततो हत्वारिपुं वाली दृष्ट्वा मां स्वपदस्थितम् ॥ संताड्य नगरान्मांसबहि
 र्निष्कासयत् तदा २३ ततः स सर्वदेशेषु वा दयामास दुर्मुनिम् ॥ भूम्यां सुग्रीवपातायः समेव ध्यो भवेदिति २४ ततो लोकान्परिक्रम्य ऋष्यभूको मया श्रितः ॥ एकदा बुंदुभिर्नाम
 दैत्यो महिषरूपपृष्ठः २५ युद्धाय बालिनं रात्रौ समाह्वयत् भीषणः ॥ ततो वाली समागत्य घृत्वा रंगं करेण सः २६ हस्ताभ्यां तच्छिरश्छित्वा तोलयित्वा क्षिपद्भुवि ॥ पपात त
 च्छिरो राममतंगाश्रमसन्निधौ २७ रक्तवृष्टिः पपातो चैर्मतंगस्तं शपत्कुधा ॥ यद्यागतोऽसि मे बालि न गिरिं शीघ्रं मरिष्यसि २८ एवं शप्तस्तदारभ्य ऋष्यभूकं नयात्यसौ ॥
 प्रतिज्ञाते करोम्यद्य सीतां शीघ्रं समानये २९ यदानीं तारावणेन तदा दृष्ट्वा मयाऽत्र खे ॥ बध्योत्तरीये क्षिप्तानि पश्य त्वं भूषणानि हि ३० इत्युक्त्वा दर्शयामास सुग्रीवो भूषणानि
 हि ॥ तानि दृष्ट्वाऽब्रवीद्दुर्गुरामस्त्वं निश्चयं वद ३१ त्वया दृष्टानि सीतायां तच्छ्रुत्वा लक्ष्मणोऽब्रवीत् ॥ न वेद्वयं हंसस्तानि वेद्वयं गुलिमवानि हि ३२ वंदने यानि दृष्टानि मयानि
 त्यं रघूद्वह ॥ ततो रामोऽतिसंतुष्टो लब्धांसीताममन्यत ३३ सुग्रीववचनाद्रामः प्रत्ययार्थं तदाक्षणात् ॥ पादांगुष्ठेनाक्षिपत् बुंदुभेः शिर उत्तमम् ३४ दशयोजनपर्यंतं तथा
 बाणेन वैपुनः ॥ चक्राकारान्सप्ततालान् दृष्ट्वा देहे ह्यहेः प्रभुः ३५ स्वीयांगुष्ठेन सौमित्रेः पदं किंचिद्विमर्शयत् ॥ ऋजुं कृत्वा पन्नगं तं शेषं शिनस्थितं भुवि ३६ सुग्रीवप्रत्ययार्थं
 हिसप्ततालान् विभेदयत् ॥ गुहायामेकदा तालफलानि स्थापितानि हि ३७ बालिना सप्तनीतानि केन सर्पददर्शयत् ॥ तं शपत्त्वयि वृक्षाश्च भविष्यंतीति वानरः ३८ सर्पोऽप्या
 हास्यतान्छेत्तायस्ते हंतान संशयः ॥ तद्दृष्ट्वा रामसामर्थ्यं तस्मिन् प्रत्ययमापसः ३९ सुग्रीवं स्तंपुनः प्राहराघवं तुष्टमानसः ॥ बालिने सुरनाथेन पुरा दत्ताऽस्ति मालिका ४०
 यां दृष्ट्वा रिपवो युद्धे गतवीर्या भवन्ति हि ॥ यापुराकश्यपेनैव तपसा दुष्करेण च ४१ शिवाल्लब्धाऽर्पिता पुत्रमिन्द्रं तेनाऽपि बालिने ॥ प्रीत्यार्पिता मालिका सा वालीकंठे दधात्यसौ
 ४२ तस्यास्त्वं दर्शनाद्रामगतसत्त्वो भविष्यसि ॥ तत्रोपायं चित्तयस्व येन तेऽयजयो भवेत् ४३ तत्तस्य वचनं श्रुत्वा रामः सर्पं तमब्रवीत् ॥ यः शापान्मोचितः पूर्वसप्तताला
 न्विमिद्य च ४४ गच्छ त्वं मम वाक्येन किं किं धायां च बालिनम् ॥ निशिविनिद्रितं दृष्ट्वा हरतन्मालिकां शुभाम् ४५ तथेति रामवाक्येन किं किं धामेत्यपन्नगः ॥ मंचकस्थां

जहाराथतांमालांवासवन्दौ ४६ ततो रामाज्ञयागत्वासमाहूयास्थवालिनम् ॥ युद्धं चकार सुग्रीवः श्रीरामोऽपि दर्शयत् ४७ समानरूपौ तौ दृष्ट्वा मित्रघातविशंकया ॥ न
 मुमोच तदा बाणं रामः सोऽपि न्यवर्तत ४८ सुग्रीवो राघवं प्राह मांघातयसि वालिना ॥ यदि मद्धननेवांछा त्वमेव जहि मां विभो ४९ ततस्त्यवचनं श्रुत्वा सुग्रीवस्य रघूत्तमः ॥ वं
 धयामास सुग्रीवकंठे मालां तु बंधुना ५० पुनस्तं प्रेषयामास सोऽपि वालिनमाह्वयत् ॥ ततः श्रुत्वा ययौ वाली तं ताराप्रार्थयत् तदा ५१ श्रुतमंगदवाक्येन मयारामः समागतः ॥
 चकार मैत्रं किं तेन मा कुरुष्व आश्रयसंगरम् ५२ गच्छ न त्वारमानाथं बंधुमानयसादरम् ॥ यौवराज्यपदं देहितस्मै मेव च नंशुणु ५३ ततारावचनं श्रुत्वा वाली तां वाक्यमब्रवीत् ॥
 जानाम्यहं राघवं तं नररूपधरं हरिम् ५४ तस्य हस्तान्मृतिर्मेऽस्ति गच्छामि परमं पदम् ॥ सुखं त्वं तिष्ठ तारेऽत्र सुग्रीवं भज सर्वदा ५५ यदा त्वया स सुग्रीवः करिष्यति रतिं प्रि
 ये ॥ तदा तत्पत्निभोगस्याऽष्टपुण्यं गच्छामि मामिनि ५६ अतश्चुवमालिकामेगुप्ताऽभूत्पश्य मत्प्रिये ॥ अद्याहं रामबाणेन पतिष्यामि रणांगणे ५७ अद्य धन्योऽस्म्यहं ता
 रे धन्यौ तौ पितरौ मम ॥ योऽयं श्रीराम हस्तेन मारिष्यामि रणांगणे ५८ एवमाश्वास्य तां तारां ययौ वाली त्वरान्वितः ॥ दृष्ट्वा वालीमहोत्पातान् संतोषं परमं ययौ ५९ चकार
 बंधुना युद्धं तदा बाणेन राघवः ॥ वृक्षखंडेतिरोभूत्वा पातयामास तं श्रुवि ६० ततस्तारा समागत्य शुशोच वालिनं प्रति ॥ वाली दृष्ट्वा रामानाथं तदा प्राह स गद्गदः ६१ वृक्षखंडे
 तिरोभूत्वा त्वयाऽहं ताडितो हृदि ॥ तवाऽयं दुर्ग्रहो जातं मम जातो महोदयः ६२ किं मयाऽपकृतं ते हित्व यायस्मान्निपातितः ॥ रामः प्राह वालिनं त्वं रुमायां लंघ्यः सदा ६३
 बंधुभार्यां गृहे स्थाप्य बंधुहंतुं त्वमिच्छसि ॥ दुर्वृत्तं त्वां समालोक्य मया तस्मान्निपातितः ६४ यथा त्वया रुमाभुक्ता तथा तारां तव प्रियाम् ॥ मोक्षयत्ययं हि सुग्रीवो वचनान्मेक
 पीश्वर ६५ यद्यपि त्वं दुराचारो निहतोऽसि रणे मया ॥ तथापि भिल्लरूपेण द्वापरांतंऽघ्निणं मम ६६ भित्वा प्रभासे बाणेन पूर्ववैरेण वानर ॥ ततो मद्धस्तमरणस्यास्य कारणगो
 र्वात् ६७ मुक्तिं गच्छसि त्वं वालिनः शुभां जन्मांतरेण हि ॥ ततः प्राह पुनर्वालिमेव विष्यदुदीरितम् ६८ सीता वृत्तं त्वया पूर्वरामेन क्षणेन हि ॥ दत्ताम विष्यदानीय सीता तव
 मया तदा ६९ अधुना प्रार्थयामि त्वाभंगदं परिपालय ॥ इत्युक्त्वा स तदा वाली जहौ प्राणान् रणांगणे ७० अंगदेन तदा रामः कारयामास तत्क्रियाम् ॥ अथ रामः स सुग्रीवो राज्या
 र्थं प्रार्थयत् तदा ७१ रामस्तमेव राजानं चकार लक्ष्मणेन सः ॥ अथ वार्षिकमासान्सवस्तुं रामो विचारयत् ७२ प्रवर्षणगिरेः प्रोच्चशिखरे स्फटिकोद्भवाम् ॥ रम्यां दृष्ट्वा गुहारा
 मः पत्रपुष्पसमन्विताम् ७३ निनाय वार्षिकान्मासान् चतुरः श्रीरघूद्वहः ॥ एकदालक्ष्मणः स्नात्वा यावद्रामं समागतः ७४ सा त्विकया सीतया युक्तस्तावद्रामो निरीक्षितः ॥
 सौमित्रिणा वंदिता सा पत्युर्वामेलयं ययौ ७५ एवं नासीत् तदा सीता वियोगो राघवाय हि ॥ सुग्रीवोऽथ पुरीमध्ये चकार राज्यामुत्तमम् ७६ एकदा हनुमद्वाक्याद्वा नरान्समाह्वय
 त् ॥ प्रवर्षणगिरावास्तां तीर्थद्विरामलक्ष्मणे ७७ एतस्मिन्नंतरे रामो दृष्ट्वा प्राप्तं शरद्वतुम् ॥ क्रोधेन प्रेषयामास सुग्रीवं लक्ष्मणाय सः ७८ सोऽपि गत्वाऽथ किं किं धांभीषयामास
 वानरान् ॥ आगतं लक्ष्मणं श्रुत्वा सुग्रीवो भयविह्वलः ७९ मारुतिं प्रेषयामास सांत्वनार्थं हिलक्ष्मणम् ॥ सगत्वा तं सांत्वयित्वा किं किं धामानयत् तदा ८० एतस्मिन्नंतरे तारां

प्रेषयामासवानरः ॥ साऽपि गत्वामध्यक्षांसंस्थितातंददर्शह ८१ लक्ष्मणं सांत्वयामासवचोभिर्मधुरैर्निजैः ॥ समाहूतानि सैन्यानि रामार्थं प्रवगेनहि ८२ सुग्रीवेण त्वया
 कोपो माकार्योऽयं हि देवर ॥ ततो लक्ष्मण हस्तं साष्ट्वराजगृहं ययौ ८८ दृष्ट्वा सुग्रीवराजस्तमासनात्संचचालसः ॥ सुग्रीवं लक्ष्मणः प्राह विस्मृतोऽसिरघूतमम् ८४ वाली
 येन हतो वीरः सवाणस्त्वां प्रतीक्षते ॥ त्वमद्य वालिनो मार्गं गमिष्यसि मया हतः ८५ एवमत्यंतपुरुषं वदंतं लक्ष्मणं तदा ॥ उवाच हनुमान वीरः कथमेवं प्रभाषसे ८६ रामका
 र्यार्थमनिशं जागर्ति न तु विस्मृतः ॥ इत्युक्त्वा तं पूजयित्वा सुग्रीवेण समारुतिः ८७ चकार लक्ष्मणं शांतं सुग्रीवोऽप्यथ वानरैः ॥ गत्वा तं राघवं नत्वा दर्शयामास वानरान् ८८
 राघवं सतदा प्राह सुग्रीवः पुत्रव्याधिपः ॥ देवपश्य समायांती वानराणां महाचमूम् ८९ अत्र यूथाधिपतयः पद्मान्यष्टादश स्मृताः ॥ ततो रामाज्ञया सीता शुच्यर्थं तान् दिदेश
 सः ९० दिष्टुं सर्वासु विविधान् वानरान् प्रेष्य सत्वरम् ॥ याम्यां दिशं जाववंतं मंगदं वायुनंदनम् ९१ नलं सुषेणं शरभं मैदं संप्रेषयत्तदा ॥ मासादवांश्च निवर्तध्वं नो चेद्द्व्यभावि
 प्यथ ९२ ततो रामो मुद्रिकां स्वांददौ मारुतिसत्करे ॥ मन्नामाक्षरयुक्तेयं सीतायै दीयतां रहः ९३ ततो रामो निजं मंत्रं ददौ तस्मै हनूमते ॥ तन्मंत्रं स्थलक्षमिते कृत्वा तु जपले
 खने ९४ लब्ध्वा सामर्थ्यं मनुलं कांतुं समारुतिः ॥ नत्वारामं परिक्रम्य जगाम कापिभिः सह ९५ तद्वृत्तराघवः प्राह चित्रकूटे पुरा कृतम् ॥ मनःशिलायास्तिलकं सीताभा
 ले विनिर्मितम् ९६ गंडयोः पत्रवल्यादिसीतायै कथ्यतां रहः ॥ ततस्ते प्रस्थिताः सर्वे पश्चिमादिषु दिक्षु च ९७ प्रेषितास्ते समायातान् दृष्ट्वा सेतितं बुक्च ॥ तदा गदाद्याः प्रव
 गाः सीतार्ये बभ्रुर्वने ९८ मत्वाऽयं रावणश्चेति राक्षसाश्छतशोऽर्हयन् ॥ सार्द्रास्यान् खेचरान् दृष्ट्वा गुहाद्वाराद्विनिर्गतान् ९९ जलार्थं संप्रविष्टास्ते गुहायां वानरोत्तमाः ॥
 तस्यां तान् गच्छतस्तूष्णीं दिनान्यष्टादशैव हि १०० अतिकांतानि तिमिरे बभ्रुस्तइतस्ततः ॥ तत्र रत्नमये दिव्ये मेहे दृष्ट्वा स्त्रियं शुभाम् १ संश्राव्य तानि जंघृतं तद्वृत्तं श्रोतु
 मुद्यताः ॥ तान् पूज्य कथयामास नैजं वृत्तं तु योगिनी २ हेमानां ग्रीसुता विश्वकर्मणः सामहेश्वरम् ॥ नृत्येन तोषयामास ददौ तस्यै पुरं महत् ३ अत्र स्थित्वा चिरं कालं यदा गंतुं
 समुद्यता ॥ सामां प्राह तत्र रामस्य प्रतीक्षां कुरु सद्धानि ४ समागच्छ स्वराजस्य कृत्वा पूजनमुत्तमम् ॥ इत्युक्त्वा सा दिवं याताराघवं गम्यते मया ५ स्वयं प्रमेतिनाम्ना हं हेमायाः
 परिचारिका ॥ अधुना वृत्तयुष्माकं साहाय्यं किं करोम्यहम् ६ तत्तस्यावचनं श्रुत्वा मत्वा स्वीयं दिनव्ययम् ॥ तामुचुर्वा नराः सर्वे न स्वं कुरु गृहाद्वहिः ७ इत्युक्त्वा सा क्षणेनैव
 तैः सहैव ययौ बहिः ॥ तद्विराच्छादितस्वीयनयनैर्वा नरैस्तदा ८ न ज्ञातं च तया केन मार्गेण च बहिः कृतम् ॥ साऽपि गत्वा पूज्य रामं देहं त्यक्त्वा दिवं ययौ ९ ततस्ते वानरा ज्ञा
 त्वा गुहायां स्वदिनव्ययम् ॥ विषण्णाः सागरं दृष्ट्वा तस्थुः प्रायोपवेशने ११० जटायोः कीर्तनचक्रां मकार्ये मृतं पुरा ॥ तच्छ्रुत्वाऽथ संपातिस्तान् दंतुं यः समुद्यतः ११ ते
 भ्यः श्रुत्वा मूर्तिबंधोर्दत्त्वा तस्मै जलांजलिम् ॥ तेषां श्रुत्वा सर्ववृत्तं सीता वृत्तं न्यवेदयत् १२ शतयोजनमध्येऽब्धे लंकायां वर्ततेऽधुना ॥ अशोकवनिकायां तु तौ त्वांऽन्वितां प्रप
 श्यथ १३ अहं पक्षविहीनोऽस्मि मया गन्तुं न शक्यते ॥ गृध्रत्वा दूरं दृष्ट्वाऽहं सीतामां दृश्यते गिरेः १४ आज्ञाजटायुषा पूर्वमुदीया हं बलाद्रविम् ॥ स्पृष्टुकामस्तदा तत्तत्प्रातो वं

१ उदंतमिति पाठः ।

धुर्मयासखे १५ पक्षाभ्यांभस्मसाज्जातौमेपक्षौपतिताबुभौ ॥ जटायुःसप्तपक्षश्चगतोदेशांतरं पुनः १६ अहंतदापक्षहीनश्चंद्रशर्माणमुत्तमम् ॥ मुनिंनत्वामयातस्मै
 निजवृत्तंनिवेदितम् १७ तदामांसमुनिःप्राहयदात्वंवानरोत्तमान् ॥ सीताशुद्धिकथयसितदापक्षौभविष्यतः १८ पश्यतांनिर्गतौपक्षौकोमलौमाक्षणादिह ॥ यदानीता
 रावणेनपुरासीताविहायसा १९ मत्पुत्रेणतदादृष्टाकथितंचापिमांतदा ॥ धिक्कृतःसमयाक्रोधात्सात्वयानविमोचिता १२० तदारभ्यगतःक्रोधादद्यापिनसमागतः ॥ इ
 त्युक्त्वातानकपनिपृष्ट्वाससंपातिर्गतस्तदा २१ अथतेवानराःसर्वेप्रोचुःस्वंस्वंवलंतदा ॥ नकोपिगमनेशक्तःशतयोजनसागरे २२ तदासर्जाववानुद्वहःस्तुत्वातंमारुतिं
 मुहुः ॥ जन्मकर्मादिसंश्राव्यलंकांगंतुंदिदेशतम् २३ सोऽपिश्रुत्वासमुद्योगंचकारारुह्यपर्वतम् ॥ निजभाराहमिगतंलुत्वासस्मारराघवम् २४ एवंगिरींद्रजेप्रोक्तंकि
 ष्किंवाविषयेकृतम् ॥ चरितंराघवेणेदंपुरापपप्रणाशनम् २५ ॥ इतिश्रीशतकोटिरामचरितान्तर्गतआनंदरामायणसारकांडेकिष्किंवाचरित्रेऽष्टमःसर्गः ॥ ८ ॥ श्रीशिव
 उवाच ॥ अथउड्डीयहनुमानययावाकाशवर्त्मना ॥ तदृष्ट्वातद्वलंजातुंसुरसांनागमातरम् १ प्रेषयामासुरमराःसाशीघ्रंतत्पुरोययौ ॥ तदासामारुतिंप्राहविशत्वंवदनंमम
 २ सप्राहरघुवीरस्यकार्यकृत्वाविशाम्यहम् ॥ दृष्ट्वातस्यास्तुनिर्वधंववर्धततदाकपिः ३ विवर्धितंतयाप्यास्यंतदासूक्ष्मोबभूवह ॥ अंगुष्ठमात्रस्तस्याःसर्वक्रेमत्वाविनिर्ग
 तः ४ ज्ञात्वासाऽपिबलंतस्यस्तुत्वातंप्रययौदिवम् ॥ अथाऽन्धिवचनान्मार्गमैनाकःपर्वतोमहान् ५ जलमध्यात्प्रादुरभूद्विश्रांत्यर्थहनुमतः ॥ नानामणिमयैःशृङ्गैस्त
 स्योपरिनराकृतिः ६ भूत्वायातंहनुमतंप्राहमैनाकपर्वतः ॥ आगच्छाऽमृतकल्पानिजग्ध्वापक्वफलानिमे ७ विश्राम्यात्रक्षणंपश्चाद्रमिष्यसियथासुखम् ॥ पुरागिरीणा
 मिंद्रेणयुद्धमासीत्सुदारुणम् ८ तदादशरथेनाहंमोचितोऽस्म्यत्रसंस्थितः ॥ अतस्तदुपकारंदिनिस्तर्तुंनिर्गतोऽस्म्यहम् ९ गच्छतोरामकार्यार्थतवविश्रांतिहेतवे ॥ तदा
 तंहनुमानाहरामकार्येनमेश्रमः १० विश्रामःस्वामिकार्येऽत्रनकरोम्यद्यमक्षणम् ॥ मैनाकस्तंपुनःप्राहस्वस्पर्शात्पावयस्वमाम् ११ तथेतिस्पृष्टाशिखरःकराग्रेणययौक
 पिः ॥ किंचिद्दूरंगतस्याऽस्यछायांछायाग्रहोऽग्रहीत् १२ सिंहिकानामसाधोराजलमध्येस्थितासदा ॥ आकाशगामिनांछायामाक्रम्यालुप्यभक्षयन् १३ तयाग्रहीतोहनुमां
 श्वितयामासवीर्यवान् ॥ केनेदमेकतंवेमरोधनंविघ्नकारिणा १४ एवंविचित्यहनुमानधोर्दृष्टिंप्रसारयन् ॥ तत्रदृष्ट्वासिंहिकांतांतदास्येन्यपतत्कपिः १५ तस्यांत्रजालंनिष्का
 स्यतांहत्वाऽग्रेययौपुनः ॥ ततोऽब्धेर्दक्षिणेकूलेलंकांलुत्वातुपार्श्वतः १६ पपातपरलंकायांतत्रतारावणस्वसाम् ॥ क्रौंचांहत्वासिंहिकावलंकांरात्रौविवेशसः १७ तदालं
 कापुरीनाम्रीराक्षसीतंव्यंतर्जयत् ॥ हनुमानपितांवाममुष्टिनाज्जग्याऽहनत् १८ तदास्मृत्वाब्रह्मवाक्यंसाप्राहाशुमुखीपुरी ॥ ब्रह्मणोक्तापुराचाहंयदात्वांधर्षयेत्कपिः १९
 तदारामोरावणस्यवधार्थमत्रयास्यति ॥ ज्ञातंमयारावणस्यवधंरामःकरिष्यति २० जितंत्वयागच्छलंकांमशोकेपश्यजानकीम् ॥ ततोविवेशहनुमांलंकांपश्यन्ययौतदा २१
 ददर्शलंकांतारम्यांगोपुराट्टालमंडिताम् ॥ हृदवीथीचतुष्कादद्यात्रिकूटाशिखरस्थिताम् २२ पश्यन्समंततःसीतांप्रतिगेहंसमारुतिः ॥ गुहायांनिद्रितंकुंभकर्णदृष्ट्वाभयान

१ यदाधर्षयिताकपिःइतिपाठः । २ त्वांवेइतिपाठः ।

कम् २३ दृष्ट्वाविभीषणंरामकीर्तनेदृष्टमानसम् ॥ दृष्ट्वासुलोचनायुक्तंनिद्रितंभेषनिःस्वनम् २४ ययौराजगृहंरात्रौरावणंसदसिस्थितम् ॥ दृष्ट्वास्वयंवायुरूपोदीपराजीव्यलो
 पयत् २५ अकरोद्धस्त्रहीनांस्तानरावणादीन्समाहृतिः ॥ उल्मुकेनाकरोद्धस्मकूर्चसरावणस्यच २६ राक्षसीःकोटिशोनग्राःकृत्वातोयघटान्कपिः ॥ बभञ्जलीलयातूष्णीं
 दूतान्पुच्छेनतर्जयत् २७ तदातिविह्वलाःसर्वेप्रोचुस्तेऽथपरस्परम् ॥ कुद्वाऽद्यजानकीसत्यंनःप्राणांतमुपागतम् २८ तच्छ्रुत्वातुष्टचितःसययौरावणसद्ब्रह्म ॥ अदृष्ट्वा
 जानकीतत्रययौपुष्पकमुत्तमम् २९ रावणंनिद्रितंदृष्ट्वावेष्टितंस्त्रीकदंबकैः ॥ दृष्ट्वाभंदोदरीतत्रसीतेयमितिशंकितः ३० लक्ष्मणोक्तानिचिन्तानिपश्यंस्तस्यांददर्शन ॥
 तथापिसीतासदृशीदृष्ट्वाव्यग्रमनास्त्वभूत् ३१ ॥ पार्वत्युवाच ॥ कथंभंदोदरीसीतासदृशिराक्षसीरिता ॥ सीतांशांशांशजाःसर्वाःस्त्रियश्चेतिश्रुतंमया ३२ ॥ श्रीशिव
 उवाच ॥ शृणुष्वकारणंदेविसीतेयंविष्णुनाचिता ॥ तेनैवविष्णुनापूर्वमियंभंदोदरीचिता ३३ एकदाकैकसीमातारावणंप्राहदुःखिता ॥ शेषोच्छ्वासेनमेलिगंगतंचाद्यर
 सातलम् ३४ शिवादानीयमांदेहिआत्मलिंगमनुत्तमम् ॥ तन्मातृवचनंश्रुत्वागायनाद्भरदोन्मुखम् ३५ मामाहरावणोवाक्यंद्वौवरौदेहिमांप्रभो ॥ आत्मलिंगंचमन्मात्रे
 पत्न्यर्थपार्वतीमम ३६ ततस्ववचनंश्रुत्वात्वंदताऽसिगिरीद्रजे ॥ दत्त्वाऽऽत्मलिंगंसंप्रोक्तोमयात्वंयदिरावण ३७ मार्गेलिंगंभूमिसंस्थंकरोषितर्ह्यहंपुनः ॥ नाग्रेगच्छामि
 तत्स्थानात्तत्रैवचवसाम्यहम् ३८ तथेतिरावणश्चोक्तादेव्यालिंगेनसोययौ ॥ तदात्वयास्मृतोविष्णुस्तेनांगचंदनादिना ३९ कृत्वाभंदोदरीनारामयहस्तेर्जपिताशुभा ॥
 तांनिनायमयःशीघ्रंपातालेस्वीयसदृहम् ४० ततोद्विजस्वरूपेणविष्णुःप्राहदशाननम् ॥ प्रतारितःशिवेनत्वंदत्वादुर्गांतुलुत्रिमाम् ४१ पातालेमयगेहेसागोपिताऽस्तिशि
 वेनहि ॥ विविच्यसित्वंस्वर्लोकंभूलोकंचेतिशंकया ४२ स्वीयंमत्वातुपातालंतत्रत्वंनगवेष्यसि ॥ त्यजेमांकुत्रिमांदुर्गांपश्यत्वंमयसद्भानि ४३ गिरीद्रजांमहारम्यांपर्णीकृत्वा
 सुखंभज ॥ तद्विप्रवचनंसत्यंमत्वामामेत्यवैपुनः ४४ विहस्यरावणःप्राहज्ञातंतेऽतर्गतंमया ॥ अर्पितालुत्रिमादेवीमांतांगोप्यरसातले ४५ तवैवास्त्वधुनाचेयंत्वहंनेष्या
 मिगोपिताम् ॥ इत्युक्त्वातांविमृज्याऽथपातालंगंतुमुद्यतः ४६ तावन्मार्गंह्यल्पशंकाग्रस्तःप्राहद्विजंतदा ॥ आत्मलिंगंक्षणहस्तेगृहीत्वावचनान्मम ४७ यावन्निर्वर्त्यशंकां
 त्वांमहमेष्यामिवेगतः ॥ द्विजवेषधरोविष्णुस्तदाप्राहदशाननम् ४८ अतिकांतेमुहूर्तेऽथलिंगंस्थाप्यवजाम्यहम् ॥ तथेतिरावणश्चोक्तात्करोलिंगमर्पयत् ४९ ततोभू
 त्रस्यसाधाराऽखंडितामृच्चिरंप्रिये ॥ अतिकांतेमुहूर्तेऽथलिंगंसागररोधसि ५० पश्चिमेस्थाप्यभूम्यांसययौस्वीयस्थलंहारिः ॥ ततःसरावणश्चापिभूत्रंकृत्वाय
 थाविधि ५१ लिंगंदृष्ट्वाभूमिसंस्थंतच्छिरश्चालयत्तदा ॥ तदाभूम्यांगतंलिंगंशिरःकिंचिच्चालन ५२ अभूद्वर्ताकर्णरंप्रसदृशीतच्छिरःस्थले ॥ गर्तायांतच्छि
 रश्चापिकर्णशंकूपभंकुशम् ५३ भुवःकर्णोपमंलिंगंकोर्णतद्वदंतिहि ॥ ततःखिन्नमनास्तूष्णींपातालंरावणोययौ ५४ मयगेहेनेरीक्ष्याऽथदेवीभंदोदरीवराम् ॥
 मयंसंप्रार्थयामासददौतारावणायसः ५५ ततोविवाहंनिर्वर्त्यपारिवर्हददौमयः ॥ रावणायदृढांशक्तिममोघांशुघातिनीम् ५६ दृष्ट्वाभंदोदरंतस्याःप्राहभंदोदरी

मिति ॥ तांनाम्रावणस्तुष्टस्तयास्वीयस्थलंयौ ५७ ततोमात्राजघृत्तःसपुनस्तपुंत्वरान्वितः ॥ गोकर्णरावणोगत्वातत्वालब्धाविधेर्वरान् ५८
त्रैलोक्यंस्ववशंकृत्वालंकायाराज्यमापसः ॥ तस्मात्सीतासमानेयंष्टवामंदोदरीप्रिये ५९ लंकायांवायुपुत्रेणरावणाग्रेविनिद्रिता ॥ मयोऽप्यासीत्सलंकायांष्टहंकृत्वायथासु
खम् ६० मयवंधुर्गयोनाममहान्वीरःप्रतापवान् ॥ रात्रौविनिद्रितोगेहेब्रह्मदत्तवरात्सुधीः ६१ दशास्यहस्तात्तन्मृत्युर्विधिनोक्तंविचिंत्यच ॥ तस्यवस्त्रमारुतिनाहृतंस
दसिवैपुरा ६२ तत्क्षिपद्देमपर्यंकेरावणस्यकापेस्तदा ॥ विभीषणस्यपर्यंकेवसनंरावणस्यच ॥ क्षिप्त्वाऽपश्यञ्जानकीसलंकायांचमुहुःकपिः ॥ ययावशोकवनिकांष्टक्ष
प्रासादमंडिताम् ६४ ददर्शतत्रप्रांशुंचशिशिपानामपादपम् ॥ तन्मूलेराक्षसीमध्येददर्शांजनिकन्यकाम् ६५ एकवेणीकृशादीनांमलिनांवरधारिणीम् ॥ भूमौशयानां
शोचंतीरामरामेतिभाषिणीम् ६६ कृतार्थोऽहमितिप्राहदृष्ट्वासीतांसमारुतिः ॥ शिशिपानगशाखाग्रपल्लवाम्यंतरस्थितः ६७ पुरादृष्टानलंकारान्तस्यादेहेदर्शन ॥
ततःकिलकिलाशब्दैर्यौतत्रदशाननः ६८ ददर्शरावणःस्वप्नेकपिःकश्चित्समागतः ॥ अशोकवनिकायांसादृष्टातेनविदेहजा ५९ रामहस्तान्मृतिःशीघ्रंलब्धुंतांघर्षया
म्यहम् ॥ कपिर्दृष्ट्वाराघवायनिवेदयतुमत्कृतम् ७० आगमिष्यतितच्छुत्वारामोमांनिहनिष्यति ॥ इतिनिश्चित्यसययौस्त्रीभिःसंवेष्टितोमुदा ७१ नूपुराणांघ्वनिंश्रुत्वावि
ब्रह्मसीद्धिदेहजा ॥ रावणोजानकीमाहमांष्टवार्किविलज्जसे ७२ रामंवनचरंराज्यभ्रष्टंत्यक्तसुहृज्जनम् ॥ पित्राहीनंभोगहीनंसदात्वय्यातिनिष्ठुरम् ७३ एकांतवासिनंपिंगजटा
वल्कलधारिणम् ॥ तंत्यक्त्वांमजस्वाद्यत्रैलोक्येशंमहाबलम् ७४ अप्सरोभिःसेवितंमाभाग्ययुक्तंपदस्थितम् ॥ स्त्रियोमंदोदरीमुख्यास्त्वांभजिष्यंत्यहर्निशम् ७५ म
याराज्यंत्वदघ्नीनंकृतमस्तिमजस्वमाम् ॥ मयास्वजीवितंचापित्वदघ्नीनंकृतमहत् ७६ इतिनानाविधैर्वाक्यैःप्रार्थयामासरावणः ॥ उवाचाऽधोमुखीसीतानिधायदृष्ट्वा
मंतरे ७६ राघवादिभ्यतानूनंभिस्तरुपंष्टतंत्वया ॥ रहितेराघवाभ्यांत्वंशुनीवहविरध्वरे ७८ हृतवानसिमांनीचतत्फलंप्राप्स्यसेऽचिरात् ॥ यदारामशराघातविदारि
तवपुर्मवान् ७९ भविष्यसिरणेरामंजानीषेमानुषंतदा ॥ श्रुत्वारक्षोधिपःकुद्धोजानक्याःपरुषाक्षरम् ॥ वाक्यंक्रोधसमाविष्टःपुनर्वचनमब्रवीत् ८० भवित्रीलंकायांनिद
शवदनगलनिरचिरात्सरामोऽपिस्थातानयुधिपुरतोल्क्ष्मणसखः ॥ तथायास्यत्युच्चैर्विपदमनुजेनाऽत्रजटिलोजयःश्रीरामेस्यान्नममबहुतोषोऽत्रतुभवेत् ८१ तद्वावण
वचःश्रुत्वाजानकीप्राहतंपुनः ॥ पष्ठाक्षरपराण्येषचतुर्धुचरणेष्वपि ८२ त्वमक्षराणिचत्वारिलोप्यश्लोकममुंषठ ॥ एवंतयाजितोवाक्यमार्गैःसदशाननः ८३ दुद्रावभी
षयन्त्सीतांखड्गमुद्यम्यसत्वरः ॥ दृत्वाकरेणतत्पार्णिमंदोदर्यानिषेधितः ८४ मादृश्यःसंतिब्रह्मश्चैत्यजैनांकृपणांकृशां ॥ ततोऽब्रवीद्दशग्रीवोराक्षसीर्विकृताननाः ८५ यथा
मेवशगासीताभविष्यतिसकामना ॥ तथायतध्वंत्वरितंतर्जनादरणादिभिः ८६ यादिमासद्वयादूर्ध्वमच्छय्यांनाभिनंदति ॥ तदामेप्रातराशायहत्वाकुरुतमानुषीम् ८७ त
दासीतापुनःप्राहवचनंतदशाननम् ॥ बाल्यत्वेऽहंसमानीतापेटिकास्थात्वयापुरा ८७ तदाभयावचःप्रोक्तंतत्त्वंकिंविस्मृतोऽसिहि ॥ अधुनाऽहंगमिष्यामियास्यामिव
रितंपुनः ८९ त्वांबंधुपुत्रसैन्याद्यैर्हतुंचेतिमयोरितम् ॥ तत्स्त्रीयंवचनंसत्यंकर्तुमत्रागताऽस्म्यहम् ९० त्वांबंधुपुत्रसैन्याद्यैर्निहत्यरामहस्ततः ॥ ततोऽयोध्यापुरींगत्वा

पुनर्यास्यामित्वपुरीम् ११ निकुम्भजपौड्वंशं मातामहृष्टहेस्थितम् ॥ शतशीर्षरावणं च द्वीपांतरनिवासिनम् १२ साहाय्यार्थं पौड्वंशकेणलंकां पाचारितं पुनः ॥ अहं तृतीय
 वेलायां संवधिष्यामि तावुमौ १३ ततः स्वीयस्थलं गत्वा पुनर्यास्याम्यहं जवात् ॥ कुम्भकर्णोद्भववीरं मूलकासुरनामकम् १४ अत्रैव तुर्यवेलायामागत्य पुष्पकेण हि ॥ अहमे
 वहनिष्यामि शितवाणैरणांगणे १५ अन्यच्चाऽपि स्मराऽद्यत्वं पुरायद्विधिनोदितम् ॥ यद्वाक्याञ्च त्वया गत्वा कौसल्या नृपती हृतौ १६ पेटिकास्थौ पुनस्त्यक्तौ साकेते देव
 योगतः ॥ अतस्त्वं मत्तुं कामोऽसितोऽहमाह तात्वया १७ गच्छगेहे सुखं भुंक्ष्व रामः शीघ्रं हनिष्यति ॥ इति सीतावाक्यवाणैर्मन्त्रमर्मस्थलोऽपि सः १८ ययौ तूष्णीं निजं
 गेहं लज्जितश्च दशाननः ॥ एवं दशाननेयातेराक्षस्यो रावणाज्ञया १९ जानकीं तां स्वशब्दैश्च तथा कूरोक्तिभिर्मुहुः ॥ आस्यैर्विदीणः खट्वाद्यैर्भीषयन्त्यः करादिभिः २००
 निवार्य त्रिजटानां विभीषणप्रियाऽनुगा ॥ ताः सर्वा राक्षसीवगाद्वाक्यमाहाथसादरम् १ न भीषयध्वं रुदतीं न मस्कुलतजानकीम् ॥ सुचिन्हैराधवः स्वप्ने मया दृष्टोऽद्य जान
 कीम् २ मोक्षयामास दग्धेनालंकां हत्वा तुरावणम् ॥ रावणो गोमयहृदे तैलाभ्यक्तो दिगंबरः ३ मयाऽद्य दृष्टः स्वप्ने हितस्मादेनानसाहसम् ॥ कार्यं सेव्यासदाचेयं रामादभय
 दायिनी ४ युष्माभिर्दुःखिता चेद्गोभर्त्रेयं घातयिष्यति ॥ इति तत्रिजटावाक्यं श्रुत्वा तस्थुर्भयाकुलाः ५ तूष्णीमेव तदा सीता दुःखार्त्किंचिदुवाच सा ॥ इदानीं भवमरणं के
 नोपायेन मे भवेत् ६ दीर्घावेणीममात्यर्थमुद्रं धाय भविष्यति ॥ यन्मया स्वीयवाग्वाणैर्लक्ष्मणस्ताडितः पुरा ७ तस्मादिमाः पीडयन्ति भोक्ष्यते स्वरुतं मया ॥ मयानिरामः
 सौमित्रिस्त्रासितो गौतमीतटे ८ प्रायश्चित्तं करोम्यद्यत्तस्य त्यक्त्वा स्वजीवितम् ॥ एवं निश्चितबुद्धिंतां मरणायाऽद्य जानकीम् ९ दृष्ट्वा शनैर्वायुपुत्रो रामवृत्तं न्यवेदयत् ॥ आ
 साकेतनिर्गमाच्च स्वसीतादर्शनावधि ११० सविस्तारं क्रमेणैव सीतातोषार्थमादरात् ॥ सीताक्रमेण तत्सर्वं श्रुत्वा हाश्चर्यमानसा ११ किमयेदं श्रुतं व्योमिस्वप्ने दृष्टोऽथ वानि
 शि ॥ येन मे कर्णपीयूषवचनं समुदीरितम् १२ सदृश्यतां महाभागः प्रियवादी ममाग्रतः ॥ तच्छ्रुत्वा तत्पुरोगत्वा न त्वाताम ब्रवीत् पुनः १३ रामवृत्तं ददौ तस्यैराधवस्यांगुली
 यकम् ॥ ताराममुद्रिकां दृष्ट्वा न त्वातां ब्रवीत् कपिम् १४ सर्वकथयमदृत्तं यथा दृष्टं त्वया त्रहि ॥ तदा तां सां त्वयामास रामो मत्स्वं धंसं स्थितः १५ वानरैर्द्वैः समागत्य हत्वा रावण
 माहवे ॥ त्वानिष्यति भयं सीतेत्यजत्वं मम वाक्यतः १६ ततः सीता प्रत्ययार्थं रूपं स्वं दर्शयत् कपिः ॥ ततः पुनः प्रत्ययार्थं सीतायैराधवोदितम् १७ मनःशिलायास्तिलकांचि
 त्रकूटगिरौ लुप्तम् ॥ कपिस्तत्कथयामास पूर्ववृत्तं सविस्तरम् १८ ततस्तुष्टां जानकीं तामारुतिर्वाक्यमब्रवीत् ॥ अनुज्ञां दोहि मे मातस्त्वभिज्ञानं ददस्व माम् १९ सा तंचू
 ढामणिपित्रा दत्तं केशांतरस्थितम् ॥ निष्कास्य तत्कोरे दत्वा पूर्वं काकेन यत्कृतम् २० चित्रकूटगिरौ वृत्तं कथयामास तत्कपिम् ॥ ततो न त्वारामपत्नीं चिंतयामास चेतासि
 २१ स्वामिकार्यं कृतं चैतदन्यत्किंचित्करोम्यहम् ॥ इति निश्चित्य मनसा जानकीं पुनरब्रवीत् २२ मातर्मेतीव हृदोऽधस्त्वद्यविक्रमदो महान् ॥ अस्मिन्वनेऽस्ति मधुरः फल
 संघोऽतिदुर्लभः २३ तवाज्ञयाऽद्य सीतेऽहं करिष्ये मक्षणं ध्रुवम् ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा जानकी स्वीयकंकणम् २४ निष्कास्य हस्तात् प्राह गृहीष्वेदं पुष्पं गम ॥ अनेन फलसंमा

१ लंकायां चारितमिति पाठः । २ तां मिति पाठः । ३ कपिस्तामिति पाठः ।

रानलंकाहृष्टात्प्रगृह्यच २५ भुक्तापीत्वासुखंगच्छवनेऽस्मिन्त्रोटयस्वमा ॥ तदाकपिः पुनः प्राहपरहस्तफलानिहि २६ नाहंभुंजामिसीतेमेवतमस्तिवजाम्यहम् ॥ व्रजं
 तंमारुतिं दृष्ट्वासीतावचनमब्रवीत् २७ भोबालककपिश्रेष्ठरावणोऽस्तिवनाधिपः ॥ नशक्तिर्नचशक्यंतेकथंत्वंभक्षयिष्यसि २८ तत्तस्यावचनंश्रुत्वामारुतिः प्राहजानकीम् ॥
 श्रीरामेतिपरमंशस्त्रंमेहृदयांतरे २९ तेनसर्वाणिरक्षांसिदृष्टरूपाणिसांप्रतम् ॥ तदातंजानकीप्राहपतितान्यत्रवैभुवि ३० भुंक्ष्वेतानिफलानित्वंतूर्णामात्रोटयाऽत्रवे ॥
 तथेतिमारुतिश्चोक्तावृक्षान्पुच्छेनचालयन् ३१ वृक्षांदोलनमात्रेणनिपेतुश्चफलानिहि ॥ भक्षयामासतान्येवसफलानिक्षणेनसः ३२ ततोवृक्षान्समुत्पाट्यलांगूलेनसमारु
 तिः ॥ क्षिप्वातानन्यवृक्षेषुसमस्तानिफलानिवै ३३ पातयामासभूम्यांतुभक्षयामासतानिसः ॥ भक्षितानिसमस्तानिफलानिवनजानिहि ३४ दृष्ट्वातंदुर्बुधर्तुमारुतिं
 वनरक्षकाः ॥ राक्षसानागतानहृष्टावृक्षैस्तांस्ताडयत्कपिः ३५ उत्पाट्याऽशोकवनिकानिर्वृक्षामकरोत्क्षणात् ॥ सीताश्रयनगंत्यक्त्वावनंशून्यंचकारसः ३६ बभंजचैत्य
 प्रासादंहत्वातद्रक्षकानक्षणात् ॥ ततस्ताराक्षसीः सर्वावनभंगंनिरीक्ष्यच ३७ पप्रच्छजानकींसर्वाः कोऽयंकस्यकुतस्त्वह ॥ ताःसर्वाजानकीप्राहराक्षसाःकामरूपिणः ॥
 ३८ विचरंतिमुदाभूम्यांवेद्यहंमिष्टरूपिणा ॥ यदाहृतापंचवट्यांरावणेनाहितद्वनात् ३९ तस्माज्ज्ञेयस्तुयुष्माभिःकोयंमांपृच्छतेऽद्यकिम् ॥ इतितस्यावचःश्रुत्वा
 क्षस्योभयविह्वलाः १४० दशाननंहितवृत्तंययुःशीघ्रंनिवेदितुम् ॥ एतस्मिन्नंतरेप्रातर्मंचकेकटिबंधनम् ४१ निरीक्ष्यरावणश्चाथगयस्यचकितस्तदा ॥ भुक्तामंदोदरीं
 ज्ञात्वातांहंतुंखड्गमाददे ४२ तदानिवारितःस्त्रीभिःस्त्रीहत्यांभाकरोत्विति ॥ तदाकुद्बोदशग्रीवस्तूर्णामत्वागयगृहम् ४३ अवधीन्निद्रितंवीरंखड्गेनस्वगृहंययौ ॥ तदा
 विभीषणःप्रातर्बधोर्वस्त्रंस्वमंचके ४४ दृष्ट्वातांसरमांहंतुंदुर्बुधैर्वाजितस्तदा ॥ स्त्रीभिर्घृत्वातस्यहस्तंस्त्रीहत्यागर्हितात्विति ४५ विभीषणस्तदारभ्यबंधोस्त्रासममन्यत ॥
 पुवमासीच्चलंकायांकौतुकंकपिनाकृतम् ४६ अथवेगेनराक्षस्यःसभासंस्थंदशाननम् ॥ वृत्तंनिवेदयामासुःस्खलद्वाण्यावनोद्भवम् ४७ तच्छ्रुत्वारावणःक्रोधात्कपिनोत्पा
 टितंव्रनम् ॥ वनपालंसमाहूयजंडुमालिनमब्रवीत् ४८ राक्षसैर्नियुतैर्गच्छकीशंघृत्वासमानय ॥ तथेतिसययौवेगादशोकवनिकांप्रति ४९ दृष्ट्वासैन्यदीर्घनादंचकारक
 पिकुंजरः ॥ ततस्तेराक्षसाःशस्त्रैर्निजघुर्वानरोत्तमम् ५० ततज्जुह्वयहनुमान्तोरणेनसमंततः ॥ निष्पिपेषक्षणादेवमशकानिवयूथपः ५१ हत्वातानराक्षसान्सर्वास्त
 तोवेगेनमारुतिः ॥ तालवृक्षंसमुत्पाट्यजघानजंडुमालिनम् ५२ तान्सर्वाब्रिहताञ्छुत्वापंचसेनापतीन्पुनः ॥ रावणःप्रेषयामासहतास्तेतोरणेनच ५३ वार्षपुत्रे
 णवेगेनमारुतिः ॥ तालवृक्षंसमुत्पाट्यजघानजंडुमालिनम् ५४ कपिनामारितःसोऽपिससैन्योमुद्गरेणच ॥ ततःसप्रेषयामासपुत्रमिंद्रजितंपुनः ५५ ततःस
 रयमारूढःकोटिराक्षसवेष्टितः ॥ युद्धंचकारकपिनाशस्त्रैःसुदुर्धरैः ५६ तदापुच्छेनसैन्यायकृत्वाप्राकारमुत्तमम् ॥ निष्पिपेषतोरणेनराक्षसान्मारुतिःक्षणात् ५७
 ततोवृक्षंसमुत्पाट्यमेघनादमताडयत् ॥ वृक्षेणभिन्नसर्वांगोमेघनादोऽविशदुहाम् ५८ एतस्मिन्नंतरेब्रह्माप्रार्थयामासमारुतिम् ॥ ब्रह्मास्त्रंमानयन्मेऽद्यत्वंलंकायाहिरावणम्
 ५९ तथेत्यंगीचकाराऽसौमेघनादंययौविधिः ॥ विधिःप्राहमेघनादंक्रगतोऽद्यपराक्रमः ६० गच्छमेऽक्षेणतंबध्वापितुरग्रेसमानया ॥ तद्ब्रह्मवचनंश्रुत्वामेघनादःपुनर्ययौ ६१

ब्रह्मास्त्रेणाऽथवध्वातमानयामासरावणम् ॥ ततोरावणवाक्येनप्रहस्तःप्राहमारुतिम् ६२ कस्त्वंकुतःसमायातःप्रेषितःकेनवावद ॥ ततःसरामवृत्तंढिकथयामासविस्तरा
 त ॥ ततस्तंबोधयामासरावणंवायुनंदनः ६३ विसृज्यमौर्ख्याद्वादिशुभावनांभजस्वरामंशरणागतप्रियम् ॥ सीतांपुरस्कृत्यसपुत्रबांधवोरांमनमस्कृत्यविमुच्यसेभयात्
 ६४ यावन्नगाभाःकपयोमहाबलाहरींद्रतुल्यानखदंष्ट्रयोधिनः ॥ लंकांसमाक्रम्यविनाशयंतितेतावदुतंदेहिरघूतमायताम् ६५ जीवन्नरामेणविमोक्ष्यसेत्वंगुप्तःसुरेद्रैरपिशंक
 रेण ॥ नदेवराजांकगतोनमृत्योःपाताललोकानपिसंप्रविष्टः ६६ शुभं हितं पवित्रं च वायुपुत्रवचःखलः ॥ प्रतिजग्राह नैवासौ प्रियमाण इवौषधम् ६७ इति तद्वचनं श्रुत्वामा
 रुतिप्राहरावणः ॥ येन विनिर्जिता देवास्तस्य मे पौरुषं त्वया ६८ न दृष्टं वल्गुसेव्यर्थं शृणु किंचिद्वदामि ते ॥ पंचांगपाठकश्चायं पश्य ब्रह्माकृतो मया ६९ प्रतहारस्त्वयं सूर्यः
 शशीच्छत्रधरः कृतः ॥ वरुणोऽयं जलग्राही मार्जकः पवनस्त्वह १७० अग्निः कृतोऽयं रजकोमालाकारः शचीपतिः ॥ दंडपाणिर्यमश्चाऽत्र दास्यश्चात्र सुरस्त्रियः ७१ मार्त
 ङो नापितश्चाऽयं गणपः खररक्षकः ॥ मंगलाद्याग्रहाः सप्त मे सोपाना यितासने ७२ शिशुसेवा तत्परेयं षष्ठी देवी मया कृता ॥ आंदोलितश्चकैलासः कुबेरोऽपि विनिर्जितः ७३
 कथं ममाग्रे विलपस्य भीतवत्प्लवंगमानामधमोऽसि दुष्टधीः ॥ कण्वरामः कतमो वने चरो निहन्मि सुग्रीवयुतं नराधमम् ७४ इत्युक्त्वा हंतुमुत्तुक्तस्तं दशास्यः समास्थितः ॥ त
 दानिवारयामासरावणं सविभीषणः ७५ परदूतोन हंतव्य इत्यादिवचनैस्तदा ॥ ततः क्रोधसमाविष्टो रावणो लोकरावणः ७६ दूतानां ज्ञापयामास छेदनीयं तुलांगुलम् ॥
 तद्ग्रावणवचः श्रुत्वा राक्षसास्ते स हस्रशः ७७ स्वायुधैश्छेदयामासुः कुठारकक्रवादिभिः ॥ आयुधान्येव शतशस्तत्पुच्छाघातमात्रतः ७८ बभूवुः शतचूर्णानितस्य रोम्णो
 पिनव्यथा ॥ तन्निरीक्ष्य दशास्यः समारुतिं वाक्यमब्रवीत् ७९ नवीरागोपयंत्यत्र स्वीयं मृत्युमपि क्वचित् ॥ अतस्त्वं वद पुच्छस्य येन घातोऽप्यते भवेत् १८० तदाऽमरत्वं
 स्वं प्राह कापिस्तच्चष्टेति सः ॥ मत्वादशास्यस्तं प्राह पुनः सत्यं वदोति च ८१ तदा समारुतिस्तूर्णोक्षणं चित्ते व्यचिंतयत् ॥ मत्पितुश्च सखावाह्निस्तस्मान्नास्ति भयं मम ८२
 तस्मात्पुच्छं दीपयित्वा लंकां दग्धा करोम्यहम् ॥ ततस्तारावणं प्राहमारुतिः सदसि स्थितः ८३ पुच्छं मे वह्निना दग्धं भविष्यति न संशयः ॥ ततस्य वचनं श्रुत्वा रावणो निज
 किं करान् ८४ आज्ञापयामास पुच्छं दीपयित्वा प्रयत्नतः ॥ लंकायां दर्शनीयोऽयं दृष्ट्वैनं मद्भयं भवेत् ८५ सर्वेषां माद्रिपूणां च तथा च कुस्त्वरान्विताः ॥ तैलाक्तैः शणपटैश्च रा
 क्षसा वसनैरापि ८६ पुच्छं संवेष्टयामासुस्तदा पुच्छं व्यवर्धत ॥ ततो वसनहृद्वातुवस्त्रकोशान्विलुंठश्च ८७ तत्पुच्छं वेष्टयामासुर्गृहवस्त्रैरनेकशः ॥ ततः पुरुषनारीणां लं
 कास्थानान् नृपाज्ञया ८८ बलादाच्छिद्य वस्त्राणि च कुः सर्वान् दिगंबरान् ॥ ततः शय्यामंडपांश्च कुंभकानि च ८९ पौराणाराजगेहाश्च ते वस्त्राणि समानयन् ॥ दृष्ट्वाऽपू
 र्तिपुच्छस्य समास्थानान् नृपस्य च १९० वस्त्रमात्रैः समस्तैश्च लांगूलं वेष्टयंस्तदा ॥ ध्वजोष्णीषपताकाभिर्विप्राणां वसनैरपि ११ मंदोदर्यादिवस्त्रैश्च भिक्षुनां वसनादिभिः ॥
 वेष्टयन्कपिलांगूलंततः सीतां ययुश्चराः १२ तज्ज्ञात्वामारुतिश्चापि पुच्छपूर्तिं प्रदर्शयत् ॥ तदा कोलाहलश्चासीद्विस्त्रार्थप्रतिसन्नानि १३ तैलार्थचष्टार्थचस्नेहमात्रं स

मानयन् ॥ नासीन्निशायादीपार्थशिश्नानामपिनोघृतम् १४ आसन्धीपुरुषानग्न्यालज्जानासीत्परस्परम् ॥ ततस्तद्दीपयामासुर्वन्हिनाभस्रकंपनैः १५ प्रदीप्तनाभवत्पु
च्छंततोमारुतिरब्रवीत् ॥ यदास्वीयमुखेनाज्यंयजमानोऽधरावणः १६ वन्हिप्रज्वालयेदत्रतदाज्वालाभविष्यति ॥ तन्मारुतिवचःश्रुत्वाययावग्रेदशाननः १७ यावत्फू
त्कारयामासतत्पुच्छानलमाननैः ॥ तावत्तच्छिरजैःश्मश्रुकूर्चादग्धादशाभवन् १८ तदाविंशदुजैःस्वीयमुखोपरिदशाननः ॥ ताडयद्वन्दिशांत्यर्थजहसूराक्षसास्तदा
१९ हास्यंचकारहनुमास्तदाकुद्धःसरावणः ॥ नीयतांमर्कटश्चायमितिदूतान्वचोऽब्रवीत् २०० ततोदूताःकर्पिनिन्युर्लंकायांतेसमंततः ॥ गृंखलाभिर्दंढवध्वाभ्रामयामा
सुरादरात् १ वाद्यघोषैर्दोर्घशब्दैर्वेष्टितंशस्त्रधारिभिः ॥ एवंदिवासर्वलंकाद्वेष्टोडीयसमारुतिः २ घृत्वाऽतिसूक्ष्मरूपंतुददबंधविनिर्गतः ॥ यथास्थानंब्रह्मणोऽज्जंतयौपू
र्वमेवहि ३ ततःपश्चिमदिवसंस्थलंकाद्वारंसमानयत् ॥ निष्कास्यतोरणंद्वाराज्जघानद्वाररक्षकान् ४ हत्वास्वरक्षकांश्चापिप्रासादेषुसमंततः ॥ ददावग्निस्वपुच्छेनलंकाद
ग्धांचकारसः ५ तदाकोलाहलश्चासीलंकायांप्रतिसन्नानि ॥ निद्रितान्यपिवालानित्यक्तानायोर्गृहाद्वहिः ६ दुद्रुधुःप्राणरक्षार्थदग्धवस्त्राज्ज्वालास्तदा ॥ क्रमेणरावणादी
नांप्रासादान्ज्वालयनकपिः ७ तांरावणसभांदग्ध्वाजनान्पुच्छेनताडयत् ॥ अभवनुराक्षसादग्धामुखवाद्यानिचक्रिरे ८ तदासरावणःकुद्धोराक्षसैर्दशकोटिभिः ॥ ययौयो
हुंमारुतिनातान्सर्वान्तोरणेनसः ९ घातयामासपुच्छेनबध्वांचैकत्रकोटिशः ॥ तथैवलीलयापुच्छंरावणस्यचमस्तके २१० संताडयत्तत्त्वचंदग्धामंक्रोन्मारुतिःक्षणा
त् ॥ तत्पुच्छवन्हिनादग्धोमूर्च्छितोऽभूदशाननः ११ कपिःश्रीरामकीर्त्यर्थरावणंनजघानसः ॥ पतितंपितरंदृष्ट्वादृष्ट्वादग्धान्स्वराक्षसान् १२ आत्मनःप्राणरक्षार्थमिद्र
जिद्विवरंययौ ॥ कर्पिलक्ष्मणप्रीत्यर्थमेघनादंजघानन १३ एवंसर्वान्विनिर्जित्यगोपुराट्टालमंडिताम् ॥ दग्ध्वालंकांसाविस्तारांययौसागरमुत्तमम् १४ तटेपुच्छंस्थापयित्वा
जलजान्रक्षयनकपिः ॥ तत्तरंगैःशीतलंस्वलत्वालांगूलमुत्तमम् १५ निजकंठाच्चधूमेणश्लेष्माणंसागरेऽक्षिपत् ॥ ततःकपिःक्षणंतूष्णींस्थित्वासीतांविचिंत्यच १६
ताडयामासहृदयेमत्वादग्धांविदेहजाम् ॥ आत्मानंगर्हयामासस्थित्वासागररोधसि १७ धिक्धिक्ष्मांवानरंमूढंस्वामिपत्न्याश्वदाहकम् ॥ निश्चयेनमयादग्धाजानकी
रामतोषदा १८ नविचारःकृतःपूर्वलंकादाहेऽविवेकिना ॥ आत्मघातंकरोम्यद्यपुच्छबंधेनचात्रवै १९ किंरामायेदृशंस्वास्यंदर्शयेऽद्यविगर्हितम् ॥ रामःश्रुत्वाससीता
यावृत्तंशीघ्रंमरिष्यति २२० तदुःखेनससौमित्रिर्मरिष्यतिनसंशयः ॥ तयोर्दुःखेनसुग्रीवस्तदर्थसाचवैरुमा २१ तंश्रुत्वासौगदश्चापिमरिष्यत्यऽतिलालितः ॥ ताराऽ
पिपुत्रशोकेननृपेनष्टेऽथवानराः २२ प्राप्तेपंचदशेवर्षेभरतोऽपिमरिष्यति ॥ रामदुःखेनकौसल्यासुमित्रापुरदुःखतः २३ तथासाकैक्यीदुष्टासर्वानर्थकरीतुया ॥ शत्रुघ्नो
बंधुदुःखेनरामार्थमुनयश्चते २४ राघवोरामभक्ताश्चमंत्रिणःसुहृदस्तथा ॥ सीतापितुःकुलंसर्वकौसल्यायाःपितुःकुलम् २५ सुमित्रायाश्चकैकेय्यास्तेषांसंबंधिनस्तथा ॥
नष्टेराजकुलेजातेप्रजास्वेच्छानुवर्तिनी २६ मरिष्यतिनसंदेहस्ततःस्थावरजंगमम् ॥ भूमिस्थाःप्राणिनःसर्वेयदानष्टास्तदादिवि २७ हव्यकव्यविहिनास्तेदेवानाशंगता
इव ॥ अकालेप्रलयंदृष्ट्वानष्टांसृष्टिस्वनिर्मिताम् २८ पश्चात्तापेनघाताऽपिमरिष्यतिनसंशयः ॥ एवंक्रमेणब्रह्मांडंनश्यत्येवमसंशयः २९ एतद्भातानिमित्तोऽहंविधिनानि

मितःपुरा ॥ इत्युक्तवतंखेदेनदेहत्यागार्थमुद्यतम् २३० दृष्टासाकाशजावाणीबभूवबहुहर्षदा ॥ भाकुरुष्वकर्पेखेदनदग्धाजानकीशुभा ३१ आत्मानंदर्शयित्वातां
 शीघ्रंगच्छरधूद्रहम् ॥ तांवाणीहनुमाच्छ्रुत्वाबभूवहर्षपूरितः ३२ द्रुतंतांजानकीद्रुमशोकवनिकांययौ ॥ तावद्दर्शलंकायांसुवर्णवेष्टितांभुवम् ३३ तत्कारणंवदाम्यद्य
 तच्छृणुष्वगिरिद्रुजे ॥ आसीद्विरिवरोदेवित्रिकूटइतिविश्रुतः ३४ क्षीरोदेनावृतःश्रीमान्योजनायुतमुच्छ्रितः ॥ तावताविस्तृतःपर्यक्त्रिभिःशृंगैःपयोनिधिम् ३५ दि
 शःखरोचयन्नास्तेरौप्यायसहिरण्मयैः ॥ तस्यद्रोण्यांभगवतोवरुणस्यमहात्मनः ३६ उद्यानमृत्तुमन्नामआक्रीडंसुरयोषिताम् ॥ तस्मिन्सरःसुविपुल्लसत्कांचनपंक
 जम् ३७ कुमुदोत्पलकल्हारशतपत्रश्रियोजितम् ॥ नैतवरुतघ्नाःपश्यंतिनवृशंसाननास्तिकाः ३८ तस्मिन्सरसिदुष्टात्माविरूपोतर्जलाशयः ॥ आसीद्वाहोगर्जेद्राणां
 दुराघर्षोमहाबलः ३९ अथदंतोज्ज्वलमुखःकदाचिद्भजयूथपः ॥ आजगामवृषाक्रांतःकरेणुपरिवारितः २४० दृषितःपानकामोयमवर्तीर्णश्चतत्सरः ॥ पिबतस्तस्य
 ततोयंग्राहस्तमुपपद्यत ४१ सुलीनःपंकजवनेयूथमध्यगतःकरी ॥ गृहीतस्तेनरौद्रेणग्राहेणाऽतेबलीयसा ४२ गजोह्वाकर्षतेतीरंग्राहआकर्षतेजलम् ॥ पश्यंतीनांकरे
 णूर्नाक्रोशंतीनांसुदारुणम् ॥ नीयतेपंकजवनेग्राहेणव्यक्तमूर्तिना ४३ तथातुरंगूथपतिकरेणवोविकृष्यमाणंतरसाबलीयसा ॥ विचुकुशुर्दीनधियोऽपरेगजाःपार्ष्णिग्र
 हास्तारयितुंनचाशकत् ४४ तयोर्युद्धमभूद्धोरंदिव्यवर्षसहस्रकम् ॥ वारुणैःसंयतःपाशैर्नैष्प्रयत्नगतिःकृतः ४५ वेष्ट्यमानःसुघोरैस्तुपाशैर्नागैर्द्वैस्तथा ॥ विस्फू
 र्जितमहाशक्तिर्विक्रोशंश्चमहारवात् ४६ व्यथितःसनिरुत्साहोऽगृहीतोघोरकर्मणा ॥ परामापदमापन्नोमनसाऽर्चितयद्धारिम् ४७ एकाग्रोनिगृहीतात्माविशुद्धेनांतरात्म
 ना ॥ प्रगृह्यपुष्कराग्रेणकांचनंकमलोत्तमम् ४८ नैवेद्यंमनसाध्यात्वापूजयित्वाजनार्दनम् ॥ आपद्धिमोक्षमन्विच्छन्गजःस्तोत्रमुदीरयत् ४९ तत्कृतेनस्तवेनैवसुप्रीतः
 परमेश्वरः ॥ आरुह्यगरुडंविष्णुराजगामसुरोत्तमः २५० ग्राह्यस्तंगर्जेद्रंचतंग्राहंचजलाशयात् ॥ तज्जहाराप्रमेयात्मातरसामधुसूदनः ५१ जलस्थंदारयामासग्राहं
 चक्रेणमाधवः ॥ मोचयामासनागैर्द्रपाशैर्म्यःशरणागतम् ५२ आसीद्भजःपुरापांडव्यहंद्रुमइतिश्रुतः ॥ एकदासतपोनिष्ठोबभूवध्यानतत्परः ५३ यदृच्छयाययौतत्र
 कुंभजन्मानृपांतिकम् ॥ ध्यानस्थःसतृपोनैवमुनिर्वेदसमागतम् ५४ ददौशापंमुनिर्भूपंद्रष्टात्मानंतुनोत्थितम् ॥ तपोमदेनसंभ्रांतस्त्वंयस्मान्नोत्थितोऽसिमाम् ५५
 अतोमवगजोभ्रांतोमदेनविपिनेऽचिरात् ॥ तंश्रुत्वानृपतिःशापंतंप्रणम्यपुनःपुनः ५६ विशापंप्रार्थयामासमुनिःप्राहहरेःकरात् ॥ भविष्यतिविमुक्तिस्तेयदाग्राहोघरिष्य
 ति ५७ पुरातदैवगंधर्वस्त्वप्सरोगणसेवितः ॥ सरस्यस्मिञ्जलक्रीडांकर्तुंहूहूःसमागतः ५८ सरस्यधमर्षणार्थंद्रष्टासदेवलंचिरम् ॥ संस्थितंतंबहिःकर्तुंगंधर्वःसव्याचिं
 तयत् ५९ स्वयंमूलाजलेलीनस्तत्पादौस्वकरेणहि ॥ दृढंघृत्वाकर्षयंतंज्ञात्वातमशपन्मुनिः २६० ग्राहवन्मेष्टौपादौतस्माद्ग्राहोभवाऽत्रवै ॥ तेनसंप्रार्थितःप्राहहरि
 स्त्वामुद्धारिष्यति ६१ एवंतौपूर्वशापेनपतितावतिसंकटे ॥ हरिरुद्धृत्यतौताभ्यांययौस्वीयस्थलंपुनः ६२ क्षुधितेनाथताक्ष्येणप्रार्थितःप्राहतंहरिः ॥ गच्छभक्षस्वप

तितेगजनक्रकलेवरे ६३ ययौताक्ष्यःसरःपुण्यंतावहूभंगगृध्राद् ॥ कलेवरातिकंप्राप्तस्तनिहत्यखगेश्वरः ६४ पदेनैकेनभ्रमंगमपरेणकलेवरे ॥ घृत्वाताक्ष्यःशुद्धदेशंभक्षणार्थं
मपश्यत ६५ तावत्क्षीरार्णवेजांबूनददृक्षंसमीक्ष्यसः ॥ आयामविस्तरौचैस्तुसहस्रयोजनंशुभम् ६६ तच्छाखायांविशालायांयावत्स्थौसपाक्षिराद् ॥ तावद्भ्रमंजतच्छाखा
वालखिल्यैरधोमुखैः ६७ तपद्भिःषष्टिसाहस्रैश्चिरकालंसमाश्रिता ॥ तांस्तादृशान्विलोक्याऽथतच्छापमयशंकितः ६८ घृत्वास्वचंचुनाशाखांघमामगनेपुनः ॥ ततोह
द्वाकश्यपंस्वतातंनत्वाव्यजिज्ञपत् ६९ वदशुद्धांभुवंमेज्यकुर्वेऽहंयत्रभोजनम् ॥ तदातंकश्यपःप्रादृशतयोजनसागरे २७० लंकानाम्रीशुद्धभूमिस्तत्रत्वंकुरुभोजनम् ॥
तत्पितुर्वचनालंकांययौताक्ष्यःक्षणेनसः ७१ प्रोच्ययोःपक्षयोःशाखांस्थाप्यतान्भक्षयन्मुदा ॥ तत्त्यक्तैरस्थिभिस्तत्रगृगाणित्रीणिचामवन् ७२ त्रिकूटइतिनाम्नासलंका
यांगिरिराढमूत् ॥ तेषुगृगेषुतांशाखांताक्ष्यःसंस्थाप्यसंययौ ७३ वालखिल्यास्तपोतेतेययुर्विष्णोःपरंपदम् ॥ आसीच्छाखांस्तरालेसालंकायांगृगमूर्द्धसु ७४ ग्रावमू
तशैवलेननविदुस्तांशुराक्षसाः ॥ लंकाऽग्निनाद्रवीभूतामर्दयंतीक्षपाचरान् ७५ पपाततद्रसेनासिलंकाभूमिर्हिरण्मयी ॥ तांद्वाचकितोवेगादनेसीतांययौकपिः ७६
दृष्ट्वाऽशोकेपुनःसीतांतामाहकपिकुञ्जरः ॥ मत्स्कन्धसंस्थिताराममद्यपश्यसिजानकि ७७ साप्राहमोचितामन्यैर्मारामोनसहिष्यति ॥ नीत्वापुनर्मुद्रिकांत्वंराघवाय
समर्पय ७८ इत्युक्त्वातत्करेसीतादौश्रीराममुद्रिकाम् ॥ ततस्तांमारुतिःस्पृष्ट्वानत्वाशीघ्रंययौपुनः ७९ आरुरोहसुवेलाद्रिचूर्णतमकरोद्गिरिम् ॥ एतस्मिन्नन्तरेब्रह्माद
दौपत्रंसविस्तरम् २८० यद्यत्कृतंमारुतिनालंकायांतस्यसूचकम् ॥ तद्ब्रह्मारुतिर्वेगान्नत्वास्पृष्ट्वाविधिंपुनः ८१ ततउदीयवेगेनययावाकाशवर्त्मना ॥ कुर्वन्शद्वंदमहा
घोरंकपीनामूर्ध्वतस्तदा ८२ उदग्दिश्यंतराकिंचित्पपातभुविमारुतिः ॥ ततोदृष्ट्वाकर्पास्तत्रदृष्ट्वैकमुनिसत्तमम् ८३ किंचिद्वर्षसमाविष्टस्तंमुनिंप्राहमारुतिः ॥ मयाश्री
रामकार्यतुल्यतमस्तिमुनीश्वर ८४ पानीयंपातुमिच्छामिदर्शयस्वजलाशयम् ॥ तर्जन्यादर्शयामासमुनिस्तस्मैजलाशयम् ८५ ततःसमारुतिर्मुद्रांमणिंपत्रंमुनेःपुरः ॥
संस्थाप्यनीरंपातुंवैययौकासारमुत्तमम् ८६ ततस्तत्रकपिःकश्चिन्मुद्रिकांमुनिसंनिधौ ॥ कमंडलौप्राक्षिपत्सययौतावच्चमारुतिः ८७ गृहीत्वातंमणिंपत्रंमुनिंपत्रच्छमु
द्रिकाम् ॥ मुनिर्ब्रूसंज्ञयातस्मैकमंडलुमदर्शयत् ८८ ततःकमंडलौतूष्णींमुद्रिकामवलोकयत् ॥ तावद्दर्शजनेयस्तस्मिन्श्रीराममुद्रिकाः ८९ दृष्ट्वासहस्रशस्तत्रचकि
तःप्राहतंमुनिम् ॥ कुतस्त्विमामुद्रिकाश्चवदकामममुद्रिका २९० एतासुत्वंमुनिश्चेष्टतदातंमुनिरब्रवीत् ॥ यदायदावायुपुत्रैःसीतानाराघवाज्ञया ९१ लंकांगत्वासमानी
ताशुद्धिमुद्रास्तदातदा ॥ मदग्रेस्थापितास्ताश्चकपिभिश्चकमंडलौ ९२ निक्षिप्तास्तास्त्विमाःसर्वाःपश्यैतासुस्वमुद्रिकाम् ॥ तन्मुनेर्वचनंश्रुत्वागतगर्वस्तमब्रवीत् ९३
कियंतोराघवाश्चात्रसमायातामुनीश्वर ॥ मुनिस्तंप्राहनिष्कास्यगणयस्वाऽद्यमुद्रिकाः ९४ कमंडलोरंजलिभिस्तदाऽथमुद्रिकामुहुः ॥ बहिःक्षिपन्मारुतिःसनातं
तासांददर्शसः ९५ पुनःकमंडलौरुत्वामुनिंनत्वाकपिःक्षणम् ॥ चिंतयामासमनसिमादृशैःशतशैःपुरा ९६ समानीतास्तिसीतायाःशुद्धिःकागणनाऽद्यमे ॥ इतिनि
श्चित्यमनसिगतगर्वस्तदाकपिः ९७ पुनर्दक्षिणमार्गेणययौयत्रांगदादयः ॥ प्रायोपवेशनस्थास्तेतदृष्ट्वातुष्टमानसाः ९८ बभूवुर्वानराःसर्वेसमालिंग्याऽथतमुहुः ॥ ज्ञा

त्वातन्मुखतः सीतादृष्टाऽशोकवनेत्विति ११ ययुस्तेराघवंशीघ्रमार्गे सुग्रीवपालितम् ॥ दृष्ट्वा मधुवनं सर्वे पृष्ट्वा तं वालिनं दनम् ३०० फलानि भक्षयामासुर्दधिवक्रो न्यषेधयत् ॥
 ततस्ते ताडयामासुर्दधिवक्रं कपीश्वरम् १ ज्ञात्वा तं मानुलमपि सुग्रीवस्यांगदादयः ॥ सगत्वा सकलं वृत्तं सुग्रीवाय न्यवेदयत् २ सोऽपि श्रुत्वा जनकजादृष्टा तैरित्यमन्यत ॥
 नो चेन्मधुवनं रम्यं कथमश्रंतिवानराः ३ ततो विसर्जयामास दधिवक्रं कपीश्वरः ॥ मानिषेधस्त्वया कार्यस्त्वं शीघ्रं प्रेषयस्व तान् ४ ममांतिकं तनोगत्वा दधिवक्रं स्तथाऽकरोत् ॥
 ततः सुग्रीववचनं श्रुत्वा तेन समीरितम् ५ ययुस्तेवानराः सर्वे रामं नत्वा पुरःस्थिताः ॥ ततो हर्षान्मारुतिः स ब्रह्मपत्रं न्यवेदयत् ६ दत्वा चूडामणिं रामं काकवृत्तं न्यवेदयत् ॥
 तच्छ्रुत्वा सकलं वृत्तं ज्ञात्वा मारुतिना कृतम् ७ लंकायां ब्रह्मपत्रेण रामस्तुष्टो बभूव सः ॥ समालिङ्ग्य हनूमंतं राघवो वाक्यमब्रवीत् ८ तवोपकारिणश्चाहं न पश्याम्यद्य मारुते ॥
 कर्तुं प्रत्युपकारं ते धन्योऽसि जगतीतले ९ परिरंभो हि मे लोके दुर्लभः परमात्मनः ॥ अतस्त्वं मम भक्तोऽसि प्रियोऽसि हरिपुङ्गव १० यत्पादपद्मयुगुलं तुलसीदलाद्यैः संपूज्य वि
 ष्णुपदवीमनुलां प्रयांति ॥ तेनैव किंपुनरसौ परिरंभवमूर्तीरामेण वायुतनयः कृतपुण्यपुंजः ११ रामं समावृत्तिः प्राह भीतभीतोऽतिकंपितः ॥ मयाऽपराधितमिति मुद्रावृत्तं मु
 नेर्वचः १२ तच्छ्रुत्वा रामचंद्रोऽपि विहस्यो वाचमारुतिम् ॥ मयैव दर्शितं मार्गे कौतुकं मुनिरूपिणा १३ त्वद्गर्वपरिहारार्थं मुद्रिकां मत्करे त्विमाम् ॥ कनिष्ठिकायां त्वं पश्य स
 मानीता त्वया द्यैव १४ ताराममुद्रिकां दृष्ट्वा श्रीरामस्य करांगुलौ ॥ न नाम गतगर्वः सरामं विष्णुममन्यत १५ मय्यप्यस्यैव लपया पौरुषं चेत्यमन्यत ॥ एवं गिरिद्रजे प्रोक्तं च
 मित्रं सुंदरामिधम् १६ रामार्थं वायुपुत्रेण कृतं सर्वार्थदायकम् १७ ॥ इति श्रीशतकोटिरामचरितांतर्गतश्रीमदानंदरामायणे वाल्मीकीये सारकांडे सुंदरचरित्रे सीताशु
 द्विर्नामनवमः सर्गः ॥ ९ ॥ ॥ श्रीशिव उवाच ॥ अथाह मारुतिरामो मां वदस्व सविस्तरम् ॥ लंकास्वरूपं ज्ञात्वा च प्रतीकारं करोम्यहम् १ तद्रामवचनं श्रुत्वा कथयामा
 समावृत्तिः ॥ लंकादिव्यपुरी देवत्रिकूटशिखरे स्थिता २ स्वर्णप्राकारसहिता स्वर्णाट्टालकसंयुता ॥ परिखाभिः परिवृता पूर्णाभिर्निर्मलोदकैः ३ नानोपवनशोभादद्यादि
 व्यवापीभिराभृता ॥ गृहैर्विचित्रशोभादयैर्मणिस्तंभमयैः शुभैः ४ पश्चिमद्वारमासाद्य गजवाहाः सहस्रशः ॥ उत्तरद्वारित्तिष्ठंति वाजिवाहाः सप्ततयः ५ तिष्ठंत्यर्बुदसंख्या
 तां गजाश्चरथपत्तयः ॥ रक्षयंतिसदालंकां नानास्रकुशलाः प्रभो ७ संक्रमैर्विविधैर्लंकाशतग्रीभिश्च संयुता ॥ एवं स्थितायां देवेश गृणु त्वद्दासचेष्टितम् ८ दशाननबलौघ
 स्य चतुर्थी शोभयाहतः ॥ दग्धालंकापुरी स्वर्णप्राकारो घर्षितो मया ९ शतद्वयः संक्रमाश्चैव नाशिता मे रघूद्वह ॥ देवत्वदर्शनादेव लंका भस्मी भवेत्पुनः १० सुवेलाद्रिश्चोत्तरे
 ऽस्ति परलंका ऽस्ति पश्चिमे ॥ निकुंभिलादक्षिणे ऽस्ति तत्रास्ते योगिनीवटः ११ पूर्वचलषुलंका ऽस्ति सामध्ये कांतिमंडिता ॥ त्रिकूटशिखरे रम्या मत्पुच्छानलघ
 पिता १२ प्रस्थानं कुरु देवेश गच्छामो लवणार्णवम् ॥ तन्मारुतेर्वचः श्रुत्वा सुग्रीवं प्राहराघवः १३ सुग्रीवसैनिकान् सर्वान् प्रस्थानायाभिचोदय ॥ इदानीमेव
 विजयो मुहूर्तस्त्वद्यवर्तते १४ आश्विनीशुक्लदशमीश्रवणक्षसमन्विता ॥ शुभाऽद्य वानरश्रेष्ठ गच्छामो लवणार्णवम् १५ रक्षंतु यूथपाः सेनामग्रे पृष्ठे च पार्श्वयोः ॥ न
 लोभवत्वग्रसरः पृष्ठे नीलोऽद्य रक्षतु १६ सुषेणः सव्यपार्श्वे मेजां बवानितरे मम ॥ गजोगवाक्षोगवयो मे दक्षैतेऽद्य वानराः १७ बन्धिनैर्ऋतवाय्वं शिचतुर्दिक्षु स

मंततः ॥ रक्षन्तुवानरीसेनाद्विविदाद्यास्तथापरे १८ सर्वेगच्छन्तुसर्वत्रसेनायाःशत्रुघातिनः ॥ आरुह्यमारुतिचाहंगच्छाम्यग्रेगदंततः १९ आरुह्यलक्ष्मणोयातु
सुग्रीवत्वंमयासह ॥ आगच्छस्वेतिचाज्ञाप्यहरीनरामःसलक्ष्मणः २० प्रतस्थेदक्षिणाशायांसेनामध्यगतोविभुः ॥ तदातेकपयश्चकुर्भुःकारान्भयानकान् २१ वादया
मासुर्वाद्यानिपणवानकगोमुखैः ॥ वारणेद्रनिभाःसर्वेवानराःकामरूपिणः २२ गतास्तदादिवारात्रंकाचितस्थुर्नैक्षणम् ॥ अभवच्छकुनालंकांगच्छतोराघवस्यहि
२३ तेसहस्रसमातिक्रम्यमलयंचतथागिरिम् ॥ आयंयुश्चानुपूव्येणतेसर्वेदक्षिणार्णवम् २४ कृतःसेनानिवासश्चराघवेणाऽग्निषैकते ॥ चकुर्मंत्रसागरस्यतरणार्थंप्लवंगमाः
२५ लंकायांवायुपुत्रेणकृतंदृष्ट्वासरावणः ॥ प्रहस्तादींस्तदाप्राहकथमग्रेमविष्यति २६ एकेनकपिनाऽस्माकंपुरतोज्वालितापुरी ॥ दृष्ट्वासीतावनंभग्नंराक्षसानिहतारणे
२७ ममातिलालितःपुत्रःकनीयात्रिहतोरणे ॥ तदातेमंत्रिणःसर्वेददुर्धैर्यदशाननम् २८ राजपुत्रेक्षितोऽस्माभिर्मर्कटोऽयमितिस्फुटम् ॥ वयंतवाज्ञयाकुर्मोजगतकृत्स्न
मवानरम् २९ कुंभकर्णस्तदाप्राहरावणंराक्षसेश्वरम् ॥ त्वयायोग्यंकृतंनैतद्यद्गत्वाजानकीहता ३० यद्यप्यनुचितंकर्मत्वयाकृतमजानता ॥ सर्वसमंकारिष्यामिस्वस्थचि
तोभवप्रभो ३१ देहिदेवममानुजाहत्वारामंसलक्ष्मणम् ॥ सुग्रीवंवानरांश्चैवागमिष्यामिपुनःक्षणात् ३२ कुंभकर्णवचःश्रुत्वातदाप्राहविभीषणः ॥ महाभागवतःश्रीमान्
ममस्त्यैकतत्परः ३३ विलोक्यकुंभश्रवणादिदैत्यान्मत्तंप्रमत्तानंतिविस्मयेन ॥ विलोक्यकामातुरमप्रमत्तोदशाननंप्राहविशुद्धबुद्धिः ३४ नकुंभकर्णेद्रजितौचराजंस्तथा
महापार्श्वमहोदरौतौ ॥ निकुंभकुंभौचतथातिऽकायःस्थातुंनशक्ताधुधिराघवाग्रे ३५ सीतांचसत्कृत्यमहाधनेनदत्त्वाऽभिरामायसुखीभवत्वम् ॥ नोचेन्नरामेणविमोक्ष्यसे
त्वंगुप्तःसुरेन्द्रैरपिशंकरेण ३६ एवंशुभंरावणःसविभीषणवचोहितम् ॥ आत्मनःप्रतिजग्राहनैवासौसौख्यकारणम् ३७ कालेननोदितोदैत्योविभीषणमथाब्रवीत् ॥ बंधुरूपेण
शत्रुस्त्वंजातोनास्त्यत्रसंशयः ३८ योन्यस्त्वेवंविधंभूयाद्वाक्यंहन्मिंतदेवतम् ॥ उत्तिष्ठगच्छदुर्बुद्धेधिकृत्वारक्षःकुलाधम ३९ रावणेनैवमुक्तःसपरुषेणविभीषणः ॥ चतु
र्भिर्मंत्रिभिर्युक्तोययौश्रीराघवांतिकम् ४० राघवश्चापितंज्ञात्वातेनसख्यंचकारसः ॥ हनूमतोदधेस्तीरेलंकांचसिकतोद्भवाम् ४१ कारयित्वाघुश्रेष्ठस्तत्रमित्रंविभीष
णम् ॥ लंकायाश्चैकराज्यार्थंवानरैरम्यषेचयत् ४२ तदाविभीषणंप्राहरामचंद्रोविहस्यच ॥ न्यासभूतात्त्वियंलंकातावत्कालंतवाऽस्तिमे ४३ यावत्तारावणंहत्वातवद्वास्या
म्यहंशुभाम् ॥ हनूमतस्त्वियंनम्रालंकाख्यातिंगमिष्यति ४४ हनूमलंकाऽब्धेस्तीरेवर्ततेऽद्यापिपार्वति ॥ विभीषणाद्रावणातिरामस्तांमोचयिष्यति ४५ एत
स्मिन्नंतरेतत्रगगनस्थःशुकोऽब्रवीत् ॥ प्रेषितोरावणेनैवसुग्रीवंप्राहवेगतः ४६ त्वामाहरावणोराजातवनास्त्यर्थंविप्लवः ॥ अहंयद्यहरंभार्याराजपुत्रस्यर्कितव ४७ किष्कि
घांयाहिहरिभिस्त्वंवैरंकुरुमामया ॥ तंघृत्वावानराःशीघ्रंभवंधुर्लोहबंधनैः ४८ शार्दूलश्चापिसेनांतांदृष्ट्वाधिपमभाषत ॥ तच्छ्रुत्वावरावणश्चापिदीर्घचिंतापरोऽभवत् ४९
रामःसंमंत्रयामासतदैकांतेस्थितःक्षणम् ॥ विभीषणेनसुग्रीवमारुतिभ्यांसमान्वितः५० तीर्त्वाधंजलधेशुल्भंसंस्थितोबन्धुनायुतः ॥ सर्वेषांवचनंश्रोतुंराघवेणाऽथसागरः५१

५१ मेघवद्भर्जनांकुर्वन्वामहस्तेनधिकृतः ॥ अद्यापिसागरस्तत्रतूष्णीमेवसविद्यते ५२ ततःसंमंथ्यरामस्तुतदासागररोधसि ॥ प्रायोपवेशनंचक्रेदर्भानास्तीर्यवेगतः ५३
 दिनद्वयमतिक्रम्यतृतीयदिवसेतदा ॥ उत्थायदर्भशयनात्पुनर्लक्ष्मणमब्रवीत् ५४ पश्यलक्ष्मणदुष्टोऽसौवारिधिर्मासुपागतम् ॥ नाभिनंदतिदुष्टात्मादर्शनार्थममा
 नव ५५ जानातिमानुषोऽयंमांकिंकरिष्यतिवानरैः ॥ अद्यपश्यमहाबाहोशोषयिष्यामिवारिधिम् ५६ पद्मामेवाऽद्यगच्छंतुवानराविगतज्वराः ॥ इत्युक्त्वाचापमाकृष्य
 संदधेबाणमुत्तमम् ५७ तदाचचालवसुधादिशश्वतमसावृताः ॥ बुक्षमेसागरोवेलांभयाद्योजनमत्यगात् ५८ तिमिनक्रझषामीनाःप्रतप्ताःपरितत्रसुः ॥ पुतास्मिन्नंतरे
 साक्षात्सागरोदिव्यरूपदृक् ५९ रत्नैरुपायनंरामंसमर्प्यप्रणनामसः ॥ अथतुष्टावदीनात्माप्रार्थयामासराघवम् ६० अभयंदेहिमेरामलंकामार्गददामिते ॥ इतितद्व
 चनंश्रुत्वा राघवःप्राहसागरम् ६१ अमोघोऽयंमहाबाणःकस्मिन्देहोनिपात्यताम् ॥ लक्ष्यंदर्शयमेशीघ्रबाणस्याऽस्यपयोनिधे ६२ ॥ सागरउवाच ॥ रामोत्तरप्रदे
 शेऽस्तिद्रुमकल्पइतिश्रुतः ॥ प्रदेशस्तत्रबहवःपापात्मानोदिवानिशम् ६३ बाधंतेमांरघुश्रेष्ठतत्रतेपात्यतांशरः ॥ रामेगमुक्तोबाणोऽसौक्षणादाभीरमंडलम् ६४ ह
 त्वापुनःसमागत्यतूणीरेपूर्ववत्स्थितः ॥ ततोऽब्रवीद्रघुश्रेष्ठसागरोविनयान्वितः ६५ मयिसेतुंकारयस्वनलेनोपलनिर्मितम् ॥ विश्वकर्मसुतश्चायंवरोलब्धोऽस्त्यनेनहि
 ६६ द्विजस्यजान्हवीतोयेशालिग्रामस्त्वनेनहि ॥ त्यक्तस्तदातेनशप्तःपाषाणादितरिष्यति ६७ त्वद्वस्तादितिशापोऽयंवरपुवाऽत्रसस्मृतः ॥ इत्युक्त्वा राघवंनत्वा
 ययौसिधुरदृश्यताम् ६८ नलमाज्ञापयामाससेत्वर्थंरघुनंदनः ॥ सेतुमारभमाणस्तुविघ्नेशंस्थाप्यराघवः ६९ नवग्रहाणांपूजार्थंपाषाणावसादरम् ॥ नलहस्तेनसंस्था
 प्यपूर्वतत्रमहोदधौ ७० ततःसागरसंयोगेस्वनाम्रालिगमुत्तमम् ॥ स्थापयामीतिनिश्चित्यमारुतिंवाक्यमब्रवीत् ७१ कार्शीगत्वाशिवाह्निगमाननीयमनुत्तमम् ॥
 मुहूर्तमध्येनोचेन्मेमुहूर्तोऽतिक्रमोभवेत् ७२ तद्रामवचनंश्रुत्वातथेत्युक्त्वासमारुतिः ॥ ययावाकाशमार्गेणक्षणाद्वाराणसीमम ७३ तत्रागत्याऽथमांनत्वारामकार्यन्यवे
 दयत् ॥ तच्छ्रुत्वाऽथमयादेविराघवायहन्मते ७४ द्वेल्लिगेह्यर्पितेश्रेष्ठेततोऽहंकपिमबुवम् ॥ मयाऽपिदक्षिणेगंतुंपूर्वमेवाविनिश्चितम् ७५ अगस्तिनाविशेषेणयास्यामि
 राघवाज्ञया ॥ एवंमद्वचनंश्रुत्वामारुतिःप्राहमांपुनः ७६ कदाविनिश्चितंपूर्वत्वयाऽत्रकुंभजन्मना ॥ तत्सर्वमावदस्वाऽद्यकृपां कृत्वाममोपरि ७७ तन्मारुतिवचःश्रु
 त्वाततोहमबुवंकपिम् ॥ मारुतेत्वंगृणुष्वऽद्यपूर्वदृष्टंवदामिते ७८ कदाचिवारदःश्रीमान्स्त्रात्वाश्रीनर्मदांभसि ॥ श्रीमदोकारमन्थ्यर्च्यसर्वदंसर्वदेहिनाम् ७९ व्रजन्विलोक
 यांचक्रेपुरोर्विध्यंधराधरम् ॥ संसारतापसंहारिरेवावारिपरिष्कृतम् ८० रूपद्वयेनकुर्वंतस्थावरेणचरणेच ॥ सामिख्येनयथार्थाख्यामुच्चैर्वसुमतीमिमाम् ८१ अथतंनारदं
 दृष्ट्वाविध्यःप्रत्युज्जगामसः ॥ गृहमानीयविधिवत्पूजयामाससादरम् ८२ गतश्रममथालोक्यबभाषेऽवनतोगिरिः ॥ अधसंधःपरिहृतस्त्वदंघ्रिरजसामम ८३ त्वदंगसंगिम
 हसासहसाप्यंतरंतमः ॥ सकलार्थिकरंचाद्यमुदिनंचाद्यमेमुने ८४ प्राकृतैःसुकृतैरद्यफलितंमेचिरार्जितैः ॥ घराधरत्वंकुलिषुमान्यमेद्यमविष्याति ८५ इतिश्रुत्वातदा

१ कुर्वतीमितिपाठः ।

किंचिदुच्छस्यस्थितवान्मुनिः ॥ पुनरुच्चैकुलिवरःसंभ्रमापन्नमानसः ८६ उच्छ्वासकारणं ब्रह्मब्रूहि सर्वार्थकोविद ॥ तवाऽहं मार्जयाभ्यद्यहखेदं क्षणमात्रतः ८७
 घराधरणसामर्थ्यमेवादौ पूर्वपूरुषैः ॥ वर्ण्यते समुदायात्तदहमेकोदधेधराम् ८८ गौरीगुरुत्वादिमवानाधिपत्याच्चभूयताम् ॥ संवाधित्वात्पशुपतेः स एकोमानमृत्सताम् ८९
 न मेरुः स्वर्णपूर्णत्वाद्भूतानुतयाऽथवा ॥ सुरसंभ्रतयावाऽपि कापिमान्योमतोमम ९० परं शतं न किं शैल इला कलनकेलयः ॥ इह संतिसतां मान्यामान्यास्ते तु स्वभूमि
 पु ९१ मंदेहदेहसंदोहादयैकदयाश्रिताः ॥ निषधश्चोषधिधरोप्यस्तोप्यस्तामितप्रभः ९२ नीलश्च नीलनिचयो मंदरो मंदलोचनः ॥ सर्पालयस्समलयोरायं नावापरे
 वतः ९३ हेमकूटत्रिकूटाद्याः कूटोत्तरपदास्तुते ॥ किष्किधकौ च सहाद्याभारसह्यानतेभुवः ९४ इति विन्ध्यवचः श्रुत्वानारदो हृद्यचितयत् ॥ अखर्वगर्वसंसर्गो महत्त्वाय
 न कल्पते ९५ श्रीशैलमुख्याः किं शैलानेह संत्यमलश्रियः ॥ येषां शिखरमात्रादिदर्शनं मुक्तये सताम् ९६ अद्यास्य बलमालोच्यमिति ध्यात्वाऽब्रवीन्मुनिः ॥ सत्यमुक्तां हि भ
 वतागिरिसारं विवृण्वता ९७ परं शैलेषु शैलेन्द्रमेरुस्त्वामवमन्यते ॥ मयानिःश्वसितं चैतत्त्वयि चापि निवेदितम् ९८ अथ वामद्विधानां हिकेयं चिंतामहात्मनाम् ॥ स्वस्त्य
 स्तुतुम्यमित्युक्त्वा ययौ सव्यो मवर्त्मना ९९ गते मुनौ निनिंदस्व मतीवोद्विग्नमानसः ॥ चित्ते विचारयामास मेरोः श्रेष्ठं कथं त्विति १०० मेरुं प्रदक्षिणं कुर्यान्नित्यमेषदि
 वाकरः ॥ सग्रहर्क्षगणोन्नमन्यमानो बलाधिकम् १ इति निश्चित्य विन्ध्याद्रिवृधेः समुद्वेक्षणः ॥ निरुध्य ब्राह्मध्वानं स्वस्थोऽभूद्रगनांगणे २ ततः प्रभाते सूर्योऽसौ दिशं
 याम्यां समुद्यतः ॥ गंतं रुद्धं स्वर्पथानंदृष्ट्वा स्वस्थोऽभवच्चिरम् ३ योजनानां सहस्रे द्वेद्वे शते द्वे च योजने ॥ यः स्वस्थश्चानि मेषां द्वाद्यातिसोऽपि चिरं स्थितः ४ गते बहुतिथेका
 ले प्राच्योदीच्याभृशादिताः ॥ चंडरश्मेः कर्वातपातसंतापतापिताः ५ पाश्चात्यादाक्षिणात्याश्च निद्रामुद्रितलोचनाः ॥ श्रमिता एव दृश्यंते स तारग्रहमंबरम् ६ स्वाहा
 स्वधा वषट्कारवर्जिते जगतीतले ॥ पंचयज्ञक्रियालोपाच्चकपेषु वनत्रयम् ७ ततः सुराविधेर्वाक्यादगस्तितद्भिर्गुरुम् ॥ प्रार्थयामासुश्चात्रैत्यसमुनिर्विन्धलोऽभवत् ८ त
 दाऽगस्तित्मयोक्तस्सगच्छत्वं दक्षिणां दिशम् ॥ वाक्पाशेन गिरिं बद्ध्वा मां खिदत्वं भजस्व मां ९ अहमप्यचिरेणैव तव खेदापनुत्तये ॥ सेतौ श्रीरामपूजार्थं यास्यामि दक्षि
 णां दिशम् १० इति मद्गच्छन् श्रुत्वाऽगस्तितुष्टमनास्तदा ॥ मुक्त्वा कार्श्याय यौ विन्ध्यलोपासु द्रासमन्वितः ११ तमगस्त्यं सपत्नीकं दृष्ट्वा विन्ध्योऽतिकंपितः ॥ अतिख
 र्वंतरो भूत्वा विवहुरवनीमिव १२ आज्ञाप्रसादः क्रियतां किं करोम्यीति चाब्रवीत् ॥ तद्विन्ध्यवचनं श्रुत्वाऽगस्तितः प्राह च सादरम् १४ विन्ध्यसाधुरसि प्राज्ञः मां च जानासि
 तत्त्वतः ॥ पुनरागमनं चेन्मेतावत्खर्वंतरो भव १४ इत्युक्त्वा दक्षिणां मां शमगस्तितः सययौ तदा ॥ वेपमानो गिरिः प्राह पुनर्जन्माऽद्य मेऽभवत् १५ उच्छिराद्वादशाब्दैः
 समुर्निपश्यति दक्षिणे ॥ नागतं तं मुनिं दृष्ट्वा पुनः खर्वोऽवतिष्ठते १५ अद्य श्वोवापरश्वोवाह्यागमिष्यति वै मुनिः ॥ इति चिन्तामहाभारैर्गिरिराक्रांतवत्स्थितः १७ नाऽद्या
 पि मुनिरायाति नाद्यापि गिरिरेवते ॥ अरुणोऽपि च तत्काले कालज्ञोऽन्धानकालयत् १८ जगत्स्वास्थ्यमवापोच्चैः पूर्ववद्भानुसंचरैः ॥ समुनिर्दंडकंगत्वामद्वाक्यं संस्मर

१ निषधो नोषधिधर इति पाठः । २ श्रमिता इति पाठः । ३ मत्खेद इति पाठः । ४ मा इति पाठः ।

नृदि १९ करोतिमत्प्रतीक्षाचतस्माद्यास्याम्यहंकपे ॥ इत्युक्तोभारुतिः काश्याभयादेविविसर्जितः १२० जगामाकाशमार्गेणशीघ्ररामंसमारुतिः ॥ किंचिद्वर्षसमा
 विष्टोलिगद्वयसमन्वितः २१ तद्वर्षराघवोज्ञात्वासुग्रीवादीनवचोऽब्रवीत् ॥ सुहृन्तातिक्रमोमेऽद्यभविष्यतिततस्त्वहम् २२ कृत्वालिंगसैकतंचसेत्वादौस्थापयामिवै ॥
 इत्युक्त्वावानरान्सर्वान्मुनिभिःपरिवेष्टितः १२३ सैकतंस्थापयामासलिंगरामोविधानतः ॥ तदासस्मारमनसिकौस्तुभंरघुनंदनः १२४ तावद्ययौमणिःशीघ्रंस्वा
 त्कोटितपनोपमः ॥ तंबन्धमणिकंठेकौस्तुभंरघुनंदनः २५ मण्युद्वैर्धनैर्वैश्वेश्वराभरणधेनुभिः ॥ दिव्यान्त्रैःपायसाद्यैश्चपूजयामासतान्मुनीन् २६ ततस्तेमुनयस्तुष्टा
 राघवेणाऽतिपूजिताः ॥ ययुःस्वीयाश्रमात्तान्ददर्शसमारुतिः २७ पप्रच्छभारुतिर्विप्रान्पूयंकेनप्रपूजिताः ॥ तेप्युचुर्लिंगमाराध्यराघवेणैवपूजिताः २८
 तत्तेषांवचनंश्रुत्वाक्रोधाविष्टोव्याचिंतयत् ॥ वृथाऽहंश्रमितस्तेनरामेणाऽद्यप्रतारितः २९ इत्थंवदन्ययौरामंक्रोधात्स्वीयंपदद्वयम् ॥ भुविसंताड्यपतितस्तदाभूम्यां
 पदद्वयम् १३० गतंकपिस्तदाराममब्रवीत्किंनमेस्मृतिः ॥ सीताशुद्धिर्मयालंकांगत्वाऽऽनीतेतिसाऽद्यहि ३१ तस्यमेद्योपहासोऽत्रकाशीप्रेष्यत्वयाकृतः ॥ किमर्थं
 श्रमितश्चाहंयदीत्यंतेहृदिस्थितम् ३२ अभविष्यन्मयाज्ञातंचेत्पूर्वहृद्वतंतव ॥ काशीमहंतर्हिगत्वाकिमर्थंलिंगमानये ३३ एकंत्वदर्थमानीतमपरंलिंगमुत्तमम् ॥
 मयाऽऽत्मार्यसमानीतंतवाग्रेकिंकरोम्यहम् ३४ एवंक्रोधयुतंवाक्यंकिंचिद्वर्षसमन्वितम् ॥ रामःश्रुत्वाकपिंप्राहकपेत्वंसत्यवागसि ३५ मयैतत्स्थापितंलिंगंसमुत्पाटयत्वं
 बलात् ॥ स्थापयामित्वयानीतंकाश्याविश्वेश्वराभिधम् ३६ तथेत्युक्त्वाभारुतिःसैकतस्येश्वरस्यच ॥ संवेष्ट्यमस्तकेपुच्छंबलेनादोलयन्मुहुः ३७ हुटितंतत्कपेः
 पुच्छंपपातभुविमुच्छितः ॥ जहसुर्वानराःसर्वेनचचालेश्वरस्तदा ३८ स्वस्थोभूत्वाभारुतिःसगतगर्वस्तदाऽभवत् ॥ ननामराघवंभक्त्याप्रार्थयामामतंमुहुः ३९
 मयाऽपराधितंरामतत्क्षमस्वकृपानिधे ॥ तदाहभारुतिसमस्त्वंमल्लिङ्गोत्तरेत्विदम् १४० विश्वनाथामिधंलिंगंस्वीयंसंस्थापयाऽधुना ॥ तथेतिभारुतिर्लिंगंस्थापयामा
 ससादरम् ४१ भारुतेश्चैवल्लिङ्गायददौरामोवरंतदा ॥ असंपूज्यविश्वनाथंभारुतेत्वत्प्रतिष्ठितम् ४२ ममादौपूजयंत्यत्रयेनरालिंगमुत्तमम् ॥ रामेश्वराभिधंसेतौतेषां
 पूजावृथाभवेत् ४३ इत्युक्त्वातंपुनःप्राहरामोराजीवलोचनः ॥ मदर्थयत्समानीतंत्वयालिंगंमहत्तमम् ४४ विश्वनाथस्यतनूष्णीमस्तुदेवालयेचिरम् ॥ अनर्चितमव
 न्यातदप्रतिष्ठितमुत्तमम् ४५ अग्रेकालांतरेणाऽहंतच्चापिस्थापयामिवै ॥ तत्तत्रवर्ततेऽद्यापिलिंगंविश्वेश्वरांतिके ४६ अप्रतिष्ठापितंभूम्यांनकेनाऽपिप्रपूजितम् ॥
 पुनःप्राहकपिरामस्त्वमत्रच्छिन्नलांगुलः ४७ वसभूम्यांगुत्तपादःस्मरन्स्वगर्वितंत्विदम् ॥ ततःकपिःस्वीयमूर्तिंस्थापयामासस्वांशतः ४८ छिन्नपुच्छांगुत्तपादासातत्राऽ
 द्यापिवर्तते ॥ पतितोभूच्छितोयत्रभारुतिस्तत्रतद्वरम् ४९ बभूवभारुतेनाम्नातीर्थपापप्रणाशनम् ॥ रामस्तत्राकरोत्पुण्यंस्वनाम्नातीर्थमुत्तमम् १५० स्वांशेनस्थापया
 मासमूर्तिंतत्ररघूद्वहः ॥ सेतुमाधवनाम्नासावर्ततेऽद्यापिपार्वति ५१ स्वनाम्नालक्ष्मणश्चापिचकारतीर्थमुत्तमम् ॥ ततोरामःस्वहस्तेनस्पृष्ट्वाभारुतिलांगुलम् ५२ चकार
 पूर्ववद्रम्यद्वंद्वसंधिप्रसादितः ॥ तत्पुच्छवेष्टनाज्जातःकशोरामेशमस्तकः ५३ सतथैवकशोऽद्यापितत्रास्तिशिवमस्तकः ॥ तदारभ्यत्यक्तगर्वश्चाभूद्रामेसमारुतिः ५४

५४

ततोऽहं सैकतालिङ्गादाविर्भूय रघूद्वहम् ॥ अहुर्वदेवितत्सर्वगुणेष्वतेव दाम्यहम् ५५ राघवेन्द्रघुश्रेष्ठगुणवृत्तं पुरातनम् ॥ एकदाऽहं पुराभूम्यामलिनां वरसंयुतः ५६ भिक्षार्थं
 कौतुकादिप्ररूपेण विचरन् सुखम् ॥ ऋषीणामाश्रमाद्येषु ह्यटन्तं मां विलोक्य च ५७ मद्रूपमोहिताः सर्वाऽऽपि पत्न्यः सहस्रशः ॥ मत्पृष्ठे ताः समाजगुर्मुर्मर्तुभिर्वारिता अपि ॥
 ५८ तदा ते चुक्षुभुः सर्वे मामज्ञात्वा मुनीश्वराः ॥ ददुःशापं महाघोरं क्रोधसंविग्रमानसाः ५९ रत्यर्थमोहितानां रथस्त्वया तस्माद्विजाघम ॥ पतत्वद्यरतेरंगं ते लिङ्गं भुवि नो
 गिरा १६० एवं द्विजैर्यदा शतः पतलिं गतदा भुवि ॥ द्विजं च्छन्नस्य मे रामगतोऽहं गुप्ततां तदा ६१ द्विजनायोंप्यहं दृष्ट्वा मां जग्मुः स्वं स्वं गृहं प्रति ॥ तल्लिङ्गं वृधेभूभ्यां गगनं
 व्याप्य संस्थितम् ६२ तद्दृष्ट्वा च कितो वेधास्तस्यां तं द्रष्टुमुद्यतः ॥ पश्यतस्तस्य कोट्यब्देन तमासीच्च वेधसः ६३ तदामामेत्यसविधिर्भयाद्वृत्तं न्यवेदयत् ॥ अकाले प्रल
 यस्त्वद्यशं भोऽग्नेन भविष्यति ६४ तदामया पूर्ववृत्तं विधिं संश्राव्य सादरम् ॥ निश्चलो वेधसे दत्तस्तं च्छेतुं सोऽब्रवीच्च माम् ६५ कथं तेऽगंदारये हं त्वमेव च्छेतुमर्हसि ॥ ततो म
 यार्कखंडानि कृतानि तस्य राघव ६६ त्रिश्चलेनापि क्षिप्तानि भूम्यानि पतितानि हि ॥ तज्जातान्यत्र लिङ्गानि ज्योतिः संज्ञानि द्वादश ६७ उंकारः सोमनाथश्च त्र्यंबको महि
 कार्जुनः ॥ नागेशो वैजनाथश्च काशि विश्वेश्वरस्त्वहम् ६८ केदारेशो महाकालो भीमेशो घुसृणेश्वरः ॥ एवमेकादशज्ञेया ज्योतिर्लिङ्गमयाः शुभाः ६९ गंधमादननाम्रेशो मे
 रोरिशानदिक्स्थितः ॥ आसीच्चिरं न कस्याऽपि मानवस्याक्षिगोचरः १७० तदा ते मुनयः सर्वे शिवं बुद्ध्वा तु लिङ्गतः ॥ ददुर्वरं पुनर्लिङ्गं तवास्तु गिरिजाप्रिय ७१ ततः प्रलय
 वातेन गंधमादननामकम् ॥ तन्मे रोरुत्तरगुणमेकदा त्रापतु भुवि ७२ तदिदं ह्यन्विसंयोगे दक्षिणे सागरांभसि ॥ गंधमादननाम्रेशं दंष्ट्रं गं पश्याऽत्र राघव ७३ गंधमादननाम्रेशं
 लिङ्गं द्वादशमं त्विदम् ॥ त्वत्प्रतिष्ठितं लिङ्गं स्य हीशान्यामंतिके स्थितम् ७४ एतावत्कालपर्यंतं नेदं कैश्चिद्विलोकितम् ॥ अद्य त्वया वानराद्यैर्दंष्ट्रं स्पष्टं विमोक्षदम् ७५ त्वत्प्र
 तिष्ठितं लिङ्गं स्य प्रसादादवनीतले ॥ ख्यातिं गतं त्विदं लिङ्गं यस्मात्तस्माद्रघूत्तम ७६ अस्य लिङ्गस्य ज्योतिर्मदीयं त्वत्प्रतिष्ठिते ॥ यास्यत्यद्य सैकतेऽत्र लिङ्गे सेतौ गिरामम
 ७७ ज्योतिर्लिङ्गं द्वादशमं तवरामेश्वराभिधम् ॥ वदंत्यत्र जनाः सर्वे ह्यद्यारम्य रघूत्तम ७८ पूजोत्सवादिकं कर्म यद्यत्किंचिद्रामम ॥ तवैव लिङ्गे तत्सर्वमस्तुरामेश्वरे सदा ॥
 ७९ अहं चापि मुनेर्वाक्यादगस्ते स्त्वद्विरापि च ॥ त्यक्त्वा काशीमागतोऽस्मि त्वल्लिङ्गेऽस्मिन् वसाम्यहम् १८० प्रणमेत्सेतुबंधेयः पुमान्नामेश्वरं शिवम् ॥ ब्रह्महत्यादिपापेभ्यो
 मुच्यते मदनुग्रहात् ८१ त्वं वदाऽद्य रघुश्रेष्ठ वरं येन जनाः सदा ॥ स्नानार्थं मानयिष्यंति मणिकर्णजलं मम ८२ तन्मद्वाक्यं समाकर्ण्य राघवः प्राह हर्षितः ॥ सेतुबंधेन रः स्नात्वा
 दृष्ट्वा रामेश्वरं शिवम् ८३ संकल्प्य नियतो भूत्वा गृहीत्वा सेतुवालुकाम् ॥ करं डिकाभिर्यत्नेन गत्वा वाराणसीं शुभाम् ८४ क्षिप्त्वा वेण्यां वालुकां तां त्यक्त्वा वालुकरं डिकाम् ॥
 आनीय गंगासलिलं रामेशमभिषिच्य च ८५ समुद्रे त्यक्ततद्गारो ब्रह्मप्राप्तो त्यसंशयम् ॥ संकल्पेन विना गंगारामेशं नागमिष्यति ८६ आगता चेत्तदा ज्ञेयः संकल्पः पूर्वजन्मनि ॥
 कृतोऽस्तीत्यत्र मद्वाक्यान्नात्र कार्या विचारणा ८७ एवं नानावरान् रामो यावदलिङ्गाय सोऽब्रवीत् ॥ तावत्तत्र समायातः कुंभजन्मामुनीश्वरः ८८ ननामशं करं रामं रामोऽपि

१ द्विजवेषिणो मे इति पाठः । २ द्वादशखंडानीत्यर्थः । ३ वेद्यनाथ इति पाठः ।

११०
 प्राजापतम् तदा मुनिः प्राहरामं प्रसादात्तवराधव ८९ दर्शनं विश्वनाथस्य जातं मेऽद्याऽत्र वैचिरात् ॥ अद्याऽत्र तुष्टेर्जाता मे लिङ्गमत्र करोम्यहम् ११० इत्युक्त्वा स्थापयामास स्वनाम्ना लिङ्गमुत्तमम् ॥ रामेश्वराग्निदिग्भागे कुम्भजन्मा मुदान्वितः ९१ पूजया सातलिङ्गमगस्तीश्वरनामकम् ॥ नत्वास्तु त्वा विश्वनाथं रामेश्वरं तथा ९२ दृष्ट्वा पुरातनं लिङ्गं गंधमादननामकम् ॥ ययौ स्त्रीयाश्रमं तुष्टः कुम्भजन्मा मुनीश्वरः ९३ सेतौरामेश्वरस्यैव देवि देवालयेशुभे ॥ दिश्याग्नेय्यामगस्तीशमीशान्यां गंधमादनम् ९४ वर्ततेऽद्यापि द्वेलिङ्गे कश्चिज्ज्ञानातिवानवा ॥ प्रसिद्धोऽभूच्चरामेशः स्वर्गमृत्युरसातले ९५ ततो रामाज्ञया सेतुं नलः कर्तुं मनोदधे ॥ किञ्चिद्भ्रूवसमाविष्टस्तज्ज्ञातं राधवेण हि ९६ यावदेकांशिलां त्यक्त्वानलोऽन्यां प्राक्षिपच्छिलाम् ॥ तावत्तरंगकलोलैः सागरस्य इतस्ततः ९७ गच्छंति स्माशिलाः सर्वास्ता दृष्ट्वा खिन्नमानसः ॥ गतयर्वस्तदारामं नलोत्तन्त्यवेदयत् ९८ रामः श्रुत्वा नलं प्राहरामेति द्वेक्षरेमम् ॥ दृषदोः संधिसिद्धयर्थं पृथग्विलिखतां द्वयोः ९९ सर्वत्रैवं लिखित्वा हि दृढः संधिर्भविष्यति ॥ तथेति रामवचनात्तथा च केन लस्तदा २०० कृतः पंचदिनैः सेतुः शतयोजनमुत्तमः ॥ कृतानि प्रथमेनाऽन्हायोजनानि चतुर्दश १ द्वितीयेन तथा चान्हायोजनानां च विंशतिः ॥ तृतीयेन तथा चान्हायोजनान्येकविंशतिः २ चतुर्थेन तथा चान्हायोजनानां शतं त्विति ३ विस्तृतो द्वादशप्रोक्तो योजनाने दृषन्मयः सुवंधबंधसेतुं स नलो वानरसत्तमः ४ येमज्जंति निमज्जयंति च परानते प्रस्तरादुस्तरे वार्धेयेन तरंति वानरभटान् संतारयंतेऽपि च ॥ नैते ग्रावगुणानवारिधिगुणानो वानराणां गुणाः श्रीमहाशरथैः प्रतापमहिमा सोऽयं समुज्जृम्भते ५ तेनैव जग्मुः कपयो योजनानां शतं द्रुतम् ॥ आरुह्य मारुतिरामो लक्ष्मणोऽप्यंगदं तथा ६ जगाम वायुबलं कासं निर्विसे नयामृतः ॥ असंख्याताः सुवेलाद्रिरुरुहुः प्लवगोत्तमाः ७ ततः सैन्ययुतोरामः सुवेलाद्रिययौ मुदा ॥ दिदृक्षुराधवलं कामारुहो हाचलं शुभम् ८ सुवेलाद्रिमहारम्यं तरुवल्लि विराजितम् ॥ ददर्श लंकां विस्तीर्णं रामश्चित्रध्वजाकुलम् ९ चित्रप्रासादसंवाधां स्वर्णप्राकारतोरणाम् ॥ परिखाभिः शतघ्नीभिः संक्रमैश्च विराजिताम् १० प्रासादोपरिविस्तीर्णप्रदेशे दशकन्धरम् ॥ पश्यंतं कपिसैन्यं तं सन्ददर्श रघूदहः ११ ततो रामेण मुक्तः स शुक्रो गत्वा दशाननम् ॥ कपिसैन्यं दर्शयंस्तं बोधयामास रावणम् १२ सीतां प्रयच्छरामाय लंकाराज्ये विभीषणम् ॥ कृत्वा तं शरणं याहि नो चेद्रामात्रमोक्षये १३ तच्छ्रुत्वा रावणः क्रोधाच्छुक्रं धिक्कृत्य वैमुहुः ॥ दूतैर्गेहाद्बहिः कृत्वा रामसेनां व्यलोकयत् १४ शुक्रोऽपि ब्राह्मणः पूर्ववरिष्ठो ब्रह्मवित्तमः ॥ अयजत् क्रतुभिर्देवानविरोधो राक्षसैरभूत् १५ वज्रदंष्ट्र इति ख्यातस्तदैको राक्षसो महान् ॥ मांसाग्रं याचितं दृष्ट्वा मुनिना कुम्भजन्मना १६ शुक्रभाया विपुष्टं त्वानरमांसं समर्पयत् ॥ तदा शतः शुक्रस्तेन त्वं रक्षो भवमाचिरम् १७ रक्षः कृतं पुनर्ध्यानाज्ज्ञात्वा तत्प्रार्थितोऽब्रवीत् ॥ रामस्य दर्शनं कृत्वा बोधयित्वा दशाननम् १८ त्वं प्राप्स्यसि निजं रूपं तस्माज्जातः शुक्रो द्विजः ॥ सुवेलशिखरे संस्थः संमंज्य कपिभिस्ततः १९ सूचनार्थं रिपुं रामोऽंगदं लंकामचोदयत् ॥ सोऽपि रामाज्ञया गत्वानानानीत्युत्तरैस्तदा २२० रावणं बोधयामास सभायां लांगुलासने ॥ संस्थितोऽभीतवद्बाली तनयः स्वस्थमानसः २१ शृणु रावणमद्वाक्यं हि तं ते प्रवदाम्यहम् २२ सीतां सल्लस्य सधनां प्रयच्छ राधवंजवात् ॥ यत्पादपोतमाश्रित्य ज्ञानिनो भवसागरम् २३ तरंति भक्तिपूतास्ते ह्यतो रामो न मानुषः ॥

मद्राक्यंकुरुराजेंद्रकुलकौशलहेतवे २४ एवंनानाविधैर्वाक्यैरंगदेनाशतिबोधितः ॥ सोऽथनीत्युत्तराण्यस्यनाशृणोद्वानरस्यच २५ उवाचक्रोधसंयुक्तोवानरैरसदशाननः ॥
 भीषयसेऽयंकिमात्वंगवणंलोकरावणम् २६ येनसर्वेजितादेवाःकैलासःकंपितोमया ॥ तस्यमेऽग्रेमर्कटत्वंकथंसेकिमुधाऽद्याहि २७ क्षणेनराघवौहत्वाहत्वासुग्रीवमारुती ॥
 हत्वाविभीषणंत्वांचवानरान्भक्षयाम्यहम् २८ रावणस्यवचश्चेत्थंश्रुत्वाप्राहांगदश्चतम् ॥ जानाम्यहंपौरुषंतेबलिपाशविचूर्णित २९ शिवपादांगुष्ठभारनम्रकैलासपीडि
 त ॥ सहस्रार्जुनवीरात्मसंभवकीडनष्टम् २३० श्वेतद्वीपस्थप्रमदाकरताडितसन्मुख ॥ विष्णुपुत्रोथवैब्रह्मामरीचिस्तत्सुतःस्पृतः ३१ तत्सुतःकश्यपस्तस्यपुत्रोऽभूदि
 द्रनामकः ॥ तेनैवयुद्धकालेतुबध्वाकाराग्रहस्थित ३२ पर्यंकोपरिसंबद्धमन्मूत्रक्षालितानन ॥ इतितद्वाकशराघाततर्जितःसदशाननः ३३ दूतानाज्ञापयामास
 ताडनीयोमुखेत्वयम् ॥ तथेत्युक्त्वाक्षसास्तेष्वहस्ताःसहस्रशः ३४ अंगदंदुधुवुःशीघ्रंतानहृद्वावानरोत्तमः ॥ मर्दयामासपुच्छेनतान्सर्वानक्षणमात्रतः ३५ रावणा
 स्येपुसंताडयस्वकराम्यामुदुर्मुहुः ॥ तद्वस्तपादौपुच्छेनपूर्ववध्वासविस्तरम् ३६ ततश्चोड्डीयवेगेनययौप्रासादमस्तकः ॥ सुवेलाद्रौराघवेद्रंतारेयःसविहायसा ३७ अं
 गदंराघवोदृष्ट्वाप्रासादान्वितमस्तकम् ॥ उवाचकिंलतंबालप्रासादोऽयंत्वयाकथम् ३८ समानीतोऽत्रलंकायाभिन्नायेयंपुरीमया ॥ अर्पिताऽस्तिततोमित्रवस्त्वदंनस्पृशा
 म्यहम् ३९ तद्राघववचःश्रुत्वाचकितःसतदांगदः ॥ प्रासादंमस्तकेदृष्ट्वोर्ध्वासिम्यामाहराघवम् २४० नज्ञातोऽयंमयारामप्रासादोमस्तकेनमे ॥ उत्पाटितश्चलंकायाःम
 मानीतस्तवांतिकम् ४१ पुनर्नीत्वाऽचलंकायामेनंसंस्थापयाम्यहम् ॥ इत्युक्त्वापरिवृत्त्याऽथराघवस्याज्ञयांगदः ४२ प्रासादंपूर्ववत्स्थाप्यलंकायांसययौपुनः ॥ सुवेला
 द्रौराघवेद्रंतत्वावृत्तंन्यवेदयत् ४३ यद्यत्कृतंतुलंकायांसंवादंरावणस्यच ॥ रामोऽपिश्रुत्वातत्सर्वस्मिन्त्वातंपरिष्वजे ४४ अथश्रीरामचंद्रोऽपिसुवेलाद्रौस्थितस्तदा ॥
 लील्याचापमादायमुमोचशरमुत्तमम् ४५ तेनच्छत्रसहस्राणिकिरीटदशकंतथा ॥ लंकायाराक्षसेंद्रस्यप्रासादेसंस्थितस्यच ४६ चिच्छेदनिमिषार्धेनकपीनांपश्यतां
 प्रभुः ॥ एतस्मिन्तरेतत्ररामाग्रेसंस्थितोमहान् ४७ नदतांजानकींश्रुत्वा रावणेनांगदास्यतः ॥ क्रोधेनमहताविष्टःसुग्रीवःप्लवगाग्रणीः ४८ ययाबुड्डीयलंकायां दशास्यंरा
 क्षसैर्युतम् ॥ प्रासादसंस्थितंछत्रहीनंप्रव्यग्रमानसम् ४९ सुग्रीवोरावणंगत्वाजघानहृदमुष्टिना ॥ पातयामासभूम्यांतंवरसिंहासनात्तदा २५० चक्रतुस्तौबाहुयुद्धंतुमु
 लंरोमहर्षणम् ॥ ऊर्वप्रिकरहृद्गतैःकपीशराक्षसेश्वरौ ५१ तदासीज्जर्जरंगःसरावणःकपिघाततः ॥ दुधुवेबाहुयुद्धंतत्तच्छागेहंविलज्जितः ५२ तदाच्छिद्यतन्मुकुटंय
 यौरामंकपीश्वरः ॥ ननामराघवंभक्त्यावृत्तंसर्वंन्यवेदयत् ५३ तंसमालिङ्ग्यरामोऽपिसुग्रीवंप्राहसादरम् ॥ यामपृष्ट्वाकथंबंधोगतस्तूर्णोदशाननम् ५४ त्वज्जीवितंविप
 न्रेचेतर्हि किंसीतयामम ॥ भविष्यतिचसौख्यंहिमेदृशंसाहसंकुरु ५५ ततोभेरीपृष्ठं गच्छेत्तद्वैस्तेवानरोत्तमाः ॥ लंकासंवेष्टयामासुश्वतुर्द्वारेषुसंस्थिताः ५६ तदातंमुकुटं
 रामो गदायरावणस्यच ॥ ददौतुष्टोदलेशायलंकारोदुप्रचोदयत् ५७ अंगदंक्षिणद्वारंवायुपुत्रंतुपश्चिमम् ॥ नलंसैन्येनप्राग्द्वारं सुषेणंद्वारमौत्तरम् ५८ ययुस्तेराघवंन

लिरितिप्रसिद्धमेव ।

त्वालंकास्वस्वबलैर्युताः ॥ तालंकारुरुधुःसर्वेचतुर्द्वारिषुवानराः ५१ दशास्योऽपि गृहं त्वासुग्रीवजर्जरितः ॥ तस्थौ तूष्णीं सरहसि स्मरन् सुग्रीवपौरुषम् २६० मालीसु
 मालीघतथामाल्यवान्बांधवास्त्रयः ॥ मातामहारावणस्य ते संमन्त्र्य परस्परम् ६१ दशाननं बोधयितुं तेभ्यस्त्वेकोययौ जवात् ॥ माल्यवानिति नाम्ना योऽद्विमान्नेह संयुतः
 ६२ प्राह तं राक्षसं वीरं प्रशतिनांतरात्मना ॥ शृणु राजन वचो मेऽथ श्रुत्वा कुरु यथेप्सितम् ६३ यदा प्रविष्टान गरीजान कीरामवल्लभा ॥ तदादिपुर्वाद्दृश्यंते निमित्तानि दशान
 न ६४ घोराणि नाशहेतूनि तानि मे वदतः शृणु ॥ खराः स्तनितनिर्घोषामेघाः प्रतिभयंकराः ६५ शोणितान्यमिव वर्षतिलं कामुष्णेन सर्वदा ॥ सीदंति देवलिंगानि स्विद्यंति
 प्रचलंति च ६६ कालिकापांडुरैर्देतैः प्रहसंतेऽग्रतः स्थिताः ॥ खरागोषु प्रजायंते मूषकानकुलैः सह ६७ मार्जारेण तु युध्यंते पन्नगागरुडेन च ॥ करालो विकटो मुंडः पुरुषः क
 ष्णपिगलः ६८ कालो गृहाणि सर्वेषां काले काले त्ववेक्षते ॥ एतान्यन्यानि दृष्ट्वा निमित्तान्युद्भवंति च ६९ अतः कुलस्य रक्षार्थं शीतिं कुरु दशानन ॥ सीतां सल्लस्य सधनं रा
 माया शुप्रयच्छमोः २७० मातामहवचश्चेत्थं श्रुत्वा तं रावणो ब्रवीत् ॥ रामेण प्रेषितो नूनं भाषसे त्वमनर्गलम् ७१ गच्छ त्वद्वोऽसि बंधुस्त्वं सोऽहं सर्वत्वयोदितम् ॥ इतो वाकर्ण
 पदवीं दहत्येतद्गच्छ त्व ७२ इत्युक्तः सरावणेन माल्यवान्सगृहं ययौ ॥ रावणोऽपि सभागत्वा चोदयामास राक्षसान् ७३ पूर्वद्वारं तु धूम्राक्षं वज्रदंष्ट्रं तु पश्चिमम् ॥ नरांतकं दक्षिणं
 तमुत्तरं च महोदरम् ७४ प्रेषयामास सैन्येन वस्त्राद्यैस्तोषितान् जवात् ॥ चत्वारस्तेऽपि नत्वा तं रावणं संगरं ययुः ७५ एवं रामरावणयोः सैन्यानि च परस्परम् ॥ ययुस्तानि सं
 मुखानि संगरार्थं महास्वनैः २७२ ॥ ॥ इति श्रीमच्छतकोटिरामचरितां तर्गत श्रीमदानंदरामायणे वाल्मीकीये सारकांडे युद्धचरिते रामरावणसेनासंयोगो नाम दश
 मः सर्गः ॥ १० ॥ ॥ श्रीशिव उवाच ॥ अथ ते राक्षसाः सर्वे द्वारेभ्यः क्रोधमूर्च्छिताः ॥ निर्गत्य भिडिपालैश्च खड्गैः शूलैः परश्वधैः १ बाणैः कुतैः शतघ्नीभिः संक्रमैः शक्तिभिर्द
 ढम् ॥ निजघुर्वानरानि किं महाकायामहाबलाः २ राक्षसांश्च तथा जघुर्वानराजितकाशिनः ॥ वृक्षैर्गवैः पर्वतैश्च मुष्टिभिः करताडनैः ३ ते हयैश्च गजैश्चैव रथैः कांचनसन्निभैः ॥
 रक्षोव्याघ्रायुधिरैनादयंतो दिशो दिशः ४ एवं परस्परं च कुर्युर्द्वंद्वानरराक्षसाः ॥ न लो जघान धूम्राक्षं वज्रदंष्ट्रं समाकृति ५ नरांतकं सतोरयः सुषेणस्तं महोदरम् ॥ चतुर्थीं शा
 वशेषेण निहतं राक्षसं बलम् ६ तदा गदाद्याश्चत्वारो महाबाहोस्तस्यैः ॥ प्रणेमूराममागत्य जयघोषं प्रपूरिताः ७ स्वसैन्यं निहतं दृष्ट्वा मेघनादो ययौ तदा ॥ सर्पास्त्राद्याकुलं
 रामं च कारबंधुवानरैः ८ रामः सस्मारतादर्यं सतादर्यः सार्पैर्न्यवारयत् ॥ ततः पुनर्ब्रह्मवरादंतर्धानं गतोऽसुरः ९ सर्वास्त्रकुशलीव्योऽग्निब्रह्मास्त्रेण समंततः ॥ वर्षाशरजाला
 निब्रह्मास्त्रं मानयंस्तदा १० क्षणं तूष्णीमुवासाथ रामः संबंधुवानरैः ॥ ततः स्वस्थोरिषु श्रेष्ठो ददर्श पतितं बलम् ११ मूर्च्छा गतं ब्रह्मपाशैस्तदालक्ष्मणमब्रवीत् ॥ चापमानय
 सौमित्रे ब्रह्मास्त्रेणासुरान्क्षणात् १२ भस्मीकरोमि तच्छ्रुत्वा लंकां मिद्रजितो ययौ ॥ विलपंतौ स्वसान्निध्ये तत्र बायुजराक्षसौ १३ वरदानाद्ब्रह्मणस्तौ दृष्ट्वा रामः सजीवितौ ॥
 तावुवाच रघुश्रेष्ठो युवाभ्यां जांबवानरणे १४ गत्वाऽस्ति जीवितश्चेद्विवाच्यस्तर्हि गिरामम ॥ उपायं चितयस्वाऽथवानराणां सुजीवने १५ तद्रामवचनं श्रुत्वा तौ विभी

१ जयतोषप्रपूरिताः इति पाठः । २ सद्ब्रह्मवरादिपाठः । ३ सुजीविते इति पाठः ।

षणमारुति ॥ निशीथेतौविचिन्वतौजाववंतंप्रजग्मतुः १६ उल्मूकहस्तौतंदृष्ट्वाप्रोचतूराघवेरितम् ॥ जाववानपितांरामगिरंश्रुत्वाऽतिहर्षितः १७ निमीलिताक्षःप्रो
वाचकौयुवांवायुजोरणे ॥ चेदस्तिजीवितस्तर्हिजीवयिष्यतिवानरान् १८ तदाविभीषणःप्राहत्वयात्यक्कांगदादिकान् ॥ पृच्छयतेद्यकथंवायुपुत्रस्सपरमादरात् १९ त
दाविभीषणंप्राहजाववाचक्षसत्तमः ॥ रुद्रावतारःसंजज्ञेवायुपुत्रःप्रतापवान् २० नज्ञेयःकपिवच्चात्रतस्मात्तत्त्वंविलोकय ॥ तदाऽब्रवीज्जाववंतंनत्वासवायुनंदनः २१ यं
त्वंपृच्छसिसोऽद्याहंजीवितोऽस्म्यद्यमारुतिः ॥ विभीषणोद्वितीयोऽयंस्त्वयापरिभाषते २२ तदासजाववांस्तुष्टोमारुतिंवाक्यमब्रवीत् ॥ गत्वाक्षीरनिधिंवेगाद्द्रोणाद्रि
त्वंसमानय २३ तथेत्युक्त्वात्वरुगत्वागंधर्वैर्गोपितंनगम् ॥ कामधेन्वास्वीयघर्मनेत्रलेपात्प्रदर्शितम् २४ उत्पाट्यपुष्पवद्भृत्वाऽनयामासकपिर्जवात् ॥ पर्वतोद्भववल्ली
नामवध्रायाऽमृतोपमम् २५ सुगंधंजीवयिष्यंतिराक्षसाश्चेतिशंकया ॥ निहतानराक्षसान्सर्वास्तदाताक्ष्यविभीषणौ २६ चिक्षिपतुःसागरेतानराघवस्याज्ञयाक्षणात् ॥
तदानींतंगिरिदृष्ट्वासुषेणःसभिषग्वरः २७ पर्वतोद्भववल्लीभिर्जीवयामासतानकपीन् ॥ ततःशाखाभृगाःसर्वेसमुत्स्थुर्विजृम्भिताः २८ द्रोणाचलंयथास्थानेस्थापयामास
मारुतिः ॥ कुबेरार्पितदिव्यांभःप्रमृज्यनयनेषुच २९ अंतर्हितानांरामाद्यादर्शनंप्रापुराहवे ॥ ततःसंप्रेषयामासरावणःस्वीयमंत्रिणः ३० अतिनादःप्रहस्तश्चमहानाद
दरीमुखौ ॥ देवशत्रुर्निकुंभश्चदेवांतकनरांतकौ ३१ सारणाद्यावलैरन्येयुधुर्वानरैःसह ॥ तान्सर्वानंगदाद्यास्तेहत्वातस्थुर्विगर्जिताः ३२ तदाकुंभनिकुंभौद्वौकुंभकर्ण
सुतोत्तमौ ॥ रावणःप्रेषयामासयुद्धार्थंतौप्रजग्मतुः ३३ तदाकुंभोजाववतानिहतश्चरणाजिरे ॥ अंगदेननिकुंभश्चहतःश्रुत्वादशाननः ३४ अतिकायंस्वीयपुत्रंप्रेषयामा
ससंगरम् ॥ अतिकायेनसौमित्रिःकृत्वासंगरमुल्बणम् ३५ शरेणपातयामासलंकायांतच्छिरोमहत ॥ तदाययौरावणःसस्वयंयुद्धायवेगतः ३६ सुहृन्मित्रजनैर्युक्तो
वेष्टितःपुरवासिभिः ॥ रणेविभीषणंदृष्ट्वाकोपाच्छर्त्तिमुमोचसः ३७ पृष्ठेविभीषणंकृत्वाययावग्रेसलक्ष्मणः ॥ हृदिसंताडितःशक्त्यापपातभुविलक्ष्मणः ३८ लक्ष्म
णंनगरीनेतुंतंययौसदशाननः ॥ नचचालभुजस्तस्यसौमित्रेःशेषरूपिणः ३९ तंनेतुकामंहनूमानहृदिमुष्ट्याव्यताडयत् ॥ तेनमुष्टिप्रहारेणपपातरुधिरंवमन् ४०
आनयामाससौमित्रिमारुतिःकपिवाहिनीम् ॥ रथारूढोरावणोऽपिविव्याधमारुतिंशरैः ४१ ततःकुद्देनरामेणबाणेनहृदिताडितः ॥ साश्वध्वजंरथंसूतंराघवोघनुरो
जसा ४२ छत्रंपताकांतरसाचिच्छेदशितसायकैः ॥ अर्धचंद्रेणचिच्छेदतत्किरीटंरविप्रभम् ४३ ततस्तंव्याकुलंदृष्ट्वाभोरावणमब्रवीत् ॥ गच्छाऽद्यलंकामाश्वस्य
श्वस्त्वंपश्यबलंमम ४४ ततोलज्जानतशिराययौलंकांशाननः ॥ रामोऽपिलक्ष्मणंदृष्ट्वाभूर्च्छितंप्राहमारुतिम् ४५ द्रोणाचलंसमानीयजीवयैतंथाकपीन् ॥ तथे
तिसययौवेगात्तज्ज्ञात्वासदशाननः ४६ प्रार्थयित्वाकालनेर्मितद्विप्रार्थमचोदयत् ॥ सगत्वाहिमवत्पार्श्वेतपोवनमकल्पयत् ४७ तत्रशिष्यैःपरिवृतोमुनिवेषधरःस्थि
तः ॥ मारुतिश्चाश्रमंदृष्ट्वाजलंपातुंविवेशतम् ४८ मुनिनामानितश्चापिजलकुंभःप्रदर्शितः ॥ मारुतिःप्राहवृत्तिर्मेनवानेनभविष्यति ४९ तंपुनःप्राहसमुनिस्त

टाकनिकटस्थितम् ॥ गच्छाक्षिणीपिधायत्वंजलंपिबयथासुखम् ५० आगच्छाशुपुनश्चात्रसुखंतिष्ठममान्तिकम् ॥ जानामिज्ञानदृष्ट्याहंलक्ष्मणश्चोत्थितस्त्विति ॥
 ५१ गृहाणमंत्रान्मतस्त्वंयैश्चपश्यसितंगिरिम् ॥ गोपितंत्वद्यगंधैर्वैतंत्वंनेतुमिच्छसि ५२ प्लवंगानांजीवनार्थलंकायांवेगतःकपे ॥ मत्तस्त्वंलब्धविद्यःसन्तदस्व
 गुरुदक्षिणाम् ५३ तथेतिमारुतिर्गत्वाकासारमपिबज्जलम् ॥ पिधायनेत्रेतावत्तमग्रसन्मकरीतदा ५४ सोऽपितांदारयामासष्टत्वांस्येसाममारुह ॥ ततोतरिक्षेसाप्राह
 दिव्यरूपातुमारुतिम् ५५ पुराऽहंमुनिनास्पृश्याप्रार्थितानरतिर्मया ॥ दत्ताशप्ताऽस्मिन्त्वतोमेनिष्कृतिस्तेनकीर्तिता ५६ धान्यमालीतिविख्याताऽप्सराःपू
 र्वभवांतरे ॥ आश्रमेयंत्वयादृष्टःकालनेमिर्महासुरः ५७ रावणप्रेषितोमार्गेस्थितस्तंजहि वेगतः ॥ तथेतिमारुतिर्गत्वामुनिंप्राहत्वरान्वितः ५८ मुष्टिबध्वाहृदांधोरांष्ट
 हाणगुरुदक्षिणाम् ॥ इत्युक्त्वाताडयामासहृदितंमुष्टिनातदा ५९ पपातभुविरक्तंसवमन्प्राणान्जहौक्षणात् ॥ ततःक्षीरनिधिंमत्वाजित्वागंधर्वसत्तमान् ६० द्रोणाचलं
 गृहीत्वासयावद्गच्छतिमारुतिः ॥ विहायसाऽतिवेगेनलंकांतावच्चवैपथि ६१ भरतेनशरंमुक्त्वापर्वतोभुविपातितः ॥ भरतंमारुतिर्दृष्ट्वारामोऽयमितिबिबलः ६२ उवा
 चमधुरंवाक्यंकथमत्रसमागतः ॥ जितःकिंरावणेनत्वंरणंत्यक्त्वापलायितः ६३ एवमुक्तोऽपिभरतःपुनस्तंमारुतिंशरम् ॥ मत्वाऽयंराक्षसश्चेतिसंदधेनिशितंवरम् ६४
 बाणहस्तंतमालोक्यभुभुकारंविधायसः ॥ नैवाऽयंराघवश्चेतिमत्वाध्यात्वाक्षणं हृदि ६५ भरतंमारुतिःप्राहरामदूतोऽयमेवलम् ॥ पश्यासित्वंतद्विरंतांश्रुत्वातंभरतोऽब्र
 वीत् ६६ बंधुनाममरामेणकुतोवदसमागमः ॥ तवजातःसविस्तारंदंडकारण्यवासिना ६७ ततस्तंमारुतिर्दृष्टंश्राव्यराघवस्यतु ॥ भरतेनेषुणादतंगिरिंष्टत्वाययौ
 पुनः ६८ लंकांगत्वासवल्लीभिर्जीवयामासलक्ष्मणम् ॥ वानरांश्चभरतस्यरामंवृत्तंन्यवेदयत् ६९ पुनर्नीत्वायथास्थानंतंसंस्थाप्यमहाचलम् ॥ लक्ष्मणोजीवितश्चेतिसं
 श्राव्यभरतंपुनः ७० ययावाकाशमार्गेणलंकांसमारुतिर्जवात् ॥ नृपानाकारयामाससाकेतंभरतोऽपि सः ७१ साहाय्यार्थंराघवस्यलंकांगन्तुंमनोदधे ॥ ततःसभायामा
 सीनोरावणःप्राहराक्षसान् ७२ गच्छध्वंत्वरितंदूताःपातालैतौमहाबलौ ॥ ऐरावणोमहानुग्रस्तथामैरावणोमहान् ७३ तयोर्मेकथनीयंदिद्युद्वृत्तंवयस्ययोः ॥ तथेति
 तेगतादूतास्तौतद्वृत्तंन्यवेदयन् ७४ तौश्रुत्वाबिबलत्मानौलंकायांसमुपस्थितौ ॥ रामंचलक्ष्मणंहर्तुंनिशायांतौसमागतौ ७५ ददर्शतुस्तौपुच्छस्यपरिघंहिह नूतः ॥
 कपीनांतत्रसेनायास्तदाकाशान्महाबलौ ७६ निपेततुःकपीनांतुसेनायारामलक्ष्मणौ ॥ किंचिद्विनिद्रितौदृष्ट्वाशिलायांसंग्रश्रमात् ७७ निन्यतुस्तौशिलांशीघ्रंपा
 तालंनिजमंदिरम् ॥ एतस्मिन्नंतरेऽहंसेनायारामलक्ष्मणौ ७८ मारुतिःपादमार्गेणतयोःपातालमाययौ ॥ एतस्मिन्नंतरेमार्गेलंकादक्षिणदिग्तटे ७९ निकुंभिलायां
 स्वपतिकपोतीप्राहगुर्विणी ॥ नाथाऽयनरमांसंभेभोऽकुंस्पृहयतेमनः ८० सप्राहाऽयसमानीतौवर्तेतेरामलक्ष्मणौ ॥ रसातलंहिदैत्याभ्यांदेव्यग्रेतौवधिष्यतः ८१
 अथश्चस्तद्वधेजातेमांसमानीयतेऽर्पये ॥ तद्वाक्यंमारुतिःश्रुत्वाकिंचितोपयुतोययौ ८२ तावददर्शतद्वारिसस्थितंमकरध्वजम् ॥ सष्टत्वातंहनूमंतंपप्र

च्छमकरध्वजः ८३ कस्त्वंकुतः समायातः स्ववृत्तं प्राहमारुतिः ॥ रामदूतस्तुलंकायाश्चानेतौ रामलक्ष्मणौ ८४ निद्रितौ निशि दैत्याभ्यामत्र पातालमद्यहि ॥ तयोः शो
 धार्थमायातश्चेत्त्वेत्सि वदस्वतौ ८५ तन्मारुतिवचः श्रुत्वा तं प्राह मकरध्वजः ॥ पितामेव तं ते तत्र क्षेमेणां जनिसंभवः ८६ तच्छ्रुत्वा च कितः प्राह हनुमान् मकरध्वजम् ॥
 हनूमतः कुतः पत्नी सो ब्रवीन्मारुतिपुनः ८७ लंकादाहं पुरा कृत्वा सागरे शीतलं कृतम् ॥ यदा पुच्छं मारुतिना तदा तद्वमपूरितात् ८८ कंठाच्छेष्मा बहिस्त्यक्तः सागरे सो
 ऽपतत्तदा ॥ मकर्याभक्षितः सोऽपि तस्यां जातः सुतोऽस्म्यहम् ८९ तच्छ्रुत्वा मारुतिः प्राह सोऽहमेव न संशयः ॥ तदाननामपि तरं तथा वृत्तं न्यवेदयत् ९० कामाक्ष्यास्तौ
 बलिं कर्तुं निश्चितौ पूर्वमेव हि ॥ तावानेतुं यदोद्युक्तौ लंकां गत्वा सुरोत्तमौ ९१ श्वः कामाक्ष्याः पुरः कर्तुं तयोर्दानं विनिश्चितम् ॥ गच्छ देवालयं गत्वा तत्र स्थित्वा हरस्वतौ ९२
 ततः समारुतिर्गत्वा त्रसरेणुस्वरूपपटक् ॥ देवालये प्रविश्याऽथ कपाटानि बंधसः ९३ तावदैत्यौ समायातौ पूजार्थं द्वारि संस्थितौ ॥ शनैर्दैत्याः स्वरेणैव मारुतिस्तौ वचो
 ऽब्रवीत् ९४ पूजाकार्या गवाक्षेण सर्जिवौरामलक्ष्मणौ ॥ वनोद्भवैः फलैः पुष्पादिभिः सम्यक् प्रपूजितौ ९५ घृतकोदंडतूणीरौ वन्यपुष्पैश्च शोभितौ ॥ देवालयस्यार्कचि
 द्विद्वारमुद्घाटयै शनैः ९६ मनुष्ठयर्थं प्रेषणीया वत्र मामद्यमानवौ ॥ येन केन प्रकारेण यो मामद्य प्रपश्यति ९७ भविष्यति निश्चयेन सोऽधो नास्त्यत्र संशयः ॥ तद्देव्यावच
 नं श्रुत्वा तुष्टां ज्ञात्वाऽविकां मुदा ९८ ततस्तौ पूजनं दैत्यौ गवाक्षेणैव चक्रतुः ॥ पक्वान्नपायसादीनां राशौस्तौ प्रमुमोचतुः ९९ पंचाघृतघटांश्चापि कोटिशस्तौ मुमोचतुः ॥
 कोटिशः फलभारांश्च गवाक्षेण मुमोचतुः १०० तत्सर्वं भक्षयित्वा समारुतिः प्राह तौ पुनः ॥ किं दत्तं ग्रासमात्रं मे भोजनं क्षुधितास्म्यहम् १ तद्देव्यावचनं श्रुत्वा तौ दैत्यावति
 विस्मितौ ॥ दूतैर्विलुंठ्य हृष्टांश्च तथा स्वीयपुरौ कसाम् २ भक्षणीयपदार्थांस्तौ गिरीनिव मुमोचतुः ॥ राजगृहादिपुष्पेषु यद्यदस्त्वस्ति संचितम् ३ तच्चापि दूतैरानी
 यदेव्यै शिघ्रं मुमोचतुः ॥ तदा कोलाहलश्चासीत्प्रतिगेहे पुरौ कसाम् ४ नासीच्छेषं बालकानां भक्ष्यवस्त्वण्वपि क्वचित् ॥ ततस्तौ वन्यपुष्पाद्यैर्भूषितौ रामलक्ष्मणौ ५ घृतको
 दंडतूणीरौ द्वारेणैवार्पितौ श्रियै ॥ तौ दृष्ट्वा मारुतिर्नित्वाऽऽलिङ्ग्य श्रीरामलक्ष्मणौ ६ कपाटानि तदोद्घाटय दैत्ययोः सव्यतर्जयत् ॥ ततो रामो लक्ष्मणेन बहिर्देवालयात्तदा ७
 निर्गत्य शरजालैस्तौ जघान क्षणमात्रतः ॥ सैन्यानि सुहृदादींश्च तयोर्बाणैर्जघान सः ८ पुनस्तौ जीवितौ दैत्यौ पुनस्तेन निपातितौ ॥ शतवारं हतावेवं नासीन्मृत्युस्तयोस्तदा ९
 ततोऽपि विस्मितो भूत्वा त्वरन् गत्वा समारुतिः ॥ इतस्ततोऽग्रमन्पुण्यां नारीं रहसि संस्थिताम् ११० ऐरावणभोगपत्नीं प्रच्छमरणं तयोः ॥ सा प्राह नागकन्याऽहं बलेनानेन
 धारिता ११ मौरावणोऽपि मानित्यं दुष्टदृष्ट्याऽत्र प्रपश्यति ॥ उभाभ्यामपि च क्रीडां दातुं नास्ति बलं मयि १२ मित्रं त्वेकोरिपुस्त्वेकस्त्विति दुःखं तयोर्मम ॥ अतस्तयोर्वधे
 तुष्टिर्मम चापि भविष्यति १३ मारुतेयदिरामो मां स्वस्त्रियं हि करिष्यति ॥ तर्ह्यहं कथयाम्यद्य तयोर्भृत्युर्यतो भवेत् १४ तच्छ्रुत्वा मारुतिः प्राह यद्विप्रीयमभारतः ॥ नम
 विष्यति मयस्ते मंचकस्तर्हि ते पतिः १५ भविष्यति रामचंद्रस्तथेत्युक्त्वा तमाह सा ॥ अमरानेकदा पूर्वबालैः कंटकरोपितान् १६ मोचयामास तुस्तौ हितेन तुष्टाश्च पदप

दाः ॥ तावुचुस्तेयुवाभ्यांहिमरणाद्रक्षितावयम् १७ यथातथायुवांचापिरक्षामोभरणाद्वयम् ॥ इत्युक्तातेस्थिताश्चात्रतेनीत्वाऽमृतमुत्तमम् १८ तद्रक्तविदून्स्पृष्ट्वातेप्रकु
 र्वतिसजीवितौ ॥ भ्रमरास्तेतयोर्निद्रास्थानेसंत्यधुनाकपे १९ कोटिशस्तान्मर्दयस्वसोऽपितान्मर्दयत्क्षणात् ॥ तत्रैकंशरणंप्राप्तंभ्रमरंप्राहमारुतिः १२० कुरुमंचकग
 र्भत्वंगजभुक्तकपित्थवत् ॥ ऐरावणभोगपत्न्याःषट्पदोऽपितथाऽकरोत् २१ ततोनिहत्यतौदैत्यौपुनर्वाणैरघूहहः ॥ अभिषिच्यतयोःस्थानेराज्येतंकरध्वजम् २२ याव
 द्रंतुंमनश्चेतावन्मारुतिनार्थितः ॥ नागकन्यागृहंगत्वानानाचित्रविचित्रितम् २३ दृष्ट्वातांचारुवदनावस्त्रालंकारमंडिताम् ॥ घृत्वाकरेणतद्वस्तंकिंचित्त्वस्मिता
 ननम् २४ चकारमंचकंमग्रंस्वभारेणरघूत्तमः ॥ ततस्तयाप्रार्थितःसरामस्तांपुनरब्रवीत् २५ त्यक्त्वादेहंभुवंगत्वाभूत्वाब्राह्मणकन्यका ॥ ततस्तस्माच्चिरंकालंतृतीयत्वं
 तुजन्मनि २६ द्वापरेद्वारकायांहिममपत्नीमविध्यसि ॥ तद्रामवचनंश्रुत्वारामाग्रेऽग्निप्रविश्यसा २७ कन्याकुमारीनाम्नाऽसीद्विजकन्याऽन्विरोधासि ॥ मारुतेःस्कंधसं
 स्थोऽमृतदारामोमुदान्वितः २८ राज्येकत्वामंत्रिणंस्वलक्ष्मणंमकरध्वजः ॥ अकरोत्तंस्कंधसंस्थंशेषंब्रह्मांडधारकम् २९ ततःक्षणाज्जग्मतुस्तौलंकांश्रीरामलक्ष्मणौ ॥
 श्रीरामलक्ष्मणौदृष्ट्वासुग्रीवाद्याश्ववानराः १३० तावालिङ्ग्यमुहुर्नत्वाबभूवुस्तोषपूरिताः ॥ रामोऽपिसकलंवृत्तंसुग्रीवादीन्यवेदयत् ३१ दैत्यौरामेणनिहतौश्रुत्वासदासि
 रावणः ॥ राक्षसांश्चकितःप्राहपूर्ववृत्तंभयान्वितः ३२ मानुषेणैवमृत्युर्मेह्याहपूर्वपितामहः ॥ अतोनारायणःसाक्षान्मानुषोऽभून्नसंशयः ३३ रामोदाशरथिर्भूत्वामाहंतुंस
 मुपस्थितः ॥ यदानरण्यःपूर्वहिसहतोदीक्षितोमया १३४ तदाशप्तश्वतेनाहंसूर्यवंशोद्भवेनहि ॥ उत्पत्स्यतेचमद्देशेपरमात्मासनातनः १३५ सएवत्वापुत्रपौ
 त्रैर्वाधवैर्विहनिष्यति ॥ इत्युक्तासययौनाकंसोऽधुनासमयोमम ३६ समागतोराघवोमांसमरेसहनिष्यति ॥ विबोध्यकुंभकर्णतमानयध्वंत्वरान्विताः ३७ तत
 स्तेतांगुहांगत्वातच्छासेनविकर्षिताः ॥ यातायातेप्रचकुस्तेकुंभकर्णोदरेमुहुः ३८ तदैकत्रबाहुपाशैर्वलंकृत्वाऽथराक्षसाः ॥ गत्वातदंतिकंभीत्यानिजघुस्तंभुमैःपदैः
 ३९ शिलाभिस्ताडयामासुश्चाश्वैरुग्रैर्व्यचूर्णयन् ॥ काष्ठभारैर्मेहादाहंदेहेचकुर्वृत्पाज्ञया १४० तदाप्रबुद्धश्चोत्थायसूकरानमहिषान्वरान् ॥ कोटिशःस्वमुखेक्षिप्त्वा
 जलवापीर्विशोष्यसः ४१ गत्वानत्वारक्षसेंद्रबोधयामासरावणम् ॥ एकदाऽहंनेगत्वादृष्ट्वातंनारदंमुनिम् ४२ पृष्ट्वास्त्वंकुत्रयासिकुतश्चागमनंकृतम् ॥ समांप्राह
 देवलोकादयोध्यांप्रतिगम्यते ४३ रावणादीनरणेहंतुंविष्णुर्जातोऽब्रमानुषः ॥ देववाक्यात्त्वरयितुंरामंगच्छाम्यहंजवात् ४४ इत्युक्तामांगतःसोथप्रेषयामासरा
 घवम् ॥ इतिश्रुतंमयापूर्वतवाग्रेतन्निवेदितम् ४५ अतोऽर्पयाद्यरामायसीतांसख्यंकुरुप्रभो ॥ इतितद्वचनंश्रुत्वारारवणस्तंबचोऽब्रवीत् ४६ निद्राव्यासेऽक्षिणीते
 ऽद्यगच्छनिद्रासुखंकुरु ॥ तद्रंधोःकूरवचनंश्रुत्वानत्वाऽथरावणम् ४७ जवाद्ययौसयुद्धायोलंध्यप्रासादमुन्नतम् ॥ कुंभकर्णततोदृष्ट्वाकपयोभयविह्वलाः ४८ चकुः
 पलायनंसर्वरामपार्श्वमुपागताः ॥ कुंभकर्णतत्रदृष्ट्वाप्रणनामविभीषणः ४९ उवाचप्रणतोभूत्वामयाराजाऽतिबोधितः ॥ सीतारामायदेहीतितेनधिक्षिप्तस्त्वहम् १५०

१ तत्क्षणात्तोजग्मतुश्चतिपाठः ।

तच्छ्रुत्वाऽहंराघवस्यसेवां कर्तुमुपागतः ॥ तच्छ्रुत्वा बंधुवचनं कुंभकर्णस्तमब्रवीत् ५१ सम्यकृतं त्वया वत्समदग्नेमास्थिरो भव ॥ युद्धे स्वीयः परोवाऽत्र ज्ञायते न मयाऽद्य हि ५२
ततो बंधुं नमस्कृत्य रामपार्श्वमुपाययौ ॥ कुंभकर्णोऽपि हस्ताभ्यां पादाभ्यां पिषयन् हरीन् ५३ चचारवानरींसेनांतत्र दृष्ट्वा कपीश्वरम् ॥ त्रिशूलेनाऽथ तं भित्वाऽऽनयामास पुरीमुदा
५४ मार्गे स्वस्थः स सुग्रीवः कर्णो घ्राणं रिपोर्नखैः ॥ छित्वा ययौ राघवेन्द्रं सोऽपि पौरैर्विलज्जितः ५५ पुनर्ययौ रणभुवंतं दृष्ट्वा रघुनंदनः ॥ विव्याध निशितैर्बाणैः सोऽपि रामेन्द्र
मैर्नगैः ५६ ताडयामास तान् बाणैर्निवार्य रघुनंदनः ॥ वायव्यास्त्रेण चिच्छेद तद्वस्तौ सायुधौ क्षणात् ५७ छिन्नबाहुमथायांतं न दंतं वीक्ष्य राघवः ॥ द्वावर्द्धं चंद्रौ निशितावा
दायाऽस्य पदद्वयम् ५८ चिच्छेद पतितौ पादौ लंकाद्वारिमहास्वनौ ॥ निरुत्तपाणिपादोऽपि कुंभकर्णोऽतिभीषणः ५९ बडवामुखवद्वक्रं व्यादायरघुनंदनम् ॥ अभिदुद्राव
विनदन् राहुश्चंद्रमसं यथा १६० अपूरयच्छिताग्रैश्च सायकैस्तद्रघूतमः ॥ शरपूरितवक्त्रोऽसौ चुक्रोशाऽतिभयंकरः ६१ अथ सूर्यप्रतीकाशमैर्द्रंशरमुत्तमम् ॥ सुमोचते
न चिच्छेद कुंभकर्णशिरोमहत ६२ तदा खेदे ववाद्यानि नेदुःकुसुमवृष्टिभिः ॥ क्वर्पुर्मरारामंतुष्टुर्विविधैः स्तवैः ६३ पितृव्यं निहतं श्रुत्वा पितरं चाऽतिविह्वलम् ॥ राव
णिः सांत्वयामास त्वं मे पश्याऽद्य वैबलम् ६४ इत्युक्त्वा त्वरितं गत्वामेघनादो नि कुंभिलाम् ॥ रक्तमाल्यां वरधरो हवनायोपचक्रमे ६५ रथार्थं दिव्यशस्त्रार्थं जयार्थं मभिचारकैः ॥
योगिनीवटाघोभूस्यांगुहायां संस्थितोरहः ६६ तोयानिलाऽनलव्याघ्रसर्पराक्षसकंटकैः ॥ आत्मनः परितः कृत्वाः परिधीनसप्तदुर्गमान् ६७ होमकुंडोर्ध्वतः सर्पबद्धा लुण्ण
मघो मुखम् ॥ रक्तपुष्पां वरधरो रक्तचंदनलेपितः ६८ रक्तपुष्पाक्षतागुंजासर्पपैश्वंदने सुभिः ॥ खदिराभ्रपलाशोदुंबरमल्लतकास्थिभिः ६९ समिद्धिर्माषमांसादिभ्यस्त
कफलैरपि ॥ अर्कनिवबीजपूरकृष्णधत्तुरोचनैः १७० अपामार्गवदरिकानलदालकबंधुकैः ॥ नरमुंडवसां त्रैश्वर्षिभीतकफलादिभिः ७१ सर्पखंडैश्च मंडूकैस्त्वक्कुंदतस्त्रायु
लोमभिः ॥ नानावनचराणां च मांसैरपि स मंत्रकम् ७२ इत्थं चकार होमं स निमील्य नयने रहः ॥ विभीषणोऽपि तं दृष्ट्वा होमधूमं भयावहम् ७३ प्राहरामाय सकलं होमारं भंदुरा
त्मनः ॥ समाप्य ते चेद्दोमोऽयं मेघनादस्य दुर्मतेः ७४ तदाऽज्जग्यो भवेद्राममेघनादः सुरासुरैः ॥ अतः शीघ्रं लक्ष्मणेन घातयिष्यामिरावणिम् ७५ यस्तु द्वादशवर्षाणि नि
द्राहारविवाजितः ॥ तेनैव मृत्युर्निर्दिष्टो ब्रह्मणाऽस्य दुरात्मनः ७६ लक्ष्मणोऽयं यदाऽप्यो घ्यापुर्यास्त्वामनुनिर्गतः ॥ तदादिनिद्राहारादीन्नजानाति रघूतम ७७ सेवार्थं त
वराजेंद्रज्ञातं सर्वमिदं मया ॥ ततो रामाज्ञया गत्वाल लक्ष्मणेन विभीषणः ७८ हनुमतप्रमुखैर्वोरैर्युथपैः सर्वतो वृतः ॥ लक्ष्मणं दर्शयामास होमस्थानं नि कुंभिलाम् ७९ अंगद
स्कंधमारुह्य वन्द्यस्त्रेणाऽयं कंटकान् ॥ ज्वालया माससौ मित्रिर्जघान राक्षसाञ्छरैः १८० गरुडास्त्रेण सर्पांश्च पर्वतास्त्रेण दंष्ट्रिणः ॥ अनलं शांतमकरोत्पर्जन्यास्त्रेण लक्ष्मणः
८१ प्राशयामास हनुमानं निलक्षणमात्रतः ॥ जलं संशोषयामास वायव्यास्त्रेण लक्ष्मणः ८२ परिधेष्वपि नष्टेषु तत्राऽद्वारिपोऽस्थलम् ॥ ययावुत्पाटितुं क्रोधाद्धनुमान्यो
गिनीवटम् ८३ तदा तां दर्शयामास वटस्थायो गिनीगुहाम् ॥ गुहापिधानपाषाणं हनूमान्पादघट्टनैः ८४ चूर्णीकृत्य गुहासंस्थं मेघनादं व्यतर्जयत् ॥ तदा स मेघनादोऽपि

त्यक्त्वाहोमं त्वरान्वितः ८५ क्रोधाविष्टोरथे स्थित्वा ययौ लक्ष्मणसंमुखम् ॥ शस्त्रैरस्त्रैः पर्वताद्यैर्मर्मभिर्द्विर्निजोक्तिभिः ८६ चकार लक्ष्मणेनैव युद्धं तत्तारकामयम् ॥ सौमि-
 त्रिरपि बाणौघैरथमश्वान्धनुर्ध्वजम् ८७ तद्दृढं कवचं सूतं विभेदक्षणमात्रतः ॥ ततः सोऽन्येन धनुषामुक्त्वा बाणान्सहस्रशः ८८ पद्भ्यामेवास्थितो भूम्यां चिच्छेद कवचं रि-
 पोः ॥ तदा कुद्धः स सौमित्रिर्बाणेनैन्द्रजितस्य हि ८९ सशरं दक्षिणभुजं पातयामास तद्गृहे ॥ तदा स वामहस्तेन मेघनादोऽतिविह्वलः ९० दुद्रावलक्ष्मणं हंतुं घृत्वा शूलमनु-
 त्तमम् ॥ तंचापि मार्गेणैव स शूलं वामसत्करम् ९१ मेघनादस्य सौमित्रिश्छित्त्वा रावणसन्निधौ ॥ पातयामास लंकायां तददुतमिवाऽभवत् ९२ तदा व्यादाय स्वमुखं राव-
 णिर्लक्ष्मणं ययौ ॥ लक्ष्मणोऽपि शरं दिव्यं रामनामांकितं शुभम् ९३ मुमोच रघुवीरस्य कृत्वा चितनमादरात् ॥ सशरः सशिरस्त्राणं श्रीमज्ज्वलितकुण्डलम् ९४ प्रमथ्येन्द्रजि-
 तः कायात्पातयामास तच्छिरः ॥ ततः प्रमुदिता देवाः सौमित्रिपरितुष्टवुः ९५ पुष्पाणि विकिरंतो वैचकुर्नीराजनं मुहुः ॥ गतश्रमः स सौमित्रिः शंखमापूरयद्रणे ९६ श्रुत्वा
 सीतां शंखनादं त्रिजटां प्रेष्य सादरम् ॥ शुश्राव सकलं हृतं तद्वाक्यात्प्रतुतोषसा ९७ ततस्तन्मेघनादस्य शिरः संगृह्य मारुतिः ॥ राघवाय दर्शयितुं त्वरयामास लक्ष्मणम् ॥
 ९८ तदा स वानैर्युक्तोऽगदस्थः स विभीषणः ॥ नानावाद्यनिनादैश्च सौमित्रिं राघवं ययौ ९९ नत्वा तं दर्शयामास मेघनादस्य तच्छिरः ॥ तद्दृष्ट्वाऽऽलिंग्य सौमित्रिं रामस्तुष्टो
 ऽभवत् तदा २०० रावणोऽपि भुजं दृष्ट्वा श्रुत्वा पुत्रवधं तथा ॥ पपात पुत्रदुःखेन सभायां मूर्च्छितो भुवि २०१ क्रोधात्सखद्भुमुद्यम्य ययौ हंतुं विदेहजाम् ॥ सुपाश्वर्णानामेघा-
 वीमं त्रीतं संन्यवारयत् २०२ सखद्भुं तत्करं घृत्वा स्वहस्तेन त्वरान्वितः ॥ उवाच नीतिसंयुक्तं वचनं रावणं तदा २०३ कथं नाम दशग्रीवकोपात्स्वीवधमिच्छसि ॥ अस्मा-
 मिः सहितो युद्धे हत्वारामं स लक्ष्मणम् २०४ प्राप्स्यसे जानकीं शीघ्रमित्युक्तः संन्यवर्तत ॥ सुलोचनाऽपिकांतस्य भुजं केयूरभूषितम् २०५ दृष्ट्वा समार्गणं स्वीयपुरतः पतितं
 भुवि ॥ तदा विलापमकरोत् स्मृत्वा तत्पौरुषाणि सा २०६ भुजोऽपि सांत्वयन्तां सलेख्य भूम्यां शरेण हि ॥ स्वलोहिताक्षरैः प्राह माखेदं भज मामिनि २०७ साक्षाच्छे-
 षशराघातैर्हतोऽहं मुक्तिमागतः ॥ त्वंचाऽपि गत्वा श्रीरामं नत्वा याचस्व माच्छिरः २०८ तत्त्वांदास्यति रामोऽपितेनाग्निं विषयया हि माम् ॥ सुलोचना पठित्वा सालिखि-
 तान्यक्षराणि हि २०९ तुष्टाष्टद्वारावणाय मंदोदर्यै विभूषिता ॥ ययौ रामं शिबिकया तां दृष्ट्वा वानरोत्तमाः २१० सीतेयं रावणेनाज्यमयाद्रामं विसर्जिता ॥ इति मत्वा दु-
 ह्वुस्ते सीताया दर्शने च्छया २११ शिबिका विष्टयामासुर्जात्वा तां तु सुलोचनाम् ॥ शिबिकावाहकास्येनाऽऽययुः श्रीराघवं पुनः २१२ सुलोचनाऽपि श्रीरामं ननामा शि-
 रसामुहुः ॥ भर्तुः शिरः कांक्षमाणां तारामो वाक्यमब्रवीत् २१३ रूपया तव भर्तारं करोम्यद्यस जीवितम् ॥ माविश स्वाद्यवन्हित्वं रोचते चेद्ददस्व माम् २१४ तदा सा
 प्राह श्रीरामं पुनः सौमित्रिहस्ततः ॥ कुतो भवेत्तन्मरणं मोक्षदं जीवितं स्वमा २१५ इत्युक्त्वा राघवं नत्वा सस्मितं कपिवाक्यतः ॥ कृत्वा शिरः पतेस्तत्र लब्ध्वा सा भर्तुं सच्छिरः
 २१६ लंकायास्तौ समानीय भुजौ गत्वानि कुंभिलाम् ॥ भर्तृदेहेन संयोज्य विवेशाऽग्निं यथाविधि २१७ सुलोचना दिव्यदेहावैकुण्ठपतिनाययौ ॥ रावणोऽपि सुहृ-

१ भूतले इति पाठः । २ गलेऽपि इति पाठः ।

न्मित्रैः पुनर्योद्धुं यौरणम् २१८ ततो रामेण निहताः सर्वे ते राक्षसा युधि ॥ लंकायां रावणः क्षिप्तः शरेण राघवेण सः २१९ ततः कृत्वा रामाशिरः कृत्रिमं मयहस्ततः ॥
 ययौ सीतां दर्शयितुं रावणोऽशोकाननम् २२० एतस्मिन्नन्तरे ब्रह्मा बोधयामास जानकीम् ॥ कृतमस्ति रावणेन कृत्रिमं रामसच्छिरः २१ तद्दृष्ट्वा माभज स्वाऽद्य
 खेदं त्वमधुनाऽबले ॥ इति संबोध्य तां सीतां ब्रह्मांस्तर्धानमाययौ २२ रावणोऽपि समागत्य दर्शयामास तच्छिरः ॥ सीतां प्राह हतोरामस्त्वधुना त्वं भजस्व माम् २३ तदा सा
 धोमुखी प्राह तवैवाहं शिरांसि हि ॥ रामबाणैश्च पश्यामि पतितानि रणांगणे २४ इति तद्वाक् शराघातताडितः सदृशाननः ॥ ययौ तूष्णीं स्वयंगेहं लज्जायाऽवनतस्तदा २५
 अथ रामाज्ञया सर्वे लंकां प्रासादमंडिताम् ॥ ईषिकाचूडहस्तास्ते वानराः कोटिशः क्षणात् २६ ज्वालया मासुः सर्वत्र दत्त्वा वह्निं मुहुर्मुहुः ॥ तदा कोलाहलश्चासीलं कादाहे
 पुरायथा २७ दग्धाः स्वनगरीं दृष्ट्वा स्वगृहाण्यपि रावणः ॥ दृष्ट्वा दग्धानिकापिभिर्मेघास्त्रसंयुजैः २८ तेनासीदनलः शांतस्तद्दृष्ट्वा कपयो ययुः ॥ ततः सरावणः शुक्रव
 चनाद्रहसि स्थिताम् २९ गुहां प्रविश्य चैकांते मौनी होमं प्रचक्रमे ॥ लंकाद्वारकपाटादिवध्वासर्वत्र यत्नतः ३० होमद्रव्याणिसंगृह्य यान्युक्तानि मया पुरा ॥ रक्तावगा
 हितो मुंडमाली प्रेतासनस्थितः ३१ परिस्तीर्याऽथ शस्त्राणि होमकुंडं समंततः ॥ आदशाहवालकानां शिरोभिर्मांसलोहितैः ३२ एवं सरिषु वातार्थं चकार हवनं रहः ॥
 उत्थितं धूममालोक्य रामं प्राह विभीषणः ३३ यदि होमसमाप्तिः स्यात्तदाऽजेयो भवेदयम् ॥ ततो रामो हरीन्सर्वान्प्रेषयामास सादरम् ३४ प्राकारं लंघयित्वा ते गत्वा राव
 णमंदिरम् ॥ हत्वा राक्षसवृंदं तदुद्धारक्षणतत्परम् ३५ नददृशुर्गुहाद्वारं यत्र होमं चकार सः ॥ ततश्च सरमानामप्रभातेकरसंज्ञया ३६ विभीषणस्य भार्या तान् होमस्था
 नमसूचयत् ॥ गुहापिधानपाषाणमंगदः पादघट्टनैः ३७ चूर्णयित्वा रावणाय ताडयामास मुष्टिना ॥ वानरास्तेऽपि तं वृक्षैस्ताडयामासुरादरात् ३८ तदा ते वानरा दृष्ट्वा
 तूष्णीमेव स्थितं रिपुम् ॥ समानयन् केशपाशेष्टत्वा मंदोदरीं शुभाम् ३९ विलपंतीं मुक्तनीर्वीविह्वलां हतकंचुकीम् ॥ दृष्ट्वा त्यक्त्वा तदा होममुदतिष्ठत्वरान्वितः २४० त
 तस्ते वानराः सर्वे ययुः श्रीराघवांतिकम् ॥ ततो मंदोदरी प्राह कुरु त्वं वचनं मम ४१ दत्त्वा सीतां राघवाय राज्ञ्ये कृत्वा विभीषणम् ॥ तपश्चर्यामयाऽरण्ये कर्तुं महीसैवै सुखम् ४२
 तत्तस्यावचनं श्रुत्वा तां स प्राह दशाननः ॥ रामो विष्णुश्च मां सीता जानामि प्राणवल्लभे ४३ रामहस्ताद्वधं लब्धुं हतासीता पुरामया ॥ रामहस्तात्त्यक्तदेहो मच्छामि परमं
 पदम् ४४ त्वया कार्यक्रियामेहि प्रविशस्वानलंततः ॥ ततः सुखं मया युक्तागमिष्यसि परंपदम् ४५ इत्युक्त्वा प्रययौ योद्धुरथे स्थित्वा त्वरान्वितः ॥ राजगृहादिनिर्गच्छ
 ब्रह्मे मुंडा विलोकितः ४६ मुकुटः पतितश्चित्रः संविग्रो रावणो ह्यदि ॥ ततो ययौरणभुवं वर्षनिशितैः शरैः ४७ विधाय कृत्रिमांसीतां मयेन सदृशाननः ॥ पश्यतां वानराणां
 च स्वरथे तां जघान वै ४८ दिव्येन शितखड्गेन तद्दृष्ट्वा ते ह्रस्वगमाः ॥ हाहेत्युक्त्वा दुःखितास्ते ययूरां निवेदितुम् ४९ तावद्देहाः समागत्य रामादीन् प्राह सादरम् ॥ कृत्रिमेयं
 हतासीतामाखेदं भजताऽद्याहे २५० ततोऽस्तर्धानमगमद्विधिस्तेऽपि ह्रस्वगमाः ॥ रामाद्या ब्रह्मवाक्येन तुष्टा युद्धाय निर्ययुः ५१ तदा समातलिः शीघ्रं देवेंद्रवचनाद्रथम् ॥

३१
 शस्त्रास्त्रवाजिसहितमशनिध्वजशोभितम् ५२ वरच्छत्रसमायुक्तं राघवाग्रेन्यवेदयत् ॥ तमारुह्य तदारामश्चकार कदनं महत् ५३ आग्नेयेन तदाग्नेयं दैवं दैवेन राघवः ॥ अ
 स्त्रं राक्षसराजस्य जघान परमास्त्रवित् ५४ ततस्तु ससृजे घोरं राक्षसः सार्पमस्त्रवित् ॥ रामः सर्पास्ततो दृष्ट्वा सौपर्णास्त्रं मुमोच सः ५५ अस्त्रैः प्रतिहतैर्युद्धैरामेण दशकंधरः ॥
 पार्जन्यं ससृजे घोरं वायव्यास्त्रेण राघवः ५६ तदस्त्रं विनिवार्याऽसौ बन्धुससृजे पुनः ॥ पर्जन्यास्त्रेण पौलस्त्यश्चकार विफलं तदा ५७ नागानामयुतं तुरंगनियुतं सार्द्धं स्थानां
 शतं पत्नीनां शतकोटिनां शतसमये त्वेकाकबंधं चरतिः ॥ एवं कोटिकबंधनं तं न विधावेको ध्वनिः किं किणे विंशताः प्रहरार्धं तोरिषु पतेः को दंडघंटा रणे ५८ तदा स्वेकौ तु कंदं द्रुं समाजग्मुः
 सुरामुदा ॥ गंधर्वाः किन्नरायक्षा विमानशतसंस्थिताः ५९ तदाऽशनिध्वजं रम्यं बाणैश्चिच्छेद रावणः ॥ तं दृष्ट्वा रामचंद्रोऽपि ध्वजहीनं रथनिजम् २६० मारुतिं प्राह वेगेन क्ष
 णं तिष्ठ ध्वजोपरि ॥ तथेत्युक्त्वा मारुतिः सतालमुत्पाट्य वेगतः ६१ कृत्वा रामरथे दिव्ये तस्मिन् स्थौ स्वयं मुदा ॥ तं मारुतिध्वजं दृष्ट्वा रावणः समरांगणे ६२ तालं च्छत्रं मात
 लिनं तुरगान्वायुनंदनम् ॥ ऐंद्रं धनुस्तच्चिच्छेद नवबाणैस्त्वरान्वितः ६३ वातात्मजमातलिनो मूर्च्छितौ पातितौ भुवि ॥ क्षणमात्रेण स्वस्थोऽभूत् तदा स वायुनंदनः ६४ त
 दारामो वायुपुत्रस्कंधे स्थित्वा रणाजिरे ॥ चकार तु मुलु युद्धं रावणेन मया वहम् ६५ रावणः परिधेनैव संताड्य मारुतिं हृदि ॥ चकार मूर्च्छितं वेगात् पपात स पुनर्भुवि ६६ त
 दा स स्मार रामोऽपि स्वरथं समरांगणे ॥ तावद्रथः क्षणादेवाय यौत्वा द्रुतः स्थितः ६७ दारुकः सारथिर्यत्र यत्र शस्त्राण्यनेकशः ॥ गदापद्मे तु यत्रास्ति सर्वदा गरुडो ध्वजे ६८
 यस्मिंश्चैव्यश्च सुग्रीवस्तथा चैव बलाहकः ॥ मेघपुष्पश्च चत्वारो वायुवेगादयोत्तमाः ६९ यत्र छत्रं वरं दिव्यं हेमदण्डं विराजते ॥ चामरे द्वे शुभे यत्र शार्ङ्गवैद्यत्र स द्वजुः २७०
 तं रथं राघवो दृष्ट्वा परिक्रम्य प्रणम्य च ॥ आरुरो हमुदायुक्तः शार्ङ्गस्वंधं नुराददे ७१ ततो रामः शरैस्तीक्ष्णैर्दशस्य स्वरथं क्षणात् ॥ चकार चूर्णं साश्वं तं रावणं चाप्यतर्जयत्
 ७२ तदाऽन्यरथमारुढो रावणो राघवं ययौ ॥ ततो रामः शरैस्तीक्ष्णैर्दशाननशिरांसि सः ७३ चिच्छेद तानि गगने गत्वा तोषयुतानि हि ॥ रामहस्तान्मृतिर्जाताऽस्माकं चे
 तिविचिंत्य च ७४ वंदनं कर्तुं कामानि गगनाच्चरणाजिरे ॥ सस्मितानि पतंति स्म राघवस्य पदोपरि ७५ रामः शिरांसि दृष्ट्वा स्थविदीर्णाऽस्यानि स्वात्पुनः ॥ मां हंतुं प्रद्रवंती
 तिमत्त्वाभीत्या व्यताडयत् ७६ शरौघैः शतशः शीघ्रं तदहुतमिवाऽभवत् ॥ शतमेकोत्तरं छिन्नं शिरसां चैकवर्चसाम् ७७ शतमूर्ध्नो रावणस्य चैकोत्तरसहस्रकम् ॥ छिन्नं तत्क
 ल्पमेदेन वदंतीत्यपिकेचन ७८ न दृष्ट्वा रावणस्यांतं विभीषणमतेन सः ॥ नाभिदेशेऽमृतं तस्य कुंडलाकारसंस्थितम् ७९ पावकास्त्रेण तच्छीघ्रं शोषयामास राघवः ॥ ततः
 शिरांसि बाहूश्च चिच्छेद रावणस्य सः २८० एकेन मुख्यशिरसा बाहुभ्यां रावणो वभौ ॥ तयोर्युद्धमभूद्घोरं तु मुलं रोमहर्षणम् ८१ ततो दारुकशक्येन मर्मदेशे व्यताडयत् ॥
 ब्रह्मास्त्रेण रघुश्रेष्ठः समरे दशकंधरम् ८२ स शरो हृदयं भित्वा हत्वा तं तु दशाननम् ॥ रामतूणीरमाविश्य मेने सकृत् कृत्यताम् ८३ रावणस्य च देहोत्थं ज्योतिरादित्यवत्स्फुरत् ॥
 प्रविवेश रघुश्रेष्ठं देवानां पश्यतां सताम् ८४ तदा देवास्तुष्टुस्तं ववर्षुः पुष्पवृष्टिभिः ॥ नेदुःखे देवाद्यानि न च तुश्वाप्सरोगणाः ८५ तदामंदोदरीभर्त्रा सह देहं विसृज्य सा ॥

ययौवैकुण्ठभुवनं रावणेन मुदान्विता ८६ ततो विभीषणेनैव रामो रावणसक्तियाम् ॥ कारयित्वा लक्ष्मणेन लंकायां तं विभीषणम् ८७ नीत्वाऽभिषेचयित्वाऽथ न्यासभूतां तदंतिके ॥ वायुपुत्रकृतं लंकां भोचयामास राक्षसात् ८८ विभीषणादिभिः शीघ्रमशोकं प्रेष्यमारुतिम् ॥ सीतायै सकलं वृत्तं श्रावयामास राघवः ८९ ॥ इति श्रीशतकोटिचरितां तर्गतश्रीमदानंदरामायणे वाल्मीकीये सारकांड्ये दुद्धचरित्रे रावणवधो नामैकादशः सर्गः ॥ ११ ॥ श्रीशिव उवाच ॥ अथ तां दिव्यवस्त्रैश्च भूषयित्वा विदेहजाम् ॥ सुस्नातां शिविकां संस्थां वेष्टितवित्रपाणिभिः १ निन्युः श्रीरामसांनिध्यं सुग्रीवाद्यास्त्वरान्विताः ॥ नानावाद्यसमुत्साहेन तैर्नैवारयोषिताम् २ ततोऽवरुह्य यानात्सापन्ध्यांगत्वाशनैः पतिम् ॥ ननाम सीताश्रीरामं लज्जिताऽऽसीत्पतेः पुरः ३ रामोऽपि दृष्ट्वा तां सीतां शुद्धां ज्ञात्वाऽपि तां पुनः ॥ सर्वेषां प्रत्ययार्थं हितदा वचनमब्रवीत् ४ यथेच्छं गच्छ वै देहिरिपुगेहनिवासिनि ॥ नत्वामंगीकरोम्यद्य ब्रह्मणा प्रार्थितोऽप्यहम् ५ तद्रामवचनं श्रुत्वा कारयित्वा चितां शुभाम् ॥ लक्ष्मणेनाऽथ सुस्नाता सीता वचनमब्रवीत् ६ रामादन्यं चेत्साऽपि नाहं जानामि पावकं ॥ यदिदं मे स्तितस्य हि तर्हि त्वं शीतलो भव ७ इति सा शपथं कृत्वा विवेशानलमुत्तमम् ॥ ततः स देववाक्यैश्च तथा दशरथस्य च ८ वचनाज्जान्कोऽशुद्धां ज्ञात्वा तामग्रहीत्प्रभुः ॥ सुभूषितां पावकेन स्वांके संस्थापितां शुभाम् ९ पंचवट्यां स्वयंतत्र पुरान्यस्तां च पावके ॥ आलिंग्य जानको रामो निजां के संन्यवेशयत् १० तामसीराजसी चैव सा त्विकीयात्रिधा पुरा ॥ जातारावणघातार्थं सा जातैकत्र वै तदा ११ ततो देवैः स्तुतो रामश्चेंद्रेण समरं मृतात् ॥ वानरादीन् सुधावृष्ट्या जीवयामास सादरम् १२ तत्रैकं वानरं रामोऽष्टद्वापप्रच्छमारुतिम् ॥ राघवं मारुतिः प्राह कुंभकर्णेन भक्षितः १३ यदि किंचित्तस्य कर्णेन खकेशास्थिलोहितम् ॥ रणेऽभविष्यत्पतितं तर्ह्यद्यामृतवृष्टितः १४ अभविष्य जीवितः ससत्यं विद्विरधूतम् ॥ सुधावृष्ट्याराक्षसास्ते जीवयिष्यंति वै पुनः १५ इति भीत्या पुराऽस्माभिः सर्वे त्यक्तामहोदधौ ॥ तन्मारुतेर्वचः श्रुत्वा यमराजं व्यलोकयत् १६ यमोऽपि भीत्यारामाग्रेऽर्पयत्तं प्लवगोत्तमम् ॥ तं दृष्ट्वा राघवस्तुष्टस्तदा ज्ञानाकमुत्तमम् १७ गंतुं ददौ मातलिने सोऽपि न त्वारधूतमम् ॥ रथेन वाजियुक्तेन ययौ मघवतः पुरीम् १८ रामस्तु मंगलस्नानं कर्तुं संप्रार्थितोऽपि हि ॥ विभीषणेन भरतं स्मृत्वानां गीचकार सः १९ ततः सर्वैर्वा नरैश्च पुष्पकं चारु रोहसः ॥ रथेन दारुकश्चाऽपि गरुडो मकरध्वजः २० विभीषणश्चारु रोहपुष्पकं राघवाज्ञया ॥ ततस्ते निर्जराः सर्वे राममामंज्यस्वययुः २१ पृष्ठाराभंदशरथो विमानेन ययौ दिवम् ॥ अथ तं राघवं प्राह पुष्पकस्थं विभीषणः २२ रामते प्रदुमिच्छामि तत्त्वं मां वक्तुमर्हसि ॥ ऐरावणश्च हे राम यदा पातालमुत्तमम् २३ पुरा गतस्तदा तूष्णीं किमर्थं त्वं स्थितः प्रभो ॥ कथं तौ न हतौ दुष्टौ तदैव क्षणमात्रतः २४ तत्तस्य वचनं श्रुत्वा विहस्य राघवोऽब्रवीत् ॥ भ्रमराणां विधः पूर्वं विधिना मारुतेः करात् २५ प्रोक्तस्तस्मान्मया तूष्णीं प्रतीक्षामारुतेः कृता ॥ अन्यच्चापि जगत्यां हि मारुतेः पौरुषं जनाः २६ वदंतु येन श्रीरामलक्ष्मणौ मोचितौ पुरा ॥ असुराभ्यां हि पाताले सोऽयं श्रीरामसेवकः २७ इति पौरुषवृद्ध्यर्थं मारुतेर्जगतीतले ॥ मम दासस्य बलिमस्तदा तूष्णीं स्थितं मया २८ नो चेदुंकारमात्रेण पथि हंतुं न किं क्षमः ॥ ईषिकास्त्रेण काकस्य येन नेत्रं विदारितम् २९ शतयोजनपर्यंतं मारीचोऽभ्युपतत्रिणा ॥ पुरायेन म

35

यात्यक्तः सोऽहं किंकुठितस्तदा ३० तयोवधेतुपातालेन शस्त्रार्थप्रतीक्षितम् ॥ मारुतेः पौरुषार्थं हि सत्यं वेदविभीषण ३१ इति रामवचः श्रुत्वामारुतिः सविभीषणम् ॥ तदा
 प्राह विहस्याथ किं त्वं तद्विस्मृतोऽसि हि ३२ सेतुकाले राघवेण गर्वदृष्ट्वा मयि स्थितम् ॥ लांगूलं खंडितं पूर्वालिंगोत्पाटनहेतुना ३३ तस्य मे राघवाग्रे हि किं वलं मन्यसेऽत्र हि ॥
 किं विलंबो राघवाय तयोरसुरयोर्वधे ३४ वर्धितानि जदासस्य कीर्तिरत्र विभीषण ॥ इति तन्मारुतेर्वाक्यं श्रुत्वा रामं विभीषणः ३५ न नाम परयाभक्त्या ततः सम्यक् प्रपूज
 यत् ॥ अथ रामः पुष्पकस्थः सीतया प्रार्थितो मुहुः ३६ तद्वाक्यं गौरवात्तुष्टिजटायै वरान्ददौ ॥ वस्त्रालंकारभूषाभिः पूर्वतुष्टां विधाय च ३७ त्रिजटे वचनं मेऽद्य शृ
 णु मंगलदायकम् ॥ कार्तिके माघवे माघे च त्रेमासचतुष्टये ३८ स्नात्वाऽग्रे त्रिदिनं स्नानं त्वत्प्रीत्यर्थं नरोत्तमाः ॥ करिष्यंति हिते नैव कृतकृत्या भविष्यसि ३९ येनैरै
 स्त्रिदिनं स्नानं न कृतं पौर्णिमोर्ध्वतः ॥ तेषां मासकृतं पुण्यं हरत्वं वचनान्मम ४० अन्यच्चापि शृणुष्व त्वं दीयते यो वरो मया ॥ अशुचीनि गृहाण्येव तथा श्राद्धहवींषि च ॥
 ४१ क्रोधाविष्टेन दत्तानि विधिपुत्रकृतान्यपि ॥ त्रिजटे तानि तुभ्यं हि शृणुष्व न्यत्वं मयोच्यते ४२ पादशौचमनभ्यंगं तिलहीनं च तर्पणम् ॥ सर्वतस्त्रिजटे तुभ्यं तथा श्रा
 द्धमदक्षिणम् ४३ इति दत्त्वा वरान् रामस्त्रिजटासरमान्वितः ॥ सविभीषणसुग्रीवमकरध्वजवानरैः ४४ ययौ विहाय सासीतां दर्शयन् कौतुकानि सः ॥ पश्यसीते
 पुरीलंकां तथारणभुवं शुभाम् ४५ पश्यसेतुं मया बद्धं शिलाभिर्लवणार्णवे ॥ एतच्च दृश्यते तीर्थं सेतुबंधमिति स्मृतम् ४६ इत्युक्त्वा रघुवीरस्तुराक्षसं द्रस्यवाक्यतः ॥
 पुष्पकाहुविचोत्तीर्य पृत्वा कोदंडमुत्तमम् ४७ बभञ्ज सेतुं तत्कोट्या धनुष्कोटिरितीर्यते ॥ अत एव हिततीर्थं स्नानात्कैवल्यदायकम् ४८ कोदंडपाणिनां प्राऽऽसीद्राम
 मूर्तिश्च तत्र हि ॥ एतस्मिन्नंतरे तत्र संपातिः स ययौ तदा ४९ तमालिङ्ग्य रामचंद्रस्तं प्राह स्मितपूर्वकम् ॥ बंधोर्नाम्नाऽत्र तीर्थत्वं कुरु सेतौ महत्तमम् ५० तथेति रा
 मवचनाद्भातुः संतोषकाम्यया ॥ तीर्थचकार संपातिर्जटायुमिति विश्रुतम् ५१ ततो रामाज्ञया यानं संपातिश्चारुरोह सः ॥ ततो यानेन तां सीतां दर्शयन् कौतुकानि हि ॥
 ५२ ययौरामेश्वरं पूज्य तथा श्रीरघुनंदनः ॥ सीतेऽत्र पश्य मंत्रार्थमेकांति संस्थितं पुरा ५३ अत्र दमे पुशयनं कृतं पश्य विदेहजे ॥ नवग्रहार्थं प्राक्षिप्तान्पाषाणान्पश्य सागरे
 ५४ तूष्णीमेव स्थितं पश्य सागरं मम वाक्यतः ॥ एवं तां दर्शयन् रामः किष्किं प्राययौ क्षणात् ५५ वानराणां स्त्रियः सर्वा विमाने स्थाप्य राघवः ॥ ययौ तां दर्शयन् सीतां
 कौतुकानि संततः ५६ प्रवर्षणगिरिं पश्य कृष्णमूकाचलं तथा ॥ पंपासरोवरं पश्य कृष्णांभीमरथीशुभाम् ५७ पश्य पंचवर्टरम्यां गोदातीरं विराजिताम् ॥ अगस्तेराश्र
 मं पश्य सुतीक्ष्णस्याऽश्रमं तथा ५८ पश्याऽत्रैराश्रमं सीते चित्रकूटं समीक्ष्य ॥ कालिं दीजान् हवीं पश्य भरद्वाजाश्रमं तथा ५९ इत्युक्त्वा जानकीं रामो भरद्वाजार्थितस्तदा ॥
 तस्यैतस्याश्रमे यानादवरुह्य तथा सुखम् ६० माघशुक्लचतुर्थ्यां हि पूर्णवर्षं चतुर्दशे ॥ भरद्वाजोऽपि तपसा स्वर्गं निर्माय भूतले ६१ पूजयामास श्रीरामं सीतावानरसंयुतम् ॥
 रामोऽपि हृदिसंमन्य मारुतिं वाक्यमब्रवीत् ६२ अयोध्यां गच्छ भरतं मम हृत्तं कथय स्वतम् ॥ सखायं शृंगवेरे मे वृत्तं कथय गूढकम् ६३ तथेति गूढकं गत्वा कपिर्हृत्तं न्यवेदयत् ॥
 गूढकोऽपि मुदा युक्तस्तदारामांति कंययौ ६४ ततोऽयोध्यां ययौ वेगान्मारुतिः सविहाय सा ॥ नंदिग्रामेऽपि भरतो पूर्णवर्षं चतुर्दशे ६५ नागतेराघवे वन्हि सन्नद्धो भूत्पवेशितुम् ॥

शत्रुघ्नं भरतः प्राहरावणेन रणांगणे ६६ श्रीरामलक्ष्मणौ वीरौ हतौ मन्येऽयनामतौ ॥ आकारितामया सर्वे नृपास्तु ते वैर्युताः ६७ लंकांगत्वा राघवस्य साहाय्यं कर्तुमिच्छता ॥
 सोऽहमग्निविशाम्यद्य रावावस्ताचलंगते ६८ त्वंगच्छ पार्थिवैर्लंकां हत्वा युद्धे दशाननम् ॥ मोचयित्वा जनकजां ततो नः पारलौकिकम् ६९ रामादीनां त्रिवंधुनां कर्तुमर्हसि सा
 दरम् ॥ इति तद्वाक्यमाकर्ण्य पौराजानपदानृपाः ७० शत्रुघ्नो मातरः सर्वा उर्मिलाद्याः स्त्रियश्च ताः ॥ सुमंत्राद्यामंत्रिणश्च पौरनार्यश्च सेवकाः ७१ भरतं वेष्टयामासुः खेदा
 द्विबलमानसाः ॥ भरतः सांत्वयन् सर्वान्ययौ तां शरयून् नदीम् ७२ चित्वा कृत्वा ततः स्नात्वा ददौ दानान्यनेकशः ॥ सप्तप्रदक्षिणाः कृत्वा बन्धिष्यात्वारघूतमम् ७३ सीतां तां
 लक्ष्मणं वीरं नत्वामातृर्गुरुमुनीन् ॥ आराध्य देवतां ध्यात्वा ह्युत्तराभिमुखः स्थितः ७४ रवौ न्यस्तेक्षणः सायं प्रतीक्षन् संस्थितः क्षणम् ॥ महान्कोलाहलश्चासीत् तदा स्त्रीपुरुषैः
 कृतः ७५ एतास्मिन् तरे खस्थस्तद्दृष्ट्वा वायुनंदनः ॥ प्रवेष्टुमुद्यतं वेगाद्भरतं गद्गदस्वनः ७६ अब्रवीन्मधुरं वाक्यं सुधया सेचयन्निव ॥ माविशस्वानलं वीरराघवोऽद्य समागतः
 ७७ सीतया लक्ष्मणेनाऽपि भरद्वाजाश्रमं प्रति ॥ वानरैः सहितं रामं श्वस्त्वं पश्यसि निश्चयात् ७८ रामोऽप्युत्कंठितस्त्वां हि द्रष्टुमस्ति जटाधर ॥ इति तद्वाक्यमुवाच षष्ठिसेचि
 तो भरतो मुदा ७९ बन्धिनत्वा परावृत्य ननाम वायुनंदनम् ॥ भरतं मारुतिश्चापि नत्वा लिंग्य सविस्तरम् ८० श्रावयामास श्रीरामवृत्तं संतोषकारकम् ॥ तच्छ्रुत्वा भरतस्तु
 दृष्टः शोभयामास तां पुरीम् ८१ अयोध्यां तोरणाद्यैश्च पौरैः प्रत्युज्जगाम तम् ॥ मस्तके पादुके च द्वापुरस्कृत्याऽथ वारणम् ८२ माघस्य सितपंचम्यां प्राप्ते पंचदशेऽब्दे के ॥
 प्रभाते भरतो याम्येदं दर्शयुष्पकं खगम् ८३ ननाम राघवं दृष्ट्वा साष्टांगं भरतस्तदा ॥ रामोऽप्यलिंग्य भरतं कृत्वा रूपान्यनेकशः ८४ एककाले जनान् सर्वान् पृथक् सपरिष्व
 जे ॥ आदौ पश्चान्न रामेण कृतमालिंगनं तदा ८५ रामान् दृष्ट्वा ह्यसंख्यातान् जनांश्चासन्सुविस्मिताः ॥ समाश्वास्य अथ भरतं राघवः साश्रुलोचनः ८६ ननाम शिरसामातृर्व
 सिष्ठं चाप्यरुन्धतीम् ॥ ततो वाद्यनर्तनाद्यैर्नंदिग्रामं ययौ शनैः ८७ इमं शुकमोद्वर्तनं च तैलाभ्यंगं तु बंधुभिः ॥ नंदिग्रामेऽकरोद्रामो नानामांगल्यवस्तुभिः ८८ नववाद्यसु
 घोषाश्च नेदुःसर्वत्र सुस्वराः ॥ नायौ नीराजयामासूरत्नदीपैरघूतमम् ८९ ततः सीताऽपि श्वश्रूः सा प्रणनाम त्वरुंधतीम् ॥ वसिष्ठं ब्राह्मणान् च द्धान् वंदनीयान्यथाक्रमम् ९०
 ततः सीतां समालिंग्य कौसल्याद्याश्च मातरः ॥ स्नापयामासुर्मांगल्यद्रव्यैर्वाद्यपुरःसरम् ९१ वस्त्रालंकारभूषाभिः शुशुभे जानकी तदा ॥ भरतः पादुके तैतुराघवस्य सुपूजि
 ते ९२ योजयामास रामस्य पादयोर्भक्तिसंयुतः ॥ ततोऽतिविनयात्प्राह भरतोरघुनंदनम् ९३ राज्यमेतन्न्यासभूतं मयानिर्यापितं तव ॥ कोष्ठागारं बलं कोशं कृतं दशगुणं
 मया ९४ त्वतेजसा जगन्नाथपालयस्व पुरं स्वकम् ॥ तथेति राघवश्चोक्त्वा भरतं संन्यवेशयत् ९५ ततः स दिव्यवस्त्राणि परिधाय रघूतमः ॥ सीतयारथमारुह्य वाद्यघोषैर्जय
 स्वनैः ९६ वारांगना नृत्यगीतैर्ययौ निजपुरीं प्रति ॥ पौरनार्यश्च सौधस्थावर्धुः पुष्पवृष्टिभिः ९७ चक्रुर्नीराजनं मार्गे नानाबलिपुरःसरम् ॥ रामोरथात्तदोत्तीर्य सीतां संप्रे
 ष्य वैष्टहम् ९८ पुष्पकं प्राह गच्छ त्वंकुचैरवह सर्वदा ॥ तथेति रामवचनाज्जगाम पुष्पकं तु तत् ९९ अथ रामः समामध्ये विवेश कपिभिः सह ॥ ददौ कपिभ्यो गेहानि वस्तुं रम्या

गिसादरम् १०० अथरामायराज्यार्थमभिषेकंगुरुस्तदा ॥ चक्राशुमुहूर्ते वैमहात्म्ये पूर्वकम् १ हनुमत्प्रमुखाद्यैश्चतुःसिंधुजलं शुभम् ॥ समानीयत्पैः सर्वैर्महावाद्यपु
 रःसरम् २ छत्रंचतस्यजग्राहपृष्ठसंस्थः सलक्ष्मणः ॥ दधारसव्यपार्श्वस्थश्चाभरंभरतस्तदा ३ शत्रुघ्नोवामपार्श्वस्थोदधारव्यजनं शुभम् ॥ हनुमान्पादुकेदिव्येदधारपुर
 तःस्थितः ४ वायव्यादिचतुष्कोणसंस्थितास्तेमहौजसः ॥ सुग्रीवाद्यास्तदाचासंश्चत्वारोराघवेक्षणाः ५ सुग्रीवोजलपात्रंचवरादर्शविभीषणः ॥ दधारहस्तेतांबूलपा
 त्रंसवालिनंदनः ६ वस्त्रकोशंजांबवांश्चदधारवेगवत्तरः ॥ तस्थौसिंहासनेरामः सपृष्ठांकोपवर्हणः ७ सौमित्रिवामपार्श्वेऽथसंपातिः संस्थितोऽभवत् ॥ वामपार्श्वेभरतस्यगु
 हकः संस्थितोऽभवत् ८ शत्रुघ्नवामपार्श्वेऽथसंस्थितोमकरध्वजः ॥ हनुमद्द्वामपार्श्वेचगरुडः संस्थितोऽभवत् ९ सुग्रीवादिचतुर्णांतेवामपार्श्वेषुसंस्थिताः ॥ श्रीचित्ररथविज
 यसुमंत्रदारुकास्तथा १० नानाराजोपकरणघृतहस्तामहौजसः ॥ ययुर्देवासुराः सर्वेयक्षगंधर्वकिन्नराः ११ औषध्यः पर्वतावृक्षाः प्रागराश्चाऽथनिम्नगाः ॥ मालांचकांच
 नीवायुर्ददौवासवचोदितः १२ सर्वरत्नसमायुक्तंमणिकांचनमृषितम् ॥ ददौहारंनरैर्द्रायस्वयंशक्रस्तुभक्तितः १३ प्रजगुर्देवगंधर्वाननृत्तुर्वारयोषितः ॥ देवदुन्दुभयोनेदुः
 पुष्पवृष्टिः पपातखात् १४ ततोऽकरवंस्तुतिमहंभरतेनाऽतिपूजितः १५ ॥ श्रीशिवउवाच ॥ सुग्रीवमित्रंपरमंपवित्रंसीताकलत्रंनवमेघगात्रम् ॥ कारुण्यपात्रंशतपत्रने
 त्रंश्रीरामचंद्रंसततंनमामि १६ संसारपारंनिगमप्रचारंघर्मावितारंहृतभूमिभारम् ॥ सदाऽविकारंसुखसिंधुसारंश्रीरामचंद्रंसततंनमामि १७ लक्ष्मीविलासंजगतांनि
 वासंलंकाविनाशंभुवनप्रकाशम् ॥ भूदेववासंशरदिन्दुहासंश्रीरामचंद्रंसततंनमामि १८ मंदारमालं वचनेरसालंगुणैर्विशालंहतसप्ततालम् ॥ क्रव्यादकालंसुरलोक
 पालंश्रीरामचंद्रंसततंनमामि १९ वेदांतगानंसकलैः समानंहतारिमानं त्रिदशप्रधानम् ॥ गजेन्द्रयानंविगतावसानंश्रीरामचंद्रंसततंनमामि २० श्यामाभिरामंन
 यनाभिरामं गुणाभिरामं वचनाभिरामम् ॥ विश्वप्रणामं कृतभक्तकामंश्रीरामचंद्रंसततंनमामि २१ लीलाशरीरंरणरंगधीरंविश्वैकसारंरघुवंशहारम् ॥ गंभीरनादंजि
 तसर्ववादंश्रीरामचंद्रंसततंनमामि २२ खलेकृतांतस्वजनेविनीतं सामोपगीतंमनसाप्रतीतम् ॥ रागेणगीतंवचनादतीतंश्रीरामचंद्रंसततंनमामि २३ श्रीरामचंद्रस्यवराष्ट्र
 कंत्वांमयेरितंदेविमनोहरंये ॥ पठंतिशृण्वन्तिगृणंतिभक्त्यातेस्वीयकामान्प्रलभंतिनित्यम् २४ इतिस्तुत्वारामचंद्रंसभायांसंस्थितस्त्वहम् ॥ एतस्मिन्नंतरेतत्रराजादशर
 थोमहान् २५ दृष्ट्वारामंससीतंचविमानस्थोर्जसन्निभः ॥ स्तुत्वारामंपरात्मानंराज्यस्थंबंधुवेष्टितम् २६ उवाचरामंसंतुष्टः सुरानीकविराजितः ॥ दशरथउवाच ॥ धन्यो
 ऽहंकृतकृत्योऽहंधन्यौतौपितरौमम २७ धन्योदेशःकुलंधन्यंयस्त्वंराज्याभिषेचितम् ॥ पश्याम्यद्यमहाबाहो धन्यासाजननीतव २८ याकौसल्यासमुत्साहंनेत्राम्यांतेऽद्यप
 श्यति ॥ इत्युक्तवंतराजानंननामसरधूतमः २९ कौसल्याद्याराजदाराः सर्वेतेपौरवासिनः ॥ लक्ष्मणोभरतश्चैवशत्रुघ्नस्तेऽयमंत्रिणः ३० नमस्काराभृपंचकुर्विमानस्थंमुदान्वि
 ताः ॥ तान्तराजापिपृथक्पृष्ट्वा सर्वैर्देवगणैर्युतः ३१ पूजितोरामचंद्रेणमयासहन्यवर्तत ॥ ययुःस्वंस्वंपदंसर्वेभयाराज्ञासुरास्तदा ३२ रामेऽभिषिक्तेराजेंद्रे सर्वलोकसुखावहे ॥

सारसिंतिपाठः । २ विभीतमितिपाठः

वसुधासस्यसंपन्नाफलवंतोमहीरुहाः ३३ गंधहीनानिपुष्पाणिगंधवंतिचकाशिरे ॥ सहस्रशतमश्वानाधिनूनारधुनंदनः ३४ ददौशतंतृषाणांचद्विजेभ्योवसुकोटिशः ॥ सूर्यकां
 तिसमप्रख्यांसर्वरत्नमर्यान्नजम् ३५ सुग्रीवायददौप्रीत्याराधवोहर्षसंयुतः ॥ अवतंसंददौश्रेष्ठराक्षसेन्द्रायराधवः ३६ अंगदायददौदिव्येराधवोबाहुमूषणे ॥ चंद्रकोटिप्रतीका
 शंमणिरत्नविभूषितम् ३७ सीतायैप्रददौहारंप्रीत्यारधुकुलोत्तमः ॥ सातंहारंददौवायुपुत्रंरामसमर्पितम् ३८ तेनहारेणशुशुभेमारुतिर्गौरवेणच ॥ तदादृष्ट्वाहनूमंतंरामोवचन
 मब्रवीत् ३९ मारुतेत्वांप्रसन्नोऽस्मि वरंवरयकांक्षितम् ॥ हनूमानपितंप्राहनत्वारामंप्रहृष्टधीः ४० त्वन्नामस्मरतोराममनस्तृप्यतिनोमम ॥ अतस्त्वन्नामसततंस्मरन्स्था
 स्यामिमृतले ४१ यावत्स्थास्यतितेनामलोकेतावत्कलेवरम् ॥ ममतिष्ठतुराजेंद्रवरोऽयंमेऽभिकांक्षितः ४२ यत्रयत्रकथालोकेप्रचरिष्यतितेशुभा ॥ तत्रतत्रगतिर्मेऽस्तुश्रव
 णार्थसदैवहि ४३ देवालयान्नदीतीरार्तीर्थाद्वापिजलाशयात् ॥ विनाऽन्यत्रस्थलेतेऽस्तुकथाषट्घटिकोर्ध्वतः ४४ रामस्तथेतितंप्राहमुक्तास्तिष्ठयथासुखम् ॥ कल्पांतेममसा
 युज्यंप्राप्स्यसेनाऽत्रसंशयः ४५ तमाहजानकीप्रीतायत्रकुत्रापिमारुते ॥ स्थितंत्वामनुयास्यंतिभोगाःसर्वेममाज्ञया ४६ ग्रामारामपत्तनेषुव्रजखेटकसद्वसु ॥ वनदु
 र्गपर्वतेषुसर्वेदेवालयेषुच ४७ नदीषुक्षेत्रतीर्थेषुजलाशयपुरेषुच ॥ वाटिकोपवनांश्वत्थवटवृंदावनादिषु ४८ त्वन्मूर्तिपूजयिष्यंतिमानवाविघ्नशान्तये ॥ भूतप्रेतपिशाचा
 दानश्यंतिस्मरणात्तव ४९ येचान्येवानराद्याश्चह्ययोध्यांसमुपागताः ॥ असूल्याभरणैर्वस्त्रैःपूजिताराधवेणते ५० सुग्रीवप्रमुखाःसर्वेवानराःसविभीषणाः ॥ मकरध्वजसं
 पातिगुहकाःपार्थिवादयः ॥ यथार्हपूजितास्तेनरामेणवसनादिभिः ५१ ततःसर्वभोजनार्थंराधवःसंस्थितोऽभवत् ॥ रामेणप्राणाहुतयोऽह्नीताश्चेतिमारुतिः ५२ निरी
 क्ष्योऽङ्घ्रियवेगेनरामाग्रेभोजनस्यच ॥ त्रिपदायांस्थितंपात्रंहैमपद्मान्नपूरितम् ५३ निनायवामहस्तेनघृत्वाखेविहसन्सुदा ॥ स्वयंभुक्त्वारामशेषंप्राक्षिपद्वांनरानपि ५४
 तदाविभीषणाद्याश्चस्वीयपात्राणिवेगतः ॥ विसृज्यमारुतिस्तुत्वात्वयासम्यकृतंत्विति ५५ तत्क्षिप्तंराधवोच्छिष्टंशुभुजुःसंप्रमान्विताः ॥ महान्कोलाहलश्चासीद्रामो
 च्छिष्टार्थमादरात् ५६ सीतारामौतन्निरीक्ष्यमुदाग्रहसतुस्तदा ॥ एवंनानाकौतुकानिकुर्वंतोराधवांतिके ५७ सुग्रीवाद्याःसुखंतस्युस्तोषयंतःकियाद्दिनम् ॥ पुनस्मि
 न्नंतरेतत्रपुष्पकंचागमत्पुनः ५८ प्राहदेवकुबेरेणप्रेषितंत्वामहंपुनः ॥ मामाहयत्कुबेरस्तच्छृणुष्वरधुनंदन ५९ जितंत्वंरावणेनादौपश्चाद्रामेणनिर्जितम् ॥ अतस्त्वं
 राधवंनित्यंवहयावद्वसेहुवि ६० यदागच्छेद्रघुश्रेष्ठोवैकुण्ठयाहिमांतदा ॥ तच्छ्रुत्वारधवःप्राहसुग्रीवादीन्यथास्थले ६१ स्थाप्यशीघ्रमयोध्यायांराजद्वाराद्वहिर्वस ॥
 तथेतिरामवचनाद्वांनराद्यान्यथास्थले ६२ स्थाप्ययानमयोध्यायांराजद्वाराद्वहिःस्थितम् ॥ चकारराज्यंधर्मेणलंकायांसविभीषणः ६३ प्रशासराज्यंपाताल
 धर्मेणमकरध्वजः ॥ चकारताक्ष्यःसंपातियौवराज्यपदेनिजे ६४ शशासराज्यंकपिभिःकिंकिंघायांकपीश्वरः ॥ गृगवेरपुरेराज्यंगुहकश्चाऽकरोन्सुदा ६५ न
 त्वारामंवायुपुत्रीययौतमुंहिमालयम् ॥ सर्वेविभीषणाद्याश्चपंचमसप्तमेऽहनि ६६ दर्शनार्थंराधवस्यसाकेतंप्रययुःसदा ॥ पंचसप्तदिनान्यत्रस्थित्वाश्रीराधवां

१ भक्तवत्सलःइतिपाठः । २ पूजयामासराधवःइतिपाठः ।

तिकम् ६७ यातायातंसदाचक्रुःस्वस्वराज्याद्रघूतमम् ॥ रामोऽपिराज्यमखिलंशशासाखिलवत्सलः ६८ अनिच्छंतं हि सौमित्रियौवराज्येभ्यषेचयत् ॥
 लक्ष्मणः परयाभक्त्यारामसेवापरोऽभवत् ६९ विश्वामित्राध्वरे पूर्वैरणयागस्य पूर्णता ॥ नृतायाराधवेण साकृतास्वपदेतदा ॥ रणयागः सविस्ताराद्वर्ण्यते गृणु पार्व
 ति ७० रणांगणं यज्ञकुंडं तत्र वै ह्यपलायनम् ॥ तच्च वेदविधानं च ब्रह्मसत्त्वं प्रकीर्तितम् ७१ कर्मणश्च खटाटोपो ज्ञेयः शस्त्रखणस्वनः ॥ संमार्जनं क्षुद्रमुवयो ज्ञेयं
 पाषाणघर्षणम् ७२ शस्त्राणां मलशोधार्थं क्रियते यद्रणांगणे ॥ भूम्यां शराणां विस्तारः परिस्तरणमुत्तमम् ७३ परिसमूहनं धैर्यं वन्धिः कालानलो महान् ॥ सुवेणवा
 णरूपेण मांसाहुतिसमर्पणम् ७४ रक्तधारावसोर्धाराहाहाकारो भयानकः ॥ स उंकारवषट्कारघोषो ज्ञेयोरणाध्वरे ७५ अग्नेर्ज्वाला शस्त्रतेजो धूमः स्वेदस्रवोरणे ॥ ज्वाला
 ति शयशांत्यर्थं पृषदाज्यस्य सेचनम् ७६ यत्तदत्र तु वीराणामस्रमोचनमुत्तमम् ॥ ज्ञानेन सह जीवस्य बलिर्दीपबलिः स्मृतः ७७ ये देहलोभिनो जीवा बलिदीपहाराः स्मृ
 ताः ॥ रामहस्तान्मृत्तित्यक्त्वा ये कुर्वन्ति पलायनम् ७८ देहबंधान्मुक्तास्तेषु लक्ष्मणदोषतः ॥ पूर्णाहुतिः शिरोमिहि ज्ञेया तत्र प्रदक्षिणाः ७९ उच्चाटनं हि सव्येन वीराणां
 जयहेतवे ॥ निजपदप्रदानं च ज्ञेया सा दक्षिणाध्वरे ८० सुरैर्यापुष्पवृष्टिस्तज्ज्ञेयं विप्राभिषेचनम् ॥ जयसंपादनं युद्धे श्रेयः संपादनं हितम् ८१ चराचराणामानन्दो ज्ञेयः स
 निजगोत्रिणाम् ॥ भूतानां तर्पणं विप्रभोजनं संप्रकीर्तितम् ८२ एवं सुबाहुना युद्धे राधवस्य रणाध्वरः ॥ तथा गाधिजयज्ञोऽपि द्वौ तौ ज्ञेयौ सहैव हि ८३ कृताध्वरसमाप्तिस्तु
 विश्वामित्रेण वै पुरा ॥ विसर्जितो न रामेण हृद्वाऽऽत्तरणाध्वरे ८४ कालानलं पुनस्तस्य तृप्त्यर्थं चाकरोन्मतिम् ॥ कृत्वा भूमेर्महत्पात्रं विराधरुधिरेणा हि ८५ पात्रस्य प्रोक्षणं कृत्वा
 चित्राहुत्यर्थमादरात् ॥ रामः शूर्पणखायाश्च घ्राणं कणाविभेदयत् ८६ प्राणाहुतिभ्यो रामेण त्रिशिराः स्वरदूषणौ ॥ मारीचश्च कबंधश्च पंचैते निहताः क्षणात् ८७ शिखाबंध
 विमोक्षार्थं शबरीमवबंधनात् ॥ कृतामुक्ता तुरामेण जलस्पर्शनहेतवे ८८ नेत्रयोर्निहतो वाली दत्तं तद्दुधिरंतदा ॥ काथिलं कापुरीदग्धाकुंभकर्णस्तथौदनः ८९ पक्वान्मिंद्र
 जितज्ञेयः शाकार्थं राक्षसाहताः ॥ वरान्नं सारणो ज्ञेयः प्रहस्तो वटकः स्मृतः ९० निकुंभः पर्पटो ज्ञेयः कुंभस्तुलवणं स्मृतः ॥ पायसार्थं कालनेमिस्त्वतिकायः सशर्करा ९१
 क्षीरमैरावणो ज्ञेयो घृतं मैरावणः स्मृतः ॥ दध्यौदनः समाप्तौ तु आहवे च सरावणः ९२ हत्वानिवेदितः प्रात्रेतस्य कालानलस्य च ॥ उच्छिष्टबलिसंत्यागः केशत्वक्कीकसादिनाम्
 ९३ संत्यागोऽत्र रणे ज्ञेयस्तदा तृप्तो बभूव सः ॥ ततो रणाध्वरस्याऽत्र राधवेण विसर्जनम् ९४ अयोध्यायां प्रवेशो हि कृतस्तत्तेव दाम्यहम् ॥ अध्वरावभृथस्त्रानं ज्ञेयं राज्याभिषे
 चनम् ९५ मंगलानि समस्तानि यज्ञांगविहितानि हि ॥ ज्ञातव्यानीतिरामेण रणयागो विसर्जितः ९६ एवं प्रोक्तो मया देविरणयागस्सविस्तरः ॥ रामोऽथ परमात्माऽपि कार्यार्थ
 ध्यक्षोऽतिनिर्मलः ९७ कर्तृत्वादिविहीनोऽपि निर्विकारोऽपि सर्वदा ॥ स्वानन्देनाऽपि संतुष्टो लोकानामुपदेशकः ९८ चकार विविधान् धर्मान् गार्हस्थ्यमनुलंब्य च ॥ न पर्यदे
 वन्विधवान् च व्यालकृतं भयम् ९९ नव्याधिजं भयं चासीद्रामेराज्यं प्रशासति ॥ औरसानिवरामोऽपि जुगोपपितृवत्प्रजाः २०० सीतया बंधुभिः सार्द्धं साकेते सुखमापसः ॥

इदं युद्धचरित्रं ते प्रोक्तं देवि मया तव २० ॥ इति श्रीशतकोटिरामचरितां तर्गत श्रीमदानंदरामायणे वाल्मीकीये सारकांड्ये युद्धचरित्रे रामराज्याभिषेकवर्णनं नाम द्वादशः सर्गः १२ ॥
 ॥ श्रीशिव उवाच ॥ ॥ एकदाराघवंद्रुमुनिभिः कुंभसंभवः ॥ ययौरामेण संमानमानितः स उपाविशत् १ उपविष्टाः प्रहृष्टाश्च मुनयो रामपूजिताः ॥ संपृष्टकुशलाः सर्वे
 रामकुशलमब्रुवन् २ कुशलं ते महाबाहो सर्वत्र रघुनंदन ॥ दिष्टधेदानीं प्रपश्यामो हतशत्रुमरिदम् ३ दिष्ट्या त्वया हताः सर्वमेघनादादयोऽसुराः ॥ हत्वारक्षोगणान्सर्वान् कृत
 कृत्योऽद्य जीयसि ४ इति तेषां वचः श्रुत्वा रामस्तान्प्राह सुस्मितः ॥ किमर्थमादौ युष्माभिर्मघनादोऽयं कीर्तितः ५ इति रामवचः श्रुत्वाऽगस्तितस्तैरवलोकितः ॥ कुंभयोनि
 स्तदारामं प्रीत्या वचनमब्रवीत् ६ शृणुराम यथा वृत्तं मेघनादस्य चेष्टितम् ॥ जन्मकर्मवरप्राप्तिसंक्षेपाद्भद्रतो मम ७ पुरा कृतयुगे रामपुलस्त्यो ब्रह्मणः सुतः ॥ तृणविंदुसुतायां
 सपुत्रत्रैलोक्यविश्रुतम् ८ निर्ममे विश्रवानामघेयं वेदनिर्धि शुभम् ॥ भरद्वाजसुतायां च विश्रवानिर्ममे सुतम् ९ श्रेष्ठं वैश्रवणं तस्मै प्रसन्नोऽभूद्विधिश्चिरात् ॥ विधिर्वैश्रवणा
 याऽथ तुष्टस्तत्तपसा ददौ १० मनोभिलषितं यानं धने शत्वमखंडितम् ॥ पुष्पकं चाप्येकदाऽसौ द्रुमुं विश्रवसं ययौ ११ पुष्पकेण धनाध्यक्षो ब्रह्मदत्तेन भास्वता ॥ नत्वा तातं त
 दा प्राहनस्थानं ब्रह्मणामम १२ दत्तं स्थेयं मया कुत्रतद्विचार्य वदस्व माम् ॥ विश्रवा ह्यपितं प्राह विश्वकर्मविनिर्मेता १३ लंकानां श्रीपुरीश्रेष्ठा सागरे स्तिसुमंडिता ॥
 त्यक्त्वा विष्णुभया दैत्या विविशुस्तारं सातलम् १४ सुखं त्वं वसतस्यां हितयेत्युक्त्वा धनेश्वरः ॥ गत्वा तस्यां चिरकालमुवासा पितृसंमतः १५ कस्मिंश्चित्त्वथ काले हि सुमालीना
 मराक्षसः ॥ दुहित्रा व्यचरन्म्यां पुष्पकेतं ददर्श सः १६ हिताय चितया मासराक्षसानां महामनाः ॥ कैक्सीतनयामाह गच्छ विश्रवसं मुनिम् १७ वरयस्व मुनेस्तेजः प्रतापा
 ते सुताः शुभाः ॥ भविष्यन्ति धनाध्यक्षतुल्या नो हितकारिणः १८ सा संध्यायां ययौ शीघ्रं मुनेरग्रेव्यवस्थिता ॥ लिखन्ती भुवि पादां गुष्ठेन चाधोमुखी स्थिता १९ तामपृच्छ
 न्मुनिः कात्वं साऽऽह त्वं वेतुमर्हसि ॥ ततो ध्यात्वा मुनिः सर्वज्ञात्वा तां प्रत्यभाषत २० ज्ञातं तवामिलषितं मत्तः पुत्रानभीप्ससि ॥ दारुणायां तु वेलायामागताऽसि सुमध्यमे २१
 अतस्ते दारुणौ पुत्रौ राक्षसौ संभविष्यतः ॥ साऽब्रवीन्मुनिशार्दूलं त्वत्तोप्येवं विधौ सुतौ २२ तामाहां सति मज्जोयस्ते भविष्यति महामतिः ॥ ततः सा सुषुप्ते पुत्रानयथा काले सुम
 ध्यमा २३ रावणं कुंभकर्णचक्रौर्चीशूर्पणखां शुभाम् ॥ कुंभीनसीकनीयां संवृतीयं तं विभीषणम् २४ रावणः कुंभकर्णश्च त्रयोदुहितरस्तथा ॥ दुर्हताः प्राणिभक्षाश्च बभूवुर्मुनिर्हि
 सकाः २५ एकदारावणो मात्रालिङ्गार्थं प्रेषितः शिवम् ॥ कर्तुं प्रसन्नमकरोत् कैलासे कर्मदुष्करम् २६ किंचित्स्वीयं शिरश्छित्त्वा वीणां कर्तुं समुद्यतः ॥ कृत्वा पीठं हि देहस्य तन्मू
 लं शिरसस्तथा २७ तदग्रं पादयोः कृत्वा शंकून् गुलिभिस्तथा ॥ तं त्रीः कृत्वाऽत्र मालाभिः शतशोऽथ सहस्रशः २८ एवं कृत्वा स्वदेहस्य वीणां षड्जस्वरैर्मुहुः ॥ चकार स्वमुखे
 नैव गां धर्वा गायनं शुभम् २९ तदानंदीश्वरं प्राह शं करो लोकशंकरः ॥ शिरःसंधाय हस्तेन त्वया वाच्योऽद्य रावणः ३० आत्मलिङ्गं राक्षसं त्वां शं करो न प्रदास्यति ॥ हृद्रतं हि म
 या ज्ञातं शंभोस्त्वं या हि स्वस्थलम् ३१ इत्युक्त्वा प्रेषणीयः सरावणः स्वस्थलं त्वया ॥ इति शंभोर्वचः श्रुत्वा ययौ नंदी सरावणम् ३२ शिरःसंयोज्य हस्तेन शिवोक्तं तं न्यवेदयत् ॥

तच्छ्रुत्वा रावणश्चापि समतिक्रम्य तानि शाम् ३३ चकार पूर्ववद्गानं द्वितीयदिवसे पुनः ॥ नंदिना शंकरश्चापि पूर्ववत्तन्व्यवेदयत् ३४ इत्थं दशदिनान्येव गतानि रावणस्य च ॥
अथ तत्कर्मणा तुष्टः शंकरो गायनेन च ३५ भूत्वा प्रसन्नस्तं प्राह वरं वरय चेति वै ॥ दृष्ट्वा शंभुरावणोऽपि शिरसा तेन संधितः ३६ वारयामास मन्मात्रे ह्यात्मलिंगं तथा मम ॥ पत्न्य
र्थं पार्वतीं देहितुं त्वेच्छाददौ शिवः ३७ गृहीत्वा गंतुं कामं तं पुनः प्राह हरस्तदा ॥ मत्तोषार्थं त्वया वीरदशवारं निजं शिरः ३८ खड्गेन च्छेदितं यस्मात्तस्मात्तेऽप्यशिरांसि हि ॥
दशविंशद्भुजाश्चापि भविष्यंति गिरामम ३९ तदा स रावणस्तुष्टो गिरिजालिंगं संयुतः ॥ विंशद्भुजो दशग्रीवः स्वस्थलं गंतुं मुच्यतः ४० कल्पभेदाच्छतशिराः शतवारं प्रखंडि
तैः ॥ संप्रोक्तः स्वशिरोभिर्हिंशतद्वयभुजः काचित् ४१ तस्माद्दिह तवान् विष्णुस्त्वं तामार्गं प्रतार्य तम् ॥ तथैवाब्धेस्तटे लिंगं कर्णरावणात्त्वया ४२ गृहीत्वा स्थापितं पूर्वं
रावणोऽपि गृह्ययौ ॥ मंदोदरीं हरेर्वाक्याल्लब्ध्वा मय सुतां शुभाम् ४३ मातुः कार्यमसंपाद्य तूष्णीमेवाऽतिलज्जितः ॥ मंदोदर्याऽकरोत्स्वीयं विवाहं तोष पूरितः ४४ दृष्ट्वैक
दाघनाध्यक्षं पुष्पकस्थं तु कैकसी ॥ पुत्रानधिकारयामास यूयं पंडामृतोपमाः ४५ सापत्नवंधुं ये दृष्ट्वा जायंते नात्र लज्जिताः ॥ ते मातृवचनं श्रुत्वा ययुर्गोर्कर्णमुत्तमम् ४६ दश
वर्षसहस्राणि कुंभकर्णोऽकरोत्तपः ॥ विभीषणोऽपि धर्मात्मा सत्यधर्मपरायणः ४७ पंचवर्षसहस्राणि पादां गुष्ठेन तस्थिवान् ॥ दिव्यवर्षसहस्रं तु धूमाहारो दशाननः ४८ पूर्ण
वर्षसहस्रे स्वं शीर्षमग्नौ जुहावसः ॥ एवं वर्षसहस्राणि न वतस्याऽतिचक्रमुः ४९ अथ वर्षसहस्रे तु दशमे दशमं शिरः ॥ छेत्तुं कामस्य धर्मात्मा प्रसन्नोऽमृत्युजापतिः ५० उवाच व
चनं ब्रह्मा वरं वरय कांक्षितम् ॥ तदोवाच दशास्यस्तमवध्यत्वं वृणोम्यहम् ५१ सुपर्णनागयक्षेभ्यो देवेभ्यश्चासुरैरपि ॥ त्वतः शंभोर्महाविष्णोर्मानुषामेव वृणोपमाः ५२ तथे
त्युक्त्वा विधिस्तस्मै दशशीर्षाणि संददौ ॥ विभीषणाय स दुद्धिममरत्वं ददौ मुदा ५३ विमोहितं सरस्वत्या देवेन्द्रपदकांक्षिणम् ॥ कुंभकर्णविधिः प्राह वरं वरय वांछितम् ५४ सोऽपि तं
वरयामास निद्रां पाप्मासिर्कीशुभाम् ॥ पाप्मासीये चैकदिनेऽज्ञानं ब्रह्माऽपि दत्तवान् ५५ ततो तद्ज्ञानमगमद्विधिस्तेऽपि गृह्ययुः ॥ सुमाली वरलब्धांस्तान् ज्ञात्वा दौहित्रसत्त
मान् ५६ पातालाग्निर्भयः प्रायात्प्रहस्ताद्यैर्भुवं सुखम् ॥ मंत्रिवाक्याद्दशास्योऽपि निष्कास्य धनदं बलात् ५७ लंकापुर्याराक्षसैस्तुलंकाराज्यं चकार सः ॥ धनदः पितरं पृ
ष्ट्वा त्यक्त्वा लंकां महायशाः ५८ गत्वा कैलासशिखरं तपसा तोषयच्छिवम् ॥ तेन सख्यमनुप्राप्य तेनैव पारिनादितः ५९ अलंकां नगरीं तत्र निर्ममे विश्वकर्मणा ॥ दिक्पालत्वम
नुप्राप्य शिवस्य वरदानतः ६० रावणो विद्युज्जिह्वाय ददौ शूर्पणखां तदा ॥ पारिवर्हददौ तस्यै दंडकारण्यमुत्तमम् ६१ मातृस्वसुः सुतान् बंधूंश्चिशिरः खरदूषणान् ॥ साहा
य्यार्थं ददौ तस्यै तत्कातितुष्टेऽचिरात् ६२ कुंभीनसी ददौ हर्षान्मधुदैत्याय रावणः ॥ ददौ मधुवनं तस्यै पारिवर्हमनुत्तमम् ६३ खड्गजिह्वाय तां कौचीं ददौ प्रेम्णा दशाननः ॥ प
रं लंका पारिवर्हददौ तस्यै मनोरमम् ६४ वैरोचनस्य दौहित्रीं वृत्रज्वालेति विश्रुताम् ॥ स्वयं दत्तामुदोषाहं कुंभकर्णाय रावणः ६५ गंधर्वराजस्य सुतां शैलूषस्य महात्मनः ॥ विभीष
णस्य भार्यां सरमां सुदावहत् ६६ ततो मंदोदरीं पुत्रं मेघनादमजीजनत् ॥ जातमात्रस्तु यो नादं मेघवत्प्रचकार ह ६७ ततः सर्वेऽनुवन्मेघनादोऽप्यमिति वैजनाः ॥ गुहायां कुंभक

णोऽपिनिद्राव्याप्तोविनिद्रितः ६८ ततःसरावणश्चापिदेवगंधर्वकिन्नरान् ॥ हत्वाऋषीश्वरात्रागान्स्त्रियस्तेषामपाहरत् ६९ धनदोऽपिचतच्छ्रुत्पारावणस्याक्रमंतदा ॥ अधर्मं
 माकुरुष्वेतिदूतवाक्यैर्न्यवारयत् ७० ततःकुद्धोदशग्रीवोजगामधनदालयम् ॥ विनिर्जित्यधनाध्यक्षंजहार्तस्यपुष्पकम् ७१ अलकायांयदासीत्ससेनयारावणस्तदा ॥ निशाया
 मेकदाभ्रातुःकुबेरस्यसुतेनहि ७२ प्रार्थितासापुरारंभाचकारनियतंदिनम् ॥ अज्ञातवृत्तावेगेनययौखाह्वपुरस्वना ७३ रावणोऽपिचतादृष्ट्वाबलादेवप्रभुक्तवान् ॥ चिरान्मुक्ताऽथवृ
 त्तंसाकौबेरीसंन्यवेदयत् ७४ कुद्धःसोऽपिददौशापंरावणायमहात्मने ॥ अद्यारभ्यदशस्यश्चेद्विरक्तांस्त्रियमुत्तमाम् ७५ हठाद्भोक्ष्यतिचेत्तर्हिक्षणमात्रान्मरिष्यति ॥ इतिशापं
 रावणोऽपिशुश्रावचारवाक्यतः ७६ तदारभ्यस्त्रियंकाममनिच्छंतीनधर्षयत् ॥ ततोयमंचवरुणंनिर्जित्यसमरसुरः ७७ स्वर्गलोकमगानूर्णदेवराजजिघांसया ॥ ततोरावणमभ्ये
 त्यवबंधत्रिदशेश्वरः ७८ तच्छ्रुत्वासहसागत्यमेघनादःप्रतापवान् ॥ कृत्वायुद्धंमहाघोरंजित्वात्रिदशपुंगवम् ७९ इंद्रंघृत्वादृष्ट्वामेघनादोमहाबलः ॥ मोचयित्वास्वपितरंयु
 हीत्वेन्द्रंययौपुरीम् ८० ब्रह्मातमोचयामासदेवेन्द्रंमेघनादतः ॥ दत्त्वावरान्नाक्षसायब्रह्मास्वभवनंययौ ८१ इंद्रजिन्नामतस्याभूत्तदारभ्यरघूत्तम ॥ रावणादपियश्वासिद्वलिष्ठः
 समरप्रियः ८२ मेघनादादयश्चेतितस्मात्प्रोक्तंतावग्रतः ॥ एतैर्मुनीश्वरैःपूर्वतन्निमित्तंमयोरितम् ८३ रावणोविजयीलोकान्सर्वान्जित्वाक्रमेणतु ॥ जित्वावर्द्धिनिर्ऋतिं
 चवायुमीशंययौमुदा ८४ कैलासंतोलयामासबाहुभिःपरिघोपमैः ॥ तदाभीताशिवं देवीदोभ्यांसापरिष्वस्वजे ८५ शिवोऽपिवामपादांगुष्ठेनकैलासमूर्द्धनि ॥ मारंदत्वा
 गिरिखर्वचकाराथशनैःशनैः ८६ तदातद्विरसंभूतवल्लिसंधिपुदोर्लताः ॥ विशंच्चापिरावणस्यताआसन्मार्दिताःक्षणात् ८७ सतेनाक्रंदयामासस्तंभसंबद्धचोरवत् ॥ त
 दानंदीश्वरेणाऽपिशतोऽयंरावणेश्वरः ८८ चंचलंकर्मयस्मात्तेकपितुल्यमतोऽसुर ॥ वानरैर्मानुषैश्चैवनाशंगच्छसिकोपिना ८९ ततःकालांतरेणायंशंभुनैवविमोचितः ॥
 शतोऽप्यगणयन्वाक्यंययौ हेहयपत्तनम् ९० बहिर्गतंनृपंश्रुत्वासहस्रार्जुननामकम् ॥ मध्यान्हेरावणश्चक्रेवायांशिवपूजनम् ९१ अधस्तस्मान्नर्मदायाभुजपाशैश्चसेतु
 वत् ॥ स्तंभयामासनीरौघंजलक्रीडांगतोऽर्जुनः ९२ वेष्टितोऽप्युत्तनारीभिस्ततोऽयंरावणंतदा ॥ प्लावयामासध्यानस्थंज्ञातस्तत्कर्मणार्जुनः ९३ मुक्त्वाध्यानादिकंसर्वं
 युद्धंचक्रेऽर्जुनेनसः ॥ तेनबद्धोदशग्रीवःकंठेरंतुमुतायतम् ९४ ददौदशाननंप्रीत्याकाष्ठनिर्मितहस्तिवत् ॥ कियत्कालांतरेणैवपुलस्त्येनसमोचितः ९५ ततोऽतिबलमा
 साद्यजिघांसुर्हरिपुंगवम् ॥ सागरेध्यानमासीनंपश्चाद्भागेशनैर्ययौ ९६ घृतस्तेनैवकण्ठेणवालिनादशकंधरः ॥ भ्रामयित्वातुचतुरःसमुद्रान्रावणंहारिः ९७ किष्किंघां
 स्वांययौवेगादग्रेदृष्ट्वांगदंशिशुम् ॥ प्रीत्यातंचुंबनंदातुंदोभ्यांकिट्यांन्यवेशयत् ९८ तदाबाहोश्चंचलत्वात्कक्षात्सपतितोभुवि ॥ तंघृष्ट्वास्वजनान्स्त्रीश्चदर्शयामासवै
 मुदा ९९ प्रेक्षस्योपरिपुत्रस्यवबंधाधोमुखंचिरम् ॥ आसीत्सौगदभूत्रस्यधाराधौताननोऽसुरः १०० स्वयमेवततोवालीबहुकालेगतेसति ॥ ददावाज्ञांदशस्या
 यतेनसख्यंचकारसः १०१ रावणःसपुनःस्थित्वापुष्पकेव्यचरत्सुखम् ॥ पश्यन्नानाविधान्वीरान्प्रययौपातालमुत्तमम् १०२ तत्रघृष्ट्वापुरंरम्यंबलेःकोटिरविप्रभम् ॥

१ स्वयमितिपाठः । २ विपजारावणस्यापीतिपाठः । ३ मुहुःइतिपाठः ।

ततेजोहततेजस्तत्पुष्पकंनचचालवै १०३ ततःस्वयंययौतूष्णीमेकपुवदशाननः ॥ पुरंप्रविश्यतद्धारित्वाददर्शचवामनम् १०४ कोटिसूर्यप्रतीकाशंपीतकौशे
 यवाससम् ॥ चतुर्भुजं सपत्नीकंदाररक्षणतत्परम् १०५ त्वां प्राह स दशग्रीवः कोऽत्र राजाऽस्ति मां वद ॥ तूष्णीं स्थितो वामनस्त्वमपि तं नोत्तरं रिपोः १०६ तदा
 त्वां वधिरं मत्वासविवेश बलेर्हम् ॥ तत्र दृष्ट्वा चलिं पत्न्या सारिकीडनतत्परम् १०७ तस्यैतत्रक्षणं तूष्णीं बलेर्लक्ष्मीं व्यलीकयत् ॥ तावद्दूरं बलेर्हस्तात्कीडापाशोऽ
 पतद्भुविः १०८ तमानेतुं रावणाय बलि राज्ञापयत्तदा ॥ रावणोऽपि तमानेतुं ययौ पाशांतिकं जवात् १०९ प्रोच्च चालभुवः पाशं करेण न च चालसः ॥ विंशदोर्भिः क्रमे
 णाऽसौ यावत्पाशं प्रचालयत् ११० तावदंगुलयः सर्वाः पाशभारेण पीडिताः ॥ ननिष्कसुः पाशतलाभूणि तारुधिरधुताः १११ तदा बुकोशदीर्घसचिरकालं दशाननः ॥ ततो
 विहस्य दास्यात् पाशमानीय वै बलिः ११२ धिक्काधिकृत्वा रावणं तं गृहान्निष्कासयद्बहिः ॥ ततो घृतो राजदूतैस्तदुच्छिष्टैस्तुपोषितः १३ अश्वानां शकृतं नीत्वा प्राक्षिपत्प्र
 त्यहं बहिः ॥ एकदा द्वारपंगत्वा प्रार्थयामास त्वां मुहुः १४ त्वया स्वपादलग्नः स्वपादांगुष्ठेन खेऽर्पितः ॥ तदाऽतिमुदितो लंकां चिरकालेन रावणः १५ ययौ मेने निजं जन्म
 द्वितीयं जातमद्य वै ॥ रावणः परमप्रीत एव लोकां न्महाबलः १६ कर्तुं तान्त्स्ववशां न्निर्व्यभ्रामपुष्पकस्थितः ॥ दृष्ट्वा कदाऽत्र साकेते पूर्वजं तव दीक्षितम् १७ अनरण्यसंगरे
 ण चकार पतितं रणे ॥ तदाऽज्ञतोऽनरण्येन मद्देशे रघुनंदनः १८ भूत्वा त्वांसंगरेणैव सकुटुंबं वधिष्यति ॥ इत्युक्त्वा सगतो नाकिं रावणोऽपि पुरीययौ १९ सनत्कुमारमेकां
 ते सन्निरीक्ष्यैकदाऽसुरः ॥ नत्वा प्रच्छदेवेषु को वरश्चेति सादरम् १२० मुनिः प्राह महाविष्णुं तच्छ्रुत्वा प्राह तं पुनः ॥ विष्णुना ये हता युद्धे राक्षसाद्यालभंतिकाम् १२१
 मतिं चेति मुनिः प्राह ते मुक्तिं यांति दुर्लभाम् ॥ पुनः प्रच्छतं नत्वा केनोपायेन वै हरेः १२२ भविष्यत्यत्र मे मृत्युस्तदा तं मुनिं ब्रवीत् ॥ त्रेतायां नररूपेण रामो विष्णुर्भवि
 ष्यति १२३ अयोध्यायां तदा तेन कृत्वा वैरं सुदारुणम् ॥ तस्माद्वधं कुरुष्व त्वमात्मनः परमात्मनः १२४ तेन गच्छसि मुक्तिं त्वं तच्छ्रुत्वा स दशाननः ॥ विरोधार्थं जन
 कजामाहरद्वौ तमीतदात् १२५ अशोके रक्षिता तेन मातृवत्स्ववधेच्छया ॥ एकदानारदं दृष्ट्वा नत्वा प्रच्छ रावणः १२६ भगवन् ब्रूहि मे यो दुकुत्र संति महाबलाः ॥ यो
 दुमिच्छामि बलिभिस्त्वं जानासि जगन्नयम् ॥ १२७ मुनिर्ध्यात्वा चिरात्प्राह श्वेतद्वीपनिवासिनः ॥ महाबलामहाकायास्तत्र याहि महामते १२८ विष्णुपूजारता
 ये वै विष्णुनानि हताश्च ये ॥ तेषु वतत्र संजाता ह्यजेयाश्च सुसामुरैः १२९ तच्छ्रुत्वा रावणो वै गान्धर्वभिः पुष्पकेनैतः ॥ यो दुकामो ययौ गर्वाच्छ्वेतद्वीपांतिकं मुदा १३०
 तत्प्रमाहततेजस्कं पुष्पकं नाचलत्पुनः ॥ त्यक्त्वा विमानं प्रययौ स्वयमेव दशाननः १३१ प्रविशेव तद्द्वीपं घृतो हस्तेन योषिता ॥ गच्छंत्या कस्यचिद्दास्यापुष्पाण्या
 नयितुं वनम् १३२ तया पृष्ठः कुतः कोऽसि मे पितः केन वा वद ॥ इत्युक्त्वा लीलायां स्त्रीभिर्हसंतीभिर्मुहुर्मुहुः १३३ मुखेषु ताडितो हस्तैर्भ्रांमितोऽधोमुखं चिरम् ॥
 धृत्वेकं तत्पदं तांभिः क्षिप्तं कंदुकवन्मुहुः १३४ परस्परं हि कीडद्भिः कया त्यक्तस्तु लीलाया ॥ पपात परलंकायां कौचायाः शौचकूपके १३५ कृच्छ्रादस्ताद्विनिर्मुक्त

१ श्रीमहाभारतः ।

स्तासांस्त्रीणां दशाननः ॥ आश्चर्यमनुललब्ध्वाचितयामासदुर्मतिः १३६ विष्णुनायेहतायुद्धेतेषामेतादृशंबलम् ॥ तर्ह्यत्रनिहतस्तेनश्वेतद्वीपंवजाम्यहम्
 १३७ मयिविष्णुर्यथाकुप्येतथाकार्यकरोम्यहम् ॥ इतिनिश्चित्यवैदेहोजहाररावणोवनात् १३८ जानश्रेवंमहालक्ष्मीसजहारज्वनीसुताम् ॥ मातृवत्पाल
 यामासत्वत्तःकांक्षन्वधंनिजम् १३९ ॥ श्रीरामचंद्रउवाच ॥ वालिसुग्रीवयोजन्मश्रोतुमिच्छामित्वन्मुखात् ॥ रवींद्रौवानराकारौजज्ञातइतितच्छ्रुतम् १४०
 ॥ अगस्त्यउवाच ॥ मेरौस्वर्णमयेपूर्वसभायांब्रह्मणःकदा ॥ चेत्राम्यांपतितंदिव्यमानंदंशुजलंतदा ४१ तद्वहीत्वाकरेब्रह्माध्यात्वाकिंचित्तदत्यजत् ॥ मृमौपतितमा
 त्रेणतस्माज्जातोमहाकपिः ४२ तमाहद्रुहिणोवत्सत्वमत्रवससर्वदा ॥ एवंबहुतिथेकालेगतेक्ष्विरजाःसुधीः ४३ कदाचित्पर्यटन्मेरौफलमूलार्थमुद्यतः ॥ अपश्यदिव्य
 सलिलांवापीमणिशिलाचिताम् ४४ पानीयंपातुमगमतत्रच्छायामयंकपिम् ॥ दृष्ट्वाप्रतिकर्पिमत्वानिपपातजलांतरे ४५ तत्राऽदृष्ट्वाहरिंशीघ्रंवाहिरुत्क्षुत्यसंययौ ॥ अ
 पश्यत्सुंदरीनारीमात्मानंविस्मयंगतः ४६ ततोददर्शमघवासोऽत्यजद्वीर्यमुत्तमम् ॥ तामप्राप्यैवतद्वीर्यंवाल्देशेऽपतद्भुवि ४७ वालीसमभवत्तत्रशक्रतुल्यपराक्रमः ॥
 भानुरप्यागमतत्रतदानीमेवभामिनीम् ४८ दृष्ट्वाकामवशोभूत्वाग्रीवादेशेऽसृजन्महत् ॥ बीजंतस्यास्ततःसद्योसुग्रीवोबलवानभूत् ४९ पुत्रद्वयंसमादायगत्वासानिद्रि
 ताक्वचित् ॥ प्रभातेपश्यदात्मानंपूर्ववद्वानराकृतिम् १५० तदृत्तंतुविधिःश्रुत्वाकिष्किंधाराज्यमुत्तमम् ॥ ददौसवानरेद्रायपुत्राम्यांतत्रसंस्थितः ५१ मृतेक्ष्विरजस्या
 भूद्वालीपुर्याकपीश्वरः ॥ एवंतेकथितंरामयथापृष्टंत्वयामम ५२ ॥ श्रीरामचंद्रउवाच ॥ यदाऽसौवालिनाबंधुःकिष्किंधायाबहिष्कृतः ॥ तदातस्यैवसचिवःश्रीमान्पव
 ननंदनः ५३ नवेदकिंवलेनैजंवालितुल्यपराक्रमः ॥ इतिरामवचःश्रुत्वापुनस्तंमुनिरब्रवीत् ५४ केसरीनामविख्यातःकपिरंजनपर्वते ॥ तस्यास्तांचशुभेपल्यौवान
 र्यविकदागिरौ ५५ प्लवंगस्यांजनीनाग्रीस्थितातावच्चत्वात्तदा ॥ पपातपायसमयःपिंडोऽग्रीमुखाद्भुवि ५६ यदानीतस्तुकैकेय्याकरादृष्ट्याशुभःपुरा ॥ तंपिंडंभक्षया
 मासवानरीह्यमृतोपमम् ५७ एतस्मिन्नंतरेतत्रमार्जारस्यासमागता ॥ पतिनासहितेतेद्वेक्रीडंत्यौवसनंतयोः ५८ अहरत्पवनोवेगादृष्ट्वावायुस्तदूरवः ॥ अंजनीप्रा
 र्थयामासतयाभोगंचकारसः ५९ तथैवप्रार्थयामासमार्जारास्यांसनिर्ऋतिः ॥ तयाऽकरोद्रर्तितत्रसोऽपिपर्वतमूर्धनि १६० तयोस्ताभ्यांसमुत्पन्नौवानर्यामारुतात्म
 जः ॥ मार्जार्याःसममूद्धोरःपिशाचोघर्घरस्वनः ६१ चैत्रेमासिसितेपक्षेहरिदिन्यामघाभिधे ॥ नक्षत्रेससमुत्पन्नोहनुमानरिपुसूदनः ६२ महाचैत्रीपूर्णिमायांसमुत्पन्नौ
 ऽजनीसुतः ॥ वंदंतिकल्पभेदेनबुधाइत्यापिकेचन ६३ बालभावेऽपिपयःपूर्वदृष्टोद्यंतंविभावसुम् ॥ मत्वापक्वफलंचेतिजिघृक्षुर्लालयोत्क्षुतः ६४ योजनानांपंचशतंवायु
 वेगेनमारुतिः ॥ राहुस्तस्मिन्दिनेदर्शयौसूर्यरघूत्तम ६५ तावदृष्ट्वाघर्षकामंरवेरग्रेकपिस्थितम् ॥ तदाराहुर्मयादेवरविमुक्त्वेन्द्रमाययौ ६६ राहुःप्राहशचीनाथंतव
 पीडांकरोम्यहम् ॥ दत्तःपूर्वत्वयासूर्यःपीडांकर्तुमुरेश्वर ६७ तत्रविघ्नंसमुत्पन्नंतत्त्वंशीघ्रंनिवारय ॥ तद्राहुवचनादिद्रुःसमारुह्यगजोपरि ६८ देवैर्युतोययोवेगाददर्श

२०१ शशासुरामोर्ध्वेणराज्यं परमधर्मधिर ॥ कथाः संस्थापयामास सर्वलोकमलापहाः २०२ एकादशसहस्राणि सैकादशसमानि च ॥ त्रेतायुगभवान्येव वर्षाणि रघुनंदनः
 २०३ चकारराज्यधर्मेण लोकवन्द्यपदाब्जः ॥ कलेर्मनेन ज्ञेयानिलक्ष्णैकादशैव हि २०४ सैकादशशतान्यत्र रामो राज्याचकार सः ॥ एकपत्नीव्रतोरामो राजर्षिः
 सर्वदा शुचिः २०५ यस्यैकमेव तच्चासीत् पत्नी वाक्यं शरस्तथा ॥ ग्रहमेधीयमखिलमाचरन् शिशुं क्षरात् ६ सीताप्रेम्णाऽनुवृत्त्या च प्रश्रयेण दमेन च ॥ मर्तुर्मनोहरा
 सा पत्नी भावज्ञासाह्वियाभिया ७ युक्तार्तरंजयामास राजानं राघवं सुदा ॥ पूर्वगिरीन्द्रजे प्रीतिं तं राप्रराज्योत्तरी द्ववम् ८ चरितं रघुनाथस्य यथाष्टुष्ट्वयामम ॥ श्रवणात् सर्व
 पापघ्नं महामंगलकारकम् २०६ सा रकांडमिदं देविये गृष्वांति नरीतमाः ॥ तेषां मनोरथाः सर्वे परिपूर्णा भवन्ति हि २१० ॥ ॥ इति श्रीमच्छतकोटिरामचरितां तर्गत
 श्रीमदानंदरामायणे वाल्मीकीये सारकांडे अगस्तिरामशिवपार्वतीसंवादे त्रयोदशः सर्गः ॥ १३ ॥ ॥ श्रीरामचंद्रार्पणमस्तु ॥ ॥ प्रथमाध्यायः श्लोकाः ॥ १०९ ॥
 ॥ द्वितीये ॥ ३१ ॥ तृतीये ॥ ३९४ ॥ चतुर्थे ॥ १७० ॥ पंचमे ॥ १४० ॥ षष्ठे ॥ १३० ॥ सप्तमे ॥ १६९ ॥ अष्टमे ॥ १२५ ॥ नवमे ॥ ३१७ ॥
 दशमे ॥ २७३ ॥ एकादशे ॥ २८८ ॥ द्वादशे ॥ २०२ ॥ त्रयोदशे ॥ २१० ॥ ॥ एवं श्लोकसंख्या ॥ २५५८ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

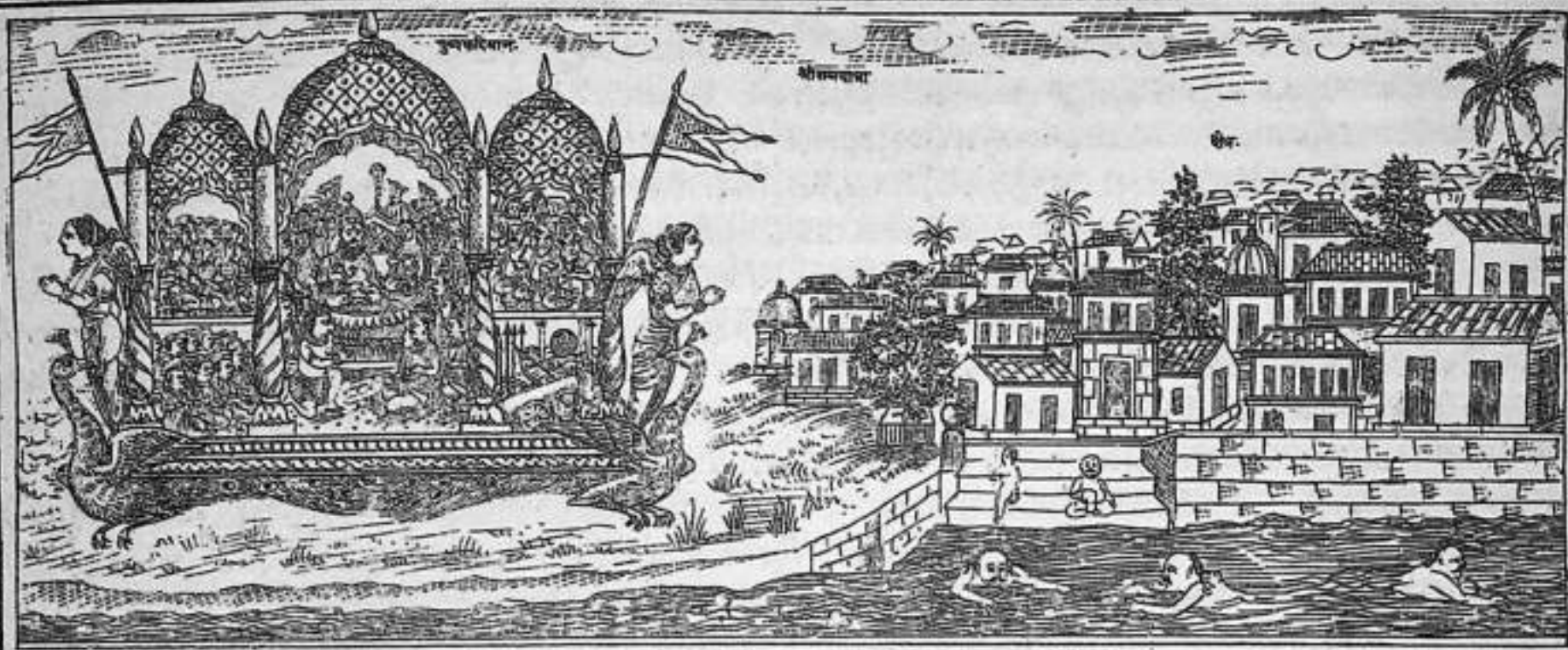
91

॥ इति श्रीमदानन्दरामायणे सारकाण्डं समाप्तम् ॥

॥ अथ श्रीमदानंदरामायणे यात्राकांडं प्रारभ्यते ॥

१३

यात्राकांडं २

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ श्रीपार्वत्युवाच ॥ ॥ सारकांडं त्वया शंभो कीर्तितं बहु पुण्यदम् ॥ मया श्रुतं तु पृच्छामि यत्तद्वदं तु त्वमर्हसि १ कथं कृता वा जिमेधारा घवेण बलीयसा ॥
 रामादीनां चतुर्णां हि बंधूनां संततिं वद २ स्वपुत्रबंधुपुत्राश्च कथं स्त्रीभिः सुयोजिताः ॥ दशवर्षसहस्राणि दशवर्षशतानि च ३ तथैकादशवर्षाणि त्रेतायुगमवानि हि ॥ राज्यं
 कृतं त्वया प्रोक्तं विस्तरात्तद्वदस्व माम् ४ यानि यानि चरित्राणि राघवेण कृतानि हि ॥ तानि तानि हि कृत्स्नानि विस्तराद्ब्रू मर्हसि ५ इति ददिवचः श्रुत्वा शंभुस्तो पुनरब्रवी
 त् ॥ ॥ श्रीमहादेव उवाच ॥ ॥ सम्यक् पृष्टं त्वया देविराघवस्य कथानकम् ६ ममापि हर्षः संजातस्तद्वदामि तवांतिकम् ॥ चरितं रघुनाथस्य शतकोटिप्रविस्तरम् ७ एकै
 कमक्षरं पुंसां महापातकनाशनम् ॥ वाल्मीकिना कृतं पूर्वमेकदा तद्वदामि ८ वाल्मीकिस्त्वेकदा भ्रातुं जगाम तमसां नदीम् ॥ शिष्येण सहितो गत्वा भूमौ स्थाप्य कमंडलुम्
 ९ आवश्यकं तु संपाद्य कृत्वा शौचविधिततः ॥ यावद्गच्छति स्नानार्थं दर्भपाणिः स वै मुनिः १० तावद्दर्शितमसार्तिरेकौ तु कमुत्तमम् ॥ कौंचयुग्मे हतः कौंचो निषादेन पतन्नि
 णा ११ कौंचीशोकसमाविष्टा विललापाऽतिदुःखिता ॥ विमुक्तापतिना तेन द्विजेन सह चारिणा १२ ताम्रशीर्षेण मत्तेन पत्रिणा साहतेन च ॥ तथा विधं द्विजं दृष्ट्वा निषादेन
 निपातितम् १३ ऋषेर्धर्मात्मनस्तस्य कारुण्यं समपद्यत ॥ ततः करुणयाऽऽविष्टस्त्वधर्मोऽयमिति द्विजः १४ निशाम्य रुदती कौंचीमिदं वचनमब्रवीत् ॥ मानिषादप्रति
 ष्ठां त्वमगमः शाश्वतीः समाः १५ यत्कौंचमिथुना देकमवधीः काममोहितम् ॥ तस्येत्थं ब्रुवतश्चिता बभूव हृदिवीक्षतः १६ शोकार्तेनास्य शकुनेः किमिदं व्याहृतं मया ॥ चिं
 तयन्समहाप्राज्ञश्चकार मतिमान्मातिम् १७ शिष्यं चैवाऽब्रवीद्वाक्यमिदं स मुनिपुंगवः ॥ पादबद्धोऽक्षरसमस्तं त्रीलयसमन्वितः १८ शोकार्तस्य प्रवृत्तो मे श्लोको भवतु ना
 न्यथा ॥ शिष्यस्तु तस्य ब्रुवतो मुनेर्वाक्यमनुत्तमम् १९ प्रतिजग्राह संतुष्टस्तस्य तुष्टोऽभवन्मुनिः ॥ सोऽभिषेकं ततः कृत्वा तीर्थे तस्मिन् यथाविधि २० तमेव चितयन्नर्थमु
 पावर्तत वै मुनिः ॥ भरद्वाजस्ततः शिष्यो विनितिः श्रुतवान्गुरोः २१ क्लृप्तं पूर्णमादाय प्रहृष्टश्च जगाम ह ॥ सप्रविश्याश्रमपदं शिष्येण सह घर्मवित् २२ उपविष्टः कथांश्चा
 न्याश्चकार ध्यानमास्थितः ॥ तत्राजगाम लोकानां कर्ता ब्रह्मा स्वयं प्रभुः २३ चतुर्मुखो महातेजा द्रष्टुं तं मुनिपुंगवम् ॥ वाल्मीकिरथ तं दृष्ट्वा सहस्रोत्थाय वाग्यतः २४ प्राज
 लिः प्रयतो भूत्वा तस्थौ परमविस्मितः ॥ पूजयामास तं देवं पादाध्यासनं वंदनैः २५ प्रणम्य विधिवच्चैनं दृष्ट्वा चैव निरामयम् ॥ अथोपविश्य भगवानासने परमार्चिते २६
 महर्षये वाल्मीकिये संदिदेशासनं ततः ॥ ब्रह्मणा समनुज्ञातः सोऽप्युपाविश दासने २७ उपविष्टे तदा तस्मिन् साक्षाल्लोकपितामहे ॥ तद्व्रतेनैव मनसा वाल्मीकिर्ध्यानमास्थितः
 २८ पापात्मना कृतं कष्टं वैरग्रहणबुद्धिना ॥ यस्तादृशं चारुवं कौंचं हन्यादकारणम् २९ शोचन्नेव पुनः कौंचमुपश्लोकमिमं जगौ ॥ पुनरंतर्गतमना भूत्वा शोकपरायणः ॥
 ३० तमुवाच ततो ब्रह्मा प्रहसन्मुनिपुंगवम् ॥ श्लोक एव त्वया बद्धो नात्र कार्या विचारणा ३१ मच्छंदादेव ते ब्रह्म प्रवृत्तेयं सरस्वती ॥ रामस्य चरितं कृत्स्नं कुरु त्वष्टा पिसत्तम ॥
 ३२ धर्मात्मनो गुणवतोलोके रामस्य धीमतः ३३ वृत्तं कथय धीरस्य यथा तेन रदाच्छ्रुतम् ॥ रहस्यं च प्रकाशं च वृत्तं तस्य धीमतः ३४ रामस्य सहसौ मित्रे कीशानारक्ष

१ राक्षसानां च सर्वदाः इति पाठः ।

सांतथा ॥ वेदेह्याश्चैवयदृत्तंप्रकाशंयदिवारहः ३५ तच्चाप्यविदितंसर्वविदितंतेभविष्यति ॥ नतेवागवृताकाव्येकाचिदत्रभविष्यति ३६ कुरुरामकथापुण्यांशोकवद्वा
मनोरमाम् ॥ यावत्स्थास्यंतिगिरयःसरितश्चमहीतले ३७ तावद्रामायणकथालोकेषुप्रचारिष्यति ॥ यावद्रामायणकथात्वत्ताप्रचारिष्यति ३८ तावदूर्ध्वमधश्चत्वमल्लो
केषुनिवत्स्यसि ॥ इत्युक्ताममवानब्रह्मास्वयंरामस्यधीमतः ३९ चरित्रंश्रावयामासवेदवाक्यैःसुपुण्यदैः ॥ ततस्तेनार्चितोब्रह्मातत्रैवांतरधीयत ४० ततःसशिष्योभग
वानमुनिर्विस्मयमाययौ ॥ तस्यशिष्यास्ततःसर्वेजगुःश्लोकमिमंपुनः ४१ मुहुर्मुहुःप्रीयमाणाःप्राहुश्चष्टशविस्मिताः ॥ समाक्षरैश्चतुर्भिर्यःपादैर्गीतोमहाविष्णा ४२ सोऽनु
व्याहरणाद्भूयःशोकःश्लोकत्वमागतः ॥ तस्यबुद्धिरियंजातामहर्षेर्भावितात्मनः ॥ कृत्स्नंरामायणंकाव्यमीदृशैःकरवाण्यहम् ४३ उदारवृत्तार्थपदैर्मनोरमैस्तदास्यरामस्य
चकारकीर्तिमान् ॥ समाक्षरैःश्लोकवरैर्यशस्विनोमुनिःसकाव्यंशतकोटिसंमितम् ४४ ॥ ॥ इतिश्रीशतकोटिरामचरितान्तर्गतश्रीमदानंदरामायणेवाल्मीकीये यात्राकांडे
श्लोकोत्पत्तिरामायणकथनंनामप्रथमःसर्गः ॥ १ ॥ श्रीशिवउवाच ॥ वाल्मीकिनालुतंदेविशतकोटिप्रविस्तरम् ॥ रामायणंमहाकाव्यंजगद्मुनयश्चते १ आश्रमेतत्पठंति
स्मकथयंतिस्मतेमुदा ॥ तच्छ्रोतुममराःसर्वेविमानैश्चदिविस्थिताः २ श्रुत्वासर्वसविस्तारंवाल्मीकिंपुष्पवृष्टिभिः ॥ ववर्धुर्जयशद्वैस्तेप्रशंसंसुर्मुनीश्वरम् ३ ततोदेवाःस
गंधर्वायक्षनागाःसकिन्नराः ॥ मुनीश्वरागुह्यकाश्चपार्थिवाःपद्मभूस्त्वहम् ४ परस्परंतेकलहंचकुःकाव्यार्थमादरात् ॥ ब्रह्माद्यानिर्जराःप्रोचुःपन्नगान्दितिजान्नरा ५ वयं
काव्यंविनेष्यामोदिवंवाल्मीकिनालुतम् ॥ दितिजाःपन्नगाःप्रोचुःविनेष्यामोरसातलम् ६ वयंकाव्यंराघवस्यचरित्रंपावनंशुभम् ॥ ऋषीश्वराःसभूपालाःप्रोचुःकाव्यंहि
भूतलात् ७ नेतुंरसातलंस्वर्गेनदास्यामोवयंत्विदम् ॥ काव्यार्थमितितेचकुःकलहंरोमहर्षणम् ८ ततोदेविमयासर्वात्रिवार्यवचनैर्निजैः ॥ गत्वाऽहंतैस्तुक्षीराब्धौशेषप
र्यैकशायिनम् ९ विष्णुंस्तुत्वातुवेदोक्तैर्मन्त्रैर्नानाविधैरपि ॥ नानापूजोपहारैश्चपूजयित्वासविस्तरम् १० कृतवान्गीतवाद्यादितेनविष्णुःप्रबुध्यत ॥ पप्रच्छमांतदाविष्णुः
किमर्थबोधितोऽस्म्यहम् ११ वृत्तंसर्वमयादेविकथितंतत्सविस्तरम् ॥ काव्यार्थंकलहंश्रुत्वाप्रहस्यजगदीश्वरः १२ त्रिधाविभज्यकाव्यंतत्क्षणेनभक्तवत्सलः ॥ त्रय
स्त्रिशत्कोटिलक्षसहस्राणिपृथक्पृथक् १३ शतानित्रीणिश्लोकांश्चत्रयस्त्रिंशच्छ्लुभावनान् ॥ दशाक्षरमितान्मंत्रान्विभज्यतरमापतिः १४ द्वेऽक्षरेयाचमानायमहांशेषेददौ
हरिः ॥ उपदिशाम्यहंकाश्यातंतकालेनृणांश्रुतौ १५ रामेतितारकंमंत्रंतमेवविद्विषार्वति ॥ लक्ष्मीगरुडशेषेभ्योयाचमानेभ्यआदरात् १६ मंत्रत्रयंपृथक्विष्णुर्द
दौतेभ्योऽतिहर्षितः ॥ शेषोनिनायपातालंलक्ष्मीर्वैकुण्ठमादरात् १७ पृथिव्यामेवगरुडस्तंदधारमहायनुम् ॥ प्रापुःशेषात्पन्नगाद्याःसर्वेपातालवासिनः १८ स्वर्गे
प्रापुर्महालक्ष्म्यास्तंमनुंनिर्जरादयः ॥ तादर्याप्रापुर्महामंत्रंसर्वेभूतलवासिनः १९ मंत्रशास्त्रात्तत्स्वरूपंज्ञेयंशुहृंगिरींद्रजे ॥ ततःपूर्वविभागान्सददौविष्णुःपृथक्पृ
थक् २० एवंविभागंदेवेभ्यो (३३३३३३३३३) द्वितीयंपरमेश्वरः ॥ मुनीश्वरेभ्यो (३३३३३३३३३) नागेभ्यस्तृतीयंभागमुत्तमम् (३३३३३३३३३)

२१ ततोदेवानिजंभागंस्वर्गंनिन्युर्मुदान्विताः ॥ पातालेपन्नगाद्याश्चनिन्युर्भागंमुदानिजम् २२ आसीद्भागोमुनीनांहिपृथिव्यांगिरिजात्मजे ॥ तस्यापिविस्त-
 रंक्षयेविभक्तोविष्णुनायथा २३ सप्तद्वीपेषुसर्वत्रविभक्तःसप्तधापुनः ॥ कोटश्चत्वारिलक्षाणिषट्सप्ततिमितानिहि २४ सहस्राणितथैकोनविंशच्चैवतथापुनः ॥
 सप्तचत्वारिंशन्मिताःश्लोकाश्चेतिपृथक्पृथक् २५ विभक्तंसप्तधादेविसप्तद्वीपेषुविष्णुना ॥ (४७६१९०४७) चतुःश्लोकाःशेषभूतायाचमानायवेधसे ॥
 २६ ददौविष्णुस्तुष्टमनानिजभक्तायभक्तिः ॥ पुष्करद्वीपभागश्चवर्षयोर्द्विविधाकृतः २७ कोट्यौद्वेष्टाष्टत्रिंशच्चलक्षाणिहितयापुनः ॥ सहस्राणिनैवायतथापंचशता-
 निहि २८ त्रयोविंशश्चश्लोकाश्चषोडशाक्षरजोमनुः (२३८०९५२३) एतद्विवाहृतौभागौविष्णुनावर्षयोस्त्वह २९ शाकद्वीपादिद्वीपानांपंचानांचपृथक्पृथक् ॥
 सप्तस्वपिचवर्षेषुसप्तैवहरिणायथा ॥ ततद्भागविभक्ताश्चताञ्छृणुष्वब्रवीम्यहम् ३० अष्टषष्टिहिलक्षाणिसहस्रेदेशतानिहि ॥ सप्तैवचतथाश्लोकाएकविंशच्छुभप्रदाः ॥
 (६८०२७५१) ३१ विभज्यषट्सुद्वीपेषुहरिणैवयथाक्रमम् ॥ जंबुद्वीपगतौभागोनववर्षेषुसादरम् ३२ विभक्तोविष्णुनादेवियथात्वांचब्रवीम्यहम् ॥ द्विपंचाशगुल-
 क्षाणितथागिरिवरात्मजे ३३ सहस्राण्येकनवतिःश्लोकाःपंचतथापुनः ॥ सप्ताक्षरमितामंत्रास्त्वेवंहिनवधाकृताः (५२९१००५) ३४ शेषमेकमक्षरंश्रीरितिस-
 र्वत्रविष्णुना ॥ नवखंडेषुतत्त्यक्तंतत्सर्वत्रनियोजयत् ३५ नानानामसुमंत्रेषुनतस्यनियमःकृतः ॥ विभज्येतिमहाविष्णुरहश्यमगमतदा ३६ अग्रेकालांतरेदेविदशा-
 स्योबुद्धिमत्तरः ॥ निजबुद्धिबलादेववेदानांचपृथक्पृथक् ३७ शतशश्चैवखंडानिकरिष्यतिऋजूनिच ॥ ज्ञात्वामंदधियोविप्राभविष्यंतीतिवैकलौ ३८ क्षीणायुषोव्य-
 ग्रचितास्तेषांयोग्यानिरावणः ॥ श्रीकृष्णोऽपिपुनर्देविव्यासरूपधरोभुवि ३९ मानवानांहितार्थायकाव्याद्रामायणात्पुनः ॥ भागाद्भारतवर्षांतर्गताच्चविविधानिहि
 ४० पृथक्पृथक्सप्तदशपुराणानिकरिष्यति ॥ भारतंतत्त्वितिहासचमहच्छ्रेष्ठंकरिष्यति ४१ भागाद्भारतवर्षान्तर्गतात्सारंविष्टह्यच ॥ सव्यासोभारतायैश्वर्यदाशार्तिन-
 गच्छति ४२ सरस्वत्यास्तटेव्यासोव्यग्रचितोभविष्यति ॥ एतस्मिन्नंतरेब्रह्मानारदायमहात्मने ४३ चतुःश्लोकैर्विष्णुदत्तैरुपदेशंकरिष्यति ॥ लब्ध्वातान्नारदश्चा-
 पिसुवीणारण्यन्मुहुः ४४ कीर्तयन्सुस्वरंगत्वामुनिसत्यवतीसुतम् ॥ ताञ्छ्लोकान्व्यासमुनयेसतदायुपदेक्ष्यति ४५ लब्ध्वाव्यासमुनिःश्लोकांस्तान्त्रामायणसंस्थिता-
 न् ॥ शार्तिलब्ध्वाततस्तेषांविस्तारंचकरिष्यति ४६ तेषामेवार्थमादायपुराणंपरमोदयम् ॥ अष्टादशसहस्रंहि श्रीमद्भागवताभिधम् ४७ करिष्यत्यष्टादशमंरम्यंजनम-
 नोहरम् ॥ भागवतस्यातएववाणीभिर्नाभविष्यति ४८ पुराणानांचसर्वेषांवाल्मीकीयैवगीःप्रिये ॥ पृथक्कर्तास्मृतोव्यासःश्रीमद्रामायणंशतम् ४९ करिष्यतितथा-
 न्यानिसव्यासोविविधानिच ॥ रम्याण्युपपुराणानिसारंसारंविष्टह्यच ५० भागाद्भारतखंडांतर्गताद्रामायणादुवि ॥ करिष्यंतितथान्येपिषट्शास्त्राणिमुनीश्वराः ५१
 तस्माद्रामायणादेवसारमुद्धृत्यसादरात् ॥ यत्किंचिद्विरीजेसूच्यांकीर्त्यतेवैकथानकम् ५२ रामायणांशजंविद्विःश्लोकमात्रमपीदृयत् ॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥ ॥ शंभोतेप्रष्टु-

१ सर्वेषुवर्षेष्वितिपाठः । २ भागाजंबुद्वीपांतरितिपाठः । ३ करिष्यतितथाव्यासःषट्शास्त्राणिमुनीश्वराःइतिपाठः ।

मिच्छामिव्यासायनारदोमुनिः ५३ स्वयंज्ञात्वाविधिविमुखाद्रम्यान्पातकनाशनात् ॥ यानरामचरितश्लोकांश्चतुरश्रोपदेक्ष्यति ५४ यैः करिष्यतिसव्यासोमुनिर्भा
 गवत्तंवरम् ॥ ताञ्छ्लोकांश्चतुरस्त्वंमांरुपयावकुमर्हसि ५५ ॥ श्रीशिवउवाच ॥ सम्यक्पृष्ट्वंशदेवि सावधानमनाःशृणु ॥ नारदोक्तांश्चतुरश्लोकांस्तवाग्रेप्रवदाम्यहम्
 ५६ नारदायाऽपि कथिताविधिनायेपुराशुभाः ॥ ब्रह्मणेविष्णुनापूर्वंश्रीरामचरितंयदा ५७ विभक्तं हितदादत्ताः शेषभूताः सुपुण्यदाः ॥ तान्शृणुष्वचतुरश्लोकान् विष्णु
 प्रोक्तान् स्वयंभुवे ५८ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अहमेवासमेवाग्रेनान्यद्यत्सदस्परम् ॥ पश्चादहंयदेतच्च योज्यशिष्येतसोऽस्म्यहम् ५९ ऋतेर्थयत्प्रतीयेत न प्रतीयेत चा
 त्मनि ॥ तद्विद्यादात्मनो मायांयथाभासोयथातमः ६० यथा महान्तिभूतातिभूतेषूच्चावचेष्वनु ॥ प्रविष्टान्यप्रविष्टानितथातेषु न तेष्वहम् ६१ एतावदेव जिज्ञास्यं तत्त्वं
 जिज्ञासुनात्मनः ॥ अन्वयव्यतिरेकाभ्यांयत्स्यात्सर्वत्र सर्वदा ६२ ॥ श्रीशिवउवाच ॥ एवंश्लोकामगवता चत्वारश्च प्रकीर्तिताः ॥ वेधसेयेतवाग्रेतेकीर्तितादेवि वैमया ६३
 एतेपवित्राः पापघ्नमर्त्यानां ज्ञानदायकाः ॥ अज्ञाननाशनाः सद्यः कीर्तनीयानरोत्तमैः ६४ एवंदेवित्वया पृष्टंयथातते निवेदितम् ॥ कथामारंभितां पूर्वमपुनाशृणुष्वहम्
 ६५ ततो रामायणं व्यासो विध्वस्तं मुनिभिः पुनः ॥ कृत्वैकत्र शेषभूतं सप्तकांडमितं शुभम् ६६ चतुर्विंशतिसाहस्रं रक्षिष्यति मुनिस्तदा ॥ आदावंतेततस्तस्य श्लोकास्त
 त्रकियंति हि ६७ चतुर्विंशतिसाहस्रे व्यासस्य रचिता अपि ॥ भविष्यंति गिरिजेऽग्रे भंगलाचरणादिषु ६८ रामायणान्यनेकानि पृथग्ग्रे मुनीश्वराः ॥ भागाद्धारत खंडांत
 र्गताकुंभोद्भवादयः ६९ करिष्यन्त्यत्र शतशस्तानि सर्वाणि पार्वति ॥ वाल्मीकीयादिनादेवि न ज्ञेयानि मनीषिभिः ७० सारकांडं पुरादेवि यदुक्तं च मया तव ॥ वाल्मीकीया
 चतश्चापि सारमुद्भूत्य वैमया ७१ निवेदितं च ह्यपुना पृष्टं रामकथानकम् ॥ सविस्तारं वदस्वेति त्वया तस्मान्मयोदितम् ७२ मानं रामचरित्रस्य शतकोटिप्रविस्तरम् ॥ पंचा
 ननोऽप्यहं देवि दिव्यैर्वर्षाब्दैरपि ७३ रामायणं सविस्तारं व्याख्यातुं न क्षमस्त्वह ॥ यन्निर्मितं च मुनिना स्वतपोभिरनुत्तमम् ७४ अतः संक्षेपमात्रं हि सारं सारं विष्टुष्य च ॥
 कथयिष्यामि त्वत्प्रीत्येयात्राकांडं शुभावहम् ७५ रामदासो यथाग्रे हि विष्णुदासं वदिष्यति ॥ शतकोटिमितान् ज्ञानं दृष्ट्वा चाहंतथा तव ७६ ॥ इति श्रीशतकोटिरामचरि
 तांतर्गतश्रीमदानंदरामायणे यात्राकांडे रामायणविस्तारकथनं नाम द्वितीयः सर्गः ॥ २ ॥ पार्वत्युवाच ॥ कोरामदासः कुत्रस्थो विष्णुदासश्च कः स्मृतः ॥ कथं वदिष्यति गुरुस्त
 न्मां वदस्व विस्तरात् १ ॥ श्रीशिवउवाच ॥ भारते दंडकारण्ये गोदानाभौ विराजिते ॥ क्षेत्रेऽञ्जके नृसिंहाख्ये युनिरग्रे भविष्यति २ रामनामा तु तत्पुत्रस्तच्छिष्यो विष्णुरित्य
 पि ॥ गुरुशिष्यौ रामसेवासौ नित्यं भविष्यतः ३ दास्यत्वाज्जानकीजानेस्तावुभौ भूयुरोत्तमौ ॥ रामदासविष्णुदासाविति लोके परांप्रथाम् ४ गमिष्यतोऽग्रे भो देवि गौतम्याद
 क्षिणे तटे ॥ रामदासः पेतुः श्राद्धं मयायां संविधाय च ५ पृथिव्यां यानि तीर्थानि तानि भूत्वा यथाक्रमम् ॥ अध्यापयिष्यति च्छात्रान् गोदानाभौ गृहाश्रमी ६ एकदा विष्णुदासः सशु
 त्वानानाविधाः कथाः ॥ रामदासमुखात् सारकांडं रामायणोद्भवम् ७ श्रुत्वा किंचित्प्रभुयनारामदासं वदिष्यति ॥ विष्णुदासउवाच ॥ गुरोते प्रभुमिच्छामि तत्त्वं वक्तुमिहार्हसि ८

१ त्वत्तत्पदवतिपाठः । २ ज्ञानाद्गृहावतिपाठः ।

सारकांडमयात्वतःश्रुतरामायणस्थितम् ॥ न किंचित्सौख्यलेशोऽपि जानक्याराधवस्थच १ श्रुतोऽत्रकापिराज्यस्यविस्तारोऽपि न च श्रुतः ॥ कथं यागाः कृतास्तेन संततिस्त
 स्य न श्रुता १० सुतानां बंधुपुत्राणां विवाहादिकमश्रुतम् ॥ तत्सर्वविस्तरात्त्वतः श्रोतुमिच्छास्ति मे गुरो ११ तत्त्वं वद महाभाग रघुवीरस्य चेष्टितम् ॥ रम्यं पवित्रमानंददायकं
 पातकापहम् १२ ॥ रामदास उवाच ॥ सम्यक्पृष्टं त्वया वत्स रामचंद्रकथानकम् ॥ मंगलं रघुनाथस्य प्रोच्यते यत्सविस्तरम् १३ सावधानमनास्त्वं तच्छृणु पातकनाशनम् ॥
 यथा श्रुतं मया पूर्वमुच्यते तद्दाम्यहम् १४ इत्वादशाननं रामो राज्यं निहतकं टकम् ॥ अयोध्यायां मुक्तिपुर्यां शशासनीति मत्तमः १५ न दुर्भिक्षं न चौर्यं च नापमृत्युर्न चेतयः ॥ न
 दारिद्र्यमयं चिंता व्याधयश्च कदाचन १६ न भिक्षार्थं न दुर्वृत्तौ न पापात्माननिधुरः ॥ न क्रोधी न कृतघ्नोऽपि रामे राज्यं प्रशासति १७ एकदा जानकीकांतमेकांति प्राह लज्जिता ॥ स्मि
 तवकाचारुनासादिव्यालंकारमंडिता १८ चामरव्यग्रहस्तासां विनयावनतानना ॥ रामराजीवपत्राक्षरावणारेममप्रभो १९ किंचिद्विज्ञमुमिच्छामि यच्च नु ज्ञां करोषि हि ॥
 विज्ञापयामि तर्हि त्वां धर्ममूलं महोदयम् २० तत्सीतावचनं श्रुत्वा जानकी प्राह राधवः ॥ हे सीते किं जनयने मम प्राण सुखारूपदे २१ शीघ्रं वदस्व यत्तेऽस्ति चित्ते तत्करवाण्यहम् ॥
 इति राधवसन्मानवचनैर्जनकात्मजा २२ नितरांतोषपूरोषपरिपूर्णाऽब्रवीत्पतिम् ॥ श्रीसीतोवाच ॥ यदा त्वं राधव श्रेष्ठ दंडं च चनात्पितुः २३ मया सौमित्रिणा साकं
 पूर्वस्वनगराद्गतः ॥ गृह्णन्नेरपुरं गत्वा जान्हव्यास्तरणे यदा २४ नौकायां स्थितमस्माभिर्भागीरथ्यां तदा पुरा ॥ संकल्पितं मया किंचित्त्वां वक्ष्याम्यहं प्रभो २५ देवि गंगेन
 मस्तेऽस्तु निवृत्तां वनवासतः ॥ रामेण सहिताऽहं त्वां लक्ष्मणेन च पूजये २६ सुरामांसोपहारैश्च नानाबलिभिराहता ॥ इत्युक्तं वचनं पूर्वतज्ज्ञातं भवताऽपि च २७ ततश्च तु
 र्देशे वर्षे विमानेन यदा गतम् ॥ तदा भरतशत्रुघ्नकौशल्याविरहातुरा २८ अहं तद्दिस्मृतारामस्मृतिर्जाताऽद्य मे प्रभो ॥ तन्मत्संकल्पपूर्त्यर्थं गंतुमर्हसि जान्हवीम् २९
 मयामाह बंधुभिस्त्वमितिते प्रार्थयाम्यहम् ॥ रोचते यदि ते चित्तेन त्वामाज्ञापयाम्यहम् ३० इति सीतावचः श्रुत्वा प्रहस्य रघुनंदनः ॥ सीतामालिङ्ग्य बाहुभ्यां हर्षयन् तामुवाच
 सः ३१ एतद्वचनचातुर्यं कुतोजानासि मे धिनि ॥ न तत्ते वचनं देवि गंगां प्रति ममैव तव ३२ वचनात्तवै देहि श्वो गंता जान्हवीं प्रति ॥ कृते वां च्छाऽस्ति दयिते गंगां गंतुं वद
 स्वमे ३३ तच्छ्रुत्वा तत्रैव स्थातुं सेनायोग्यं समंष्टु ॥ ऋजुं कर्तुं हि पथानं दूतानां ज्ञापयाम्यहम् ३४ ततः सीताऽब्रवीद्वाक्यं पुनः श्रीरामचोदिता ॥ यत्र गंगा च शरयुः संगता
 स्ति रघूदह ३५ तत्र गंगोत्तरे देशे गंतुमिच्छति मे मनः ॥ इति सीतावचः श्रुत्वा तथेत्युक्त्वा रघूदहः ३६ द्वारपालं समाहूय पटैराच्छाद्य जानकीम् ॥ अज्ञापय च तं रामः
 शीघ्रं गच्छ ममाज्ञया ३७ लक्ष्मणं वचनं मे त्वं कथयस्व सविस्तरम् ॥ ज्ञातव्यः श्वो ममोद्योगः सीतायाश्चैव कौतुकात् ३८ शरयुः संगमे गंगा पूजनाथत्वया सह ॥ मातृभिर्म
 त्रिभिः सैन्यैः सह द्धिर्भरतेन च ३९ शत्रुघ्नेन पुरिस्थैश्च जनैर्विप्रैर्यथा सुखम् ॥ सेनानिवेशस्थानानि योजनार्द्धांतराणि च ४० पूरितान्यन्नतोयाद्यैः कल्पनीयानि वैष्टयक् ॥
 इति रामवचः श्रुत्वा स तथेति त्वरान्वितः ४१ आज्ञाप्रमाणमित्युक्त्वा न त्वारामं पुनः पुनः ॥ कथयामास सौमित्रि रामवाक्यं सविस्तरम् ४२ तद्रामवचनं श्रुत्वा यौवराज्य

१ मंगामाहात्म्येव इति पाठः ।

पदस्थितः ॥ सभायांमंत्रिभिर्युक्तोलक्ष्मणोदूतमब्रवीत् ४३ अंगीकृतंरामवाक्यमितिरामंवदस्वतत् ॥ तच्छ्रुत्वात्वरितंदूतःकथयामासराघवम् ४४ सभायांलक्ष्मण
 आपिदूतानाज्ञापयत्तदा ॥ रुक्मदंडकरान्चित्रोष्णीषयुक्तान्विभूषितान् ४५ गच्छध्वंत्वरितायूयंकथयध्वंजनान्पुरि ॥ अयोध्यायांराघवस्यश्वोयात्रार्थंसमुद्यमः ४६
 तथेत्युक्त्वाजवाहूताराजमार्गेपुसर्वतः ॥ दीर्घस्वरेणतेप्रोचुश्चोर्ध्वकृत्वाऽऽत्मसत्करान् ४७ हेजनाःशृणुतस्वस्थाःश्वसीतारामयोर्मुदा ॥ समुद्योगोऽस्तिपूजार्थंशरव्याः
 संगमंप्रति ४८ भागीरथ्यामुद्विध्वसावरोधैर्बलैःसह ॥ इतिसंश्राव्यसकलान्जनान्साकेतवासिनः ४९ तेदूताराजमवनेलक्ष्मणंतंपुनर्ययुः ॥ संश्रावितोजनांश्वा
 रारामोद्योगंन्यवेदयन् ५० सभायांलक्ष्मणश्चापिसमाहूयानुगैर्जवात् ॥ तक्षकानिष्टिकाकारान्दण्डकर्मसुनौष्ठिकान् ५१ लोहकारांश्चर्मकांश्चभित्तिकर्मादिनौष्ठिकान् ॥
 क्रयविक्रयकर्तृश्चकाष्ठनिर्जीवकारिणः ५२ वासोयुहविदग्धांश्चमहिषैर्जलवाहिनः ॥ नानाकर्मसुनिष्णातारजुकुहालधारिणः ५३ एतानाज्ञापयामासतोषणान्वसनादि
 मिः ॥ संमानितान्ससौमित्रिःकथयामाससादरम् ५४ समुद्योगंराघवस्यसीतायांश्वोबलैःसह ॥ ऋजुर्भागोविधातव्यःसमःकर्करवर्जितः ५५ निम्नाभूमिःसमाकार्याउ
 च्चाभूमिःसमाऽपिच ॥ छिद्यंतांपर्वतावृक्षामार्गस्थादुःखदायकाः ५६ वाप्यःकृपास्तटाकाश्चशोधनीयाःसहस्रशः ॥ नवीनाश्चापिकर्तव्याःसतोयानिर्जलेवने ५७ से
 नानिवेशस्थानानियोजनाद्वैसविस्तरैः ॥ कल्पनीयानियुष्माभिःपूरितान्यन्नवारिभिः ५८ चुल्लोरोन्याविधातव्यापाकशालाःसमित्तयः ॥ वस्त्रैर्गेहानिकार्याणिहृणै
 श्चापिसहस्रशः ५९ आरक्तखर्परैराच्छादितानिचित्रितानिहि ॥ नानासृहाणिकार्याणिपूरितान्यन्नवारिभिः ६० पुष्पाणांवाटिकाःकार्याःशतशोऽथसहस्रशः ॥ मार्गेमा
 र्गेकौतुकार्थंभित्तौचित्राण्यनेकशः ६१ नरस्कंधगताश्चित्रवाटिकाश्चसहस्रशः ॥ पुष्पाणांवाटिकाश्चासृत्पात्रनिर्मिताःशुभाः ६२ मार्गेमार्गेगायकानांस्थलान्यपि
 सहस्रशः ॥ सेनानिवासस्थानेषुहस्त्यश्वरथवाजिनाम् ६३ सहस्रशोविधातव्याःशालाःपूर्णास्तृणादिभिः ॥ सुगंधचंदनैर्मार्गाःसेचनीयाःसमंततः ६४ नेमिरेखापि
 मामार्गेविचित्रवसनैर्युहाः ॥ पुष्पैराच्छादनीयास्तेहृद्वास्संतुसमंततः ६५ शृंगारैरतिचित्रैश्चहस्त्युश्वरथवाजिनः ॥ वस्त्रालंकारघंटाभिःशोभनीयाःसहस्रशः ६६ श
 कटेषुतथोष्ट्रेषुवारणेषुपुरथादिषु ॥ शतघ्न्यःपरिघावाणाःशक्तयःकामुकान्यपि ६७ स्थापनीयानिशतशोविधातव्याध्वजाअपि ॥ चतुर्ध्वपिविधातव्याध्वजारामरथेषुहि
 ६८ हनुमत्कोविदारांडजेशबाणांकिताःशुभाः ॥ चतुर्ध्वपिवंधनीयाःपताकाःस्यंदनेषुहि ६९ हरिच्छ्रेतपीतनीलवर्णाःपरमशोभनाः ॥ गजघृष्टेराघवार्थंहरिद्वर्णाकि
 तासनम् ७० रुक्ममाणिक्यरचितंसितच्छत्रोपशोभितम् ॥ स्थापनीयंमहादिव्यंमुक्ताहारविराजितम् ७१ सीतार्थंकरिणीघृष्टेनीलवर्णमहासनम् ॥ रुक्मविद्रुमवैडूर्य
 लमुक्ताविराजितम् ७२ मुक्ताफलहेमतंतुगणैराच्छादितंवरम् ॥ सिद्धंकार्यमहादिव्यंस्वर्णकुंभंविराजितम् ७३ पुष्पमालास्तोरणानिवंधनीयानिवैपाथि ॥ नृत्यंतुवारवे
 श्याश्चस्तुतिर्कुर्वंतुबंदिनः ७४ द्रव्यैर्वस्त्रैरामरणैःपूजाद्रव्यैश्चगोरसैः ॥ पात्रैर्नानाविधैर्दिव्यैःपूरणीयारथोत्तमाः ७५ अन्यच्चाऽपिमयानोक्तंयद्यद्योग्यंहितत्पथि ॥ सि

१ नेमिरेखोपमाहतिपाठः ।

द्वंकार्यद्वियोगेनवेनितुष्यतिराधवः ७६ इतिसंदिश्यमेधावीलक्ष्मणःसहमंत्रिभिः ॥ सायंसंध्यादिकं कर्तुं जगामनिजमंदिरम् ७७ सौमित्रेराज्ञयातेऽपितथाचकुर्यथोदिताः ॥
 संतुष्टास्तेयथायोग्यंरामसंतोषहेतवे ७८ रामोऽपिसीतयासार्द्धमंदिरेरत्ननिर्मिते ॥ मंचकेपुष्पशय्यायांसीतामालिङ्ग्यवैदृढम् ७९ रुक्मनेपथ्ययुक्ताभिर्दासीभिश्चमुहुर्भु-
 हुः ॥ वीजितोवालव्यजनैर्निशिसुप्तःसुखंतदा ८० ॥ इति श्रीमदानन्दरामायणे यात्राकाण्डे द्रुताज्ञाकरणं नाम तृतीयः सर्गः ॥ ३ ॥ ॥ रामदासउवाच ॥
 ततःप्रातःसमुत्थायश्रुत्वावाद्यध्वनितया ॥ गायनं वंदिभिर्गीतंसीतयासहराधवः १ कृत्वानित्याविधिं सर्वदत्त्वादानानि विस्तरात् ॥ ज्योतिर्विंदसमाहूयगोपालाभिधमुत्तमम्
 २ नमस्कृत्वाऽथसंपूज्यगणकंराधवोऽब्रवीत् ॥ भोगोपालमहापुद्गेत्वापृच्छेऽहं द्विजोत्तम ३ यात्रार्थं जान्हवीतिरिगंतुमिच्छामिसंप्रतम् ॥ अतोमुहूर्तोदातव्यःसम्यग्बु-
 ध्याविविच्यचः ४ तद्रामवचनं श्रुत्वागोपालःप्राहराधवम् ॥ पंचांगपट्टं विस्तार्यतत्रदृष्ट्वाबलाबलम् ५ रामराजीवपत्राक्षमुहूर्तस्त्वद्यवर्तते ॥ पूर्वयामेमहाच्छ्रेष्ठःपुण्यन-
 क्षत्रमंडितः ६ तस्यवक्ष्येफलंराजनसावधानमनाःगृणु ॥ गृण्वंतुमुनयःसर्वेगृणोतुतेगुरुर्महान् ७ नयोगयोगंनचलग्रलग्रंनतारकाचंद्रबलंगुरोश्च ॥ योगिन्यराहुर्नतदेव
 कालेसर्वाणिकार्याणिकरोतिपुण्यः ८ अस्मिन्नामसुनक्षत्रेप्रस्थानंकुरुसीतया ॥ दत्तोमयामुहूर्तोऽयंयात्रार्थंरघुनायक ९ इतितस्यवचःश्रुत्वालक्ष्मणंराधवोऽब्रवीत् ॥
 भेरीमृदंगपणवकाहलानकगोमुखैः १० तालघर्घरदुंदुभिश्चैभिश्चनवभिर्महान् ॥ सेनायाःसूचनार्थंहिकर्तव्यःप्रथमोध्वनिः ११ तथेतिरामवचनाद्रुतानाज्ञापयत्तदा ॥ नव
 वाद्यध्वनितेऽपिचकुर्मंजुलसुस्वरम् १२ ततोरामोद्विजैर्युक्तोवसिष्ठेनपुरोधसा ॥ घृतेनप्रचुरश्राद्धंगणेशादीनंप्रपूज्यच १३ चकारप्रोक्तविधिनावसिष्ठंप्राहवैततः ॥ अग्निहो-
 त्राणिमेष्ट्वेत्वंस्थापितानितुपुष्पके १४ नेतुमर्हसिमेमातृर्बधुभिःपुरवासिनः ॥ विमानेकरिणीबद्धपुष्पमालातिशोभिता १५ सीतांगस्पर्शनीमार्गमांस्पर्शतुगजस्थितम् ॥
 ततःपप्रच्छवैदेहोकेनयानेनमैथिलि १६ गमिष्यसिवदत्वंमातदेवाज्ञापयाम्यहम् ॥ तद्रामवचनंश्रुत्वासीताध्यात्वाक्षणंहृदि १७ साप्राहमुदितारामंकरिण्यागमनंमम ॥
 रोचतेयदितेचित्तेतर्ह्यस्तुरघुनायक १८ तत्तस्यावचनंश्रुत्वायानमाज्ञाप्यलक्ष्मणम् ॥ सीतायैदिव्यवस्त्राणिददौमातृस्तथैवच १९ तथादत्त्वाबंधुपत्नीर्दत्त्वाचापिगुरोः
 स्त्रियम् ॥ ततोदत्त्वावसिष्ठंचविप्रान्दत्त्वाततःपरम् २० दत्त्वावस्त्राणिबंधुभ्योस्वयंजग्राहराधवः ॥ बध्वाशस्त्राण्यनेकानित्वरयित्वाविदेहजाम् २१ नत्वामातृगुरुंश्चापि
 मंत्रिभिःपरिवारितः ॥ आरुह्यशिबिकारामःसमांप्रतिसमाययौ २२ ततःसिंहासनेस्थित्वालक्ष्मणंप्राहराधवः ॥ द्वितीयःसूचनार्थंहिनववाद्यध्वनिःपुनः २३ आज्ञाप-
 नीयःसौमित्रेतच्छ्रुत्वाराधवेरितम् ॥ आज्ञाप्रमाणमित्युक्त्वाज्ञापयद्धनिमुत्तमम् २४ कर्तुंद्रुतास्तेऽपिचकुर्वन्निमेषोपमंततः ॥ ततःप्राहरघुश्रेष्ठःपुनःसौमित्रिमादरात्
 २५ सुमंत्रःस्थाप्यतांपुर्यारक्षणार्थममाज्ञया ॥ गच्छत्वग्रेतुभरतोपश्चादायातुशत्रुहा २६ मत्पृष्ठेत्वंसमागच्छततःसीताऽनुगच्छतु ॥ तस्याःपृष्ठेचत्वत्पत्नीसुर्मिलासा
 ऽनुगच्छतु २७ तत्पृष्ठेमांडवीरम्यादयिताभरतस्यसा ॥ अनुगच्छतुतत्पृष्ठेश्रुतकीर्त्यऽनुगच्छतु २८ शत्रुघ्नस्यप्रियाभार्याविमानैःपुरयोषितः ॥ मातृभिस्ताःसमायां

१ विमानस्योऽरिणीबद्धइतिपाठः । २ नायकइतिपाठः ।

तुपश्यंत्यःकौतुकमुदा २९ सीताद्याःकरिणीष्वद्यस्थापयित्वा ममांतिकम् ॥ आगंतव्यं त्वया शिघ्रंततोऽहं गजमाश्रये ३० तथेति रामवचनात्तथा ताः करिणीषुसः ॥ आ
 रोहयित्वा श्रीरामं समागच्छत्वरान्वितः ३१ समागतं लक्ष्मणं तं दृष्ट्वा रामो महामनाः ॥ सुमन्त्राय ददौ वस्त्रं तदधीनां पुरीव्यधात् ३२ ततो मुहूर्तसमये घृत्वालक्ष्मणसत्करम् ॥
 सिंहासनात्समुत्तीर्य महानागांतिकं ययौ ३३ गजं प्रदक्षिणं कृत्वा सोपानेन सराधवः ॥ गजदन्तोद्भवेनारुरोहनागं सुखं शनैः ३४ तदा दुंदुभिनिर्घोषान्नववाद्यस्वरान्नवरान् ॥
 वादयामासुर्गभिरान्नराजद्वृताः सहस्रशः ३५ बभूवुर्यत्र शब्दाश्च न चतुर्वारं योषितः ॥ वादयंति स्म वाद्यानि गजवाजिरथोपरि ३६ जयशब्दान् वेदघोषान् द्विजाश्च कुर्महा
 स्वनैः ॥ केकिपिच्छोद्भवं चित्रं रत्नदंडविराजितम् ३७ चामरं वीजयामास विजयः पार्श्वसंस्थितः ॥ अन्यस्तु वालव्यजनं वीजयामास पृष्ठतः ३८ कलशैः शतसाहस्रैर्मुक्ताहारै
 स्तुशोभितम् ॥ रत्नदण्डं सुविस्तीर्णं च त्रमन्योदधारत ३९ तत्पृष्ठे गजमारुह्य लक्ष्मणः शीघ्रमाययौ ॥ सीताद्यास्ताः समाजग्मुः सौमित्रि गजपृष्ठतः ४० पश्यंत्यः कौतु
 कान्येव जालरंघ्रैः समंततः ॥ पुष्पकं चापि गगनमार्गेणैव शनैः शनैः ४१ जगाम संस्थितास्तत्र पुरनार्यो रघूत्तमम् ॥ पश्यंत्योऽथ कौतुकानि ववर्षुः पुष्पवृष्टिभिः ४२ ततस्ते
 तुरंगारूढा गजारूढा रथे स्थिताः ॥ नेमिरेखोपमाः सर्वेः स्थितास्ते रामपार्श्वयोः ४३ चक्रुः प्रणामान् श्रीरामं संस्थिताहारबंधवत् ॥ रामोऽपि कंजहस्ताभ्यां प्रणामान्भ्यनं
 दयत् ४४ एवं गच्छति राजेंद्रे रामचंद्रे शनैः पथि ॥ गजोपरि सवीणांस्तेन टागानं प्रचक्रिरे ४५ एवं पश्यन् श्रीरामोऽपि पुष्पारामादिकौतुकम् ॥ हृष्टान् चित्राणि वेश्यानां नृ
 त्यानि विविधानि च ४६ सुस्वराण्यथ वाद्यानि शृण्वन् मार्गेशनैः शनैः ॥ वेष्टितश्च तुरंगिण्यासेनया समंततः ४७ प्राप सेनानिवासाय कल्पितां भुवमुत्तमाम् ॥ अयोध्यामिव
 तां दृष्ट्वा स्वतरद्राघवो गजात् ४८ अभिनंद्य प्रणामांश्च पुनर्वीररुतान्मुहुः ॥ लक्ष्मणस्य करं घृत्वा स्वकरेण रामापतिः ४९ वस्त्रगेहं संप्रविश्य तस्थौ सिंहासने पुनः ॥ सीताद्यास्ताः
 स्त्रियः सर्वा विविधैर्वस्त्रैश्च ५० ततः श्रीरामचंद्रोऽपि लक्ष्मणं वाक्यमब्रवीत् ॥ सीमायां क्रोशमात्रेऽद्य शतद्वृतान् पृथक् पृथक् ५१ एकैकस्यां दिशित्वं मेव च नातस्थापय
 स्वभोः ॥ योजनोपरि सौमित्रे त्वष्टिस्तु समंततः ५२ नियोजयस्व शतशो वाजिवाहान् ममाज्ञया ॥ तथेत्युक्त्वा लक्ष्मणोऽपि तथा सर्वचकार सः ५३ ततो विप्रैः सुहृद्भिश्च वि
 विधानैर्भनोरमैः ॥ घृतेन श्राद्धशेषेण भोजनं राघवो व्यधात् ५४ तांबूलैर्दक्षिणां दत्त्वा नानाविधैर्मय आदरात् ॥ सुखशुद्धिं स्वयं कृत्वा तस्थौ सिंहासने पुनः ५५ श्रुत्वा शास्त्र
 पुराणानि वेदान्तांश्चापि सादरम् ॥ सायं संध्यादिकं कृत्वा हुत्वा होमं यथाविधि ५६ सिंहासने समासीनो वेश्यानां नृत्यमुत्तमम् ॥ पश्यन् गृण्वन् गायनं च नीत्वा यामद्वयां नि
 शाम् ५७ ततः सुष्यापपर्यं केसीतया सह राघवः ॥ द्वितीये दिवसे तत्र स्थित्वा रामस्तु कौतुकैः ५८ नीत्वा समग्रं मुदिनं तृतीये दिवसे पुनः ॥ पूर्ववद्वाद्यघोषाद्यैः शनैः स्थानां
 तरं ययौ ५९ कचिद्दिनमतिक्रम्य कचिद्द्वे त्रीणि राघवः ॥ स्थित्वा पश्यन् कौतुकानि रञ्जयन् जनकात्मजाम् ६० शनैः शनैर्ययौ मार्गे मासेनैकेन राघवः ॥ प्राप जीर्णमु
 द्रलेन त्यक्तमाश्रममुत्तमम् ६१ राममागतमाज्ञाय मुद्रलोत्तनाश्रमात् ॥ आगीरथ्यादक्षिणतः प्रापरामांतिकं तदा ६२ तं दृष्ट्वा राघवश्चापिनत्वासम्पूज्य सादरम् ॥

१ पश्यन्त्यश्च मुदा तत्रेति पाठः । २ वेदार्थानिति पाठः । ३ शनैरिति पाठः ।

वासोगेहेसमासीनं पप्रच्छ विनयान्मुनिम् ६३ त्वयाऽयमाश्रमस्त्यक्तः किमर्थमुनिसत्तम ॥ तत्त्वं वद महाभाग यथा वच्चासविस्तरम् ६४ तद्रामवचनं श्रुत्वा मुद्रलोवाक्यमब्रवीत् ॥ अद्य धन्योऽस्म्यहं रामनिवृत्तं वनवासतः ६५ यत्त्वां पुरुषाभिनेत्राभ्यां चिरकालेन राघव ॥ भरतप्राणरक्षार्थं यदानीताममाश्रमात् ६६ दिव्यौषध्यस्तदाजातं पूर्वं ते दर्शनं मम ॥ मयाऽयमाश्रमस्त्यक्तः किमर्थं तद्वीर्यमिदं ६७ सान्निध्यं नाऽन्नं गन्धः सरय्या अपि नात्र वै ॥ इति मत्वा मया त्यक्तं आश्रमोऽयं महत्तमः ६८ अत्रासि द्विगताः पूर्वशतशोऽथ सहस्रशः ॥ मुनींश्च रामयाऽप्यत्र तपस्तप्तं कियद्दिनम् ६९ इति रामसमाख्यातमाश्रमस्य च मोचने ॥ कारणं च त्वया पृष्टं किमग्रे श्रोतुमिच्छसि ७० तन्मुनेर्वचनं श्रुत्वा पुनस्तं प्राहराघवः ॥ किं कृत्वा तेऽत्र वसतिर्भविष्यति मुनेव ७१ तद्रामवचनं श्रुत्वा राघवं प्राह मुद्रलः ॥ यद्यत्र शरयूनद्याः संगमो हि भविष्यति ७२ जान्हव्या तर्ह्यहं चाऽत्र वत्स्ये रामयथा सुखम् ॥ तत्तस्य वचनं श्रुत्वा राघवः प्राह तं पुनः ७३ किमर्थं शरयूः श्रेष्ठा कुतः प्राप्ता घरातलम् ॥ तत्त्वं वद महाभाग सविस्तरं ममाग्रतः ७४ तद्रामवचनं श्रुत्वा मुद्रलोवाक्यमब्रवीत् ॥ तवैव चरितं राममनुखाच्छ्रोतुमिच्छामि ७५ तर्हि ते संप्रवक्ष्यामि तच्छृणुष्व रघूत्तम ॥ शंखासुरो महान् दैत्यो वेदान्पूर्वं जहार ७६ क्षिप्वा तांश्च समुद्रे हि स्वयमासीन्महोदधौ ॥ तदर्थं च त्वयामात्सवं पुष्टं त्वामहत्तरम् ७७ हतः शंखासुरो वेदास्त्वया दत्तास्तु वेदसे ॥ ततो हर्षेण महता पूर्व रूपं त्वया घृतम् ७८ तदा हर्षेण नेत्रात्ते पतिताश्चाश्रुर्विदवः ॥ हिमालये ततो जातानदी पुण्या शुभोदका ७९ साक्षात्प्रायणस्यैव आनन्दाश्च समुद्रा ॥ शनैर्विदुसरः प्रापतस्माच्च मानसं ययौ ८० एतस्मिन्नन्तरे रामपूर्वजस्ते महत्तमः ॥ वैवस्वतो मनुर्विदुमुद्युक्तो गुरुमब्रवीत् ८१ अनादिसिद्धाऽयोध्ये यं विशेषेणापि वैमया ॥ रचितानि जवासार्यमत्र यज्ञं करोम्यहम् ८२ यदि ते रोचते चितेतच्छृत्वा गुरुमब्रवीत् ॥ अत्र तीर्थं वरं नास्ति नास्ति श्रेष्ठमहानदी ८३ यद्यत्रैवास्ति ते चित्तं यदुन्मत्तपति सत्तम ॥ आनयस्व नदीं रम्यां मानसात्पातकापहाम् ८४ तदुरोर्वचनाद्राजामनुवैवस्वतो महान् ॥ दण्डित्यमहच्चापं सन्दधेश रघुत्तमम् ८५ स शरो मानसं भित्वा तस्मान्निष्कास्य तानदीम् ॥ अयोध्यामानयामास पंथानं दर्शयन्निव ८६ शरमार्गानुसारेण यो ध्यायां प्राप वै नदी ॥ महोदधौ पूर्वदेशे मिलितारघुनंदन ८७ आनीता सा शरेणैव शरयूश्चेति कथ्यते ॥ सरोवरात्समुद्रात्सरयूश्चेति केचन ८८ ततो भगीरथेनेयं कपिलकोषवन्हिना ॥ विनिर्दग्धान् पूर्वजान् वैसागरान् प्रेषितुं दिवम् ८९ भागीरथी समा नीता त्वत्पादाब्जसमुद्रवा ॥ तपसा शंकरं तोष्य शरय्वामिलिताऽथ सा ९० वरदानात्कलौ शंभोर्गंगाख्यातिं गमिष्यति ॥ अग्रे सागरपर्यंतमेनांगं वदंति हि ९१ तव पादसमुद्रताया विश्वं पाति जान्हवी ॥ इयंतु नेत्रसंभूता किमद्याऽग्रे वदाम्यहम् ९२ कोटि वर्ष सहस्रैश्च कोटि वर्ष शतैरपि ॥ महिमा शरयूनद्याः कोऽपि वक्तुं न वै क्षमः ९३ इति रामसमाख्यातं यथा पृष्टं त्वयामम ॥ मुनेस्तद्वचनं श्रुत्वा लक्ष्मणं प्राहराघवः ९४ शरयूमानयस्वाऽत्र शरं मुक्त्वा ममाज्ञया ॥ तथेति रामवचनाद्भुत्वा चापं सलक्ष्मणः ९५ शरं मुक्त्वा तदंभित्वा शरयूमानयत्क्षणात् ॥ शरयूः सा द्विषामुत्वा मुद्रलाश्रममाययौ ९६ जान्हव्या मिलिताऽसापेतां हृद्द्वाराघवोऽब्रवीत् ॥ अत्र स्थित्वा लक्ष्मणेन दारितेयं महा नदी ९७ अतो दद्रीति नाम्नाऽन्नगरी ख्यातिमेप्स्यति ॥ दद्रीयं जगती मध्ये वदर्याश्च यथाधिका ९८ भविष्यति न संदेहस्तव वासाद्विशेषतः ॥ ततः सीतां समाहूय राघवो

वाक्यमब्रवीत् १९ मुद्ररुस्याश्रमेऽत्रैवसानीताशरयूनदी ॥ पश्यसौमित्रिणामुक्ताशरंमन्नामाचिन्हितम् १०० नारीभिर्मातृभिःसीतेपुष्पकेणाऽतिभास्वता ॥ वृद्धा
साशरयूर्यत्रपंगतास्तिमहानदी १ जान्हव्यासंगमंत्वंहिगच्छस्वगुरुणाद्विजैः ॥ पूजयित्वासविस्तारंयथोक्तंवचनंपुरा २ आगच्छस्वततःशीघ्रमत्रत्वंममसन्निधौ ॥ वि
शेषान्मुद्रलस्याऽपिसन्निधावद्यवैपुनः ३ नवीनशरयूनद्याभागरिद्यास्तुसंगमे ॥ पूजनंत्वंमयासाकंर्तुमर्हसिमैथिलि ४ तथेतिरामवचनमंगीकृत्यविदेहजा ॥ पूजासं
भारमादातुंविवेशवसनगृहम् ५ ॥ इतिश्रीमदानन्दगमायणेयात्राकाण्डेशरयूद्विधाकरणंनामचतुर्थःसर्गः ॥ ४ ॥ ॥ श्रीरामदासउवाच ॥ ततोऽह्नीत्वासंभारान्पूजार्थं
जानकीजवात् ॥ कौसल्यादिवधूभिस्तुपुष्पकंचारुरोहसा १ क्षणेनवृद्धाशरयूर्यत्रसांगंगयाशुभा ॥ संगताऽस्तिमहाश्रेष्ठातत्रप्रापविदेहजा २ पतिविनाऽग्निनाना
रीसीमामुल्लंघ्यनवजेत् ॥ सदोऽषोत्रनविज्ञेयःसीतोद्योगंविहायसा ३ उत्तीर्यसाविमानाश्यान्नमस्कृत्वाऽथसंगमम् ॥ पुरोधसाचोदितासानारिकेलंसवायनम् ४ भा
गीरथ्यैसमर्प्याऽथस्नात्वाचैवयथाविधि ५ संगमंपूजयामासचोपस्कारैर्यथाविधि ६ सुरामांसोपहारैश्चपक्वात्रैर्वलिभिस्तथा ॥ पट्टकूलादिभिर्वस्त्रैर्मुक्ताहारैःसचंदनैः
६ दिव्यैरभरणैश्चत्रैर्वयनाद्यैःसविस्तरम् ॥ ततःसुवासिनीःपूज्यपूजयित्वात्वरुंधतीम् ७ वसिष्ठंब्राह्मणांश्चापिभोजयामासविस्तरैः ॥ पट्टकूलादिभिर्वस्त्रैर्दिव्यैरभरणा
दिभिः ८ सुवासिनीर्ब्राह्मणांश्चतोषयामासमैथिली ॥ स्वयंकृतोपहारंचराघवार्थमुपोषिता ९ ययौयानेनशीघ्रंसाराघवस्यान्तिकमुदा ॥ ततःश्रीरामचन्द्रोऽपिसीतयाशु
रुणाद्विजैः १० गंगयोःसंगमेचक्रेपूजनंसयथाविधि ॥ यथाकृतंचैवदेह्यातस्माच्चापिशताधिकम् ११ ततःसहस्रशोविप्रान्भोजयामाससादरम् ॥ दत्त्वादानान्यने
कानिगोहस्तिरथवाजिनान् १२ ततोऽमुक्तास्वयंरामःसीतयाबन्धुभिर्जनैः ॥ सिंहासनेसमासीनोसौमित्रिमिदमब्रवीत् १३ ज्ञातव्योममवासोऽत्ररात्रीर्नवरघूत
म् ॥ सीमाचारान्गुरुष्वत्वंशासनंयन्मयोच्यते १४ ब्रह्मचारीमृदस्थोवावानप्रस्थाश्रमीयतिः ॥ यःकश्चिद्वासमायातिपथिकःसममाज्ञया १५ मयासंपूजितो नैवगन्तुं
देयःसमंततः ॥ मयाऽदृष्टोमतःकश्चित्दावःशासनंमम १६ तद्गमवचनंश्रुत्वातथाचक्रेसलक्ष्मणः ॥ च्यवनोमुनिर्व्यस्तुज्ञात्वारामंसमागतम् १७ दर्शनार्थंययौ
शीघ्रंरामेणापिसुपूजितः ॥ स्थित्वासनेवस्त्रगेहेराघवंवाक्यमब्रवीत् १८ रामराजीवपत्राक्षगंगायादक्षिणेतटे ॥ आश्रमःकीकटेदेशेममाऽस्तिपरमःशुभः १९
कंदमूलफलार्थंद्विविधंकुर्वतिमागधाः ॥ ममाश्रमेराजद्वूतास्तेभ्योरक्षाविधीयताम् २० च्यवनस्यवचःश्रुत्वाटण्डुल्यमहद्बुधः ॥ बाणमुक्त्वाश्रमात्तस्यपरितः
रिखोपमाम् २१ चकाररेखांवाणेनदुष्टैर्गंतुंचह्यज्ञमाम् ॥ रामबाणकृतारेखायत्रतत्रपुरीशुभा २२ रामरेखेतिनाम्नासीतयाचैवमैतानदी ॥ च्यवनश्चततोद्दि
ष्टोराघवंवाक्यमब्रवीत् २३ निद्यःसकीकटेदेशोवर्ततेरघुनंदन ॥ तववाक्याद्भविष्यंतितत्रपुण्यस्थलानिहि २४ तर्हित्वयाऽद्यवक्तव्यंवचनंमेसुखारूपदम् ॥ त
न्मुनेर्वचनंश्रुत्वावाक्यंरामस्तमब्रवीत् २५ कीकटेपुण्यापुण्यानदीपुण्यापुनःपुना ॥ आश्रमस्तेमहापुण्यःपुण्यंराजवनंवरम् २६ भविष्यतिनसन्देहोममवाक्यान्मुनी

श्वर ॥ च्यवनस्तेन संतुष्टो रामं पृष्ट्वा श्रमं ययौ २७ एतस्मिन्नन्तरे तस्य सन्ने रामेण निर्मिते ॥ प्रत्यहं कोटिशो विप्राभुञ्जन्ति यतिभिः सह २८ कुम्भोदरो मुनिः प्रागात्सीमाचारां
 तिकंतदा ॥ गंगायात्राप्रसंगेन गङ्गां गन्तुं समुद्यतः २९ समागतः प्रयागाच्च द्रुता नृद्व्याञ्चवीद्वचः ॥ हे द्रुता उतरं देयं यूयं कस्याज्ञया स्थिताः ३० आकाशचुंबिनश्चित्राइमे
 श्रेकस्य वैधजाः ॥ हनुमत्कोविदाराण्डजेशवाणां किताः शुभाः ३१ श्वेतनीलहरित्यतिवर्णाः परमशोभनाः ॥ दृश्यंते श्रेयताकाश्च श्रूयते जयनिःस्वनः ३२ तत्तस्य वचनं
 श्रुत्वा द्रुताः प्रोचुस्त्वरान्विताः ॥ रामो राजविपत्राक्षोऽप्योऽध्यायाः पालकः प्रभुः ३३ सोऽग्रेयात्रार्थमायातो वयंतस्याज्ञया स्थिताः ॥ सत्रमन्त्रस्य रामेण निर्मितं चात्र वर्तते ३४
 सुधातस्त्वं सुखं गच्छ भुक्त्वा पीत्वा सुखं व्रज ॥ तत्तेषां वचनं श्रुत्वा परिहृत्य मुनिः पुनः ३५ आगतो येन मार्गेण तेन मार्गेण संययौ ॥ गच्छन्तं तं मुनिं दृष्ट्वा रामद्रुतास्त्वरान्विताः ३६
 रुधामार्गमुनेस्तस्य वचनं प्रोचुरादरात् ॥ किमर्थं त्वं परावृत्य मुने गच्छसि वै पुनः ३७ आगतोऽसि यथा येन तेनैव त्वं वदस्वनः ॥ इति तेषां वचः श्रुत्वा निर्वधान्मुनिरप्यसौ ३८
 तूर्णान् स्थित्वा क्षणं ध्यात्वा निश्चयं कृतवान् हृदि ॥ इदानीं राघवोऽप्योऽध्यायात्रां कृत्वा गमिष्यति ३९ नानादेशेषु सर्वत्र नृणां तद्दर्शनं कथम् ॥ भविष्यति तथाऽन्यत्र रामती
 र्थानि भूतले ४० भविष्यति कथं नृणां महत्पापहराणि च ॥ कथं रामेश्वराम्भूम्यां भविष्यति गतिप्रदाः ४१ अतः किञ्चित्करोम्यद्य येन रामस्तु भूतले ॥ यात्रोद्देशेन सर्वत्र
 सीतया सह यास्यति ४२ अनेन लोकाशिक्षाऽपि भविष्यति न संशयः ॥ इति निश्चित्य स मुनिः प्राह द्रुतांस्मयन्निव ४३ द्रुताः शृणुत मे वाक्यं हतो येन दशाननः ॥ ब्रह्मपुत्रो
 बन्धुपुत्रैर्न कृतं तीर्थसेवनम् ४४ तथा यज्ञाः कृतानैव तस्यान्नं नाहमश्रियाम् ॥ दीयतां मम मार्गो हि भवद्विर्वचनं मम ४५ कथनीयं राघवाय यात्रायज्ञानकरिष्यति ॥ इति त
 स्य वचः श्रुत्वा विस्मया विष्टमानसाः ४६ दत्त्वा मार्गं शापभीत्या द्रुतारामांति कंययुः ॥ रामं न त्वाशनैस्तस्य कर्णे वृत्तं न्यवेदयन् ४७ राघवोऽपि मुनेस्तस्य ज्ञात्वाभिप्रायमु
 त्तमम् ॥ सर्ववृत्तं सभामध्ये चकार सस्मितः स्फुटम् ४८ मंत्रिभिर्बधुभिश्चैव वसिष्ठेन पुरोधसा ॥ मन्त्रयित्वा मुनेर्वाक्यं सत्यं मेनेरमापतिः ४९ ततो निश्चितवान् रामः सभा
 मध्ये पुरोधसा ॥ आदौ कार्या तीर्थयात्रा यज्ञाः कार्यास्ततः परम् ५० ततो रामाज्ञया द्रुता गत्वाऽप्योऽध्यापुरीं प्रति ॥ तद्दृत्तं च सविस्तारं सुमंत्राय न्यवेदयन् ५१ सुमंत्रोऽ
 पि च तद्दृत्तं श्रुत्वा वस्त्रधनानि च ॥ उद्वाश्वरथनागाद्यैः प्रेषयामास सादरम् ५२ पुष्पकं च तदा प्राहरामः शक्तिस्तवाऽस्ति हि ॥ यद्यप्यद्य गिरामे त्वं शीघ्रमेव यथा बलम् ५३
 उद्वाश्वरथनागाद्यैर्निवासं च तपोदरे ॥ करिष्यति सविस्तारं तथा विस्तीर्णतां भज ५४ सर्वेषां भारवाहार्थं शक्तिरस्तु यथा सुखम् ॥ कस्मिन्कालेऽसूक्ष्मरूपं महद्रूपं कदापि च
 ५५ यथा कामामया शक्तिस्तव दत्तान संशयः ॥ तच्छ्रुत्वा रामवचनं पुष्पकं दशयोजनम् ५६ समंततस्तथोच्चं दिव्यवर्षतद्वियोजनम् ॥ शताष्टालैश्च सोपानैर्हर्मरत्नोद्भवे
 श्वितम् ५७ कोटिसूर्यप्रतीकांशानां धातुविचित्रितम् ॥ कलशैः शतसाहस्रैर्हर्मरत्नविघटितैः ५८ जालरंघ्रैर्वाक्षैश्च मुक्ताहारैर्विभूषितम् ॥ कपाटैर्दर्पणोद्भूतैर्ज
 ल्यंत्रशतैर्वृतम् ५९ पुष्पाणां वाटिकाभिश्च नानापक्षिनिनादितम् ॥ सर्पमस्तकजायत्रशतशोऽथ सहस्रशः ६० निशायां मणयश्चित्राः प्रभां विस्तारयंति हि ॥ गोपुरा
 णि च भासन्ते शतशोऽथ सहस्रशः ६१ तत्र प्राथमिकायां तु पंतौ श्रीराघवाज्ञया ॥ उद्वाश्वरथनागादीन् द्रुताश्चारोहयंस्तदा ६२ द्वितीयायां काष्ठचयान् दृणोलूखलमूसलान् ॥

तृतीयायां धान्यराशौ नृपाकामत्राणिवैततः ६३ पंचम्यां तु शतघ्नीं श्वेततः शस्त्राण्यनेकशः ॥ ततः उर्ध्वैराजवाहनश्चोत्तरथवारणान् ६४ अष्टमायां राजकोशान्वस्त्रधान्य
विनिर्मितान् ॥ हृष्टशालास्ततः श्रेष्ठादासीर्दासांस्ततः परम् ६५ नटादीनां ततः शालावारस्त्रीणां ततः परम् ॥ ततो वीरानां घ्निगां श्वेतैर्म्यः श्रेष्ठास्ततः परम् ६६ गच्छंतितु
रगैर्येतान् पंचदश्यापितातातिः ॥ रथयोग्यांस्ततोऽप्यूर्ध्वं गजांश्चैव ततः परम् ६७ आरोहयंस्ततोऽद्वैतान् राज्याभोग्याधिकारिणः ॥ सुहृत्पुत्रजनस्त्रीभिर्वृषान्मांडलिकांस्त
तः ६८ ततोऽप्यूर्ध्वं राघवस्य सुहृदश्च पुरौकसः ॥ ततो भोजनशालाश्च विश्वैव मनोरमाः ६९ पाकशालास्ततः पञ्चस्त्रीणां भोक्तुं ततो दश ॥ ततः ऊर्ध्वं हि वन्धूनां मातृणां च
चण्डहाणि च ७० ततः ऊर्ध्वं राघवस्य सभासिंहासनां चिता ॥ ततोऽप्यूर्ध्वं च सीतायागे हं नानासखीवृत्तम् ७१ ततोऽप्यूर्ध्वं राघवस्य क्रीडास्थानं तु सीतया ॥ ततोऽप्यूर्ध्वं त
तौषष्टितमायां सुहृदां स्त्रियः ७२ ततः स्त्रीणां सभार्थं हिसप्तशालाः शुभावहाः ॥ चित्रशालाद्वादशाश्च वयसां पंचवैततः ७३ पुष्पारामादिकानां हि पञ्चशालास्ततः शुभाः ॥
ततोऽप्यूर्ध्वं तु शालायां घटीयंत्रादिकौतुकम् ७४ व्याघ्रादीनां ततः शालात्वेकारम्याऽतिविस्तृता ॥ ततोऽप्यूर्ध्वं मग्निहोत्रशालाश्चोत्तराघवस्य च ७५ ततः शिवार्चनस्यैका
शालाज्ञेया शुभावहा ॥ विप्राणां च ततः शालाशालाविद्यार्थिनां ततः ७६ यतीनां च ततः शालावाद्यशाला ततः परम् ॥ जलशालास्ततः श्रेष्ठा जलयंत्रां चिता ततः ७७ ततो
ऽप्यूर्ध्वं सार्द्रवस्त्रशोषणार्थं मनुत्तमाः ॥ शतशालास्त्विमाः पूर्णाश्च कुस्तेरामसेवकाः ७८ रामोऽपि दृष्टाताः सर्वा आरुरोहस्वयंतदा ॥ ततो नदत्सुवाद्ये पुस्तुवत्सुमागधादिषु
७९ नर्तत्सुवारनारीषु पताकासु चलत्सु च ॥ प्रकाशयन् दशदिशो विमानं राघवाज्ञया ८० अगमत्पूर्वदिग्भागात् प्रतीचीं तपनोपमम् ॥ विहाय सावायुवेगं किंकिणीजाल
मालितम् ८१ ययौ प्रयागाभिमुखं श्रीरामध्वजचिह्नितम् ॥ विष्णुदास उवाच ॥ कथं रामस्य चत्वारो ध्वजाः प्रोक्ताः पुरा त्वया ८२ तत्सर्वं विस्तरेणाऽद्य श्रोतुमिच्छा
मित्वन्मुखात् ॥ ॥ रामदास उवाच ॥ ॥ शैशवे रघुनाथस्तु स्वपितृस्यंदनस्थितः ८३ अतः सोऽप्यस्य रामस्य कोविदारध्वजः स्मृतः ॥ बाणध्वजां कितरथमारुह्य तादि
कां वने ८४ जघानैकेन बाणेन तस्माद्बाणध्वजः स्मृतः ॥ छिन्नं वज्रध्वजं दृष्ट्वा रावणेन सराघवः ८५ ध्वजेऽकरोद्वायुपुत्रं तस्मात्प्रोक्तः कपिध्वजः ॥ रणे विमूर्छितं दृष्ट्वा
मोमातलिनं तदा ८६ स्थितः स्वीय रथे दिव्ये तस्माच्च गरुडध्वजः ॥ शुक्लायां हि पताकायां कोविदारोऽस्ति वै शुभः ८७ बाणः शुभोऽस्ति नीलायां हरितायां तु मारुतिः ॥ पीता
यां गरुडो ज्ञेयः श्रीरामस्यंदनोपरि ८८ चतुर्भुजस्यंदनेष्वेवं चत्वारः कीर्तिता ध्वजाः ॥ कोविदारध्वजो रामः श्रीरामो मार्गणध्वजः ८९ कपिध्वजो राघवो द्रोभूपेशो गरुडध्व
जः ॥ एवं नामान्यनंतानि प्रोच्यंते राघवस्य हि ९० तस्माद्बामध्वजाः प्रोक्ताश्चत्वारश्च मया तव ॥ वज्रध्वजां कितरथे स्थित्वारामेण संगरः ९१ कृतस्तस्माद्बाघवेद्रंतं
वदंत्यशनिध्वजम् ॥ अतो रामध्वजस्यैकमेव चिह्नं विद्यते ९२ तस्माच्छिष्यमया प्रोक्ताश्चत्वारो राघवप्रियाः ॥ कोविदारां कितरथे सुमंत्रः सारथिः स्मृतः ९३ बा
णध्वजां कितरथे सूतश्चित्ररथः स्मृतः ॥ वायुपुत्रां कितरथे सारथिर्विजयः स्मृतः ९४ रामस्य दारुकः सूतः स्यंदने गरुडांकिते ॥ एवं शिष्यत्वया पृष्ठं श्रीरामध्वजकारणम् ९५

१ राजभारयाधिकारिण इति पाठः । २ भूतेशो गरुडध्वज इति पाठः ।

त्वयापूर्वमयातच्चतवाग्रेऽद्यनिवेदितम् १६ ॥ ॥ इति श्रीमदानन्दराभायणे यात्राकाण्डे कुम्भोदरोपाख्यानं नाम पञ्चमः सर्गः ॥ ६ ॥ ॥ ॥
 श्रीरामदासउवाच ॥ ॥ ततो रामो विमानेन गत्वा किञ्चित्पुष्पश्रियाम् ॥ दिशं ययौ प्रयागं च त्रिवेणीयत्रवर्तते १ क्रोशमात्रे विमानं तन्मुक्त्वा रामः ससीतया ॥ पद्म्यां शनैः
 शनैरेव त्रिवेणीसंगमं ययौ २ नारिकेलं वायनेन समर्प्य रघुनन्दनः ॥ चतुरंगुलमानं हिकेशवन्धं समुपवणम् ३ ददौ सच्छिद्यसितायाः स्वयं क्षौरमथाऽकरोत् ॥ लक्ष्मणाद्यैर्बन्धु
 भिश्च वपनं रघुनन्दनः ४ मातृभिः करयामास कृत्वा चैकमुपोषणम् ॥ द्वितीये दिवसे प्राते कृत्वा श्राद्धं सतर्पणम् ५ मासमात्रं माघमासे वा संकृत्वा सविस्तरम् ॥ अष्टतीर्थानि
 तोगत्वा दत्त्वा दानान्यनेकशः ६ दृष्ट्वा क्षयवटं रम्यं निद्रास्थानं निजं लये ॥ किञ्चिद्दिहस्य श्रीरामः सीतया भ्रातृभिः सह ७ पूजां कृत्वा त्रिवेण्याश्च वस्त्रैर्दिव्यैः समुपवणैः ॥ गं
 गाजलैः काचकुम्भान् शतशोऽप्यसहस्रशः ८ पूरयित्वा विमानाग्रे स्थाप्य तीर्थपुरोहितान् ॥ पूजयित्वा सविस्तरं नत्वा चैव पुनः पुनः ९ तान् पृष्ट्वा पुष्पके स्थित्वा ययावाका
 शवर्त्मना ॥ विन्ध्याचलं समाश्रित्य यत्र दुर्गा तु वर्तते १० तत्र स्नात्वा तीर्थविधिं पूर्ववच्च विधाय सः ॥ तां विन्ध्यवासिनीं पूज्य वस्त्रैराभरणादिभिः ११ कृत्वा दानान्यनेकानि
 तोष्य तीर्थपुरोहितान् ॥ ययौ काशीं पुष्पकस्थः श्रीरामः सीतया सुखम् १२ एतस्मिन् तरे काश्यां काशिस्थाः पुष्पकं तु ततः ॥ कोटि सूर्यप्रतीकां शङ्खपाशमिमतो दिशम् १३
 यत्र प्रार्च्य काश्यमिमुखमागच्छन्तं महोज्ज्वलम् ॥ चक्रुस्तर्कान्वितर्काश्च शतशोऽष्टालं संस्थिताः १४ केचिद्बुधश्च दावाग्रिस्त्वयं पर्वतमस्तके ॥ सूर्येण विस्मृतः पंथाभ्रमणा
 द्भ्रान्तिमापसः १५ इति केचिज्जनाः प्रोचुः केचिद्बुधस्त्वयं मुनिः ॥ नारदस्तु समायातिकेचित् तत्र बभाषिरे १६ पतत्यसौरविः स्वर्गात् केचिद्गोणाचलान्वितः ॥ वायु
 पुत्रो यमिति ते प्रोचुः काशीनिवासिनः १७ केचिद्बुधः शशीस्वर्गान्मृगेण विनिपातितः ॥ केचिद्बुधश्च विश्वेशं केचिद्बुधः सुदर्शनम् १८ केचिद्बुधः सुवर्णाद्रिकेचित् प्रोचु
 ररुन्धतीम् ॥ केचित्पतत्रिराजानं केचित्प्रलयानलम् १९ केचित्प्रोचुर्महाघोरं वन्द्यस्त्वेन मोचितम् ॥ केचित्प्रोचुः सहस्रास्यस्त्वयं मणिविराजितः २० एवं वदन्तस्ते
 यानं ददृशुः पुष्पकं महत् ॥ महाकोलाहलं चक्रुः प्रोचुस्त्वत्र समागतः २१ रामोऽप्योऽध्यापतिः श्रीमान् यात्रां कर्तुं सनागरः ॥ विश्वनाथोऽपि तच्छ्रुत्वा पार्वत्या वृषभस्थितः २२
 प्रत्युज्जगाम श्रीरामं काशीस्थैः परिवेष्टितः ॥ उपायनं राघवस्य गृहीत्वा बहुविस्तरम् २३ एतस्मिन् तरे रामस्तं देहलिङ्गं विनायकम् ॥ पूज्य विश्वेश्वरं दृष्ट्वा ननाम शिरसा त
 दा २४ आर्लिङ्गितः शिवेनाऽप्यगृहीत्वोपायनं शिवात् ॥ स्वयं वस्त्रैराभरणैः पूजयामास शंकरम् २५ विवेश काशिनाथस्य घृत्वा हस्तेन सत्करम् ॥ तावुमौ वाहने मुक्त्वा ज
 ग्मतुर्मणिकर्णिकाम् २६ ततः सीतायुतोरामश्चक्रपुष्करणीजले ॥ समर्प्य श्रीफलं स्नात्वा सचैलक्षौरपूर्वकम् २७ नित्ययात्रां विधायाऽथ कृत्वा चैकमुपोषणम् ॥ तीर्थश्राद्धादि
 संपाद्य पंचतीर्थविधाय च २८ अंतर्हर्षमहायात्रां मानसद्वयमेव च ॥ द्विचत्वारिंशद्दिगानि ह्यष्टलिङ्गानि वै ततः २९ षट्पंचाशच्च गणपांस्तथाष्टभैरवान् पुनः ॥ योगिनीश्च
 चतुःषष्टिस्तथा दुर्गाश्चैव नव ३० तथाऽष्टदिक्पतींश्चापि तथा चैव नवग्रहान् ॥ क्षेत्रप्रदाक्षिणां पंचक्रोशीयात्रां रघूत्तमः ३१ चतुर्दशे मायात्रास्तु कृत्वा चैव सविस्तरम् ॥ रामे

१ शेषः । २ विवेश काशीं सम्भोऽर्धेति पाठः ।

श्वरं महालिङ्गं वरुणायास्तटेशु मे ३२ काश्यावायव्यदिग्भागे सीमायां स्थाप्य सुतमम् ॥ रामतीर्थस्वीयनाम्ना भागीरथ्यांचकार सः ३३ एतस्मिन्नन्तरे तत्र वायुपुत्रः समा-
 गतः ॥ वृत्तं शुभ्वाराधवस्य यात्राः कर्तुं गतस्त्विति ३४ सीतारामौ नमस्कृत्य स्नात्वा भागीरथीजले ॥ स्वनाम्नां शंकरं तीर्थं मकरोज्ज्वलं हवीतटे ३५ घट्टं बंधं गंगायास्तटे
 रम्यं दृषन्मयम् ॥ काश्यामद्यापितत्राग्राघटोऽस्ति परमः शुभः ३६ तथा चकार रामोऽपि घट्टं बंधनमुत्तमम् ॥ दृश्यते त्रयहं यत्र काश्या रामः ससीतया ३७ चकार पंचगं-
 गायां कार्तिके स्नानमुत्तमम् ॥ काशीवासं वर्षमेकं चकार धर्मतत्परः ३८ तीर्थवासांर्थिनः सर्वानसन्तर्प्य च पृथक् पृथक् ॥ रत्नैर्हिरण्यैर्वासोभिस्त्रिभिराभरणधेनुभिः ३९ विचि-
 त्रैश्च तथाऽमंत्रैः स्वर्णरौप्यादिनिर्मितैः ॥ अमृतस्वादुपकात्रैः प्रायसैश्च शंकरैः ४० समोरसैरन्नदानैर्धान्यदानैरनेकधा ॥ गन्धचन्दनकर्पूरैस्ताम्बूलैश्चारुचायुरैः ४१ सत्तु-
 लैर्मृदुपर्यैर्दीपिकादर्पणासनैः ॥ शिविकादासदासीभिर्विवाहनैः पशुभिर्गृहैः ४२ चित्रध्वजपताकाभिर्छल्लोचैश्चंद्रचारुभिः ॥ नानाव्रतैर्महच्छ्रेष्ठैः सध्वजारोपणादिभिः ४३
 वर्षाशनप्रदानैश्च गृहोपस्करसंयुतैः ॥ उपानत्पादुकाभिश्च यतेश्चापितपस्विनः ४४ योग्यैः पट्टदुकूलैश्च पट्टलैश्चित्रकम्बलैः ॥ दण्डैः कमण्डलुयुतैरजिनैर्मृगसम्पदैः ४५
 कौपीनैरुच्चमंचैश्च परिचारकाञ्चनैः ॥ मठैर्विद्यार्थिनामन्नैरतिव्यर्थमहाधनैः ४६ बहुवैषधदानैश्च भिषजां जीवनादिभिः ॥ महापुस्तकसंसारैर्लेखकानां च जीवनैः ४७ रसा-
 यनैरमूल्यैश्च सत्रदानैरनेकशः ॥ ग्रीष्मेष्णपार्थद्रविणैर्हमन्तेऽग्निष्टकेन्धनैः ४८ छत्राच्छादनकार्यैर्वर्षाकालोचितैर्वहु ॥ रात्रौ पाठप्रदीपैश्च पादाम्बुजनकादिभिः ४९ पुराण-
 पाठकांश्चापि प्रतिदेवालयधनैः ॥ देवालये नृत्यगीतकरणार्थैरनेकशः ५० देवालये सुधाकार्यैर्जोर्णोद्धारैरनेकशः ॥ चित्रलेखनमूल्यैश्च रंगमालादिमण्डनैः ५१ आरातिकै-
 गुंगुलैश्च दर्शनादि सुधूपकैः ॥ कर्पूरवार्तिकाद्यैश्च देवार्चार्थैरनेकशः ५२ पंचासृतानां स्नपनैः सुगन्धस्नपनैरपि ॥ देवार्थमुखवासैश्च देवोद्यानैरनेकशः ५३ महापूजार्थमा-
 ल्यादिगुम्फनार्थैश्चिकालतः ॥ शंखमेराष्ट्रदंगादिवाचनादैः शिवालये ५४ घण्टागंडुककुम्भादिस्नानोपस्करभाजनैः ॥ श्वेतैर्मार्जनवस्त्रैश्च सुगन्धैर्यक्षकर्मैः ५५ जपहोमैः
 स्तोत्रपाठैः शिवनामोच्चभाषणैः ॥ रासक्रीडादिसंयुक्तैश्च लनैः सप्रदक्षिणैः ५६ पुवमादिभिरुदण्डैः क्रियाकाण्डैरनेकशः ॥ वर्षमेकमुषित्वा तु कृत्वा तीर्थान्यनेकशः ५७
 दीनानां च सन्तर्प्य नत्वा विश्वेश्वरं विभुम् ॥ ब्रह्मचर्यादिनियमैर्ऋतुकालममेन च ५८ सत्यसम्भाषणेनापि तीर्थमेव प्रसाध्य च ॥ पुनः पुनर्विश्वनाथं कालराजं गणाधि-
 पम् ५९ अन्नपूर्णदण्डपार्णिवृद्धास्तु त्वाप्रणम्य च ॥ अनुज्ञातः शिवेनाऽथ विमानेन रघूत्तमः ६० ययावाकाशमार्गेण गंगायां दक्षिणेतटे ॥ कर्मनाशान् दीदृष्ट्वा च्यवनस्या-
 श्रमं ययौ ६१ रामचंद्रः पुष्पकस्थः स्नात्वा नत्वा मुनीश्वरम् ॥ रामतीर्थं च रामेशं चकार तत्र राघवः ६२ निजबाणकृतारिखां दर्शयामास तान् जनान् ॥ काश्या अप्यधिका-
 न्यत्र कृत्वा दानान्यनेकशः ६३ ययौ यानेन दिव्येन स्वर्णभद्रस्य संगमम् ॥ यानि वानि हितार्थानि राघवश्च गमिष्यति ६४ उत्तरोत्तरं तस्तेषु दानाधिक्यं करिष्यति ॥ यत्र
 यत्र रघुश्रेष्ठो गमिष्यति ससीतया ६५ तत्र तीर्थान्यनेकानि भविष्यन्ति महान्ति च ॥ शेषोऽपि तेषां संख्यां हिव कुं नात्र क्षमो भवेत् ६६ तेषु तीर्थानि श्रेष्ठानि षट्ज्ञेयानि मनी-

१ ददर्श मत्पहं यात्राः इति पाठः । २ भाजनेः । ३ शोणभद्रस्येति पाठः ।

विभिः ॥ बन्धूनाच्चैव चत्वारिंसीतायाः पंचमं स्मृतम् ६७ षष्ठमं जानिपुत्रस्य सर्वत्रैवां विनिश्चयः ॥ रामः स्नात्वा स्वर्णमद्गंगयोत्संगमे मुदा ६८ त्रिरात्रं समतिक्रम्य गण्डकी
 संगमं ययौ ॥ कस्मिंस्तीर्थे त्रिरात्रं च पंचरात्रमथ क्वचित् ६९ सप्तरात्रं क्वचिच्चाऽपि पक्षमेकमथ क्वचित् ॥ अष्टादशैकविंशद्वात्रिमासं च क्वचित् प्रभुः ७० चकार वासं तीर्थेषु धर्मान्
 कुर्वन् यथा सुखम् ॥ गण्डकीसंगमे स्नात्वा नेपाले जगदीश्वरम् ७१ दृष्ट्वा हरिहरक्षेत्रं ययौ रघुकुलोद्भवः ॥ एवं कुर्वन् सतीर्थानि सर्वाणि रघुनन्दनः ७२ पुनः पुनः संगमं च ययौ जान्हविद
 क्षिणे ॥ वैकुण्ठनगरं गत्वा जरासंधपुरं ययौ ७३ वैकुण्ठाया जले स्नात्वा ततो रामो ययौ मयाम् ॥ फल्गुन्यास्तटे पूर्वमुक्त्वा तद्यानमुत्तमम् ७४ नत्वा विष्णुपदं दिव्यं पुनर्यानां तिकं य
 यौ ॥ तानि शांसमतिक्रम्य प्रभाते रघुनन्दनः ७५ स्नातुं फल्गुनदीतोये ययौ तीर्थं द्विजैः सह ॥ एतस्मिन्नन्तरे सीतासखीभिः परिवेष्टिता ७६ ययौ स्नातुं फल्गुन्यां स्नात्वा पूज्य
 सुवासिनीः ॥ सैकते साक्षणं तस्थौ पूजनार्थं महेश्वरीम् ७७ बालुकापंचपिण्डैश्च दुर्गां कर्तुं समुद्यता ॥ गृहीत्वा वामहस्तेन सार्द्रां सासिकतां तदा ७८ सव्येन कृत्वा पिण्डं तु यावत्सा
 पाणिना भुवि ॥ स्थापयामास तावदुददर्शजगती तलात् ७९ विनिर्गतं दशरथश्च रघुरस्य करं शुभम् ॥ दक्षिणं निजहस्ताच्च गृहीत्वा पिण्डमुत्तमम् ८० गच्छन्तं भूतलं रम्यं तद्दृष्ट्वा
 कौतुकं पुनः ॥ द्वितीयं स्थापयामास भुवि पिण्डं तु सैकतम् ८१ सोऽपि नीतः पूर्ववच्च होमद्योत्तरं शतम् ॥ तदौ पिण्डान् कौतुकेन ततः श्रान्ता विदेहजा ८२ मनसा पूज्य दुर्गां साय यौ
 यानं त्वरान्विता ॥ तद्वृत्तं सखीभिस्तु ज्ञातं रामेण वाऽपि न ८३ तयाऽपि कथितं नैव किं रामो मां वदितुं शक्यते ॥ इति भीत्या ततो रामः पंचतीर्थं विमाह च ८४ प्रेतपर्वतमासाद्य पि
 ण्डदानमथाकरोत् ॥ कनिष्ठिकाया निष्कास्य निजनामां किं तां शुभाम् ८५ कांचनीं मुद्रिकां रम्यां दक्षिणाभिमुखं तदा ॥ अपहतेति मंत्रेण चकार भुविराधवः ८६ रेखात्रयं तद
 द्यापि दृश्यते तत्रैव स्फुटम् ॥ आस्तीर्य सकुशांस्तत्र पिण्डान्सकुमयान् शुभान् ८७ तिलाज्यमधुसंयुक्तां ददातुं रामः समुद्यतः ॥ सव्येन नाभिर्घोषां पिण्डं गृहीत्वा रघुनन्दनः ८८
 यावत्पश्यति भूम्यां तदनदर्शपितुः करम् ॥ तदा श्वर्येण विप्रास्ते राममुचुस्त्वरान्विताः ८९ निष्कामं त्रसर्वेषां पितृणां दक्षिणाः कराः ॥ न दृश्यते तव पितुः कारणं नाऽत्र वि
 ब्रहे ९० रामोऽपि विस्मया विष्टश्चितः प्राह लक्ष्मणम् ॥ जानीषे कारणं किंचिदत्र त्वं बुद्धिमानसि ९१ सप्राहराधवाऽस्माभिर्यदा गोदावरी गतम् ॥ इंगुदी फलपिण्या कपि
 डदाने तदा करः ९२ अस्माभिः स्वपितुर्दृष्टः सोऽत्र नैव प्रदृश्यते ॥ ममापि जातमाश्वर्यं सीतां त्वं प्रमुह्यसि ९३ तच्छ्रुत्वा जानकी शीघ्रं प्राह किंचिद्वयातुरा ॥ मयाऽपराधि
 तं किंचित् क्षमस्वरूपं तम् ९४ तत्तस्यावचनं श्रुत्वा राधवः प्राह तां पुनः ॥ वदत ध्येन मे तव्यं कारणं किं ममांतिकम् ९५ यथा वृत्तं तया सर्वराधवाय निवेदितम् ॥ तच्छ्रुत्वा
 राधवः प्राह कः साक्षी तव कर्मणि ९६ सा प्राह च तत्र क्षोऽस्ति पृष्ठः सनेत्युवाच ह ॥ तदा शप्तः सीतया सफलहीनः सवीटकः ९७ भवमेव च नाञ्जत यतो मिथ्या त्वयोरितम् ॥ पुनः
 साराधवं प्राह फल्गुः साक्ष्यं प्रदास्यति ९८ सापिरामेण पृष्ट्वाऽथ नेत्युवाच मया तुरा ॥ साऽपि शप्तारामपत्न्याऽधो मुखाममवाक्यतः ९९ बहयस्मान् पृष्ट्वा चोक्तं त्वया सत्येऽपि
 कर्मणि ॥ ततः सीता पुनः प्राह साक्ष्यं मेऽत्र निवासिनः १०० दास्यंती मे द्विजाः सर्वे तदामन्त्रिकं स्थिताः ॥ तेऽपि पृष्ट्वा राधवेण नेत्युचुर्भयविह्वलाः १ दद्व्यं साक्ष्यं तर्हि रामः

१ नेपालेशजमीश्वरमिति पाठः । २ शान्तेति पाठः ।

शापंनस्तुप्रदास्यति ॥ निवारिताकथनेयंतदासीतेतिचिन्त्यते २ तांस्तदाजानकीशापंददौतीर्थनिवासिनः ॥ युष्माकंनाञ्चसंतृप्तिःकदाद्रव्यैर्भविष्यति ३ द्रव्यार्थस
 कलान्देशान्भ्रमध्वं दीनरूपिणः ॥ ततःसाजानकीप्राहओतुःसाक्ष्यंप्रदास्यति ४ सोऽपिपृष्ठोनेत्युवाचरामंसीताशशापतम् ॥ पुच्छाग्रंस्वपुरःकृत्वातदामभिकटोऽपि
 सन् ५ मृषेरितंयतस्तस्मात्पुच्छेह्यस्पृश्यतांभज ॥ ततःसाजानकीप्राहगौर्मेसाक्ष्यंप्रदास्यति ६ साऽपिपृष्ठोनेत्युवाचरामंसीताशशापताम् ॥ अपवित्राभवास्येत्वंमम
 वाक्येनघेनुके १०७ ततःसीताऽश्वत्थवृक्षंसाक्ष्यर्थंप्राहराघवम् ॥ सपृष्ठोनेत्युवाचाऽथतंसीताऽथाशपत्कुधा ८ भवाचलदलस्त्वंहिमाद्विराऽश्वत्थपादप ॥ पुनःसीतापतिं
 प्राहममसाक्षीप्रमाकरः ९ सपृष्ठःप्राहतथ्यंहितुष्टिर्जातापितुस्तव ॥ एतस्मिन्नंतरेतत्रविमानेनार्कवर्चसा ११० राजादशरथोराममागत्यालिंग्यवैदृढम् ॥ प्राहत्वयाता
 रितोऽहंनरकादतिदुस्तरात् ॥ मैथिल्यापिण्डदानेनजातामेष्टसिरुत्तमा ११ तथाऽपिलोकशिक्षार्थंगयाश्राद्धंत्वमाचर ॥ पितरंप्राहरामोऽपिकिमर्थंहित्वयाऽत्रवै १२ त्व
 रयासिकतापिण्डःसंगृहीतोवदस्वमाम् ॥ सप्राहाऽत्रगयायांतुबहुविघ्नानिराघव १३ भवंतिश्राद्धसमयेकृतातस्मात्त्वरामया ॥ इतिरामंसमाभाष्यगृहीत्वाराघवादपि १४
 किंचित्कव्यंविमानेनययौदशरथस्तदा ॥ ततोरामःप्रेतगिरौपिण्डदानंविधायच १५ गत्वाप्रेतशिलायांचदत्त्वाकाकवलिततः ॥ धर्मरप्यंततोगत्वाकृतैकोनपदेषुहि
 १६ सकुनाचितिलाज्यैश्चपायसैश्चसशर्करैः ॥ पृथग्वैपिण्डदानानिवटश्राद्धंविधायच १७ अष्टतीर्थांततःकृत्वाततःसंध्याःस्थलत्रये ॥ कृत्वायथाविधानेनदत्त्वादानान्य
 नेकशः १८ गदाघरंततःपूज्यमहाविभवपूर्वकम् ॥ पेचयामासतोयैश्चचूतवृक्षंसंकीटकम् १९ एकोमुनिःकुंभकुशाग्रहस्ततस्तस्यमूलेसलिलंदधार ॥ आग्रथसिक्तःपितर
 श्वत्साएकाक्रियाद्वयार्थकरीप्रसिद्धा १२० कृत्वाविष्णुपदेपूजांविमानारोपणादिभिः ॥ मासत्रयमतिक्रम्यगयायारघुनंदनः २१ विमानेनययौप्राचींदिशंसंतोषयन्नजना
 न् ॥ फल्गुनद्यास्तटेपूर्वेविमानंयत्रसंस्थितम् २२ तत्ररामगयानाग्रीष्मिर्विप्रेरुदीर्यते ॥ रामेश्वरोरामतीर्थवर्ततेतत्रपावनम् २३ रामोऽपिफल्गुनद्याश्चगंगायाःसंगमं
 ययौ ॥ गयावहिःफल्गुरेवज्ञेयासातुमहानदी २४ ततोययौमुद्गलस्यनूतनाश्रममुत्तमम् ॥ यस्मिन्बुद्गवहागंगाजान्द्वीपापनाशिनी २५ ततोऽप्येजानकीज्ञात्वाभू
 म्यादिव्यंप्रदास्यति ॥ तस्यादिव्यस्थलेरामस्तीर्थमादौचकारसः २६ बंधूनांचपृथक्कृतत्रसंतितीर्थानिसर्वतः ॥ सीतयानकृतंतत्रस्वनाग्रातीर्थमुत्तमम् २७ ज्ञा
 त्वाभविष्यत्यग्रेमतीर्थंचेतिसविस्तरम् ॥ यदाभूम्यांप्रदास्यामिदिव्यतीर्थंतदाऽस्तुमे २८ रामस्ततोविमानेनगतश्चोत्तरवाहिनीम् ॥ नाग्रापुरीतथागंगायत्रास्ति
 परमार्थदा २९ पर्वतोयत्रगंगायामस्तिविल्वेश्वरोऽपिच ॥ ततःश्रीवैजनाथेशंतत्कारावणनिर्मितम् ३० ततःशनैर्विमानेनपश्यन्नानास्थलानिसः ॥ ययौभागीर
 थीमध्याद्यत्रभिन्नासितापुनः ३१ प्रयागाद्योजनशतमानेदेशेरघूद्वहः ॥ ततोर्गंगाऽब्धिसंयोगसहस्रेपुष्पकेणसः ३२ गत्वास्नात्वाततोयत्रकालिंदीसंगताऽर्णवे ॥ तत्रगत्वा
 रघुश्रेष्ठस्ततःपश्यन्नस्थलानिसः ३३ नानापुण्यानितीर्थानिदृष्ट्वाश्रीपुरुषोत्तमम् ॥ पूर्वसागरतीरस्थंदत्त्वादानान्यनेकशः ३४ ततःशनैःपुष्पकेणदृष्ट्वानानाविधानसुरान् ॥
 दृष्ट्वानानानदीःसर्वानानादेशान्विलंध्यच ३५ गोदातीरेस्वनाग्रातुकृत्वागिरिमनुत्तमम् ॥ सप्तगोदावरीभेदसंगमेषुमहोदधौ ३६ स्नात्वादक्षिणमार्गेणततोरामोययौपुनः

पूर्वदेशेनृपतिभिर्मानितः पूजितोपि च ३७ दृष्ट्वा स्वकरं तेभ्यस्तैः सहैवशनैःशनैः ॥ विमानेन सुखेनैव तीर्थान्यन्यानि सेवितुम् ३८ श्रीरामो याम्यदिग्जानिदक्षिणा
 मिमुखोययौ ॥ एवं प्रोक्ता पूर्वदेशयात्रारामेण याकृता १३९ ॥ इति श्रीमदानंदरामायणे यात्राकाण्डे पूर्वदेशयात्रावर्णनं नाम षष्ठः सर्गः ॥ ६ ॥ ॥ श्रीरामदास
 उवाच ॥ ॥ ततो रामः समुद्धृत्य मत्स्य तीर्थमनोरमम् ॥ तीर्त्वा महानदीं कृष्णां पश्यन् पुण्यस्थलानि सः १ ततो ययौ नारसिंहरामः पानकनामकम् ॥ कृष्णाऽब्धिसंग
 मे स्नात्वा दत्वा दानानि विस्तारैः २ पश्यन् नानास्थलान्येव ययौ श्रीशैलपर्वतम् ॥ स्नात्वा सनीलगंगायां दृष्ट्वा श्रीमल्लिकार्जुनम् ३ तत्रैव कृष्णासाज्ञेयानीलगंगेति नामतः ॥
 श्रीशैलशिखरं दृष्ट्वा पुनर्जन्मनिवारकम् ४ शिखरेश्वरस्य शिखराद्ब्रह्मकुण्डे विगाह्य च ॥ भीमकुण्डे ततः स्नात्वा तथानि वृत्तिसंगमे ५ तुंगभद्रासंगमेऽपि महानदीसरोवरे ॥
 विगाह्य भवनाशिन्यां ततो दृष्ट्वा ह्यहोबलम् ६ नारसिंहं ततो नत्वा कृत्वास्तंभप्रदक्षिणाः ॥ गत्वा पुष्पगिरौ तत्रापि नाकीमवगाह्य च ७ पश्यन् पुण्यस्थलानी शान्ददृष्ट्वा पंपास
 रोवरम् ॥ किष्किं धार्यां ततो गत्वा सुग्रीवाद्यैः सुपूजितः ८ सुग्रीवाद्यैर्शनैश्च विमानेन विहाय सा ॥ प्रवर्षणगिरौ स्वीयगुह्यं प्रदर्शयन् ९ वेदेर्हो कौतुकाद्रामः किंचि
 ल्त्वास्मिताननम् ॥ द्वितीये भीमकुण्डेऽथ स्नात्वा गत्वा षडाननम् १० स्नात्वाऽगस्तिकुण्डमध्ये पश्यन् स्तीर्थान्यनेकशः ॥ कनकगिरिस्थं शंभुं नत्वा संपूज्य राघवः ११
 वीरभद्रं ततो दृष्ट्वा नत्वा दिव्यं कटं भुवि ॥ गोविंदराजं तं नत्वा तृप्तिपतनं संस्थितम् १२ स्नात्वा कपिलधारायां तीर्थं श्राद्धं विधाय च ॥ ततो शेषाचलं गत्वा स्नात्वा पुष्करिणीज
 ले १३ व्यंकटेशं पूजयित्वा पंचतीर्थं विगाह्य सः ॥ सुवर्णमुखरीतीरं संस्थं श्रीकालं हस्तिनम् १४ पूजयित्वा ययौ कांचीरामः शिवहरिप्रियाम् ॥ एकां वरेश्वरं पूज्य सर्वती
 र्थं विगाह्य च १५ कामाक्षीं मंजुविकान्त्वा स्नात्वा विगावतीजले ॥ नत्वा वरदराजं च पक्षितीर्थं ततो ययौ १६ पूषाविधाटुनामानौ पक्षिणौ पूज्य सीतया ॥ पुष्पकेन ततः
 शीघ्रं क्षीरनद्यां विगाह्य च १७ नत्वा त्रिविक्रमं तत्र ततो गादरुणाचलम् ॥ मुक्तिर्धत्स्मरणादेव नत्वा तमरुणाचलम् १८ माणिमुक्तानदीतीरे दृष्ट्वा चलमगात्ततः ॥ दृष्ट्वा
 चले शंभुं पूज्य वटपालं ततो ययौ १९ वटपालेश्वरं पूज्य ततः श्रीमुष्टिमभ्यगात् ॥ तत्र यज्ञवराहं च संपूज्य जगदीश्वरम् २० चिदंबरं यमागच्छद्दर्शनादेव मुक्तिदम् ॥ लि
 खिता यत्र शेषेण शिलायां तांडवाकृतिः २१ कावेरीं च ततः स्तीर्त्वा सिंहक्षेत्रं ततो ययौ ॥ नत्वा ब्रह्मपुरं च वैजनाथं प्रणम्य सः २२ श्वेतारण्यं ततो गत्वा शंखमुख्यां विगाह्य
 च ॥ छायावनं ततो दृष्ट्वा ययौ गौरीमयूरकम् २३ वेदारण्यं ततो गत्वा नत्वा मध्यार्जुनं शिवम् ॥ स्नात्वाऽथ दृष्ट्वा कावेरीं कुंभकोणं विलोक्य च २४ श्रीनिवासं ततो दृष्ट्वा दृष्ट्वा
 वृन्दावनं शुभम् ॥ सारनाथं ततो दृष्ट्वा श्रीवत्सं च दर्शयः २५ प्रयागमाधवं नत्वा गत्वाऽभ्रशिरसः स्थलम् ॥ भीतावाका शनीला भंगत्वाऽथ कमलालयम् २६ त्यागेश्वरं सम
 म्यर्च्य गयातीर्थं विगाह्य च ॥ दक्षिणद्वारकायां च श्रीगोविंदं प्रणम्य सः २७ जेपालाख्यं पुरं गत्वा गत्वा चाभयदेश्वरम् ॥ विघ्नेश्वरं नमस्कृत्य पुरा संस्थापितं स्वयम् २८ स्ना
 त्वा वै नवपाषाणे ययौ देव्याश्च पतनम् ॥ स्नात्वा वितालतीर्थं वैतीर्त्वा घंसागरस्य च २९ स स्नात्वा भैरवे तीर्थं प्रापैकांतस्थितं निजम् ॥ अवह्य विमानाऽग्रात्पद्भ्यां सर्वैर्ज

१ नत्वा दिव्यं कटं मिति पाठः । २ श्रीवांछमिति पाठः ।

नैः सह ३० गत्वा लक्ष्मणकुण्डेऽथ स्वकुण्डेऽपि विगाह्य च ॥ अग्रितीर्थे तनः स्नात्वा धनुष्कोट्या विगाह्य च ३१ स्नात्वा जटायुतीर्थे हिमत्वातं गंधमादनम् ॥ आदौ नत्वा वि
 श्वनाथं पुरानीतं हनूमता ३२ रामेश्वरं ततो नत्वा कृत्वा गंगाभिषेचनम् ॥ काचकुंभादिकं त्यक्त्वा धनुष्कोट्या रघूत्तमः ३३ कोटितीर्थे धनुष्कोट्या चकार कूपमुत्तमम् ॥ क्षेत्र
 पापप्रशान्त्यर्थं दृष्ट्वा श्रीसेतुमाधवम् ३४ नानादानादिकं कृत्वा मासमेकं विलिख्य च ॥ वाहनारूढदेवानां महोत्साहान्विधाय च ३५ क्षेत्रपापप्रशान्त्यर्थं कोटितीर्थे विगाह्य
 च ॥ नत्वा द्वारस्थ गणपंती त्वौघं जलधेः पुनः ३६ विहाय साविमानेन सदर्मशयनं यौ ॥ स्नात्वा निक्षेपिकातेयैस्ताम्रपर्ण्यब्धिसंगमे ३७ गत्वा स्नात्वा रामचंद्रोददोदना
 न्यनेकशः ॥ ततो ब्वेस्तीरसंस्थं तं स्कन्दं संपूज्य राघवः ३८ ताम्रपर्णी तटे नैव पश्यन् पुण्यस्थलानि सः ॥ नववैकटनाथां स्तान्नत्वा तोताद्रिमाययौ ३९ कन्याकुमारि
 कां दृष्ट्वा सिन्धुतीरनिवासिनीम् ॥ प्रतीक्षंतीं स्वीयमार्गं विभ्रतीं मालिकां करे ४० तामाहर घुग्गीरेश्वरं वरय सुव्रते ॥ सा प्राहराघवं नत्वा चिरमस्मिन्नतस्थिता ४१ अहं मुनि
 सुता पित्रा सुपेद्राया विनिश्चिता ॥ विवाहार्थं समानतिः सुसेद्रो योजने स्थितः ४२ तव यात्रोद्यमं श्रुत्वा मया चित्ते विनिश्चितम् ॥ आगमिष्यति रामोऽत्र वरायिष्याम्यहं तदा
 ४३ पित्रा मन्त्रिभ्यं ज्ञात्वा सुसेद्रो विनिवर्तितः ॥ सोऽपि मत्वेदाचित्तस्तु योजनेऽद्यापि वर्तते ४४ विवाहोपकरणादिमन्मात्राय लुप्तपुरा ॥ पित्रा तत्सागरे क्षिप्तं क्रोधा विष्टेन
 राघव ४५ अद्याऽपि दृश्यते पश्यतरंगैर्निर्गतं बहिः ॥ अद्य त्वया तारिताऽहं मां दार्सां कर्तुमर्हसि ४६ ज्ञात्वा तस्याह्यमि प्रायं तामाहर घुनंदनः ॥ एकपत्नीव्रतं मेऽस्मिन्नज
 न्यन्यस्ति कुमारिके ४७ अग्रे कृष्णावतारे त्वं भजमानाऽत्र संशयः ॥ तद्गामवचनादेव यमैश्च नियमैरपि ४८ यावद्रामः स्थितो भूम्यां तां वदुः कृत्वा कलेवरम् ॥ तपोबलेन
 देहांते जांबवतोजनिष्यति ४९ जांबवतीति नाम्ना सा लुण्णपत्नी भविष्यति ॥ रामो ययौ सुसेद्रं च पयोर्णीं संविगाह्य मः ५० आद्यानंतं ततो गत्वा ताम्रपर्णी तटे स्थितम् ॥
 विनिद्रितं शेषपृष्ठे लक्ष्मीगरुडसेवितम् ५१ ज्ञातव्या ताम्रपर्णीं सा त्वन्यापश्चिमवाहिनी ॥ अनन्तशयनं गत्वा पद्मतीर्थे विगाह्य च ५२ शंखतीर्थे मत्स्यनद्यां विगाह्य
 सीतया प्रभुः ॥ ततो गत्वा विमानेन धर्माधर्मसरोवरे ५३ स्नात्वा जनार्दनं गत्वा पश्चिमे ह्यब्धिरोधासि ॥ दर्शेऽथ पौर्णिमायां च गंगाधाराब्धिसंगमे ५४ स्नात्वा जनार्द
 नं पूज्य नारीराज्यं विलोक्य च ॥ अग्रे श्रीरामचंद्रः स नययौ लोकशिक्षया ५५ परिवृत्य ततो रामो घृतमालां विगाह्य च ॥ कृतमालांततः स्नात्वा सिन्धुनद्यां विगा
 ह्य च ५६ गत्वा जर्ज्रेद्रमोक्षं च ताम्रपर्णी तटे स्थितम् ॥ ताम्रपर्ण्युद्धमे स्नात्वा गत्वा मैराळतीर्थं क्रम ५७ गत्वा चंद्रकुमाराख्यं गिरिं श्रीरघुनंदनः ॥ ततो ययौ विमानेन
 दृष्ट्वा दक्षिणकाशिकाम् ५८ नत्वा काशिविश्वनाथं चंपकारण्यमाययौ ॥ चित्रगंगाजले स्नात्वा नत्वा हरिहरौ शुभौ ५९ ततो रामो विमानेन मधुपुर्यां विवेश सः ॥ वेगाव
 त्याज्य जले स्नात्वा नत्वा तं सौन्दरेश्वरम् ६० मीनाक्षीमं बिकानं त्वाव्यंकटं द्राविडे गिरौ ॥ कावेरीमध्यं निलयं श्रीरंगशयनं यौ ६१ मातृभूतेश्वरं नत्वा नत्वा तं जंबुकेश्वरम् ॥
 रंगनाथं नमस्कृत्य ह्यविनाशं ततो ययौ ६२ श्रीरंगपत्तनं गत्वा स्नात्वा हिमवतीजले ॥ शालिग्रामं नमस्कृत्य रामनाथपुरं ययौ ६३ स्नात्वा कुमारधारायां सुब्रह्मण्यं प्रपूज्य च ॥

१ आपाननामिति पाठः । २ नत्वा लंगिरिं कटम् इति पाठः ।

उडुप्याख्यंततः कृष्णनत्वागुंगाश्रमंययौ ६४ तुंगानदीतटेशृंगगिरौनत्वातुशारदाम् ॥ कुम्भकाशीततोगत्वागत्वाकौटीश्वरंशिवम् ६५ नत्वाभूकाविकादेवीनत्वाभुर्देश्व
रंहरम् ॥ गुणवंतेश्वरंनत्वाधारेश्वरंततः ६६ गौरीश्वरंनमस्कृत्यनत्वासर्जेश्वरंशिवम् ॥ गोवर्णचततोगत्वातंप्रणम्यमहाबलम् ६७ हरिहरेश्वरंगत्वापश्यंस्तीर्थान्य
नेकशः ॥ जामदग्न्यमहेन्द्राद्रौनत्वाभिमेश्वरंययौ ६८ घौमंमहाबलंनत्वाययौकोलापुरंततः ॥ करवीरपुरंगत्वाकृष्णविष्णोस्तुसंगमे ६९ स्नात्वारामोविमानेनगदा
लक्ष्मीश्वरंययौ ॥ स्नात्वाघटप्रभायांतुपश्यन्पुण्यस्थलानिहि ७० महादेवंनमस्कृत्यनत्वाभल्लारिमीश्वरम् ॥ करानदीतटस्थंतं वक्रतुंडं विलोक्य च ७१ नीरानदी
जलेस्नात्वा नारसिंहं प्रपूज्य च ॥ पांडुरंगं नमस्कृत्य चंद्रभागां विगाह्य च ७२ ययौ भीमासंगं तु चंदलां च ततोययौ ॥ ततो प्रेमपुरं गत्वा नत्वा मार्तंडमीश्वरम् ७३ नल
दुर्गां विलोक्याऽथ नाना पश्यं स्थलानि हि ॥ तुलजापुरं संस्थां तां देवीं नत्वा ययौ ततः ७४ माणिक्यामं बिकाटं द्वापश्यं स्तीर्थानि राघवः ॥ योगीश्वरीं वरामं बाटं द्वाह्यं वा
पुरं स्थिताम् ७५ वैजनाथं नमस्कृत्य वंजरासंगं ययौ ॥ नागेशं च विलोक्याऽथ विमानेन सराघवः ७६ स्नात्वा पूर्णासंगं मेतु गोदाया उत्तरे तटे ॥ स्वनाम्नाऽथ पुरीं कृ
त्वा मुद्रलाश्रममाययौ ७७ बाणतीर्थं ततः स्नात्वा सिंधुफेनासुसंगमे ॥ गोदानाभावञ्च केऽथ स्नात्वा नत्वा त्रिविक्रमम् ७८ कृत्वा परां स्वनाम्ना तु पुरीं गोदावरी तटे ॥ अं वि
कांतु नमस्कृत्य चंडिकां परिपूज्य च ७९ आत्मतीर्थं ततः स्नात्वा नत्वा विज्ञानमीश्वरम् ॥ महालक्ष्मीं विलोक्याऽथ वडवासंगं ययौ ८० प्रतिष्ठानं विलोक्याऽथ स्ना
त्वा वृद्धैलसंगमे ॥ शिवनंदासंगं मेऽथ नृसिंहं परिपूज्य सः ८१ स्वीयनाम्ना ख्यातं तीर्थं प्रवरासंगं ययौ ॥ सिद्धेश्वरं नमस्कृत्य निवासाख्यं पुरं ययौ ८२ नूपुराख्यं पुरं ग
त्वा पश्यन् नाना स्थलानि सः ॥ ययौ गोदातटे नैव पुण्यस्तं भंरूद्रहः ८३ गत्वा कडू संगं मेतु विनतासंगं ययौ ॥ जनस्थानं ततोगत्वा ययौ त्र्यंबकमीश्वरम् ८४ दाक्षिणात्यैर्नृ
पतिभिर्मानितः पूजितोऽपि च ॥ गृहीत्वा करभारं स्वं तेभ्यस्तैः सहितो ययौ ८५ एवं दाक्षिण्यात्रेयं याकृताराघवेण वै ॥ सामया विस्तरेणैव कथिता त्र्यंबकावधि ८६ ॥ इति
श्रीमदानन्दरामायणे यात्राकाण्डे दक्षिणतीर्थयात्रावर्णनं नाम सप्तमः सर्गः ॥ ७ ॥ ॥ विष्णुदास उवाच ॥ गुरो जातोऽस्ति संदेहो मम चित्ते वदाम्यहम् ॥ सत्वया
छिद्यतां स्वामिन् साधवो हि कृपालवः १ यानां रूढान कर्तव्या यात्रा चेति श्रुतं मया ॥ कथं यानेन रामेण कृता यात्रा त्वयोरिता २ इति जातोऽस्ति संदेहो मम तत्त्वं निवारय ॥
इति शिष्यवचः श्रुत्वा गुरुः प्राहाऽथ तंपुनः ३ ॥ रामदास उवाच ॥ पदायात्रान कर्तव्या छत्रचामरधारिणा ॥ राज्ञा द्वीपाधिपत्येन कार्या मांडालिकेन तु ४ पृथिवीशस्य दे
वस्य लज्जोक्तवरस्य च ॥ तथामठाधिपस्यापि गमनं न पदास्मृतम् ५ तस्मान्नात्र त्वया कार्यः संदेहो राघवं प्रति ॥ आज्ञयारामं चंद्रस्य कृपयाऽपि च तैर्जनैः ६ अधिष्ठितं पु
ष्पकंतुको वेदेश्वरचेष्टितम् ॥ इदानीं रामचंद्रस्य शृणुतां प्राक्तनीकथाम् ७ त्र्यंबकाद्रामचंद्रस्तु पुरार्थं त्रतु निद्रितम् ॥ सीतया पर्वते तत्र गत्वा स्थित्वा दिनत्रयम् ८ सप्तशृंग
गिरौ गत्वा गत्वाऽगस्तेस्तु चाश्रमम् ॥ सुतीक्ष्णस्याश्रमं गत्वा ययौ चैलपुरंततः ९ घृष्णे श्वरं नमस्कृत्य शिवतीर्थं विगाह्य च ॥ दृष्ट्वा रम्यं देवगिरिं विरजाक्षेत्रमाययौ १०

१ मुण्डेश्वरमिति पाठः । २ तुलजापुरसंस्थामिति पाठः । ३ इदं दृष्टेति पाठः । ४ पातुं विनिर्गतः इति पाठः । ५ घृषणेति मिति पाठः ।

मातापुरस्थादेवांतांनत्वापश्यन्स्थलानिसः ॥ देववाटेनारसिंहनत्वाशमश्चसीतया ११ चकारविधिवत्स्नानपयोण्यांबुभिर्जनैः ॥ स्नात्वाताप्युद्गरामःस्वनाम्नापर्व
तोत्तमम् १२ गत्वास्नात्वाऽथरेवायामोंकारंपरिपूज्यच ॥ पश्चिमाभिमुखःपश्यन्नानापुण्यस्थलानिहि १३ ताप्याश्चसंगमेस्नात्वानर्मदायाश्चसंगमे ॥ महीनदीजलेस्ना
त्वाप्रभासंचततोयौ १४ पंचसरस्वतीनांचसंगमेषुविगाह्यच ॥ सौराष्ट्रस्थसोमनाथंदृष्ट्वासाभ्रमतींनदीम् १५ पश्यन्नानास्थलान्येवशंखोद्धारय्यौततः ॥ गोमत्यां
विधिवत्स्नात्वाद्वारावत्यांविवेशमः १६ अनादिसिद्धांसप्तसुपुरीषुप्रथितांशुभाम् ॥ दृष्ट्वाकृत्वातीर्थविधिदत्त्वादानान्यनेकशः १७ पश्यंस्तीर्थानिसर्वाणिपुण्यानिरघुनंद
नः ॥ पाश्चिमात्यैर्नृपतिभिर्मानितःपूजितोऽपिच १८ गृहीत्वाकरभारंस्वतैर्म्यस्तैःसहितोययौ ॥ सरस्वत्यास्तटेनैवपश्यन्पुण्यस्थलानिसः १९ पुष्पकस्थःशनैःसी
तांदर्शयन्कौतुकानिहि ॥ ययौपुष्करतीर्थवैतृपैःसर्वत्रसंवृतः २० विमानेप्रत्यहंरामःकोटिशोबाह्वान्नसदा ॥ भोजयामासदिव्यान्त्रैःपायसैःशर्करादिभिः २१ विमाने
येस्थिताःपूर्वमयोध्यापुरवासिनः ॥ तथायेपूर्वदेशीयादक्षिणात्यानृपाश्चये २२ पाश्चिमात्यानृपाएवतेबलैर्वाहनैःसह ॥ रामेणातिथिवत्सर्वेवस्त्राभरणादिभिः २३
पूजितामानिताआसनसादरंतेयथासुखम् ॥ नक्षत्रिद्वित्रपाकंहिचकारपुष्पकेनरः २४ चिंताकाष्ठतृणादीनांजलस्याऽपिनकस्यचित् ॥ एकाचिंतातुतत्राऽस्तिमुद्गो
धोमेकयंभवेत् २५ बांछन्तिसर्वत्रैकंमिषंक्षुचूर्णप्रदास्यति ॥ निद्रायास्तत्रद्वारिभ्यंवाद्यघोषैर्निरंतरम् २६ ब्रासस्तत्रमहानासीद्विमानेवारयोषिताम् ॥ गीतैर्नैत्रकटाक्षैश्च
क्रीडाभिर्वचनादिभिः २७ मणिदीपैर्दिनरात्रिनजानतिस्मृतत्रै ॥ गच्छद्दिनेकदायानंयातिरात्रावपिक्वचित् २८ एतस्मिन्नन्तरेशिष्यपुष्करस्थैर्जनैस्तदा ॥ महानादःशु
तोरम्योमंजुलःश्रुतितोषकृत् २९ वारस्त्रानृपुरोद्भूतःकणत्कंजोऽपिच ॥ करताडनगीतादिमुदंगपणवोद्भवः ३० नववाद्यसमुद्भूतोघटीयंत्रसमुद्भवः ॥ यानघंटाकिंकिणी
नांपताकारवसंभवः ३१ वारांगनाकटितटकिंकिणीसंभवोऽपिच ॥ वारणाश्वायुधौघादिमयूरकपिसंभवः ३२ वीरेभ्योवेदघोषेभ्यःशिष्येभ्यश्चसमुत्थितः ॥ नटनाटकवादिभ्यो
मागधेभ्यःसमुत्थितः ३३ गोदोहसंभवश्चापिह्यजामहिषिदोहजः ॥ दधिमंथनसंभूतःशिश्नारोदनोद्भवः ३४ शिशुमंचकसंबद्धगुंखलाम्यःसमुत्थितः ॥ नानातूर्योद्भव
श्चाऽपिपिष्टचक्रसमुद्भवः ३५ घृतपाचितपक्वान्नप्रकारकरणोद्भवः ॥ नारदादिमुनिश्रेष्ठघृतवीणादिसंभवः ३६ पुराणकथनोद्भूतोहरिकीर्तनसंभवः ॥ रामनामसहस्रादि
स्तोत्रपाठसमुद्भवः ३७ नारीपूरणपेषणकार्येकंजणसंभवः ॥ पादप्रक्षालनाद्यादिनानाकार्यसमुद्भवः ३८ एवंनानाविधंश्रुत्वापुष्करस्थाजनाध्वनिम् ॥ निशातेपश्चिमा
माशाकिमेतदितिविबुधलः ३९ केचिद्वचुर्नदिघंटास्वरोऽयंभूयतेमहान् ॥ केचिद्वचुर्विमानेनगच्छतींद्रोदिवंप्रति ४० केचिद्वचुःसमायातिरंश्राद्यप्सरसश्चखे ॥ केचि
न्मेघध्वनिप्रोचुःकेचिदैरावतंत्विति ४१ केचित्प्रोचुःसमायातिसागरःकिलयंविना ॥ केचित्प्रोचुस्त्वदंज्ञेयंवायुपुत्रस्यशब्दितम् ४२ केचित्पतत्रिराजस्यशब्दितंप्रोचुस्
तमम् ॥ केचित्प्रोचुश्चगंधर्वाविमानस्थाअटंतिखे ४३ केचित्प्रोचुर्नागकन्याःकुर्वतीदंसुगायनम् ॥ कुर्वतश्चेतितर्काश्चददृशुःपुष्पकमहत् ४४ राममागतमाज्ञायतोष
पूर्णाबभूविरै ॥ उपायनानिसंश्लेषमनिर्भरमानसाः ४५ प्रत्युज्जग्मुस्तद्वारामंदृष्ट्वा नत्वा रघूतमम् ॥ येनिरेजन्मसाफल्यंराघवेणातिमानिताः ४६ राघवोऽपिविमाना

श्यादवरुद्धाद्विजोत्तमान् ॥ प्रणिपत्यसमाभाष्यप्रतिपूज्यसविस्तरम् ४७ तैस्तीर्थवासिभिर्युक्तोययौपुष्करमुत्तमम् ॥ स्नात्वासचैलंविधिनातीर्थश्राद्धंविधायच ४८ द
 त्वादानान्यनेकानिकाश्याःकोट्यधिकानितु ॥ द्रव्यालंकारवस्त्रान्नैस्तोषयामासभूसुरान् ४९ ततस्तैरभ्यनुज्ञातोविमानेनययौपुनः ॥ एवंपश्चिमयात्रातेवर्णितागधवस्य
 हि ५० ॥ इतिश्रीमदानंदरामायणेशात्रापश्चिमयात्रावर्णनंनानामाष्टमःसर्गः ॥ ८ ॥ श्रीरामदासउवाच ॥ उत्तराभिमुखोरामस्ततोपश्यनस्थलानिसः ॥ ययौपर्वततीर्थंचततो
 ज्वालामुखीययौ १ पश्यनस्थलानिसंप्रापतत्तांश्रीमनकर्णिकाम् ॥ करतोयानदीतोयेस्नात्वाऽग्नेनययौविभुः २ तरणेदोषमाकर्ण्यपर्यवर्ततराधवः ॥ कर्मनाशानदीस्पर्शा
 त्करतोयाविलंघनात् ३ गंडकीबाहुतरणाद्धर्मःस्खलतिकीर्तनात् ॥ गत्वादेवप्रयागंचालकनंदातटेनवै ४ नरनारायणौगत्वादृशानाम्मुक्तिदौवृणाम् ॥ बदरिकाश्रमेरामः
 केदारेशंविलोक्यसः ५ हिमाद्रौदेवगंधर्वसेवितेधातुमंडले ॥ महापथंततोगत्वाययौतन्मानसंसरः ६ यस्माद्विनिर्गतांगंगशरयूःपापनाशिनी ॥ कंजानियत्रहैमानिय
 ब्रह्मसांसहस्रशः ७ रक्तनेत्रांघ्रिवदनामुक्तामक्षणतत्पराः ॥ यत्प्रदेशेचित्रमूम्यादेवगंधर्वकिन्नराः ८ अप्सरोभिस्तथास्त्रीभिःक्रीडांकुर्वत्यहर्निशम् ॥ तत्रस्नात्वामानसेऽ
 थगत्वाविन्दुसरोवरम् ९ स्नात्वादानादिकंठत्वाहिमालयागिरिस्थिताम् ॥ दृष्ट्वाब्रह्मसभांदिव्यामेरुस्थसदृशीपराम् १० राधवःसीतयासर्वैरवरुद्धसपुष्पकात् ॥ प्रणमंतं
 सुरैर्द्राक्षैरालिङ्ग्यचतुराननम् ११ ब्रह्मणासहितान्देवान्पूजयामासविस्तरैः ॥ विधिस्तंपूजयामासकामधेनुंन्यवेदयत् १२ विमानाग्रेकामधेनुंसंस्थाप्यरघुनंदनः ॥ सुरै
 र्ब्रह्मादिभिःसाकंकैलासमगमतदा १३ राममागतमाज्ञायकैलासेगिरिजापतिः ॥ प्रत्युज्जगामपार्वत्यारामचंद्रंवृषस्थितः १४ शंभुमागतमाज्ञायराधवःपुष्पकाज्जवात् ॥
 अवरुद्धममस्तुत्यशिवेनालिङ्गितःस्थितः १५ उमाऽपि सीतामालिङ्ग्यदिव्यालंकारचंदनैः ॥ पूजयामासवस्त्राद्यैःसूर्यकोटिसमप्रभैः ॥ ताटंकेवूपुरेदिव्येकेयूरेचूडकद्द
 यम् १६ किंकिणीरवसंयुक्तरशनांचंद्रभास्करो ॥ सीमंतभूषणौहारान्मणिमुक्ताविचित्रितान् १७ ददौजनकनंदिन्यैपार्वतीतोषपूरिता ॥ ततोशंभुस्तदाप्राहराधवंपू
 ज्यवैभवं १८ रामत्वन्नाभिकमलेब्रह्मायंचतुराननः ॥ ततोजातोविधेश्चाहरोदनाद्द्रुसंज्ञकः १९ पौत्रस्तवरघुश्चेष्टतवाज्ञापरिपालकः ॥ संहारःक्रियतेरामआज्ञयातवसा
 दरात् २० यदामयातुप्रलयेतदापापंक्तेतगतम् ॥ यदशास्यवधाद्गीतस्तीर्थयात्रांकरोषिहि २१ क्रीडेयंतवराजेंद्रसुखंक्रीडस्वसीतया ॥ क्रियतेलोकशिक्षार्थंजानामितव
 चोष्ठितम् २२ एवंनानाविधैस्तस्यचारित्र्यैरीडधराधवम् ॥ ददौसिंहासनंचत्रंचामरेमंचकोत्तमम् २३ पानपात्रंभोजनस्यपात्रंहैममनोरमम् ॥ कंकणेकुण्डले
 बाहुभूषणमुकुटोत्तमम् २४ रामंप्रस्थापयामासवध्वाचिन्तामणिंहादि ॥ हृदिचिन्तामणिंदृष्ट्वा राधवस्यविदेहजा २५ प्राहांतिलज्जितारामंगौर्मेचितामणिस्तव ॥
 तथेतिराधवोप्युक्त्वाविमानेनजनैःसह २६ ययौनत्वाशंकरंहिलत्वायज्ञार्थसूचनाम् ॥ आकारयित्वाऽथविधिमासैकेनाध्वरायाहि २७ भागीरथ्यास्तटेनैवहरिद्रा
 रंययौजवात् ॥ कुरुक्षेत्रंविगाह्याऽथर्हीद्रप्रस्थंततोययौ २८ दृष्ट्वा मधुवनंरम्यंययौवृंदावनंततः ॥ गोकुलंवीक्ष्यरामस्तुगोवर्धनमगाच्छनैः २९ गत्वाऽथावैतिकां

१ धर्मःस्वभूषकोर्तेनादितिपाठः । २ संसारइतिपाठः ।

पुण्यांक्षिप्रातीरविराजिताम् ॥ महाकालंनमस्कृत्यपश्यंस्तीर्थान्यनेकशः ३० दृष्ट्वागजाढ्यक्षेत्रंसागरंकूपमीक्ष्यच ॥ ययौसनैमिषारण्येगोमत्यांसविगाह्यच ३१ सूतं
 पौराणिकं दृष्ट्वाशौनकादीन्प्रपूज्यच ॥ स्नात्वातद्ब्रह्मवैवर्तसरस्यऽथरघूत्तमः ३२ तमसांताविगाह्याऽथददर्शनगरींनिजाम् ॥ राममागतमाज्ञायसुमंत्रोवेमवतरः ३३ अ
 योध्याभूषयामासप्रोच्चैर्नानाविधैर्ध्वजैः ॥ तोरणैश्चपताकामिःपुष्पहारैर्मनोरमैः ३४ शोधयित्वाराजमार्गान्सेचयित्वातुचंदनैः ॥ विकीर्णकुसुमैर्दिव्यैर्बलिदीपैर्विराजि
 तान् ३५ वारणेंद्रपुरस्कृत्यसेनयापरिवेष्टितः ॥ प्रत्युज्जगामराजेंद्रपुष्पकस्थंत्वरान्वितः ३६ दंडवत्प्रणिपत्याऽथदत्त्वाचोपायनानितम् ॥ आलिङ्गितोराघवेणमेनेचकृत
 कृत्यताम् ३७ ततोवाद्यनिनादैश्चनर्तनैर्वारयोषिताम् ॥ वेदघोषैर्द्विजानांचरामतीर्थययौशनैः ३८ स्नात्वातत्सरयूतोयेयत्रतीर्थसुपुण्यदम् ॥ स्वयमेवकृतंपूर्वनित्यक
 मर्थमादरात् ३९ वसिष्ठोक्तविधानेनकृत्वाचैकमुपोषणम् ॥ दधिश्चाद्विधायाऽथदत्त्वादानान्यनेकशः ४० तृतीयेदिवसेरामोविमानेनविहायसा ॥ पुण्यांखिलंध्यप्रा
 कारानहेमरत्नविनिर्मितान् ४१ अयोध्यांशोभितारम्यांगोपुराट्टालमंडिताम् ॥ वीथीहृद्वसमायुक्तांचतुष्पथविराजिताम् ४२ पश्यन्स्वीयंराजसभाद्वारंप्रापरघूत्तमः ॥
 यानंभूमंडलंप्राप्यसुखमासीत्स्थिरंतदा ४३ ततःसुमंत्रपत्नीभिर्दध्योदनविनिर्मिताः ॥ बलयःकांस्यपात्रस्थाजलतैलघटास्तथा ४४ सीताराघवयोर्देहादुत्तीर्यशतशस्त
 दा ॥ नीत्वात्यक्त्वाविदूरेतुस्नात्वारामगृहंययुः ४५ ततोराभोविमानाग्र्यादवरुह्यसबंधुभिः ॥ नागरैस्तैर्घृतिभिःसभायांसंविवेशह ४६ तस्थौसिंहासनेरामश्चित्तमणि
 विराजितः ॥ तस्थुर्घृपाःसभायांश्रीराघवेणातिमानिताः ४७ सीताऽपिनिजगेहंसाविचित्ररत्ननिर्मितम् ॥ कामधेनुंपुरस्कृत्यप्रविवेशाऽतिहर्षिता ४८ ततोराभःका
 मधेनुंसंभूतैर्घृतपाचितैः ॥ परमान्नैःषड्रसैश्चभोजयामासभूसुरान् ४९ आचांडालांस्तर्पयित्वास्वयंकृत्वाऽशनंतदा ॥ निद्रार्थंनृपतीनयानेस्थलमाज्ञापयत्तदा ५० पं
 चरात्रंनृपान्प्रीत्यास्थापयित्वास्वसन्निधौ ॥ वस्त्रालंकारतुरगैस्तोषयित्वासविस्तरम् ५१ तान्प्रोवाचरमानाथःप्रबद्धकरसंपुटान् ॥ ममयज्ञांगतुरगं दृष्ट्वातत्पृष्ठगैःपुनः ॥
 ५२ आगतंतव्यंजानपदैःस्वसैन्यैर्नागरैःसह ॥ इत्याज्ञारंघुवीरस्यह्यंगीकृत्यनृपोत्तमाः ५३ ययुःस्वंस्वंपुरंदेशंस्वबलैःपरिवेष्टिताः ॥ सुग्रीवाद्यान्वानरांश्चपरिवारसमन्वि
 तान् ॥ आज्ञापयित्वासद्मानिस्थापयामासस्वांतिके ५४ वाजिमेषानंतरंहिमेषयिष्याम्यहंत्विति ॥ ततोदुंदुभिनिर्घोषंस्वपुर्याघोषयत्तदा ५५ अद्यारम्यजनैस्सर्वैर्यो
 ध्यानगरींस्थितैः ॥ यैःकैश्चिदत्रपथिकैर्भिन्नपादैर्नभुज्यताम् ५६ यावत्करोम्यहंभूम्याराज्यंसीतासमन्वितः ॥ निजगार्हस्थ्यमालंब्ययेवर्ततिनरोत्तमाः ५७ तेकुर्वंतुसु
 खंपाकंस्वस्वगेहेषुभक्तितः ॥ निर्वधोममनज्ञेयोवर्तितव्यंयथासुखम् ५८ इत्याज्ञाप्यजनान्नामःसुखंतस्थौससीतया ॥ अयोध्यायांतुसर्वत्रवेदघोषोऽगृहेऽगृहे ५९ मंगला
 निसमुत्साहानर्तनंवारयोषिताम् ॥ बभूवुश्चपुराणानिर्कीर्तनानिहरेःकथाः ६० एवमासीत्सुसंतुष्टासाकेतनगरीशुभा ॥ एवंप्रोक्तंमयाशिष्ययात्राकाण्डमनुत्तमम् ६१
 येगृष्णंतिनराभक्त्यातेषांयात्राफलंभवेत् ॥ यात्राघनार्जनोद्योगेयात्राकाण्डमिदंवरम् ६२ पठित्वायेतुगच्छंतिसुखेनायांतितेऽहम् ॥ ब्रह्महत्यादिपापानिहृतानिमान

वैःसृत् ६३ यात्राकाण्डमिदं जप्त्वा शुद्धिस्तेभ्यो भविष्यति ॥ सर्वतीर्थावगाहैश्च यत्फलं परिकीर्तितम् ६४ यात्राकाण्डमिदं श्रुत्वा तत्फलं प्रतिपद्यते ॥ धनार्थो धनमा
 प्रोत्तिकामी कामानवाप्नुयात् ६५ पापी पूतो भवेत्सद्यो यात्राकाण्डश्रवादिना ॥ यः कश्चित्प्रातरुत्थाय कृतशौचविधिर्नरः ६६ तीर्थानां च वरं काण्डमिदं पुण्यं पठिष्य
 ति ॥ तस्य रामश्च संतुष्टः पूरयिष्यति वाञ्छितम् ६७ सर्वतीर्थावगाहस्य फलं तस्य भवेद्ब्रह्म ॥ यानि कानि च पापानि जन्मान्तरकृतानि च ६८ तानि सर्वाणि नश्येति
 यात्राकाण्डश्रवादिना ६९ ॥ ॥ इति श्रीशतकोटिरामचरितार्तर्गतश्रीमदानन्दरामायणे वाल्मीकीये यात्राकाण्डे रामोत्तरयात्राचनगरप्रवेशो नाम नवमः
 सर्गः ॥ ९ ॥ ॥ यात्राकाण्डे च सर्गा वै नवप्रोक्ता मनीषिभिः ॥ पञ्चत्रिंशोत्तराः सप्तशतश्लोकाः भावहाः ॥ रामः प्रसन्नोऽस्तु ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ इति श्रीमदानन्दरामायणे यात्राकाण्डं समाप्तम् ॥

॥ इति श्रीमदानन्दरामायणे यात्राकाण्डं समाप्तम् ॥

॥ अथ श्रीमदानंदरामायणे यागकांडं प्रारभ्यते ॥

57

यागकांडं ३

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ श्रीसीतारामचंद्राभ्यांनमः ॥ श्रीरामदासउवाच ॥ अथरामःसभामध्येषुकदागुरुमब्रवीत् ॥ कुंभोदरमुनेर्वाक्यात्तर्थियात्रामयाकृता १ इदा
नीतस्यवाक्येनवाजिमेधंकरोम्यहम् ॥ यज्ञोपकरणानित्वंलक्ष्मणायवदस्वहि २ सुसुहूर्तेशुभेलग्रेश्यामकर्णाग्निपुच्छकः ॥ तुरंगोदिव्यवस्त्राद्यैर्भूषयित्वाविमुच्यताम्
३ पृथ्वीप्रदक्षिणार्थंहेतुतपृष्ठेऽयुतसंख्यया ॥ सेनयासहशबुध्नःसुमंत्रेणसहाऽचिरात् ४ तद्रामवचनंश्रुत्वावसिष्ठोमुनिसत्तमः ॥ ज्योतिर्वित्सहितोदृष्ट्वासुसुहूर्तेशुभोद
यम् ५ आज्ञापयत्ससौमित्रिसभायांरामसन्निधौ ॥ सौमित्रेऽद्यदिनाज्ज्ञेयोसुहूर्तःसप्तमेऽहनि ६ दीक्षार्थंरामचंद्रस्यवाजिमेधारख्यकर्मणि ॥ रामतर्थियज्ञभूमिःशो
घनीयाहलादिभिः ७ सुवर्णनिर्मितैर्दिव्यैर्ब्राह्मणैःसहसत्वरम् ॥ दशक्रोशमिताऽयोध्यावहिःसर्वत्रलक्ष्मण ८ समाकर्करहीनातुलिताचंदनजातिभिः ॥ मंडपश्चविधा
तव्यःसर्वत्राखंडितःशुभः ९ जंबूआदिनगानांचशाखाभिःकुसुमैरपि ॥ पल्लवैश्चविचित्रैश्चकदलीस्तंभमंडितः १० समन्ततस्तोरणानिवंधनीयानिमंडपे ॥ बंधनी
याःपुष्पहाराःफलाद्याविविधाःशुभाः ११ वेद्यःसहस्रशःकार्याःसुवयाचेष्टिकादिभिः ॥ करणीयमहत्कुंडंमत्सन्निधयेनमृण्मयम् १२ कुंडोपरिमहतकार्यगोमुखंचमनो
रमम् ॥ खादिरस्यविचित्रंहिवसोर्धारार्थमुत्तमम् १३ सितरक्तासितैश्चवनीलपीतादिभिःशुभैः ॥ नानादृषदचूर्णैश्चपुष्पातुविनिर्मितैः १४ नानावर्णैर्विलेख्यानिस्व
स्तिकानिसमन्ततः ॥ कमलानिविचित्राणितथाह्यष्टदलानिच १५ शंखचक्रगदापद्मवल्लयश्चसहस्रशः ॥ कुसुमानिविकीर्याणियज्ञभूम्यांसमन्ततः १६ चतुर्विंश
चक्रुभाःकार्यायज्ञस्तम्भामहोच्छ्रिताः ॥ विनिर्मिताःसुवर्णेनमुक्ताहारविगुंफिताः १७ चित्रितं सर्वतोभद्रंकुंडमध्येऽर्धैवतम् ॥ लेखनीयंतथाकुंडंनानावर्णैर्विचित्रितम्
१८ कार्यकार्याणिपात्राणियज्ञार्थमपश्यतः ॥ हैमाःकिलोपकरणावरुणस्ययथाऽध्वरे १९ आसनानिऋषीणांचनिद्रार्थंचसहस्रशः ॥ वासोगेहानिकार्याणितृणैःप
र्णैश्चखपरैः २० पाकशालाविधातव्याःकार्याशालाऽशनस्यच ॥ ऋषिशालाविधातव्याःस्त्रीशालाश्चशुभावहाः २१ यज्ञोपकरणानांचशालापरमसुंदरा ॥ सभाःका
र्यान्तृपाणांचवरवस्त्रैर्विचित्रिताः २२ आसनार्थमहार्हाणिवस्त्राणिचसमंततः ॥ आस्तीर्याणितथाराजपृष्ठभागाश्रयाणिच २३ पक्षिपिच्छैःसुकार्पासभेदैःसम्पूरितानि
हि ॥ कशिशूपवर्हणानिविचित्राणिमहान्तिच २४ स्थापनीयानिसदसिमहार्हाणितुलक्ष्मण ॥ स्थापनीयानिपानार्थपात्राणिविविधानिच २५ नानारसैःपूरितानि
तथापक्वफलादिभिः ॥ नानासुगंधद्रव्यैश्चरागैर्नानाविधैरपि २६ मद्यैर्विचित्रैर्मधुरैस्तथामादकवस्तुभिः ॥ नानासुगंधतैलैश्चकाचकुंभाःसहस्रशः २७ स्थापनीया
श्चन्दनैश्चसुगंधैरक्षतादिभिः ॥ नानोपस्करयुक्तानांतांबूलानांसहस्रशः २८ स्थापनीयानिपात्राणिचामराणिसहस्रशः ॥ व्यंजनानिविचित्राणितथाऽदर्शाविचित्रिताः
२९ स्थापनीयाश्चक्रीडार्थक्रीडोपकरणानिच ॥ स्थापनीयानिसदसितृपाणांचित्रितानिच ३० मृत्पात्रसम्भवाःकार्याःशतशःपुष्पवाटिकाः ॥ जलयंत्राणिकार्याणिसर्व
त्रविविधानिच ३१ नानाचित्रविचित्राणांविषयांपंजराःशुभाः ॥ हेमरत्नमौक्तिकैश्चप्रवालैर्वसनैर्वरैः ३२ कमनीयाश्चभूषाभिस्तोयात्राद्यैःप्रपूरिताः ॥ बंधनीयामंडपेषु

१ कुंभोदरवेतिपाठः । २ पातुइतिपाठः । ३ सुषाम्रावेष्टकादीभिरितिपाठः । ४ अर्धैवतमितिपाठः ।

नर्तितव्योऽप्सरोगणः ३३ धूपयंतुधूपाश्चसुगायंतुहिगायकाः ॥ वादनीयानिवाद्यानिबहूनिविविधानिच ३४ पूजोपकरणाद्यैश्चपात्राणिपूरितानिहि ॥ पृथक्
 पृथक्सभास्वेवस्थापनीयानिलक्ष्मण ३५ तथाऋषिसभायांतुदर्भाश्चसमिधस्तथा ॥ दण्डाःकमण्डलुयुताःस्थापनीयाःसहस्रशः ३६ बहिर्वासांश्चकौपीनान्वल्क
 लान्यजिवानिच ॥ पूजाद्रव्याणिहव्यानिजलकुम्भाःसहस्रशः ३७ शौचार्थंमृत्तिकाःशुद्धदंतकाष्ठानिपादुकाः ॥ गैरिकामुखशुद्धचर्यनानावस्तूनिक्लपय ३८ तथा
 नारीसभायांतुपूजापात्राण्यनेकशः ॥ सौभाग्यद्रव्यपूर्णानिसुगंधैःपूरितान्यपि ३९ वायनानिविचित्राणिस्थापनीयानिलक्ष्मण ॥ कवर्यःकज्जलानांचपात्राणिकुंकुमा
 निच ४० करंडस्थानिरम्याणिभूषणान्युज्ज्वलानिच ॥ हरिद्रादीनिवस्तूनिकंचुक्योवसनानिच ४१ स्थापनीयानिव्यजनचामरादीनिसादरम् ॥ सुहृदांलेखनीयानिप
 त्राणिचसमंततः ४२ राममुद्रांकितान्यद्यतथादूतामहाजवाः ॥ जनकायमेषणीयाःकैकेयनृपसन्निधौ ४३ कौसल्यायाःसुमित्रायाःपितरौप्रतिलक्ष्मण ॥ श्यामांघ्रिःश्या
 मकर्णश्चश्यामपुच्छःसितःशुभः ४४ महार्हाभरणैर्वस्त्रैर्दिव्यवीरासनेनच ॥ शोभनीयश्चामराद्यैर्मुक्ताहारैर्मनोरमैः ४५ हैमीभिःगृत्खलाभिश्चवेणीबंधविभूषणैः ॥
 तस्यमालेहेमपत्रेलेखनीयंस्फुटाक्षरैः ४६ कोसलेन्द्रस्यरामस्ययज्ञांगतुरगोह्वयम् ॥ ज्ञेयःसर्वैर्नृपैर्मुक्तःकर्तुंभूम्याःप्रदक्षिणाम् ४७ यस्याऽस्तिसारंतेनाऽश्वोब
 धनीयोऽयमुत्तमः ॥ नोचेत्कोशांश्चनैजान्रहिपुरस्कृत्यबलैःसह ४८ स्वकुटुंबैर्नागरैश्चतथाजानपदैःसह ॥ आगंतव्यंनृपातिभिर्यज्ञांगाश्चानुवर्तिभिः ४९ यज्ञभू
 मिरयोध्यायांयुद्धैर्जित्वामहोद्धतान् ॥ एवंपत्रबंधयित्वामुक्तामणिविचित्रितैः ५० अवतंसैःशोभयित्वासिद्धःकार्यश्चमंडपे ॥ सिद्धःकार्यःसशत्रुघ्नःसैन्येनपरिवेष्टितः
 ५१ रथारूढोऽश्वरक्षार्थंसुमंत्रेणसमन्वितः ॥ नानापुण्यनदीनांचजलकुम्भान्सहस्रशः ५२ नानादेशान्मृदश्चापिशत्रुघ्नेनानयस्वहि ॥ शोभनीयापुरीरम्यापता
 काध्वजतोरणैः ५३ देवालयेसुधादेयातथाप्रासादमस्तके ॥ देवालयाभ्यंतरेऽद्यचित्रशालामनोरमाः ५४ लेखनीयाविधातव्यारत्नदीपाःसदैवहि ॥ पूजोपकर
 णादीनिप्रतिदेवालयेष्वपि ५५ स्थापयस्वसमस्तानिवाद्यान्याज्ञापयस्वभोः ॥ राजमार्गाःशोभनीयाःसेचनीयाश्चचंदनैः ५६ सौधराजिपुसर्वत्रचित्राणिविविधानिच ॥
 लेखनीयानिरम्याणिमुक्ताहाराःसमंततः ५७ प्रवालमणिवैडूर्यकाश्मीरस्फटिकादिभिः ॥ नानाविधाश्चकुसुमैर्हाराःपक्वफलादिभिः ५८ बंधनीयाश्चसर्वत्रजालं
 प्रैर्विशेषतः ॥ एवंयद्यन्मयाप्रोक्तंतत्कुरुष्वविचारतः ५९ तद्गुरोर्वचनंश्रुत्वातथेत्युक्तासलक्ष्मणः ॥ कारयाभासतत्सर्वगुरोर्वाक्याच्छताधिकम् ६० ॥ ॥ इति
 श्रीशतक्रोटरामायणांतर्गतश्रीमदानंदरामायणे वाल्मीकीये यागकांडे यागोपकरणनिवेदनं नाम प्रथमः सर्गः ॥ १ ॥ ॥ श्रीरामदास उवाच ॥ ॥ अथरामः
 ससीतस्तुमुहूर्तसप्तमेऽहनि ॥ नवनीतोद्धर्तनाद्यैःस्नात्वाकृत्वाजनादिकम् १ तूर्यनादैर्द्विजानांचवेदघोषैर्विशेषतः ॥ पौरस्त्रीणांगायनैश्चपौराणांचजयस्वनैः २
 आगत्यमंडपेरम्येतस्थौचित्रासनोपरि ॥ ददौक्रौशेयवस्त्राणिगुरुंरामस्त्वरुन्धतीम् ३ पौरांश्चपौरपत्नीश्चमातृश्चाऽथसुवासिनीः ॥ श्वश्रूश्चापिद्विजान्सर्वान्जन

कंसुहृदस्तथा ४ वंधूश्चबंधुपत्नीश्चवयस्यांश्चततःपरम् ॥ वंशिणश्चाऽथवीरांश्चदासदासीजनांस्तथा ५ नटनाटकबंधादीनवारस्त्रीश्चततःपरम् ॥ आचांडा
 लादिकान्दत्वाततःसितांदौवरम् ६ हेमतन्तुसमुद्भूतमुक्ताभाणिक्यमुंफितम् ॥ रत्नकाश्मीरनीलाद्यैर्मध्येमध्येविचित्रितम् ७ मुक्ताप्रवालघोषाद्यैर्मणिभिःस
 र्वतोवृतम् ॥ आदर्शविम्बसदृशंविद्युतेजोपममहत ८ ततःस्वयंरामचंद्रःपीतकौशेयमुत्तमम् ॥ हेमतत्वंकितंनानावल्लीपुष्पविचित्रितम् ९ दधारान्यतूत्तरीयंवासोलंका
 रमंडितः ॥ व्यंजिताशेषगात्रश्रीर्मणिद्वयविराजितः १० केयूरकुण्डलैर्मुक्ताहारैश्चकटकैर्युतः ॥ ततोवसिष्ठवर्यस्तंमुक्तानांस्वस्तिकोपरि ११ निवेश्यराघवंसीतामाहू
 यवदुःकैर्नजैः ॥ निवेश्यरामवामांगेमुनिभिःपरिवेष्टितः १२ रामेणकारयामासविघ्नेशादिप्रपूजनम् ॥ पुण्याहादित्रयंचाऽपिदौदीक्षांततस्तयोः १३ ध्वजारोपविधाने
 नस्थापयित्वाध्वजोत्तमान् ॥ रामेणवरयामासगुरुःषोडशऋत्विजः १४ वसिष्ठस्तत्रसंजातोऽश्वर्युःसकलकर्मवित् ॥ ब्रह्माऽभूच्चस्वयंब्रह्माहोतागाधिमुतोह्यभूत् १५ उ
 द्राताऽभूच्छतानंदोमुख्योऽजंनकस्यच ॥ यमोवभूवशमिताकश्यपाद्यामुनीश्वराः १६ वृणीतावाजिमेधेहिराघवेणमहात्मना ॥ ऋत्विजःषोडशशुभास्तथाऽन्येसर्वकर्म
 सु १७ पृथक्पृथक्संवृणीताःशतशस्तेमुनीश्वराः ॥ कुंडेऽग्निस्थापनंलुत्वापात्राण्यासाद्यविस्तरात् १८ श्यामकर्णपूजयित्वा मोचयामासभूतले ॥ सव्यांप्रदक्षिणांक
 र्तुतस्यसंरक्षणायहि १९ रथारूढंमुमंत्रेणसैन्येनायुतसंख्यया ॥ शत्रुघ्नं प्रेषयित्वाऽथतूर्ण्णीतस्थौद्विजैर्गुरुः २० यज्ञवाटेमुनिगणाऽऽपूरितेसरयूतटे ॥ रामोपिसी
 तयातूर्ण्णीतस्थौशृण्वन्कथाःशुभाः २१ कृष्णाजिनधरोदांतो कुशपाणिःकृतोचितः ॥ कोटिसूर्यप्रतीकाशस्तस्थौसगुरुसन्निधौ २२ तद्दीक्षायांप्रवृत्तायांभ्रातरःपुष्कर
 स्रजः ॥ स्नाताःसुवाससःसर्वेरेजिरेसुवृल्लंछताः २३ तन्मद्विष्यश्चमुदितानिष्ककंठ्यःसुवाससः ॥ दीक्षाशालांमुपाजग्मुश्चालितावस्तुपाणयः २४ तदानिनेदुर्वाद्यानिन
 चतुर्वारयोषितः ॥ एतस्मिन्नन्तरेतत्रसमायातामुनीश्वराः २५ दिनेदिनेऽश्वमेधस्यवार्तांश्रुत्वासहस्रशः ॥ कश्यपोत्रिभरद्वाजोविश्वामित्रोऽथगौतमः २६ मार्कण्डेयोमृ
 कण्डश्चच्यवनोमुद्गलोऽसितः ॥ जामदग्न्योदेवलश्चव्यासोनारायणःऋतुः २७ विभांडकोनारदश्चतुर्भुर्गालवोमुनिः ॥ शिवदासोभानुदासोहरिदासोमहातपाः २८
 शिववर्मरुद्रवर्माशिवशर्मा मुनीश्वरः ॥ एकगृंगश्चतुःशृंगःसप्तशृङ्गश्चिष्टकः २९ तिलभांडोमृगुश्चैवभार्गवोवाक्पतिस्तथा ॥ धौम्यःकण्वश्चैकपादस्त्रिपादश्चोर्ध्वबाहुकः
 ३० ऊर्ध्वपादश्चोर्ध्वनेत्रश्चोर्ध्वास्यश्चिशिरास्तथा ॥ वृद्धगौतमनामाऽथपर्णादश्चंद्रसंज्ञकः ३१ ऋष्यशृंगोमतंगोथजाबालिःकुंभसंभवः ॥ दधीचिःशौनकःसूतःसुतीक्ष्णो
 लोमशस्तथा ३२ वाल्मीकिश्चाऽपिदुर्वासा मुनिर्वेदनिधिर्महान् ॥ एतेचान्येचमुनयःस्त्रीशिष्यतनयादिभिः ३३ केचित्पर्णाशनाःकेचिद्वायुमक्षास्तथाऽपरे ॥ कुशाग्र
 जलपानाश्चकेचित्पक्षाशनास्तथा ३४ भिक्षाशनास्तथाकेचित्परदत्ताशनाःपरे ॥ अयाञ्चाव्रतिनःकेचित्पक्षसंभाषणाःपरे ३५ केचिद्वल्कलसंवीताःकेचित्काषाय
 वस्त्रिणः ॥ मृगचर्मधराःकेचित्केचिदाकाशवस्त्रिणः ३६ वृक्षपल्लववस्त्राश्चकेचित्पंचाग्निसाधकाः ॥ धूम्रपानव्रताःकेचित्केचित्पक्षेष्णाःपरे ३७ एवंनानावैनाराम

१ प्रश्रिताशेषगात्रश्रीरितिपाठः । २ व्रतारामहतिपाठः ।

गिरिदुर्गाश्रमादिषु ॥ वासिनस्तेसमायाताःसदाराश्चसवालकाः ३८ सशिष्यारामचंद्रस्यद्रुंयज्ञोत्सवंवरम् ॥ दशादिग्न्योमुनिश्रेष्ठाःकोटिशिवदिनेदिने ३९ तान्सर्वा
 नरामचंद्रोपिप्रत्युत्थानासनादिभिः ॥ मधुपर्कादिपूजाभिस्तोषयामाससादरम् ४० यज्ञवाटेमहारम्येकामधेनुरुत्तमः ॥ पूजयामासविधिवद्वैराभरणैरपि ४१ सुव
 र्णशृंगभूषाभिःकिंकिणीनूपुरादिभिः ॥ एवंतांशोभयित्वाऽथप्रार्थयामासराघवः ४२ धेनोसागरसंभूतेत्वमन्नानिद्विजादिकान् ॥ दातुमर्हस्यध्वरेमेप्रसीदजगदंबिके ४३
 एवंसंप्रार्थ्यतांकामधेनुरामःप्रणम्यच ॥ बबन्धपाकशालायांपट्टकालासनोपरि ४४ अथसासुरभिस्तुष्टाषड्रसान्नानिसादरात् ॥ ददौजनकनन्दिन्येसदैवाऽध्वरकर्मणि ४५
 नाग्निकार्यंचतत्रासीत्पाकशालासुवैकदा ॥ इच्छाशनैःसदातुष्टाबभूवुर्मुनिसत्तमाः ४६ यान्यान्कामान्नरामचंद्रश्चितयामासचेतसि ॥ तांस्तानुभौमणीशीघ्रंकल्पयामा
 सतुर्मखे ४७ तथासीताऽपियान्कामांश्चितयामासचेतसि ॥ कामधेनुर्ददौतांस्ताञ्छीघ्रंत्रैलोक्यदुर्लभान् ४८ सर्वत्रयज्ञवाटेहिद्विजाचैश्चसमंततः ॥ पंक्तिषुभूमिजा
 दीनांपरिवेषणकर्मणि ४९ स्त्रीणांकिंकणनादश्चशुश्रुवन्पुनरध्वनिः ॥ अथरामश्चसौमित्रिसमाहूयेदमब्रवीत् ५० सीमाचारान्समाहूयममवाक्याच्चसादरम् ॥ आज्ञापयस्व
 शीघ्रंत्वंशासनंयन्मयोच्यते ५१ ब्रह्मचारीगृहस्थोवावानप्रस्थाश्रमीयतिः ॥ यःकश्चिद्वासमायातिपथिकःसममाज्ञया ५२ निवारणीयोयुष्माभिर्नकदाप्यऽध्वरेमम ॥
 ममाज्ञानप्रतीक्ष्यंकोपःकार्योनकस्यचित् ५३ इतिरामवेचःश्रुत्वातथेत्युक्त्वासलक्ष्मणः ॥ सीमाचारान्समाहूयराघवोक्तंन्यवेदयत् ५४ ततोरामःपुनःप्राहसमाहूयाऽथ
 लक्ष्मणम् ॥ ब्रह्मचारीगृहस्थोवावानप्रस्थाश्रमीयतिः ५५ मुनीनांदयितावालाःशिष्याःसम्बन्धिनस्तथा ॥ पौराजानपदस्थास्तुतेषांसम्बन्धिनःस्त्रियः ५६ दासीदा
 सजनाःसर्वेयद्यद्वांछंतिलक्ष्मण ॥ मामपृष्ट्वातुततेषांदातव्यंह्यविचारितम् ५७ अन्त्यजावधिसर्वान्हितोषयध्वंनिरंतरम् ॥ नकेषामभिलाषाश्चविफलाहिविधीयताम् ५८
 अयोध्यांकामधेनुंचजानर्काकौरुतुभंमणिम् ॥ चिंतामणिपुष्पकंचराज्यंकोशादिकंचमे ५९ एतेष्वपिचयोयद्वैयाचयिष्यतितत्त्वया ॥ नदत्तंचेतिवैश्रुत्वाममाऽतोषोभ
 वेत्त्वयि ६० अतोज्ञात्वाभयंमत्तोददस्वह्यविचारतः ॥ याञ्चाभंगःकृतश्चेद्विमच्छिरोह्यमविष्यसि ६१ सदास्मरगिरंमेत्वमिमांलक्ष्मणसादरम् ॥ इतिरामकृतांशिक्षांमं
 गीकृत्यसलक्ष्मणः ६२ तथाचकारतत्सर्वयथारामेणशिक्षितम् ६३ ॥ इतिश्रीशतकोटिरामचरितान्तर्गतश्रीमदानन्दरामायणेवाल्मीकीयेयागकाण्डेलक्ष्मणाज्ञाकरणेना
 म द्वितीयःसर्गः ॥२॥ श्रीरामदासउवाच ॥ अथमुक्तस्तदावाजीराघवेणमहात्मना ॥ यज्ञांगःशामकर्णःसपूर्वदेशंययौजवात् १ शत्रुघ्नेनचसैन्येनप्राप्तोभागीरथीतटम् ॥
 एतस्मिन्नन्तरेरामःस्वप्रतापंप्रदर्शयन् २ चकारकौतुकंतत्रशत्रुघ्नस्यपुरोमहत् ॥ ब्रह्मावर्तमहादेशंत्यक्त्वागंगातटंप्रति ३ यावत्प्राप्तःश्यामकर्णस्तावदासीद्वैनैर्विना ॥
 गंगायांचमहापूरोयत्रनौकाऽपिकुंठिता ४ शत्रुघ्नेनाऽपितंहृष्टाकुंठितांगतिमीक्ष्यच ॥ कालातिक्रमभीत्यासनिजचित्तेव्यंचितयत् ५ आदावेवाऽत्रमेविप्रमुत्पन्नंगमनेमह
 त् ॥ ग्रासेप्राथमिकेयद्वन्मक्षिकापतनंतथा ६ तर्हीऽदार्नारामचंद्रप्रतापेनास्तुमेगतिः ॥ निश्चित्येत्यंसशत्रुघ्नोरथस्थोजान्द्वीतटे ७ स्थित्वाप्रोवाचगंगांतांप्रतिपूज्यस

१ चिंतामणिकौस्तुभौ । २ तदाद्भुतमितिपाठः ।

विस्तराम् ॥ शृण्वत्सुसर्वलोकेषुमुनिदेवगणेषु च ८ देविगंगेमहापुण्येयदिसत्यंरघूत्तमे ॥ दीयतां तर्हि पंथामेशीघ्रं सैन्ययुतस्य च ९ इति शत्रुघ्नवचनं श्रुत्वा साजान् हवीतथा ॥
 स्ववेगं खंडयामास स्वोदरं तं प्रदर्शयत् १० पश्चिर्वाजीतदा शीघ्रं परं तीरं ययौ क्षणात् ॥ तथा सैन्येन शत्रुघ्नः ससुमंत्रः समाययौ ११ मागधास्यं महादेशं स एव कीकटः स्मृतः ॥
 पूर्ववच्च महापूरो जाह्नव्यासं बभूव ह १२ प्रतापं रामचंद्रस्य सर्वैर्बुद्ध्या महाकुतय ॥ चक्रुस्ते जयशब्दांश्च सीतारामाख्यया मुहुः १३ श्यामकर्णस्त्वतः शीघ्रं ययौ पूर्वदिशं प्रति ॥
 मागधेशो नृपश्चाथ श्रुत्वा तुरगमागतम् १४ प्रत्युज्जगाम सैन्येन पुरस्कृत्वाऽथ वारणम् ॥ निनाया श्वं पठित्वा तद्गालपत्रं पुरं निजम् १५ पूज्यादरात् सैन्यं तं शत्रुघ्नं विमवैर्नि
 जैः ॥ समस्ते निजकोशादिसंमर्प्य मगधाधिपः १६ पौरान् जानपदान् स्वस्त्रीः सुहृत्तनयमंत्रिणः ॥ पौरपत्नीर्जानपदपत्नीर्विमानपुरोधसम् १७ प्रेषयामास साकेते
 वाहनैरध्वरं प्रति ॥ स्वयं सैन्येन तुरगचरणाननुलक्ष्य च १८ शत्रुघ्नं वागतुवर्तवद्बहस्तपुटो ययौ ॥ सुवंसर्वेऽपिराजानो ज्ञातव्याः सर्वदिक्स्थिताः १९ न केनाऽपि
 श्यामकर्णो बद्धो नृपतिना भुवि ॥ इंद्राद्यैर्निर्जरैर्नापि नासुराद्यैः कदाचन २० ततो वाजी पूर्वदेशानं गवंगकलिं गकान् ॥ तथानानाविधान् देशान् विलंघ्य जलध्वस्तटम् २१
 दृष्ट्वा नृपकुलैर्युक्तो दक्षिणाभिमुखो ययौ ॥ गौदावरीं नदीं तीर्त्वा देशमांघ्रं च द्राविडम् २२ अतिक्रम्यारवाराख्यदेशं समतिक्रम्य च ॥ कांचीप्रदेशान् सकलान् पश्यन्नानाविधा
 ऋतुमान् २३ कावेरीं सप्ततिक्रम्य चोलदेशं विलंघ्य च ॥ सेतुबंधं ततो दृष्ट्वा पश्चिमाभिमुखो ययौ २४ ताम्रपर्णीं विलंघ्याथ समतिक्रम्य केरलान् ॥ द्विषट्प्रकारान् देशां
 श्वगोर्कर्णचततो ययौ २५ कृष्णातीरं प्रदेशं च समतिक्रम्य चोटेकः ॥ कर्णाटकं महादेशं समतिक्रम्य सत्वरम् २६ कोंकणं समतिक्रम्य ततश्चैत्रपैः सह ॥ भीमाप्रदेशान्
 सकलान् श्यामकर्णः शुभावहः २७ पश्यन् ययौ महाराष्ट्रान् गौतमीं तां विलंघ्य च ॥ विदर्भं समतिक्रम्य ययावाभीरमंडलम् २८ मालवं समतिक्रम्य तीर्त्वा पुण्यां महा
 नदीम् ॥ तीर्त्वा साभ्रमतीं पुण्यां समतिक्रम्य गुर्जरम् २९ प्रभासं च ततो गत्वा ययावानर्तमुत्तमम् ॥ सौवीरान् समतिक्रम्य ययौ वाजीसमायुरान् ॥ सौराष्ट्रान् समति
 क्रम्य मरुदेशं ययौ हयः ३० धन्वदेशं ततिक्रम्य ययौ सारस्वतानथ ॥ मत्स्यान् देशान् ततिक्रम्य ययौ वाजीसमाठरान् ३१ शूरसेनान् ततिक्रम्य पांचालां स्तुरगो ययौ ॥ कुरु
 क्षेत्रं ततो गत्वाऽतिक्रम्य कुरुजांगलान् ३२ देशकैकेयमुलंघ्य ययौ काश्मीरमुत्तमम् ॥ मिल्हदेशं गौडदेशं शकदेशं ययौ हयः ३३ यवनां स्ताम्रदेशां च समतिक्रम्य वेगतः ॥
 पश्यन्नानाविधान् देशान् करतो यातटेन वै ३४ ययौ वाजीवायुगत्या शीघ्रं चालामुखीं प्रति ॥ दोषभीत्या करतो यांतीर्त्वा नैषादग्रतो गतः ३५ कर्मनाशानदीं स्पर्शत्
 करतो याविलंघनात् ॥ गंडकीबाहुतरणाद्धर्मः स्खलतिकीर्तनात् ३६ हरिद्वारं ययौ वाजीततो गंगा तटेन हि ॥ हिमाद्रेः सन्निधान् देशान् समतिक्रम्य वेगतः ३७ बद्रि
 काश्रममालोक्य कलापग्रामवासिभिः ॥ संमानितस्तदा वाजी गत्वा तन्मासं सरः ३८ दृष्ट्वा हरिहरक्षेत्रं मिथिलां प्राप सेनया ॥ नानादेशान् ततिक्रम्य ह्यार्यावर्तं ययौ हयः
 ३९ दृष्ट्वा काशीं त्रिवेणीं च ह्यंतर्वेदीं ययौ जवात् ॥ शृंगवेरपुरं गत्वा तमसां तां विलंघ्य च ४० गत्वा सनैमिषारण्यं समुलंघ्याऽथ गोमतीम् ॥ ब्रह्मावर्तं स रोगत्वा पश्यन् देशान् मनो

रमान् ४१ कोशलाल्यमहादेशद्विवाजीमनोरमम् ॥ ततः साकेतविषयेष्मासैः प्रापचाध्वरम् ४२ नानादेशद्विपैः सार्धशुघ्रेनाऽभिरक्षितः ॥ आगतं श्यामकर्णतं ज्ञा
त्वासीतापतिस्तदा ४३ आज्ञापयच्चसौमित्रिसोऽपि प्रत्युज्जगाम तम् ॥ वारणेंद्रपुरस्कृत्य मेरीदुंदुभिनिःस्वनैः ४४ वारस्त्रीणां नृत्यगीतैर्वेदघोषैर्द्विजेरितैः ॥ संपूज्या
थ श्यामकर्णं नृपतीं श्वसविस्तरम् ४५ आनयामाससौमित्रिः शनैरध्वरमंडपम् ॥ महोत्सवो महानासीत्तदा तुरगदर्शने ४६ दशयोजनपर्यंतं सर्वत्र जगतीतलम् ॥ व्याप्तं समं
ततोऽयोध्याग्रहिर्नृपगणैस्तदा ४७ तत्र सर्वत्र राजानः पूर्वसंप्रोषिताञ्जनान् ॥ पौरान् जानपदान् स्त्रीश्च पश्यंतो भ्रमरोपमाः ४८ सैन्येन वभ्रुः सर्वस्वीयदर्शनलालसाः ॥
न प्रापुर्दर्शनं तेषां जनौ चेऽध्वरमंडपे ४९ केचित्ते दर्शनं स्वानां प्रापुस्तत्र परेऽहनि ॥ केचित् तृतीयदिवसे पंचमे सप्तमेऽथवा ५० केचिदुंदुभिघोषेण प्रापुः स्वानां प्रदर्शनम् ॥
केचित् पक्षानंतरं हिमासेनानंतरं जनाः ५१ केषां वियोग एवासीच्चिरकालं तदाऽध्वरे ॥ तज्ज्ञात्वारामचंद्रोऽपि लक्ष्मणं प्राह सादरम् ५२ परस्परं वियोगोऽत्र संमर्देन तु लक्ष्मणः ॥
जायते तत्र युक्तिं त्वमतः श्रुत्वा कुरुष्व ताम् ५३ तमसायास्तटेशालां कृत्वाऽयमहती शुभाम् ॥ घोषणीयश्च सर्वत्र महादुंदुभिनिःस्वनः ५४ येषां वियोगस्तैर्गत्वा तमसा तटशोभि
ताम् ॥ शालां प्रवेशय च हि स्वानां योगोऽस्तु तत्र हि ५५ चतुष्पदादिवस्तूनि ज्ञात्वाऽन्यस्य लघून्यपि ॥ तत्रैव स्थापनीयानि स्वंस्वं गृह्णंतु ते जनाः ५६ इति रामवचः
श्रुत्वा तथेत्युक्त्वा स लक्ष्मणः ॥ तथा चकार तत्सर्वेन योगः परस्परम् ५७ सर्वे तत्र जनाः प्रापुः स्वानां स्त्रीचालमंत्रिणाम् ॥ चतुष्पदादेवस्तूनां तत्र लामो बभूवह ५८ य
त्किंचिद्विस्मृतं तेन तद्दृष्ट्वाऽन्येन वै तदा ॥ शालायां स्थापितं दृष्ट्वा स्वीयं जग्राह तत्र सः ५९ एवं श्रीरामयज्ञो हि संमर्दः संवभूवह ॥ न तत्र शुश्रुवेशब्दः कर्णेऽप्युक्तो जनैः स्तदा ६०
ततस्ते पार्थिवाः सर्वे तस्थुर्वसनसद्यसु ६१ ॥ इति श्रीशतकोटिरामचरितां तर्गत श्रीमदानन्दरामायणे वाल्मीकीये यागकांडे अश्वागमनं नाम तृतीयः सर्गः ॥ ३ ॥ ॥
॥ श्रीरामदास उवाच ॥ ॥ अथ तेऽऋत्विजः सर्वे मंगलैर्विविधैः शुभैः ॥ सम्यक् प्रवर्तया सुर्वाजिमेधं यथाविधि १ तत्रां त्विजो वाजिमेधेरत्नकौशेयवाससः ॥ सप्तदस्या
विरजुस्ते यथावृत्रहणोऽध्वरे २ एतस्मिन्नंतरे तत्र सुरेशसहितैः सुरैः ॥ स्वामिनाविघ्नराजेन पार्वत्या वृषभस्थितः ३ महेश्वरो यज्ञवाटं रामाहूतो ययोगैः ॥ शिवमागतमा
ज्ञाय प्रत्युद्गम्याऽथ लक्ष्मणः ४ वारणेंद्रपुरस्कृत्य पताकाध्वजतोरणैः ॥ नानावाद्यसुघोषैश्च वारस्त्रीणां प्रनर्तनैः ५ संपूज्य शंकरं भक्त्या चानयामास मंडपम् ॥ पंचसप्तप
दान्यध्रे गत्वारामोऽपि शंकरम् ६ नमस्कृत्य समालिङ्ग्य विश्वेशं गिरिजायुतम् ॥ हेमासने सन्निवेश्य हेमपात्रेऽस्वहस्ततः ७ पादप्रक्षालनं शंभोश्चकार सीतया प्रभुः ॥ हेमनि
र्मितझर्झर्यामणिरत्नादिचित्रया ८ जलधारां यथायोग्यां मोचयामास जानकी ॥ ततस्ते राघवं सीतां दृष्ट्वा देवगणास्तदा ९ अनिमेषाः कंजनेत्रकटाक्षाः सन्निरिक्ष्य हि ॥ तयो
श्चित्रोपमा आसन्नविदुः केवयं त्विति १० तुष्टुस्तत्र केचित्ते सुराः श्रीराघवं मुदा ॥ जानकीं तुष्टुः केचित् प्रवदन्करसम्पुटाः ११ एवं निर्जरसंधानां संतोषस्तत्र वैद्यभूत ॥ अ
नुपम्यंतोर्दृष्ट्वा रूपं कोटिरविप्रभम् १२ अथ रामः सीतया हि शंकरं गिरिजायपि ॥ स्वयं संपूज्य सकलान् देवान् सौमित्रिणां ऋषीन् १३ पूजयित्वाऽब्रवीद्वाक्यं शंक

रंलोकहंकरम् ॥ अद्यधन्योऽस्म्यहं देवदर्शनात्तवसीतया १४ अद्यमेसूर्यवंशेऽस्मिन्जन्मसाफल्यतांगतम् ॥ इतिरामस्यवचनं श्रुत्वा सशशिभूषणः १५ विहस्य राघवं प्रा-
 हवे धिमायां हरेतव ॥ त्वन्नाभिकमले ब्रह्मा जातस्तस्मान्मुनीश्वराः १६ मरीच्याद्याः सम्बभूवुः पौत्राः सप्तमहौजसः ॥ मरीचिः कश्यपः पुत्रः सृष्ट्युत्पत्तिविधायकः १७ कश्य-
 पात्सविता जज्ञे पौत्रपौत्रस्तवप्रभो ॥ रवेर्जातः सूर्यवंशस्तद्वंशे तव जन्म वै १८ त्वद्वंशसंभवः सूर्यः किमांमोहयसिप्रभो ॥ देवानां कार्यसिद्धयर्थं मवतीर्णोऽसि मायया १९ कुरु
 क्रीडां यथेच्छं त्वया त्रायज्ञादिकौतुकैः ॥ शिक्षां करोषिलोकानां विद्वद्ब्रह्मं चेष्टितं तव २० इति श्रुत्वा शंभुवाक्यं सीतारामौ विहस्य च ॥ यज्ञकुंडसमीपे तु तस्थतुर्गुरुसन्नि-
 धौ २१ एतस्मिन्नंतरे तत्र समाजग्मुः सहस्रशः ॥ गंधर्वाः किन्नराः सिद्धास्तथा चाप्सरसांगणाः २२ लोकपालाश्च दिक्पाला रसातलनिवासिनः ॥ नवग्रहाः षडृतवः षष्टिसं-
 वत्सरास्तथा २३ ऋक्षाणि तिथयो योगाः करणानि च राशयः ॥ पर्वतास्त रवः सर्वे सागराश्च नदा अपि २४ सरोवराणि नद्यश्च वाप्यः कृपास्तथा परे ॥ धृत्वा जंगमरूपाणि
 ययुस्ते यज्ञमंडपम् २५ समागतश्च संपातिर्गुहको मकरध्वजः ॥ समाययौ सलंकायाराक्षसैश्च विभीषणः २६ मानिताराघवेणाऽपि सर्वे तस्थुः प्रपूजिताः ॥ स्वान्तिके स्था-
 पिताः पूर्वतत्रैवासन्नप्लवंगमाः २७ एतस्मिन्नंतरे तत्र समायातो मुनीश्वरः ॥ कुंभोदरो महातेजाः सीमाचारैर्विलोकितः २८ तं दृष्ट्वा मयमीतास्ते सर्वे प्रोचुः परस्परम् ॥ हा
 कष्टं पुनरायातः सोऽयं कुंभोदरो मुनि २९ यात्राश्रमो राघवाय यनिमित्तो बभूव ह ॥ यद्वाक्यादश्वमेधोऽपि सर्वेषां संबभूव ह ३० महान्श्रमोऽश्वपृष्ठे तु भ्रमतां जगती तले ॥ अ-
 धुनाऽपि समायातः किमग्रे वै पुनस्त्वयम् ३१ करिष्यति न तद्विद्योराघवस्याऽपि निन्दकः ॥ एवं नानाविधावाचः सीमाचारगणेरिताः ३२ गृण्वन् कुंभोदरस्तूष्णीं ययौ यज्ञभु-
 वंप्रति ॥ तदा गमनपूर्वस सीमाचारैर्निवेदितः ३३ धावद्विर्वेपमानैश्च स्खलद्वाग्भिस्त्वरान्वितैः ॥ रामराम महाबाहो हे लक्ष्मण गृणु प्रभो ३४ यात्रायज्ञश्च यद्वाक्यात् समायातः स
 वै पुनः ॥ कुंभोदरो मुनिश्चेष्टो रामत्वय्यऽपि निष्ठुरः ३५ तद्वृतवचनं श्रुत्वा सर्वे तदर्शनोत्सुकाः ॥ त्यक्त्वा स्वीयानि कर्माणि चोत्तस्थुस्तद्विदक्षया ३६ ऋत्विजो राघवः सीता
 नभयं मे निरेमुनेः ॥ कुंभोदरो यज्ञवाट्ययौ सर्वेर्विलोकितः ३७ अतिखर्वः स्थूलशिराः श्यामकर्णः सपादुकः ॥ स्थूलोदरोऽपि गनेत्रः सकौपीनो जटाधरः ३८ चीरवासाः खर्व-
 पादः खर्वहस्तो महा मुनिः ॥ युवा किंचित्श्मश्रुयुक्तोऽष्टतदंडकमंडलुः ३९ तं दृष्ट्वा सकललोकामयं प्रापुः स्वचेतसि ॥ पूर्वकर्मचसंस्मृत्य संश्रुत्य च परस्परम् ४० एतास्मि-
 न्नंतरे रामः शीघ्रं प्रत्युज्जगाम तम् ॥ साष्टांगं प्रणिपत्याऽथ करे धृत्वा तु मंडपम् ४१ आनयामास श्रीरामो ददौ हैमासनं वरम् ॥ कुंभोदरो मुनिः शीघ्रं भूमौ दंडकमंडलू ४२ स्था-
 पयामास चीराणि ननामरघुनायकम् ॥ रामः शीघ्रं कराम्यातं प्रत्युत्थाप्य मुनीश्वरम् ४३ गाढमालिङ्ग्य बाहुभ्यां ततो मुनिमभाषत ॥ नाऽहं योग्यो वेदनार्थं त्वयारावणघात-
 कः ४४ इति रामवचोरूपैर्वाणैः संताडितो हृदि ॥ कुंभोदरस्तदोवाच यज्ञवाटे रघूत्तमम् ४५ रामराम महाबाहो न कोपः क्रियतां मयि ॥ अपराध्यस्म्यहं ते हि क्षमस्वरघु-
 नायक ४६ नमया स्वार्थसिद्धयर्थं दोषारोपः कृतस्त्वयि ॥ कृतः परोपकारार्थं तथा कीर्त्यै तवापि च ४७ शिक्षार्थं सकलान् लोकान् तज्ज्ञातं च त्वयापि हि ॥ यथैते मुनयः

१. नोभवः इति पाठः ।

सर्वे तव सन्नेत्रनिर्मिते ४८ शतशो भोजनं च कुस्तथाशुक्तं मयाऽपि च ॥ तदा कुतो महत्कीर्तिस्तव मेरुधुनंदन ४९ इति निश्चित्य हृदये मया पूर्वाहिता यहि ॥ लोकानां च कृतो यत्नस्त्वयि दोषानुकीर्तनैः ५० नो चेद्यात्रा समुद्योगः कथं राम भवेत्तव ॥ यत्र यत्र च देशेषु तीर्थेषु पवनेषु च ५१ आश्रमारा मग्रामेषु नदीवनगिरीषु च ॥ ये ये जनाश्च सर्वे अनाना कर्मसु तत्पराः ५२ तव दर्शनलाभस्तु तेषां जातः सुखप्रदः ॥ तत्राऽहंकारणं मन्ये चात्मानं रघुनंदन ५३ ममाऽयमुपकारस्तु जनैः सर्वत्र कीर्त्यते ॥ कुंभोदरप्रसादेन नः सीतारामदर्शनम् ५४ जातं विषयलुब्धानां मिति मे कृतकृत्यता ॥ जाता समंततः कीर्तिस्त्वयि दोषानुकीर्तनात् ५५ तवापि कीर्तिः सर्वत्र जाताऽत्र रघुनंदन ॥ रामेश्वराश्च सर्वत्र रामतीर्थान्यनेकशः ५६ यावद्भूम्यां प्रगीयेत तावत्कीर्तिस्तवाऽपि च ॥ अन्यच्च लोकशिक्षापि जाता मद्वाक्यकारणात् ५७ कुंभोदरेण मुनिनाराधवस्य महात्मनः ॥ दोषारोपः कृतः पूर्वकथं नो न भविष्यति ५८ स्वदोषपरिहारार्थं राघवेण महात्मना ॥ तीर्थयात्रा कृता पूर्वमस्माकं का कथा पुनः ५९ इति स्मृत्वा भयं चित्ते सर्वत्र जगतीतले ॥ करिष्यंति जनायात्रां स्वदोषक्षालनाय हि ६० त्वयि ब्रह्मणि पूर्णे च दोषारोपः कथं भवेत् ॥ पद्मपत्रे जलस्पृशो न घटे तयथा तथा ६१ यस्य ब्रह्मं गमात्रेण ब्रह्मांडप्रलयो भवेत् ॥ ब्रह्मांडांतर्गतान् जीवान्हरसित्वं यदा मुहुः ६२ तदा दोषानुरोपस्ते किं घटेत जनार्दन ॥ सर्वेषां च क्षयो मृत्युर्विदधाति तवाज्ञया ६३ तत्र संख्याऽत्र का कार्यत्वा दोषः कृतस्त्विति ॥ यथा चित्राणि कुड्ये हि लिखितानि स हस्त्रशः ६४ संमार्जितानि ते नैव तत्र दोषो भवेत्कथम् ॥ तथा त्वमपि श्रीरामा त्रिधा भूत्वा त्रिभिर्भुजैः ६५ सृष्टिकरो विरजसा सत्त्वरूपेण पालनम् ॥ तमोरूपेण संहारं विधिविष्णुशिवात्मकः ६६ अस्माभिस्तव तोषार्थं तीर्थयात्रा विधीयते ॥ तव तीर्थस्तु किं रामतीर्थं भूतगुणस्य च ६७ सर्वतीर्थेषु मुख्याया कीर्त्यते स्वर्धुनीभुवि ॥ तव दक्षिणपादस्यां गुप्ताग्रा तज्जनिता तु सा ६८ तवाग्निरजसः स्पर्शात्पवित्रा कीर्तिता भुवि ॥ तव पादरजो मिश्रा ह्ययतेऽद्याऽपि सा सीता ६९ रजांस्यद्यापि दृश्यंते तव भागीरथीजले ॥ इति नानाविधैर्वाक्यैस्तोषयामास राघवम् ७० अष्टोत्तरशतं श्रीमद्रामरामस्तवेन च ॥ स्तुत्वारामं राघवेण पूजितः स्थितवान्मुनिः ७१ रामोऽपि गुरुसन्निध्ये तस्थौ सीता समन्वितः ॥ निजासनेषु सर्वत्र तस्थुस्ते सकला जनाः ७२ ॥ इति श्रीशतकोटिरामचरितांतर्गतश्रीमदानंदरामायणे वाल्मीकीये यागकांडे कुंभोदरदर्शनं नाम चतुर्थः सर्गः ॥ ४ ॥ ॥ श्रीविष्णुदास उवाच ॥ गुरोते प्रभुमिच्छामि तत्त्वं वदस्वि स्तरम् ॥ कुंभोदरेण मुनिना यत्स्तोत्रं समुदीरितम् १ अष्टोत्तरशतं नाम्नां राघवस्य शुभप्रदम् ॥ श्रवणे तस्य मे प्रीतिर्जाताऽस्तिकथयस्व तत् २ ॥ श्रीरामदास उवाच ॥ गृणु शिष्य महाबुद्धे सम्यक्पृष्टं त्वयामम ॥ अष्टोत्तरशतं नाम्नां राघवस्य वदाम्यहम् ३ सर्वेश्वरः सर्वमयः सर्वभूतोपकारकः ॥ सर्वेषामुपकारार्थं साकारो निराकृतिः ४ संभवत्येव लोके स्मिन् संसारभयनाशनः ॥ यदा यदा हि लोकानां भयमुत्पद्यते तदा ५ अवतीर्या करोच्छ्रीमान् दुष्टद्वैत्यविमर्दनम् ॥ मत्स्यकूर्मवराहादिरूपेण परमार्थदृक् ६ तत्कालेषु च सर्वेषु सर्वेषामुपकारकृत् ॥ साधूनां समचित्तानां भक्तानां भक्तवत्सलः ७ उपकर्तुं निराकारः सदाकारेण जायते ॥ अजोऽयं जायतेऽन्तोविशुतोऽमृतभावनः ८ तदा तदा वतरति भक्तानां भक्तनुकंपया ॥ क्षी

रावधौदेवदेशोलक्ष्मीनारायणोविभुः ९ अशेषैःशंखचक्राभ्यां देवैर्ब्रह्मादिभिःसह ॥ शेषोऽमूलक्ष्मणोलक्ष्मीर्जानकीशंखचक्रके १० जातौभरतशत्रुघ्नौदेवाःसर्वेऽपिवानराः॥
 आसन्नपुरैवसर्वेऽपिदेवानांभयशांतये ११ तन्ननारायणोदेवःश्रीरामइतिविश्रुतः ॥ सर्वलोकोपकारायभूमौस्वयमवातरत् १२ ध्यानमात्रेणदेवेशोमहापातकनाशकत् ॥
 कीर्तनश्रवणाभ्यांचहत्याकोटिनिवारणः १३ कलौसंकीर्तनेनैवसर्वपापंव्यपोहति ॥ रामरामेतिरामेतियेवदंत्यतिपापिनः १४ पापकोटिसहस्रेभ्यस्तानुद्धरतिनान्यथा ॥
 अष्टोत्तरशतंनाम्नांतस्यस्तोत्रंवदाम्यहम् १५ अस्यश्रीरामचंद्रनामाष्टोत्तरशतमंत्रस्य ब्रह्माऋषिः ॥ अनुष्टुप्छंदः ॥ जानकीवल्लभःश्रीरामचंद्रोदेवता ॥ ॐबीजम् ॥
 नमःशक्तिः ॥ श्रीरामचंद्रइतिकीलकम् ॥ श्रीरामचंद्रप्रीत्यर्थेजपेविनियोगः ॥ ॐनमोभगवतेराजाधिराजायपरमात्मनेहृदयायनमः ॥ ॐनमोभगवतेविद्याधिराजाय
 हयग्रीवायशिरसेस्वाहा ॥ ॐनमोभगवतेजानकीवल्लभायनमःशिखायैवषट् ॥ ॐनमोभगवतेरघुनंदनायामिततेजसेकवचायहुम् ॥ ॐनमोभगवतेक्षीराब्धिमध्येस्थाय
 नारायणायनेत्रत्रयायवौषट् ॥ ॐनमोभगवतेसत्प्रकाशायरामायअस्त्रायफट् ॥ इतिषडंगन्यासः ॥ एवंअंगुलिन्यासःकार्यः ॥ अथध्यानम् ॥ मंदाराकृतिपुण्यधामवि
 लसद्वक्षःस्थलंकोमलंशांतंकांतमहेंद्रनीलरुचिराभासंसहस्राननम् ॥ वंदेऽहंरघुनंदनंसुरपतिकेदंडदीक्षागुरुंरामंसर्वजगत्सुसेवितपदंसीतामनोवल्लभम् १६ सहस्रशीर्ष्णेवै
 तुभ्यंसहस्राक्षायतेनमः ॥ नमःसहस्रहस्तायसहस्रचरणायच १७ नमोजीभूतवर्णायनमस्तेविश्वतोमुख ॥ अच्युतायनमस्तुभ्यंनमस्तेशेषशायिने १८ नमोहिरण्यग
 र्भायपंचभूतात्मनेनमः ॥ नमोमूलप्रकृतयेदेवानांहितकारिणे १९ नमस्तेसर्वलोकेशसर्वदुःखनिषूदन ॥ शंखचक्रगदापद्मजटामुकुटधारिणे २० नमोगर्भायतत्त्वायज्यो
 तिषांज्योतिषेनमः ॥ ॐनमोवासुदेवायनमोदशरथात्मज २१ नमोनमस्तेराजेंद्रसर्वसंपत्प्रदायच ॥ नमःकारुण्यरूपायकैकेयीप्रियकारिणे २२ नमोदांतायशांतायवि
 श्वामित्रप्रियायते ॥ यज्ञेशायनमस्तुभ्यंनमस्तेऋतुपालक २३ नमोनमःकेशवायनमोनाथायशार्ङ्गिणे ॥ नमस्तेरामचंद्रायनमोनारायणायच २४ नमस्तेरामचंद्राय
 माधवायनमोनमः ॥ गोविंदायनमस्तुभ्यंनमस्तेपरमात्मने २५ नमोविष्णुस्वरूपायरघुनाथायतेनमः ॥ नमस्तेऽनाथनाथायनमस्तेमधुसूदन २६ त्रिविक्रमनमस्तेऽ
 स्तुसीतायाःपतयेनमः ॥ वामनायनमस्तुभ्यंनमस्तेराघवायच २७ नमोनमःश्रीधरायजानकीवल्लभायच ॥ नमस्तेऽस्तुहृषीकेशकंदर्पायनमोनमः२८नमस्तेपद्मनाभा
 यकौसल्याहर्षकारिणे ॥ नमोराजीवनयननमस्तेलक्ष्मणाग्रज२९नमोनमस्तेकाकुत्स्थनमोदामोदरायच ॥ विभीषणपरित्रातर्नमःसंकर्षणायच ३० वासुदेवनमस्तेस्तुनम
 स्तेशंकरप्रिय॥प्रद्युम्नायनमस्तुभ्यमनिरुद्धायतेनमः३१सदसद्वक्तिरूपायनमस्तेपुरुषोत्तम॥अधोक्षजनमस्तेऽस्तुसप्ततालहरायच३२खरदूषणसंहर्त्रेश्रीचूडसिंहायतेनमः॥
 अच्युतायनमस्तुभ्यंनमस्तेसेतुबंधक ३३ जनार्दननमस्तेस्तुनमोहनुमदाश्रय ॥ उपेंद्रचंद्रवंचायमारीचमथनायच ३४ नमोवालिप्रहरणनमःसुग्रीवराज्यद ॥ जामदग्न्य
 महादर्पहरायहरयेनमः३५नमोनमस्तेऋणायनमस्तेभरताग्रज॥नमस्तेपितृभक्तायनमःशत्रुघ्नपूर्वज३६अयोध्याधिपतेतुभ्यंनमःशत्रुघ्नसेवित ॥ नमोनेत्यायसत्यायबुध्या
 दिज्ञानरूपिणे ३७ अद्वैतब्रह्मरूपायज्ञानगम्यायतेनमः ॥ नमःपूर्णायरम्यायमाधवायचिदात्मने ३८ अयोध्येशायश्रेष्ठायचिन्मात्रायपरमात्मने ॥ नमोऽहल्योद्धारणाय

नमस्तेचापमंगिने ३९ सीतारामायसेव्यायस्तुत्यायपरमेष्ठिने ॥ नमस्तेबाणहस्तायनमःकोदण्डधारिणे ४० नमःकबंधहंत्रेचवालिहंत्रेनमोस्तुते ॥ नमस्तेऽस्तुदश
 ग्रीवप्राणसंहारकारिणे ४१ ॥ १०८ अष्टोत्तरशतनाम्नांरामचंद्रस्यपावनम् ॥ एतत्प्रोक्तंमयाश्रेष्ठं सर्वपातकनाशनम् ४२ प्रचरिष्यतितल्लोकेप्राण्यदृष्टवशाद्विज ॥ त
 स्यकीर्तनमात्रेणजनायास्यंतिसद्गतिम् ४३ तावद्विजृम्भतेपापं ब्रह्महत्यापुरःसरम् ॥ यावन्नामाष्टकशतंपुरुषो नहि कीर्तयेत् ४४ तावत्कलेर्महोत्साहोनिःशंकं संप्रवर्तते ॥
 यावच्छ्रीरामचंद्रस्यशतनाम्नांकीर्तनम् ४५ तावद्यममटाः कूराः संचरिष्यन्ति निर्भयाः ॥ यावच्छ्रीरामचंद्रस्यशतनाम्नांकीर्तनम् ४६ तावत्स्वरूपंरामस्यदुर्बोधं प्रा
 णिनांस्फुटम् ॥ यावन्ननिष्ठयारामनाममाहात्म्यमुत्तमम् ४७ कीर्तितं पठितं चित्तेष्टतं संस्मारितं मुदा ॥ अन्यतः गृण्यन्मर्त्यः सोऽपि मुच्येत पातकात् ४८ ब्रह्महत्यादिपा
 पानां निष्कृतिर्यदिवाञ्छति ॥ रामस्तोत्रं मासमेकं पठित्वा मुच्यते नरः ४९ दुष्प्रतिग्रहदुर्भोज्यदुरालापादि संभवम् ॥ पापं सल्लुक्तीर्तनेन रामस्तोत्रं विना शयेत् ५० श्रुति
 स्मृतिपुराणेतिहासागमशतानि च ॥ अर्हतिनाऽल्पां श्रीरामनामकीर्तिकलामपि ५१ अष्टोत्तरशतनाम्नां सीतारामस्य पावनम् ॥ अस्य संकीर्तनादेव सर्वान् कामांल्लभे
 त्रः ५२ पुत्रार्थं लभते पुत्रान् धनार्थं धनमाप्नुयात् ॥ स्त्रियं लभति पत्न्यर्थं स्तोत्रपाठश्रवादिना ५३ कुंभोदरेण मुनिना येन स्तोत्रेण राघवः ॥ स्तुतः पूर्वयज्ञवाटेतदेतत्त्वा
 मयोदितम् ५४ ॥ ॥ इति श्रीशतकोटिरामचरितान्तर्गतश्रीमदानन्दरामायणे वाल्मीकीये यागकाण्डे श्रीरामनामाष्टोत्तरशतस्तोत्रं नाम पंचमः सर्गः ॥ ५ ॥ ॥
 ॥ श्रीरामदास उवाच ॥ ॥ अथ कुंभोदरे दिव्ये आसनोपरि संस्थिते ॥ यज्ञस्तंभे श्यामकर्णबन्धुस्ते हि ऋत्विजः १ तस्यांगानि समस्तानि पृथक् मंत्रैर्यथाविधि ॥ संमं
 द्याऽपि शमित्रातं निहन्त्युद्विजपुंगव २ तन्मांसखंडैराज्याक्तैर्होमं च कुःसविस्तरम् ॥ तथानानाविधैर्द्रव्यैः सक्तुपायसगोघृतैः ३ मध्वाक्ततिलदूर्वाद्वैः समिधाभिश्च साद
 रम् ॥ गोघृतेन वसोर्धारां बन्धौ स्थूलमखंडिताम् ४ गोमुखेनोर्ध्वबद्धेन ददुर्मैत्रैः सविस्तरम् ॥ चिरकालं होमकुण्डे यावद्यज्ञसमापनम् ५ तदा धूमचयैर्व्याप्तमाकाशं च समं
 ततः ॥ नाऽप्यपि दृश्यते शुभ्रं नीलवर्णं प्रदृश्यते ६ चैत्रमासे महापुण्ये वसंतर्तौ सुखावहे ॥ एवं प्रवर्तयामासुर्वाजिमेधं मुनीश्वराः ७ ईजतुर्यज्ञविधिना ह्यग्निहोत्रादिलक्षणेः ॥
 प्राकृतैर्वैतैर्यज्ञैर्द्रव्यज्ञानक्रियेश्वरम् ८ प्रत्यहं प्रातरुत्थाय रामचंद्रः ससीतया ॥ नत्वा शंखं विधिं देवान् मुनींश्चाऽपि पृथक् पृथक् ९ कौसल्यादींश्च मानुश्वकामधेनुं हृदि स्थि
 तम् ॥ चिंतामणिं कौस्तुभं च कंठे बद्धं रविप्रभम् १० पुष्पकं यज्ञवाटस्य देवतां यज्ञपुरुषम् ॥ ततो गत्वा रामतीर्थे स्नात्वा रामो यथाविधि ११ कृत्वानित्यविधिं सर्वपूजयामा
 सशंकरम् ॥ उपहारान् समर्प्याऽथ कामधेनुं समुद्रवान् १२ समानीतान् रत्नपात्रैः सीतयारघुनंदनः ॥ ततः पूज्यतां धेनुं विधिं पूज्य सविस्तरम् १३ ऋत्विजं नतु संपू
 ज्य तस्थौ सगुरुसन्निधौ ॥ प्रभाते ऋत्विजः सर्वे तथा देवा मुनीश्वराः १४ स्नात्वा नित्यं विधिं कृत्वा तस्थुर्यज्ञस्य मंडपे ॥ रामाज्ञयाऽथ सौमित्रिस्तेषां पूजां चकार सः १५
 दिव्यैर्नानोपहाराद्यैः कामधेनुं समुद्रवैः ॥ ततश्च कारसौमित्रिर्नृपादीनां प्रपूजनम् १६ वस्त्रैराभरणैर्दिव्यैः पक्वान्नैर्विविधैरपि ॥ तथा सीताज्ञया स्त्रीणामूर्मिलालक्ष्मणप्रिया
 १७ मांडवीश्रुतकीर्तिश्च सर्वाश्च कुःप्रपूजनम् ॥ अथ ते ऋत्विजश्च कुः स्वाहाकारैर्यथाविधि १८ होमं नानाविधैर्द्रव्यैः सुगंधैर्यज्ञमंडपे ॥ पुरोडाशां च वरान् दिव्यान् अनरा

मोपिसीतया १९ वाजिमेघेराघवस्यसाक्षादेवाःस्वयंमुदा ॥ हवींषिमक्षयामासुस्त्यक्तमात्राणिपावके २० अस्तुश्रीषडितिप्रोचुर्वाद्यघोषःसमेधवत् ॥ श्रूयतेयज्ञशा
 लासुसर्वत्रांविजकीर्तितः २१ मध्येकुंडमहारम्यव्याप्तमृत्विग्जनैःशुभम् ॥ ततोमुनीश्वराःसर्वेततोदेवाःसमंततः २२ ततःसर्वाःस्त्रियःश्रेष्ठास्ततोविद्याधराःस्थिताः ॥ त
 तोयक्षाश्चगंधर्वाःकिन्नराःप्लवगोत्तमाः २३ ततस्तेक्षत्रियाःसर्वेततस्तेषांतुसेवकाः ॥ ततःस्थितावारनार्यस्ततोमागधवंदिनः २४ ददशुःसंस्थितायज्ञमंडपेयज्ञकौतु
 कम् ॥ मध्यान्हावधिहुत्वातेऋत्विजश्चसविस्तरम् २५ ततोमाध्यान्हिकंकर्तुंययुस्तांसरयूनदीम् ॥ कृत्वामाध्यान्हिकंकर्मगत्वातुयज्ञमंडपे २६ हेमासनेतुसर्वत्रनोमिरे
 खोपमेस्थिताः ॥ देवाश्चाऽपीश्वराद्यास्तेतस्थुर्दिव्यासनोपरि २७ लक्ष्मणस्तानप्रपूज्याऽथभरतेनसशत्रुहा ॥ संस्थाप्यहेमपात्राणिसर्वेषांपुरतस्तदा २८ जानकींत्व
 रयामासपरिवेषणकर्मणि ॥ अथसीतोर्मिलारम्यातथासामांडवीशुभा २९ श्रुतकीर्तिर्मन्त्रिपत्न्यःसुहृत्पत्न्यःसहस्रशः ॥ परिवेषणकर्माणिचकुस्तायज्ञमंडपे ३० नानावि
 धैर्वरान्नैश्चकामधेनुसमुद्भवैः ॥ मुनीश्वरादिकाःसर्वेतोषमापुस्तदाऽध्वरे ३१ सीतादीनांहिनारीणांतदायज्ञस्यमंडपे ॥ नृपुराणांकिंकिणीनांशुश्रुवेसर्वतोध्वनिः ३२ यथे
 च्छंभुंजतांसर्वेयाच्यतांयद्दृदिस्थितम् ॥ माशंकाभोजनेकार्यात्यक्तव्यंयन्नरोचते ३३ आयाचितानिदेयानिपक्वान्नानियथारुचि ॥ अखंडिताऽज्यधाराऽन्नकार्याराधवशा
 सनात् ३४ गृह्यतांकिंचिद्बुस्तेनेतिनेतिद्विजाःपुनः ॥ इतिभोजनकालेवैशुश्रुवेसर्वतोध्वनिः ३५ किंचिदपेक्षितंस्वाभिन्नितिरामेणप्रार्थिताः ॥ चक्रुस्तेभोजनंसर्वेवी
 जिताव्यजनादिभिः ३६ जलैरुष्णोदकैश्चकुःकरशुद्धिमुनीश्वराः ॥ ततोऽगृहीततांबूलामुनयस्तेतुनिर्जराः ३७ गृहीत्वाहेममुद्रांहिराघवेणपृथक्पृथक् ॥ समर्पितांदाक्षि
 णार्थजग्मुर्वासस्थलानिहि ३८ ततःपूर्वोपचाराद्यैःकथितैरेवपार्थिवाः ॥ चक्रुस्तेभोजनंसर्वेचक्रुर्वैश्यास्ततःपरम् ३९ स्त्रीणांभोजनशालासुपूर्वभुक्ताऽमरस्त्रियः ॥ संहि
 तामुनिपत्नीमिस्ततस्ताःक्षत्रियस्त्रियः ४० चक्रुर्वैभोजनंसर्वाःसीतयाप्रार्थितामुहुः ॥ ततोवैश्यस्त्रियश्चकुःपौरनार्यस्ततःपरम् ४१ ततःशूद्रस्त्रियश्चाऽपिमुदाचक्रु
 श्चभोजनम् ॥ शालासुपुरुषाणांचततोवानरराक्षसाः ४२ ऋक्षाःपौराजानपदाश्चकुर्भोजनमुत्तमम् ॥ ततःशूद्रादयःसर्वेततःपार्थिवसेवकाः ४३ नकाश्चित्प्राधि
 तस्तत्रनासीत्कस्यनिषेधनम् ॥ ततोरामःसुहृन्मित्रैर्वैशुभिःसचिवादिभिः ४४ चकारभोजनंस्वस्थःसीतयाप्रार्थितोमुहुः ॥ यावंतोभूमिकणिकायावंतस्तोयविंदवः
 ४५ यावंत्युड्गनिगनेतावंतोरघवाध्वरे ॥ प्रत्यहंभोजनंचक्रुर्वैप्राद्यास्तत्स्त्रियोऽपिच ४६ श्वश्रूभिर्मन्त्रिपत्नीमिस्तथादेवरपालिभिः ॥ चकारभोजनंसीतादिव्या
 न्नैःस्वस्थमानसा ४७ ततश्चतुर्थप्रहरेसमांकृत्वातुमंडपे ॥ कथाभिःकीर्तनैर्गातैःशास्त्रवादैःसुपुण्यदैः ४८ वारस्त्रीणांनृत्यगीतैर्निन्येरामोदिनक्षयम् ॥ तेतःसंध्या
 दिक्कृत्वापुनर्हुत्वायथाविधि ४९ पूर्वोक्तैस्तुकथाद्यैश्चनिशायाःप्रहरद्वयम् ॥ समतिक्रम्यनिद्रार्थंसर्वानाज्ञापयत्तदा ५० गत्वास्वस्वस्थलंसर्वेनिद्रांचक्रुर्यथासुखम् ॥
 पट्टकूलासनेभूम्यांसीतयासजितेंद्रियः ५१ चकारनिद्रांश्रीरामोहृदिचित्येष्टदेवताः ॥ आज्ञाभंगोनरेन्द्राणांविप्राणांमानखंडनम् ५२ पृथक्शय्याचनारीणामशस्त्रवध

च्यते ॥ अतःससीतयायुक्तश्चकारशयनं प्रभुः ५३ एवमासीत्प्रत्यहं वैदिनचर्याऽध्वरे प्रभोः ५४ ॥ ॥ इति श्रीशतकोटिरामचरितांतर्गतश्रीमदानंदरामायणे वाल्मी
कीयेयागकांडेयज्ञारंभरामादिनचर्यावर्णनं नाम षष्ठः सर्गः ॥ ६ ॥ ॥ श्रीरामदास उवाच ॥ सौत्येऽहन्यवनीपालोयाजकान्सदसस्पतीन् ॥ अपूजयन्महामागान्य
थावत्सुसमाहितः १ अथचैत्रेसितेपक्षेराजानःप्रतिपत्तिथौ ॥ ध्वजानारोपयामासुर्विधिनाऽध्वरमंडपे २ ॥ विष्णुदास उवाच ॥ आरोपिताध्वजाःप्रोक्ताःपार्थिवैर्यज्ञमंड
पे ॥ गुरोतेषांविधानंमांसम्यग्वक्तुंत्वमर्हसि ३ ॥ श्रीरामदास उवाच ॥ सम्यक्प्रश्नःकृतःशिष्यत्वयालोकोपकारकः ॥ सावधानमनाभूत्वागृणुष्वत्वंमयोच्यते ४ सां
वत्सरं व्रतं चेदं नृपैर्दृष्टासमागतम् ॥ आरोपिताध्वजाःसर्वैर्यज्ञवाटेतदामुदा ५ नोचेद्विष्णुगृहेष्वेवारोपणीयाध्वजान्मभिः ॥ प्रत्यब्दंमधुशुक्लायांपुण्यायांप्रतिपत्तिथौ ६
अथवारोपणीयास्तेश्रीरामनवमीदिने ॥ मधुशुक्लदशम्यांवादशम्यामाश्विनोसिते ७ अथवोर्जप्रतिपदिशुक्लपक्षेपिभोद्विज ॥ एतेकालमयाप्रोक्ताव्रतस्यास्यतवाग्रतः
८ अधुनासंप्रवक्ष्यामिध्वजारोपणसंज्ञितम् ॥ व्रतंपापहरंपुण्यंरामसंतोषकारकम् ९ यःकुर्याद्विष्णुभवनेध्वजारोपणमुत्तमम् ॥ संपूज्यतेविरिचाद्यैःकिमन्यैर्बहुभाषितैः
१० हेमभारसहस्रंतुयोदद्याच्चकुटुंबिने ॥ तत्फलंसेमवाप्रोतिध्वजारोपणकर्मणः ११ ध्वजारोपणतुल्यंस्यान्नगंगास्नानमुत्तमम् ॥ अथवातुलसीसेवाशिवलिंगप्रपूजनम्
१२ अहोपूर्वमहोपूर्वमहोपूर्वमहत्तरम् ॥ सर्वपापहरं कर्मध्वजारोपणसंज्ञितम् १३ यानिसर्वाणिबक्ष्यामिशृणुष्वंगदतोमम १४ अथचैत्रेसितेपक्षेव्रतं हि प्रतिपत्तिथौ ॥ मधुशु
क्लदशम्यांनानवम्यांराघवस्यवा १५ कार्यवाऽश्विनमासस्यदशम्यांशुक्लपक्षके ॥ ऊर्जशुक्लप्रतिपदिदशम्यांवाविधीयताम् १६ अवश्यंचैत्रमासेहिकार्यंचैतद्भूतोत्तमम् ॥
अतिक्रांतिचैत्रमासेकार्यंचैतरपर्वसु १७ चैत्रशुक्लप्रतिपदिप्रभातेप्रयतोनरः ॥ स्नानंकुर्यात्प्रयत्नेनदंतधावनपूर्वकम् १८ ततःकृत्वानित्यकर्मपश्चाद्विष्णुं समर्चयेत् ॥
चतुर्भिर्ब्राह्मणैःसार्द्धंकृत्वाचस्वस्तिवाचनम् १९ नांदीश्राद्धंप्रकुर्वीतध्वजारोपणकर्मणि ॥ ध्वजस्तंभौचगायत्र्याप्रोक्षयेद्ब्रह्मसंयुतौ २० पताकयोर्लेखनीयौवैनतेयांज
नीसुतौ ॥ सूर्यचंद्रमारुतिंचवैनतेयंप्रपूजयेत् २१ धातारंचविधातारंपूजयेत्कुंभकद्वये ॥ हरिद्राऽक्षतद्वौवाद्यैःशुक्लपुष्पैर्विशेषतः २२ ततो गोचर्ममात्रंतुस्थंडिलंचोप
लिप्यतु ॥ आघायाग्निंस्वगृह्योत्त्याघृतभामादिकंक्रमात् २३ जुहुयात्पायसेनैवघृतेनाष्टोत्तरंशतम् ॥ प्रथमंपौरुषंसूक्तंविष्णोर्नुकैर्नमंत्रतः २४ ततश्चवैनतेयायस्वाहेत्य
ष्टाहुतीस्तथा ॥ तथैवमारुतेरष्टाहुतीःस्वाहेतिहोमयेत् २५ सोमोधेनुंसमुच्चार्यजुहुयात्प्रयतस्तदा ॥ सौरान्रमंत्रान्रजपेतत्रशांतिसूक्तानिभक्तितः २६ रात्रौजागरणं
कुर्यादुपकंठहरेःशुचिः ॥ एवंनवादिनंकार्यंपूजनंपरमोत्सवैः २७ नवरात्रंजागरणंकुर्यान्नित्यंसुकीर्तनैः ॥ ततोदशम्यामुषसिसमुत्थायव्रतीशुचिः २८ प्रातःस्नात्वानि
त्यकर्मसमाप्याऽथततःपरम् ॥ गंधपुष्पादिभिर्देवानर्चयेत्पूर्ववत्क्रमात् २९ ततोमंगलवाद्यैश्चशुक्लपीठैश्चशोभनैः ॥ नृत्यैश्चस्तोत्रपठनैर्नयेद्विष्ण्वालयंध्वजम् ३० देव
स्यद्वारदेशेवाशिखरेवासुदान्वितः ॥ सुस्थिरंस्थापयेच्छिष्यध्वजस्तंभंसुशोभितम् ३१ गंधपुष्पाक्षतैर्दोभैर्दिव्यधूपैर्मनोरमैः ॥ भक्ष्यभोज्यादिसंयुक्तैर्नैवेद्यैश्चहरिर्यजेत्

१ वितानान्यज्ञमंडपेइतिपाठः । २ त्वष्टमानंस्यादितिपाठः । ३ विष्णोर्नुकमिरावतिइतिपाठः । ४ नयेद्देवालयमितिपाठः ।

३२ आप्रतिषदमारुह्यदशम्यवधिसन्नानि ॥ ध्वजयोः पूजनं कृत्वा दश्यां हरिसन्नानि ३३ आरोपणीयौ शिखरे पुरतो वा यथा सुखम् ॥ अथ वारोपणीयौ हि दशम्यां तौ ध्वजोत्तमौ ३४ नवम्यां वा द्वितीयायां चतुर्थ्यां मष्टमीदिने ॥ षष्ठ्यां वारोपणीयौ तौ पूर्वपूज्ययथाविधि ३५ व्रतस्य प्रतिषेधप्रारंभो न तरेदिने ॥ पूर्वोक्ते पुहरेः कार्या नमासेष्वितरेषु च ३६ माघासितचतुर्दश्यामेवं शोभोर्गृहे ध्वजौ ॥ नदीभृङ्ग्यं कितौ कृत्वा रोपणीयौ यथाविधि ३७ आश्विनस्य सित्ताष्टम्यां मष्टौ र्वाग्निविज्ञागृहे ॥ नमस्य स्य चतुर्थ्यां हि प्रोक्तौ गणपतसदृहे ३८ मार्गशीर्षे शुक्लषष्ठ्यामेवं मार्तण्डसदृहे ॥ एवं हि सर्वदेवानामुत्साहदिवसेष्वपि ३९ मधूर्जाश्विनमासेषु विनाविष्णोर्नक्षत्रे ॥ एवं देवा लये स्थाप्य शोभनौ तौ ध्वजोत्तमौ ४० संपूज्य विष्णुं विधिवत् वित्तशाठ्यं विना ततः ॥ प्रदक्षिणमनुव्रज्य स्तोत्रमेतदुदीरयेत् ४१ नमस्ते पुंडरीकाक्ष नमस्ते विश्वमावन ॥ नमस्तेऽस्तु हृषीकेश महापुरुष पूर्वज ४२ येनेदमखिलजातं यस्मिन् सर्वं प्रतिष्ठितम् ॥ लयमेष्यति यत्रैतत्तत्प्रपन्नोऽस्मि माधवम् ४३ न जानांति परं देवं सर्वे ब्रह्मादयः सुराः ॥ योगिनेोऽयं प्रशंसति तं वेदे ज्ञानरूपिणम् ४४ अंतरिक्षं तु पद्माभिर्द्यौर्धूर्वायस्य चैवाहि ॥ पादादभूच्चैव पृथ्वी तं वेदे विश्वरूपिणम् ४५ अस्य श्रोत्रे दिशः सर्वा यच्च सुदिनं कृच्छशी ॥ ऋक्सामयजुषो येन तं वेदे ब्रह्मरूपिणम् ४६ यन्मुखाद्ब्राह्मणा जाता यद्वाहोरभवत्पुत्राः ॥ वैश्यावस्योरुतो जाताः पद्भ्यां शूद्रस्त्वजायत ४७ मनसश्चंद्रमाजातो दिने शश्वक्षुषस्तथा ॥ प्राणैर्म्यः पवनो जातो मुखादग्रे जायत ४८ पापसंदाहमात्रेण वेदेति पुरुषं तु यम् ॥ स्वभावविमलं शुद्धं निर्विकारं निरंजनम् ४९ क्षीराब्धिं शायिने देवमनंतमपराजितम् ॥ सद्रक्तवत्सलं विष्णुं भक्तिगम्यं नमाम्यहम् ५० पृथिव्यादीनि भूतानि तन्मात्राणीन्द्रियाणि च ॥ सुसूक्ष्माणि च येनासंस्तवं देवं सर्वतो मुखम् ५१ यद्ब्रह्म परमं धाम सर्वलोकोत्तमोत्तमम् ॥ निर्गुणं परमं सूक्ष्मं प्रणतोऽस्मि पुनः पुनः ५२ निर्विकारमजं शुद्धं सर्वतो वह्निमीश्वरम् ॥ यमामनंति योर्गोद्राः सर्वकारणकारणम् ५३ एको विष्णुर्महद्भूतं पृथग्भूतान्यनेकशः ॥ त्रीलोकानव्याप्य भूतात्मा भुंक्ते विश्वभुगव्ययः ५४ निर्गुणः परमानंदः समे विष्णुः प्रसीदतु ॥ हृदयस्थोऽपि दूरस्थो मां ययामोहितात्मनाम् ५५ ज्ञानिनां सर्वधर्मस्तु समे विष्णुः प्रसीदतु ॥ चतुर्भिश्च चतुर्भिश्च द्वाभ्यां पंचभिरेव च ५६ हूयते च पुनर्द्वाभ्यां समे विष्णुः प्रसीदतु ॥ ज्ञानिनां कर्मणां चैव तथा भक्तिमतां च ५७ गतिदाता विश्वभुग्यः समे विष्णुः प्रसीदतु ॥ जगद्धितार्थं यो देहमदधलीलया हरिः ५८ यमर्चयंति विबुधाः समे विष्णुः प्रसीदतु ॥ यमामनंति विसंतः सर्वदाऽऽनंदविग्रहम् ५९ निर्गुणं च गुणाधारं समे विष्णुः प्रसीदतु ॥ परेशः परमानंदः परात्परतरः प्रभुः ६० चिद्रूपश्च पारिज्ञेयः समे विष्णुः प्रसीदतु ॥ यद्दंकीर्तयेन्नित्यं स्तोत्राणामुत्तमोत्तमम् ६१ सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोकैर्महीयते ॥ यद्दंकीर्तयेद्दिष्णुं ब्राह्मणांश्च प्रपूजयेत् ६२ आचार्यं पूजयेत्पश्चादक्षिणाच्छादनादिभिः ॥ ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चाद्भक्तिः सत्यभाषणः ६३ पुत्रमित्रकलत्राद्यैर्बहुभिः सह वाग्यतः ॥ कुर्वीत पारणां शिष्यनारायणपरायणः ६४ यस्त्वेतत्कर्म कुर्वीत ध्वजारोपणमुत्तमम् ॥ तस्य पुण्यफलं वक्ष्ये शृणुष्वसुसमाहितः ६५ वस्त्रं ध्वजस्य संबद्धं यावच्चलति वायुना ॥ तावत्स्वपाषाणालानि नश्यन्त्यत्र न संशयः ६६ महापात

१. मार्गश्वरमेदिने इति पाठः । २. ध्यायंति योगिनोऽप्येति पाठः । ३. जामीहत्वा जमेद्दिष्णुमिति पाठः ।

कयुक्तोवायुक्तश्चेत्सर्वपातकैः ॥ ध्वजंविष्णुगृहेकृत्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते ६७ यावद्दिनानि वसति ध्वजो हरिगृहोपरि ॥ तावद्युगं सहस्राणि हरेः सामीप्यमाप्नुयात् ६८ आरोपितं ध्वजं दृष्ट्वा येऽभिवंदंति धार्मिकाः ॥ तेऽपि सद्यो विमुच्यन्ते ह्युपपातकोटिभिः ६९ आरोपितं ध्वजं विष्णुगृहे धुन्वन्स्वकं पटम् ॥ कर्तुः सर्वाणि पापानि धुनोति निमिषार्धतः ७० एवं शिष्यमया प्रोक्तं यथा पृष्टं त्वयामम ॥ ध्वजारोपणमाहात्म्यं संविधानं मनोरमम् ७१ समागतां प्रतिपदं ज्ञात्वा चैत्रसितान्नपैः ॥ आरोपिता ध्वजाः सर्वोद्धितायां पृथक् पृथक् ७२ ज्ञात्वा रामं महाविष्णुं तस्यैवाध्वरमंडपे ॥ कृत्वा चैकदिनं स्वस्ववासमेहेषु पूजनम् ७३ ध्वजस्य पूजनं गेहेन वरात्रं समाचरेत् ॥ यथाशक्त्यनुसारं वा चैकरात्रमथापि वा ७४ यज्ञोत्सवदर्शनार्थं कृतमेकदिनं नृपैः ॥ चकारराघवश्चापि पूर्वमेव ध्वजोत्सवम् ७५ माघमासे कृष्णपक्षे चतुर्दश्यां शिवाग्रतः ॥ तदा ध्वजैर्महोच्चैस्तैः शुशुभे गणां गणम् ७६ इदं चरित्रं परमं मनोहरं श्रीमद्भजरोपविधानं संज्ञितम् ॥ पठंति गृष्णंति नराः सुपुण्यदं भवेच्च तेषां नियतं विचिंतितम् ७७ ॥ इति श्रीशत० श्रीम० याग० ध्वजारोपणव्रतं नाम सप्तमः सर्गः ॥ ७ ॥ श्रीरामदास उवाच ॥ अथ चैत्रे सिते पक्षे नवम्यां रामजन्मनि ॥ तदाऽवधृथस्नानार्थं वाजिभेदफलाप्तये १ चकरसूचनां राज्ञे राघवाय गुरुः स्वयम् ॥ त्वरयामास तं रामं रवितापभयान्मुनिः २ वसिष्ठवचनं श्रुत्वा रामो लक्ष्मणमब्रवीत् ॥ अद्यावद्वृथस्नानार्थं मुत्सवैर्गमनं मम ३ रामतीर्थं त्वया ज्ञात्वा करणीयं मयोच्यते ॥ आज्ञापनीयाराजानो निजसैन्यैर्गजादिभिः ४ सज्जीभूताः सावरोधास्तित्थ्वामिति मंडपे ॥ सिद्धं कार्यं निजसैन्यं शिविकारथवारणम् ५ अश्वपत्तिसमायुक्तं तुरगोत्थं जैर्युतम् ॥ नववाद्यध्वनिः कार्यस्तूर्यादीनां स्वनोऽपि च ६ पताकाश्च ध्वजाश्चाऽपि तोरणादिसमंततः ॥ मुक्ताप्रवालपुष्पादिहाराश्चाध्वरमंडपात् ७ बंधनीयारामतीर्थं पर्यंतं सैकतेपि च ॥ कदलीनां महास्तंभाश्च क्षुद्रदंडाः समंततः ८ पुष्पाणां वाटिकाश्चापि मृत्पात्रादिपुनिर्मिताः ॥ स्थापनीयाश्च सर्वत्र नृत्यंतु वारयोषितः ९ सेचनीयोरामतीर्थमार्गं चंदनवारिभिः ॥ पुष्पैराच्छादनीयो हि पट्टकूलादिभिस्तथा १० अन्यच्चापि यथायोग्यं यत्रोक्तं च मया तव ॥ तत्कुरुष्वऽविलम्बेन मामपृष्ट्वा विचारितम् ॥ ११ तथेत्युक्त्वा लक्ष्मणोऽपि तथा सर्वचकार सः ॥ अथ तेऽऋत्विजश्च कुर्मनेष्टिं सविस्तराम् १२ वाजिवाहरेष्वेव न्हि पात्राणि स्थाप्य राघवम् ॥ सति चारोह्य स गुरुश्च रुरोर्हत्विजैः सह १३ मुनयो वेदघोषांश्च सर्वे च कुः समंततः ॥ ससम्राट्थमाकूटः प्रदंश्च रुक्ममालिनम् १४ ययौ शनैः शनैर्मार्गं सुदाबं दिजनैः स्तुतः ॥ अग्रे गजाः पताकाभिर्जगमुरश्वास्ततः परम् १५ ततस्ते तूर्यघोषाणां कर्तारस्तुरगस्थिताः ॥ ततस्ते राजद्वृताश्च चित्रोष्णीषाः सुदंडिनः १६ ततो बंदिनटाद्याश्च वारह्मणांततो गणाः ॥ ततो देवाः सगंधर्वास्ततो रामः ससीतया १७ ऋत्विजश्च नैर्ययौ बन्धिसंयुतः स्यंदनस्थितः ॥ ततो मुनीश्वराः सर्वेऽपि पत्न्यस्ततो ययुः १८ ततः क्षत्रियपत्न्याद्याः स्त्रियः सर्वाः शनैर्ययुः ॥ ततस्ते क्षत्रियाः सर्वे नानावाहनसंस्थिताः १९ ततस्तेषां हि सैन्यानि ततोऽन्ये राजसेवकाः ॥ नववाद्यध्वनीनां च वारणाद्यास्ततः परम् २० ततश्चोशस्तुवाणानां शकटाः शस्त्रापुरिताः ॥ लोहकारास्तक्षकाश्च चर्मकाद्यास्ततः परम् २१ भूमिमानप्रकर्तारो रज्जुकुदालहस्तकाः ॥ ययुर्यथाक्रमं सर्वे तदैव परमोत्सवैः २२

१ यथाशास्त्रानुसारं वेति पाठः । २ श्रीमद्भजारोपणसंज्ञकं शुभमिति पाठः ।

तदानिनेदुर्वाद्यानिनृतुर्वारयोषितः ॥ मुनिपार्थिवपत्न्यस्तंववर्षुःपुष्पवृष्टिभिः २३ मार्गेवंदिजनाद्याश्चतुष्टुवृष्टुनंदनम् ॥ पञ्जजादिस्वरानगंधर्वाःप्रजगुःपथितेमुदा ॥
 २४ चकुस्तेवेदघोषांश्चमुनयःस्वरपूर्वकान् ॥ पूर्वरामःशनैर्मार्गेकौतुकानिसमंततः २५ पश्यन्जनकनंदिन्याययौचामरवीजितः ॥ तत्ररामस्यमार्गेहिंसीतायामुखपं
 कजम् २६ द्रुंकोलाहलंचकुःसंसर्दात्सकलाजनाः ॥ तदातांस्ताडयामासुःशतशोवेत्रपाणयः २७ विशेषेणतदासीत्समहान्कोलाहलेद्विज ॥ तत्सर्वराघवोदृष्ट्वाश्रुत्वाच
 प्राहलक्ष्मणम् २८ एतेसर्वेपुष्पकस्थाजनाःसीतांचमांमुखम् ॥ पश्यंतुकलहोमाऽस्तुतथास्त्वितिसलक्ष्मणः २९ सर्वानारोहयामासपुष्पकेतान्जनान्मुदा ॥ ततस्ते
 पुष्पकारूढाजनारामेनोरमम् ३० जानकीसहितंयातंददृशुःपथिवैशनैः ॥ केचिदूचुर्वयंधन्याःपरिपूर्णमनोरथाः ३१ अद्यरामंससीतंचपश्यामोऽत्रमहोत्सवे ॥
 केचिदूचुश्चतौधन्यौपितरौनःसुजन्मदौ ३२ ययोःपुण्यचयैरद्यनःसीतारामदर्शनम् ॥ एवंगच्छतिश्रीरामेस्त्रियःसर्वाःपरस्परम् ३३ संमन्यपुष्पकेस्थातुंप्रार्थयंतिस्म
 जानकीम् ॥ तदासाजानकीप्राहलक्ष्मणपुरतःस्थितम् ३४ स्त्रियःसर्वास्त्वयाशीघ्रंनारीशालासुपुष्पके ॥ आरोहणीयामेवाकयातप्रार्थयंव्यत्रमांमुहुः ३५ लक्ष्मणोऽपि
 तथेत्युक्ताताःस्त्रीःसर्वाश्चपुष्पके ॥ त्वरयारोहयामासस्त्रीशालासुयथासुखम् ३६ ततस्ताःपुष्पकारूढास्तृणजालपटांतरैः ॥ ददृशुःसीतियारामववर्षुःपुष्पवृष्टिभिः ३७
 मृदंगशंखपणवधुंधुर्यानकगोमुखाः ॥ वादित्राणिविचित्राणिनेदुश्चाज्वभूयोत्सवे ३८ नर्तक्योनृतुर्दृष्ट्वायकायूथशोजगुः ॥ वीणावेणुतलोन्नादस्तेषांसदिवमस्पृशत्
 ३९ चित्रध्वजपताकाग्रेरिमेद्रस्यंदनार्वाभिः ॥ स्वलंकृतैर्भटैर्भूपानिर्ययूरुक्ममालिनः ४० यदुसृजयकांवीजकुरुकैकयकौशलाः ॥ कंपयंतोभुवंसैन्यैर्यजमानपुरःसराः ॥
 ४१ सदस्यंत्विग्दिजश्रेष्ठाब्रह्मघोषेणमूयसा ॥ देवर्षिपितृगंधर्वास्तुष्टुःपुष्पवृष्टिभिः ४२ स्वलंकृतानरानार्योगंधस्त्रभूषणांबरैः ॥ विलिंपत्योऽभिषिंचंत्योविजहुर्विविधै
 रसैः ४३ तैलगीरसगंधोदहरिद्रासांद्रकुंकुमैः ॥ पुंभिलिंताःप्रलिंपत्योविजहुर्वारयोषितः ४४ एवंनानासमुत्साहैःश्रीरामश्चससीतया ॥ पश्यन्नानाकौतुकानिस्यंदनेन
 शनैःशनैः ४५ अगमच्छरयूतीरैरामतीर्थशुभावहम् ॥ अवरुह्यरथाद्रामःसीतयासरयूजले ४६ सचकारजलेष्टितैर्ऋत्विग्भिःपरिवारितः ॥ पत्नीसंयाजावभृथ्यैश्चरि
 त्वातेतमृत्विजः ४७ सर्वैरामहदेविप्रायजमानपुरःसराः ॥ आचांतंस्त्रापयांचकुःसरय्यांसहसीतया ४८ शत्रुघ्नेनपुराऽऽनीतैर्नानातीर्थजलैस्तदा ॥ रामाभिषेकंतेचकुर्मु
 दामंत्रैर्भुनीश्वराः ४९ देवदुंदुभयोनेदुर्नरदुंदुभिभिःसमम् ॥ मुमुचुःपुष्पवर्षाणिदेवर्षिपितृमानवाः ५० सस्तुस्तत्रततःसर्वैर्वर्णाश्रमयुतानराः ॥ महापातकिनश्चापि
 स्नात्वामुक्तास्वपातकात् ५१ अथरामोऽहतेक्षौमेपरिधायस्वलंकृतः ॥ शुशुमेनितरादिव्यकंकणाम्यांसुमंडितः ५२ केयूराम्यांकुंडलाम्यांसुक्ताहारैर्विचित्रितैः ॥
 नानाप्रसूनहारैश्चरत्नानांपुरादिभिः ५३ हृदिचिंतामणियुतःकंठेकौस्तुभमंडितः ॥ चिंतामणिकौस्तुभयोःप्रभयादीपितोदरः ५४ कोटिसूर्यप्रतीकाशःसिकतायांव
 रासने ॥ तस्थोजनकनंदिन्याःऋत्विग्भिःपरिवेष्टितः ५५ अथात्विग्भ्योऽददात्कालेयथाम्रायंसदाक्षिणाः ॥ स्वलंकृतैर्म्योऽलंकृत्यगोभूतुरगवारणान् ५६ कामधेनुमलं
 कृत्यगुरुंदातुंसमुद्यतः ॥ तज्ज्ञात्वार्चितयामासवसिष्ठःसस्वचेतसि ५७ अस्तिमानंदिनीनाम्रीकामधेनुमुतासुता ॥ नास्याःप्रयोजनंभेज्यह्यत्रापूर्वकरोम्यहम् ५८

अस्यैवास्तुकामधेनुरस्यैयोग्योरघूतमः ॥ तावर्जयित्वारामस्यकीर्त्यैर्जगतीतले ६९ याचाम्यहंशुभांसीतांसांलंकारांसदक्षिणाम् ॥ औदार्यराघवस्याऽद्यदर्शयि
 प्याम्यहंजनान् ६० इतिनिश्चित्यसगुरुस्तदाप्राहरघूतमम् ॥ करोषिकिंघेनुदानंतेनदृष्टिर्नमेभवेत् ६१ यदिदास्यसिदेयामेसीताऽलंकारमंडिता ॥ तयादृष्टिर्नमेभवे
 ऽद्यनान्यैर्नारीशतैरपि ६२ तन्मुनेर्वचनंश्रुत्वावसिष्ठस्यजनास्तदा ॥ हाहाकारंमहच्चकुर्विषण्णाभयविह्वलाः ३३ केचिदूचुर्वसिष्ठोऽयंकिंभ्रातोजरठोऽयहि ॥ के
 चिदूचुर्विनोदोयंकृतोस्तिमुनिनाऽत्रहि ६४ केचिदूचूराघवस्यधैर्यंपश्यत्ययंमुनिः ॥ केचिदूचूराघवोऽयंकिंकरिष्यतिपश्यताम् ६५ एतस्मिन्नंतरेसमःश्रुत्वातच्च
 गुरोर्वचः ॥ प्रहस्यसंज्ञयासीतामाहूयगुरुसन्निधौ ६६ सीतायाःस्वकरेणैवदृत्वावामकरंमुदा ॥ सभायांराघवःप्राहवसिष्ठतोषयन्मुदा ६७ स्त्रीदानमंत्रोक्तव्यःसीता
 दानंकरोमिहे ॥ तथेतिमुनिवृंदेषुवासेष्ठश्चयथाविधि ६८ अंगीचकारस्त्रीदानंराघवेणसमर्पितम् ॥ चकितंचतदाऽमूहैसर्वस्थावरजंगमम् ६९ देहमानंनक्स्यासीत्
 दासीदतिचित्रवत् ॥ तदासीतांमुनिःप्राहमत्पृष्ठेतिष्ठबालिके ७० ममार्पिताऽसिरामेणत्वांमन्येऽहंसुतोपमाम् ॥ तन्मुनेर्वचनंश्रुत्वासीतासांखिन्नमानसा ७१ वामन्यस्ते
 क्षणासाध्वीमुनेःपृष्ठेऽनुपाविशत् ॥ बभूवाश्रुपूर्णनेत्रासारोमांचितविग्रहा ७२ ततोरामःपुनःप्राहवसिष्ठंविनयान्वितः ॥ गृहाणसुरभिचापिसीतायैहार्पितांपुरा ७३ म
 यातोषेणकैऽसेमन्मणेस्तोषदायिनी ॥ मयाऽपिदातुमानीतातच्छ्रुत्वागुरुरब्रवीत् ७४ रामराममहाबाहोतवौदार्यंचदर्शितुम् ॥ याचितातवपत्नीयंमयातेऽस्तुपुनः
 शुभा ७५ अस्याःकुरुतुलामयसुवर्णेनरघूतमम् ॥ अष्टवारंप्रतुलितंसीतयारुक्ममुत्तमम् ७६ मांदत्वेयंत्वयाग्राह्यापुनःसदासिमद्विरा ॥ अन्यत्किंचिच्छृणुष्वत्वंवचनंय
 न्मयोच्यते ७७ घेनुंचितामर्णिसीतांकौस्तुभंपुष्पकंपुरीम् ॥ स्वीयंराज्यमयोध्यायांत्वंचेत्कस्यप्रदास्यसि ७८ अग्रेकदातदाऽऽज्ञामेत्वयालुप्ताभविष्यति ॥ ममाज्ञाभं
 गदोषेणबहुकेशीमविप्यसि ७९ मदुक्तैःसप्तमीराजरविनायकत्वमिच्छसि ॥ ततद्वदस्वविप्रेभ्योत्वंसुखंहाविचारतः ८० तदुरोर्वचनंश्रुत्वातथेत्युत्कारघूतमः ॥ सीतां
 तुलायामारोप्यसुवर्णेनाष्टसंख्यया ८१ तुलितांप्रतिजग्राहगुरोःसाध्वींस्मिताननाम् ॥ दिव्यालंकारहीनांतांकंचुकीवस्त्रसंयुताम् ८२ तदानिनेदुर्वाद्यानिवर्षुःपुष्पवृष्टि
 मिः ॥ सुरस्त्रियोविमानस्थाःसीतारामौमुदान्विताः ८३ पूर्वाधिकानलंकारान्स्वदेहेजानकीदधौ ॥ जनाःसर्वेसुसंतुष्टास्तदाऽऽसन्मुदिताननाः ८४ अथसीतापतिंनत्वा
 तत्पार्श्वेसंस्थिताऽभवत् ॥ स्मिताननाऽनंदमग्नालज्जितारामलोचना ८५ ततोरामोप्यनेकानिहत्वादानानिबिस्तरात् ॥ ऋत्विक्सदस्यमुख्यादीनानर्च्याभरणांवरैः ८६
 स्वीयज्ञातीनृपांन्मित्रसुहृदोऽन्याश्चसर्वशः ॥ अभीक्ष्णंपूजयामासवस्त्रालंकारभूषणैः ८७ सर्वेजनासुललितोन्मणिकुंडलस्रगुष्णीषकंचुकदुकूलमहार्घहाराः ॥ नार्य
 श्वकुंडलयुगालकवृंदजुष्टवक्रश्रियःकनकमेखलयाविरेजुः ८८ ॥ इतिश्रीमदानंदरामायणेयागकांडेअवभृथोत्सववर्णनंनमाष्टमःसर्गः ॥ ८ ॥ ॥ श्रीरामदासउवाच ॥
 श्रीरामेवमृथस्नातेशंभुर्ब्रह्मादिभिःसुरैः ॥ रामंवेदस्तवैःस्तुत्वाप्रत्युवाचपुरःस्थितः १ अद्यधन्यावयंसर्वेयत्वांस्नातंसुमंगलम् ॥ पश्यामोवाज्यवभृथेसीतयावंधुभिःसह २

अस्माकंहर्षकालोऽयं देवदेवकृपानिवे ॥ तस्मादयं सदा पुण्यः श्रेष्ठकालो भविष्यति ३ त्वंचाप्यंगीकुहृष्याऽद्य देहास्मै सुबहून्वरान् ॥ अन्यत्रश्वात्रप्रत्यब्दं येन ते दर्शनं भवेत्
 ४ तथा कुरुषु श्रेष्ठतीर्थायाऽस्मै वरान्वद ॥ अन्यानि च त्वया पूर्व्यानि भूम्यां लूतानि हि ५ यात्राकाले सुतीर्थानि लिङ्गान्यपि निजाख्यया ॥ तेषामपि वरानद्यद्वत्वं मम वा
 क्यतः ६ पुरीषु श्रेष्ठाऽयोध्येयं त्वया वाच्याद्यराघव ॥ नदीषु सरयूः श्रेष्ठा वरैः कार्याऽद्य मद्विरा ७ तच्छंभुवचनं श्रुत्वा प्रहस्य रघुनंदनः ॥ हर्षकालेऽब्रवीद्वाक्यं यत्रैलोक्यो
 पकारकम् ८ यत्प्रार्थितं त्वया शंभो तदेव हृदि मे स्थितम् ॥ शृणुष्व वचनं मेऽद्य यद्वर्षात्प्रोच्यते शुभम् ९ सर्वेषामेव मासानां श्रेष्ठश्चायं मधुर्भवेत् ॥ वैशाखात् कार्तिकः श्रेष्ठः
 कार्तिकान्माघ एव च १० माघमासाद्दश्वयं चैत्रमासो भविष्यति ॥ चैत्रमासेऽभवज्जन्ममयस्मात्तथा पुनः ११ वाजिमेघावभृथे बुस्नानेनापि विशेषतः ॥ सर्वेषामधि
 कश्चाऽस्तु मधुस्ते वाक्यगौरवात् १२ चैत्रमासेऽतदंतं दुतं स्नातं विचिंतितम् ॥ सर्वकोटिगुणं प्रोक्तमयोध्यायां विशेषतः १३ सर्वासु प्रथमा च ये पुरीषु नगरी मम ॥ अयो
 ध्यामुक्तिदात्री तु भविष्यति गिरामम १४ अन्यत्र यत्कृतं पुण्यं षष्टिसंवत्सरैः शुभम् ॥ तदत्र दिवसे केन भविष्यति नृणां सदा १५ पुरीणां मधुरी ज्ञेया राजधानी शुभप्रदा ॥ त्वया
 स्यैवाचितो यस्माद्दरार्थं महमादरात् १६ तव वाक्याद्गौरवेण तव काश्याः शताधिका ॥ भविष्यति पुरी चेयमयोध्या मम बलभा १७ नदीषु सरयूश्चेयं श्रेष्ठाऽस्तु वचनान्मम ॥
 सरयू सदृशी नान्या नदीभूता भविष्यति १८ अस्यामपि मया चेदं रामतीर्थं विनिर्मितम् ॥ निजतेजः प्रतापेन तीर्थेषु मुकुटोपमम् १९ भविष्यति न संदेहः सर्वपातकनाशनम् ॥
 तथा यानि पृथिव्यां हिमया तीर्थानि वै पुरा २० लिङ्गान्यपि स्वीयानां लूतानि तानि शंकर ॥ स्नानेन दर्शनाच्चादिभुक्तिदान्यत्र संतु वै २१ रामतीर्थं चैत्रमासे प्रत्यब्दं भुवि मा
 नवैः ॥ स्नातव्यां विधिना सम्यङ् नियमैर्मम वाक्यतः २२ यच्छ्रेयश्चाश्वमेधेन यद्गोमेधेन वैफलम् ॥ यत्फलं सोमयागेन तच्चैत्रेऽब्रावगाहनात् २३ सूर्यग्रहे कुरुक्षेत्रे यच्छ्रेयः
 स्नानदानतः ॥ तच्छ्रेयः स्यान्मघो स्नानादयोध्यायां सुरेश्वर २४ अयोध्यायां रामतीर्थे सरयूजलसंस्थिते ॥ चैत्रस्नानं प्रकुर्वाणास्तेन रामोक्षभागिनः २५ यथामाघे प्रया
 गोहिस्नातव्यं सुखमिच्छता ॥ कार्तिकोऽपि यथाकाश्यापंचगंगाजले स्मृतः २६ द्वारकायां यथा प्रोक्तो वैशाखे च कर्तीर्थके ॥ अयोध्यायां रामतीर्थे तथा चैत्रेऽब्रावगाहनम् २७
 करणीयं नरैर्भक्त्या वचनान्मम सर्वदा ॥ सर्वेष्वपि च मासेषु प्रथमः सकलैर्जनैः २८ एतावत्कालपर्यंतं मार्गशीर्षः प्रगीयते ॥ अद्यारभ्य मधुश्चाऽयं प्रथमः ख्यातिमेप्स्यति २९
 यथा देवेषु प्रथमस्त्वं महेशस्तथा मधु ॥ मासेषु प्रथमश्चाऽस्तु तथाऽयोध्यापुरीष्वपि ३० चैत्रमासे तु संप्राप्ते सर्वदेवाः सवासवाः ॥ बहिर्जलं समाश्रित्य तिष्ठन् हिममाज्ञया ३१
 प्रत्यब्दं चैत्रमासेऽत्र यथेदानीं समागताः ॥ आगतव्यं तथा सर्वैस्त्रैलोक्यां तरवांसिभिः ३२ जरठैरातुरैः स्त्रीभिर्घोषां यत्संनिधौ मम ॥ रामतीर्थं प्रगंतव्यं सर्वत्र भुवि शंकर ३३
 चैत्रमासेऽब्रावगाहार्थं वचनान्मम सर्वदा ॥ इति रामवचः श्रुत्वा गिरिजा प्राह जानकीम् ३४ सीते वरास्त्वया देया इदानीं वचनान्मम ॥ नारीणां चाहितार्था हि सर्वलोकोपकार
 काः ३५ तद्विजावचः श्रुत्वा जानकी प्राह सादरम् ॥ पृथिव्यां मम तीर्थानि यानि संति सहस्रशः ३६ अत्रापि च महच्छ्रेष्ठं यत्र स्नातं मयाऽधुना ॥ तेषु चैत्रवृत्तीयायायावद्दे
 शाखसंभवा ३७ सिता वृत्तीयाऽक्षय्याख्याता वत्सीमिस्तु सादरम् ॥ स्नातव्यं सीतला गौरीसंज्ञकं स्नानमुत्तमम् ३८ सौभाग्यदं मासमेकं पुत्रपौत्रप्रवर्धनम् ॥ सर्वत्र राम

तीर्थस्यवामेतिर्धर्ममाऽस्तिहि ३९ इतिदत्त्वावरान्सीताऽऽसीनूष्णीरामसन्निधौ ॥ ततो रामंगुरुःप्राहगतव्यं यज्ञमंडपम् ४० तदुरोर्वचनं श्रुत्वा तथेत्युक्त्वा रघूद्वहः ॥
 आरुरोहरथंशीघ्रंसीतया त्विग्नैः सह ४१ ततो नेदुर्दुमयो मेरीणां निःस्वनास्ततः ॥ मृदंगपणवादीनां महाघोषाः समंततः ४२ वेदघोषाश्च सर्वत्र जयशब्दाद्विजेरिताः ॥
 बभूवुर्भ्रमंशब्दाश्च ननु त्वत्पस्य रोगणाः ४३ नानोत्सवैः पूर्ववच्च कौतुकानि समंततः ॥ पश्यन्त्ययोरामचंद्रः शनैरध्वरमंडपम् ४४ अवरुह्य रथाच्छीघ्रं नीत्वाऽग्निं प्रक्षिपत्यु
 नः ॥ यज्ञकुंडेरामचंद्रः सीतया त्विग्नैः सह ४५ पूर्णाहुतिं ततो दत्त्वा वस्त्रैरामरणैः फलैः ॥ कृत्वाऽग्नेः पूजनं चाऽपि यज्ञपात्राणि राघवः ४६ ततो विसर्जयामास यज्ञांतिद
 क्षिणां बहु ॥ दातुं तान् त्विजः सर्वान्सौमित्रिराघवोऽब्रवीत् ४७ कोशागारं लक्ष्मणाऽद्य सर्वमेकं त्विजस्त्वया ॥ नीत्वा दूतां त्रिराकृत्य तूष्णीं स्थेयं ततः परम् ४८ यथेच्छ
 याऽमितं येन गृहीतमुत्तमं वसु ॥ तस्याश्रमे प्रापणीयं वाहनाद्यैश्च तत्त्वया ४९ ततो मुनिजनान्सर्वान् देयं विपुलहस्ततः ॥ तद्रामवचनं श्रुत्वा लक्ष्मणोऽपि तथाऽकरोत् ५०
 ततो विसर्जयामास भोजयित्वा रघूत्तमः ॥ ऋत्विग्नानां संवृणीतान्वाजिमेधाख्यकर्मणि ५१ ततो रामोऽमरान्सर्वान् शिवाद्यान्विभवेर्निजैः ॥ पूजयामास विधिवद्ब्रह्मालं
 कारवाहनैः ५२ ददौ कोशान्सतुरगान् केषांशं शिविकाददौ ॥ केषांथान् गजान् केषां ददौ शस्त्राण्यपीश्वरः ५३ एवं पृथ्वीपतींश्चापि सारोधानससेवकान् ॥ वस्त्रैरामरणै
 र्यानैः पूजयामास भोजनैः ५४ ततो रामः स्वशरीरे दिव्यवस्त्राणि संदधौ ॥ तदा तं पूजयामासुर्बलिभिर्विबुधानृपाः ५५ सरित्समुद्रागिरयो नागा गावः खगा मृगाः ॥ द्यौः
 क्षितिः सर्वभूतानि समाजहुरुपायनम् ५६ सीतया समहाराजः सुवासाः साध्वलंकृतः ॥ बंधुभिः सेव्यमानः स विरेजेऽग्निरिवापरः ५७ तस्मै जहार धनदोहैर्मवीरवरासनम् ॥
 वरुणः सलिलस्रावी ह्यातपत्रं शशिप्रभम् ५८ वायुश्च वालव्यजने धर्मः कीर्तिर्मर्याद्वज्रम् ॥ इंद्रः किरीटमुत्कृष्टं दंडं संयमनं यमः ५९ ब्रह्मा ब्रह्ममयं वर्मभारती हारमुत्तमम् ॥
 दशचंद्रमसिरुद्रः शतचंद्रमथांबिका ६० सोमोऽमृतमयानश्चास्त्वष्टारूपाश्चर्यरथम् ॥ अग्निराजगवंचापंसूर्योरश्मिमयानि धून् ६१ भूः पादुके योगमय्यौ द्यौः पुष्पाव
 लिमन्वहम् ॥ नाट्यं सुगीतं वादित्रं मंतर्धानं च खेचराः ६२ ऋषयश्चाशिषः सत्याः समुद्रः शंखमात्मजम् ॥ सिंधवः पर्वतान् द्यौरथ वीथीर्महात्मनः ६३ ततो नृपाददुःसर्वे
 स्यंदनांस्तुरगान् गजान् ॥ शिविकां गोवृषान् खड्गान् दासीदांसोऽप्येव चरात् ६४ सीतायै नृपपत्न्यश्च देवपत्न्यः सहस्रशः ॥ ब्रह्मालंकारयानानि मांगल्यान्यथ कंचुकीः ६५
 क्रीडोपकरणादीनि ददुस्ताः पक्षिपंजरान् ॥ ततस्तैः पूजितः सर्वैः सीतयारघुनायकः ६६ आरुरोहरथं दिव्यं वह्निना बंदिभिः स्तुतः ॥ स्वस्तीभिर्नृपपत्नीभिर्विमानेन मुनी
 श्वराः ६७ विहाय साययुः सर्वेऽप्योघ्यायां नृपतेर्हम् ॥ ततो रामो रथेनैव पूर्वोक्तैरुत्सवैः शनैः ६८ विवेश नगरीं रामः स्तुतः स्रुतैश्च मागधैः ॥ छत्रं दधार सौमित्रिर्मुक्ताजालवि
 राजितम् ६९ भरतस्तालव्यजनं शत्रुघ्नश्चामरद्वयम् ॥ तांबूलपात्रं सुग्रीवस्तोयपात्रं तु वायुजः ७० नलः धीवनपात्रं च वालिजो मुकुंवरम् ॥ वासः कोशं राक्षसेन्द्रो धूपपात्रं
 हिजां ववान् ७१ नानाफलानां पात्राणि पूजापात्राण्यनेकशः ॥ सुगंधद्रव्यपात्राणि दधुस्ते मंत्रिसत्तमाः ७२ एवं सुगंधवस्तूनि प्राक्षिपन् वारयोषिताम् ॥ वृंदेषु सीतयारा

मोविरेजेस्यंदनेस्थितः ७३ सुगंधरागपूर्णैश्चल्यत्रैःकरोष्टतैः॥ वारांगनानां वस्त्राणि नृपादीनां चराधवः ७४ चित्रितान्यकरोद्रागैः किंशुकानिवमाधवे ॥ स्नेहैः सुगंधैरागा
 द्यैराद्रवस्त्रेषुराधवः ७५ क्षिप्वापरिमलादीनिचित्रितान्यकरोत्पुनः ॥ नर्तत्सुवारयोषित्सुवाद्येषु विनदत्सुच ७६ स्तुवत्सुबंदिद्वंदेषु पुष्पवृष्टिविराजितः ॥ ययौराजगृह्णा
 रंरामोराजपथाशनैः ७७ मार्गेकुंभप्रदीपैश्च दध्योदनविनिर्मितैः॥ बलिदीपैः पूर्णकुंभैराजमार्गे पुरस्त्रियः ७८ चकुर्नोराजनंरामंस्स्वत्यर्थं सतियायुतम् ॥ अवरुह्यथाद्रामो
 सीतयाग्निजेष्टहे ७९ स्थाप्यस्वीयसभांगत्वाऽऽरुरोहस्वीयमासनम् ॥ ततस्तेपार्थिवाः सर्वे प्रणेमूरधुनंदनम् ८० राज्ञां मुकुटरत्नौघप्रभाभिः पदपंकजे ॥ विरेजतूराधवस्य
 तदासिंहासनोपरि ८१ मुकुटस्थावतंसानां परागैः पूजिते नृपैः ॥ प्रापतुर्नितरांशोभारक्तोत्पलनिमेषे ८२ सीमंतस्थचंद्रसूर्यरत्नमाणिक्यदीप्तिभिः ॥ सुरपार्थिवपत्नीनां
 सीतायाः पादपंकजे ८३ विरेजतुः परागैश्च केशबंधप्रसूनजैः ॥ सुरपार्थिवपत्नीभिः पूजिते कनकोज्ज्वले ८४ ततः सभायां श्रीरामं स्तुत्वा देवैर्महेश्वरः ॥ श्रीरामस्तवराजेन श्रीरा
 मेणाऽपि पूजितः ८५ प्राप्याज्ञारामचंद्रस्य सावरोधैः सुरादिभिः ॥ प्रस्थानं स्वस्थलंगंतुं चकार वृषभस्थितः ८६ नृपस्त्रियोऽपि सीतायाः प्राप्याज्ञां पूजितास्तया ॥ याना
 न्यारुरुहुः सर्वास्त्वयोध्याया विनिर्ययुः ८७ अथ ते पार्थिवाद्याश्च प्राप्याज्ञारामवस्य च ॥ सावरोधाः ससैन्याश्च स्वीयराज्यानि वैययुः ८८ ययौ शिवोऽपि कैलासं सत्यलोकं विधि
 र्ययौ ॥ इंद्राद्यानिर्जराः सर्वे स्वर्गलोकं ययुर्मुदा ८९ अथऽर्त्विजो महाशीलाः सदस्या ब्रह्मवादिनः ॥ सर्वे मुनीश्चराद्याश्च स्वधामानिययुस्तदा ९० ततोरामः पूर्ववच्च शशास
 जगतीतलम् ॥ रेमेजनकनां दिन्याचिरकालं यथा सुखम् ९१ वर्षांतरेण कालेन वाजिमेघाः पृथक् पृथक् ॥ उत्तरोत्तरतः श्रेष्ठा विंशद्वर्षैः कृतादश ९२ इत्थं श्रीरामचंद्रेण दश
 मेतुरगाध्वरे ॥ प्रतिपाल्य गुरोर्वाक्यं सर्वस्वमपि भूसुरान् ९३ दत्तं किल महाराज्ञा तथा च दिक् चतुष्टयम् ॥ ऋत्विग्भ्यो दक्षिणार्थं हि दत्तं चेति मया श्रुतम् ९४ ऋत्विग्भि
 स्तत्पुनर्दत्तं राधवायैव सादरम् ॥ रुपालुभिः पालनार्थं मिति शिष्याऽनुश्रूयते ९५ एवं शिष्यत्वया पृष्टं रामचंद्रस्य मंगलम् ॥ चरितं तन्मया किंचित्तवोक्तं यज्ञसंभवम् ९६ इदं यः
 प्रातरुत्थाय यागकाण्डं मनोरमम् ॥ पठिष्यति नरः पुण्यं सर्वान् कामानवाप्नुयात् ९७ पुत्रार्थी प्राप्नुयात् पुत्रं धनार्थी वनमाप्नुयात् ॥ यागकाण्डमिदं श्रुत्वा वाजिमेघफलं ल
 भेत् ९८ होमकालेश्च द्वादशकाले चातुर्मास्यादिकेष्वपि ॥ जपध्याना च नारंभे पूर्वनिन्य पठेदिदम् ९९ रम्यं पवित्रं रघुनायकस्य श्रीमच्चरित्रं तुरगाध्वरोद्भवम् ॥ पठंति शृण्वं
 ति जनाः सुपुण्यदंलमंति नैजं खलु वाञ्छितं हृदि १०० ॥ ॥ इति श्रीमच्छतकोटिरामचरितार्तर्गतश्रीमदानन्दरामायणे वाल्मीकीये यागकाण्डे यज्ञसमाप्तिर्नाम नवमः
 सर्गः ॥ ९ ॥ ॥ यागकाण्डोद्भवाः सर्गानवैव परिकीर्तिताः ॥ सपादषट्शतश्लोकारामदासेन वर्णिताः ॥ १ ॥ ॥ इति यागकाण्डः समाप्तः ॥ श्रीरामोजयति ॥

॥ इति श्रीमदानन्दरामायणे यागकाण्डं समाप्तम् ॥

॥ अथ श्रीमदानंदरामायणे विलासकांडं प्रारभ्यते ॥

69

विलासकांड ४

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीसितारामचन्द्राभ्यांनमः ॥ गुरोतेप्रभुमिच्छामितद्वदस्वसविस्तरम् ॥ स्तुतो रामः शिवेनाऽत्रयेन रामस्तवेन हि १ तं रामस्तव राजं मे विस्तरेण प्र
 काशय ॥ श्रीशिव उवाच ॥ इति शिष्यवचः श्रुत्वा रामदासोऽब्रवीद्वचः २ ॥ श्रीरामदास उवाच ॥ सम्यक्पृष्ठं त्वया वत्स सावधानमनाः शृणु ॥ प्रोच्यते रामचंद्रस्य स्तवराजो
 मयाऽधुना ३ यत्परं यदुणाधारं यज्ज्योतिरमलं शिवम् ॥ तदेव परमं तत्त्वं कैवल्यपददायकम् ४ श्रीरामेति परं जाप्यं तारकं ब्रह्मसंज्ञितम् ॥ ब्रह्महत्यादिपापघ्नमिति वेदविदो
 विदुः ५ श्रीरामरामरामेति ये वदन्त्यपि सर्वदा ॥ तेषां भुक्तिश्च मुक्तिश्च भविष्यति न संशयः ६ स्तवराजः पुरा प्रोक्तः शिवेन परमात्मना ॥ तमहं संप्रवक्ष्यामि हरिर्ध्यानपुरःस
 रम् ७ तापत्रयाग्निशमनं सर्वाघौघनिहन्तनम् ॥ दारिद्र्यदुःखशमनं सर्वसंपत्प्रदायकम् ८ विज्ञानफलदं पुण्यमोक्षफलदायकम् ॥ नमस्कृत्वा प्रवक्ष्यामि रामं कृष्णमना
 मयम् ९ अयोध्यानगरे रम्ये रत्नमण्डपमध्यगे ॥ ध्यायेत्स्वरूपतरोर्भूले रत्नसिंहासने शुभे १० तन्मध्येऽष्टदलं पद्मं नानारत्नोपशोभितम् ॥ स्मरेन्मध्ये दाशरथिं सहस्रादित्य
 तेजसम् ११ पितुरासनमासीनमिन्द्रनीलसमप्रभम् ॥ कोभलांगं विशालाक्षं विभुद्वर्णाविराट् १२ मानुकोटिप्रतीकाशं किरीटेन विराजितम् ॥ रत्नयैवेयकेयूरवरकुंडलमं
 डितम् १३ रत्नकंकणमंजीरकटिभूषणैरलंकृतम् ॥ श्रीवत्सवोऽस्तु भोरस्कमुक्ताहारोपशोभितम् १४ चिंतामणिसमायुक्तं रत्नमालाविराजितम् ॥ दिव्यरत्नसमायुक्तं मुद्रि
 काभिरलंकृतम् १५ कर्पूरागरुकस्तूरीदिव्यगंधानुलेपनम् ॥ तुलसीकुंदमंदारपुष्पमाल्यैरलंकृतम् १६ राघवं द्विभुजं वीरं राममीषत्स्मिताननम् ॥ योगशास्त्रेष्वभिरतं योगे
 शं योगदायकम् १७ सदा सौमित्रिभरतशत्रुघ्नैरुपसेवितम् ॥ विद्याधरसुराधीशसिद्धगंधर्वकिन्नरैः १८ योगीन्द्रैर्नारदाद्यैश्च स्तूयमानमहार्निशम् ॥ विश्वामित्रवसिष्ठाद्यैर्ऋ
 षिभिः परितोऽसेवितम् १९ सनकादिमुनिश्रेष्ठैर्योगिहृदैः समावृतम् ॥ रामं रघुवरं वीरं धनुर्वेदविशारदम् २० मंगलाय तनंदेवं रामराजीवलोचनम् ॥ सर्वशास्त्रार्थतत्त्वज्ञमानं
 दमति सुंदरम् २१ कौसल्यातनयं रामं धनुर्वाणधरं हरिम् ॥ एवं संचिंतयेद्विष्णुं यज्ज्योतिर्ज्योतिषां परम् २२ प्रहृष्टमानसो भूत्वा सभायां वृषभध्वजः ॥ सर्वलोकहितार्थाय
 तुष्टावरधुनंदनम् २३ कृतांजलिपुटो भूत्वा चिन्तयन्न दुतं हरिम् ॥ श्रीशिव उवाच ॥ यदेकं यत्परं नित्यं यदनंतं चिदात्मकम् २४ यदेकं व्यापकं लोके तद्रूपं चिन्तयाम्यहम् ॥
 सर्वत्रैकोक्यसौख्यार्थं रामभक्त्यतिवृद्धये २५ विज्ञानहेतुं विमलाय ताक्षं प्रज्ञानसं दिव्यसुखैकरूपम् ॥ श्रीरामचन्द्रं हरिमादिदेवं विश्वेश्वरं राममहं भजामि २६ कविपुराणं
 पुरुषं परेशं सनातनं योगिनमीशितारम् ॥ अणोरणीयां समनंतवीर्यप्राणेश्वरं राममहं भजामि २७ नारायणं जगन्नाथमभिरामं जगत्पतिम् ॥ कविपुराणं वागीशं रामं दशरथा
 त्मजम् २८ रामराजं रघुवरं कौसल्यानंदवर्धनम् ॥ भगवरेण्यं विश्वेशं रघुनाथं जगद्गुरुम् २९ सत्यं सत्यप्रियं श्रेष्ठं जानकीवल्लभं प्रभुम् ॥ सौमित्रिपूर्वजं शांतं कामदं कमलेश
 णम् ३० आदित्यं रविमशिनं घृणिं सूर्यमनामयम् ॥ आनंदरूपिणं सौम्यं राघवं करुणाकरम् ३१ जामदग्न्यंतपो मूर्तिरामं परशुधारिणम् ॥ वाक्पतिं वरदं वाच्यं श्रीपतिं प
 क्षिवाहनम् ३२ श्रीशार्ङ्गधारिणं रामं चिन्मयानंदविग्रहम् ॥ हलधारिणं शानं बलरामं कृपानिधिम् ३३ श्रीवल्लभं कलानाथं जगन्मोहनमच्युतम् ॥ मत्स्यकूर्मवराहादि

१ राजराजमिति पाठः ।

रूपधारिणमव्ययम् ३४ वासुदेवंजगद्योनिमनादिनिघनंहरिम् ॥ गोविंदगोपतिविष्णुगोपीजनमनोहरम् ३५ गोपालंगोपरीवारंगोपकन्यासमावृतम् ॥ विद्युत्पुंजप्रती
काशंरामंलुण्णजगन्मयम् ३६ गोगोपिकासमाकीर्णवेणुवादनतत्परम् ॥ कामरूपंकलावंतंकामिनांकामदंप्रभुम् ३७ मन्मथंमथुरानाथंमाधवंमकरध्वजम् ॥ श्रीधरंश्री
करंश्रीशंश्रीनिवासंपरात्परम् ३८ भूतेशंभूपतिंभद्रंभूतिदंभूरिभूषणम् ॥ सर्वदुःखहरंवीरंरुद्रंभूदानवमर्दनम् ३९ श्रीनृसिंहंहाविष्णुंमहातंतीक्ष्णंतेजसम् ॥ चिदानंदमयंनि
त्यंप्रणवंज्योतिरूपकम् ४० आदित्यमंडलगतंनिश्चितार्थस्वरूपिणम् ॥ भक्तिप्रियंपद्मनेत्रंभक्तानामीप्सितप्रदम् ४१ कौसल्येयंकलामूर्तिकुकुत्स्थंकमलाप्रियम् ॥
सिंहासनेसमासीनंनित्यव्रतमकल्मषम् ४२ विश्वामित्रप्रियंदांतस्वदारनियतव्रतम् ॥ यज्ञेशंयज्ञपुरुषंयज्ञपालनतत्परम् ४३ सत्यसंधंजितक्रोधंशरणागतवत्सलम् ॥
सर्वलेशापहरणंविभीषणवरप्रदम् ४४ दशग्रीवहरंरुद्रंकेशवंकेशिमर्दनम् ॥ वालिप्रमथनंवीरंसुग्रीवेप्सितराज्यदम् ४५ नरवानरदेवेश्वसेवितंहनुमत्प्रियम् ॥ शुद्धंसूक्ष्मं
परंशांतितारकब्रह्मरूपिणम् ४६ सर्वभूतात्मभूतस्थंसर्वाधारंसनातनम् ॥ सर्वकारणकर्तारंनिदानंप्रकृतेःपरम् ४७ निरामयंनिराभासंनिरवद्यंनिरंजनम् ॥ नित्यानंदं
निराकारमद्वैतंतमसःपरम् ४८ परात्परतरंनित्यंसत्यानंदचिदात्मकम् ॥ मनसाशिरसानित्यंप्रणमाभिरूढतमम् ४९ भवोद्भववेदविदांवरिष्ठमादित्यचंद्रानिलसुप्रभा
वम् ॥ सर्वात्मकंसर्वगतस्वरूपंनमामिरामंतमसःपरस्तात् ५० निरञ्जनंनिष्प्रतिभंनिरीहंनिराश्रयंकारणमादिदेवम् ॥ नित्यंभुवंनिर्विषयस्वरूपंनिरंतरंराममहंभजा
मि ५१ भवाब्धिपोतंभरताग्रजंतंभक्तिप्रियंभानुकुलप्रदीपम् ॥ भूताधिनाथंभुवनाधिपत्यंभजामिरामंभवोगवैद्यम् ५२ सर्वाधिपत्यंरणरंगधीरंसत्यंचिदानंदसुखस्वरू
पम् ॥ सत्यंशिवंसज्जनहृन्निवासंध्येयंपरानंदमहंभजामि ५३ कार्यक्रियाकारणप्रमेयंकविपुराणंकमलायताक्षम् ॥ कुमारवेषंकृष्णामयंतंकल्पद्रुमंराममहंभजामि ५४
त्रैलोक्यनाथंसरसीरुहाक्षंदयानिधिद्वंद्वविनाशहेतुम् ॥ महाबलंवेदनिधिंसुरेशंसनातनंराममहंभजामि ५५ वेदांतवेद्यंकविभीशितारमनादिमध्यांतमर्चित्यमाद्यम् ॥
अगोचरंनिर्मलमेकरूपंपरात्परंराममहंभजामि ५६ अशेषवेदात्मकमादिदेवमजंहरिराममनंतभूतिम् ॥ अपारसंवित्सुखमेकरूपंनमामिरामंतमसःपरस्तात् ५७ तत्त्वस्व
रूपंपुरुषंपुराणंस्वतेजसापूरितविश्वमेकम् ॥ राजाधिराजंरविमंडलस्थंविश्वेश्वरंराममहंभजामि ५८ योगींद्रसंचैरपिसेव्यमानंनारायणंनिर्मलमादिदेवम् ॥ नतोऽस्मि
नित्यंजगदेकनाथंहरिंचिदानंदमयंमुकुंदम् ५९ अशेषविद्याधिपतिंनमामिरामंपुराणंतमसःपरस्तात् ॥ विभूतिदंविश्वसृजंविराजंराजेंद्रमीशंरघुवंशनाथम् ६०
अर्चित्यमव्यक्तमनंतरूपंप्रज्योतिर्मयंराममहंभजामि ॥ अशेषसंसारविकारहीनमानंदसंपूर्णसुखाभिरामम् ६१ नारायणंविष्णुमहंभजामिसमस्तसाक्षितमसःपर
स्तात् ॥ मुनींद्रमुहंपरिपूर्णमेकंकलानिधिकल्मषनाशहेतुम् ॥ परात्परंयत्परमंपवित्रंनमामिरामंमहतोमहांतम् ६२ ब्रह्माविष्णुश्वरुद्रश्चदेवेन्द्रोदेवतास्तथा ॥
आदित्यादिग्रहाश्चैवत्वमेवरघुनंदन ६३ तापसाऋषयःसिद्धाःसाध्याश्चमुनयस्तथा ॥ विष्णवेदाश्चयज्ञाश्चपुराणधर्मसंहिताः ६४ वर्णाश्रमास्तथाधर्मावर्णध

१ वाजिममथनमितिपाठः । ३ मेकमेवेतिपाठः ।

मांस्तथैवच ॥ नागायक्षाश्वगंधर्वादिक्पालादिग्गजादिशः ६५ वसवोऽष्टौत्रयःकालारुद्राएकादशस्मृताः ॥ तारकाद्वादशादित्यास्त्वमेवरघुनायक ६६ सप्तद्वी
 पाःसमुद्राश्चनदानयस्तथाहुमाः ॥ स्थावराजंगमाश्चैवत्वमेवरघुनंदन ६७ देवतिर्यङ्मनुष्याणांदानवानांदिबौकसाम् ॥ मातापितातथाभ्रातात्वमेवरघुनंदन ६८
 सर्वेशस्त्वंपरंब्रह्मत्वद्रूपंविश्वमेवच ॥ त्वमक्षरंपरंज्योतिस्त्वमेवरघुपुंगव ६९ शांतंसर्वगतंस्त्वक्षरंपरंब्रह्मसनातनम् ॥ राजीवलोचनंरामंप्रणमामिजगत्पतिम् ७० ततःप्र
 सन्नःश्रीरामःप्रोवाचवृषभध्वजम् ॥ श्रीरामउवाच ॥ तुष्टोऽहंगिरिजाकांतवृणीष्वरमुत्तमम् ७१ ॥ श्रीशिवउवाच ॥ यदितुष्टोऽसिदेवेशश्रीरामकरुणानिघे ॥ तवाद्य
 दर्शनेनैवकृतार्थोऽहंनसंशयः ७२ धन्योऽहंकृतकृत्योऽहंपुण्योऽहंपुरुषोत्तम ॥ अद्यमेसफलंकर्मह्यद्यमेसफलंतपः ७३ अद्यमेसफलंज्ञानमद्यमेसफलंश्रुतम् ॥ अद्यमेसफलं
 सर्वत्वत्पदांभोजदर्शनात् ७४ अद्वैतंविमलंज्ञानंत्वन्नामस्मरणंतथा ॥ त्वत्पदांभोरुहद्वंद्वेसद्भक्तिदेहिराघव ७५ ततःपरं सुसंप्रीतो रामः प्राह सदाशिवम् ॥ गिरिजेशमहाभा
 गपुनरिष्टंददाम्यहम् ७६ ॥ श्रीशिवउवाच ॥ वरंनयाचेरघुनाथयुष्यत्पदाब्जभक्तिःसततंममाऽस्तु ॥ इदंप्रियंनथवरंप्रयच्छपुनःपुनस्त्वामिदमेवयाचे ७७ ॥ राम
 दासउवाच ॥ इत्येवमीडितोरामःप्रादात्तस्मैवरांतरम् ॥ तेनोक्तःस्तवराजायददौनानावरान्वहून् ७८ एवंशिवेनयःप्रोक्तःस्तवराजःशुभावहः ॥ स एवाज्यत्वयापृष्टस्तवा
 ग्रेकथितोमया ७९ अयंश्रीरघुनाथस्यस्तवराजोह्यनुत्तमः ॥ सर्वसौभाग्यसंपत्तिदायकोमुक्तिदःस्मृतः ८० कथितोगिरिजेशेनवेदानांसारसंग्रहः ॥ गुह्याहुह्यतरोनित्य
 स्तवंस्नेहात्प्रकीर्तितः ८१ यःपठेच्छृणुयाद्वापित्रिसंध्यंश्रद्धयान्वितः ॥ ब्रह्महत्यादिपापानितत्समानिब्रह्मनिच ८२ हेमस्तेयसुपारानगुरुतल्पायुतानिच ॥ गोवधाद्यु
 पपापानिचितनात्संभवानिच ८३ सर्वैःप्रमुच्यतेपापैःकल्पायुतशतोद्भवैः ॥ मानसंवाचिकंपारंपर्यकर्मणासमुपार्जितम् ८४ श्रीरामस्मरणेनैवव्यपोहतिनसंशयः ॥ इदं स
 त्यमिदंसत्यंसत्यंनैवान्यदुच्यते ८५ रामःसत्यंपरंब्रह्मरामार्त्तिकिचित्रविद्यते ॥ तस्माद्रामस्वरूपंहरिरामःसर्वमिदंजगत् ८६ श्रीरामचंद्ररघुपुंगवराराजवर्यराजेंद्ररामरघुनाय
 कराघवेश ॥ राजाधिराजरघुनायकरामचंद्रदासोऽहमद्यभवतःशरणागतोऽस्मि ८७ उत्फुल्लामलकोमलोत्पलदलश्यामायरामायचाकामायप्रशमायनिर्मलगुणग्रामायरा
 मात्मने ॥ ध्यानाकूटमुनींद्रमानससरोहंसायसंसारविध्वंसायस्फुरदोजसेरघुकुलोत्सायपुंसेनमः ८८ एवंशिष्यमयाप्रोक्तोयथापृष्टस्त्वयामम ॥ स्तवराजोराघवस्यश्रव
 णात्पापनाशनः ८९ ॥ ॥ इतिश्रीशतकोटिरामचरितार्तर्गतश्रीमदानन्दरामायणे विलासकाण्डे वाल्मीकीये शंकरकृततरघुवीरस्तवराजोनाम प्रथमःसर्गः ॥ १ ॥
 ॥ विष्णुदासउवाच ॥ गुरोतेप्रष्टुमिच्छामितत्त्वमां वकुमर्हसि ॥ अयोध्यायाराघवेणसीतयाऽतिसुरूपया १ कथंशुक्तावराभोगाःकिंकिमाचरितंशुभम् ॥ चरित्रंतस्यसकलं
 वदमंगलदायकम् २ ॥ रामदासउवाच ॥ सम्यक्पृष्टंत्वयावत्ससावधानमनाःशृणु ॥ रणदीक्षावाजिमेघदीक्षांचरघुनंदनः ३ निर्वाप्यसीतयारेमेज्योध्यायांबंधुभिःसु
 खम् ॥ जानकीरंजयामासनानाभोगैर्मनोहरैः ४ तत्किंचिच्छृणुमांगल्यं विलासचरितंशुभम् ॥ सीतयाकोसलेंद्रस्यश्रवणान्मंगलप्रदम् ५ कःकृत्स्नंचरितंवक्तुंतयोः

१ सीतायाःइतिपाठः ।

क्रीडान्वितक्षमः ॥ अतः संक्षेपतः किंचिद्वक्ष्यामि तव सन्निधौ ६ अथ सीतायुतोरामः पार्वत्याशंकरो यथा ॥ क्रीडांचकारकैलासेऽप्योध्यायांसतथाऽकरोत् ७ हेमरत्नमये
 दिव्यगेहे वैकुण्ठसन्निधौ ॥ निद्रास्थानं राघवस्य मनोज्ञं शशिसन्निभम् ८ भित्तोरत्नोपलायत्रहेमः पङ्कोऽस्ति यत्र हि ॥ यत्र स्तंभाः स्फाटिकाश्च यत्र मारुततोद्भवाः ९ प्रतो-
 ल्यः शतशोरम्याः शेषनीलादिभिः श्वितम् ॥ मुकुरैरुज्ज्वला यत्र भित्तयश्चित्रचित्रिताः १० यत्र हेममयी भूमिर्यत्र मुक्तामयं शुभम् ॥ वितानं पुष्पहारैश्च मुक्तगुच्छैर्विराजि-
 तम् ११ हेमतंतुमयान्यत्र भित्तिवस्त्राण्यनेकशः ॥ यत्रायुतमनुष्यैश्च संमर्दो नैव जायते १२ एवं तद्विस्तृतं रम्यं रत्नदीपैर्विराजितम् ॥ हेमकुंभा विराजंते प्रासादाग्रेषु चित्रि-
 ताः १३ यत्र चित्राण्यनेकानि मोहयंति मृगीदृशाम् ॥ यत्र हेममयारम्याः पर्यंकाश्चित्रचित्रिताः १४ हेमकौशेयसंभूततंतुपट्टैर्विगुंफिताः ॥ महार्हवसनैः पुष्पजालैराच्छा-
 दिताः शुभाः १५ चतुष्कोणे लंबमानमुक्ताघोषैर्विराजिताः ॥ येषु दिव्याः कशिपवस्तथोपबर्हणानि च १६ केकिपक्षमयान्येषु चामराणि महांति च ॥ गोपुच्छतालखजूरी-
 संभवादीनि संति हि १७ चतुष्कोणे पुसर्वेषां मंचकानां महोज्ज्वलाः ॥ रत्नदीपाः प्रकाशंते सदैवाग्निशिखोपमाः १८ उशीरव्यजनादीनि चामरादीनि संति हि ॥ यत्र तांबूलपात्रा-
 णि हेमरत्नोद्भवानि च १९ तथानिष्ठीव नार्थहि पात्राणिराजतानि च ॥ यत्र रंभोपमादास्यः शतशोरत्नभूषिताः २० चामरैर्वीजयंत्यश्च सीतारामावहर्निशम् ॥ यत्र हेममयाश्चि-
 त्रा बद्धास्ते पंजराः शुभाः २१ ये यागे नृपपत्नीभिः श्रीसीतायाः समर्पिताः ॥ येषु वै केकिनो हंसाः सारसाः सारिकाः शुकाः २२ लावकाः कोकिलाद्याश्च नानायेऽप्येव तत्रिणः ॥
 नानाशब्दान् प्रकुर्वतः शतशस्तेषु संस्थिताः २३ तेषां शब्दस्य शिष्यत्वां किंप्राकट्यं वदाम्यहम् ॥ ये रामस्मरणेनैव जीवन्मुक्तान संशयः २४ ॥ पक्षिणल्लघुः ॥ जयतुराघवो
 जानकीयुतो जयत्वखिलराजराजेश्वरः ॥ दशरथात्मजो लक्ष्मणाग्रजो जयतु मापतिस्ताटिकांतकः २५ जयतु कौशिकस्याध्वरंगतो जयतुरक्षसां मारुको गहान् ॥ जयतु गौत-
 माहल्ययास्तुतो जयतु जानकी तातमानितः २६ जयतु नैः पतिश्चापखंडनोजनकजाकरान्मुक्तमालया ॥ नृपसभांगणे कौशिकानुगः परमशोभितश्चाऽतिहर्षितः २७
 जयतु भूमिजांघ्योस्तदामुदानि जकरोत्पलेस्थाप्यराघवः ॥ कमलहस्तकेनाकरोन्नतिं सरधुनंदनः पातुनः सुखम् २८ जयतु भूमिजालिगितो महान् जनमनोहरश्चाऽतिशो-
 भनः ॥ परशुरामदंष्टृत्यवैधनुर्निजपितुस्तदादर्शयन् बलम् २९ जयतु सीतया भोगलुच्चिरं जयतु कैकयीप्रेरितो वनम् ॥ जयतु पर्वते वासलुच्चिरं जयतु योऽत्रिणा पूजितो वने ३०
 जयतु यो विराधस्य घातलुज्जयतु दूषणादिप्रमर्दनः ॥ जयतु यो मृगं मोचयद्वाज्जयतु यः कबंधं क्षणाज्जहौ ३१ जयतु वालिहासे तु कारको जयतुरावणादिप्रमर्दकः ॥ जयतु
 स्वंपदं प्रापसीतया जयतु मंगलस्नानकृन्मुदा ३२ जयतु वाक्यतो भूमुखस्य यस्स कलभूतलं पर्यटनचिरम् ॥ जयतु यागल्लोकशिक्षया जयतु जानकीरंजयन् स्थितः ३३
 ॥ श्रीरामदास उवाच ॥ रघुवरस्य यत्पक्षिभिः कृतं न वक्तुं मयः पठिष्यति ॥ तपननिर्गमे भक्ति तत्परो निजमनोऽर्थितं संगमिष्यति ३४ एतादृशे रम्यगेहे मया शिष्य-
 प्रवर्णिते ॥ सीतया ससुखं रे मे चैकपत्नीव्रतस्थितः ३५ अथ सा जानकी देवी रंजयामास राघवम् ॥ स्थितं मंचकवर्णितं निजक्रीडादिकौतुकैः ३६ मंचकस्थश्च श्रीराम

१ श्वेदनीलादिभिः श्रिता हतिपाठः । २ राघवश्चेति पाठः । ३ कमलहस्तकेनेति पाठः । ४ नृपसभांगणितमिति पाठः ।

स्त्वेकदासुखनिर्भरः ॥ सीतासौंदर्यमालोक्यवर्णयामासतामुदा ३७ हेसीतेकंजनयनेब्रह्मणात्वंकथांचिता ॥ जानाम्यहंवितर्केणतेनत्वंनिर्मिताऽसि ३८ त्वद्वपसह
 शीनान्यापश्यामिजगतीतले ॥ प्रतिपच्चंद्रकलयास्पर्धयंतिनखानिते ३९ नखमध्यारक्तवर्णाःशुभादाडिमर्वाजवत् ॥ अंगुष्ठौवर्तुलौरम्यौशिंश्वंगुष्ठोपमौतव ४० मृदुले
 तेपादतलेकंजपत्रांतरोपमे ॥ समरेखाध्वजयुतेस्वस्तिकादिमुचिन्हिते ४१ सीतेर्तेष्ट्यूर्ध्वभागौतौनिर्लोमौमांसलौशुभौ ॥ आशिरौमृदुलौपीतौनृपस्त्रीवन्दनोचितौ ४२
 पादमूलेदधिजेनस्पर्द्धेतरक्तवर्तुले ॥ पादपृष्ठेसमेपीतेकोमलेलोमवर्जिते ४३ तवगुल्फोरक्तवर्णौवर्तुलौमांसलौशुभौ ॥ जंघेगोपुच्छसदृशेवर्तुलेमांसलेशुमे ४४ निर्लोमेमृदु
 लेपीतेह्यशिरसरेखरे ॥ वर्तुलौतेमहाजानूमांसलौत्रीजपूरवत् ४५ रंभास्तंभोपमेचोरूमांसलौत्वतिकोमलौ ॥ पीतौघनौवर्तुलौतौविलोमौमेसुखोचितौ ४६ जघने
 मांसलंरम्यंवर्तुलंगजकुंभवत् ॥ पीतंविलोमंसुस्निग्धंममचित्तैकमोहनम् ४७ नाहंतेवर्णनेशक्तोरतिस्थानस्यभामिनि ॥ गंभीरावर्तुलानामिस्तवरम्याप्रदृश्यते ४८ वलि
 त्रयंतुजठरेदृश्यतेतत्रिवेणिवत् ॥ मृगराजस्यकटिनातुल्यस्तेकटिरुत्तमः ४९ रम्यंतवोदरंसूक्ष्मंमृदुलंमांसलंशुभम् ॥ विलोमंपीतवर्णंचपुत्रोत्पत्तिविसूचकम् ५० वंशस्य
 शकलेनैवस्पर्द्धेतेतवमांसलः ॥ पृष्ठस्तंभःकोमलश्चनिम्नोलोमविवर्जितः ५१ पार्श्वेऽतिमृदुलेपीतेमांसलेलोमवर्जिते ॥ कुक्षीपीतेलोमहीनेमांसलेकिंचिदुन्नते ५२ हृदयं
 कोमलंरम्यंमांसलंपीतमुन्नतम् ॥ विस्तीर्णलोमहीनंचसुस्निग्धंसौख्यदंमम् ५३ हेमकुंभसमानौद्वौकुचौपीनौघनौशुभौ ॥ गजशुंढादंडतुल्यौपीनौतेकोमलौभुजौ ५४
 कृशारम्याःकोमलाश्चतंगुल्योजनकात्मजे ॥ रक्तेपाणितलेशंखध्वजमत्स्यादिचिन्हिते ५५ मांसलेकोमलेप्रोच्चैःसुरेखामंडितेवरे ॥ करपृष्ठेलोमहीनेमांसलेकोमलेशुमे ५६
 पीनौस्कंधौवर्तुलौतेजुस्तेमांसपूरितः ॥ कंडुकंठोऽतिपीनश्चसवलित्रयउत्तमः ५७ मध्येनिम्नंसेपीनंतेचुडुकंवरतुलंमृदु ॥ प्रवालबिंबसदृशश्चारक्तःकोमलोघनः ५८ सी
 तेतेऽधोऽधरोभातिमधुरोऽमृतसन्निभः ॥ कुंदपुष्पकलिकयास्पर्द्धेतेदशनास्तव ५९ सांद्राःकृत्रिमवर्णैश्चलण्वर्णामनोहराः ॥ हेमपुष्पैर्हेमतंतुबंधैश्चित्रविचित्रिताः ६०
 ऊर्ध्वाधरःकोमलस्तेरक्तवर्णोविभात्ययम् ॥ ऋजुघ्राणमुन्नसंतेदिव्यंभातिमनोहरम् ६१ तवनेत्रेकंजपत्रतुल्येदीर्घेमनोहरे ॥ हरिणीनेत्रसदृशेकामबाणाविवप्रिये ६२ तव
 कर्णौघनौपीनौबहुभारसहोवरौ ॥ तवसीतेऽतिसुस्निग्धेप्रोच्चेगंडस्थलेशुमे ६३ लशेषुत्रौचापतुल्येकृष्णवर्णसुकोमले ॥ ललाटंतवविस्तीर्णमांसलंहिसमंमृदु ६४ गंगाक
 लोपमःसीतेसीमंतस्त्वसुंदरः ॥ हेमतंतुसमानास्तेकेशाःस्निग्धाःसुकोमलाः ६५ मस्तकस्त्वसूक्ष्मश्चवर्तुलौमांसलःशुभः ॥ वेणीबंधोवरःसीतेजघनेपतितस्तव ६६
 चंपपुष्पोपमोवर्णःसौकुमार्यमपिप्रिये ॥ सीतेतत्राननस्पर्द्धेशशांकःक्षयमापसः ६७ त्वनेत्रविजितासीतेमृगीधावतिकानने ॥ सीतेत्वह्नुकुटिस्पर्द्धिचापंभ्रमंमयापुरा ६८
 तवनेत्रकटाक्षेणमुनीनामदनोद्भवः ॥ नेत्रयोस्त्वचांचल्यंमकरानलज्जयत्यहो ६९ तवघ्राणंशुकोदृष्ट्वाऽऽत्मानंविक्किक्करोतिहि ॥ दृष्ट्वौष्ठयोःशोणिमांतेसौकुमार्यमपिप्रि
 ये ७० सहकारतरोश्चापिरक्तःकोमलपल्लवः ॥ लज्जयाहरितोभातित्यक्कास्वीयांसुरक्तताम् ७१ सौकुमार्यतथात्यक्कालज्जयातेघनोऽपिसः ॥ एवंकिंकिमयाकांतेसौ

१ अतिकोमलावित्यर्थः । २ सपीतमिति पाठः । ३ 'दातवण' इति महाराष्ट्रभाषायाम् ।

दयैतवजानकि ७२ वर्णनीयमहादिव्ययत्रब्रह्माऽपिकुठितः ॥ इत्युक्त्वा राघवः सीतां प्रीत्या तां परिष्वजे ७३ तच्छ्रुत्वा वर्णनं स्वीयं लज्जया श्वः कृतानना ॥ किञ्चि
 स्मिताननं कृत्वा तस्या वंके पतेश्च सा ७४ ॥ इति श्रोतुं कोटिरामायणां तर्गतं श्रीमदानंदरामायणे विलासकांडे वाल्मीकीये सीतावर्णनं नाम द्वितीयः सर्गः ॥ २ ॥ ॥
 ॥ श्रीरामदास उवाच ॥ अथ सा जानकी रामं विनया लज्जिता ब्रवीत् ॥ रामराजीवपत्राक्ष किञ्चित्प्रभुं मम प्रभो १ बांछाऽस्ति चेत्करोष्याज्ञां तर्हि पृच्छाम्यहंतव ॥
 तत्सीतावचनं श्रुत्वा राघवः प्राह जानकीम् २ पृच्छस्व सीते यतोऽस्ति प्रष्टव्यं मां सुखेन तव ॥ मां शंकां भजरं भोरुगुह्यं चापि वदामि ते ३ तद्रामवचनं श्रुत्वा नत्वा तं प्राह जा
 नकी ॥ रामराम महाबाहो किञ्चिदुपदिशस्व माम् ४ येन मां तव संज्ञानं भविष्यति महोज्ज्वलम् ॥ तत्सीतावचनं श्रुत्वा रामचंद्रोऽब्रवीद्वचः ५ सम्यक्पृष्टं त्वया सीते गृ
 णुष्वेकाग्रमानसा ॥ मम ज्ञानाय ते वच्मि परं कौतूहलं गुणम् ६ ॥ श्रीरामचन्द्र उवाच ॥ सच्चिदानंदं रूपं सागरस्थं तदिच्छया ॥ तरंगरूपयाऽऽत्मांशं विदुः शु
 द्धो विनिर्गतः ७ आत्मना मामात्तु मृतमुद्वेजं ठरसंभवः ॥ शुद्धसत्वांतःकरणं पिता चात्मन ईरितः ८ तस्यात्मनश्च चत्वारो भेदास्ते बंधवः स्मृताः ॥ तूर्यावस्थस्तत्र
 वरस्ततो जाग्रदवस्थकः ९ स्वप्नावस्थस्तृतीयश्चावरः सुषुप्त्यवस्थकः ॥ हृदयाकाशस्तत्स्थानं मनो वेगो बहिर्गमः १० मनोदुर्बलं तिघातश्च मनो वेगस्य खंडनम् ॥ मा
 या योगस्ततस्तस्य पूर्वसंस्कारनिग्रहः ११ ततः कुबुद्धिहेतोर्हि भवारण्येऽनं चिरम् ॥ दंभस्य निग्रहस्तत्र पंचभूतात्मका स्थिरा १२ आत्मनः पूर्णकुटिका विश्रांति
 स्थानमीरिता ॥ कामक्रोधलोभजयस्तत्राशाकृन्तनं स्मृतम् १३ मोहस्य निग्रहस्तत्र शुद्धमायाश्रयस्ततः ॥ रजोरूपा तु या माया जठराग्नौ तदा स्मृता १४ तामस्या
 श्वैव मायाया वियोगश्च तदा स्मृतः ॥ सुखालोभो महान् क्लेशः शोकभगस्ततः परम् १५ विवेकस्याश्रयस्तत्र भक्त्युद्रेकसमागमः ॥ अविवेकवधश्चापि दुःसाहेन समागमः १६
 अज्ञानतरणोपायस्त्रिगुणाश्रयसद्भानि ॥ लिङ्गाख्य निग्रहस्तत्र मदस्य संप्रकीर्तितः १७ निग्रहो मत्सरस्यापि ततोऽहंकारनिग्रहः ॥ वियोगो लिङ्गदेहस्य माया नाभैक्यता त
 तः १८ हृदयाकाशगमनमानंदैकसुखं ततः ॥ मायात्यागस्ततश्चैव सात्त्विक्या गृहणं स्मृतम् १९ सात्त्विक्या मायाया सार्धं हृदयाकाशमुत्तमम् ॥ महाकाशे प्रणयनं सच्चिदा
 नन्दसंज्ञके २० प्रवेशनं सागरे हि मुक्तिर्ज्ञेयात्मनः शुभा ॥ सायुज्या सापरिज्ञेया मुक्तिर्भुक्तिश्चतुष्टये २१ एवं भवेयं ते प्रीत्या सीते संज्ञानपेटिका ॥ गूढार्थैर्वेदसाराथैरज्ञानमतिना
 शकैः २२ मज्ज्ञानदैः पंचदशलोकैः प्रपूरिता ॥ संपूर्णिता गृहाण त्वमस्यां बुद्ध्या ज्वलोक्य २३ भविष्यति मम ज्ञानमस्याः सम्यग्विचारतः ॥ तद्रामवचनं श्रुत्वा
 सीता संज्ञानपेटिकाम् २४ निजहृन्मंदिरे स्थाप्य बुद्धिदृष्ट्या मुहुर्मुहुः ॥ सम्यग्बुद्धात्तत्तूष्णीं सामुहूर्तमवलोक्य २५ तदा ज्ञात्वाऽथ सकलां निजक्रीडां विदेहजा ॥ विह
 स्यरघुवीरस्य साननामांघ्रिपंकजे २६ आनंदनिर्भरा जाता सा नंदाऽश्रुसमन्विता ॥ आनंदोत्फुल्लरोमां चातूष्णीमासीत्तिदाक्षणम् २७ आनंदनिर्भरां सीतां दृष्ट्वा तां राघवो
 ब्रवीत् ॥ पेटिकायां त्वया सीते किं दृष्टं तोषकारकम् २८ कञ्चिद्वतं तवाऽज्ञानं कञ्चिल्लब्धं भगवत्या ॥ संज्ञानं वद मां सीते यथा ज्ञातं त्वया हृदि २९ ज्ञातं त्वया वान ज्ञातं वेचुमिच्छा

मित्वन्मुखात् ॥ यदि किंचित्त्वयानास्यां ज्ञातं तद्बोधयाम्यहम् ३० इति रामवचः श्रुत्वानिमग्राज्जन्दसागरे ॥ मंचकस्थारामचन्द्रं जानकीवाक्यमब्रवीत् ३१
 ॥ श्रीसीतोवाच ॥ ॥ रामरावणदर्पघ्नत्वदत्ताज्ञानपेटिका ॥ मया ज्वलोकिता बुद्ध्या लब्धं ज्ञानं तव प्रभो ३२ निर्गुणो निर्विकारस्त्वं क्रीडेयं सकला त्वया ॥ मत्संगाद्वर्शिता
 भूम्यां लुत्वा लोकहिताय हि ३३ पेटिकायां यथा ज्ञातं मया तत्प्रवदामि ते ॥ त्वया पंचदशश्लोकैर्यदुक्तं गुह्यमुत्तमम् ३४ प्रकटं तत्करोम्यद्यतवाग्रेरघुनंदन ॥ सर्वेषां मंदबुद्धी
 नां हिताय ज्ञानसिद्धये ३५ जनानां संबोधयितुं चरित्रं भवता ऽत्र यत् ॥ कृतं तस्य विचारेण ह्यात्मज्ञानं लभेन्नरः ३६ सच्चिदानंदरूपो यो विष्णुर्ज्ञेयः स सागरः ॥ मृभारहरणा
 दीच्छा विष्णोर्याजाय तेशुभा ३७ सवैज्ञेयस्तरंगो ऽत्र तयात्मा शलवः शुभः ॥ बहिः कृतः सागरात्स आत्मा ख्यः कथ्यते भुवि ३८ तस्य बुद्धिस्तु जननी कौसल्या सा ऽत्र कथ्य
 ते ॥ शुद्धसत्त्वांतःकरणं पिता तस्यात्मनः स्मृतः ३९ राजा दशरथो ज्ञेयः श्रीमान्सत्यपराक्रमः ॥ तस्यात्मनश्च चत्वारो भेदास्ते बंधवः स्मृताः ४० रामसौमित्रिभरतशत्रुघ्ना
 एव चाऽत्र हि ॥ तुर्यावस्थस्तेषुवरः सत्त्वं दशरथात्मजः ४१ ततो जाग्रदवस्थश्च लक्ष्मणः सो ऽत्र कथ्यते ॥ स्वप्नावस्थस्तृतीयश्च भरतो ऽपि निगद्यते ४२ अवरः सुषुप्त्यवस्थ
 स्तु ज्ञेयः शत्रुघ्न एव सः ॥ हृदयाकाशं तत्स्थानमयोध्या ऽत्र स्मृता तु सा ४३ मनो वेगो बहिर्यात्रा विश्वा मित्रा ध्वरेगमः ॥ मनोदुर्दृष्टिघातश्च ताटिकायावधो ऽत्र सः ४४ मनो
 वेगस्य यो भंगः सधनुर्भंग उच्यते ॥ मायायोगस्ततस्तस्य मत्पाणिग्रहणं स्मृतम् ४५ पूर्वसंस्कारनिग्रहो जामदग्नेर्विनिग्रहः ॥ ततो कुबुद्धिहेतोर्हि कैकेय्यावरदानतः ४६
 भवारण्ये ऽटनं प्रोक्तमटनं दंडके ऽत्र ते ॥ दंभस्य निग्रहस्तत्र विराघस्या ऽत्र निग्रहः ४७ आत्मनः पर्णकुटिकापंचभूतात्मकश्चलः ॥ देहोऽयं पंचवटिका विश्रांत्यर्थं तवात्र सा ॥
 ४८ कामस्य निग्रहः प्रोक्तः खरस्या ऽत्र विनिग्रहः ॥ क्रोधस्य निग्रहश्चापि दूषणस्यात्र निग्रहः ४९ लोभस्य मर्दनं तत्र त्रिशिरानिग्रहो ऽत्र हि ॥ तत्राशाकृतं तनं प्रोक्तं बाणेना ऽत्र
 विरूपणम् ५० तस्याः शूर्पणखायाश्च मोहस्य निग्रहः स्मृतः ॥ मृगमारी च घातो ऽत्र शुद्धमायाश्रयस्ततः ५१ ममाश्रयस्ते वामांगे सा विख्यातं दंडके वने ॥ रजोरूपा तु या
 माया जठराग्नौ स्मृता शुभा ५२ मम रजःस्वरूपायाः प्रवेशश्चानले ऽत्र सः ॥ तामस्याश्चैव मायाया वियोगश्च तदा स्मृतः ५३ ममतमः स्वरूपाया हरणं रावणेना हि ॥ सुखा
 लाभो महान् क्लेशस्त्वतो मदिरहस्तव ५४ शोकभंगस्ततः प्रोक्तः कबंधस्य वधो ऽत्र सः ॥ विवेकस्याश्रयस्तत्र सुग्रीवस्याश्रयो ऽत्र सः ५५ भक्त्युद्रेकप्रलाम्बश्च तव लाभो हनू
 मतः ॥ अविवेकवधः प्रोक्तश्चात्र वालिवधस्त्वया ५६ उत्साहेन ततः संगः सा विभीषणमैत्रिकी ॥ अज्ञानतरणोपायः सेतुबधो महोदधौ ५७ त्रिगुणाश्रयगेहे वैलिङ्गदेहाह
 येशुभे ॥ त्रिकूटाचलसंस्थायां लंकायां रघुनंदन ५८ मदस्य निग्रहस्तत्र कुंभकर्णवधस्त्वया ॥ निग्रहो मत्सरस्यापि मेघनादवधो ऽत्र सः ५९ तत्राहंकारघातश्च रावणस्य
 वधस्त्वया ॥ मायानामैक्यता चापि त्रिविधायामैक्यता ६० वियोगो लिङ्गदेहस्य लंकात्यागस्त्वया ऽत्र सः ॥ हृदयाकाशगमनमयोध्यागमनं पुनः ६१ आनंदैकसुखं
 तत्र राज्यभोगस्त्वया ऽत्र हि ॥ मायात्यागस्ततश्चैव बाल्मीकेराश्रमे मम ६२ त्यागोऽग्रे भावि श्रीरामत्वया सो ऽत्र प्रकाशितः ॥ सात्त्विक्याग्रहणं यच्च पुनर्भेदग्रहणं स्मृतम् ६३
 सात्त्विक्यामायया सार्द्धं तवोद्योगो मया सह ॥ ततश्च हृदयाकाशं महाकाशं विलापयेत् ६४ अयोध्यानगरीमग्रे वैकुण्ठं प्रति नेष्यसि ॥ प्रवेशनं सागरे हि सच्चिदानंदसंज्ञके ६५

नरूपंपरित्यज्यविष्णुरूपप्रदर्शनम् ॥ नृणां त्वया सैव मुक्तिः सायुज्यात्मन ईरिता ६६ एवं यद्यत्त्वयारामकृतं कर्म शुभाशुभम् ॥ तत्सर्वं जनबोधाय सर्वेषां च हिताय हि ६७
कर्तव्यमप्यकर्तव्यं कर्मातीतस्य किंतव ॥ निर्गुणस्यात्मरूपस्य सच्चिदानंदरूपिणः ६८ इत्थं त्वयोपदिष्टा मे शुभासंज्ञानपेटिका ॥ अहंतस्याविचारेण जीवन्मुक्तानसंशयः
६९ देहरामायणं सर्वयत्त्वयाममदर्शितम् ॥ पंचदशश्लोकरत्नैः कंठे तद्धारवत्कृतम् ७० श्लोकरत्नमयं यो वै कंठे हारं विमर्ति हि ॥ जीवन्मुक्तः क्षणादेव भविष्यति नरोत्तमः ॥
७१ देहरामायणं नाम रामयत्कथितं त्वया ॥ नेदृशं कथितं केन न कोप्यग्रे वादिष्यति ७२ मम प्रीत्योपदिष्टं हित्व ये तद्रघुनंदन ॥ इत्थं कोऽपि न जानाति ब्रह्मादीनामगोचरम् ॥
७३ गुह्यं रम्यं सुदुर्बोधं स्वल्पं ज्ञानप्रकाशितम् ॥ देहरामायणं चैतच्छ्रवणात्पातकापहम् ७४ इति सीतावचः श्रुत्वा प्रहस्य राघवोऽब्रवीत् ॥ विदेहतनये सा ध्विधन्याऽसि ग
जगामिनि ७५ सम्यग्विचारिता बुद्ध्या त्वया संज्ञानपेटिका ॥ किंचिन्नूनं त्वयानैव दृष्टमस्यां यथास्थितम् ७६ बुद्ध्या ज्ञानं मम ज्ञानं मोहजालनिर्गतम् ॥ देहरामायणं
नाम कथनीयं न कस्यचित् ७७ एतद्बुद्धयुतं प्रोक्तं तव प्रीत्या विदेहजे ॥ दांभिकाय न दातव्यं नास्ति कायशठाय च ७८ अभक्ताय द्विजद्वेष्ट्रे परदाररताय च ॥ मलिनायाऽति
क्रूराय निंदकाय जहाय च ७९ कलौ चैतनुवैगुह्यं भविष्यति न संशयः ॥ सहस्रे पुनरः कश्चिज्ज्ञास्यत्येतन्न संशयः ८० सर्ववेदांतसारं हि मया ते समुदीरितम् ॥ देहरामायणं चै
तदुक्तिमुक्तिप्रदं वरम् ८१ इत्युक्त्वा राघवः सीतां पर्यं केरलमंडिते ॥ सुष्वापसीतयारात्रौ दासीभिर्वोजितः सुखम् ८२ ॥ इति श्रीशतकोटिरामचरितांतर्गतश्रीमदानन्दरा
मायणे वाल्मीकीये विलासकांडे देहरामायणं नाम तृतीयः सर्गः ॥ ३ ॥ ॥ श्रीरामदास उवाच ॥ चतुर्नाडि च वशिष्ठायां निशायां रघुनायकम् ॥ उद्वोधनार्थं स
प्राप्ता रतिशालावहिस्थिताः १ वंदिनो मागधाः शूतानर्तक्यश्च नटादयः ॥ वादयामासुर्वाद्यानि न चतुश्चाप्सरोगणाः २ जगुर्मंगलगीतानि स्तोत्राणि विविधानि च ॥ प्राप्ता
तिर्कोस्तुतिप्रोष्ठुः कलंकं ठैर्मनोरमैः ३ विप्रेश्वरः सकलविघ्नविनाशदक्षो दक्षात्मजा भगवती च सरस्वती च ॥ दत्ताष्टमैरवगणानवदिव्यदुर्गादेव्यः सुरास्तु नृपते तव सुप्रभातम्
४ मानुः शशीकुजधौ गुरुशुक्रमंदाराहुः सकेतुरदितिर्दितिरादितेयाः ॥ शक्रादयः कमलभूः पुरुषोत्तमं द्रोरुद्रः करोतु सततं तव सुप्रभातम् ५ पृथ्वीजलं ज्वलनमारुतपुष्करा
णिसप्ताद्रयोऽपि भुवनानि चतुर्दशैव ॥ शैलावनानि सरितः परितः पवित्रागंगादयो विदधतां तव सुप्रभातम् ६ दिक्चक्रमेतदखिलं दिग्गिभादिर्गिशांनागाः सुपर्णभुजगानगवी
रुधश्च ॥ पुण्यानि देवसदनानि विलानि दिव्यान्यव्याहृतं विदधतां तव सुप्रभातम् ७ वेदाः षडंगसहिताः स्मृतयः पुराणकाव्यं सदागमपथोऽपि दिव्याः ॥ व्यासादयः पर
मकारुणिका ऋषीणां गोत्राणि वै विदधतां तव सुप्रभातम् ८ इति वंदिजनेभ्यः स्तुतैः स्तोत्रैर्गीतादिभिः स्तुतः ॥ नानापक्षिसमूहैश्च पूर्वोक्तैः पंजरस्थितैः ९ स्तुतो वादित्रनिनदै
र्नववाद्यस्वनैरपि ॥ सुप्रबुद्धो बभूवाऽथ रामचंद्रः ससीतया १० आदौ प्रबुद्धासीत्तापश्चाद्बुद्धोरघूत्तमः ॥ रामः सुरान्मुनींस्तान्मातरं सरयूं गुरुम् ११ चिंतामणिकाम
धेनुं चितयामास चेतसि ॥ ततः सीताऽपि सा दुर्गा गंगावार्णारिघूतमम् १२ चितयामास कौसल्यां गुरुपत्नीं स्वमातरम् ॥ ततो न त्वारामचंद्रं विनयावनतास्थिता १३ आ

१ देवात्सुरास्त्विति पाठः । २ सुपर्णनिचया इति पाठः ।

वश्यकंतुसंपाद्यकृत्वाशौचविधिं क्रमात् ॥ दंतशुद्धिचकाराश्चरामचंद्रः सविस्तराम् १४ ततः स्नात्वा रम्यतीर्थकृतानित्यविधिं शुभम् ॥ हुत्वाऽग्निहोत्रविधिना कृत्वा देवा
 चर्चनं गृहे १५ ददौ दानान्यनेकानि ब्राह्मणेभ्यो यथाक्रमम् ॥ एतस्मिन्नंतरे सीतास्नात्वा देवीं प्रपूज्य च १६ देवान् ग्रीन् द्विजान् त्वाश्वशूर्नत्वा यथाक्रमम् ॥ ततो न त्वारामचं
 द्रंतत्पार्श्वे यत्नतः स्थिता १७ अथ रामो वसिष्ठस्य मुखात् पौराणिकीं कथाम् ॥ सीतयामाह मिर्युक्तो बंधुभिश्च सुहृज्जनैः १८ सम्यक् श्रुत्वैकचित्तेन पूजयामास तं गुरुम् ॥ ततो
 न त्वागुरुं रामो गुरुपत्नीं च मातरम् १९ सर्वा मातृश्वविप्रांश्च पंडितान् वैदिकान् मुनीन् ॥ योगनिष्ठांस्तपोनिष्ठान् विप्रान् ज्योतिर्विदस्तथा २० भीमां सकांस्तार्किकांश्च मंत्र
 शास्त्रविशारदान् ॥ धर्मशास्त्रविदश्चैव वंद्यान् न्यान् च यो धिकान् २१ पूजयामास श्रीरामः सीतया प्रणनामतान् ॥ अथ सीता हेमपात्रे पूजोपकरणानि सा २२ गृहीत्वा स्वस
 र्वीभिश्च न त्वा सुरभिर्मर्चयत् ॥ नानोपचारैः सम्पूज्य पक्वा नैर्वह्निनिर्मितैः २३ विचित्रैः पायसाद्यैश्च सा तां धेनुमतोषयत् ॥ ततः प्रदक्षिणां कृत्वा प्रार्थयामास जानकी २४ का
 मधेनो नमस्तुभ्यं पक्वान्नादीनि वेगतः ॥ दिव्यान्नानि भूसुरेभ्यो रामादिभ्यस्त्वमर्पय २५ इति सा प्रार्थनां कृत्वा कामधेनोस्तु जानकी ॥ तदधोरुक्मपात्राणि स्थापयामास
 कोटिशः २६ दिव्यान्त्रैः परिपूर्णानि च कार सुरभिस्त्वपि ॥ ततः शीघ्रं हेमपात्रैर्गृह्णान्नानि पृथग्जवात् ॥ परिवेषणार्थं सन्तुष्टाय यौ नू पुरगर्जिता २७ एतस्मिन्नंतरे रामश्चो
 पहारार्थमादरात् ॥ विप्रानिष्टान् मन्त्रिणश्च समाहूय सहस्रशः २८ उपाविश द्रो जनस्य शालायां तैः समन्वितः ॥ रुक्मपीठेषु सर्वे तेनेमिरे खोपमाः स्थिताः २९ पीतकौशे
 यवस्त्राद्यैर्भूषिता रुक्ममण्डनैः ॥ पूजिताराधवेणाऽपि गन्धमाल्यादिभिर्मुदा ३० स्त्रीभीरुक्मत्रिपदासुरुक्मपात्राणि च पृथक् ॥ रंगावलीविचित्रायां भूम्यां न्यस्तानि तत्पुरः
 ३१ हेमोद्भवानि पानीयपात्राण्यपि पृथक् पृथक् ॥ सोपपात्राणि चित्राणि रत्नदीपयुतानि च ३२ स्थापयामासुः श्रीरामबन्धुपत्न्यस्त्वरान्विताः ॥ एतस्मिन्नंतरे सर्वैः शु
 तोमंजुलनिःस्वनः ३३ नूपुराणां किंकिणीनां कंकणानां मनोरमः ॥ रत्नमौक्तिकमालानां वर्षणादुत्थितो महान् ३४ तंमंजुलस्वनं श्रुत्वा कस्याऽयं श्रूयते स्वनः ॥ इति सं
 दिग्धचितास्ते व्यग्रैर्नैरितस्ततः ३५ अपश्यन् ब्राह्मणाद्याश्च तावत्सीतां व्यलोकयन् ॥ तद्विपुंजोपमां दिव्यां शतकोटिरविप्रभाम् ३६ यस्यां गुलिषु सर्वत्र पादयोर्विविधा
 नि च ॥ मच्छकच्छपनक्रादिचिन्हितान्युज्ज्वलानि च ३७ ददृशू रत्नचित्राणि हैमाम्याभरणानि ते ॥ तत ऊर्ध्वं किंकिणीनां पादयोर्नूपुराणि च ३८ गृंखलाविविधारम्या
 स्तथा गुर्जरदेशजाः ॥ नाना नूपुरभेदाश्च कंकणान्युज्ज्वलानि च ३९ रत्नकंकणगर्भाणि दिव्यरुक्मोद्भवानि च ॥ ददृशुस्ते हि सीतायामाणिक्यचित्रितानि च ४० तस्याः
 कट्यां ददृशुस्ते पीतकौशेयमुज्ज्वलम् ॥ मुक्ताजालरुक्मतंतु पुष्पराजिविराजितम् ४१ नवीनगतिचांचल्याल्लतमंजुलनिःस्वनम् ॥ आदर्शविंबसंयुक्तं सुगन्धामोदमो
 दितम् ४२ वस्त्रोपरि ददृशुस्ते रशनां रुक्मतंतु जाम् ॥ रत्नकङ्कणगर्भाभिः किंकिणीभिर्विराजिताम् ४३ केकिं सिंहदृषव्याघ्रसृगचित्रविचित्रिताम् ॥ पीतरक्तहरित्रील
 कृष्णमाणिक्यमण्डिताम् ४४ तत ऊर्ध्वं ददृशुस्ते पदकान्युज्ज्वलानि हि ॥ रंभाफलोपमान्येव हैमाम्याभरणानि च ४५ सकांचनगृंखलानिकाचद्रवयुतानि च ॥ नानार
 त्तविचित्राणि मुकुरैर्मंडितान्यपि ४६ नानामाणिक्ययुक्तानि दीप्तिमन्त्युज्ज्वलानि हि ॥ ततो ददृशुस्ते दिव्यान् रुक्महारान् विचित्रितान् ४७ नवरत्नयुतान् हारान् मुक्ताहा

राश्वरुखलाः ॥ मूर्तिमालारुक्मजाश्वयवमालाविचित्रिताः ४८ पुष्पमालाकांचनजासारिकारलमण्डिताः ॥ रुक्मगुंजान्वितामालाहेमधात्रिफलान्विताः ४९ प्र
 वालमणिमुक्तासन्मिश्रिताश्चित्रचित्रिताः ॥ चंपसूक्ष्मकलिकयासदृशाहेममालिकाः ५० कण्ठेमंगलसूत्रंचपेटिकारलभूषिताः ॥ कांचनानांसुसूक्ष्माणामणीनाविविधा
 निच ५१ गुच्छैःकण्ठभूषणानिमुक्तागुच्छयुतान्यपि ॥ ददृशुस्तेहिंसीतायाःकण्ठेहेमान्यनेकशः ५२ रशनासदृशान्येवधीवायाभूषणान्यपि ॥ प्रवालमणिमाणिक्यर
 चितान्युज्ज्वलानिच ५३ मुक्तागुच्छानकाचगुच्छानरत्नगुच्छानविचित्रितान् ॥ प्रवालमणिगुच्छांश्चरत्नपुष्पविगुंफितान् ५४ ततोददृशुस्तेसर्वेमेथिलीकुचकंचुकीम्
 हेमतन्तुमवांचित्रांमुक्तामाणिक्यगुंफिताम् ५५ आदर्शविवसंयुक्तांपुष्पराजिविराजिताम् ॥ मयूरशुकटक्षैश्चलवंगैस्तन्तुनिर्मितैः ५६ चित्रिताश्रमघर्मेणीर्द्रांसंलग्नाददं
 तनौ ॥ ततोददृशुर्भुजयोःकेयूरेरत्नमण्डिते ५७ वक्रकंकणसादृश्येहेममाणिक्यनिर्मिते ॥ रत्नचित्रविचित्राश्चभुजयोःपेटिकाःशुभाः ५८ हेमतन्तुमवैर्लंबमानगुच्छैःसुम
 ण्डिताः ॥ प्रवालमणिमुक्तानानानागुच्छैर्युताअपि ५९ तदधःकरयोःसर्वेददृशुर्भूषणानिते ॥ रत्नमाणिक्यमुक्ताभिश्चित्रितौहेमसम्भवौ ६० करचूडौदीप्तिमंतौहेमपुष्पा
 दिचित्रितौ ॥ काचकंकणमध्यस्थौचंद्रसूर्योपमौत्विषा ६१ तदूर्ध्वाधःकंकणानिहेमजानिघनानिच ॥ रत्नमाणिक्यमुक्ताभिश्चित्रितान्युज्ज्वलानिच ६२ प्रवालमणिमु
 क्तानांकरहारादिचित्रितान् ॥ करयोःसारिकेदिव्येहूर्ध्वाधोरत्नमण्डिते ६३ तदूर्ध्वकंकणान्येवपुष्पवलयंकितानिहि ॥ दंतराज्युपमादीनिरत्नहेमोद्भवानिच ६४ अंगु
 लीषुददृशुस्तेषुद्रिकारुक्मनिर्मिताः ॥ रत्नमाणिक्यमुक्ताभिर्नीलमारकतैरपि ६५ प्रवालचंद्रकांतैश्चसूर्यकांतैर्विचित्रिताः ॥ नानापुष्पोपमादिव्याघ्रतिर्पवसमाश्रिताः
 ६६ ततोददृशुःसीतायारम्यंघ्राणेऽतिसोज्ज्वलम् ॥ दिव्यंमयूरचित्रंचवररुक्मविनिर्मितम् ६७ मणिमाणिक्यमुक्ताभिर्वरत्नैःसुमण्डितम् ॥ लंबितैर्मौक्तिकादीनांव
 रगुच्छैःसुवेष्टितम् ६८ ततोददृशुःसीतायाःकर्णयोर्भूषणानिते ॥ मकरध्वजसादृश्येताटंकेरत्नचित्रिते ६९ मणिमाणिक्यमुक्ताभिर्गुंफितेसोज्ज्वलेवरे ॥ रत्नपुष्पादि
 मिश्चित्रैश्चित्रितेरविभास्वरे ७० ततोअमरिकेदिव्येरुक्मरत्नविचित्रिते ॥ मुक्ताभिर्गुंफितेरम्येहेमपुष्पाणिवैतथा ७१ कर्णयोःशृंगलाश्चित्राददृशुरुक्मनिर्मिताः ॥ मु
 क्तागुच्छैर्गुंफिताश्चरत्नमाणिक्यमण्डिताः ७२ आकर्णाभ्यांचसीमंतपर्यंतंभालपार्श्वयोः ॥ हारवदुक्मजालानिमाणिक्यसहितानिहि ७३ मुक्तागुच्छैर्गुंफितानिवैडूर्य
 चित्रितान्यपि ॥ ततस्तदूर्ध्वसीतायाददृशुःशिरसिद्विजाः ७४ सीमंतस्योत्तरेयाम्येकेशेषुशशिभास्करौ ॥ रुक्मजौरत्नवैडूर्यमणिमुक्ताविचित्रितौ ७५ नीलकाश्मीर
 कांतैश्चविडुमैरतिशोभितौ ॥ चंद्रसूर्याविवस्वीयभासादीपयतोदिशः ७६ निटिलेतिलंकरत्नमणिमुक्ताविराजितम् ॥ हेमंदिव्यमुज्ज्वलंचकोटिसूर्यसमप्रभम् ७७
 ततोददृशुःसीमंतेमुक्ताहारमहोज्ज्वलम् ॥ नानारत्नविचित्रंचह्यावेणितिलकावधि ७८ चूडामणिंददृशुस्तेजनकेनसमर्पितम् ॥ नानारत्नविचित्रंचमुक्तागुच्छविराजि
 तम् ७९ ततोददृशुःशिरसिमुक्ताजालानिभूसुराः ॥ हेमतन्तुगुंफितानिरत्नपुष्पयुतान्यपि ८० मणिवैडूर्यकाश्मीरविडुमैश्चित्रितानिहि ॥ तदूर्ध्वपुष्पजालानिसुगंधी
 निव्यलोकयन् ८१ ततोवेण्यांभूषणानिददृशुस्तेवराणिहि ॥ नानापक्ष्युपमान्येवमाणिक्यचित्रितानिहि ८२ पल्लवांतरवर्तीप्यतिदीप्त्युज्ज्वलानिच ॥ हेमतन्तुमयान्

गुच्छान्मुक्ताहारविमिश्रितान् ८३ लम्बमानान्ददृशुस्तेमणिमाणिक्यसंयुतान् ॥ वेण्यग्रेसंस्थितान्रम्यान्पुष्पापीडसमन्वितान् ८४ एवंसीताददृशुस्तेश्रमन्यस्त
 विभूषणाम् ॥ सर्वालङ्कारसहितांतांद्रुंकोऽपिनक्षमः ८५ दिव्यालंकाररत्नानांप्रभयाहतलोचनाः ॥ वामहस्तेनपात्रंचदर्वीदक्षिणसत्करे ८६ दधानांपद्मचरणारि
 लोत्पलकरावराम् ॥ पद्मास्यांपद्मपत्रार्क्षीपद्मगर्भस्वरूपिणीम् ८७ दिव्यकर्पूरगंधैश्चचन्दनैरपिचर्चिताम् ॥ स्फुरन्मंजिरचरणादिव्यकंकणमण्डिताम् ८८ स्व
 पदालक्तवर्णेनगतिदर्शयतीतिजाम् ॥ रत्नांगदधरांसीतांददृशुस्तेद्विजादयः ८९ गजेन्द्रगमनारम्यादिव्यपुष्पैःसुशोभिताम् ॥ दिव्यमंदारकुसुममालाभिश्चसुशोभि
 ताम् ९० कस्तूरीकृततिलकांकुमेनसुशोभिताम् ॥ हरिद्रयाकज्जलाद्यैर्मंडितांचस्मिताननाम् ९१ इतिदृष्ट्वाजानकींतेऽभूवन्नचित्रोपमास्तदा ॥ आत्मानंनविदुःसर्वे
 सीतासौंदर्यविस्मिताः ९२ ॥ इतिश्रीशतकोटिरामचरितांतर्गतश्रीमदानन्दरायणेवाल्मीकीयेविलासकांडेसीताऽलंकारवर्णनंनमचतुर्थःसर्गः ॥ ४ ॥ श्रीरामदासउवाच ॥
 अथसीताक्षणेनैवचकारपरिवेषणम् ॥ हेमपात्रेषुसर्वेषापक्वाभ्रैर्विविधैर्मुदा १ कामधेनूद्रवैश्वैवमण्डकान्पूर्णपूरितान् ॥ वटकान्फेनिकाश्चाऽपिपायसान्युज्ज्वलानिच २
 पर्पटकान्लड्डुकांश्चकूष्माण्डवडकांस्तथा ॥ सुभृष्टतंडुलकृतान्दधिक्षीरंघृतंमधु ३ पृथक्कांचनद्रोणेपुजानकीपर्यवेषयत् ॥ शर्कराःश्वेतवर्णाश्चतथैवखंडशर्कराः ४ मरिचाद्युप
 चारैश्चसंस्कृतंतत्कसुतमम् ॥ घृतपाचितशाकाश्चद्युपशाकारुचिप्रदाः ५ तिलसस्मिश्रवटकानाद्रकंबीजपूरकम् ॥ आग्रादीनारसांश्चाऽपिरंभादीनिफलान्यपि ६ एवमादी
 न्यनेकानिचोष्णानिविविधानिच ॥ तथालेह्यानिपेयानिजानकीपर्यवेषयत् ७ ततोरामःसुहृन्मित्रैःकथांकुर्वन्सुखेनसः ॥ अकरोदुपहारंचकरशुद्धिविधायसः ८ सर्वेषानिज
 हस्तेनददौतांबूलसुतमम् ॥ स्वयंभुक्ताऽथतांबूलवासांसिपरिधायसः ९ बध्वाशस्त्राणिसर्वाणिदृष्ट्वादशोनिजंमुखम् ॥ आरुह्यशिविकादिव्यामुक्ताभुच्छविराजिताम् १०
 हेमरत्नादिमिश्रित्राययौनिजगृहाद्वहिः ॥ बन्धुभिःसचिवैरिष्टैर्दूतैःसर्वत्रवेष्टितः ११ स्तुतोवन्दिजनैःसर्वैर्ययौसजननीगृहम् ॥ तत्रनत्वाऽथकौसल्यांतथामातुर्य
 थाक्रमम् १२ आशीर्भिरीडितस्ताभिर्ययौरामःसभावराम् ॥ तत्रसिंहासनेस्थित्वांमंत्रिभिर्लक्ष्मणादिभिः १३ राजकार्याणिसर्वाणिचकारनीतिमत्तरः ॥ शशांस
 राज्यधर्मेण्डादिमांश्चारलोचनः १४ अथसीतोपहारंस्वसखीभिश्चोर्मिलादिभिः ॥ देवराणांकामेनीभिःस्वसृभिश्चाऽकरोत्सुखम् १५ करशुद्धिविधायाऽथभुक्त्वा
 तांबूलसुतमम् ॥ परिधायहरिद्रखंतथारक्तांतुकञ्चुकीम् १६ हेमतन्तुसुपुष्पाढ्यामुक्ताजालविगुंफिताम् ॥ गेहांतर्वर्त्युपवनशालायांसंस्थिताऽभवत् १७ स
 खीभिर्वेष्टितारम्याघृताऽर्घ्योकोपबर्हणा ॥ ततोदिव्यानलंकाराव्रिजदेहेदधारसा १८ येमयाकथितानैवपूर्वन्यस्तान्श्रमेणतान् ॥ कस्तेषांवर्णनेशक्तोभवेदत्रनरो
 त्तमः १९ चतुरास्यःकुठितोऽभूत्पञ्चास्यश्चषडाननः ॥ उच्चैःश्रवाश्चसप्तास्यःसहस्रास्योऽपिवर्णने २० श्रुत्वासीतामुपवनेगतांतेजलपूरकाः ॥ जलयंत्राणिसर्वा
 णिचकुमुदानिवेगतः २१ रत्नमञ्चकसंस्थासासीताचामरवीजिता ॥ जलयन्त्रकौतुकानिददर्शनगवीरुधः २२ एतस्मिन्नन्तरेरामोराजकार्याणिकृत्स्नशः ॥ कृत्वा
 ययौसभायाःसनिजगेहंतुवन्धुभिः २३ तदादुन्दुभिनिघोषानववाचस्वनाअपि ॥ शंखानांगोमुखानांचभेरीणांतुमुलस्वनाः २४ बभूवुर्यत्रशब्दाश्चतुर्यादीनांस्वनाः

शुभाः ॥ ननुतुर्वारनार्यश्चतुष्टुर्भागधादयः २५ तंस्वनंजानकीचाऽपिश्रुत्वाचोपवनेस्थिता ॥ सम्भ्रमेणसमुत्तीर्यमञ्चकाऽधोवरानना २६ वामहस्तेऽङ्गर्भरीतांहुपपा
त्रेतुदक्षिणे ॥ घृत्वाकोरेसावैदेहीरामं प्रत्युज्जगामवै २७ एतस्मिन्नन्तरेरामस्त्यक्तातांशिविकां बहिः ॥ विसर्ज्यसंकलौलोकान् विवेश बन्धुभिर्गृहे २८ एतस्मिन्नन्तरेदा
स्यः शतशोरुक्मभूषिताः ॥ राघवाऽग्रेदुष्टुस्तः स्वस्वकर्मसुतत्पराः २९ काचित्तं व्यजनेनैव वीजयामास वेगतः ॥ दधाचरामरेकाचित्काचिदासनमुत्तमम् ३० काचि
तांबूलपात्रं साकाचि त्रिष्ठीवनस्य च ॥ पात्रंदवारकाचितुजलकुम्भं मनोरमम् ३१ काचिद्वारवस्त्राणां कोशं काचितुकार्मुकम् ॥ काचिद्वारतूणीरं काचित्खड्गं दधारसा
३२ एवमादीन्यनेकानितदोपकरणानिताः ॥ जगृहूरामचन्द्रं तं वेष्टयामासुरादरात् ३३ ततोरामः शनैः पद्मयां यौजनकनन्दिनीम् ॥ स्वीयं मार्गं प्रतीक्षंती लज्जया ज्वन
ताननाम् ३४ गृहांगणाराममध्ये संस्थितां सस्मिताननाम् ॥ दृष्ट्वात्मानं विलज्जन्ती सुनासां चारुलोचनाम् ३५ कंटाक्षैश्चारुपश्यन्ती सखीभिः परिवेष्टिताम् ॥ तां दृष्ट्वा
राघवश्चापि किंचित्कृत्वा स्मिताननम् ३६ चकाराचमनं सम्यक् सीतापित्तजलेन सः ॥ ततः स्थित्वाऽऽसने पीत्वा जलमग्रे यौ पुनः ३७ जलयन्त्रसमीपस्थां शालां सी
तासमन्वितः ॥ तस्यां सिंहासने स्थित्वा लक्ष्मणं प्राहराघवः ३८ गच्छ भोजनशालां त्वं सर्वानाहूय वेगतः ॥ ब्राह्मणादीन् चूर्मिलादिनारीणां त्वरयस्व हि ३९ सर्वकृत्वा यथा योग्यं
ततो मां कुरु सूचनाम् ॥ तथेति रामवचनाद्भरतेन स शत्रुहा ४० लक्ष्मणस्त्वरितो गत्वा सर्वानाहूय वेगतः ॥ वसिष्ठादिमुनीन् मित्रमन्त्रिणः सुहृदस्तथा ४१ त्वरयामासोर्मिलां
च मांडवीं भरतप्रियाम् ॥ श्रुतिकीर्तिचसौ मित्रिः श्रीरामवचनात्तदा ४२ एतस्मिन्नन्तरेरामः केशरादिविनिर्मितैः ॥ चित्ररागैः पूरितानि जलयन्त्राण्यनेकशः ४३ कार
यित्वा तेषु सीतां बाहुपाशैर्दंडमुदा ॥ घृत्वा क्षिपत्पृथग्दास्यादिषु पश्यन्तु वै सुखम् ४४ ततः स्वयंपपातोच्चैर्जलयन्त्रेषु वै पृथक् ॥ जलक्रीडां समैथिल्या चकार रघुनंदनः ४५
भुजाम्यांससमालिङ्ग्य तां मुहुः प्रक्षिपन्मुदा ॥ रंजयामास वै देहीसुरागां जलिसेचनैः ४६ ततः सुगंधतैलानितथापरिमलानि हि ॥ नानासुगंधद्रव्याणि मांगल्यानि बहूनि च
४७ दासीभिः शीघ्रमानीय तां भौहिपरस्परम् ॥ ववर्षतुः सुमाद्यैश्च क्रीडाद्रव्यैर्भनोरमैः ४८ कराभ्यां जलयन्त्राणि मियस्तौ संमुचतुः ॥ रामाक्षि संज्ञया दास्यः सीतास
ख्योऽपि सूचिताः ४९ वस्त्रभित्तिवहिर्दूरं गत्वा तस्थुर्विलज्जिताः ॥ काश्चिद्दूरेषु तस्थुस्तास्तूष्णीं प्रमुदिताननाः ५० अदृष्ट्वाऽन्यंततः सीतारामौ रहमिसादरम् ॥ जल
यन्त्रेषु तौ क्रीडां चक्रतुः सुचिरं मुदा ५१ मुष्टिभ्यां जानकीरामं ताडयामास कौतुकात् ॥ सोऽपि तां ताडयामास मुष्ट्या पुष्पसमानया ५२ चुचुम्बत स्यार्विबोष्ठं चूर्णयामास त
त्कुचौ ॥ मुक्त्वा तत्कुचुकीर्णं मालिङ्ग्य हृदयेन ताम् ५३ मुमोच कच्छं श्रीरामः सीतायाः स्वकरेण सः ॥ उड्डीय वस्त्रं हस्तेन तद्रम्भोरुददर्श सः ५४ ततः करेण तन्नीवीरा
मश्वाकर्षयन्मुदा ॥ सीताप्याकर्षयद्देगाद्रामनीर्वीं स्मितानना ५५ एवं परस्परं क्रीडां चक्रतुर्दंपती मुदा ॥ कः समर्थस्तयोः क्रीडां सविस्तारं निवेदितुम् ५६ एतस्मिन्नन्तरे
रामं भोजनार्थं तु सूचनाम् ॥ कर्तुं ययौ ससौ मित्रिः समाहूय सुहृज्जनान् ५७ निषेधितः स दासीभिर्वनद्वाराद्वहिः स्थितः ॥ ताऊचुः समयो नाऽयं रामं गन्तुं न चक्षणम् ५८

१ सकलान्धोरानि विपाठः । २ शनैः शनैः समायांती मिति विपाठः ।

स्थिरोमवाऽत्रसौमित्रेराभोरहसिसीतया ॥ करोतिजलयंत्रेषुजलक्रीडांयथासुखम् ५९ पुनस्ताःप्राहसौमित्रियुष्माभिर्वचनंमम ॥ निवेदनीयंरामायसूचनार्थंहिलक्ष्मणः
 ६० समागतस्त्वामस्तीतिततोयास्याम्यहंष्टहम् ॥ ततस्तासुतदात्वेकादासीगत्वारघूतमम् ६१ वस्त्रभित्तेर्बहिःस्थित्वाभयभिताऽतिलज्जिता ॥ कथयामाससौमित्रे
 द्वारिह्यागमनंशनैः ६२ तदासीवचनंश्रुत्वाजलयंत्रातुजानकीम् ॥ बहिःकृतवानिर्गतश्चरामस्तुष्टमनाःस्वयम् ६३ जलैरुष्णैःप्रभुःस्नात्वादेहमुद्रतनादिभिः ॥ सुगंधद्र
 व्यरागादीनकृत्वादूरंप्रियान्वितः ६४ पीतकौशेयवासांसिपरिधायाऽथदम्पती ॥ ददतुश्चार्द्रवस्त्राणिदेमतन्त्वंकेतानिच ६५ दासीभ्यश्चाऽथदासेभ्योरागाद्यैश्चित्रिता
 निहि ॥ तौजग्मतुःपुष्पचितमार्गेणाप्यशनष्टहम् ६६ तत्रपूर्वोक्तोपचाराधिकैर्नानोपचारकैः ॥ ऊर्मिलादिभिरत्रयत्कामधेनुसमुद्रवम् ६७ दर्वीभिःस्वर्णजाभेश्वपा
 त्रेषुपरिवेषितम् ॥ मुनीश्वरैश्चगुरुणासुहृन्मित्रसमन्वितः ६८ मन्त्रिभिर्वधुभिश्चाऽपिरामोऽश्रंस्तोषमापसः ॥ तत्पात्रंवीजयामासजानकीचामरेणसा ६९ सवि
 नोदैश्चादुवाक्यैरेवजयामासराघवम् ॥ एवंकृतवाभोजनंतुल्यवाताबूलचर्वणम् ७० सीतासमर्पितंरामस्तस्थौगृण्वन्कथाःसुखम् ॥ मन्त्रिभिर्वधुभिर्मित्रैर्गन्धतःसदसिप्रभुः
 ७१ सीताऽपिभोजनंकृत्वादिव्यालंकारमाण्डिता ॥ निद्रांशालांसमासीनासखीभिःपरिवेष्टिता ७२ चकारसारिभिःक्रीडांदासीभिर्वीजितामुदा ॥ कुर्वन्तीरघुनाथस्यप्रती
 क्षांद्वारलोचना ७३ ॥ इतिश्रीशतकोटिरामचरितांतर्गतश्रीमदानंदरामायणेवाल्मीकीयेविलासकांडेजलक्रीडावर्णनंनामपंचमःसर्गः ॥ ५ ॥ ॥ श्रीरामदासउवाच ॥
 अथरामोबधुभिश्चनिद्राशालांययौमुदा ॥ स्तुतोबंदिजनाद्यैश्चविवेशैकांतमन्दिरम् १ विसर्ज्यलक्ष्मणादंश्चदासीभिःपरिवारितः ॥ ददर्शजानकींनिद्राशालायांरघुनंदनः२
 साऽपिह्लात्वाऽऽगतंरामंसारिक्रीडांविहायच ॥ प्रत्युज्जगामरामायसखीभिर्नृपुंरस्वना ३ नत्वारामंकरेष्टत्वामंचकेसंनिवेशयत् ॥ दत्त्वापातुंजलंतस्मैददौतांबूलसुत
 मम् ४ ततश्चकारश्रीरामोनिद्रांसीतासमन्वितः ॥ दासीभिर्वीजितश्चाऽपिपर्यंकेरत्नमूषिते ५ मुहूर्तमात्रादुत्थायघृताघोकोपबर्हणा ॥ तस्थौसीतामंचकाधस्ततोरामो
 ऽप्यबुध्यत ६ दृष्ट्वासमुत्थितंरामंदत्त्वापातुंजलपुनः ॥ ददौसीताऽथतांबूलराघवायाऽतिहर्षिता ७ रामदास्यस्तथारामंवीजयामासुरादरात् ॥ केकिपक्षसमुहूतैश्चामरै
 रुक्ममूषितैः ८ सीतादास्यस्तथासीतांवीजयामासुरादरात् ॥ धेनुपुच्छोद्भवैर्दिव्यैश्चामरैर्हेममंडितैः ९ ततःसीताकरंघृत्वाद्राक्षाबल्याःसुमण्डपम् ॥ ययौरामोऽगणो
 दूतंतस्थौतदध्वासने १० उपबर्हणसंपृष्ठःसीतावामस्थितोमुदा ॥ हस्त्यश्वोष्ट्रमंत्रिराजदूतैःकृत्रिमनिर्मितैः ११ हेमरत्नहस्तिदन्तसंभूतैर्गतिचित्रितैः ॥ क्रीडांषुदेवै
 लेनैवचकारसीतयासुखम् १२ ततःपक्षिकुलैःसर्वैःपंजरस्थैःससीतया ॥ क्रीडांचकारश्रीरामोदासीभिर्वीजितोमुहुः १३ एतस्मिन्नन्तरेतत्रसीतयाऽऽकारिताःपुरा ॥ स
 माययुर्वारनार्योनृपुःशतशस्तदा १४ चकुर्गीतंसुस्वरंताःषड्जस्वरसमन्वितम् ॥ ततस्ताभ्योह्यलंकारानदत्त्वावस्त्राणिजानकी १५ विसर्जयामाससर्वास्ततोरघवम्
 ब्रवीत् ॥ स्थित्वाप्रासादवर्येऽद्यकौतुकंहृजंत्वया १६ द्रष्टुमिच्छाम्यहंरामशीघ्रमुत्तिष्ठराघव ॥ तत्सीतावचनाद्रामःप्रासादप्रतिसीतया १७ गत्वादिव्यासनेस्थित्वा
 गवाक्षैरुक्ममूषितैः ॥ रत्नोद्भवकपाटैश्चमुक्ताजालविराजितैः १८ राजवीथ्यांहृज्जातंददर्शजनकौतुकम् ॥ सीतायैदर्शयामासकौतुकानिसराघवः १९ स्वीयदक्षिणह

स्तस्यतर्जन्यामुदिताननः ॥ एतस्मिन्नन्तरेहृद्देहिजपत्नीतुसीतया २० दृष्टालंकारवस्त्राद्यैर्हीनाकटिघृताभका ॥ गच्छंतीराजमार्गेणलशामिक्षार्थमुद्यता २१ तां
तादृशींनिरीक्ष्याथदास्याह्वयविदेहजा ॥ पप्रच्छभूषणाद्यैस्त्वंकिमर्थरहिताह्वसि २२ साप्राहतीर्थयात्रार्थत्यक्कामांतातलालितां ॥ तातगेहेगतोभर्तातातोऽपिजरठो
मृतः २३ गुरुगेहेऽन्वतिकायांवर्तेतेभ्रातरौमम ॥ नपोषकंकोऽपिगेहेऽधुनासीतेऽस्तित्वैमम २४ तस्मान्नसंत्यलंकारवासांसिजनकात्मजे ॥ इतितस्यावचःश्रुत्वारामास्यंस
न्निरीक्ष्यसा २५ निजालंकारवासांसिददौतस्यैविदेहजा ॥ ब्राह्मणीसापुनःप्राहगच्छत्वंलक्ष्मणंप्रति २६ हेममुद्रालक्षमितास्त्वंगृहाणममाज्ञया ॥ तथेतिजानकीपृष्ट्वा
साययौलक्ष्मणंतदा २७ पूर्वाधिकानलंकारानस्वदेहेजानकीपुनः ॥ दधारदिव्यवासांसिहेमतंतूद्भवानिसा २८ लक्ष्मणंब्राह्मणीगत्वासीतावाक्यंन्यवेदयत् ॥ ददौतस्यै
लक्ष्मणोऽपिहेममुद्रास्तैवसः २९ सीतावाक्यालक्षमितामृषामेनेनतद्वचः ॥ कःसमर्थोरामराज्येष्टपावतुंभवेदिति ३० अथसीताऽपिसौमित्रिस्वांदासींप्रेष्यवैतदा ॥
अयोध्यायांतथाराष्ट्रेषोषयामासदुन्दुभिम् ३१ सप्तद्वीपेषुसर्वत्रपृथग्बर्षेषुसादरम् ॥ काचिन्नारीपुमान्वापिविनासद्वस्त्रभूषणैः ३२ दृष्ट्वाश्चरैर्मयाज्ञातोयद्देशेयत्पुरेक
दा ॥ तद्राज्ञश्चाऽस्तुमेदंढोरामस्याऽपिविशेषतः ३३ इतिमच्छिक्षितंज्ञात्वास्वकोशैःस्वीयराष्ट्रके ॥ वस्त्रालंकारभूषाभिर्भूषणीयाद्विजादयः ३४ सप्तद्वीपनृपतयश्चै
त्यंसीतासुशिक्षितम् ॥ गजदुन्दुभिषोषेणश्रुत्वाचकुस्तथैवच ३५ तदारभ्यजगत्यांनकश्चिद्विगतभूषणः ॥ नारीवापुरुषोवासीत्कुत्राप्यवनिजाभयात् ३६ एवंनानाकौ
तुकानिभूम्यांसीताऽकरोन्मुदा ॥ अथरामःसमांगत्वापुनर्यामेचतुर्थके ३७ चकारराजकार्याणिधर्मेणैवस्वबंधुभिः ॥ नटनाटकवेश्यानांकेतुकानिमहांतिच ३८ ददर्श
सप्तमामप्येस्तुतोमागधबंधिभिः ॥ ततःसर्वान्विसृज्याऽथययौसीतागृहंप्रभुः ३९ सायंसंध्यादिकंठत्वाहुत्वाहोमंयथाविधि ॥ गंधादिभिःशिवंपुज्यब्राह्मणांश्चाऽपिराघ
वः ४० नानोपहारनैवेद्यंदत्त्वातेभ्यःस्वयंप्रभुः ॥ कृत्वोपहारंश्रिरामःश्रुत्वापौराणिकीकथाम् ४१ कीर्तनैर्हरिदासानांवेश्यानांनर्तनैरपि ॥ पौरोदिताभिर्कर्त्ताभिर्गायका
नांचगायनैः ४२ सार्धयामांनिशानीत्वाययौनिद्रास्थलंशनैः ॥ ततोरत्नप्रकाशैःसजगामजानकींप्रति ४३ साऽपिप्रत्युज्जगामाऽथरत्नदीपैःसखीयुता ॥ ततःससीत
यारामःपर्यंकेरत्नचित्रिते ४४ चकारसीतयाक्रीडारंजयामासजानकीं ॥ ततस्तौदंपतीनिद्रांचक्रतुर्वीजितौमुहुः ४५ दासीभिर्व्यजनैश्चित्रैश्चामरैर्हेमभूषितैः ॥ एवंरामे
णसासीतासुखमापपतिव्रता ४६ सीतयाराघवश्चाऽपिसुखमापविशेषतः ॥ एवंनानाकौतुकानिप्रत्यहरंघुनंदनः ४७ चकारसीतयासार्धपरिपूर्णमनोरथः ॥ कदाचंद्रस्य
ज्योत्स्नायामंगणेसन्ननःप्रभुः ४८ चकारसीतयानिद्रांकदाप्रासादमस्तके ॥ प्रासादाभ्यन्तरेवाऽपिगवाक्षपवनैःशुभैः ४९ सुखमापकदारामःकदारहसियंदिरे ॥ कन
कगृखलानदसवितानसुमंचके ५० कदाद्राक्षामंडपाऽधोजलयंत्रसमीपतः ॥ काचभूम्यांरुक्मभूम्यांमणिभूम्यांकदाऽपिवा ५१ स्फटिकादिसुभूम्यांहिकदासुष्वाप
राघवः ॥ कदासपुष्पकेवाऽपिरंगशालांतरेकदा ५२ कदासचित्रशालायांकदोशीरमयेगृहे ॥ कदापुष्पमयेगेहेकदारंभावनेकवे ५३ कदापुष्पवाटिकायांकदावृक्षोर्ध्वसन्न

नि ॥ शृंगलवृक्षसंबद्धदोलकेरलचित्रिते ५४ कदाकाष्ठमयेदिव्यमंचकेरलमूषिते ॥ कदाचकारतुलसीवाटिकायांरघूतमः ५५ निद्रांजनकनंदिन्यासभायामथवा
 कदा ॥ कदादारोर्ध्वप्रासादेकदैकस्तंभसन्नानि ५६ कदास्वर्गहृदेहल्यांकदाष्टंदावनेऽपिच ॥ एवंससीतयारेमेज्योध्यायांरघुनंदनः ५७ ॥ ॥ इतिश्रीशतकोटिरामच
 रितांतर्गत श्रीमदानंवा०विलासकांडे सीतारामयोर्दिनचर्यावर्णनं नामषष्ठः सर्गः ॥ ६ ॥ श्रीरामदासउवाच ॥ एकदाराघवंद्रुतथास्नातुंमघावपि ॥ शिष्यैःसमाययौ
 व्यासोमुनिभिःपरिवेष्टितः १ समागतंमुनिंश्रुत्वातंप्रत्युद्गम्यराघवः ॥ ननामशिरसाभक्त्यानिनायनिजमंदिरम् २ दत्त्वावरासनंतस्मैद्विजेभ्यश्चाऽपिवैपृथक् ॥ दत्त्वासना
 निदिव्यानिचकारपूजनंपृथक् ३ कामधेनूद्रवैरलैर्मणिभ्यांसंभवैरपि ॥ व्यासंतंभोजयात्रासमुनिभिर्जानकीपतिः ४ तांबूलंदक्षिणांदत्त्वाप्रबद्धकरसंपुटः ॥ पप्रच्छकुशलंत
 स्मैव्यासायरघुनन्दनः ५ सीतातंवीजयामासव्यासंसत्यवतीसुतम् ॥ एतस्मिन्नन्तरेव्यासोरामायकुशलंनिजम् ६ निवेद्यपृष्ठातक्षेमंतमाहकौतुकात्पुनः ॥ रामराममहा
 बाहोयथाराज्यंत्वयाश्रुवि ७ भुज्यतेनतथाऽन्येनकेनाऽपिपृथिवीभृता ॥ पुराभुक्तंनकोप्यग्रेभोक्ष्यतिपृथिवीपतिः ८ अन्यत्तेऽत्रमहर्द्वैर्यमेकपत्नीव्रतंप्रति ॥ दृष्ट्वातिविस्मय
 श्रितेजायतेमेरघूतम ९ कःसहेताऽत्रतारुण्यकामदावानलंतपः ॥ पदस्थेयौवनेचाऽपित्वमेवास्मिन्नतेक्षमः १० इतिव्यासवचःश्रुत्वारामोव्यासंवचोऽब्रवीत् ॥ मयात्रयःकृ
 ताःसंतिनियमामुनिसत्तम ११ मुखाद्विनिर्गतंवाक्यमेकमेवविनिश्चितम् ॥ नक्रियतेमृषातच्चनोच्यतेह्यपरंपुनः १२ अन्यत्सीतांविनाऽन्यास्त्रीकौसल्यासदृशमिमां ॥ नक्रियते
 परापत्नीमनसाऽपिनर्चितये १३ तथायंघातुमिच्छामिघाणेनैकेनकोपतः ॥ निहन्यतेतदैकेनानान्यंवाणंसृजाम्यहम् १४ इत्थंत्रयःकृतापूर्वनियमास्त्वत्रभोमुने ॥ सत्याएवमव
 त्वग्रेऽखंडितास्तववाक्यतः १५ तथैवास्त्वितिसोऽप्याहव्यासःश्रीराघवंतदा ॥ पुनराहमुनिःश्रीमान्व्यासःश्रीराघवंप्रति १६ एकपत्नीव्रतस्याऽस्यफलेनाऽपरजन्मनि ॥
 त्वंकृष्णरूपेणबन्हीनारीर्भोक्ष्यसिराघव १७ तन्मुनेर्वचनंश्रुत्वाविहस्यराघवोऽब्रवीत् ॥ बन्हीश्चकामिनीर्भोक्तुंकृष्णरूपधरोप्यहम् १८ द्वारकायांयदाज्येहिद्वापरेमुनिस
 त्तम ॥ येनव्रतेनदानेननियमेनाऽथवामुने १९ बहुनारीर्निश्चयेनप्राप्स्यामीतिवदस्वमाम् ॥ इतिरामवचःश्रुत्वाव्यासोराघवमब्रवीत् २० सम्यक्पृष्ठंत्वयारामदानंतेप्रवदाम्य
 हम् ॥ एकपत्नीव्रतादेवयद्यपित्वंचस्त्रीर्वहः २१ लभिष्यसितथाप्यदानंतववदाम्यहम् ॥ सीताभारसुवर्णेनमूर्तिमेकारघूतम २२ एवंषोडशमूर्तीश्चकारयत्वंपृथक्पृथ
 क् ॥ देहित्वंसरयूनद्यास्तीरेविप्रेभ्यःआदरात् २३ वस्त्रालंकारभूषाद्यैर्दक्षिणाभिश्चताःशुभाः ॥ अनेनबहुनारीस्त्वंलभिष्यस्यन्यजन्मनि २४ तथेतिराघवश्चाऽपि
 तीःकृत्वामनोरमाः ॥ ददौताःसरयूनद्यांब्राह्मणेभ्यस्तुषोडश २५ ततस्तेब्राह्मणास्तुष्टारामायाशीर्दुर्मुदा ॥ दत्तमेकगुणंराजनसहस्रगुणितंपुरा २६ अस्माकंवचना
 दानंफलंतवमविष्यति ॥ षोडशस्त्रीसहस्राणित्वंलभिष्यसिनिश्चयात् २७ तथास्त्वित्याहरामोऽपिततोविप्रान्ब्रवीत्सर्जयत् ॥ प्रणम्यपूजितंव्यासंददावाज्ञारघूदहः २८
 अथैकदारामचंद्रःसीतयासरयूतटे ॥ मधुमासेवस्रगेहेस्थितःक्रीडांचकारसः २९ एतस्मिन्नन्तरेज्योध्यांनानादेशनिवासिनः ॥ रामतीर्थेमधौस्नातुंसमाजग्मुःसहस्र

१ पृथगितिपाठः । २ मयाऽत्रयेइतिपाठः । ३ नक्रियेहं वरांपत्नीमितिपाठः ।

शः ३० सुरायक्षाःकिन्नराश्चगंधर्वाःपन्नगानगाः ॥ वल्लभश्चसरितःसर्वास्तीर्थानिमुनयोत्तपाः ३१ अप्सरसःपन्नगाश्चखगाःक्षेत्राणिवानराः ॥ अथैकदादेवपत्न्योज्ञात्वाऽ
 स्पृश्यांविदेहजाम् ३२ परस्परंताःसंमंथयनिशीथेराघवंप्रति ॥ समाजग्मुर्दिव्यवस्त्ररत्नाभरणभूषिताः ३३ रामसौंदर्यसंभ्रांताःकामबाणप्रपीडिताः ॥ तादृष्टारामदूता
 स्तेपप्रच्छुरक्षणस्थिताः ३४ यूयंकिमर्थसंप्राप्तानिशीथेऽत्रभयावहे ॥ कथयध्वंहेनःसर्वमाशंकांकुरुताऽत्रहि ३५ ताऊचूराघवंद्रुंसमायातावयंस्त्रियः ॥ अधुनाचे
 द्राघवस्यदर्शनंनभविष्यति ३६ जातोवधस्तदाऽस्माकंजीवितस्यनदीजले ॥ इतितासांवचःश्रुत्वादूतास्तेराघवंजवात् ३७ दास्यानिवेदयामासुःस्त्रीवृत्तंतत्सविस्त
 रम् ॥ श्रुत्वादासीमुखाद्रामःसैकतेमंचकेस्थितः ३८ समाहूयस्त्रियःसर्वाददर्शरघुनायकः ॥ ताश्चाऽपिदृष्ट्वाश्रीराममेनिरेकतकृत्यताम् ३९ ततस्ताराघवंनत्वालज्जया
 ऽधोमुखाःस्त्रियः ॥ पीडिताःकामबाणैश्चतस्थुःश्रीरामसन्निधौ ४० ताःपप्रच्छराघवोऽप्यागमनस्याऽथकारणम् ॥ ताराघवंतदामोचुःसर्ववेत्सित्वमश्वर ४१ ज्ञात्वा
 तासारांमचंद्रोद्भूतंप्राहताःपुनः ॥ एकपत्नीव्रतंमेऽस्तिचैतज्जन्मनिभोःस्त्रियः ४२ नज्ञेयंमेष्टृषावाक्यंगम्यतांस्वस्थलंजवात् ॥ मामृदधर्मोमद्राज्येराज्ञां वैनिरयप्रदः ४३
 इतिराघववाग्बाणैर्मित्रमर्मस्थलाःस्त्रियः ॥ ययुर्भूर्छाक्षणादेवसिकतायांसहस्रशः ४४ तामूर्च्छाविह्वलादृष्ट्वा रामोविह्वलमानसः ॥ नारीःसंतोषयन्प्राहहेनार्यःश्रूयतांमम ४५
 वाक्यंखेदापहंवोऽद्यद्वापरेकृष्णरूपपृक् ॥ अहंव्रजेभविष्यामिनन्दगोपेशपालिते ४६ तदादेवास्तुगोपालाभाविमद्वरदानतः ॥ भविष्यन्तिसुरेशश्चनन्दस्तत्रभविष्यति ४७
 भविष्यथतदायूयंगोपिकाःसकलाव्रजे ॥ युष्माकंपूरयिष्यामियथेच्छंवाञ्छितंतदा ४८ रासक्रीडांहियुष्माभिःकरिष्यामिनसंशयः ॥ वृंदावनेतुकालिंयासैकतेनिशि वैचि
 रम् ४९ भवध्वंस्वस्थचित्ताश्चगच्छध्वंस्वस्थलमुदा ॥ इतिरामवचोरूपसुधयाजीविताःस्त्रियः ५० किंचितुष्टहृदोरामंनत्वाजग्मुर्निजंस्थलम् ॥ एतस्मिन्नन्तरेतत्रमधुसूता
 नार्थमादरात् ५१ मायापुर्याःसमायातारम्यागुणवतीशुभा ॥ विष्णुदासउवाच ॥ कासाप्रोक्तागुणवतीकिंशीलाकस्यकन्यका ५२ तद्वदस्वसविस्तारंकस्याऽऽसी
 त्प्रमदापुरा ॥ इतिशिष्यवचःश्रुत्वारामदासोऽब्रवीत्पुनः ५३ ॥ इतिश्रीशतकोटिराम० आनन्दरामायणेवाल्मीकीयेविलासकांडेदेवपत्नीवरदानं नाम सप्तमः सर्गः ॥ ७ ॥
 श्रीरामदासउवाच ॥ आसीत्कृतयुगस्यांतेमायापुर्याद्विजोत्तमः ॥ आत्रेयोदेवशर्मैतिवेदवेदांगपारमः १ आतिथेयोऽग्निशुश्रूषीसौरव्रतपरायणः ॥ सूर्यमाराधयन्नित्यंसा
 ज्ञात्सूर्यइवाऽपरः २ तस्यातिवयसश्चासीन्नाम्नागुणवतीशुभा ॥ अपुत्रःसस्वाशिष्यायचन्द्रनाम्नेददौसुताम् ३ तमेवपुत्रवन्मेनेसचतंपितृवद्गती ॥ तौकदाचिद्वनं
 यातौकुशेध्महरणायवै ४ हिमाद्रिपादेवेगेनचेरतुस्तावितस्ततः ॥ तावतौराक्षसंचोरमपश्येतांपुरःस्थितम् ५ भयविह्वलसर्वांगावसमर्थोपलायितुम् ॥ निहतौरक्षसा
 तेनकृतांतसमरूपिणा ६ तौतत्क्षेत्रप्रभावेणवर्मशीलतयापुनः ॥ वैकुण्ठश्रुवनंयातौनीतौविष्णुगणैस्तदा ७ यावज्जीवंतुयत्ताभ्यांसूर्यपूजादिकंलुप्तम् ॥ कर्म
 णातेनसन्तुष्टौविष्णुस्ताभ्यांबभूवह ८ शैवाःसौराश्चगणेशवैष्णवाःशक्तिपूजकाः ॥ तमेवप्राशुवन्तीहवर्षापःसागरंयथा ९ एकःसपंचधाजातःक्रिययानामभिःकिल ॥

देवदत्तोयथाकाश्चित्पुत्राद्याह्वाननामभिः १० ततश्चतौतद्वचनाधिवासिनौविमानयातौरविवर्चसाबुधौ ॥ तनुल्यरूपौहरिसन्निधानगौदिव्यांगनाचन्दनभोगभोगिनौ ॥
 ११ ततोऽगुणवतीशुक्लारक्षसानिहताबुधौ ॥ पितृमर्त्यजदुःखार्ताविललापभृशातुरा १२ साग्रहोपस्करान्तर्वाञ्चिकीयशुभकर्मकृत् ॥ तयोश्चक्रेयथाशक्तिपरलोकक्रियां
 तदा १३ तस्मिन्नेवपुरेवासंचकेप्रसृतजीविनो ॥ विष्णुमक्तिपराशांतासत्यशौचाजितेन्द्रिया १४ व्रताष्टकंतयासम्यगाजन्ममरणात्कृतम् ॥ एकादशीव्रतंसम्यक्सेवनं
 कार्तिकस्यच १५ माघेचैत्रेमाघवेऽपेक्षानानिप्रतिवत्सरम् ॥ संभार्जनंविष्णुमेहेस्वस्तिकादिनिवेशनम् १६ नित्यंविष्णोःपूजनंचभक्त्यातत्परमानसा ॥ इत्थंव्रताष्ट
 कंसम्यक्साचकारातिभक्तिः १७ एकदासागुणवतीपौराणिकमुखेनहि ॥ श्रुत्वामहत्फलंशेष्यसाकेतेसरयूजले १८ चैत्रस्नानस्यकैवल्यदायकंजनसंयुता ॥ ययौश्री
 रामनगरीरामतीर्थेऽवसच्छुभा १९ सैकदाराघवंद्रुंसरयूसैकतस्थितम् ॥ वासोगेहेरहःपत्न्याययौबन्धुपमन्वितम् २० पूजापात्राणिहस्ताभ्यांविभ्रतीद्वारसंस्थिता ॥
 प्रतीहारेणरामायवेदितासाविवेशह २१ वासोगेहंददर्शाऽथसीतियारघुनायकम् ॥ रत्नमंचकसंलग्नघृताघोकोपवर्णम् २२ क्रीडन्तंसारिभिःपाशैःसीतयालक्ष्मणेनच ॥
 कैकेयीतनयाम्यांचसखीभिःपरिवारितम् २३ मयूरपिच्छसंभूतचामरैःपरिवीजितम् ॥ रत्नचित्ररुक्मभवेनपुरेपदयोर्वरे २४ विभ्रन्तरशनांकटशरत्नरुक्मविभूषि
 ताम् ॥ रत्नरुक्मभवेदिव्यकंकणेकरयोर्वरे २५ विभ्रन्तंभुजयोर्दिव्यकेयूरेरत्नभूषिते ॥ कंठदेशेकौस्तुभंचहृदिचिंतामणिंशुभम् २६ विभ्रन्तंविविधान्धारान्तरत्न
 माणिक्यनिर्मितान् ॥ तथाजालरुक्मजाश्चमुक्ताहारान्विचित्रितान् २७ तुलसीकाष्ठहारांश्चपुष्पहाराननेकशः ॥ प्रवालमणिहारांश्चगृन्थलाःकांचनोद्भवाः २८ पद
 कानिविचित्राणिरत्नमाणिक्यवंत्यपि ॥ रंभाफलाब्जसदृशानलंकारान्विचित्रितान् २९ रत्नमाणिक्यसंयुक्तान्मुकुरैरतिमंडितान् ॥ नीलमारकतैश्चित्रान्प्राभनामां
 कितानापि ३० अंगुलीष्वपिविभ्रन्तंहस्तयोर्मुद्रिकाःशुभाः ॥ रत्नमाणिक्यमुक्ताभिश्चित्रितारुक्मनिर्मिताः ३१ रामनामांकिताश्चापिपवित्राण्युज्ज्वलानिहि ॥ र
 त्नुक्ताहेममयेकर्णयोःकुंडलेवरे ३२ विभ्रन्तंमहिसादृश्यानलंकाराननेकशः ॥ विभ्रन्तरविसादृश्यंमुकुटंरत्नचित्रितम् ३३ नानामणिसमायुक्तंकलशैरतिशोभितम् ॥
 मुक्ताप्रवालवैडूर्ययुक्तंहेममयंवरम् ३४ एवंगुणवतीरामंकोटिसूर्यसमप्रभम् ॥ हेमवर्णमहारम्यंकंजपत्रायतेक्षणम् ३५ सोमाननंकंजहस्तंबद्धातंप्रणनामसा ॥ तांसमु
 त्थापयद्रामस्तयासम्यक्प्रपूजितः ३६ तद्वैतरुपहाराद्यैःसुप्रीतस्तांतदाऽब्रवीत् ॥ वरंवरयमामद्यतेमनासिवर्तते ३७ इतिरामवचःश्रुत्वासातृष्टाराममब्रवीत् ॥ रामरा
 जीवपत्राक्षयथेयास्तेसहस्रशः ३८ दास्यःसंतितथामांत्वमंगीकर्तुमिहार्हसि ॥ इतितद्वचनंश्रुत्वााराधवःप्राहसस्मितः ३९ कथंत्वंब्राह्मणीचेत्यंवदस्यऽद्यशुभवते ॥
 मत्सेवांकर्तुमिच्छास्तिवतर्हिबदाम्यहम् ४० गृणुष्वत्वंगुणवतिकृष्णरूपधरोद्ग्रहम् ॥ द्वापरेद्वारिकायांहिभविष्याम्यन्यजन्मनि ४१ भजिष्यसितदामांत्वंस्त्रीरू
 पेणनसंशयः ॥ सत्राजिदेवशर्मातिभविष्यतिपितापुनः ४२ यश्चन्द्रनामासोऽङ्कुरोभविष्यतिसत्त्वामम् ॥ सत्यभामेतिनाम्नात्वंभविष्यसिप्रियामम् ४३ तदाकुहज्ज्वा
 स्यंमेयतेमनसिवर्तते ॥ इतिरामवचःश्रुत्वातृष्टागुणवतीमुहुः ४४ नत्वाश्रीाराधवंसीतांययौस्वीयस्थलंप्रति ॥ चैत्रस्नानानन्तरंसाहरिद्वारंययौजनैः ४५ आयुःशे

पंसमाध्यास्थगेगायांकुणपनिजम् ॥ सज्वरंस्नानसमयेत्यक्त्वानाकंचिरंगता ४६ ततःकालांतरेणासीत्सत्राजितनयाभुवि ॥ बभूवपत्नीकृष्णस्यद्वापरद्वारिकापुरि ४७
 एकदार्पिगलानांविश्यारात्रौविनिद्रितम् ॥ सीतयादिव्यपर्यंकेययौसाराधवरंरुः ४८ विहायनूपुरादीनिस्वनवंतिपदोःशनैः ॥ इतस्ततोनिरीक्षन्तीदिव्यवस्त्रादिभू
 पिता ४९ सीतामयात्प्रकंपन्तीकामवाणप्रपीडिता ॥ मण्डितापुष्पमालाद्यैर्भूषणैरतिशोभिता ५० अज्ञाताद्वारपालैस्सानिद्रितैर्मचक्ययौ ॥ स्वकरेणपदस्पर्शकृत्वा
 रामंप्रबोधयत् ५१ तदाप्रबुद्धःश्रीरामस्तांददर्शपुरःस्थिताम् ॥ साष्टत्वातत्पदेगाढंप्रार्थयामासराधवम् ५२ रामराजीवपत्राक्षमयातेऽद्यांपराधितम् ॥ त्वंक्षमस्व
 कृपाकृत्वामयिचानुग्रहंकरु ५३ ततस्यावचनंश्रुत्वाज्ञात्वाकामप्रपीडिताम् ॥ तांसमाश्वासितुंप्राहराधवःकञ्जलोचनाम् ५४ एकपत्नीव्रतंमेऽस्मिन्भवेत्वंवेत्सिपिं
 गले ॥ अतस्त्वत्कामपूर्यर्थंवदामितच्छृणुष्वहि ५५ यदाऽहंमथुरामग्रेवजाच्छ्रीकृष्णरूपपटम् ॥ यास्यामिमातुलंकंसंहत्वास्थास्यामितपुरीम् ५६ तदाभजिष्य
 सित्वंमांकुञ्जारूपेणपिगले ॥ गच्छदासीस्वरूपेणतिष्ठत्वंकंसवेश्मनि ५७ आयुःक्षयेत्विमंदेहंविमृज्यबहुभुक्तकम् ॥ इत्युक्त्वापिगलारामोददावाज्ञांभयात्स्त्रियः ५८
 शिष्यामासद्वारस्थानदासानदासीर्विनिद्रिताः ॥ ततःसीतांप्रबोध्याथवेश्यावृत्तंन्यवेदयत् ५९ तच्छ्रुत्वाजानकीरुष्टात्यक्त्वापर्यंकमुत्तमम् ॥ राधवंप्राहसकोधाकथं
 नाहंप्रबोधिता ६० तदैवाज्यमयाज्ञातमेकपत्नीव्रतंमृषा ॥ भुक्त्वाऽऽदौपिगलांतूर्ण्णीत्वयाहंबोधिताततः ६१ तांविमृज्यचिरादद्यज्ञातंतेधरितंभया ॥ मृषा
 त्वयाप्रतिज्ञातंपुराव्यासमुनेःपुरः ६२ एकपत्नीव्रतंमेऽस्तिक्रौसल्यासदृशीमम ॥ अन्यास्त्रीतिमृषावाक्यंकथंसेत्वंपुनःपुनः ६३ क्वगतंतद्वचस्तेऽद्यक्वगतंतद्व्रतंत
 व ॥ अद्यैवजीवितंस्वीयंत्यजामिसरयूजले ६४ वेश्यायाःपृष्ठसंलग्नांशय्यांनाहंस्पृशाम्यहम् ॥ वेश्यासक्तंस्वामिनंत्वाहंद्वाद्देषोभवेत्त्वयि ६५ मृतायांभयियद्वा
 व्यंवेश्यासक्तस्यतेभवेत् ॥ वेश्यासक्तपार्थिवस्यचिरंराज्यंनतिष्ठति ६६ इत्युक्त्वाराधवंनत्वादेहत्यागार्थमुद्यता ॥ ययौवेगेनसरयूंवस्त्रगेहात्तडित्प्रभा ६७ गच्छं
 तीराधवोदृष्ट्वाभुक्तकच्छःप्रदुद्रवे ॥ संप्रमाज्जानकींष्टत्वाभुजाभ्यांसैकतेऽमले ६८ अब्रवीन्मथुरंवाक्यंमारुष्ट्वंविदेहजे ॥ शृणुष्ववचनंमेत्वंदिव्यंतेप्रवदाम्यहम् ६९
 मयितेशपथैरद्यप्रत्ययोनभविष्यति ॥ दुर्घटंयद्ब्रवीषित्वंतदिव्यंप्रवदाम्यहम् ७० वदशीघ्रंजनकजेमाक्रोधंभजमामिनि ॥ इतिरामवचःश्रुत्वाजानकीप्राहराधवम् ७१
 ॥ जानक्युवाच ॥ रामब्रूयामहंकिंतेयेनदिव्यंददापिमे ॥ अनलस्त्वन्मुखोद्धूतोनयनेशशिभास्करो ७२ वासस्तेजलधौरामपृथ्वीयंविष्टतात्वया ॥ शेषस्तल्पस्त
 वैवाऽयंलक्ष्मणस्तिष्ठतेबहिः ७३ शस्त्राणित्वंनखजानिसर्वाण्यत्रनसंशयः ॥ यद्यत्पश्यामितत्सर्वतवरूपंनसंशयः ७४ नदुर्घटंतेदिव्यार्थंकिंचित्पश्यामिराधव ॥
 किंब्रूयामधुनातेऽत्रयेनमेप्रत्ययोभवेत् ७५ एकमेवाऽस्तिजानेहंतत्कुरुष्वरघूतम ॥ इदानीमेवस्वगुरुंसमाहूयरघूद्वह ७६ पदयोस्तस्यशपथंकृत्वातेप्रत्ययोमम ॥
 भविष्यतिनसंदेहस्तंकुरुष्वरघूतम ७७ इतिसीतावचःश्रुत्वाप्रहस्यरघुनंदनः ॥ दास्यासौमित्रिमाहूयवसिष्ठंप्रेषयत्तदा ७८ लक्ष्मणःशिविकारूढःपुरद्वारांतिकंययौ ॥

१ त्वंमुखोद्धूतान्वासन्सर्वाण्यनेकशक्तिपाठः ।

रामवाक्याद्वारपोऽपि द्वारमुद्गाटयत्तदा ७९ गत्वा पुनर्लक्ष्मणः सगुरोर्द्वारिस्थिरोऽभवत् ॥ वसिष्ठद्वारपोदास्यावसिष्ठाय न्यवेदयत् ८० निशीथेलक्ष्मणं द्वारमागतं त्वि-
 तिसंभ्रमात् ॥ अरुंधत्यावसिष्ठोऽपि तच्छ्रुत्वा विव्हलोऽभवत् ८१ निशीथेलक्ष्मणश्चात्र किमर्थमांसागतः ॥ इति विव्हलचित्तः स समाहूया स्थलक्ष्मणम् ८२ पप्रच्छ
 गमनस्याऽथ कारणमुनि सत्तमः ॥ तं तत्वालक्ष्मणः प्राहरामेण स्मारितोऽसिद्धि ८३ कारणं नात्र जानामि स मुत्तिष्ठाधुनैव हि ॥ शिविकातिष्ठते द्वाराद्वहिस्ते मुनि सत्तम ८४
 इति श्रुत्वा रामवाक्यादरुंधत्याऽतिप्रार्थितः ॥ शिविकायामरुंधत्यास्थित्वा शीघ्रं ययौ गुरुः ८५ तत्पृष्ठे शिविकासंस्थः सौमित्रिस्त्वरितो ययौ ॥ रत्नदीपप्रकाशैश्च वेष्टितो
 वेत्रपाणिभिः ८६ समागतं गुरुं ज्ञात्वा प्रत्युद्गम्य रघूत्तमः ॥ दत्त्वा सनं वसिष्ठाय सीतया प्रणनामसः ८७ कृत्वा पूजां सविस्तारं वस्त्रैराभरणादिभिः ॥ कथयामास सकलं पि-
 गलवृत्तमादरात् ८८ कथयामास सीतायाः क्रोधवाक्यान् अपि प्रभुः ॥ दिव्यं दातुं न किंचिच्च दृष्ट्वा न्यतसीतयामम् ८९ विनिश्चितं ते पदयोर्दिव्यं तत्ते वदाम्यहम् ॥ मनसाऽपि
 न भुक्ता सामयावेश्याथवापरा ९० इदं चेद्वचनं सत्यं स्पृशामि तर्हित्व तपदे ॥ इत्युक्त्वा राघवः शीघ्रं वसिष्ठपदयोः करौ ९१ स्वीयौ संस्थाप्य शिरसा प्रणनाम गुरुं पुनः ॥ तद्दृष्ट्वा ल-
 जिता सीता ज्ञात्वा शुद्धं रघूत्तमम् ९२ प्रणम्य मेऽपराधं तं क्षमस्वेति प्रसादयत् ॥ ततः सीता गुरोः पत्न्यैर्ददौ चित्राणि भक्तितः ९३ भूषणानि वराण्येव दिव्यवस्त्राणि सादरम् ॥
 रामेण पूजितश्चापि वसिष्ठः पूर्ववत्स्त्रिया ९४ सहितः शिविकासंस्थस्तुष्टः स्वीयं गृहं ययौ ॥ ततः सीतां समाभिगम्य रामो निद्रां चकार सः ९५ प्रभाते पि गलांदास्या समाहूयाऽथ
 जानकी ॥ विष्णुं कृत्वा सखीभिस्तां ताडयामास बंधिताम् ९६ सति वाचतदवेश्यां यस्मान्मेघापराधितम् ॥ भविष्यसि त्रिकालं मथुरायामिह कुत्सिता ९७ वेश्याया
 प्रार्थिता प्रादुर्लभस्त्वामुद्धरिष्यति ॥ श्रुत्वा तां बंधितावेश्यां मोचयामास राघवः ९८ एवं नानाकौतुकानि चकार रघुनंदनः ॥ सीतां संरंजयामास स्वचरित्रैर्भनोरमैः ९९
 इति श्रीशत० श्रीम० वा० वि० सीताकोषवर्णनं नामाष्टमः सर्गः ॥ ८ ॥ श्रीरायदास उवाच ॥ एकदा सीतयारामः कुरुक्षेत्रं स्वबंधुभिः ॥ ययौ श्रूयौ परागे वै द्रातुं पुष्पकं संस्थितः
 १ तत्र देवाः सगन्धर्वाः किन्नराः पन्नगाययुः ॥ नानाऽश्रवेभ्यो मुनयः पार्थिवश्च सहस्रशः २ तत्र स्रज्जालारवौ ग्रस्ते राघवः सीतया सह ॥ चकार नानादानानि हस्त्युत्तरथवाजि-
 नाम् ३ ततस्ते पार्थिवः सर्वे नानोपायनपाणयः ॥ ययुस्ते राघवं द्रुं राजपत्न्यश्च जानकीम् ४ अथ सीताराजपत्नीः समाभिगम्य वरासने ॥ सखीभिर्मुनिदारैश्च सुखं चोपावि-
 शतदा ५ एतस्मिन्नन्तरे तत्र सीतया पूजिता स्थिता ॥ लोपामुद्राऽर्च्य द्वाक्यं जानकीं रंजयन्मुदा ६ हे सीते किं जनयने धन्यासि गजगामिनि ॥ किंचिद्दुर्णयरामस्य पौरुषं श्रु-
 तितोषदम् ७ ततस्यावचनं श्रुत्वा वर्णयामास जानकी ॥ स्वपाणिग्रहणात्पत्युः कुरुक्षेत्रावधिकथाम् ८ लोपामुद्रापितच्छ्रुत्वा विव्हलस्य प्रादुर्लभं जानकीम् ॥ सर्वयोग्यं कृतं सीते
 राघवेण महात्मना ९ एक एव वृथा क्लेशः कृतस्तेनेति वेश्याहम् ॥ महान् श्रमः सेतुबंधे किमर्थमिह कृतः पुरा १० कथं न काथितं कुम्भजन्मने राघवेण हि ॥ क्षणात्तं बुलुके कृत्वा पीत्वे
 मंलवर्णार्णवम् ११ शुष्कं कृत्वा कपीन्मार्गो भविष्यदत एव हि ॥ वृथा ते श्रमिताः सर्वे वानराः सेतुबंधने १२ इति तस्यावचः श्रुत्वा सगर्वं जानकी तदा ॥ लोपामुद्रां वि-
 हस्या ह लोपामुद्रे पतिवते १३ सम्यक् कृतं राघवेण तस्मै तोर्वंधनं वरम् ॥ तत्कारणं वदाम्यद्य गृणु त्वं स्वस्थमानसा १४ गृणु त्विमां समायाताम द्वाक्यं पार्थिवस्त्रियः ॥

बाणेनशोषणीयश्चेत्सागरोराधवेणहि १५ भविष्यन्तितदाहत्याबहवश्चेतिशंकितम् ॥ उल्लंघनीयोजलधिश्वेद्रामेणविहायसा १६ तदारामंमनुष्यंचकथंज्ञास्यतिरावणः ॥
 हनुमत्पुष्टमारुह्यगन्तव्यंचेत्यरेतटे १७ लंकांप्रतितदारामपौरुषंकिंवदन्तिहि ॥ यदितीर्त्वाप्रगन्तव्यंबाहुभ्यांराधवेणहि १८ नोल्लंघनीयंविप्रस्यमूत्रंचेतिविशंकितम् ॥
 चेन्मुनिःकुंभजन्मवैप्रार्थनीयःपतिस्तव १९ रामेणचुलुर्ककर्तुतदातल्लवणाबुधेः ॥ मंत्रितंराधवेणाऽपितदाहृदिसविस्तरम् २० पीतोऽयंजलधिःपूर्वश्रुतंक्रोधादगस्ति
 ना ॥ मूत्रद्वारादहिस्त्यक्तोयस्मात्क्षारत्वमागतः २१ सर्वदामूत्रवत्क्षारःसकथंपातुमर्हति ॥ सऋषिर्ममवाक्येनचुलुर्कंकरिष्यति २२ भविष्यतिममाकीर्तिःसर्वत्रजगती
 तले ॥ मूत्रपानंब्राह्मणेनस्वकार्यार्थनिजोक्तिभिः २३ कारितंयेनरामेणसोऽयंचेतीवशंकितः ॥ नमुनिंप्रार्थयामासराधवोधर्मतत्परः २४ एवंसमंन्यरामेणस्वकीर्त्यैसे
 तुबंधनम् ॥ कृतंकेनाऽपिनकृतंनकोप्यग्रेकरिष्यति २५ येनरामेणजलधौशिलाःसंतारिताःपुरा ॥ सोऽयंदाशरथीरामश्चेतिख्यातिंगतोश्रुवि २६ इतिसीतावचोभिः
 सालोपासुद्राजितातदा ॥ तूष्णीमासक्षणंनारीसभायांलज्जिताऽभवत् २७ ततोविहस्यैवेदीलोपासुद्रांप्रपूजयत् ॥ मुनिपत्नीश्चसंपूज्यप्रार्थयामासतांमुहुः २८ मया
 ऽपराधितंतेऽद्यतत्क्षमस्वपतिव्रते ॥ स्नेहात्प्रसंगतश्चोक्तंत्वदग्रेरामपौरुषम् २९ त्वद्वर्तुराशिषारामेपौरुषंचेतिवेद्म्यहम् ॥ इतिसंप्रार्थ्यताःसर्वामुनिपत्नीर्विसर्जयत् ३०
 पूजितानृपपत्नीभिर्ययौसीतारघूतमम् ॥ ततोरामोऽपिपृथ्वीशैःपूजितोगजवाजिभिः ३१ ययौसनगरीतुष्टःसीतयागरुडोस्थितः ॥ येयेसमागतास्तत्रकुरुक्षेत्रेवविग्रहे
 ३२ तेसर्वेस्वस्थलंजगमूरामदर्शनहर्षिताः ॥ रामोऽपिनगरीमध्येपुरस्त्रीभिर्मुहुःपथि ३३ नीराजितःकुंभदीपैर्ययौनिजगृहमुदा ॥ रेमेजनकनांदिन्याचिरकालंयथासु
 खम् ३४ एवंरामेणसाकेतपुर्यामवनिकन्यया ॥ नानाक्रीडाकौतुकानि कृतान्यतिमहांत्यपि ३५ यथाकृताराधवेणसुखंक्रीडातुसीतया ॥ तथैवोर्मिलयारेभेलक्ष्म
 णोऽपियथासुखम् ३६ मांडव्याभरतश्चाऽपिरेमेरामोयथास्त्रिया ॥ तथैवश्रुतकीर्त्याऽपिशत्रुघ्नःक्रीडनंव्यधात् ३७ एवंतेस्वीयपत्नीभिःपौराःक्रीडाःप्रचक्रिरे ॥ नाना
 देशवासिनश्चनानाद्वीपनिवासिनः ३८ रेमिरेतेऽपिपत्नीभिःस्वीयाभिर्मुदिताःसुखम् ॥ सीतयाराधवोरेमेयथागौर्यासशंकरः ३९ रामेशासतिराज्येऽन्नकोऽपिजगती
 तले ॥ परदारारतोवेद्यागामीमादकवस्तुशुक् ४० नदरिद्रीनैवरोगीचिताग्रस्तोनविबुधः ॥ नपापात्माजडोनाऽस्तीन्नचोरोनाऽपिहिंसकः ४१ एवंशिष्यमयाप्रोक्तं
 विलासचरितंवरम् ॥ सीतयारामचन्द्रस्यसाकेतेसौख्यदंष्ट्रणाम् ४२ विलासकांडमेतद्वैयःपठिष्यतिमानवः ॥ प्रातःकालेचमध्याह्नेनिशायांरामसन्निधौ ४३ सज्ञेयो
 राधवःसाक्षादुविमानवरूपपृष्ठम् ॥ विलासकांडपठनाद्धनार्थंधनमाप्नुयात् ४४ भोगानांप्रोतिभोगार्थीपुत्रार्थीपुत्रमाप्नुयात् ॥ विलासकांडमेतद्वैरामभक्त्यैकमानसः ॥
 यःशृणोतिनरःकश्चित्सुखंप्राप्नुयादुर्वि ४५ विलासकांडश्रवणान्नरःपापात्प्रमुच्यते ॥ विलासकांडपरमंरम्यंजनमनोहरम् ४६ आनंददायकंचित्रंश्रुतिसौख्यप्रदंमहत् ॥
 येपठंत्यथशृण्वंतिसर्वांन्क्रामानलभंतिते ४७ धर्मार्थीप्राप्नुयाद्धर्मान्धनार्थीप्राप्नुयाच्छ्रियम् ॥ कामानांप्रोतिकाप्तार्थीमोक्षार्थीमोक्षमाप्नुयात् ४८ निशायांमंचकेस्थि
 त्वानिजपत्न्यापठेत्तुयः ॥ विलासकांडंषण्मासंतस्यपुत्रोभविष्यति ४९ अथवामंचकेव्यासंसन्निवेश्याऽथतत्पुरः ॥ द्वितीयेमंचकेस्थित्वास्वयंदयितयासह ५० यःशृ

णोतिनिशायाहिविलासाख्यमनोरमम् ॥ पृतत्कांडपवित्रं च नवमासान् पुनः पुनः ५१ तस्यापुत्रस्य पुत्रः स्यान्नात्र कार्या विचारणा ॥ पुत्रार्थमेव श्रोतव्यं मञ्चकेषु
 पविश्य च ५२ श्रोतव्यं नान्यकामेषु मंचकस्थैर्नैकदा ॥ विलासकांडमेतद्वैष्णविकायाः पठेन्नरः ५३ सभार्याप्राप्तुयाद्रम्यां नवमासैर्न संशयः ॥ कुमारीशृणुया
 देतत्पत्यर्थं कांडमुत्तमम् ५४ पुनः पुनस्तुषण्मासं लभियति वरं पतिम् ॥ विलासकांडमेतद्वैष्णविकायाः शृण्वन्ति वराः स्त्रियः ५५ सौभाग्यलक्ष्म्या न कदाता विहीना भवन्ति हि ॥
 भर्तुरायुष्यवृद्धयर्थं स्त्रीभिश्च स्नानपूर्वकम् ॥ श्रवणीयं विलासाख्यमेतत्कांडमनोरमम् ५६ रम्यं विचित्रं मधुरं पवित्रं विलासकांडं हियथेक्षुदंडम् ॥ पाठादिना पापचय
 प्रदण्डं धमककुण्डं भवरोगदण्डम् ५७ ॥ इति श्रीशतकोटिरामचरितार्तगत श्रीमदानन्दरामायणे वाल्मीकीये विलासकांडे कुरुक्षेत्रयात्रावर्णनं नाम नवमः सर्गः ॥ ९ ॥
 ॥ विलासकांडे सर्गा आनंदरामायणे नैवेद्योद्दिष्टाः ॥ अष्टसप्तत्युत्तराः षट्शतश्लोकाः पापनुदः प्रोक्ताः ॥ १ ॥

श्लोकः प्रथमः सर्गः ८५ द्वितीयः सर्गः ७४ तृतीयः सर्गः ८२ चतुर्थः सर्गः ५२ पंचमः सर्गः ७३ षष्ठः सर्गः ५७
 सप्तमः सर्गः ५७ अष्टमः सर्गः ५५ नवमः सर्गः ५७ ॥ अंशः ६७५ ॥

॥ इति श्रीमदानन्दरामायणे विलासकाण्डं समाप्तम् ॥

॥ इति श्रीमदानन्दरामायणे विलासकाण्डं समाप्तम् ॥

॥ अथ श्रीमदानंदरामायणे जन्मकांडं प्रारभ्यते ॥

82

जन्मकांडम् ५

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ श्रीसीतारामचंद्राभ्यांनमः ॥ ॥ श्रीरामदासउवाच ॥ अथरामःसीतयाससाकेतेवंधुमिश्चिरम् ॥ क्रीडांचकारविविधांदुर्लभांत्रिदशैरपि १
 एकदाराधुवीरस्तुसौतर्वर्त्नीविदेहजाम् ॥ ज्ञात्वाधात्रीमुखानुष्टेददौदानान्यनेकशः २ ब्राह्मणान्भोजयामासकोटिशःप्रत्यहमुदा ॥ चकारनानालंकारान्ब्रवीन्नात्रत्नानोर्भ
 तान् ३ सीतायैदिव्यवासांसिहेमतन्तूद्भवानिच ॥ हरितान्यथपीतानिरक्तानिचित्रितान्यपि ४ कारयित्वाऽथकुशलैर्जनैःसूक्ष्माणिराधवः ॥ विस्तृतान्यतिदीर्घाणिपु
 ष्पवत्सुलघून्यपि ५ महार्घाण्यतिरम्याणिददौपत्न्यैमुदान्वितः ॥ अथमासेद्वितीयेऽन्हिरामोद्विजवरैःसह ६ वसिष्ठेनपुंसवनसंस्कारंविधिपूर्वकम् ॥ सचकारोत्सवैर्दि
 व्यैःसीतायाःपरमादरात् ७ सुमेधांजनकंचापिसमाहूयसविस्तरम् ॥ जनकःपरमस्तुष्टःसौतर्वर्त्नीनिजांस्तुताम् ८ दृष्ट्वापुंसवनोत्साहेसीतारामौप्रपूजयत् ॥ नानालंका
 रवासांसिहेमतन्तूद्भवानिच ९ हरितान्यथपीतानिसूक्ष्माण्यऽथलघूनिच ॥ विस्तीर्णान्यऽथदीर्घाणिसीतायैसददौमुदा १० हस्त्युग्रंथतुरगान्दासीर्दासान्मनोगमान् ॥
 शिबिकाश्वाऽपिवासांसिददौरामायसादरम् ११ एवंसंपूज्यश्रीरामंसीतांचजनकःस्त्रिया ॥ सम्मानितोराघवेणययौस्वांमिथिलांपुरीम् १२ अथरामःसीतयासरेमेसन्तुष्ट
 मानसः ॥ गर्भातिभाराक्रांतासासीतासंन्यस्तभूषणा १३ पांडुवर्णाननादीनालशाऽपिनितरांबभौ ॥ एकदाराधवंधात्र्याःसूचयामासजानकी १४ ममेच्छाऽऽराममध्ये
 ऽधरंतुमस्तित्वयासह ॥ तथोपवनमध्येऽपिसाकेतनगराद्गहिः १५ तद्वात्र्यास्यात्प्रियावाक्यंश्रुत्वाचाहूयलक्ष्मणम् ॥ रामोऽब्रवीच्छुभांवाचंमधुरांस्मितपूर्विकाम् १६
 हेसौमित्रेऽद्यसीतायाजाताऽऽरामरूपहाऽस्तिहि ॥ मयारंतुंततस्त्वंहिस्त्वचितोऽसिमयाऽधुना १७ तथेतिरामवाक्यंसोऽप्युररीकृत्यलक्ष्मणः ॥ गत्वासमायामाहूयत्वरया
 माससेवकान् १८ चित्रोष्णीषान्वेष्टपाणीन्प्राहवाक्यंस्मिताननः ॥ कथनीयंहृदमध्येह्यारामंयातिजानकी १९ राघवेणततोयूयंवणिजंस्त्वरयंविति ॥ ततःसौमित्रिव
 चनाच्छ्रुत्वातेवेष्टपाणयः २० चित्रोष्णीषारुक्मदण्डाराजमार्गेचतुष्पथे ॥ हृष्टेवीथ्यामूर्ध्वहस्तास्तदाप्रोचुर्महास्वरैः २१ पौराश्रवणिजःसर्वेतथाऽन्येव्यवसायिनः ॥
 शृण्वंतुहृष्टहृदयाःसीतोद्यानंप्रगच्छति २२ राघवेणाऽन्यनुज्ञातैर्भवद्विर्गम्यतांपुरः ॥ एवंसर्वांन्निवेद्याऽथजग्मुस्तेलक्ष्मणंचराः २३ दूतानांज्ञापयामासपुनःसौमित्रिरा
 दरात् ॥ वासोगेहानिचित्राणिह्यारामेषुसमंततः २४ कल्पनीयानिवेगेनशोधनीयाशुभःशुभाः ॥ जलयंत्राणिसर्वाणिशोधनीयानिसादरम् २५ नानाभांगल्यवस्तूनि सु
 गंधीनिमहांतिच ॥ स्थापनीयानिवैतत्रवस्त्राण्यतिलघूनिच २६ एवमादीन्यनेकानिक्ल्पनीयानिसादरम् ॥ शृंगारणीयाःप्रासादाःसर्वेह्यारामसंभवाः २७ दिव्यवस्त्रे
 स्तोरणाद्यैर्भुक्तागुच्छैर्विराजिताः ॥ तथेतिदूतास्तेसर्वेतथाचकुस्त्वरान्विताः २८ लक्ष्मणोराधवंगत्वानत्वातंप्राहसादरम् ॥ उद्योगसमयोऽद्यैववर्ततेरघुनन्दन २९
 कुर्यांसिद्धिर्हिकियानंसीतायास्तववाविभो ॥ तत्सौमित्रेर्वचःश्रुत्वाजानकीराधवोऽब्रवीत् ३० सीतेयानंवदाऽद्यत्वंयतेमनसिरोचते ॥ तद्रामवचनंश्रुत्वाशिबिकांप्राहजान
 की ३१ रामोऽपिरोचयामासशिबिकामेवैतदा ॥ तच्छ्रुत्वालक्ष्मणश्चाऽपिशिबिकेरत्नभूषिते ३२ हेमतन्तूद्भवैर्वस्त्रैःसर्वत्रवेष्टितेशुभे ॥ आनयामासदूतैःसन्मुक्ताजा
 लविराजिते ३३ आरुरोहाथश्रीरामःशिबिकांपरयामुदा ॥ ततःसीतापांडुरांगीपरिमेयविभूषणा ३४ कृशांगयष्टिर्दासीमिदंतइस्ताययौशनैः ॥ शिबिकामारुरोहाथ

पृष्ठलग्नोपवर्हणा ३५ दासीभिर्विजिताचारपिष्टताघांकोपवर्हणा ॥ दधारशिबिकागुच्छं हेमतन्तुविनिर्मितम् ३६ विगुंफितंचमुक्ताभिःसीतास्वीयकरेणतम् ॥ मुक्ता
जालमवाक्षैश्चपश्यन्तीसामुहुर्मुहुः ३७ राजमार्गगतान्येवकौतुकानिसमन्ततः ॥ ददर्शनृत्यंवेश्यानांसखीभिःपरितोवृता ३८ ततस्तेबंधवःसर्वेबन्धुपत्न्यश्चमातरः ॥ शि
बिकासूपसंविष्टादिव्यासुचपृथक्पृथक् ३९ अग्नेतेभ्रातरस्सर्वेततस्सर्वाश्चमातरः ॥ सीताद्याबन्धुपत्न्यश्चसर्वेषांपुरतोगुरुः ४० एवंप्रययुस्सर्वेपश्यन्तोराघवंमुहुः ॥ ननु
तुर्वारनार्यश्चनेदुर्वाद्यान्यनेकशः ४१ तुष्टुर्बुद्धेदेनस्सर्वेसीतांचरघुनायकम् ॥ एवंनानासमुत्साहैरारामंसययौमुदा ४२ राघवःसीतयायुक्तःसैन्यैःसर्वत्रवेष्टितः ॥ विवेश
वासोगेहंससीतोरघुनन्दनः ४२ वासोगेहेषुसर्वेततस्थुःपौराःसमन्ततः ॥ हृष्टाःसमन्ततश्चासन्नन्तुर्वारयोधितः ४४ वासोगेहस्यसीमायाभित्तयोवस्त्रनिर्मिताः ॥ पंचक्रो
शमितायामाश्वासत्राविस्तारतोऽपिच ४५ पंचक्रोशमिताऽऽरामेयत्ररेमेविदेहजा ॥ ददर्शजानकीसम्यगारामंनृपसौख्यदम् ४६ रसालयंरसालैस्तैरशोकैःशोकवारणम् ॥
तालैस्तमालैर्हिन्तालैःशलैःसर्वत्रशालितम् ४७ खपुरैःखपुराकारंश्रीफलैःश्रीफलंकिल ॥ गुरुश्रियंत्वगुरुभिःकपिपिंगंकपित्थकैः ४८ वनश्रियःकुचाकारैर्लकुचैश्चमनो
रमम् ॥ सुवाफलसमारंभिरंमामिःपरिभासितम् ४९ सुरंगैश्चापिनारिगैरंगमंडपत्रच्छिप्रः ॥ वानरैश्चाऽपिजबीरैर्बोजपूरैःप्रपूरितम् ५० मंदादोलितकर्पूरकदलीद
लसंज्ञया ॥ विश्रामायश्रमापन्नानाह्वयंतमिवाध्वगान् ५१ पुन्नागइवपुन्नागपल्लवैःकरपल्लवैः ॥ कलयंतमिवालेलेर्मल्लिकास्तवकस्तनम् ५२ विदीर्णदाडिमैःस्वातंदर्श
यंतनुरागवत् ॥ माधवीधवरूपेणश्लिष्यंतमिवकानने ५३ उदुंबरेरंवरगैरनंतफलशालिभिः ॥ ब्रह्माडकोटिबिभ्रंतमनंतमिवसर्वतः ५४ पनसैर्वननासाभैःशुकनासैःपला
शकैः ॥ फलाशनाद्विरहिणांपत्रत्यक्तैरिवावृतम् ५५ कंदववादिनोनीपान्दृष्टाकंदकैरिव ॥ समंततोभ्राजमानंकंदवककंदवकैः ५६ नमेरुभिश्चमेरोश्चाशिखरैरिव
राजितम् ॥ राजादनैश्चमदनैःसदनैरिवकामिनाम् ५७ समंततःपटुवटैरुच्चैःपटकुटीरुतम् ॥ कुटजैस्तवकैर्भातमविष्टितवकैरिव ५८ करमदैःकरीरैश्चकरंजैश्चकंद
वकैः ॥ सहस्रकरवद्भातमर्थिप्रत्युद्गतैःकरैः ५९ नीराजितमिवोदीपैराजचंपककोरकैः ॥ सपुष्पशाल्मलीभिश्चजितपद्माकरश्रियम् ६० काचिच्चलदलैरुच्चैःकाचित्कां
चनकेतकैः ॥ लुतमालैर्नक्तमालैःशोभमानकाचितकाचित् ६१ कर्कषुबंधुजीवैश्चपुत्रजीवैर्विराजितम् ॥ सतिंदुर्केगुदीभिश्चकरुणैःकरुणालयम् ६२ गलन्मधूककुसुमै
र्धरारूपधरंहरम् ॥ स्वहस्तमुक्तमुक्ताभिरर्चयतमिवानिशम् ६३ सर्जार्जुनांजनैर्वाजैर्व्यजनैर्वाज्यमानवत् ॥ नालिकेरैःसखजूरैर्घृतच्छत्रमिवांबरे ६४ अमंदैःपिचुमंदै
श्चमंदारैःकोविदारकैः ॥ पाटलातिविणीघांटाशाखोटैःकरहाटकैः ६५ उदंडैश्चाऽपिशेडुंडैर्गुंडैर्गुणैर्विराजितम् ॥ बकुलैस्तिलकैश्चैवतिलकांकितमस्तकम् ६६ अक्षैःपु
क्षैःसलकीभिर्देवदारुहरिद्रुमैः ॥ सदाफलसदापुष्पवृक्षवह्निविराजितम् ६७ एलालवंगमरिचकुलंजनवनावृतम् ॥ जंब्वाभ्रातकभल्लातशेलुश्रीपार्णिर्वाणितम् ६८ शाकशं
खवनैरम्यंचंदनैरक्तचंदनैः ॥ हरीतकीकर्णिकारधात्रीवनविभूषितम् ६९ द्राक्षावल्लीनागवल्लीकैणावल्लीशतावृतम् ॥ मल्लिकायूथिकाकुंदमदयंतिसुगंधितम् ७० तुलसी

१ विश्रामयंतमापन्नानितिपाठः । २ अपिशोभितैःइतिपाठः । ३ सेडुंडैरेर्गुंडैर्गुणैरितिपाठः । ४ वनवल्लीतिपाठः ।

वृक्षखंडेश्वरशिखरगस्तिदुमेरुतम् ॥ अमरमरमालाभिर्भालतीभिर्लंकृतम् ७१ अलिच्छलागतं कृष्णं गोपीरंतुमनेकशः ॥ सुगंधवातं सुखदं कामसञ्जनकं परम् ७२ ना
 नाभृगगणाकीर्णनानापक्षिनिनादितम् ॥ नानासरित्सरः स्रोतैः पल्वलैः परितो वृतम् ७३ उत्सृजंतमिवार्थवैपत्युष्पैरितस्ततः ॥ केकिकेकारवैर्दृष्टात्कुर्वंतस्वागतं
 किल ७४ एतादृशं सुपवनं जानकीतददर्शसा ॥ तुष्टाऽभूद्दर्शनेनैव विचचारत्विस्ततः ७५ ॥ इति श्रीशतकोटिरामचरितां तर्गतश्रीमदानंदरामायणे वाल्मीकीये जन्म
 कांडे प्रथमः सर्गः ॥ १ ॥ ॥ श्रीरामदास उवाच ॥ ॥ अथ सीताराघवेण रम्योपवनमूमिषु ॥ क्रीडाश्चकार विविधास्त्रिदशैरपि संस्तुताः १ कदावनांतः प्रासादे
 कदावस्त्रदृष्टेष्वपि ॥ कदाभ्रवृक्षच्छायायां कदापुष्पवनेषु सा २ कदासाजलयंत्राणां समीपस्य वरासने ॥ कदासरोवरतटे कदा नद्यास्तटेऽपि च ३ नौकास्थाशरयूतोये सा
 रामेणाऽकरोत् कदा ॥ कदारान्नौ जलक्रीडां सा दिवाऽपि कदा मुदा ४ कदा तटाके नौकास्था कदारं भावनेषु सा ॥ कदा वृक्षोर्ध्वमेहेषु कदा शरिरेष्वपि ५ कदा सा शर
 यूनद्यानिर्मितेषु दृष्टेषु सा ॥ कदा कृत्रिमगेहेषु पुष्पगेहेषु सा कदा ६ कदा सा चित्रशालायां पुष्पकेवा कदा मुदा ॥ कदा सा केतकीखंडे कदा कस्तंभसद्वानि ७ कदा नौको
 र्ध्वमेहस्था सरय्याः सैकते कदा ॥ एकस्तंभोर्ध्वमेहेऽपि सखीभिः परिवेष्टिता ८ कदारामेण रहसिकदां दोलकं संस्थिता ॥ पर्यंकचक्रमध्यस्था कदा सा दाडिर्भविने ९
 वृक्षसंवद्धपर्यंकं संस्थिता राघवेण हि ॥ चकार सा कदा क्रीडां पांडुरांगी पृथुदरी १० हरिद्वस्त्रयुतारक्तकुंकुमाजानकीबभौ ॥ गोपयित्वानिजं देहं सीता वृक्षदलैर्धनैः ११ च
 कारव्याकुलं रामं विनोदेन स्मितानना ॥ ज्ञात्वात्मानं राघवेण दृष्ट्वा सम्यग्विविच्य च १२ दुद्राव संभ्रमाद्रामं तत्कण्ठे दोलतेऽकरोत् ॥ एवं सीताराघवयोः क्रीडनं परमाहु
 तम् १३ विस्तारेणेह कोवकुंसमर्थः पृथिवीतले ॥ एकएव समर्थोऽभूद्वाल्मीकिर्मुनिसतमः १४ शतकोटिमितं येन चरितं वर्णितं तयोः ॥ सारं सारं मया यस्माद्दि
 विच्यत्वां प्रवर्ण्यते १५ वारस्त्रीणां कदा नृत्यं सीताऽऽरामे ददर्श सा ॥ कदा शुश्राव वाद्यानि मञ्जुलानि महांति च १६ कदा चित्रकथारम्याश्चंद्रजालानि वा कदा ॥
 कदा वंशारोहणादिकौतुकानि ददर्श सा १७ कदा स्तंभोद्भवं दिव्यं ददर्श कौतुकं महत् ॥ कदा कलानां कौशल्यं सूत्रबंधैर्विनिर्मितम् १८ कदा कृत्रिमहस्त्यादिनाना रूपाणि वैप
 तेः ॥ सीता ददर्श कुशैर्घृतान्यात्मयुतान्यपि १९ एवं सीताऽऽराममध्ये मासमेकं निनाय सा ॥ ययौरामेण नगरं नृत्यगीतादिभिः शनैः २० सौधस्थाभिः पुरस्त्रीभिर्वर्षिताकु
 सुमादिभिः ॥ नीराजिताकुंभदीपैर्दीपैर्दध्योद नोद्भवैः २१ माषतैलपर्वपाद्यैर्नाना बलिभिरादरात् ॥ ययौ निजदृष्टं सीताराघवेण प्रमन्विता २२ एवं नाना कौतुकैश्चना
 नादो हृदयपूरणैः ॥ रामस्तारं जयामास सा पिरामं स्वलीलया २३ षष्ठे मासे त्वय प्राप्ते सीताया राघवो मुदा ॥ सीमन्तोन्नयनं विप्रैर्वसिष्ठेन चकार सः २४ सुमेधाजनकं चाऽपि
 समाह्वयादरेण हि ॥ ददौ दानान्यनेकानि ब्राह्मणेभ्योरभूतमः २५ जनकः पूजयामास रामं स्त्रीबन्धुसंयुतम् ॥ कौशल्यादींश्चासकेतवासिनो वसनादिभिः २६ पौरांश्च
 सुहृदः सर्वे भोजनार्थं विदेहजाम् ॥ स्वस्वगेहं पृथग्विभूः श्रीरामादिभिरुत्सवैः २७ नानावाद्यनिनादैश्च वारस्त्रीनृत्यगायनैः ॥ स्त्रीमुक्तपुष्पवर्षाभिर्नाना कौतुकदर्शनैः २८

१ कृत्रिमहस्त्यादीति पाठः ।

नानादेशनिवासिन्यःकोटिशस्तानृपस्त्रियः ॥ समाजगुरयोध्यायांसाताद्रुमुदान्विताः २९ तासांसैन्यैश्चसर्वत्रवेष्टितानगरीविभौ ॥ ताःसर्वानृपपत्न्यश्चसीतायाःपर
मानवरान् ३० दोहदानपूरयामासुर्दिव्यान्नादिभिरादरात् ॥ ददुर्वस्त्राण्यलंकारान्दिव्याश्चित्रविचित्रितान् ३१ स्वस्वदेशोद्भवैर्दिव्यैर्नानावस्तुभिरादरात् ॥ जान
कीपूजयामासुस्ताःसर्वाःपार्थिवस्त्रियः ३२ स्थित्वातामासमेकंनुजगमुर्देशनिजनिजम् ॥ अथैकदातुश्रीरामःसुमेधांजनकंतथा ३३ सीतायाःपुरतःप्राहगुह्यंरहसिह
स्थितम् ॥ सीतामदृष्ट्वासांनिध्येऽगच्छन्निरहेणताम् ३४ मयागत्यतन्मुखेदुसुवयास्वास्थ्यमाप्यते ॥ आत्मानंविहलंदृष्ट्वासीतासांनिध्यमाश्रये ३५ अधुनाजा
नर्कादृष्ट्वाकामोमेऽतीवबाधते ॥ पंचमासोर्ध्वतःसंगमर्हयन्तिमुनीश्वराः ३६ प्रसूत्यग्रेपंचमासैस्त्रीस्वास्थ्यंप्राप्यतेपुनः ॥ पंचमासैर्विनासंगाहंपत्योःक्षीणतेरिता
३७ अत्रकिंकरणीयंहिवदत्तंश्वशुराऽद्यमाम् ॥ चेत्प्रेषणीयासीतेयंमिथिलांप्रतिवैमया ३८ तर्हितत्राऽपेमेगन्तुंमविष्यतिप्रमुच्यमः ॥ किंचित्कालंतुसीतायावियो
गोयेनमेभवेत् ३९ उपायःसविधातव्यश्चितितोऽस्तमयाऽपिच ॥ लोकापवादमीत्याऽहंरजकोक्तच्छलादपि ४० गंगायादक्षिणेतीरेवाल्मीकेराश्रमेऽशुभे ॥
त्यजामिजानकींशुद्धांकिंचित्कालांतरात्पुनः ४१ एनांसमानयिष्यामिप्रत्ययंमांप्रदास्यति ॥ ततोऽनयाचिरंकाळंतानाभोगान्पञ्चाम्यहम् ४२ जनकाऽद्यत्वया
तत्रनिजपत्न्यासुमेधया ॥ वाल्मीकेराश्रमेगत्वास्थेयंवर्षाणिपंचवै ४३ तयेत्यंगीचकाराऽयजनकोऽपिसुमेधया ॥ सीताप्यंगीचकाराऽयविहस्यतद्रचःपतेः ४४
अथरामोददावान्नांसस्त्रियंजनकमुदा ॥ सगत्वामिथिलाराज्येस्वीयंसंस्थाप्यमंत्रिणम् ४५ ययौसुमेधयाशीघ्रंवाल्मीकेराश्रममुदा ॥ किंचिद्वासीदाससैन्यवाजि
वारणवेष्टितः ४६ नानोपचारान्सीतार्थसंगृह्यशकटादिभिः ॥ चकारगेहंविपुलंवाल्मीकस्यसुखावहम् ४७ सर्वसंपत्तिसंयुक्तं बहुगोमहिषायुतम् ॥ पूरितं
धान्यसंघैश्चस्त्रैरामरणादिभिः ४८ कासारोपवनारामपुष्पवाटिशतावृतम् ॥ गवाक्षैश्चंद्रकांतानांकपाटैश्चसमन्वितम् ४९ कृष्णागुरुसकूर्पोरशीरमाल्यादि
भोदितम् ॥ कांचनगृखलावद्धरत्नपर्यंकमंडितम् ५० हंसपारावतपिककेकीशुकनिनादितम् ॥ मुक्तागुच्छवितानाद्यैःशोभितंचित्रचित्रितम् ५१ एवमनो
हरंगेहंसीतार्थजनकोऽकरोत् ॥ श्रीःसाक्षाद्रंतुमुमुक्तायस्मिन्नवसितुंचिरम् ५२ किंदुर्लभंहितत्राऽस्तिवर्णनीयंमयाऽद्यकिम् ॥ यस्यानेत्रकटाक्षेणशक्रादीनांवि
भूतयः ५३ वाल्मीक्येसर्ववृत्तंजनकोऽपिम्यवेदयत् ॥ मुनिश्चाप्यातिसंतुष्टोमेनेस्वतपसःफलम् ५४ ॥ इतिश्रीशतकोटिरामचरितांतर्गतश्रीमदानंदरामायणे
वाल्मीकीये जन्मकांडे द्वितीयःसर्गः ॥ २ ॥ ॥ श्रीरामदासउवाच ॥ अथरामंतुकौसल्याऽब्रवीद्रहसिसंस्थिता ॥ सीतांसीमोल्लंघनार्थंशीघ्रंप्रेषयराघव १ तन्मा
तुर्वचनंश्रुत्वातथेत्युक्त्वासविस्तरात् ॥ सलक्ष्मणोनिजामंवांप्राहयन्मंत्रितंपुरा २ वाल्मीकेराश्रमेसीतात्यागादिचसकारणम् ॥ अथमासेऽष्टमेप्राप्तेरामोराजीवलोचनः
३ एकांतेजानकींप्राहवीजितोलक्ष्मणेनहि ॥ कल्पयित्वाभिषंदेविरजकोक्तंत्वदाश्रयम् ४ त्यजामित्वावनेलोकवादाद्गीतइवाऽपरः ॥ त्रिमासात्पंचमासाद्वाससमासात्सु
शुद्धिभिः ५ अंतर्वर्त्तीनगम्येतिशास्त्राज्ञारजकच्छलात् ॥ त्वांत्यक्त्वापालयिष्यामिनिःकटेवस्तुमक्षमः ६ त्वादृष्ट्वाचंद्रवदनांकामोमेऽतीवबाधते ॥ त्वद्वियोगस्तुनिर्वंधा

दिनामेऽप्रकथं भवेत् ७ तस्मात्कृतोऽयं निर्वधः सत्यं विद्वि मनोरमे ॥ पंचवर्षानंतरेण पुनरागत्य मेतिकम् ८ लोकानां प्रत्ययार्थं त्वं शपथं हिकरिष्यसि ॥ भूमेर्विवरमार्गेणास्थि
 त्वासिंहासनोपरि ९ यदा गच्छसि पातालं जगत्या पूजिता तदा ॥ भुवंस्तु त्वामीषयित्वा त्वामंके स्थापयाम्यहम् १० पुत्राभ्यां च मया सीतितो भोगानवाप्स्यसि ॥ मत्त
 स्त्वेकः कुशो ज्येष्ठस्तव पुत्रो भविष्यति ११ मुनेस्तपःप्रभावेण भविष्यत्यपरोलवः ॥ वाल्मीकेराश्रमे चैवं कुमारौ द्वौ भविष्यतः १२ अग्रे गत्वा च त्वत्पित्रा त्वद्योग्यं च गृहादि
 कम् ॥ ससुमेधेन सकलं कृतमस्ति ममाज्ञया १३ कुरुष्वऽद्य मया यत्त्वा मुच्यते जनकात्मजे ॥ सात्विकी त्वं यथा पूर्वदंडके गौतमी तटे १४ मद्रामांगे स्थिता तद्वन्मेवामांगे
 वसाऽधुना ॥ वाल्मीकेराश्रमे गंतुं गुणद्वयविमिश्रिता १५ भूत्वा त्वमाश्रमे स्थित्वा मद्रियोगं प्रदर्शय ॥ तत्राऽपि त्वां कुशोत्पत्तौ दास्यामि दर्शनं रहः १६ तथेति रामवचना
 ज्ञानकी सास्मितानना ॥ रजस्तमो मयी स्वीयां छायां निर्माय सादरम् १७ श्रीराघवस्य वामांगे सत्त्वरूपालयं ययौ ॥ ततो रामः सभांगत्वा रात्रौ ज्ञानैकविग्रहः १८ मंत्रि
 भिर्मंत्रतत्त्वज्ञैर्बलमुख्यैर्वयोधिकैः ॥ समंततो वेष्टितः संस्तस्थौ सिंहासनोपरि १९ तत्रोपविष्टं राजानं सुहृदः पर्युपासिरे ॥ हास्यप्रायकथाभिश्च हासयंतः स्थिताः प्रभुम् २०
 कथाप्रसंगात्पप्रच्छ रामो विजयनामकम् ॥ पौराजानपदावामे किं वदंति शुभाशुभम् २१ सीतांतां मातरं वामे भातृन्वाकैक्यीमथ ॥ नभेतव्यं त्वं यादूहि सापितोऽसि
 ममोपरि २२ इत्युक्तः प्राह विजयो देव सर्वे वदंति ते ॥ कृतं सुदुष्करं कर्म रामेण विदितात्मना २३ तथाप्येवं वदन्ति त्वां जनास्तत्ते वदाम्यहम् ॥ किंतु हत्वा दशग्रीवं सी
 तामावृत्य राघवः २४ अमर्षं पृष्ठतः कृत्वा स्ववेश्म प्रत्यपादयत् ॥ कीदृशं हृदयं तस्य सीतासंभोगजं सुखम् २५ याहता विजने पूर्वावणे न वने तदा ॥ अकस्माद
 पि दुष्कर्मयोषित्स्वमर्षदं भवेत् २६ यादृग्भवति वैराजा तादृशो नियताः प्रजाः ॥ इति नानाविधावाचः प्रवदंति पुरौकसः २७ अन्यत्किंचित्प्रवक्ष्यामि सांप्रतं रजको
 दितम् ॥ दुर्गमार्गांस्वरजकीं भार्यां क्रोधवशेन सः २८ रजकः प्राह भोरं देसोऽहं रामो न मैथिलीम् ॥ रावणस्य गृहे स्पष्टं स्थिता मंगी चंकारयः २९ यथेच्छं गच्छ
 रं देत्वं नाहं रामवदाचरे ॥ गच्छता च मया मार्गे रजकेन समीरितम् ३० इति रामश्रुतं पूर्वत्वया पृष्ठं निवेदितम् ॥ यत्पश्यसि हितं चाऽत्र तत्कुरुष्वरघूत्तम ३१ शु
 त्वा तद्वचनं रामः स्वजनान्पर्यपृच्छत् ॥ तेऽपि न त्वाऽभुवन राममेव मेतन्न संशयः ३२ ततो विसृज्य साचिवान्विजयं सुहृदस्तथा ॥ आहूय लक्ष्मणं रामो वचनं चेदमब्र
 वीत् ३३ लोकापवादस्तु महान् सीतामाश्रित्य मे भवेत् ॥ सीतां प्रातस्समानीय वाल्मीकेराश्रमांतिके ३४ त्यक्त्वा शीघ्रं रथेन त्वं पुनरायाहि लक्ष्मण ॥ वक्ष्यसे यदि वा
 किंचिदत्र मां हतवानसि ३५ छित्वा सीतां भुजं लोकप्रत्ययार्थं समानय ॥ इत्युक्त्वा लक्ष्मणं रामो कैकेयीं द्रष्टुमाययौ ३६ एतस्मिन्नन्तरे सीतां कैकेयीं रहसि स्थिता ॥
 पप्रच्छ कौतुकात् सीते भित्तौ लेख्यं दशाननम् ३७ मामत्र दर्शय स्वाऽद्य तां प्राह जानकी तदा ॥ मया वलोकितो नैव कदाऽपि सदशाननः ३८ यदा हर्तुं पंचवट्यां मां प्राप्नो
 गौतमी तटे ॥ तदा दृष्टस्तदंगुष्ठो मया दक्षिणपादजः ३९ तत्सीतावचनं श्रुत्वा कैकेयी प्राह तां पुनः ॥ यथा दृष्टस्त्वयांगुष्ठस्तथा भित्तौ लिखस्व हि ४० तथेति जानकी ले
 ख्यतदंगुष्ठं भयानकम् ॥ कैकेयैर्दर्शयामास तामां न्यगृह्ययौ ४१ अंगुष्ठोपरि कैकेय्या यथायोग्यो दशाननः ॥ लिखितः स्वेन हस्तेन रामं द्रष्टुं कुडादितः ४२ ताव

द्रामसमायातद्वद्वासासंभ्रमान्विता ॥ भित्त्यंतिकंराघवायददावासनमुत्तमम् ४३ रामोऽपिनत्वाकैकेयीमासनेसंस्थितोऽभवत् ॥ ददर्शभित्तौलिखितंचित्रितंतदंशान
 नम् ४४ रामःप्रपच्छकेनाऽत्रलिखितोऽयंदशाननः ॥ कैकेयीकथयामाससीतयालिखितस्त्विति ४५ यत्रयत्रमनोलग्रंस्मर्यतेहृदितत्सदा ॥ स्त्रियाश्चरित्रंकोवेतिशिवा
 द्यामोहेताःस्त्रिया ४६ कैकेयीक्वचनंचेत्यंशुत्वारामोमहामनाः ॥ सीताश्रयंसमावृतंकैकेयीमाहविस्तरात् ४७ लक्ष्मणेनत्यजाम्यंभवःसीतांजान्हवीतटे ॥ सीताभुजं
 वनेछित्वासमानीयात्रमद्विरा ४८ सौमित्रिस्त्वांतथापौरान्दर्शयिष्यतिनिश्चयात् ॥ सीतयालिखितोयस्मात्स्वभुजेनदशाननः ४९ स्त्रीहत्याभयमालक्ष्यतद्वधेलक्ष्म
 णोमया ॥ नचोदितश्चतां हिस्त्राभक्षयिष्यंतिवैक्षणात् ५० इतिरामवचःश्रुत्वाकैकेयीमुदिताऽभवत् ॥ सीतायाविरहाद्रामोनेदंराज्यंप्रशास्यति ५१ सेवार्थंरामचंद्रस्यल
 क्ष्मणोऽपिनशास्यति ॥ तदाश्रीरामवाक्येनभरतोमेप्रशास्यति ५२ इतिसंचित्यहृदयेकैकेयीमुदिताऽभवत् ॥ रामोऽपिनत्वाकैकेयीमुमित्रांस्वांचमातरम् ५३ सभा
 वृतंचकैकेयीगेहेयज्जातमादरात् ॥ श्रावयामाससकलंवृतंतसीताश्रयंप्रभुः ५४ नत्वासुमित्रांकौसल्यांरामःसीतागृहंययौ ॥ सीतयादत्तपाद्यार्चासनमंगीचकारसः ५५
 सभावृतंचकैकेयीगेहेयदृष्टमादरात् ॥ श्रावयामासतत्कृत्स्नंवृतंतंजानकीमुदा ५६ तच्छ्रुत्वाजानकीप्राहकैकेय्यावचनान्मया ॥ अंगुष्ठपुवलिखितस्तयोर्ध्वलिखितो
 धिया ५७ अंगुष्ठस्याऽनुरूपेणदशास्योदृष्टुद्भितः ॥ तत्सीतावचनंश्रुत्वाजानकीमाहराघवः ५८ कौटिल्यद्विकैकेय्याःसमग्राविद्व्यहंप्रिये ॥ इत्युक्त्वा राघवःसीता
 मालिङ्ग्याऽऽस्यंचुचुवसः ५९ सीतयाहेमपर्यंकेशुक्काभोगान्सुपुष्कलान् ॥ विनोदार्थंरघुपतिःप्राहरात्रौविदेहजाम् ६० स्त्रीणांसीतिसगर्भाणांवांछितंवांछतेमनः ॥ का
 तेवांछावदस्वत्वंतत्तेदास्यामिनिश्चितम् ६१ इतिरामवचःश्रुत्वाभाविकार्येणयंत्रिता ॥ साप्राहराघवंरामंगंगातीरस्थितांस्तरून् ६२ मुनीनामाश्रमांश्चाऽपिऋषिपत्नी
 श्वतद्वनम् ॥ वांछतेमेमनोद्रुंशीघ्रंप्रेषयतत्रमाम् ६३ इतिसीतावचःश्रुत्वातथास्त्वितिरूतमः ॥ प्राहसीतेलक्ष्मणःश्वोनेष्यतिर्त्वांममाज्ञया ६४ पुनःप्राहरघुश्रेष्ठः
 सीतितेकीडनादिभिः ॥ जपध्यानादिकंपर्वविस्मृतंयन्ययापुरा ६५ तत्करोम्यधुनासीतेगतायांत्वयिकाननम् ॥ इत्युक्त्वाजानकीरामःसुखंसुष्वापमंचके ६६ सीता
 ऽपिचित्तयामासयत्रमातपितामस ॥ किमान्यूनंहितत्राऽस्तिर्किंचिद्वस्त्वादिकंसह ६७ नाऽहंनेष्यामिश्चस्तूर्णांसख्यादास्यासमन्विता ॥ लक्ष्मणेनरथेस्थित्वाग
 च्छामिमुदितासुखम् ६८ इतिनिश्चित्यसारात्रौसुखंसुष्वापमंचके ॥ अथप्रभातेसोत्थायस्नातास्नातंरघूत्तमम् ६९ पक्वान्नादीनिसत्पात्रेपरिवेषयदुत्तमम् ॥ उपाहारे
 कृतेभर्त्रास्वयंकृत्वोपहारकम् ७० पृष्ठोर्मिलादिकाःस्त्रीश्चततःश्वश्रुःप्रणम्यच ॥ गंगातीरस्थितान्वृक्षान्सुनीन्द्रुंसमुद्यता ७१ ताःप्रपच्छसखीयुक्तादास्यासस्मारल
 क्ष्मणम् ॥ ततोऽसौलक्ष्मणोभ्रात्राचोदितस्तांययौजवात् ७२ दास्यासख्यातुलस्याऽथसीतांकृत्वारथस्थिताम् ॥ ययौदक्षिणमार्गेणवायुवेगात्सजान्हवीम् ७३ इंद्राद्या
 निर्जराश्वकुःसीतासन्मार्गसत्क्रियाम् ॥ उलंघ्यतमसांपुण्यांगोमर्ताजान्हवीमपि ७४ यमुनांतामहापुण्यांतथामंदाकिर्नीनदीम् ॥ द्वितीयांतमसांपुण्यांसमुलंघ्याऽथल

क्षमणः ७५ चित्रकूटोपत्यकायांवाल्मीकेराश्रमांतिके ॥ पिप्पलाधोमैथिलीतांसख्यादास्यावरासने ७६ निवेश्यनत्वासप्राहसाशुनेत्रःसगद्गदः ॥ लोकापवादभीत्यात्वा
 त्यक्तवानराघवोवने ७७ दोषोनकश्चिन्मेमातर्गच्छाश्रमपदंमुनेः ॥ इत्युक्तातांपरिक्रम्यसख्यादास्याऽपिवीजिताम् ७८ ययोरथेनसौमित्रिःपूर्वमार्गेणजान्हवीम् ॥
 शिष्यैःश्रुत्वाऽथवाल्मीकिर्जनकेनमुमेधसा ७९ ययौस्त्रीभिर्द्विजैर्युक्तःपूजयामासजानकीम् ॥ शिविकायांसन्निवेश्यवीजितांचामरादिभिः ८० नानावाद्यनिनादैश्वे
 श्यानाननर्तनैर्वैरैः ॥ स्तवनैर्मार्गधादीनानंटादीनांसुगायनैः ८१ निनायजनकःसीतावाल्मीकेराश्रमेमुदा ॥ मुनिपत्न्योवन्यपुष्पैर्वर्षुर्जानकीमुदा ८२ जानकीशिवि
 काऽप्येतेदुद्रुवुर्वेत्रपाणयः ॥ एवंविवेशसासीतावाल्मीकेराश्रमंशनैः ८३ चकुर्नीराजनंदीपैर्मुनिपत्न्यश्चजानकीम् ॥ जानकीहेमपर्यंकेष्टताघोकोपवर्हणा ८४ सुखमा
 पाश्रमेतस्यवाल्मीकेश्वतपस्विनः ॥ जानकीपूजयामासुर्मुनिपत्न्यःपृथक्पृथक् ८५ दिव्यान्वैर्वनसंभूतैर्वन्यपुष्पैर्निरन्तरम् ॥ ज्ञात्वापरात्मनोलक्ष्मीमुनिवाक्येनभ
 क्तितः ८६ दोहदानपूरयामासुःसीतायास्तामुनिस्त्रियः ॥ शिविकासंस्थितासीताददर्शवनकौतुकम् ८७ यथापूर्वतुसाकेतेसुखमापाविदेहजा ॥ तथामुनेराश्रमेऽपिसु
 खमापपतिव्रता ८८ ॥ इतिश्रीशतकोटिरामचरितान्तर्गतश्रीमदानन्दरामायणे वाल्मीकीये जन्मकांडे तृतीयःसर्गः ॥ ३ ॥ ॥ श्रीरामदासउवाच ॥ अथगं
 गातटंगत्वालक्ष्मणश्चितयद्बुद्धि ॥ स्वेच्छयाकौतुकासीतामयाशुद्धांसत्यक्तवान् १ स्वीयकामप्रशान्त्यर्थंशास्त्राज्ञांप्रतिपालयन् ॥ एवंसतिपुनस्तेनकिंममाज्ञापितंरहः २
 वनात्सीताभुजंछित्त्वानयस्वेत्यतिदुर्घटम् ॥ मयाऽपिशपथंश्रुत्वापृष्टःसविर्चित्यच ३ अधुनाकिंकरोम्यत्रकथंरामंप्रगम्यते ॥ सीताभुजंविनादृष्टारामोमांकिंवादिष्यति४
 छेतुंसीताभुजंशक्तोमविष्यामिकथंत्वहम् ॥ ययाऽहंपुत्रवन्नित्यंपालितोलालितस्त्विति ५ अधुनाऽग्निविशाम्यत्ररामायास्यनंदर्शये ॥ एवंनिश्चित्यसौमित्रिश्चितंकरुं
 मनोदधे ६ एतस्मिन्नन्तरेतत्रविश्वकर्माविधेर्गिरा ॥ कुठारहस्तोविपिनेवभ्रामतक्षरूपपृष्ठ ७ तंहृत्वालक्ष्मणःप्राहत्वंमेसाहाय्यमाचर ॥ कुठारेणतर्कंश्छित्वाचितार्थे
 देहिमांजवात् ८ यथेच्छंवसुदास्यामित्वामहंनिश्चयेनहि ॥ सोऽप्याहलक्ष्मणंवीरचितहेतुंवदस्वमाम् ९ सौमित्रिःकथयामासपूर्ववृत्तंसविस्तरम् ॥ तच्छ्रुत्वासकलंतक्षाः
 सौमित्रिंप्राहसस्मितः १० अल्पार्थेस्वीयकुणपंमाजुहावस्वबाहुज ॥ अहंसीताभुजंछत्वाऽधुनादास्यामितेक्षणात् ११ इत्युक्त्वालक्ष्मणंछत्वाजानकीभुजमुत्तमम् ॥ त्व
 हमांसास्थिस्रायुरक्तपूरितंकंचुकीयुतम् १२ सीतालंकारसहितंतस्याश्चिन्हविचिन्हितम् ॥ ददौलक्ष्मणहस्तेतंस्वयमंतर्दधेक्षणात् १३ सीताभुजंसमादायलक्ष्मणो
 ऽपिपुरीययौ ॥ गतश्रियंनिरुत्साहांवात्यातिधूलिधूसराम् १४ ददर्शनगरींस्वीर्यानारीहीनगृहोपमाम् ॥ विवेशाऽघोमुखःपुर्यानत्वासदसिराघवम् १५ दर्शयामाससी
 तायाभुजंकंकणमण्डितम् ॥ तंनिरीक्ष्यभुजंरामोऽघोमुखःप्राहलक्ष्मणम् १६ कैकेयीसुहृदःपौरान्सर्वानजानपदानृपान् ॥ सीताभुजोदर्शनीयस्त्वयाऽद्यममशासना
 त् १७ तथेत्युक्त्वालक्ष्मणोऽपिसचकारयथोदितः ॥ भुजंसंरक्षयामासपेटिकायांनिघायसः १८ कैकेयीतंभुजंदृष्ट्वाततोषनितरांहृदि ॥ रामोऽपिसीतारहितःपरात्मा
 विज्ञानदृक्केवलआदिदेवः ॥ संत्यज्यभोगानखिलान्चिरक्तोमुनिवतोऽभून्मुनिसेवितांग्रिः १९ अथसीताऽपिवाल्मीकेर्मुनिपत्नीभिराश्रमे ॥ प्रत्यहंपूजितावन्यैःसुखंत

स्थौमुदान्विता २० एवंमासद्वयंतत्रनीत्वासीताऽऽश्रमेमुनेः ॥ सुदिनेसुपुवेरात्रौपुत्ररत्नंरविप्रभम् २१ एतस्मिन्नन्तरेरात्रौज्ञात्वातंसमयंप्रभुः ॥ राघवःकिंकिणीमा
 लाघंटांमुक्त्वाऽध्वन्धुना २२ पुष्पकस्यततस्तस्मिंस्थित्वाकाशपथाययौ ॥ वाल्मीकेराश्रमेवेगात्सबन्धुस्तननामसः २३ ततोवाल्मीकिनाविप्रैर्मितैरेवरघूतमः ॥ जा
 तकर्मादिसंस्कारांश्चकारविधिपूर्वकम् २४ सीतायाःपुरतःपुत्राननमालोकयन्मुदा ॥ ददौदानान्यनेकानिसवस्त्राभरणान्यपि २५ चकारविधिवच्छ्राद्धंपुत्रजन्ममहो
 त्सवे ॥ देवदुन्दुभयोनेदुर्वर्धुःपुष्पवृष्टिभिः २६ सुराःसीतांशिशुरामंनन्दतुःखेसुरस्त्रियः ॥ नेदुर्जनकवाद्यानिनन्दतुर्वारयोषितः २७ तुष्टुर्बुर्मागघाद्याश्चसीतारामंशि
 शुंमुहुः ॥ ऋषिपत्न्यःशिशुंसीतारामंदीपैःसुभूषिताः २८ पृथङ्नीराजनंरुत्वाजगुर्गीतंहिसुस्वरम् ॥ वस्त्राद्यैःपूजयामासताःसर्वारघुनंदनः २९ सीतारामौविदेहो
 ऽपिपूजयामासविस्तरात् ॥ वाल्मीकिस्तुकुशैःशान्तिचकारविधिनाशिशोः ३० शान्त्यर्थंप्रोक्षितोयस्मात्कुशैस्तस्मात्कुशाह्वयः ॥ वाल्मीकिनाराघवाग्नेनिश्चितंभालक
 स्यहि ३१ एवंनानासमुत्साहैर्नीत्वातत्रनिशांसुखम् ॥ तत्रस्थानसंकलानाहममात्रागमनस्यहि ३२ यस्माद्वार्ताबहिर्गच्छेदाश्रमादस्यवैमुनेः ॥ समेदंडद्योमवेदेव
 शत्रुरूपोनसंशयः ३३ इत्युक्त्वासकलानृष्टासुनीत्वापुनःपुनः ॥ सीतामामंज्यश्रीरामोयानंभ्रात्राऽऽरुरोहसः ३४ विहायसाक्षणात्प्रापसाकेतंरघुनंदनः ॥ अवरु
 ह्यविमानात्सपूर्ववन्निद्रितोगृहे ३५ अथरामोवाजिमेघशतंकर्तुमनोदधे ॥ कृत्वास्वर्णमयींसीतांवल्लालंकारभूषिताम् ३६ पापिनीमलिनांदुष्टांमर्तुर्निदापरायणाम् ॥
 मर्तुर्विद्वेषिणींक्रूरंचौरकर्मणितत्पराम् ३७ मर्तारंघातुमिच्छन्तीसदाकलहकारिणीम् ॥ परभुक्तांपापरतांमर्तुवाक्यविलोपिनीम् ३८ स्वीयेच्छावर्तिनींनष्टांमृतां
 नीतांगतांस्त्रियम् ॥ त्यक्त्वाकुशमयीविप्रैःकार्यापत्नीस्वकर्मसु ३९ हैमीकार्याबाहुजैश्चवैश्यैःकार्यातुराजती ॥ शूद्रैःकार्याताम्रमयीस्वस्वकर्मप्रसिद्धये ४० अथवास
 र्ववर्णैश्चकार्यापत्नीतुकांचनी ॥ रामोऽपिकृत्वासौवर्णीमग्निहोत्रंचकारसः ४१ रावणेनयदानीतासीतासादंडकेतदा ॥ हेभ्रोऽभावात्कुशमयीकृतारामेणजानकी ४२
 अन्येकुशमयीपत्नीविधायगृहमेधिनः ॥ अग्निहोत्रमुपासन्तेनित्यत्यागोऽतिगर्हितः ४३ व्यभिचारवतीपापामर्तुर्विद्वेषिणीतथा ॥ आधानेसापरित्याज्यानवात्या
 ज्यामतांतरात् ४४ पक्षेपक्षेनवम्यांहिस्नानंह्यवमृथाभिषम् ॥ कर्तुंनिश्चितवानररामस्तदाविप्रैःपुरोधसा ४५ भागीरथ्युत्तरेतीरेयज्ञभूमिंचकारसः ॥ आप्रयागान्मु
 द्रलस्याश्रमोयावच्चदक्षिणे ४६ जान्हव्युत्तरतस्तावच्चकारस्वर्णलंगलैः ॥ यस्याश्रमस्यसान्निध्येभागीरथ्यस्त्युदग्वहा ४७ रुक्ममय्याऽथजानक्यायज्ञारंभंचकार
 सः ॥ अज्ञानदृग्म्योद्रुष्टुंवैचकारस्वर्णनिर्मिताम् ४८ वामांगस्थांगुस्तरूपांज्ञानदृग्म्यश्चसात्विकीम् ॥ निभ्रत्सदैवश्रीरामोजानकीलोकमातरम् ४९ यज्ञान्तेस्वर्ण
 जांसीतांददौस्वगुरवेप्रभुः ॥ एवंयज्ञशतेष्वत्रगुरवेशतभूतयः ५० याःसमर्पितारामेणतासांदानफलेनहि ॥ षोडशस्त्रीसहस्रेभ्यश्चोर्ध्वस्त्रीणांशतंपुनः ५१ द्वारका
 यांकृष्णरूपोविवाहेनोद्बहिष्यति ॥ प्रतियज्ञेश्यामकर्णमश्वरामोमुमोचह ५२ चतुर्दिनैश्चतुर्दिक्षुपरिक्रम्यययौहयः ॥ एवंसर्वेषुयागेषुययौवाजीपृथग्जवात् ५३ पुष्पक
 स्थःसशत्रुघ्नोदयरक्षांचकारवै ॥ एवंसदायज्ञवाटेवरेजेदीक्षयाविभुः ५४ एवंचनवतिर्यज्ञारामेणनववैकृताः ॥ चरमस्यापिप्रारंभंरामोयज्ञस्यसोऽकरोत् ५५

मंगायादक्षिणेतिरेमुद्रलस्याश्रमोऽस्ति हि ॥ तत्रतस्यांऽतिकेगोदक्ष्तीरेचउदग्बहे ५६ दिनानिदशवाल्मीकिर्निशायांसंध्ययोरपि ॥ श्रीरामरक्षयाचक्रेबालकाया
 भिमंत्रणम् ५७ कुशं नामतदाचक्रेमुनिरेकादशेदिने ॥ चकारसर्वसंस्कारान्मुनिःश्रीराघवाज्ञया ५८ एवंसबालकस्तत्रवष्टुधेमातृलालितः ॥ जनकश्चसुमेधाचना
 नावस्त्रैःसुशोभनैः ५९ शोभयामासदौहित्रंनानाव्याघ्रनखादिभिः ॥ बालोऽपिरंजयामासस्वक्रीडाभिर्विदेहजाम् ६० एकदानिद्रितंप्रैखेदद्वाबालंमुनेःपुरः ॥ अ
 न्यकर्माणिव्यग्रांचसर्खांस्वीयांस्वमातरम् ६१ जनकंचापिसासीतादृष्ट्वासर्वान्वहिरगतान् ॥ आश्विनरेविवारेचनद्यांस्नातुंसमुद्यता ६२ मुनितंबालरक्षायांकृत्वाऽथ
 तमसांययौ ॥ दास्यामार्गेणगच्छंतीददर्शपथिवानरीम् ६३ कटिस्कंधमस्तकेषुविभ्रतींपंचबालकान् ॥ तांदृष्ट्वास्वशिशुंसृष्ट्वाचितयज्जानकीहृदि ६४ तिर्यग्यो
 नौजन्मवत्यावानर्याबालकान्यहो ॥ स्नेहात्सहैवनीयंतेधिष्णमानवदेहजाम् ६५ एकंचापिनिजंबालंत्यक्कागेहेऽद्यगम्यते ॥ मयाविमूढयास्नातुंभुव्यत्रक्षणिकंसुखम्
 ६६ इतिधितृत्वात्मानंपरितृत्वाश्रमंययौ ॥ पुनस्मिन्नन्तरेगेहेवाल्मीकिर्मुनिपुंगवः ६७ गतःसलघुशंकार्थंकार्यार्थंवटवोगताः ॥ गृहीत्वासाकुशंप्रैखाद्ययौसीता
 बाहिःपुनः ६८ दास्यासहनदीं गत्वोषसिस्नानंचकारैव ॥ अदृष्ट्वाऽथमुनिर्बालंदीर्घनिःश्वस्यैवमुहुः ६९ सीताशापमयाचक्रेलवैर्बालंसपूर्ववत् ॥ तपोबलेनतंप्रोक्ष्यजीव
 यामासवेगतः ७० ज्ञानदृष्ट्यातीव्रतयामुनिनानावलोकितम् ॥ ततःसीताऽपिसुस्नातादास्यागेहंशनैर्ययौ ७१ कटौगृहीत्वातंबालंरुक्मनूपुरानिःस्वना ॥ प्रैखे
 न्यंबालकंदृष्ट्वामुनिंप्रच्छज्जानकी ७२ प्रैखेकस्याःशिशुश्चायंसोऽपिदृष्ट्वातदाकुशम् ॥ कटिप्रदेशेजानक्याविस्मयंपरमंगतः ७३ नमस्कृत्यततःसीतांसर्ववृत्तंन्य
 वेदयत् ॥ अंकेनिधायतंबालंसीतायाह्यब्रवीन्मुनिः ७४ प्रसादान्ममवेदेहिद्वितीयोऽयंमुतस्तव ॥ भवत्वद्यलवोनामाल्लवैर्यस्माद्विनिर्मितः ७५ वाल्मीकिर्वचना
 त्सापिशिशुंजग्राहजानकी ॥ मुनिस्तयोर्नामचक्रेकुशोज्येष्ठोऽनुजोलवः ७६ जातकर्मादिसंस्कारान्लवस्यापिचकारसः ॥ तदानिनेदुर्वाद्यानिभूम्यांखेऽपिदिवौक
 साम् ७७ वर्षर्जुनर्काबालौवाल्मीकिंकुसुमेःसुराः ॥ चकारजनकश्चाऽपिसुमेधापरमोत्सवान् ७८ क्रमेणविद्यासंपन्नौसीतापुत्रौविरैजतुः ॥ धनुर्विद्यामस्त्रविद्यां
 शिक्षयामासतौमुनिः ७९ कृत्स्नंरामायणंस्वीयंकृतंतौशिक्षयन्मुदा ॥ यस्मिन्नानन्दरम्यंचचरित्रंराघवस्यहि ८० कुमारौस्वरसंपन्नौसुन्दरावश्विनाविव ॥ तन्त्रील
 यसमायुक्तौगायंतौचेरतुर्वने ८१ तत्रतत्रमुनीनांतुसमाजेपुसुरूपिणौ ॥ गायन्तावपितौदृष्ट्वाविस्मितामुनयोऽनुवन् ८२ गन्धर्वेष्विहाकेचरेषुभुविवादेवेषुदेवालेपा
 तालेष्वथवाचतुर्मुखगृहेलोकेषुसर्वेषुच ॥ अस्माभिश्चिरजीविभिश्चिरतरंदृष्ट्वादिशःसर्वतोनाज्ञायोदृशगीतवाद्यगरिमानादर्शनाश्राविच ८३ एवंस्तुवद्भिरखिलैर्मुनिभिः
 प्रतिवासरम् ॥ आसातेसुखमेकातिवाल्मीकेराश्रमोचिरम् ८४ रुक्मकंकणमञ्जरूपुरैस्तौविभूषितौ ॥ केयूररशनाहारकुंडलैरतिशोभितौ ८५ निजक्रीडाकौ
 तुकैश्चबालवाक्यैर्मनोहरैः ॥ सीतांसुमेधाजनकंरंजयामासतुर्मुनिम् ८६ ॥ इतिश्रीशतकोटिरामचरितांतर्गतश्रीमदानंदरामायणे वाल्मीकीये जन्मकांडे

१ तेनमुशिसितौहतिपाठः ।

कुशलवज्रन्मकथननामत्रुर्थःसर्गः ॥ ४ ॥ विष्णुदासउवाच ॥ श्रीरामरक्षयाप्रोक्तकुशायह्यभिमंत्रणम् ॥ कृतंतेनैवमुनिनागुरोतामिप्रकाशय १ रामरक्षावरांपुण्यांवा
लानांशांतिकारिणीम् ॥ श्रीशिवउवाच ॥ इतिशिष्यवचःश्रुत्वारामदासोऽब्रवीद्वचः २ ॥ श्रीरामदासउवाच ॥ सम्यक्पृष्टंत्वयाशिष्यरामरक्षाऽधुनोच्यते ॥ याप्रोक्ताशंभु
नापूर्वस्कंदार्थगिरिजांप्रति ३ ॥ श्रीशिवउवाच ॥ देव्यद्यस्कंदपुत्रायरामरक्षाभिमंत्रणम् ॥ कुरुतारकघातायसमर्थोऽयंभविष्यति ४ इत्युक्त्वाकथयामासरामरक्षांशिवः
स्त्रिये ॥ नमस्कृत्यरामचंद्रंशुचिर्भूत्वाजितेंद्रियः ५ ॥ अथध्यानं ॥ वामेकोदंडदंडनिजकरकमलेदक्षिणेबाणमेकं पश्चाद्बाणेचनित्यंदधतममिमंतंसासितूणीरमारम् ॥
वामेऽवामेवसद्गन्धसहमिलिततनुंजानकीलक्ष्मणाभ्यांश्यामंरामंभजेऽहंप्रणतजनमनःखेदविच्छेददक्षम् ६ अस्यश्रीरामरक्षास्तोत्रमंत्रस्य बुधकौशिकऋषिः श्रीरामचं
द्रोदेवता रामइतिबीजं अनुष्टुप्छंदः श्रीरामप्रीत्यर्थेजपेविनियोगः ॥ चरितंरघुनाथस्यशतकोटिप्रविस्तरम् ॥ एकैकमक्षरंपुंसांमहापातकनाशनम् ७ ध्यात्वानी
लोत्पलश्यामंरामंराजीवलोचनम् ॥ जानकीलक्ष्मणोपेतंजटामुकुट्मंडितम् ८ सासितूणधनुर्बाणपाणिनक्तंचरांतकम् ॥ स्वलीलयाजगद्वातुमाविर्भूतमजंविभुम् ९ रा
मरक्षांपठेत्प्राज्ञःपापघ्नीसर्वकामदाम् ॥ शिरोमेराधवःपातुमालंदशरथात्मजः १० कौसल्येयोदृशौपातुविश्वामित्रप्रियःश्रुती ॥ घ्राणंपातुमखत्रातामुखंसौमित्रिवत्सलः ११
जिह्वांविद्यानिधिःपातुकंठंभरतवंदितः ॥ स्कंधौदिव्यायुधःपातुभुजौभग्नेशकामुकः १२ करौसितापतिःपातुहृदयंजामदम्यजित् ॥ पार्श्वेरघुवरःपातुकुक्षीइक्ष्वाकुनं
दनः १३ मध्यंपातुखरध्वंसीनार्भिर्जाववदाश्रयः ॥ सुग्रीवेशःकर्तिपातुसक्थिनीहनुमत्प्रभुः १४ ऊरूरघूतमःपातुगुहंरक्षःकुशंतल्लत ॥ जानुनीसेतुलुत्पातुजंघेदशमु
खांतकः १५ पादौविभीषणश्रीदःपातुरामोऽखिलवपुः ॥ पुतारामबलोपेतारक्षांयःसुलुतीपठेत् ॥ सचिरायुःसुखीपुत्रीविजयीविनयीभवेत् १६ पातालमूतलव्योमचा
रिणश्छद्मचारिणः ॥ नद्रष्टुमपिशक्तास्तेरक्षितंरामनामभिः १७ रामेतिराममद्रेतिरामचंद्रेतिवास्मरन् ॥ नरोनलिप्यतेपापैर्भुक्तिमुक्तिचर्विंदति १८ जगज्जैत्रैकमंत्रेण
रामनाम्नाऽभिरक्षितम् ॥ यःकंठेधारयेत्तस्यकरस्थाःसर्वसिद्धयः १९ वज्रपंजरनामेदंयोरामकवचंपठेत् ॥ अव्याहताज्ञःसर्वत्रलभतेजयमंगलम् २० आदिष्टवानयथास्वमेरा
मरक्षामिमांहरः ॥ तथालिखितवान्प्रातःप्रभुद्वोबुधकौशिकः २१ रामोदशरथिःशूरोलक्ष्मणानुचरोबली ॥ काकुत्स्थःपुरुषःपूर्णःकौसल्यानंदवर्धनः २२ वेदांतवेद्योयज्ञेशः
पुराणपुरुषोत्तमः ॥ जानकीवल्लभःश्रीमानप्रमेयपराक्रमः २३ इत्येतानिजपेन्नित्यंमद्भक्तःश्रद्धयान्वितः ॥ अश्वमेधायुतंपुण्यंसंप्राप्नोतिनमंसयः २४ सन्नद्धःकवचीखड्गी
चापबाणधरोयुवा ॥ गच्छन्मनोऽरथोऽस्माकंरामःपातुसलक्ष्मणः २५ तरुणौरूपसंपन्नौसुकुमारौमहाबलौ ॥ पुंडरीकविशालाक्षौचरिणौजिनांबरौ २६ फलमूलाश
नौदांतौतापसौब्रह्मचारिणौ ॥ पुत्रौदशरथस्येतौभ्रातरौरामलक्ष्मणौ २७ धन्विनौबद्धनिस्त्रिशौकाकपक्षधरौश्रुतौ ॥ वीरौमांपथिरक्षेतांतावुभौरामलक्ष्मणौ २८ शरण्यौस
र्वसत्त्वानांश्रेष्ठौसर्वधनुष्मताम् ॥ रक्षःकुलनिहंतारौत्रायेतांनोरघूतमौ २९ आत्तसज्जधनुर्बाविषुस्पृशावक्षयाशुगनिषंगसंगिनौ ॥ रक्षणायममरामलक्ष्मणावग्रतःपथिसदैव
गच्छताम् ३० आरामःकल्पवृक्षाणांविरामःसकलापदाम् ॥ अभिरामस्त्रिलोकानारामःश्रीमानसनःप्रभुः ३१ रामायरामभद्रायरामचंद्रायवेधसे ॥ रघुनाथायनाथायसीता

यः पतयेनमः ३२ श्रीरामरामरघुनंदनरामरामश्रीरामरामभरताग्रजराय ॥ श्रीरामरामरणकर्कशरामरामश्रीरामरामशरणंभवामराम ३३ लोकामिरामरणरंगधीरं
 राजीवनेत्रंरघुवंशनाथम् ॥ कारुण्यरूपंकरुणाकरंतंश्रीरामचंद्रंशरणंप्रपद्ये ३४ दक्षिणेलक्ष्मणोयस्यवामेचजनकात्मजा ॥ पुरतोमारुतिर्यस्यतवंदेरघुनंदनम् ३५
 गोष्पदीकृतवारीशंमशकीकृतराक्षसम् ॥ रामायणमहामालारत्नंवेदेऽनिलात्मजम् ३६ अधौघतिष्ठदूरेत्वंरोगास्तिष्ठंतुदूरतः ॥ वरीवर्तिसदाऽस्माकंहृदिरामोधनुर्वरः
 ३७ मनोजवंमारुततुल्यवेगंजितेन्द्रियं बुद्धिमतांवरिष्ठम् ॥ वातात्मजंवानरयूथमुख्यंश्रीरामदूतंशरणंप्रपद्ये ३८ रामरामतवपादपंकजंचितयामिभवबन्धमुक्तये ॥ वं
 दितंसुरनरेन्द्रमौलिभिर्ध्यायितंमनसियोगिमिःसदा ३९ रामंलक्ष्मणपूर्वजंरघुवंसीतापतिसुन्दरंकाकुत्स्थंकरुणार्णवंगुणनिधिंविप्रप्रियंधार्मिकम् ॥ राजेंद्रं सत्यसन्धं
 दशरथतनयंशामलंशांतमूर्तिवन्देलोकामिरामंरघुकुलतिलकंराघवंरावणारिम् ४० एतानिरामनामानिप्रातरुत्थाययःपठेत् ॥ अपुत्रोलभतेपुत्रंघनार्थीलभतेघनम् ४१
 मातारामोमत्पितारामचन्द्रःस्वामीरामोमत्सखारामचंद्रः ॥ सर्वस्वमेरामचन्द्रोदयालुर्नान्यजानेनैवजानेनजाने ४२ श्रीरामनामाष्टतमंत्रबीजसंजीवनीचेन्मनसिप्र
 विष्टा ॥ हालाहलंवाप्रलयानलंवाप्त्योर्मुखंवाविशतांकुतोभीः ४३ श्रीशब्दपूर्वजयशब्दमध्यंजयद्वयेनापिपुनःप्रयुक्तम् ॥ त्रिःसप्तकृत्वोरघुनाथनामजपान्निहन्त्या
 द्विजकोटिहत्याः ४४ एवंगिरींद्रजेप्रोक्तारामरक्षामयातव ॥ मयोपदिष्टायौस्वास्यौर्विश्वामित्रायवैपुरा ४५ ॥ रामदासउवाच ॥ इतिशिवेनोपदिष्टांश्रुत्वादेवीगिरीं
 द्रजा ॥ रामरक्षांपठित्वासास्कन्दंसमभिमंत्रयत् ४६ तस्यास्तेजोबलेनैवजघानतारकासुरम् ॥ षडाननःक्षणादेवकृतकृत्योऽभवत्पुरा ४७ सैवेयंरामरक्षातेमया
 ख्याताऽतिपुण्यदा ॥ यस्याःश्रवणमात्रेणकस्यापिनमयंभवेत् ४८ वाल्मीकिनाऽनयापूर्वकुशायह्यभिषेचनम् ॥ कृतंवालग्रहाणांचशांत्यर्थंसामयोदिता ४९ बालानां
 ग्रहशांत्यर्थंजपनीयानिरन्तरम् ॥ रामरक्षामहाश्रेष्ठामहाधौघनिवारिणी ५० नास्याःपरतरंस्तोत्रंनास्याःपरतरोजपः ॥ नास्याःपरतरंकिंचित्सत्यंसत्यंवदाम्यहम्
 ५१ ॥ इतिश्रीशतकोटिरामचरितार्तर्गतश्रीमदानन्दरामायणे वाल्मीकीये जन्मकांडे रामरक्षाकथनं नाम पंचमःसर्गः ॥ ५ ॥ ॥ श्रीरामदासउवाच ॥
 एकदाजानकीप्राहवाल्मीकिमुनिपुंगवम् ॥ कथयस्वव्रतंयेनरामयोगोभवेन्मम १ तत्सीतावचनंश्रुत्वावाल्मीकिस्तावचोऽब्रवीत् ॥ प्रतिपदिनमारम्ययावत्सानवमीसि
 ता २ तावन्नवदिनंसीतेव्रतंकुरुमयोच्यते ॥ प्रतिपदिरामचन्द्रपादुकेधातुनिर्मिते ३ कृत्वाच्यनवकमलैर्देहिमंत्रांजलिंशुभाम् ॥ ततःपुत्राननाभ्यांत्वंजन्मकां
 ढंशुभंगृणु ४ अष्टादशकमलैश्चद्वितीयायांशुभांजलिम् ॥ मंत्रैर्देहिपूजनातेपतिपादुकयोर्मुदा ५ पार्तिविनास्त्रियानान्यत्पूजनीयंहिदैवतम् ॥ जन्मकांडंद्विवारंतु
 गृणुभक्त्याशुचिव्रते ६ एवंवृद्धिर्नवाब्जैश्चकार्यासीतोदिनेदिने ॥ नवम्यामेकाशीत्यब्जैःपूज्यस्वभर्तृपादुके ७ नववारंजन्मकांडंपुत्रास्याभ्यांसुखंगृणु ॥
 ततोदशम्यांसुस्नातैकाशीतिद्विजदंपतीन् ८ संपूज्यवस्त्राभरणैर्भोजयस्वाऽन्नमैथिलि ॥ दत्त्वातेभ्योदक्षिणास्त्वंविसर्जयप्रणम्यतान् ९ अनेनव्रतराजेनजन्मकां

१ श्रीरामजपरामजयजपरामइतिरामदासानांमुख्योमंत्रः । २ यास्वप्रेइतिपाठः ।

हश्रवादपि ॥ अचिरात्पतिनायोगंप्राप्स्यसित्वंविदेहजे १० संयोगकरणेनामव्रतंचेदंसुपुण्यदम् ॥ येकुर्वत्यत्रमनुजाःस्वीयैर्योगलभंतिते ११ तन्मुनेर्वचनंश्रुत्वाजानकी
 प्राहृतंपुनः ॥ बहून्यज्जानिसाकेतेपुष्पारामजलाशये १२ संतिकस्तत्रवैगन्तुंसमर्थस्त्वहवर्तते ॥ रामाज्ञयारामदूतैःक्रियतेरक्षणंसदा १३ तत्सीतावचनंश्रुत्वातत्पुरःसं
 स्थितोलवः ॥ अब्रवीन्मातरंवाक्यंपंचवर्षवयःस्थितः १४ अंबारंभंव्रतस्याज्यत्वंकुरुष्वचिरादिह ॥ अज्ज्ञान्यहंप्रदास्यामिसमानीयनिरंतरम् १५ तल्लवस्यवचःश्रुत्वा
 विहस्यालिंग्यबालकम् ॥ चुचुवतन्मुखंसीतालवंवचनमब्रवीत् १६ पंकजानिकथंवत्सत्वंसमानीयदास्यासि ॥ असंख्यातैरामदूतैःक्रियतेरक्षणंसदा १७ तन्मातृवचनं
 श्रुत्वालवःप्राहायमातरम् ॥ अंबत्वत्स्तन्यपानेनवाल्मीकेःशस्त्रविद्यया १८ तथाशीर्षिर्भुनेश्चापिरामस्यापिभयंनमे ॥ पश्यांवपौरुषंमेज्यमामनुज्ञातुमर्हसि १९ इत्यु
 क्त्वामातरंनत्वावाल्मीकिंप्रणिपत्यच ॥ आशीर्षिरीडितस्ताभ्यांघृततूणीरकार्मुकः २० बच्चालंकारसंयुक्तस्त्वेकाकीरथमास्थितः ॥ ययौलवस्त्वयोध्यायांश्रीविहीनांजवे
 नसः २१ क्रोशोपरिरथंस्थाप्यपद्मामाराममाययौ ॥ तावन्मध्यान्हसमयेगताआरामरक्षकाः २२ योजनार्थस्त्वगेहानिलवोज्ज्ञानितदाऽहरत् ॥ पुनःस्वस्यंदनेस्थित्वाग
 त्वाश्रमपदंमुनेः २३ नत्वामुनिमातरंस्वांपंकजान्यर्पयन्मुदा ॥ मुदिताजानकीचापिव्रतारंभमथाऽकरोत् २४ एवंसप्तदिनान्यज्ज्ञान्यानयामासबालकः ॥ नविदूरामदू
 तास्तेनीयंतेऽज्ज्ञानिचेतिहि २५ अथाष्टमीदिनेऽप्योध्यापूर्ववत्सलवोययौ ॥ आरामस्यबहिःस्थाप्यरथंपद्माययौलवः २६ गत्वाऽऽरामस्थकासारंगृहीत्वाऽज्ज्ञानिनिर्भ
 यः ॥ जनैर्यावद्रथंप्रापतावदारामपाययुः २७ तेतद्वद्वालवंसाज्ज्ञं पप्रच्छुर्विस्मयान्विताः ॥ नत्वंदृष्टःकदाऽस्माभिःश्रीरामानुचरेषुहि २८ कदारम्यरामसेवात्वयाचांगीकृता
 वद ॥ यतस्त्वंनिर्भयोऽज्ज्ञानिगृहीत्वागच्छसिप्रभुम् २९ रामदूतवचःश्रुत्वाविहस्याहलवोऽपिसः ॥ वाल्मीक्यनुचरश्चाहंनरामदर्शनंमम ३० वाल्मीकेराज्ञयाऽज्ज्ञानि
 नीयंतेप्रत्यहंत्वितः ॥ मयायुष्माभिरद्यैवदृष्टोऽहंनपुराकदा ३१ इतितद्वचनंश्रुत्वावाल्मीकीयंलवंतदा ॥ ज्ञात्वादूताःपारकीयंक्रोधाद्वचनमब्रुवन् ३२ रामस्त्वयानदृष्टो
 ऽन्ननःपृष्टंत्वयापुनः ॥ नाज्ञापितोऽसिरामेणनीयंतेऽज्ज्ञानिप्रत्यहम् ३३ नज्ञातमेतदस्माभिस्त्विदानींतिष्ठमाव्रज ॥ अपराध्यासिरामस्यत्वानेप्यामोवयंप्रभुम् ३४
 इत्युक्त्वातस्यपंथानंरुरुधूरामसेवकाः ॥ चतुर्दशशस्त्रहस्ताःसशतारामतोयदा ३५ तान्दृष्ट्वास्यन्दनस्थःसलवोप्याहविहस्यच ॥ यूयंगच्छथश्रीराममदृतंभूतसादरात्
 ३६ यद्यस्तिपौरुषंरामेतर्हियास्यतिमांप्रति ॥ तत्तस्यवचनंश्रुत्वाक्रोधादूतावचोऽब्रुवन् ३७ कथंवत्समर्नुकामस्त्वमित्थंवल्लसेमुधा ॥ त्वांबद्धावयमेवाज्यविनेप्यामो
 रघूत्तमम् ३८ इत्युक्त्वातेलवंधर्तुययुस्तस्यरथातिकम् ॥ तान्दृष्ट्वा निकटं प्राप्ता न रायदूतान् लवोऽपिसः ३९ टणल्लत्यमहच्चापंशरान्संधायवेगतः ॥ अब्रवीत्तान्पुनर्वा
 क्यंमागतव्यंममांतिकम् ४० मार्गेणैरघुनायुष्मानत्यजामिराघवांतिके ॥ इत्युक्त्वा तान्पुनर्दृष्ट्वाऽऽत्मानं धर्तुं समुद्यतान् ४१ रामाग्रेप्राक्षिपद्वाणैर्लीलयाऽध्वरमंडपे ॥ च
 तुर्दशरामदूतालवमार्गणताडिताः ४२ निपेतुर्भूर्च्छिताःसर्वे रामाग्रेजान्हवीतटे ॥ शतशोरामदूतास्तेदृष्ट्वाचकुःपलायनम् ४३ लवोऽपिविजयीशीघ्रंपूर्ववत्स्वाश्रमं
 ययौ ॥ समर्प्याऽज्ज्ञानि सीतायै सर्ववृत्तंन्यवेदयत् ४४ चतुर्दशरामदूताःस्वस्थचित्ताश्चिरेणते ॥ सर्ववृत्तराघवायकथयामासुरादरात् ४५ तच्छ्रुत्वारामचंद्रोऽपि विस्म

89

याविष्टमानसः ॥ सहस्रदूतानारामरक्षणार्थप्रचोदयत् ४६ लवोऽप्यथनवभ्यांससाकेतपूर्ववचयौ ॥ सहस्ररामदूतास्तेलव्योदुंसमुद्यताः ४७ लवस्तानाहयुष्माकंस्वा
मिनाराधवेणहि ॥ यदासीतिवनेत्यक्ताजयश्रीश्रमतातदा ४८ युष्माकंराधवस्याऽपिगच्छध्वंराधवंपुनः ॥ युष्माभिर्मामयायुदंकर्तव्यंमरणोन्मुखैः ४९ सीतात्यागे
तुयुष्माकंस्वामिनः पौरुषंनमाम् ॥ इतितेलववाग्बाणैर्मित्रमर्मस्थलास्तदा ५० दूताःशस्त्राणिमुमुचुर्लवोपरिमहास्वनैः ॥ लवोपिचापमालप्यरामदूतान्स्वमार्गणैः ५१
प्राक्षिपत्पूर्वद्रामंतच्छस्त्रौघंनिवार्यच ॥ आरामतोयदादूताश्चकुःसर्वेपलायनम् ५२ ययौलवस्सविजयीपूर्ववत्कमलान्वितः ॥ आश्रमंमातरंनत्वासर्ववृत्तंन्यवेदयत् ५३
पुत्रस्यपौरुषंश्रुत्वातुतोषजानकीतदा ॥ वृत्तंनिवेदयामासुरामदूतारघूत्तमम् ५४ मूर्छालवशरैःप्राप्ताभिन्नदेहामखांगणे ॥ रामराममहाबाहोरुणुष्यापूर्वमादरात् ५५
पंचवर्षीयबालेनवयस्यपराजिताः ॥ वाल्मीकेर्लब्धविद्यःसनज्योलक्ष्मणादिभिः ५६ तद्वधेमंत्रयस्वाद्यत्त्वमुपायंरघूत्तम ॥ सीतात्यागादिवचनैर्नस्तवाऽपिचवालकः ५७
चकारनिर्दांश्रीरामगतभीस्त्वेकपुत्रयः ॥ ततेषांवचनैर्वृत्तंलक्ष्मणाकर्ण्यराधवः ५८ संमंत्र्यसचिवैर्दूतंवाल्मीकिंप्रेषयज्जवात् ॥ नत्वामुनिंरामदूतोरामवाक्यंन्यवेदयत् ॥
५९ यस्तेशिष्योमहावीरःसोपराध्यस्तिवैमम ॥ तंप्रेषयाऽथवातेनत्वमागच्छस्वमन्मखम् ६० विस्मृत्यापूर्वमेवत्वंनादूतोसिक्लमस्वतत् ॥ तद्वचनंश्रुत्वारामाभीयंमुनि
रब्रवीत् ६१ शिष्याभ्यामध्वरंचाहमेवयास्यामित्वंव्रज ॥ तथेतिरामदूतोपिमुनिंनत्वाययौमखम् ६२ जानन्नेवंभावितृत्तमादौरामोमुनिमखम् ॥ नाह्वयामासशिष्या
भ्यांलौकिकीरीतिमाश्रितः ६३ स्वीयवतसमाप्तिसाऽकरोत्सीतापिसादरम् ॥ ॥ विष्णुदासउवाच ॥ ॥ अशक्तैश्चकथंकार्यव्रतमेतद्वदस्वमाम् ६४ ॥ ॥ राम
दासउवाच ॥ कांचनस्याथवारोप्यस्याथवाताम्रनिर्मिते ॥ कार्येदेपादुकेरम्येराधवस्ययथासुखम् ६५ अभावेकमलानांचपुष्पैरंजलिरीरिता ॥ एकाशीतिदंपतीनांनश
क्तिःपूजनेतदा ६६ पूजनीयानिमुग्मानिनवशक्त्याथवासुखम् ॥ स्वशक्त्यापूजनंकार्यवितशाठ्यंपरित्यजेत् ६७ अनेनदूरगस्याऽपिसंयोगश्चभवेज्जवात् ॥ भाविका
र्याणिवेगेणभविष्यंतिनसंशयः ६८ ॥ ॥ इति श्रीशतकोटिरामचरितांतर्गतश्रीमदानन्दरामायणे वाल्मीकीये जन्मकांडे संयोगकरणव्रतकथनं नामषष्ठः सर्गः ॥ ६ ॥
॥ श्रीरामदासउवाच ॥ ॥ अथरामोऽपिधर्मात्माचरमेतुरगाध्वरे ॥ हयंमुमोचशत्रुप्रस्तस्यष्टेययौजवात् १ दक्षिणां पश्चिमामाशामुत्तरांतुरगोत्तमः ॥ अतिक्रम्यत
थाप्राचीयज्ञस्थानंन्यवर्तत २ नृपतिभ्यःसमस्तेभ्यःशत्रुघ्नोवसुकोटिशः ॥ गृहीत्वातेनैवैर्युक्तस्तुरगस्यानुगोययौ ३ सेनयाचतुरंगिण्यादशसाहस्रसंख्यया ॥ तस्मि
न्वितानेऋषयःसर्वेराजर्षयस्तथा ४ ब्राह्मणाःक्षत्रियावैश्याःसमाजग्मुःसहस्रशः ॥ चरमाध्वरमवंद्रुंरामस्योत्सवमागताः ५ वाल्मीकिरपिसंयुगगायंतौभूमिजात्मजौ ॥
जगामऋषिवाटस्यसमीपंसीतयासुखम् ६ मार्गेनृपसमूहेषुशिविकास्थां हिजानकीम् ॥ नविदुःपार्थिवास्सर्वेजनास्तेपितथेतरे ७ सुमेधयाजनकोऽपिययौरामाध्वरं
ति ॥ क्रोशद्दयांतरिपूर्वेयज्ञवाटान्मुनीश्वरः ८ कृत्वापर्णकुटारभ्यांताभ्यांतस्थौसीतया ॥ वाल्मीकिर्गोपयामासपर्णकुटार्याविदेहजाम् ९ नृपसेनानिवासेषुजनकश्चसुमे

१ गतमूर्छालवशरैरितिपाठः । २ प्रेषयामासवेज्जवादितिपाठः ।

धया ॥ स्वसैन्येनययौतूष्णीरामेणासौ निरीक्षितः १० वाल्मीकिरपितौ प्राहन्यस्तालंकारमण्डितौ ॥ जटाचीराजिनधरोसीतापुत्रौ महाधियौ ११ यत्र तत्र च
 गायंतौ पुरे वीथिपुसर्वतः ॥ रामस्याग्रे प्रगायेतां शुभ्रपूर्यदिराधवः १२ आजन्मकांडात्कांडानि न गेयान्यत्र बालकौ ॥ यदा करोम्यहं चाज्ञां गायेतां सकलं तदा १३ नग्रा
 हंतं युवाभ्यां स यदि किंचित्प्रदास्यति ॥ इति तौ चोदितौ तत्र गायमानौ विचरेतुः १४ यथोक्तं ऋषिणा पूर्वतत्र तत्राभ्यगायताम् ॥ तां तु सुश्रावकाकुत्स्थः पूर्वचर्या कर्तित
 तः १५ अपूर्वपद्यततादिभ्यै श्वसमभिभुताम् ॥ बालाभ्यां राधवः श्रुत्वा कौतूहलमुपेयिवान् १६ अथ कर्मांतरे रामः समाहूय मुनीश्वरान् ॥ राज्ञश्चैव नरव्याघ्रः पण्डि
 तांश्चैव नैगमान् १७ पौराणिकाच्छद्मविदो गणकांश्च चिकित्सकान् ॥ नानाकौशल्यनिपुणांस्तथा वृद्धान् द्विजादिकान् १८ यज्ञवाटे तु तान् पूज्य गायकौ संप्रवेशयत् ॥
 ते सर्वे हृष्टमनसो राजानो ब्राह्मणादयः १९ रामंतौ दारकौ दृष्ट्वा विस्मितानि निर्मेषकाः ॥ अवोचन् सर्वेषु वै ते परस्परमथागताः २० इमौ रामस्य सदृशौ विधाद्वित्रमिवो
 दितौ ॥ जटिलौ यद्दिनस्यातां च वल्कलधारिणौ २१ विशेषं नाधिगच्छामो राधवस्यानयोस्तदा ॥ पुर्वसंवदतां तेषां विस्मितानां परस्परम् २२ तदा हरामदूतो
 ऽपिलव्वाण रुजं स्मरन् ॥ रामचंद्रं यज्ञवाटस्थितं वै संप्रभेण हि २३ लवमंगुलिना वीरं दर्शयंश्च मुहुर्मुहुः ॥ रामराम महाबाहो तमेन पश्य वै लवम् २४ येनाऽस्माकं शरौ
 वै श्वप्रक्षिप्य तव सन्निधौ ॥ नीतानि कनकाब्जानि सुगंधीनि निरंतरम् २५ सीता त्यागनिमित्तेन येन तेनापि वै मुहुः ॥ कृतानि दागर्वितेन त्वद्वण्डैर्कार्थिना प्रभो २६ त
 वदण्डभयादेव पूर्ववेषो विलोपितः ॥ रथवस्त्राभरणानि शस्त्राण्यपि विहाय च २७ धृतानि वल्कलादीनि दीनरूपो न दृश्यते ॥ त्वया ऽद्य दण्डनीयोऽयं बंधुसारातिगर्वितः
 २८ इति स्वदूतवाक्यानि गृण्वन्नपिरघूतमः ॥ प्रेम्णाऽवलोकयामास सुधाक्षिभ्यां शिशुमुहुः २९ बालावपि सभासं स्थात्रमस्त्ययथाक्रमम् ॥ राधवं स्वपितृव्यांश्च
 वसिष्ठं प्रणिपत्य च ३० उपचक्रमतुर्मातुं वीणे रणयतः शुभे ॥ ततः प्रवृत्तं मधुरं गांधर्वगीतमुत्तमम् ३१ श्रुत्वा तन्मधुरं गीतं रामस्तोषमवापह ॥ ताभ्यां श्रुतं स्वचरि
 तं विलासावध्यनुक्रमात् ३२ यद्यदा चरितं पूर्वं सीतया सह सौख्यदम् ॥ ततोऽपराण्हे श्रीरामः प्रसन्नवदनांजुः ३३ उवाच तौ समग्रं वै श्वो गेयं मम सन्निधौ ॥ तथेति राम
 वचनं तावंगीचक्रतुस्तदा ३४ ततो रामो लवं प्राह मे यद्यप्यपराधितम् ॥ त्वया पूर्वतथापित्वा तुष्टो हं नात्र शिक्षये ३५ त्वद्वीतमञ्जरित्रादिश्रवणादद्य मे मनः ॥ परां विश्रां
 तिमापन्नं त्वत्कृतं क्षमितं मया ३६ अधुना मद्भयं त्यक्त्वा त्वं सुखं विचरात्र हि ॥ तद्गामवचनं श्रुत्वा लवो राधवमब्रवीत् ३७ मयाऽपराधितं राजंस्तव दर्शनकाम्यया ॥
 मदपराधितं स्मृत्वाऽप्राहूतोऽहं यतस्त्वया ३८ अद्य ते दर्शने नैव पौरुषं वृद्धिमागतम् ॥ कीर्तिर्मे महती जाता तवाग्रे गायनादपि ३९ इत्युक्त्वा सीलवस्तूष्णीं बंधुना गं
 तुमुद्यतः ॥ समायास्तौ गन्तुकामौ स्थलं स्वीयं निरीक्ष्य च ४० रामोऽप्युतं वसुतयोर्भरतेन प्रदापयत् ॥ दीयमानं सुवर्णं तौ न तज्जगदह तुस्तदा ४१ राजन् हे म्ना
 किमेतेन ह्यावां वै वन्यभोजिनौ ॥ कृपावलोकने नैव पाहित्वमावयोऽसदा ४२ इति संत्यज्य संदत्तं जग्मतुर्भुनिसन्निधौ ॥ आसीच्छ्रुत्वा स्वचरितं रामो हृद्यति विस्मि
 तः ४३ कुशोऽपि सकलं वृत्तं वाल्मीकिमातरं तथा ॥ निवेद्य ज्ञान्दर्वी स्नातुं कौतुकेन ययौ सुखम् ४४ लवो मुनीनां शिशुभिः शिशुकीडनमाचरत् ॥ एतस्मिन्नंतरे य

१०

त्रलवः क्रीडाचकारसः ४५ बालकैस्तत्रसंप्राप्तस्तुरगोघ्वरकारिणः ॥ त्यक्त्वा क्रीडालवोशीघ्रमश्वघृत्वोत्तजातिके ४६ दृक्षेवबंधाशिशुभिः पूर्ववत्क्रीडनव्यधात् ॥ त
तः खेपुष्पकंप्राप्तदृष्ट्वा बद्धंतुरंगमम् ४७ ज्ञात्वा बालकृतं सर्वशत्रुघ्राद्याविहस्यते ॥ दूतानां ज्ञापयामासुर्मुच्यतां तुरगः सुखम् ४८ लवस्तानागतान् दृष्ट्वा वायव्यास्त्रेण
वैष्टम् ॥ संमन्यतान् मुमोचाऽथ लीलया शिशुसंयुतः ४९ झंझावातैस्तदायानहस्त्यश्वरथपूरितम् ॥ शत्रुघ्नेनापितैर्दूतैः खेपूतद्वयमरोपमम् ५० तच्छ्रुत्वाराम
चंद्रोऽपि प्रेषयामास सादरम् ॥ सुग्रीवमंगदं नीलमैदं जावतं नलम् ५१ सुमंत्रं भरतं वायुपुत्रं तार्क्ष्यं विभीषणम् ॥ सुषेणं पार्थिवान्सर्वान् स्वस्वामितवलयैर्युतान् ॥
५२ द्विविदं दधिवक्त्रं च वानरान्मकरध्वजम् ॥ तेलवंदुर्धुर्वायुद्वंद्वं च कुस्त्वरान्विताः ५३ तानागतान् लवो दृष्ट्वा कस्यचित्पतितं भुवि ॥ दूतस्याश्वमोचनार्थं
मागतस्य शरासनम् ५४ तूणीरं च स्वयं घृत्वा ययौ यो दुर्लवरान्वितः ॥ दृष्ट्वा कृत्यमहच्चापं चितयामास चेतसि ५५ पितृव्याद्याः स्थिता यो दुर्मयाद्यपुरतस्त्वह ॥
कथमेभिश्च योद्धव्यं मया च समरांगणे ५६ कथं तीक्ष्णानद्यशरानेतेषु प्रक्षिपाम्यहम् ॥ स्वीयानां वधकर्तारं मां सीतामुनिराधवाः ५७ सहिष्यंतिकथं दृष्ट्वा कर्तव्यं किं
मयाऽधुना ॥ युद्धात्पराङ्मुखोऽहं चेहूत्वा गच्छामितं मुनिम् ५८ वाल्मीकिशिक्षिता विद्यातर्हि सा विफलमवेत् ॥ अतः केषामपि वधं विना युद्धं करोम्यहम् ५९ इ
ति निश्चित्य मनसि मेघशब्दवदाह तान् ॥ आगम्यते किमर्थं मां युष्माभिर्ब्रूतवेगतः ६० न सीता वत्सुलमोहं पीडनार्थं मिहाद्यहि ॥ सीताक्लेशानलहरं मामेव वेत्थ भो खलाः ६१
सीतोष्णोच्छ्वसितोग्राग्निज्वालाभिर्वोच पौरुषम् ॥ विदग्धं न स्फुटं लोकान्दर्शनीयं ममापि च ६२ इति स्ववाक्शरैर्भिन्नहृदयान्सलवः पुनः ॥ मोहयामास सकलान् मोहना
द्यं विसृज्य च ६३ ततो लवः सविजयी सुमंत्रं भरतं तथा ॥ कृत्वा स्वकक्षयोः शीघ्रं कराम्यां वायुनंदनम् ६४ सुग्रीवं च मुदा घृत्वा सीतायै तान् प्रदर्शयत् ॥ दृष्ट्वा सीतापितान् वीरान्
मोहनास्त्रेण मोहितान् ६५ पुत्रात्तान् मोचयामास रक्षयामास तान् रहः ॥ तान्नीतान्नाधवः श्रुत्वा लक्ष्मणं वाक्यमब्रवीत् ६६ ईदृशं पौरुषं बंधोरावणेनाऽपि नोक्तम् ॥ यथा
कृतं बालकेन करणीयं किमत्र वै ६७ तद्गमवचनं श्रुत्वा लक्ष्मणः प्राहराधवम् ॥ मार्चितैर्यत्नया कार्या घृत्वा हंतं शिशुं क्षणात् ६८ त्वत्सन्निधावानयामि सिंहोष्टगशिशुं यथा ॥
इत्युक्त्वा राधवं न तारथारूढो ययौ जवात् ६९ सेनया सचिवैर्युक्तो वाल्मीकिर्वसति स्थलम् ॥ तमागतं विबुध्या थलवोऽपि तत्पुरो ययौ ७० तं दृष्ट्वा बालकं रम्यं कृपया लक्ष्मणोऽब्रवी
त् ॥ मां शिशोत्वं कुरुष्वऽद्य साहसं मत्पुरस्त्वह ७१ न समर्थोऽसि वै स्थातुं गच्छ नो चेन्मरिष्यसि ॥ शेषं रामायणं श्रोतुं त्वतोऽहं त्वानिहन्मिन् ७२ त्वयाऽपराधितं बालरा
धवस्य मुहुर्मुहुः ॥ तत्सर्वमप्यहं वेदित्वाऽपि त्वानिहन्मिन् ७३ नीतान् वीरां समर्प्याथ वाजिनारघुनंदनम् ॥ एहि त्वं शरणं बालयद्यस्ति जीवितस्पृहा ७४ तत्सौमित्रैर्वचः
श्रुत्वा लवोऽर्पितस्तमब्रवीत् ॥ वेदित्वा राधवं चापि सीतां त्यागात् पौरुषम् ७५ सीतायामेव युवयोः पौरुषं न लवेमयि ॥ सीतादुःखापनोदार्थं मुनिनानिर्मितस्त्वहम्
७६ युवांजित्वाऽद्य समरे सीतादुःखं प्रमार्जये ॥ मुघायुवाभ्यां सा सीता छलितापि पतिव्रता ७७ तस्याविनिष्कृतिं चाहं कर्तुमत्र समागतः ॥ सीतादुःखाग्निना युष्मत्पौ

१ ययौ सीतावत्सलं मां पीडनार्थं मिहाद्यताः इति पाठः । २ सीतात्यागादपौरुषमिति पाठः ।

रुपंदग्धमस्तितत् ७८ नस्थातव्यममाग्रेत्रगच्छध्वंविषवोपमैः ॥ इतितेलववाग्वाणैर्भिन्नमर्मस्थलाश्वैः ७९ लक्ष्मणाद्यावर्षुस्तंशस्त्रैस्त्रैल्लवकुधा ॥ ततोत्वश्वस्वै
 र्वाणैःशस्त्रवृष्टिनिवार्यच ८० श्रीरामसचिवादींश्चप्राक्षिपद्यज्ञमण्डपे ॥ तेसर्वेसचिवाद्याश्चस्वमार्गणताडिताः ८१ भिन्नदेहालोहिताक्ताःप्रोचुरामंस्खलद्गिरा ॥ रा
 मत्वंनोपश्यसिर्किंतूष्णीमध्वरमण्डपे ८२ उपायंचितयस्वान्यवधेतस्यलवस्यच ॥ शस्त्रैस्त्रैर्घृतिर्युद्धेनगच्छतिलवःप्रभो ८३ सहाय्यंकुरुसौमित्रेर्यदिबन्धुंसजीवि
 तम् ॥ त्वमिच्छसिलवशरप्रहाराद्विधुवत्सल ८४ इत्युक्त्वालववाक्यानिराधवंतेन्यवेदयन् ॥ तानिश्रुत्वारारघवोऽपितूष्णीमासीत्तदाक्षणम् ८५ लवोऽपिलक्ष्मणंवा
 णैर्विव्याधदशभिर्दृढम् ॥ आपुंखमग्रास्तेवाणाःशरीरेलक्ष्मणस्यच ८६ ततःक्रोधपरीतात्मा लक्ष्मणोवेगवत्तरः ॥ लवदेहेस्वशस्त्राणिभवन्तिविफलानिहि ८७ दृष्ट्वे
 तिव्यग्रचित्तःसक्षणंसञ्चित्यवैहृदि ॥ ब्रह्मास्त्रेणलवंबध्वामाऽश्वराज्ञेन्यवेदयत् ८८ ब्रह्मास्त्रंमानयंस्तूष्णीययौरामंलवोऽपिसः ॥ राघवस्तंसमानीतं दृष्ट्वालक्ष्मणमब्र
 वीत् ८९ जानन्नपिसुतंस्वीयंकौतुकिंदर्शयञ्जनान् ॥ महत्कार्यकृतंबन्धोत्वमेनंविद्धिबाहुजम् ९० द्विजहत्याभयंत्यक्त्वाघातयस्वैनमद्वाहि ॥ रामंप्रोवाचसौ
 मित्रिर्नायंशस्त्रैर्मरिष्यति ९१ भरताद्यैर्मयाचाऽपिनायंकिंताडितोऽसिभिः ॥ असुरदेहेक्षतंचैकमपि किं दृश्यतेत्वया ९२ तच्छ्रुत्वारारघवःप्राहप्रष्टव्योबालकस्त्व
 या ॥ केनोपायेनतेमृत्युर्भवेदितिममाग्रतः ९३ गोप्रायंतिनिजंमृत्युंनश्नूरावधशंकया ॥ नवदंत्यनृतंकापिस्वबलेनैवजीविताः ९४ ततःपृष्ठोलक्ष्मणेनलवः
 प्राहाथलक्ष्मणम् ॥ जलस्यसेचनादृद्धिस्वीयांज्ञात्वामुनेर्गिरा ९५ कापट्यबुद्ध्यालोकान्निर्दश्यन्स्वपराक्रमम् ॥ जलस्यसेचनेनाद्यमृत्युर्मेनिश्चितोभवेत् ९६
 तत्तस्यवचनंश्रुत्वाशिलायांतंनिवेश्यच ॥ सेचनंतोयकलशैःकारयामासलक्ष्मणः ॥ अयोध्यावासिभिर्नारीपुरुषैःपरमादरात् ९७ चतुर्भुजैश्चर्मघटैर्वृषानीतैश्च
 कोटिशः ॥ तथाकार्पटिकैश्चापिरथोष्ट्रवारणादिभिः ९८ आनयित्वाजलंशीघ्रंसेषेचलवबालकम् ॥ यथायथाजलैस्तंहिसेचनंचकिरेजनाः ९९ तथातथालव
 स्तत्रव्यवर्द्धतघ्नोयथा ॥ सप्तताडप्रमाणोऽभूद्दृष्ट्याभीमपराक्रमः १०० ततस्तंलक्ष्मणःप्राहत्वयालवमृषेरितम् ॥ नायंतववधोपायःस्ववृध्यर्थकृतःखलु १०१
 लवोप्याहास्यसौमित्रिकौटिल्येनप्रतारयन् ॥ यथातैलक्षयेदीपोवृद्धिमंतोप्रगच्छति १०२ तथायुषःक्षयेमेऽपिवृद्धिपश्यक्षणंत्विमाम् ॥ तद्वाक्यंमानयन्सत्यंसेच
 यत्तंसलक्ष्मणः १०३ जलैर्गणैस्समानीतैःपूर्ववच्चपुनःपुनः ॥ काष्ठसोपानमार्गेणसेचनंचकिरेजनाः ४ ब्रह्मास्त्रेणविनिर्मुक्तःप्रचचाललवस्तदा ॥ शुजावास्फालयामा
 सतथोरूबाललीलया ५ तंदृष्ट्वादुदुबुःसर्वेत्यक्तातोयघटानपि ॥ शलन्मूत्रंप्रभुंचंतोमुक्तकच्छालवेक्षणाः ६ एतस्मिन्नन्तरेक्रीडन्गंगायांतानजनान्कुशः ॥ पप्रच्छाज्यमु
 हुर्नारिकिमर्थनीयतेजवात् ७ जनाःप्रोचुर्लवंहंतुमस्माभिर्नीयतेजलम् ॥ विश्वस्तैर्लववाक्येनतच्छ्रुत्वासययौकुशः ८ संष्ट्वास्वाश्रमाचापंतूणीरेवेगवत्तरः ॥ लवंमोच
 यितुंचापटंणक्तत्वाऽध्वरस्थले ९ कुशचापध्वनिंश्रुत्वातस्थौतूष्णीलवःक्षणम् ॥ ततोदृष्ट्वाकुशंप्राप्तंययौयुहुंसलक्ष्मणः ११० तंदृष्ट्वासकुशःप्राहललितौजानकीलवौ ॥
 त्वयारामेणलोकैश्चतयोःकर्तुर्विनिष्कृतिम् ११ अहंप्राप्तोऽस्मिमांवालंलववत्त्वंनमानय ॥ युवयोःपौरुषंनार्यांशिशिवस्तीतिवेद्यहम् १२ सीताहेशानलज्वालसंदग्धयुवयो

बलम् ॥ नममाग्निस्फुटं कार्ययुवाभ्यामुपहासकृत १३ वाल्मीकिशिक्षिताविद्यामंत्वामद्यदर्शये ॥ इत्युक्त्वा तु मुलं युद्धं पितृव्येण चकार सः १४ आसनं तथा जानकीये
 लक्ष्मणोत्सृष्टमार्गणाः ॥ रामायणात्कुशो ज्ञात्वा शेषपुत्राञ्जलक्ष्मणः १५ जातोऽस्तीति वधेत स्य गारुडास्त्रं मुमोच सः ॥ क्षात्रधर्मपुरस्कृत्य न तद्विषाभयं दधे १६ जान
 न्युद्धे पितुर्हत्याजाता चेन्न भयं त्विति ॥ तद्वद्वा खगराजास्त्रं सौमित्रेः कुंठिता गतिः १७ भयभीतः पृथिव्यां हि पपात लक्ष्मणोरथात् ॥ तद्वद्धारामचन्द्रश्च दीक्षा युक्तोऽपि वे
 गतः १८ धृत्वा चापं चतूणीरं यज्ञकुण्डाग्रतः स्थितः ॥ चापे संघाय ब्रह्मास्त्रं सौमित्रेर्जीविता शया १९ मुमोच बाणमाकाशे गारुडोपरिसादरम् ॥ तेन तच्छांतिमगमत्
 ब्रह्मास्त्रेण तु गारुडम् १२० ततः कुशः संदधे स सर्पास्त्रं राघवोपरि ॥ उवाचनाहं सीतावत्सुलभं शूलं लिखितुं त्वया २१ जनान् दर्शयितुं स्वीयं पौरुषं जानकीवने ॥ त्यक्त्वा त्वया
 वृथा पूर्वजानेहं तव चेष्टितम् २२ वाल्मीकिशिक्षिताविद्यामंत्वामद्यत्वं विलोकय ॥ नो चेत्त्वया हि शरणं वाल्मीकिं जानकीमपि २३ तद्वाक्शरैर्मित्रमर्मरामः सर्पविलोकय
 तत् ॥ ओत्वस्त्रं सृजे घोरं तेन तच्छांतिमापवे २४ संदधे सारमेयास्त्रं कुशस्तं राघवं पुनः ॥ रामोऽपि मौशलस्त्रेण सारमेयं न्यवारयत् २५ बन्धुचक्रं सृजे घोरं कुशोऽपि
 राघवं जवात् ॥ न्यवारयच्च तद्रामो मेघास्त्रेण सलीलया २६ वायव्यं सृजे रामं जानकीजठरोद्भवः ॥ निवारयच्च तद्रामो पर्वतास्त्रेण सलीलया २७ वज्रास्त्रं सृजे रामं सीतेयः सोति
 सम्प्रमात् ॥ याम्यास्त्रेणाऽथ रामोऽपि वज्रास्त्रं तन्यावारयत् २८ ब्रह्मास्त्रं सृजे रामं सीतेयः परमादरात् ॥ हाहाकारस्तदा चासीद्वाघवस्याऽध्वरांगणे २९ न्यवारयत् ब्रह्मास्त्रं
 वैष्णवेन रघूत्तमः ॥ ततो रामं कुशस्तीक्ष्णाक्षराचांश्छतशः पुनः ३० मुमोच राघवश्चाऽपि मार्गणांश्छतशः कुशम् ॥ पुनस्तु मुलं युद्धं च भूवप्रहरंतयोः ३१ तदा सीत्कौ
 तुंकरामकुशयोर्युध्यतोर्महत् ॥ रामचापविनिर्मुक्ता गताये ये पतन्निः ३२ ते ते कुशस्योत्तमोऽगो परिष्ठाद्वरणीतले ॥ पतंति स्म तथा ये ये कुशचापविनिर्गताः ३३
 शरास्ते रामचन्द्रस्य पतंति स्म पदांतिके ॥ तद्वद्वाकौ तुंकरामो विस्मया विष्टमानसः ३४ आज्ञापयत्स्व सचिवं गच्छ वाल्मीकि सन्निधिम् ॥ पृच्छस्व तं नमस्कृत्य कौते
 शिष्या विमौबली ३५ ततो ज्ञात्वाऽन्योर्घाते करिष्यामि मतिं क्षणात् ॥ तथेति रामवचनात्समन्त्री रथमास्थितः ३६ क्रोशद्दयांतरेणैव सव्यं कृत्वा कुशलवम् ॥ दृष्ट्वा
 नत्वाऽथ वाल्मीकिं रामवाक्यं न्यवेदयत् ३७ मुनिः प्राह मन्त्रिणं त्वं वद रामाय मेव च ॥ समामध्ये गायनस्य काले श्वो विदितं तव ३८ भविष्यति समस्तं हितं तं बाल
 कयोः शुभम् ॥ ततो मन्त्रिर्मुनेर्वाक्यं राघवाय न्यवेदयत् ३९ कुशलं वसमाहूय वाल्मीकिरपि तौ मुदा ॥ समालिङ्ग्य कथाभिस्तां निनायरजनीं सुखम् १४० ॥ इ
 ति श्रीशतकोटिरामचरितां तर्गत श्रीमदानन्दरामायणे वाल्मीकीये जन्मकाण्डे कुशलवयोः पराक्रमवर्णनं नाम सप्तमः सर्गः ॥ ७ ॥ ॥ श्रीरामदास उवाच ॥
 अथ प्रमाते रामेण समाहूता बुभौशिशुः ॥ नत्वा मुनिमातरञ्च सभायां जग्मतु मुदा १ वाल्मीके राज्या बालौ जटाळुण्णाजिनांबरौ ॥ जन्मकांडं त्वेकमेव जगत्तु तौ पि
 तुः पुरः २ जनैः श्रुत्वा स्वचरितं रामो मुदति विस्मितः ३ आसनं जनाश्चापि सर्वे विस्मया विष्टमानसाः ॥ ज्ञात्वा सीताकुमारौ तौ सन्तोषं परमं ययुः ४ पुनस्मिन्नन्तरे
 सर्वे लववाय्वस्त्रपीडिताः ॥ शत्रुघ्राद्या ययुस्तत्र यानस्थाश्चास्त्रजीविताः ५ अंगदाद्याः पार्थिवाश्च मोहनास्त्रैर्जीविताः ॥ ययुः सवानराः सर्वे लक्ष्मणोऽपि ययावरुक् ६

सर्वेनत्वारामचंद्रतस्थुस्तस्यातिकेमुदा ॥ अथसंमंत्र्यरामोऽपितौविसृज्यादरेणहि ७ राक्षसेंद्रलक्ष्मणंचशत्रुघ्नंकरध्वजम् ॥ खंगराजं सुषेणं च जांबवंतं चोऽब्रवीत् ८
 आनयध्वं मुनिवरं ससीतं देवसंमितम् ॥ अद्यास्तु पर्वदां मध्ये प्रत्ययो वै सभागणे ९ गंगायादक्षिणे तीरे सभाकार्याऽऽयता शुभा ॥ करोतु शपथं सीताममाग्रे जान्हवी तटे १०
 मुनीश्वराद्याः सर्वे तां जानन्तु गतकल्मषाम् ॥ तथाममापि वाल्मीकिः शुद्धिजानं तु वेगतः ११ इति तद्वचनं श्रुत्वा लक्ष्मणाद्या मुनिगताः ॥ उचुर्यथोक्तं रामेण वाल्मीकिं लक्ष्म
 णादिकाः १२ रामस्य हृद्रतं सर्वज्ञात्वा वाल्मीकिरब्रवीत् ॥ समर्चितान् सुमंत्राद्यान् लक्ष्मणाय समर्प्य च १३ युष्माभिः कथनीयं मद्वाक्यं श्रीराघवं प्रति ॥ श्वः करिष्यति
 वैसीताशपथं जनसंसदि १४ योषितां परमो देवः पतिरेको न चापरः ॥ पतिर्विना गतिः काऽन्या नार्या चास्ति जगत्रये १५ लक्ष्मणाद्यास्ततः सर्वे राममागत्य ते पुनः ॥ सुमं
 त्रादींश्चतुर्वीरांश्चाववाय समर्प्य च १६ वाल्मीकिं च न हर्षाद्बुधुस्तरं घुनायकम् ॥ वाल्मीकिं च न श्रुत्वा तु तोषराघवोऽपि च १७ सुमंत्रं भरतं वा युपुत्रं वानरनायकम् ॥
 समालिङ्ग्य चतुर्भ्यः स पुनर्जातान मन्यत १८ सीतायापालितास्सर्वे वयं लज्जितास्त्विति ॥ कथयामासुः श्रीरामं सुमंत्राद्यास्सविस्तरम् १९ द्वितीये दिवसे कृत्वा सभां श्रेष्ठां
 मनोरमाम् ॥ सर्वास्तस्यां समाहूय रामो वाक्यमथाब्रवीत् २० मुनयः पार्थिवाः सर्वे गृणुत स्वस्थमानसाः ॥ सीतायाः शपथं लोकाविजानं त्वशुभं शुभम् २१ इत्युक्त्वा रा
 घवेणाऽयं लोकाः सीतादिदृक्षवः ॥ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्राश्चैव सहस्रशः २२ सवानराः समाजग्मुस्तद्विव्यं द्रुमुद्यताः ॥ ततो मुनिवरस्तूर्णं ससीतः स मुपागतः २३
 अग्रतस्तं मुनिं कृत्वा याती किंचिदवाङ्मुखी ॥ कृतांजलिर्मुदा सीताशनैर्यज्ञं वीवेशतम् २४ दृष्ट्वा लक्ष्मीमिवायांतीं श्रीविष्णुमनुयायिनीम् ॥ वाल्मीकिः पृष्ठतः सीतां साधु
 वादो महान्भूत् २५ तदामध्ये जनौ घस्य प्रविश्य मुनिपुंगवः ॥ सीतासहायो वाल्मीकिस्तदाराघवमब्रवीत् २६ इयं दाशरथे सीता सुवृत्ता धर्मचारिणी ॥ त्वया पापात्पुरा
 त्यक्ता ममाश्रमसमीपतः २७ लोकापवादभीतेन यमुनादक्षिणे तटे ॥ प्रत्ययं दास्यते साऽद्य तदनुज्ञा तु मर्हसि २८ इमौ तु सीतातनयौ कुशस्त्वत्तोलवो मया ॥ लवैर्विनिर्मि
 तः सीताभयात्प्रव्यग्रचेतसा २९ सुताविमौ ते दुर्धर्षौ तथ्यमेतदब्रवीमि ते ॥ प्रचेतसोऽहं दशमः पुत्रो रघुकुलोद्भवः ३० अमृतं न स्मराम्युक्तं यथेमौ तव पुत्रकौ ॥ बहून्वर्षगणा
 न्स्मर्य कृतपश्चर्यामया कृता ३१ नोपाश्रीयां फलं तस्यादुष्टेयं यदि मैथिली ॥ इत्युक्त्वा राघवस्यांके दक्षिणे स्थाप्य तं कुशम् ३२ लवं विन्यस्य वामांके तस्थौ रामाग्रतो मुनिः ॥
 रामोऽपितौ समालिङ्ग्य मूर्ध्नि वप्रायसादरम् ३३ लवस्यमस्तके हस्तं संस्थाप्य जगदीश्वरः ॥ अतिह्रस्वतरं बालं पूर्ववत्सोऽकरोच्चतम् ३४ ततो रामोऽपितांसीतां दृष्ट्वा बाहुद्वया
 न्विताम् ॥ अज्ञातद्वयसंप्राह लक्ष्मणं पुरतः स्थितम् ३५ त्वया भुजः समानीतः सीतायामां प्रदर्शितुम् ॥ पुरातमानयस्वाद्य चेदास्ति रक्षितस्त्वया ३६ तथेत्युक्त्वा लक्ष्म
 णोऽपि पेटिकां निहितं भुजम् ॥ सीतायाः पुरतो रामं दर्शयामास सादरम् ३७ सीताभुजोपमं दृष्ट्वा भुजं मांसादिभिर्युतम् ॥ पंचवर्षान्तरे काले ह्यासन् सर्वेऽतिविस्मिताः ३८ ए
 तस्मिन्नंतरे तत्र पश्यत्सु सकलेष्वपि ॥ भुजः प्रगुप्ततां प्राप्नो विश्वकर्माद्भवः क्षणात् ३९ तद्दृष्ट्वा कौतुकं लोकाह्वयं भूवन्नतिविस्मिताः ॥ रामोऽपि विस्मितः प्राह वाल्मीकिं प्रणिप

त्यच ४० एवमेवमहाप्राज्ञयदुक्तंमांत्वयाऽधुना ॥ प्रत्ययोजनितोमह्यंतववाक्यैरकिल्बिषैः ४१ लंकायामपिदृष्टोमेवैदेह्याःप्रत्ययोमहान् ॥ देवानांपुरतस्तेनमन्दिरंसंप्रवे-
 शिता ४२ सेयंलोकमयाद्रह्यत्रपापापिसतीपुरा ॥ सीतामयापरित्यक्तातद्वानक्षन्तुमर्हासे ४३ मत्तोजातोस्तिजानामिकुशोऽयंचलवस्त्वया ॥ लवैर्भ्रात्याकृतोवोभिसी-
 ताशापमयान्मुने ४४ तथापिलोकान्सकलान्द्रुंसीताऽत्रप्रत्ययम् ॥ करोतुशपथंचापिसभायांतवसन्निधौ ४५ शुद्धायांजगतीमध्येसीतामंगीकरोम्यहम् ॥ तदातच्छ-
 पथंद्रुमासैल्लोकाःसमुत्सुकाः ४६ सभायांजानकीचाथतदाकौशेयवासिनी ॥ उदङ्मुखीह्यधोदृष्टिःप्रांजलिर्वाक्यमब्रवीत् ४७ रामादन्यमहंचेद्धिमनसाऽपिनाचिंतये ॥
 तर्हिमेघरणीदेवीविवरंदातुमर्हति ४८ एवंशपंत्याःसीतायाःप्रादुरासीन्महाश्रुतम् ॥ भूतलादिव्यमत्यर्थसिंहासनमनुत्तमम् ४९ भुवोविवरमार्गेणसमानीतंमनोरमम् ॥
 नागैर्द्रौघ्रियमाणंतदिव्यदेहैरविप्रभम् ५० भूदेवीजानकीदोभ्यांघृत्वाहुहितरंजिजाम् ॥ स्वागतासीतितामुक्त्वाऽऽसनेसासन्यवेशयत् ५१ वस्त्रालंकारस्त्रगंधसुगंधैःपूज्य-
 मैथिलीम् ॥ समालिङ्ग्याथभूदेवीविजयामाससादरम् ५२ तदाशनैःशनैर्भूम्यांशुतंसिंहासनंत्वमूत् ॥ सिंहासनस्थांवैदेहीप्रविशन्तीरसातलम् ५३ दृष्ट्वाऽऽकाशस्थि-
 तादेवस्त्रियःसर्वास्तुसम्भ्रमात् ॥ निरंतराभिर्वैदेहीववर्षुःपुष्पवृष्टिभिः ५४ साधुवादश्चसुमहान्वभूवसुरकीर्तितः ॥ अन्तरिक्षेचभूमौचसर्वस्थावरजगमम् ५५ त-
 दावभूवचकितसीताशपथदर्शनात् ॥ ऊजुस्तेबहुधावाचोवानराश्चनरादिकाः ५६ केचिच्चितापराःकेचिदासन्ध्यानपरायणाः ॥ केचिद्रामंनिरीक्षंतःकेचित्सीताम-
 चेतसः ५७ मुहूर्तमात्रंतत्सर्वतूष्णींभूतमचेतनम् ॥ प्रविशन्तींभुवसीतांदृष्ट्वासंमोहितंजगत् ५८ एतास्मिन्नन्तरेरामःप्रविशन्तींहिभूतले ॥ विदेहजांतदास्पृ-
 ष्ठावामहस्तेनसम्भ्रमात् ५९ तांदधारकरेणादौघृत्वाहस्तेनवैभुवम् ॥ ततस्तांप्रार्थयामासभुवंसरघुनन्दनः ६० ॥ ॥ श्रीरामचन्द्रउवाच ॥ ॥ देवित्वं
 सर्वलोकानानिवासस्थानमुत्तमम् ॥ असिलोकैकमातात्वमहानीरोर्ध्वतःसदा ६१ वर्तसेपुण्यरूपात्वंसुदासकलान्नजनान् ॥ स्वजाठरादौषधीस्त्वंकरोषिविश्व-
 टसिदाः ६२ त्वंदुर्गात्वंस्वरालक्ष्मीर्ममविष्णोःप्रियाशुभा ॥ त्वमेवाऽद्याऽत्रमेशक्तिर्निर्मिताऽसिमयैवहि ६३ निजोदराददासित्वंघातून्प्रीत्याजनान्सदा ॥ क्षमा-
 युक्तात्वमेवाऽसिसूक्तासूक्तादिकर्मसु ६४ जानकीतवकन्येयंश्वश्रुस्त्वंमेऽधुनाविह ॥ कन्यादानंकुरुमुदात्वयापूर्वकृतंनहि ६५ प्रसीददेविनोचेन्मेत्वयिक्रोधोभवि-
 ष्यति ॥ ॥ रामदासउवाच ॥ ॥ इतिसंप्रार्थिताचाऽपिराघवेणमहात्मना ६६ नारीकाठिन्यभावात्सानाशृणोद्राघवेरितम् ॥ शनैःशनैरधःसीतासहि-
 तासाजगामह ६७ तांगच्छन्तीपुनर्दृष्ट्वाभुवंरामोघृतामपि ॥ बभूवक्रोधताम्राक्षस्तदालक्ष्मणमब्रवीत् ६८ चापमानयसौमित्रेशिक्षयेऽहंभुवंत्विमाम् ॥ मत्सुरो-
 पमवाणेनवसुधेयंविदेहजाम् ६९ मामद्यदास्यतिक्षिप्रमस्याघातंनरोचये ॥ ततोऽसौलक्ष्मणानीतंकरेकोदण्डमुत्तमम् ७० घृत्वाज्यारोपणंकृत्वाशरसंधान-
 मातनोत् ॥ तदाववोमहान्चायुश्शुभेलवणार्णवः ७१ तारानिपेत्तुर्धरणीवभूदुःसरजोदिशः ॥ चक्रंपेधरणीसापित्राहीतिवदतीमुहुः ७२ कराम्यांजानकीघृ-

१-ऊर्ध्वतः महानीरा समुदाविमहाजलसमूहवतीइत्यर्थः ।

त्वारामस्याकेन्यवेशयत् ॥ स्वयं श्रीरामपदयोः शिरसानमनं व्यधात् ७३ तदा खेदे देवाद्यानि नेदुःकुसुमदृष्टिभिः ॥ ववर्षुर्जानकीं रामं देवसंघामुदाम्बिताः ७४ ततो
 रामोऽपितां दृष्ट्वा पदयोर्नमंती भुवम् ॥ स्वक्रोधं शांतिमकरोत् करान्यां चापमार्गणौ ७५ विसृज्योत्थापयामास स्वकरेणाञ्चनिप्रभुः ॥ ततस्साराधवं नत्वा प्रसाद्य च पुनः
 पुनः ७६ दत्त्वा विदेहकन्यायै तत्सिंहासनमुत्तमम् ॥ सीतां स्तुत्वा तथा तां पृष्ट्वा तया संपूजिताञ्च पितृ ७७ आमन्त्र्य राघवं पृथ्वीक्षणादन्तर्हिताऽभवत् ॥ तदा सीताजनाः
 सर्वे पुनर्जातां तु मे निरे ७८ जयशब्दैः प्रणेमुस्तां च कुः पूजां पृथक् पृथक् ॥ ददौ दानान्यनेकानि तदारामो मुदाम्बितः ७९ नववाद्यनिनादाश्च संवभूवुः समन्ततः ॥ न
 नृत्तुर्वारनार्यश्च तुष्टुर्बुर्बदिमागधाः ८० सीतायाः शपथो यत्र जाह्नव्यादक्षिणे तटे ॥ सीताकुण्डमिति ख्यातं तत्र तीर्थं बभूव तत् ८१ पातालस्थं जलं पुण्यं सन्तप्तमनलोप
 मम् ॥ आसीदद्यापित तीर्थे सीतोष्णश्वासकारणात् ८२ तदत्र जानकीकुण्डं स्मरणाद्भयनाशनम् ॥ पत्युरायुष्यवृद्ध्यर्थं स्त्रीभिः सेव्यं सदा भुवि ८३ ततः सीतायुतोरामः
 पुत्राभ्यां सहितो मुदा ॥ वस्त्रालंकारयुक्ताभ्यां स्नानं ह्यवभृथा वह्यम् ८४ चकार कथितोत्साहैः पूर्ववच्च स विस्तरम् ॥ अथ यज्ञशतं पूर्णमेवं कृत्वा रघूत्तमः ८५ जातकर्मा
 दिसंस्कारान् लवस्यविधिनाऽकरोत् ॥ चकार नानादानानि देवान्संपूज्य भक्तिः ८६ ततो मुनींश्चरान् पूज्य पूजयामास पार्थिवान् ॥ जनकं च सुमेधां च पूजयामास रा
 घवः ८७ विसर्जं ऋषीन् सर्वान् ऋत्विजो ये स मागताः ॥ द्विजाद्यास्तान् धनाद्यैश्च तोषयामास सादरम् ८८ ततो विसृज्य विप्रांश्च पार्थिवैः सह राघवः ॥ कुमारभ्यां
 सीतया च बन्धुभिश्चागमत्पुरीम् ८९ नीराजितः पुरस्त्रीभिर्वारणस्थो रघूत्तमः ॥ सीतया तनयाभ्यां च यौ निजगृहं प्राति ९० तदामहोत्सवश्चासीदयोध्यायां सम
 न्ततः ॥ चिरकालेन वैदेह्यादर्शनं च जनैः कृतम् ९१ ततो नृपादिकान् पूज्य विसर्जं रघूद्वहः ॥ जनकं च सुमेधां च ददावाज्ञानि जां पुरीम् ९२ ततः सीतायुतोरामः पुत्रा
 भ्यां बन्धुभिः सह ॥ पूर्ववत्सुखं रे मे चिरकालं रघूद्वहः ९३ रामेण सीतया सार्धं सहस्राणि त्रयोदश ॥ वर्षाण्यत्र कृतराज्यं कस्मिन्कल्पे द्विजोत्तम ९४ एकादशसह
 स्राणि वत्सराणि महानि च ॥ तथैकादशवर्षाणि मासा एकादशैव तु ९५ दिनान्येकादशैवाऽत्र रामेण सीतया सह ॥ अयोध्यायां कृतराज्यं कस्मिन्कल्पे द्विजोत्तम ९६
 एकादशसहस्राणि चैकादशदिनानि च ॥ सप्तद्वीपवतीपालो रामोऽभूत्कल्पभेदतः ९७ दशवर्षसहस्राणि दशवर्षशतानि च ॥ रामेण सीतया राज्यं कस्मिन्कल्पे कृ
 तं द्विज ९८ ॥ इति श्रीशतकोटिरामचरितान्तर्गतश्रीमदानन्दरामायणे वाल्मीकीये जन्मकांडे जानकीग्रहणं नामाष्टमः सर्गः ॥ ८ ॥ ॥
 ॥ श्रीरामदास उवाच ॥ अथोर्मिलामांडवीच श्रुतकीर्तिः सहैव ताः ॥ बभूवुरंत रात्किंचिदंतर्वन्त्यो महोदराः १ तासां चकार सीता साकौ तु कानि च सादरम् ॥ तासां पुंसवनादी
 नि विविधानि रघूत्तमः २ आहूय पत्न्या जनकं कारयामास बन्धुभिः ॥ दोहद्वान् पूरयामासुस्तासां पौरसुहृत्स्त्रियः ३ तासां सर्वान्समुत्साहानेवं कृत्वा रघूत्तमः ॥ वस्त्रालंका
 रभूषाभिस्तोषयामास ताः सुखम् ४ अथोर्मिलासातनयं सुपुत्रं परमोदयम् ॥ ततः सामांडवीपुत्रं सुपुत्रं परमोदिने ५ ततः सा श्रुतकीर्तिंश्च सुपुत्रं यमलौ सुतौ ॥ कालांतरेणो

मिलायाद्वितीयस्तनयोऽभवत् ६ तथाऽपरस्तुमांडव्याः पुत्रः कालांतरादभूत् ॥ जातकर्मादिसंस्कारांस्तेषां रामः पृथक्पृथक् ७ चकारगुरुणाविप्रैर्महोत्साहैर्यथाविधि ॥
 लक्ष्मणस्यांगदोऽज्येष्ठश्चित्रकेतुः परः स्मृतः ८ मांडव्याः पुष्करोऽज्येष्ठः कनिष्ठस्तक्षनामकः ॥ श्रुतकीर्त्याः सुबाहुश्चयूपकेतुः परः स्मृतः ९ एवं कृतानि नामानि गुरुणाविधि
 पूर्वकम् ॥ पुतेऽतरेण संजाताः काले काले क्रमेण च १० तेऽत्रैकत्रयमाप्नोताः संक्षेपेणांगत्वत्पुत्रः ॥ सर्वेषां जन्मकालेषु सुराः सर्वे मुदान्विताः ११ वादयामासुर्वाद्यानि ववर्षुः
 पुष्पवृष्टिभिः ॥ मातृभिः पितृभिर्युक्तान् बालकान् सूर्यसन्निभान् १२ राजद्वारि महानासीदुत्सवश्च नृपाज्ञया ॥ निनेदुर्नववाद्यानि न चतुश्चाप्सरोगणाः १३ वादयन्ति
 स्मृत्याणि तु पुत्रवर्षादिमागवाः ॥ नगरीं शोभयामासुः पताकाध्वजतोरणैः १४ सुहृदः पार्थिवास्सर्वे रामादीनां च पूजनम् ॥ वस्त्रैराभरणाद्यैश्च चक्रिरे ते पृथक्पृथक् १५ ददुर्दा
 नानि विप्रैर्महोत्सवाद्या बंधवश्च ते ॥ ब्राह्मणान् भोजयामासुः श्राद्धानि च कुरादरात् १६ एवमष्टकुमारास्ते रामादीनां मनोरमाः ॥ वृधुश्चंद्रवदनामा तृमिलालिताः सुखम् १७
 शृंगलावद्धरुक्मादिनिर्मितेषु वरेषु च ॥ प्रेक्षेयुर्हि कुमारस्ते विरेजूरुक्मभूषिताः १८ भालेस्वर्णमयाश्च त्वपर्णान्यतिमहातिच ॥ मुक्ताफलाग्रलंबीनि शोभयन्ति स्म बाल
 कान् १९ कंठेरत्नमणिवातमध्यद्दीपिन्त्वां चिताः ॥ कर्णयोः स्वर्णसंपन्नरत्नार्जुनसुतालकाः २० सिंजानमणिमंजीरकटिसूत्रांगदैर्युताः ॥ स्मितवक्त्राल्पदशनान्द्रनील
 मणिप्रभाः २१ अंगणैर्गममाणाश्च संस्कारैः संस्कृताः शुभाः ॥ ते पितृव्रजयामासुर्मातृश्चाऽपि विशेषतः २२ नानाशिशुः क्रीडनकैश्चेष्टितैर्मुखचुंबनैः ॥ बालकत्रिमयुद्देश्च
 ममनेर्मधुरैरितैः २३ ततस्ते बालकाः सर्वे वस्त्रालंकारभूषिताः ॥ सभायां राघवं त्वातस्थुः सिंहासनोपरि २४ एकद्वारा घवः प्राहवसिष्ठं सदसि स्थितम् ॥ अवलोक्य बाला
 नां त्वंचिन्हानियथाक्रमम् २५ तच्छ्रुत्वारामवचनं वसिष्ठो ब्रूयुः सह ॥ आदौ कुशं समाहूय हृद्वारामं वचोऽब्रवीत् २६ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ पंचसूक्ष्मः पंचदीर्घः सप्तरक्तः
 षड्व्रतः ॥ त्रिष्टुलं शुभं गंभीरो द्वात्रिंशलक्षणस्त्वयम् २७ पंचदीर्घाणि शस्तानि यथादीर्घा युषोऽस्य च ॥ भुजौ नेत्रे हनुर्जातूनासा च तनयस्य ते २८ ग्रीवाजं घामेहनैश्च
 त्रिभिर्हस्वोऽज्यमीडितः ॥ स्वरेण सत्त्वनाभिभ्यां त्रिगंभीरः शिशुः शुभः २९ त्वक्केशांगुलिदशनाः पर्वण्यंगुलिजान्यपि ॥ तथास्य पंचसूक्ष्माणि सूचयन्ति वरांश्चियम् ३० पा
 ण्यं ध्रितलनेत्रां तालुजिह्वाघरोष्ठकम् ॥ सप्तरक्तं च सनखमस्मिन् राज्यं सुखप्रदम् ३१ वक्षःकुक्ष्यालिकस्कंधकरवक्रषड्व्रतम् ॥ तथात्र दृश्यते बाले महदैश्वर्यभोगमाक्
 ३२ ललाटकटिवक्षोभिस्त्रिविस्तीर्णो यथा ह्यसौ ॥ सर्वतेजो महैश्वर्यं तथा प्राप्स्यति नान्यथा ३३ अस्त्रिंशत्तर्जनीं प्राप्य तथा रेखास्य दृश्यते ॥ कनिष्ठामूलनिर्यातादीर्घा युष्यं
 यथा भवेत् ३४ कमठी पृष्ठकठिना वकर्मकरणौ करौ ॥ राज्यहेतुः शिशोरस्य पादौ चाध्वनिको मलौ ३५ पादौ समांसलौ रक्तौ समौ सूक्ष्मौ सुशोभनौ ॥ समगुल्फौ स्वदेहेन स्नि
 ग्धवैश्वर्यसूचकौ ३६ स्वल्पाभिः कररेखाभिश्चास्त्राभिः सदा सुखी ॥ लिंगेन कृशहस्वेन राजराजो भविष्यति ३७ उत्कटासनगुल्फस्फिङ्गनाभिरस्यापि वर्तुल ॥ दक्षिणावर्त
 मरुणं महदैश्वर्यसूचकम् ३८ धारैकामूत्रकेयस्य दक्षिणावर्तनीयदि ॥ गंधश्च मीनमधुनोर्यदिवीर्यं तदा वृषः ३९ विस्तीर्णो मांसलौ स्निग्धौ भुजावस्य सुखोचितौ ॥ वामावर्तौ

सुप्रलंबौदोषौमूरक्षणोचितौ ४० श्रीवत्सवज्रचक्राजिमत्स्यकोदंडदंष्ट्रत ॥ तथाऽस्यकरगारेखायथास्यात्रिदिवस्पतिः ४१ द्वात्रिंशदशनश्चायंवरकंडुशिरोधरः ॥ कौचदुं
दुभिहंसाभ्रस्वरःसर्वेश्वराधिकः ४२ मधुपिगलनेत्रोऽसैनैजंश्रीस्त्यजतिकचित् ॥ पंचरेखाललाटस्तुतथासिंहोदरःशुभः ४३ ऊर्ध्वरेखांकितपदोनिःश्वसन्पद्मगन्ध
वान् ॥ अच्छिद्रपाणिःसुनसोमहालक्षणवानयम् ४४ पुंवकुशेनिरीक्ष्याऽथसर्वान्वद्वक्त्राक्रमेणसः ॥ लवादीनांसुचिन्हानिपूर्ववत्प्राहराघवम् ३५ ततःप्रतिमनारामःपूज
यामासतंगुरुम् ॥ वस्त्रैरामरणैश्चैवययौहर्षाततोऽहम् ४६ एतस्मिन्वतरेसीताभूमिदत्तरासने ॥ संस्थिताचामरैर्दिव्यैर्दासीभिःपरिवीजिता ४७ सखीभिःसेवितारम्या
घृताधोकोपबर्हणा ॥ मुकुरेस्वनिरीक्षंतीमुखं चन्द्रनिमंवरम् ४८ रामस्यागमनंश्रुत्वासंचचालासनाज्जवात् ॥ ततोददर्शश्रीरामं बालकैःपरिवेष्टितम् ४९ स्वकट्यां
यूपकेतुंचदधानमवरंशिथुम् ॥ तथैवदक्षिणेहस्तेदधानं चांगदंशुभम् ५० कुशंलवंपुरस्कृत्यसमायांतंशनैःशनैः ॥ तत्पृष्ठेसाददर्शाऽथलक्ष्मणंबालकान्वितम् ५१ तक्षं
कट्यांपुष्करंचदधानंदक्षिणेकरे ॥ तत्पृष्ठेभरतंसीताददर्शमुदितानना ५२ चित्रकेतुंशिशुकं कट्यांदधानंरुक्ममंडितम् ॥ तथैवदक्षिणेहस्तेसुबाहुंपंकजक्षणम् ५३ तत्पृष्ठे
साददर्शाऽथशत्रुघ्नंजनकात्मजा ॥ रामशस्त्राणिविभ्रंतंसमायांतंशनैःशनैः ५४ एवंसाराधवंदद्वासीताप्रत्युज्जगामतम् ॥ सिंजन्मञ्जीररश्मनापीतकौशेयधारिणी ५५
कराम्यापुरतोयांतलंवंधृत्वाचुचुंबसा ॥ निधायतलंवंकट्यांधृत्वाहस्तेनतंकुशम् ५६ ययौशनैःसारामेणवदतीस्वस्थलंपुनः ॥ सखीभिर्वेष्टितासीतारंजयामासराघवम्
५७ अथरामोऽपिसीतायाःस्थित्वासिंहासनोपरि ॥ अंकयोःपुरतश्चाऽपे बालकान्संस्थितांश्चसः ५८ सीतायैदर्शयन्प्रीत्यालालयामाससादरम् ॥ सीतायैराघवः
प्राहसभायांगुरुणापुरा ५९ यान्युक्तानिसुचिन्हानिशिञ्चनांतानिविस्तरात् ॥ श्रुत्वाराममुखात्तानिसीतातोषंपरंययौ ६० राघवःप्राहवैदेहीमूर्मिलापरिवीजिताम् ॥
सीतेगदंचित्रकेतुंलक्ष्मणकेन्यवेशय ६१ तद्रामवचनंश्रुत्वासीताशीघ्रंशिश्रययौ ॥ तावदुत्थायसौमित्रिर्लज्जयागंतुमुद्यतः ६२ तंगन्तुकामरामोऽपिदद्वातांमांडवीतथा ॥
श्रुतकीर्तिकंजनेत्रसंज्ञयाऽचोदयत्तदा ६३ ताभ्यांघृतोऽथसौमित्रिःस्मितस्याभ्यामुपाविशत् ॥ तावत्तदंकयोस्सीतातत्पुत्रौसन्न्यवेशयत् ६४ तद्वच्चभरतस्याकिन्यवे
श्यतक्षपुष्करौ ॥ शत्रुघ्नोऽपिसुबाहुंचयूपकेतुंन्यवेशयत् ६५ ततस्सीतांपुनःप्राहस्मितास्यःसरपूद्बहः ॥ वीजयंतूर्मिलायाश्चस्वस्वस्वामिनमादरात् ६६ ततस्तादुदुधुः
सर्वाःसखीभिर्लज्जिताघृताः ॥ व्यजनैर्वीजयामासुःस्वस्वकांतंसुलज्जिताः ६७ एवंनानाकौतुकानिभोजनासनकर्मसु ॥ कारयामासवैदेह्याबंध्वादीनारंघूतमः
६८ अथरामोऽपिसिंघंसएकदावाक्यमब्रवीत् ॥ कुशस्याऽथलवस्याऽपेव्रतबन्धोविधीयताम् ६९ तथेतिगुरुणाप्रोक्तस्ततोऽरामःशुभेदिने ॥ गणकानससमाहूय
मंत्रयामाससादरम् ७० कुशायपंचमंवर्षकिंचिन्न्यूनंलवायच ॥ ज्ञात्वातेगणकाःसर्वेगुरुशुक्रादिकंबलम् ७१ द्दृष्ट्वापंचांगपट्टेपुराघवंवाक्यमब्रुवन् ॥ ब्राह्मणस्या
ष्टमेप्रोक्तोद्वादशेक्षत्रियस्यच ७२ वैश्यस्यषोडशेवर्षेव्रतबन्धोमुनीश्वरैः ॥ जन्मात्पष्ठे तथागर्भात्सप्तमेऽब्देवृषस्यच ७३ व्रतबंधोविधातव्योयत्नतश्चबलार्थिनः ॥

१ भुजयोर्धृताइतिपाठः ।

ब्रह्मवर्चसकामस्य कार्यविप्रस्य पंचमे ७४ राज्ञो बलार्थिनः षष्ठे वैश्यस्यार्थार्थिनोऽष्टमे ॥ विद्वद्भिश्चोपनयनमेवंशास्त्रेषु निर्णयः ७५ अतो गर्भाच्च षष्ठेऽन्दे पुत्रयोस्त्वं रघू
 तम ॥ सुखं कुरु पनयनं मुहूर्तं गृणु सादरम् ७६ अचारम्य पंचदशदिने दत्तं कुशायाहि ॥ पक्षांतरेण तं श्रुत्वा मुहूर्तं गृणु नन्दनः ७७ गणकान् धनवन्नाद्यैः पूज्य लक्ष्मणम्
 ब्रवीत् ॥ आकारणीयाराजात् मुहूर्तं ध्वजमुनीश्वराः ७८ सांतःपुराः सपौराश्च स्वस्वज्ञानपदैः सह ॥ गृणारणीयाऽप्योध्येयं परिखाः सप्तसादरम् ७९ शोधनीयास्तथा
 सौवसमूहेषु सुधाः शुभाः ॥ दत्वा चित्राणि लेख्यानि प्रासादेषु समंततः ८० देवालयेषु सर्वेषु सुधा देयामनोरमा ॥ लेखनीयानि चित्राणि स्थाप्य तां बलयः पृथक् ८१ बं
 धनीयाः पताकाश्चोपणीया ध्वजा अपि ॥ समंततस्तोरणानि बंधनीयानि लक्ष्मण ८२ वेद्यः कार्यारुक्ममय्यो बन्धनीयाश्च मंडपाः ॥ शृङ्गारणीया हस्त्यश्च शिबिकाश्च
 सहस्रशः ८३ अन्यच्चापियथा योग्यं यज्जानासिलक्ष्मण ॥ तत्तत्कुरुष्व यत्रोक्तं मया तवरघूतम ८४ तद्रामवचनं श्रुत्वा तथेत्युक्त्वा सलक्ष्मणः ॥ तथा चकार तत्सर्वं यथा
 रामेण शिक्षितः ८५ ततो मुहूर्तं श्रीरामः स्नानमभ्यंगपूर्वकम् ॥ कृत्वा कुमारैर्वेदेभ्यश्च धुस्त्रिभिश्च बंधुभिः ८६ नानालंकारवस्त्राणि परिधायाऽथ तैः सह ॥ पुण्याहवाचनं
 चक्रे गुरुं पूज्य ऋषीश्वरान् ८७ नादीश्राद्धादिकं कृत्वा प्रतिष्ठां देवकस्य च ॥ चकार मंगलैस्तूर्यनादैः सीतासमन्वितः ८८ ततो ययुः कोटिशस्ते पार्थिवश्च मुनीश्वराः ॥
 सप्तद्वीपांतरस्थाश्च सारोधाः सवाहनाः ८९ तैः सायोध्यातदा व्याप्ता विरेजेनितरांतदा ॥ ततो मुहूर्तं दिवं सेवसिष्ठो ब्राह्मणैर्युतः ९० रामस्याऽथ कुशस्याऽथ मध्येष्टत्वाव
 रंपटम् ॥ उवाच मंगलान्येव सुस्वरैर्मधुराक्षरैः ९१ ध्यात्वा श्रीगणनायकं विधिसुतांशुं विधिमाधवं लक्ष्मीं शैलसुतां विधेस्तु दयितामिंद्रं सुरांस्तान् ग्रहान् ॥ पुण्यान्स्थाव
 रानि मृगाश्च सुमुनीन् स्वीयां कुलस्यां बिकीं तातं मातरमादरेण बटवेभूयात्स दामंगलम् ९२ तदेवलं सुदिनं तदेव तारावलं चंद्रवलं तदेव ॥ विद्यावलं देववलं तदेव सीतापतेर्य
 त्स्मरणं विधेयम् ९३ इति नाना मंगलाद्यैस्तूर्यघोषैर्मनोहरैः ॥ ॐकारघोषैः सगुरुर्मुमोचांतः पटंतदा ९४ ततस्तं राघवस्यां केनिवेश्य हवनादिकम् ॥ विधिं कृत्वाऽथ कौ
 पीनं दण्डं चाथकं मण्डलम् ९५ बध्वा दौरुक्मजामौर्जावबंधैणाजिनंतदा ॥ ततः कुशाय सगुरुर्गायत्रीमुपदिष्टवान् ९६ ब्रह्मचर्यव्रतादीनि स कुशायोपदिष्टवान् ॥ कृ
 त्वा तं विधिना शौचं कुर्यादाचमनंतथा ९७ दन्तान् जिह्वां विशोध्याऽथ कृत्वा मलविशोधनम् ॥ स्नात्वाऽबुदेव तैर्मन्त्रैः प्राणानायम्य यत्नतः ९८ उपस्थानं रवेः कृत्वा संध्य
 योरुभयोरपि ॥ अग्निकार्यं ततः कृत्वा ब्राह्मणान् भिवादयेत् ९९ हुवन्न सुकगोत्रोऽहमभिवादय इत्यपि ॥ धारयन्मे खलं दण्डोपवीताजिनमेव च १०० अनिच्छेत्पुचरेद्वै
 क्ष्यं ब्राह्मणेष्वात्मवृत्तये ॥ वाग्यतो गुर्वनुज्ञातो भुंजीतान्नमकुत्सयन् १०१ एकाग्रं च समश्रीयाच्छ्राद्धेऽश्रीयात्तथाऽऽपदि ॥ द्विवारं नैव भुंजीत दिवाक्काऽपि द्विजोत्तमः ॥
 १०२ सायं प्रातर्द्विजोऽश्रीयादग्निहोत्रविधानवित् ॥ मधुमांसं प्राणिहिंसां भास्करालोकनं जले १०३ स्त्रियं पर्युषितोच्छिष्टे परिवादं विवर्जयेत् ॥ यथेष्टं चेष्टो न भवेद्गुरोर्नय
 नगोचरे १०४ ननामपारिगृहीयात्परोक्षेऽप्यविशेषणम् ॥ गुरुर्निदां भवेद्यत्र परिवादस्तु यत्र च १०५ श्रुतीपि धाय स्थातव्यं यातव्यं वा ततोऽन्यतः ॥ नमात्रानापितुः
 स्वस्नानस्वस्त्रैकांतशीलता ६ बलवर्तीन्द्रियाप्यत्र मोहयंत्यति कोविदान् ॥ एवमादीन्यनेकानि ब्रह्मचारिव्रतानि हि ७ तस्मै गुरुश्चोपदिश्यददौ दानान्यनेकशः ॥ भोजया

मासतंमात्रासहनानोत्सवैस्तदा ८ कारयित्वाऽथपालाशपूजनंविधिपूर्वकम् ॥ तेनापिकुशबालेनदेवकस्यविसर्जनम् ९ चकारराघवेणैवसीतयासगुरुस्तदा ॥ ततोरा
मोन्मृपतिभिर्जनकेनाऽपिपूजितः १० चकारधनवस्त्राद्यैस्तुष्टान्विप्राभृपादिकान् ॥ आचांडालांस्तदारामस्तोषयामाससादरम् ११ एवंनानासमुत्साहैर्मासमेकंनिना
यसः ॥ रामोविसर्जयामासततस्तान्पार्थिवादिकान् १२ एवंकालांतराद्रामोव्रतबंधंलवस्यच ॥ चकारपूर्ववद्दर्शात्समाह्वयनृपादिकान् १३ ततस्तौबालकौरम्यैवेदा
ध्ययनमुत्तमम् ॥ चक्रतुर्गुरुसान्निध्येविधिवद्विद्वत्तमौ १४ एवंतेषांतुबालानांसर्वेषांरघुनंदनः ॥ व्रतबंधविधानानियथाकालेमहोत्सवैः १५ चकारगुरुणाविप्रैस्समाह्व
यनृपादिकान् ॥ विशेषैर्निजपुत्राभ्यांचकारसमहोत्सवैः १६ अकरोदधिकंकिंचिन्नन्यूनमकरोद्विभुः ॥ ततस्तेबालकाःसर्वेब्रह्मचर्यव्रतेस्थिताः १७ चक्रुस्तेगुरुसान्नि
ध्येवेदाध्ययनमुत्तमम् ॥ अथरामोऽपिवेदेह्याबालकैःपरिवारितः १८ विरेजेस्कंदगणपादिभिर्देव्यायथाशिवः ॥ अथतेबालकास्सर्वेऽलुत्वाऽध्ययनमुत्तमम् १९ वेदादीनां
गुरुमुखाल्लब्ध्वाज्ञानंगुरोस्ततः ॥ जग्मुस्तीर्थानिवैकर्तुंसेनयागुरुमंत्रिभिः २० पृथिव्यांभारतेखंडेयानितीर्थानितानिते ॥ कृत्वासमाययुःपंचमासैःस्वानगरीशनैः २१
बालान्समागतान्श्रुत्वाशोभायित्वानिजांपुरीम् ॥ प्रत्युज्जगामसौमित्रिःपुरस्कृत्याऽथवारणम् २२ तेदृष्ट्वालक्ष्मणेनेमुस्तेतेनालिङ्गिताअपि ॥ नानोत्सवैर्ययुर्बालाअयो
ध्यायांष्टहंप्रति २३ मार्गेश्वरपुरस्त्रीभिःसौधस्थाभिस्तुवर्षिताः ॥ वृष्टिभिःकुसुमादीनांदीपैर्नोराजिताअपि २४ ततस्तेबालकाःसर्वेसभायांरघुनंदनम् ॥ नेमुस्तेना
लिङ्गिताश्चययुःसीताष्टहततः २५ एतस्मिन्नंतरेसीतोर्मिलासामांडवीतथा ॥ श्रुतकीर्तिश्रवणेनचक्रुर्नोराजनंपृथक् २६ दध्योदनभवेर्दीपैःपक्वान्नैस्तैलपाचितैः ॥ स
र्वैर्पैर्लवणैर्माषैस्तोयकुंभैश्चसादरम् २७ ततस्तेबालकास्सर्वेनेमुस्सीतांपृथक्पृथक् ॥ ततोनेमुःस्वमातृश्वपूर्वनत्वापितामहीः २८ ततस्तेबालकाःसर्वेददुर्दानान्यनेक
शः ॥ ब्राह्मणान्भोजयामासुःकोटिशस्तेपृथक्पृथक् २९ एवंनानोत्सवास्तत्रबभूवूरामसन्नानि ॥ अथतेबालकाःसर्वेस्यंदनादिपुसांस्थिताः ३० दिव्यवस्त्राणिचित्रा
णिपरिधायसमंततः ॥ अयोध्याराजमार्गेषुहृष्टेषुचक्रतुष्पथे ३१ आरामोपवनारण्यवाटिकासुनदीतटे ॥ गमनागमनेचक्रुःसेनयामंत्रिबालकैः ३२ एवंसाकेतनगरे
बालकैःसीतयासुखम् ॥ रेमेसबंधुभिर्युक्तश्चिरंराजारघूद्वहः ३३ एवंशिष्यमयाप्रोक्तंजन्मकांडमिदंतव ॥ कुशादीनांचजन्मानिवाणितान्यत्रविस्तरात् ३४ रम्यंपवि
त्रमानंददायकंचमनोहरम् ॥ पुत्रपौत्रपदंजन्मकांडमेतत्सुखावहम् ३५ जन्मकांडमिदंपुण्यंशृण्वंतिनरोत्तमाः ॥ तेषांपुत्रैश्चपौत्रैश्चवियोगोनभविष्यति ३६ जन्मकां
डमिदंयैवमत्तयाशृण्वंतिमानवाः ॥ तेषांस्त्रीणांवियोगोहिनकदाप्यत्रजायते ३७ जन्मकांडमिदंपुण्यंशृण्वंत्यत्रवैस्त्रियः ॥ स्वभर्तृभिरवियोगंतानगच्छंतियथारमा ३८
ग्रामदेशान्तरंतीर्थेयगताश्चचिरंनराः ॥ तेषामागमनार्थंहिजन्मकांडंपठेदिदम् ३९ येषांभावीनिकार्याणिलब्धुंत्वरयतेमनः ॥ तैर्नरैःपठनीयंवेजन्मकांडंदिनेदिने ३४०
पूर्वेदिनेचैकवारंद्विवारंचापरेदिने ॥ एवंनवदिनंवृद्धिस्तथैकेनक्षयोऽपिहि ४१ कार्योन्नरैःस्वस्थाचितैस्तेषांकार्यंभविष्यति ॥ वर्षमेकंपठेदेवमपुत्रोऽपिलभेत्सुतम् ॥

३ वर्षांतराद्रामवृत्तिपाठः । ३ लब्ध्वाज्ञानंस्वगुरोर्द्वितीयाहः ।

४२ पुत्रार्थीप्राप्नुयात्पुत्रं धनार्थी धनमाप्नुयात् ॥ इष्टान्कामांश्च कामार्थी जन्मकाण्डश्रवाल्लभेत् ४३ आनन्दरामाणमध्यसंस्थं श्रीजन्मकाण्डं तनयप्रदं च ॥ पारायणं संश्रवणं
 तथा वाकरोतियोनासलमेत्सु पुत्रम् १४४ ॥ इति श्रीशतकोटिरामचरितां तर्गतश्रीमदानन्दरामाणये वाल्मीकीये जन्मकाण्डे कुशलवादीनां जन्मकथनव्रतबंधविस्तारोना
 म नवमः सर्गः ॥ ९ ॥ जन्मकाण्डे सर्गा आनन्दरामायणे नवैव ज्ञातव्याः ॥ चतुरतराष्टशतश्लोकाविष्णुदास रामदासाभ्यामुद्दिष्टाः ॥ इति जन्मकाण्डः पंचमः संपूर्णः ॥
 शुभं भवतु ॥ ॥ उपवनदर्शनम् ॥ १ ॥ ॥ उपवनक्रीडा ॥ २ ॥ ॥ सीतात्यागः ॥ ३ ॥ कुशलवोत्पत्तिः ॥ ४ ॥ रामरक्षा ॥ ५ ॥ कमलहरणम् ॥ ६ ॥
 पुत्राभ्यासंग्रामः ॥ ७ ॥ सीताग्रहणम् ॥ ८ ॥ बालानामुपनयनम् ॥ ९ ॥ ॥ श्रीरामार्पणमस्तु ॥ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥

॥ इति श्रीमदानन्दरामायणे जन्मकाण्डं समाप्तम् ॥

॥ इति श्रीमदानन्दरामायणे जन्मकाण्डं समाप्तम् ॥

॥ अथ श्रीमदानंदरामायणे विवाहकांडं प्रारभ्यते ॥

97

स्वयंवरकांडं ६

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ श्रीरामदासउवाच ॥ अथरामःसमामध्येमंत्रिभिःपरिवेष्टितः ॥ तस्थौसिंहासनेरम्येवरच्छत्रोपशोभितः १ एतस्मिन्नन्तरेतत्रकश्चिद्भूतःसमा
 ययौ ॥ नत्वासभायांश्रीरामंस्वामिवृत्तंन्यवेदयत् २ पूर्वदेशाधिपतिनाराज्ञाश्रीभूरिकीर्तिना ॥ प्रेषितोऽस्मिमहाराजद्रुंत्वत्पादपंकजे ३ पत्रं पठित्वाश्रीरामकार्याम
 त्स्वामिनेकृपा ॥ इत्युक्त्वारामदूतस्यकरेपत्रं समर्पयत् ४ रामदूतोऽपिसौमित्रेःपुरस्तात्पत्रमादरात् ॥ स्थापयामासवेगेननत्वातस्थौनिजस्थले ५ ततःसलक्ष्मणःपत्रं
 वरबन्धनवेष्टितम् ॥ समुद्राट्यराघवाग्रेपपाठमंजुलस्वनः ६ हेमकृत्रिमपुष्पाद्यैरंकितंकुंकुमान्वितम् ॥ दर्शनादेवमांगल्यसूचकंतोषकारकम् ७ उवाचपत्रलिखितैरक्ष
 रैर्लक्ष्मणःशनैः ॥ स्थितःश्रीरामपुरतोवरसिंहासनांतिके ८ श्रीमान्श्रीराघवेंद्रोजयतुदशशिरश्छेदनार्थंजगत्यांकौसल्यायानृपेशोदशरथतनयश्चेतिनाम्नाञ्जतीर्णः ॥ त
 स्याहंभूरिकीर्तिःपदजलरुहयोर्गंधमाघ्रातुकामःकृत्वास्वीयंशिरस्तुभ्रमरवदनिशंप्रार्थनांप्रार्थयामि ९ ममपौत्र्याबुभेरामचांपिकासुमतीतिच ॥ तयोःस्वयंवराथह्यायाता
 श्ववहवोनृपाः १० बंधुपुत्रैर्बन्धुमिस्त्वंस्वसुताम्यांचमंत्रिभिः ॥ सुहृज्जनैस्तथापौरैःसावरोधःस्वसेनया ११ आगच्छस्वममपुरंमयिकृत्वामहत्कृपाम् ॥ विफलांप्रार्थ
 नामित्वंम्राकुरुष्वत्विमांप्रभो १२ इतिपत्रार्थमाकर्ण्यस्वस्थचितोरघूत्तमः ॥ स्वयंवरंततो गन्तुं गुरुणानिश्चयंव्यधात् १३ ततोऽब्रवीत्ससौमित्रिमद्यसेनांप्रचोदय ॥ श्वो
 ऽङ्गच्छामिपुत्राम्यांत्वयामंत्रिजनैःसह १४ भरतेनापियुष्माकंपुत्रैःशत्रुघ्नसंयुतः ॥ स्वयंवरंसावरोधःपौरैर्जानपदैःसह १५ विजयोनगरंराज्यंपालितुंस्थापितोमया ॥
 अद्यैववस्त्रगेहानिवहिनैयानिलक्ष्मण १६ पंधानंशोधयंत्वयनानादूतास्त्वरान्विताः ॥ गच्छंतुसकलानार्यःपुष्पकेणविहायसा १७ तथेतिलक्ष्मणश्चोक्ताचकारसय
 थोदितम् ॥ राघवेणसमामध्येप्रबद्धकरसंपुटः १८ ततोद्वितीयदिवसेप्रभातेरघुनन्दनः ॥ स्नात्वा नित्यविधिं कृत्वा निनाया श्रीनृसपुष्पके १९ स्थापयामासकुण्डेषुभु
 क्तासहसुहृज्जनैः ॥ ततःसीतासमाहृत्यत्वरयामासराघवः २० ततःस्त्रियस्तदा सर्वाःसीताद्यारुक्मभूषिताः ॥ यान्मामारुहुःशीघ्रंदिव्यवस्त्रादिमण्डिताः २१ ततो
 रामो गजारूढोवरच्छत्रोपशोभितः ॥ ययावग्रेचामराद्यैर्वीजितश्चमुहुर्मुहुः २२ रामाग्रेवारणारूढोयथौशीघ्रंगुरुस्तदा ॥ राघवस्यपृष्ठभागेकारिस्थोलक्ष्मणोययौ २३
 ततःकुशाद्यास्तेह्यष्टौबालाजग्मुर्गजस्थिताः ॥ ततोभरतशत्रुघ्नौजग्मतुर्गजसंस्थितौ २४ ततःसर्वेमंत्रिणश्चपौराजानपदादयः ॥ नानावाहनसंस्थास्तेययुःसर्वेत्तरा
 न्विताः २५ चतुर्दशैशुक्लवर्णैर्वारणैरावतोद्भवे ॥ संस्थितोराघवोरेजेमुक्ताजालविराजिते २६ एवंरामःशनैर्मार्गिर्ब्रदिमागधसंस्तुतः ॥ शृण्वन्वाद्यानिनादांश्चययौपूर्व
 दिशंशनैः २७ ववर्षुःसकलानार्यःपुष्पकस्थारघूत्तमम् ॥ पुष्पवृष्टिभिरानंदपूरिताराघवक्षणाः २८ निनेदुर्नववाद्यानिनववृत्तवारयोषितः ॥ जगुर्गीतानिरम्याणिपु
 रतस्तेनटादयः २९ एवंरामःशनैर्गत्वासाकेताद्योजनोपरि ॥ सेनानिवेशसंस्थानंनिर्मितंनददर्शसं ३० अवरुह्यगजेन्द्रात्सविवेशवसनगृहम् ॥ एवंरामःशनैर्मार्गेप
 श्यन्देशान्मनोरमान् ३१ त्रीर्त्वाभारिथीगंगाविलम्ब्यकटकान्प्रभुः ॥ ययौर्विशद्दिनेभूरिकीर्तेर्देशमनुत्तमम् ३२ भूरिकीर्तेस्ततोदूतो गत्वानिजाविभुंजवात् ॥ कथ

१ समायातिइतिपाठः । २ वारणेराघवोचितेइतिपाठः ।

यामास रामस्य मुदा गमनसादरात् ३३ मूरिकीर्तिर्नृपः श्रुत्वाऽऽगमनं राघवस्य सः ॥ तुतोष नितरां श्रीमान् रामं प्रत्युद्ययौजवात् ३४ स्वपुरीं शोभयामास पताकाध्वजतो
रणैः ॥ वारणं द्रुपुरं स्तुत्य समायातैर्नृपैः सह ३५ ये ये सभागतास्तत्र पार्थिवाश्च स्वयं वरे ॥ विषण्णा स्यावसू दुस्ते व्यग्रचित्तास्तथैव च ३६ स्वचित्ते मंत्रयामासुः कथमत्र
स्वयं वरे ॥ त्यक्त्वा श्रीरामबालांश्च कन्येऽस्माकं वरिष्यतः ३७ इति चित्ता विष्टचिताः प्रत्युज्जग्मुरघूतमम् ॥ रामं दूराददृशुस्ते तत्सेनां च त्वरान्विताम् ३८ ततस्ते राघवं
नत्वोपायनानि न्यवेदयन् ॥ रामेणालिखिताः सर्वे तत्पार्श्वे संस्थितास्तदा ३९ ततस्स मूरिकीर्तिस्तु स्वपुत्राभ्यां समन्वितः ॥ नत्वारामादिकान् पूज्य वस्त्राभरणवाहनैः ४०
निनाय नगरीं स्वीयां गोपुरादालमण्डिताम् ॥ नर्तत्सु वारनारीषु बाद्येषु निनदत्सु च ४१ स्तुवत्सु बन्दिषु नृपे विवेश नगरीं प्रभुः ॥ तदा तत्पुरनार्यस्ताः श्रुत्वा रामं सभाग
तम् ४२ विहाय निजकार्याणि दुर्बुध्गोपुरादिषु ॥ शीघ्रमारुरुहुः सर्वादृशुस्तारघूतमम् ४३ काचित्स्वबालकं त्यक्त्वा रुदन्तं निजमंचके ॥ दुद्रावराघवं द्रुपुं वरप्रासादम
स्तके ४३ तां बलवीटिकां काचित्स्त्वया वाक्पतिं ददौ ॥ तावच्छ्रुत्वा समायातं रामं दुद्रावसाजवात् ४५ काचित् त्यक्त्वा भोजनं तु काचित्पाकस्य सत्क्रियाम् ॥ काचित्साकवरी
हस्तामुक्तकेशाय यौजवात् ४६ पतिना लिखिता काचिन्निष्कास्य स्वपतेः करम् ॥ ययौ वेगेन ललनावरप्रासादमस्तकम् ४७ क्षालयंती पतेः पादवेकं प्रक्षाल्य कामिनी ॥
यावज्जग्राहसाऽन्यं तु तावच्छ्रुत्वा समागतम् ४८ सीतयारामचंद्रं हि शीघ्रं दुद्रावकातदा ॥ काचिद्गर्वाचुं वमाना दूरं कृत्वा पतेर्मुखम् ४९ दुद्रावराघवं द्रुपुं प्रासादेऽस्तपह
वा ॥ काचिद्दिनेद्रितामर्त्रात्यक्त्वा निद्रां त्वरान्विता ५० विस्तीर्णं कज्जलमन्दनेनानिद्राभरान्विता ॥ नेत्राभ्यां कुंचितान् केशान् वारयन्ती जवाद्ययौ ५१ त्यक्त्वा
ऽभ्यंगं हि काचित्सा कुर्वती करसन्नीवीम् ॥ ययौ वेगेन प्रासादं श्रुत्वा राघवमागतम् ५२ काचिदुजेकं चुर्कसाकृत् कैवल्यपरेभुजे ॥ कर्तुं कामाययौ शीघ्रं तथैव प्रमदोत्तमा ५३
काचिदेकपदे कृत्वा नूपुरादीनि भामिनी ॥ अपरे कर्तुं कामासातथैवाट्टालमाययौ ५४ कथयंती शुभां वार्तां स्वपत्युः पुरतः स्थिता ॥ श्रुत्वा रामं समायातं दुद्रावगजमा
मिनी ५५ काचिन्निजपतिपात्रे कुर्वती परिवेषणम् ॥ भूमौ त्यक्त्वा नृपात्रं साययौ रामं निरीक्षितुम् ५६ काचित्स्त्रात्वादिव्यवस्त्रा कुर्वती सा प्रदक्षिणाः ॥ तुलसीं च महा
देवं श्रुत्वा रामं यौजवात् ५७ काचिद्रज्जुघटं कूपे कृत्वा तोयार्थमुद्यता ॥ त्यक्त्वा रज्जुघटं कूपे दुद्रावेंदुनिभानना ५८ काचित्स्वबालकं स्तन्यं गृहः पाययती वधूः ॥ कुच
योर्बालकं कृत्वा तथैव सा यौजवात् ५९ काचित्सा परिधायार्थवस्त्रं कच्छं करेण सा ॥ कर्तुं कामाययौ वेगात् तथैवाट्टालमस्तकम् ६० एवं कर्माण्यनेकानि कुर्वत्यस्ताः पुर
स्त्रियः ॥ विहाय तानि सर्वाण्ययौ रामं निरीक्षितुम् ६१ दृष्ट्वा रामं गजस्थं तावद्वर्षुः पुष्पवृष्टिभिः ॥ ऊचुः परस्परं नार्यं शतशोऽट्टालं संस्थिताः ६२ धन्यासारां जननी
कौसल्यायारघूतमम् ॥ सुषुवे राजराजानं परिपूर्णमनोरथा ६३ काश्चिद्बुधसाधन्या सीताजनकनांदिनी ॥ यस्यार्विवाधररसमुररीकुरुते त्रसः ६४ काश्चिद्बुधस्तया त
संजानक्या दुष्करंतपः ॥ पूर्वजन्मनियत्पुण्याद्राजराजप्रियाऽभवत् ६५ काश्चिद्बुधं यमं नृपं भाग्यास्तु जगती तले ॥ सीतादास्यां न जाताः स्मरामसेवनतत्पराः ६६ इति नाना

१ कुर्वती करसन्निधिमिति पाठः । २ ममीकरोति राघवः इति पाठः ।

विधावाचस्तासांगृण्वन्नूतमः ॥ ययौसराजमार्गेणनृपकल्पितमंदिरम् ६७ तत्रावरुह्यनागेंद्रादिवेशवरमंदिरम् ॥ तस्थौसुखेनजानक्याबंधुभिर्बालकैःप्रभुः ६८
 ॥ इतिश्रीशतकोटिरामचरितांतर्गत श्रीमदानन्दरामायणे वाल्मीकीये विवाहकांडेस्वयंवराथंभूरिकीर्तेः पुरंप्रति श्रीरामगमनंनाम प्रथमःसर्गः ॥ १ ॥ श्रीरामदा
 सज्वाच ॥ अथापरदिनेरामंभूरिकीर्तिस्समाययौ ॥ नत्वाप्राहरषुश्रेष्ठसभाभागन्तुमर्हसि १ तथेतिराघवश्चोक्ताबालकैरुक्मभूषितैः ॥ रुक्मतन्तूद्भवश्रेष्ठकंचुकोष्णी
 षमण्डितैः २ ऊरूपिधायत्रिमुखैःकटिवंधोत्तरीयकैः ॥ भूषितैरष्टभिःशीघ्रंशिविकास्थैःसमाययौ ३ सभायायेनृपाःपूर्वमासनेषुचसंस्थिताः ॥ श्रुत्वारामंसमायातंसं
 भ्रमात्तत्पुरोययौ ४ चकुस्सर्वेराघवायप्रणामान्पार्थिवोत्तमाः ॥ तेषांनामानिरामायदीर्घशब्दैःपृथक्पृथक् ५ चित्रोष्णीषारामदूताःप्रोचुर्वैवेत्रपाणयः ॥ वस्त्रालंकार
 मूषामिभूषितामुदितानताः ६ राजराजनृपश्चायंकर्णाटविषयेस्थितः ॥ विजयस्तेप्रणामांश्चकरोतित्वंविलोक्य ७ राघवेंद्रनृपश्चायंश्रीमान्द्रविडदेशजः ॥ कंचुकण्ठोप्रणा
 मांस्तेकरोतित्वंविलोक्य ८ दीननाथनृपश्चायंविदर्भविषयेस्थितः ॥ अंगनाथःप्रणामांस्तेकरोतित्वंविलोक्य ९ महाराजनृपश्चायंमागधेविषयेस्थितः ॥ परंतपःप्रणा
 मांस्तेकरोतित्वंविलोक्य १० सीताकांतनृपश्चायमवंतिस्थःप्रतापवान् ॥ उग्रबाहुःप्रणामांस्तेकरोतित्वंविलोक्य ११ रघुवीरनृपश्चायंस्थितोहैहयपत्तने ॥ प्रतीपस्ते
 प्रणामांश्चकरोतित्वंविलोक्य १२ हेरामनृपतिश्चायंशूरसेनेस्थितोमहान् ॥ सुषेणस्तेप्रणामांश्चकरोतित्वंविलोक्य १३ कोसलेंद्रनृपश्चायंहरिद्वारस्थितोमहान् ॥ नी
 पान्वयेयज्ञकीर्तिःकरोतिनमनंतव १४ अयोध्येशनृपश्चायंकर्लिगविषयेस्थितः ॥ हेमांगदस्तटेऽब्धेश्चकरोतिनमनंतव १५ रावणारेनृपश्चायंनागपत्तनसंस्थितः ॥ पां
 ड्योऽयंमतिमान्शूरःकरोतिनमनंतव १६ एवंतेषांप्रणामांश्चमानयन्स्वेक्षणादिभिः ॥ विवेशबंधुभिर्बालैःसभायांमन्त्रिभिःप्रभुः १७ तत्रसिंहासनेदिव्यपश्चिमायांततो
 हरिः ॥ उपाविशत्सपूर्वास्यश्छत्रचामरमण्डितः १८ रामस्यसव्येसौमित्रिकैकेयतनयाःस्थिताः ॥ तस्थुस्तदारामवामेकुशाद्यामंत्रिबालकाः १९ शत्रुघ्नसव्येसंतस्थुः
 सुमन्त्राद्याःसुमन्त्रिणः ॥ सभायामुत्तरेयाम्येपंतौसर्वेनृपादिकाः २० नेमिरेखोपमास्तस्थुःस्वसुहृत्पुत्रमन्त्रिभिः ॥ पश्चिमामिमुखाःसर्वाननृतुर्वारयोषितः २१
 अट्टालसंस्थाविप्राद्यादृष्टुःकैतुकंमहत् ॥ ततो नदत्सुवाद्येषुधूपेषुप्रज्वलत्सुच २२ नर्तत्सुवारनारीपुगायत्सुमागधादिषु ॥ स्तुवत्सुबंदिदं देषुसभायांनृपपौत्रिके २३
 शिविकास्थेदिव्यवस्त्रदिव्यालंकारमण्डिते ॥ नवरत्नमहामालाघृतारम्यकरोत्पले २४ तेषमाजग्मतूरम्येसमाग्रस्थेविरेजतुः ॥ तयोर्नेत्रकटाक्षैश्चमित्रमर्मस्थलानृपाः
 २५ वभूवुर्विकलाःसर्वेकामनाणैर्विशेषतः ॥ नतदालेभिरेशमंशुष्ककंठोष्ठतालुकाः २६ सभांतांचंपिकानाग्रीवन्हिकोणाद्विवेशह ॥ ईशकोणाच्चसुमतिःसभांतांसंविवेशह
 २७ अथोपमातादृष्ट्वासाष्टतहस्ताग्रयाष्टिका ॥ सभायांचंपिकानाम्यैदक्षिणस्थान्पृथक्पृथक् २८ क्रमेणवर्णयामासतदानृपतिसत्तमान् ॥ तथान्याचसभायाच्चष्टतह
 स्ताग्रयाष्टिका २९ सुनन्दरव्याजतिजरठासुमत्यैनृपतीनक्रमात् ॥ वर्णयामासोत्तरस्थानुपमातापृथक्पृथक् ३० अथसांचंपिकांप्राहनीत्वातानृपतेःपुरः ॥ शिविका

१ स्वङ्गेःपिधानविमुखैःइतिपाठः ।

स्थाचोपमातानन्दाचामरवीजिताम् ३१ राजकन्येचंपिकेऽश्रुणुष्ववचनंमम् ॥ एवंतृपं वर्णयामि पश्यत्वंमदनोपमम् ३२ पांड्योऽयंमतिमान्नाम्नानागपत्तनसंस्थितः ॥
 शूरोरथीनृपश्रेष्ठःप्रजापालनतत्परः ३३ यदितेरोचतेचित्तेवरयैनमनुत्तमम् ॥ अस्यत्वंमहिषीभूत्वानागपत्तनसंस्थिता ३४ क्रीडस्वमुदिताऽनेनवरप्रासादराजिषु ॥
 नन्दोक्तंचंपिकाश्रुत्वाद्यर्थवाक्यमनुत्तमम् ३५ नवबंधमनस्तस्मिन्नृपतौमतिमत्तरी ॥ चोदयामासनन्दांतामग्रेगन्तुंनृपांतरम् ३६ तदाऽन्यंनृपतिनन्दानीत्वातांशि
 विकास्थिताम् ॥ चंपिकांप्राहवेगेनपश्यैनंवालिकेनृपम् ३७ कर्लिगविषयस्थोऽयंनाम्नाहेमांगदोऽमहान् ॥ कोटिशिवारणेंद्राणांयस्यगण्डस्थलादिषु ३८ मुक्ताजाला
 तिगुच्छाश्चराजंतेकमलानने ॥ अस्यत्वंमहिषीभूत्वागवाक्षैःसागरस्यच ३९ पश्यन्तीकौतुकंवालेकरोषिक्रीडनादिकम् ॥ अस्यस्त्रीवृंदमध्येत्वंभवमुख्याऽद्यकन्यके ४०
 इत्युक्त्वाऽपितयातन्वीनन्दयाचंपिकानृपे ॥ तस्मिन्नमनोनवबंधाऽन्यंगन्तुंतामचोदयत् ४१ सपत्नीभयमालक्ष्यसपत्नीकस्त्याजिष्यति ॥ अमहानितिवाक्येननन्दया
 सूचिताऽपिसा ४२ ततोऽन्यंनृपतिंगत्वानन्दाप्रोवाचचंपिकाम् ॥ पश्यैनंनृपतिमुग्धेहरिद्वारनिवासिनम् ४३ नीपान्वयसमुद्रतंह्यन्वाविवनिशाकरम् ॥ यज्ञानांनृपते
 रस्यकीर्त्याजगतिमण्डले ४४ यज्ञकीर्तिरितिख्यातःपृथ्वीशःप्रमदाप्रियः ॥ वरयैनंनृपंपुत्रिरुवमभूषणभूषितम् ४५ अस्याऽद्यमहिषीभूत्वागंगावीचिपरंपराः ॥ नौ
 कास्थापश्यसि त्वंहिवरयैनंनृपोत्तमम् ४६ अस्यपत्नीविरिष्ठात्वंभवमाऽग्रेवजाऽबले ॥ इत्युक्त्वाऽपितयातस्मिन्नवबंधनिजंमनः ४७ त्वंवरिष्ठामाभवेतिनन्दयाग्रेवजेरिता ॥
 चोदयामाससानन्दाग्रेगन्तुंनृपांतरम् ४८ नन्दाऽप्यन्यंनृपंनीत्वाचंपिकांप्राहवेगतः ॥ पश्यैनंनृपतिमुग्धेश्वरसेनावहयेवरे ४९ देशेकरोतिवैराज्यंसुषेणोऽयमनुत्तमः ॥
 तुरगावायुवेगाश्चयस्यपत्न्योमृगीदृशः ५० यस्यांगणेवारनारीनृत्यघोषस्त्वहर्निशम् ॥ वरयैनंचंपिकेऽद्यतवाननवदाननम् ५१ अस्यत्वंमहिषीभूत्वाजन्मसाफल्यतां
 कुरु ॥ वारस्त्रीलंपटंश्रुत्वातथावाक्यमनुत्तमम् ५२ नवबंधमनस्तस्मिन्नृपतौतांप्रचोदयत् ॥ अथसाचोदितानन्दातयाऽन्यंनृपतिंक्षणात् ५३ निनायशिबिकास्थांतांचं
 पिकामाहसादरम् ॥ पश्यैनंनृपतिंवालेस्थितंहैहयपत्तने ५४ सहस्रार्जुनवंशस्यभूषणंकमलदृशम् ॥ प्रतीपइतिनाम्नाऽयंख्यातःशूरोमहारथी ५५ वरयैनंनृपंमान्यंग
 च्छहेमस्वरूपिणी ॥ अस्यत्वंमहिषीभूत्वारवायांपतिनासह ५६ करिष्यसिजलक्रीडांचंपिकेऽश्रुमद्वचः ॥ इत्युक्त्वाऽपितयातन्वीनवबंधमनोनृपे ५७ वरयैनंनृपंमेतिनं
 दास्यादमहारथी ॥ नृपोऽयंचेतिवाक्येदेऽश्रुत्वाद्यर्थविदुत्तमा ५८ एवंनानानृपाणांसावर्णनानिपृथक्पृथक् ॥ स्तुतिरूपनिषेधानिशुश्रूषंतीनृपात्मजा ५९ जगामशि
 बिकासंस्थासनन्दाभरतानुजम् ॥ सुमन्त्रादीनतिक्रम्यश्रुत्वाश्रीराममन्त्रिणः ६० ततःप्रोवाचसानन्दापश्यैनंभरतानुजम् ॥ कोसलेंद्रस्यरामस्यबन्धुमेकोदरोपमम् ॥
 ६१ अयोध्यावासिनंरामराजवाक्यानुवर्तिनम् ॥ वरयैनंचंपिकेऽद्यश्रुतकीर्त्याःस्वसामव ६२ इत्युक्त्वाऽपितयातन्वीशत्रुघ्नेनिजमानसम् ॥ नवबंधभुवांसंज्ञामग्रेगन्तुंचका
 रताम् ६३ ततस्साभरतंनीत्वा नन्दातामाहमंजुलम् ॥ शत्रुघ्नस्याग्रजंचैनंकैकेय्याजठरोद्भवम् ६४ रामसेवारतंशांतयुवानंदयिताप्रियम् ॥ वरयैनंवालिकेऽद्यमांडव्या

सरयूजले ६५ करिष्यसिजलक्रीडानौकास्थाभरतेनहि ॥ ततस्तत्संज्ञयानन्दाक्षमणं चंपिकांजवात् ६६ नीत्वासौमित्रिकीर्तितावर्णयामाससादरम् ॥ पश्यैनंलक्ष्मणं
 बालेसुमित्राजठरोद्भवम् ६७ अयोध्यावासिनंरामसेवारक्तमनोहरम् ॥ वरयैनंचंपिकेऽद्यमेघनादप्रमर्दनम् ॥ शेषांशसंभवंवीरंचोर्मिलायाःस्वसाभव ६८ सर्वानश्रुत्वा
 रामसेवारक्तानपत्नीयुतानपि ॥ छत्रचामरहीनाश्चरोचयामासतान्नसा ६९ ततस्तत्संज्ञयानन्दाश्रीगमाग्रेस्वयंवरां ॥ नीत्वातामाहमधुरंस्तोतुंतंरघुनन्दनम् ७०
 महत्तेचंपिकेदैवयेनपश्यसिराधवम् ॥ धन्याऽहमपियारामंदृष्ट्वास्तोतुंपुरःस्थिता ७१ काहंमन्दप्रतिर्नारीकिरामोगुणसागरः ॥ नाहंतस्तवनेशक्तवाल्मीकिर्यत्रकुण्ठितः
 ७२ शतकोटिमितैःश्लोकैश्चरित्रंराधवस्यच ॥ मुनिनावर्णितंतच्चशतकोट्यंशवर्णितम् ७३ तस्याहंवर्णनंकिंचित्कगोभियच्छृणुष्वतत् ॥ सूर्यवंशभूषणंश्रीदशरथनृपात्म
 जम् ७४ कौसल्यातनयंरामंसाक्षान्नारायणंविभुम् ॥ ताटिकांतकरंवीरंगाधिजाध्वरपालकम् ७५ अहल्योद्धारिणंश्रेष्ठंशिवचापैकखण्डनम् ॥ जानकीवल्लभंरम्यंजामद
 म्यदवानलम् ॥ नृपदंडैकजेतारंभरतप्राणदायिनम् ७६ ताताज्ञापालकंभ्रात्रासीतयाऽरप्यवासिनम् ॥ विराधमर्दनंश्यामंस्वरदूषणमर्दनम् ७७ त्रिशिरासृममासीच
 कंबन्धवालिमर्दनम् ॥ समुद्रबन्धनंलंकाराक्षसांतकरंप्रभुम् ७८ रावणांतप्रकर्तारंसीतयाराज्यकारिणम् ॥ तीर्थयज्ञप्रकर्तारंसीताक्रीडनतत्परम् ७९ जानकीत्यागक
 तारंसीताग्रहणतत्परम् ॥ दुशलवात्मजाभ्यांचवाज्यर्थयुद्धकारिणम् ८० एकपत्नीव्रतंशांतंसत्यभाषणतत्परम् ॥ एकवाणमंसंख्यातनामानंमारुतिध्वजम् ८१ को
 विदास्त्वजंवाणध्वजंवज्रध्वजंशुभम् ॥ ताक्ष्यध्वजंपुष्पकस्थंताक्ष्यवायुजवाहनम् ८२ नानाराजावतंसस्थमुक्तादीप्त्यंघ्रिशोभितम् ॥ वरसिंहासनासीनंछत्रचामरमण्डि
 तम् ८३ वरयैनंचंपिकेऽद्यसीतयाभजराधवम् ॥ नववर्षेश्वरश्चायंसप्तद्वीपाधिपोऽपिच ८४ बाणःपत्नीवचोयस्यनान्यंमाखेदमाचर ॥ नवरत्नमालिकाऽस्यग्रीवायांकु
 रुमात्रज ८५ इत्युक्तानंदयाबालास्वलपपुण्याविधेर्वशात् ॥ नवबन्धमनोरामेसीतांसंस्मृत्यचंपिका ८६ एकपत्नीव्रतरामंसीतयाहमभजेतिच ॥ खेदंमाचरतत्कण्ठे
 मालामाकुरुचोदिता ८७ ततस्तत्संज्ञयानन्दातानिनायकुशंप्रति ॥ प्रोवाचमधुरंवाक्यंकुशवर्णनहर्षिता ८८ एनंपश्याल्पवयसंश्रीरामतनयंकुशम् ॥ जानकीजठरोद्भूतं
 ज्येष्ठंभार्यार्थिनंशुभम् ८९ लवाग्रजंघनुर्वेदिनपुणंविनयान्वितम् ॥ पित्रासंग्रामकर्तारंवाल्मीकिमुनिशिक्षितम् ९० एनंवृणीष्वबालेत्वंसुरमानवसंस्तुतम् ॥ नवरत्नमयी
 मालामस्यकण्ठेसुखंकुरु ९१ इतिनन्दावचःश्रुत्वाचंपिकासास्मितानना ॥ मुमोचमालिकांकण्ठेस्वकराभ्यांकुशस्यहि ९२ तदानिनेदुर्वाद्यानितुष्टुधुर्वीदिमागधाः ॥ लज्ज
 याऽघोमुखोरेजेसभायांकुशबालकः ९३ तदातुष्टोभूरिकीर्तिःकुशाकिंचंपिकांशुभाम् ॥ स्थापयामासवेगेनपश्यत्सुतपुत्र ९४ ददर्शजालरंघ्रैस्तंप्रासादस्थाविदेहजा ॥
 मुमोदनितरास्त्रीभिर्मुमोदराधवोऽपिषः ९५ ॥ इतिश्रीशतकोटिरामचरितांतर्गतश्रीमदानन्दरामायणेवाल्मीकीयेविवाहकांडेचंपिकास्वयंवरोनामद्वितीयःसर्गः ॥ २ ॥
 ॥ श्रीरामदासउवाच ॥ अथाऽन्यासासभायाच्चसुमतिमुत्तरस्थितान् ॥ नृपानीशानदिग्भागात्सुनन्दादृतयष्टिका १ क्रमेणवर्णयामासशिविकास्थांसुलोचनाम् ॥
 बालेष्टृणुष्वमेवाक्यंपश्यैनंत्वंनृपोत्तमम् २ अवन्तिस्थंचोग्रबाहुनामानंचह्यनुत्तमम् ॥ नानेनसदृशःकश्चित्पृथिव्यावर्ततेनृपः ३ वरयैनंनृपंमाऽग्रेगच्छत्वंगजगामिनी ॥

अस्यत्वंमहिषीभूत्वाक्षिप्रानद्याश्चैकते ४ वस्त्रगेहस्थिताऽनेन सुखं क्रीडस्वभामिनि ॥ अनुत्तमं चेति वाक्यं द्वयर्थसा सुमतिः पुरा ५ श्रुत्वा मै नं वरयेति सुनन्दाया वचः पुनः ॥
 श्रुत्वा तां चोदयामास सा तानि त्वानृपांतरम् ६ सुनन्दा सुमतिं प्राह पश्यैनं त्वं नृपं परम् ॥ अंगनाथा न्हयं श्रेष्ठं विदमं विषयस्थितम् ७ पूर्ववत्त्यजमा बाले वृणीष्वैनं नृपोत्तमम् ॥
 स्त्रीकामं स्वल्पवयसं भुजकेयूरराजितम् ८ अस्यत्वंमहिषीभूत्वापयोष्णीजलवीचिषु ॥ सुखं कुरु जलक्रीडां नृपेणानेन भामिनि ९ एनं वृणीष्वमाचेति ह्युपमात्रा सुचोदिता
 अग्रे गन्तुं सुनन्दा सा चोदयामास संज्ञया १० ततोऽन्यं नृपतिं नीत्वा सुनन्दा तां वचोऽब्रवीत् ॥ पश्यैनं नृपतिं बाले देशे मागधसंज्ञके ११ राज्यं करोत्ययं श्रीमान्नाम्राख्यातः परं
 तपः ॥ वरयेनं नृपमाग्रे गच्छाऽन्यं पार्थिवोत्तमम् १२ अस्यत्वंमहिषीभूत्वा तप्तनीरप्रपूरिते ॥ ब्रह्मतीर्थे सदा क्रीडां हेमं ते भजभामिनि १३ मै नं नृपं वरयेति शिक्षिता सा
 सुनन्दया ॥ चोदयामास तां वृद्धा सा तानि न्येनृपांतरम् १४ सुनन्दा बालिका माह गृणुष्वमृगलोचने ॥ पश्यैनं नृपतिं रम्यं द्राविडे विषये स्थितम् १५ कंठुकण्ठा न्हयं
 श्रेष्ठं कांतिपुर्यानि वासिनम् ॥ एवं नृपं वृणीष्वामात्यजान्यं नृपोत्तमम् १६ कांचिपुर्यामनेन त्वं सर्वतीर्थे मनोरमे ॥ क्रीडां भजस्व विस्तीर्णे हेमकंजविराजिते १७ विष्णुं
 वरदराजाख्यं शिवमेकां वरा न्हयम् ॥ पूजयस्व सदाऽनेन कंठुग्रीव नृपेण च १८ वृणीष्वैनं नृपं माऽद्य सामान्यं नृपवत्त्यज ॥ इति वृद्धा वचः श्रुत्वा ज्येता गन्तुं प्रचोदयत् १९ सु
 नन्दाऽन्यं नृपं नीत्वा सुमतिं वाक्यमब्रवीत् ॥ पश्यैनं नृपतिं मुग्धे मत्तमातंगभामिनि २० कर्णाटविषयस्थं त्वं विजयं पार्थिवोत्तमम् ॥ कमलास्यं कंजहस्तं कमलाघ्रिणमुज्ज्व
 लम् २१ स्मितास्यं कंजनयनं विजयाख्यपुरस्थितम् ॥ गृणुष्ववचनं मेऽद्य वृणीष्वैनं नृपोत्तमम् २२ अस्यत्वंमहिषीभूत्वा वने कृष्णानदीजले ॥ सुखं नृपेण क्रीडस्वम
 द्वाक्यं गृणुमात्रज २३ मद्वाक्यं गृणु मेत्युक्ता श्रुत्वा वाक्यमनुत्तमम् ॥ व्रजेति सूचिता बाला चोदयामास तां पुनः २४ एवं नाना नृपाणां च वर्णनानि पृथक् पृथक् ॥ स्तु
 तिरूपनिषेधीनि श्रुत्वा द्वयार्थानि बालिका २५ न बन्धमनः कस्मिन्पतौ ते पुसा तदा ॥ ततस्तां शिविका संस्थां सुनन्दा सा शनैः क्रमात् २६ अतिक्रम्य राममन्त्रिबालका
 नपि पूर्ववत् ॥ यूपकेतुं शिशुं नीत्वा बालिका वाक्यमब्रवीत् २७ शत्रुघ्नतनयं बालं यूपकेतुं मनोहरम् ॥ पितृव्यरामतनयं द्वयवाक्यानुवर्तिनम् २८ एनं पश्य बा
 लिके त्वं सावधानमना भव ॥ वरयेनं यूपकेतुं माऽग्रे गच्छ नृपात्मजे २९ मै नं वरय गच्छाऽग्रे वृद्धया सेति चोदिता ॥ सुनन्दा चोदयामासाऽग्रे गन्तुं सुमतिः पुनः ३०
 सुबाहुं पुष्करं तक्षमेवं सा सुमतिः शनैः ॥ चित्रकेतुमंगदं च त्यक्त्वा सा तं लवंगयौ ३१ लवार्पिते क्षणां बालां सुनन्दा वाक्यमब्रवीत् ॥ पश्यैनं बालिके बालं लवं श्रीराघवात्म
 जम् ३२ स्त्रीकामं स्वल्पवयसं सीतालालितमुत्तमम् ॥ वाल्मीकि कृपया लब्धविद्यं रम्यं कुशानुजम् ३३ वृणीष्वैनं सुखेनैव कण्ठेऽस्य मालिकां कुह ॥ कुशांके चं
 पिकेयं ते स्वसायद्वत्स्थिताऽद्य हि ३४ तथा त्वमपि भोगुग्धे लवांके संस्थिता भव ॥ इति तस्या वचः श्रुत्वा सुनन्दायाः स्मितानना ३५ लवस्य कण्ठे हर्षेण लज्जया वन
 तानना ॥ सुमतीनिजबाहुभ्यामर्पयामास मालिकाम् ३६ तद्गानिने दुर्वाद्यानि जगुस्ते गायकास्तदा ॥ न नृपुर्वारनार्यश्चतुष्टुर्बुर्बदिमागधाः ३७ मूरिकीर्तिर्नृ

पस्तुष्टोलवकिमुमर्तितदा ॥ शीघ्रंन्यवेशयामासपरिपूर्णमनोरथः ३८ तोषमापरधुश्रेष्ठःसीताप्रासादसंस्थिता ॥ जालरंघ्रैःसपत्नीकिलंबंद्वातुतोषसा ३९ ततः
 सर्वावृत्तान्पूज्यमूरिकीर्तिर्नृपोत्तमः ॥ प्रार्थयामासविनयवचनैस्तत्पुरःस्थितः ४० विवाहकौतुकंद्वाभवद्भिर्गम्यतामिति ॥ तथेतितेनृपाःप्रोचुर्ययुर्वासस्थलानि
 हि ४१ रामाग्रेसंगरंकरुमसमर्थागतश्रियः ॥ म्लानाननागतोत्साहाःकामबाणप्रपीडिताः ४२ रामोपिवन्धुभिर्बालैर्यौवासस्थलमुदा ॥ अथाऽपरेदिनेरामंमूरिकीर्तिः
 समाययौ ४३ पुरोधसोपविष्टस्सन्नत्वारामंवचोऽब्रवीत् ॥ द्रष्टव्योलग्नदिवसःसुमुहूर्तःसुखावहः ४४ मामंगीकुरुमामाज्यत्वत्पादाश्रयकामुकम् ॥ उमयोस्त्वंमण्डपयोः
 कार्योप्याज्ञापयप्रभो ४५ तथेतिराघवश्चोक्त्वावसिष्ठंचोदयत्तदा ॥ सोऽपिरामाज्ञयाज्योतिःशास्त्रज्ञैःपरिवेष्टितः ४६ मुहूर्तकथयामासपंचमेऽह्निराघवम् ॥ ततस्तु
 ष्ठोमूरिकीर्तिर्गणेशंलग्नपत्रिकाम् ४७ सम्पूज्यगणकान्सर्वान्पण्डितान्वैदिकादिकान् ॥ बंधुपुत्रादिभिःसर्वैःश्रीरामंपूजयत्तदा ४८ नत्वारामंरुहंगत्वाचकारमण्डपादिकम् ॥
 रामाज्ञयालक्ष्मणोऽपिचकारमण्डपादिकम् ४९ तदावटपुरीरम्यापताकाध्वजतोरणैः ॥ पुरुषोत्तमराजधानीरेजेसागररोघसि ५० ततोमुहूर्तसमयेबंधूच्छिष्टानिशां
 कुशम् ॥ लवंचलप्यतैलात्सीताद्यामातरस्तदा ५१ करकुंभांश्चतुर्दिक्षुजलपूर्णान्सदीपकान् ॥ संस्थाप्यस्नापयामासुर्महावाद्यपुरस्सरम् ५२ तैलाम्यंगनिशायुक्तं
 सीताद्याःस्वीयबालकैः ॥ सहैवचकुरानन्दपूरितारुक्मभूषिताः ५३ अम्यंगपूर्वकंसन्नुस्तेरामाद्यास्तदासुदा ॥ ममाह्वयततस्सीतांमुक्तानांस्वस्तिकोपरि ५४ वसि
 ष्ठोमुनिभिर्युक्तःशिशुभ्यांराघवेणहि ॥ गणपार्चाकारयित्वापुण्याहोदित्रयंक्रमात् ५५ देशाचारान्कुलाचारानिष्टदेवोपपूज्यच ॥ कारयामासविधिवत्प्रतिष्ठादिवकस्यच
 ५६ तदाजनकनंदिन्यारजनीकुंकुमान्विते ॥ विरेजतुःस्त्रीकदम्बास्थितायाःपदपंकजे ५७ सीताद्यास्ताःस्त्रियःसर्वाहरित्पीतारुणैर्वरैः ॥ हेमतत्त्वंकितैर्वस्त्रैर्विरेजुर्मंडपांग
 णे ५८ ततस्समाययुस्सर्वमुदातत्रमुनीश्वराः ॥ स्वयंवरोत्सवेपूर्वनागतायेसहस्रशः ५९ श्रुत्वोत्साहंविवाहस्यकुशस्यचलवस्यते ॥ तान्सर्वान्रामचन्द्रोपिवस्त्राभरण
 धेनुभिः ६० पूजयामासविधिवत्सतियालक्ष्मणादिभिः ॥ मूरिकीर्तिर्नृपैर्युक्तोमहावाद्यपुरस्सरम् ६१ स्वयंकुशलवौगेहनेतुकामःसमाययौ ॥ मण्डपेपूजयामासवी
 रोरान्नःसुतस्तदा ६२ कुशंतथालवंचापिकनीयान्मूरिकीर्तिजः ॥ हेमतत्तुद्भवैर्दिव्यवस्त्रैरामरणादिभिः ६३ तदाविरेजतुर्बालौतथातेऽप्यंगदादयः ॥ ततस्तौवारणेंद्र
 स्थौर्दिव्यचामरवोजितौ ६४ पश्यंतौनर्तनान्ययेवारस्त्रीणांस्मिताननौ ॥ गृण्वंतौवाद्यघोषांश्चवर्णितौमामघादिभिः ६५ सीतादिभिर्वारणीषुसंस्थिताभिस्तथापथि ॥
 प्रासादोपरिसंस्थाभिर्नारीभिःपुष्पवृष्टिभिः ६६ हरिद्रापीतधान्यैश्चमांगल्यैर्मौक्तिकैरपि ॥ लाजाभिर्हेमपुष्पैश्चवर्षितावीक्षितौमुहुः ६७ जग्मतुर्बालकावेवंपश्यन्तौ
 कौतुकानिहि ॥ ददर्शतुर्वाटिकाश्चपुष्पवृष्टिविनिर्मिताः ६८ तथाकृत्रिमवृक्षांश्चपताकाश्चध्वजास्तथा ॥ तथौषधिभवान्मृक्षान्वान्हेस्पर्शविदीपितान् ६९ शकटस्था
 नौषधीभिःपूरितान्कृत्रिमान्जनान् ॥ तथाव्याघ्रादिकान्हिंस्रानौषधीभिःप्रपूरितान् ७० तडित्समानान्गगनेप्राकारानौषधीभवान् ॥ केकिचक्रोपमादींश्चचंद्रज्योत्स्ना

१ 'उद्गोहलद' इतिमहाराष्ट्रभाषायाम् । २ वृक्षविनिर्मिताः इतिपाठः ।

स्तुतिमाः ७१ एवं दर्शतुर्नानाकौतुकानि नृपात्मजौ ॥ ततस्तौ भूरिकीर्तेश्च गत्वामण्डपमुत्तमम् ७२ नानामहोत्सवैर्बालौ चामरच्छत्रमण्डितौ ॥ अवरुह्य गजेन्द्राभ्यां
तस्थतुर्मण्डपांगणे ७३ मधुपर्कविधानानि विष्टरादीनि वैक्रमात् ॥ तयोर्गुरुचक्रतुस्तौ ब्राह्मणैः परिवेष्टितौ ७४ ततो वध्वोः पूजनं च शीतयारघुनन्दनः ॥ चकार गुरुणायु
क्तस्तदा समण्डपांगणे ७५ ततो लग्नमुहूर्ते तं कुशंचंपिकया गुरुः ॥ तथालवं सुमत्यापि पृथग् वेदिकयोस्तदा ७६ कृत्वा सुमंस्थितौ चोभौ दंपत्योरंतरे पटौ ॥ घृत्वो मयोः पृथ
क्चित्रौ नूतनौ हेमतंतुजौ ७७ नाना मंगलघोषांश्च मुनिभिश्च कर्तुमुदा ॥ आसन् सर्वजनास्तूर्ण्णीं शृण्वंतो मंगलस्वनान् ७८ ॥ इति श्रीशतकोटिरामचरितांतर्गतश्रीमदान
न्दरामायणे वाल्मीकीये विवाहकांडे चंपिकासुमतिस्वयंवरवर्णनं नाम तृतीयः सर्गः ॥ ३ ॥ श्रीरामदास उवाच ॥ श्रीसीतारघुनायकश्च गिरिजाशंभुर्गणेशस्तथानंदीष
ण्मुखलक्ष्मणौ च भरतः कंजोद्भवः शत्रुहा ॥ सर्वे ते मुनयः सुराश्च दितिजास्तीर्थानि नद्यो नदादि कुपालाः शशिभास्करौ च हनुमान् कुर्वतुवो मंगलम् १ तदेवल्लग्नं सुदिनं तदेव ता
रावलं चन्द्रवलंतदेव ॥ विद्यावलंदैव बलंतदेव सीतापतेर्यत्स्मरणं विधेयम् २ एवं मंगलघोषैश्च नानावाद्यपुरःसरम् ॥ ततस्त्वं तः पटौ मुक्ताञ्जलिं पुण्याहमिति स्मरन् ३ त
योस्ते पाणिग्रहणविधानं विधिपूर्वकम् ॥ लाजाहोमादिकं सर्वं च कुर्मं मंगलपूर्वकम् ४ तदामहावाद्यघोषानि नेदुर्मण्डपांगणे ॥ न नृत्तुर्वारि नार्यश्च तदामागधवं दिनः ५ जगुर्मं
लगीतानि तुष्टुस्ते महास्वनैः ॥ तदादानान्यनेकानि चक्रतुस्तौ नृपोत्तमौ ६ भूरिकीर्तिरामचंद्रौ महातोषप्रूरितौ ॥ अथ तौ बालकौ वध्वो निजकट्योर्निवेशयै ७ सी
तौर्मलादिभिः स्त्रीभिर्जग्मतुर्भोजनगृहम् ॥ तत्र गौरीहरौ पूज्यचक्रतुश्चाग्रसिंचनम् ८ ततः कुशं चंपिकया सुमत्या सलवोऽपि च ॥ चक्रतुर्भोजनं चोभौ स्त्रीभिः सर्वत्र वेष्टितौ
९ मात्रासहोपनयने विवाहे भार्यया सह ॥ अन्ये न नैव भोक्तव्यं भुक्तं चेत्पतितः स्मृतः १० रामोऽपि बन्धुभिः पौरैः सुहृद्भिः पार्थिवोत्तमैः ॥ चकार भोजनं भूरिकीर्तः सद्य
निवैमुदा ११ एवं सीताऽपि नारीभिश्च कारभोजनं तदा ॥ भूरिकीर्तः स्नुषाभिः सा प्रार्थिता वंदिता मुहुः १२ ततो नानासमुत्साहान् भूरिकीर्तिश्चकार सः ॥ अथ तौ बालकौ
रम्यौ स्त्रीवाक्यैर्मातृसन्निधौ १३ स्वश्वश्रूमन्निधौ चापि स्त्रीभिः सर्वत्र वेष्टितौ ॥ स्वस्वपत्न्याः पदयोः स्वाशिरोभ्यां नमनं मुहुः १५ चक्रतुस्तौ षसंपूर्णौ ते तावपि स्मितानने ॥
वधूवराश्च ते सर्वे निशापीता विरेजिरे १५ कुंकुमांकितपादैरेददतुर्वल्लभांकयोः ॥ एवं नानासमुत्साहे रतिकांतं दिनत्रयम् १६ चतुर्ये दिवसे रात्रौ वंशपात्रविराजितैः ॥ दीपै
र्नौराजितौ चोभौ बालकौ तौ विरेजतुः १७ ततस्तौ बालकौ पत्न्योस्वस्वपृष्ठे निवेशय च ॥ चक्रतुस्तांडवं नृत्यकुशलौ मण्डपांगणे १८ मातृश्वश्रूरादिका सुपश्यत्सु च ससाद
रम् ॥ पारिवर्हं भूरिकीर्तः कुशाय चलवाय च १९ ददौ तुष्टमनाः शीघ्रं रामसम्बन्धहर्षितः ॥ नियुतान्वारणेंद्रांश्च शिबिकाश्चापितन्मिताः २० तरंगान्पञ्चनियुतं नियुता
न्त्यन्दनान्ददौ ॥ द्वाभ्यां पृथक् पृथक् पौत्रीधवाभ्यां द्रव्यपुरितान् २१ नानालंकारवासां सिगादासीं श्वेदकांस्तथा ॥ ददौ ताभ्यां भूरिकीर्तियैः पांसं ख्यानविद्यते २२
एवं सम्मानितस्तेन श्रीरामो भूरिकीर्तिना ॥ सपत्नीकाभ्यां पुत्राभ्यां गजस्थाभ्यां समन्वितः २३ सीतया बंधुभिः पौरैः सुहृद्भिर्भ्रातृभिर्नृपैः ॥ पूर्ववदुत्सवाद्यैश्च सययौ

१ निशापीतेति पाठः । ९ मातृश्वशाघेषु वादकेषु पश्यत्सु सावरमिति पाठः ।

102

स्वीयमण्डपम् २४ वटपुर्याततोराभोमासमेकनिनायसः ॥ चकारसीतयाक्रीडानौकासंस्थोमहोदधौ २५ ततःस्नुवाभ्यांश्रीरामोययोनिजपुरीमुखम् ॥ अयो
 ध्यायांविजयोऽपिभुवारासमागतम् २६ यःपुर्यारक्षणार्थंहरिमेणाज्ञापितःपुरा ॥ सपुरीशोभयामासपताकाध्वजतोरणैः २७ वारगेंद्रपुरस्कृत्यतूर्यनृत्यपुरस्सरम् ॥
 विजयोरामसचिवोरामप्रत्युद्ययौजघात् २८ अयोनदस्नुवाद्येपुरामोबालैःसुहृज्जनैः ॥ स्नुवाभ्यांसीतयाबधुपुर्लाभिर्भाटिभिःपुरीम् २९ विवेशसेनकापोरैःपश्यन्
 त्यादिकंपथि ॥ तदवेष्टयानन्तुस्तास्तुदुर्वदिमागधाः ३० स्वस्वपत्न्युत्तीबालौवरवारणयोःस्थितौ ॥ तदाविरेजतुर्मागेंद्राभिःपुण्यैःसुवर्षितौ ३१ सुवंरामो
 गृहं गत्वाभ्यांस्वीयसन्नि ॥ कारयेत्वारमाचीसददौदानान्यनेकशः ३२ तदालंकास्वस्त्राद्यैःसंपूज्यरघुनंदनः ॥ सुहृदःसकलान्पौरानिष्टान्नजानपदाष्ट
 पान् ३३ आचांडालादिकान्सर्वान्संतुष्टानकरोन्मुदा ॥ ततःसभूरिकीर्तैस्तान्मंत्रिणःसैन्यसंयुतान् ३४ सम्पूज्यप्रेषयामस्वदेशंरघुनंदनः ॥ ततःसर्वा
 न्नजानपदान्सुहृदश्चष्टवंगमान् ३५ विभीषणादिकांश्चाज्ञांगंतुंस्वस्वस्थलंददौ ॥ ततस्सर्वेराघवंतैवस्त्राभरणवाहनैः ३६ स्वस्वकीशैश्चसंपूज्यनत्वारामययुर्मुदा ॥
 स्वस्वदेशंनिजेस्तेन्यैःश्रीरामेणाऽतिमानिताः ३७ अथरासःस्नुवाभ्यांचपुत्राभ्यांवन्धुभिःस्त्रिया ॥ सुखंचकारराज्यंसंधर्मेणाप्रतिमंचिरम् ३८ ततःश्रावणमास
 स्यदर्शमास्यषोडश ॥ प्राप्तान्यव्देयानियानिसमुत्साहदिमानिहि ३९ तेषुसर्वेषुतंरामंसावरोधंसबालकम् ॥ स्वपुरीभूरिकीर्तिःसनिनायपरमादरात् ४० पूजयामा
 सविधिवद्दालंकारवाहनैः ॥ कियदिनानिसंस्थाप्यददावाज्ञापुनःपुनः ४१ संवत्सरसमुत्साहदिनानिषोडशाऽधुना ॥ विष्णुदासमयातेऽग्रेकथ्यंतेतानिवैशृणु ४२ श्रा
 वणस्याऽथमासस्यकुहूःश्रेष्ठाप्रकीर्तिता ॥ भाद्रशुक्लचतुर्थीतुविजयादशमीतथा ४३ दीपावल्याश्चचत्वारिदिनान्यतिमहांतिच ॥ मार्गशीर्षेपंचमीचसिताषष्ठीतथा
 पुनः ४४ संक्रांतिर्मकराख्यातुतथाचरथसप्तमी ॥ हुताशनीचैत्रशुक्लप्रतिपञ्चापिपुण्यदा ४५ अक्षय्याख्यातृतीयाचतथात्रैज्येष्ठपौर्णिमा ॥ पंचमीश्रावणेशुक्लाषोड
 शैवंस्मृतानिहि ४६ संवत्सरसमुत्साहदिनान्यतिमहांतिच ॥ एतेषुभूरिकीर्तिःसरामंनोत्वाप्रपूजयत् ४७ एवंकुशस्यचतथालवस्याऽपिसविस्तरात् ॥ विवाहोवर्णि
 तौशिष्ययथापूर्वश्रुतौमया ४८ यदाश्रीरामचन्द्रस्यवैकुण्ठारोहणंशुभम् ॥ भविष्यतितदाऽयोध्यापुर्यांवैसरयूजले ४९ कुशःस्त्रियाचंपिकयाजलक्रीडांकरिष्यति ॥
 तस्यदक्षिणहस्तस्यकंकणंरुक्मनिर्मितम् ५० सरयूजलमध्येतुपतिष्यतिमहोज्ज्वलम् ॥ तत्रवैयकुमुदस्यपद्मस्यकुमुदती ५१ स्वसाहृद्वाकंकंगंतद्वहीत्वासभयास्यति ॥
 कुशोऽपिकंकगार्थंहिवाणंसन्धारयिष्यति ५२ सरयूशोषणार्थंहिसंनद्धश्चभविष्यति ॥ ततःसाकुमुदंगत्वासरयूःप्रार्थयिष्यति ५३ सोऽपिदृष्ट्वाकुशंकुदंस्वसामादाय
 सादरम् ॥ कुशमागत्यतंनत्वास्वसांतस्मैप्रदास्यति ५४ रत्नानिकंकणंदत्वातेनसरयूंकरिष्यति ॥ पुंङ्कुमुदतीमार्गाऽग्रेतस्याऽन्यामविष्यति ५५ तस्यांकुशास्तु
 तनयोऽतिविर्नामविष्यति ॥ चंपिकायादुहितरःसंभविष्यन्तिनोसुताः ५६ आतियैःसूर्यवंशोऽग्रेचिरंविस्तारमेष्यति ॥ पुंङ्कुशस्यद्रेपन्यौवर्णितेशिष्यवैमया ५७

१ प्राथितासरयूजलमितिवाचः ।

अथस्वीयगृहेपत्न्याऽकरोत्कीडांकुशः सुखम् ॥ तथास्वीयगृहेपत्न्याऽकरोत्कीडालवोऽपि च ५८ ॥ ॥ इति श्रीशतकोटिरामचरितांतर्गतश्रीमदानन्दरामायणे
 विवाहकांडे वाल्मीकीयेकुशलवयोर्विवाहवर्णनं नामचतुर्थः सर्गः ॥ ४ ॥ ॥ श्रीरामदास उवाच ॥ एकदारघुषीरः ससीतया बालवंधुभिः ॥ पौरैर्मन्त्रिजनैरिष्टैः पुष्पक
 स्थोययौवनम् १ पश्यन्नानाकौतुकानिरंजयन्जानकीमुदा ॥ ययौ स दंडकारण्यमगस्तेराश्रमातिकम् २ राममागतमाकर्ण्यकुंभजन्मा मुनीश्वरः ॥ प्रत्युद्गम्यरघुश्रेष्ठं
 निनाय स्वाश्रमं प्रति ३ ततः स मुनिवर्यस्तुन्नात्वारहसि संस्थितः ॥ अन्नपूर्णा महालक्ष्मीं चितयामास चेतसि ४ तदा तत्पसातुष्टाऽऽविर्भवसुरेश्वरी ॥ ददौ तस्मै पा
 यसेन पूरितं पात्रमुत्तमम् ५ अन्नपूर्णामुनिं प्राह स्थाल्यास्तु विविधानि हि ॥ पक्वानानि यथेष्टानि निष्कास्य तव भामिनी ६ सर्वेषामग्रतः शीघ्रं करोतु परिवेषणम् ॥ इ
 त्युक्त्वा साऽन्नपूर्णा तं मुनिमन्तर्दधे तदा ७ लोपामुद्रामुनेः पत्नी स्थाल्यानिष्कास्य वेगतः ॥ दिव्यान्नानि विचित्राणि सर्वेषां पुरतस्तदा ८ समर्चितानां विप्राणां चकार
 परिवेषणम् ॥ अथ तुष्टं रघुश्रेष्ठं कणेरत्ननिर्मिते ९ ददौ मुदा कुंभजन्मा सीतायै दिव्यकुण्डले ॥ एवं संपूजितस्तेन मुनिनारघुनंदनः १० सहितोऽगस्तिना स्थित्वा पुष्पके
 पूर्ववत्पुनः ॥ पश्यन्सदण्डकारण्ये कौतुकानि समंततः ११ विचचार रघुश्रेष्ठो दर्शयामास मैथिलीम् ॥ नानावृक्षान्पर्वतांश्च नदीः पक्षिकुञ्जान्पृष्ठगान् १२ पंचाप्सरसरोना
 मददर्शाऽसौ भ्रमनसरः ॥ तत्तटे राघवो रात्रौ निवासमकरोन्मुदा १३ एतस्मिन्तरे रात्रौ नृत्यमप्सरसां शुभम् ॥ शुश्रावमधुरंगीतं सीतयामंचके प्रभुः १४ तेऽपि सर्वे शुश्रुवु
 स्तनृत्यंगीतंच सुस्वरम् ॥ अहङ्गाप्सरसस्तत्र तदा सरधुनंदनः १५ पप्रच्छ कुंभजन्मानं गीतं तृत्यं कुतस्त्विदम् ॥ श्रूयते मुनिशार्दूलवदस्वत्वं स विस्तरम् १६ इति राम
 वचः श्रुत्वा तमगस्तिर्वचो ब्रवीत् ॥ रामराजीवपत्राक्षं किं त्वं वेत्सि न वै त्विदम् १७ सर्वं निताम्भं मुखेन वृत्तं श्रावयितुं मुदा ॥ चेन्मां पृच्छसि तर्ह्यद्य तवाग्रे प्रवदाम्यहम् १८
 पुरा गन्धर्वराजस्य पुत्र्यः पंचमनोरमाः ॥ अरजस्का मुदा क्रीडां चकुरन्त सरोवरे १९ एतस्मिन्तरे रामनागकन्याः सरोवरात् ॥ क्रीडार्थं निर्ययुः सप्त बहिरप्राप्तयौवनाः २०
 तासां परस्परं मैत्रीव भूवरघुनंदन ॥ तत्र तानागकन्याश्च तथा गन्धर्वकन्यकाः २१ यातायातं सदा च कुः क्रीडार्थं सरसस्तटे ॥ तपता मुनिना तत्र मुहुर्वाक्यैर्निवारिताः २२
 मागच्छ ध्वं मन्त्रिकटे चेति ता बालभावतः ॥ अमानयं त्यस्तद्वाक्यं सभाजं मुनिरंतरम् २३ इंद्रेण बोधिताश्चापि तत्पोष्यं सनं प्रति ॥ मुनिश्चापि तपोनाशं दृष्ट्वा शापादि
 ना तदा २४ विनाशापेन तासां सदण्डं सम्मंत्रयद्वादि ॥ आत्मवाक्यगौरवेण जलदेवीः प्रचोदयत् २५ तद्वाक्याज्जलदेव्यस्तामध्यान्हे स्वीयमंदिरम् ॥ निन्युष्ट्वा बला
 देवयत्रकेषां गतिर्नाहि २६ गंधर्वाः पन्नगायत्रगंतुं शक्तान् चामवन् ॥ तपोते स मुनिः स्वर्गगतस्ता ह्यत्र संस्थिताः २७ तास्सर्वा जलदेविनां गेहे संत्यधुना प्रभो ॥ इदं वृत्तमाधु
 निकं विद्धि रामस्मयप्रदम् २८ ता ह्यत्र जलदेविनां जलांतर्गतसन्नि ॥ कुर्वति नृत्यगीतानि तासां संश्रूयते ध्वनिः २९ एवं रामयथा पृष्टं त्वया सर्वं मया तथा ॥ वृत्तं तवाग्रे कथि
 तं कुरु येन हितं भवेत् ३० सर्वासां नागकन्यानां गंधर्वाणां तथा विधो ॥ मुनिना चोदितश्चेत्यंतदा सीतापतिर्मुदा ३१ लक्ष्मणं प्राह मे चापमानयाऽद्य क्षणादिह ॥ सुक्त्वा च

१ रामान्वितानां मुनीनामतिपाठः । २ मन्त्रोऽतिपाठः ।

णंमोचयामिदग्ध्वादेवीर्जलस्थिताः ३२ कन्यकाःपन्नगानांचतथागंधर्वकन्यकाः ॥ इतितद्रामवाक्यंसंश्रुत्वासौमित्रिरादरात् ३३ शीघ्रंचापसंतूणीरंददौश्रीराघवंप्रति ॥
 ततःकोदण्डमुद्यम्यटणल्लत्यरघूद्वहः ३४ शरंजग्राहतूणीरान्निजनाभांकिंशितम् ॥ तदाचचालधरणीबुधुःसप्तसागराः ३५ बवौघोरतरोवायूरजोव्याप्तादिशोऽम्
 वन् ॥ तारानिपेतुर्धरणीबुधुर्बुवनचारिणः ३६ पर्वताःकंपिताआसनवर्धुलोहितंधनाः ॥ तज्ज्ञात्वाजलदेव्यस्ताःश्रुत्वाचापध्वनिमहत् ३७ भयभीताःसमाजग्मुस्ता
 भिस्सर्वाभिदरात् ॥ प्रणेमुस्तास्तदारामंवालिकास्तास्तद्वादश ३८ राघवायार्पयामासुर्दिव्यभूषणमूषिताः ॥ राघवंजलदेव्यस्ताःप्रार्थयामासुरादरात् ३९ रामराम
 महाबाहोऽस्माभिर्यदपराधितम् ॥ तत्क्षमस्वरघुश्रेष्ठमामुंचस्वपतत्रिणम् ४० नकश्चित्सूर्यवंशेऽभूत्स्त्रीपुंशस्त्रप्रहारकः ॥ त्वयाऽपिरक्षितापूर्वस्त्रीत्वाहूर्जान्दवीतटे ४१
 यदाऽनयातुशपथःकृतोमैथिलकन्यया ॥ ताटिकादिराक्षसीपुयल्लतंत्राणमोचनम् ४२ ब्रह्मघ्नीपुत्रयापूर्वतत्सर्वेषांहितायच ॥ इतितासांवचःश्रुत्वाविहस्यरघुनन्दनः
 ४३ स्थापयामासतूणीरेपूर्वतत्स्वमार्गणम् ॥ ततस्ताभिःपूजितःसतदाहृष्टोरघूतमः ४४ जलदेवीर्ददावाज्ञांस्वरथलंगम्यतामिति ॥ एतस्मिन्नन्तरेतत्रगंधर्वाश्चाथपन्न
 गाः ४५ विदित्वासकलरामकृतंरामांतिकंययुः ॥ नत्वारामंससीतंचतथातंकुंभसंभवम् ४६ उपायनान्यत्तेकानिस्मर्प्यरघुनन्दनम् ॥ ऊचुस्तेमंजुलंवाक्यंप्रबद्धकरसंपु
 टाः ४७ ॥ इतिश्रीशतकोटिरामचरितार्तगतश्रीमदानन्दरामायणे वाल्मीकीये विवाहकांडे जलदेवीजीवदानंवाञ्छिकामोचनंनामपंचमःसर्गः ॥ ५ ॥ ॥ गंधर्वपन्न
 गाः ॥ रामकंजाननस्वामिन्मोचितावालिकास्त्वया ॥ विवाहानरजस्कानांपुत्रैस्त्वंकर्तुमर्हासि १ अद्यवन्याययंसर्वेनःकुलंपावनंलतम् ॥ त्वयाराममहाबाहोतारि
 ताःस्योवयंप्रभो २ सप्तजन्मसुयत्पुण्यकृतमस्तिरघूद्वह ॥ अस्माभिस्तेनसंवन्धस्त्वयाऽद्यभवत्प्रभो ३ ॥ श्रीरामदासउवाच ॥ इतितेषांवचःश्रुत्वासीतयासरघूद्वहः ॥
 अंगीकृत्यवचंस्तेषामगास्तिमवलोकयत् ४ तदाप्राहकुंभजन्माराघवंवचनंमुनिः ॥ राभाऽन्याऽप्येकुमुदस्यस्वसानांआकुमुदती ५ त्वयिप्राप्तेहिंवैकुण्ठकुशपत्नीभविष्यति ॥
 चंपिकायैतननयोभविष्यतिरघूद्वह ६ कुशापुत्रःकुमुदत्यामतिथिस्तुभविष्यति ॥ राज्यकर्तावंशकर्तासएवाग्रेभविष्यति ७ अतस्त्वमधुनारामनामकन्याःकुशंविना ॥
 सप्तस्वसप्तपुत्रेभ्यःप्रयच्छविभिनाद्विजैः ८ ॥ पंचगंधर्वकन्याश्चयूपकेतुकुशलवम् ॥ विनास्वपंचपुत्रेभ्यःप्रयच्छरघुनन्दन ९ राक्षसेनविवाहेनयूपकेतुःशिशुस्तव ॥ अ
 ग्रेपत्नीमहानेपकरिष्यत्यपरांशुभाम् १० एवंरामसुताःसर्वस्वस्वस्त्रीभ्यामथ्यासुखम् ॥ क्रीडयिष्यतिपौत्रास्तानभविष्यतिप्रपौत्रकाः ११ प्रपौत्रस्यप्रपौत्रंवंदद्वासीतासम
 न्वितः ॥ सुखंमच्छसिवैकुण्ठवन्युभिर्नगरीस्थितैः १२ एवंश्रुत्वासुनेर्वाक्यमंगीकृत्यरघूद्वहः ॥ तासानामानिपप्रच्छगंधर्वान्पन्नगानपि १३ तदाऽब्रवीत्सगंधर्वःस्वपु
 त्रीणांसविस्तरात् ॥ तासानामानिरामाग्रेपंचानांसरसस्तटे १४ चन्द्रिकाचंद्रवदनाचंचलाचपलाचला ॥ एवंनामानिपंचानांक्रमेणरघुनन्दनः १५ श्रुत्वाऽवलोक्य
 मासपन्नगांस्तेऽपिचाबुवन् ॥ कंजाननाकंजनेत्राकंजांघ्रीचकलावती १६ कलिकाकमलाचैवमालतीसप्तकीर्तिताः ॥ एवंनामानिसर्वासांक्रमेणरघुनन्दनः १७ शु
 च्चाताःपुष्पक्रेस्थाप्यतैर्निद्रामकरोन्निशि ॥ अथप्रभातेश्रीरामःस्नात्वाहुत्वायथाविधि १८ गंधर्वपन्नगांश्चापितदावचनमब्रवीत् ॥ एभिर्जनैर्मयानांकंविवाहार्थंसातलम्

१९ नैवयोग्यसमागन्तुंमर्त्यलोकनिवासिना ॥ तस्माच्छृणुध्वमद्वाक्यंसुहृदःसकलाःशुभम् २० यूयंगत्वानिजस्थानंस्वस्त्रीभिश्चसुहृज्जनैः ॥ आगतव्यंविवाहार्थमयो
 ध्यामियथासुखम् २१ अधुनाऽहंतुगच्छामिपुरीमयेक्षणेनहि ॥ विहायसाविमानेनपतकाध्वजमालिना २२ तथेतिरामवचनात्तेगताःस्वस्थलानिहि ॥ रामोपिमुनिना
 ताभिर्वालिकाभिःसुतैःस्त्रिया २३ विहायसापुष्करस्थोययौपश्यन्वनानिसः ॥ अयोध्याप्रहरेणैवमुदाप्रापरधूदहः २४ नीराजितःपुरस्त्रीभिर्विवेशनिजमंदिरम् ॥ व
 सिष्ठगेहेताःसर्वाःप्रेषयामासराघवः २५ अथरामःसभामध्येसौमित्रिमिदमब्रवीत् ॥ आकारणीयाराजानःसुहृदश्चमुनीश्वराः २६ सांतःपुराःसपौराश्चस्वस्वजानपदैः
 सह ॥ शृंगारणीयाज्योध्येयंपरिखाःसप्तसादरम् २७ शोधनीयास्तथासौधसमूहेषुसुधाशुभा ॥ देवाचित्राणिलेख्यानिप्रासादेषुसमंततः २८ देवालयेषुसर्वेषुसुधादेयाम
 नोरमा ॥ लेखनीयानिचित्राणिवलयःस्थाप्यतांपृथक् २९ बंधनीयाःपताकाश्चरोपणीयाध्वजाअपि ॥ समंततस्तोरणानिवंधनीयानिलक्ष्मण ३० वेद्यःकार्यारुक्म
 मय्योबंधनीयाश्चमण्डपाः ॥ शृंगारणीयाहस्त्यश्चशिविकाश्चसहस्रशः ३१ गंधर्वेभ्यःपद्मेभ्योवस्तुंगेहानिवैपृथक् ॥ कुरुष्ववृतनान्यन्नवस्त्राद्यैःपुरितानिच ३२ अ
 न्यच्चापियथायोग्यंयद्यज्जानासिलक्ष्मण ॥ तत्तत्कुरुष्वयन्नोक्तंमयातवरधूदह ३३ तद्रामवचनंश्रुत्वातथेत्युक्त्वासलक्ष्मणः ॥ तथाचकारतत्सर्वंयथारामेणशिक्षितः ३४
 अथगंधर्वराजस्तुतथैविसप्तपद्मगाः ॥ सुहृद्भिःसावरोधास्तेययुःशीघ्रमुदान्विताः ३५ सर्पामानवरूपेणहस्त्यश्चरथसांस्थिताः ॥ गंधर्वाश्चापिसैन्यैस्तेसाकेतोपवनंय
 युः ३६ ततस्तत्रानामतान्श्रुत्वाप्रत्युद्गम्यरधूदहः ॥ नानावाद्यनिनादैश्चनृत्यैरप्सरसांपुरीम् ३७ नीत्वासंस्थापयामासविस्तीर्णेषुगृहेषुसः ॥ अथतैरेकदारामःसभायां
 संस्थितःसुखम् ३८ ज्योतिर्विदःसमाहूयवसिष्ठंतत्पुरोधसः ॥ पृथग्विवाहान्कर्तुंसमुहूर्तानतिमंगलान् ३९ सम्यग्विचारयामासवर्षमध्येसविस्तरम् ॥ ज्योतिर्विदस्त
 दामोर्चुर्मुहूर्तान्तिसौख्यदान् ४० पक्षांतरेणवेशाखेदौमुहूर्तौशुभावहौ ॥ तथादुर्मुहूर्तौद्वौज्येष्ठेपक्षांतरेणते ४१ द्वौवेवमार्गशीर्षेऽपित्रीनमाघेफाल्गुनेऽपिच ॥ एवं
 द्वादशनाक्षत्रांचकुलंविनिश्चयम् ४२ लवस्याऽथांगदस्यापिविवाहौतौर्विनिश्चितौ ॥ ज्योतिर्विद्विर्वसिष्ठेनवेशाखेराघवाग्रतः ४३ चित्रकेतोःपुष्करस्याविवाहौतौर्विनि
 श्चितौ ॥ ज्येष्ठेमासिक्रमेणैवंपक्षेपक्षेपृथक्पृथक् ४४ तक्षस्याऽथसुबाहोश्चविवाहौमार्गशीर्षके ॥ पक्षांतरेणरामाग्रेज्योतिर्विद्विर्विनिश्चितौ ४५ यूपकेतोर्गदस्याचि
 त्रकेतोर्विनिश्चिताः ॥ माघमासेविवाहाश्चज्योतिःशास्त्रविशारदैः ४६ पुष्करस्याऽथतक्षस्यसुबाहोःफाल्गुनेशुभे ॥ विवाहानिश्चिताःशिष्यरामाग्रेगणकैस्तदा ४७ पु
 वंविनिश्चिताःसर्वेविवाहाद्वादशक्रमात् ॥ ज्योतिर्विद्विर्विनिश्चिताश्चश्रुत्वातानर्चयद्विभुः ४८ ॥ ॥ इतिश्रीशतकोटिरामचरितांतर्गतश्रीमदानन्दरामायणे वाल्मीकीये
 विवाहकांडेद्वादशविवाहविनिश्चयोनामषष्ठःसर्गः ॥ ६ ॥ ॥ श्रीरामदासउवाच ॥ अथतेगणकाःसर्वेवसिष्ठस्तत्पुरोधसः ॥ कुमारीणांविभागांश्चचक्रुःश्रीराघवाग्रत १
 कंजाननालवायाथकंजाक्षीमंगदायच ॥ गणकानिश्चयंचक्रुःकंजांघ्रांचित्रकेतवे २ कलावर्तीपुष्करायतथातक्षायकालिकाम् ॥ सुबाहवेचकमलांमालतींयूपकेतवे ३ गण

१ संस्थापयत्पुनर्वीनेपुइतिपाठः ।

कैः सप्ततापुवंनागकन्याविनिश्चिताः ॥ चद्रिकाभंगदायाऽथचन्द्रास्यांचित्रकेतवे ४ चञ्चलाख्यापुष्करायतक्षायचपलांतथा ॥ सुबाहवेतुहाचलांप्रोचुस्तेगणकादयः ५
 पुवंगंधर्वकन्यास्तापंचविप्रैर्विनिश्चिताः ॥ एवंहिनिश्चयं कृत्वा गणकादीनरघूत्तमः ६ विसृज्य मैथिलीं गत्वा सर्ववृत्तं न्यवेदयत् ॥ ततोययुः कोटिशस्ते पार्थिवाश्च मुनीश्वराः
 ७ सप्तद्वीपांतरस्थाश्च सावरोधाः सवालकाः ॥ नानावाहनसंस्थाश्च पौरेजानपदैर्निजैः ८ तैः साऽप्योध्यापुरीव्याप्ता विरेजेनितरांतदा ॥ ययौ विभीषणश्चाऽथ सुग्रीवोऽ
 पि प्लवंगमैः ९ ययौ समूरिकीर्तिंश्च पुत्राभ्यां शीघ्रमादरात् ॥ ययौ सजनकश्चापि युधाजित्सययौ तदा १० कौसल्यायाः सुमित्राया वांधवाद्याः समाययुः ॥ अथ रामस्तु
 वैशाखशुक्लद्विजवरैः सह ११ पुरोधसा सुहृद्भिश्च स्नानमभ्यंगपूर्वकम् ॥ कृत्वा लवाय मांगल्यस्नानार्थं स्त्रीः प्रचोदयत् १२ ततो मुहूर्तसमये वधूच्छिष्टानि शालवम् ॥
 सम्यक्लिप्य सुतेलाद्रासीताद्यामातरस्तदा १३ स्वयंसस्तु मुदा सर्वास्तूर्यनादैः सवालकाः ॥ अथ रामो देवकस्य प्रतिष्ठां ब्राह्मणैः सह १४ आदौ कृत्वा गणपतेः पूजां सम्य
 ग्यथाविधि ॥ पुण्याहादित्रयं चापि कृत्वा पूर्वसविस्तरम् १५ चकार विधिवनुष्टुपः पूजयामास वै मुनीन् ॥ ततो मुहूर्तसमये गत्वा पन्नगमंदिरम् १६ लवस्य कंजनयना
 विवाहं विनिवर्तयत् ॥ चतुर्थे दिवसे वंशपात्रस्थैरलदीपकैः १७ नीराजितस्तदारामो विरेजे मंडपे स्त्रिया ॥ ततो निजगृहं गत्वा पूर्वोक्तैरुत्सवादिभिः १८ लवेन ककरया
 यामास लक्ष्मीपूजनमुत्तमम् ॥ ततो दानान्यनेकानि ददौ सरधुनंदनः १९ ततस्ते पार्थिवाः सर्वे तथा ते पन्नगा अपि ॥ सुहृदश्चाथ गंधर्वाः पौराजनपदादयः २० पूज
 यामासुः श्रीरामं वक्षैरामरणादिभिः ॥ तथा तान् लक्ष्मणादींश्च कुशाद्यांश्चापि बालकान् २१ ततस्तान् नृपपत्न्यश्च सुहृत्पत्न्यः पृथक् पृथक् ॥ नागपत्न्यश्च गंधर्वपत्न्यश्चा
 न्यास्तथा स्त्रियः २२ सीताद्याः पूजयामासु वक्षैरामरणादिभिः ॥ सीतापिताः सुहृत्पत्नीस्तथा पार्थिवकाशिमिनीः २३ पूजयामास विधिवद्वक्षैरामरणादिभिः ॥ रामो
 ऽपि सुहृदः पौरान् गन्धर्वान् पन्नगा नृपान् २४ वक्षैरामरणैर्यानि पूजयामास सादरम् ॥ एवं वैशाखमासे तु सिते पक्षे लवस्य च २५ कृत्वा विवाहं रामः स कृष्णपक्षे तु माघवे ॥
 चकार पूर्ववद्वर्षाद्विवाहं गदस्य च २६ चित्रकेतोः पुष्करस्य विवाहौ रघुनन्दनः ॥ ज्येष्ठमासे शुक्लकृष्णपक्षयोरकरोन्मुदा २७ ततः सर्वा नृपादींश्च ददावाज्ञां सुपूजितान् ॥
 ततः पुनस्तानाहूय पूर्ववन्मार्गशीर्षके २८ तक्षस्याथ सुबाहोश्च विवाहावकरोत्प्रभुः ॥ ततः सर्वा नृपान् रामो ददावाज्ञां सुहृज्जनान् २९ ततः पुनस्तानाहूय माघमासे
 सुहृ नृपान् ॥ द्रुपके तोरंगदस्य चित्रकेतोर्महोत्सवैः ३० विवाहानकरोद् रामः पार्थिवान्न विसर्जयत् ॥ पुष्करस्याऽथ तक्षस्य सुबाहोश्च महोत्सवैः ३१ चकार फाल्गुने मा
 सि विवाहान् जानकीधवः ॥ एवं कृत्वा विवाहं श्वरामो द्वादशसादरम् ३२ नृपैः संपूजितः सर्वा नृपूज्याज्ञानृपतीन् ददौ ॥ पूजयित्वा मुनींश्चाऽपि विसर्जरघूद्वहः ३३ गंध
 र्वपन्नगाः सप्ततेसां केतेऽत्र संस्थिताः ॥ रामं मुक्त्वानतेनैजं स्थलं जग्मुर्मुदान्विताः ३४ मंत्रिणः प्रेषयामासुः स्वस्वराज्येषु ते पृथक् ॥ यदारामः स वैकुण्ठमग्रे गच्छति कालतः
 ३५ तदा सांता निकांल्लिकांस्ते गच्छंति न संशयः ॥ अथ रामः पन्नगानां गन्धर्वाणां च सत्प्रभुः ३६ वार्षिकेषु तस्येव प्रसावरोधः सुहृज्जनैः ॥ पौरैः स्वीयैर्भोजनादिगत्वा
 हंगीकरोत्सदा ३७ सदा महोत्सवाश्चासन्नयोऽप्यायां गृहे गृहे ॥ आनंदः सकलानां सीतासीत् कुत्राप्यमंगलम् ३८ अथ तेषां राघवेण पुत्राणां च पृथक् पृथक् ॥ अष्टकृत्वा तु गेहानि

पृथक्त्वाचशानयः ३९ तेषुतेस्थापिताः सर्वे स्वस्वस्त्रीभ्यां पृथक् सुखम् ॥ तथा तेलक्ष्मणाद्याश्च पृथग्गेहेषु बांधवाः ४० पूर्वमेव स्थापिताश्च स्वस्वपत्न्यामुदान्विताः ॥
 सुमित्रायाः ससौमित्रिः स्वीयगेहेष्वसत्सुखम् ४१ कैकेयीभरतस्याथगेहेमासमुवाससा ॥ तस्यैशुव्रगेहेऽपि मासमेकं यथा सुखम् ४२ एवं सा पुत्रयोर्गेहेऽपि रोद्रासं मु-
 दान्विता ॥ कौसल्यासारांगे हेतस्यौ सीतातिसेविता ४३ तेष्वेवांधवाः पुत्रानि जयानैश्वरेवैः ॥ स्वदासीगोधनाद्यैश्च सुखमापुः पृथक् पृथक् ४४ अथ तेलक्ष्म-
 णाद्याश्च कुशाद्या बालका अपि ॥ स्वस्वगेहेषु वै प्रातः स्नात्वा होमान् शिवार्चनम् ४५ गोद्विजार्चादिसंपाद्य ततस्ते राघवं ययुः ॥ नत्वारामं जानकीं ते तस्थुर्दिव्यासनो-
 परि ४६ तेषां सर्वाः स्त्रियश्चापि स्नात्वा दुर्गां प्रपूज्य च ॥ गत्वा सीतां प्रणेमुस्तास्तस्थुः सीताज्ञयाऽऽसने ४७ ततस्ते लक्ष्मणाद्याश्च कुशाद्याः स्वगुरुर्भुखात् ॥ कथां
 पौराणिकीं श्रुत्वा जग्मुः स्वं स्वं गृहं प्रति ४८ ततः सर्वे रामगेहे समाहूता मुदान्विताः ॥ उपहारान् पृथक् च कुरुर्भ्रम्यान् हे भोजनान्यपि ४९ एवं तेषां स्त्रियश्चापि समाहूता
 स्तु सीतया ॥ उपहारान् भोजनानि च कुः सीता गृहे सदा ५० कदा मुदा स्वीयगेहे राघवेणाथ सीतया ॥ उपहारान् भोजनानि च कुस्ते ब्राह्मणादिभिः ५१ एवं तौ वर्षं धुमिर्बाले
 प्रापतुर्नितरां सुखम् ॥ सीतारामौ कदानासीत् कलहः कापिकस्य हि ५२ ॥ ॥ इति श्रीशतकोटिरामचरितार्तर्गत श्रीमदानंदरामायणे वाल्मीकीये विवाहकांडे द्वा-
 दशविवाहवर्णनं नाम सप्तमः सर्गः ॥ ७ ॥ ॥ श्रीरामदास उवाच ॥ ॥ अथैकदा दक्षिणे हि शिवकांत्यां महापुरि ॥ कंबुकंठो नृपः श्रीमान्निजकन्यास्वयं व-
 रम् १ कर्तुं कामो नृपान्सर्वानाह्वयामास सादरम् ॥ तदा ते पार्थिवाः सर्वे पत्राणि हि पृथक् पृथक् २ पूर्ववैरमनुस्मृत्य कुशस्याऽपिलवस्य च ॥ स्वयंवरे स्वीयमानभंग-
 नोद्धूतहस्तिवत् ३ प्रेषयामासुर्नृपतिनययुश्च स्वयंवरम् ॥ तेषां पत्राणि सर्वाणि कंबुकंठो ददर्शतः ४ सर्वेषु लिखितस्त्वेक एवार्थस्तं वदाम्यहम् ॥ यदि नायांति रामस्य
 बालकास्ते स्वयंवरे ५ वयं सर्वे तर्हि यामोजं बुद्धीपांतरस्थिताः ॥ इति तेषामभिप्रायं ज्ञात्वा स नृपतिस्तदा ६ न समाहूय श्रीराममाह्वयामास पार्थिवान् ॥ स्वयंचापि
 स्मरन् वैरं तदेवं रामपुत्रयोः ७ चांपिकासु मतिपाणिगृहाणीयं पुरातनम् ॥ ततस्ते पार्थिवाः सर्वे श्रुत्वा रामं हि नागतम् ८ सप्तद्वीपांतरस्थाश्च ययुः कांतिपुरीं प्रति ॥ अथ
 तां कंबुकंठस्य कन्यां मदनसुंदरीम् ९ प्रासादसंस्थितां दृष्ट्वा नारदः खल्वसमाययौ ॥ सखीभिः सामुनिं पूज्यावेन यात्पुनरतः स्थिता १० पप्रच्छ नारदं भक्त्या विनया वनताश-
 नैः ॥ कुतः समागतं स्वामिन् गम्यते का घुनावद ११ भवतां दर्शनेनाद्यपावित्र्यं परमंगता ॥ इति तस्यावचः श्रुत्वा किंचित् स्मित्वा मुनिस्तदा १२ तामाह बाले स्वर्लोकादाग-
 तोऽस्म्यधुना त्वहम् ॥ अयोध्यायां राघवस्य पुत्राणां तु पृथक् पृथक् १३ गेहे संभोजुकामोऽयं निर्गतोऽस्मि विहाय सा ॥ एतस्मिन् तरे कांतिपुर्याः सैन्यानि वै बहिः १४
 दृष्ट्वा किं हि सैन्यानि संतीति दृष्ट्वा चिंतितम् ॥ ततः पांथमुखाच्छ्रुत्वा तव चात्र स्वयंवरम् १५ तदा विनिश्चितं चित्ते मयारामः स्वयंवरे ॥ अत्रैवाऽस्ति ह्यागतश्चेत्तं पश्या-
 मिस बालकम् १६ नैवास्ति ह्यागतश्चेद्वै तर्हि यास्याम्यतः परम् ॥ स्वयंवरो विनारामं न भविष्यति सात्मजम् १७ पश्याम्यत्रैव तं रामं वृथाऽप्रेगमनं मम ॥ निश्चित्येत्य-

१ महारिपुः इति पाठः । २ स्वाश्रमाद्ययाविति पाठः ।

समायातस्ततोऽहद्वारधूतमम् १८ कथंराशोनागतोऽत्रचेतिपृष्टाहपामया ॥ नृपाभिप्रायमाकर्ण्यतदाखिन्नमनोभम् १९ सप्तद्वीपपतिरामबंधुबालकसंयुतम् ॥
 स्वयंवरमनाहूयत्वत्पित्रानिश्चितंनृपैः २० अधुनाहंप्रगच्छामिसाकेतस्थंरघूतमम् ॥ मन्दुभाग्याऽसिबालेत्वंस्तुषाराधवसत्पतेः २१ यतोजाताऽसिनेवाऽत्रविचित्राक
 र्मणोगतिः ॥ इत्युक्त्वाबालिकांपृष्टवानारदोगन्तुमुद्यतः २२ ततःसंप्रार्थयामासनारदंबालिकासुहुः ॥ खिन्नचित्ताऽश्रुपूर्णाक्षीम्लानास्यास्फुरिताधरा २३ रोमांचितत
 नुमुग्धगतश्रीर्गद्गदस्वरा ॥ येनाहमुनिवर्याऽत्रस्तुषाश्रीराधवस्यच २४ भविष्यामितथाकार्यत्वयात्वांशरणंगता ॥ इत्युक्त्वामुनिवर्यस्यपादयोःस्थाप्यसाशिरः २५ चका
 रकृष्णांबालातदातामुनिरब्रवीत् ॥ मार्चितांकुरंभीरुसमुत्तिष्ठस्वबालिके २६ भविष्यसित्वंरामस्यस्तुषायत्नंकरोम्यहम् ॥ इत्युक्त्वातां समाश्वास्यस्वमार्गेणमुनिर्ययौ
 २७ एतस्मिन्नंतरेऽप्योध्यापुर्याःस्यन्दनसंस्थितः ॥ यूपकेतुर्वनंपश्यंस्तमसातीरमाययौ २८ किंचित्सैन्ययुतोबालस्तमसायांविगाह्यसः ॥ यावत्संध्यादिकंकर्तुमुपविष्टस्त
 दासुनिम् २९ ददर्शनारदनंत्वापूजयामाससादरम् ॥ ततःपप्रच्छमुनयेयूपकेतुःपुरःस्थितः ३० कुतःसमागतंचेतितच्छत्वानारदोमुनिः ॥ सर्ववृत्तंसविस्तारंकथया
 मासबालकम् ३१ तच्छ्रुत्वासकलं वृत्तंनत्वातंनारदमुनिम् ॥ अब्रवीद्बालकोवाक्यंसक्रोधःसंभ्रमान्वितः ३२ मुनेनृपाणांसर्वेषांदिषुबुद्धिश्चराधवे ॥ याजातासाऽद्यसर्वेषां
 ज्ञेयाऽनर्थकरीजवात् ३३ कंबुकण्ठादिभूपानांसारंपश्याम्यहंरणे ॥ मुनेत्वत्पयांसर्वान्जित्वातामानयाम्यहम् ३४ इत्युक्त्वासययौकांतिपंचमेशहनिसेनया ॥ नारदो
 ऽपिययौरासंद्रुप्रीतमनास्तदा ३५ रामेणपूजितःप्रेम्णाभोजनार्थंनिमंत्रितः ॥ अथभोजनवेलायांयूपकेतुंरघूतमः ३६ अहद्वालक्ष्मणंप्राहयूपकेतुर्नदृश्यते ॥ बालेषु
 तंभोजनार्थंलक्ष्मणाऽत्रसमावह्य ३७ तदासमालतींगत्वापप्रच्छलक्ष्मणोजवात् ॥ साप्राहवनमध्येऽद्यकिंचित्सैन्ययुतोगतः ३८ तच्छ्रुत्वालक्ष्मणोवृत्तंकथयामासराध
 वम् ॥ अथरामोभोजनादिसंपाद्यमुनिनामुदा ३९ ययौसमायामासीनस्तंमुनिंवाक्यमब्रवीत् ॥ पंचसप्तदिनान्यत्रस्थेयंमद्वचनात्त्वया ४० तथेतिनारदःप्राहसभायांसं
 स्थितःसुखम् ॥ अथरात्रौयूपकेतुमहद्वारधुनन्दनः ४१ उपहारंकर्तुकामःपुनर्लक्ष्मणमब्रवीत् ॥ आकारययूपकेतुंनाऽयंदृष्टोमयाशिशुः ४२ तथेतिरामवचनात्पु
 नर्गत्वातुमालतीम् ॥ पप्रच्छयूपकेतुंससाप्राहनागतस्त्विति ४३ ततःसविबलौभूत्वारामंवृत्तंन्यवेदयत् ॥ रामोऽपिनागतंश्रुत्वाबंधुभ्यांविबलोभवत् ४४ ततःसाजा
 नकीश्रुत्वाविबलाखिन्नमानसा ॥ दुद्रावराधवाऽयोसासर्वेत्पर्णीकथंस्थिताः ४५ इतितानप्राहवैदेहीतदासर्वेऽतिविबलाः ॥ त्यक्त्वापहारान्वेगेनतच्छोधार्थंसमुद्यताः ४६
 तदातान्विबलान्दृष्ट्वानारदःप्राहराधवम् ॥ कातिवृत्तंयूपकेतोःप्रेयाणादिकमादरात् ४७ तत्सर्वराधवःश्रुत्वाकिंचितुष्टमनास्तदा ॥ लक्ष्मणंप्राहवेगेनशत्रुघ्नोऽद्यैवगच्छ
 तु ४८ सेनयाचतुरंगिण्याजवात्कांतिकुशादिभिः ॥ तथेतिलक्ष्मणश्चोक्त्वाचोपहारान्विधायसः ४९ सेनयाबालकैर्वेगाच्छत्रुघ्नंप्रेषयन्निशि ॥ रामंनत्वाऽथशत्रुघ्नःशीघ्रं
 स्यन्दनसंस्थितः ५० ययौकांतिसमीपंसपष्टेशहनिमुदान्वितः ॥ एतस्मिन्नंतरेकांतिपुर्यांतंत्रस्वयंवरे ५१ सभायांराजशार्दूलःसंस्थितास्तेमुदान्विताः ॥ अथसा

१ विबलःखिन्नमानसःइतिपाठः । २ प्रणयादिकमितिपाठः ।

शिविकाहृदययौमदनसुन्दरी ५२ किंचिन्मलानमुखीदुःखात्मरतीनारदेरितम् ॥ वृद्धोपमातातासर्वानदर्शयामासपार्थिवान् ५३ यूपकेतुस्तदावेगाद्गत्वातूर्णसिर्भा
 गणम् ॥ मोहनास्त्रं विसृज्याथमोहयामासतांसभाम् ५४ मोहितैर्मोहनास्त्रेण्यस्तातद्वाहकैर्भुवि ॥ रथेनशिविकांगत्वाष्ट्वामदनसुन्दरीम् ५५ निजामिधानंसं
 श्राव्यतांतुष्टामकरोत्तदा ॥ अथसावरयाभासवीरमदनसुन्दरी ५६ मुमोचमालातत्कण्ठेनवरत्नमयीशुभाम् ॥ ततस्सयूपकेतुर्हिरथेमदनसुन्दरीम् ५७ निवेश्य
 कांतिपुर्याःसबाहिर्गत्वास्थिरोऽभवत् ॥ तामाहदयितावीरस्त्विदानीत्वंभयत्यज ५८ जित्वासर्वावृषानद्यत्वागच्छाम्यहंपुरीम् ॥ ततस्यवचनंश्रुत्वासाप्राहवच
 नंतद्वा ५९ बहवःसंतिराजानस्त्वमेकःस्वल्पसेनया ॥ असंख्यातानिसैन्यानितेषांपश्यसमन्ततः ६० कथंयुद्धंघटेदप्रमाकुरुष्व्याज्यसंगरम् ॥ शीघ्रंमानयसा
 केतंततोराभेणसेनया ६१ युद्धंकुरुचपैर्घोरैरंशुभमद्वचनंप्रभो ॥ मासाहसंकुरुष्व्याज्यप्रार्थयेत्वांसुहृद्भुः ६२ इतितस्यावचःश्रुत्वातामाश्रास्यपुनःपुनः ॥ उपसं
 हारयामासमोहनास्त्रंसलीलया ६३ तदातेपार्थिवाःसर्वेश्रुत्वानीतावधुंबलात् ॥ शत्रुघ्नतनयेनेतिस्त्रीवाक्यैःस्यन्दनेस्थिताः ६४ निर्ययुःकोटिशोयोदुंस्वस्वसेनाहृ
 ताजवात् ॥ चंपिकायाःसुमत्याश्चपूर्ववैरेणदार्पिताः ६५ दुःसुवर्णेमिमार्गेणददृशुस्तंरथस्थितम् ॥ युक्तमदनसुन्दर्याविभ्रंतंमालिकाहृदि ६६ ततस्तंसुमुचुःसर्वेना
 नाशस्त्राणिसैनिकाः ॥ यूपकेतुस्तदावेगाद्गणलुत्यमहद्वनुः ६७ वायव्यास्त्रेणतान्सर्वानुद्धूयदशदिक्षुसः ॥ प्राक्षिपत्पार्थिवान्सैन्यैर्नानावाहनसंस्थितान् ६८ तदास
 कंबुकण्ठोऽपिपूर्ववैरमनुस्मरन् ॥ चंपिकायाःसुमत्याश्चस्वयंवरसमुद्रवम् ६९ विशेषान्निजकन्यायावैरतोहरणंबलात् ॥ महाक्रोधान्निर्ययौस्वसैन्येनपरिवेष्टितः ७०
 कुर्वन्तुंदुषिघोषांश्चयुद्धार्थंयूपकेतुना ॥ यूपकेतुरपिश्रुत्वाहुंभुनीनामहत्स्वनम् ७१ कांतिपुर्युत्तरद्वारपुरतःसंस्थितोरथी ॥ टणलुत्यमहच्चापंसन्दधेशरमुत्तमम् ॥
 ७२ येयेवीराःपुरद्वाराद्भिर्गताश्चबहिःशरैः ॥ तान्रजधानक्षणादेवप्रेतैर्द्वारंरुघसः ७३ तंहृष्टायूपकेतोश्चकंबुकंठःपराक्रमम् ॥ ययौस्वयंस्यंदनेनप्रेतसंचंविदार्यच
 ७४ शेषसैन्येनसंयुक्तोयूपकेतुंकुवाजवात् ॥ तदाहयूपकेतुंसमयात्वंसंगरंकुरु ७५ किमेतान्मशकानहत्वापौरुषमन्यसेजड ॥ इत्युक्त्वासप्तभिर्बाणैर्यूपकेतुंजघानसः ॥
 ७६ तान्बाणानागतानहृष्टायूपकेतुर्निजैःशरैः ॥ तांछित्त्वानवबाणैस्तच्चापंसाराथिनंध्वजम् ७७ कवचमुकुटंछित्त्वाजघानतुरगानपि ॥ पद्यांतदाकंबुकंठोगदामादाय
 दुःसुवे ७८ तावत्सहस्रधाबाणैर्यूपकेतुश्चकारताम् ॥ ततोबभूवहृदांमुष्टिकंबुकंठस्त्वरान्वितः ७९ हृदयेयूपकेतोस्तांजघानाचलसन्निभाम् ॥ तदासयूपकेतुस्तंश्वशुरंस्व
 दनोपरि ८० ध्वजेबबंधवेगेनखड्गंजघ्राहसम्भ्रमात् ॥ कंबुकण्ठशिरश्छेदंकर्तुंतंसमुपस्थितम् ८१ हृष्टाष्ट्वाकरंतस्यसखड्गं सम्भ्रमान्विता ॥ तमाहनत्वासाश्वक्षी
 तदामदनसुन्दरी ८२ विव्दलाविगतोत्साहावेपंतीहश्रुलोचना ॥ ममतातंकंबुकण्ठमेनंहंसिकथंप्रभो ८३ मक्षिकापतनंपूर्वग्रासेयद्वत्तथात्वया ॥ सुखारम्भेपूर्वमेवदुःख
 कर्मावलम्बितम् ८४ मद्वाक्यान्निवहंतव्यस्तस्मात्त्वाप्रार्थयाम्यहम् ॥ एवमदनसुन्दर्यावचःश्रुत्वाविहस्यसः ८५ करादिसृज्यतंखड्गंस्वसूतंचोदयन्मुदा ॥ सेनयासययौ
 यावत्पथाज्योघ्यांपुरींप्रति ८६ तावहुंदुमिनिघोषानग्रेषुश्रावसेनया ॥ पुनश्चापंहटीकृत्ययूपकेतुरतदापथि ८७ कस्याग्रेवाहिनीचेतिचितयामासचेतासि ॥ ततःशरै

मुमोचैकनिजनामांकितं बलात् ८८ योजनांतरसेनायां शरः शत्रुघ्नसन्निधौ ॥ पपाततत्पदाग्रेतं दृष्ट्वा सचकितस्तदा ८९ शरपुच्छेयूपकेतोर्नामदृष्ट्वा शत्रुहा ॥ निश्चि-
 तवान्यूपकेतुर्मार्गेऽप्येवर्तते ध्रुवम् ९० ततश्चापे सशत्रुघ्नः स्वनामांकितमुत्तमम् ॥ शरसंधायविमुखं यूपकेतुं मुमोच ह ९१ सशरोयूपकेतोश्चमस्तकादूर्ध्वतस्तदा ॥ अप-
 तत्पृष्ठभागे सतंददर्शपितुः शरम् ९२ तदा हृष्टो यूपकेतुः कुर्वन्तुं दुभिनिःस्वनान् ॥ गत्वा वेगेन शत्रुघ्नं दृष्ट्वा त्वत्पुत्रयादधः ९३ ननामपितरं पत्न्या कंबुकंठं प्रदर्शयत् ॥ तदा तं
 सुहृदं ज्ञात्वामोचयामास शत्रुहा ९४ कंबुकंठमुखाच्छ्रुत्वा सर्ववृत्तं सविस्तरम् ॥ शत्रुघ्नः प्रार्थितस्तेन सुहृदा तत्पुत्रीययौ ९५ कांतिपुर्यावहिः स्थित्वा कंबुकंठमतेन सः ॥ आ-
 कारणार्थं लघ्नाय रामं दूतान् प्रचोदयत् ९६ तदा ते कंबुकंठस्य शत्रुघ्नस्याऽपिवेगतः ॥ आकारणार्थं श्रीरामं ययुर्दूता मुदान्विताः ॥ ९७ ॥ इति श्रीशतकोटिरामचरितं
 तर्गतश्रीमदानन्दरामायणे वाल्मीकीये विवाहकांडे भद्रनसुन्दरीहरणं नामाऽष्टमः सर्गः ॥ ८ ॥ ॥ श्रीरामदास उवाच ॥ गत्वाऽप्योऽध्यापुरीं दूतारामं वृत्तं न्यवेदयन् ॥ रा-
 मोऽपि श्रुत्वा तद्वृत्तं सीतायै संन्यवेदयत् १ ततो मुहूर्तं श्रीरामः सावरोधानुजैः सह ॥ पौरैर्जानपदैः सर्वैः सुहृद्भिः सेनया सह २ नारदेन ययौ कांतिमाद्यां मुक्तिपुरीं प्रति ॥ ततः
 श्रुत्वा कंबुकंठः शीघ्रं राघवमागतम् ३ संप्रत्युद्गम्य विनयान्नत्वा संपूजयन्मुदा ॥ यूपकेतुं ततः पूज्यवारणस्थं पुरीं शनैः ४ वारस्त्रीनृत्यगीतैश्चतुर्यधो वैर्निनाय सः ॥ ततः कां-
 तिपुरीं स्थास्ताः स्त्रियः प्रासादसंस्थिताः ५ दृष्ट्वा रामं यूपकेतुं ववर्धुः पुष्पवृष्टिभिः ॥ ततो रामः शनैर्वस्तुकल्पितं गृहमुत्तमम् ६ गत्वा दृष्ट्वा मुहूर्तं तु पूर्वोक्तकौतुकैः सुखम् ॥
 यूपकेतोर्विवाहं सचकार परमोत्सवैः ७ ततो विवाहं निवृत्य कंबुकंठेन पूजितः ॥ हस्त्यश्वरथपादात्तदा सदासीजनादिभिः ८ ययौ भद्रनसुन्दरारामोऽप्योऽध्यापुरीं निजाम् ॥
 ततो विवेश नगरीं नेदुर्वाद्यानि वैतदा ९ न चतुर्वारनार्यश्चतुर्धुर्मागधादयः ॥ प्रासादस्थाः स्त्रियो रामं ववर्धुः पुष्पवृष्टिभिः १० मार्गे नैराजितः स्त्रीभिर्विवेश निजमन्दिरम् ॥
 कारयित्वा रमापूजादौ दानान्यनेकशः ११ सुहृदः पूजयामास राघवो वसनादिभिः ॥ ततो विसर्जयामास सर्वान् स्वस्वस्थलं प्रति १२ अथ सप्तकुमाराश्च लवाद्याः स्वस्ववे-
 श्मनि ॥ चक्रुः क्रीडां पृथक् स्त्रीस्यां कुशश्चंपिकायाऽकरोत् १३ चंपिकायै दुहितरः कुशाज्जाताः शुभानव ॥ कुशायाऽप्येकुमुद्वत्यां भविष्यत्यष्टसूनुवः १४ भविष्यति तथा क-
 न्यात्वेका चंपकमालिनी ॥ ज्येष्ठः पुत्रोऽतिथिरिति नाम्ना राज्यं करिष्यति १५ चतुर्दशसुमत्याद्याः स्त्रियः सर्वाः क्रमेणाहि ॥ सुपुत्रस्तनयानष्टकन्यैकाऽपि पृथक्पृथक् १६
 सद्वादशशतं पौत्रान् पौत्रीश्चैव मनोरमाः ॥ त्रयोविंशद्रामचंद्रोलाल्यामास सीतया १७ कुमुद्वती भाविपुत्रसहिताः शिशवः शुभाः ॥ सर्वशच्छतमासं स्ते तथा पौत्र्यस्तद्वि-
 त्प्रमाः १८ चतुर्विंशन्मिताश्चासन् सर्वाश्चोद्वाहितानृपैः ॥ तथा श्रीरामपौत्रैश्च नृपकन्याह्यनेकशः १९ क्वाश्चिस्त्वयं वरेणैव काश्चिद्राक्षसयोगतः ॥ काश्चिद्वाधर्वयोगेन का-
 श्चिद्देवाहकर्मणा २० परिणीताः पौरुषेण तासां संख्या न विद्यते ॥ तासां हि सतति वक्तुं समर्थो भवेदह २१ एवं स यूपकेतोश्च विवाहश्च रामः शुभः ॥ संपाद्य नारदः श्री-
 मान्मभायारघुनन्दनम् २२ रामनामसहस्रेण सुतोकेनाऽतिभक्तितः ॥ स्तुत्वा श्रीराघवं पृष्ठाय यावाकाशवर्त्मना २३ ॥ श्रीरामदास उवाच ॥ एवं रामेण साकेतपुर्यां भो-
 गाश्चिरं सुखम् ॥ भुक्तास्तेषां वर्णनेऽत्र कः समर्थो भवेन्नरः २४ एकपुत्रसमर्थोऽभूद्वाल्मीकिस्तपसांनिधिः ॥ शतकोटिमितं येन नानाक्रीडादिसंयुतम् २५ वार्षि-

तरामचरितमहामंगलकारकम् ॥ यत्स्मृत्वापिमयार्किचित्त्वदग्रेपरिवर्णितम् २६ एवंरामस्त्वयोध्यायांपुत्रैःपौत्रैःसमन्वितः ॥ प्रपौत्रैःपौत्रपौत्रैश्चरंजयामासजानकीम् २७
 एवंविवाहकांडंचशिष्यत्वांपरिवर्णितम् ॥ नवसर्गैःपवित्रं चश्रवणान्मंगलप्रदम् २८ विवाहकांडंपरमंयैशृण्वंत्यपिमानवाः ॥ तेस्त्रीभिःपुत्रपौत्रैश्चवियोगंनानुवंतिहि २९
 धर्मार्थीप्राप्नुयाद्धर्मधनार्थधनमाप्नुयात् ॥ कामानाप्नोतिकामार्थीमोक्षार्थीमोक्षमाप्नुयात् ३० स्त्रीकामुकैर्नरैरेतत्पठनीयंनिरंतरम् ॥ विवाहकांडंपरमंप्राप्नुवंत्यत्रतेवधूः ३१
 पतिकामाकुमारीचेत्स्नात्वाश्रोष्यतिभक्तितः ॥ विवाहकांडमेतद्वैमनोज्ञंपतिमाप्नुयात् ३२ सभार्यश्चेत्पठेदेतच्छृणुयाद्वात्रभक्तितः ॥ इहस्त्रियासुखंभुक्त्वाऽप्सरोभिर्दिवि
 मोदते ३३ सधवाशृणुयादेतद्यानारीकांडमुत्तमम् ॥ विवाहाख्यंकदाभर्त्रावियोगंनानुयात्तुसा ३४ सप्तदशदिनैरस्यकार्यंस्त्रीकामुकैर्मुहुः ॥ अनुष्ठानंवर्षमेकंमूर्खोऽपिस्त्रिय
 माप्नुयात् ३५ प्रथमोदिवसेसर्गपठेद्वैतौपरेऽहनि ॥ नवमेदिवसेसर्गान्क्रमेणसंपठेन्नव ३६ दशमेदिवसेऽष्टैवक्षयस्त्वेकेनवैक्रमात् ॥ एवंसप्तदशदिनैरनुष्ठानंस्मृतंउधैः ३७
 अथवासकलकांडंप्रथमेदिवसेपठेत् ॥ परेऽहनिद्विवारंदिनवमेदिवसेक्रमात् ३८ नववारंपठेच्चैदं दशमेदिवसेततः ॥ अष्टवारंपठेत्कांडंक्षयस्त्वेवंक्रमात्स्मृतः ३९ एवं
 रोवर्षमेकमनुष्ठानात्स्त्रियलभेत् ॥ स्मितवक्त्रांचारुनासांदिव्यरूपामनोहराम् ४० विवाहकांडंपरमंपवित्रमानन्ददंमंगलकारकंच ॥ स्त्रीदंमनोज्ञंश्रुतिसौख्यदंवेनरैःसदा
 संप्रवर्णीयमेतत् ४१ आनन्दरामायणमध्यसंस्थंविवाहकांडंपरमंदिषष्टम् ॥ शृण्वंतिभक्त्याभुविमानवायेलभंतिकामानखिलान्मनोज्ञान् ॥ ४२ ॥ ॥ इति श्रीशत
 कोटिरामचरितांतर्गतश्रीमदानन्दरामायणे वाल्मीकीये विवाहकांडे रामवंशविस्तारकथनं नाम नवमःसर्गः ॥ ९ ॥ ॥ इतिविवाहकांडंसंपूर्णम् ॥ विवा
 हकांडिसर्गांआनन्दरामायणेनवैवज्ञातव्याः ॥ पंचशताश्वश्लोकापंचाशीत्युपरिष्ठाः ॥ श्रीरामचंद्रार्पणमस्तु ॥ ॥ श्रीरस्तु ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

१ यस्मात्सारमितिपाठः ।

॥ इति श्रीमदानन्दरामायणे विवाहकाण्डं समाप्तम् ॥

का
विवाहकां.

६

॥ ९ ॥

107

॥ इति श्रीमदानन्दरामायणे विवाहकाण्डं समाप्तम् ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ श्रीसीतारामाभ्यांनमः ॥ श्रीविष्णुदासउवाच ॥ रामदासगुरोप्रोक्तं त्वया पूर्वममांतिके ॥ विवाहकांडचरमसर्गेऽत्रपातकापहे १ रामनामसहस्रे
 णनारदेनमहात्मना ॥ सूतोक्तेन सभायां सरामचन्द्रः स्तुतस्त्विति २ तत्कीदृशं रामनामसहस्रं मां प्रकाशय ॥ कथं सूतेन कथितं मुनीनामग्रतः पुरा ३ ॥ श्रीरामदासउवाच ॥
 सम्यक्पृष्टं त्वया शिष्यसावधाना शृणु ॥ रामनामसहस्रं च सूतोक्तं प्रवदामि ते ४ यथा त्वया कृतः प्रश्नः शौनकेन तथा कृतः ॥ तच्छ्रुत्वा तं सूतः प्राह शौनकेनैमिवेवने ५
 ॥ श्रीसूतउवाच ॥ एकदा सुखमासीनो पार्वतीपरमेश्वरौ ॥ अन्योन्याश्चिष्टद्वन्द्वद्वन्द्वलोकैरक्षतत्परो ६ इन्द्रादिलोकपालैश्च सेवितौ च परात्परो ॥ पार्वतीपरिपप्रच्छ
 तदा धर्माननुक्रमात् ७ ॥ पार्वत्युवाच ॥ मन्त्राथ जगतां नाय सर्वज्ञ परमेश्वर ॥ त्वत्प्रसादान्मया ज्ञातं धर्मशास्त्रमनुत्तमम् ८ प्रायश्चित्तं तु पापानां श्रुतं सर्वमशेषतः ॥ ब्रह्म
 हत्यादिपापानां निष्कृतिं वक्तुमर्हसि ९ ॥ श्रीमहादेवउवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि गुह्याद्गुह्यतरं महत् ॥ सनत्कुमारविघ्नेशसंवादपापनाशनम् १० उपविष्टगणाध्यक्षमे
 कांतेष्णिपत्य च ॥ सनत्कुमारः प्रच्छ सर्वधर्मविदां वरम् ११ सनत्कुमारउवाच ॥ भगवन् सर्वधर्मज्ञ सर्वविघ्नविनाशन ॥ द्विजहत्याहरंधर्मवक्तुमर्हसि मे प्रभो १२ विना
 भक्तधर्मस्य वक्तव्यं नास्ति जगत्रये ॥ विनायकउवाच ॥ साधुपृष्टं त्वया ब्रह्मन् सर्वलोकोपकारकम् १३ मया चिरं कृतं कर्म स्मारितं भवताऽनघ ॥ पुराऽहं गज रूपेण जातः
 पर्वतसन्निभः १४ ततो वृक्षान्समुत्पाद्य मुनिर्हिंसां समाभ्रमम् ॥ तदा मया मुनिगणानि हता ब्रह्मवीरलात् १५ हाहाकारो महानासीद्ब्राह्मणानां समन्ततः ॥ तदा हत्यासह
 स्रेण वेष्टितः पतितोऽस्म्यहम् १६ निःसंज्ञं धृतं तुल्यं मां पतितं वीक्ष्य मे पिता ॥ आराध्य जगतां प्रीतिं रामं सर्वहृदि स्थितम् १७ प्रत्यक्षमकरोद्देवं मद्देतोरधुन नन्दनम् ॥ तदा
 प्रोवाच भगवान् श्रीरामः पितरं मम १८ ॥ श्रीरामउवाच ॥ प्रसन्नोऽस्मि महादेव किं मां प्रार्थयसे प्रभो ॥ दास्यामि यदभीष्टते त्रिपुलोकेषु दुर्लभम् १९ ॥ ॥ श्रीमहादेवउ
 वाच ॥ द्विजहत्यासंभाविष्टं मम पुत्रमिमं प्रभो ॥ निष्पापं कुलदेवेश यस्ति मायिते दया २० ॥ श्रीविनायकउवाच ॥ तथैत्युक्त्वा तदा तेन कृपयाऽहं निरीक्षितः ॥ त
 त्क्षणं ब्रह्मचैतन्यो निर्मलज्ञानवह्निः २१ बहुभिर्यद्यप्यैश्वर्यं त्वत्प्राप्तं प्रणतोऽभवम् ॥ श्रीरामचन्द्रउवाच ॥ द्विजहत्यासहस्रस्य प्रायश्चित्तं वदामि ते २२ जपनामसह
 स्रं मे हत्याकोटिविनाशनम् ॥ इति गुह्यं ददौ रामस्तत्त्वं नामसहस्रकम् २३ तस्य तद्गुह्यं ददौ निष्पापोऽहं तदाऽभवम् ॥ तदारम्यास्मिन् देशानां पूज्योऽहं मुनि सत्तम २४
 त्वमप्येतदधीयानो राघवस्य महात्मनः ॥ नाम्नां सहस्रं लोकेषु प्रख्यापय महात्मने २५ ॥ सनत्कुमारउवाच ॥ धर्म्योऽस्म्यनुगृहीतोऽस्मि कृतार्थोऽस्मि गणाधिप ॥ त्व
 त्प्रसादान्मयाऽधीतं रामनामसहस्रकम् २६ ॥ श्रीमहादेवउवाच ॥ इति विज्ञाप्य देवेशं परिक्रम्य प्रणम्य च ॥ तदा दिसततं जपत्वास्तोत्रमेतद्वरानने २७ अवाप परमां
 सिद्धिं पुण्यपापविवाजितम् ॥ पार्वत्युवाच ॥ श्रोतुमिच्छामि वैशतदहं सर्वकामदम् २८ नाम्नां सहस्रं मां ब्रूहि यद्यस्ति मायिते दया ॥ महादेवउवाच ॥ अथ वक्ष्यामि भो देवि
 रामनामसहस्रकम् ॥ शृणु वैक्रमनोऽस्तोत्रं गुह्याद्गुह्यतरं महत् २९ ऋषिर्विनायकश्चास्य ह्यनुपप्लवं ददच्यते ॥ परब्रह्मात्मको रामो देवतायुग्मदर्शने ३० अस्य श्रीरामसह

१ परस्परविरतिपाठः । २ मन्त्रोद्घोषनविधिपाठः । ३ समाविष्टपुत्रमिति पाठः । ४ विधेर्मानसपुत्रकः इति पाठः ।

सनाममालामंत्रस्य विनायकऋषिः अनुष्टुप्छन्दः श्रीरामोदेवता महाविष्णुरितिबीजं गुणधृन्निर्गुणोमहो नितिशक्तिः सच्चिदानन्दविग्रहइतिकीलकं श्रीरामप्रीत्यर्थेजपेवि
 नयोगः ॥ श्रीरामचन्द्रायअंगुष्ठाभ्यांनमः ॥ सीतापतयेतर्जनीभ्यांनमः ॥ रघुनाथायमध्यमाभ्यांनमः ॥ भरताग्रजायअनामिकाभ्यांनमः ॥ दशरथात्मजायकनिष्ठिका
 भ्यांनमः ॥ हनुमत्प्रभवेकरतलकरपृष्ठाभ्यांनमः ॥ श्रीरामचन्द्रायहृदयायनमः ॥ सीतापतयेशिरसेस्वाहा ॥ रघुनाथायशिखायैवषट् ॥ भरताग्रजायकवचायहुम् ॥
 दशरथात्मजायनेत्रत्रयायवौषट् ॥ हनुमत्प्रभवेअस्त्रायफट् ॥ अथध्यानम् ॥ ध्यायेदाजानुबाहुंघृतशरधनुषंबद्धपद्मासनस्थंपीतंवासोवसानंनवकमलदलरूपार्धनेत्रंप्रस
 न्नम् ॥ वामांकरूढसीतामुखकमलमिलल्लोचनंनिरदामंनानालंकारदीप्तंदधत्तसुरुजटामण्डनंरामचन्द्रम् ३१ वैदेहीसहितंसुरदुमतलेहैमेमहामण्डपेमध्येपुष्पमहासनेम
 णिमयेवीरासनेसंस्थितम् ॥ अग्रेवाचयतिप्रभंजनसुतेतत्त्वंमुनीभ्यःपरंव्याख्यातंभरतादिभिःपरिवृत्तरामंभजेच्छन्नामलम् ३२ सौवर्णमंडपेदिव्येपुष्पकेसुविराजिते ॥
 मूलेकल्पतरोःस्वर्णपीठेसिंहाष्टसंयुते ३३ मृदुशृङ्गांतरेतत्रजानक्यासहसंस्थितम् ॥ रामंनीलोत्पलश्यामंद्विभुजंपीतवाससम् ३४ स्मितवक्त्रंसुखासीनंपद्मपत्रनिमेष
 णम् ॥ किरीटहारकेयूरकुण्डलैःकटकादिभिः ३५ आजमानंज्ञानमुद्राधरंवीरासनास्थितम् ॥ स्पृशन्तंस्तनयोरग्रेजानक्याःसव्यपाणिना ३६ वसिष्ठवाग्देवाद्यैःसेवितं
 लक्ष्मणादिभिः ॥ अयोध्यानगरेरम्येह्यभिषिक्तंरघूद्वहम् ३७ एवंध्यात्वाजपेन्नित्यंरामनामसहस्रकम् ॥ इत्याकोटियुतोवाजपिमुच्यतेनाऽत्रसंशयः ३८ ॐ ॥ रामःश्रीमा
 न्महाविष्णुर्जिष्णुर्देवहितावहः ॥ तत्त्वात्मातारकंब्रह्मशाश्वतःसर्वसिद्धिदः ३९ राजीवलोचनःश्रीमौच्छ्रीरामोरघुपुङ्गवः ॥ रामभद्रःसदाचारोराजेंद्रोजानकीपतिः ४०
 अग्रगण्योवरेण्यश्चवरदःपरमेश्वरः ॥ जनार्दनोजितामित्रःपरार्थैकप्रयोजनः ४१ विश्वामित्रप्रियोदाताशत्रुजिच्छत्रुतापनः ॥ सर्वज्ञःसर्ववेदादिःशरण्योवालिमर्दनः ४२
 ज्ञानभव्योऽपरिच्छेद्योवाग्मीसत्यव्रतःशुचिः ॥ ज्ञानगम्योदृढप्रज्ञःखरध्वंसीप्रतापवान् ४३ द्युतिमानात्मवान्वीरोजितक्रोधोऽरिभर्दनः ॥ विश्वरूपोविशालाक्षःप्रभुः
 परिवृढोदृढः ४४ ईशःखड्गधरःश्रीमान्कौसल्येयोऽनुसूयकः ॥ विपुलांसोमशोरस्कःपरमेष्ठीपरायणः ४५ सत्यव्रतःसत्यसंधोगुरुःपरमधार्मिकः ॥ लोकज्ञोलोकवंधश्च
 लोकात्मालोकलब्धिभुः ४६ अनादिर्भगवान्सेव्योजितयायोरघूद्वहः ॥ रामोदयाकरोदक्षःसर्वज्ञःसर्वपावनः ४७ ब्रह्मण्योनीतिमान्गोप्तासर्वदेवमयोहरिः ॥ सुन्दरःपीत
 वासाश्चसूत्रकारःपुरातनः ४८ सौम्योमहर्षिःकोदण्डीसर्वज्ञःसर्वकोविदः ॥ कविःसुग्रीववरदःसर्वपुण्याधिकप्रदः ४९ भव्योजितारिषड्गोमहोदारोऽघनाशनः ॥ सुकी
 र्तिरादिपुरुषःकांतःपुण्यरुतागमः ५० अकल्मषश्चतुर्बाहुःसर्वावासोदुरासदः ५०० स्मितभाषीनिवृत्तात्मास्मृतिमान्वीर्यवान्प्रभुः ५१ धीरोदांतोघनश्यामःसर्वायुध
 विशारदः ॥ अध्यात्मयोगनिलयःसुमनालक्ष्मणाग्रजः ५२ सर्वतीर्थभयःशूरःसर्वयज्ञफलप्रदः ॥ यज्ञस्वरूपीयज्ञेशोजरामरणवर्जितः ५३ वर्णाश्रमगुरुर्वर्णाशत्रुजिष्णु
 र्षोतमः ॥ शिवलिंगप्रतिष्ठातापरमात्मापरात्परः ५४ प्रमाणभूतोदुर्ज्ञेयःपूर्णःपरपुरंजयः ॥ अनन्तदृष्टिरानन्दोघनुर्वेदोघनुर्धरः ५५ गुणाकरोगुणश्रेष्ठस्तच्चिदानं

१ दांतःइतिपाठः । २ सदावासोदुरासदइतिपाठः ।

दविग्रहः ॥ अभिवाद्योमहाकायोविश्वकर्माविशारदः ५६ विनीतात्मावीतरागस्तपस्वीशोजनेश्वरः ॥ कल्याणः प्रहृतिः कल्पः सर्वेशः सर्वकामदः ५७ अक्षयः पुरुषः
 साक्षीकेशवः पुरुषोत्तमः ॥ लोकाध्यक्षोमहाकार्योविभीषणवरप्रदः ५८ आनन्दविग्रहोज्योतिर्हनुमत्प्रभुरव्ययः ॥ आजिष्णुः सहनोभोक्तासत्यवादीबहुश्रुतः ५९ सुख
 दः कारणकर्ताभवन्धविमोचनः ॥ देवचूडामणिर्नेताब्रह्मण्योब्रह्मवर्धनः ६० संसारतारकोरामः सर्वदुःखविमोक्षकृत् ॥ विद्वत्तमोविश्वकर्ताविश्वकृद्विश्वकर्मच ६१
 नित्योनियतकल्याणः सीताशोकविनाशकृत् ॥ काकुत्स्थः पुण्डरीकाक्षोविश्वामित्रभयापहः ६२ मारीचमथनोरामोविराधवधपण्डितः ॥ दुःस्वप्ननाशनोरम्यः किरीटी
 त्रिदशाधिपः ६३ महाधनुर्महाकायोभीमोभीमपराक्रमः ॥ तत्त्वस्वरूपीतत्त्वज्ञस्तत्त्ववादीसुविक्रमः ६४ भूतात्माभूतकृत्स्वामीकालज्ञानीमहावपुः ॥ अनिर्वि
 ण्णोगुणग्रामोनिष्कलंकः कलंकहा ६५ स्वभावभद्रः शत्रुघ्नः केशवः स्थानुरीश्वरः ॥ भूतादिः शंभुरादित्यः स्थविष्ठः शाश्वतोद्युवः ६६ कवचीकुण्डलीचकीखड्गीमत्तज
 नप्रियः ॥ अमृत्युर्जन्मरहितः सर्वजित्सर्वगोचरः ६७ अनुत्तमोऽप्रमेयात्मासर्वात्मागुणसागरः २०० समः समात्मासमगोजटामुकुटमण्डितः ६८ अजेयः सर्वभूता
 त्माविष्वक्सेनोमहातपाः ॥ लोकाध्यक्षोमहाबाहुरमृतोवेदवित्तमः ६९ सहिष्णुः सद्गतिः शास्ताविश्वयोनिर्महद्द्युतिः ॥ अर्तोद्रऊर्जितः प्रांशुरुपेंद्रोवामनोबलिः
 ७० धनुर्वेदोविधाताचब्रह्माविष्णुश्चशंकरः ॥ हंसोमरीचिर्गोविंदोरल्लगर्भोमहद्युतिः ७१ व्यासोवाचस्पतिः सर्वदर्पितासुरमर्दनः ॥ जानकीवल्लभः श्रीमान्प्रगटः प्रीति
 वर्धनः ७२ संभवोऽर्ताद्रियोवेद्योनिर्देशोजाम्बवत्प्रभुः ॥ मदनोमन्मथोव्यापीविश्वरूपोनिर्जनः ७३ नारायणोऽग्रणीः साधुः जटायुप्रीतिवर्धनः ॥ नेकरूपोजग
 त्रायः सुरकार्यरहितः प्रभुः ७४ जितक्रोधोजितारातिः प्लवगाधिपराज्यदः ॥ वंसुदः सुभुजोनैकमायोभव्यः प्रमोदनः ७५ चण्डांशुः सिद्धिदः कल्पः शरणागतवत्सलः ॥
 अगंदोरोगहर्ताचमंत्रज्ञोमन्त्रमावनः ७६ सौमित्रिवत्सलोद्युयोव्यक्ताव्यक्तस्वरूपपटुः ॥ वसिष्ठोग्रामणीः श्रीमाननुकूलः प्रियंवदः ७७ अतुलः सात्विकोधीरः श
 रासनविशारदः ॥ ज्येष्ठः सर्वगुणोपेतः शक्तिर्मास्ताटिकांतकः ७८ वैकुण्ठः प्राणिनांप्राणः कमठः कमलाधिपः ॥ गोवर्धनधरोमत्सरूपः कारुण्यसागरः ७९ कुम्भ
 कर्णप्रभेताचगोपीगोपालसंवृतः ३०० मायावीव्यापकीव्यापीरेणुकेयबलापहः ८० पिनाकमथनोवेंद्यः समर्थोऽगुरुध्वजः ॥ लोकत्रयाश्रयो लोकैरितोभरताग्र
 जः ८१ श्रीधरः संगतिलोकसाक्षीनारायणोविभुः ॥ मनोरूपीमनोवेगीपूर्णः पुरुषपुंगवः ८२ यदुश्रेष्ठोयदुपतिर्भूतावासः सुविक्रमः ॥ तेजोधरोधराधार
 श्वतुर्भूतिर्महानिधिः ८३ चाणूरमथनोवेंद्यः शातोभरतवंदितः ॥ शब्दातिगोमभीरात्माक्रोमलंगः प्रजागरः ८४ लोकोर्ध्वगः शेषशायीक्षीराब्धिनिलयोऽमलः ॥
 आत्मज्योतिरदीनात्मासहस्रार्चिः सहस्रपात् ८५ अमृतांशुर्महीगर्तोनिवृत्तविषयस्पृहः ॥ त्रिकालज्ञोमुनिः साक्षीविहायसगतिः कृती ८६ पर्जन्यः कुमुदोभूता
 वासः कमललोचनः ॥ श्रीवत्सवक्षाः श्रीवासोवीरहालक्ष्मणाग्रजः ८७ लोकाभिरामोलीकारिमर्दनः सेवकप्रियः ॥ सनातनतमोभेधश्यामलोराक्षसांतकः ८८

१ मङ्कतिरिति पाठः । २ लोभभरित इति पाठः ।

दिव्यायुधधरः श्रीमानप्रमेयोजितेंद्रियः ॥ भूदेवबंधोजनकप्रियकृत्प्रपितामहः ८९ उत्तमः सात्त्विकः सत्यः सत्यसन्धस्त्रिविक्रमः ॥ सुवृत्तः सुगमः सूक्ष्मः सुघोषः सुखदः सु
 हृत् ९० दामोदरोऽच्युतः शार्ङ्गवानमनोमथुराधिपः ॥ देवकीनन्दनः शौरिः शूरः कैटभमर्दनः ९१ सप्ततालप्रभेताचमित्रवंशप्रवर्धनः ॥ कालस्वरूपी कालात्मा कालः क
 ल्याणदः कलिः ९२ संवत्सरोऽक्रतुः पक्षोद्वयनंदिवसोयुगः ॥ स्तव्यो विविक्तो निर्लेपः सर्वव्यापी निराकुलः ९३ अनादिनिघनः सर्वलोकपूज्यो निरामयः ॥ रसोर
 सज्ञः सारज्ञो लोकसारो रसात्मकः ९४ सर्वदुःखातिगोविद्याराशिः परमगोचरः ॥ शेषो विशेषो विगतकल्मषोरघुपुंगवः ९५ वर्णश्रेष्ठो वर्णभाव्यो वर्णो वर्णगुणोज्ज्वलः ॥
 कर्मसाक्षी गुणश्रेष्ठो देवः सुरवरप्रदः ९६ देवाधिदेवो देवर्षिर्देवासुरनमस्कृतः ॥ सर्वदेवमयश्चक्रिशार्ङ्गपाणी रघूत्तमः ९७ मनोबुद्धिरहंकारः प्रकृतिः पुरुषोऽव्ययः ॥ न्या
 योन्यायी नयी श्रीमान्नयोनगधरोध्रुवः ९८ लक्ष्मीविश्वभरो भर्ता देवेन्द्रो बलिमर्दनः ॥ बाणारिमर्दनो यज्वानुत्तमो मुनिसेवितः ९९ देवाग्रणीः शिवध्यानतत्परः परमः परः ॥
 सामगेयः प्रियः शूरः पूर्णकीर्तिः सुलोचनः १०० अव्यक्तलक्षणो व्यक्तो दशास्यद्विपकेसरी ॥ कलानिधिः कलानाथः कमलानन्दवर्धनः १ पुण्यः पुण्याधिकः पूर्णः पूर्वः पूर
 यितारविः ॥ जटिलः कल्मषघ्वांतप्रभंजनविभावसुः २ जयी जितारिः सर्वादिः शमनो भवभंजनः ॥ अलंकरिष्णुरचलो रोचिष्णुर्विक्रमोत्तमः ३ आशुः शब्दपतिः शद्वागोचरो रं
 जनोल्लुः ॥ निःशब्दः पुरुषो मायीस्थूलः सूक्ष्मो विलक्षणः ४ आत्मयोनिरयोनश्च सप्तजिह्वः सहस्रपात् ॥ सनातनतमः स्रग्वी पेशलो विजितावरः ५ शक्तिमान् शंखभृन्नाथो
 गदाधरश्चांगभृत् ॥ निरीहो निर्विकल्पश्च चिद्रूपो वीतसाध्वसः ६ शताननः सहस्राक्षः शतमूर्तिर्धनप्रभः ॥ हृत्पुंडरीकशयनः कठिनो द्रव एव च ७ सूर्यो ग्रहपतिः श्रीमान् समर्थो
 ऽनर्थनाशनः ॥ अधर्मशत्रुः क्षोभः पुरुहूतः पुरुहुतः ८ ब्रह्मगर्भो ब्रह्मर्भो धर्मधेनुर्धनागमः ॥ हिरण्यगर्भो ज्योतिष्मान् सुललाटः सुविक्रमः ९ शिवपूजार्तः श्रीमान् भवानीप्रि
 यकृद्दशी ॥ नरो नारायणः श्यामः कपर्दी नीललोहितः ११० रुद्रः पशुपतिः स्थाणुर्विश्वामित्रो द्विजेश्वरः ॥ मातामहो मातरिश्वा विरिचिर्विष्टरश्रवाः ११ अक्षोम्यः सर्व
 भूतानां चण्डः सत्यपराक्रमः ॥ बालखिल्यो महाकल्पः कल्पवृक्षः कलाधरः १२ निदाघस्तपनो मेघः शुक्रः परबलापहृत् ॥ वसुश्रवाः कव्यवाहः प्रतप्तो विश्वभोजनः १३
 रामो नीलोत्पलश्यामो ज्ञानस्कन्दो महाशुतिः ॥ कबंधमथनो दिव्यः कंबुग्रीवः शिवप्रियः १४ सुखो नीलः सुनिष्पन्नः सुलभः शिशिरात्मकः ॥ असंतुष्टो तिथिः शूरः प्रमाथी
 पापनाशकृत् १५ पवित्रपादः पापारिर्मणिपूरो नभोगतिः ॥ उत्तारणो बुद्धिहादुर्धर्षो दुस्सहो बलः ६०० १६ अमृतेशोऽमृतवपुर्धर्मो धर्मः कृपाकरः ॥ भगो विवस्वाना
 दित्यो योगाचार्यो दिवस्पतिः १७ उदारकीर्तिरुद्योगी वाङ्मयः सदसन्मयः ॥ नक्षत्रमानीना केशः स्वाधिष्ठानः षडाश्रयः १८ चतुर्वर्गफलं वर्णशक्तित्रयफलं निधिः ॥ नि
 धानगर्भो निर्व्याजो निरीशो व्यालमर्दनः १९ श्रीवल्लभः शिवारम्भः शांतो भद्रः समंजसः ॥ भूशायी भूतकृद्भूतिर्भूषणो भूतवाहनः २० अकायो भक्तकायस्थः कालज्ञानी म
 हापटुः ॥ परार्धवृत्तिरचलो विविक्तः श्रुतिसागरः २१ स्वभावभद्रो मध्यस्थः संसारभयनाशनः ॥ वेद्यो वैद्यो विद्यद्वोक्ता सर्वाभरमुनीश्वरः २२ सुरेंद्रः कारणकर्मकरः कर्मो ह्य

धोक्षजः ॥ वैर्योग्रधुर्योधात्रीशः संकल्पः शर्वरीपतिः २३ परमार्थगुरुर्दृष्टिः सुचिराश्रितवत्सलः ॥ विष्णुर्जिष्णुर्विभुर्यज्ञोयज्ञेशोयज्ञपालकः २४ प्रभुर्विष्णुर्ग्रसिष्णुश्चलोका
 त्मालोकपावकः ॥ केशवः केशिहाकाव्यः कविः कारणकारणम् २५ कालकर्ता कालशेषो वासुदेवः पुरुषुतः ॥ आदिकर्ता विराहश्च वामनो मधुसूदनः २६ नारायणो नरो हं
 सो विष्णुस्तेनो जनार्दनः ॥ विश्वकर्ता महायज्ञो ज्योतिष्मान् पुरुषोत्तमः ७०० २७ वैकुण्ठः पुंडरीकाक्षः रुष्णः सूर्यः सुरार्चितः ॥ नारसिंहो महाभीमो वज्रदंष्ट्रो नखायुधः
 २८ आदिदेवो जगत्कर्ता योगीशो गरुडध्वजः ॥ गोविंदो गोपतिर्गोप्ता भूपतिर्भुवनेश्वरः २९ पद्मनाभो हृषीकेशो धाता दामोदरः प्रभुः ॥ त्रिविक्रमश्चिलो केशो ब्रह्मेशः प्री
 तिवर्धनः ३० संन्यासी शास्त्रतत्त्वज्ञो मन्दरो गिरिशो नतः ॥ वामनो दुष्टदमनो गोविंदो गोपवल्लभः ३१ भक्तिप्रियोऽच्युतः सत्यः सत्यकीर्तिर्दृतिः स्मृतिः ॥ कारुण्यः
 करुणो व्यासो पापहा शान्तिवर्धनः ३२ बदरीनिलयः शान्तस्तपस्वी वैद्युतः प्रभुः ॥ भूतावासो महावासः श्रीनिवासः श्रियः पतिः ३३ तपो वासो मुदा वासः सत्यवासः सनातनः ॥
 पुरुषः पुष्करः पुण्यः पुष्कराक्षो महेश्वरः ३४ पूर्णमूर्तिः पुराणज्ञः पुण्यदः प्रीतिवर्धनः ॥ पूर्णरूपः कालचक्रप्रवर्तनः समाहितः ३५ नारायणः परंज्योतिः परमात्मा सदाशिवः ॥
 शंखी चक्री गदीशः क्लीं लांगली मसली हली ३६ किरीटी कुंडली हारी मेखली कवची ध्वजी ॥ यो धाजेता महावीर्यः शत्रुघ्नः शत्रुतापनः ३७ शास्ता शास्त्रकरः शास्त्रशंकरः शंक
 रस्तुतः ॥ सारथी सात्विकः स्वामी सामवेदप्रियः समः ८०० ३८ पवनः संहतः शक्तिः सम्पूर्णगिः समृद्धिमान् ॥ स्वर्गदः कामदः श्रीदः कीर्तिदः कीर्तिदायकः ३९ मोक्ष
 दः पुंडरीकाक्षः श्रीरात्रिभक्तकेतनः ॥ सर्वात्मा सर्वलोकेशः प्रेरकः पापनाशनः १४० वैकुण्ठः पुंडरीकाक्षः सर्वदेवनमस्कृतः ॥ सर्वव्यापी जगन्नाथः सर्वलोकमहेश्वरः ४१
 सर्गस्थित्यंतकृदेवः सर्वलोकसुखावहः ॥ अक्षयः शाश्वतोऽनंतः क्षयवृद्धिविवर्जितः ४२ निर्लेपो निर्गुणः सूक्ष्मो निर्विकारो निरंजनः ॥ सर्वोपाधिविनिर्मुक्तः सत्तामात्रव्य
 वस्थितः ४३ अविकारी विभुर्नित्यः परमात्मा सनातनः ॥ अचलो निश्चलो व्यापी नित्यतृप्तो निराश्रयः ४४ श्यामो युवालो हिताक्षो दीप्त्या शोभितभाषणः ॥ आज्ञा
 नुबाहुः सुमुखः सिंहस्कंधो महाभुजः ४५ सत्त्वान्मुणसंपन्नो दीप्यमानः स्वतेजसा ॥ कालात्मा भगवान् कालः कालचक्रप्रवर्तकः ४६ नारायणः परंज्योतिः परमात्मा सना
 तनः ॥ विश्वकृद्दिश्वभोक्ता च विश्वगोप्ता च शाश्वतः ४७ विश्वेश्वरो विश्वमूर्तिर्विश्वात्मा विश्वभावनः ॥ सर्वभूतसुहृच्छांतः सर्वभूतानुकंपनः ४८ सर्वेश्वरः सर्वेश्वः सर्वदा
 श्रितवत्सलः ॥ सर्वगः सर्वभूतेशः सर्वभूताशयस्थितः ४९ अम्यंतरस्थस्तमसश्छेतानारायणः परः ॥ अनादिनिघनः स्रष्टा प्रजापतिपतिर्हरिः ५० नरसिंहो हृषीकेशः
 सर्वात्मा सर्वदृग्गवशी ॥ जगतस्तस्थः प्रभुर्वेता सनातनः ९०० ५१ कर्ता धाता विधाता च सर्वेषां पतिरीश्वरः ॥ सहस्रमूर्धा विश्वात्मा विष्णुर्विश्वदृग्गव्ययः ५२ पुराण
 पुरुषः श्रेष्ठः सहस्राक्षः सहस्रपादः ॥ तत्त्वतारायणो विष्णुर्वासुदेवः सनातनः ५३ परमात्मा परं ब्रह्म सच्चिदानंदविग्रहः ॥ परंज्योतिः परं धाम पराकाशः परात्परः ५४ अच्युतः
 पुरुषः रुष्णः शाश्वतः शिव ईश्वरः ॥ नित्यः भवगतः स्थाणू रुद्रः साक्षी प्रजापतिः ५५ हिरण्यगर्भः पवितालोकलोकलोकभुग्विभुः ॥ ॐ कारवाच्यो भगवान् श्रीमृलीलापतिः प्रभुः

१ पञ्चपावक इति पाठः । २ गिरिकेतन इति पाठः । ३ पुण्यवानिति पाठः । ४ प्रियस्तथेति पाठः । ५ विश्वभूमिति पाठः ।

५६ सर्वलोकेश्वरः श्रीमानसर्वज्ञः सर्वतोमुखः ॥ स्वामी सुशीलः सुलभः सर्वगः सर्वशक्तिमान् ५७ नित्यः संपूर्णकामश्च नैसर्गिकसुहृत्सुखी ॥ कृपापीयूषजलधिः शरण्यः सर्वदेहि
नाम् ५८ श्रीमान्नारायणः स्वामी जगतां प्रभुरीश्वरः ॥ मत्स्यः कूर्मो वराहश्च नारसिंहोऽथ वामनः ५९ रामो रामश्च कृष्णश्च बौद्धः कल्की परात्परः ॥ अयोध्ये शो नृपश्रेष्ठः
कुशवालः परंतपः ६० लववालः कंजनेत्रः कंजाग्निः पंकजाननः ॥ सीताकांतः सौम्यरूपः शिशुजीवनतत्परः ६१ सेतुलक्षित्रकूटस्थः शवरीसंस्तुतः प्रभुः ॥ योगिध्येयः
शिवध्येयः शास्तारावणदर्पहा ६२ श्रीशः शरण्यो मृतानां संश्रिताभीष्टदायकः ॥ अनंतः श्रीपती रामो गुणभृन्निर्गुणो महान् १०० ६३ एवमादीनि नामानि ह्यसंख्यान्यपरा
णि च ॥ एकैकं नाम रामस्य सर्वपापप्रणाशनम् ६४ सहस्रनामफलदं सर्वैश्वर्यप्रदायकम् ॥ सर्वसिद्धिकारं पुण्यं मुक्तिमुक्तिफलप्रदम् ६५ मन्त्रात्मकमिदं सर्वव्याख्यातं सर्व
मंगलम् ॥ उक्तानि तव पुत्रेण विघ्नराजेन धीमता ६६ सनत्कुमाराय पुरातान्युक्तानि मया तव ॥ यः पठेच्छृणुयाद्वापि स तु ब्रह्मपदं लभेत् ६७ तावदेव बलं तेषां महापात
कदंतिनाम् ॥ यावन्न श्रूयते रामनाम पंचाननध्वनिः ६८ ब्रह्मघ्नश्च सुरापश्च स्तेयी च गुरुतल्पगः ॥ शरणागतघातचित्रविश्वासघातकः ६९ मातृहापितृहा चैव भूणहावी
रहा तथा ॥ कोटिकोटिसंख्याणि ह्युपपापानि यान्यपि १७० संवत्सरं क्रमाज्जत्वा प्रत्यहं रामसन्निधौ ॥ किष्कण्टकं सुखं भुक्त्वा ततो मोक्षमवाप्नुयात् ७१ ॥ सूत उवाच ॥
एवं शौनका पार्वत्यै रामनाम सहस्रकम् ॥ यथा शिवेन कथितं मया तेऽद्य निवेदितम् ७२ ॥ ॥ रामदास उवाच ॥ यथा शिष्यत्वया पृष्टं रामनाम सहस्रकम् ॥ तत्सूतोक्तं स
विस्तारं मया तेऽद्य निवेदितम् ७३ अनेन रामं सदसिनारदः स्तुतवान्मुनिः ॥ रामनाम सहस्रेण भुक्तिमुक्तिप्रदेन च ७४ श्रीरामनाम्नां परमं सहस्रकं पापापहं सौख्यविट्टदिका
रकम् ॥ भवापहं भक्तजनैकपालकं स्त्रीपुत्रपौत्रप्रदं द्विदायकम् १७५ ॥ ॥ इति श्रीशतकोटिरामचरितां तर्गत श्रीमदानन्दरामायणे वाल्मीकीये राज्यकांडे पूर्वार्धे
रामनाम सहस्रकथननाम प्रथमः सर्गः ॥ १ ॥ ॥ श्रीविष्णुदास उवाच ॥ गुरो त्वयारामनाम सहस्रं राघवस्य च ॥ ध्यानं कल्पतरोर्मूलैकथितं स्वर्णपीठके १ संदेहस्ते
न मे जातः कल्पवृक्षः कथं भुवि ॥ अयोध्यायारामगेहे स्वर्गलोकात् समागतः २ अमुं मे संशयं छिधि कृपां कृत्वा ममोपरि ॥ ॥ श्रीरामदास उवाच ॥ सम्यक् पृष्टं विष्णुदास
सावधानमनाः शृणु ३ एकदाराघवं द्रष्टुं दुर्वासा मुनिरभ्यगात् ॥ शिष्यैः षष्टि सहस्रैश्च वेष्टितोऽर्चितयत्पथि ४ विष्णुर्मनुज रूपेण रामो जातोऽप्रवेद्यहम् ॥ तथापि लोकान्
रामस्य दर्शयिष्यामि पौरुषम् ५ एवं निश्चित्य साकेतमुनिः शिष्यैर्विवेश ह ॥ विलंघ्य सोष्ट कक्षास्तैः सीतागेहं ययौ मुनिः ६ सीतागेहे महद्वारं संस्थितमुनिसत्तमम् ॥ दुर्वा
ससं शिष्ययुक्तं दृष्ट्वा वैवेत्रपाणयः ७ शीघ्रं निवेदयामासुर्दास्यारामं रहःस्थितम् ॥ रामोऽपि श्रुत्वा संप्राप्तं मुनिं प्रत्युज्जगा मसः ८ जत्वा तानानयामास स ब्रह्मासनमर्पयत् ॥
एतस्मिन्नंतरे रामं तिष्ठन्समुनिसत्तमः ९ अब्रवीन्मधुरं वाक्यं शिष्यैः सर्वत्र वेष्टितः ॥ अद्य वर्षसहस्राणामुपवाससमापनम् १० अतो भोजनमिच्छामि मणिधेन्वनलैर्विना ॥
सिद्धमन्नं मुहूर्तेन स शिष्याय समर्पय ११ मह्यं मनोमिलिषितं नानापक्वान्नसंयुतम् ॥ तथा भां पूजनार्थं हि शंभोः पुष्पाणि मानवैः १२ अदृष्टान्यानय स्वाद्यगार्हस्थ्यं चेत्प्ररक्षासि

१ रामो रामो च रामश्चेति पाठः । २ जत्वा निनाय सीतायाः सहस्रासनमथार्पयदिति पाठः ।

नोचैन्नाहंसमर्थोऽस्मीत्युक्तामांस्विसर्जय १३ तन्मुनेर्वचनं श्रुत्वा विहस्य रघुनन्दनः ॥ सर्वमंगीकृतं चेति विनयेनाब्रवीन्मुनिम् १४ तद्रामवचनं श्रुत्वा तुष्टस्तं मुनिरब्रवी
 त ॥ स्नात्वा संख्यां शीघ्रं त्वा मागच्छामित्वां कुरु १५ मनुक्तं सकलं कर्तुं सिद्धं बंधूंश्च जानकीम् ॥ तथेत्युक्त्वा मुनिरामः स्नानार्थं च विसर्जयत् १६ तदा तेलक्ष्मणाद्याश्च बंधवो
 जानकी तथा ॥ कुशाद्या बालकाः सर्वे तेऽसूयमभयविह्वला १७ ऊचुः परस्परं सर्वे रामन्यस्ते क्षणाः शनैः ॥ क्रियाचितं हि मुनिना किं रामोऽप्येकरिष्यति १८ विना गोवन्धि
 मणिभिः कथमन्नं प्रदास्यति ॥ ततो गते मुनौ रामः पत्रं सौमित्रिणा तदा १९ विलेख्य बध्वा बाणेन तन्मुमोच शरमुत्तमम् ॥ स शरो वायुवेगेन शीघ्रं गत्वाऽमरावतीम् २० सुधर्मा
 यां सुरैर्युक्तस्येद्रस्याग्रे पपात ह ॥ तं शरं मघवा दृष्ट्वा च कितो भयविह्वलः २१ कस्यायमिति चोक्त्वा तद्रामनामव्यलोकयत् ॥ सुवर्णरचितं बाणपुच्छं पापदाहकम् २२
 ततो ज्ञात्वा राघवस्य शरो यमिति देवराट् ॥ तस्मिन् बन्धं विमुच्य आसौ पत्रं नत्वा पपाठ च २३ एतस्मिन् व्रतरे बाणः पुनः श्रीराघवं ययौ ॥ विवेश रामतूणीरे पूर्ववत्संस्थितो
 ऽभवत् २४ मघवाऽपि सुधर्मायां श्रावयामास निर्जरान् ॥ राममुद्रां कितं पत्रं भयविस्मयसंयुतः २५ मघवं स्त्वं सुखं तिष्ठ स्वर्गेऽहं त्वां सदा स्मरे ॥ मन्त्रियोगं शृणुष्व आद्या चि
 तोऽस्म्यघुना त्वहम् २६ विना गोवन्धि मणिभिश्चान्नैः शिष्यैर्युतेन च ॥ वरैः षष्टि सह स्रैश्च तथाऽन्यैर्मुनिसत्तमैः २७ सह स्रान्दक्षुधितेन क्रोधिनाऽतितपस्विना ॥ दुर्वास
 सामुहूर्ता तु मया प्यंगीकृतं हितम् २८ याचितान्यपि पुंष्पाणि तेनादृष्टानि मानवैः ॥ मयांगीकृत्य सकलं स्नानार्थं ते विसर्जिताः २९ अतः शीघ्रं कल्पवृक्षपारिजातौ समुद्रजौ ॥
 प्रेषयस्व क्षणान्मांस्वमविलंबेन सादरात् ३० मारावणशिरश्छेतुः प्रतीक्षां त्वमिषोः कुरु ॥ एवं संश्राव्य तत्पत्रं सुरार्निद्रः सुरैः सह ३१ संमन्याऽथ कल्पवृक्षपारिजातौ विवृत्तः ॥
 विमानेन सुरैर्युक्तः श्रीरामनगरीं ययौ ३२ इंद्रमागतमाज्ञाय तं प्रत्युद्गम्य लक्ष्मणः ॥ अयोध्यायां निनार्येद्रं सभास्थं रघुनन्दनम् ३३ कल्पवृक्षपारिजातौ मघवारघुनन्द
 नम् ॥ समर्प्य नत्वा श्रीरामं स उपाविश दासने ३४ एतस्मिन् व्रतरे शिष्यं दुर्वासामुनिरब्रवीत् ॥ गत्वा त्वं पश्य रामं तु किं करोत्यघुना गृहे ३५ अस्माकं कल्पितां किंचिदन्नम
 स्त्यथवानवा ॥ चिंतायुक्तोऽस्ति वातूष्णीं संस्थितोऽस्त्यत्र किं कृतम् ३६ बहिः संपादितं सर्वमया यद्यद्यथा चितम् ॥ रहःस्थितः शनैर्दृष्ट्वा शीघ्रं त्वं याहि मां पुनः ३७ तथे
 त्युक्त्वा मुनिं शिष्यः स ययौ रामसदृष्टम् ॥ तत्र दृष्ट्वा कल्पवृक्षपारिजातौ स निर्जरौ ३८ स निर्जरे शंरामं च मुदितं सीतयाऽन्वितम् ॥ ततस्तूर्णं ययौ शिष्यः परावृत्य मुनिं प्रति ॥
 ३९ कथयामास सकलं यथावृत्तं निरीक्षितम् ॥ तच्छ्रुत्वा शिष्यवचनं दुर्वासा विस्मयान्वितः ४० ययौ शिष्यैः परिवृतः स विवेश नृपगृहम् ॥ तं मुनिं राघवो दृष्ट्वा प्रत्युद्गम्य पुनः
 सुरैः ४१ नमस्कृत्य सुहृद्वेगाद्दावा स नमुत्तमम् ॥ ततो मुनेः पूजनं स शिष्यस्य रघूत्तमः ४२ चकार सीतया सार्द्धं लक्ष्मणादिभिरन्वितः ॥ पारिजातप्रसूनानि नेक्षितान्य
 त्रमानवैः ४३ ददौ शंभोः पूजनार्थं रामो दुर्वाससे तदा ॥ तानि दृष्ट्वा मुनिस्तूष्णीं तैश्चकारेश्वरार्चनम् ४४ ततः सर्वान् सुरान् पूज्य परिवेषणकर्मणि ॥ चोदयामास श्रीरामो जा
 नकीं लक्ष्मणेन सह ४५ ततः सा जानकी वेगादिव्यालंकारमण्डिता ॥ कल्पवृक्षपारिजातौ सम्पूज्य नृपुरस्वना ४६ पात्राणि कल्पवृक्षाधः स्थापयामास कोटिशः ॥ सीता तं
 प्रार्थयामास कल्पवृक्षं न गोत्तमम् ४७ क्षीरसागरसंभूत देवानां चितितप्रद ॥ दुर्वाससे कल्पवृक्षस्य शिष्यायाऽद्य तोषय ४८ तत्सीद्वावचनं श्रुत्वा हेमपात्राणि कोटिशः ॥

चित्रात्रैः पूरयामास क्षणात्कल्पतरुस्तदा ४९ तैरत्रैर्हेमपात्रेषु ज्ञानकीपरिवेषणम् ॥ क्षणाच्चकार संतुष्टाश्चामैलाचंपिकादिभिः ५० ततस्तुष्टो मुनिर्देवैः शिष्यैरशनमा
 दरात् ॥ चकार रघुवीरेण प्रार्थितः समुहमुहुः ५१ ततः कृत्वा भोजनं हिकरशुद्धिविधाय सः ॥ तांबूलंदक्षिणांचापि जग्राहरघुनायकात् ५२ ततः सुराणां पुरतो वेदवाक्यैः स
 विस्तरम् ॥ दुर्वासारघवंस्तुत्वा तमाहानंदनिर्भरः ५३ रामराजीवपत्राक्षत्वं साक्षाज्जगदीश्वरः ॥ अत्र रावणघातार्थं मवतीर्णोऽसि वेद्यचहम् ५४ जनांस्त्वत्पौरुषं ज्ञातुं म
 यैतद्याचितं तव ॥ विना गोवन्दिमणिभिर्दिव्यान्नं रघुनंदन ५५ प्रसूनान्यप्यदृष्टानि मानवैर्जगतीतले ॥ किं राम दुर्घटं तत्र यस्य भूभंगमात्रतः ५६ लयो ब्रह्मादिकानां च जा
 यते संभवोऽपि च ॥ मन्दरं मज्जमानं तु दृष्ट्वा त्वं क्षीरसागरे ५७ कूर्मरूपेण जातोऽसि घर्तुं तं मन्दराचलम् ॥ निष्कासितानि रत्नानि तदा देवैश्चतुर्दश ५८ तव साहाय्यमात्रेण
 सर्वजानाम्यहं प्रभो ॥ लक्ष्मीः सोमः कामधेनुः कौस्तुभश्च सुधाविषम् ५९ ऐरावतश्चाप्सरसः कल्पवृक्षो भिषग्वरः ॥ उच्चैः श्रवा पारिजातो सुराज्येष्ठेति राघव ६० चतु
 र्दश सुरत्नानि विभक्तानि पुरा त्वया ॥ देवेभ्यो यानि तान्येते भोक्ष्यंति कृपया तव ६१ त्वदाज्ञापालिनः सर्वे शंकराद्याश्च निर्जराः ॥ सर्वेषां जीवनोपायास्त्वया सर्वे पृथक् पृथक्
 ६२ कल्पिता ये न रामेण तत्र किं दुर्घटं तव ॥ ममाभिलषितं भोज्यं दातुं त्वत्कौतुकं मया ६३ अद्याव लोकि तं रामजनानां प्रदार्शितम् ॥ त्वं पाता सर्वलोकानां जनकश्चा
 पिघातकृत् ६४ अस्माकं गतिदाता त्वं मे क्षमस्वाऽपराधितम् ॥ एवं नानाविधंस्तुत्वा तं प्रणम्य पुनः पुनः ६५ राममामं च दुर्वासाय यौ शिष्यैः स्वमाश्रमम् ॥ अथ ता
 त्रिर्जरान् प्राहरामः कमललोचनः ६६ कल्पवृक्षपारिजातौ दृष्ट्वा गम्यतां दिवम् ॥ तद्रामवचनं श्रुत्वा वाक्पतिः प्राहराघवम् ६७ यावत्कालं तिष्ठसि त्वं भूम्यां तावन्न गीत
 मौ ॥ अयोध्यायां तिष्ठतस्तौ कल्पवृक्षसुरदुमौ ६८ त्वयि वैकुण्ठमायाते दिवं तौ यास्यतो भुवः ॥ तथेति तत्सुरगुरोः प्रतिनंद्य वचः प्रभुः ६९ पुष्पके स्थापयामास क
 ल्पवृक्षसुरदुमौ ॥ ततस्ते राघवं नत्वा यथुरिद्रादिकाः सुराः ७० स्वर्गलोकं संतुष्टा राघवेणातिपूजिताः ॥ एवं प्राप्तौ कल्पवृक्षपारिजातौ भुवं दिवः ७१ तयोरेतत्कार
 णं ते प्रोक्तं पृष्टं यथा त्वया ॥ तदारभ्य सुरतरु पुष्पकस्थौ विरेजतुः ७२ साकेने सीतयारामस्ताभ्यां सुखमवापसः ॥ कल्पवृक्षतले दिव्यपर्यं के सीतया सह ७३ नानाभो
 गान्नाचर्वेद्रः सञ्च भोजाऽचिरं सुखम् ॥ अतः पूर्वमयारामध्यानं कल्पतरोः स्थले ७४ सहस्रनामसंकेते प्रोक्तं शिष्यतवाग्रतः ॥ तदारभ्य पारिजातवृक्षांशाः शतशो भुवि
 ७५ पारिजातनगा जातावर्तन्तेऽद्यापि ते त्रिहि ॥ नानेन सदृशं पुष्पं वर्तते रामतोषदम् ७६ कल्पवृक्षांशरूपाश्च ज्ञातव्यास्तत्र मानवैः ॥ अश्वत्थाः सेवनाद्यैश्च सर्ववांछि
 तदायकाः ७७ पुण्याधिक्येन सेवते नोपेक्षंति युगत्रये ॥ पापाधिक्येनाऽपि सेवानरावांछंति नो कलौ ७८ ॥ इति श्रीशतकोटिरामचरितां तर्गत श्रीमदानंदरामायणे वाल्मी
 कीये राज्यकांडे पूर्वार्धे कल्पवृक्षपारिजातयोरुर्व्यागमनकारणं नाम द्वितीयः सर्गः ॥ २ ॥ ॥ विष्णुदास उवाच ॥ ॥ रामदासगुरोर्भूम्यां रामकृष्णौ वरौ श्रुतौ ॥
 मया दशावतरेषु ह्यवताराबुभौ पुरा १ तयोरपि च कश्चेष्टस्तत्त्वं वद मयाग्रतः ॥ यं श्रुत्वा सर्वदा तस्य श्रोष्येऽहं चरितं शुभम् २ ॥ श्रीरामदास उवाच ॥ सम्यक्पृष्टं विष्णुदा

१ न केनापि मर्क्षितमिति पाठः । २ सहस्रनामकेऽध्याये इति पाठः ।

समावधानमनाःगृणु ॥ रामावतारःश्रेष्ठोऽत्रविज्ञेयःसर्वदानरैः ३ अस्मिन्नर्थेपूर्ववृत्तांकथांगृणुमनोहराम् ॥ द्विजाम्बावादरूपेणकीर्तितांपुण्यदायकाम् ४ अयोध्या
 विषयेकश्चिद्विजो रामाह्वयस्त्वभूत् ॥ द्वारकायांतथाविप्रःकृष्णारख्योऽभूत्परःसुधीः ५ चक्रतुःसेवनंचोभौसर्वदारामकृष्णयोः ॥ तावेकदामाघमासेप्रयागेमिलितौद्विजौ
 ६ उभौस्त्रात्रिवेण्यांहिमाधवंपरिपूज्यच ॥ कथांपौराणिकमुखाच्छ्रोतुंतत्पुरतःस्थितौ ७ शुश्रूवतुःकथास्तत्रप्रसंगाद्राघवस्यच ॥ रामारख्योरामभक्तःसश्रुत्वाराघवस
 त्कथाम् ८ तुष्टस्तंपूजयामासमुदापौराणिकंतदा ॥ कृष्णारख्यःक्रोधसंयुक्तस्तदावचनमब्रवीत् ९ किंकिशिनोऽद्यरामस्यकथांश्रुत्वाऽतिहर्षितः ॥ पूजितोऽपिदृथाव्या
 सस्त्वंभूदोऽसीतिवेद्यहम् १० नान्यच्चरित्रंकस्यापिपावनंश्रुतितोषदम् ॥ यथाकृष्णस्यमेरम्यंनानाक्रीडापुरःसरम् ११ तत्कृष्णवचनंश्रुत्वारामारख्यःप्राहसस्मितः ॥
 ॥ रामोपासकउवाच ॥ ॥ रामःकेशिकंप्रोक्तस्त्वयाकृष्णःकथंसुखी १२ कथंकृष्णस्यतेरम्यंचरितंदुरितापहम् ॥ कथंरामस्यमेरम्यंचरितंनेरितंत्वया १३ वदा
 ऽद्यविस्तरेणैदंशृण्वंत्वेतेसभासदः ॥ ॥ कृष्णोपासकउवाच ॥ ॥ सम्यक्पृष्टंत्वयारामसावधानमनाःगृणु १४ वदामिराघवस्याऽथकृष्णस्यचरितंत्वहम् ॥ केशदंतो
 षदंनृणांगृण्वंत्वेतेसभासदः १५ तवरामस्यजन्मादौजातःशापःपितुःपुरा ॥ शापस्यादावपिपुरातद्धेतोरावणेनहि १६ लंकातत्पितरौनीतौप्रास्नेभुःखमीदृशम् ॥ मम
 कृष्णस्यजन्मादौतत्पित्रोःसौख्यदायकैः १७ विवाहमंगलैःकंसःपूजयामाससादरम् ॥ ॥ रामोपासकउवाच ॥ ॥ रेरंगृणुत्वंदुर्बुद्धेनसशापोवरोर्पितः १८ यत्प्र
 सादादपुत्रस्यदृष्टपस्यतनयस्त्वभूत् ॥ तथामद्राममीत्यातौनीतावपिविसर्जितौ १९ दशास्येनतत्पितरौजन्मादौपौरुषंत्विदम् ॥ तवकृष्णस्यजन्मादौपित्रोःकारागृह
 स्थितिः २० राजमोगनिषेधार्थंशापोयदुकुलायच ॥ जन्मापिबंदिशालायांवियोगश्चतयोरपि २१ सहोदरवधश्चापितद्धेतोर्मातुलेनहि ॥ नैवाहुजश्चैश्यश्चयस्यता
 ताडुभौस्मृतौ २२ गोरक्षकस्यतनयःप्रवासःशैशवेऽपिच ॥ परेणपोषितश्चापिकनीयोबलभद्रतः ॥ एवंनानाविधंदुःखंतवकृष्णस्यनोसुखम् २३ ॥ कृष्णोपासकउवाच॥
 आत्मार्यतवसामेणताटिकास्त्रीविदारिता ॥ नार्याविमोचितोबाणःपित्रोःखेदोवियोगतः २४ ॥ रामोपासकउवाच ॥ द्विजघ्नीनिहतादुष्टाममरामेणताटिका ॥ मुनिय
 ज्ञरक्षणार्थमुदाराज्ञाऽर्पितौशिश्नू २५ तवकृष्णेनरक्षार्थमात्मनःपूतनाहता ॥ तथात्मार्यप्राणिर्हिंसाबहुतेनकृतावजे २६ गोपैश्चसंगतिस्तस्यतथैवगोपरक्षणम् ॥ गोव
 धःसर्पघातश्चखगवाजिवधस्तथा २७ रासभट्टघातश्चचौर्यभूतवनेऽनगम् ॥ कंबलावरणंशीतपर्जन्योष्णप्रपीडनम् २८ कुशुब्ध्यापीडनंनित्यंगोपालोच्छिष्टसेवनम् ॥
 आत्मार्ययाचितंचात्राद्विजस्त्रीम्योवनेमुहुः २९ इंद्रध्वजपूजनादिवृद्धाचारप्रलोपनम् ॥ परस्त्रीगमनंज्येष्ठनारीभिःक्रीडनंचिरम् ३० नग्रस्त्रीदर्शनंवन्दिप्राशनंदामवं
 धनम् ॥ उन्मूलनंचनगयोर्मृत्पथ्युषितसेवनम् ३१ रोदनंनवनीतार्थमुहुर्मात्राप्रताडनम् ॥ गोगोपिकांसुचास्नेहःपूर्वस्थलविसर्जनम् ३२ कृतारजकहत्याचयुद्धंक्षत्रिय
 वत्कृतम् ॥ गजहत्यामलहत्यायुद्धंमातुलमर्दनम् ३३ नैर्घुर्यमासर्गोपुराज्याप्राप्तिस्तथैवच ॥ चृपाज्ञावर्तनंचाऽपिक्रीडादास्याकुरूपया ३४ युद्धात्पराजयश्चाऽपि

१ नचराजानेतिपाठः । २ कृतमितिपाठः । ३ इंद्रयज्ञेतिपाठः । ४ गोपिकादियुक्तेनहतिपाठः ।

रिपवेष्टादिदर्शनम् ॥ गिरौदग्धः परैर्ज्ञातः स्वीयस्थलविमोचनम् ३५ अन्धितरानिवासश्च बलात्स्त्रिहरणं कृतम् ॥ भौमासुरपरद्रव्यहरणं परसूनुतः ३६ स्वीयगोत्रवधा
र्थहिपांडुजायोपदेशितम् ॥ जनैस्तेयावरोपश्च वृक्षार्थसंगरः सुरैः ३७ ॥ कृष्णोपासक उवाच ॥ किं त्वं जल्पसि शृण्वद्यत वरामस्य कामिनः ॥ कस्य सा दुहिता ब्रूहि कृतः
सवर्णसंकरः ३८ शिवचापस्य भंगेन शिवस्याप्यपराधितम् ॥ जामदग्निमानभंगकरणं मुद्गलस्य च ३९ आज्ञां विना लक्ष्मणेन तद्वल्यस्त्रोद्विताः शुभाः ॥ सदाऽरण्यचरः
स्वार्थपशुर्हि सा परायणः ४० वनाश्रमीवन्यजीवीमांसाहारी धनुर्धरः ॥ व्याधकर्मरतः शीतपर्जन्योष्णप्रपीडितः ४१ पादगामी चर्मवासाजटावल्लवाङ्मुखी ॥ इमं शु
भारितरुच्छायाश्रयी पात्रविवर्जितः ४२ राक्षसेन हतापत्नीत वरामस्य कानने ॥ पत्न्यर्थं हि कृतः शोकस्तथा दास्या प्रपूजितः ४३ ॥ रामोपासक उवाच ॥ रामेण मो
चितापत्नी कृता छाया मयी पुरा ॥ न सा दासी तु शबरी मुनिसेवनतत्परा ४४ जीवन्मुक्ता तत्कृपया मोक्षमापशुचिवता ॥ तव कृष्णस्य ताः पत्नीर्भोक्ष्यं त्यद्यापि शत्रवः ४५
जित्वाऽर्जुनं बलादेव हताः पूर्वसहस्रशः ॥ स्त्रीजितश्च स्त्रिया दत्तः क्रयक्रीतश्च नारदात् ४६ सर्वासां कामपूर्त्यर्थं निशि निद्राविवर्जितः ॥ बंधुभ्यां गोपिकाभुक्ता मातृतुल्या
वयोधिकाः ४७ ॥ कृष्णोपासक उवाच ॥ बंधुना तवरामश्च पशुभीत्या न निद्रितः ॥ बंधुपत्न्यर्पिता तारा सुग्रीवाय यथा सुखम् ४८ वानरैश्च कृतमैत्री स्पर्शितं दुन्दुभेः
शवम् ॥ निरर्थकं हतो वाली साहाय्यं वानरैः कृतम् ४९ वानरो यस्य वैयानं वृथा तालाविदारिताः ॥ सागरो रोधितो येन लंका सा ज्वालिता वरा ५० ॥ रामोपासक उवाच ॥ द
रिद्रेण सुदाम्ना ते कृष्णेन मैत्रिकी कृता ॥ न ज्ञेया वानरास्तेऽपि सर्वे देवांश्च रूपिणः ५१ कापट्येन हतो येन जरासंधो निरर्थकः ॥ साहाय्यं सर्वदा यस्य कृतं गोपैर्व्रजे वने ५२ गोपा
लस्य कृतं यानं क्रीडनं सर्वदा वने ॥ ज्वालिता येन सा काशी सुहृदुक्कमी विरूपितः ५३ शिवभक्तेन समरः कृतो वाणेन सा दरम् ॥ शिवेनापि कृतं युद्धं च येन निर्दितो मुहुः ५४
परैः पौत्रोजितो यस्य येन स्त्रीणां परस्परम् ॥ कृता विषयता चात्र पारिजातार्पणादिभिः ५५ ॥ कृष्णोपासक उवाच ॥ तवापि रामपुत्रेण सुहृद्वद्वोरणे जितः ॥ शिवभक्तद
शास्येन रामेण संगरः कृतः ५६ द्विजहत्या कृता येन मुनिनानिर्दितोऽपि यः ॥ तथामित्रं जितो यस्य बंधुजेन विभीषणः ५७ परमेष्ठिस्थिता पत्नी पुनर्येनाश्रिता सुखम् ॥ नैष्ठ
र्थं च कृतं पत्न्यां स्त्रीणां कामानपूरिताः ५८ यानां रूढा कृता यात्रा वैश्यास्पृष्टस्तथारहः ॥ पतिव्रतायां सीतायां दोषारोपः कृतोऽपि च ५९ पुत्रं हंतुं कृता चाज्ञा शूद्रसिंहवधौ
कृतौ ॥ पत्नी सक्ताऽश्रिता येन यस्याज्ञापालिता नृपैः ६० ॥ श्रीरामोपासक उवाच ॥ अंते कृष्णस्य ते शापादंशच्छेदो ह्यभूद्विज ॥ अन्धिनालोपिता यस्य नगरी द्वारिका शु
भा ६१ स्वगोत्रस्य वधस्त्वं ते मद्यपानादियं कुले ॥ दर्शनं ह्यर्जुनायां स्तेयेन मित्राय नार्पितम् ६२ स्वस्थानं गमनं येन कृतमेकाकिना तथा ॥ सक्षतोऽपि कृतस्त्वं ते व्याधेना
ल्पेन पत्रिणा ६३ ॥ कृष्णोपासक उवाच ॥ तव रामेण समरः पुत्रेणाऽपि कृतो महान् ॥ तथा सीतामया त्यक्ता चेति लोकप्रतार्य च ६४ वाल्मीकेराश्रमं गत्वा दृष्टौ सीता सुतौर
हः ॥ पिण्याकेन तथैगुद्याः पिंडदानादिकं कृतम् ६५ दंडके तव रामेण स्वापित्रे भ्रमतां पितम् ॥ तथैरावणभुक्तायाः स्पृष्टः समंचकः स्थले ६६ तथा श्वत्थच्छेदनार्थमहा

१ सुहृद्वंधुर्भवेति जितपाठः । २ यत्कृतमिति पाठः ।

न्यज्ञः कृतो मुहुः ॥ स्वमंत्रिणश्च शेषायुः पूर्यर्थसंगरोऽपि च ६७ कारितो यमराजेन पूर्वजेन लवादिभिः ॥ पुष्पास्वादनमात्रादिपत्न्याः शिक्षा तथा कृता ६८ मम कृष्णेन
 बालत्वे लीलया पूतना हता ॥ इतास्तृणासुराद्याश्च घृतोऽगुल्यागिरिस्तथा ६९ ॥ रामोपासक उवाच ॥ मम रामेण बालत्वे लीलया ताटिका हता ॥ मारीचाद्या हताश्चापि प
 र्वतास्तारिता जले ७० ॥ कृष्णोपासक उवाच ॥ मम कृष्णस्वरूपेण गोपिका मोहिता व्रजे ॥ मोहिताराधिका श्रेष्ठामदनस्याऽपि मोहिनी ७१ ॥ रामोपासक उवाच ॥
 मम रामेण देवानां मोहिताः स्वीय रूपतः ॥ देवपत्न्यो रद्दोरात्रौ मातृतुल्या विचिंतिताः ७२ कृताः कृतार्थाः स्ववराद्यतो जातास्तु गोपिकाः ॥ तां ब्रू लोच्छिष्टस्वरसं
 दासीरामस्य भक्तिः ७३ पीत्वा तस्यैव रतो व्रजे साराधिका ह्यभूत् ॥ अतो मे राघवो धन्यो यस्यैका दयिताऽत्र हि ७४ ॥ ॥ कृष्णोपासक उवाच ॥ ॥ मम कृष्णेन पत्न्य
 श्वसहस्राणि हि षोडश ॥ साष्टोत्तरशतान्यत्रोद्वाहिताश्च विधानतः ७५ ॥ रामोपासक उवाच ॥ मम रामस्वरूपेण सर्वास्ता मोहिताः स्त्रियः ॥ मातृवन्मोहितास्तेन
 वीरेण पुरुषार्थिना ७६ कृष्णेन रतिकामेन मोहिता गोपिकास्त्रियः ॥ कृष्णोपासक उवाच ॥ गर्जेद्रोमम कृष्णेन लीलया निहतो द्विज ७७ ॥ रामोपासक उवाच ॥ म
 म रामेण नागैर्द्रिपुष्ठापदोहतः ॥ कृष्णोपासक उवाच ॥ मम कृष्णप्रतापेन यमुना खंडिता त्वभूत् ७८ ॥ रामोपासक उवाच ॥ मम रामप्रतापेन खंडिता जान्हवी त्वभूत् ॥
 ॥ कृष्णोपासक उवाच ॥ मम कृष्णेन वैस्वर्गादानीत सुरपादपः ७९ ॥ रामोपासक उवाच ॥ मम रामेण वैस्वर्गादानीतौ सुरपादपौ ॥ कृष्णोपासक उवाच ॥ मम कृष्णेन
 स्वगुरोर्मातुश्चापि सुतामृताः ८० सुजीविताः समानीताः सप्तताभ्यां निवेदिताः ॥ रामोपासक उवाच ॥ मम रामेण साकेते सप्तमर्त्याः सुजीविताः ८१ ॥ कृष्णोपासक
 उवाच ॥ मम कृष्णेन पौरुष्याद्विप्रस्य जीविताः सुताः ॥ रामोपासक उवाच ॥ मम रामेण सचिवः सुमंत्रो जीवितः पुनः ८२ ॥ कृष्णोपासक उवाच ॥ मम कृष्णेन द्रौपद्या
 संधितां हि फलंतसौ ॥ रामोपासक उवाच ॥ मम रामेण वैदेह्या संधितं तुलसीदलम् ८३ ॥ कृष्णोपासक उवाच ॥ मम कृष्णप्रतापश्च जनान्संदर्शितः पुरा ॥ दुर्वाससाञ्जया
 च्चासा गोपिकानां कृता व्रजे ८४ ॥ रामोपासक उवाच ॥ मम रामप्रतापश्च जनान्संदर्शितः पुरा ॥ दुर्वाससाञ्जया च्चासा कृतारामस्य तत्पुरि ८५ कृष्णोपासक उवाच ॥
 मम कृष्णेन रूपाणि बहून् यत्र कृतानि हि ॥ रामोपासक उवाच ॥ बहूनि राघवेणापि स्वरूपाणि कृतानि हि ८६ ॥ कृष्णोपासक उवाच ॥ मम कृष्णेन मित्राय दत्तं स्वर्णमयं पुरम्
 ॥ रामोपासक उवाच ॥ मम रामेण मित्राय दत्ता स्वर्णमयी पुरी ८७ ॥ कृष्णोपासक उवाच ॥ सूर्यग्रहे कुरुक्षेत्रे स्नानं कृष्णेन मे कृतम् ॥ रामोपासक उवाच ॥ सूर्यग्रहे कुरुक्षेत्रे
 रामेणाप्यवगाहितम् ८८ मे रामस्य वचश्चैकं सत्यमेव च नान्यथा ॥ ते कृष्णस्य ह्यनेकानि वचनान्यवृत्तानि हि ८९ रामस्य मे शरस्त्वेकः शत्रुनिर्दालनक्षमः ॥ विफलास्तव कृष्ण
 स्य बहवोऽरिपुमार्गणाः ९० एकास्त्री मम रामस्य ते कृष्णस्य बहु स्त्रियः ॥ पत्न्याः शय्यां विनान्या शय्यारामस्यैव मम ९१ स्त्रीणां शय्यां विना बह्वीः शय्याः कृष्णस्य ते द्विज ॥
 रामस्थितिर्मध्यदेशे साकेते सरयूतटे ९२ अब्येस्तटे पश्चिमे ते स्थितिः कृष्णस्यैव तव ॥ बंधुत्रयं मे रामस्य कृष्णस्यैकोऽग्रजस्तव ९३ गौर्मणी पुष्पकं वृक्षौ कटके मुनिनापिते ॥

१ तद्वचदेवत्तत्कृष्णपत्न्योजरतास्तवात्र हि स्थिताः ।

ऐरावतकुलोद्भूतश्चतुर्दन्तोगजोपिच ९४ एतानिममरामस्यनवरत्नानिसंतिहि ॥ मणिद्वयंपारिजातस्त्वितिरलत्रयंतव ९५ कृष्णस्यसंतिभोविप्रत्वंतंस्तौषिकथंष्ट
 था ॥ सप्तदीपेश्वरोरामोममपृथ्वीशवंदितः ९६ ईशत्वंजगदीशत्वंसममेवद्वयंस्मृतम् ॥ अतो नममरामेणतुल्यंकृष्णंविचितय ९७ यस्यचापंहिकोदण्डंयस्याऽक्षय्याः
 पतत्रिणः ॥ विप्रेष्टपूरणंयस्यवतंनित्यंद्विजोत्तम ९८ यस्यसिंहासनंछत्रंव्यजनंचामरद्वयम् ॥ यस्ययानंपुष्पकंतद्यत्पुत्रौतौपितुःसमौ ९९ अद्यापिपाल्यतेयस्यदत्तं
 दानंद्विजोत्तमान् ॥ रामनाथपुरस्यैवराज्यंरामस्यमेतृपैः १०० तवकृष्णेनकिंदत्तंवदयद्वर्ततेऽधुना ॥ करोत्यहर्निशंशंभुश्चापिमेरामार्चितनम् १०१ तारकंमेरामनाम
 काश्यांशंभुर्जनान्सदा ॥ मृत्युन्मुखंस्तारणार्थंद्विजोपदिशतिस्वयम् १०२ अतएवजनाश्चापिसर्वत्रमरणोन्मुखान् ॥ स्वीयान्मुहुःशिक्षयंतिध्येयोगामोऽधुनात्विति ॥
 ३ तथाप्राणिविमोक्षार्थंसदातच्छववाहकैः ॥ रामरामेतिरामेतिनाममून्यामुदीर्यते ४ यन्नाममहिमाचेदकिंतंस्तौम्यधुनामुहुः ॥ वाल्मीकिनाप्यतएवपूर्वतश्चरितं
 तम् ५ शतकोटिमितंश्रेष्ठंयस्मिन्नरामायणेद्विज ॥ कृष्णादीनांचरित्राणिसंतिह्यंतर्गतानिहि ६ ॥ ॥ श्रीरामदासउवाच ॥ एवंतयोर्विवदतोर्द्विजयोश्चपरस्परम् ॥
 बभूवाकाशजावाणीतातौसर्वेचसुश्रुवुः ७ रामस्याऽग्रेस्तुतिःकेषामपिकर्तुंघटेतन ॥ इतितांस्वेचरींवाणींश्रुत्वासर्वेसभासदः ८ चक्रुर्जयस्वनान्हस्तैर्वाद्यंतिस्मतालि
 काः ॥ तंरामोपासकंसर्वेवर्षुःपुष्पवृष्टिभिः ९ निर्जराअपितेसर्वेविमानस्थामुदान्विताः ॥ तंरामोपासकंप्रीत्याववर्षुःपुष्पवृष्टिभिः ॥ तदाकृष्णोपासकस्सलज्जयानतम
 स्तकः ॥ तंरामोपासकंनत्वाप्रार्थयामासवैमुहुः १० तदारामोपासकोऽपितंनत्वालिङ्ग्यवैदृढम् ॥ उवाचमधुरंवाक्यंशृणुकृष्णद्विजोत्तम ११ ननन्दसूनोःपृथगस्तिरामो
 नरामतोऽन्योवसुदेवसूनुः ॥ तथाप्ययोध्यापुरपालबालेसलक्ष्मणेधावतिमेमनीषा १२ अतःस्तुतोमयारामःकृष्णस्यनिंदनंकृतम् ॥ तवेर्ष्याद्विजश्रेष्ठवेदितौद्वौसमा
 विति १३ रामएवात्रकृष्णस्सकृष्णएवात्रराघवः ॥ उभयोर्नातरंविप्रकौतुकाच्चमयेरितम् १४ मानयत्यंतरंयोनातयोःश्रीरामकृष्णयोः ॥ परस्परंसनिरयेपतिप्यतिनसं
 शयः ॥ त्वद्वर्षपरिहारार्थंस्वेचर्याराघवःस्तुतः १५ इत्युक्त्वासांत्वयित्वातंरामःकृष्णाब्धयंद्विजम् ॥ तूष्णींतस्थौसभामध्येसभासद्विःसुपूजितः १६ ततस्तौमाघवासांतेस्व
 स्वंदेशंप्रजग्मतुः ॥ तस्माच्छिष्यावतारेषुनरामसदृशःपरः १७ अतस्तंभजभावेनतस्यैवचरितंशृणु ॥ यदन्यद्वर्णयाम्यग्रेमहामंगलंकारकम् ११८ ॥ इति श्रीशतको
 टिरामचरितांतर्गतश्रीषदानन्दरामायणेवाल्मीकीयेराज्यकांडेपूर्वार्द्धे श्रीरामकृष्णोपासकयोर्विवादोनामप्रवृत्तीयःसर्गः ॥ ३ ॥ रामदासउवाच ॥ एकंदाराघव शिष्यसभासं
 स्थोजनैर्वृतः ॥ ददर्शद्राक्षावल्लीनामंडपेकाकमुत्तमम् १ उभयोर्नेत्रयोरेकनेत्रभूर्तिसमन्वितम् ॥ अतिदीनंकृशंव्यग्रदृष्टिर्दीर्घस्वरंचलम् २ मुहुर्मुहुश्चपश्यंतमात्मानंशद्वपूर्वकं ॥
 तंहृष्टातत्कृपाविष्टःस्मृत्वाक्रोधंपुराकृतम् ३ उवाचकाकंश्रीरामःसुखमागच्छमेततिकम् ॥ तद्रामवचनंश्रुत्वाद्राक्षावल्याश्चमंडपात् ४ शीघ्रमुड्डीयकाकस्तुरामाग्रेसदसिस्थ
 तः ॥ रामंपश्यन्दीर्घरवंसचकारमुहुर्मुहुः ५ तदातंराघवःप्राहत्कृपाविष्टमानसः ॥ नेत्रंविनावरानन्यान्काकयाचस्वमांप्रति ६ तद्रामवचनंश्रुत्वाकाकःप्राहावनीपतिम् ॥

कृपावलोकनंराममय्यस्तुतवसर्वदा ७ किंवैरितरैर्व्यर्थैरिहैवसुखदायकैः ॥ तत्काकचचनंश्रुत्वारामस्तंवाक्यमब्रवीत् ८ द्वीपांतरेपुयदृत्तंभविष्यंभूतमेवच ॥ वर्तमानंचसक
 लंत्वत्रेवविषयेऽस्तुतव ९ भाविकार्याणिसर्वाणिकाकत्वंवेत्सिमद्वरात् ॥ जनाःपश्यंतुतेगत्याशकुनांश्चनिरंतरम् १० स्थिरत्वेस्थिरकार्याणिगतेत्वय्यतिसत्वरम् ॥ भविष्यति
 हिकार्याणिनराणांशकुनंत्विति ११ पश्यंतुसकलामुम्यांजनाःकार्यंप्रसिद्धये ॥ ग्रामेगृहप्रवेशेतेवामभागेनचैद्धृतिः १२ जममैदक्षिणेभागेयदितेगमनंतदा ॥ लोकानामस्तु
 शकुनंमहामंगलकारकम् १३ प्रेतदशाहर्षिप्राययदिस्पर्शोभवेन्नते ॥ माऽस्तुतर्हिगतिस्तैषाम्प्रेतानांममवाक्यतः १४ अंतकालेमानवस्यवांछितंनैवपूरितम् ॥ प्रेतदशा
 हर्षिण्डस्यास्पर्शज्ज्ञानंतुतन्नाशः १५ प्रेतस्यवशजःकाश्चिद्यत्प्रेतस्यवांछितम् ॥ तत्तेस्पर्शाद्विदित्वातुसयदापूरयिष्यति १६ तदापिण्डंस्पृशस्वत्वंनोचेन्मास्पृशसर्व
 था ॥ अन्यमेकंनरेदधिलिपिमात्रेपुस्तके १७ यत्रकिंचिल्लेखकैश्चविस्मृतंतत्रमद्वरात् ॥ कुर्वतुपदचिन्हंतेसर्वत्रजंगतीतले १८ त्वत्पदंपुस्तकेहृद्वाजनाजानंतुविस्मृ
 तम् ॥ लिखितंपार्श्वभागेपुलेखकैःपुस्तकस्ययत् १९ इतिदत्वावरानरामरतूष्णीमासीत्स्मिताननः ॥ काकोऽपितुष्टःश्रीसमंनत्वोद्गीयगतस्तदा २० एवंनानाचरि
 त्राणिचकारस्फुनंदनः ॥ एकद्वाराधवोरात्रौपारिजाततररीरधः २१ निद्रितोहेमपर्यंकेजानक्याऽस्पृश्ययाविना ॥ एतस्मिन्नंतरेतस्यांरात्रौतेरामरक्षकाः २२ द्वारपा
 श्वाऽपिदास्यश्चदासाद्याःसकलस्तदा ॥ ययुर्वकीर्तनंश्रोतुंकाऽपिरामस्यभक्तिः २३ दृष्ट्वातंसमयंवेमात्कामवाणप्रपीडिताः ॥ पौराणांशतनार्यस्तावच्चालंकारमूषि
 ताः २४ तारुण्यमदसंभ्रांताहेमकुम्भपयोधराः ॥ चंद्राननाःशुकघ्राणाःकमलांघ्रयोमृगीदृशः २५ पीतकौशेयवसनारुक्मनूपुरानिःस्वनाः ॥ परस्परंताःसंमंज्यप्रथमेव
 योसिस्थिताः ॥ ययुःसर्वाःपुष्पकेश्वीराधवरंहासिस्थितम् २६ काचित्तंवीजयामासश्रीरामंव्यजनेनाहि ॥ काचिद्वधाररामार्थंस्वक्रेपुष्पमालिकाम् २७ काचित्तांबूल
 पात्रेचकाचित्कुंभंजलस्यसा ॥ पात्रंनिष्ठीवनस्याऽन्यासावधारविलासिनी २८ दधारचंदनंकाचित्काचिद्व्याघ्रमुतमम् ॥ काचित्पद्मत्रनैवेद्यंकाचिद्रंभाफलादिकम् २९
 एतस्मिन्नंतरेकाचित्पादसंवाहनंशनैः ॥ रामस्यकर्तुमुमुक्तातत्पदंपाणिनाऽस्पृशत् ३० तेनरामःप्रपुद्गोऽप्रात्स्मृत्स्वाऽस्पृश्यांविदेहजाम् ॥ केनमेस्पर्शितःपादश्चकितश्चे
 त्युपाविशत् ३१ तावद्दर्शश्रीरामःशतस्त्रीश्वपुरस्थिताः ॥ पौराणांप्रमदाःसर्वारुक्मालंकारमंडिताः ३२ रामंसमुत्थितंदृष्ट्वाप्रणमुस्तास्तदाभ्रुवि ॥ स्वशिरांसिनिधा
 याऽथतुष्टुर्विवेचोक्तिभिः ३३ ताःसर्वाराधवःप्राहकिमर्थमिहपुष्पके ॥ रात्रौसमागताःसर्वास्तथ्यंम्रांकथ्यतांस्त्रियः ३४ तद्रामवचनंश्रुत्वाविलज्जंत्यःपुरस्त्रियः ॥ अ
 वाह्मुखाःसंस्थितास्तास्तूष्णीमेवसमंततः ३५ तासुकाचित्तदारामंगतलज्जाऽब्रवीद्वचः ॥ सर्वजावंतिप्रभवोयदर्थमागतावयम् ३६ उपेक्षणीयानोरामवयंसर्वाश्चिय
 स्त्वया ॥ इतितासामभिप्रायंज्ञात्वासरघुनन्दनः ३७ अब्रवीन्मधुरंवाक्यंगृणुष्वंप्रमदोत्तमाः ॥ एकपत्नवितंमेऽस्तिमातृतल्याःस्त्रियोमम ३८ इतराःसकलाःसीता
 राहिताश्चेहजन्मनि ॥ गच्छध्वंनिजगेहानिमाध्वमस्तुमयिदृपे ३९ राज्ञंशासतिभोनार्यःक्षमित्तंवोऽपराधितम् ॥ इतिवारामवाग्बाणैःकामवाणप्रपीडिताः ४०

ताडिताश्च विशेषेण निषेधं चिच्छताभुवि ॥ पतितास्तानिरीक्ष्याथ सर्वारामोऽतिविह्वलः ४१ ताडवाचपुनः शीघ्रं सुपुवाक्यैः कृपान्वितः ॥ शृणुध्वं मे वचो नार्यः सकृद्रत्या
मया सह ४२ युष्माकं न भवेत्तुष्टिर्वतमंगोऽपि मे भवेत् ॥ अतः शृणुत मे वाक्यं यागे पूर्वमयार्पिताः ४३ गुरवे रुक्मजाश्चैव सीतायाः शतमूर्तयः ॥ तासां फलेन युष्माभिर्द्वापरे
क्रीडनं चिरम् ४४ करिष्यामि न संदेहः कृष्णरूपेण वै सुखम् ॥ नानावृषाणां युष्माभिर्भवध्वं बालिकास्तदा ४५ मौमासुरश्च युष्माकं सहरिष्यति वै यदा ॥ तदा सर्वाभोच
यामि हत्वा तं जगती सुतम् ४६ करिष्यामि विवाहांश्च युष्माभिर्द्वारिकापुरि ॥ स्त्रीषोडशसहस्राणामूर्ध्वतोऽन्याः शतं त्वहम् ४७ इति रामवचः श्रुत्वा तुष्टास्ताः पुरयोषितः ॥
न त्वारामं ययुः सर्वास्तूष्णीं स्वं स्वं गृहं प्रति ४८ ततस्त्रीस्ताविसर्ज्यासौरामोदासीः समावहयत् ॥ दृष्ट्वा कामपिनो दासीरामोदासांस्तदावहयत् ४९ तेष्वप्येकं न दृष्ट्वा सद्धार
पालान्समाह्वयत् ॥ तानप्यदृष्ट्वा रामस्तुरक्षकांश्च समाह्वयत् ५० तेष्वप्येकं न दृष्ट्वा साराधवश्चातिविस्मितः ॥ विमानाट्टालमारुह्य सौमित्रैश्च समाह्वयत् ५१ उर्मिलाराम
वाक्यं तच्छ्रुत्वा तंचालयत्पतिम् ॥ उर्मिलाचालनाच्छीघ्रं प्रबुद्धोऽभूत्सलक्ष्मणः ५२ रामवाक्यं सोऽपि श्रुत्वा रतिशालावहिर्ययौ ॥ दत्त्वा प्रत्युत्तरं रामं ययौ वेगेन लक्ष्मणः
५३ एतस्मिन्नंतरे रामो रोदनं नगराद्बहिः ॥ शुश्राव स्त्रीकृतं घोरं किमिदं चेति विस्मितः ५४ ततो दृष्ट्वा सौमित्रं सर्ववृत्तं न्यवेदयत् ॥ लक्ष्मणो रामवाक्यं तच्छ्रुत्वा दूताभिर्जा
स्तदा ५५ प्रेष्य दूतान् कीर्तनस्थानावहयामास वेगतः ॥ रामदूतास्तदोचुस्तान् कथं श्रीरामकीर्तनम् ५६ असमाप्तं विहायाऽद्य गंतव्यं स्वामिनं प्रति ॥ तेष्वेव केचिद्बु
स्ते पालनीया तु सेवकैः ५७ प्रभो राज्ञाऽद्य चास्माभिर्नो चेन्नः पातकं स्पृशेत् ॥ केचिद्बुचुरिदं तस्य कीर्तनं मंगलप्रदम् ५८ स्वाम्याज्ञाभंगदोषं प्रकथ्य त्वाक्काप्रम्यताम् ॥
केचिद्बुचुः कीर्तनस्थानं श्रुत्वाऽस्मान्समुखीभवेत् ५९ इति संदिग्धचित्तास्ते न तदाराधयं ययुः ॥ ततो लक्ष्मणदूतास्ते रामवृत्तं न्यवेदयन् ६० ततः किंचित्कोपयुक्तः सौ
मित्रिप्राहराधवः ॥ मत्कीर्तनसमासक्ता न्नाहं दण्डयितुं क्षमः ६१ तथाप्येतन्न योग्यं हि किंचिच्छिक्षां करौम्यहम् ॥ इत्युक्त्वा तां तुरुदती पुनः श्रुत्वा बहिः प्रभुः ६२ विमानं
प्राह गच्छाद्य बहिः पुर्याः स्त्रियं प्रति ॥ तथेति रामवाक्येन ययौ तन्नगराद्बहिः ६३ यत्र साऽतिविलापं स्त्रीकरोति शरशूतटे ॥ तामंजननिभानारीरुदतीं राघवो ब्रवीत् ॥
६४ ॥ ॥ राम उवाच ॥ ॥ किं ते दुःखं वदस्वाऽद्य का त्वरोदिषि वै कथम् ॥ इति रामवचः श्रुत्वा सारामं वाक्यं मब्रवीत् ६५ चिरकालं करोम्यत्रोदनं रघुनन्दन ॥
अद्य श्रुतं त्वयाराम किंचित्पुण्यचयान्मुनेः ६६ निर्मिता विधिना पूर्वं निद्रानाम्नी त्वहं प्रभो ॥ दत्तं ते नमस्त्थानं कुंभकर्णे चिरं सुखम् ६७ यावत्कालं स्थिताराम सत्वयानिह
तोरणे ॥ ततो नष्टनिवासाऽहं गता शीघ्रं विधिं प्रति ६८ तेन त्वामिषिताराम ततः प्राप्ता त्विमां पुरीम् ॥ सीमाचारभयादस्यां न गयान् गतिर्भयम् ६९ अत्रैव संस्थिताराम शोचं
ती शरशूतटे ॥ मे स्थानं वदरामाऽद्य यत्र स्थास्याम्यहं सुखम् ७० तत्तस्यावचनं श्रुत्वा राघवो वाक्यं मब्रवीत् ॥ स्मृत्वा दूतकृतं पूर्वतदाक्रोधेन चोदितः ७१ निद्रेशृणुवचो
मेऽद्य ते स्थानं कीर्तयाम्यहम् ॥ पापात्मानो नराम्भूम्याये शृण्वंति हि कीर्तनम् ७२ पुराणश्रवणं वेदपठनं पूजनं जपम् ॥ तपो ध्यानं च होमादियद्यत्कुर्वति पापिनः ७३ तेषु

त्वंतिष्ठमद्राक्यादीनदैवनेष्वपि ॥ जडेबालेऽथगुर्विण्यामुपवासोत्तराशिते ७४ तथाविथार्थिनिश्रान्तिवातिजागरकामुके ॥ एतेषुतेस्थलंदत्तमेतान्मोहयमद्वरात् ७५ त
 द्रामवचनंश्रुत्वासातुष्टाप्रणनामतम् ॥ ययौरामःस्वनगरींमुखंनिद्राचकारवै ७६ तदारभ्यपुरोक्तेषुवासंनिद्राश्करोत्सुखम् ॥ पापात्मनामतोनिद्राबाधतेपुण्यकर्मसु
 ७७ तदारभ्यसेवेकेषुनरेष्वप्यवनीतले ॥ निद्राग्रस्तेषुपुण्यात्मासहस्रेष्वपिकश्चन ७८ शुश्रावतत्कीर्तनादिचकारपूजनादिकम् ॥ ॥ रामदासउवाच ॥ अथा
 न्यासंप्रवक्ष्यामिकथांसीतायशस्कराम् ७९ कुंभकर्णस्यपुत्रस्यनिकुंभस्यचगुर्विणी ॥ प्रसूत्यर्थंपितुर्गेहंगताद्रीपांतरंप्रिया ८० रावणादिवधेजातेतस्यांजातस्तुपौंड्रकः ॥
 मायापुर्याशतशिराःशतद्वयकरःपुरा ८१ श्रोणानदीतटेचासीद्रावणःक्षीरसागरे ॥ सहायात्पौंड्रकस्तस्योद्वेजयित्वाविभीषणम् ८२ शताननेनवैसार्धलंकाराज्यंचकार
 सः ॥ ततोविभीषणोरामंगत्वासर्वन्यवेदयत् ८३ सीताविभीषणाभ्यांवैरामोलंकांययौद्रुतम् ॥ निहत्यरावणंसीतायुद्धेरामेजितेऽथतम् ८४ विभीषणायतालंकांहत्वातं
 पौंड्रकंददौ ॥ अथैकदासभासंस्थंराघवंसविभीषणः ८५ ययौविषण्णःसचिवैश्चतुर्भिःसमुतःस्त्रिया ॥ नत्वारामंसाश्रुनेत्रश्चोच्छ्वसकंपिताघरः ८६ उवाचसकलंवृत्तंलं
 कायाःप्रस्खलद्विरा ॥ रामराजीवपत्राक्षत्राहिभांशरणागतम् ८७ मूलक्षेकुंभकर्णेनजातःपुत्रःपुरावने ॥ दूतैस्त्यक्तोवृक्षमूलेबालकस्तत्रवर्द्धितः ८८ मक्षिकाभिःस्वव
 मनजलस्याविदुर्भिर्मुहुः ॥ सोऽधुनातरुणःश्रुत्वात्वत्तत्स्वकुलक्षयम् ८९ तपसातोष्यब्रह्माणंतद्वरेणातिगर्वितः ॥ पातालस्थैराक्षसैश्चलंकायांसमुपागतः ९० मयातेन
 तुषण्मासकृतयुद्धमहतम् ॥ आजित्वासपुरीयांतस्तदाहंसचिवैःस्त्रिया ९१ सपुत्रोयुसमार्गेणभूमिजेनपलायितः ॥ शनैर्विवरमार्गेणलंकायायोनोपारि ९२ रात्रौबहि
 र्विनिर्गत्यविवरात्त्वासमागतः ॥ मूलक्षेयस्समुत्पन्नस्तरुमूलेविर्द्धितः ९३ मूलकासुरनाम्नास्तःपरंख्यातिंगतोऽधुना ॥ संगरेतेनमासुक्तमादौत्वांतुविभीषणम् ९४
 हत्वालंकापुरींप्राप्यततो गच्छामिराघवम् ॥ मत्पितानिहतोयेननिहतंसकलंकुलम् ९५ तंरामंसंगरेहत्वाऽनृप्यंगच्छाम्यहंपितुः ॥ आगमिष्यतिसोऽप्रापित्वांयोदुंरधुनं
 दन ९६ इदानीयद्वितंचाधेतत्कुरुष्वरघूतम ॥ तत्तस्यसकलंवृत्तंश्रुत्वारामोऽतिविस्मितः ९७ लक्ष्मणंप्राहवेगेनपार्थिवान्रजगतीतले ॥ स्वस्वराज्यस्थितान्स
 र्वान्दूतैराकारयाऽधुना ९८ तथेतिरामवचनाद्वृत्तानाज्ञापयत्तदा ॥ लक्ष्मणस्तेऽपिवेगेनगत्वादूताःसमागताः ९९ प्रोचुःसभायांश्रीरामंनृपाणांवचनानिते ॥
 केचिन्नृपाःपालयंतितवाज्ञारघुनन्दन १०० केचिन्नपालयंत्याज्ञांतवत्कारणंशृणु ॥ चंपिकायाःसुमत्याश्चस्वयंवरसमुद्रवम् १०१ दुःखंहृदयसंस्थंयत्तदद्यापिग
 तंनहि ॥ यूपकेतुशराघातभिन्नमर्मस्थलाःपुनः १०२ स्मृत्वामदनसुंदर्यादुःखंकांत्युद्ववंनृपाः ॥ आज्ञानंपालयंत्यद्यतवराघवसत्प्रभो १०३ पालितायैस्तवाज्ञातेसुग्री
 वाद्यानृपोत्तमाः ॥ स्वस्वकोटिवलैर्युक्ताःसमायाताःसहस्रशः १०४ तद्वत्तवचनंश्रुत्वारामोराजीवलोचनः ॥ प्राहमद्राणघातांस्तेस्मृदयंतितृपाघमाः १०५ आदौहत्वा
 क्रौमकर्णितान्गच्छामिततस्त्वहम् ॥ इत्युक्त्वासुदिनेरामःसेनयाबंधुभिर्जवात् ६ मूलकासुरघातार्थमादौपुर्यावहिर्ययौ ॥ किंचित्सैन्ययुतंपुर्यांयूपकेतुंन्यवेशयत् १०७

१ नरे वप्यवनीपतोऽतिपाठः ।

कुशाद्याः सप्तबालास्तेरामेण सह निर्ययुः ॥ विमाने सकलं सेनां स्थापयामास राघवः ८ तावन्ते पार्थिवाः सर्वे नानाबाह्वनसंस्थिताः ॥ वेष्टिताः स्वस्वसैन्यैश्च न त्वारामं पुरः स्थिताः ९ तान् रामः स्थापयामास विमाने सैन्यसंयुतान् ॥ अष्टादशपद्ममितैः कपिभिः कपिराज्ययौ १० आरुरोह विमानाग्र्यं कपिभीराघवाज्ञया ॥ ततस्सीतां विनारामः स्वयं स्थित्वा तु पुष्पके ११ पश्यन्नानाविधान् देशान्ययौ लंकां विहाय सा ॥ यात्राकाले यथायानरचनासंतिथा पुनः १२ ततो रामं समायातं श्रुत्वा समूलकासुरः ॥ ययौ लंकां विहाय १३ दशकोटिमितं सेनां विभ्रनकैर्वदपितः ॥ ततस्तेराक्षसाः पाद्भिर्निहन्त्युः प्लवगान् मुहुः १४ वानराराक्षसांश्चापिते निहन्त्युर्दृष्ट्वा भ्रमैः ॥ एवंबभूवत दुर्दंतमुलं दिनसप्तकम् १५ तत्र ये ये मृता युद्धे वानसस्तान्समारुतिः ॥ द्रोणाचलं समानीय जीवयामास पूर्ववत् १६ ततः साराक्षसी सेना चतुर्थीं शावशेषिता ॥ तान्नष्टान् राक्षसेन्द्रः सह द्वाक्रोधयुतस्तदा १७ मंत्रिणश्चोदयामास तथा सेनापतीन् बलैः ॥ तानागतान् राणभुवं रामवीराः सहस्रशः १८ शतघ्नीभिर्हस्तयन्त्रैर्भिदिपालभुशुं डिभिः ॥ परिचैः पाट्टिशैः शूलैः कुतैः खड्गैर्विमर्दयन् १९ तेऽपि तालैस्तमालैश्च हितालैश्च दृष्ट्वा भ्रमैः ॥ शालैः शिलाभिः श्रीरामवीरान् समर्दयन् राणे २० पुनर्युद्धं महत्त्वासीत् तुमुलं रोमहर्षणम् ॥ ततस्तान् मंत्रिणः सर्वास्तथा सेनापतीन् पि २१ रामवीराः क्षणेनैव चक्रुः संयमिनी गतान् ॥ तान् सर्वाग्निहतान् श्रुत्वा क्रोधेन मूलकासुरः २२ स्वयं दिव्यरथे स्थित्वा किंचित्सैन्ययुतो ययौ ॥ तमागतं तृपादद्वाययुयोर्युद्धं सहस्रशः २३ ववर्षुः शरजालैश्च क्रुद्धं दुर्दुभिनिःस्वनान् ॥ तान्सर्वान् राक्षसेन्द्रः सचकार भुवि मूर्च्छितान् २४ तान् मूर्च्छितान् पानदृष्ट्वा योद्धुं तेन पुनर्ययुः ॥ सुमंत्राद्या मंत्रिणश्च राघवस्याज्ञया बलैः २५ तान्सर्वान् मूर्च्छितान् बाणैश्चकार मूलकासुरः ॥ मूर्च्छितान् मंत्रिणो दृष्ट्वा कुशाद्या बालकाययुः २६ ततो बभूव तु मुलं युद्धं तल्लोमहर्षणम् ॥ ततः कुशः स्वबाणौघैर्लंकायां मूलकासुरम् २७ प्रक्षिपद् दृष्ट्वा मध्ये सपापात पुनरुत्थितः ॥ ततोऽभिचारिकं होमं रथशस्त्रार्थमुत्तमम् २८ कर्तुं विवेश सगुहं बध्वाद्वाप्यनेकशः ॥ ततो विभीषणः ग्राहहोमधूमं निरीक्ष्य च २९ राघवं कल्पवृक्षाऽधः संस्थितं बंधुवोष्टितम् ॥ होमं करोत्ययं दुष्टः प्रेषयस्व कपीन् पुनः १३० होमे समाप्तेऽजेयः समविष्यति महासुरः ॥ एतस्मिन् तरे ब्रह्माययौ रामं सुरैर्युतः ३१ नत्वा तं राघवश्चापि पूजयामास सादरम् ॥ तदा हराघवं ब्रह्मावरस्त्वस्मै मयाऽर्पितः ३२ यदा वीरान्नमे मृत्युर्भवति पुरामम ॥ अनेन याचितं रामं तपोतिं जीकृतं मया ३३ अतोऽस्य पुरुषान्मृत्युर्न भविष्यति राघव ॥ स्त्रीहस्तान्मरणं चास्य विद्वित्त्वं रघुनन्दन ३४ अन्यत् किंचित् प्रवक्ष्यामि कारणं मरणेऽस्य हि ॥ एकदा शोकयुक्तेन पुराऽग्नेन द्विजाग्रतः ३५ सीताचंडीनिमित्तेन जातो मेऽद्य कुलक्षयः ॥ इति यन्निधुरं वाक्यमुक्तं तन्मुनिभिः श्रुतम् ३६ तेष्वेकस्तं मुनिः क्रोधाद्दौशापं हि राक्षसम् ॥ याचं डीति त्वयोक्ता साऽद्यैव त्वां मारयिष्यति ३७ तन्मुनेर्वचनं श्रुत्वा तं जघान साराक्षसः ॥ तद्गीत्या मुनयः सर्वे तूष्णीं भूताः स्थिताः पुरा ३८ तस्मात्तन्मुनिवाक्येन ममापि वरदानतः ॥ सीताहस्तामृतिश्चास्य मविष्यति न संशयः ३९ अतः सीतां समानीय तयै न जहिराक्षसम् ॥ इत्युक्त्वा राममामं त्रययौ वेधानि जपदम् १४० रामोऽपि ब्रह्मवचनं श्रुत्वा ग्राहविभीषणम् ॥ मूलकासुरहोमाय न कार्यं विघ्नमद्य हि ४१ सीतायामत्रया तायां विघ्नं

कार्यप्लवंगमैः ॥ इत्युक्त्वा गरुडं प्राहरामः पुष्पकं संस्थितः ४२ अयोध्यां गच्छ शीघ्रं त्वं वायुपुत्रेण मद्विरा ॥ ताम्राननयवैदेहीं स्वपृष्ठे तानिवेश्य च ४३ समंततस्तं दुष्टेभ्यः
 पथिरक्षतुमारुतिः ॥ तथेति रामवचनमुररीकृत्य सादरम् ॥ तावुमौराघवं न त्वाऽयोध्यां शीघ्रं प्रजग्मतुः ४४ ॥ इति श्रीशतकोटिरामचरितांतर्गतश्रीमदानन्दरामायणे
 वाल्मीकीये राज्यकांडे पूर्वार्द्धे शतनारीकरप्रदानं मूलकासुराख्यानं नाम चतुर्थः सर्गः ॥ ४ ॥ ॥ श्रीरामदास उवाच ॥ अथ भूमिसुताऽयोध्यापुर्यासाहृदिसाधवम् ॥
 स्मरंत्यासीत् द्विरहादृक्कुलाज्जापशंक्षणम् १ प्रासादे सा कदा तस्थौ कदा प्रासादमूर्धनि ॥ कदा द्राक्षामंडपाधः कदा संन्यस्तभूषणा २ वारस्त्रीणां कदा नृत्यंददर्शनकात्म
 जा ॥ कदा जयार्थं रामस्य कार्तवीर्यं प्रपूजयत् ३ कदाऽकरोच्चतुलसीशिवाश्वत्थानप्रदक्षिणाः ॥ मन्युसूक्तानि विप्रैश्च पाठयामास जानकी ४ गोमयेनां जनेयं सा कुड्या कृत्वा
 चर्यं जानकी ॥ अकरोत्प्रत्यहं पुच्छवृद्धिं स्वांगुलिमात्रतः ५ शतरुद्रीयसूक्तस्य जयार्थं राघवस्य सा ॥ पाठानकारयद्विप्रैस्तथा दुर्गां प्रपूजयत् ६ गणेशं मारुतिं शंभुं सदैता
 नृजलवर्तिनः ॥ चकार वध्वादाराणि गवाक्षैः सेचयज्जलम् ७ कार्तवीर्यस्य यंत्राणि स्थापयामास जानकी ॥ मंचके राघवं द्रस्य पूजयामास सर्वदा ८ कदा सखीमध्यगासा
 त्यक्तालंकारमण्डना ॥ जलयंत्रांतिके निद्रानापतद्विरहाग्निना ९ कदा निरीक्ष्य प्रासादे का कमाह विदेहजा ॥ यदि शीघ्रं राघवस्य दर्शनं मे भविष्यति १० तर्हि त्वं गच्छ वेगेन नो
 चेदत्र स्थिरो भव ॥ तत्सीता वचनं श्रुत्वा का कस्तूरीयवैमतः ११ तेन किंचित्समाश्वस्ता पवनं प्राह जानकी ॥ स्पृष्ट्वा त्वं राघवांगानि मां स्पर्शं कर्तुं मर्हसि १२ कदा चंद्रं निशि
 प्राह त्वं स्पृष्ट्वा शीतलैः करैः ॥ श्रीरामं मां स्पृशस्वाऽद्य स्वकरैः सुखकारकैः १३ शुक्लपक्षे द्वितीयायां सीताऽलंकारमण्डिता ॥ स्नात्वा प्रासादशिखरात्सखीभिः परिवेष्टिता १४
 अपश्यच्छशिनं हर्षादेनं रामोऽद्य पश्यति ॥ अंतरेणाऽद्य रामस्य संयोगो मां भवेदिति १५ रामे गते कदा सीता हरिद्राक्ज्जलादिकैः ॥ नात्मानं भूषयामास ह्यत्रिपत्न्यापितं विना
 १६ चंदनपुष्पमालाश्च पुष्पशय्यां विदेहजा ॥ नांगीचकार श्रीरामविरहानलपीडिता १७ शकुनानसाददर्शय श्रीरामदर्शनेच्छया ॥ तुष्टाऽभूच्छकुनैः श्रुत्वा शीघ्रं रामसमा
 गमः १८ भवेदिति सखीयुक्ता ददौ सर्वांस्तु शर्कराः ॥ कदा परस्मिन् सीतानययौ राघवं विना १९ नैका तस्थौ काऽपि सीता स्वाभ्यंगोद्वर्तनं न जहौ ॥ नमिष्टा व्रनतां ब्रूलं नगी
 तं केशवधनम् २० अंगीचकार श्रीरामविरहानलदीपिता ॥ संभाषणं सानाऽन्येन पुरुषेणाऽकरोत्कदा २१ नाऽकरोत्सस्मितं वक्रं नोर्ध्वास्यान्यंददर्शसा ॥ अन्याक्षि गोच
 रानाम्बुन्नसंतुष्टा भवत्कदा २२ पर्यकेशं यनं सीतानाकरोद्राघवं विना ॥ मुकुरे न ददर्शेत्यं मुखं विरहपांडुरम् २३ न दधौ वसनं चित्रं न चित्रां कंचुर्कादधौ ॥ न तस्थौ द्वारदेशे
 सा देहल्यंगणभूमिषु २४ नययौ शरयुं स्नातुं ययौ नोपवनं वनम् ॥ आरामं नययौ सीतान तथा पुष्पवाटिकाम् २५ न चकार स्वतोदूरं मांगल्यानि विदेहजा ॥ वस्तूनि
 द्विजपत्नीस्तैस्तोषयामास जानकी २६ नियमानकरोन्नानादेवीनां च पृथक्पृथक् ॥ नियमैश्च व्रतैस्तस्थौ स्वयं नित्यं विदेहजा २७ वटकानां महामाला मर्पयामि हनूम
 ते ॥ मोदकानं गणराजाय दास्यामि पूरणान्विताम् २८ सिद्धान्नेनाऽपि नैवेद्यं ते दास्यामि गणाधिप ॥ दुर्गेत्वा बलिदानं च करिष्यामि प्रसीद मे २९ चण्डिकेत्वां प्रदास्या

१ व्याकुलाश्रुकलासिणी इति पाठः ।

मिरक्तं जिह्वोद्वंत्वहम् ॥ सुध्वं माषसंयुक्तं बलिदीपसमन्वितम् ३० शीघ्रं रामोजयं प्राप्य शिशुभिर्यातु वै पुरीम् ॥ मंदवारे करिष्यामि पंचचोपोषणान्यहम् ३१ नोपभो
क्ष्यामि मधुरं नोपभोक्ष्याम्यहं घृतम् ॥ मासमेकं करिष्यामि व्रतान्येवं सविस्तरात् ३२ कृष्णपक्षे तृतीयायांचतुर्थ्या वामहेश्वरि ॥ किंचित् किंचिन्मासि मासितिलवृद्धि विधाय
च ३३ गुडेनाहं तिलान्भोक्ष्येयावच्छीरामदर्शनम् ॥ भविष्यति कुशाद्यैश्च लक्ष्मणाद्यैश्च बंधुभिः ३४ सत्वरं नवरात्रं च सखीभिश्च करोम्यहम् ॥ एकस्मिन्नेव दिवसे नव
भिः प्रभुदर्शने ३५ रविवारे करिष्यामि रवेऽहं पूजनं तव ॥ इत्थं दिने दिने सीतानियमानकरोत्तदा ३६ ब्राह्मणैरर्घ्यदानं च कारयामास जानकी ॥ न सा सुष्वापरात्रौ तु दिवा वा
वर्षाणिनी ३७ एवं दिने दिने सीता श्रीरामविरहातुरा ॥ न शमापकापि देशे श्रीरामार्पितमानसा ३८ एवं तालां मलाद्याश्च चंपिकाश्चाऽपि वैस्त्रियः ॥ स्वस्वस्वामिवियो
गाग्निज्वलिता व्याकुलाः क्षणम् ३९ न सुखं कापि वै प्रापुः स्वकां तार्पितमानसाः ॥ सर्वास्ता लुलुठुर्नायों मणिभू मौमृगादिशः ४० काचिन्नर्तयति क्रीडामयूरं न मुदा तदा ॥
शुकं न पाठयत्यन्यापंजरस्थं कुतूहलात् ४१ लालयेन्न कुलं नान्यानालापयति सारिकम् ॥ अपरास्तीव संतप्तानैव खेलतिसारसैः ४२ मेजिरेन विलासंतारेभिरेनैव मंदि
रे ॥ सखीभिर्बुचिरेनाऽलं वीणावाद्यं न शुश्रुबुः ४३ कल्पद्रुमप्रसूतं यद्रसवत्तत्सुषोपमम् ॥ मंदारकुसुमामोदनं पपुर्मधुरं मधु ४४ योगिन्यद्वताः सुग्धानासाग्रन्यस्त
लोचनाः ॥ अलक्ष्यध्यानसंधानाः स्वनाथार्पितमानसाः ४५ चंद्रकांतमणिच्छन्नेन वद्वारिकणद्रवे ॥ क्षणं वातायने स्थित्वा जलयंत्रे क्षणं क्वचित् ४६ रचयंति क्षणं शय्यां
दीर्घिकां भोजिनीदलैः ॥ वीज्यमानाः सखीभिस्ताः शीतलैः कदलीदलैः ४७ इत्थं युगसमारात्रिदिनं तामे निरेसदा ॥ कथंचिद्धारणां कृत्वा विव्दलाः सज्वराः स्थिताः ४८
एतस्मिन् तरे सीतानियमैश्च व्रतादिभिः ॥ सभ्यानीता वांजने यगरुढा वीयतुः पुरीम् ४९ प्रस्फुरच्च मुजो वामः सीतायानयनं तथा ॥ सुचिन्हं मन्यमाना सा किंचितुष्टाऽभ
वत्तदा ५० अथ तौ कंपनोद्भूतमरुढौ सदसि स्थितम् ॥ अयोध्यायां यूपकेतुं वृत्तं कथयतो जवात् ५१ तच्छ्रुत्वा यूपकेतुः सवृत्तं सीतान्यवेदयत् ॥ सा तु तृष्टमनाः सीता तस्मि
न्नेव दिने शुभे ५२ रामवाक्यादारुरोहगरुढं वेगवत्तरम् ॥ अग्निहोत्रं पुरस्कृत्य ऋत्विग्भिश्च पुरोषसा ५३ पतिं विनाऽग्निना नारी सीमा मुह्यन् व्रजेत् ॥ सदोषोऽत्र न
विज्ञेयः सीतोद्योगे विहाय सा ५४ भये प्राप्ते प्रदासोऽपि स्त्रीणां मुक्तोऽग्निभिः सह ॥ पतिनाराहितानां च न दोषः कथ्यतेऽत्र हि ५५ भूमिगैर्ब्राह्मणाद्यैश्च न देवचरितं चरेत् ॥
ततः सरक्षयामास वारुतिस्तां समंततः ५६ पश्यंती विविधान् देशान् सीतालंकां ययौ मुदा ॥ ददर्श कल्पवृक्षाधः पुष्पकस्थं रघूत्तमम् ५७ न नाम शिरसा भक्त्या साऽवरुह्य
खगाधिपात् ॥ तां दृष्ट्वा राघवः प्राह सीते तेऽद्य सुखं कथम् ५८ विवर्णमंगयष्टिस्ते कृशाऽद्य परिलक्ष्यते ॥ तद्रामवचनं श्रुत्वा जानकी सस्मितानना ५९ विलज्जंती वि
नोदेन राघवं प्राह सादरम् ॥ स्वामिंस्त्वद्विरहादेतत्सर्वं त्वं विद्विराघव ६० न निद्रामिन जागर्भिना श्रामिन पिबाम्यहम् ॥ ध्यायाम्यहं केवलं त्वां योगिनी विवियोगिनी ६१ निद्राद
रिद्रनयना स्वप्नेऽपि न तवाननम् ॥ आनंदि सर्वथा यन्मे मंदभाग्या विलोक्ये ६२ त्वदानं न प्रतिनिधिर्विधुर्विधुरयामया ॥ उदितोऽपि न चालोकितापं वैत्यकु कामया ६३

१ प्रस्फुरद्भूजो वाम इति पाठः । २ मस्नायीति पाठः ।

त्वदालापसमालापकलयनकिलकाकली ॥ कोकिलोऽपिमयाकर्णिनालकाकीर्णकर्णया ६४ त्वदंगसंगमधुरोधवधूपितयामया ॥ नानिलोऽपिमयालिंगिकचिद्विश्रांतयाभृशम्
 ६५ नानायमाश्रनियमाजयार्थतवराधव ॥ कुर्वत्यामभनेवाऽभूत्सुखं त्वद्विरहाग्निना ६६ ततोविहस्यश्रीरामस्तामालिङ्ग्यपुनःपुनः ॥ कराभ्यां तत्स्तनौ स्पृष्ट्वा पौर्वि
 वावरासृतम् ६७ अथापरदिनेरामः स्नात्वा स्नातां विदेहजाम् ॥ अस्त्रविद्यां शस्त्रविद्यामस्त्राह्वानविसर्जने ६८ शिक्षयामास सकलां धनुर्विद्यां सविस्तराम् ॥ रामाज्ञया ल
 क्ष्मणोऽपि स्थसिद्धं चकार सः ६९ दारुकः सारथिर्यस्मिन् शस्त्राण्यस्त्राण्यनेकशः ॥ गदापद्मं तु यत्राऽस्तियत्राऽस्ति गरुडो ध्वजे ७० यस्मिन् शैव्यश्च सुग्रीवस्तथा चैव वला
 हकः ॥ मेघपुष्पश्च चत्वारो वायुगास्तुरगोत्तमाः ७१ यत्र च्छत्रं वरं दिव्यं हेमदण्डं विराजते ॥ यस्मिन् शुक्रे चामरे द्वेयस्मिन् कीलादिरुक्मजम् ७२ तं रथं राघवो दृष्ट्वा जान
 कीं वाक्यमब्रवीत् ॥ सीते स्थित्वा स्यंदनेऽस्मिन् जहित्वं मूलकासुरम् ७३ तथेति रामवाक्यात्स्वच्छायां सीताप्रचोदयत् ॥ तामसीसाऽपितं नत्वा परिक्रम्य पुनःपुनः ७४ आ
 रुरो ह्रथं वेगात् घोराघर्घरनिःस्वना ॥ एतस्मिन् तरे रामप्रेरिता वानरोत्तमाः ७५ लंकां त्वा पूर्ववच्च हवनात्तं प्रचालयन् ॥ ततस्ते वानरास्सर्वे ययुः श्रीराघवं पुनः ७६ ययौ
 स्थित्वा रथे यो दुःक्रोधेन मूलकासुरः ॥ मार्गे भुवि पपाताऽस्य मुकुटः स्वलितो भुवि ७७ अनिर्वर्त्या सुरोर्गर्वाद्यौ रणभुवं जवात् ॥ सीताच्छायाऽपि सैन्येन ययौ सालक्ष्मणादि
 मिः ७८ ॥ ॥ इति श्रीशतकोटिरामचरितां तर्गत श्रीमदानन्दनरामायणे वाल्मीकीये राज्यकांडे पूर्वार्धे सीताविरहो नाम पंचमः सर्गः ॥ ५ ॥ ॥ श्रीरामदास
 उवाच ॥ अथ छायाटण्डल्यशार्ङ्गं तच्च महद्भुजः ॥ ययौ रणभुवं वेगात्तां ददर्शाऽसुरोऽपि सः १ करालदंष्ट्रानयनां विद्युत्पिङ्गशिरोरुहाम् ॥ तालजंघां शूर्पपादां दारिद्र्यां धनप्र
 भाम् २ लोमशां प्रललज्जिह्वां विदीर्णां स्यामहाच्छिराम् ॥ तां दृष्ट्वा कौमकर्णिः समीतः प्राह स्वलद्विरा ३ कात्वं समागतास्यत्र किमर्थं यो दुमिच्छसि ॥ मम सर्ववदस्वत्वं मद
 ग्रेमास्थिरामव ४ यदि जीवितुमिच्छास्ति न मे स्त्रीष्वस्ति पौरुषम् ॥ अथ सारामसीताभ्यां विमानान्मुहुरीक्षिता ५ तमुवाच तदा छायागिरानर्दयती गिरिन् ॥ मूलकासुर
 तां सीतां चंडां मां विद्विचंडिकाम् ६ यन्निमितात्कुलं नष्टं तवलंकाप्रघर्षिता ॥ मत्पक्षपातिनं विप्रं पूर्व्वं हतवानसि ७ तस्यानृप्यंगमिष्यामि त्वां हत्वा चरणजिरे ॥ इत्यु
 क्त्वा चापमानम्यपंचबाणैर्जघान तम् ८ ततः सोऽपि धनुर्धृत्वा छायां बाणान्मुमोच ह ॥ तदुद्धर्षार्थं वाद्यास्तेर्जाविता ये हनूमता ९ ददृशुर्वा नराः सर्वे पुष्पकाद्यालसंस्थिताः ॥
 सीतयारधुवीरस्तुकल्पवृक्षतलोस्थितः १० रुक्ममाणिक्यपर्यंकदासीभिः परिवीजितः ॥ उपवर्हणपृष्ठः स घृताघोकोपवर्हणः ११ युद्धं दर्शयत् छाया मूलकासुरयोर्महत ॥
 मूलकासुरसंत्यक्तान् बाणांश्छाया समागतान् १२ छित्त्वा स्वबाणजालैस्तान् पुनर्बाणान्मुमोच सा ॥ चतुर्भिस्तुरगान् हत्वा मुकुटं कवचं धनुः १३ मात्रिभेदात्रिभिर्बाणैस्त
 दापन्नामहासुरः ॥ गत्वाऽन्यं रथमारुह्य छायां यो दुःपुनर्ययौ १४ ततश्छायां मुमोचाऽसौ वन्द्यस्त्रं मूलकासुरः ॥ छाया मुमोच मेघास्त्रं तद्वन्द्यस्त्रं न्यवर्तयत् १५ पर्वतास्त्रं कौ
 मकर्णिस्ततश्छायां मुमोच सः ॥ न्यवारयत् छाया सापवनास्त्रेण पार्वतम् १६ पुनर्मुमोच वेगेन स पार्श्वं मूलकासुरः ॥ गारुडास्त्रेण तच्छाया चकार विफलक्षणात् १७ एवं
 तत्तुमुलं युद्धं भूवदिनसप्तकम् ॥ तदा छाया महारौद्रा चंडिकास्त्रेण तरिषुम् १८ हंतुकामा महास्त्रं तन्मुमोच मूलकासुरम् ॥ तदा च चालजगती मर्यादामन्वयस्तदा १९

लंघयामासूरजसाव्यासाश्वासंस्तदादिशः ॥ चंडिकासंतुचिच्छेदमूलकासुरसच्छिरः २० पपातकायोलंकायाराजद्वारिमहाच्छिरः ॥ हाहाकारोमहानासीलंकायारक्ष
 सांतदा २१ निनेदुर्देववाद्यानिदेवाश्चाकाशसंस्थिताः ॥ ववर्षुःकुसुमैश्छायांरामंसीतामुदुर्मुहुः २२ ततोनिर्वृत्यसाछायाययौसीतांतिकंपुनः ॥ नत्वारामंचसीतांचसी
 तादेहेलययौ २३ तदानिनेदुर्वाद्यानिनचतुश्चाप्सरोगणाः ॥ तुष्टुर्दुर्मागधाद्याश्चजगुर्गीतंनटादयः २४ ततःसुरगणैःसर्वैर्वेधाःश्रीराघवंययौ ॥ नत्वारामंचसीतांचतुष्टा
 वजानकीमुदा २५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ जनकजात्मजेराघवप्रियेकनकभासुरेमत्तपालके ॥ दशरथात्मजप्राणवल्लभेतवपदांबुजालिःशिरोस्तुमे २६ मूलकासुरप्राणघा
 तकेरामरक्षितेरामसेविते ॥ राममोहिनिस्स्यंदनस्थितेत्वत्पदांबुजालिःशिरोस्तुमे २७ राममंचकाधिष्ठितेरमेरामवीजितेरामलालिते ॥ रामसंस्तुतेरामरंजितेत्वत्पदांबु
 जालिःशिरोस्तुमे २८ लोकपावनिश्रीरजेवरेभूमिकन्यकेलोकपालिके ॥ पद्मलोचनेलात्मजेपरेत्वत्पदांबुजालिःशिरोस्तुमे २९ कंजलोचनेनागगामिनिस्वीयसत्सुखे
 रम्यरूपिणि ॥ रुक्मभूषितेभौक्तिकांकितेत्वत्पदांबुजालिःशिरोस्तुमे ३० जलरुहाननेचित्रवासिनिवसिसर्वदास्वीयसेवकान् ॥ मुनिरिपूनसदादुःखदायकेत्वत्पदांबु
 जालिःशिरोस्तुमे ३१ त्वन्मुखेक्षणाद्रक्षसांपतिःप्रापसंक्षयंरामसत्प्रिये ॥ त्वहृगीक्षणाहज्जितामृगीत्वत्पदांबुजालिःशिरोस्तुमे ३२ कुशलवांविकेजलरुहाननेजलरुहे
 क्षणेपापदाहके ॥ मधुरसुस्वनेनूपुरस्वनेत्वत्पदांबुजालिःशिरोस्तुमे ३३ घ्राणमुत्तमंतेस्मिताननेतेऽधरःशुभोर्विवसन्निभः ॥ अद्यैवत्वयामूलकासुरोमारितोरणेतारि
 तावयम् ३४ ॥ ॥ श्रीरामदासउवाच ॥ ब्रह्मणेरितंनैवकमुत्तमंभास्करोदयेपठतियःपुमान् ॥ सर्ववांछितंलभतिसोऽत्रनाप्राप्नुयात्सुखंरामसन्निधिम् ३५ इतिस्तु
 त्वामरैर्ब्रह्मावस्त्रालंकारमण्डनैः ॥ सीतारामंचसंपूज्यराघवेणाऽपिपूजितः ३६ प्रययौरामयामंत्र्यसत्यलोकंमनोरमम् ॥ ततोविभीषणःप्राहलंकायानत्वयापुरा ३७
 समागतमिदानींत्वमांकुतार्थकुरुप्रभो ॥ तथेतिप्रतिनंद्याऽथतद्वाक्यंरघुनन्दनः ३८ विमानेनययौलंकांमध्येभिन्नगृहंप्रति ॥ ततोविभीषणंराज्येलंकायांत्वभिषेचयत् ॥
 ३९ तदामहोत्सवश्चासीलंकायांपरमाहुतः ॥ ततोविभीषणोरागंसीतांतांलक्ष्मणादिकान् ४० वस्त्रैरामरणैरनैःपूजयामाससादरम् ॥ अर्पयामाससर्वस्वंस्वीयंरामाय
 राक्षसः ४१ तदाकपिलवाराहमूर्तिरावणपूजिताम् ॥ रामस्तारोचयामाससोऽपिरामायतांददौ ४२ मनसाकपिलेनैवपुरामूर्तिर्विनिर्मिता ॥ चिरकालंतमाराध्यल
 व्यामघवतातुया ४३ तंजित्वारावणेनैवसमानीतानिजांपुरीम् ॥ यांसदापूजयामासलंकायारावणश्चिरम् ४४ विभीषणेनसादत्ताराघवायदृषण्मयी ॥ तांमूर्तिंस्थापयामा
 सविमानेरघुनन्दनः ४५ ततःसीताऽथरामेणदेवैर्बालकैर्मुदा ॥ अशोकवनिकांगत्वांशिशिपावृक्षमुत्तमम् ४६ दर्शयामासरामाययत्रपूर्वस्थितास्वयम् ॥ ततोवामकरे
 णैवरायस्यदिकनिष्ठिकाम् ४७ घृत्वादक्षिणहस्तस्यसीतावभ्रायतद्वनम् ॥ स्नानासनादिकंपूर्वयत्रयत्रकृतंनने ४८ रामंनीत्वातत्रतत्रदर्शयामासजानकी ॥ ततस्तांत्रि
 जटांसीतावस्त्रैरामरणादिभिः ४९ कृत्वाऽतितुष्टारामाग्रेसरमांवाक्यमब्रवीत् ॥ अनयारक्षितापूर्वराक्षसीग्रहभीतितः ५० मनुल्यामाननीयेयंसर्वदासरमेत्वया ॥ इत्युक्त्वा

119

३६

सरमाहस्तेत्रिजटाकरमर्पयत् ५१ ततोवासस्थलंसीताययौरामेणसाशनैः ॥ एवंनिकुंभिलादीनिद्वानानास्थलानिहि ५२ पुष्पकस्थेययौरामोविभीषणसमन्वितः ॥
 विभीषणस्यसचिवलंकायांसंन्यवेशयत् ५३ ततोरामोविमानेनययौशीघ्रंविहायसा ॥ विभीषणस्यरक्षार्थतस्यैवानुमतेनच ५४ रामःकरेधनुर्धृत्वालंकायाःपरितस्तदा ॥
 प्रदक्षिणोपमंवेगाद्भ्रामयामाससादरं ५५ ततोविभीषणंप्राहवचनंरघुनंदनः ॥ राक्षसेंद्रमयाचापंरक्षार्थंभ्रामितंतव ५६ मञ्चापरेखाप्यन्येषांदुःखोतीर्याभविष्यति ॥ अ
 मुंवाणंमयादत्तंत्वंगृहाणविभीषण ५७ ममनाम्नांकितंतीक्ष्णतवप्राणस्यरक्षकम् ॥ चापरेखाबाणहस्तंनेयंत्वांघर्षयिष्यति ५८ मद्बाणहस्तंत्वांकश्चित्ररिपुर्धर्षयिष्यति ॥
 इत्युक्त्वातंदौवाणंविभीषणकरेप्रभुः ५९ प्रेणनाममुदारामंवाणहस्तोविभीषणः ॥ ततोरामोविमानेनपश्यन्देशानमनोरमान् ६० पूजितोदानमानैश्चतृपैःस्वनगरी
 ययौ ॥ तदानिनेदुर्वाद्यानिनष्टुश्चाप्सरोगणाः ६१ प्रत्युज्जगामश्रीरामंयूपकेतुःसनागरः ॥ प्रासादशिखराकूटाःपौरनार्यःसहस्रशः ६२ सीतारामंनिरीक्ष्याऽथववर्षुः
 पुष्पवृष्टिभिः ॥ ततोविवेशश्रीरामःसमायांपार्थिवैःसह ६३ विवेशस्वीयगेहंसाजानकीतुष्टमानसा ॥ गेहेकपिलवाराहमूर्तिरामोन्यवेशयत् ६४ एकदाराघवस्तुष्टःशत्रु
 घ्रायहितांदौ ॥ सीताऽपिसापुरायान्यान्यमांश्चनियमादिकान् ६५ संकल्पयामाससर्वास्तांश्चकारयथाविधि ॥ उद्यापनान्यनेकानिसर्वेषांसाञ्जरोन्मुदा ६६ एकदामु
 नयःसर्वेयमुनातीरवासिनः ॥ आजग्मुराघवंद्रुंभयाल्लवणरक्षसः ६७ कृत्वाऽप्येतुमुनिश्रेष्ठंभार्गवंच्यवनंद्रिजाः ॥ असंख्याताःसशिष्यास्तेरामादभयकांक्षिणः ६८ तान्पू
 जयित्वापरयामत्त्यारघुकुलोद्बहः ॥ उवाचमधुरंवाक्यंहर्षयन्मुनिमंडलम् ६९ करवाणिमुनिश्रेष्ठाःकिमागमनकारणम् ॥ धन्योऽस्मिद्यदियूयमांघ्रीत्याद्रुमिहागताः
 ७० सुदुष्करंवायत्कार्यंभवतांतत्करोम्यहम् ॥ आज्ञापयंतुमांष्टृत्यं ब्राह्मणादेवतंहिमे ७१ तच्छ्रुत्वासहसाहृष्टश्च्यवनोवाक्यमब्रवीत् ॥ मधुनामामहादैत्यःपुसरामकृत्येयु
 गे ७२ आसीदतीवधर्मात्मादेवब्राह्मणपूजकः ॥ तस्यतुष्टोमहादेवोददौशूलमनुत्तमम् ७३ तंप्राहानेनयंहंसिसतुभस्मीभविष्यति ॥ रावणस्यानुजातस्यभार्याकुंभीनसी
 स्मृता ७४ तस्यांतुलवणोनामराक्षसोभीमविक्रमः ॥ आसीदुरात्मादुर्ध्वोदेवब्राह्मणहिंसकः ७५ मधुःसतवहस्तेनमृतःपूर्वयतस्तदा ॥ मधुसूदननामाऽमृन्मधुघाता
 द्रघूतम् ७६ पीडितालवणेनाऽद्यवयंत्वांशरणंगताः ॥ तच्छ्रुत्वा राघवोप्याहमाभीर्वोमुनिपुंगवाः ७७ लवणंनाशयिष्यामिगच्छंतुविगतज्वराः ॥ इत्युक्त्वाप्राहरामोऽपि
 शत्रुघ्नंसदसिस्थितम् ७८ अद्यत्वामभिषेक्ष्यामिमथुरारज्यकारणात् ॥ तद्रामवचनंश्रुत्वाशत्रुघ्नोवाक्यमब्रवीत् ७९ नांगीकरोम्यहंराज्यंत्वंमांनिजपदात्प्रभो ॥ नदूरं
 कुरुराजेंद्रप्रार्थयामीतितेमुहुः ८० ततस्यवचनंश्रुत्वाशत्रुघ्नस्यरघूतमः ॥ तथैवभरतंप्राहनसोप्यंगीचकारतत् ८१ ततोरामःसुबाहुंचयूपकेतुंद्रिजैर्नृपैः ॥ अभिषिच्या
 ञ्ब्रवीद्वाक्यंशत्रुघ्नंपुरतःस्थितम् ८२ दत्वातस्मैशरंदिव्यंनिजनामांकितंशुभम् ॥ अनेनैवहिवाणेनलवणंलोककंटकम् ८३ हनिष्यसिक्षणादेववृत्रं देवपतिर्यथा ॥ सतुसं
 पूज्यतंशूलगेहेमच्छतिकाननम् ८४ भक्षणार्थं हि जंतूनांघातं कर्तुं समुद्यतः ॥ सतुनायातिसदनंयावद्वनचरोभवेत् ८५ तावदेवपुरद्वारितिष्ठत्वंघृतकार्मुकः ॥ योत्स्यतेस

१ वरेणेतिपाठः । २ प्रेणनामराममुदारामवाणमितिपाठः । ३ दक्षिणात्यैवेतिपाठः ।

त्वयाकुदस्तदावाणेनताडय ८६ अनेनैकेनवाणेनक्षणादिवमरिष्याति ॥ तंहत्वालवणंकूरंतद्वनेमधुसंज्ञिते ८७ निर्मायमथुरानाग्रीनगरीयमुनातटे ॥ तस्यांस्थाप्यसु
 बाहुं वैपत्नीभ्यांवालकैः सह ८८ यूपकेतुंचविदिशानगरेशुसूदन ॥ संस्थाप्यदयिताभ्यांचसैन्येनवालकैः सह ८९ ततोममांतिकंयाद्विशीघ्रंशुनिषूदन ॥ अश्वानांपं
 चसाहस्रंरथानांचतदर्धकम् ९० गजानांपदशतान्येवपत्नीनामधुतत्रयम् ॥ आगमिष्यंतित्वत्पश्चादग्रेसाधयराक्षसम् ९१ आगतेत्वयिपश्चाद्विचृपान्रजेतुंपुनस्त्वहम् ॥
 गंतुमिच्छामितस्मात्त्वंशीघ्रमागच्छमाप्रति ९२ इत्युक्त्वाभूर्ध्ववघ्रायशुभ्रंरघुनन्दनः ॥ प्रेषयामासतैर्विप्रैराशीर्भिरभिनंदितः ९३ शत्रुघ्नोऽपिनमस्कृत्यरामंमधुवनंय
 यौ ॥ निनायपूजनार्थंतांमूर्तिसोप्यात्मनःप्रियां ९४ अग्रेसंप्रेष्यशुभ्रंततःश्रीरघुनन्दनः ॥ सुबाहुयूपकेतुतौस्वस्वस्त्रीभ्यांचवालकैः ९५ प्रेषयामाससैन्यैश्चदासी
 दासैश्चगोघनैः ॥ शत्रुघ्नोपितथाचक्रेयथारामेणशिक्षितः ९६ हत्वातंलवणंवेगान्मथुरामकरोत्पुरीम् ॥ स्फीतान्रजनपदांश्चक्रेमाथुरानन्दानमानतः ९७ मथुरायांसुबाहुं
 तंस्थाप्यस्त्रीभ्यांसुतादिभिः ॥ स्त्रीभ्यांपुत्रैर्यूपकेतुंविदिशानगरेतथा ९८ संस्थाप्यसैन्यैःशत्रुघ्नोमथुरायांकियादिनम् ॥ स्थित्वासुबाहवेमूर्तिकदातुष्टोददौसुखम् ९९
 अद्यापिमथुरायांतांमूर्तिस्तत्रैववर्तते ॥ शत्रुघ्नोऽपिततःसैन्यैःशीघ्रंरामांतिकंययौ १०० सर्ववृत्तराघवायकथयामाससादरम् ॥ अथैकदासभरतःकैकेयीनन्दनोमहान् १
 युधाजितामातुलेनह्वाहूतोमात्ससैनिकः ॥ रामाज्ञायगतस्तत्रहत्वागंधर्वनायकान् २ तिस्रःकोटीःपुरेद्वेतुनिवेश्यरघुनन्दनः ॥ पुष्करंपुष्करावत्यांपूर्वमेवाभिषेचितम् ३
 अयोध्यायांराघवेणस्थापयामाससेनयां ॥ स्त्रीभ्यांपुत्रैर्दासदासीजनाद्यैःपरिवेष्टितम् ४ ततोमुहूर्तेभरतस्तक्षंतक्षशिलाव्दये ॥ नगरेस्थापयामासराघवेणाभिषेचितम्
 ५ अयोध्यायांपूर्वमेवमहामंगलपूर्वकम् ॥ स्त्रीभ्यांपुत्रादिभिस्तक्षस्तस्थौतक्षशिलाव्दये ६ पुनरागत्यभरतोरामसेवापरोऽभवत् ॥ ततःप्रीतोरघुश्रेष्ठोलक्ष्मणंवाक्यमब्र
 वीत् ७ उमौकुमारौसौमित्रेणहीत्वापश्चिमादिशम् ॥ गत्वामल्लान्विनिर्जित्यदुष्टान्सर्वापकारिणः ८ द्वावंगदचित्रकेतून्महासत्त्वपराक्रमौ ॥ मयाभिषेचितौवीरौस्त्रीभ्यांपु
 त्रवलैर्युतौ ९ द्वयोर्द्वेनगरेकृत्वागजाम्बधनरत्नके ॥ स्थापयित्वातयोःपुत्रौशीघ्रमागच्छमापुनः ११० रामाज्ञांसपुरस्कृत्यगजाम्बधनवाहनः ॥ गत्वाहत्वारिपून्सर्वान्रग
 जाम्बधननामकम् ११ धनरत्नोचित्रकेतुंस्थापयामासदेहजौ ॥ स्वस्वस्त्रीभ्यांवालकैश्चदासीदासैर्बलान्वितौ १२ सौमित्रिःपुनरागत्यरामसेवापरोऽभवत् ॥ अथरामःसमा
 हूयगणकान्परिपूज्यच १३ अवर्नीजेतुमुद्युक्तोमुहूर्ततानपृच्छत् ॥ ततस्तैर्गणकैर्दत्तोमुहूर्तःपरमःशुभः १४ तंश्रुत्वातान्पुनःपूज्यसर्वान्ररामोविसर्जयत् ॥ ततोरामोऽब्र
 वीद्वाक्यंलक्ष्मणंपुरतःस्थितम् १५ अवनिस्थावृपान्रजेतुंसोऽहंगच्छामिपार्थिवैः ॥ विमानेनैवगच्छामिसेनांचोदयसत्वरम् १६ नानाशस्त्राणियंत्राणिवाहनानिसमंततः॥
 स्थापयस्वविमानेऽद्यशतध्वजःशतशोकराः १७ धनधान्यदृणादीनांसंग्रहंकुरुपुष्पके ॥ पुरींगोमुंसुमंत्रोऽस्तुसैन्येनपरिवेष्टितः १८ एवमाज्ञाप्यसौमित्रिंश्रीरामोजानकीष्ट
 हम् ॥ ययौचकारसौमित्रिर्यथारामेणशिक्षितः १९ इतिशतकोटिरामचरितांतर्गतश्रीमदानन्दरामायणेवाल्मीकीयेराज्यकांडेपूर्वाद्धैराज्यविभागोनामषष्ठःसर्गः ॥ ६ ॥

॥ श्रीरामदासउवाच ॥ अथरामोरेहःसीतांस्वोद्योगंकथयच्छनैः ॥ अवनिस्थावृषान्जेतुंपुत्राभ्यांवन्धुभिर्नृपैः १ तद्रामवचनेश्रुत्वाजानकीप्राहलजिता ॥ नाहंत्वादि
 रहंसोढुंसमर्थारघुनन्दन २ त्वयाऽहमवर्नाद्रष्टुयास्याभिजगतांप्रभो ॥ तथेत्युक्त्वाऽपिपत्न्यःश्रुत्वाऽवनेर्जयम् ३ कर्तुरामसमुद्योगंपुत्राभ्यांवन्धुभिर्नृपैः ॥ जानकीप्रार्थयामासुर्यास्यामोऽद्यत्वयासह ४ स्वस्वकांतवियोगंचसोढुनैवक्षमाव
 यम् ॥ तासांसीतावचःश्रुत्वाऽराघवंश्राव्यतद्वचः ५ रामाज्ञयातदासर्वास्तोषयन्तीवचोब्रवीत् ॥ आगंतव्यमयासाकंयुष्माभिर्निश्चयेनहि ७ गच्छध्वंस्वीयगेहानिसर्वा
 स्तुष्टागतज्वराः ॥ एवंसीतावचःश्रुत्वातदाताःकञ्जलोचनाः ८ सीतान्त्वाययुःसर्वाःसन्तुष्टामुदिताननाः ॥ स्वस्वगेहानिवेगेनरुक्मन्पूरानिःस्वनाः ९ अथरामस्तुतां
 रात्रिनिनायसीतयासुखम् ॥ ब्राह्मेमुहूर्तेश्रुत्वाऽसबन्दिगीतंमनोरमम् १० रामःप्रबुद्धस्तुजवाल्मतशौचादिसक्रियः ॥ स्नात्वाऽनित्यविधिं कृत्वाऽकृत्वाशंभोःप्रपूजनम् ११
 कथांपौराणिकींश्रुत्वाऽदत्तादानान्यनेकशः ॥ कृत्वोद्योगविधानंचसंपूज्यगणनायकम् १२ कृत्वाम्युदयिकंश्राद्धंघृतश्राद्धंसविस्तरम् ॥ कामधेनुंकल्पवृक्षंपुष्पकंचसुरद्रुमम्
 १३ मणिद्वयंपृथक्पूज्यसर्वैःकृत्वाऽतुभोजनम् ॥ कृत्वाऽवस्त्राणिशस्त्राणिबध्वाऽमातुःप्रणम्यच १४ ययौसशिविकारूढःपुष्पकंवन्धुभिर्नृपैः ॥ पुत्राभ्यांसचिवैःसैन्यैःसेवकै
 र्वाहनादिभिः १५ यानमारुरुहुःसर्वाःसीताद्यास्ताःस्त्रियःशुभाः १६ कौसल्याद्यामातरश्चतस्थुर्यानेयथासुखम् ॥ यात्राकाण्डेयथाशिष्यविमानरचनापुरा १७ तेव
 णितामयावद्दधुनाऽऽसीच्छुभापुनः ॥ तदानिनेदुर्वाद्यानितुष्टुर्मागधादयः १८ ननुतुर्वारनार्यश्चनटागानंप्रचक्रिरे ॥ अथरामोऽब्रवीद्यानंगच्छपूर्वदिशंप्रति १९ त
 थेत्युक्त्वापुष्पकंतद्ययावाकाशवर्त्मना ॥ नत्वारामंसुमंत्रोऽपितस्थौपुर्वायथासुखम् २० पूर्वदेशेनृपाःसर्वेश्रुत्वारामंसमागतम् ॥ प्रत्युज्जग्मुराघवेद्रं प्रबद्धकरसंपुटाः २१
 प्रणेमुस्तेरमानाथंनानोपायनपाणयः ॥ पूजयामासुःश्रीरामंनीत्वारार्ज्यनिजंनिजम् २२ रामाज्ञयाससैन्याश्चतस्थुर्यानेनृपोत्तमाः ॥ स्वकोशादीनिरामायसमर्प्यस्थि
 रमानसाः २३ मागधानसमतिक्रम्यविमानेनरघूत्तमः ॥ पश्यन्नानाविधानदेशान्भूरिकीर्तःपुरंययौ २४ तेनातिपूजितोरामःशनैर्यानेनदक्षिणाम् ॥ यथावन्धितटेनैव
 द्राविडदेशमुत्तमम् २५ कृष्णातीरप्रदेशास्तान्पश्यन्नरामःशनैःशनैः ॥ कांतिययौविमानेनकंडुकंठोऽपिराघवम् २६ पूजयामासविधिवत्कोशाद्यैःसुहृदंनिजम् ॥
 आरवारंमहादेशंतथातच्चोलमण्डनम् २७ समतिक्रम्यश्रीरामस्तत्रस्थैःपूजितोनृपैः ॥ ययौसकेरलान्देशानंप्रंकर्णाटकंययौ २८ पूजितोविजयेनापिविजयापुरवासिना ॥
 कींकणस्थावृषान्जित्वामहाराष्ट्रंययौप्रभुः २९ दुर्गदेवगिरिनामचकारस्ववशंक्षणात् ॥ तथान्यान्यपिदुर्गाणिस्वाधीनान्यकरोद्विभुः ३० गत्वाविराट्देशंचदेशान्विध्या
 चलाश्रितान् ॥ पश्यन्नययौसरेवायास्तीरेणोकारमीश्वरम् ३१ मालवस्थावृषान्जित्वाययौरामःसउज्जनीम् ॥ उग्रवाहुरणेजित्वागत्वाहैहयपत्तनम् ३२ जित्वाप्रतीपं
 श्रीरामःसययौहिस्तिनापुरम् ॥ एतस्मिन्नन्तरेऽसौमवंशजास्तेत्रयोऽनृपाः ३३ पुरुरवास्तथागच्छच्चाल्पसैन्येनैवपुरात् ॥ रामेणसंगरंकर्तुंनानावाहनसंस्थिताः ३४

ययुर्वर्षुःशस्त्राणिपुष्पकस्थंरघूत्तमम् ॥ युद्धंभूवतैःसाकंत्रिदिनंरोमहर्षणम् ३५ तदासीद्रक्तपूर्णासाजान्हवीपापनाशिनी ॥ चतुर्थेदिवसेरामस्तानजित्वातत्पुरं
ययौ ३६ सुषेणंवानराणांचवेद्यंवानरसेनया ॥ गजान्हयेपुरेस्थाप्यतांस्त्रीन्सोमान्वयोद्भवान् ३७ कारागृहस्थितान्कृत्वासुग्रीवाद्यैरघूत्तमः ॥ ययौसमथुरांद्रष्टुं
बाहुपरिपालिताम् ३८ दृष्ट्वासुबाहुंराज्यस्थंविदिशानगरंययौ ॥ यूपकेतुंतत्रद्वाराज्यस्थंतेनवन्दितः ३९ कुरुक्षेत्रंपुष्करंचद्वारामोविहायसा ॥ मरुदेशमतिक्र
म्यययौगुर्जरमुत्तमम् ४० प्रभासंचततोगत्वामल्लदेशंययौततः ॥ गजाश्वनगरेदृष्ट्वांगदंराज्यपदास्थितम् ४१ घनरत्नेचित्रकेतुंद्वाराज्यपदास्थितम् ॥ आनर्तस
ययौरामस्तत्रस्थैःपरिपूजितः ४२ प्रययौपुष्करंद्रष्टुंराज्यस्थंपुष्करावतीम् ॥ ततोराभोविमानेनययौतक्षशिलावहये ४३ तक्षदृष्ट्वापदस्थंतंययौभरतमातुलम् ॥
युधाजितापूजितःसरामोराजीवलोचनः ४४ ययौविहायसाशीघ्रंशकदेशंनोरमम् ॥ जित्वायवनदेशस्थावृषान्सर्वानरघूत्तमः ४५ पश्यन्नानाविधानदेशांस्ताम्रदेशं
ययौततः ॥ ततोमायापुरीं गत्वाकलापग्राममाययौ ४६ नरनारायणौदृष्ट्वाचोपास्यौरघुनन्दनः ॥ उपासकंनारदंचवर्षेभारतसंज्ञके ४७ तान्नत्वाच्यैरघुश्रेष्ठस्त
त्रस्थैःपरिपूजितः ॥ भारतेशंरणेहत्वातत्पदेस्थाप्यस्वानुगम् ४८ भारतंपृष्ठतःकृत्वापुण्यदेशंनोरमम् ॥ योजनानांसहस्रैश्चनवभिःपरिविस्तृतम् ४९ अग्रे
ददर्शश्रीरामोहिमालयमहाचलम् ॥ योजनानांसहस्राभ्यांरम्यंविपुलमुत्तमम् ५० त्रिसप्तातिसहस्रैश्चदीर्घःप्रोक्तस्तुयोजनैः ॥ तत्रभानाकौतुकानिददर्शरघुनन्दनः ५१
दर्शयामासवेदेह्यैविमानस्थोमुदान्वितः ॥ इतिश्रीशतकोटिरामचरितांतर्गतश्रीमदानन्दरामायणे वाल्मीकीये राज्यकाण्डेपूर्वर्धेभारतवर्षजयोनम सप्तमःसर्गः ॥ ७ ॥
॥ श्रीरामदासउवाच ॥ ॥ अथहसर्किंपुरुषंनामवर्षेनवसहस्रयोजनविस्तीर्णंस्वीयानादिसिद्धराममूर्तिदेवतोपास्यविराजमानपवनसुतोपासकसमाधिष्ठितमुपजगाम
१ तत्रहवावदर्शितनानाकौतुकस्तद्वर्षेनृपसमूहपरिवेष्टितःपुष्पकसमधिष्ठितो नववाद्यस्वनपुरःसरःपुरतोऽनुससार २ अथदेमकूटंनामपर्वतमतिकमनीयंद्विसहस्रयोजन
विपुलमेकाशीतिसहस्रयोजनदीर्घंनानाधातुविराजितंसमुन्नतशिखरविराजमानंपुष्पकसमधिष्ठितोरघुनाथउपजगाम ३ अथतृतीयंवर्षहरिवर्षेनामनवसहस्रयोजन
रिमितंतृप्तिहोपास्यप्रल्हादोपासकविराजमानमतिकमनीयंदशरथतनयःसमनुययौ ४ तद्वर्षवासिनृपवरवृन्दतुमुलसंग्रामसंपादितजयश्रीरिपुकोशादिपूजितनृपदयिता
तिकनीराजितजनकजादर्शितनानाकौतुकध्वजपताकातोरणघंटार्किकिणीविराजमानपुष्पकसमधिष्ठितःश्रीरघुनन्दनउपजगाम ५ अथनिषधंनामपर्वतंद्विसहस्रयो
जनविपुलंनवतिसहस्रयोजनदीर्घमतिकमनीयंसरधुनंदनोनयनगोचरंचकार ६ अथसुवर्णाद्विसमततश्चतुर्दिक्षुसमानमानमिलावृतंनामचतुर्थंवर्षचतुस्त्रिंशत्सहस्रयो
जनपरिमितंसरधुनायकउपजगाम ७ तत्रहवावमेरोराश्रयभूतेमेरोर्दक्षिणादिक्स्थितेमेरुमंदरपर्वतेऽतिविराजमानेसमुन्नतजंबूद्वक्षमतिविशालंजंबुद्वीपाख्यसूचकंसफलक
पूर्वमतिकमनीयंसरामचंद्रोऽजनिदुहित्रेदर्शयामास ८ ततोमेरुपश्चिमतोमेरोराश्रयभूतेसुपार्श्वपर्वतेविराजमानकदंबवृक्षमतिसमुन्नतमतिविपुलमतिकमनीयपुष्परंजितं
सरधुनायकोनेत्रविषयीचकार ९ अथमेरोरुत्तरतस्तस्याश्रयभूतेकुमुदनामपर्वतेविराजमानमतिसमुन्नतंवटवृक्षमतिविशालमतिस्थूलंसकौसल्यानंदनो नृपसमूहविरा

जितोजनकजायेदर्शयामास १० अथमेरुपूर्वतस्तस्याश्रमभूतेमंदरपर्वतेविराजमानमतिविशालमतिसमुन्नतमतिस्थूलसहकारवृक्षमतिकमनीयंसुपक्वमधुरघटतुल्यफल
 भारविनम्रपश्यन्सरधुवंशभूषणोजनकजाजानिः ११ तत्रेलावृतेविराजमानसंकर्षणोपास्यरुद्रोपासकेसरधुनायकोदयितासहायःशिरसाग्रणनाम १२ तद्वर्षवासिष्ठप
 प्रवद्धकरकमलशिरोवेदितपदजलरुहद्वंद्वस्सरधुनायकःपूर्वदिशमनुजगाम १३ अथसंगंधमादनपर्वतंद्विसहस्रयोजनविपुलंचतुस्त्रिंशत्सहस्रयोजनदीर्घनयनगोचरंचका
 र १४ अथमद्राश्वेनामपंचमवर्षमेकात्रिंशत्सहस्रयोजनदीर्घहयग्रीवोपास्यमद्राश्वोपासकसमधिष्ठितंसरधुनायकउपजगाम १५ तत्रकचित्संग्रामस्तद्वर्षविराजमा
 ननृपसमूहेभ्यःकचिच्छरणागतप्रवद्धकरयुगलावनिपातिभ्यःस्वकरभारान्लभमानःसजनकजाजानिरुपययौपरिवर्त्यपश्चिमाभिमुखः १६ अथमेरोःपश्चिमदिक्स्थि
 तंमाल्यवंतंपर्वतंद्विसहस्रयोजनविस्तीर्णंचतुस्त्रिंशत्सहस्रयोजनदीर्घमतिकमनीयंसजनकजारंजनोनयनगोचरंचकार १७ तत्पश्चिमतःकेनुमालंनामषष्ठवर्षेएकात्रिंश
 त्सहस्रयोजनविस्तीर्णंचतुस्त्रिंशत्सहस्रयोजनदीर्घकामदेवोपास्यलक्ष्म्युपासिकासमधिष्ठितमतिमनोहरंसरामचंद्रोऽनुजगाम १८ तद्वर्षनृपसमूहमुकुटावतंसपरागपूजि
 तचरणारविंदयुगलःसरधुकुलदीपक सीतयापुष्पकस्थोऽतिमुदमवाप १९ अथमेरोरुत्तरतःसनीलपर्वतंद्विसहस्रयोजनविस्तीर्णंनवतिसहस्रयोजनदीर्घरघुकुलतिलकोनयन
 विषयंचकार २० अथरम्यकेनामसप्तमवर्षेनवसहस्रयोजनपरिमितंमत्स्योपास्यमनूपासकंविमानमधिष्ठितःसरधुनंदनउपजगाम २१ तत्रस्थैरवानेपालैःस्वको
 शादिपूजितःसरधुनायकःसीतारंजयनपुरतोऽनुससार २२ तस्योत्तरतःश्वेतपर्वतंद्विसहस्रयोजनविस्तीर्णमेकाशीतिसहस्रयोजनदीर्घमतिकनीयंसस्वलोचनविषयंच
 कार २३ अथहिरण्यनामाऽष्टमवर्षेनवसहस्रयोजनपरिमितंकूर्मोपास्यार्यमोपासकसमधिष्ठितमतिकमनीयंससमनुययौ २४ तद्वर्षवासिष्ठपदयिताशिरोभूषण
 मणितेजदीपितजानकीचरणारविंदयुगलमीक्षमाणःसरधुनंदनोमुदमवाप २५ तस्योत्तरतःशृंगवंतंपर्वतंद्विसहस्रयोजनविस्तीर्णंत्रिसप्ततियोजनदीर्घसरधुनंदनोददर्श
 २६ अथोत्तरकुरुवर्षेनवमंनवसहस्रयोजनपरिमितंवराहोपास्यभूम्युपासिकासमधिष्ठितमतिमनोहरंसरामचंद्रस्तमनुययौ २७ तद्वर्षचारिरणकंपितावयवनृपस
 हावतंसमणिमुक्ताविराजितपदजलरुहद्वंद्वःसरधुनायकोमुदमवाप २८ अथरामोजंबूद्वीपपतिदीर्घबाहुनामानमुत्तरकुरुवर्षस्थरणेहत्वाऽयोध्यांगत्वालवंजंबूद्वीपपतिक
 रिष्यामीतिनिश्चित्यकियद्दिनंतदधिकारेविजयनामस्वमंत्रिणस्थापयामास २९ एतेषांजंबूद्वीपांतर्गतवर्षाणांतथासर्वद्वीपांतर्गतवर्षाणांयानियानेनामानितानिप्रि
 यव्रतचपौत्रनामसूचितानिसंति तेषुयेनेनृपाजायंतेतेतद्वर्षनामसूचिताएवमव्यत्यतःसर्वेषांपृथक्नामानिमयाऽन्नोच्यंते ३० एवंजंबूद्वीपमायामविस्ताराभ्यांलक्ष
 योजनपरिमितमतिकमनीयंसमवर्तलंपुष्करपत्रोपमंनववर्षमंडितंसरधुनायकःस्ववंशंचकार ३१ मेरुपर्वताग्रेऽष्टपुर्योऽष्टदिक्पालानांसंतितत्पालकाःसुराधीशवन्हि
 यमनिर्ऋतिवरुणवायुकुबेरेशास्तेसर्वेमाज्ञापरिपालयंतितितिनिश्चित्यसरधुनायकस्तान्प्रतिजगाम ३२ तअष्टपुर्यःपृथक्पृथक्सार्धद्विसहस्रयोजनपरिमाणेनायाम
 विस्तारतोज्ञातव्याः ३३ मेरुर्लक्षयोजनसमुन्नतोभूमिर्द्वात्रिंशत्सहस्रयोजनविततोमूलेषोडशसहस्रयोजनविततश्चाधःषोडशसहस्रयोजनमितोभूम्यांप्रविष्टश्चतुरशी

तिसहस्रयोजनमितोभूम्यावहिर्धत्तूरपुष्पवृक्षयते ३४ तत्रमेरुपर्वताग्रेऽष्टदिक्पालपुरीणामध्येब्रह्मपुरीदशसहस्रयोजनायामविस्तारतोज्ञातव्या ३५ सर्वेवर्षम
 र्यादीभूताष्टपर्वतादशसहस्रयोजनसमुन्नताज्ञातव्याः ३६ वर्षदीर्घतापर्वतसमानाज्ञातव्या ३७ जंबुद्वीपस्योपद्वीपानष्टौ हैकउपादिशंति ३८ सागरात्मजैर
 श्वान्वेषणइमामर्हीपरितोनिखनद्विरुपकल्पितान् ३९ तद्यथा स्वर्णप्रस्थः चंद्रशुक्रः आवर्तनः रमणकः मंदरहारिणः पांचजन्यः सिंहलः लंकाइति ४० तेषुलंकां
 विनासस्तमुयदायद्यत्समीपंतदातत्रतत्रगत्वातत्रस्थानुपद्वीपपालकान्श्रीरामचंद्रःस्ववशांश्चकार ४१ भारतेलावृतवर्षाभ्यांविनासस्तसुवर्षेष्वसंख्यातानद्योगिरयश्चसंतिते
 षांविस्तारंकोवक्तेश्वरः ४२ अथेलावृतसंस्थितामुख्यनद्यपुवोच्यंते ४३ अरुणोदाजंबुनदीपयोदधिघृतमधुगुडान्नावरशय्यासनाभरणसंज्ञानदास्तथापंचम
 घुधारानद्यस्तथासीताऽलकनंदाचक्षुर्मंद्रेतिमेरोरधश्चतुर्दिक्षुपतिताजान्हवीभेदाश्चत्वारण्यमिलावृतनद्यः ४४ तासुसीतापूर्वसमुद्रं चक्षुःपश्चिमसमुद्रं भद्रोत्तरसमुद्रम
 लकनंदादक्षिणस्यादिशिभारतेवर्षेजलनिधिंप्रविशति ४५ भारतेप्यस्मिन्वर्षेसंरिच्छेलाःसंतिवहवः ४६ तद्यथामलयोमंगलप्रस्थोमैनाकस्त्रिकूटःऋषभःकुटकः
 सह्योदेवगिरिर्ऋष्यमूकःश्रीशैलोवेंकटोमहेंद्रोवारिधारोविंध्यःशक्तिमान्छगिरिःपारियात्रोद्रोणाश्चित्रकूटो गोवर्द्धनो रैवतकःकुकुभोनीलोगोकामुखइंद्रकीलःकामगिरिश्चेत्य
 न्येचशतसहस्रशःशैलास्तेषांनितंबप्रभवानदानद्यश्चसंत्यसंख्याताः ४७ चद्रवशाताम्रपर्णीअवटोदाकृतमालावैहायसीकावेरीविणीपयस्विनीशर्करावर्तातुंगभद्राक
 ण्णावेणीभीमरथीगोदावरीनिर्विंध्यापयोष्णीतापीमहीसुरसानर्मदाचर्मण्वती सिंधुश्चांघ्रःशोणश्चनदौ महानदीवेदस्मृतीऋषिकुल्यात्रिसामाकौशिकीमंदाकिनीयमुनासर
 स्वतीद्विषद्वतीगोमतीशरयूरोधस्वतीसप्तवतीसुषोमाशतदुश्चंद्रभागामरुधन्वावितस्ताअसिक्रीविश्वेतिमहानद्यः ४८ एवंशिष्यरघुनायकोनायकःसोपद्वीपंजंबुद्वीपंस्व
 वशंरुत्वालक्षयोजनविस्तीर्णलवणार्णवंजंबुद्वीपपरिखोपमंसमुल्लंघ्यपुष्पकस्थःपुक्षंनामद्वितीयंद्वीपंददर्श ४९ ॥ इतिश्रीशतकोटिरामचरितांतर्गतश्रीमदानंदरामा
 यणे वाल्मीकीये राज्यकांडेपूर्वार्द्धेजंबुद्वीपजयोनामाष्टमःसर्गः ॥ ८ ॥ ॥ श्रीरामदासउवाच ॥ ॥ अथरामोययौश्रीमान्पुक्षद्वीपंमनोरमम् ॥ द्विल
 क्षयोजनमितंसतवर्षसमन्वितम् १ उपास्योयत्रवैसूयोब्राह्मणाश्चतुपासकाः ॥ द्वीपाख्यालुचयत्रास्तिपुक्षवृक्षोहिरण्मयः २ यथाऽऽरामाद्विज्ञेयापरिखाश्चस
 मंततः ॥ जंबुद्वीपाच्चक्षारोदाद्विर्द्वीपस्तथात्वयम् ३ मेरोःपूर्वदिशायांवैतत्रवर्षशिवाब्धयम् ॥ आदौययौरामचंद्रःक्षणादेवविहायसा ४ नदीयत्रारुणानाम्नीस
 र्वपापप्रणाशिनी ॥ तस्यास्त्रात्वारघुश्रेष्ठःशीघ्रंतद्वर्षपययौ ५ तेनवर्षाधिपेनैवयुद्धमासीत्सुदारुणम् ॥ तंजित्वापंचमासैश्चतेनपार्थिवसत्तमैः ६ पूजितोरघु
 नाथस्तुवज्ररूटाचलययौ ॥ वज्रकूटंमहाश्रेष्ठद्वयोःसागरयोःस्थितम् ७ परस्परंवर्षयोश्चसीमाभूतंददर्शतः ॥ तंगिरिपृष्ठतःकृत्वावर्षयवयसंययौ ८ नृम्णानदी
 जलेस्त्रात्वाययौवयसेश्वरम् ॥ तेनसंपूजितोरामस्ततस्तद्वर्षपार्थिवैः ९ साहितःपुष्पकेनैवमुपेंद्रसेनपर्वतम् ॥ दृष्ट्वाकृत्वापृष्ठतस्तंसुमद्रंवर्षमाययौ १० आंगीरसी

नदीतोयेस्नात्वासरघुनायकः ॥ वर्षाधिपेणकोशैःसंपूजितःपार्थिवैःसह ११ ज्योतिष्मंतंगिरिगत्वातंलुत्वापृष्ठतःक्षणात् ॥ शांतिवर्षेऽथसावित्रीनदीतोयेविगाह्यच १२ त
 द्वर्षेऽंशंनृपंजित्वातथातद्वर्षसंस्थितान् ॥ नृपान्रजित्वाक्षणादेवसुवर्णपर्वतंययौ १३ ततोगत्वाक्षेमवर्षेसुप्रभातानदीजले ॥ स्नात्वारामःक्षेमपेणस्वकोशैःपरिपूजितः १४
 हिरण्यघ्निनामानंगिरिरम्यं विलंघ्यच ॥ वर्षेऽष्टतेतनृपेणपार्थिवैःपरिपूजितः १५ ऋतंभरानदीतोयेचकारस्नानमादरात् ॥ मेघमालंगिरित्यक्त्वापृष्ठतःपुष्पकेणहि १६
 वर्षेऽभयेतनृपतिक्षणाजित्वारणेप्रभुः ॥ सत्यंभरानदीतोयेस्नात्वासरघुसत्तमः १७ सुचंद्राख्यंनृपंक्षुब्धपेशंतीक्ष्णसंगरैः ॥ कृत्वावैस्वपदाक्रांतंतेनतद्दीपपार्थिवैः १८
 मणिकूटंगिरिवरंसमतिक्रम्यवैक्षणात् ॥ इक्षुरसोदनामानंदिलक्षयोजनंवरम् १९ तीर्त्वातंसागरंभीमंष्टक्षस्यपरिखोपमम् ॥ स्वपथाशाल्मलीद्वीपंचतुर्लक्षमितंययौ
 २० द्वीपाख्यालुच्चयत्रास्तिशाल्मलीद्वीपपादपः ॥ यत्रोपास्यश्चसोमोऽस्तितत्रस्थास्तदुपासकाः २१ विस्तारद्वीपमानानिदीर्घतायाःस्पृष्टानिच ॥ तत्रक्रमेणवर्षा
 णिकथ्यंतेपूर्ववन्मया २२ मेरोःपूर्वदिगारम्यसर्वत्रक्रमउच्यते ॥ सुरोचनंसौमनस्यंतथारमणकंशुभम् २३ देववर्षपारिभद्रमाप्यायनमनुत्तमम् ॥ अविज्ञातंसप्तमंचसप्त
 वर्षाणिवैकमात् २४ अन्नमतीसिनीवालीतथैवचसरस्वती ॥ कुहूश्चरजनीनंदाराकानद्यःप्रकीर्तिताः २५ शतशृंगोवामदेवोकुंदश्चकुमुदस्तथा ॥ पुष्पवर्षःपंचमश्चसहस्र
 श्रुतिरुत्तमः २६ स्वरसःपर्वताःसप्तज्ञेयाःसीमासुवैकमात् ॥ एतेषुसप्तवर्षेषुवर्षपालान्रविजित्यसः २७ जित्वाद्वीपेश्वरंरामःसुबाहुमुदमाययौ ॥ सुरोदंचचतुर्लक्षमितंतीर्त्वा
 पयोनिधिम् २८ कुशद्वीपमष्टलक्षमितंरामोययौक्षणात् ॥ तत्रोपास्योजातवेदाःसर्वेषांद्वीपवासिनाम् २९ द्वीपाख्यालुच्चयत्रास्तिकुशस्तंबःसुरैःकृतः ॥ तत्रक्रमेणव
 र्षाणिकीर्त्यंतेसप्तवैमया ३० वसुंचवसुदानंचतथादृढरुचिंशुभम् ॥ नाभिगुप्तंतथासत्यव्रतंविबिक्तमुत्तमम् ३१ वामदेवंसप्तमंचवर्षंज्ञेयंक्रमेणहि ॥ रसकुल्यामधुकुल्या
 मित्रविंदानदीशुभा ३२ श्रुतविंदादेवगर्भातथाचैवधृतच्युता ॥ मंत्रमालाक्रमेणैवतद्यःसप्तसुवैकमात् ३३ चतुःशृंगश्चकपिलश्चित्रकूटोमनोरमः ॥ देवानीकऊर्ध्वरोमा
 द्रविणश्चकईरितः ३४ एतेसीमासुवर्षाणांगिरयःसप्तवैकमात् ॥ एतेषुसप्तवर्षेषुसंस्थितान्पार्थिवोत्तमान् ३५ राघवःसंगरेजित्वालब्ध्वाचानुत्तमंयशः ॥ कुशद्वीपपति
 जित्वामहासेनंतुतोपसः ३६ अष्टलक्षमितंतीर्त्वाधृतोदंसागरोत्तमम् ॥ कौंचद्वीपंययौरामःपुष्पकेणाऽतिभास्वता ३७ कुशद्वीपाच्चसज्ञेयोद्विगुणोद्वीपउत्तमः ॥ द्वीपा
 ख्यालुच्चयत्राऽस्तिकौंचनामागिरिर्महान् ३८ यत्रोपास्योम्मयोदेवोहरिस्तद्वीपवासिनाम् ॥ तत्रापिसप्तवर्षाणिकथ्यंतेऽत्रक्रमेणहि ३९ आमंमधुरुहंमेघपृष्ठंचैवमनो
 हरम् ॥ सुधामानंचभ्राजिष्ठलोहितार्णवनस्पतिम् ४० एतानिसप्तवर्षाणिज्ञातव्यान्युत्तमानिहि ॥ वर्द्धमानोभोजनश्चतथोपवर्द्धणोमहान् ४१ नन्दश्चनन्दनश्चेष्टःसर्वतोभ
 द्रएवच ॥ शुक्लाःसप्ताऽचलाःप्रोक्ताःसीमासुपरमाःशुभाः ४२ अभयांचामृतौघाचतथाचैवार्यकाशुभा ॥ तथातीर्थवतीरम्याष्टतिरूपवतीतथा ४३ पवित्रवतीपुण्यावैशुक्ले
 तिसप्तकीर्तिताः ॥ सप्तवर्षेषुनद्यश्चस्नानात्पातकनाशनाः ४४ एतेषुसप्तवर्षेषुपार्थिवैर्म्योनिजंप्रभुः ॥ करभारंपृथग्लब्ध्वातैःसर्वैःपरिपूजितः ४५ कौंचद्वीपपतियुद्धेजि

१ यात्रास्तपोमयोदेवहतिपाठः । २ कोशाद्यैरितिपाठः ।

त्वातंकंजलोचनम् ॥ हस्त्युग्रथतुरगैःकोशाद्यैस्तेन पूजितः ४६ स्तुतोमागधवर्यैश्चनितरांमुदमापसः ॥ ततस्तीर्त्वातुक्षीरोदंक्रौंचद्वीपसमंमुदा ४७ शाकद्वीपंययौरा
मोद्वात्रिशलक्षसंमितम् ॥ द्वीपाख्यालञ्चयत्रास्तिशाकद्वीक्षोतिरंजनः ४८ यत्रोपास्योवायुरूपीहरिस्तद्वीपवासिनाम् ॥ तत्रापिसप्तवर्षाणिक्वथ्यन्तेपूर्ववन्मया ४९
पुरोजवंनामवर्षतथातच्चमनोजवम् ॥ पवमानंमहच्छ्रेष्ठंभूम्नानीकंमनोरमम् ५० चित्ररूपंवदुर्गंविश्वाधारंतथास्मृतम् ॥ एवंसप्तसुवर्षाणिनद्यश्चापिब्रवीम्यहम् ५१
अनघाचतथाऽऽयुर्दाचोभयसृष्टिरेवेच ॥ तथाऽपराजितापुण्याशुभापंचपदीस्मृता ५२ सहस्रश्रुतिरन्यासाप्रोक्तानिजघृतिस्तथा ॥ एवंसप्तसुवर्षेषुसप्तनद्यःशुभावहाः
५३ उरुगंगोबलभद्रस्तथान्यःशतकेसरः ॥ सहस्रस्रोतोऽन्यःप्रोक्तोदेवपालोमहानसः ५४ ईशानःपर्वताःसप्तसीमास्वेतेप्रकीर्तिताः ॥ एवंसप्तसुवर्षेषुतत्रतत्रनृपोत्तमैः
५५ पूजितोरघुनाथःसशाकद्वीपपतिरंणे ॥ सुंदराख्यंनृपंयुद्धेसप्ताहोभिर्महाबलम् ५६ जित्वासंपूजितस्तेनवादयामासदुंदुभिर् ॥ तीर्त्वातंदधिमंडोदंक्रौंचद्वीपंययौ
तम् ५७ चतुःषष्टिलक्षमितंपुष्करद्वीपमाययौ ॥ मेखलावतस्यमध्येपर्वतंकंकणोपमम् ५८ मानसोत्तराचलाख्यंतंददर्शरघूद्वहः ॥ द्वेवर्षेतत्रैवप्रोक्तेपूर्वरमणकंशुभम्
५९ अपरंतद्वातकीत्याख्यातंतंकंकणोपमम् ॥ तद्वर्षपौनृपौजित्वाजित्वाद्वीपेश्वरंनृपम् ६० उदरांगाव्दयंरामःपरामुदमवापसः ॥ ददर्शपुष्करंतत्रद्वीपाख्याकारकं
वरम् ६१ कमलासनस्ययज्ज्ञेयंब्रह्मणःपरमासनम् ॥ तत्रकर्ममयांलिंगंब्रह्मलिंगंजनोऽर्चयत् ६२ वर्षयोर्वहुलानद्यःपापनिर्मुक्तनक्षमाः ॥ दशसहस्रमानेनप्रांशुर्ज्ञेयःसप
र्वतः ६३ तस्मिन्नगिरौपूर्वभागेपुरीमधवतःशुभा ॥ देवधानीतिनाम्नासामनोज्ञाज्वलनप्रभा ६४ गिरौतस्मिन्नदक्षिणस्यांदिशिसंयमिनीपुरी ॥ यमराजस्यसाज्ञेया
मनोज्ञाज्वलनप्रभा ६५ पश्चिमेवरुणस्याऽथपुरीनिम्लोचनीस्मृता ॥ उत्तरस्यांतुकौबेरीपुरीख्याताविभावरी ६६ मित्राःपुर्यास्त्विमाज्ञेयामेरुस्थाम्यःशुभावहाः ॥
यथानृपस्यस्थानानिह्यनेकानितथात्विमाः ६७ सर्वेसीमापर्वतास्तेविस्तीर्णाश्चपृथक्स्मृताः ॥ द्विसहस्रयोजनैश्चप्रोच्यतांतिवदाम्यहम् ६८ सर्वेषांदशसाहस्रैर्योजनैः
प्रोच्यतेरिता ॥ ततस्तीर्त्वातुक्षुद्धोदंपुष्करद्वीपसंमितम् ६९ सीतायाःकौतुकार्थंहिसजगामरघूत्तमः ॥ उद्धारार्थंस्वावलोकात्तत्रस्थानानृणामपि ७० ततोऽग्रे
भूमिसार्धसप्तलक्षोत्तरसार्धकोटिपरिमितांकचितक्चित्प्राणिसहितारघुनन्दनोददर्श ७१ १५७५०००० ॥ तैःसर्वैर्भूमिनिवासिभिःसंपूजितोरघुनन्दनोमैथिलीरंजनार्थ
मग्रेषुगाम ७२ सैकचत्वारिंशत्सहस्रसप्तलक्षोत्तरसार्धकोटियोजनपरिमितंमेरुमानसोत्तराचलयोरंतरालेमानंज्ञातव्यम् ७३ १५७४१००० ॥ ततोऽग्रेआदर्शतलोप
मांकत्रिर्नीभूमिदेवैरधिष्ठितांचैकोनचत्वारिंशलक्षोत्तरकोट्यष्टपरिमितांद्वादेवैःसंपूजितःश्रीरामचंद्रोमुदमवाप ७४ ८३९०००००० ॥ ततोऽग्रेलोकालोकपर्वतंसार्धद्वाद
शकोटिपरिमितंविस्तीर्णोच्चतयाभूमिप्राकारोपमंकेनाप्यविलंघ्यंसरघुनन्दनोददर्श ७५ १२५००००००० ॥ यस्मिन्नष्टदिक्षुद्विरदपतयः ऋषभःपुंडरीकःपुष्पकरचूडःकुमु
दोवामनःपुष्पदंतोऽपराजितःसुप्रतीकद्वत्यष्टदिग्गजाःसकललोकस्थितिदेवतवः ७६ तस्मिन्नेवगिरिवरेभगवान्परममहापुरुषोमहाविभूतिपतिःसकललोकहितायआस्ते ॥

७७ ततः परस्ताद्योगेश्वरगतिविशुद्धामुदाहरन्ति ७८ एवंपंचाशत्कोटिशुणितोभूगोलकोज्ञेयः ७९ एवंपंचविंशतिकोटिमिताभूमिलोकालोकमध्यवर्तिनीसरधुनन्दनः स्वव
 शांकृत्वाऽऽकाशपथापरिवर्त्यसर्वान्द्वीपान्पूर्ववत्पश्यन्जंबुद्वीपेभारतवर्षमध्यगतांस्वाराजधानीमयोध्यांसप्तद्वीपनृपपरिवेष्टितोऽनुययौ ८० ततो रामोऽयोध्यानिकटं
 त्वादृतैः स्वागमनं सुमंत्रं सूचयामास ८१ समायातं रामचन्द्रं श्रुत्वा समंत्रिसत्तमः ॥ अयोध्यां भूषयामास पताकाध्वजतोरणैः ८२ वारणेंद्रं पुरस्कृत्य पौरैर्जानपदैः सह ॥
 प्रत्युद्गम्य रामचन्द्रं नत्वाऽयोध्यानिनायसः ८३ तदानिने दुर्वाद्यानि नृत्तुश्चाप्सरोगणाः ॥ तुष्टुर्भुर्मागधाद्याश्च नटागानं प्रचक्रिरे ८४ रामागमनमाकर्ण्य पौरनार्यः सुसू
 पिताः ॥ प्रासादशिखारूढाववर्धुः पुष्पवृष्टिभिः ८५ राजद्वारं विमानेन शनैः सरधुनन्दनः ॥ गृह्णन् पौरोपायनानि स्त्रीभिर्नोराजितः पथि ८६ ययौ यानादवब्रूह्य सभा
 यां निजआसने ॥ तस्यौ समन्ततः सर्वैर्नृपैश्च परिवेष्टितः ८७ ततः स्थलानि सर्वेषां वस्तुमाज्ञाप्य लक्ष्मणम् ॥ दधिश्चाद्वादिसंपाद्य कृतकार्यममन्यत ८८ आत्मानं सक
 लान्पृथ्वीस्थितान् जित्वा समुद्रतान् ॥ ततस्ते सप्तद्वीपस्थैः पार्थिवैः परिपूजितः ८९ रामः स्वभ्रातरं विप्रैर्मरतं भरताधिपम् ॥ चकार पार्थिवैर्युक्तो लक्ष्मणानुमतेन सः ९०
 आदावेव वसिष्ठेन हुक्तं भरतनामतत् ॥ विचिंत्येदं भावि वृत्तं जातकर्मणि निश्चितम् ९१ पूर्वमाज्ञापितं स्वीयसेवकं भारतस्य च ॥ रक्षणे तं रामचन्द्रः कार्यतरमकल्पयत् ९२
 जंबुद्वीपपतिं रामश्चकार स्वसुतं लवम् ॥ लवोऽपि विजयं स्वीयसचिवं चाऽकरोन्मुदा ९३ नवस्वपिचवर्षेऽपुयाताऽप्यातं पुनः पुनः ॥ चकार विजयेनैव पुनः कार्यार्थमादरात् ९४
 शत्रुघ्नो यौवराज्ये स्वेभरतेनाभिषेचितः ॥ यौवराज्यपदे स्वीयेकृत्वारामः कुशं सुतम् ९५ चकार लक्ष्मणं मुख्यं सचिवेषु सुमन्त्रिणम् ॥ सप्तद्वीपपतिः श्रीमान् स्वयमासीद्गृ
 त्तमः ९६ स्वस्वकार्येषु सर्वे ते ह्यासन्नतत्परमानसाः ॥ ततः सर्वा नृपान् पूज्य ददावाज्ञारंघ्रद्वहः ९७ ततस्ते राघवं नत्वा ययुः स्वस्वं स्थलं मुदा ॥ ततो भारतवर्षस्य परामर्श
 सदा मुदा ९८ चकार भरतः श्रीमान् भारताधिपतिः प्रभुः ॥ जंबुद्वीपपरामर्शसचकार लवस्तथा ९९ सप्तद्वीपपरामर्शं रामचन्द्रः कुशेन च ॥ लक्ष्मणेन सहैवापि स्वयमेवा
 करोत्प्रभुः १०० ॥ ॥ इति श्रीशतकोटिरामचरितां तर्गत श्रीमदानन्दरामायणे वाल्मीकीये राज्यकांडे पूर्वार्द्धे कुशादिषट्द्वीपजयवर्णनं नाम नवमः सर्गः ॥ ९ ॥
 ॥ श्रीरामदास उवाच ॥ एकदाराघवः सारमेय दीर्घवं मुहुः ॥ राजद्वाराद्बहिः श्रुत्वा सभास्थो द्रुतमब्रवीत् १ कथं दीर्घस्वरेणैव श्वाऽद्यक्रोशति पश्यताम् ॥ तथेति राम
 द्रुतोऽपि गत्वा राजसभाबहिः २ न्यवारयत् सारमेयं राजद्वारात्स्वधर्षणैः ॥ रामं गत्वा ब्रवीद्वाक्यं तूष्णीं श्वाक्रोशति प्रभो ३ मयानिवारितो दूरंगतः सरावणांतक ॥ ततो
 द्वितीये दिवसे तच्छब्दान् राघवोऽगृणोत् ४ द्रुतेन पूर्ववच्चाऽपि सारमेयो निवारितः ॥ ततस्त्वृतीये दिवसे तद्वागानगृणोत्प्रभुः ५ तदातिचकितः प्राह लक्ष्मणं पुरतः स्थि
 तम् ॥ श्वाऽयं दिनत्रयं बन्धो कथं क्रोशति संततम् ६ किंदुःखं सारमेयाय प्रष्टव्यं मत्पुरस्त्वया ॥ तथेति लक्ष्मणो द्रुतान् ब्रवीत्संभ्रमान्वितः ७ सभामाकारणीयः श्वायु
 ष्माभिस्त्वद्यसादरम् ॥ तथेति राम द्रुतास्ते सारमेयं वचोऽब्रुवन् ८ आकारितोऽसिरामेण त्वमेहिराघवांतिकम् ॥ त्वद्वैवं फलितं चाद्यपूर्वपुण्योदयेन हि ९ राम द्रुतवचः
 श्रुत्वा तुष्टः श्वातान् वचोऽब्रवीत् ॥ देवगृहे यज्ञवाटहोमशालासु वै तथा १० वृन्दावने सभायां च मठे पार्थिवसद्वृहे ॥ गोष्ठे पुण्यस्थले पुण्ये तीर्थे देवालयेऽपि च ११ पाकस्थाने

122

रतिस्थानेस्नानसंध्यास्थलादिषु ॥ गन्तुं नार्हा वयं पापयोनिस्थावाच्यतां प्रभुः १२ ततस्ते विस्मया विष्टास्तद्वाक्यं राममब्रुवन् ॥ सवः श्रुत्वा राघवोऽपि विहस्य सम्भ्रमेण च
 १३ आनीयतां पादुकेमेत्विति दूतान्वचोऽब्रवीत् ॥ ततस्तैरपि ते दिव्ये पादुके कृत्यपादयोः १४ रत्नदण्डं करे घृत्वा शनैः सवैः समन्वितः ॥ मुद्रिकारत्नहारेण मणिद्वयवि
 राजितः १५ मुकुटेनावतं सेनकेयूराभ्यां समन्वितः ॥ नूपुराभ्यां कंकणाभ्यां कुंडलाभ्यां सुशोभितः १६ पदकैः शृंगलाभिश्च रवस्त्रैर्विराजितः ॥ राजद्वाराद्वहिर्देशे सारमेयां
 तिकं ययौ १७ कृत्वा दण्डं स्वकक्षेऽथ किंचिद्वक्रः स्थितः प्रभुः ॥ कृत्वा वामजान्वधः स्वांजं धारामः पदक्षिणाम् १८ अब्रवीत् सारमेयं तं किंचित् कृत्वा स्मिताननम् ॥ मदग्रेवद
 किंदुः खं सारमेयतवास्ति यत् १९ मद्राज्ये सहसामाऽस्तु दुःखं केषां कदापि च ॥ इति रामगिरं श्रुत्वा सारमेयः पुनः पुनः २० नमस्कृत्वा राघवं द्रं छिन्नपादोऽब्रवीन्मुदा ॥
 मदर्थं श्रमितोऽस्य त्रिचिरं जीवदयानि वै २१ निरपराधो यतिना ग्राव्णाऽप्राहं प्रताडितः ॥ भिन्नपादोऽस्मि राजेंद्र त्वामद्य शरणं गतः २२ तद्वाक्यं राघवः श्रुत्वाऽऽका
 रयामास दण्डिनम् ॥ रामाज्ञया यतिश्चापि विह्वलो राघवं ययौ २३ नत्वा यतिं तं श्रीरामस्तदा वचनमब्रवीत् ॥ स्वामिन् किमर्थं युष्माभिश्छिन्नपादोऽस्य वै शुनः
 २४ तद्रामवचनं श्रुत्वा यतिः प्राहर घूतमम् ॥ भिक्षार्थं भ्रमतो मार्गे भिक्षान्नं स्पर्शितं मम २५ शुनाऽनेन राघवं द्रमध्यान्हेऽसुधितस्य च ॥ मयाऽतः क्रोधचित्तेन शुने
 ऽस्मै ह्यपराधिने २६ धर्षितुं चोपलक्षितस्तेन भिन्नपदं शुनः ॥ तद्यत्तेर्वचनं श्रुत्वा पुनस्तं प्राहराघवः २७ ज्ञानहीनः पशुश्चायं भक्ष्यं स्वीयं निरीक्ष्य च ॥ स्पर्शितस्त्वां
 तस्य दोषेनैवायं वेदय हं यते २८ त्वमेवास्यस्यापराधीतदंडं सोऽदुर्महसि ॥ इत्युक्त्वा सारमेयं तं राघवो वाक्यमब्रवीत् २९ यतिश्चायं तेऽपराधीतवहस्तेऽपि तोमया ॥
 यं त्वमिच्छसि वैकर्तुं तस्मै दंडं सुखं कुरु ३० तद्रामवचनं श्रुत्वा सारमेयो ब्रवीत् प्रभुम् ॥ शिवालयोऽधिपत्ये च स्थापनीयो यतिः प्रभो ३१ तथेति रामचंद्रोऽपि शिविकायां न्य
 वेश्यतम् ॥ स्रग्वच्चंदनाद्यैश्च संपूज्याऽथ यतिमुदा ३२ वाद्यघोषैर्नर्तनाद्यैरुत्सवैश्च शिवालयम् ॥ नीत्वा शिवालयस्याऽधिपत्ये संस्थापयत् प्रभुः ३३ तदाऽ
 ज्ञानाद्यतिर्देवं फलितं चेत्यमन्यत ॥ ततो रामो जनैर्युक्तः स्वांसभां संविवेश ह ३४ तत्सर्वकौतुकं दृष्ट्वा पौराः प्रोचूर घूतमम् ॥ कथं शुनाऽद्य यतये शिक्षेद्वक्साधिता प्रभो ३५
 अब्रार्थं भ्रमतस्तस्य यत्ते दंतं पदं महत् ॥ तेनातिसौख्यं संजातं यतये शिक्षितं न तत् ३६ तत्पौरवचनं श्रुत्वा राघवस्तान् वचो ब्रवीत् ॥ प्रष्टव्यः श्वातु युष्माभिर्वैः संदेहं हरिष्यति
 ३७ तथेति सारमेयं तं प्रपच्छुर्नागराश्च तत् ॥ तान् प्रोवाच सारमेयः शृणु वयं नमोऽयं च्यते ३८ कृषिपंजातश्चान्यौ घखलसन्मानकारिणः ॥ शिवालयमठारामदानग्रामाधि
 कारिणः ३९ अनाथस्त्रीबालवित्तहारिणः कूरनिः स्वनाः ॥ गोविप्रशिवावित्तस्य हारिणोऽन्यायकारिणः ४० नृपगेहे प्रविष्टानां याचकानां निवारिणः ॥ परद्रव्यापहर्तारः
 प्रायश्चित्ताधिकारिणः ४१ विप्रभोजनद्रव्यस्य होमद्रव्यस्य हारिणः ॥ बहुद्रव्यापहर्तारश्चेते सर्वेऽन्यजन्मनि ४२ गच्छंति वै शुनो यो निसत्यमेतद्वचो मम ॥ मयामठा
 धिपत्याञ्चलव्यायोनिः शुनः स्वयम् ४३ अतो मयाऽद्य यतये शिक्षितं पदमर्पितम् ॥ इति तद्वाक्यमाकर्ण्य नागराश्छिन्नसंशयाः ४४ ते ययुः स्वीयगेहानिययौश्चाऽपि
 निजस्थलम् ॥ देहांते स यतिर्जातः शुनो यो नौ स्वकिल्बिषात् ४५ आपसं श्वाशुभां मुक्तिं मुक्त्वाऽऽदौ स्वीयकिल्बिषम् ॥ न ज्ञेयोऽयं यतिः शिष्यसाकेतं त्रमुत्तस्त्विति

४६ स्थलांतरेष्टतश्चायंगतः कार्यार्थमात्मनः ॥ अयोध्यायांष्टतानांचपुनर्जन्मनविद्यते ४७ कथयतिः सारमेयत्वंकसश्चाकगतिश्चसा ॥ महनाकर्मणश्चात्रगतिर्ज्ञेया
महात्मभिः ४८ कथयतिः सारमेयः कन्यायश्चेत्थंरमापतेः ॥ आसीत्सत्यः सदैवात्रनान्यायस्तन्मुखेक्षणात् ४९ अथैकदातुसाकेतवासिनोभूसुरस्यच ॥ पंचत्वंपंचवर्षी
यः पुत्रः प्राप्तः शिशुः प्रियः ५० तदाविप्रः सपत्नीकस्तत्प्रेतमरुणोदये ॥ राजद्वारं समानीयरुरोदोच्चैः स्वरेर्मुहुः ५१ अब्रवीत्पुत्रशोकेनव्यथितः क्रोधसंयुतः ॥ सीतामा
लिङ्ग्यराजेंद्रकथंत्वंनिद्रितोऽसिहि ५२ त्वद्राज्येऽध्वर्युतः कस्यमृतोमेवालकः प्रियः ॥ त्वतोऽधर्मोऽथवाऽन्याच्चजातोऽधर्मो नवेद्वयहम् ५३ नृपेपापिनिश्रियंते
नराह्यल्पायुषः श्रुतं ॥ यस्यराज्येजनैः सर्वैर्योऽधर्मः क्रियतेभुवि ५४ सोऽपिज्ञेयो नृपस्यैवयतस्तेषांनशिक्षितम् ॥ अतस्तेऽधर्मिणोराज्ञोराज्येमेऽयंशिशुर्मृतः ५५ उपायं
चितयस्वास्यजीवनेऽयजवानृप ॥ नोचेदावांचित्तिचारुरोहावस्तनयेनहि ५६ स्मरवृत्तंश्रावणस्यहेतोर्यजनकायते ॥ जातंशापादिकंपूर्वतद्वदत्रापितेभवेत् ॥
५७ ततोविप्रप्रियाप्राहसीतांप्रोचस्वरेणहि ॥ कथंत्वंपतिमालिङ्ग्यनिद्रिताऽसिसुखंशुभे ५८ त्वमप्यसिपुत्रवर्तमेदुःखंमाऽऽत्मनः कुरु ॥ उपायंकारयस्वाद्यभर्त्रा
स्यजीवनेशिशोः ५९ इतितद्वंपतीवाक्यंश्रुत्वासर्वेपुरौकसः ॥ आसन्प्रव्यग्रचित्तास्तेप्रेतमावार्यसंस्थिताः ६० सीतारामावपितयोर्वाक्यंश्रुत्वातिविह्वलौ ॥ विनिर्ग
तौरतिशालावहिस्तदुःखदुःखितौ ६१ निवायेवंदिगीतानिराजद्वारंतयोः पुरः ॥ वेगेनजग्मतुः पाद्विः सीतारामौगतश्रियो ६२ दृष्ट्वासीतांचरामंचतौशोकंचक्रतुर्मुहुः ॥
तावाश्वास्यरामचंद्रस्तदाहगद्गदाक्षरः ६३ माशोकंकुरुतश्चोभौमद्विरंगृणुतस्त्विति ॥ कृत्वोपायंहियुवयोः पुत्रसंजंविद्याम्यहम् ६४ नजीवितश्चेदुवयोः पुत्रस्तर्ह्यर्पये
कुशम् ॥ गिरंसत्यामिमांचोभौपश्यतस्त्वहमेऽद्यहि ६५ ततस्सीताविप्रपत्नीमाश्वास्याहगिरंशुभाम् ॥ रामेणतेप्रतिज्ञातंकुशदानेनभामिनि ६६ अहमप्यद्यतेवाचमि
तवदुःखस्यशांतये ॥ नजीवितश्चेद्रामेणमयाऽयंत्वंच्छिशुः प्रियः ६७ तर्हित्वदुःखशांत्यर्थमर्पयेऽहंत्वंप्रियम् ॥ ताम्यांकुशलवाम्यांत्वंपुत्रदुःखंत्याजिष्यासि ६८ भजिष्य
सित्वंमत्सौख्यमतःशोकंकुरुष्वमा ॥ ततःप्राहद्विजंरामस्त्वंपत्न्याऽत्रस्थिरोभव ६९ माकुरुष्वमुहुःखेदंत्वत्पुत्रंजीव्याम्यहम् ॥ इत्युक्त्वा लक्ष्मणेनैवतैलद्रोण्यांशवंशिशोः
७० निधायलुमिदुर्गंधदुस्फुरणप्रशांतये ॥ स्वयंस्नात्वानित्यविधिंचाकरोत्स्विन्नमानसः ७१ ततःसमासंस्थितः सनवसिष्ठंप्राहराघवः ॥ राज्यंशासतिधर्मेणतत्राऽ
यंवेशिशुः कथम् ७२ बाल्यत्वेपंचतांप्राप्तस्तत्रोपायंविचिंत्यताम् ॥ इतियावदुक्तरामः प्रोवाचतांवदंबरात् ७३ नारदः प्रययौवीणांरणयनतत्सभांजवात् ॥ प्रत्युद्ग
म्याऽथतंरामः परिपूज्ययथाविधि ७४ संश्राव्यसकलवृत्तंपुनःपप्रच्छतंमुनिम् ॥ त्वयोपायोऽत्रवक्तव्यः शिशोश्चास्यप्रजीवने ७५ पुत्राम्यांहिप्रतिज्ञातंद्विजा
यसीतयामया ॥ किमर्थममराज्येऽर्भोमृतस्त्वीदृश्वेद्यहम् ७६ तद्रामवचनंश्रुत्वारघवंप्राहनारदः ॥ रामत्वाद्विषयेऽधर्मैकोप्याचरतेजनः ७७ भूम्यां
सर्वत्रद्रष्टव्यंत्वयागत्वाऽयमद्विरा ॥ यद्यप्यहंविजानामिभूम्यांवृत्तंचजानतः ७८ तथापिजनशिक्षार्थंत्वामेवप्रेषयाम्यहम् ॥ त्वं दृष्ट्वाऽधर्मनिरतंजनंशिक्षयसाद

१ मदीर्घमितिपाठः । २ वदतांवरद्विपाठः ।

रम् ७९ अधर्मोच्छेदनेनायंजीवयिष्यतिवैशिशुः ॥ तथेतिराघवश्चोक्त्वाविसर्ज्यनारदमुनिम् ८० सीतयानागरैःसर्वैर्भ्रातृभिर्गुरुणासह ॥ पुत्राभ्यामंत्रिभिर्भुक्तःपु
ष्पकंचारुरोहसः ८१ एतस्मिन्नंतरेऽप्येभून्महान्कोलहलस्तदा ॥ तंश्रुत्वाचकितोरामःसददर्शसमंततः ८२ तावददर्शपुरतःपौरैःसंवेष्टितास्त्रियम् ॥ शवमप्यपरंशृंगवे
रतश्चसमागतम् ८३ रामंदृष्ट्वापुष्पकस्थंरुदतीब्राह्मणीपुरः ॥ दीर्घस्वरेणप्रोवाचहस्ताभ्यांहृदिताडयसा ८४ रामराममहाबाहोतेराज्येगतमर्तुका ॥ अहंजाताऽस्मि
त्वद्दोषान्मां दृष्ट्वात्वंनलज्जसे ८५ मद्वर्तारंजीवयैनंनोचेच्छापदमामिते ॥ इतितस्यावचःश्रुत्वारामवःखिन्नमानसः ८६ अब्रवीन्मधुरंवाक्यंब्राह्मणीतोषयन्मुहुः ॥ क्रो
धंशमयरंभोरुतेमर्तारंप्रजीवये ८७ अस्यैवहेतोर्गेच्छामित्वंमद्वेहेसुखंवस ॥ इत्युक्त्वाऽऽश्वास्यतारामस्तच्छवंचापिपूर्ववत् ८८ तैलद्रोण्यांस्थापयित्वासुमंत्रंवाक्यमब्र
वीत् ॥ आगमिष्याम्यहंयावत्तावत्कस्यापिनोशवम् ८९ त्वयावन्हौज्वालनीयंरक्षणीयंप्रयत्नतः ॥ सर्वानपित्वयाभूम्यांश्राव्यंदुंदुभिनिःस्वनैः ९० नकस्यापिशवंद
ग्धंकाऽपिकार्यंजनैस्त्विति ॥ तथेतिराघवंचोक्त्वादूतैःसंश्राव्यतद्वचः ९१ सुमंत्रःसकलान्भूस्थानसाकेतेन्यवसत्सुखम् ॥ रामोऽपिपुष्पकेनैवपश्चिमांचोत्तरादिशम् ९२
पूर्वामपिशनैःपश्यन्क्षिणाभिमुखोययौ ॥ एतस्मिन्नंतरेऽयोध्यापुर्यांपंचशवानिहि ९३ समानीतानितैलस्यद्रोण्यांतान्यपिपूर्ववत् ॥ सुमंत्रःस्थापयामासश्रीराम
स्याज्ञयादरात् ९४ तेषुपंचशवेष्वेवचैकंमधुपुरिस्थितम् ॥ क्षत्रियस्यचतज्ज्ञेयंसमानीतंसुहृज्जनैः ९५ प्रयागस्थंद्वितीयंचशवं वैश्यस्यतत्समृतम् ॥ पूर्ववयसिपंचत्वात्स
मानीतंहितज्जनैः ९६ हस्तिनापुरसंस्थंतृतीयंशवमीरितम् ॥ तैलकारस्यतज्ज्ञेयंसमानीतंहितज्जनैः ९७ शवंचतुर्थतज्ज्ञेयंहारिद्वारस्थितांदिज ॥ लोहकारसुषाया
श्चसमानीतंहितज्जनैः ९८ उज्जनीस्थंपंचमंचशवंज्ञेयंमहामते ॥ चर्मकारदुहितायाःसमानीतंहितज्जनैः ९९ एवंपंचशवान्यासनपूर्वेद्विब्राह्मणस्यच ॥ सप्तायोध्यापुरीम
ध्येशवान्येवस्थितानिहि १०० रामोपिदंडकंपश्यन्सबभ्रामसमंततः ॥ ययौविंध्याचलंवीमानरेवावारिपरिभुतम् १ तत्रवृक्षेलेवंमानंघूमंपातुमघोमुखम् ॥ शूद्रंनिरी
क्ष्यस्वर्गेच्छंतंहंतुंसमुपस्थितः २ तदातंराघवःप्राहभोशूद्रशृणुमद्वचः ॥ ब्राह्मणादित्रिभिर्वर्णैस्तपःकार्यंनचेतैः ३ शूद्रैश्चादिजशुश्रूषासदाकार्याऽतिभक्तितः ॥ द्विज
कृत्यंत्वयाचाऽत्रकृतंपापात्मनाजड ४ इदानींत्वाहनिष्यामिजीवयिष्यामियान्मृतान् ॥ तुष्टोऽहंत्वात्तपसावरंवरयवांछितम् ५ इतिरामवचःश्रुत्वाऽधोमुखोरामपाद
जः ॥ उवाचभयभीतःसन्नत्वारामंमुहुर्मुहुः ६ रामरावणदर्पघ्नयदितुष्टोऽसिमांप्रभो ॥ तर्हितेवरयाम्यद्ययेनशूद्रगतिर्भवेत् ७ ममापियेनकीर्तिःस्यात्तंवरंदातुमर्हसि ॥
इतिशूद्रवचःश्रुत्वारामस्तुष्टोऽब्रवीद्वचः ८ ममरामेतियन्नातच्छूद्रैःसर्वदैवहि ॥ जपनीयंकीर्तनीयंचितनीयंमुहुर्मुहुः ९ भविष्यतिगतिस्तेषामनेनमत्परोभव ॥ त
वानेनोपकारेणकीर्तिःशूद्रेषुवैभवेत् ११० इतिरामवरंश्रुत्वापुनःशूद्रोऽब्रवीद्वचः ॥ शूद्राःकलौमंदाधियोभविष्यंतिरघूतम् ११ व्यग्रचित्ताभविष्यंतिरुषिकर्मादिभिःप्र
भो ॥ तदातेपांकुतोबुद्धिर्जपादिषुभविष्यति १२ अतस्तदनुरूपोऽद्यवरोदेयोविचार्यच ॥ तत्तस्यवचनंश्रुत्वारामस्तुष्टोऽब्रवीत्पुनः १३ परवंदनकालेषुरामरामेति सर्व

दा ॥ शूद्रावदंतु सर्वत्र तेन तेषां गतिर्मवेत् १४ तवापीयं महाकीर्तिः स्मरिष्यंति मदांघ्रिजाः ॥ त्वं मयानिहतस्त्वद्यैकुंठं प्रतियास्यसि १५ पुनर्ययाच श्रीरामं वरमन्यं स्व
 कारणात् ॥ अस्मिन् शैले सदा तिष्ठसीतालक्ष्मणसंयुतः १६ अंशतस्ते पूर्वमेव दर्शनं मम येन राः ॥ कश्चिदति ततः पश्चाद्येन रास्तव दर्शनम् १७ कुर्वतिस ततं भक्त्या मो
 क्षमेव व्रजंति ते ॥ महर्शनं विनामर्त्यास्त्वां पश्यंत्यविचारतः १८ तेषामुद्धरणं रामकुरु मद्रचनं प्रभो ॥ तथोवाच तदारामः भक्तितस्य ददौ हरिः १९ इति कृत्वा सुसंतुष्टं हत्वा
 शूद्रं रघूत्तमः ॥ जीवयामास विप्रादीन् सप्तसाकेतसंस्थितान् २० तदारम्याश्च शूद्रैस्तु विष्णुदासाश्च नतिले ॥ परवदनकाले पुरा मरामेति कीर्त्यते २१ तंहत्वारघुवीरः सप
 रिर्वर्त्य मुदान्वितः ॥ सीतानानाकौतुकानि दर्शयन् स्वपुरीं ययौ २२ पुतस्मिन्नंतरे मार्गे गृध्रो लूकौ निरीक्षितौ ॥ विवदमानौ रामेण चात्मानं द्रष्टुमागतौ २३ तावुवाच रघु
 श्रेष्ठः किमर्थं हियुवा मुभौ ॥ विवदमानौ संप्राप्तौ मां हृतस्त्वद्यविस्तरात् २४ तद्रामवचनं श्रुत्वा तदोलूकोऽब्रवीत् प्रभुम् ॥ मया पूर्वकृतं रामनगोपरि गृहं वने २५ तत्कालेन
 मया त्यक्तं तत्र गृहोऽस्ति संस्थितः ॥ नानेन दीयते मह्यं मम गेहं रघूत्तम २६ तदुलूकवचः श्रुत्वा गृध्रमाहरघूद्वहः ॥ किमर्थं दीयते नास्य त्वया गृध्र गृहं वद २७ तदा गृध्रोऽब्र
 वीद्वाक्यं राघवं दीर्घानिः स्वनः ॥ मया पूर्वकृतं रामनगोपरि गृहं वने २८ तत्कालेन मया त्यक्तं तत्रो लूकः कियद्दिनम् ॥ स्थितस्तेनापित त्यक्तं तत्राहं संस्थितः पुनः २९ वृ
 थायं स्पर्धते राम मत्वा गेहं ममेति च ॥ माऽधर्मं कुरु राजेंद्र त्वदंशेऽभूत्तपातकौ १३० तावुवाच रघुश्रेष्ठो युवाभ्यां हियदा गृहम् ॥ कृतं तस्यात्र कः साक्षी तदा तौ नेति चो
 चतुः ३१ विमानस्थास्तदा सर्गात्राघवः प्राह सस्मितः ॥ इदमप्यद्य सत्प्राप्तं दुर्घटं मां पुरस्त्वह १३२ कथं न्यायोऽत्र वै कार्यः कस्मै गेहं प्रदीयताम् ॥ तद्रामवचनं श्रुत्वाऽऽस
 च सर्वे तेऽतिविस्मिताः ३४ तदोलूकं विभुः प्राह कृतं गेहं त्वया कदा ॥ उलूकः प्राह भूध्वेयं यदा जाता तदा कृतम् ३४ तदुलूकवचः श्रुत्वा गृध्ररामो वलोकयत् ॥ गृध्रः प्राह यदानेयं
 महानीरेऽवनिस्तदा ३५ चूतवृक्षे कृतं विद्विपुरा गेहं मया विभो ॥ तद्गृध्रवचनं श्रुत्वा तदा तं प्राहराघवः ३६ कथं विनाऽऽश्रयेणासीन् महानीरेन गस्तदा ॥ नोक्तोऽक्षयवटः सोऽ
 पि चूतवृक्षस्त्वया स्मृतः ३७ तस्माद्गृथा त्वया गृध्रस्पृश्यतेऽनेन निश्चितम् ॥ मयाऽद्य तव वाक्येन धिक्कृत्वां दुष्टपतत्रिणम् ३८ इत्युक्त्वा राघवो दूतैस्तं गृध्रं पर्वतोपरि ॥ त्रि
 शूलाग्रेषु चारोप्यग्रेषु यामास स्वपदम् ३९ धन्यः स गृध्रो विज्ञेयो रामाग्रेयस्य वैष्टुतिः ॥ अभूत्तदर्शनं मपि यस्य देहविसर्जने ४० दत्त्वा गेहमुलूकाय ययौ रामो निजां पुरीम् ॥
 विवेश नगरीं नृत्यवाद्यगीतपुरःसरम् ४१ शिखं विप्रं क्षत्रियं च वैश्यं चापि चतुर्थकम् ॥ तैलकारं पंचमं च लोहकारं स्नुषां तथा ४२ चर्मकारं दुहितरं सप्तैतान् हि सुजीवि
 तान् ॥ दृष्ट्वा रामः समायातानात्मानं द्रष्टुमादरात् ४३ वृतोऽपनितरां पत्न्या तैः सर्वैः संस्तुतो मुहुः ॥ ततः सम्पूज्य तान् सर्वांश्च विसर्जरघूद्वहः ४४ तदामहोत्सवं श्वासीदयो
 ध्यायां स मन्ततः ॥ पुर्वं नानाचरित्राणि चकार रघुनन्दनः ४५ ॥ इति श्रीशतकोटिरामचरितां तर्गत श्रीमदानंदरामायणे वाल्मीकीये राज्यकांडे पूर्वार्धे यतिशुद्रगृध्रशि
 क्षोपकरणं नाम दशमः सर्गः ॥ १० ॥ ॥ श्रीरामदास उवाच ॥ अथैकदारामचन्द्रो मृगयार्थं वनं ययौ ॥ सीतया बन्धुभिः सैन्यैर्हस्त्यश्वरथं पतिभिः १ पश्यन् वनानि सर्वा

१ रथकोटिभिरिति पाठः ।

णिमृगयारसिकोष्ठशम् ॥ कौतूहलसमाविष्टांखेटव्यूहसंवृतः २ उपानदूढपादश्चनीलोष्णीषाहरिच्छदिः ॥ नीलगोधांगुलित्राणोधनुष्पाणिःशरीरुपः ३ अश्वारूढः
 खड्गचर्मधारीभूपैःपदातिभिः ॥ वेष्टितःकवचीरामोविवेशगहनंवनम् ४ सीतयाजालरंघ्रैश्चवारंवारंनिरीक्षितः ॥ सरामोवन्धुवर्गैश्चपुत्राभ्यामृपसत्तमैः ५ क्रीडां
 मुदाकरोत्तत्रकुंजेषुमृगयन्मृगान् ॥ हन्यतांहन्यतामेषोमृगोवेगात्पलायते ६ इतिजल्पनस्वभृत्येषुस्वयमुत्पत्यहंतिच ॥ गांधारेषुचरन्त्येषुवनेषुविपुलेषुच ७ उल्लंघि
 तमहास्रोतायुवापञ्चास्यविक्रमः ॥ इतस्ततःपुनर्यातिकचित्पश्यन्वनस्थलीम् ८ विटपोद्भिनसंत्रस्तलीनकेकिकुलाकुशम् ॥ हरिणीगणसंत्रस्तांघावच्छापदादिहमु
 खाम् ९ कचित्फेरवफूत्कारझिल्लीरावविभीषिताम् ॥ खड्गयूथैःकचिल्लक्ष्मीदवानामिवदंतिनाम् १० कचित्कोटरसंविष्टशुकनादविनादिनीम् ॥ मृगारिपदमुद्राभिर्मु
 द्रितांचकचित्कचित् ११ शार्दूलनखनिर्भिन्नरोहिद्रकारुणांकचित् ॥ पीवरस्तनभारार्तसुस्निग्धमहिषीगणैः १२ अवरोधाजिरक्षोर्णिसूचयन्तीमिवकचित् ॥ क
 चिद्वक्ष्यन्च्छायांवनपुष्पसुगंधिनीम् १३ कचिल्लतामृहद्वारिभृंगमंडलतोरणाम् ॥ अर्धानिःसृतनिर्मोकनागभीममहादिलाम् १४ वृत्तास्याजगैर्व्यासांकचिन्निर्मुक्तस
 पिणीम् ॥ कचिद्वावानलज्वालाशिखाव्याप्तमहीरुहाम् १५ ज्वलन्निकुंजनिर्गच्छन्तृकव्याघ्रसद्वटाम् ॥ व्यमुचंस्तुशुनांयूथंशशकेषुकचित्कचित् १६ पल्लवेषुच
 विश्रांतःपुनर्यातिवनांतरम् ॥ ततोमध्यान्हसमयेनिवासंसरसस्तटे १७ कारयामाससेनायाःसीतायाश्चरघूतमः ॥ स्वयंमुदाकरोत्कीडामाखेटव्यूहसंवृतः १८ दुद्रा
 वमृगपृष्ठेषुमुक्ताबाणंजघानतान् ॥ एवंखेलतिराजेंद्रेव्याघ्रवर्गेचवैद्विज १९ तत्रकोलाहलत्रस्तःपंचास्योनिर्गतोवनान् ॥ सकेसरीमहावेगस्तीक्ष्णदंष्ट्रोभयावहः २०
 स्फुरद्देगसमाक्रांतदुर्गमार्गमहीतलः ॥ कदाचिद्गनारूढःकदाचिद्भूमिगश्चलः २१ नैरयालक्ष्यतांयातिधन्विनांपृष्ठगामिनाम् ॥ कचिद्वाष्टिपथंयातिदर्शनागोचरःकचित्
 २२ वक्रस्रोतोऽतिगंभीरंकंठकीदुमसंकुलम् ॥ वृकव्याघ्रसमाकीर्णपर्वतैश्चभयंकरम् २३ प्राविष्टोविषमारण्यंरामस्तस्यपदानुगः ॥ दूरादूरंतोगत्वादेशादेशंचानिर्जनम्
 २४ एकाकीहयमारूढोविवेशगिरिगव्हरम् ॥ सर्वव्याधाश्चदूताश्चलक्ष्मणाद्याश्चवधवः २५ रामादर्शनसंभ्रांताबभ्रुस्तइतस्ततः ॥ अथरामःकेसरिणंजघानसितप
 त्रिणा २६ ततःसदिव्यरूपेणनत्वाप्राहरघूतमम् ॥ पुराविद्याधरश्चाहंमयाभुक्तापतिव्रता २७ मुनिपत्नीहठेनैवतयाशप्तस्त्वहंकुधा ॥ सिंहवन्निग्रहोयस्मात्त्वयामयि
 कृतोऽद्यहि २८ अतस्त्वंमद्गिरासिंहोभवाद्यैवमहावने ॥ तदामयाप्रार्थितासापुनर्मामाहरावव २९ चिराद्रामशरस्पर्शाच्छापान्मुक्तिर्मवेत्तव ॥ अतोऽद्यत्वच्छरस्प
 र्शाच्छापान्मुक्तश्चिरादहम् ३० इत्युक्त्वाराममामंन्यसस्वर्गप्रययौमुदा ॥ ततःसरामचंद्रोऽपितुरगस्थोमुदान्वितः ३१ तत्रतस्थौक्ष्णंयावत्तावत्तद्विरिगव्हरे ॥ गुहा
 द्वारिशिलामेकाददर्शयोजनायताम् ३२ महतींतांशिलांद्वारामोविस्मितमानसः ॥ धनुष्कोट्याक्षिपद्दूरंगुहायांसंविवेशह ३३ कियद्दूरंतोगत्वाऽप्येप्रकाशं
 ददर्शसः ॥ तत्रद्रोण्यांपर्वतस्यतपस्यंत्यःस्त्रियःप्रभुः ३४ ददर्शरामश्चत्वारःकिंचिदंतरसंस्थिताः ॥ अस्थिचर्मावशिष्टैश्चदेहैर्हगोचरीकृताः ३५ आसैःस

१ मृगयासंबन्धिजनसंवृतइत्यर्थः । २ तारारावेतिपाठः । ३ व्याघ्रवर्गेषुपलायतिइतिपाठः । ४ नराणांलक्ष्यताभितिपाठः ।

जीविताश्चेतिज्ञातवांस्तारघूतमः ३६ निजरूपाणिचत्वारिहृत्वादौतत्पुरःस्थितः ॥ अब्रवीन्मधुरंवाक्यंभिन्नरूपेणताःपृथक् ३७ वरयध्वंरान्नार्यःप्रसन्नोहंरघू
 तमः ॥ ततस्तारामसंस्पर्शान्मांसरक्तादिधातुभिः ३८ पूरितानिशरीराणिददृशुर्नयनेर्निजैः ॥ श्रुत्वातद्रामवाक्यंतायदास्वपुरतोऽक्षिभिः ३९ नार्योविलो
 कयामासुःसर्वाःश्रीरघुनायकान् ॥ कोटिसूर्यप्रतीकाशांश्चापवाणासिधारिणः ४० हयारूढावृषेणसर्वासांपुरतःस्थितान् ॥ चतुर्मूर्तीश्चैकरूपास्तादृक्कांजलो
 चनाः ४१ आतिविस्मयमापन्नास्तदोद्युस्तान्पृथक्पृथक् ॥ केयूरंवाजिसंस्थादिकुतःसर्वेसमागताः ४२ यूयंदेवादानवावागम्यतेकाधुनापुरः ॥ अस्माकं
 कथ्यतांसर्वकिमर्थमापितावयम् ४३ अस्माकंदुःशरीराणिकमनीयानिवैकथम् ॥ जातान्यद्यमहादैत्योदुंदुभिःसोस्तिवामृतः ४४ इतितासांवचःश्रुत्वा राघवस्ताव
 चोऽब्रवीत् ॥ अहंचतुर्भिर्देहैश्चरामस्त्वेकोनसंशयः ४५ सप्तद्वीपपतिःश्रीमानसूर्यवंशसमुद्भवः ॥ मृगयार्थंसमायातःकेसरीनिहतोवने ४६ धनुष्कोट्याशिलांत्यक्कायुष्म
 दंतिकमागतः ॥ स्वकरस्पर्शमात्रेणशरीराणिशुभानिहि ४७ मयाकृतानियुष्माकंवालिनादुंदुभिर्हतः ॥ समयानिहतोवालीरावणस्यांतकारिणा ४८ संभाषितावरान्
 दातुंयूयंसर्वामयाज्यहि ॥ नाग्रेऽस्तिममकार्यंहिपरिवर्त्यपुरीं वजे ४९ यत्पृष्ठंतन्मयाचोक्तंकायूयंकथ्यतांमम ॥ किमर्थंदुंदुभिःपृष्ठःकावांछावियतांवरान् ५० तद्राम
 वचनंश्रुत्वादुंदुभिर्निहतस्त्विति ॥ शिलानिष्कासितांचापिसर्वास्तुष्टिंपरांययुः ५१ ऊचुःसर्वास्तदाराममानंदोत्फुल्ललोचनाः ॥ वयंब्राह्मणपुत्र्यश्चत्वारस्त्वथषोड
 श ५२ सहस्राणिनृपाणांचवैश्यानांकन्यकाःपुरा ॥ समानीताबलादेवतेनदुंदुभिनाप्रभो ५३ लक्षस्त्रीभिर्विवाहांश्चसर्वानेकादिनेत्वहम् ॥ करोमीतिमन्यमानःस्त्रीरत्ना
 निजहारसः ५४ यानियानिजहारस्त्रीरत्नानिरघुनन्दन ॥ अस्यांद्रोण्यांस्थाप्यतानिदत्त्वाद्वारिशिलांवराम् ५५ अचलांत्वद्विनान्यैश्चस्त्रीःसमानेतुमादरात् ॥ पुनश्चिरं
 गतोदैत्योवयमत्रैवसंस्थिताः ५६ वर्ततेऽग्रेनृपाणांचवैश्यानांवालिनाःप्रभो ॥ वायुपर्णाशनाःसर्वाःश्रीविष्णुवर्पितमानसाः ५७ ततासांवचनंश्रुत्वाभिन्नरूपैःपुनःप्रभुः ॥
 ताडवाचस्त्रियःसोहंविष्णुरेवनसंशयः ५८ तद्रामवचनंश्रुत्वापुनस्ताराममब्रुवन् ॥ दर्शयस्वानिजंविष्णुरूपंचेत्यवागसि ५९ ततस्तादर्शयामासविष्णुरूपंनिजं
 श्रुः ॥ तानिचत्वारिरूपाणिसमासाद्यरघूतमः ६० ततस्ताःपुरतोविष्णुंदृष्ट्वानेमुःस्वमस्तकैः ॥ ततोविष्णुःसताःप्राहवःसंदेहोमतोनवा ६१ ताऊचुर्दर्शनात्तेज्यमवह्ने
 शागताहिनः ॥ क्वांस्तुतत्रसंदेहस्त्वज्ञानजनितःप्रभो ६२ ततःपुनःक्षणाद्रामोरूपंतादर्शयन्मुदा ॥ एकमेवहिसर्वासांमध्येजनकजापतिः ६३ ततो रामोऽब्रवीत्ताः
 सवरंवरयतामिति ॥ ताऊचुःकामवाणेनपीडिताराधवंमुदा ६४ भवमर्तात्वमेवाज्यगांधर्वविधिनावने ॥ अस्माभिस्त्वंकुरुष्वऽत्रसुखंक्रीडांचिरंप्रभो ६५ ततो नयपुरींस्वी
 यानस्त्वंमाऽन्यद्विचिंतय ॥ ततासांवचनंश्रुत्वा राघवोवाक्यमब्रवीत् ६६ एकपत्नीव्रतंमेऽस्तिनवाक्यंममवैष्टुषा ॥ ततस्ताविह्लामूत्त्वानिपेतुर्जगतीतले ६७ पुनस्ताः
 प्राहरामःसृणुध्वंचनंमम ॥ द्वापरेकृष्णरूपेणयूयंक्रीडांभजिष्यथ ६८ मित्रविदानाग्रजितीमद्राऽन्यालक्ष्मणाह्वया ॥ एवंनामानियुष्माकंभविष्यंतितदामया ६९ भवि
 ष्यतिविवाहाश्चसर्वासानात्रसंशयः ॥ तदानानाविधानभोगान्भजध्वंमयासह ७० तद्रामवचनंश्रुत्वाकिंचितुष्टमनःस्त्रियः ॥ रामंमोक्षुःपुनर्वाक्यंत्वमग्रेगंतुमर्हसि ७१

ताभिःशनैस्ततो रामो ययौ तुरगसंस्थितः ॥ योजनोपरिताः सर्वाः सहस्रं षोडशशुभाः ७२ ददर्श गण्डकीतीरे वृक्षखण्डेरघूद्वहः ॥ निमीलितदृशः शुष्कास्तपसा दग्धयौ
 वनाः ७३ ॥ ॥ इति श्रीशतकोटिरामचरितां तर्गतश्रीमदानन्दरामायणे वाल्मीकीये राज्यकांडे पूर्वार्धे द्विजकन्याचतुष्टयवरदानं नामैकादशः सर्गः ॥ ११ ॥ ॥
 ॥ श्रीरामदास उवाच ॥ अथ रामः शनैः सर्वाः स्पृष्ट्वा निजकरेण ताः ॥ कृत्वा तारुण्यपूरौघपूरिताः प्राह सादरम् १ पूर्ववत्सकलं वृत्तं सर्वाः संश्राव्य विस्तरात् ॥ वरं वरयतां
 शीघ्रमित्युक्त्वा चरधूतमः २ इतंतं दुन्दुभिं श्रुत्वा हर्षोत्फुल्लाननाः स्त्रियः ॥ पूर्ववद्विष्णुरूपाणि सहस्राणि हि षोडश ३ सन्दर्शितानि रामेण तावन्ति च स्थितानि च ॥ रामरू
 पाणितादृष्ट्वा ज्ञात्वा विष्णुं परात्परम् ४ तं वरान्वरयामासुस्त्वन्नोभर्ता भवप्रभो ॥ ततो राममुखाच्छ्रुत्वा चैकपत्नीव्रतस्थितम् ५ परस्परं ताः संमंथ्य प्रोचुः सर्वा मृगीदृशः ॥
 मया वृत्तस्त्वया चायं त्वया वृत्तस्तथा मया ६ एवं तासु च सर्वासु वदन्तीषु रघूत्तमः ॥ श्रुत्वा तद्वचनं शिष्यतदाचिते विचारयत् ७ इमावदन्ति किं सर्वा मां श्रुत्वाऽपि व्रतस्थि
 तम् ॥ बलात्कारेण मां भोक्तुं मन्त्रयन्ति परस्परम् ८ ब्रह्मरुद्रमघवादयः सुराये च सिद्धमुनयः पुरातनाः ॥ तेऽपि योगबलिनो विमोहिता लीलया तदबलाभिरदुतम् ९
 योषितां नयनतीक्ष्णसायकैर्बलतासु दृढचापनिर्गतैः ॥ धन्विनामकरकेतुना हतः कस्य नोपतति कौमनो मृगः १० तावदेव दृढचित्ततादृणां तावदेव गणनाकुलस्य च ॥ तावदे
 व तपसः प्रगल्भता तावदेव नियमव्रतादयः ११ यावदेव नितोत्सवासैर्माद्यति द्रुतमदेन पुरुषः ॥ मोहयंतु मयं तुरागिणं योषितः स्वचरितैर्मनोहरैः १२ मोहयन्ति मद
 यन्ति मामिमा धर्मरक्षणपरं हि कैर्गुणैः ॥ मांसरक्तमलमूत्रपूरिते योषिता वपुषि निर्गुणेऽशुचौ १३ कामिनस्तु परिकल्प्य चारुतामारमंति सुविमूढचेतसः ॥ दारुणो हि प
 रिकीर्तितो गनासन्निधिर्विमलबुद्धिर्वर्तिभिः १४ यावदेव न समीपमागतास्तावदेव हि ब्रजाम्यदृश्यताम् ॥ तर्हि मे व्रतमिदं सुनिर्मलं नान्यथा कथमहं करोम्यहम् १५ अथ वा
 किं करिष्यन्ति मामेकदा यिता प्रियम् ॥ इति निश्चित्य श्रीरामस्तत्र तूष्णीं स्थितोऽभवत् १६ एतस्मिन्नन्तरे सर्वास्तास्तं प्रोचुर्नृपोत्तमम् ॥ वृत्तस्त्वं नूनमस्माभिर्नात्र कार्या
 विचारणा १७ एकपत्नीव्रतं किं ते पार्थिवस्य रघूत्तम ॥ अस्ति चेत्पूर्णतां प्राप्तं तत्फलं भोक्तुमर्हसि १८ इत्युक्त्वा तास्तदा सर्वा गत्वा तत्संनिधिं जवात् ॥ सव्यापसव्यबन्धेन
 भुजपाशान् प्रचक्रिरे १९ तद्वद्वारा घवः प्राह शृणु ध्वं वचनं मम ॥ युष्माभिरुच्यते भद्रमनुकूलं प्रियं वचः २० व्रतिनस्तन्न योग्यं मे माखेदं गन्तुमर्हथ ॥ आकण्य रामवाक्या
 नितमूचुस्ताः समन्ततः २१ सकामध्वनिनोत्कंठाः को किला इव माघवे ॥ षोडशसहस्रस्त्रिय ऊचुः ॥ धर्मादर्थोऽर्थतः कामः कामाद्धर्मफलोदयः २२ इत्येवं निश्चयं शास्त्रे
 वर्णयन्ति विपश्चितः ॥ सकामो व्रतबाहुल्यात्पुरस्ते समुपस्थितः २३ सेव्यतां विविधैर्भोगैः स्वर्गं भूमिरियं ततः ॥ श्रुत्वा तद्वचनं तासामस्ताः प्राह सास्मितः २४ ॥ श्री
 राम उवाच ॥ वरान् दास्यामि युष्माकं नान्यं श्रोष्यामि किंचन ॥ इत्युक्ताः पुनरूचुस्ताः किं वदसि राघव २५ ॥ ता ऊचुः ॥ दिव्यौषधं ब्रह्मधियोरसायनं सिद्धिर्निधिः
 साधुकलावरांगना ॥ मन्त्रस्तथा ह्यन्नजले च धर्मतोनेने निषेध्याः सुधिया समागताः २६ कार्यं तु देवाद्यदिसिद्धिमागतं तस्मिन्नुपेक्षां च याति नीतिगाः ॥ यस्मादुपेक्षां पुनः

फलप्रदातस्मान्नदीर्घीकरणं प्रशस्यते २७ सांद्रानुरागाः कुलजन्मनिर्मलाः स्नेहार्द्रचिताः सुगिरः स्वयंवराः ॥ कन्याः सुरूपाः परिपूर्णयौवनाधन्यालभन्तेऽत्र नरास्तुने
 तरे २८ क्वयंसुरसौंदर्यैकैकपत्नीव्रतंतव ॥ तस्मादस्मानिदानीं त्वमानिराकर्तुमर्हसि २९ गांधर्वेण विवाहेन नान्यथानोऽस्तु जीवितम् ॥ श्रुत्वा वाक्यं तु तत्तासां राघवः
 प्राह ताः पुनः ३० ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ भो मृगाक्ष्यः कथं त्याज्यो धर्मो धर्मविचक्षणैः ॥ धर्मश्चार्थश्च कामश्च मोक्षश्चैतच्चतुष्टयम् ३१ यथोक्तं सफलं ज्ञेयं विप-
 रीतं तु निष्फलम् ॥ तस्मान्मयोक्तं यत् पूर्वमेकपत्नीव्रतं निजम् ३२ अस्मिन् जन्मनि तन्नाहं त्यक्तुमिच्छामि भो स्त्रियः ॥ एवं श्रुत्वाऽऽश्रयंत स्यताः समीक्ष्य परस्परम् ३३
 करात्करान् प्रमुच्यास्य जग्राहां ध्रितदाबला ॥ अन्यान्यमंघ्रिरामस्य भुजौ तु जगद्बुधताः ३४ एवं ताभिर्वेष्टमानमात्मानं वीक्ष्य राघवः ॥ अंतर्धानमगात्तत्र तासां मध्ये
 क्षणात् प्रभुः ३५ किं कुर्वति त्विमाः सर्वा ह्यंतर्धानं गते मयि ॥ एवं तासां कौतुकं हि गुप्तरूपो ददर्श सः ३६ अट्टहाराधवसर्वास्ताः क्षणात्प्रमदोत्तमाः ॥ दृष्ट्वा तददुतं कर्म
 विस्मया विष्टमानसाः ३७ वित्रस्तहृदयाः सर्वाः कुरंग्यद्वकातराः ॥ संभ्रांतनयनादीना इत्युचुस्ताः परस्परम् ३८ व्यासंच हृदयं तासां तदैव विरहाग्निना ॥ ज्वल-
 ज्वालानलेनैव सुस्निग्धसांद्रकाननम् ३९ ॥ स्त्रिय ऊचुः ॥ त्यजेद्रजालिकां मायां कांतदर्शय सत्वरम् ॥ स्वात्मानं नर्मणायुक्तं प्राग्ग्रासे माक्षिकोपमम् ४० हा कष्टं दर्शितः
 कस्माद्वात्राकिरचितं त्विदम् ॥ ज्ञातं महत्तमं तापं कर्तुं न स्वयं समागतः ४१ कश्चित्ते निर्दयं चेत् कश्चिदस्मान्परीक्षसि ॥ कश्चित्कष्टोसि हे कांत कश्चिन्मुष्णासिनोमनः ४२
 कश्चिन्नोप्रत्ययोऽस्मात् कश्चिदस्मात्सुनोरतिः ॥ कश्चिद्विनोदयसिन कश्चिन्मायाविशारदः ४३ कश्चिच्चित्ते प्रवेष्टुं त्वं वेत्सि विज्ञानलाघवम् ॥ कश्चिद्विनापराधं हित्व मस्मात्प्रकु-
 प्यसि ४४ कश्चिदुःखं न जानासि परेषां विप्रलंभजम् ॥ त्वदर्शनं विना नूनं हृदयेश्वरसांप्रतम् ४५ न जीवामोऽथ जीवामः पुनस्त्वदर्शनाशया ॥ अस्मांस्तत्र नयत्वं हियत्र नाथ
 गतो ह्यसि ४६ सर्वथा दर्शनं देहिकारुण्यं भज सर्वथा ॥ पर्यंतं न हि पश्यंति कस्यचित्सज्जनाजनाः ४७ इत्थं विलप्यताः सर्वाः प्रतीक्ष्य च बहुक्षणम् ॥ रामं द्रष्टुं ने सर्वा बभ्रुमुस्ता-
 इतस्ततः ४८ वृक्षान्नवने च रानुरामो दृष्टोऽस्माकं पतिर्नवा ॥ एवं सर्वास्तु पप्रच्छुरामविश्लेषसज्जराः ४९ रेरेपि प्लवृक्षाणामपि पस्त्वं ब्रवीहि नः ॥ रामो दृष्टोऽथवानैव वयं
 त्वां शरणं गताः ५० भो भो तुलसिनो नाथस्त्वयारामो निरीक्षितः ॥ वदशाखा मृगत्वं नो वने रामो निरीक्षितः ५१ त्वं को किल सदाशद्वा न करोषि परमान् शुभान् ॥ वदाऽथ जा-
 नकी कांतस्त्वयाऽरण्ये निरीक्षितः ५२ भो कंदं बवदस्त्वत्वं तव पृच्छामहे वयम् ॥ दीनानाथोरमानाथः सीतानाथस्त्वयोक्षितः ५३ पिकत्वमुत्तरं देहि सदाशद्वा न करोषि हि ॥
 प्रतिर्नः श्रीपतिः सीतापतिर्दृष्टोऽथवानवा ५४ भो वारणमदोन्मत्तचवारणसमः प्रभुः ॥ सप्तद्वीपपतिः श्रीमानुरामोऽरण्ये निरीक्षितः ५५ शुकनः कथयाऽद्य त्वं प्रभुर्दृष्टोऽथवान-
 वा ॥ वदपुण्ये सरिच्छ्रेष्ठे किं तूष्णीं संस्थिताऽधुना ५६ नः प्रभुः सप्तद्वीपानां प्रभुरत्र निरीक्षितः ॥ भो वायो कथयाऽद्य त्वं सीतारामो निरीक्षितः ५७ ॥ रामदास उवाच ॥
 एवं तारामविश्लेषसंभ्राताः शुशुचुर्वने ॥ ततस्तां गंडकीतीरं गत्वा गतिं प्रचक्रिरे ५८ ॥ ॥ स्त्रिय ऊचुः ॥ किं प्रभो त्वया जानकीयदातेन रक्षसाऽरण्यमध्यतः ॥ स्वस्थलं ह-

१ केवसुंदरसौंदर्यमिति पाठः । २ प्रमुच्याश्रुत्वास्तु जगद्बुधस्तदेति पाठः ।

तामौतमतिटात्तत्त्वतेख्यानैवशोचितम् ५९ १ त्वद्वियोगतस्तसमानसाःसर्वतोवनेशोकमागताः ॥ एकदाप्रभोदेहिदर्शनंदेहिनोवरान्माऽस्तुवैरतिः ६० २ नोवां
छामोराघवत्वतोरतिमद्यद्वदत्तंभूसुरजाम्योवरदानम् ॥ तद्वन्नस्त्वंपूरयकामान्वरदानैर्वाछामस्तेसेवनमग्नयेजननेऽपि ६१ ३ अस्माभिर्यच्चंचलभावादपराद्धंतत्सर्वत्वं
मास्मरपूर्वकरुणातः ॥ नःप्राणास्तेदर्शनहेतोस्तनुमध्येतिष्ठंतित्वापल्लवयाञ्चाक्रियतेऽद्य ६२ ४ भोभोराघवमारुहत्वंक्रोधंमाभजदासीष्वद्य ॥ पर्यंतंनहिपश्यंतित्थंवां
छामोनहित्वतःकामम् ६३ ५ देहित्वंनिजदर्शनलाभंजन्माग्नयेऽर्पयनोवरदानम् ॥ पाहित्वंशरणंहुपयाताःसर्वास्तारयनःप्रणमामः ६४ ६ रामत्वंकिंनिर्दयहृदयस्त्व
सिनःकिंनायात्यद्यस्त्रीजनकरुणाहृदयेते ॥ इत्थंक्रोधंत्वत्पदयुगलेपतितासुकर्तुविष्णोनाहंसिवरदोभवनोऽद्य ६५ ७ बालेदीनेस्त्रीजनविमलेतनयेस्वेनोर्कुर्वतीत्थंबहुविम
लामतिमंतः ॥ क्रूरंकोपंत्वजवरदोभवनोऽद्यवारंवारंकरकमलैस्त्वांप्रणमामः ६६ ८ हेनाथराघवरमेश्वररावणारेसीतापतेरिपुनिषूदनकंजनेत्र ॥ त्वंदेहिरामनिजदर्शन
मद्यविष्णोदुःखार्णवात्परतटंनयकामिनीर्नः ६७ ९ त्वत्पादपद्मवरसेवनमर्थयामोजन्मांतरेकुरुदयांकरुणासमुद्र ॥ नोचेत्तवाऽद्यविरहान्निजजीवितानित्यक्ष्यामएवनिनय
तंसहसाद्यनद्याम् ६८ १० ॥ रामदासउवाच ॥ नारीगीतंराघवश्चापिश्रुत्वाप्रत्यक्षोऽभूत्कामिनीनामथाऽग्रे ॥ दृष्टारामंताःस्त्रियश्चाऽतितुष्टाःप्रोत्फुल्लास्यास्तं प्रणमुः
शिरोभिः ६९ ११ नारीगीतंमानवश्चापिश्रुत्वासर्वान्कामान्प्राप्नुयान्निश्चयेन ॥ तस्मादेतत्सर्वदाकीर्तनीयंश्लोकार्कीर्णंप्रापठेच्छंदचित्रम् ७० १२ अथरामोददौता
भ्योवरांस्तास्तोषयन्प्रभुः ॥ यूयंशृणुध्वंभोनार्यःपुराव्यासाग्रतोमया ७१ बहुस्त्रीहेतुनारुक्ममूर्तयःषोडशार्पिताः ॥ तासांदानेनसंतुष्टास्तेविप्रामांतदाऽब्रुवन् ७२
फलंसहस्रगुणितंतवास्तुरघुनन्दन ॥ अतस्तत्फलतश्चाहंद्वापरेरुष्णरूपधृक् ७३ करोमिपाणिग्रहणंयुष्माकंद्वारिकापुरि ॥ यूयंनानानृपाणांचमवध्वंबालिकास्तदा ॥
७४ भौमासुरस्तदायंवैदुंभुभिस्तुभविष्यति ॥ भौमासुरश्चयुष्माकंपूर्ववत्संहरिष्यति ७५ तदासर्वामोचयामिहत्वातंजगतीसुतम् ॥ ततोमयासुखेनैवक्रीडध्वंहियथारु
चि ७६ पुंवतारामवाक्यंतच्छ्रुत्वाप्रमुदिताननाः ॥ आनन्दोत्फुल्लनयनाःसुखमापुर्वरांगनाः ७७ एतस्मिन्नंतरेरामंपश्यंतोलक्ष्मणादयः ॥ शनैस्तत्राययुश्चाश्वपदां
कितपथाप्रभुम् ७८ षोडशस्त्रीसहस्राणांमध्येदृष्टारघूत्तमम् ॥ परंविस्मयमापुस्तेप्रणमुर्जगदीश्वरम् ७९ श्रुत्वाराममुखात्सर्वयथावृत्तंसविस्तरम् ॥ सर्वेसन्तुष्टमनस्त
स्थुःश्रीराघवाग्रतः ८० ततोरामाज्ञयादूताःशतशोऽथसहस्रशः ॥ वाहनान्यानयामासुःसेनावासस्थलान्मुदा ८१ तेषुताःस्त्रीःसुसंस्थाप्यवाहनेपुरघूतमः ॥ शनैःसे
नानिवासेसययौसीतांतिकंप्रभुः ८२ ततस्ताजानर्कानेमुःसीतांवृत्तरघूतमः ॥ यथावृत्तंयथासर्वकथयामासकौतुकात् ८३ ततस्ताःपूजयामासवस्त्रैराभरणैरमा ॥ ततो
रामःसकासारंसेनावासस्थलांतिके ८४ ददर्शसुमहच्छ्रेष्ठंस्पर्द्धयंतमपांपतिम् ॥ घनपादपमध्यस्थंसुतीर्थसलिलंशुभम् ८५ विशालंविकचांभोजमधुमत्तमधुव्रतम् ॥ पद्मिनी
पत्रसंयुक्तंछत्रंमरुतैरिव ८६ स्वच्छंदमुच्छलन्मत्स्यंस्वच्छंसाधुमनोयथा ॥ चलज्जलचरोद्भिन्नवीचिराजिविराजितम् ८७ अंतर्ग्राहगणक्रूरंखलानाभिवमानसम् ॥

कचिच्छैवालदुर्गम्यंरूपणस्येवसंदिरम् ८८ नानाविहंगसर्वातिशययंतंदिवानिशम् ॥ उदारमिवसर्वस्वैरापन्नार्तिहरंमहत् ८९ तर्पयंतहिमांभोमि श्वापदान्स्वापितानि
 व ॥ हरंतंसर्वसंतापंहिमांशुमिवचान्दिकम् ९० तंदृष्ट्वाऽभूत्सुसंतुष्टःसीतयारघुनन्दनः ॥ तत्रस्नात्वासुखंरामःकृतमाध्याह्निकक्रियः ९१ भुक्त्वाबंधुजनैःसर्वैराखे
 टगणसंवृतः ॥ उवाससरसस्तीरेरम्याःसंकथयन्कथाः ९२ ततःशरासनेबाणंरुत्वारान्नौस्थितस्तरो ॥ व्याघाःसंधानमास्थायरुरुधुःककुभांपथः ९३ एवंस्थितेषुवी
 रेपुवनेविस्तार्यवागुराः ॥ निशार्धेनिर्गतंयूथंशूकराणांसरस्तटे ९४ चरित्वासरसीकंदान्नपपातव्याघसंकुले ॥ राज्ञाविद्धास्तदाक्रोडाव्याघैश्चबहवोहताः ९५ क्षणेनै
 ववराहास्तोविद्धाःपेतुर्महीतले ॥ तान्हत्वातुमुलंनदंचकुर्व्याधाःसुदर्पिताः ९६ धावंतोऽपिमुदायुक्तामिलितायत्रभूपतिः ॥ तानादायभटैर्भूपःसेनावासंययौपुनः ९७
 एवंसप्तदिनान्येवस्थित्वारामोवनेसुखम् ॥ भुक्त्वानानाविधान्नभोगान्सीतयास्वपुरीययौ ९८ ततोविप्राभृत्पानवैश्यान्समाहूयरघूत्तमः ॥ यायस्यदुहितानारीयायस्य
 पुत्रपुत्रिका ९९ तस्मैतस्मैददौतांतामेवंसर्वाविसर्जयत् ॥ वस्त्रालंकारभूषाद्यैःशोभयित्वापृथक्पृथक् १०० तेविप्राद्याःपुनर्जातामेनिरेनिजवालिकाः ॥ ततःस्वस्वंपु
 रंनीत्वानृपावैश्याःप्रभोर्गिरा १०१ नृपपुत्रैर्वैश्यपुत्रैस्तासांचक्रुःसुमंगलम् ॥ रामप्रसादात्ताःप्रापुःपतिसंगसुखंस्त्रियः १०२ ताश्चाऽपिद्विजपुत्र्यस्तुपितृणामेवसन्नसु ॥
 निन्युःस्वीयायुषंतत्रव्रतचर्यादिभिःसुखम् १०३ विवाहकालातिक्रमणान्नताउद्वाहिताद्विजैः ॥ जन्मांतरेणताःसर्वाःकृष्णःपत्नीःकरिष्यति १०४ अथरामःसुबाहोश्चपु
 त्रस्यमधुरांपुरीम् ॥ विवाहार्थंसीतियासपौरैर्जानपदैर्ययौ १०५ तत्रवैवाहिकंकर्मसंपाद्यरघुनन्दनः ॥ तस्थौतत्रक्रियत्कालंमथुरायांयथासुखम् १०६ एक
 दाजानकीवाक्यात्कालिद्याःसैकतेशुभे ॥ निशायाहिमपर्यंकेसुखंसुष्वापराधवः १०७ एतस्मिन्नंतरेदासीर्दासान्दृष्ट्वाविनिद्रितान् ॥ स्त्रीरूपेणाऽथकालिंदीरामांप्रि
 संस्पृशच्छनैः १०८ ततोरामःप्रबुद्धोऽभूददर्शपुरतःस्थिताम् ॥ सूर्यस्यतनयांपुण्यांकालिंदींकजलोचनाम् १०९ दिव्यालंकारवस्त्राढ्यादिव्यनूपुरमर्जिताम् ॥
 नीलोत्पलदलश्यामाहिमकुंभपयोधराम् ११० स्मिताननांसुरंभोर्लंकिकिणीजालमालिकाम् ॥ केयूरकुंडलाढ्यांतांप्रोतुंगजचनावराम् ११ तांतादृशींप्रभुर्दृष्ट्वाक्षणं
 तूष्णींव्यचिंतयत् ॥ धन्योविधातायेनेयंकालिंदीरचितापुरा १२ इत्याश्चर्यमनाभूत्वातत्सौंदर्यंवलोकयत् ॥ अथरामःसतांप्राहवदागमनकारणम् १३ साप्राहृतंवि
 लज्जंतीसर्वत्वंवेत्तिराधव ॥ ततोरामोऽब्रवीद्वाक्यंचैकपत्नीव्रतंमम १४ इहजन्मनिकालिंदित्वंयाहिस्वस्थलंजवात् ॥ यावत्सीताप्रबुद्धानजातेयंतावदेवहि १५ साराम
 वाक्शरेणैवमिन्नमर्मस्थलाभुवि ॥ मूर्छामवापतत्रैवतांदृष्ट्वासोऽब्रवीत्पुनः १६ उत्तिष्ठोत्तिष्ठकालिंदिशृणुत्वंवचनंमम ॥ द्वापरेकृष्णरूपेणत्वांकरिष्याम्यहंस्त्रियम् १७
 विवाहेनैवगच्छाऽद्यतदामोक्ष्यसिमत्सुखम् ॥ इतिश्रुत्वारामवाक्यंकिंचितुष्टमनानदी १८ नत्वारामंययौतूष्णींरामध्यानपराऽभवत् ॥ ततोरामोऽपिसैन्येनसीतयास्व
 पुरीययौ १९ एवंसाकेतनगरेरामःस्त्रीबंधुदेहजैः ॥ चरितान्यकरोन्नानापापघ्नानिश्रवादिना २० ॥ ॥ इतिशतकोटिरामचरितांतर्गतश्रीमदानन्दरामायणे वाल्मी
 कीये राज्यकांडे पूर्वार्द्धे षोडशसहस्राधिककालिद्यादिपंचस्त्रीवरदानंनाम द्वादशः सर्गः ॥ ॥ इतिराज्यकांडे पूर्वार्द्धः समाप्तः ॥ ॥ ॥ ॥

॥ इति श्रीमदानन्दरामायणे राज्यकाण्डे पूर्वार्द्धः समाप्तः ॥

१०
॥ अथ श्रीमदानंदरामायणे राज्यकांडे उत्तरार्द्धे प्रारभ्यते ॥

109

राज्यकांड ७ उत्तरार्ध

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ श्रीरामदासउवाच ॥ ॥ अथैकदारमाजानिःसुहृद्भिःसदसिस्थितः ॥ वीजितश्चामरेणैवलक्ष्मणेनातिशोभितः १ एतस्मिन्नंतरेतत्रपौरःकश्चि
 त्समास्थितः ॥ वारांगनानांनृत्यादिदृष्ट्वाहास्यंचकारसः २ तद्वास्यंराघवःश्रुत्वासस्मारपूर्वचेष्टितम् ॥ लंकायांयुद्धसमयेरावणस्यशिरांसिखात् ३ रामबाणान्मतिलं
 बध्वाऽस्माभिश्चेतिविहस्यच ॥ श्रीरामवंदनंकर्तुं पतंतिस्मप्रभुपुनः ४ तेषांविशालतां दृष्ट्वादंतादीनांरघूत्तमः ॥ मामतुंहिपुनर्यातिशिरांस्येतानिखादिति ५ रामोभी
 त्यापुनस्तानिखेशिरांस्यक्षिपच्छरैः १ एकोत्तरशतान्येववारंवारंत्वरांस्वितः ६ तदृत्तराघवःस्मृत्वाकिं दशास्यस्यवैशिरः ॥ समागतंसभामध्येऽत्रेतिपार्श्वेव्यलोकयत् ॥
 ७ मायाविनोराक्षसाश्चसंत्यत्रेतिविचिंत्यच ॥ एवंयदायदाहास्यंसंशुश्रावरघूत्तमः ८ तदातदापूर्ववृत्तंस्मृत्वापार्श्वेव्यलोकयत् ॥ ततो रामःक्षणंचितेचितयामाससा
 दरम् ९ यदायदाश्रूयतेऽत्रहास्यंकेनापियत्कृतम् ॥ तदातदादशास्यस्यशिरोहास्यंस्मराम्यहम् १० मायाविनोराक्षसास्तेमांविस्मार्यपुनश्चिरात् ॥ मामनुमत्रयास्यंते
 त्वितिमत्वास्वचेतसि ११ अन्यच्चनिंदितंहास्यंनीतिशास्त्रेषुसर्वदा ॥ अतोहास्यंवर्जयामिसर्वेषांभूनिवासिनाम् १२ इतिनिश्चित्यहृदयेलक्ष्मणंवाक्यमब्रवीत् ॥ तुंदुभि
 घोषयस्वाद्यपुर्याराष्ट्रेऽवनीतले १३ स्मिताननोनरःकश्चिन्नारीवाऽथसुहृच्चवा ॥ सीतावातनयोबंधुःसमेदं ह्योभवेदिति १४ तथेतिरामवाक्यात्सघोषयामासतुंदुभिम् ॥
 पौराजानपदाःसर्वेश्रुत्वाशिक्षाध्वनिप्रभोः १५ रामदंडभयात्सर्वेनचकुस्तेस्मिताननम् ॥ वारांगनानृत्यगीतेनटगीतप्रवर्तने १६ स्त्रीभिःसुहृद्भिर्मित्रैश्चविनोदानुत्सवा
 न्वरान् ॥ मांगल्यानिचकर्माणिहास्यकारीणिनाचरन् १७ वंशस्तंभकलाभिश्चकौतुकानिहियानिच ॥ तूर्यघोषादिमांगल्यकर्माणिविविधाःकथाः १८ सांवत्सरोत्सवान्
 सर्वानयात्रायज्ञोत्सवान्शुभान् ॥ कौतुकानुत्सवांश्चैवविवाहादिपुकर्मसु १९ वार्ताश्चित्रकथाश्चापिनचकुश्चकदाजनाः ॥ ययौनावश्यकात्कार्यादिनासदसिकःप्रभुम् ॥
 २० पुराणानीतिहासांश्चनपठंतिस्मकेचन ॥ गर्भाधानेपुत्रजन्मनामकर्मादिषूत्सवान् २१ पौराजानपदाःसर्वेसप्तद्वीपनिवासिनः ॥ एतानिहास्यकारीणिनानाकर्माणि
 भूतले २२ रहस्यपिनचकुस्तेरामदण्डभयात्कदा ॥ एवमासीद्वर्षमेकंतदाभूम्यांकदापिहि २३ स्मिताननंकस्यनासीन्नचकुर्मंडनादिकम् ॥ तदोत्साहदेवताश्चनाना
 कर्मगदेवताः २४ इंद्रायकथयामासुस्तद्वृत्तंजगतीभवम् ॥ इंद्रादीनांसुराणांचकर्मांगपूजनादिहि २५ नासीद्यदाजगत्यांहितदेद्रःकथयद्विधिम् ॥ तदासुरान्विधिःप्रा
 ह्नरामाग्रेवलंहिनः २६ नैवोपदेष्टुंयोग्यःसममापिजनकस्तुयः ॥ युक्त्याकार्यसाधयामियेनवोऽद्याहितंभवेत् २७ इत्याश्वास्यसुरान्सर्वान्विधिभूमण्डलययौ ॥ अयो
 ध्यायाश्चसीमायांहृष्टावेधाःसुपिप्पलम् २८ स्वयंविवेशतन्मध्येदृष्ट्वापांथान्रजहाससः ॥ एतस्मिन्नंतरेकश्चित्काष्ठभारवहःपुमान् २९ श्रुत्वापिप्पलहास्यंतत्तेनदीर्घं
 जहाससः ॥ ततःसभारवाहश्चययौहृष्टेप्रभोःपुरीम् ३० काष्ठभारविक्रयार्थंतत्रस्मृत्वास्मितं हृदि ॥ चलपत्रस्यसोऽत्युच्चैर्जहासहृदिशंकितः ३१ भारवाहस्य
 हास्यंतद्राजदूतोऽथशुश्रुवे ॥ राजदूतो जहासोच्चैर्नसमर्थोनिरोधितुम् ३२ राजदूतःसमांगत्वाभारवाहस्ययत्स्मितम् ॥ हृदिस्मृत्वाजहासोच्चैस्तच्छ्रुत्वातेसभास
 दः ३३ सभायांजहसुःसर्वे तच्छ्रुत्वा राघवोऽपि सः ॥ उच्चैर्जहाससदसिवरसिंहासनेस्थितः ३४ रामोविचारयामासकिमर्थंहासितंमया ॥ यन्निमित्तंसदादण्डं पौरान्

जानपदानिजान् ३५ अहंकरोमिसोऽद्याऽहंसमायाहसितः कथम् ॥ दण्डयिष्यतिमांकोऽयं किमांपौरावदंतिहि ३६ अस्माकमेवशिक्षाऽस्ति सर्वदाराघवस्यसा ॥
 सकथं हसितंश्चाऽद्य सर्वेषां पुरतः स्फुटम् ३७ शिक्षां करिष्यति विभो कोस्य त्वितिवदंति ते ॥ मानयिष्यति नातस्ते ममाग्ने शिक्षितं भुवि ३८ ममैतन्न व्रतं योग्यमिति रामस्त्व
 मन्यत ॥ पुनर्जहास श्रीरामस्तन्निरोद्धुं न सक्षमः ३९ ततो रामोऽब्रवीत् पौरान् सभास्थान् सस्मिताननः ॥ किमर्थं हसिता यूयं येभ्यो ह्यस्यं ममापि हि ४० समागतं सभामध्ये पौ
 राः प्रोचुर्नृपोत्तमम् ॥ दृष्ट्वा त्वद्वृत्तं हास्यं हितेनास्माकं समागतम् ४१ तत्पौरवचनं श्रुत्वा दूतमाहरधूतमः ॥ त्वया किमर्थं हसितं सोऽब्रवीद्रघुनन्दनम् ४२ भारवाहस्य हा
 स्यंतस्मृत्वा प्रहसितं मया ॥ तद्वृत्तवचनं श्रुत्वा भारवाहं तदा प्रभुः ४३ दूतैरानीय सदसितमाहरधुनन्दनः ॥ माभीतिं भज मत्स्त्वसत्यं ब्रूहि ममाग्रतः ४४ हृष्टे किमर्थं हसितं
 त्वया कथं स्वमाम् ॥ सभां रावाहश्चकितः शुष्ककंठोष्ठतालुकः ४५ वेपमानस्त्वं लज्जाचाराघवं वाक्यमब्रवीत् ॥ अयोध्यायाश्च सीमायामश्वत्थस्य मयाऽद्य हि ४६ दृष्ट्वा प्र
 हसितं राजन् हृष्टे हास्यंतथा लुतम् ॥ तदपूर्वात् द्विरसं प्रभुः श्रुत्वा सुविस्मितः ४७ दूतानुवाच श्रीरामस्त्वेन सह वेगतः ॥ यूयं गत्वाऽद्य द्रष्टव्यं किं सत्यं कथ्यते न वा ४८ अने
 न भारवाहेन ते तथेति त्वरान्विताः ॥ गत्वाऽश्वत्थसमीपं हि ददृशुस्तस्मिन् मुहुः ४९ तदाश्चर्येण ते दूताः प्रहसंतोऽतिवेगतः ॥ अश्वत्थहसितं रामं गत्वा सर्वे न्यवेदयन् ५० तद्वृत्त
 वचनं श्रुत्वा राघवश्चातिविस्मितः ॥ राज्यममैतदुश्चिन्तं मे शिक्षालोपुमुद्यतम् ५१ इति निश्चित्य मनसि दूतानां ज्ञापयत्तदा ॥ छिद्यतां चलपत्रः सममाज्ञाभंगकारकः ५२
 तद्रामवचनादेव शतशोऽथ सहस्रशः ॥ कुठारपाणयः शीघ्रमश्वत्थं दुहुबुस्तदा ५३ हास्यमानं न गंदृष्ट्वा ते सर्वेऽतिविस्मिताः ॥ कुठारैस्तं तदा छेत्तुमुद्यता राघवाज्ञया
 ५४ तांश्छेत्तुं कामान् सकलान् प्राप्तान् स्वानि कटं विधिः ॥ दूतान्सन्ताडयामासोपलैश्च निगैः ५५ उपलैश्चिन्नमिन्नांगास्ते दूतालोहिताकिताः ॥ कोलाहलं प्रकु
 र्वंतो रामं वृत्तं न्यवेदयन् ५६ ततोऽतिविस्मितो रामः पुनर्दूतान् सहस्रशः ॥ प्रेषयामास तं छेत्तुं धनुर्बाणासिधारिणः ५७ तेऽपि गत्वा न गतेन ताडिता उपलैर्दृढम् ॥ छिन्ना
 गाराघवं वेगात् सर्ववृत्तं न्यवेदयन् ५८ ततो रामोऽतिसंकुद्रः सुमंत्रं सेनया युतम् ॥ प्रेषयामास तं वृक्षं छेत्तुं बुद्धिपुरःसरम् ५९ सुमंत्रो राघवं न त्वासेनया तं न गंययौ ॥ तावद
 श्वत्थपाषाणैरग्रेण्ठुं न सक्षमः ६० ततो राघवभीत्या सशैः सैन्येन तत्पुरः ॥ ययौ तावन्नगोद्भूतैः पाषाणैस्ताडितोऽपतत् ६१ सुमंत्रं पतितं दृष्ट्वा हाहाकारो महान् भूत् ॥
 अयोध्यायां च सर्वत्र तदद्भुतमिवाभवत् ६२ सुमंत्रं पतितं श्रुत्वा पुत्राभ्यारधुनन्दनः ॥ सैन्येन प्रेषयामास शत्रुघ्नं तं न गं पुनः ६३ ततस्तत्कौतुकं श्रुत्वा पौरनार्यः सहस्रशः ॥
 प्रासादशिखरारूढा ऊर्ध्वास्यस्तं व्यलोकयन् ६४ तर्जन्या दर्शयामासुः सोऽश्वत्थश्चेति तामिथः ॥ वायव्यस्तं बुधोः स्थाप्य रविदीप्तिं न्यवारयन् ६५ कुंचितानलकात्रे
 पतितान् करपल्लवैः ॥ क्षियोनिवार्य प्रासादगोपुरांश्चालसंस्थिताः ६६ निद्रासंभ्रांतं नयनाश्चान्योन्यं दर्शयन्नगम् ॥ एवं तन्नगरं सर्वचकितं चाभवत्तदा ६७ शत्रुघ्नोऽथ पुरा
 द्यावत्सैन्येन निर्गतो बहिः ॥ तावत्तद्वथवाहाश्च संस्थिता एव ते पथि ६८ ताडिता अपि सूतेन नोत्स्थुस्तरगोत्तमाः ॥ कुशस्याथ लवस्यापि रथवाहास्तथैव च ६९ ता
 डितारुक्मदंडैश्च नोत्स्थुः पथि संस्थिताः ॥ आश्चर्येणाथ तद्वृत्तं राघवाय न्यवेदयन् ७० रामोऽपि श्रुत्वा चकितस्तदा चिते विचारयत् ॥ विचारः करणीयोऽत्र ह्यविचारोऽय

131

नोचितः ७१ अस्त्यत्रकारणं किंचित्प्रष्टव्योऽद्यपुरोहितः ॥ जानन्नपिरमानाथः स्वयंसर्वतथापि सः ७२ मानुषं भावमाश्रित्य पुरोहितमथावहय ॥ सोपिरामाज्ञया शी
घ्रं तां समां प्रययौ गुरुः ७३ प्रत्युद्गम्य गुरुरामो ददावा सनमुत्तमम् ॥ ततः सम्पूज्य विधिवत् सर्ववृत्तं न्यवेदयत् ७४ तच्छ्रुत्वा राघवं प्राह वासिष्ठो मुनिसत्तमः ॥ वाल्मीकिस्त्वद्य
प्रष्टव्यो येन ते चरितं कृतम् ७५ तदुरोर्वेचनं श्रुत्वा वाल्मीकिः स समावहयत् ॥ सोपिरामाज्ञया शीघ्रं ययौ श्रीराघवं प्रति ७६ प्रत्युद्गम्य मुनिं रामो ददावा सनमुत्तमम् ॥ नत्वा स
पूज्य विधिवत् सर्ववृत्तं न्यवेदयत् ७७ ततो विहस्य वाल्मीकिः प्रोवाच रघुनन्दनम् ॥ सर्वं वेत्ति भवान् राम किमर्थमांतु पृच्छसि ७८ त्वंचेत्पृच्छसि रामाऽत्र मानुषं भावमाश्रि
तः ॥ तर्हि ते कथयाम्यद्य शृणुष्व रघुनन्दन ७९ त्वयाऽत्र वर्जितं हास्यं त्वद्गीत्या सकलैर्जनैः ॥ हास्यकारीणि कर्माणि सत्यं क्तान्यवनीतले ८० विवाहादिसमुत्साहाः कथा
वार्तादिकौतुकम् ॥ मंगलोत्साहगीतानि नृत्यं यज्ञादिसक्रियाः ८१ यात्राः संवत्सरोत्साहास्त्यक्ता पुवावनीतले ॥ यद्यत कर्म तोषकारि हास्यकारि च तन्नरैः ८२ एकसं
वत्सरं चात्र क्रियते रघुनन्दन ॥ उत्साहदेवताः सर्वास्तथा कर्मा गदेवताः ८३ इंद्रादिलोकपालाश्च दृष्ट्वा स्वीयं प्रपूजनम् ॥ लुप्तं भूम्यां ततो राम तद्वृत्तं कथयन् विधिम् ८४ ततो
विधिश्च तच्छ्रुत्वाऽसमर्थस्त्वं निवेदितुम् ॥ त्वयि कुंठितसामर्थ्यः सोऽश्वत्थे संप्रवेशितः ८५ हितार्थं निर्जराणां च सोऽद्य तिष्ठति पिप्पले ॥ प्राक्षिपत्युपलान् राम छेतुकामान्
समागतान् ८६ तन्मुनेर्वचनं श्रुत्वा राघवः क्रोधमाययौ ॥ अहमेवाऽद्य गच्छामि सारं पश्यामि ब्रह्मणः ८७ कथं नाम रघुश्रेष्ठः स्वशिक्षां परिवर्तयेत् ॥ इत्युक्त्वाऽज्ञा
पयामास स्वीयां सेनां तदा प्रभुः ८८ ततस्तंबोधयामास वाल्मीकिं मुनिसत्तमः ॥ क्रोधं त्यज रघुश्रेष्ठ शृणुष्व वचनं मम ॥ साध्विदानं दूरूपस्त्वमानन्दचरितं तव ८९
मयाऽस्ति वर्णितं राम तव किंचित् पुत्रयोर्मुखात् ॥ त्वयापि ज्ञासमये श्रुतं गंगा तटे पुरा ९० यस्य संश्रवणादेवाऽऽनन्दरूपो भवेन्नरः ॥ हास्यं वर्जय सित्वं चेत्तर्हि ते चरितं त्विदम्
९१ न जनाः कीर्तयिष्यंति सुखरूपं स्मितं विना ॥ अन्यत् किंचित् प्रवक्ष्यामि प्रभो वृत्तं तवाग्रतः ९२ शतकोटिभित्तं त्रचरितं यन्मया कृतम् ॥ पुरा त्वया विभक्तं यत् सर्वत्र
रघुनन्दन ९३ भागाद्भारतवर्षात् गर्गताद्रामायणात् प्रभो ॥ सारं सारं प्रष्टव्याऽथ यद्यद्गम्य मनोरमम् ९४ कथानकं तेन तेन व्यासेन मुनिनाऽब्रुहि ॥ अष्टादशपुराणानि तथोप
पुराणानि च ९५ कृतान्यन्येऽपि मुनयः षट्शस्त्रादीन्यनेन कशः ॥ अग्रे सर्वे करिष्यंति सारं रम्यं विष्टव्यम् ९६ ततोऽग्रे शोक रूपं च यत्त्वया दंडकेने ॥ चतुर्दशवत्सरैश्च
कैकेयीदुष्टभाक्तः ९७ कृतं चरित्रं सीताया विरहादे च राघव ॥ तत् किंचिच्छेषमूतं हि चतुर्विंशत्सहस्रकम् ९८ तावन्मात्रं वदिष्यंति मद्वाल्मीकिः कृतं त्विति ॥ तत्स
र्वं संकलं ज्ञात्वा भावि वृत्तं रघूत्तम ९९ शोकस्तदुपयोग्यं पूर्वमेव मयोरितः ॥ युद्धं प्रभाते श्रोतव्यं शोकश्चैवापराण्डके १०० रतिर्निशायां श्रोतव्याऽऽनन्दरामायणं
सदा ॥ युद्धं ज्ञेयं भारतं हिरतिर्भागवतं स्मृतम् १ शेषमूतं चतुर्विंशत्सहस्रं शोक उच्यते ॥ तव भावि वरेणैतदानन्दचरितं तव २ शतकोटिभित्ते पूर्वयन्मयैव विनिर्मितम् ॥
नवकांडमितं रम्यं यद्वा दशसहस्रकम् ३ नवोत्तरं शतं सर्वं काचित्स्थास्यति भूतले ॥ तव भावि वराद्रामनकोप्येतां मनोरमाम् ४ अष्टोत्तरशतैः सर्गे निर्मिता मिरुणान्विताम् ॥

१ रथो मे नीयतामितीति यावः ।

तवकीर्तनमालानोखंडयिष्यतिभूतले ५ नवकांडयुतरम्यंदृष्टात्वतुष्टिहेतवे ॥ एतद्विरक्षयिष्यंतियावच्चंद्रादिवाकरौ ६ यदातदखंडितपूर्वव्यासेनमुनिनातव ॥ शतको
 टिमितरामचरितंयन्मयाकृतम् ७ तदार्कचिद्वितंदृष्टाज्जटूष्णीमेवसंस्थितः ॥ भविष्यंतिकलौभंदमतयोल्पायुषोनराः ८ नसमर्थाममग्रंथंत्विमंश्रोतुंकदापिहि ॥ अ
 तोव्यासेनमुनिनामत्काव्यंयत्पृथक्कृतम् १०९ तत्सम्यगित्यहंमत्वापरांतुष्टिगतःप्रभो ॥ अतस्त्वांप्रार्थयाम्यद्यनवकांडमितंत्विदम् ११० आनंदरामचरितंनवि
 रूपयराघव ॥ वर्जयिष्यसिचेद्वास्यंतदादुःखमयंप्रभो ११ भविष्यतिशेषवद्विचैतच्चापिमनोहरम् ॥ अतस्तेकथयाम्यद्ययेनतेशिक्षितंभुवि १२ भविष्यतिसृषानैवये
 नतुष्टास्तुदेवताः ॥ भविष्यंतिजनाश्चापिसत्यामत्कविताभवेत् १३ जनाहंसंतुसर्वत्रदंतानांदर्शनंविना ॥ आस्यमाच्छाद्यवस्त्रेणकदाकौतुकदर्शनात् १४ हास्यंलक्ष्मी
 सूचकंहिहासितंसौख्यदायकम् ॥ मांगल्यंहसितंचैतद्वास्याच्छ्रेष्ठंनर्किचन १५ नारीस्मिताननायस्मिन्गेहेतन्मंदिरंस्मृतम् ॥ लक्ष्म्यापिस्थीयतेतत्रनिश्चलंरघुनन्द
 न १६ सएवपुरुषोऽन्योऽयस्यस्याच्चस्मिताननम् ॥ सएवपुरुषोर्निद्योऽयस्यास्यंक्रोधसंयुतम् १७ प्रमदानिदितासापियस्याःक्रोधयुतंमुखम् ॥ गर्हयंत्यतिहास्यंहिस
 र्वदातेमुनीश्वराः १८ अतस्त्वांप्रार्थयाम्येतन्मानयत्वंवचोमम ॥ नकरोतिविधिर्गर्वत्वांतातंवेत्तिराघव १९ आनयिष्यामिशरणंतवाऽहंचतुराननम् ॥ एवंवाल्मीकिवच
 नमंगीकृत्यरघूत्तमः २० एवमस्त्वितितंप्राहमुनितद्वाक्यगौरवात् ॥ तद्रामवचनंश्रुत्वावाल्मीकिस्तुष्टमानसः २१ शिष्यंसंप्रेष्यब्रह्माणमानयामासपिप्पलात् ॥ अश्वाः
 सर्वेसमुत्तस्थुर्ययुस्तेनगरींप्रति २२ ययौसैन्येनशत्रुघ्नोरामपार्श्वेस्थितोऽभवत् ॥ रामपुत्रौसमायातौपितुरग्रेनिषेदतुः २३ रामाज्ञयाभारवाहस्ततोदृतौर्विसर्जितः ॥ क
 र्तेद्रेणसुधावृष्टिःसुमंत्राद्याःसुजीविताः २४ सुमंत्राद्यारामदूतास्तक्षाणोराघवंययुः ॥ नत्वारामंसुमंत्रःसरामपार्श्वेस्थितोऽभवत् २५ ततःसुरैर्ययाविद्रःश्रीरामंप्रणनामसः ॥
 रामंनत्वाऽब्रवीद्ब्रह्मामयायदपराधितम् २६ तत्क्षमस्वरघुश्रेष्ठत्वत्पाल्याःसर्वदावयम् ॥ पुराऽस्माकंहितार्थंहित्वयारामावनीतले २७ अवताराश्ववहवोष्टतानोरिपवोह
 ताः ॥ शंखासुरोवेदहर्तामत्सरूपेणदारितः २८ तथास्माकंसुधांदातुंमज्जंतंमंदराचलम् ॥ दृष्ट्वासकूर्मरूपेणत्वयापृष्ठेष्टतोगिरिः २९ मत्पृथ्वीतिस्पृष्टमानंहिरण्याक्षं
 निहत्यच ॥ त्वयावाराहरूपेणजलात्पृथ्वीसमुद्भूता ३० प्रहादवचनात्स्तंभादाविर्भूयत्वयापुरा ॥ नारसिंहस्वरूपेणहिरण्यकाशिपुर्हतः ३१ तथाराज्यंहृतंदृष्ट्वापुरामग्न
 वतस्त्वया ॥ बलिर्वामनरूपेणपातालेनिवेशितः ३२ वृषैरधर्मनिरतैर्दृष्ट्वाव्याप्तांभुवंपुरा ॥ त्वयैकविंशद्वारंहिजामदम्यस्वरूपिणा ३३ पितुर्वैरंपुरस्कृत्यनिःक्षत्रीष्ट
 थिवीकृता ॥ दशास्यकुंभकर्णौतौरामरूपेणराक्षसौ ३४ पत्नीवैरंपुरस्कृत्यत्वयादुष्टौहताविह ॥ उद्धारितौतौस्वगणौद्विवारंदेवशापतः ३५ एकवारंपुनस्त्वग्रेत्वंतावेवोद्ध
 रिष्यामि ॥ तद्ब्रह्मवचनंश्रुत्वावसिष्ठोमुनिसत्तमः ३६ सर्वज्ञानन्नपिजनान्ज्ञातुंप्रच्छतंविधिम् ३७ ॥ इति श्री ० रा ० श्री ० रा ० वा ० रा ० उ ० हा ० नाम त्रयोदशः सर्गः ॥ १३ ॥
 ॥ वसिष्ठउवाच ॥ कौगणोदेवशप्तौतौकथमुद्धारितौवद ॥ पुराद्विवारंरामेणाग्रेकथंचोद्धरिष्यति १ तद्वसिष्ठवचःश्रुत्वाविधिःप्राहविहस्यतम् ॥ सर्ववेत्तिभवानलोकान्

१ ययुःसर्वपुरीषभूमितिवापाठः ।

ज्ञापितुं मां हि पृच्छसि २ तर्हि वदाम्यहं सर्वं गणयोः शापकारणम् ॥ एकदा ज्यमहाविष्णुर्वैकुण्ठेरमयारहः ३ संस्थितश्च तदा द्वारिविष्णुं द्रुं सुरोत्तमौ ॥ तावन्निनी कुमारौ
 हिसमाजग्मतुरादरात् ४ समागतौ देववैद्यौ तौ दृष्ट्वा द्वाररक्षकौ ॥ जयविजयनामानौ तयोरग्रे प्रजग्मतुः ५ ताभ्यां वैद्यौ तदा प्रोक्तौ विष्णुस्तिष्ठति वैरहः ॥ नायं कालो दर्श
 नस्य तच्छ्रुत्वा प्रोचतुः सुरौ ६ अधुना द्रष्टुमिच्छावो विष्णुं कथयतां गणौ ॥ द्वार्यावयोरगमनं युवां गृणुत चे रितम् ७ ततयोर्वचनं श्रुत्वा तौ पुनः प्रोचतुर्गणौ ॥ नगच्छावो
 महाविष्णुमावां लक्ष्म्यारहः स्थितम् ८ एवं त्रिवारं ताभ्यां तौ प्रोक्तौ नेत्युचतुर्गणौ ॥ तदा ज्यश्वनी कुमारौ तौ प्रोचतुः क्रोधमूर्च्छितौ ९ आवयोर्वचनं नैव युवाभ्यां हि श्रुतं
 गणौ ॥ यतस्त्रिवारं तस्माद्विद्युवां जन्मत्रयं भुवि १० लभथ श्वनसंदेहस्तच्छ्रुत्वा वचनं तयोः ॥ गणावपितयोः शापं ददतु देववैद्ययोः ११ विना पराधितः शापो यस्मादत्तस्तु
 चावयोः ॥ एकवारं युवांचापि जन्मा तश्चास्तु वै भुवि १२ एवं परस्परशापं लब्ध्वा हाहेति चुकुशुः ॥ तदा कोलाहलश्चासीदाव्हयाभासतान्न हरिः १३ ततस्तत्सकलं वृत्तं
 प्रोचुस्ते जगदीश्वरम् ॥ चत्वारस्ते महाविष्णुं प्रार्थयामासुरादरात् १४ येन शीघ्रं विमुक्तिः स्यात्तन्नो वद महेश्वर ॥ ततः प्रोवाच तान् विष्णुर्मुक्तिः शीघ्रं शुभाञ्जलि १५ मयि
 भक्त्या विरोधि न्याजाय तेनात्र संशयः ॥ सप्तजन्मां तरेरेव मद्भक्त्या जायते गतिः १६ युष्माकं रोचते या सा भक्तिः कार्या ज्वनीतले ॥ तद्विष्णोर्वचनं श्रुत्वा ते प्रोचुर्जगदीश्व
 रम् १७ नोऽस्तु भक्त्या विरोधि न्याशीघ्रं ते दर्शनं पुनः ॥ तथेत्युक्त्वा रमानाथस्तान् सर्वान्सर्वविषयं १८ ते जन्मानि ततः प्रापुर्जगत्यां मुनि सत्तम ॥ जयो जातो हिरण्या
 क्षो हिरण्यकशिपुस्तथा १९ जातोऽत्र विजयः पूर्वतौ हतौ विष्णुना पुरा ॥ वाराहरूपिणा जनेन हिरण्याक्षो विदारितः २० नारसिंहस्वरूपेण हिरण्यकशिपुर्हतः ॥ ततः पुन
 र्जन्मतौ हि द्वितीयं प्रापतुर्भुवि २१ जयो जातो रावणोऽत्र कुम्भकर्णस्तथा परः ॥ जातो विजयनामा हिरामेणा जनेन तौ हतौ २२ तावन्निनी कुमारौ हि एकपेरावणः स्मृतः ॥
 मैरावणश्च त्वपरं पुंवतौ जनितावधः २३ पाताले वरदानाच्च रामहस्तान् प्रमृतिंगतौ ॥ अग्रे जयः शिशुपालो भविष्यति न संशयः २४ विजयो दंतवक्रश्च भविष्यत्यवनीतले ॥
 द्वापरे कृष्णरूपेण शिशुपालं हरिः स्वयम् २५ वधिष्यति दंतवक्रं तथैव मुनि सत्तम ॥ एवं जन्मत्रयं शापादुक्त्वा तौ भगवद्गणौ २६ जयविजयनामानौ पूर्ववत्स्थास्यतः
 शुभौ ॥ द्वारदेशेऽस्य वै विष्णोर्वैकुण्ठे दुःखवर्जिते २७ तावन्निनी देववैद्यौ पूर्ववद्विहितौ स्थितौ ॥ एवं मुने त्वया प्रष्टं तन्मया परिर्वर्णितम् २८ भगवद्गणयोः शापकारणं च पु
 रातनम् ॥ एवं राघवचाग्रे त्वं द्वापारे परमेशु मे २९ जरासंधादिविरे श्वकं साद्यैरपि भूतलम् ॥ खिन्नं दृष्ट्वा त्रावतीर्य कृष्णरूपेण लीलया ३० सर्वान् हत्वा तोषयुक्तं करिष्यसि
 महीतलम् ॥ तान् ब्रौह्मण्डरूपेण कलावग्रे विजेष्यसि ३१ वर्णसंकरमालक्ष्य कलं तरेर्युत्तम ॥ कल्किरूपेण सकलान्संहरिष्यसि लीलया ३२ एवं दशावताराश्च तथान्ये
 ऽपि सहस्रशः ॥ त्वया हितार्थं मस्माकं घृताश्चाग्रे धरिष्यसि ३३ ॥ श्रीरामदास उवाच ॥ एवं स्तुवन्तं ब्रह्माणं समालिङ्ग्य रघूत्तमः ॥ संनिवेश्या सने प्राह त्वदर्थं च मुने गिरा ३४
 हास्यमाज्ञापितं किंचिज्जनाकुर्वतु ते सुखम् ॥ यथावाल्मीकिना प्रोक्तं तथा माविस्तरास्तु वै ३५ तद्रामवचनं श्रुत्वा तदा तृष्ठाः सुरादयः ॥ अथ प्रच्छवाल्मीकिं सभायां

१ सप्तव्येतिपाठः ।

रघुनन्दनः ३६ ममावतारतःपूर्वत्वयामञ्जरितंरुतम् ॥ कथंज्ञातंत्वयापूर्वकेनत्वामुपदेशितम् ३७ पूर्वजन्मनिकस्त्वंहिर्किंपुण्यंहित्वयाकृतम् ॥ तत्सर्वविस्तरेणैवकथ
 यस्वाऽद्यमाप्रति ३८ तद्रामवचनंश्रुत्वावाल्मीकिर्मुनिपुंगवः ॥ सभायाराधवंसर्ववक्तुंसमुपचक्रमे ३९ ॥ वाल्मीकिरुवाच ॥ सम्यक्पृष्टंत्वयारामसावधानमनाःशृणु ॥
 रामत्वन्नाममहिमावर्ण्यतेकेनवाक्यम् ४० यत्प्रभावादहंरामब्रह्मर्षित्वमवाप्तवान् ॥ शृणुराधवमत्स्त्वंकथामेपूर्वजन्मनः ४१ पंपातीरेद्विजःकश्चिच्छंखोनाममहायशः॥
 मुरोःसिद्धिमतश्चागात्रदीगोदावरीप्रति ४२ तीर्त्वाभीमरर्थापुण्यांकांतारेकंटाविले ॥ निर्जलेनिर्जनेघोरेवैशाखेतापकर्षितः ४३ वनंचोपविवेशाऽसौमध्यान्हसमयेद्वि
 जः ॥ तदाकश्चिदुराचारीव्याधश्चापधरःशठः ४४ निर्घृणःसर्वभूतेषुकालांतकहवापरः ॥ तंकुण्डलधरंविप्रंदीक्षितंभास्करोपमम् ४५ खड्गेनभीषयित्वातुजग्राहकुंड
 लादिकम् ॥ उपानहौतच्छत्रंचवस्त्राणिचकमण्डलम् ॥ पश्चाद्वित्वाऽथतंविप्रंगच्छेत्याहसमूढधीः ४६ तथासगच्छन्पथिशर्कराविलेह्यूर्याशुतप्तेजनवर्जितेखरे ॥ संत
 तपादस्तृणगोपितेस्थलेकचिच्चवस्त्रोपरिसंस्थितोऽभवत् ४७ सैवदुतंतापतप्तोऽपितिष्ठन्हाहेतिवादीप्रजगामविप्रः ॥ दृष्ट्वामुनितंबहुस्त्रिभ्रमानसंमध्यंगतेपूष्णियदा
 ऽतितीव्रे ४८ व्याधस्यजातामतिरीदृशीवैतस्मैददामीतिचपादरक्षे ॥ स्वीयेनधर्मेणतुतस्करेणवनेगृहीतंसकलंचतन्मे ४९ सौर्वेणचस्वधर्मेणयद्गृहीतंवनान्तरे ॥
 तदीयमेवतत्सर्वव्याधानांधर्मनिर्णयः ५० तस्मादुपानहौदास्येमुहुर्दुःखापनुत्तये ॥ तेनश्रेयोभवेद्यच्चतद्भवेन्ममपापिनः ५१ जीर्णोचोपानहावेतौदिव्यौस्तश्चपदोर्मम ॥
 नचाम्यामस्तिमेकार्यतस्मात्तस्मैददाम्यहम् ५२ इतिनिश्चित्यमनासितूर्णगत्वादौचतौ ॥ शर्करातप्तपादायद्विजवर्यायसीदते ५३ उपानहौगृहीत्वाऽसौनिर्घृतिचपरां
 ययौ ॥ सुखीभवेतितंप्राहशंखस्तंपुनरब्रवीत् ५४ पूर्वपुण्येनतेजाताशुभाबुद्धिर्वनेचर ॥ ययाबुद्ध्याऽद्यवैशाखेत्वयादत्तावुपानहौ ५५ इतितद्वचनंश्रुत्वाशंखंव्याधोऽ
 ब्रवीद्वचः ॥ किमयाऽञ्जरितंपूर्वतत्सर्ववक्तुमर्हसि ५६ ॥ शंखउवाच ॥ आतपोबाधतेघोरोनाऽत्रछायांनवैजलम् ॥ तस्मात्स्थलांतरंगत्वायत्रछायांऽबुवर्तते ५७
 तत्रगत्वाजलंपीत्वासुच्छायांचसमाश्रितः ॥ ततस्तेसुलुतंपूर्वसविस्तारंवदाम्यहम् ५८ इत्युक्तोमुनिनातेनव्याधःप्राहकृतांजलिः ॥ इतोऽविदूरेसलिलंवर्त
 तेचसरोवरे ५९ कपित्यास्तत्रवैसंतिफलभारेणपीडिताः ॥ गच्छावस्तत्रसंतुष्टिर्भवितानाऽत्रसंशयः ६० व्याधेनैवंसमादिष्टस्तेनसाक्ययौमुनिः ॥ कियदूरं
 ततोत्वाददर्शय्यंसरोवरम् ६१ स्नात्वामध्यान्हवेलायांतस्मिन्सरसिनिर्मले ॥ वाससीपरिधायार्थलुत्वायाध्यान्हकीःक्रियाः ६२ देवपूजांतथाकृत्वाफलमूलमतं
 द्रितः ॥ व्याधोपनीतंसुस्वादुकपित्थंश्रमहारिच ६३ भुक्त्वासुखंजलंपीत्वासुच्छायांचसमाश्रितः ॥ सुखोपविष्टस्तंप्राहपूर्वपुण्यंवदामिते ६४ शाकले
 नगरेपूर्वद्विजस्त्वंवेदपारगः ॥ स्तंभोनाममहापापीतथाश्रीवत्सगोत्रजः ६५ तवेष्टागणिकाकाचित्तदासीत्संगदोषतः ॥ त्यक्तनित्यक्रियोनित्यंशुद्रवन्मुखमा
 र्गगः ६६ शून्याचारस्यमूढस्यपरित्यक्तक्रियस्यच ॥ ब्राह्मणीतेतदाऽन्यासीद्वार्याकांतिमयीतथा ६७ सात्वापर्यचरत्सुभूःसवेश्यंब्राह्मणाधमम् ॥ उभयोः
 क्षालयंतीचपादौत्वत्प्रियकाम्यया ६८ उभयोरप्यधःशेतेउभयोर्वचनेरेता ॥ वेश्ययावार्थमाणाऽपिहितकार्येतयोःस्थिता ६९ एवंशुश्रूषयंत्याहिभर्तारंवेश्ययासह ॥

जगामसुमहान्कालोदुःखितायामहोतले ७० अपरस्मिन्दिनेभर्तामाहिष्यमूलकान्वितम् ॥ अभक्षयत्सुद्रकर्मानिष्पावांस्तिलमिश्रितान् ७१ तमपथ्यमशित्वातुवमंश्चै
वविरेचयत् ॥ अपथ्याहारुणोरोमोव्यजायंतभगंदरः ७२ सदह्यमानोरोगेणदिवारात्रंनुभूरिशः ॥ यावदास्तेष्टहेवितंतावद्देश्याचसंस्थिता ७३ एहीत्वासकलंवेतंपश्चा
न्नोवांसमन्दिरे ॥ अन्यस्यपार्श्वमासाद्यतस्थौघोराऽतिनिर्घृणा ७४ ततःसदीनवदनोव्याधिवाधासुपीडितः ॥ उक्तवान्सुरुदन्भार्यारुजाव्याकुलमानसः ७५ परिपा
लयमादेविवेश्यासक्तंमुनिदुरम् ॥ नमयोपकृतंकिंचित्तवसुंदरिपावनि ७६ योभार्याप्रणतापापोनानुमन्येतमूढधीः ॥ सपंडोभवतीत्यत्रदशजन्मानिसप्तच ७७ दिवाहा
त्रमहाभागेनिर्दिताःसाधुभिर्जनैः ॥ पापयोनिमवाप्स्यामित्वासाध्वीमवमन्यवै ७८ अहंक्रोधेनदग्धोस्मिसदानिदुरभाषणः ॥ एवंनुवाणंभर्तारंकृतांजलिपुटाञ्जवीत् ७९
नदन्यंभवताकार्येनवीडाकांतमांप्रति ॥ नचापित्वयिमेक्रोधोवर्ततेसुमनागपि ८० पुराकृतानिपापानिदुःखानिहिमवंतिहि ॥ तानियाक्षमतेसाध्विपुरुषोवासउत्तमः
८१ यन्मयापापयापापंकृतं वैपूर्वजन्मनि ॥ तदुजन्त्यानमेदुःखंनविषादःकथंचन ८२ इत्येवमुक्त्वाभर्तारंसासुभूरन्वपालयत् ॥ आनीयजनकाद्वितंबन्धुभ्योवरवर्णिनी
८३ क्षीरोदवासिनंविष्णुंभर्तुर्देहेव्यर्चितयत् ॥ शोधयंतीदिवारात्रौपुरीषंभूत्रमेवच ८४ नखेनकर्षतीभर्तुःकृमीन्देहाच्छनैःशनैः ॥ नसास्वपितिरात्रौतुदिवावावरवर्णिनी
८५ भर्तुर्दुःखेनसंतप्तादुःखितेदमथान्नवीत् ॥ देवाश्चपातुभर्तारंपितरोयेचविश्रुताः ८६ कुर्वतुरोगहीनंमेभर्तारंहृतकल्मषम् ॥ चंडिकायैप्रदास्यामिरक्तंमांसंमुखोद्भवम् ८७
सुश्रुवंमहिषोपेतंभर्तुरारोग्यहेतवे ॥ मोदकानपिदास्यामिविघ्नेशायमहात्मने ८८ मन्दवारैकरिष्यामिसदैवाहमुपोषणम् ॥ नोपमोक्ष्यामिमधुरंनोपमोक्ष्यामिवैष्टुतम् ८९
तैलाम्यंगविहीनाऽहंसदास्यास्यामिमृतले ॥ जीवत्वयंरोगहीनोभर्तमिशरदांशतम् ९० एवंसाव्याहरद्देववासरेवासरेगते ॥ तदाचागान्मुनिःकश्चिन्महात्मादेवलाव्ह
यः ९१ वैशाखमासघर्मार्तःसययौतस्यवैष्टहे ॥ तदातेभार्ययाचोक्तं वैद्योऽयंमहमागतः ९२ तेनतेरोगहानिःस्यात्तस्याऽऽतिथ्यंकरोम्यहम् ॥ यद्यज्ञापयसित्वंमां
नोचेन्नैवकरोम्यहम् ९३ ज्ञात्वात्वांघर्मविमुखंभिषगव्याजेनवंचितम् ॥ तस्यातिथ्यंतुवैकर्तुदत्ताज्ञावैपुरात्वया ९४ तस्यैपत्नितदातुष्टापूजयामाससासुनिम् ॥ पा
दावनेजनंकृत्वातज्जलंमुग्धितेऽब्रह्म ९५ पातुंतुम्यंददौतीर्थत्वामुक्त्वाभेप्रजंत्विति ॥ पानकंचददौतस्मैघर्मार्तायमहात्मने ९६ दिव्यान्नैर्भोजयामाससुगंधव्यजनेददौ ॥
त्वयाऽनुमोदितासायंघर्मतापंन्यवारयत् ९७ सप्रातरुदितेसूर्येमुनिर्ग्रामांतरययौ ॥ अथचाल्पेनकालेनसन्निपातोऽभवत्तव ९८ त्रिकंदुमुखआघात्साभर्तांगुलिमखंडय
त् ॥ कफेनदन्तपंक्तिभ्यांभीलिताभ्यांहटंतदा ९९ तेवक्त्रेऽंगुलिखण्डंतत्स्थितमेवातिकोमलम् ॥ खण्डयित्वाऽंगुलितस्यापंचत्वंत्वंगतःपुरा १०० शय्यायांसुमनोज्ञा
यांस्मरंस्तापुंश्चर्लंहदि ॥ मृतंविज्ञायभर्तारंभार्याकांतिमयीतव १ विक्रीत्वावलपेस्वेत्वांएहीत्वाचन्दनंबहु ॥ चक्रोचेतितेनसाध्वीमध्येकृत्वापतितदा २ समालिङ्ग्यशु
जाम्यांतपादौचाश्लिष्यपादयोः ॥ मुखेमुखंनिजंकृत्वाहृदयेहृदयंतथा ३ गुह्येकृत्वातुगुह्यंस्वमेवंसाराममानसा ॥ दाहयामासकल्याणीभर्तुर्देहरुजान्वितम् ४ आत्म

१ काष्ठाच्चनेरितिपाठः । २ शुद्धिर्निरूपितम् ।

नासहतन्वंगीज्वलितेजातवेदसि ५ विमुच्यदेहंसहसाजगामपतिंनमस्कृत्यमुरारिलोकम् ॥ त्वमन्तकालेगणिकेच्छयाहिदेहंत्यक्त्वात्यक्तकर्मादुरात्मा ॥ व्याधजन्माप्रा
प्यतेघोरघर्मेहिंसासक्तःसर्वदोद्वेगकारी ६ दत्तात्वयापानकमर्पितुं वैमासेऽनुज्ञामाधवेसद्विजाय ॥ भिषग्व्याजात्तेनजातासुबुद्धिर्धर्मकर्तुंपादरक्षेजर्पितेमे ७ घृतंमूर्ध्नापा
दशौचावशेषंजलमुनेःसर्वपापापहारि ॥ तेनैवतेसंगतिर्मेवनेऽस्मिन्नजाताश्रोतुंस्वीयपुण्यंमतिश्च ८ मुखेकृत्वाऽगुलियस्मान्मृतःपूर्वभवांतरे ॥ तस्मादब्रवनेमांसाहार
स्तेऽमूढनेचर ९ वेश्यासाभेष्टिनीजाताभार्यायातववर्तते ॥ शय्यायांमरणात्तेऽत्रशयनंभुविमर्षदा ११० इतितेसर्वमाख्यातंपूर्वजन्मनियत्कृतम् ॥ तत्कर्मपुण्यंपापं
चदष्टदिव्येनचक्षुषा ११ अतःपरंभाविवृत्तंशृणुतेऽहंवदामिवै ॥ कृणुर्नाममुनेस्त्वग्रेकस्मिंश्चित्रसरोवरे १२ करिष्यतितपस्तीव्रंचान्नव्यापारवर्जितः ॥ पश्चात्तपोविरा
मातेतन्नेत्राभ्यांबहिःस्रुतम् १३ वीर्यद्वहोर्गकाचित्स्वयंस्खलितमंजसा ॥ ग्रहीष्यतिऋतोःकालेतस्यास्त्वंहिजनिष्यसि १४ किराताःपालयिष्यंतिकिरातस्त्वंभ
विष्यसि ॥ उपानहावर्पितेऽद्ययस्मात्तत्पुण्यतस्तदा १५ भविष्यतिसंगतिस्तेवनेमत्समुनीश्वरैः ॥ तेषांप्रसादाद्बाल्मीकिर्मुनिस्त्वंहिभविष्यसि १६ यस्त्वंरामकथां
दिव्यांसुप्रबंधैःकरिष्यसि ॥ ॥ वाल्मीकिरुवाच ॥ ॥ इतिव्याधंसमादिश्यधर्मान्बैशाखजानपि १७ उपदिश्यसविस्तारंप्रतस्येगौतमीतदा ॥ सशं
खःकुंडलाद्यैश्चतद्वस्त्रैस्तुष्टमानसः १८ व्याधोऽपिशंखवचनात्तस्मिन्नेववनेचिरम् ॥ वन्यैर्वैशाखमासीयान्धर्मान्प्रीत्याऽकोच्छुभान् १९ व्याधजन्मात्ययेजातेक
णोःपुत्रस्त्वहंततः ॥ पन्नगीजठरोद्भूतस्त्वरण्येरधुनन्दन १२० अहंपुराकिरातेषुकिरातैःसहवर्द्धितः ॥ जन्ममात्रद्विजत्वंमेशूद्राचाररतःसदा १२१ शूद्रायां
बहवःपुत्राश्चोत्पन्नामेऽजितात्मनः ॥ ततश्चौरैश्चसंगम्यचोरोहमभवंपुनः २२ धनुर्बाणधरोनित्यंजीवानामंतकोपमः ॥ एकदामुनयःसप्तदष्टामहतिकानने २३ सा
क्षान्मयाप्रकाशंतोज्वलन्कार्कसमप्रभाः ॥ तानन्वधावलंभेनतेषांसर्वपरिच्छदान् २४ गृहीतुकामस्तत्राहंतिष्ठतांतिष्ठतामिति ॥ अब्रवंमुनयोऽपृच्छन्किमायासिद्वि
जाधम २५ अहतानब्रवंकिंचिदादातुंमुनिसत्तमाः ॥ पुत्रदारादयःसंतिब्रह्मवोमेबुभुक्षिताः २६ तेषांहरक्षणार्थायचरामिगिरिकानने ॥ ततोमामूचुरव्यग्राःपृच्छगत्वा
कुटुम्बकम् २७ योयोमयाप्रतिदिनंक्रियतेपापसंचयः ॥ यूयंतद्भागिनःकिंवानेतिवेतिपृथक्पृथक् २८ वयंस्थास्यामहेयावदागमिष्यसिनिश्चयात् ॥ यत्पापंब्रह्महत्यायां
यत्पापंमद्यपानतः २९ तेनपापेनलिंपामोयदिगच्छामहेवयम् ॥ यत्पापंहेमचौर्येणशुक्रदारागमाञ्चयत् ३० तेनपापेनलिंपामोत्वामपृष्ट्वावनेचर ॥ चेद्भ्रजामोवयंसर्वे
इतस्तेपृष्ठतोबहिः ३१ संसर्गजनितंपापंब्रह्मस्वहरणाञ्चयत् ॥ तेनपापेनलिंपामोयदिगच्छामहेवयम् ३२ एवंतच्छपथैर्नानाविधैःप्रत्ययमागतः ॥ तथेत्युक्त्वागृ
हंगत्वामुनिभिर्यदुदीरितम् ३३ अपृच्छंपुत्रदारार्दीस्तैरुक्तोऽहंरघूतम् ॥ पापंतवैवतत्सर्ववयंतुफलभागिनः ३४ तच्छ्रुत्वाजातनिर्वेदोविचार्यपुनरागतः ॥ मुनयोयत्र
तिष्ठंतिकरुणापूर्णमानसाः ३५ मुनीनांदर्शनादेवशुद्धांतःकरणोऽभवम् ॥ धनुरादिपरित्यज्यदंडवत्पतितोऽस्म्यहम् ३६ रक्षध्वंमामुनिश्रेष्ठाःपतितंनरकार्णवे ॥ इ
त्यग्रेपतितंदृष्ट्वामामूचुर्मुनिसत्तमाः ३७ उत्तिष्ठोत्तिष्ठमद्रन्तेसफलःसत्समागमः ॥ उपदेक्ष्यामहेतुभ्यांकिंचितेनैवमोक्षयसे ३८ परस्परंसमालोच्यदुर्वृतोऽयंद्विजाध

मः ॥ उपेक्ष्य एव स हृतेस्तथाऽपिशरणं गतः ३९ रक्षणीयः प्रयत्नेन मोक्षमार्गोपदेशतः ॥ इत्युक्त्वा रामतेनामव्यत्यस्ताक्षरपूर्वकम् ४० मुनयो मामुपदिशुर्मत्तुपापू-
 र्णमानसाः ॥ एकाग्रमनसाऽत्रैवमरेति जपसर्वदा ४१ आगच्छामः पुनर्यावत्तावदुक्तं सदा जप ॥ इत्युक्त्वा प्रययुः सर्वे मुनयो दिव्यदर्शनाः ४२ अहं यथोपदिष्टस्तैस्तथा-
 ऽकरमंजसा ॥ जपत्रेकाग्रमनसा बाह्या विस्मृतवानहम् ४३ साक्ष्यार्थं तपसस्तत्र दंडो ग्रेस्थापितो मया ॥ एवं बहुतिथे काले गते निश्चलरूपिणः ४४ सर्वसङ्गविहीनस्य
 वल्मीकोऽभून्ममोपरि ॥ दण्डो ग्रेसनगोरम्यो बभूव मत्पोबलात् ४५ ततो युगसहस्रांते ऋषयः पुनरागमन् ॥ मामुचुर्निर्गमस्वेति तच्छ्रुत्वा तूर्णमुत्थितः ४६ वल्मीका-
 त्रिर्गतश्चाहं नीहारादिवभास्करः ॥ मामप्याहुर्मुनिर्गणा वल्मीकिस्त्वं मुनीश्वरः ४७ वल्मीकात्संभवो यस्माद्वितीयं जन्म तेऽभवत् ॥ इत्युक्त्वा ते ययुर्दिव्यांगतिं रघुकुलोत्तम
 ४८ अहं ते राम नाम्नश्च प्रभावादीदृशोऽभवम् ॥ एकदा शम्भुवचसाऽयं विधिः श्रुतवांस्तव ४९ चरितं वेदवाक्यैश्च कैलासे परमेशु मे ॥ अनेन विधिना तच्च कथितं नारदाय हि
 १५० नारदः कथयामास वेदवाक्यैर्ममाऽत्र तव ॥ ततः क्रौञ्चं हतं दृष्ट्वा व्याधेन तमसा तटे ५१ शोचन्तीं सांत्वयन् क्रौञ्चो ममास्यान्निर्गतस्तदा ॥ द्वात्रिंशदक्षरैः श्लोकः श्लोकः
 श्लोकत्वमागतः ५२ ततोऽपि विधिनाऽनेन चरितं ते प्रवर्णितम् ॥ मामागत्य तत्संक्षेपादपि तामां वरा अपि ५३ ततोऽस्य ब्रह्मणो वाक्यात्तवांश्चरितं तव ॥ आनन्ददायकं रम्यं
 शतकोटिप्रविस्तरम् ५४ एवं त्वया यथा पृष्ठं तथा सर्वं निवेदितम् ॥ एवं वल्मीकि वाक्यैश्च सर्वं जानन्नपि प्रभुः ५५ पृष्ठाश्रोतुं जनान्सर्वान् श्रावयामास राघवः ॥ एतस्मिन्नन्तरे
 रामं वाक्यपतिः प्राह सादरम् ५६ राम किंचरितं गेयं तवानन्दस्वरूपिणः ॥ यस्य नामाद्यवर्णश्च शब्दमात्रोऽत्र गीयते ५७ लौकिका वैदिका वापि अकाराद्यास्तु षोडश ॥ स्व-
 रास्तथैव वर्णाश्च चतुस्त्रिंशच्छ्रुत्वा ब्रह्मणाः ५८ ककाराद्याः क्षकारांतामन्त्ररूपाः शुभावहाः ॥ एवं वर्णाश्च पञ्चाशद्येकीर्त्यतेनैर्भुवि ५९ ते त्वन्नामाद्यवर्णाश्च सर्वे ज्ञेयारघूत्तम ॥
 तव नामाद्यवर्णश्च व्याप्तं सर्वं चराचरम् १६० चराचराणां सर्वेषां यानि नामानि तानि ते ॥ तेषु वर्णपरत्वेन नामान्यद्यवदामि ते ६१ संक्षेपाच्चैव पञ्चाशत्तानि शृण्वन्तु सज्जनाः ॥
 ओमनंता १ नंदमयो २ चेष्टापूर्तफलप्रदः ३ ६२ ॥ ईश्वरश्च ४ तथोत्कृष्ट ५ श्रोध्वरेता ६ ऋतंभरः ७ ॥ ऋमृत्तश्च ८ लृशश्चैव ९ लृपक १० श्वैक एव च ११ ६३ ॥
 ऐश्वर्यद १२ श्रोजदश्च १३ तथैवौदार्यचंचुरः १४ ॥ अंतरात्मा १५ चार्द्धगर्भ १६ स्तथैव करुणाकरः १७ ६४ ॥ खड्गीच १८ गतिदश्चैव १९ घनश्यामस्तथै-
 व च २० ॥ इणन २१ श्रमिताशेषपुण्ड्रतश्च तथैव हि २२ ६५ ॥ छत्री २३ जगन्मय २४ श्वैव झषरूपी २५ अटेश्वरः २६ ॥ टणत्कारिघनु २७ छानवन्धो २८
 डमरुसत्करः २९ ६६ ॥ ढण्डुनितपापश्च ३० गकर्णश्च तथैव हि ३१ तपोरूप ३२ स्थव ३३ श्वैव दक्षो ३४ धन्वी तथैव च ३५ ६७ नष्टोद्धरणधीरश्च ६६ तथैव परमेश्वरः ३७
 तथा फलप्रदश्चैव ३८ तथा बलिवरप्रदः ३९ ६८ भगवान् ४० मधुवाती च ४१ तथा यज्ञफलप्रदः ४२ ॥ रघुनाथश्च ४३ लक्ष्मीशो ४४ वरिष्ठश्च तथैव हि ४५ ६९ शरण्यः ४६ षड्गुणै-
 र्यसंपन्नश्च तथैव हि ४७ ॥ सर्वेश्वरो ४८ हयग्रीवः ४९ क्षमी ५० नामानितेति १७० पञ्चाशद्गर्णाचिन्हानि चैभिर्वर्णैर्जगन्नयम् ॥ व्याप्तं श्रीरामसर्वत्रघवर्णेन चटः स्मृतः ७१

१ अनंतज्ञानन्दमयश्चेति पाठः । २ इणद्विगतपापश्चेति पाठः । ३ परशुरामश्चेति पाठः ।

पवर्णेनपटोज्ञेयस्त्वेवंवर्णात्मकंजगत् ॥ एकैकस्यचवर्णस्यभेदैर्नामानितेपृथक् ७२ नाहंसमर्थोव्याख्यातुंपंचास्योऽपिनचक्षमः ॥ यत्रशेषःसहस्रास्योवर्णनेकुठितस्त्व
 भूत ७३ एवंतेमहिमारामकोत्रवर्णयितुंक्षमः ॥ तथापिधन्योवाल्मीकिर्येनतेचरितंरुतम् ७४ शतकोटिमितंरामतवैवक्यपयाप्रभो ॥ ॥ श्रीरामदामउवाच ॥ इत्यु
 क्तासगुरुर्देवैराधवेणाऽपिपूजितः ७५ पृष्ठारामंययौस्वर्गसत्यलोकंययौविधिः ॥ वाल्मीकिश्चाऽपिमययौचित्रकूटंनिजाश्रमम् ७६ तदारभ्यजनाःसर्वेचकुर्हास्यंमुदैव
 ते ॥ मांगल्यकर्माण्युत्साहकर्माणिजगतीतले ७७ चकुःसर्वेपूर्ववचनातिहास्यंप्रचक्रिरे ॥ स्त्रीभिर्नराःसुसन्तुष्टाःक्रीडाहास्यादिचक्रिरे ७८ ॥ ॥ इति श्रीशतकोटिरा
 मचरितांतर्गतश्रीमदानन्दरामायणे वाल्मीकीये राज्यकांडे उत्तरार्धे वाल्मीकिजन्मवर्णनं तत्तन्मंत्रवर्णनं नामचतुर्दशःसर्गः ॥ १४ ॥ ॥ श्रीरामदासउवाच ॥ राम
 राज्येसदानन्दःसर्वानासीज्जनान्श्रुवे ॥ नासीत्कुत्राऽपिकलहश्चौर्यनिंदाभयंतदा १ राज्यमासीदसापत्नसमृद्धबलवाहनम् ॥ ऋषिभिर्हृष्टपुष्टैश्चरम्यंहाटकमूषणैः २
 संजुष्टमिष्टापूर्तानांधर्मणानित्यकर्तृभिः ॥ सदासंपन्नसस्यंचसुचिरंक्षेत्रसंकुलम् ३ सुदेशंसुप्रजंसुस्थंसुदृणंबहुगोधनम् ॥ देवतायतनानांचराजिभिःपरिराजितम् ४
 सुयूपायत्रवेग्रामाःसुवित्तिदिविराजिताः ॥ सुपुष्पलत्रिमोद्यानाःसुसदाफलपादपाः ५ सुपद्मानीककासाराराजंतेयत्रभूमयः ॥ सदाभानिभ्रगाराजिर्यत्रसन्तिनयानवाः ६
 कुलान्येवकुलीनानिनाचाऽन्यायधनानिच ॥ विश्रमोयत्रनारीपुनविद्वत्सुचर्हाचित् ७ नद्यःकुटिलगामिन्योनयत्रविषयेमजाः ॥ तमोयुक्ताःक्षपायत्रवहुलेपुनयानवाः
 ८ रजोयुजःस्त्रियोयत्रनधर्मबहुलानराः ॥ धनैरनंधोयत्रास्तिजनोनैवचभोजनम् ९ अनयस्यास्पदंयत्रनचवैराजपूरुषः ॥ दण्डःपरशुकुदालवालव्यजनराजिपु १०
 आतपत्रेषुनान्यत्रकचित्क्रोधापराधजः ॥ अन्यत्राक्षिकवृंदेभ्यःकचित्रपरिदेवनम् ११ आक्षिकाएवदृश्यंतेयत्रपाशैकपाणयः ॥ जाड्यवार्ताजलेष्वेवस्त्रीमध्याएवदुर्व
 लाः १२ कठोरहृदयायत्रसीमन्तिन्योनयानवाः ॥ औषधेष्वेवयत्रास्तिकुष्ठयोगोनयानवे १३ वेधोभ्यंतःसुरत्नेपुष्कलंमूर्तिकरेषुवै ॥ कंपःसात्त्विकभावोत्थोनभयात्का
 पिकस्यचित् १४ संज्वरःकामजोयत्रदारिद्र्यंकलुषस्यच ॥ दुर्लभत्वंपातकस्यसुकृतेनचवस्तुनः १५ इभाएवप्रमत्तावैषुद्वंद्वीच्योर्जलाशये ॥ दानहानिर्गजेष्वेवदुमेष्वेव
 हिकंठकाः १६ जनेष्वेवविहारवैनकस्यचिदुरस्थली ॥ बाणेषुगुणविश्लेषोवन्धोक्तिःपुस्तकेदृढा १७ दण्डत्यागःसदैवास्तियत्रपाशुपतेजने ॥ दण्डवार्तासदायत्ररुतसं
 न्यासकर्मणाम् १८ मार्गणाश्चापकेष्वेवभिस्तुकाब्रह्मचारिणः ॥ यत्रक्षपणकाएवदृश्यंतेमलधारिणः १९ प्रायोमधुवताएवयत्रचंचलवृत्तयः ॥ इत्यादिगुणवद्देशेरामोरा
 ज्यंशशाससः २० धर्मेणराजाधर्मज्ञःसीतिरामःप्रतापवान् ॥ चकारराज्यंनिर्द्वंद्वमयोध्यायांसुनिश्चलम् २१ विधायराजधानींतांविस्तृतांपरिखान्विताम् ॥ एधांचक्रे
 महाशुद्धिःप्रजाधर्मेणपालयन् २२ ततापसूर्यइवसदुर्हदांदिनेत्रयोः ॥ सोमवत्सुहृदामासीन्मानसेपुस्वकेष्वपि २३ अखण्डमाखण्डलवतकोदण्डंकलयन् ॥ पलाय
 मानैरालोकिशुसैन्यबलाहकैः २४ सधर्मराजवद्राजाधर्माधर्मविवेचकः ॥ अदडचेऽदण्डयत्रामोदण्ड्यांश्चपरिदण्डयन् २५ पाशीवपाशयांचक्रेवैरीचक्रंविदूरगः ॥ सो
 ऽभूत्पुण्यजनाधीशोरिपुराक्षवसवर्द्धनः २६ जगत्प्राणसमानश्चजगन्प्राणनतत्परः ॥ राजराजःसएवामृतसर्वेषांधनदःसताम् २७ सएवरुद्रमूर्तिश्चमोक्षिष्ठरिपुभीषणे ॥

135

४१

विश्वेदेवास्ततस्तंतुस्तुवंतिचमजंतिच २८ असाध्यःसहिसाध्यानां वसुभ्यो वसुनाऽधिकः ॥ ग्रहाणां विग्रहधरोद्वत्तोऽजस्ररूपपृक् २९ मरुद्गणानमणयंस्तुपितास्तोष
 यन्गुणैः ॥ सर्वविद्याधरोयस्तुसर्वविद्याधरेष्वपि ३० अगर्वानेवगंधर्वा न्यश्चेनिजगीतिभिः ॥ ररसुर्यक्षरक्षांसितदुर्गस्वर्गसोदरम् ३१ नागानागांस्तिरश्चकुस्तस्यना
 गेवलीयसः ॥ दनुजामनुजाकारं कृत्वा तंतुसिषेविरे ३२ जातागुह्यचरायस्यगुह्यकाःपरितो नृपु ॥ संसेविष्यामहेराजनसुरास्त्वांस्वस्ववैभैः ३३ वयंयतस्त्वद्विषयेसुरा
 वासोऽपिदुर्लभः ॥ इत्युक्त्वारामचन्द्रं तेमघवाद्याःसिषेविरे ३४ अशिक्षयत्क्षितिपतेरिहयस्यतुरंगमान् ॥ आशुगश्चाशुगामित्वं पावमानेपथिस्थितः ३५ अगजान्यस्य
 तुगजान्नगवर्ष्मसुवर्ष्मणः ॥ अजस्रदानिनोदृष्ट्वाऽभवन्नन्येऽपिदानिनः ३६ सदोऽजिरेचबोद्धारोयोद्धारश्चरणजिरे ॥ नयस्यशास्त्रैर्विजितानशस्त्रैःकेनचित्काचित् ३७
 ननेत्रविषयेजाताविषयेयस्यभूभृतः ॥ सदानष्टपदाद्वेष्ट्यास्तथानष्टापदाःप्रजाः ३८ कलावानेकएवाऽस्तित्रिदिवेऽपिदिवौकसाम् ॥ तस्यक्षोणीभृतःक्षोण्यांजनाःसर्वेक
 लालयाः ३९ एकएवहिकामोऽस्तिस्वर्गसोप्यंगवर्जितः ॥ सांगोपांगाश्चसर्वेषांसर्वेकामाहितदुवि ४० तस्योपवर्तनेऽप्येकोनश्रुतो गोत्रभित्काचित् ॥ स्वर्गस्वर्गसदामी
 शोगोत्रमित्परिकीर्तितः ४१ क्षयीचतस्यविषयेकोप्याकर्णिनकेनचित् ॥ त्रिविष्टपेक्षपानाथःपक्षेपक्षेक्षयिष्यते ४२ नाकेनवग्रहाःसंतिदेशास्तस्याऽनवग्रहाः ॥ हिरण्य
 गर्भःस्वर्लोकेष्वेकएवप्रकाशते ४३ हिरण्यगर्भाःसर्वेषांतत्पौराणामिहालयाः ॥ सप्ताश्वएकःस्वर्लोकेनितरांभासतेऽशुमान् ४४ सदंशुकाःप्रतिगृहं बह्वश्वास्तत्पुरौकसः ॥
 सदप्सरायथास्वर्भूस्तत्पुर्यपिसदप्सराः ४५ एकैवपद्मावैकुण्ठेगीयतेविष्णुबलभा ॥ तत्पौराणां गृहेष्वासंश्रुतपद्माःपृथक्पृथक् ४६ अनीतयश्चलद्दामानराजपुरुषाःक
 चित् ॥ गृहेगृहेऽन्नघनदानाकएकोऽलकापतिः ४७ एवंगमोमहान्श्रेष्ठःशौटीर्यगुणशोभनः ॥ सौभाग्यशोभिरूपाढ्यःशौर्योदार्यगुणान्वितः ४८ विजितानेकसमरःश्री
 समापितमार्गणः ॥ सीतारंजितवामांगउग्रःपरंपुरंजयः ४९ अनेकगुणसंपूर्णःपूर्णचंद्रनिभद्युतिः ॥ सततावधृथक्किन्नमूर्धजःक्षितिपर्षभः ५० प्रजापालनसंपन्नःकोश
 प्रीणीतभूसुरः ॥ पार्वतीकांतचरणयुगलध्यानतत्परः ५१ विश्वेश्वरकथालापपरिक्षिप्तदिनक्षपः ॥ सीतासंक्षालितपदस्तत्कीडापरितोषितः ५२ शशासराज्यंधर्मेण
 बन्धुपुत्रसमन्वितः ॥ रामेशासतिसाकेतपुर्योराज्यंसुखेनवै ५३ हृष्टपुष्टाःप्रजाःसर्वाःफलवंतोऽभवन्नगाः ॥ आसन्सदासुकुसुमैर्विनम्राःसौख्यदा नृणाम् ५४ एकपत्नी
 व्रताःसर्वेषुमांसस्तस्यमण्डले ॥ नारीपुकाचिन्नैवासीदपतिव्रतधर्मिणी ५५ अनधीतो नविप्रोऽभून्नशूरोनैवबाहुजः ॥ वैश्योऽनभिज्ञोनैवासीदर्थोपार्जनकर्मसु ५६ अन
 न्यवृत्तयःशूद्राद्विजशुश्रूषणंप्रति ॥ तस्यराष्ट्रेसमभवन्सीतारामस्यभूषतेः ५७ अविभुतब्रह्मचर्यास्तद्राष्ट्रेब्रह्मचारिणः ॥ नित्यंगुरुकुलाधीनावेदग्रहणतत्पराः ५८
 अन्येऽनुलोमजन्मानःप्रतिलोमभवा अपि ॥ स्वपारंपर्यतोद्रष्टुमनागवर्त्मनतत्यजुः ५९ अनपत्योनतद्राष्ट्रेधनहीनस्तुकोपिन ॥ विरुद्धसेवीनोकश्चिदकालमृतिभाञ्जन
 च ६० नशठानैववाचाटावंचकानोनहिंसकाः ॥ नपाखंडानैवभंडानरंडानैवशौलिका ६१ श्रुतिघोषोहिसर्वत्रशास्त्रवादःपदेपदे ॥ सर्वत्रसुभगालापासुदामंगलगीतयः ६२

१ गृहेगृहेऽन्नघनदाहतिपाठः । २ औपत्यविधर्मिणीतिपाठः ।

वीणावेणुप्रवादाश्चमृदंगमधुरस्वनाः ॥ सोमपानंविनान्यत्रपानगोष्ठीनकर्णगा ६३ मांसाशिनःपुरोडाशनैवान्यत्रकथंचन ॥ नदुरोदरिणोयत्राधर्मिणोनचतस्कराः ६४
 पुत्रस्यपित्रोःपदयोःपूजनंदैवपूजनम् ॥ उपवासोव्रतंतीर्थदेवताराधनंपरम् ६५ नारीणांभर्तृपदयोःस्वर्चनंतद्वचःश्रुतिः ॥ समर्चयंतिसततंनिजमग्रजमादरात् ६६
 समर्चयंतिसुदिताभृत्याःस्वामिपदांबुजम् ॥ हीनवर्णैरग्रवर्णोवर्ण्यतेगुणगौरवैः ६७ वरिवस्यंतिभूयोऽपित्रिकालंभूमिदेवताः ॥ सर्वत्रसर्वेविद्वांसःसमर्चतेमनोरथैः ६८
 विद्वद्विश्वतपोनिष्ठास्तपोनिष्ठैर्जितेंद्रियाः ॥ जितेंद्रियैर्ज्ञाननिष्ठाज्ञानिभिःशिवलिङ्गिनः ६९ मंत्रपूतंमहार्हचविधियुक्तंसुसंस्कृतम् ॥ वाडवानांमुखाग्रौचहूयतेऽहर्नि
 शंहविः ७० वापीकूपतडागानामारामाणांपदेपदे ॥ शुचिभिर्द्रव्यसंभारैःकर्तारोयत्रभूरिशः ७१ तद्राष्ट्रेहृष्टपुष्टाश्चदृश्यंतेसर्वजातयः ॥ अनिद्यसेवासंपन्नाविनाश्रय
 युसैनिकान् ७२ यस्यराज्येपताकासुचंचलाश्रीर्निराश्रके ॥ ऐरावतोस्त्येकएवशुभःस्वर्गजोमहान् ७३ चतुर्दंतोरामराज्येतद्वन्नागाःसहस्रशः ॥ इंदुसूर्याबुभावेवशो
 भेतेगगनांगणे ७४ रामराज्येऽत्रनारीणांसीमंतस्थाअनेकशः ॥ वृषोस्त्येकःसकैलासेगीयतेपरमःसितः ७५ तद्वद्दृषारामराज्येकषिकर्मणियोजिताः ॥ एणोस्त्येकश्च
 द्रलोकेऽलृष्णवर्णोमनोरमः ७६ तद्वदत्रशिश्ननाहिक्रीडार्थसंत्यनेकशः ॥ अप्सरस्सुवरास्वर्गेगीयतेसातिलोत्तमा ७७ गेहेगेहेसंतिनार्यःसर्वास्त्वत्रतिलोत्तमाः ॥ रुक्मभूषण
 मूषाढ्यांगतिनूपुरनिःस्वनाः ७८ सहस्राक्षोस्त्येकएवमहान्स्वर्गेप्रगीयते ॥ रामराज्येचामराणिसहस्राक्षीप्यनेकशः ७९ सुधापानंत्वेकमेवस्वर्गेऽस्तिपरमंवरम् ॥ त
 द्ब्रानानारसानांचपानमग्रहृद्गृहे ८० सुधापानेनसंहृष्टायथास्वर्गसुरोत्तमाः ॥ दयिताधरपानेनतथाऽत्रसुखिनोजनाः ८१ सागरेष्वेवसाहृष्टामर्यादासर्वदानरैः ॥ राम
 राज्येऽत्रबालेषुमर्यादासर्वदेक्ष्यते ८२ विचरंतिगजारूढाःश्रूयंतेपार्थिवाःपुरा ॥ पौराजानपदाःसर्वेविचरंत्यत्रतेगजैः ८३ पूर्वश्रुतंशिश्ननाहिकुंवनंदिवसेमुहुः ॥ रामरा
 ज्येऽनिशंनारीचुंबनानिमुहुर्मुदा ८४ क्रीडापरिमलद्रव्यैःफाल्गुनेसाश्रुतापुरा ॥ क्रीडापरिमलद्रव्यैःपौराश्चकुःसदात्रते ८५ एवंतद्रामराज्यंहिमहामंगलसंयुतम् ॥ आसी
 दनुपमेयंचश्रवणान्मंगलप्रदम् ८६ ॥ इतिश्रीशतकोटिरामचरितांतर्गतश्रीमदानन्दरामायणे वाल्मी० राज्यकांडे उत्तरार्धे रामराज्यवर्णनं नाम पंचदशः सर्गः ॥ १५ ॥
 ॥ श्रीरामदासउवाच ॥ एकदाराधवश्रीमान्समाहूयकुशलंभवम् ॥ लक्ष्मणंभरतंचापिशनुग्रंरहसिस्थितः १ राजनीतिविस्तरेणशिक्षयामाससादरम् ॥ शृणुवत्सकुशा
 ज्यत्वंयुयंसेलवादिकाः २ शृणुताऽत्रस्वस्थचित्ताराजनीतिवदाम्यहम् ॥ कुशलंपृथिवीपालोभविष्यसिगतेमयि ३ वैकुण्ठंशृणुतस्मात्त्वंसावधानमनाभव ॥ अचूतनै
 ववक्तव्यंनृपेणाचिरजीविना ४ नातिकामीनवैक्रोधीराजाससुखमर्हति ॥ परदाररतिस्त्याज्यासर्वथापार्थिवेनहि ५ सत्यंशौचंदयाक्षातिरार्जवंमधुरंवचः ॥ द्विजगोय
 तिसद्भक्तिःसत्तेतेशुभदागुणाः ६ निद्रालस्यंमद्यपानंभूतंवारान्ननारतिः ॥ अतिक्रीडाऽतिमृगयासप्तदोषानृपस्यच ७ पुत्रवत्पालनीयाश्चप्रजानृपातिनाशुवि ॥ षष्ठांशः
 करमारश्चराज्ञाग्राह्यःसदैवहि ८ ज्ञेयंचारैःसदावृत्तंपृथिव्याःपार्थिवेनवै ॥ परराष्ट्रेसदाद्रूतानानावेषविरूपिताः ९ पंचपंचाश्ववाह्यौद्वौप्रेषणीयानृपेणहि ॥ नविश्वसे

१ शृणुपति । २ ब्राह्मणानामित्यर्थः । ३ रामराज्येदिनेनारीतिपाठः ।

त्पारकीयजनेद्वुतेनृपोत्तमः १० दण्डोभेदस्तथासामदानं कालोचितं चरेत् ॥ स्वकार्यसाधयेद्युक्त्या काले प्राप्तेनृपोत्तमः ११ मनसा चिंतितं कार्यं कथनीयं न कस्यचित् ॥
 कृत्वा कार्यं दर्शनीयं जनान्मन्त्रिजनानपि १२ मासेमासे स्वकोशस्य परामर्शो नृपोत्तमैः ॥ गृहणीयः सर्वदैवविश्वसेत्सेवकेषु १३ वर्षे वर्षे नगर्याश्च प्राकारस्य नृपोत्तमैः ॥ परि-
 खानां परामर्शः कार्यो मन्त्रिजनैः सह १४ चतुर्मासेषु शस्त्राणां मार्गाणां पार्थिवोत्तमैः ॥ परामर्शः सदा कोष्ठागारादीनां प्रकाशयेत् १५ पक्षे पक्षे वारणानां तुरंगाणां तथा षष्ठभिः ॥
 दिवसैर्मासमात्रेण वस्त्राणां पार्थिवोत्तमैः १६ परामर्शः सदा कार्यः पेकादीनां त्रिभिर्दिनैः ॥ सीमाचारजनानां च षण्मासैश्च नृपोत्तमैः १७ परामर्शः सदा कार्यस्तथा जानपद-
 स्य च ॥ मासेमासे स्वसैन्यस्य वापीनामयनेन हि १८ कार्यः पुष्पवाटिकानां मासेमासे नृपोत्तमैः ॥ परामर्शः स्वयंगत्वाऽथ वामन्त्रिजनोत्तमैः १९ वर्षे वर्षे समुद्योगः षण्मासे-
 रथवा त्रिभिः ॥ मासे नृपेण स्वैराष्ट्रे कार्यः सैन्येन येन ततः २० देवानां ब्राह्मणानां च गुरुणां यतिनां तथा ॥ असंतोषो नैव कार्यः पार्थिवेन कदाऽपि हि २१ द्रव्यादायः सदा-
 षड्येत्स्वव्ययन्तु निरीक्षयेत् ॥ आदायस्य चतुर्थं शैर्व्ययः कार्यो नृपोत्तमैः २२ तृतीयांशेन वा कार्यं स्वर्धांशेन कदापि न ॥ इष्टाः कार्या मन्त्रिणश्चनाऽतिकोपं समाचरेत् २३
 नाऽतिमान्या मन्त्रिणश्च वर्धनीया कदापि न ॥ न विरोध्याः कदारान्ना दुर्गपालस्तथैव ते २४ आकराणां पट्टणानां दुर्गाणां गिरिवासिनाम् ॥ अरण्यवासिनां सिंहांशुपद्मी-
 पनिवासिनाम् २५ सिंधुतीरस्थितानां च नानादेशनिवासिनाम् ॥ वर्षांतरस्थितानां च द्वीपांतरनिवासिनाम् २६ द्वीपे द्वीपे पृथग् वर्षवासिनां पार्थिवोत्तमैः ॥ परामर्शः-
 सदा कार्यश्चारैः पक्षांतरेण हि २७ परराष्ट्राद्दुसूरुपैः काषायां चरधारिभिः ॥ अवभृतादि वैषैश्च तथा कार्पटिकोपमैः २८ वणिश्रूपधरैर्दूतैर्दूतं वेद्यं नृपोत्तमैः ॥ तत्र तत्राधिपाः-
 सर्वेऽब्देऽब्दे कार्यास्तु दूतनाः २९ सुकपुवचिरं राजानं स्थाप्यः पालकः क्वचित् ॥ परसैन्यानि वेद्यानि द्रष्टव्यं स्वबलं सदा ३० परराष्ट्रागतो दूतः स्वीयराष्ट्रे विलोकयेत् ॥
 दृष्ट्वैवैव दण्ड्यः स परदूतं न शिक्षयेत् ३१ परदूतो मोचनीयः सम्मानेन नृपोत्तमैः ॥ स्वसीमारक्षिणो दूताश्चिक्षणीयामुहुर्मुहुः ३२ परदूतः कथं मुक्तः स्वीयराष्ट्रे पुरेऽथवा ॥
 अद्यारम्यसूक्ष्मदृष्ट्या द्रष्टव्यं चेति पार्थिवैः ३३ अग्रेसरं पार्श्वगौचपश्चाद्भागस्य रक्षकम् ॥ सेनापतिं मन्त्रिणं च स्वीयं प्रतिनिधितथा ३४ सूतं चामरहस्तं च दूतं न कटवर्ति-
 नम् ॥ दानमानैस्तोषयेच्च स दाराज्ञा सुबुद्धिना ३५ देशं कालं बलं कोशं निजोत्साहं नृपोत्तमैः ॥ आदौ बुध्यानिरीक्ष्याऽथ रिपोश्चाऽपि परीक्षयेत् ३६ निजमित्रानृपाः सर्वे-
 तथा स्वसुहृदो नृपाः ॥ सुहृदां सुहृदश्चापि मित्रमित्रान् परीक्षयेत् ३७ निजमित्रबलं दृष्ट्वा मित्रमित्रबलं तथा ॥ बलं स्वसुहृदां चापि स्वसुहृत्सुहृदां बलम् ३८ आदौ नृपैः-
 परीक्ष्याथ रिपोश्चैवं निरीक्षयेत् ॥ केस्वीयाः पार्थिवाराष्ट्रे पारकीयानृपाश्च के ३९ सुहृदः स्वनृपाणां च बलं तेषां निरीक्षयेत् ॥ द्रष्टव्यारिपवः स्वीयारिपूणां रिपवस्तथा ४०
 दृष्ट्वा रिपूणां रिपुभिः कार्याराज्ञा हि मैत्रिकी ॥ परस्य शत्रुः पाल्यो न पाल्यश्चेत्तं परीक्षयेत् ४१ पाल्यं शत्रुबलं दृष्ट्वा शत्रुमित्रबलं तथा ॥ पाल्यं शत्रुसुहृत्सैन्यं दृष्ट्वा पाल्यं सुर-
 क्षयेत् ४२ परराष्ट्रे चारुनेत्रैर्नद्यो दुर्गाणि पर्वताः ॥ अरण्यानि दुष्टमार्गाश्चोरमार्गाजलाशयाः ४३ ज्ञातव्याः स्वपुरे पूर्वमुद्योगश्च ततश्चरेत् ॥ परराष्ट्रे तिबुध्या हि गन्तव्यं

१ सर्वाणामिति पाठः । २ मन्त्रिभिरिति पाठः । ३ सिंहांशुपेति पाठः ।

पार्थिवैः सुखम् ४४ यत्राग्रेगमनं स्वीयं केषां वाच्यं न तत्कदा ॥ पूर्वगन्तुं निजेच्छाचेन्निक्षिपेदुत्तरे ध्वजम् ४५ उत्तराभिमुखः कार्यः सेनावासो नृपेण हि ॥ अग्रेसरं चोत्तरं हितृपेणाज्ञाप्य सादरम् ४६ क्रोशाद्धीति गतं दृष्ट्वा गच्छेत्पूर्वे स्वयं नृपः ॥ एवं ध्वजः कदायाम्ये पश्चिमे वा परादिशि ४७ परराष्ट्रे रोपणीयश्चरैर्वृत्तं तु वेदयेत् ॥ स्वराष्ट्रे गमनं नयस्यां दिशितस्यां नृपोत्तमैः ४८ रोपणीयो ध्वजः प्रोक्ष्य सेनावासस्तथाचरेत् ॥ यन्त्राणामायुधानां च वाहनानां बलस्य च ४९ राज्ञा वृद्धिः सदा कार्या कार्या धाम्यादि संग्रहः ॥ राष्ट्रे दुर्गे पुरे स्वीये पत्तने निर्जले बने ५० जलाशयाः शुभाः कार्याः कृत्वा कोशव्ययं बहु ॥ प्राकारार्थेऽथ दुर्गार्थे जलार्थे व्ययः कृतः ५१ न ज्ञेयः सव्ययो राज्ञा ज्ञेयं रक्षणमात्मनः ॥ धर्मार्थे व्ययोजातः सोऽप्यज्ञेयस्तु संग्रहः ५२ आपदर्थे धनं रक्षेद्दारात्रक्षेद्धनैरपि ॥ आत्मानं सततं रक्षेद्दरैरपि धनैरपि ५३ पादमुद्रामितं द्रव्यं राज्ञा दायो निर्दिक्षयेत् ॥ नावलोक्यं यथा कालं व्ययेत्कोटि संमितम् ५४ न सेना रहितं राज्ञा गंतव्यं स्वपुराद्वहिः ॥ नैकाकी विचरेद्दामे नैकाकी कापि संविशेत् ५५ नैकाकी कापि वै स्थेयं न पश्यां विचरेद्दहिः ॥ न गच्छेत्परगेहे पुवारं वारं नृपोत्तमः ५६ न विश्वसे ह्यारपालं जलदं रजकं तथा ॥ धौतवस्त्राणि बुध्या हि नृपः सम्यक् परीक्षयेत् ५७ तांबूलविटिकाग्राह्यांतरा दृष्ट्वा परार्पिता ॥ परदत्तं जलं ग्राह्यं राज्ञाऽक्षिभ्यां विलोक्य च ५८ फलानि परदत्तानि परीक्षेत्पार्थिवोत्तमः ॥ दूरस्थितैर्नृपैर्माध्यं तेषां निकटं चरेत् ५९ सभाराज्ञा प्रगंतव्यं द्विवारं त्वेकदाऽथवा ॥ अर्धयामं सभामध्ये स्थेयं राज्ञानवौ चिरम् ६० स्वद्वेष्टानमराद्राह्नाद्वहिः कार्यो नृपोत्तमैः ॥ पादौ प्रसार्य सदसि न स्थेयं पार्थिवेन हि ६१ न बाहुबन्धनं जान्वोः कृत्वा स्थेयं नृपोत्तमैः ॥ नातिस्मितं कदा कार्यं सभायां पार्थिवोत्तमैः ६२ सभायां सभलैर्वस्त्रैर्न गन्तव्यं कदा नृपैः ॥ गणिका गणका वैद्या गायका बन्दिनो नटाः ६३ पण्डिता धर्मशास्त्रज्ञास्तार्किका वैदिका द्विजाः ॥ सदा पाल्या नृपेणैते दानमानैरहर्निशम् ६४ न विश्वसेन्नापिताय तोषयेत्तं धनादिभिः ॥ प्रजानां गौरवं कार्यं दण्डयेन्नृपः तथा प्रजाः ६५ क्लेशयुक्ताः प्रजाः सर्वानैव कार्याः कदाचन ॥ राज्यद्वारस्थितैर्दूतैस्सर्वे ते पार्थिवोत्तमाः ६६ मुक्तकंचुकबन्धाश्च विमुक्तकटिवन्धनाः ॥ सम्यग्दृष्ट्वा न्यस्तशस्त्राः प्रेषणीया नृपोत्तमम् ६७ राजाज्ञया नृपं नत्वाऽऽसने चोपविशेत्क्रमात् ॥ नृपैर्मांडलिकैः सर्वैः स्थातव्यं पुरतोऽथवा ६८ संमल्य हस्तौ पादौ च राजन्यस्तविलोचनैः ॥ न हसेद्वाजपुरतो नृपेऽभेन्न क्षुब्धेऽनुहुः ६९ तथानृपे वनं कार्यं सर्वैर्मांडलिकैर्नृपैः ॥ आगमे गमने सर्वैर्वदनीयो नृपोऽनुहुः ७० नात्युच्चैस्संवदेद्वाजसांनिध्ये पार्थिवेतरैः ॥ कंचुकेन विनाराज्ञा सभायां नोपसंविशेत् ७१ मृगयायां वारणेन्द्रो नैव हन्यो नृपोत्तमैः ॥ नांतर्वल्नी मृगी राज्ञा हन्तव्या विपिने कदा ७२ न निद्रितश्च हन्तव्यः पिबन्ती रं वने चरः ॥ तथा स्वशरणं प्राप्नोति विश्वस्तो वा कदाचन ७३ क्रीडासक्तो वने प्राणी नैव हन्यो नृपोत्तमैः ॥ सीमाचारानष्टदिक्षु संस्थाप्य मृगयां चरेत् ७४ रात्रौ मित्रेण सहितस्तूष्णीमेव नृपोत्तमः ॥ आत्मानं कंवलैर्नैव समाच्छाद्य बहिश्चरेत् ७५ पुरद्वारस्थितानां च ह्यर्गलादिनिरीक्षयेत् ॥ जनानां भाषितं सर्वश्रोतव्यं हि शुभाशुभम् ७६ एवं स्वयं प्रगन्तव्यमथवा प्रेषयेद्धितम् ॥ रात्रौ रात्रौ पुरे बुध्या श्रोतव्यं सकलैरितम् ७७

नकार्यः कलहो मे हेमदृष्ट्यं सभास्थितैः ॥ नवाच्यमणुमात्रं हि न तूष्णीं धीव न चरेत् ७८ न कंठ्येच्छिरो राजा सभायां स्वक्रेण वै ॥ श्रुत्वारिपूणामुत्कर्षनत्यजेद्वैर्यमात्मनः
 ७९ पलायनं संग्रामाद्वा ज्ञाकार्यं कदाचन ॥ नरिपूणां निजापृष्टिर्दानीया कदाचन ८० नोडुपेन तरेद्राजानर्दीमुख्यां कदापि हि ॥ सेतुं विनानदीराज्ञानो तीर्याहिकदाचन
 ८१ नोतीर्या नौक्याराज्ञानदीकाऽपि सुतादिभिः ॥ कार्या नैव जलक्रीडानौकायां स्वसुतैः सह ८२ न स्थेयं दृष्टमध्यो हितथा चैव चतुष्पथे ॥ न ताडयेन्निजां पत्नीं तथा पुत्रं न ताड
 येत् ८३ स्वमुद्रां कितपत्रेण विना केषां पुराद्वहिः ॥ न निर्गमः प्रकर्तव्यस्तथैवाऽऽगमनं नृणाम् ८४ कर्तुं भाज्ञापनीयं न मुद्रापत्रां कितं विना ॥ नारण्येलुं ठनं चो रैः पथिकार्यं
 नृपोत्तमैः ८५ न कार्यं मुंडनं राज्ञा विना तीर्थं कदाचन ॥ पर्वकाले गृहे नैव स्नातव्यं पार्थिवोत्तमैः ८६ न पादेन स्पृशेच्च पापं न पादेन शरं स्पृशेत् ॥ नातिक्रीडेत्सारिकाभिर्द्विजैर्वा
 दं नैव चरेत् ८७ न तिष्ठेद्द्वारदेशे न स्यात्तव्यं नृपैर्भुवि ॥ राज्ञा मार्गे न वै स्थेयं न खेदं नृपतिर्भजेत् ८८ तोयानयनमार्गे हि स्त्रीणां स्थेयं नृपेण ॥ धान्यं समर्प्य कर्तुं वेदं डयेद्वच
 सायिनः ८९ दृष्ट्वा किंचिन्महर्षतुस्वीयराष्ट्रे हि मुमुक्षुता ॥ न्यूनः कार्यः करभारः किंचिद्देशसु स्वायच ९० नातिशयं कदा कार्यमौदार्यं दर्शयेज्जनान् ॥ द्रव्यं गृहीत्वा राज्ञा
 हि मोचनीयानतस्कराः ९१ सुखं दृष्ट्वा न वै कार्यं राज्ञान्यायः कदापि हि ॥ न न्यायश्च परैः कार्यः स्वयमेव प्रकारयेत् ९२ आर्तानां सकलं वृत्तं श्रोतव्यं सादरं नृपैः ॥ आर्त
 आकारणीयो हीनैः कटं कृपया नृपैः ९३ आत्मानं मानयेन्नैवैद्यं च गणकं नटम् ॥ पण्डितं वैदिकं वीरं गायकं कृतधर्मेणम् ९४ यज्ञोदानं जपो होमः सन्ध्याध्यानं शिवार्च
 नम् ॥ स्नानं पुराणश्रवणं भक्त्या कार्यं नृपोत्तमैः ९५ न मादकं वस्तु सेव्यं न कच्छादिकमाचरेत् ॥ न यात्रास्वपदाकार्या सप्तद्वीपाधिपेन हि ९६ फलाहारश्च कर्तव्यो राज्ञा हो
 कादशीदिने ॥ निर्जलश्चोपवासश्च न कार्यः पृथिवीभृता ९७ येन यद्याचितं राज्ञे भूसुरेणार्पयेच्च तत् ॥ तस्मै विप्राय राज्ञा हि नृपां भूसुरदैवताः ९८ उत्साहे बन्धनान् मोच्या
 येये क्रोधात् सुरक्षिताः ॥ निजाज्ञाभंगतां दृष्ट्वा ज्ञेयं स्वीयं हतं शिरः ९९ स्वीयदूतापमानो यः स स्वीयश्चित्तये नृपैः ॥ स्वीयदूतस्य सम्मानो राज्ञा ज्ञेयः स आत्मनः १००
 एवं कुशमया प्रोक्ताराजनीतिः सा विस्तरा ॥ दिनचर्या मया यद्वक्तियते त्वं तथा ब्रू १०१ ॥ इति श्रीश्रीश्रीमदाचार्यकाण्डे उत्तरराजनीतिशिक्षणं नाम षोडशः सर्गः ॥ १६ ॥
 श्रीरामदास उवाच ॥ एकदा कुशकन्याया हेमायाश्च स्वयं वरम् ॥ अयोध्यायां चकाराऽथ रामश्चातिमहोत्सवैः १ समाहूता नृपाः सर्वे नानाद्वीपांतरस्थिताः ॥ समाजग्मुः
 सुवेषाश्च सभायां तस्युरासने २ ययुर्देवाः सगंधर्वा मुनयोऽपि समाययुः ॥ ययुर्विद्याधरानागाः किन्नराद्याः समाययुः ३ तदा सभायामानीतां हमालंकारभूषिता ॥ आरु
 ह्यशिविकायां तुरुक्ममय्यां वरानना ४ नवरत्नमयीं मालां विभ्रतीं सा स्वयं वरा ॥ ददर्शनृपतीन् सर्वां नृपपुत्रान् सविस्तरम् ५ तद्दृष्ट्वा पविनिर्मुक्तैस्तत्कटाक्षपतत्रिभिः ॥
 संभिन्नास्ते नृपाः सर्वे केवयं न विदुस्तदा ६ एतस्मिन् वतरे तत्राऽवतिनाथसुतो महान् ॥ चित्रांगदः सभायाश्च तां जहार कुशात्मजाम् ७ दृष्ट्वा कार्यतरव्यग्रान् रामादीन् वेगव
 तरः ॥ मोहनास्त्रेण सकलान् वीरान् कृत्वा तिमोहितान् ८ रथे निवेश्य तां हेमां हेमाभं वेगवतरः ॥ चित्रांगदो बहिर्गत्वा क्रोशमात्रे स्थिरोऽभवत् ९ किंतूष्णीं चोरवन्नेया
 हेमेयं कुशवालिना ॥ इति निश्चित्य मेधावीतस्थौ चित्रांगदो महान् १० एतस्मिन् वतरे पुर्यां हाहाकारो महान् भूत् ॥ नीता हेमाचो यवाहोः पुत्रेणाऽतिबलीयसा ११

नृपाः सर्वे समुत्सृज्यः सभायां खिन्नमानसाः ॥ उपसंहरिते तेन मोहनाच्चेति सम्भ्रमात् १२ चित्रांगदेन यो दुते स्वसैन्यैर्निर्ययुर्नृपाः ॥ बहिः साकेतनगरात् क्रोधादारक्त
लोचनाः १३ तूष्णीमिवोग्रबाहुः सददर्शपुत्रकौतुकम् ॥ एतस्मिन्नंतरे सर्वे तद्रथं पार्थिवोत्तमाः १४ संवेष्ट्य कोटिशैः शस्त्रैर्वर्षुश्चोग्रबाहुजम् ॥ तदा चित्रांगदो वीरो
वायव्यास्त्रेण पार्थिवान् १५ गगने भ्रामयामास वाहनाद्यैः समन्वितान् ॥ ततो रामाज्ञया सप्तलवाद्यानिर्ययुः पुरात् १६ उत्सवार्थं समायाताः स्वस्वराज्या तु बालकाः ॥
अंगदाद्यानिजैः सैन्यैः सलवाः संगरं ययुः १७ तदा बभूवतु मुलं युद्धं तल्लोमहर्षणम् ॥ चित्रांगदं वर्षुस्तेनानाशस्त्राणि राघवाः १८ चित्रांगदः स्वबाणौघैर्भित्वा शस्त्राणि
तानि हि ॥ निजबाणैर्यूपकेतुं चकार विरथं क्षणात् १९ तथा चकार विरथं सुबाहुं पुष्करं तथा ॥ तक्षकं चित्रकेतुं च ह्यंगदं बलवत्तरः २० तद्वद्वाकौ तु कंतस्य ज्ञात्वा तत्
पसः फलम् ॥ लवश्चिच्छेदबाणौघैस्तद्वनुर्दिव्यमुत्तमम् २१ ततो लवः स्वबाणौघैरुग्रबाहुसुतं मुदा ॥ चकार व्याकुलं शीघ्रं तद्वद्वा लवचेष्टितम् २२ उग्रबाहु र्ययौ यो दुं
लवेन वेगवत्तरः ॥ लवस्तमपि बाणौघैश्चकार विरथं क्षणात् २३ उग्रबाहुस्तदा वीरोऽप्येव चारुरो हसः ॥ ववर्ष निशितैर्बाणैर्मुर्छयामास तं लवम् २४ लवं विमूर्छितं दृष्ट्वा
हाहाकारो महानमूत् ॥ तदा ययौ कुशो यो दुमुग्रबाहुनृपेण वै २५ कुशमागतमाज्ञाय ह्यंगदाद्यास्तदा पुनः ॥ रथस्थायुयुधुस्तेन उग्रबाहुनृपेण च २६ पुनस्तानंगदा
दींश्च चकार विरथा नृपः ॥ तदा कुशः स्वबाणौघैरुग्रबाहुनृपं क्षणात् २७ चकार विरथं वीरश्चिच्छेद तस्य कार्मुकम् ॥ उग्रबाहुस्तदा व्यग्रो बभूव च कितस्तदा २८ तं दृष्ट्वा
त्वासकुशस्तोषाद्वा दयामास दुंदुभनि ॥ अथोग्रबाहुं समुतं निन्ये श्रीरामसन्निधिसु २९ रामस्तं मोचयामास मत्वा तं सुहृदं वरम् ॥ तदारामो विजयिने कंकणं मुनिनापि
तम् ३० ददौ कुशाय प्रीत्या सपुरतः कुंभजन्मनः ॥ कुशस्तदाऽतिशुभं मेवरकंकणमंडितः ३१ तदा कुशो मुनिं प्राहनत्वा तं कुम्भसम्भवम् ॥ त्वया लब्धं कुतश्चेदं कंकणं व
दमां मुने ३२ तत्तस्य वचनं श्रुत्वाऽगस्तिः प्राह कुशं मुदा ॥ पुरेन्द्ररिपवो वत्स बहवः सागरेण हि ३३ कृताः स्वांतां निर्वासाश्च तदाऽहं नाकपार्थितः ॥ कृत्वा स्वचुलकेऽब्धि
तं पतिवां लीलैव हि ३४ ततो लुप्तां द्वीपयोर्हि मर्यादां मध्यवर्तिनीम् ॥ दृष्ट्वा पुनर्नाकपेन प्रार्थितो हतशत्रुणा ३५ सूत्रवत्सागरं भीमं सजीवं मुक्तवानहम् ॥ तदाऽब्धि
नाऽपि तं महां कुशतत्कंकणं वरम् ३६ नानारत्नविचित्रं चरवितेज विराजितम् ॥ तद्रामायार्पितं पूर्वमया तेन तवार्पितम् ३७ तन्मुनेर्वचनं श्रुत्वा कुशस्तं प्राह वै पुनः ॥
लवस्य जीवोपायं वद मामद्य भो मुने ३८ मुर्छितः पतितश्चाऽस्ति रणे रिपुशरैर्हतः ॥ कुशस्य वचनं श्रुत्वाऽगस्तिस्तं प्राह सादरम् ३९ विमूर्छितो यदा पूर्वमरतः पार्थिवार्थि
वैः ॥ मुद्गलाश्रमतो वल्यस्तदाऽऽज्ञिताः शुभावहाः ४० सौमित्रिणा तदाऽद्य त्वं मुद्गलाश्रमतः पुनः ॥ महौषधीः समानीय जीवयैनं लवं जवात् ४१ अथवा त्वंहनूमंतं प्रेषय स्वा
श्रमं मुने ॥ एवं यावच्च समुनिः कथयामास तं कुशम् ४२ तावत्तद्वचनं श्रुत्वा मुनेर्मारुतिना क्षणात् ॥ समानीयाश्रमाद्वल्लीर्मुद्गलस्य तपोनिधेः ४३ ताभिस्तं जीवयामास लवं
सैन्यसमन्वितम् ॥ विष्णुदास उवाच ॥ गुरो तस्यैव च मुनेर्मुद्गलस्याश्रमे कथम् ४४ मृतसंजीवनी वल्यादिका वल्याऽत्र निर्गताः ॥ कथं ता हि समीपस्था विस्मृत्य द्रोणपर्वतम्

४५ प्रेषितोऽजनिपुत्रः स तेन जायवतापुरा ॥ अमुं मत्संशयं छिधि कृपां कृत्वा मुनीश्वर ४६ ॥ श्रीरामदास उवाच ॥ यदा मातुर्विमोक्षार्थं मृतस्य खगाधिपः ॥ कलशं स्वमुखे
 धृतवानाकलोकात्समानयत् ४७ तदा तत्कलशाद्वेगाद्भिदुस्तत्रापतत्पुरा ॥ तद्वेतोर्मुद्गलस्यापि मुनेस्तपःप्रभावतः ४८ आसनवलयश्च तस्यैव ह्याश्रमे हि द्विजोत्तम ॥
 नैतावेदशुभावल्लीर्जायवान्सवने चरः ४९ द्रोणाचलं त्वतस्तेन प्रेषितो बायुनंदनः ॥ इति त्वया यथा पृष्ठं तथा ते विनिवेदितम् ५० इदानीं गृणु शिष्यत्वं शुभांतां प्राक्तनीकथाम् ॥
 ततो लवादिकाः सर्वे ययुस्ते स्वपुरीसुदा ५१ नत्वा मुनिं च रामादींस्तस्थुः श्रीराघवाग्रतः ॥ तदा महोत्सवश्चासीत्पूर्यांतल्लवदर्शनात् ५२ ततो हृद्वालवं रामो जीवितं वायुजेन
 हि ॥ समालिङ्ग्य हृदं प्रेम्णा परंतोषमवापसः ५३ ततो रामो वायुजायकं कणेरत्नमंडिते ॥ ददौ परमसंतुष्टताभ्यां सशुशुमेकपिः ५४ ततो लवाय श्रीरामस्त्वपरं कंकणं वरम् ॥
 ददावगस्तिना दत्तं पूर्वं यद्रत्नमंडितम् ५५ लवस्तेनातिशुशुमे वरं कंकणमण्डितः ॥ लवस्तदा मुनिं प्राह नत्वा तं कुम्भसम्भवम् ५६ त्वया लब्धं कुतश्चेदं कंकणं वद मां मुने
 तत्तस्य वचनं श्रुत्वा जगस्तिः प्राह लवं मुदा ५७ एकदा दंडकारण्येऽहं स्नातुं हि गतः सरः ॥ तस्मिन् स्नात्वानित्यविधिं कृत्वा तत्र स्थितः क्षणम् ५८ एतस्मिन् तरे तत्र स्वात्स्व
 र्गीसमुपागतः ॥ दिव्यं विमानमारूढः शतस्त्रीपरिवेष्टितः ५९ दिव्यमाल्यांबरधरो दिव्यगंधादिचर्चितः ॥ स स्वर्गींस्वात्समायातो यावत्तावत्सरोवरात् ६० शवं विनिर्ग
 तं श्रेष्ठं स्फुरितं द्विभयं करम् ॥ दुर्गधसहितं दुष्टं प्राप्ते तत्सरसस्तटम् ६१ अवरुह्य विमानाश्रयात्स स्वर्गींस्तच्छवं ययौ ॥ छित्त्वा तच्छवं मांसादिभक्षयामास सादरम् ६२ ततः
 पीत्वा जलं स्वर्गीं विमानं चारुरोहसः ॥ निमग्नं तच्छवं चापि पुनस्तस्मिन् सरोवरे ६३ स्वर्गिणं गंतुकामं तं दृष्ट्वाऽहं चातिविस्मितः ॥ अनुवं मधुरं वाक्यं रेरे दिव्यस्वरूपपटक्
 ६४ क्षणं तिष्ठोत्तरं देहिकौ तु कंते मये क्षितम् ॥ ईदृशस्ते शवाहारः कथं स्वर्गं निवासिनः ६५ इति मद्बचनं श्रुत्वा स स्वर्गीं प्राह मां तदा ॥ सम्यक् पृष्ठं त्वया ब्रह्मणः शृणु सर्वमयोच्य
 ते ६६ सुदेवाख्यो हि वैदर्भो नृपतिश्चामवत्पुरा ॥ तत्पुत्रोऽश्वेतसुरयोऽश्वेतोऽहं पार्थिवोऽभवम् ६७ नैव दानं मया तस्मिन् जन्मन्यत्र कृतं कदा ॥ स्वीयराज्यमदाऽन्तःपाप
 कर्मरतः सदा ६८ ततोऽपुत्रीत्वहं राज्ये कृत्वा तं सुरथानुजम् ॥ वार्षके तु वनं प्राप्तस्तपस्तीव्रं समाचरम् ६९ एकदा स्नातुमुद्युक्तो निमग्नोऽहं सरोवरे ॥ ततो मृतो दिवं प्राप्त
 स्त्वहं स्वीयतपो बलात् ७० तपसश्च फलैस्तत्र ममासं सर्वसंपदः ॥ अदृष्ट्वा भक्षितुं किंचिन्मया पृष्टः सुराधिपः ७१ वर्तते विविधास्त्वत्र मम भोगाः सुदुर्लभाः ॥ कथं नासीद्भ
 क्षणार्थं कथं मेऽत्र सुखं भवेत् ७२ इति मद्बचनं श्रुत्वा मामिद्रः प्राह सस्मितः ॥ नैव दानं त्वया मूढोऽहं राज्यमदेन हि ७३ अदत्तं लभ्यते नैव नृपः पुण्यैः कदेतैः ॥ अतस्त्वं प्र
 त्यहं गत्वा विमानेन सरोवरम् ७४ भक्षयस्व शवं पुष्टं मिष्टान्नैः पीषितं च यत् ॥ चिरकालं भवेत्ते क्षयं यास्यति नैव तत् ७५ इतीदं वचनं श्रुत्वा स पृष्टश्च पुनर्मया ॥ दिव्यान्नानि
 कथं चाहं प्राप्नुयां तद्ब्रूदस्व माम् ७६ इति मद्बचनं श्रुत्वा तदेद्रः प्राह मां पुनः ॥ अधुना दण्डकारण्यं वर्तते हीनमानुषम् ७७ विंध्यवृद्धिनिषेधार्थं मगस्तिः सुरयाचितः ॥
 यदा यास्यति पत्न्या वै मुक्ता काशी हि दण्डकम् ७८ सरस्मिन् कदा स्नात्वा स्थितं पश्यासितं मुनिम् ॥ तदा तस्मै कंकणं स्वदेहितो यैः परिभुतम् ७९ तेन कंकणदानेन

१ स्फुरितमिति पाठः ।

दिव्यांधःप्राप्स्यसेतृप ॥ इतींद्रवचनंश्रुत्वातदारम्यचिरंमुने ८० अत्रागत्येशवाहारःक्रियतेहिसदामया ॥ एतावत्कालपर्यंतंनान्नकाश्चिन्मयेक्षितः ८१ मया
दृष्टस्त्वमेवाऽब्रवेदित्वाकुम्भसंभवम् ॥ अद्यत्वयातारितोऽहंदानंस्वीकुरुमेखिदम् ८२ ॥ ॥ अगस्त्यउवाच ॥ ॥ इत्थंस्वर्गोसमामुक्त्वादौकंकणमुज्ज्व
लम् ॥ मह्यंसाद्रिततःस्वर्गययौस्वर्गमुदायुतः ८३ तदारम्यशवंतोयाद्वहिस्तन्नययौकदा ॥ दिव्यान्नानितुसंप्रापनाकलोकेयथासुखम् ८४ इतियत्कंकणलब्धंमयालव
पुरावने ॥ अपितंराघवायेदंतेनतच्चाऽद्यतेऽर्पितम् ८५ ॥ ॥ रामदासउवाच ॥ ॥ इत्यगस्त्यवचःश्रुत्वालवःपप्रच्छतंपुनः ॥ किमर्थंदण्डकारण्यंतद्वमूवाविपिनंवद
८६ ॥ अगस्त्यउवाच ॥ इक्ष्वाकुवंशसंभूतोऽभून्नृपोविध्यदक्षिणे ॥ नाम्नादंडकेतिख्यातःपापकर्मरतःसदा ८७ एकदासवनंयातोमृगयार्थंस्वसेनया ॥ तत्रदृष्ट्वामृगंरा
जामृगपृष्ठेप्रदुद्रुवे ८८ एकाकीहयमारूढोदेशादेशांतरंययौ ॥ एवंहिगच्छतस्तस्यमृगोऽदृश्योऽभवत्तदा ८९ ततःसोऽतितृषाक्रांतःप्रययौवैजलाशयम् ॥ तत्रपीत्वाज
लंस्वच्छंसराजासरसस्तटे ९० अज्ञात्वास्वगुरोश्चेतिभृगोराश्रममामयौ ॥ तत्रतातविहिनांतामरजस्कांभृगोःसुताम् ९१ दृष्ट्वाचन्द्राननाराजासोऽभूत्कामविमोहितः ॥
ततस्तांप्रार्थयामासरत्यर्थसाऽब्रवीन्नृपम् ९२ स्ववशानृपनैवाहंताताधीनाऽस्मिसांप्रतम् ॥ बहिर्भृगुस्तवगुरुर्गतस्त्वांवेद्यहृत्पम् ९३ यदिमाभिच्छसित्वंहिताहिं
त्वंस्वगुरुंभृगुम् ॥ प्रार्थयित्वाभजसुखंमांपर्त्नीस्वांविधायच ९४ इत्युक्तोऽपितयाराजादंडस्तांकामपीडितः ॥ भुक्त्वासुखंबलादेवजगामनगरींनिजाम् ९५ ततोऽर
जस्कासाबालादृष्ट्वातातंसमागतम् ॥ शोचंतीसकलंबुतंश्रावयामासविन्धला ९६ तद्वृत्तंसमुनिःश्रुत्वांजलौकत्वाजलंकुधा ॥ अब्रवीत्स्वसुतांबालांसांत्वयन्रक्तलोच
नः ९७ दंडेनसहदंडस्यराज्यंवैशतयोजनम् ॥ भवत्वद्यक्षणाद्गंधंमद्राक्याच्चसमंततः ९८ हीनोदकंतथाचास्तुतथानष्टचराचरम् ॥ इतितच्छापमाकर्ण्यतातंसंप्रार्थ्य
बालिका ९९ प्रार्थयामासशापस्यसाज्जघिंविनयान्विता ॥ ततोभृगुःसुतामाहयदायास्यतिकुम्भजः १०० मुनिःकाश्यास्त्वमुंदेशंतदाऽयंसजलोभवेत् ॥ देशस्तथाऽत्र
वासंहिकारिष्यंतिमुनीश्वराः १०१ अरण्यंदंडहेतोर्हिजातंतस्मात्सदानराः ॥ अमुंदेशंवदिष्यंतिदंडकारण्यमेवहि २ यदाभविष्यत्यग्रेऽत्ररामागमनमुत्तमम् ॥ भावि
ष्यंतितदाज्येऽन्ननानाक्षेत्राणिदंडके ३ रामप्रसादात्क्षेत्राणिभविष्यंतिततोजनाः ॥ रामक्षेत्रमितिसदावदिष्यंतिहिदण्डकम् ४ मुनिरामप्रसादाच्चदेशोऽयंपूर्ववत्पुनः ॥
भविष्यत्युत्तमःपुण्यःसौख्यदश्चमनोरमः ५ देशेभ्यःसकलेभ्यश्चसुपुण्यंदंडकंभवेत् ॥ दंडकेनसमोदेशोनभूतो नभविष्यति ६ इतितांबालिकामुक्त्वाभृगुस्तमुंहिमाल
यम् ॥ ययौतांमुनयेदत्त्वाविधिनामुनिसंवृतः ७ भृगोःशापाच्चदंडेनदग्धंतद्राज्यमुत्तमम् ॥ शतयोजनमानंतदभवद्विसमंततः ८ मद्रामागमनाभ्यांचततःस्वस्थंबभू
वतत् ॥ पूर्ववदंडकारण्यंचराचरसमाकुलम् ९ इतित्वयायथापृष्टेतथालवमयोदिते ॥ कंकणस्यदण्डकस्यविचित्रेत्वांकथानके १० ॥ श्रीरामदासउवाच ॥ इत्यग
स्तिमुखाच्छ्रुत्वालवस्तुष्टोऽभवत्तदा ॥ नत्वामुनिंचश्रीरामसेवायांतत्परोऽभवत् ११ अथरामश्चोत्सवेनतस्मैचित्रांगदायताम् ॥ हेमांददौविवाहेनमहामंगलपूर्वकम् १२

क्वागुत्तरूपोऽभूत्स्वीयमूर्त्याद्विजाग्रतः ॥ तांशिलांस्थापयामासुर्धूम्यामेवाऽतियत्नतः १८ ततस्तुष्टाद्विजा सर्वेजग्मुःस्वस्वंगृहंप्राति ॥ तदाऽऽभ्यनकेनाऽपितेषां
 ज्यंहृतंकदा १९ एवंशिष्यमयाप्रोक्ताकथाभावितवाग्रतः ॥ पूर्वमेवज्ञानदृष्ट्याकौतुकार्थं सविस्तरा १०० अद्यापितत्रतौर्विप्रैस्तद्राज्यंभुज्यतेसदा ॥ येयेजाताष्टपाभू
 म्यांरामाज्ञांमानयंतिते १ एवंनानाकौतुकानिराघवेणकृतानिहि ॥ पुत्राभ्यांसीतयाऽयोध्यापुर्यांबंधुजनैःसह १०२ ॥ इतिश्रीशतकोटिरामचरितांतर्गतश्रीमदानन्दरा
 मायणे वाल्मीकीये राज्यकांडे उत्तरार्धे रामनाथपुरराज्यप्रदानं नामाष्टादशःसर्गः ॥ १८ ॥ ॥ श्रीरामदासउवाच ॥ गृणुशिष्यवदाम्यस्यरामराज्ञाशुभावहा ॥ दि
 नचर्याराज्यकालेकृतालोकानहिशिक्षितुम् १ प्रभातेगायकैर्गीतैर्बोधितोरघुनन्दनः ॥ नववाद्यनिनादांश्चसुखंशुश्रावसीतया २ ततोध्यात्वाशिवंदेवींगुरुंदशरथंसुरान् ॥
 पुण्यतीर्थानिमानुश्रुदेवतायतनानिच ३ नानाक्षेत्राण्यरण्यानिपर्वतान्सागरांस्तथा ॥ नदांश्चैव नदीःपुण्यास्ततःसीतांददर्शतः ४ प्रणमंतीसमुत्थाप्यघृत्वासीताकरं प्र
 भुः ॥ मंचकादवतीर्याऽथदासीभिःपरिवेष्टितः ५ बहिःकक्षांशनैर्गत्वासंपाद्यावश्यकंप्रभुः ॥ ययौपुनःसदासीभिःक्रीडाशालारंघूतमः ६ कृत्वाशौचविधिरामोदंतशु
 द्विचकारसः ॥ ततःस्नानंकदागेहेशरख्यांवाज्जरोत्प्रभुः ७ आरुह्याशिविकायांसमूसुरैर्यानसंस्थितैः ॥ वेष्टितःशरयंगत्वायानंसुक्कातटेप्रभुः ८ पद्यामेव
 शनैर्गत्वाशरयंप्रणिपत्यच ॥ शरख्याःपुरतःस्थाप्यनारिकेलंसदक्षिणम् ९ सतांबूलंपुनर्नत्वास्तुत्वासम्यक्प्रसाद्यच ॥ स्नात्वायथाविधानेनब्रह्मघोषपुरःसरम् १०
 प्रातःसंध्यांततःकृत्वाब्रह्मयज्ञंविधायच ॥ दत्त्वादानान्यनेकानिययौगेहरथेनहि ११ रुक्मबंधैर्वेष्टितेनरौप्यरत्नमयेनच ॥ सुस्नातसूततुरगयुक्तेनध्वनिते
 नच १२ हुत्वाहोमंविधानेनशिवंसंपूज्यसादरम् ॥ कौसल्यांचसुमित्रांचकैकेर्यांचसमर्चयत् १३ कामधेनुंकल्पवृक्षंपारिजातंतुपुष्पकम् ॥ चिंतामणिंकौ
 स्तुमंचपूज्यसीतायुतोहारिः १४ मुनिवृक्षंवटंबिल्वमश्वत्थंबुलसीतथा ॥ शर्मापलाशंदूर्वांचराजवृक्षंप्रपूजयत् १५ मानुंसंपूज्यतंनत्वासंपूज्यद्वारदेवताम् ॥ गोवृषा
 श्ववारणांश्चरथंशस्त्राणिभूसुरान् १६ कोष्ठागाराणिकोशांश्चपाकशालांप्रपूजयत् ॥ सिंहासनंतथाछत्रंचामरेव्यजनेतथा १७ संपूज्यमुकुटंरामःपूजयामासमंचकम् ॥
 दीपिकांदर्पणंपूज्यपुस्तकादीन्प्रपूजयत् १८ पुनःसंपूज्यस्वगुरुपूर्वविप्रेषुपूजितम् ॥ उच्चासनस्थितंनत्वाकथांशुश्रावतन्मुखात् १९ पुत्राभ्यांबंधुभिःपत्न्या
 पण्डितैःपरिवेष्टितः ॥ ततःसंप्रार्थितोरामःसीतयासमुद्गुर्मुहुः २० विप्रादिभिश्चोपहारंचकारस्वस्थमानसः ॥ कामधेनूद्भवैश्चान्नैःकल्पवृक्षसमुद्भवैः २१ मणिद्वय
 निर्मितैश्चवन्हौमीताकृतैरपि ॥ ततोभुक्त्वाहितांबूलंबिभ्रद्वासांसिराघवः २२ बध्वाकर्तृदिव्यवस्त्रैःशस्त्राण्यपिदधारतः ॥ एतस्मिन्नंतरेपूर्वसमाहृतोययौभिषक्
 २३ गणकोऽपिराघवेणप्रत्युद्गम्यातिमानितौ ॥ निषेदतूराघवाग्रेपूजयामासतौप्रभुः २४ ततोभिषक्सुखंस्थित्वाराघवाग्रेतदाज्ञया ॥ ददर्शदक्षिणकरेनाडीं
 रामस्यसादरम् २५ रत्नमुद्राकंकणाद्यैःशोभितस्योज्ज्वलस्यच ॥ करस्यांगुष्ठमूलेयाधमनीजीवसाक्षिणी २६ तच्चेष्टयासुखंदुखंज्ञायतेचभिषग्वरैः ॥ अ
 तस्तांवेद्यवर्यःसमूक्ष्मबुध्याव्यलोकयत् २७ रामकर्णेविहस्याहरात्रावाचरितःश्रमः ॥ तद्वैद्यवचनंश्रुत्वाऽकरोद्रामःस्मिताननम् २८ ततोवैद्यायतां

ब्रुलंददौरामःसदक्षिणम् ॥ ततःसगणकःप्राहविस्तीर्यसुस्फुटाक्षरम् २९ पंचांगपत्रचित्रं चराधवाश्रेस्थितःसुधीः ॥ विघ्नेश्वरोब्रह्महरीश्वराःसुरामानुःशशीभू
 मिसुतोबुधःशुभः ॥ गुरुश्चशुकःशनिराहुकेतवःसर्वेग्रहामंगलदामवंतुते ३० लक्ष्मीःस्यादचलातिथिश्रवणतोवारातथाप्युधिरंनक्षत्रंरुतपापसंचयहरंयोगोवियो
 गापहः ॥ सर्वाभीष्टकरंतथैवकरणंपंचांगमेतत्स्फुटंश्रोतव्यंप्रतिवासरंद्रिजमुखाच्छ्रेयस्करंसग्रहम् ३१ स्वस्तिश्रीराधवाद्यास्तितिथिश्चदशमीसिता ॥ मानुवारःसुन
 क्षत्रंपुण्याख्यंत्वद्यवर्तते ३२ ऐंद्रयोगोमहानद्यववाख्यंकरणंशुभम् ॥ कर्कस्थितोऽप्यचन्द्रोऽस्तिद्वितीयस्तेरपूतम् ३३ मासोऽप्यंचैत्रमासोऽस्तिवसंताख्यऋतुस्त्व
 यम् ॥ सुखंकुरुष्वराज्यंत्वंचिरंतिष्ठावनीतले ३४ सर्वेपिसुखिनःसन्तुसन्तुसर्वेनिरामयाः ॥ सर्वेभद्राणिपश्यन्तुमाकश्चित्तदुःखमाप्नुयात् ३५ एवंज्योतिर्विदागीतं
 पंचांगंरघुनन्दनः ॥ श्रुत्वातंदक्षिणादत्त्वासतांबूलाननामसः ३६ ततोरांमंययौवेगान्भालाकारोमनोहरान् ॥ रामाग्रेवंशपात्रस्थान्पुष्पहाराभ्यवेदयत् ३७ रामस्ता
 न्सकलेभ्यश्चदत्त्वाविभ्रत्स्वयंततः ॥ पुत्राम्यामवतंसांश्चदत्त्वाविभ्रत्स्वयंकरे ३८ एतस्मिन्नन्तरेरामंनापितःप्रययौजवात् ॥ मुकुरंदर्शयामासरुक्मबन्धनरंजितम् ३९
 तत्रादर्शददर्शाप्यस्वमुखंरघुनन्दनः ॥ चन्द्रोपमंस्मृतंचकंजलोचनशोभितम् ४० ऋजुनासंमांसलंचक्ष्मश्रुयुक्तंसुवर्तुलम् ॥ वरकुण्डलमुक्तानांवरदीप्त्यातिभासु
 रम् ४१ प्रोज्जगण्डस्थलंसुषुत्रिवलीभालमण्डितम् ॥ रुक्मरत्नसमुद्रतमुकुटेनातिशोभितम् ४२ एवंमुखंनिरीक्ष्याप्यतुतोषनितरांप्रभुः ॥ ततोययौभूपपाणिधूपं
 स्थाप्यप्रभोःपुरः ४३ नत्वारामंदूतमध्येतस्थिवान्राधवाग्रतः ॥ ततोरांमःशिविकायांस्थित्वागेहादहिर्ययौ ४४ ददर्शमागधादींश्चबहिःकक्षास्थितान्प्रभुः ॥ ततस्ते
 मागधारामंनत्वादीर्घस्वरेणैव ४५ सूर्यवंशभवान्सर्वाभृपान्संवर्णयंस्तदा ॥ ततस्तेबन्दिनःसर्वेत्तदुत्तरंरघुनन्दनम् ४६ नानातल्लतचारित्रैरावणादिवधादिकैः ॥ तत
 स्तेचारणागानंप्रचकुर्मुदिताननाः ४७ नटावेश्याननृतुश्चनानावाद्यपुरस्सरम् ॥ अन्येचकुर्विनोदांश्चयैःसन्तुष्येत्सराधवः ४८ ततोनिनेदुर्वाद्यानिनववाद्यस्वनाअ
 पि ॥ ततस्तृतीयकक्षायांददर्शतृपनन्दनः ४९ वारणेन्द्राश्चतुरगान्शिविकाश्चरथांस्तथा ॥ नानालंकारयुक्तांश्चवरवस्त्रैःसमन्वितान् ५० ततश्चरथकक्षायांनृपान्पौरा
 न्सुहृज्जनान् ॥ समागतान्दर्शनार्थंददर्शरघुनन्दनः ५१ ततःपञ्चमकक्षायांपुष्पकंपुष्पवाटिकाः ॥ दूतान्ददर्शश्रीरामःशस्त्रहस्तान्सहस्रशः ५२ ततःसषष्ठकक्षायां
 मश्वारूढान्सहस्रशः ॥ वीरान्ददर्शश्रीरामःप्रबद्धकरसम्पुटान् ५३ ततःसप्तमकक्षायांययौरामःसमांप्रति ॥ शिविकायाश्चवतीर्यशनैःसिंहासनंययौ ५४ सव्यंकुत्वानम
 स्कृत्यसोपानैःसशनैःप्रभुः ॥ सिंहासनमारुहवरच्छत्रसुशोभितम् ५५ दधारच्छत्रंसौमित्रिश्वामरंभरतस्तदा ॥ शत्रुघ्नोव्यजनंरम्यंषादुकेवायुनन्दनः ५६ सुग्रीवोजल
 पात्रंचवरादर्शविभीषणः ॥ दधारहस्तेतांबूलपात्रंसवालिनन्दनः ५७ वस्त्रकोशंजाववांश्चदधारवेगवत्तरः ॥ तस्थौसिंहासनेरामःसपृष्ठचंकोपवर्हणः ५८ तस्थौपृष्ठे
 क्ष्मणश्चभरतःसव्यपार्श्वके ॥ शत्रुघ्नोऽसौवामपार्श्वेपुरतोवायुनन्दनः ५९ वायव्यकोणेरामस्यसुग्रीवःसंस्थितोऽभवत् ॥ ईशान्यांराक्षसेन्द्रःसआग्नेय्यामंगदःस्थितः६०

नैर्ऋत्यांजांबवांश्चापिपौराःसर्वेसमन्ततः ॥ राघवाज्येनृपाःसर्वेस्थिताःसम्बद्धपाणयः ६१ पार्श्वयोस्तेराघवस्यप्रोच्चस्थानेमुनीश्वराः ॥ पुरतो नृपुःसर्वावारवेश्याः
 सहस्रशः ६२ ततोवीरास्ततोदूताःसभायांसंस्थिताःक्रमात् ॥ निषेदुर्मुनयःसर्वेरामपुत्रौनिषेदतुः ६३ राममित्रानिषेदुस्तेतथारांमाज्ञयानृपाः ॥ येयेमुख्यानिषेदु
 स्तेतथापौराःसुहृज्जनाः ६४ एभ्योऽन्येतेस्थिताएवनिषेदुःप्रभोःपुरः ॥ तेषामध्येरामचन्द्रःशुशुमेऽनुपमस्तदा ६५ सेवकाद्याननिषेदुःसुमन्त्रएवतस्थिवान् ॥
 एवंस्थित्वासभायांसकृत्वाकार्याण्यनेकशः ६६ नानाकार्येषुबन्धूंश्चपुत्रावाज्ञाप्यराघवः ॥ दृष्ट्वानानाकौतुकानिपूर्ववद्ब्रह्माययौ ६७ तदानिनेदुर्वाद्यानिगोमुख्यादीन्यने
 कशः ॥ श्रुत्वावाद्यनिनादांश्चजानकीसम्प्रमातुरः ६८ प्रत्युद्गम्यतोयहस्तातत्प्रतीक्षांचकारसा ॥ रामोऽपिपूर्ववल्लोकान्सप्तकक्षास्वनुक्रमात् ६९ प्रविशन्सकलाना
 ज्ञांददौतांस्तान्स्वतोषयत् ॥ ततोऽप्येष्टंभुभिर्गेहंपुत्राभ्यांसंविवेशसः ७० ददर्शजानकीरामःपीतकौशेयवाससाम् ॥ साऽपिरामंययौसीतालज्जयाऽवनतानना ७१ व
 क्रनेत्रकटाक्षैश्चमोहयन्तीरघूतमम् ॥ नानालंकारसंयुक्तावरनूपुरानिःस्वना ७२ ततोरामोजलस्पृष्टाष्टत्वासीताकरमुदा ॥ लक्ष्मणादीन्संविष्यसीतागेहंविवेशसः ७३
 बहिर्दृष्टंश्रुतंवाऽपियद्यत्कौतुकमुत्तमम् ॥ तत्सर्वजानकीप्रादतोषयाभासतांमुहुः ७४ ततःसर्वान्समाहूयभोजनार्थमुद्यतः ॥ स्नानं कृत्वासमाध्यान्हं कर्मचक्रैरघूतमः ७५ तर्प
 यित्वापितृंश्चापिनैवेद्यानशंभवेददौ ॥ वैश्वदेवंततःकृत्वाबलिदानंविधायसः ७६ दत्त्वाभूतबलिंचापिपितृंश्चापिस्वधेतिच ॥ बहिस्त्यक्काकाकबलित्वतिथीन्पूज्यसादरम् ७७
 यतींश्चब्राह्मणान्पूज्यहेमपात्रेपुराघवः ॥ परिवेष्टितेषुजानक्यात्रिपदासुष्टतेषुच ७८ तैःसर्वैर्भोजनंचक्रेस्नुषाभिर्वीजितोमुदा ॥ करशुद्धिततःकृत्वाभुदत्त्वातांबूलमुत्तमम् ७९
 ददौतेभ्योदक्षिणांश्चविप्रेभ्योरघुनायकः ॥ गत्वाशतपदंरामोनिद्राशालांययौशनैः ८० एतस्मिन्नंतरेसीताभुक्त्वारामांतिकंययौ ॥ वीजयामासश्रीरामंमंचकस्थंपुरःस्थि
 ता ८१ चकारनिद्रांश्रीरामोमंचकेसीतयासह ॥ तौदास्योवीजयामासुर्दिव्यालंकारभूषिताः ८२ ततःप्रबुद्धासासीताप्रबुद्धोऽभूद्रमापतिः ॥ सारिभिःसीतयाक्रीडांतथा
 बुद्धिबलेनहि ८३ नानाकृत्रिमसैन्यैश्चाऽकरोदन्यैरपिप्रभुः ॥ ततोद्राक्षामंडपाज्धोजलयंत्रादिकौतुकम् ८४ दृष्ट्वापक्षिकुलान्सर्वान्पंजरस्थान्ददर्शसः ॥ गत्वासोपान
 मार्गेणप्रासादाऽग्रपुरींनिजात् ८५ वनारामान्वितांदृष्ट्वाहृद्वीथ्यांतिरंजिताम् ॥ शनैर्ययौप्रभुर्गोष्ठंनानाघेनूददर्शसः ८६ तांसम्प्रेष्यगृहंसीतांस्वदासीपरिवेष्टिताम् ॥
 द्वारांतिकंययौरामस्तत्रतेलक्ष्मणादयः ८७ चक्रुःप्रणामंश्रीरामंतैःसहैवशनैःशनैः ॥ वाजिशालांययौरामोदृष्ट्वातत्रसवाजिनः ८८ गजशालामुष्ट्वाशालांदृष्ट्वा
 शनैःशनैः ॥ ददर्शशस्त्रशालांचव्याघ्रशालांप्रभुर्ययौ ८९ दृष्ट्वाऽथशिविकाशालांमाहिषैर्याविलोकयच ॥ माहिषीवृषशालांचरथशालांददर्शसः ९० आरुह्य
 स्यंदनेरामःशनैःसर्वैर्बहिर्ययौ ॥ सप्तकक्षाःसमुल्लंघ्यतत्रस्थैःपूर्ववज्जनैः ९१ सर्वैर्युक्ताष्टमांतांश्रेष्ठांकक्षांददर्शसः ॥ तत्रयन्त्राणिश्रेष्ठानि शतग्रीशकटस्थिताः ९२
 दृष्ट्वाकाष्ठादिसन्नानिदृतस्थानान्यपश्यत् ॥ ततो नवमकक्षायांददर्शरघुनन्दनः ९३ शस्त्रपाणीन्वारणस्थानतुरगस्थाननेकशः ॥ रक्षयन्तिहि ये सर्वेस्वीयं गेहं त्वहर्नि

शम् १४ एवं सनवकश्चाश्चसमुल्लंघ्यरघूत्तमः ॥ बहिःससन्नोदृष्टापरिखाःसजलानव १५ शनैःपश्यन्नयोध्यांतांराजमार्गमुदान्वितः ॥ शीघ्रंययौपुरद्वारंददर्शद्वारर
 क्षकान् १६ नवकश्चास्त्वयोध्यायाःसमुल्लंघ्यशनैःप्रभुः ॥ परिखाश्चनवापश्यतोयवन्द्वादिपूरिताः १७ ततो नानावनारामकौतुकानिरघूत्तमः ॥ पश्यन्संबंधुपुत्रैश्च
 सरय्यास्तीरमाययौ १८ तत्रस्थित्वासुनौकायांकीडांकृत्वाकियत्क्षणम् ॥ नद्यास्तटेसभायांसतस्थौसैन्ययुतःप्रभुः १९ तत्रापिवारवेश्यानांपश्यन्नृत्यानिराधवः ॥
 कियत्कालमातिक्रम्यययौशीघ्रंततःपुरीम् १०० ततःशनैःसमांगत्वापूर्वोक्तैश्चोपकारकैः ॥ लक्ष्मणाद्यैःसेवितश्चतस्थौमिहासनोपरि १ ततःकृत्वाह्वनेकानिनानाकार्या
 णिराधवः ॥ आज्ञाप्यबन्धुपुत्रांश्चपूर्ववत्स्वगृहंययौ २ सायंकालेततःसन्ध्यांकृत्वाहुत्वायथाविधि ॥ गन्धाद्यैरुपचारैश्चशिवंसम्पूज्यभक्तितः ३ कृत्वोपहारंविप्रैश्चपुत्रा
 म्यांबन्धुमिःसह ॥ शिविकायांपुनःस्थित्वादेवतायतनेषुच ४ साकेतस्थेषुश्रीरामोगत्वान्त्वाशिवादिकान् ॥ नानाविधान्देवसंधानफलैःपुष्पैःप्रपूजयत् ५ देवालयेषुसर्वे
 पुसुराणातिपुराधवः ॥ शृण्वन्नानाकीर्तनानिवारस्त्रीनर्तनान्यपि ६ पश्यन्नानाकौतुकानिपरांमुदमवापसः ॥ वाहनारूढदेवानामपश्यत्कौतुकानिच ७ ततोययौवाह
 नेनहृष्टमार्गेणराधवः ॥ रत्नदीपप्रकाशैश्चविवेशनिजमंदिरम् ८ ततो नानाकथाभिश्चवार्ताभिःपुत्रबन्धुभिः ॥ सार्धयामांनिशांतीत्वारतिगेहेविवेशसः ९ एतास्मिन्नंत
 रेतत्रसीताऽग्रेरतिमन्दिरे ॥ पुष्पशय्यादिसम्पाद्यतत्प्रतीक्षाचकारसा १० तावदायांतमालोक्यसहसोत्थायजानकी ॥ घृत्वाहस्तेराधवेंद्रंरतिशालांनिनायसा ११
 सर्वाविसर्ज्यदासीश्चमुक्ताजालान्यनेकशः ॥ समंततोविमुच्याऽथतस्थौरामःसमचंके १२ ततस्तांमैथिलींघृत्वामंचकेसंन्यवेशयत् ॥ रामःकीडांविधायाऽथरंजयामास
 जानकीम् १३ ततस्तुष्टंरमानाथंजानकीलज्जिताऽब्रवीत् ॥ रामराजीवपत्राक्षकिंचित्पृच्छामितेवद १४ कुशजन्मानन्तरंहिकथंगर्भोमयानवै ॥ धार्यतेकारणंत्वस्यकि
 मस्तितद्रदस्वमाम् १५ तत्सीतावचनंश्रुत्वासस्मितंप्राहराधवः ॥ हेसीतेकंजनयनेसम्यक्पृष्टंत्वयामम १६ तत्सर्वतेवदाम्यद्यतच्छृणुष्वसुमध्यमे ॥ किमर्थंचबहून्पु
 त्रांस्त्वत्रत्वंवाञ्छसिप्रिये १७ सद्देशेबहवःपुत्रानयोग्यास्त्वत्रवैभुवि ॥ कदैकस्यदुराचारात्कुलस्यलाञ्छनंभवेत् १८ अतएवममेच्छानबहुपुत्रेषुमैथिलि ॥ मदिच्छया
 त्वयागर्भोधार्यतेनकदाचन १९ पुत्रस्त्वेकःप्रतीक्ष्योहियःकुलंभूषयेद्गुणैः ॥ किंजाताबहवःपुत्रादुष्टास्तेऽकमयोयथा १२० द्वावेवास्तांकदाचिच्चयथानेत्रेभुजौयथा ॥
 यथातौशशिसूर्यौचयथाऽहंलक्ष्मणस्तथा २१ तवापिजातौद्वौपुत्रौमाऽग्रेऽस्तुसंततिस्त्वतः ॥ ततःप्राहपुनःसीतानजाताहुहितामम २२ एकाऽपिकारणंतत्रकिम
 स्तितद्रदस्वमाम् ॥ तत्सीतावचनंश्रुत्वाजानकीप्राहराधवः २३ त्वत्कन्याचमयाकस्मैदेयाऽत्रजगतीतले ॥ मत्समानोवृषःकोऽस्ति सप्तद्वीपपतिर्महान् २४ यस्यपत्न्यै
 त्वयाकार्यंशिरसानमनंतदा ॥ कोवरोऽस्तिजगत्यांहिनृपस्यतनयोमहान् २५ प्रक्षालनीयौचरणौविवाहेयस्यवैमया ॥ अतएवममेच्छाऽभूत्कन्यायामपिजानकि २६
 कुशादीनांतुयाःकन्यास्तास्तेकिनैवचालिकाः ॥ किंयौवनमदात्सीतिमोहंप्राप्तासिभूतले २७ आत्मानंविस्मृताऽस्यद्यत्रैलोक्यजननीमिति ॥ यदत्रविश्वेस्त्रीरूपंदृश्य
 तेतत्तवांशजम् २८ पौरुषंदृश्यतेयच्चतत्सर्वचममांशजम् ॥ अत्रस्त्रीपुरुषायेचतेपुत्रदुहितास्तव २९ पुष्ट्याबहवःपुत्रायद्येकोऽपिगयांव्रजेत् ॥ इतियद्वचनंसीतेसामा

192

४३

न्यविद्विनोवरम् १३० एकःसतनयोधन्यःकुलंयस्तारयेन्निजम् ॥ कृतितुल्याश्चतेपुत्राःशतशोदुष्टमार्गगाः ३१ इतिद्वचनंसीतेवरिष्ठतस्मृतंभुवैः ॥ अन्यत्तेकारणं
वाचिमयस्मात्तेबहवःसुताः ३२ मयानैवापितास्त्वत्रतच्छृणुष्वशुचिस्मिते ॥ विनोदात्तेवदाम्यज्यमांजन्यथाकुरुमद्वचः ३३ बहुपुत्रैश्चनारीणांतारुण्यंस्थास्यतेनहि ॥
मत्वेतितवतारुण्यच्छेदिनीबहुसन्ततिः ३४ नमयाऽत्रापितासीतेगुह्यंविद्वीतिमेप्रिये ॥ यदीच्छास्तिबहूनातितनयानांविदेहजे ३५ तर्हि तेद्वापरेकृष्णरूपेणद्वारकापु
रि ॥ दशपुत्रान्प्रदास्यामितदातेषांमुखंभज ३६ कन्यामपितदैकांतेऽहंदास्यामिनसंशयः ॥ तदातेबहुपुत्रैश्चतारुण्यंस्थास्यतेनहि ३७ अतःस्त्रीणांसहस्राणिषोडशै
कशतंपुनः ॥ तथामुख्यास्त्वष्टनार्यस्त्वयासहकरोम्यहम् ३८ तदाबहूनापुत्राणांस्तुषाणांत्वंमुखंभज ॥ अहंचाऽपिबहुस्त्रीणां तदासौख्यंभजामि वै ३९ इतिरामवचः
श्रुत्वातदासीतास्मितानना ॥ राघवंहर्षिताप्राहवाक्चातुर्यकुतःप्रभो १४० एतल्लब्धंत्वयारामयेनरंजयसीहमाम् ॥ एवंपरस्परंचोक्त्वासमालिङ्ग्यपरस्परम् ४१ अ
र्धरात्र्यांमुखंनिद्रांचक्रतुर्जानकीप्रभू ॥ एवंप्रोक्तामयाशिष्यदिनचर्यारमापतेः १४२ ॥ ॥ इतिश्रीशतकोटिरामचरितांतर्गतश्रीमदानन्दरामायणे राज्यकांडे उत्तरार्धे
वाल्मीकीये दिनचर्यावर्णनंनमैकोनविंशःसर्गः ॥ १९ ॥ श्रीरामदासउवाच ॥ अथैकदावसिष्ठं हिप्रभातेचाऽब्रवील्लवः ॥ किंचित्तेप्रभुमिच्छामितत्त्वंदमुनीश्वर १
सर्वयद्यपिजानामिवाल्मीकेश्वप्रसादतः ॥ तथापिलोकान्सकलान्ज्वातुं पृच्छामितेऽद्यहि २ यदास्माभिर्निशायांहिसर्वेनिद्राविधीयते ॥ तदासंश्रूयतेकर्णेभस्त्रवत्कस्यवै
ध्वनिः ३ असुमंतंशयंछिधिपरंकौतुहलंगुरो ॥ लवस्येतिवचःश्रुत्वावसिष्ठःस्तमथाब्रवीत् ४ बह्वचश्चब्रह्महत्याश्चरावणेनकृताःपुरा ॥ येनदेहेनसोऽद्यापिलंकायांज्वल
तेलव ५ रावणोरामहस्तेनवधान्मुक्तिगतःक्षणात् ॥ रामचितनपुण्येनवैरबुध्याकृतेनच ६ आत्मनःसकलंपापंतेनदग्धंपुरैवहि ॥ देहेननकृतंतस्यदेवानांनमनंपुरा ७
संमार्जनादिकंकर्मदेवागरेऽपिनोकृतम् ॥ नकृतातीर्थयात्राहितस्यदेहेनभक्तिः ८ नदेहेनतुनिष्कामंतपश्चर्याव्रतंकृतम् ॥ नदेहःश्रमितस्तस्यशीतोष्णसहनादिभिः ९
एतादृशस्तस्यदेहोबहुब्राह्मणहिसकः ॥ लंकायांज्वलतेऽद्यापिनिशायांश्रूयतेऽत्रसः १० ज्वालानांभस्त्रवच्छब्दोयःपृष्ठोमांत्वयालव ॥ जनशब्दादिनेनैवश्रूयतेऽत्रजनैः
सदा ११ चितायांतस्यचाद्यापिवायुपुत्रेणप्रत्यहम् ॥ काष्ठभारशतंतीत्वालंकायांक्षिप्यतेमुहुः १२ यदातत्पापशांतिःस्यात्तदाभस्मीभविष्यति ॥ अन्यत्तेकारणं
चित्तच्छृणुष्वशिशोःलव १३ देहातेरावणेनाऽपिरामाययाचितोवरः ॥ वरेणयेनलोकानांस्मरणंमेभविष्यति १४ सत्वयामेवरोदेयस्तच्छ्रुत्वाराराघवोऽब्रवीत् ॥ त्वदेह
ज्वलिनीज्वालाशब्दान्सर्वेजनाश्रुवि १५ श्रोष्यंतिसप्तद्वीपिषुतेनतेस्मरणंसदा ॥ भविष्यतिहिसर्वेषांब्रह्मांडांतर्निवासिनाम् १६ एवंश्रुत्वादशास्यःसवरंरामेलयंययौ ॥
एवंयच्चत्वयापृष्टंतत्सर्वकथितंमया १७ गुरोरिति वचःश्रुत्वातंनत्वासलवोऽपिच ॥ स्वगेहंगतसंदेहःप्रययौशिविकास्थितः १८ एकदाबन्धुभिर्गेहेपुत्राभ्यांसीतयासह ॥
मुनिभिर्गुरुणारामःसंस्थितःप्राहहर्षितः १९ ॥ श्रीरामचन्द्रउवाच ॥ शृण्वंतुमुनयःसर्वेसर्वेशृण्वंतुबन्धवः ॥ पुत्रौसीतामन्त्रिणश्चसर्वाःशृण्वंतुमातरः २० यथामया

१४३
 स्वतारेऽस्मिन्मुखंभुक्तंहितीतया ॥ नतथान्येषुसर्वेषुहवतारेषुवैकदा २१ अवतारास्तुबहवःशतशोऽत्रमयाधृताः ॥ नानाकार्याणिवैकर्तुतेषांसंख्यानविद्यते २२
 सप्तावतारास्तेष्वेवश्रेष्ठास्त्वत्रमयाधृताः ॥ ईदृशंसुखंतेषुवैकदाभुक्तंमयाभुवि २३ शंखासुरोमहादैत्यःपूर्वजातोमहोदधौ ॥ येनवेदाहृताःसर्वसत्यलोकात्कृत्युगे २४
 तदर्थमत्स्यरूपेणहवतारोमयाधृतः ॥ तंहत्वाक्षणमात्रेणविष्णुरूपंमयाधृतम् २५ किंसुखंझषजात्यांहितिर्यग्योन्यपिगर्हिता ॥ अतस्तस्मिन्नवतारेनस्थितहिचिरंम
 या २६ ततःसमुद्रमथनेमज्जंतंमन्दराचलम् ॥ दृष्ट्वाधृत्वाकर्मरूपंस्वपृष्ठेपर्वतोधृतः २७ तच्चापिगर्हितंरूपंमत्वनैवचिरंधृतम् ॥ किंवारिचरजात्यांहिसुखंतत्रभवेज्जले
 २८ ततोदृष्ट्वासागरेहिमज्जंतोपृथिवीमया ॥ क्रोडरूपंमहदृत्वादंष्ट्रायामवनिर्धृता २९ ममपृथ्वीतिसंस्पर्धोहिरण्याक्षोमयाहतः ॥ किंसुखंपशुयोन्यांहिगर्हितायांभवेत्त
 ले ३० अतस्तस्मिन्धावतारेनलब्धंहिसुखंमया ॥ प्रल्हादवचनात्स्तंभान्नारसिंहस्वरूपधृक् ३१ अवतीर्णस्त्वहंभूम्यांहिरण्यकशिपुःक्षणात् ॥ मयातदाहतःक्रोधात्
 रूपमतिभासुरम् ३२ यद्वयान्निकटंकोपिप्रल्हादाच्चविनापरः ॥ नमानवःस्थितोभूम्यांतत्रवार्तासुखस्यका ३३ तदाऽतिक्रोधरूपेणसिंहयोन्यांतुकिंसुखम् ॥ मयानु
 मूतंविपुलंसुखेच्छादत्तिमापन ३४ ततोबलेर्मोहनार्थंखर्वरूपंतुवामनम् ॥ धृत्वाकृत्वात्रिपाद्याञ्चांभूमेःपातालगःकृतः ३५ तत्रकिमुनिदेहेनवनेसौख्यंभवेन्मम ॥
 नयत्रास्तियथायोग्यंदेहमप्यतिमुन्दरम् ३६ तत्रकासुखवार्ताऽस्तिभूम्यांमेब्रह्मचारिणः ॥ अतस्तदैवसहसानाकलोकंगतंमया ३७ पुनर्विप्रोद्भवेनैवजामदश्वस्व
 रूपिणा ॥ एकविंशतिवारंहिनिःक्षत्रीपृथिवीकृता ३८ सहस्रार्जुननामासमहावीरोहतस्तदा ॥ तच्चापिक्रोधसंयुक्तंमुनिरूपंमयाधृतम् ३९ सुखवार्तामुनीनांहि
 कातत्रवनचारिणाम् ॥ ज्ञात्वेत्यंजन्मनातेनतपश्चर्यामयाकृता ४० किंसुखंतपस्तत्रवनेमेजातमुत्तमम् ॥ एवंषड्वैधृताःपूर्वमवतारामयाभुवि ४१ नजातासु
 खवार्ताऽपितत्रकापिमुनीश्वराः ॥ द्वापारेऽग्रेकृष्णरूपंगोकुलेऽत्रकरोम्यहम् ४२ नेदृशंतत्रभोक्ष्यामिसुखंशृणुतविस्तरात् ॥ कारागृहस्थितिःप्रित्रोर्जन्मा
 दावेवमेवैव ४३ मातापितृविहीनश्चतदास्थास्यामिशैशवे ॥ पारकीयेनदगेहेष्टद्विगच्छामिगोकुले ४४ गोपवेषस्यकिंसौख्यंगोपृष्ठेभ्रमतोमम ॥ स्त्रीगोना
 गाश्वपक्ष्यादिबहूंस्तत्रनिहन्म्यहम् ४५ देवपत्नीवराकुर्यापरस्त्रीगमनादिकम् ॥ नानाचौर्यादिदुष्कर्मकृत्वाहंगोकुलेततः ४६ मथुरायांहनिष्यामिसगजंकंसमा
 तुलम् ॥ तत्रदास्यारतिंकुर्यानिष्ठुर्यगोपिकादिषु ४७ यदुक्तागोपिकाःसर्वारामोबन्धुर्भजिष्यति ॥ अन्यच्चकालयवनमयान्मेहिपराभवः ४८ नपराभवतोदुः
 खंकिंचिदस्तिजगत्रये ॥ ततोऽहंस्वस्थलंत्यक्त्वातटाकेसागरस्यच ४९ स्थास्यामिस्वल्पकालंहिचिरकालंनमेस्थितिः ॥ नस्थलंमध्यदेशेहिनराज्यंमेभविष्य
 ति ५० विनाराज्येनकिंसौख्यंपराज्ञावशवर्तिनः ॥ छत्रादिराज्यभोगाश्चतस्मिन्नजन्मनिमेनहि ५१ बहुस्त्रीणामेकदेहस्तदाऽयंमेभविष्यति ॥ तदाकासांसुखं
 देयंदुःखंकासांतदामया ५२ एवंसदाव्यग्रचित्तस्तासारंजनकर्मणि ॥ तत्रकासुखवार्ताऽस्तिनिशायांभ्रमतोमम ५३ घटिकायांचषट्त्रिंशत्पंचशतगृहाणिहि ॥

१ यद्वयात्कीटकश्चापिहत्रिपाठः । २ क्रोधसंरक्तमित्याहः ।

पर्यटनप्यष्टविंशत्स्त्रीगेहानितदामम् ५४ शेषाणिगंतुंनैवाऽस्तिकालोभानुरुदेप्यति ॥ त्रिंशद्द्वितीयरात्रिस्त्वेवंमेसागमिष्यति ५५ तदामेभ्रमतोरात्रौकुतोनि
 द्राकुतःसुखम् ॥ यदामवेत्रिशाष्टद्विःकिंचिन्निद्रांतदाश्रुयाम् ५६ यस्येच्छाऽस्त्यत्रदुःखं हि भो कुंतेन नरेणाहि ॥ कर्तव्यावह्वयःपत्न्यश्चद्रष्टव्यं तत्फलंततः ५७
 एवंभवेन्नमेसौख्यं द्वापरेरुण्णजन्मनि ॥ भविष्यत्यवतारस्यसमाप्तिर्विप्रशापतः ५८ ततोदैत्यान्यज्ञकर्मसक्तान्दृष्ट्वा पुनस्त्वहम् ॥ कलावग्रेषुद्धरूपंधरिष्याम्यतिमोहनम्
 ५९ निजवाक्यैर्मतिस्तेषांदैत्यानांयज्ञकर्मतः ॥ परिवर्त्यकियत्कालंस्थास्यामिजगतीतले ६० तदाहंमौनमाश्रित्यमलिनःकेशलुंचकः ॥ युगादिजीवधारीचसर्वेषामुप
 देशकृत् ६१ अहिंसनव्रतंसर्वानदर्शयिष्याम्यहंजनान् ॥ तज्जन्मन्यतिदुःखंमेकेशयूकामलादिना ६२ ततोऽग्रेऽधरिष्यामिकल्किरूपमहत्कलेः ॥ अंतैदृष्ट्वाजनानां
 चसर्ववर्णसंकरम् ६३ भूत्वाऽत्रविप्रदेहेनखड्गधारीहयस्थितः ॥ संहारंक्षणमात्रेणदुष्टानांहिकरोम्यहम् ६४ सोऽवतारोनातिचिरंममस्थास्यतिभूतले ॥ नतत्रसुखले
 शोऽपिमेभविष्यतिभूसुराः ६५ प्रवर्तयिष्यतिपुनस्ततोऽग्रेतत्कृतंयुगम् ॥ पूर्ववच्चपुनस्तत्रह्यवतारान्करोम्यहम् ६६ एवंनवाऽवतारेपुनश्चुक्तं हि सुखंमया ॥ अतस्त्व
 स्मिन्नवतारेसुखंभुक्तंयथेच्छया ६७ नाऽनेनसदृशःकश्चिदवतारोऽवनीतले ॥ पूर्वभूतोममाग्रेऽपिनभविष्यतिवैकदा ६८ सप्तद्वीपपतिर्यत्रयत्रसीताशुभाप्रिया ॥ यत्र
 मौबालकौपुत्रौमहावीरौधनुर्धरौ ६९ यत्रत्वेतेबंधवश्चत्रैलोक्यजयिनःशुभाः ॥ कामधेन्वादिरत्नानिसप्तयत्रममांतिके ७० साक्षादयंवेदरूपोवसिष्ठस्त्वस्तिमेगुरुः ॥
 आर्यावर्तेपुण्यदेशेऽयोध्यायावसतिर्मम ७१ राज्यभोगादिभोगानांभोक्ताऽहंत्वन्नोपरः ॥ यत्रसत्यव्रतंमेऽस्ति यत्रैकदायिताव्रतम् ७२ यत्रैकेनैववाणंनमयावाल्यादिका
 हताः ॥ यत्रैकैवहिंसातायाममशय्यानचाऽपरा ७३ यत्राऽप्रतिहताज्ञामेत्रैलोक्येहिमुनीश्वराः ॥ यत्रयानंपुष्पकंतुयत्रदूतौऽजनीसुतः ७४ सुग्रीवराक्षसेंद्रौचयत्रमित्रौ
 ममांतिके ॥ कोदंडसदृशंचापंयत्रमेऽरिनिषूदनम् ७५ सूर्यवंशेयत्रजन्मतातोदशरथोवरः ॥ कौसल्यायत्रजननीयत्राहंस्ववशःसदा ७६ सुमेधासदृशीयत्रमेश्वशूःस्नेहव
 र्धिनी ॥ विदेहःश्वशुरोयत्रविद्यादोयत्रगाधिजः ७७ लक्ष्मणोयत्रमेमन्नीसरयूर्यत्रमेनदी ॥ पार्श्वगाहंगदाद्याश्चतुर्दंतोगजोमहान् ७८ द्विजेच्छापूरणंयत्रव्रतंमेऽकु
 ण्ठितंसदा ॥ इदं वैकुण्ठसदृशंयत्राऽतिभासुरम् ७९ चिंतामणिरलंकारोहृदयेयत्रवर्तते ॥ एकादशसहस्राणिवर्षाण्यायुश्चिरंमम ८० अनभ्रंमेशिरश्चेदंकेषामप्यवनीभृ
 ताम् ॥ एवंमयासुखंभुक्तमिहजन्मनिभूसुराः ८१ नाल्पावाप्युर्वरिताऽस्ति सुखेच्छाममभूतले ॥ अतएवाऽवतारोऽयंपूर्णरूपान्मयाघृतः ८२ भूतभाव्यवतारायेतं
 ऽशादेवमयाघृताः ॥ यद्गतंतुवनेपूर्वसीतयाबन्धुनामया ८३ तच्चलोकोपदेशार्थंभूभारहरणायच ॥ जनोपदेशःकीदृक्सकृतस्तंप्रवदाम्यहम् ८४ पितुर्वचोमाननीयंय
 द्यप्यतिश्रमप्रदम् ॥ पुत्रैरित्युपदेशार्थंमयावाक्यंपितुःकृतम् ८५ नतदाकिंष्टृपाकर्तुं पितुर्वक्यंबलंमयि ॥ तथाऽपिलोकशिक्षार्थं तद्वाक्यंपालितंमया ८६ नहंतव्या
 मयाक्रोधादुष्टाकिंकैक्यीतदा ॥ तथासामंथराचाऽपिमेराज्येविघ्नकारिणी ८७ किं तदाकुंठिताशक्तिःकैकेयीमंथरावधे ॥ स्त्रीहत्यानैवकर्तव्याचेतिसर्वान्सुशिक्षितम् ॥

१ कामधेनुः २ चिंतामणिः ३ कौस्तुभमणिः ४ कल्पवृक्षः ५ पारिजातवृक्षः ६ पुष्पकविमानम् ७ ऐरावतकुलोद्भूतश्चतुर्दंतःश्वेतगजश्च ८ इतिसप्तरत्नानि । ९ तद्वाक्यंपालितंमयेतिपाठः ।

८८ सापत्नमादवाक्यंतुपालनीयंस्वमादवत् ॥ स्वसुखार्थवधोऽन्यस्यनकर्तव्योजनैरिति ८९ उपदेष्टुमयानैवकैकेयीमंथरेहते ॥ नवंधुर्हिंसासाकार्यापरराज्यंनक्रांक्ष
 येत् ९० अहमुपदिशन्नित्यंजनान्वंधुर्हतो न मे ॥ मृतेपितर्यपि हतं न तद्राज्यं बलान्मया ९१ राज्यासक्तानराभूम्यांभोगासक्ताभवंतुन ॥ उपदेष्टुंजनानित्यमहंपूर्ववनंग
 तः ९२ मादपितुहृत्पुत्रस्नेहासक्तिंनकारयेत् ॥ इत्थंमयोपदिशतात्यक्तःस्नेहस्तदाद्विजाः ९३ सुखंदुःखंसंज्ञेयं सुखेहर्षो न मानयेत् ॥ शोकःकार्योविपत्तौ न चेति लोकान्
 प्रदर्शितुम् ९४ राज्यसौख्यंमयात्यक्काशुक्ताःक्षेशस्तदावने ॥ कामादीनारिपूणांचदुष्टानांहिवधोभुवि ९५ जनैःकार्यःसदाचेतिह्युपदेष्टुमयावने ॥ बहवोनिहतास्तत्र
 राक्षसामुनिर्हिंसाः ९६ स्त्रीसंगःसर्वदात्याज्यस्त्वेकाकीचतपश्चरेत् ॥ नासक्तंनिजचितंहिंस्त्रीपुकार्यनरैःकदा ९७ इत्थंमयोपदिशतासीतायाश्चतदावने ॥ वियोगोद
 दर्शितोलोकान्मत्तोभिन्नानजानकी ९८ कदापिजायतेविप्राःसत्यंचेदंब्रवीम्यहम् ॥ आर्तस्यरक्षणंकार्यंकार्योदुष्टस्यनिग्रहः ९९ मयोपदिशताचेत्थंजनान्सुग्रीवराक्षसौ ॥
 रक्षितौनिहतौवालिरावणावितरेहताः १०० कीर्तिःकार्यजनेष्वन्नमयोपदिशतात्विति ॥ पाषाणास्तारितानीरोकिमाकाशगतिर्न मे १ यद्यपिशुद्धंस्वेचितेविरुद्धंचजने
 पुयत् ॥ त्यक्तव्यंतत्प्रियंचापिमयोपदिशतात्विति २ जनानपापांज्ञात्वाऽपिलंकायादिव्यदानतः ॥ लोकापवादभीत्यासापुरात्यक्ताऽत्रजानकी ३ स्वयमेवाऽत्रयत्य
 क्तंशुद्धंज्ञात्वाहितत्पुनः ॥ अंगीकार्यजनेर्बुध्यामयोपदिशतात्विति ४ जनानंगीकृतासीतापुरात्यक्तामयाशुभा ॥ एकपत्नीव्रतादीनिराज्यकर्माण्यनेकशः ५ अश्वमेधा
 दियज्ञाश्चसदाचारोजपस्तपः ॥ स्नानसंध्यादिकंयद्यन्मयाऽत्रक्रियतेसदा ६ तत्सर्वंजनशिक्षार्थमुक्तसंगस्यकिमम ॥ कर्मातीतस्यमोविप्राःसदानन्दस्वरूपिणः ७ अ
 हंसदाऽऽनंदमयःसुखात्मासुखदोत्तृणास् ॥ अवतारपरत्वेनसुखंदुःखंमयाऽकथि ८ यदत्रभवतामग्रेकौतुकार्थंनसंशयः ॥ उपासकानांतोषार्थमवतारःस्वयंमया ९ वि
 शेषगुणवानुक्तःसंतिसर्वसमामम ॥ सम्यग्बुध्याविचाराच्चवरिष्ठःसकलेष्वयम् ११० द्वावतारौजलचरौतथावनचरौचद्वौ ॥ द्वौतौचवल्कलधरौएकोवैश्यश्चगोपकः
 ११ एकस्तुमलिनश्चापिपरश्वक्षणिकस्तथा ॥ एवंमूतामविष्याश्चाऽवतारास्तोषदानमे १२ अयंसर्वविशिष्टोऽत्रहुपासकजनप्रियः ॥ अवतारस्त्वहंवैश्वसेवनान्मंगल
 प्रदः १३ चरित्राण्यतिरम्याणिपातकघ्नानिवैमया ॥ कृतान्यस्मिन्नवतारेश्रवणान्सुक्तिदानिहि १४ सदाजनाभजंत्वन्नह्यवतारममुंमम ॥ भक्तायेस्याऽवतारस्यते
 मेऽतीवप्रियाःसदा १५ एवंसर्वमिदंविप्राआमन्देनमयोदितम् ॥ दोषमारोपयंत्यस्मिन्नवतारेपियेजनाः १६ तेमद्वेष्ट्यानरकेषुपतंतिसहपूर्वजैः ॥ श्रीरामदासउवाच ॥
 एवमुक्त्वारामचंद्रःसम्पूज्यहिमुनीश्वरान् १७ विसृज्यसकलान्सीतारंजयामासराघवः ॥ एवंशिष्यमयाप्रोक्तमवतारप्रवर्णनम् ११८ ॥ ॥ इति श्रीशतकोटिरामच
 रितांतर्गतश्रीमदानन्दरामायणे वाल्मीकीये राज्यकांडे उत्तरार्धे अवतारवर्णनं नाम विंशःसर्गः ॥ २० ॥ ॥ ॥ श्रीरामदासउवाच ॥ ॥ एकदाजानकीद्रष्टुं
 सप्तद्वीपांतरस्थियः ॥ मुनीनांपार्थिवानांचसुहृदांव्यवसायिनाम् १ सामान्यक्षत्रियाणांचवैश्यानांचसहस्रशः ॥ चैत्रस्नानमिषेणैवययुर्वाहनसंस्थिताः २

१ सुहृत्स्नेहासक्तंचेतोनकारयेदितिपाठः । २ विशिष्टइतिपाठः ।

दृष्ट्वा समागतास्ताश्च जानकी गजगामिनी ॥ प्रत्युद्गम्या नयामास स्त्रीशालामतिसदरात् ३ पूजयामास ताः सर्वानानालंकारभूषणैः ॥ ताः सर्वाः पूजयामासुः सीतां सिंहास-
नस्थिताम् ४ दिव्यालंकारवस्त्राद्यैर्नानादेशोद्भवेर्वरैः ॥ परिवार्यततः सीतां तस्थुः सर्वाः स्त्रियश्च ताः ५ श्रुत्वा सीतामुखाद्रामचरित्राणि सहेस्रशः ॥ तास्तुष्टाः श्रोतुमु-
शुक्तास्तत्पाणिग्रहणं शुभम् ६ स्मितास्यास्ताः स्त्रियः सर्वास्तदाप्रोचुर्विदेहजाम् ॥ त्वत्पाणिग्रहणोत्साहं श्रोतुं वांछामहे वयम् ७ तत्सर्वविस्तरेणाज्यवक्तुमर्हसि जानकि ॥
इति तासां वचः श्रुत्वा लज्जया जानकी तदा ८ स्वां सखीं चोदयामास तुलसीरुक्मभूषिताम् ॥ तुलस्युवाच ॥ शृणु ध्वंसकलानार्यः पाणिग्रहणमुत्तमम् ९ जानक्याः कथया-
म्यद्यमहामंगलदायकम् ॥ वस्तोषार्थं हि संक्षेपाच्छ्रवणात् पुण्यवर्द्धनम् १० साकेताद्रधुनं दनेन समुनिर्भ्रात्रायुतेनाश्रमं स्वं गत्वा विनिहत्य राक्षसबलं तेनैव यज्ञं निजम् ॥
संपाद्या शुरथस्थितश्च मिथिलामार्गे हरेरंघ्रिणः संस्पर्शाद्गतकल्मषां समकरोद्भार्यामुनेर्गाधिजः ११ गत्वा गाधिजसंयुतश्च मिथिलां भ्रात्रासभासं स्थितश्चापाधः पतितं निरी-
क्ष्य चरिपुं स्वीयं मुनेराज्ञया ॥ तन्न त्वागिरिजेश्वरस्य च धनुः कृत्वा त्रिखंडं क्षणात्सीताहस्तविसर्जितां निजगले मालां दधौ राघवः १२ बन्धूनां च निजं विधाय मिथिलापुर्यां
विवाहात् शुभान्नपितृभ्यां सह भार्ययारधुपतीराज्ञातिसंपूजितः ॥ त्यक्त्वा तां मिथिलां ययौ निजपुरीं मार्गे कुधातिष्ठतो दुर्दपंजमदग्निजस्य धनुषा सोपाहरलीलया १३ एवं
नार्यश्च सीताया विवाहः कथितो मया ॥ युष्माभिः कौतुकात्पृष्टो यः सर्वमंगलप्रदः १४ ॥ श्रीरामदास उवाच ॥ एवं स्त्रियश्च ताः श्रुत्वा परमां मुदमाप्नुयुः ॥ ततस्ताः पूजया-
मासुः पुनः सीतां मुदान्विताः १५ सीतया पूजिताः सर्वास्तां नत्वाऽऽमं त्र्यजानकीम् ॥ चैत्रस्नानं समाप्याऽथ जग्मुः स्वं स्वं स्थलं प्रति १६ अथैकदा गुरोरास्याद्रामाग्रेसं
स्थितो लवः ॥ शृण्वन्पुराणं प्रच्छ श्रोतुं सर्वान् जनान् गुरुम् १७ गुरोते प्रष्टुमिच्छामि तत्त्वं वद मुनीश्वर ॥ पुस्तकेषु च सर्वत्र पत्रे पत्रे पृथक् पृथक् १८ एकत्र लिख्यते श्रीति-
रामेत्येकत्र लिख्यते ॥ किमर्थं मानवैस्तच्च तत्सर्वं कथयस्व माम् १९ इति तद्वचनं श्रुत्वा गुरुस्तं वाक्यमब्रवीत् ॥ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ सम्यक् पृष्टं त्वया वत्स लोकसंदेहहृत्प-
रम् २० श्रीरामचरितं पूर्वव्यासेन मुनिना पृथक् ॥ अष्टादशपुराणानि तथा पुराणानि च २१ कृतान्यन्यैश्च मुनिभिः षडशास्त्रादीन्यनेकशः ॥ श्रीरामचरितादेव श्लो-
कमात्रमपीह यत् २२ सर्वमस्तीति तद्बोद्धुमादावेकत्र श्रीति च ॥ विलिख्यैकत्र रामेति तन्मध्ये परिलिख्यते २३ ॥ अनया संज्ञया सर्वज्ञास्य त्वं जनाभुवि ॥ श्रीरामं
ध्ये लिखितं श्रीरामचरितादिदम् २४ कृतमस्ति पृथक् भिन्नं पुरा व्यासादिभिस्त्विति ॥ एतस्मात्कारणाद्बालसूचनार्थं विलिख्यते २५ श्रीरामेति पृथक् पत्रे पर्वत्र जगती
तले ॥ अन्यत्ते कारणं वच्मि तच्छृणुष्व शिशो लव २६ अशुद्धं लिखितं यच्चाज्ञानतो भ्रातितोपि हि ॥ पत्रं तच्चातिशुद्धं हि भवत्विति मनीषया २७ श्रीरामेति च सर्वत्र पत्रे पत्रे
विलिख्यते ॥ यदं कितं श्रीरामेति नाम्ना पत्रं तु लेखकैः २८ ज्ञेयं तच्चापिशुद्धं हि गतदोषस्तु लेखकः ॥ भवत्यत्र जगत्या हि सत्यं लव वदाम्यहम् २९ इति श्रुत्वा गुरोर्वाक्यं
वसिष्ठं प्राणिपत्य च ॥ लवः सगतसन्देहस्तूष्णीमासीन्मुदान्वितः ३० एकदारधुनाथस्तु संचकोपरि संस्थितः ॥ मुखात्तां बूलस्य रसं प्रथमं दोषकारकम् ३१ त्यक्तुकामो न द-

दर्शपात्रं निष्ठीवनस्यसः ॥ तस्यांतिकस्थितादासीनाग्रवैसुगुणेति च ३२ तादृशं राममालोक्य पात्रं दूरं विलोक्य च ॥ कृत्वा पात्रं स्वहस्ताभ्यामंजलावेव तद्रसम् ३३ रा-
 मेण मुक्तमास्याच्च जग्राह वेगवत्तरा ॥ ततः सा प्राशनं रामोच्छिष्टं दासीचकार तत् ३४ महाप्रसादं तं मत्वा देवाल्लब्धं विचिंत्य च ॥ तदाऽतितुष्टः श्रीरामस्तस्यैतत्कर्मणाऽब्रवीत्
 ३५ वरयस्व वरं दासियते मनसि वर्तते ॥ तद्रामवचनं श्रुत्वा दासी प्राहर घूतमम् ३६ एकपत्नीव्रतं तेऽस्ति सांप्रतं त्विह जन्मनि ॥ जन्मांतरे त्वया संगं बांछामि रघुनायक ३७
 तत्तस्यावचनं श्रुत्वा राघवो वाक्यमब्रवीत् ॥ यदाग्रेऽष्टरूपेण गोकुलेऽवतराम्यहम् ३८ तदा राघेति नाम्नी त्वंगोपपत्नी भविष्यसि ॥ तदामयाचिरं क्रीडां त्वं भोक्ष्यसि न संशयः
 ३९ तदाममाऽतिप्रीता त्वंगोपिका सुभविष्यसि ॥ इति दासी रामचन्द्राद्वरं लब्ध्वा तु तोषसा ४० अन्यच्छृणु विष्णुदासरामचन्द्रकथानकम् ॥ यत्प्रोच्यते मया तेऽग्रे मह-
 त्कौतुककारकम् ४१ एकदाराघवः श्रीमान्सभायामासनोपरि ॥ संस्थितो बन्धुभिः पुत्रमन्त्रिभिः पुरवासिभिः ४२ एतस्मिन् तरे कश्चिद्ब्रह्मचारी समाययौ ॥ युवा दण्डघ-
 रः श्रेष्ठः कमंडलुकरः शुचिः ४३ ऐणकृष्णाजिनधरः काषायवसनो व्रती ॥ तं दृष्ट्वा राघवः श्रीमानवतीर्य वरासनात् ४४ प्रत्युद्गम्याऽथ तं नत्वाऽऽसने समुपवेश्य च ॥ पूजया-
 मासविधिना धेनुमग्रे निवेद्य च ४५ ततः सम्पूजितं विप्रं राघवो वाक्यमब्रवीत् ॥ अद्य धन्योऽस्म्यहं विप्रयतस्ते दर्शनं मम ४६ जातमाज्ञाप्य तां किंचिदर्थं भवताऽऽगतम् ॥
 तद्राघववचनं श्रुत्वा ब्रह्मचारी वचोऽब्रवीत् ४७ वाल्मीकिना प्रेषितोऽहं यस्मात्तच्छृणुराघव ॥ यष्टुकामो महायज्ञं स वाल्मीकिर्महासुनिः ४८ त्वामाकारयितुं मां त्वन्निकटं वेग-
 वत्तरम् ॥ प्रेषितवानतस्त्वं हि सीतया बन्धुभिः सह ४९ प्रस्थानं कुरु राजेंद्रमुहूर्तं त्वद्य वर्तते ॥ एवं वदति श्रीरामं भूसुरे स दसि स्थिते ५० समाययौ ब्रह्मचारी द्वितीयो गाधि-
 जाश्रमात् ॥ तं दृष्ट्वा पूर्ववद् रामः प्रत्युद्गम्य द्विजोत्तमम् ५१ आसनेऽन्ये चोपवेश्य पूजयामास सादरम् ॥ ततस्तत्पुरतः स्थित्वा तं पप्रच्छ रघूत्तमः ५२ यदर्थं श्रमितोऽसि
 त्वं तन्मामाज्ञाप्य तां सुने ॥ तद्रामवचनं श्रुत्वा ब्रह्मचारी वचोऽब्रवीत् ५३ रामत्वांगाधिजेनाऽहं प्रेषितोऽस्मि जवेन हि ॥ यष्टुकामो महायज्ञं विश्वामित्रोऽस्ति राघव ५४
 त्वं तेनाकारितश्चासि प्रस्थानं कुरु सत्वरम् ॥ ब्रह्मचारिणोस्तद्वाक्यमुभयोः सरघूत्तमः ५५ श्रुत्वा विहस्य प्रोवाच द्विजाम्यां वै तथेति च ॥ तदाश्चर्यं जनाः प्रापुः प्रोचुस्ते तु प-
 रस्परम् ५६ कथमद्योभयोः साकरामो गच्छति तन्मखौ ॥ केचिद्दूचूराघवाय किमशक्यं तवाऽब्रुहि ५७ यथास्त्रीणां वने पूर्वतथाऽस्माकं हि दर्शनम् ॥ यदागतोऽसि लंकायाः
 पुरा भरतदर्शने ५८ मित्ररूपेण रामेण सर्वेषामपि तं पृथक् ॥ तद्दत्त्रापि द्विविधामृत्वा गन्ता च तन्मखौ ५९ किमाश्चर्यमिदं चाऽद्य किमशक्यं परात्मनि ॥ एवं वदत्सु पौरेषु ल-
 क्ष्मणं प्राहराघवः ६० अद्यैवाहं मिथ्यामिभोजनानन्तरं बहिः ॥ वासोगेहानि नेयानि बहिः सेनां प्रचोदय ६१ आज्ञापनीयं वाद्यानां ध्वनिकर्तुं हि सेवकान् ॥ तद्रामवचनं
 श्रुत्वा तथेत्युक्त्वा स लक्ष्मणः ६२ कारयामास वाद्यानां ध्वनिं दूतैश्च संभ्रमात् ॥ सैन्यं प्रचोदयामास बहिर्वासोऽहं ह्यपि ६३ नेतुमाज्ञापयामासुर्दूतास्ते निन्युरादरात् ॥
 ततो रामोऽपि विप्राम्यां हंगत्वा विदेहजाम् ६४ सर्ववृत्तं निवेद्याऽथ कृत्वा विप्रैर्हि भोजनम् ॥ सीतां च करिणी पृष्ठे बन्धुनाऽऽरोहयत् प्रभुः ६५ पुष्पके पौरनारीश्च करिणीषु
 मिलादिकाः ॥ समारोहयच्छ्रीरामः स्वयंतस्तथैव गोपरि ६६ लक्ष्मणाद्यागजेष्वेव ते सभारुरुहस्तदा ॥ निनेदुश्चाऽथ वाद्यानि नृत्तुर्वारयोधितः ६७ तुष्टुर्मागधाद्या

श्वप्रजगुःसुस्वरंनटाः ॥ एवंसमाययौरामस्तदावासौगृहाणिसः ६८ तारात्रिसमतिक्रम्यप्रभातेरघुनन्दनः ॥ स्नात्वानित्यविधिरुत्वागजारूढोऽभवत्पुनः ६९ क्रो
 शद्वयंततोगत्वाऽग्रेद्वौमार्गेनिरीक्ष्यच ॥ ससैन्येद्वेनिजेदेहेचकाररघुनन्दनः ७० तदाद्वयोर्मार्गयोश्चसैन्यौसीतयायुतौ ॥ पुत्राभ्यांबन्धुभिर्युक्तौद्वौरामौसकलाज
 नाः ७१ ददृशुःपुष्पकेद्वेचजातौद्वौब्रह्मचारिणौ ॥ वाल्मीकीयोब्रह्मचारीत्वेकःसस्वंगुरुययौ ७२ विश्वामित्राऽध्वरंचान्यःश्रीरामेणमुदायुतः ॥ गाधिजेयोब्रह्मचारीत्वेकः
 सस्वंगुरुययौ ७३ वाल्मीकेरध्वरंचान्यःश्रीरामेणययौमुदा ॥ एवंतेसारमेयांताःसर्वदेहद्वयानिहि ७४ निजानिददृशुस्तत्रविस्मयाविष्टमानसाः ॥ एवंतौरघुवीरौ
 हितयोर्मुन्योस्तदाश्रमे ७५ ससैन्यौसीतयायुतौबन्धुपुत्रसमन्वितौ ॥ जग्मतुर्वैमुनीभ्यांहिप्रत्युद्गम्यातिपूजितौ ७६ तयोर्यागौविधायाऽथपरिपूर्णौपुनःपुरीम् ॥ स
 माजग्मतुःश्रीरामौससैन्यौपूर्ववन्मुदा ७७ यत्रद्वेनिजदेहेवैरुतेतत्ररघूत्तमौ ॥ समागत्यपुनश्चैकंनिजदेहंचकारसः ७८ वाल्मीकीयोब्रह्मचारीविश्वामित्रद्विजस्तथा ॥
 मित्रदेहेत्वेकरूपंभजतस्तौतदाद्विजौ ७९ सैन्यंचपुष्पकंचापिबभूवैकंतुपूर्ववत् ॥ ततःश्रीरामचन्द्रस्सविवेशनगरींनिजाम् ८० तदानिनेदुर्वाद्यानिनवतुर्वारयो
 पितः ॥ पौरनार्योविमानस्थावर्षुःपुष्पवृष्टिभिः ८१ तुष्टुर्मागधाद्याश्वप्रजगुस्तेनटादयः ॥ एवंनानाकौतुकानिपश्यन्मार्गेऽशनैःशनैः ८२ ययौनिजगृहंरामःसमा
 यांसंविवेशह ॥ सीताऽपिनिजगेहंसासंविवेशोर्मिलादिभिः ८३ एवंभूसुररामेणकौतुकानिमहांतिच ॥ अमानुषाणियान्यत्रकृतानिचसहस्रशः ८४ वाल्मीकिनावि
 स्तरेणवर्णितानिहिरुत्स्नशः ॥ सारंसारंमयातेभ्यःसंगृह्याऽथकथानकम् ८५ तवाग्रेकथ्यतेशिष्यसंक्षेपेणाज्ञयाप्रभोः ॥ त्वंधन्योऽसियदर्थंचरामेणाज्ञापितस्त्व
 हम् ८६ वक्तुंस्वचरितंपुण्यंरम्यमानंददायकम् ॥ वाल्मीकिश्चापिधन्यःसभाविसंवादमावयोः ८७ यःपूर्वविरचितवान्स्वीयकालेऽत्रभूतवत् ॥ तथारामस्यचरितं
 पूर्वरामावतारतः ८८ एवंसंवर्णितंकृत्स्नंगोप्ययञ्चकृतंरहः ॥ नवाल्मीकोपमःकश्चित्कविभूतोभविष्यति ८९ ॥ ॥ इतिश्रीशतकोटिरामचरितांतर्गतश्रीमदा
 नन्दरामायणे वाल्मीकीये राज्यकांडे उत्तरार्धे दासीवरदानं तथारामादीनांदिहद्वयकरणं नामैकविंशः सर्गः ॥ २१ ॥ ॥ श्रीरामदासउवाच ॥ इदानींरामचन्द्र
 स्यलीलाकौतुकमुत्तमम् ॥ अन्यद्रम्यवर्ण्यतेहिमयातच्छृणुसादरम् १ एकदाराववस्तस्थौसभायामासनोपरि ॥ बन्धुभिर्मित्रिवर्गैश्चपैरैर्जानपदैःसह २ पुत्राभ्यांच
 सुहृद्भिश्चमित्रैर्मित्रिजनैःसह ॥ एतस्मिन्नंतरेभूरिकीर्तिनासुहृदाचरैः ३ द्राक्षाफलादिभिःपूर्णास्तथापुष्पैःसुपूरिताः ॥ करंडिकाःप्रेषिताश्चराघवार्थंसहस्रशः ४ ताः
 सर्वाराघवोदृष्ट्वाप्रेषयामासजानकीम् ॥ युक्तासखीभिःसीतासाक्रीडाशालास्थितामुदा ५ दृष्ट्वाकरण्डिकाःसर्वास्त्वेकामुद्धाटयत्तदा ॥ तस्यांतामरसान्येवदृष्ट्वाऽरम्याणि
 जानकी ६ करेणादायपद्मंचराघवार्यार्पणंविना ॥ सातत्सुगंधंजग्राहवारंवारंमुदान्विता ७ करण्डिकापूर्ववच्चसमाच्छाद्यविदेहजा ॥ स्थापयामासगेहेषुसर्वास्ताश्च
 करण्डिकाः ८ तद्वृत्तरामचंद्रोऽपिसर्वज्ञात्वासमास्थितः ॥ चित्तेविचारयामासवारंवारंमुदान्वितः ९ सीतयेदंकृतंकर्मयोग्यंभुविस्मृतंनहि ॥ यन्मयापतिनाऽभुक्तंप
 अमास्वादितंतया १० अग्रेप्येवंस्त्रियःसर्वाःकरिष्यन्त्यत्रैशुवि ॥ सीतादर्शितमार्गेणतस्याच्छिक्षाकरोम्यहम् ११ एवंमनसिनिश्चित्यततःसरघुनन्दनः ॥ तूष्णीमेव

गृहगत्वापूर्ववज्जानकीमुदा १२ रंजयामासविविधैर्नानाक्रीडादिकौतुकैः ॥ सीतापिपेटिकाःसर्वाराधवाग्रेसहस्रशः १३ आनीयदर्शयामासफलपुष्पादिपूरिताः ॥
 रामोऽपिदृष्ट्वाताःसर्वाःसमुद्घाटयपृथक्पृथक् १४ प्रेषयामासबंधूनगिहेषुदशपंचच ॥ फलादीनांपेटिकाश्चनानाचित्रविचित्रिताः १५ मातृणांसकलानांचगृहेष्वपितथा
 पुनः ॥ पुत्रयोःसुहृदांचाऽपिमंत्रिणांचगुरोस्तथा १६ पौराणांचाऽपिगेहेषुसेवकानांगृहेष्वपि ॥ दासीभ्यश्चशुभादस्वापेटिकाःसप्तपंचच १७ सीतायैशतशोदत्त्वा
 मुदाताभ्योरधूतमः ॥ फलानिदशपंचाष्टस्वयंभुक्ताततःपरम् १८ पद्मादीनिसुपुष्पाणिविभज्यपूर्ववत्पुनः ॥ सीतायैशतशोदत्त्वास्वयमंगीचकारसः १९ अज्ञात
 इवतद्वृत्तंगोपयामासचेतसि ॥ अथैकदाजनकजाहरिदिन्यामुपोषणम् २० कृत्वापरेदिनेस्नात्वागत्वाहृदावनातिकम् ॥ तुलसीपूजयित्वातांसाचकारप्रदक्षिणाः २१
 एतस्मिन्नंतरेसीतानिराहाराश्रमान्विता ॥ त्यक्त्वाप्रदक्षिणामार्गंकिंचिदेवचालसा २२ चलितायाश्चसीतायाःपल्लवेनहिवाससः ॥ पत्रमेकंतुलस्याश्चपपातशुबिवैतदा
 २३ तत्पत्रंजानकीदृष्ट्वाद्वादश्यांतुटितंशुभम् ॥ ज्ञात्वाऽधर्मःकृतश्चेतिमयभीताऽभवत्तदा २४ ततःसातत्करेणैवगृहीत्वापत्रमुत्तमम् ॥ नत्वाहृदावनेसीताचिक्षेपपरमा
 दरात् २५ ततःप्रदक्षिणाःकृत्वाप्रार्थयित्वासुहृर्मुहुः ॥ तुलसीसाययोगेहंरञ्जयामासराधवम् २६ एतस्मिन्नंतरेतन्नारदश्चसमाययौ ॥ वीणावाद्यस्वनेनैवकुर्वन्कीर्तन
 मुत्तमम् २७ पालयमां दीनमिति राधवेति पुनः पुनः ॥ पालयमां दीनमिति मनुं पंचदशाक्षरम् २८ कीर्तयामासमुनिर्वारं वारं मुदान्वितः ॥ कलकंठस्वरेणैव महापातकनाश
 नम् २९ पालयमां दीनं राधव पालयमां दीनम् ॥ इति मंत्रः ॥ तं मुनिराधवो दृष्ट्वा प्रत्युद्गम्याऽथ भक्तिः ॥ नत्वाऽऽसने संनिवेश्य पूजयामास सादरम् ३० ततः प्रक्षाल्य तत्
 पादौ सीतयारुनुन्दनः ॥ धेनुं निवेद्य गंधाद्यैः पूज्य तं मुनिपुंगवम् ३१ हेमपात्रं भोजनार्थं मुनेरग्रे निवेश्य च ॥ परिवेषणार्थं श्रीरामस्त्वरयामास जानकीम् ३२ सीतापिका
 मधेनूत्य वरान् नानि विगृह्य सा ॥ हेमपात्रे ययौ वेगात्पात्रेषु परिवेषणम् ३३ कर्तुं कंकणमंजीरं किंकिणीनूपुरस्वना ॥ तां दृष्ट्वा नारदः सीतां प्राह श्रीराधवंतदा ३४ रामराजीवपत्रा
 क्षणाहं सीतासमर्पितैः ॥ दिव्यान्नैरशनंचाद्यकरिष्यामि रघूत्तम ३५ तन्मुनेर्वचनं श्रुत्वा सीताऽऽसीच्च कितातदा ॥ अज्ञात इव रामोऽपि संभ्रमेण मुनितदा ३६ पप्रच्छ कारणं
 व्यग्रः सर्वकर्ता स्वयंप्रभुः ॥ किं कारणं वद मुने किमर्थं मनयाऽर्पितैः ३७ अन्नैस्त्वं भोजनं नाऽद्य करोषि मुनिपुंगव ॥ इति रामवचः श्रुत्वा नारदो वाक्यमब्रवीत् ३८ ॥ नारद उ
 वाच ॥ सीतयाद्य कृतं पापं किं त्वं वेत्सि न वै प्रभो ॥ यदि त्वं नैव जानासि तां हि शृणु वदामि ते ३९ द्वादश्यांतुलसीपत्रमनयाऽद्य निरुत्तितम् ॥ यद्यसत्यं तर्हि पश्य गत्वा हृदावने प्रभो
 ४० संक्रमेणु चतुर्दश्योर्द्वादश्योः पातपर्वसु ॥ तुलसीनहरेत्संध्योर्धृग्वंगारापराण्हे ४१ नष्टे सूर्ये दुग्रहणे प्रसूतिमरणे तथा ॥ तुलसीये निरुत्तं तिते छिंदंति हरेः शिरः ४२ द्वाद
 श्यांतुलसीपत्रं घात्रीपत्रं तु कार्तिके ॥ योलुनातिनरोगच्छेत्ति रस्यानतिगर्हितान् ४३ अकाले तुलसीपत्रं छेदयंत्यः स्त्रियः पुमान् ॥ पत्रमेकं ब्रह्म हत्या सममाहुर्मनीषिणः ४४
 एवं तु वचनं सर्वैर्मुनिभिर्हि प्रकीर्त्यते ॥ पुरुषाणामयं दोषस्तत्र स्त्रीणां कथात्रका ४५ एतन्निमित्तं श्रीरामसीतया परिवेषितैः ॥ वसन्नैर्भोजनं नाद्यकरिष्यामि व्रतस्थितः ४६

आ.रा.

॥ १७ ॥

तन्मुनेर्वचनं श्रुत्वा राघवः प्राह तं पुनः ॥ मुने त्वमेव सीतामिषूतां कर्तुमिहार्हसि ४७ वरदानं व्रतं वाऽपियेन पूता भवेत्क्षणात् ॥ त्वामहं प्रार्थयाम्यद्यस्वीयं पल्लवमुत्तमम् ४८
 प्रसार्य शिरसा चापिनमस्कृत्य पुनः पुनः ॥ तद्रामवचनं श्रुत्वा नारदो वाक्यमब्रवीत् ४९ ब्रह्महत्यादिपापानां निष्कृत्यर्थं मुनीश्वरैः ॥ प्रायश्चित्तानि चोक्तानि संति नानावि
 धानि च ५० द्वादश्यां तुलसीपत्रच्छेदनाद्यप्रशंसते ॥ प्रायश्चित्तं मयानैव दृष्टं राघवसत्तम ५१ उपायस्त्वेक एवाऽत्र वर्तते रघुनन्दन ॥ पातिव्रत्यबलात्सीतापत्रं तुलसी
 पुनः ५२ योजयिष्यति मेऽग्रेऽद्य तर्हि पूता भविष्यति ॥ क्षणादेव न संदेहस्तस्य मेव वचो मम ५३ तन्मुनेर्वचनं श्रुत्वा रामः सीतां व्यलोकयत् ॥ तदा सीताऽब्रवीद्वाक्यं शृणु ब्रह्म
 सुतोत्तम ५४ अद्याहं योजयिष्यामि पत्रं तुलसीपुनः ॥ पातिव्रत्यबलेनैव तवाग्रे पश्य कौतुकम् ५५ इत्युक्त्वा जानकी देवी तत्पात्रमन्नपूरितम् ॥ पाकस्थाने पुनर्नीत्वा स्था
 पयामास वेगतः ५६ ततो वृंदावनं सीताय यौनूपुरनिःस्वना ॥ नारदो रामचन्द्राद्याय वृंदावनं प्रति ५७ तदा ता उर्मिलाद्याश्च चंपिकाद्याः स्त्रियो ययुः ॥ लक्ष्मणाद्या बंधवश्च
 कुशश्चाथ लवस्तथा ५८ तेषां मध्यगता सीता तदा वृंदावनस्थिता ॥ नत्वा तां तुलसीभक्त्या प्राह वाक्यं सखीयुता ५९ भो मोतुलसिमद्वाक्यं शृणुष्व अद्य सुशोभने ॥ पातिव्रत्य
 बलं पूर्णं मयि यद्यस्ति पावनम् ६० तर्ह्यस्य तव पत्रस्य त्वयि संधिर्भविष्यति ॥ एवमुक्त्वा जानकी सायावत्पश्यति वैपुरः ६१ तावत्पत्रं तुलस्यांतं संधिर्नैव गतं तदा ॥ तदा
 विषण्णा सा सीता बभूव च कितापि च ६२ तदा देवाः संगधर्वा यक्षानागाः सकिन्नराः ॥ गुह्यका ऋषयः सर्वे तद्द्रुं कौतुकं ययुः ६३ यतः सीतां विषण्णां तां दृष्ट्वा स नारदो मुनिः ॥
 एकांति जानकीं नीत्वा बोधयामास सादरम् ६४ शृण्वन्नकारणं सीते सर्वत्वां प्रवदाम्यहम् ॥ पतिव्रताभिर्नारीभिर्विना रूपपतिना मुदा ६५ पुष्पादीनां सुगंधोऽपि नावग्राह्यः क
 दाचन ॥ सोऽप्राज्वग्राहितः पूर्वमुदातामरसस्य च ६६ तदुध्वारामचंद्रेण मायेयं रचिता द्याहि ॥ तदिच्छया तुलस्याश्च तत्पत्रं पतितं भुवि ६७ त्वद्वस्त्रपल्लवाग्रेण शिक्षां कर्तुं
 तवात्र हि ॥ रामस्यांतर्गतं ज्ञात्वा दोषारोपः कृतस्त्वयि ६८ मया सीते क्षमस्वाद्यमाक्रोधं भजमां प्रति ॥ नारीणामुपदेशार्थं तेन त्वामद्य शिक्षितम् ६९ नो चेत्त्वदर्शित
 पथास्त्रियः सर्वाः पतिविना ॥ एवमेवाचरिष्यंति नानाभोगान्मुदान्विताः ७० इदानीं शृणु मद्वाक्यं येन श्रीराघवाग्रतः ॥ पत्रस्य च तुलस्याश्च दृष्ट्वा सन्धिर्भविष्यति ७१
 वृंदावने पुनर्गत्वा त्वं ब्रूहि यन्मयोच्यते ॥ विनापद्मसुगन्धस्यावघ्राणाद्यदिरक्षितम् ७२ पातिव्रत्यं मयास्त्यत्र तर्ह्येतुलसीदलम् ॥ तुलस्यां संधिमाप्नोतु नो चेन्नाप्नोतु वै त्वि
 दम् ७३ अनेन वचनेनाद्य तत्पत्रं संधिमाप्नुयात् ॥ तुलस्याः क्षणमात्रेण पूर्ववच्च भविष्यति ७४ अतस्त्वं याहि तुलसीविषादं भजमारमे ॥ इत्युक्त्वा सीतया शीघ्रं तुलसीनार
 दो ययौ ७५ सीताऽपि तुलसीं नत्वा शृण्वत्सुकलेष्वपि ॥ समूहेषु मुनीनां च देवादीनां वचोऽब्रवीत् ७६ विनापद्मसुगंधस्यावघ्राणाद्यदिरक्षितम् ॥ पातिव्रत्यं मयास्त्यत्र त
 र्ह्येतुलसीदलम् ७७ तुलस्याः संधिमाप्नोतु नो चेन्नाप्नोतु वै त्विदम् ॥ एवं वदति जानक्या वाक्ये पत्रं क्षणेन तत् ७८ प्राप्तं संधिं पूर्ववच्च पश्यत्सुकलेष्वपि ॥ तदानि नेदुर्वा
 द्यानि देवानां राघवस्य च ७९ देवनायौ विमानाग्रे संस्थिताः पुष्पवृष्टिभिः ॥ ववर्षुर्जानकी रामं विप्राः कुर्जयस्वनान् ८० तदा सीतां समालिङ्ग्य राघवो मुदिताननाम् ॥ आह
 तुष्टमनाः श्रीमान् वसनाहारभूषितः ८१ हे सीते कंजनयने मुनीनां भूमि मोहिनि ॥ नेदं मया शिक्षितं ते सर्वस्त्रीणां सुशिक्षितम् ८२ धर्मसंस्थापनार्थाय साधूनां पालनाय च ॥

दुष्टानां च विनाशाय मयेदं रूपमाश्रितम् ८३ पातिव्रत्यं सदा स्त्रीभिः पालनीयं धियेति च ॥ मया ते शिषितं सीते माविषादं भजप्रिये ८४ इत्याश्वास्य मुहुः सीतां कृत्वा तामति
 हर्षिताम् ॥ विसर्जयित्वा श्रीरामः सुरादीन् सप्तपूजयत् ८५ ततः सर्वान्नारदादीन् ज्ञानकीं परिषेवणम् ॥ वेगाच्चकार मुदितास्त्वेदं विद्वंश्चितानना ८६ ततः सर्वे नारदाद्याश्च कु
 र्भोजनमुत्तमम् ॥ ततो भुक्त्वा स्थितां बलं रामं तुष्टावनारदः ८७ ॥ ॥ श्रीनारद उवाच ॥ श्रीरामं मुनिविश्रामं जनसद्धामं हृदया समं सीतारं जनसत्यसनातनराजारामं धन
 श्यामम् ॥ नारीसंस्तुतकालिंदीनतविद्राप्रार्थितं मूपालं रामं त्वां शिरसा सततं प्रणमामिच्छेदितसत्तालम् ८८ नानाराक्षसहर्तारं शरधर्तारं जनताधारं वालीमर्दनसागरस्वंधन
 नानाकौतुककर्तारम् ॥ पौरानन्ददनारीतोषदकस्तूरीयुतसद्गालं रामं त्वां शिरसा सततं प्रणमामिच्छेदितसत्तालम् ८९ श्रीकांतं जगतीकांतं स्तुतसद्गत्तं बहुसद्गत्तं सद्गत्तं हृद
 येऽसितपूरस्कपद्माक्षत्रपजाकांतम् ॥ पृथ्वीजापतिविश्वामित्रसुविद्यादर्शितसच्छीलं रामं त्वां शिरसा सततं प्रणमामिच्छेदितसत्तालम् ९० सीतारं जितविश्वेशं वरपृथ्वीशं सु
 रलोके शंखावोद्धारणराक्षणमर्दनतद्भ्रातृकृतलंकेशम् ॥ किष्किं धातुतसुग्रीवं हृदयगुंदाधिपसत्पालं रामं त्वां शिरसा सततं प्रणमामिच्छेदितसत्तालम् ९१ श्रीनारथं जगतां नारथं
 जयतीनाथं नृपनाथं मूढेवासुरनिर्जरपन्नगं गंधर्वादिकसन्नाथम् ॥ कोदण्डधृततूणीरान्वितसंग्रामरुतभूपालं रामं त्वां शिरसा सततं प्रणमामिच्छेदितसत्तालम् ९२ रामेशं जग
 तामीशं जंबूद्वीपेशं तलोके शंवाल्मीकीकृतसंस्तवहर्षितसीतालालितवागीशम् ॥ पृथ्वीशं हृतभूभारं नतयोर्गीर्द्रं जगतीपालं रामं त्वां शिरसा सततं प्रणमामिच्छेदितसत्तालम् ९३
 चिद्रूपं जितसहूपं नतसां दिकपं नतसहूपं सप्तद्वीपजवर्षजकामिनि संनीराजितपृथ्वीपम् ॥ नानापार्थिवनानोपायनसम्यक्तोषितसहूपं रामं त्वां शिरसा सततं प्रणमामिच्छे
 दितसत्तालम् ९४ संसेव्यं मुनिभिर्गेयं कविभिस्तुतं व्यंहदिसंघार्यं नानापांडिततर्कपुराणजवाक्यादिकृतसत्काव्यम् ॥ साकेतस्थितकौसल्यासुतगन्धार्द्यकृतसद्गालं रामं त्वां
 शिरसा सततं प्रणमामिच्छेदितसत्तालम् ९५ मूपालं धनसत्रीलं नृपसद्गालं कलिसंकालं सीताजानि वरोत्पललोचनमन्त्रीमोचितसत्कालम् ॥ श्रीसीताकृतपद्मास्वादनसम्यक्
 शिक्षिततत्कालं रामं त्वां शिरसा सततं प्रणमामिच्छेदितसत्तालम् ९६ हेराजन्मवभिः श्लोकैर्भुवि पापघ्नं वकर्म्म्यं मे बुध्या कृतमुत्तमनूतनमेतद्राघवमर्त्यानाम् ॥ स्त्रीपौत्रान्ना
 दिकक्षेमप्रदमस्मत्सद्वरतश्चालं रामं त्वां शिरसा सततं प्रणमामिच्छेदितसत्तालम् ९७ ॥ श्रीरामदास उवाच ॥ एवं स्तुत्वा रामनाथं राघवं भक्तवत्सलम् ॥ प्रणम्याज्ञां प्रभोः
 प्राप्य प्रययौ नारदो मुदा ९८ अमरासुतयः सर्वे जग्मुस्ते स्वस्थलानिवै ॥ एवं श्रीरामचंद्रेण नररूपधरेण च ९९ कौतुकानि विचित्राणि कृतानि जगतीतले ॥ कस्तान्यत्रक्ष
 मो वक्तुं विस्तरेण द्विजोत्तम १०० तेषु यद्यद्राघवेण स्मारितं त्विह वै मम ॥ तत्तत्प्रकथ्य तेशिष्यतवाग्रे राघवाज्ञया १०१ ॥ ॥ इति श्रीशतकोटिरामचरितां तर्गतश्रीमदा
 नन्दरामायणे वाल्मीकीये राज्यकांडे उत्तरार्धे सीतया तुलसीपत्रसन्निर्माणमद्वाविंशः सर्गः ॥ २२ ॥ ॥ श्रीरामदास उवाच ॥ अथ रामः सर्वदेहावन्धुभिस्तनया
 दिभिः ॥ चकार राज्यधर्मेण लोकवन्द्यपदांजुः १ पुतस्मिन् व्रतरेऽयोध्यापुर्यां श्रीरघुनायकम् ॥ न त्वैकदाऽब्रवीत्तो हे राम कंजलोचन २ करोमि तव सेवानं तपश्चर्यां करो

१ सद्धामप्रियेति पाठः । २ जनभर्तारमिति पाठः । ३ जनशुद्धिमिति पाठः ।

म्यहम् ॥ ददस्वाज्ञांममत्वंहिगच्छामिनिजमंदिरम् ३ तथेतिराघवेणोक्तः सययौनिजमन्दिरम् ॥ तत्रगत्वाशुचिर्भूत्वाऽऽनन्दरामायणंशुभम् ४ पठित्वानवरात्रंतुतत
स्तूर्णवहिर्ययौ ॥ एतस्मिन्नंतरेकश्चिद्देशेपौरासूतंनृपम् ५ दृष्ट्वातस्यसुतंवालंज्ञात्वाकर्तुंहिमन्त्रिणम् ॥ चकुस्तेनिश्चयंतत्रकेचिद्वचुरयंशुभः ६ केचिद्वचुरयंनैवकार्यो
मन्त्राखिलस्त्वयम् ॥ एवंविदमानास्तेचक्रुर्निश्चयंतदा ७ करिणीनिजशुंडाग्रमालयायंवरिष्यति ॥ सोऽस्तुमन्त्राणिनिश्चयेनततस्तांकरिणीवरैः ८ वस्त्रालंकारभूषा
द्यैःशोभयामासुरादरात् ॥ तच्छुण्ढायारत्नमालांदत्त्वातांमुमुचुस्तदा ९ ततस्तेनववाद्यानिवादयामासुरादरात् ॥ तदासाकरिणीग्रामाद्बहिस्तूर्णययौशनैः १० अयो
ध्यायाःपथाज्योध्याययौदेशान्बिलंध्यसा ॥ तत्पृष्ठेसकलाःपौरानानावाहनसंस्थिताः ११ ययुस्तूर्णकौतुकेनकोटिशोमुदिताननाः ॥ ततःसाकरिणीगत्वाज्योध्यांहट्ट
स्थितंतदा १२ तंदूतंवरयामासयेनपारायणंकृतम् ॥ आनन्दरामचरितस्याहोतत्कौतुकंमहत् १३ बभूवसकलानलोकान्ततस्तंमालयांकितम् ॥ करिण्यामन्त्रिणंचकु
स्तेपौरायेसमागताः १४ तंनिन्युःकरिणीसंस्थंपत्नीपुत्रसमन्वितम् ॥ स्वदेशंमन्त्रिणंचकुस्तददुतमिवाऽभवत् १५ ततःपरस्परंश्रुत्वारजदूताःसहस्रशः ॥ नानादे
शेषुसर्वत्रसाकेतेऽपितदामुदा १६ राजसेवांपरित्यज्यजग्मुस्तेस्वगृहाणिहि ॥ ततःसर्वेस्वगृहेष्वानन्दरामायणस्यच १७ केचित्पारायणंचक्रुःकेचित्च्छ्रवणंमुदा ॥ के
चित्तत्पठनंवाऽपिकेचिच्चक्रुश्चकीर्तनम् १८ केचिच्चक्रुश्चव्याख्यानमेवंतन्निष्ठमानसाः ॥ बभूवुःसकलादूताःकोटिशोजगतीतले १९ तदाकेनधनंलब्धंकेनलब्धंमहद्द
नम् ॥ केनराज्यपदंलब्धंकेनलब्धंगृहंवरम् २० केनग्रामाधिकारश्चकेनलब्धाकृषिर्वरा ॥ केनवृत्तिःशुभालब्धाकेनस्वर्गोमनोरमः २१ केनलब्धंतुपातालंकैर्लोकाविवि
धाःशुभाः ॥ लब्धंकैश्चित्सूर्यपदंलब्धंतच्चमनोहरम् २२ केचिर्दिद्रपदंप्रापुःकेचिदग्निपुरंगताः ॥ केचित्तेधर्मराजस्यलोकंवानिर्ऋतेरपि २३ वरुणस्याऽथवायोश्चकुवेर
स्येश्वरस्यच ॥ लोकान्रजग्मुस्तदादूतास्तददुतमिवाऽभवत् २४ केचिज्जग्मुश्चंद्रलोकंकेचिद्वपदंगताः ॥ केचित्तेब्रह्मलोकंचवैकुण्ठंचापिकेचन २५ एवंयथायस्य
पुण्यंदूतस्याऽन्यनरस्यच ॥ आनन्दरामचरितपाठश्रवणसंभवम् २६ तथातस्यगतिर्जातासद्यएवावनीतले ॥ तदाकोऽपिनकस्यासीद्दूतोदेशांतरेष्वपि २७ त्यक्त्वा
सेवांसमस्ताश्चराघवस्याऽपितेगताः ॥ रामंपृष्ट्वागताःकेचिदपृष्ट्वैवगताःपरे २८ एवंसर्वत्रदेशेषुदूताभावोऽभवत्तदा ॥ एकदाराघवंद्रष्टुंगन्तुंसर्वेनृपोत्तमाः २९ सैन्या
न्याकारयामासुःस्वीयानितुपृथक्पृथक् ॥ तदाकुत्राऽपिसैन्यानिददृशुर्नृपोत्तमाः ३० आःकिमेतदितिप्रोक्त्वास्वसुहृद्भिःसुतादिभिः ॥ ययुस्तेराघवंद्रष्टुंविस्मयाविष्ट
मानसाः ३१ तानागतांनृपान्ज्ञात्वातान्पुरोगन्तुमादरात् ॥ आकारयत्स्वसैन्यानिनतदाप्रापलक्ष्मणः ३२ ततोनिवेदयामासतद्वृत्तराघवायसः ॥ तच्छ्रुत्वारघवोप्या
सीद्विस्मयाविष्टमानसः ३३ सुहृज्जनैर्युतंबंधुलक्ष्मणंप्रेष्यपार्थिवान् ॥ स्वपुरीमानयामासतेनेभूरघुनायकम् ३४ ततस्तेतस्थुःसदसिसेनावृत्तंन्यवेदयन् ॥ रामोऽपि
क्रययामासस्वसेनावृत्तमादरात् ३५ तदाविहस्यश्रीरामःसमाहूयनिजंगुरुम् ॥ पृष्ट्वान्ममसैन्यानिनृपाणांचापिवैगुरो ३६ किंजातानिक्वैसन्तितद्वदस्वसविस्तरम् ॥
तद्रामवचनंश्रुत्वाकृत्वाध्यानंक्षणंगुरुः ३७ तदाप्राहसभामध्येविहस्यरघुनन्दनम् ॥ रामराममहाबाहोसर्वंवेत्सित्वमेवहि ३८ यदिपृच्छसिमांरामतर्हिसर्वंवदाम्यहम् ॥

शतकोटिमितं रामचरितं तव पावनम् ३९ वाल्मीकिना कृतं पूर्वतन्मध्यैरधुनन्दन ॥ आनन्दरामचरितं नवकांडसमन्वितम् ४० तस्य श्रवणपाठाद्यैः सर्वसैन्येषु येनराः ॥
 ते गतास्त्वत्पदंकेचित्केचिद्लोकांतरादिषु ४१ न संति शुविसेन्यानि सत्यं रामवचोमम ॥ नवकांडमितं तच्चरम्यमानन्ददायकम् ४२ तस्यैतच्छ्रवणादिदिफलं रघुकुलोद्भव ॥
 येन ते हीनजातिस्था दूताश्च मुक्तिगामिनः ४३ सारकांडश्रवादेव संसारान्मुच्यते नरः ॥ यात्राकांडेन यात्राणां लभ्यते मानवैः फलम् ४४ यागकांडेन यज्ञानां लभ्यते फलं
 मुत्तमम् ॥ विलासकांडश्रवणादप्सरोभिर्विमोदते ४५ जन्मकांडेन चाप्रोतिनरः पुत्रादिसंततिम् ॥ विवाहकांडश्रवणादुविरम्यां स्त्रियं लभेत् ४६ राज्यकांडेन राज्यं हि मा-
 नवैर्भुविलभ्यते ॥ कांडमनोहरं श्रुत्वा लभ्यते मनसे प्सितम् ४७ पूर्णकांडश्रवादेव ते पूर्णस्य पदं लभेत् ॥ सर्वतन्मानवैः श्रुत्वाऽऽनन्दरामायणं भुवि ४८ सच्चिदानन्दरूपे ते
 लीनो भवति मानवः ॥ एवं रामं त्वया पृष्टं तत्सर्वं कथितं मया ४९ यदग्रेऽत्र करोषित्वं तत्कुरुष्वरघूत्तम ॥ इति रामं वसिष्ठस्तु यावत्प्राह नृपाग्रतः ५० तावद्भूम्यां हि किं जातं त-
 च्छृणुष्वसविस्तरम् ॥ गतिं श्रुत्वा तद्दूतानां नानादेशेषु येनराः ५१ तेऽपि सर्वे तदानन्दरामायणश्रवादिभिः ॥ नानाविमानसंस्थास्ते ययुः स्वर्लोकमुत्तमम् ५२ शून्यं दृष्ट्वा
 निजलोकं यमो विधिसमन्वितः ॥ कैलासे शंकरं नत्वा सर्ववृत्तं न्यवेदयत् ५३ शिवः श्रुत्वा विहस्याऽथ यमेन केन दुर्गया ॥ ययौ स वृषभारूढ साकेतं वेष्टितोऽमरैः ५४ शिवमा-
 गतमाज्ञाय प्रत्युद्गम्य रघूदहः ॥ सिंहासने शिवं देव्यानिवेश्य पूजनं व्यधात् ५५ ससीतो ब्रह्मणश्चाऽपि सुराणां च यमस्य च ॥ एतस्मिन्नंतरे ब्रह्माराधवं प्राह वै तदा ५६ राम-
 राजीवपत्राक्षयमपश्य निरुद्य मम ॥ शून्या संयमिनी जाताऽऽनन्दरामायणश्रवात् ५७ शून्यो जातोऽस्ति भूलोकः खेऽवकाशो न दृश्यते ॥ सर्वेषां तत्रैवैवस्तु मग्रे किंचिद्वि-
 चारय ५८ इति तस्य वचः श्रुत्वा समाहूय रघूत्तमः ॥ शत्रुघ्नं प्रेष्य वाल्मीकिं तस्मै वृत्तं न्यवेदयत् ५९ सोऽपि श्रुत्वा विहस्याऽथ राघवं वाक्यमब्रवीत् ॥ येन मत्कवितानाशो न-
 भविष्यति वैशुवि ६० तथा सुखं च सर्वेषां येन तत्कुरु राघव ॥ तथेति राघवश्चोक्ता तदा वचनमब्रवीत् ६१ सप्तजन्मार्जितं पुण्यं ममार्चनसमुद्भवम् ॥ यस्य स्यात्तस्य चानन्द-
 रामायणकथारुचिः ६२ भविष्यति न सर्वेषां भवत्वन्न कदाचन ॥ इति रामवचः श्रुत्वा सर्वे सन्तुष्टमानसाः ६३ ययुः स्वस्वंपदं देवाः स्वस्वदेशं नृपा ययुः ॥ तदारम्य विष्णुदा-
 सशतकोटिमितेषु मे ६४ रामायणे शिवेनोक्तमानं दाख्यमिदं शुभम् ॥ रामायणं क्वचित् कुत्रचिद्वेत्स्यति मानवः ६५ न भूम्यां सकललोकावेत्यंति द्वापरे कलौ ॥ सप्तज-
 न्मार्जितं पुण्यं येषां वेत्स्यंति तेनराः ६६ तद्रामवचनाद्भूम्यां भूवपूर्ववत्तदा ॥ नाभूत्कस्य कदापि मेधाऽऽनन्दरामायणं प्रति ६७ सहस्रेषु नरैः कश्चित्सप्तजन्मसु पुण्यवान् ॥
 आनन्दरामचरितं वेदस्तोत्रं च अपरः ६८ ॥ ॥ इति श्रीशतकोटिरामचरितांतर्गतं श्रीमदानन्दरामायणे वाल्मीकीये राज्यकांडे उत्तरार्धे आनन्दरामायणमहिमा-
 वर्णनं नाम त्रयोविंशः सर्गः ॥ २३ ॥ ॥ श्रीरामदास उवाच ॥ एकदा संस्थितं रामं सभायां सैव कोऽब्रवीत् ॥ राजराजमहाराजराज विवंशैकमण्डन १ सुमंत्रस्तेऽतिवृद्धः स-
 मन्त्रीनां कंगतः प्रभो ॥ तत्पत्न्यस्तेन गन्तुं त्वामाज्ञां पृच्छंति राघव २ तद्वत्तवचनं श्रुत्वा च कितः खिन्नमानसः ॥ शीघ्रं सुमन्त्रगेहे सययौ यानेन राघवः ३ सुमन्त्रजन्मपट्टे त-
 स्यायुः संख्यां ददर्श सः ॥ जन्मकालात्सहस्राणि नवनवशतानि च ४ नवनवतिवर्षाणि (९९९९) मासास्त्वेकादशैव (११) हि ॥ एकाविंशदिना (२१) श्चातिक्रान्ताः

शेषदिनानव ५ ज्ञात्वेत्थंरामचन्द्रः सतदाप्राहगुरुं प्रति ॥ कृतेयुगेतुलक्षायुः सहस्रं द्वापरे स्मृतम् ६ शतवर्षं कलौ प्रोक्तं सहस्राणि दशैव च ॥ त्रेतायां कथितं चायुस्तन्मद्राज्ये
मृषाकृतम् ७ यमेनमामवज्ञायमद्वण्डं लब्धुमिच्छता ॥ दिनानि नवशेषाणि संति मे मन्त्रिणः कथम् ८ यमेन नीतस्त्वद्यैव यमं बध्वा नयाम्यहम् ॥ सुमन्त्रं जीवयाम्यद्य
पश्य मे त्वं पराक्रमम् ९ इत्युक्त्वा गरुडारूढः कोदण्डं कलयन् करे ॥ वेगेन रघुनाथः सययौ संयमिनीं पुरीम् १० तावन्मार्गे सुमन्त्रं तं पाशवद्वयमानुगैः ॥ गच्छं तं राघवो दृष्ट्वा
तान्सर्वांस्तडयन्मुहुः ११ सुमन्त्रं मोचयामास लिंगरूपधरं प्रभुः ॥ तदा ते राघवं प्रोचुश्चाऽपराधं तवाऽद्य किम् १२ अस्माभिश्चेदृशो दण्डो यतोऽस्माकं कृतस्त्वया ॥
तदा तान् राघवः प्राह दिनान्यायुर्न वाऽस्य हि १३ वर्तते शेषभूतं वै कथमद्यैव नीयते ॥ भविष्यंति दिनान्यग्रे यदानवयमानुगाः १४ तदानेयः सुखेनाऽयं निषेधं करोम्यहम् ॥
इति रामवचः श्रुत्वा तमूचुस्ते यमानुगाः १५ अपूर्वमभवज्जन्म सुमन्त्रस्याऽस्य राघव ॥ मातुर्योन्या बहिश्चास्य सुखं हस्तौ विनिर्गतौ १६ पूर्वततोऽस्य दशमे दिवसे दैवयोग
तः ॥ उदरादीन्यधोगानि पदां तानि शनैः शनैः १७ विनिर्गतानि श्रीराम सुमन्त्रैरक्षितोऽबुधैः ॥ यस्माज्जन्मन्ययं तस्मात्सुमन्त्राख्याऽस्य सार्पिता १८ अतः पूर्व
दिनारभ्य संख्यया युः प्रपूरितम् ॥ अस्य त्वं तदिनारभ्य संख्यया दिवसानव १९ शेषभूताश्च भवता कीर्त्यते ये रघूत्तम ॥ अतोऽस्माकं नापराधः संदिग्धं जन्म चाऽस्य हि ॥
२० वृथाऽयं नीयते राम वृथा शिक्षाऽपि नः कृता ॥ इति तेषां वचः श्रुत्वा रामः प्राह यमानुगान् २१ अस्य सौत्यदिनो ज्ञेयो प्रथमो हियमानुगाः ॥ यस्मिन्नादिने सुप्रसूति
रभवत्तस्य मातृकात् २२ उत्साहदिवसो ज्ञेयः स एव जातकं तथा ॥ तस्मिन्नेव दिनेऽस्याऽत्र कृतं पित्रा द्विजोत्तमैः २३ ज्योतिर्विदा जन्मपत्रे स एव लिखितो दिनः ॥
अतः शेषदिनाः सत्यं ज्ञेयास्तस्यायुषोनव २४ अतो युष्माभिर्गतव्यं नेयोऽयं दशमे दिने ॥ पुनरागत्य सान्निध्यान्मे निषेधं करोमि न २५ इति रामवचः श्रुत्वा तूष्णी
मेव यमानुगाः ॥ साशुनेत्राश्च छिन्नांगाय मराजं शनैर्ययुः २६ रामोऽपि परिवर्त्याऽथ ययौ स्व नगरीं प्रति ॥ स्त्रीभिर्नीराजितो मार्गे विवेश मन्त्रिणो गृहम् २७ तावत्स
र्वान् प्रमुदितान् सुमन्त्रेण समन्वितान् ॥ ददर्श रामचन्द्रः सतावहद्वारदूतम् २८ प्रणाम सुमन्त्रः स पूजयामास राघवम् ॥ ततो रामो ययौ गेहं सर्वे प्रमुदिताननाः २९
दिनानि नवशेषा युज्ज्वादानादिकं सुधीः ॥ चकार प्रत्यहं भक्त्या सुमन्त्रो राघवाज्ञया ३० अथ ते यमदूताश्च साशुनेत्राय माग्रतः ॥ उष्णीषाणिकरैः क्रोधादास्फाल्य
भुवि चाबुवन् ३१ कथं करोष्यधिकारं तवाज्ञाकारिणां त्विमाम् ॥ दृष्ट्वाऽवस्थानं लज्जाते जायते हृदये यम ३२ ताड्यास्माकं राघवेण सुमन्त्रो मोचितः पथि ॥ दिनानि
नवशेषा युः पूर्यर्थमधुनावयम् ३३ देहत्यागं जले कुर्मो न जीविष्यामभयम् ॥ तदूतवचनं श्रुत्वा प्रज्वालयामस्तदा ३४ प्राह दूतानद्य रामं बध्वा दंडं करोम्यहम् ॥
चोदनीयानि सैन्यानि चेद्रं पाचारयाम्यहम् ३५ इत्युक्त्वा त्वरितो गत्वा वृत्तमिद्रं न्यवेदयत् ॥ पुनरिद्रं यमः प्राह साहाय्यं क्रियतां मम ३६ तत्तस्य वचनं श्रुत्वा देवै
द्रो यममब्रवीत् ॥ किं भ्रांतोऽसि यमाऽद्य त्वं विष्णुना योद्धुमिच्छसि ३७ गच्छ तूष्णीं संयमिनीं रामस्य किं करिष्यसि ॥ तद्वियाहिपुरादत्तौ मया तौ सुरपादपौ ३८

एवं तद्वचनं श्रुत्वा वह्निलोकं ययौ यमः ॥ अग्निना भाषितस्त्वेवं नैर्ऋतिं वरुणं तथा ३९ वायुं कुबेरमीशानं रविं चन्द्रं बुधं गुरुम् ॥ शुक्रं शनैश्चरं राहुं केतुं भूमिं सुतं ध्रुवम् ४०
 प्रार्थयामास युद्धाय साहाय्यं क्रियतामिति ॥ उत्तराणीं द्रवत्सर्वे ददुर्भ्रातं यमं हिते ४१ ततो गत्वा विधिं चापि पातालं तत्र वासिनः ॥ सप्तद्वीपवासिनश्च यमः संप्रार्थयन्नृपान् ४२
 तेषूचुर्न करिष्यामः साहाय्यं राघवाग्रतः ॥ ततः क्रोधसमाविष्टः स्वसैन्येन समन्वितः ४३ रामेण सङ्गरं कर्तुं मयोध्यां स यमो ययौ ॥ स्वगणैः सह वेगेन महामहिषसंस्थितः ४४
 अयोध्यां वेष्टयामास नवद्वारविराजिताम् ॥ नवप्राकारसहितां शतघ्नीयन्त्रसंयुताम् ४५ नवभिः परिखामिश्च समन्तात्परिवेष्टिताम् ॥ दृढरत्नकपाटाद्व्यारत्नमिति वि-
 राजिताम् ४६ सरयूवेष्टितारम्यां रविकोटिसमप्रभाम् ॥ नानाप्रासादवृन्दैश्च पताकाध्वजशोभिताम् ४७ यमेन वेष्टितां दृष्ट्वा पुरीं रामो महामनाः ॥ लवमाज्ञापयामास
 गच्छ योद्धुं यमेन हि ४८ लवस्तदारथा रूढो दुन्दुभीनां महास्वनैः ॥ अयोध्याया बहिर्गत्वा चकार सङ्गरं महत् ४९ तदालवशराघाता छिन्नदेहाय मानुगाः ॥ निपेतुः क्ष-
 णमात्रेण कोटिशोरणभूमिषु ५० तान्सर्वान्निहतान् दृष्ट्वा यमो महिषसंस्थितः ॥ चकार तु मुलं युद्धं लवेन क्रोधमासुरः ५१ स्वबाणौघैर्यमः शीघ्रं रथं सूतं बलधनुः ॥ क-
 वचं मुकुटं चाऽपि चिच्छेद स लवस्य च ५२ तदालवश्चातिकुदः स्यंदनेन्ये स्थितः पुनः ॥ चकार सङ्गरं घोरं यमेनाऽतिभयं करम् ५३ तदाऽमराविमानस्था ददृशुर्बुद्ध-
 कौतुकम् ॥ ततो लवः स्वबाणौघैर्महिषं मूर्च्छितं भुवि ५४ कृत्वा तं ताडयामास शतबाणैर्यमं जवात् ॥ ततो यमोऽप्यतिकुदो यमदण्डं मुमोच तम् ५५ तं दण्डं मोचितं
 दृष्ट्वा ब्रह्मास्त्रं सन्दधे लवः ॥ ब्रह्मास्त्रमागतं दृष्ट्वा यमदण्डो न्यवर्तत ५६ तदा यमोऽतिविकलः पलायनपरोऽभवत् ॥ ब्रह्मास्त्रं तस्य पृष्ठे तद्ययौ कालानलप्रभम् ५७ तदा
 दृष्ट्वा रविः शीघ्रं स्त्रीयां भिन्नां प्रकल्प्य च ॥ रथे मूर्तिययौ वेगात् प्रार्थयामास तं लवम् ५८ रेरे बालयमं त्राहि चोपसंहारयाऽद्य हि ॥ त्वयोपसृष्टं ब्रह्मास्त्रं त्वमेवास्त्रविदां वरः
 ५९ त्वमेवं शत्रुमुद्धृतस्त्वयं मेतन यो यमः ॥ कथं स्वपूर्वं जन्तुं त्वयं मंहन्तुमिच्छसि ६० चेदेको मुखं तां यातः सर्वे भूर्खा भवन्ति न ॥ शत्रुरणात्परिभ्रष्टं वीरास्तं रक्षयन्ति
 हि ६१ इत्यादि नानावचनैः प्रार्थितो रविणायदा ॥ तदालवोऽपि संहारं चकारास्त्रस्य ब्रह्मणः ६२ ततो लवं पुरस्कृत्य यमेन तपनः पुरीम् ॥ विवेश रघुनाथस्य दर्शना-
 र्थं मुदान्वितः ६३ तदा खेदे ववाद्यानि नेदुःकुसुमवृष्टिभिः ॥ लवं वर्षुरमरान नृत्तुश्चाप्सरोगणाः ६४ पौरनार्यो लवं मार्गे बधुः पुष्पवृष्टिभिः ॥ गोपुराद्वालसंस्थाश्च
 ददृशुस्तं सुदुर्मुहुः ६५ नेदुर्नानासुवाद्यानि नृत्तुर्वार्योषितः ॥ तुष्टुर्मागधाद्याश्च जगुर्गंधर्वकिन्नराः ६६ एवं नानासमुत्साहैः स्त्रीभिर्निराजितः पथि ॥ ययौ स वि-
 जयी बालधृषणामरघूतमम् ६७ रविमागतमाज्ञाय प्रत्युद्गम्य रघूतमः ॥ नत्वारं विकरेष्ट्वा सभायां संविवेश ह ६८ ततः सिंहासने भानुं न्यवेश्य स्वीयपूर्वजम् ॥ पू-
 जयामास श्रीरामः षोडशैरुपचारकैः ६९ तदा ब्रवीद् विरामः सभायां पुरतः स्थितः ॥ पूर्वजस्त्वं क्षमस्वाऽद्य लवेनापराधितम् ७० तद्रामवचनं श्रुत्वा रामं प्राहर वि-
 स्तदा ॥ त्वन्नाभिकमलाद्ब्रह्मासमुद्धृतो रघूतम ७१ मरीच्याद्याविधेः पुत्रा मरीचेः कश्यपः स्मृतः ॥ कश्यपाक्षममोत्पत्तिः पौत्रपौत्रस्त्वहं तव ७२ क्षमस्व मम पुत्रे

१ सितेर्बाणे रिति पाठः । २ त्वं मर्दशत्रुमुद्धृत इति पाठः ।

णयद्यमेनापराधितम् ॥ एवंसंप्रार्थ्यश्रीरामं चासने संन्यवेशयत् ७३ यमेन कारयामास रघुनाथाय वन्दनम् ॥ तदा समायुर्देवाने मुः सर्वे रघूत्तमम् ७४ रामोऽपि सकला
 न्देवान् पूजयामास सादरम् ॥ ततो रामाज्ञया चेंद्रः सुधावृष्टधारणे मृतान् ७५ शीघ्रमुत्थापयामास सर्वान् वीरान्सवाहनैः ॥ ततो रामो यमं प्राह यावद्राज्यं करोम्यहम् ७६
 तावत्त्वया तु पूर्णायुर्नरो नेयो न चेतरः ॥ तद्रामवचनं श्रुत्वा तथेत्याहय मस्तदा ७७ ततः प्राप्ते सुदशमे दिने स्त्रीभिर्विगाह्यसः ॥ सुमन्त्रो राघवं त्वा तदग्रे जीवितं जहौ ७८
 तस्य तादयिताश्चाऽपि जीवितानि तदा जहुः ॥ ततः स दिव्यदेहाभिः स्वस्त्रीभिर्दिव्यदेहपृक् ७९ सुमन्त्रः पूजितः सर्वैर्विमाने संस्थितो बभौ ॥ रामाग्रे मरणादेव सुरैः सर्वत्र वे
 ष्टितः ८० ततः पृष्ठारवीरामं यमेन स्वस्थलययौ ॥ ययौ सुमन्त्रः स्वस्त्रीभिर्वैकुण्ठं निर्जरादिवम् ८१ राघः सुमन्त्रपुत्रेण तत्क्रियादि सुमन्तुना ॥ कारयित्वा यथाशास्त्रं त
 त्पदेतं न्यवेशयत् ८२ ततो रामो लक्ष्मणेन पृथिव्यां घोषयन्मुहुः ॥ गजन्यस्तां दुन्दुभिस्त्वां पताकाध्वजशोभिताम् ८३ तथेतिलक्ष्मणश्चापि दूतानां ज्ञापयत्तदा ॥ दूता
 स्तेऽथ गजारूढाः सप्तद्विपांतरेषु हि ८४ रामाज्ञां श्रावयामासुर्जनान् दुन्दुभिनिःस्वनैः ॥ अपूर्णायुर्मृतः कश्चिन्नेतव्यो राघवं प्रति ८५ पौराणिकाः स्थापनीया गेहे ग्रामे पृथ
 क्पृथक् ॥ नित्यनैमित्तिकं कर्म न त्याज्यं वै कदाचन ८६ नावमान्या भूसुराश्च द्वेषः कार्यो न कस्यचित् ॥ हव्यं कव्यं सदा देयं दण्डनीयाश्च तत्स्कराः ८७ शासनीया दुराचार
 तत्पराये जनाभ्युवि ॥ वन्दनीया सदा माता वन्दनीयः सदा पिता ८८ पूजनीयाः सदा देवाः कार्यो धर्मो निरन्तरम् ॥ चैत्रस्नानं सदा कार्यं मयो ध्यायामथापि वा ८९ राम
 तीर्थेषु सर्वत्र कार्यो धर्मा विशेषतः ॥ द्वारकां वै सदा गत्वा कार्यं वैशाख मज्जनम् ९० ऊर्जे काश्यां पञ्चनदे स्नातव्यं विधिपूर्वकम् ॥ गत्वा प्रयागं प्रत्यब्दं कर्तव्यं माघ मज्जनम्
 ९१ चातुर्मास्यव्रतादीनि कर्तव्यानि व्रतानि हि ॥ प्रत्यंगणेषु तु लसी पूजनीया हि सर्वदा ९२ न निराकरणीयोऽत्र त्वतिथिश्च कदाचन ॥ न विप्रयाञ्चा कर्तव्या मृषा क्वापि
 कदाचन ९३ सर्वस्वमपि दातव्यं भूसुराय स्पृहान्विते ॥ गृहे ग्रामे च कलहो नैव कार्यः कदाचन ९४ सदा गुरुर्वन्दनीयः कर्तव्यं श्रवणं सदा ॥ प्रातः स्नानं सदा कार्यं होतव्या वि
 विनाऽग्नयः ९५ कार्यो जपः शंकरस्य ध्येयो नित्यं महेश्वरः ॥ एकांते हितपः कार्यं द्वाभ्यामध्ययनं तथा ९६ त्रिभिर्गीतानि कार्याणि चतुर्भिर्विचरेत्पथि ॥ परदाररति
 स्त्याज्यानावलोक्याऽन्यकामिनी ९७ परलक्ष्म्याः स्पृहा कार्या न नरैश्च कदाचन ॥ तीर्थविना पुण्यकालेन स्नातव्यं गृहेऽपि ९८ न द्वेष्ट्या गणका वैद्यास्ते पोष्याश्च परे
 पुरे ॥ नवेश्या गमनं कार्यं न दासीं स्पृहयेद्दृढि ९९ नित्यं कर्म यथा काले कर्तव्यं सर्वदानरैः ॥ नावमान्या हि गुरवः परनिर्दानं कारयेत् १०० जलाशयावने कार्यो रोपणीयानं
 गाः पथि ॥ धर्मशाला पृथक् कार्यानं न ग्रावीक्षयेद्बधूम् १ अन्नसत्राणि कार्याणि पुरे ग्रामे वने तथा ॥ प्रकुर्वतु वने रक्षां मार्गस्थानां वने चराः २ भयं मास्तु वने क्वापि निशायां
 मार्गगामिनाम् ॥ वैश्येभ्यस्तु करो ग्राह्यो नेतरेषां कदाचन १०३ पादयोः पादुकेऽष्टत्वातीर्थं देवं गुरुं प्रति ॥ गोष्ठं वृन्दावनं होमशालां च छेत्रं सर्वदा १०४ पाराय
 णानि ग्रंथानां वेदानां च सदानरैः ॥ कर्तव्यानि तु निष्कामं मासकामानि कारयेत् ९ यतयो वन्दनीयाश्च भोजनीया गृहे गृहे ॥ यतयेकमण्डलवः कौपीनं पादुकास्तथा ६

वंशदण्डाःसदादेयाःसदातोष्याःसुभाषणैः ॥ नखेदयेद्वधूंस्वीयादिनेनिद्रानकारयेत् ७ हरिदिन्यांनमोक्तव्यमुपोष्याचचतुर्दशी ॥ कृष्णपक्षमवातस्यांरात्रौकार्यंशिवाच
 नम् ८ नानामहोत्सवाद्यैश्चयथाविधिपुरःसरम् ॥ अष्टमीकृष्णपक्षस्यसदोपोष्याशुभातिथिः ९ देवालयेषुकर्तव्यावल्योभक्तिपूर्वकाः ॥ नानापक्वान्नैवेद्यान्देवेभ्यश्च
 समर्पयेत् ११० धेनुदानंवाजिदानंगजदानंप्रकारयेत् ॥ भूसुरेभ्यःप्रदेयानिगृहदानानिसादरम् ११ गेहेगेहेसदाकार्यंधेनुविप्रप्रपूजनम् ॥ वसन्तेचन्दनंदेयंछत्राणिव्य
 जनानेच १२ पानकंजलकुंभांश्चकार्यपादावनेजनम् ॥ दधितक्रंदिजंवीरंदेयंविप्रेभ्यःआदरात् १३ कार्तिकेदीपदानानिरात्रौजागरणानिच ॥ तुलसीसेवनंघात्राच्छाया
 माश्रित्यभोजनम् १४ गीतनृत्यादिकरणंविष्णोरग्रेनिरंतरम् ॥ त्रिपुरारेःसमीपेहिमौर्णिमायांहिकार्तिके १५ करणीयोमहादाहोघृताक्तवार्तिकादिभिः ॥ माघेदेयानिका
 ष्ठानिकंवलाश्चित्रितास्तथा १६ चैत्रेतांबूलदानंचतथारम्भाफलानिच ॥ उर्वारुकानिदेयानिचन्दनंदधितक्कम् १७ आदर्शदानंकस्तूरीदानंजातिफलस्यच ॥ पुला
 कर्पूरदानानिमधुमासिप्रकारयेत् १८ पदाग्रजंनस्पृशेच्चनपादंघर्षयेत्पदा ॥ द्वाभ्यांकराभ्यांकंदूतिमस्तकस्यनकारयेत् १९ दातव्यःकरमारोहिविनाविप्रैर्नृपायाहि ॥
 नोपेक्षणीयोरज्ञश्चजनैर्दंडःकदाचन १२० माननीयाश्चशुराःपोष्याःपाल्याःसदैवहि ॥ सुहृदस्तोषणीयाश्चमित्रेकोपनकारयेत् २१ नकर्तव्योरिपूणांचविश्वासश्च
 कदाचन ॥ कार्पण्यतानैवकार्यादानकर्मसुसर्वदा २२ नगूतेनसदाकार्याक्रीडादारिद्र्यसूचिनी ॥ नश्रोतव्याकदावार्तामथानांचनरोत्तमैः २३ तीर्थयात्रासदाकार्याकृ
 च्छकादिसमाचरेत् ॥ कार्यलिगार्चनंनित्यंकोटिलिगानिश्रावणे २४ कर्तव्यानिनरैर्मत्तयासदैवापिचकारयेत् ॥ लघुरुद्रान्महारुद्रानतिरुद्रान्समाचरेत् २५ दानानि
 पुस्तकानांचकर्तव्यानिनिरंतरम् ॥ कीर्तनानिचकार्याणिदेवागरेषुवागृहे २६ साधूनांपूजनंकार्यनमस्कार्यःसदारविः ॥ ग्रामेग्रामेवायुपुत्रप्रतिमाःसर्वदापृथक् २७
 सिंदूराक्ताश्चतैलाक्ताःपूजनीयानिरंतरम् ॥ चतुर्थ्यांगणराजस्यपूजनानिप्रकारयेत् २८ अर्पयेद्गणराजायभोदकान्पूर्णपूरितान् ॥ पंचखाद्यानिंसिंदूरदूर्वादीन्यर्पये
 त्सदा २९ सदाऽऽत्मचर्चाकर्तव्यास्तोत्रपाठान्प्रकारयेत् ॥ गीतायाःपठनंकार्यवेदानध्यापयेत्सदा १३० सदैवशांतिमूक्तानिपुण्यसूक्तान्यनेकशः ॥ पुण्यंपुरुषसूक्तंच
 श्रीमूक्तादीनिवैपठेत् ३१ सदाधर्ममतिःकार्याकार्योधर्मस्यसंग्रहः ॥ दुष्टद्विःसदात्याज्यापातकंपरिमार्जयेत् ३२ ज्ञातव्यंचपलंचायुःकूरोज्ञेयोयमोमहान् ॥ दारुणा
 नारकीपीडास्मर्तव्याहृदिसर्वदा ३३ गतस्तातोमृतामातागतश्चप्रपितामहः ॥ पितामहोगतश्चेतिगमनंस्वंनिरीक्षयेत् ३४ गतंयथाऽत्रबालत्वंतारुण्यंचगतंतथा ॥
 तथागच्छतिवार्धक्यंस्मरध्वंयमशासनम् ३५ गतादंतागतेनेत्रेश्लथजातात्वगत्रहि ॥ कृष्णकेशाःसिताजातामृत्युर्ज्ञेयःपुरस्थितः ३६ दानेविलंबोनोकार्यःकार्यंचित्तं
 सुनिर्मलम् ॥ तुषवच्चनंदेयंमाकार्पण्यात्प्ररक्षयेत् ३७ एवंश्रीरामदूतास्तेसप्तदीपांतरस्थितान् ॥ श्रावयित्वाराघवाज्ञामहादुंदुभीनिःस्वनैः ३८ अयोध्यांस्वाययुः
 सर्वरामंमृतंतन्यवेदयन् ॥ संश्रावितातवास्माभिश्चाज्ञासर्वान्जनान्मुहुः ३९ सप्तदीपेषुसर्वत्रदुंदुभीनांमहास्वनैः ॥ ततेषांवचनंश्रुत्वारामस्तुष्टोऽभवत्तदा १४० एवंरामेण
 भूम्यांहिचरित्राणिमहातिच ॥ आचरितान्यनेकानिकस्तान्यत्रवदिष्यति ४१ एवंशिष्यमयाप्रोक्तंराज्यकांडंमनोरमम् ॥ चतुर्विंशत्सुसर्गैश्चमहामंगलकारकम् ४२

भा. रा.
॥ २१ ॥

राज्यकांडं नृपायत्रपठंतिभक्तितत्पराः ॥ न ते राज्यात्परिभ्रष्टा भवन्ति हि कदाचन ४३ राज्यकांडं महापुण्यं महाभागल्यदायकम् ॥ ये गृण्वन्ति न रामं मृष्यान्ति मांगल्यं भजन्ति
हि ४४ एकैकवर्षितैः सर्गैरेकैकेन क्षयेन च ॥ सप्तचत्वारिंशदिनैरनुष्ठानं सुसिद्धिदम् ४५ आधिपत्यं नराः कृत्वा राज्यकांडं पठन्ति ये ॥ आधिपत्यात्परिभ्रष्टान् भवन्ति
कदाचन ४६ राज्यकांडं पठित्वा तुरणे वा देजयो भवेत् ॥ शस्त्रं शत्रवः शीघ्रं यास्यन्त्येतच्छ्रवादिना ४७ आनन्दरामायणमध्यसंस्थं ये राज्यकांडं मनुजाः पठन्ति ॥ राज्या-
च्छ्रुतं राज्यपदं लभन्ते भवन्ति ब्रह्मणस्तु ते पदस्थाः ४८ आनन्दरामायणमेतदुत्तमं तत्रापिकाण्डेषु विचित्रमुत्तमम् ॥ श्रीराज्यकांडं परमं सुसौख्यदं सदाऽतिमत्तयाश्रवणी-
यमादरात् ४९ राज्यस्थितैर्वा व्यवसायतत्परैः सदैव मेतच्छ्रवणीयमादरात् ॥ उत्साहकाले व्रतबंधमंगले विवाहकाले पठनीयमुत्तमम् १५० श्रीराज्यकांडं श्रुति सौख्यदा-
यकं पुण्येषु कालेषु पठन्ति ये नराः ॥ लभन्ति सौख्यान्यतिमंगलानि ते गच्छन्ति विष्णोर्वरयामगाः पदम् ५१ पुण्यं पवित्रं परमं विचित्रं श्रीरामचंद्रस्य कथानकं सदा ॥ भ-
क्त्या मुनीनामपि मंगलप्रदं श्रोतव्यमेतत्पठनीयमादरात् ॥ १५२ ॥ ॥ इति श्रीशतकोटिरामचरितांतर्गतश्रीमदानन्दरामायणे वाल्मीकीये राज्यकाण्डे उत्त-
रार्धे उमामहेश्वरसंवादे रामदासविष्णुदाससंवादे यमशिक्षाकरणं सुमन्त्रवैकुण्ठारोहणं प्रजोपदेशकरणं नाम चतुर्विंशः सर्गः ॥ २४ ॥ ॥ ध ॥ ॥ ॥
॥ श्रीरामचन्द्रार्पणमस्तु ॥ ॥ ॥ ध ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

राज्यड.
७

॥ इति श्रीमदानन्दरामायणे राज्यकाण्डे उत्तरार्धः सप्तः ॥

॥ २१ ॥

181

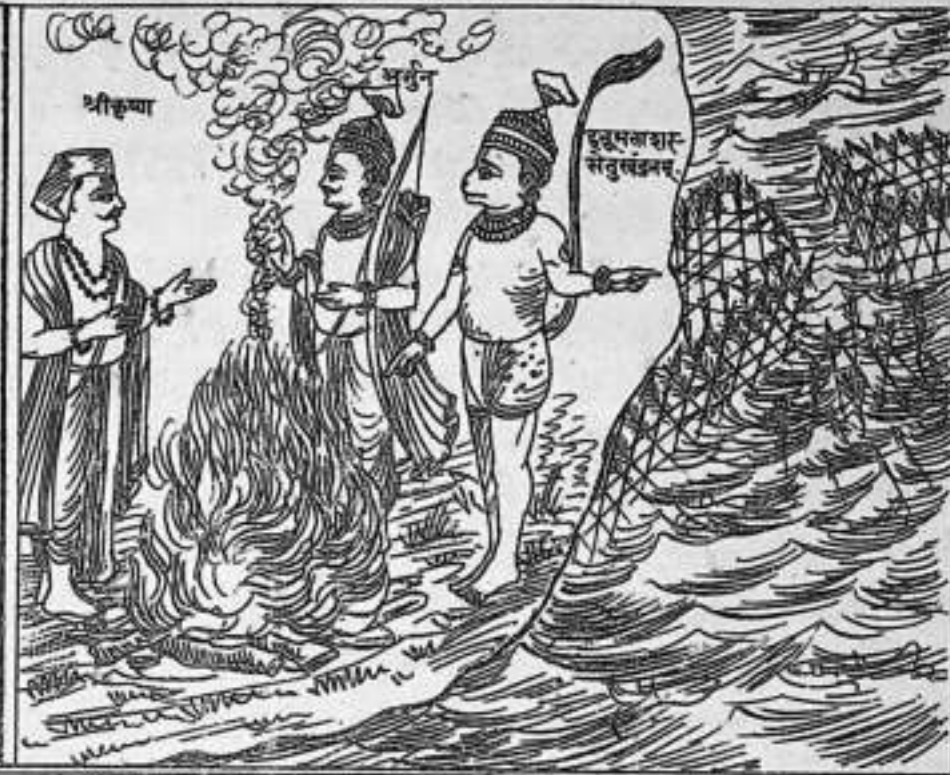
॥ इति श्रीमदानन्दरामायणे राज्यकाण्डे उत्तरार्द्धः समाप्तः ॥

॥ अथ श्रीमदानंदरामायणे मनोहरकांडं प्रारभ्यते ॥

153

मनोहरकांडं ८

154

२६

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ अथमनोहरकांडप्रारंभः ॥ ॥ विष्णुदासउवाच ॥ गुरोतेप्रभुमिच्छामितत्त्वंवक्तुमर्हसि ॥ वेदवाक्यैःपुराप्रोक्तंनारदेनमहात्मना १ रामायणंवाल्मीकियेसंपाद्येति तेऽकाथि ॥ तावदेवार्थमादायश्लोकरूपं वदस्वमाम् २ श्रीरामदासउवाच ॥ सम्यक्पृष्टंत्वयावत्ससावधानमनाःशृणु ॥ यत्पृष्टंत्वयासर्वतद्ददामितवाग्रतः ३ नारदाद्वेदवाक्यैश्चयथावाल्मीकिनाश्रुतम् ॥ तावदेवार्थमादायतेनवाल्मीकिनापुरा ४ शतश्लोकमितंरामचरितंपापनाशनम् ॥ शतकोटिमितायांस्वकवितायामनोरमम् ५ आदावेवोक्तमेवास्ति तत्तवाग्रेवदाम्यहम् ॥ शतश्लोकमितंरम्यंलघुरामायणाह्वयम् ६ कूजंतंरामरामेतिमधुरंमधुराक्षरम् ॥ आरुह्यकविताशाखांवेदवाल्मीकिकोकिलम् ७ वाल्मीकिर्मुनिसिंहस्यकवितावनचारिणः ॥ शृण्वन्रामकथानादंकोनयातिपरांगतिम् ८ यःपिबन्सतंतंरामचरितामृतसागरम् ॥ अहस्तस्तंमुनिर्वंदेप्राचेतसमकल्मषम् ९ गोष्पदीकृतधारीशंमशकीकृतराक्षसम् ॥ रामायणमहामालारत्नवंदेऽनिलात्मजम् १० अंजनीनंदनंवीरंजानकीशोकनाशनम् ॥ कपीशमक्षहंतारंवेदलंकाभयंकरम् ११ उल्लंघ्यसिंघोःसलिलंसलीलंयःशोकवन्निहजनकात्मजायाः ॥ आदायतेनैवददाहलंकांनमामितंप्रांजलिरांजनेयम् १२ मनोजवंमारुततुल्यवेगंजितेन्द्रियं बुद्धिमतांवरिष्ठम् ॥ वातात्मजंवानरयूथमुख्यंश्रीरामदूतंमनसास्मरामि १३ रामायरामभद्रायरामचंद्रायवेधसे ॥ रघुनाथायनाथायसत्तायाःपतयेनमः १४ जितंभगवतातेनहरिणालोकधारिणा ॥ अजेनविश्वरूपेणनिर्गुणेनगुणात्मना १५ इतिमंगलाचरणं ॥ तपःस्वाध्यायनिरतंतपस्वीवाग्विदांवरम् ॥ नारदंपरिप्रेक्ष्यवाल्मीकिर्मुनिपुंगवम् १ कोऽन्वास्मिन्सांप्रतंलोकेगुणवान्कश्चवीर्यवान् ॥ धर्मज्ञश्चकृतज्ञश्चसत्यवाक्योद्भवतः २ चारित्रेणचकोयुक्तभार्वभूतेषुकोहि तः ॥ विद्वान्कःकःसमर्थश्चकश्चैकःप्रियदर्शनः ३ आत्मवान्कोजितक्रोधोद्युतिमान्कोऽनसूयकः ॥ कस्यविभ्यंतिदेवाश्चजातरोषस्यसंयुगे ४ एतदिच्छाम्यहंश्रोतुंपरं कौतूहलंहिमे ॥ महर्षेत्वंसमर्थोऽसिज्ञातुमेवंविधंनरम् ५ श्रुत्वाचैतन्निकालज्ञोवाल्मीकिर्नारदोवचः ॥ श्रूयतामित्युपामंज्यप्रहृष्टोवाक्यमब्रवीत् ६ बहवोदुर्लभाश्चैतेयेत्वयाकीर्तितागुणाः ॥ मुनेवक्ष्याम्यहं बुद्ध्यातैर्युक्तःश्रूयतानरः ७ इक्ष्वाकुवंशप्रभवोरामोनामजनैःश्रुतः ॥ नियतात्मा महावीर्योद्युतिमान्प्रतिमान्वशी ८ बुद्धिमान्नीतिमान्वाग्मीश्रीमानश्शुनिवर्हणः ॥ विपुलांशोमहाबाहुःकंबुग्रीवोमहाहनुः ९ महोरस्कोमहेष्वासो गूढजगुरारिदमः ॥ आजानुबाहुःसुशिराःसुललाटःसुविक्रमः १० समःसमविभक्तांगःस्निग्धवर्णःप्रतापवान् ॥ पीनवक्षाविशालाक्षोलक्ष्मीवान्शुभलक्षणः ११ धर्मज्ञःसत्यसंधश्चप्रजानांचहितेरतः ॥ यशस्वीज्ञानसंपन्नःशुचिर्वश्यःसमाधिमात्र १२ प्रजापतिसमःश्रीमान्धातारिणुनिषूदनः ॥ रक्षिताजीवलोकस्यधर्मस्यपरिरक्षिता १३ रक्षितास्वस्यधर्मस्यस्वजनस्यचरक्षिता ॥ वेदवेदांगतत्त्वज्ञोऽधनुर्वेदचनिष्ठितः १४ सर्वशास्त्रार्थतत्त्वज्ञःसंभृतिमान्प्रतिभानवान् ॥ सर्वलोकप्रियःसाधुरदीनात्माविचक्षणः १५ सर्वदाऽभिगतःसद्भिःसमुद्रइवसिंधुभिः ॥ आर्यःसर्वसमश्चैवसदैवप्रियदर्शनः १६ सचसर्वगुणोपेतःकौसल्यानंदवर्धनः ॥ समुद्रइवगांभीर्यैर्धैर्येणहिमवानिव १७ विष्णुनासदृशोवीर्यसोमवात्प्रियदर्शनः ॥ कालाग्रिसदृशःक्रोधेक्षमयापृथिवीसमः १८ धनदेनसमस्त्यागेसत्येधर्मइवापरः ॥ तमेवंगुणसंपन्नंरामंसत्यपराक्रमम् १९ ज्येष्ठंज्येष्ठगुणैर्युक्तंप्रियंदशरथःसुतम् ॥ प्रकृतीनांहितेयुक्तं

प्रकृतिप्रियकाम्यया २० यौवराज्येनसंयोजुमैच्छत्प्रित्यामहीपतिः ॥ तस्याभिषेकसंभारान्दृष्ट्वाभार्याचकैकथी २१ पूर्वदत्तवरादेवीदरमेनमचायत ॥ विवांस
नंचरामस्यभरतस्याभिषेचनम् २२ ससत्यवचनाद्राजाधर्मपाशेनसंयतः ॥ विवासयामाससुतरामंदशरथःप्रियम् २३ सजगामवनंवीरःप्रतिज्ञामनुपालयन् ॥ पितुर्व
चननिर्देशाकैकेय्याःप्रियकारणात् २४ तं व्रजंतं प्रियो भ्राता लक्ष्मणोऽनुजगामह ॥ स्नेहाद्विनयसंपन्नः सुमित्रानंदवर्धनः २५ भ्रातरंदयितो भ्रातुः सौभ्रात्रमनुदर्शयन् ॥
रामस्यदयिताभार्या नित्यं प्राणसमाहिता २६ जनकस्यकुलेजातादेवमायेवनिर्मिता ॥ सर्वलक्षणसंपन्नानारीणामुत्तमावधूः २७ सीताप्यनुगतारामंशशिनंरोहिणीयथा ॥
पौरैरनुगतोदूरं पित्रादशरथेनच २८ शृंगवेरपुरेसुतंगंगाकूलेव्यसर्जयत् ॥ गुहमासाद्यधर्मात्मानिषादाधिपतिंप्रियम् २९ गुहेनसहितोरामोलक्ष्मणेनचसीतया ॥ त्वेनेन
वनंगत्वानदीस्तीर्त्वाबहूदकाः ३० चित्रकूटमनुप्राप्यभरद्वाजस्यशासनात् ॥ रम्यमावसथंकृतवारममाणानेत्रयः ३१ देवगंधर्वसंकाशास्तत्रतेन्यवसन्सुखम् ॥ चित्र
कूटगतेरामेपुत्रशोकातुरस्तदा ३२ राजादशरथःस्वर्गजगामविलपन्सुतम् ॥ गतेतुतस्मिन्भरतोवसिष्ठप्रमुखैर्द्विजैः ३३ नियुज्यमानोराज्यायनैच्छद्वाज्यमहाबलः ॥
सजगामवनंवीरोरामपादप्रसादकः ३४ गत्वातुसुमहात्मानंरामंसत्यपराक्रमम् ॥ अयाचद्भ्रातरंराममार्यभावपुरस्कृतः ३५ त्वमेवराजाधर्मज्ञइतिरामंवचोऽब्रवीत् ॥
रामोऽपिपरमोदारःसुमुखःसुमहायशाः ३६ नचैच्छत्पितुरादेशाद्राज्यंरामोमहाबलः ॥ पादुकेचास्यराज्यायन्यासंदत्वागुनःपुनः ३७ निवर्तयामासततोभरतंभरता
ग्रजः ॥ सकाममनवाप्यैवरामपादाबुपस्पृशन् ३८ नंदिग्रामेऽकरोद्वाज्यंरामागमनकांक्षया ॥ गतेतुभरतेश्रीमान्सत्यसंधोजितेंद्रियः ३९ रामस्तुपुनरालक्ष्यनागर
स्यजनस्यच ॥ तत्रागमनमेकाग्रोदंडकान्प्रविवेशह ४० प्रविश्यतुमहारण्यंरामोराजीवलोचनः ॥ विराधंराक्षसंहत्वाशरभंगंददर्शसः ४१ सुतीक्ष्णंचाप्यगस्त्यं
चह्यगस्त्यभ्रातरंतथा ॥ अगस्त्यवचनाच्चैवजग्राहेंद्रंशरासनम् ४२ खड्गंचपरमप्रीतस्तूणौचाक्षयसायकौ ॥ वसतस्तस्यरामस्यवनेवनचरैःसह ४३ ऋषयो
ऽभ्यागमन्सर्वेवधायासुररक्षसाम् ॥ सतेषांप्रतिशुश्रावराक्षसानांवधायच ४४ प्रतिज्ञातश्चरामेणवधःसंयतिरक्षसाम् ॥ ऋषीणामग्निकल्पानांदंडकारण्यवासिनाम् ४५
तेनतत्रैववसताजनस्थाननिवासिनी ॥ विरूपिताशूर्पणखाक्षसीकामरूपिणी ४६ ततःशूर्पणखावाक्यादुयुक्तान्सर्वराक्षसान् ॥ खरंत्रिशिरसंचैवदूषणंचैवराक्षसम् ४७
निजघानरणेरामस्तेषांचैवपदानुगान् ॥ वनेतस्मिन्निवसतांजनस्थाननिवासिनाम् ४८ रक्षसांनिहतान्यासन्सहस्राणिचतुर्दश ॥ ततोज्ञातिवधंश्रुत्वारावणःक्रोध
मूर्छितः ४९ सहायंवरयामासमारीचंनामराक्षसम् ॥ वार्यमाणःसुबहुशोमारीचेनसरावणः ५० नविरोधोबलवताक्षमोरावणतेनते ॥ अनाहत्यतुतद्वाक्यंराव
णःकालचोदितः ५१ जगामसहमारीचस्तस्याश्रमपदंतदा ॥ तेनयायाविनाहूरमपवाह्यनृपात्मजौ ५२ जहारभार्यारामस्यगृध्रंहत्वाजटायुषम् ॥ गृध्रंचनिहतं
दृष्ट्वाहतांशुत्वाचमैथिलीम् ५३ राघवःशोकपंतप्तोविललापाकुलेंद्रियः ॥ ततस्तेनैवशोकेनगृध्रंदग्ध्वाजटायुषम् ५४ मार्गमाणोवनेसीतांराक्षसंसददर्शह ॥

१ वनवासंचेतिपाठः । २ त्वेनेनंप्राद्वारः ।

कबंधनामरूपेणविलतंधोरदर्शनम् ५५ तंनिहत्यमहाबाहुर्देदाहस्वर्गतश्चक्षुः ॥ सचास्यकथयामासशबरीधर्मचारिणीम् ५६ श्रमणांधर्मनिपुणामभिगच्छेतिराघव ॥
 सोम्यगच्छन्महातेजाःशबरीशनुसूदनः ५७ शबर्यापूजितःसम्यग्रामोदशरथात्मजः ॥ पंपातीरेहनुमतासंगतोवानरेणह ५८ हनुमद्रचनाच्चैवसुग्रीवेणसमागमः ॥
 सुग्रीवायचतत्सर्वशंसद्रामोमहाबलः ५९ आदितस्तद्यथावृत्तंसीतायाश्चविशेषतः ॥ सुग्रीवश्चापितत्सर्वश्रुत्वारामस्यवानरः ६० चकारसख्यंरामेणप्रीतश्चैवाग्रिसा
 क्षिकम् ॥ ततोवानरराजेनवैरानुकथनंप्रति ६१ रामायावेदितंसर्वप्रणयाहुःखितेनच ॥ प्रतिज्ञातंचरामेणतदावालिबधंप्रति ६२ वालिनश्चबलंतत्रकथयामासवानरः ॥
 सुग्रीवःशंकितश्चासीन्नित्यंवीर्येणराघवे ६३ राघवप्रत्ययार्थतुदुन्दुभेःकायमुत्तमम् ॥ दर्शयामाससुग्रीवोमहापर्वतसन्निभम् ६४ उत्स्मयित्वामहाबाहुःप्रेक्ष्यचास्थिमहाब
 लः ॥ पादांगुष्ठेनचिक्षेपसंपूर्णदशयोजनम् ६५ विभेदचपुनस्तालान्सप्तैकेनमहेषुणा ॥ गिरिरसातलेचैवजनयन्प्रत्ययंतदा ६६ ततःप्रीतमनास्तेनविश्वस्तःसमही
 पतिम् ॥ किंकिषारामसहितोजगामचगुहांप्रति ६७ ततोऽयर्जुनद्वारिवरःसुग्रीवोहेमर्षिगलः ॥ तेननादेनमहतानिर्जगामहरीश्वरः ६८ अनुमान्यतदातारांसुग्रीवेणस
 मागतः ॥ निजघानचतत्रैर्नशरेणैकेनराघवः ६९ ततःसुग्रीववचनाद्वत्वावालिनाहवे ॥ सुग्रीवमेवतद्राज्येराघवःप्रत्यपादयत् ७० सचसर्वान्समानीयवानरान्वानरसर्व
 मः ॥ दिशःप्रस्थापयामासदिदृक्षुर्जनकात्मजाम् ७१ ततोऽष्टस्यवचनात्संपातेर्हनुमान्बली ॥ शतयोजनविस्तीर्णपुण्ड्रुवेलवणार्णवम् ७२ तत्रलंकांसमासाद्यपुरींरावण
 पालिताम् ॥ ददर्शसीतांध्यायन्तीमशोकवनिकांगुताम् ७३ निवेदयित्वाऽभिज्ञानंप्रवृत्तिचनिवेद्यच ॥ समाश्वास्यचवैदेहीमर्दयामासतारेणम् ७४ पंचसेनाग्रगान्हत्वा
 सप्तमन्त्रिसुव्रतपि ॥ शूरमक्षंविनिष्पिष्यग्रहणंसमुपागमत् ७५ अस्त्रेणोन्मुक्तमात्मानंज्ञात्वापेतामहाद्वारात् ॥ मर्दयन्राक्षसान्वीरोयंत्रिणस्तान्यदृच्छया ७६ ततो
 दग्ध्वापुरीलंकांऋतेसीतांचमैथिलीम् ॥ रामायप्रियमाख्यातुंपुनरायान्महाकपिः ७७ सोभिगम्यमहात्मानंलुत्वारामंप्रदक्षिणम् ॥ न्यवेदयदमेयात्मादृष्टासीतेतित
 त्वतः ७८ ततःसुग्रीवसहितोगत्वातीरंमहोदधेः ॥ समुद्रंक्षोभयामासशरैरादित्यसन्निभैः ७९ दर्शयामासचात्मानंसमुद्रःसरितांपतिः ॥ समुद्रवचनाच्चैवनलंसेतुमका
 रयत् ८० तेनगत्वापुरीलंकांहत्वारावणमाहवे ॥ रामःसीतामनुप्राप्यषरांवीडामुपागमत् ८१ तामुवाचततो रामःपरुषंजनसंसदि ॥ अष्टप्यमाणासासीताविवेशज्व
 लनंप्रति ८२ ततोऽग्निवचनात्सीतांज्ञात्वाविगतकल्मषाम् ॥ कर्मणातेनमहतात्रैलोक्यंसचराचरम् ८३ सदेवर्षिगणंतुष्टंराघवस्यमहात्मनः ॥ बभौरामःसुसंतुष्टःपूजि
 तःसर्वदेवतैः ८४ अभिषिच्यतुलंकायांसक्षसेंद्रविभीषणम् ॥ कृतकृत्यस्तदारामोविज्वरःप्रमुषोदह ८५ देवताभ्योवरंप्राप्यसमुत्थाप्यचवानरान् ॥ अयोध्यांप्रस्थितो
 रामःपुष्पकेणसुहृदृतः ८६ भरद्वाजाश्रमंगत्वारामःसत्यपराक्रमः ॥ भरतस्यांतिकेरामोहनुमन्तंव्यसर्जयत् ८७ पुनराख्यायिकांजल्पन्सुग्रीवसहितस्तदा ॥ पुष्प
 कंतत्समारुह्यनन्दिग्रामंययौतदा ८८ नन्दिग्रामेजटांहित्वाभ्रातृभिःसहितोजनघः ॥ रामःसीतामनुप्राप्यराज्यंपुनरवाप्तवान् ८९ प्रहृष्टमुदितोलोकस्तुष्टःपुष्टःसुधा
 मिक्तः ॥ निरामयोह्यरोगश्चतुर्भक्षभयवर्जितः ९० नपुत्रमरणंकेचिद्रक्ष्यंतिपुरुषाःकाचित् ॥ नार्यश्चाविधवानित्यंभविष्यंतिपतिव्रताः ९१ नचाग्निजंभयंकिंचिन्नाप्सु

मज्जतिजंतवः ॥ नवातजंभयं किंचिन्नापि ज्वरकृतं तथा १२ नचापि क्षुद्रयंतत्र न तस्करभयं तथा ॥ नगराणि चराश्रानि धनधान्ययुतानि च १३ नित्यप्रमुदिताः सर्वे
यथाकृतयुगे तथा ॥ अश्वमेधशतैरिद्धा तथा बहुसुवर्णकैः १४ गवांकोटयुतं दत्त्वा ब्रह्मलोकं गमिष्यति ॥ असंख्येयं धनं दत्त्वा ब्राह्मणेभ्यो महायशाः १५ राजवंश्यान् शत
गुणान्स्थापयिष्यति राघवः ॥ चातुर्वर्ण्यं च लोकेऽस्मिन्स्वेस्वेलोके नियोक्ष्यति १६ दशवर्षसहस्राणि दशवर्षशतानि च ॥ रामो राज्यमुपासित्वा ब्रह्मलोकं प्रयास्यति
१७ इदं पवित्रं पापघ्नं पुण्यं वेदैश्च संमितम् ॥ यः पठेद्रामचरितं सर्वपापैः प्रमुच्यते १८ एतदाख्यानमायुष्यं पठन् रामायणं नरः ॥ स पुत्रपौत्रः स गणः प्रेत्य स्वर्गं महीयते १९
पठन् द्विजो वा गृध्रभत्वमीयात्स्यात्क्षत्रियो भूमिपतित्वमीयात् ॥ वणिक् जनः पण्यपतित्वमीयाज्जनश्च शूद्रोऽपि महत्त्वमीयात् २० एवं शिष्यनारदेन मुनिनायच्च धीमता ॥
वाल्मीकीये वेदे वाक्यैर्यावन्मात्रं निवेदितम् १ तादृशैर्वायं मादाय श्लोकबद्धं मनोरमम् ॥ वाल्मीकिना कृतं पूर्वं लघुरामायणमभिधम् २ शतश्लोकमितं स्वीयकवितायां चत
न्मया ॥ तवाग्रे कथितं सर्वश्रवणात्पुण्यवर्द्धनम् ३ ब्रह्मदत्तवरेणैव सर्वज्ञात्वासवैमुनिः ॥ शतकोटिमितं रामक्रीडां श्लोकैर्बबन्ध ह १०४ ॥ ॥ इति श्रीआनन्दरामा
यणे मनोहरकांडे लघुरामायणं नाम प्रथमः सर्गः ॥ १ ॥ ॥ श्रीरामदास उवाच ॥ ॥ अथैकदा सभामध्ये पौराजानपदादयः ॥ ज्ञात्वा रामं परात्मानं पप्रच्छुर्विन
यान्विताः १ रामराम महाराज किंचिदुपदिशस्व नः ॥ विषयासक्तचित्तानां येन ज्ञानं भविष्यति २ इति तेषां वचः श्रुत्वा राघवः सस्मितोऽब्रवीत् ॥ निरन्तरं ह्युपदेशोयु
ष्माभिः शृण्वेन किम् ३ प्रहरे प्रहरे रात्रौ मद्रूतैः त्रिंशत्ते सदा ॥ अस्तु तच्च गतं पूर्वमिदानीं सकलैर्जनैः ४ अद्य मद्रूतवचनं नेशायां बुद्धिपूर्वकम् ॥ श्रुत्वा विशार्य पश्चान्मां
प्रष्टव्यं यत्पुरोचते ५ तथेति रामवचनात्सर्वगत्वानिजं निजम् ॥ गेहं ते स्वस्थचित्ताश्च स्वस्त्रीभिर्मम च कादिषु ६ दूतवाक्ये दत्तकर्णारात्रौ तस्थुरनिद्रिताः ॥ तावत्ते रामद्रू
ताश्च सार्द्धं ये मे सदीपकाः ७ घृतशस्त्रादण्डहस्तानानावाहनसंस्थिताः ॥ गजेपुङ्खुभीन्धृत्वा तथा वाद्यान्यनेकशः ८ घृत्वा पृथक् पृथङ्जनानां यानेषु मेजुलानि हि ॥ रा
जमार्गेषु सर्ववर्षादीर्घशब्दानुदीरयन् ९ हे जनाः श्रूयतां सर्वे किं मोहेन विनिद्रिताः ॥ नेयं निद्रा समीचीना कदाऽनर्थो भविष्यति १० स्वस्थचित्तास्त्वद्य सर्वभूतानः श्रूयतां व
चः ॥ नवद्वाराण्ययोध्यायामेकं तुल्यवर्तते ११ रामराज्ये भयं नेति कारणाद्वाररक्षकैः ॥ दीयन्ते वानदीयन्ते कपाटादीनि वैतदा १२ नार्गलाशृङ्खलादीनि सन्ति द्वारे
षु भोजनाः ॥ लृण्वर्णो महाश्वरो याम्याशायां स्थितस्त्विति १३ श्रूयते न कदा दृष्टः केनापि भुवि सांप्रतम् ॥ एवं सत्यपि नोपेक्षारोगशांत्यै प्रकार्यते १४ गुप्तरूपास्तस्य
दूताः साकेते विचरन्ति हि ॥ न ज्ञायते कदाऽस्माभिर्नागरा इव संस्थिताः १५ आगतश्चेत्परो दूतस्त्वेको दुर्गे तदा क्षणात् ॥ भेदं कृत्वा तु सर्वत्र दुर्गपालो निहन्यते १६ इत्थं
श्रुतं सदाऽस्माभिस्ततस्त्वस्यां सहस्रशः ॥ वर्तते परद्रूताश्च नानाविधधराजनाः १७ जीवत्वयं चिरं राजा एवं सत्यपि नोभयम् ॥ अयोध्यायां जायते हितदलं को व
दिष्यति १८ एभिर्दूतैस्तस्य राज्ञा आत्मारामस्य चात्र हि ॥ करणीयं प्रभोः किं हि सच्चिदानन्दरूपिणः १९ तेषां भयं तु युष्माकं दुर्बलानां सदाऽस्ति हि ॥ अजापुत्रो

१ श्रीयन्ते दत्तवत्तितीति पाठः । २ यमद्रूताश्चेति पाठः ।

दुर्बलोऽत्रबल्यर्थदीयतेजनैः २० दत्तोबलिस्तुसिंहस्यकदाकेनश्रुतोऽन्न ॥ अतोयूयंहीनबलाःकिंनिशायांविनिद्रिताः २१ कदाकृत्वाऽत्रतेभेदंचोरमत्रानयंतिहि ॥
 सकालोज्ञायतेनैवतस्मान्निद्राशुमानहि २२ स्वस्थचित्तास्त्यक्तनिद्रास्त्वस्यांपुर्यामहर्निशम् ॥ यूयंभूत्वासदाखङ्गःशितोधार्यःस्वसन्निधौ २३ क्वचानिशरीरेषुस
 दाधार्याणिभोजनाः ॥ धैर्यंघृत्वानभेतव्यंयोजागर्तिनिरन्तरम् २४ अयोध्यायांनतस्यास्तिचोरादपिकदाभयम् ॥ नैतद्विस्मरणीयंहिसदास्माकंवचःशुभम् २५ सा
 वधानंसावधानंसावधानंसदाजनाः ॥ भवध्वंचात्रसाकेतपुरिस्थाहिनिरन्तरम् २६ इत्युक्त्वातेराजदूता कृत्वाहुन्दुभिनिःस्वनान् ॥ वादयामासुर्वाद्यानिमंजुलानिमहां
 तिच २७ एवंसर्वत्रपुर्यातिविचेरुरामसेवकाः ॥ एवंनिशायातैर्दूतैस्त्रिवारंकिंचिदंतरात् २८ पौराद्याबोधिताःप्रापुर्ज्ञानंतस्यविचारतः ॥ ततःप्रभातेतेसर्वेपौराजान
 पदादयः २९ सभायांराधवंनत्वातुष्टाःप्रोचुःपुरस्थिताः ॥ रामराजीवपत्राक्षत्वद्वृतवचनानिहि ३० श्रूयंतेऽत्रसदाऽस्माभिर्नविचारस्तदाकृतः ॥ अद्यास्माभिर्निशा
 यांहित्वद्वृतवचनंशुभम् ३१ श्रुत्वाकृतोविचारोहिहृदिबुद्ध्यातवांज्ञया ॥ लब्धंज्ञानंप्रभोऽस्माभिस्त्वज्ञानंतद्गतंहेनः ३२ नेदानीमुपदेशंहित्वतोवांछामराधव ॥ इति
 तेषांविचःश्रुत्वातान्नामःप्राहसस्मितः ३३ कथंलब्धंरहितंज्ञानंकिंश्रुतंकिंविचिंतितम् ॥ तन्मेऽप्येकथनीयंहि विस्तरेणयथाक्रमम् ३४ इतिरामवचःश्रुत्वाजनाःप्रोचु
 र्मुदान्विताः ॥ गृणुराममहाबाहोयल्लब्धंज्ञानमुच्यते ३५ मोहपुवनिशज्ञेयानिद्राभ्रांतिस्तुकथ्यते ॥ नेयंभ्रांतिःसमीचीनाऽनर्थोऽप्युग्रसिष्यति ३६ अयोध्येयंस्वीय
 देहस्तत्रछिद्राणिवैनव ॥ लघुतन्मस्तकेज्ञेयंदंताद्याद्वाररक्षकाः ३७ पक्ष्मौष्ठादीनिद्वारेषुक्षुपाटानीरितानिच ॥ प्राणाश्चतेराजदूताःपुर्यांनित्यमटंतिहि ३८ आ
 त्माज्ञेयस्त्वत्रराजाजीवश्चैन्द्रियदेवताः ॥ ज्ञेयाश्चदेहनगरेपौरास्तत्ररघूत्तम ३९ कालोज्ञेयोमहाचोरोत्रिदोषाद्यागदाश्वये ॥ कालस्यसेवकाज्ञेयानागराइवसंस्थिताः
 ४० दुर्बलास्तेऽत्रजीवाद्यास्तेषामेवाऽस्ति तद्वयम् ॥ किंमोहेपतिताभ्रांताःकालमत्रानयन्तिते ४१ नज्ञायतेष्ट्युकालस्तस्माद्भ्रांतिःशुभाऽन्न ॥ ज्ञानमेवमहाखड्गोवै
 राग्यंतीक्ष्णतात्वसेः ४२ सच्छीलंकवचंज्ञेयंधैर्यंभक्तिर्दृढात्वयि ॥ आत्मज्ञानेनजागर्तिनतस्यास्तिभयंकदा ४३ सावधानंज्ञाननिष्ठमवित्तव्यंसदाऽत्रहि ॥ वाद्यानिवचनान्ये
 वसाधूनांबोधदानिवै ४४ सदाघृतानिहृदयेतानिबुद्ध्याज्वलोकयेत् ॥ मोहक्षयःप्रभातोऽयमिदानींत्वत्पुरःस्थितः ४५ त्वमेवात्मासभेयंतेनिवासस्थानमीरितम् ॥
 तवाग्नेयेस्थिताःसर्वेवयंत्वांमुक्तिमागताः ४६ किमिदानींतेप्रष्टव्यंचोपदेश्यंत्वयाऽद्यकिम् ॥ तवकीर्तनमात्रेणनराभुक्तिलभंतिहि ४७ वयंत्वदंतिकाःसर्वेमुक्तापुवनसं
 शयः ॥ इतितेषांविचःश्रुत्वासस्मितःप्राहतान्प्रभुः ४८ सम्यक्बुद्ध्यापरिज्ञातंसुखेस्थेयंसदाजनाः ॥ नान्यथास्वमतिःकार्याऽऽत्मनोरामंपृथक्स्थितम् ४९ इत्युक्त्वा
 सकलान्नामोययौसीतामृहमुदा ॥ पौराद्यागतमोहास्तेचात्मानंमेनिरेपरम् ५० एवंरामेणभोशिष्यद्वृतवाक्यैःसुबोधिताः ॥ पौराःसर्वेयथातच्चमयातेविनिवेदितम् ५१
 पुकदाकैकराममागत्यप्रणिपत्यसा ॥ अब्रवीन्मधुरंवाक्यंविनयात्पुरतःस्थिता ५२ रामराजीवपत्राक्षमयायदपराधितम् ॥ पुराऽज्ञानात्त्वयातच्चक्षंतव्यं वैकुण्ठपालुना ५३

१ त्वन्यथेतिपाठः । २ राममेवमहाखड्गोवैतिपाठः ।

अहंते शरणं प्राप्तामा मुद्धरजगत्पते ॥ किंचिदुपदिशस्व त्वं येनाज्ञानं विनश्यति ५४ तत्तस्यावचनं श्रुत्वा रामो राजीवलोचनः ॥ उवाच कैकेयी वाक्यं मधुरं प्रहसन्निव ५५
 न त्वयामेऽपराद्धं हि मच्छंदाच्च सरस्वती ॥ स्थित्वा तवा स्येसा प्राह वरयाश्चादियत्पुरा ५६ त्वंचकैकयि शुद्धासित्वयि क्रोधो न मेऽस्ति वै ॥ श्वस्त्वांनी त्वोपदेशं हि कारयिष्य
 तिलक्ष्मणः ५७ इत्युक्त्वा तां विसर्ज्याऽथ लक्ष्मणं राघवोऽब्रवीत् ॥ शिबिकास्या हि कैकेयी श्वः प्रभाते गिरामम ५८ त्वयानेया बहिः पुर्याः सरयवाश्च तटं प्रति ॥ अवि सभूह
 संस्थानं च तर्तते यत्र तत्र हि ५९ अविष्टं दांतिकं नीत्वा कैकेयी शिबिकां स्थिताम् ॥ अविवाक्यानि श्राव्याणि मुहूर्तं मम वाक्यतः ६० आनेत व्याततश्चेयं कैकेयी मम सन्निधौ ॥
 इति तद्गामवचनं श्रुत्वा स लक्ष्मणोऽपि च ६१ तथेत्युक्त्वा तदारामं तूष्णीं तस्थौ तदग्रतः ॥ अथ प्रभाते सौमित्रिर्गत्वा भरतं मंदिरे ६२ शिबिकायां स कैकेयी समारुह्य मुदान्वि
 ताम् ॥ दासीभिः सेवकैश्चैवोष्ठितां वित्रपाणिभिः ६३ तानि नाय बहिः पुर्याः सरयवाश्च तटे वरे ॥ अवि यूथांतिकं यानं स्थापयामास लक्ष्मणः ६४ सुस्नाता कैकेयी विप्रास्ते ज्ञा
 त्वा दक्षिणे च्छया ॥ दुद्रुवुः शिबिका पृष्ठे लक्ष्मणस्तान् न्यवारयत् ६५ अतिमूर्खाश्च पंगवाद्यायेते ज्ञेया द्विजादयः ॥ दानार्हाः पंडितानि ते श्रोत्रियान् प्रतिष्ठिताः ६६ ततो
 दूतान् निराकृत्य मुक्ताजालानि लक्ष्मणः ॥ ऊर्ध्वं कृत्वा स्वहस्ताभ्यां कैकेयी वाक्यमब्रवीत् ६७ पश्य कैकेयि मातस्त्वमवि यूथं पुरः स्थितम् ॥ रामेण प्रेषिताऽसित्वमुपदेशार्थं
 मादरात् ६८ तत्सौमित्रि वचः श्रुत्वाऽऽश्चर्ययुक्ताऽथ कैकेयी ॥ प्रतारिताऽहं रामेण किमत्र प्रेष्यसादरम् ६९ इति तर्कान् कुर्वती सा तस्थौ तूष्णीं क्षणं तदा ॥ तावच्छुश्राव
 सामेमे त्वविवाक्यानि वै मुहुः ७० तानि श्रुत्वाऽथ कैकेयी तदाचिते विचारयत् ॥ मेमेत्विति मुहुश्चात्र किमर्थं वचनानि हि ७१ अव्यः सर्वावदंत्यत्र गूढोऽर्थस्त्वत्रवर्तते ॥
 ततो निमील्य कैकेयी नेत्रं ध्यात्वा क्षणं हृदि ७२ सर्वज्ञात्वा गता ज्ञाना तु तोष नितरां तदा ॥ ततः स्मितानना प्राह लक्ष्मणं पुरतः स्थितम् ७३ लब्धं ज्ञानं मया बालनयमाराघवं
 प्रति ॥ इति तस्यावचः श्रुत्वा मुक्ताजालानि मुच्यसः ७४ दूतान् दूरगतां न्वेगादाहूय नगरं प्रति ॥ कैकेयी मानयामास सीतां गेहं विवेश सा ७५ तत्र दृष्ट्वा समासीनं सीतया
 रघुनंदनम् ॥ बद्धमानं स्वाशिरसि चित्रोष्णीषं करेण हि ७६ सीता कस्मृतादर्शं पश्यंतं स्वमुखोत्पलम् ॥ तं तत्वा परयाभक्त्या कैकेयी वाक्यमब्रवीत् ७७ रामतेऽप्यलब्ध
 मविवाक्यविचारतः ॥ स ज्ञानं मेगतो मोहश्चेदानीं न प्रयोजनम् ७८ उपदेशस्य ते राम सदा मुक्ताऽस्मि राघव ॥ तत्तस्यावचनं श्रुत्वा स स्मितः प्राह तां विभुः ७९ कथं ज्ञातं
 त्वया ज्ञानं विचारश्च कथं कृतः ॥ तत्सर्वं विस्तरेणैव ममाग्रे वद कैकेयि ८० तद्गामवचनं श्रुत्वा कैकेयी प्राहराघवम् ॥ शृणुराम यथा लब्धं ज्ञानं तत्ते वदाम्यहम् ८१ मयाऽवि वच
 नान्येव तत्रावि यूथ सन्निधौ ॥ श्रुत्वामेमेत्विति तदा हृदये मंत्रितं क्षणम् ८२ मेमेत्विति ममैताश्च श्रावयंति मुहुर्मुहुः ॥ श्रुत्वामेमेत्विति मया चेद्वाच्यं तर्हि वै मया ८३ मेमेप्रक
 र्यते नित्यं पशुपुत्रगृहादिषु ॥ अतो वक्तुं नोपदेशोऽयं मामेतामिरुच्यते ८४ तर्ह्ययंचोपदेशोऽद्य निषेधमाप्रकीर्त्यते ॥ अतोऽहं न कदामेमे प्रवदामित्वितः परम् ८५ मे
 मातामे सुतश्चाऽयं मे बंधुर्मे गृहं वरम् ॥ मेराज्यं मे सपत्नीयं मे सापत्न्यमुत स्त्वयम् ८६ मेशरीरमिदं कांतं मे दिव्याभरणं वरम् ॥ मे मंथरा प्रिया दासी पुत्रादीत्यशुभामतिः ८७

यास्तिमेमेत्वितिमयिसात्यक्तव्येतिमामतः ॥ बोधयामासुर्वचनैःस्वीयैःस्पष्टैरघूतम् ८८ अन्यद्रामनरान्सर्वास्ताश्चाव्योबोधयंतिहि ॥ मेमेबुद्ध्यासदाऽस्माभिःपूर्वज
 न्मनिवर्तितम् ८९ देहस्त्वतोह्यवेर्लब्धोयुष्माभिर्मेमतिस्तुया ॥ सर्वतःसाऽत्रत्यक्तव्यानांगिकार्याकदाचन ९० मेमेमत्यागातिर्जातायाऽस्माकंसकलाजनाः ॥ मेमेबुद्ध्या
 हियुष्माकंगतिःसैवमविष्यति ९१ एवंताबोधयंत्यत्रजनान्स्ववचनैःसदा ॥ नतद्वाक्यंजनैर्बुद्ध्याकदाचित्तेविचार्यते ९२ तासांवाक्योपदेशेनप्रसादात्तवराधव ॥ मेमे
 बुद्धिर्गतामत्तस्त्वतोमुक्तास्म्यहंत्वह ९३ मेदेहस्त्वितियाबुद्धिर्दसक्तामयाऽत्रहि ॥ तदाकिंशेषमस्त्यत्रसंसारदुःखदायके ९४ अस्त्वयंवालंययातुदेहोवारितरंगवत् ॥
 कःपुत्रःकस्यकामातासर्वब्रह्मनसंशयः ९५ अहमेवपरंब्रह्ममत्तोब्रह्मपरंनहि ॥ सर्वयद्दृश्यतेचेदमायेयंतवराधव ९६ नश्वरंबुद्धाकारंज्ञातंचेदमयाप्रभो ॥ इतितस्यावचः
 शुत्वाश्रीरामःप्राहसस्मितः ९७ सम्यक्विचारितंबुद्ध्यात्वयाविवाक्यमुत्तमम् ॥ गच्छेदानींसुखंतिष्ठजीवन्मुक्तासिकैकयि ९८ तद्रामवचनंशुत्वाकैकेयीतोषपूरी
 ता ॥ देहाभिमानहीनासानत्वासीतारंघूतमम् ९९ ययौभरतगेहंहीनासक्ताक्वापिसात्वभूत् ॥ एवंशिष्यमयाप्रोक्तमाविवाक्योपदेशतः १०० यथाज्ञानंहिकैकेय्यैजातं
 तत्कथितंतव ॥ इदानींशृणुयच्चान्यत्तेवदामिकुतूहलम् १०१ सुमित्रात्वेकदारामंसीतयारहासिस्थितम् ॥ निरीक्ष्यनत्वातंप्राहरामराजीवलोचन १०२ किंचित्तेप्रार्थया
 म्यद्यकिंचिदुपदिशस्वमाम् ॥ तत्तस्यावचनंशुत्वातामाहरघुनंदनः १०३ कालंचेतिवदादौमांपश्चादुपदिशामिते ॥ गच्छगेहंस्वस्थबुद्ध्याहृदिसम्यग्विचार्यच १०४
 श्वोमामेत्थममप्रश्रस्योत्तरंदेहिवैततः ॥ अहमुपदिशाम्यं वयेनतुष्टाभविष्यसि १०५ तद्रामवचनंशुत्वासुमित्राविस्मितानना ॥ तूष्णीमेवययौगेहंरामवाक्यंव्याचिंत
 यत् १०६ काहंपृष्टाराधवेणकिंवादेयंमयोत्तरम् ॥ काहंदेवीचासुरीवादानवीराक्षसीतथा १०७ मानुषीचेत्यहंमत्वायदिरामंवदामिवै ॥ तर्हि नानाशरीराणिघ्रीयंतेन
 टवन्मया १०८ तदाकेदमानुषीत्वमन्यजात्याघटेच्चमे ॥ तर्ह्यहंमानुषीनैवनचैवान्याकदाचन १०९ मानुषीराक्षसीचेतीमानिनामानितानिन ॥ देहस्यैवात्रकथ्यंते
 देहस्तुनश्वरःस्पृष्टः ११० देहाद्भिन्नास्मिकाप्यन्यायाऽहंरूपाण्यनेकशः ॥ घराभिसर्वदाभूम्यांसाकाऽहंचेतिवेद्मिन १११ इदानींतुमयाज्ञातंयथाविष्णुस्तथात्वहम् ॥
 नाचारूपाणिसोप्यत्रमत्स्यादीनिदधातिहि १२ तथानानास्वरूपाणिधार्यतेऽत्रापिवैमया ॥ एवमेवहिक्तव्यंतर्हिमेतस्यचांतरम् ११३ स्ववशोऽस्तिमहाविष्णुस्त्वहं
 विष्णुवशासदा ॥ अतोविष्णोःकलाचाहंसत्यमेवनसंशयः १४ विष्णोर्मेनैवमेदोस्तिथथागंगास्थलेघटे ॥ एकैवास्त्यत्रतद्वच्चविष्णुरेवाहमस्मिहि १५ अहमेवयदा
 विष्णुस्तदाकिंचावशेषितम् ॥ यत्प्रष्टव्यंतुरामायजीवन्मुक्ताहमस्मिवै १६ एवंसुमित्रासंचित्यगताज्ञानामुदान्विता ॥ अतिक्रम्यनिशांतांसाप्रभातेराधवययौ १७ नत्वा
 रामंतदाप्राहमयारात्रौविचिंतितम् ॥ कालंपृष्टात्वयापूर्वतर्ह्यहंब्रह्मराधव १८ त्वत्तो नान्यच्चप्रष्टव्यंत्वद्भिन्नाऽहंकदापिन ॥ इत्युक्त्वासायथागेहेनिशिस्वेहृदिमंत्रितम् १९
 तत्सर्वश्रावयित्वातंजीवन्मुक्ताऽभवत्तदा ॥ सुमित्राराधवोप्याहसम्यग्बुद्ध्याविचिंतितम् २० जीवन्मुक्ताऽसिचांत्वंगच्छगेहंसुखंवस ॥ ततःसुमित्रासंतुष्टागतमोहारघूत

१ एकेवाहंनवोभिन्नेतिपाठः ।

मम् २१ सीतांचापिपृथङ्नत्वाययौलक्ष्मणमंदिरम् ॥ एवंशिष्यमयाप्रोक्तंकाहंचेतिविचारतः २२ जीवन्मुक्तसुमित्रासावभूवसुखनिर्भरा ॥ अन्यच्चतेवदाम्यद्यतच्छृ
णुष्वद्विजोत्तम २३ एकदाराधवंदङ्गाकौसल्याजननीरहः ॥ आसनेचित्रशालायांसतियासहसंस्थितम् २४ पप्रच्छनत्वाश्रीरामज्ञात्वाविष्णुं परात्परम् ॥ रामराममहाबाहो
किंचिदुपदिशस्वमाम् ॥ येनमेतवसुज्ञानंभविष्यतिमहच्छुभम् २५ तन्मातृवचनंश्रुत्वातांविहस्याहराधवः ॥ श्वःप्रभातेसमुत्थायगत्वागोष्ठंकिंयत्क्षणं २६ श्रुत्वागोवत्सवाक्या
निसम्यक्तानिविचिंत्यच ॥ ममांतिकंततोयादित्वमंबवचनान्मम २७ उपदेशंकरिष्यामिततोऽहंत्वांनसंशयः ॥ तद्रामवचनंश्रुत्वाकौसल्याविस्मितातदा २८ नत्वा
रामंससीतंचतूष्णीमेवगृहयौ ॥ ततोनिशामतिक्रम्यकौसल्यासारुणोदये २९ गोष्ठंगत्वाक्षणंस्थित्वाधेनुवत्सवचांसिसा ॥ अहंमात्वितिशुश्रावसुश्रांतावैमुहुर्मुहुः ३०
तानिवाक्यानिवत्सानांश्रुत्वाचितेविचारयत् ॥ अहंमात्विति वत्साश्चकिंवदंतिमुहुर्मुहुः ३१ इमानि किंबोधयंति मां वत्साश्चमुहुर्मुहुः ॥ इत्युक्त्वासाक्षणं ध्यात्वाहृदिसम्य
ग्विचार्यच ३२ वत्सवाक्यैश्चकौसल्यागताज्ञानाभवत्क्षणात् ॥ ततस्तुष्टाययौरामंनत्वातंप्राहर्षिता ३३ रामविष्णोरमानाथवत्सवाक्यैःसुबोधिता ॥ त्वयैवाहंरामचंद्र
गताज्ञानाऽस्मिराधव ३४ तवोपदेशवांछामेनकिंचिदस्त्यतःपरम् ॥ लब्ध्वाज्ञानंमयारामत्वतोभिन्नाकदाऽस्मिन ३५ तन्मातृवचनंश्रुत्वाकौसल्यांराधवोऽब्रवीत् ॥ वत्स
वाक्यैःकथंलब्धंत्वयाज्ञानंवदस्वमाम् ३६ तद्रामवचनंश्रुत्वाकौसल्याप्राहराधवम् ॥ अहंमात्वितिवाक्यानितेषांश्रुत्वारधूतम् ३७ इमानि किंबोधयंति मां वत्सोक्ता
निवैमुहुः ॥ एवंविचारितं ध्यात्वाक्षणंस्वहृदयेमया ३८ वाक्यार्थश्चमयाज्ञातस्त्वहंमाकथ्यतांजनाः ॥ वत्सास्त्वेवंबोधयंतिनज्ञायेतजनैस्तुयत् ३९ अहंशब्दोदेहपरो
यदात्यक्तोमयाऽत्रहि ॥ अहंदेहीत्वहंमाताचेतिशुद्धिर्गतामम ४० देहशुद्धिर्यदानष्टातदाकिंशेषमस्तिहि ॥ सुखंदुःखंतुदेहायनमेकिंचिद्रघूतम् ४१ तिष्ठत्वयंवापततुदे
होभोगाश्रयःप्रभो ॥ अहंत्वदंशएवात्रपृथगुपाधितःस्मृता ४२ यथाकुंभेरविभिन्नोदृश्यतेऽत्रह्युपाधितः ॥ त्वतोऽहंनकदाभिन्नाब्रह्मैवास्म्यहमेवै ४३ इतितन्मातृवचनं
श्रुत्वारामःस्मिताननः ॥ कौसल्यामाहमातस्त्वंमुक्तस्यद्यनसंशयः ४४ सम्यग्विचारितंचितेवत्सवावयंसविस्तरम् ॥ गच्छतिष्ठसुखंगेहेत्विमांशुद्धिदृढांकुरु ४५ किमर्थं
नमयापूर्वयुष्मान्स्ववचनेनहि ॥ उपदेशःकृतस्त्वंवतत्सर्वंत्वंनिबोधय ४६ उपदेष्टागुरुर्ज्ञेययुष्माकंतनयस्त्वहम् ॥ कथंयुष्मानत्रमातस्त्वहंचोपदिशामिवै ४७ स्त्री
णांपतिर्गुरुर्ज्ञेयस्त्रीभिर्नान्योगुरुःकदा ॥ कार्यस्तस्मान्मयानैवयुष्मान्स्वास्थोपदेशितम् ४८ पौराणांचगुरुस्तातस्तथास्वीयपुरोहितः ॥ अतस्तेषामपिमयादूतवा
क्योपदेशितम् ४९ परास्यैरेवयुष्माकमुपदेशःकृतोमया ॥ गच्छगेहेसुखंतिष्ठसदाभांपरिचिंतय ५० तद्रामवचनंश्रुत्वाकौसल्यातुष्टमानसा ॥ रामंनत्वाययौगेहंसंतुष्टा
संस्थितासुखम् ५१ एवंतारामचंद्रेणबोधितामातरःशुभाः ॥ स्वस्वायुषःक्षयेसर्वाःस्वदेहान्मुमुक्षुःसुखम् ५२ रामसान्निध्यमात्रेणविमानवरसंस्थिताः ॥ जग्मुःसर्वा
स्तद्वैकुण्ठराधवेणैवसत्कृताः ५३ शिष्यतासांमहद्भाग्ययासांरामादिभिःस्त्रिभिः ॥ पारलोक्यादिसत्कर्मस्वहस्तैर्विनिवर्तितम् ५४ एवंशिष्यमयाप्रोक्तातासामूर्ध्वगति
स्तव ॥ उपदेशास्तथातासांप्रोक्ताश्चाप्यत्रतेमया ५५ ॥ इतिश्रीशतकोटिरामचरितंतर्गतश्रीमदानंदरामायणेमनोहरकाण्डे मातृवैकुण्ठारोहणंनाम द्वितीयःसर्गः ॥ २ ॥

॥ श्रीविष्णुदासउवाच ॥ ॥ कथं श्रीराघवस्यात्र रामोपासकमानवैः ॥ कार्यवैभानसीपूजाबहिःपूजातथाशुभा १ कथंचोपासनाग्राह्यागुरोश्रीराघवस्यच ॥ काश्रे
 षोपासनाचात्रकः श्रेष्ठोऽत्रगुरुस्तथा २ केकेमन्त्राराघवस्यभक्तानांसिद्धिदायकाः ॥ कातिथिस्तोषदातस्यकिंकिततोषवर्द्धनम् ३ कःश्रेष्ठोऽत्ररोदेवोयस्यग्राह्याशु
 पासना ॥ तत्सर्वविस्तरैवेवगुरोर्वेवदुर्महसि ४ ॥ श्रीरामदासउवाच ॥ सम्यक्पृष्टंत्वयाशिष्यसावधानमनाःशृणु ॥ सर्वतद्विस्तरेणाद्यत्वदग्रेकथ्यतेमया ५ आदौ
 गुरुंपरीक्ष्यात्रतच्चिन्हैश्चद्विजोत्तम ॥ उपदेशस्ततस्तस्माद्वाह्यस्तीर्थेविधानतः ६ गुरोश्चैवात्रचिन्हानितवादौप्रवदाम्यहम् ॥ क्रोधीकुप्टीमहारोगीमलिनोनिर्घृणोजडः
 ७ अपण्डितोनिन्दकश्चलोलुपोविषयातुरः ॥ दामिकोर्गर्वसंयुक्तःपापात्माहुष्टवंशजः ८ घातीपरद्रोहकर्तापरद्रव्यापहारकः ॥ अजितात्मावेदबाह्यःपरदाररतःसदा ९
 परदोषारोपकश्चरुपणश्चाजितेन्द्रियः ॥ वेददेवादिजातीनांयतितीर्थगवामपि १० तुलसीबन्धिस्वर्याणांद्विष्टायोग्योगुरुर्नहि ॥ वेत्तासकलधर्माणांशास्त्रेषुपरिनिष्ठकः ११
 सत्यवाक्कमितभुक्ज्ञानीकलाबान्द्विजवंशजः ॥ सत्कर्मनिष्ठोधर्माणामुपदेष्टासुबुद्धिदः १२ योगाभ्यासकलामिज्ञोयोगवान्समदर्शनः ॥ कृतकर्मातीर्थसेवीधर्माधर्मविवे
 चकः १३ ब्रह्मचारीगृहस्थोवावानप्रस्थाश्रमीयति ॥ स्वाश्रमाचारसन्निष्ठोबुद्धिमान्चिजितेन्द्रियः १४ क्षमीरुपालुर्दुर्बुद्धाक्कुसुमुखःसौम्यदर्शनः ॥ अनिद्रश्चसमुद्योगी
 शांतात्मापरतोषकृत् १५ औदार्यवान्ज्ञानानिष्ठःशुचिस्त्यक्तपरिग्रहः ॥ इत्यादिगुणयुक्तोयःसगुरुःपरमोत्तमः १६ तस्यसेवांचिरंरुत्वासेवयातंप्रसाद्यच ॥ तस्माद्
 पासनाग्राह्यासुतीर्थेविधिपूर्वका १७ उपासनास्त्रयःसंतिसात्विकीराजसीतथा ॥ तामसीचतुर्तीयासागहिताऽत्रनिगद्यते १८ भूतवेतालकूष्माण्डपिशाचानामुपास
 ना ॥ साज्ञेयातामसीघोरादेवानांसात्विकीस्मृता १९ यक्षाणांराक्षसानांचयासाज्ञेयातुराजसी ॥ शैवाःसौराश्चगणेशाःशाक्ताश्चैवैष्णवास्तथा २० अवतारास्त्व
 संख्याताःपंचानांसन्तिभूतले ॥ तेषामुपासनाग्राह्यागुरोरास्याद्विजादिभिः २१ पंचानामवतारेषुविष्णोरेववदाम्यहम् ॥ चतुश्चत्वारिंशन्मितानवतारान्महत्तमान्
 २२ पुरुषोत्तमोविधिश्चैवरुद्रो नारायणस्तथा ॥ हंसोऽथदत्तात्रेयश्चकुमारोऽरुणश्च २३ हयग्रीवस्तथामत्स्यःकूर्मोवाराहएवच ॥ नारसिंहोवामनश्चजामदग्न्यस्त
 थैवच २४ रामःकृष्णस्तथाबौद्धःकल्किर्यज्ञोहरिस्तथा ॥ बालखिल्योद्धारकश्चपृथुर्धन्वंतरिस्तथा २५ मोहिनीनारदोव्यासोकपिलःकेशवस्तथा ॥ माधवश्चाथगो
 विंदोमधुसूदनएवच २६ त्रिविक्रमःश्रीधरश्चपद्मनाभस्तथास्मृतः ॥ दामोदरस्तथासंकर्षणःप्रद्युम्नएवच २७ अनिरुद्धोऽशोकश्चह्यच्युतश्चजनार्दनः ॥ उपेन्द्रश्च
 हृषीकेशस्त्वैतेज्ञेयामहत्तमाः २८ मत्स्याद्यावतारान्महत्तमैरेवपिचोत्तमाः ॥ दशावतारमथ्येपिरामकृष्णौमहत्तमौ २९ ताम्यामपिवरःपूर्वःसत्यसंधोरधूतमः ॥ ए
 कपत्नीवतोवीरस्त्वेकबाणोऽष्टपोत्तमः ३० सप्तद्वीपपतिःश्रीमांश्छत्रचामरमंडितः ॥ एवंज्ञात्वोपासनाऽत्रग्राह्याश्रीराघवस्यच ३१ गुरुपदिष्टविधिनासुसुहृर्तेशुभस्थ
 ले ॥ अथवातत्तद्देवानांग्राह्यातज्जन्मसत्तिथौ ३२ चैत्रेमासेसितेपक्षेनवम्यांरामजन्मनि ॥ उपासनानंतरंहिरामंभक्त्याप्रपूजयेत् ३३ एवंयस्यावतारस्यगृहीतोपासना
 नरैः ॥ तैस्तस्यजन्मदिवसेकार्यापूजामहोत्सवैः ३४ अथदशावताराणांशिष्यजन्मदिनानिते ॥ प्रोच्यंतेऽत्रशृणुष्वत्वंयेषुतान्पूजयेन्नरः ३५ चैत्रेतुशुक्लपंचम्यांभगवा

न्मीनरूपपृक् ॥ ज्येष्ठे तु शुक्लद्वादश्यां कूर्मरूपधरो हरिः ३६ चैत्रकृष्णनवम्यां तु हरिर्वाराहरूपपृक् ॥ वैशाखेऽष्टम्यां तु दश्यां शुक्लपक्षे नृके सरी ३७ मासिमाद्रपदेशं हे द्वादश्यां वामनस्त्वमूत ॥ वैशाखे जामदग्न्यस्तु तृतीयायां सिते त्वमूत ३८ चैत्रशुक्लनवम्यां तु मध्याह्ने राघवस्त्वमूत ॥ कृष्णाष्टम्यां श्रावणे हि कृष्णो मून्मथुरापुरि ३९ पौषशुक्लसप्तमीया बुद्धजन्मतिथिस्तु सा ॥ माघशुक्लतृतीया तु कल्किनेऽसातिथिः स्मृता ४० अन्हो मध्ये वामनो रामरामौ मत्स्यः क्रोडश्चापराणे विभागे ॥ कूर्मः सिंहो बुद्धकल्की च सायं कृष्णो रात्रौ कालसाम्ये च पूर्वे ४१ एवं तज्जन्मकालांश्च ज्ञात्वा तेषामुपासकैः ॥ उत्सवः परमः कार्यस्तत्तदेव प्रपूजने ४२ नित्यपूजा प्रकर्तव्या भक्त्या तेषामुपासकैः ॥ विशेषाज्जन्मदिवसे कार्यं तत्पूजनं मुदा ४३ गुरोर्गृहीतो यो मन्त्रस्तन् नित्यं हृदये जपेत् ॥ राममंत्रास्त्वेकाश्च शतवर्णात्मको मनुः ४४ पंचाशद्वर्णकश्चापि द्विचत्वारिंशदक्षरः ॥ द्वात्रिंशदक्षरश्चाथ सप्तविंशाक्षरस्तथा ४५ पंचविंशद्वर्णकश्च चतुर्विंशाक्षरस्तथा ॥ एकविंशद्वर्णकश्च विंशद्वर्णात्मकस्तथा ४६ अष्टादशवर्णकश्च षोडशाक्षर एव च ॥ पंचदशवर्णकश्च चतुर्दशाक्षरस्तथा ४७ त्रयोदशाक्षरश्चापि द्वादशाक्षर एव च ॥ एकादशाक्षरश्चापि तथा मन्त्रो दशाक्षरः ४८ नवाक्षरोऽष्टवर्णात्मा सप्ताक्षरमनुस्तथा ॥ षडक्षरो राममन्त्रस्तथा पंचाक्षरो मनुः ४९ चतुर्वर्णात्मकश्चापि तथा वर्णत्रयात्मकः ॥ द्व्यक्षरो राममन्त्रश्च मनुस्त्वेकाक्षरोऽपि च ५० एवं नानाविधामन्त्राः शतशो यः सहस्रशः ॥ गुरोस्त्वेको गृहीत्वाऽत्र जपेच्छीरामसन्निधौ ५१ उपासनाविधानं च रामोपासकमानवैः ॥ यथामन्त्रस्य रूपं हि विज्ञेयं मन्त्रशास्त्रतः ५२ अधुना मानसी पूजाविधानं च मयोच्यते ॥ यद्दण्डके सुतीक्ष्णाय कथितं कुंभजन्मना ५३ सुतीक्ष्णस्त्वेकदाऽगस्त्यं दृष्ट्वा रहसि संस्थितम् ॥ प्रणम्य परयाभक्त्या प्रोवाच विनयान्वितः ५४ ॥ सुतीक्ष्ण उवाच ॥ हृदये मानसी पूजा कीदृशी च वद प्रभो ॥ उपचारैः कति विधैः पूज्यते रघुनंदनः ५५ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ रामं पद्मविशालाक्षं कालांबुदसमप्रभम् ॥ स्मितवक्त्रं सुखासीनं चित्तये चित्तपुष्करे ५६ रागादिकलुषं चित्तं वैराग्येण सुनिर्मलम् ॥ कृत्वा ध्यायेत्स दारामं भवबंधविमुक्तये ५७ प्रातः शुद्धवपुर्भूत्वा शौचादिभिरतंद्रितः ॥ विविक्तदेशमाश्रित्य ध्यानं पूजां समाभवेत् ५८ नाभिकुंदं स सुहृतं कंदलीकुसुमोपमम् ॥ अष्टपत्रं स्निग्धवर्णं ध्यायेद्दृढयपंकजम् ५९ तत्पद्मं रामनामैव फलं कृत्वाऽस्य मध्यमे ॥ भावयेत्सूर्यसोमाग्निमण्डलान्युत्तरोत्तरम् ६० तस्योपरि न्यसेद्विव्यं पीठं रत्नमयोज्ज्वलम् ॥ तन्मध्ये राघवं ध्यायेत्सूर्यकोटिसमप्रभम् ६१ इंदीवरनिभं शांतं विशालाक्षं सुवक्षसम् ॥ उद्यद्दीधितिमद्भास्वत्कुण्डलाभ्यां विराजितम् ६२ सुनासं सुकिरीटं च सुकपोलं शुचिस्मितम् ॥ विज्ञानमुद्रं द्विभुजं कंबुग्रीवं सुकुंतलम् ६३ नानारत्नमयैर्दिव्यहारैर्भूषितमव्ययम् ॥ विशुत्पुंजप्रतीकांश्च स्रग्धरं हरिम् ६४ वीरासनस्थं संतानतरुमूलनिवासिनम् ॥ महासुगंधलिप्तांगं वनमालाविराजितम् ६५ वामपार्श्वे स्थितां सीतां चामीकरसमप्रभाम् ॥ लीलापद्मधरां देवीं चारुहासां शुभाननाम् ॥ ६६ पश्यंतीं स्निग्धया दृष्ट्वा दिव्या कल्पविराजिताम् ॥ छत्रचामरहस्तेन लक्ष्मणेन सुसेवितम् ६७ हनुमत्प्रमुखैर्नित्यं वानरैः परिवारितम् ॥ स्तूयमानं ऋषिगणैः सेवितं भरतादिभिः ६८ सनंदनादिभिश्चान्यैर्योगिद्वैः स्तुतं सदा ॥ सर्वशास्त्रार्थकुशलयोगं

ज्ञयोगसिद्धिदम् ६९ एवं व्यात्वारामचंद्रमणिद्वयसुशोभितम् ॥ शुद्धेन मनसारा मं पूजयेत्सततं हृदि ७० इति ध्यानम् ॥ आवाहयामि विविशं जानकीवल्लभं विशुम् ॥ कौस
 ल्यातनयं विष्णुं श्रीरामं प्रकृतेः परम् ७१ राजाधिराज राजेंद्र रामचंद्रमहीपते ॥ रत्नसिंहासनं तुभ्यं दास्यामि स्वीकुरु प्रभो ७२ श्रीरामागच्छ भगवन् रघुवीर रघूत्तम ॥ जान
 क्यासहरा जेंद्र सुस्थिरो भव सर्वदा ७३ रामचंद्रमहेश्वर रावणांतकराघव ॥ यावत्पूजां समाप्येऽहं तावत्त्वं संनिधौ भव ७४ रघुनन्दन राजर्षे रामराजीवलोचन ॥ रघुवंशज मे
 देव श्रीरामाभिमुखो भव ७५ प्रसीद जानकीनाथ सुप्रसिद्ध सुरेश्वर ॥ प्रसन्नो भव मेराज न सर्वेश मधुसूदन ७६ शरणं मे जगन्नाथ शरणं भक्तवत्सल ॥ वरदो भव मेराज न शरणं मे रघूत्त
 म ७७ त्रैलोक्यपावनानंतनमस्ते रघुनायक ॥ पादं गृहाण राजर्षे नमो राजीवलोचन ७८ परिपूर्ण परानंदन मोरामाय वेधसे ॥ गृहाणार्घ्यं मया दत्तं कृष्णविष्णो जनार्दन ७९
 ॐ नमो वासुदेवाय तत्त्वज्ञानस्वरूपिणे ॥ मधुपर्कं गृहाणे मं राजा राजायते नमः ८० नमः सत्याय शुद्धाय बुध्न्याय ज्ञानरूपिणे ॥ गृहाणा च मनं देव सर्वलोकैकनायक ८१ ब्रह्मांडो
 दरमध्यस्थैस्तीर्थैश्च रघुनन्दन ॥ स्नापयिष्याम्यहं भक्त्या त्वं गृहाण जनार्दन ८२ संततकांचनप्रख्यं पीतांबरमिदं हरे ॥ संगृहाण जगन्नाथ रामचंद्रनमोऽस्तुते ८३ श्रीरामा
 च्युतयज्ञेश श्रीधर नन्दराघव ॥ ब्रह्मसूत्रं सोत्तरीयं गृहाण रघुनायक ८४ किरीटहारकेयूररत्नकुंडलमेखलाः ॥ त्रैवेयकौस्तुभं हारं रत्नवंकणनूपुरान् ८५ एवमादीनि
 सर्वाणि धृष्यानि रघूत्तम ॥ अहं दास्यामि ते भक्त्या संगृहाण जनार्दन ८६ कुंकुमागरुकस्तूरीकर्पूरोन्मिश्रचन्दनम् ॥ तुभ्यं दास्यामि विविशं श्रीरामस्वीकुरु प्रभो ८७
 तुलसीकुन्दमन्दारजातिपुत्रागचंपकैः ॥ कदंबकरवीरैश्च तु सुमैः शतपत्रकैः ८८ नीलांबुजैर्विल्वदलैः पुष्पमाल्यैश्च राघव ॥ पूजयिष्याम्यहं भक्त्या संगृहाण नमोऽस्तुते ८९
 वनस्पतिरसैर्दिव्यैर्गन्धाढ्यैः सुमनोहरैः ॥ रामचन्द्रमहीपालधूपोऽयं प्रतिगृह्यताम् ९० ज्योतिषां पतयेत्तुभ्यं नमो रामाय वेधसे ॥ गृहाण दीपं कराजं सैलोक्यातिमिरा
 पहम् ९१ इदं दिव्यान्नममृतं रसैः षडभिर्विराजितम् ॥ श्रीरामराजराजेंद्र नैवेद्यं प्रतिगृह्यताम् ९२ नागवल्लिदलैर्युक्तं पूगीफलसमन्वितम् ॥ तांबूलं गृह्यतां रामकर्पूरादिस
 मन्वितम् ९३ मंगलार्थं महीपालनीराजनमिदं हरे ॥ संगृहाण जगन्नाथ रामचंद्रनमोऽस्तुते ९४ अथाष्टनमस्काराः ॥ ॐ नमो भगवते श्रीरामाय परमात्मने ॥ सर्वभूतांत
 रस्थाय ससीताय नमोनमः ९५ ॐ नमो भगवते श्रीरामचन्द्राय वेधसे ॥ सर्ववेदांतवेद्याय ससीताय नमोनमः ९६ ॐ नमो भगवते श्रीविष्णवे परमात्मने ॥ परात्पराय रामाय
 ससीताय नमोनमः ९७ ॥ ॐ नमो भगवते श्रीरघुनाथाय शार्ङ्गिणे ॥ चिन्मयानन्दरूपाय ससीताय नमोनमः ९८ ॥ ॐ नमो भगवते श्रीरामकृष्णाय च त्रिणे ॥ विशुद्धज्ञा
 नदेहाय ससीताय नमोनमः ९९ ॥ ॐ नमो भगवते श्रीवासुदेवाय विष्णवे ॥ पूर्णानन्दैकरूपाय ससीताय नमोनमः १०० ॥ ॐ नमो भगवते श्रीरामभद्राय वेधसे ॥ सर्वलो
 कशरण्याय ससीताय नमोनमः १ ॐ नमो भगवते श्रीरामायामितते जसे ॥ ब्रह्मानन्दैकरूपाय ससीताय नमोनमः २ ॥ इति नमस्काराष्टकमन्त्राः ॥ नृत्यगीतादिवाद्या
 दिपुराणपठनादिभिः ॥ राजोपचारैरखिलैः सन्तुष्टो भव राघव ३ विशुद्धज्ञानदेहाय रघुनाथाय विष्णवे ॥ अंतःकरणसंशुद्धिदेहि मे रघुनन्दन ४ नमो नारायणानंत श्रीराम
 करुणानिधे ॥ मासुद्धर जगन्नाथ घोरान्सारसागरात् ५ रामचन्द्रमहेश्वर शरणागततत्पर ॥ त्राहि मां सर्वलोके शतापत्रयमहानलात् ६ श्रीकृष्णश्रीकरश्रीश्रीरामश्री

निवेहरे ॥ श्रीनाथश्रीमहाविष्णोश्रीनृसिंहकृपानिधे ७ गर्भजन्मजराव्याधिघोरसंसारसागरात् ॥ मामुद्धरजगन्नाथकृष्णविष्णोजनार्दन ८ श्रीरामगोविन्दमुकुन्दकृष्णश्री
नाथविष्णोभगवन्नमस्ते ॥ प्रौढारिषद्वर्गमहाभयेभ्योमात्राहिनारायणविश्वभूते ९ श्रीरामाच्युतयज्ञेशश्रीधरानन्दराघव ॥ श्रीगोविन्दहरेविष्णोनमस्तेजानकीपते ॥
११० ब्रह्मानन्दैकविज्ञानं त्वन्नामस्मरणं नृणाम् ॥ त्वत्पदांबुजसद्भक्तिर्देहि मे रघुवल्लभ ११ नमोऽस्तु नारायणविश्वभूते नमोऽस्तु तेशाश्वतविश्वयोने ॥ त्वमेव विश्वसंचराच
रंचत्वामेव सर्वप्रवदंति संतः १२ नमोऽस्तु ते कारणकारणाय नमोऽस्तु ते कैवल्यफलप्रदाय ॥ नमोनमस्तेऽस्तु जगन्मयाय वेदांतवेद्याय नमोनमस्ते १३ नमोनमस्ते भरताग्र
जाय नमोऽस्तु यज्ञप्रतिपालनाय ॥ अनंतयज्ञेशहरे मुकुन्दगोविन्दविष्णोभगवन्मुरारे १४ श्रीवल्लभानंतजगन्निवास श्रीरामराजेंद्रनमोनमस्ते ॥ श्रीजानकीकांत विशालनेत्र
राजाधिराजत्वयि मेऽस्तु भक्तिः १५ तत्तज्जाबूनदेनैव निर्मितं रत्नमूषितम् ॥ स्वर्णपुष्परघुश्रेष्ठदास्यामि स्वीकुरु प्रभो १६ हृत्पद्मकर्णिकामध्ये सीतया सह राघव ॥ निव
सत्वं रघुश्रेष्ठ सर्वैरावरणैः सह १७ मनोवाक्कायजनितं कर्म यद्वा शुभाशुभम् ॥ तत्सर्वं प्रीतये भूयान्नमो रामाय शाङ्गिणे १८ अपराधसहस्राणि क्रीयंतेऽहर्निशं मया ॥ दासो ह
मिति माम् त्वाक्षमस्वरघुपुंगव १९ नमस्ते जानकीनाथ रामचन्द्रमहीपते ॥ पूर्णानन्दैकरूपत्वं गृह्णाणार्घ्यं नमोऽस्तु ते १२० एवं यः कुरुते पूजां बहिर्वाहदयेऽपि च ॥ स
कृत्पूजनमात्रेण राम एव भवेन्नरः २१ किंपुनः सततं ब्रह्मण्येवं पूज्यस्थितो हि सः ॥ सर्वान्कामानवाप्नोति चेहलोके परत्र च २२ एवं सुतीक्ष्णते प्रोक्तं यथा पृष्ठं त्वयामम ॥ हृद
ये मानसी पूजाविधानं राघवस्य च २३ ॥ ॥ श्रीरामदास उवाच ॥ ॥ एवं शिष्यसुतीक्ष्णाय मुनयेऽगस्तिनापुरा ॥ यत्प्रोक्तं तन्मया सर्वतव प्रोक्तं सविस्तरात् २४
शिष्याऽधुनावहिः पूजाविधानं च मयोच्यते ॥ नरः प्रातः समुत्थाय कृत्वा शौचादिकाः क्रियाः २५ स्नात्वा संध्यादिकं कृत्वा देवपूजां समा रभेत् ॥ तीर्थं देवालयं वाऽपि गोष्ठे
पुण्यस्थलेषु च २६ नद्यास्तटे देवगेहे तु लसीसन्निधौ तथा ॥ लिप्त्वा भूमिं गोमयेन ततो पद्मानि लेखयेत् २७ सितारक्तहरि त्पीतनीलकृष्णादिसंभवैः ॥ नानावर्णैश्चित्रिता
नितत्र पूजां समा रभेत् २८ अष्टोत्तरसहस्रं श्रीरामलिङ्गात्मकासनम् ॥ बाह्योत्तरशतं श्रीमद्रामलिङ्गात्मकासनम् २९ अष्टोत्तरसहस्रं श्रीरामभद्रासनं हि वा ॥ बाह्योत्तरशतं श्री
मद्रामभद्रासनं शुभम् ३० बहून्यन्यानि शतशः संतिलिङ्गासनानि हि ॥ तेषां मध्यादेकमेवासनं संस्थाप्य चित्रितम् ३१ पीठोपरिवस्त्रकृतं पत्रादिष्वपि वा कृतम् ॥ आस
नोपरि जानक्याराघवादीन् व्यवेशयेत् ३२ आसने सर्वतोभद्रमध्यापेन्नोपरि न्यसेत् ॥ सीतयाराघवं रम्यं वरसिंहासने स्थितम् ३३ रामस्य पृष्ठभागे च लक्ष्मणं स्थापयेत्ततः ॥
रामस्य दक्षिणे पार्श्वे भरतं विन्यसेच्छुभम् ३४ रामस्य वामपार्श्वे हिशुभ्रं विन्यसेच्छुभम् ॥ पुरतो रामचंद्रस्य वायुपुत्रं तु विन्यसेत् ३५ रामस्य वायुदिग्भागे सुग्रीवं स्थापये
त्ततः ॥ ईशान्यां रामचन्द्रस्य विन्यस्य च विभीषणम् ३६ रामस्य वन्दिदिग्भागे विन्यसेदंगदंततः ॥ नैर्ऋत्यां रामचंद्रस्य जांबवंतं तु विन्यसेत् ३७ पूज्यपूजकयोर्मध्ये
प्राक् दक्षिणोऽर्चने त्विह ॥ सर्वशास्त्रेष्वेवमेव निर्णयः कथ्यते बुधैः ३८ लक्ष्मणस्य करे देयं छत्रं मुक्ताविराजितम् ॥ भरतस्य करे देयं चामरं रुक्ममण्डितम् ३९ शत्रुघ्नस्य करे

देयं व्यजनं चित्रितं शुभम् ॥ हनुमतः करे देयं रामस्य पादुकाद्वयम् १४० सुग्रीवस्य करे देयं जलपात्रं मनोहरम् ॥ करे विभीषणस्यापि देयं मुकुटमुत्तमम् ४१ देयं तांबूलपात्रं
 च वालिनन्दनसत्करे ॥ जांबवतः करे देयो वस्त्रकोशो महत्तमः ४२ नवायतनमेवं हि स्थापयेद्वाघवस्य च ॥ अथवा पंचायतनं स्थापयेदासनोपरि ४३ सीतयारामचंद्रं च म
 ध्ये पृष्ठे तुलक्ष्मणम् ॥ भरतं संव्यपार्श्वे च शत्रुघ्नं वामपार्श्वके ४४ पुरतो वायुपुत्रं च पूर्वोक्तैरुपचारकैः ॥ एवं संस्थापयेद्भक्त्यारामं भद्रासनोपरि ४५ अथवा सीतयारामं मध्ये
 स्थाप्य ततः परम् ॥ रामस्य पृष्ठे सौमित्रिरामाग्रे वायुनन्दनम् ४६ स्थाप्यैवं पूजयेद्भक्त्यारामं घृतशरासनम् ॥ अथवा सीतयारामं लक्ष्मणं परिपूजयेत् ४७ सीतानुजौ वि
 ना पूजारामस्यैकस्य नाचरेत् ॥ कृताचेद्विघ्नकर्त्री सामवेदत्रयसंशयः ४८ नवायतनपूजासाश्रेष्ठाज्ञेया शुभप्रदा ॥ या पंचायतनी पूजाज्ञेया सामध्यमाऽऽहि ४९ त्रिदैवत्या
 तु या पूजा कनिष्ठासानि गद्यते ॥ अतिकनिष्ठा पूजासा द्विदैवत्या स्मृताऽऽहि ५० कोदण्डं वामहस्ते च तूणीरं वामपार्श्वके ॥ निजनामांकितं बाणं दधानं दक्षिणे करे ५१ ए
 वं श्रीराघवं स्थाप्य ततः पूजां समाचरेत् ॥ आत्मनो वामभागे च जलकुंभं निधाय हि ५२ आत्मनो दक्षिणे भागे पूजापात्रं निवेशयेत् ॥ आत्मनः पुरतः पात्रं स्थापयेद्विस्तृतं वरम्
 ५३ प्राङ्मुखः सुखमासीनो घृतपद्मासनः शुचिः ॥ मौनी घृताक्षतुलसीमालोनिश्चलमानसः ५४ बद्धग्रंथि शिखः शुद्धवस्त्रो घृतपवित्रकः ॥ शुद्धद्वारावती मृत्कृतिलको मु
 द्रिकांकितः ५५ नत्वाऽदौ गणराजं च तिथिवारादिकीर्तयेत् ॥ भूमिगुह्यं भूतगुह्यं न्यासौ कृत्वा यथाक्रमम् ॥ प्रोक्षणी पात्रमेकं तु जलपूर्णं प्रकारयेत् ५६ दूर्वागन्धाक्षतापु
 ष्पैस्तत्पात्रं परिपूरयेत् ॥ प्रोक्षयेत्तेन नरीरेण पूजाद्रव्यं सहात्मना ५७ पाद्यार्घ्याचमनार्थं तु त्रीणि पात्राणि विन्यसेत् ॥ गणराजं पूजयित्वा सम्पूज्य वरुणं ततः ५८ पांचज
 न्यं पूजयित्वा प्रोक्षयेत्तज्जलैरपि ॥ पूजाद्रव्यं पूर्ववच्च स्वात्मानं च भ्रुवं तथा ५९ धेनुशंखचक्रपक्षिराजमुद्राः प्रदर्शयेत् ॥ शैलीदारुमयी लौहिलेप्यालेख्या च सैकती ६० म
 नोमयी मणिमयी प्रतिमाऽष्टविधा स्मृता ॥ अथ व्यायेद्रामचंद्रं ससीतं पुरतः स्थितम् ६१ द्विभुजं घृततूणीरं चापबाणघृतायुधम् ॥ दिव्यालंकारसंयुक्तं पीतकौशेय
 वाससम् ६२ सलक्ष्मणं सशत्रुघ्नं भरतेन समन्वितम् ॥ हनुमत्सेवितं पदं सिंहं सनकविराजितम् ६३ सितछत्रसमायुक्तं दिव्यचामरवीजितम् ॥ विभीषणसमायुक्तं सुग्रीव
 परिवंदितम् ६४ जांबवता समायुक्तं मंगदेन परिदुतम् ॥ अयोध्यावासिनं राममेवं हृदिविचित्रयेत् ६५ सीतारामसमागच्छमदग्रे त्वं स्थिरो भव ॥ गृहाण पूजां महतां कृ
 तमावाहनं तव ६६ हिरण्यं रत्नयुक्तं नानाचित्रविचित्रितम् ॥ सिंहं सनं सवस्त्रं ते ह्यासनार्थं ददामि ते ६७ चन्दनागुरुसंयुक्तैर्जलैस्तीर्थसमुद्भवैः ॥ पाद्यं गृहाण श्रीगममया
 दत्तं प्रसीद मे ६८ पुष्करादिषु तीर्थेषु गंगादिषु सारित्सु च ॥ यत्तोर्यतन्मयाऽऽनीतं दत्तं मर्ह्यं गृहाण भो ६९ सुगन्धवासितंतोयं बहुतीर्थसमुद्भवम् ॥ आचमनार्थं मानीतं गृहा
 ण त्वं सुरेश्वर १७० हरिद्राकुंकुमैर्युक्तं सुगन्धद्रव्यमिश्रितम् ॥ सुगन्धस्नेहसंमिश्रमुद्धर्तनमथास्तुते ७१ कामधेनुं द्रव्यं क्षीरं नन्दिन्यादधिसुंदरम् ॥ कपिलाया घृतं श्रेष्ठं मधु
 विघ्याद्रिसंभवम् ७२ सीतोत्पलसमानां भसितायुक्तं मनोहरम् ॥ पंचासुतं मयाऽऽनीतं स्नानार्थं त्वं गृहाण भो ७३ गंगाचयमुनाचैव गोदावरिसरस्वती ॥ नर्मदा सिंधुकावेरी

१ विदेहजातिविनैतिपाठः ।

सरयूगंडकीतथा ७४ ताम्रपर्णीभीमरथीकृष्णावेणीमहानदी ॥ गोमतीसागरास्सप्तपयोष्णीभवनाशिनी ७५ पूर्णातापीतुंगभद्राक्षिप्रवेगवतीतथा ॥ पिनाकीप्रवरा
 सिंधुफेणासार्द्धत्रयानदाः ७६ घृतमालाकृतमालामहीनिक्षेपिकातथा ॥ पयोष्णीप्रेमगंगाचचित्रगंगाकरानदी ७७ नीराचर्मष्वतीवृद्धावजराचपुनःपुना ॥ सिंधुक्षीरा
 चवैकुण्ठाऽलकनंदाचवारणा ॥ ७८ इत्यादिसर्वतीर्थेषुयतोयंवर्तते शुभम् ॥ तन्मयाऽऽनीतमद्यात्रस्नानंकुरुरधूतम् ७९ पुनराचमनंरम्यंसर्वतीर्थसमुद्रवम् ॥ गृहाणरघु
 नाथत्वंदीयतेयन्मयातव १८० सुवर्णतंतुमिश्रित्रंपीतकौशेयसंभवम् ॥ वस्त्रयुग्मंप्रदास्यामिगृहाणरघुनायक ८१ शुद्धंहेमयंरम्यंनवतंतुसमुद्रवम् ॥ ब्रह्मग्रंथिसमायुक्तं
 ब्रह्मसूत्रंप्रगृह्यताम् ८२ मुकुटंकुण्डलेरम्येमुद्रिकाःकंकणेतथा ॥ नूपुरेशनामालाःकेयूरेरत्नमंडिते ८३ इत्यादीन्परमानंदिव्यान्स्वर्णमाणिक्यनिर्मितान् ॥ त्वदर्थंचम
 यानीतानलंकारानगृहाणभो ८४ छत्रंसव्यजनंरम्यंचामरद्वयसंयुतम् ॥ त्वदर्थंचमयानीतंशुक्लीष्वरिपुसूदन ८५ सुगंधचंदनंदिव्यंकृष्णागरुविमिश्रितम् ॥ रक्तचंदनसं
 युक्तंशुक्लीष्वत्वंमयार्पितम् ८६ अक्षतांश्चवरान्दिव्यान्मुक्ताफलविनिर्मितान् ॥ कस्तूर्यांकुंकुमेनाक्तानगृहाणपरमेश्वर ८७ माल्यादीनि सुगंधीनिमालत्यादीनिवैप्रभो ॥
 मयाहृतानिपूजार्थंगृहाणरघुनायक ८८ वनस्पतिरसोद्भूतंगंधाढ्यंगंधमुत्तमम् ॥ आध्रेयंसर्वदेवानांभूपंगृह्णीष्वराघव ८९ साज्यंत्रिवर्तिसंयुक्तंवन्हिनायोजितंमया ॥
 दीपंगृहाणमोरामत्रैलोक्यतिमिरापह १९० भक्ष्यभक्तेनसंयुक्तंसपायसघृतान्वितम् ॥ शर्करामधुसंयुक्तंनैवेद्यंप्रतिगृह्यताम् ९१ आम्नादीनि सुपक्वानिफलानिविविधा
 निच ॥ समर्पितानितेरामगृह्णीष्वरघुनंदन ९२ पूगीफलसमायुक्तंनागवल्लीदलेर्युतम् ॥ जातीचतुष्टययुतंतांबूलंस्वीकुरुप्रभो ९३ हिरण्यंब्रह्मसंभूतंवन्हितेजःसमुद्र
 वम् ॥ दीयतेदक्षिणार्थंतेगृह्णीष्वरघुनंदन ९४ एवंमयाषोडशचोपचाराःसविस्तरंतेकथिताःशिशोऽत्र ॥ आवाहनाद्याश्चहिदक्षिणांताःशेषांचपूजांसकलांहिवक्ष्ये ९५
 पंचवर्तिसमायुक्तंकपिलाज्यविमिश्रितम् ॥ वन्हिनायोजितंरम्यंगृह्णीष्वत्वंनीराजनम् ९६ जातीचंपकमंदारौकेतकीतुलसीतथा ॥ दमनोमुनिकुंदेचह्यनंतंत्वितिवैनव ९७
 एभिर्नवविधैःपुष्पैर्मंत्रपुष्पाणि राघव ॥ मयार्पितानिगृह्णीष्वप्रसीदपरमेश्वर ९८ यानिकानिचपापानिजन्मांतरकृतानिच ॥ तानिसर्वाणिनश्यंतुप्रदक्षिणपदेपदे ९९
 उरसाशिरसाहृद्यामनसावचसातथा ॥ पद्मचांकराभ्यांजानुभ्यांसाष्टांगश्चनमोस्तुते २०० आवाहनंनजानामिनजानामिविसर्जनम् ॥ पूजांचैव नजानामिक्षम्यतां
 परमेश्वर १ मंत्रहीनंक्रियाहीनंभक्तिहीनंरघूतमम् ॥ यत्पूजितंमयादेवपरिपूर्णतदस्तुमे २ एवंश्रीरामचंद्रस्यभक्त्याकार्यंप्रपूजनम् ॥ निरंतरंतथाकार्यंनवम्यांचविशेषतः ३
 विष्णुदासउवाच ॥ गुरोर्नवविधैःपुष्पैस्त्वयापुष्पांजलिःकथम् ॥ निवेदितोऽत्ररामस्यपूजनेतद्वदस्वमां ४ त्वत्तो नानाविधाःपूजाःसुराणांचमयाश्रुताः ॥ पूर्वतासुश्रुतो नै
 वनवपुष्पांजलिःकदा ५ ॥ श्रीरामदासउवाच ॥ सम्यक्पृष्ट्वयाशिष्यसावधानमनाःगृणु ॥ आसीत्पुरातद्विजवरःकावेर्याउत्तरेतटे ६ रामनाथपुरेकश्चित्सुंदराख्योऽति
 भक्तिमान् ॥ तस्यासन्नवपुत्राश्चरामचितनतत्पराः ७ चंद्रोऽतिचंद्रश्चंद्राभश्चंद्रास्यश्चंद्रशेखरः ॥ चंद्रांगुर्जितचंद्रश्चंद्रचूडोऽष्टमःस्मृतः ८ रामचंद्रश्चेतिनवगृहाभः
 नवस्मृताः ॥ एकदातेत्वयोध्यायारामंभक्तलपाकरम् ९ द्रष्टुंययुश्चैत्रमासेतस्थुस्तेसरयूतटे ॥ तावत्तत्रसमायातानानादेशांतरस्थिताः ११० जनौघानांकोटयश्चनाना

बाहनसंस्थिताः ॥ सरय्वारामतीर्थेहिचैत्रस्नानार्थमादरात् ११ तेषांसमागतानां हि संमर्दस्तत्र वैद्यसूत्र ॥ संमदाद्रामचंद्रस्य तेषां नामूच्य दर्शनम् १२ तदा ते मंत्रया
 मासुर्नवविप्राः परस्परम् ॥ कथं श्रीराघवस्यात्र संमर्ददर्शनं भवेत् १३ चेज्जातं त्वतियत्नेन तर्हि तत्किं तु दर्शनम् ॥ यावत्स्वस्थेन मनसाराघवो न निरीक्षितः १४
 तावत्तद्दर्शनं नैव तृप्तिं नो जनयिष्यति ॥ तदा चंद्रोऽब्रवीज्ज्येष्ठस्त्वत्रैव रामदर्शनम् १५ वयं तत्रेण तपसा प्राप्स्यामस्तप्यतां तपः ॥ तच्चंद्रवचनं श्रुत्वा पुनः प्रोचुर्द्वि
 जोत्तमाः १६ एककाले तु सर्वेषां तपतामंतरेण हि ॥ कस्यादौरामचंद्रश्च दास्यत्यत्र प्रदर्शनम् १७ कस्य दास्यति पश्चाच्च विदितं तद्भविष्यति ॥ कस्यास्मा सुहृदा भक्ति
 र्विदिता सा भविष्यति १८ एवं परस्परं चोक्ता ते सर्वे द्विजसूनुवः ॥ त्यक्ता हारा वायुमक्षाश्चैकं तत्तत्परेण हि १९ गत्वा तिदूरं संमर्दात्तेषु सर्वे तपोमहत् ॥ तत्स
 र्वं राघवो ज्ञात्वा सर्वसाक्षी जगत्प्रभुः २० तेषां स्वदर्शनं दातुं न व मे दिवसे मुदा ॥ मंत्रयामास श्रीरामः क्षणं चित्ते सभास्थितः २१ एककाले तु सर्वेषां यदि दास्यामि दर्श
 नम् ॥ तर्ह्येव तृप्तिः सर्वेषां भविष्यति न चेन्न हि २२ अतो द्याहं करिष्यामि नवरूपपाणिनिश्च यात् ॥ एवं संमंत्र्य श्रीरामो लक्ष्मणं प्राह सादरम् २३ शिबिका मानय
 स्वाद्य बहिर्गच्छाम्यहं मुदा ॥ तथेति रामवाक्येन शिबिकां लक्ष्मणस्तथा २४ आनयामास दूतैः सराघवाय न्यवेदयत् ॥ तदा सिंहासनाद्रामश्चोत्तीर्य शिबिकां स्थितः २५
 बन्धुभिर्मंत्रिवयश्च सुहृन्मित्रादिभिर्युतः ॥ बहिःशनैरयोध्यायाय यौरामो मुदान्वितः २६ ततस्तं जनसंमर्दं समतिक्रम्य राघवः ॥ चकार नवरूपपाणिं ह्यात्मनः परमेश्वरः
 २७ शिबिकाः सुहृदो भ्रातृन् दूतान् मित्रान्संवाहनान् ॥ चकार नवधारामस्तदा सक्षणमात्रतः २७ निरीक्षितुं समायातानात्मानं तान् जनानपि ॥ चकार नवधारामस्तद
 दुतमिवाभवत् २९ ततस्ते स्तेर्जनैर्मित्रैर्दूतैर्वंधुजनैः सह ॥ नवानां सुसुराणां हियया वघ्रेरघूतमः २३० ततस्ते सुसुराः सर्वे तदेकसमये प्रभुम् ॥ आत्मनः पुरतो रामं ददृशु
 स्तं पृथक् पृथक् ३१ तत्तुष्टमनसः सर्वे प्रणे मूरधुनन्दनम् ॥ शिबिकाम्यस्ततो रामास्त्ववरुह्य पृथक् पृथक् ३२ नवरूपधराः सर्वांश्चिप्रानां लिङ्गसादरम् ॥ ऊचुर्मधुरया वा
 चाप्रसन्नमुखपंकजाः ३३ ॥ रामा ऊचुः ॥ भो विप्राः श्रमिता यूयं युष्माकं हतनिश्चयम् ॥ बुध्वा वयं पृथक् रूपैर्जातास्मो न वधाऽय हि ३४ एककालेऽत्र तपतां सर्वेषां दर्शनं
 निजम् ॥ कस्य देयं तु पूर्वा हि पश्चात्कस्य प्रदीयताम् ३५ इति संमंत्र्य हृदये त्वद्यैकसमये न हि ॥ युष्माकं दर्शनं दत्तं वरयध्वं वरानितः ३६ रामाणां वचनं श्रुत्वा ते प्रोचुर्भूंसुरो
 त्तमाः ॥ येनास्माकं भवेत्कीर्तिः सवरो दीयतां तु नः ३७ तत्तेषां वचनं श्रुत्वा रामाः प्रोचुर्द्विजान् पुनः ॥ युष्माकं दर्शनार्थं हि नवरूपधरा वयम् ३८ अद्य जाताय तस्तस्माद्यु
 ष्माकं नामभिः सदा ॥ नवरामाः परां ख्यातिं गमिष्यामोऽवनीतले ३९ अस्माकं न वयं किंचित्प्रियं हि भविष्यति ॥ इति तेषां तुरामाणां वाक्यं श्रुत्वा द्विजोत्तमाः ४० संतु
 ष्ठास्ते तदाने सुःस्वस्वरां मुमुक्षुः ॥ तदा सर्वे जनारामान् लक्ष्मणान् भरतादिकान् ४१ आत्मानं नवधा जाता न्दृष्ट्वा विस्मयमागताः ॥ ततो रामाः शिबिकां सुस्थित्वा पृष्ट्वा
 द्विजोत्तमान् ४२ परावृत्त्य युः सर्वे मार्गे त्वेको भवत्पुनः ॥ सर्वे जातास्त्वेकरूपास्तदा ते विस्मयं ययुः ४३ ततो रामो बन्धुभिश्च पूर्ववन्न गरीययौ ॥ गत्वा गेहे तु सीतायै सव

वृत्तन्यवेदयत् ४४ अतस्तेनवविप्राणां नामभिर्जगतीतले ॥ ख्यातिरामाययुस्तत्रनवयद्यच्चतुप्रियम् ४५ यथार्काद्वादशप्रोक्ताएकविंशद्विणाधिपाः ॥ रुद्राएकादशप्रो
 कायथाष्टमैरवाः स्मृताः ४६ नवदुर्गायथात्वत्रतथारामानवस्मृताः ॥ प्रियंद्वादशसूर्यायएकादशशिवप्रियम् ४७ एकविंशत्प्रियंयद्वद्वणेशायमहात्मने ॥ प्रिय
 मष्टमैरवायदुर्गायैतुनवप्रियम् ४८ यथातथाञ्जिरामायनवशिष्यप्रियंसदा ॥ तस्मान्नवविधैः पुष्पैरंजलिस्तत्प्रियोमतः ४९ ॥ ॥ इति श्रीशतकोटिरामचरितांतर्गत
 श्रीमदानन्दरामायणे मनोहरकांडे रामपूजाद्वयविस्तारो नाम तृतीयः सर्गः ॥ ३ ॥ श्रीविष्णुदास उवाच ॥ स्वामिंस्त्वयारामनाम्नामष्टोत्तरसहस्रकम् ॥ भद्रमुक्तं तथा
 चाष्टोत्तरशतमनुत्तमम् १ रामनाम्नां भद्रमुक्तं रामचंद्रपूजने ॥ तत्कीदृशेतेतुभद्रेलेखनीये मनोरमे २ तेमांविस्तरतोद्वाहियथाऽहंवेन्नितत्त्वतः ॥ तयोर्धेयेविशेषाश्चभ
 द्रयोस्तेऽपिमां वद ३ ॥ श्रीरामदास उवाच ॥ शुणुशिष्यप्रवक्ष्यामिभद्राणारचनाः शुभाः ॥ यथापृष्टात्वयामहंरामनाम्नामनोरमाः ४ अष्टोत्तरशतंरामलिंगतोभद्रमुत्त
 मम् ॥ आदौमयाविस्तरेणकथ्यतेतन्निशामय ५ अत्रोपास्याराममुद्रारुद्रश्चोपासकः स्मृतः ॥ श्रीरामलिंगतोभद्रमतएवोच्यतेबुधैः ६ तिर्यगूर्ध्वतदारेखाद्वेशतेरेखया
 ऽधिके ॥ तत्रादौलृष्णपरिधिस्ततोरक्तः सितस्ततः ७ ततः पीतश्चपरिधिः कोणैर्दुस्त्रिपदः स्मृतः ॥ चंद्राग्रेऽंखलाकृष्णास्मृताद्वादशपादिका ८ हरिताचततोवल्लीत्रयो
 विंशत्पदात्मिका ॥ ततः पीताऽंखलाचस्मृताद्वादशपादिका ९ विंशत्पादभवंभद्रंरक्तंवापीसिताततः ॥ त्रयोदशपदाज्ञेयालिंगंषड्विंशपादजम् १० कृष्णश्चतुष्पदो
 मूर्द्धानाभिर्युग्मपदः स्मृतः ॥ मूलस्कंधौषट्पदजौपार्श्वेऽनुर्यपदात्मके ११ ततोरक्तश्चपरिधिर्मर्यादाख्योऽर्कपादजः ॥ ततोमुद्रातुर्यतुर्यभूमिपादमितास्मृता १२ ततो
 मर्यादापरिधिर्लिंगमुद्राः पुनः पुनः ॥ एवंहरानवज्ञेयामुद्राश्चाष्टौप्रकीर्तिताः १३ परिधयः षोडशैवहंतैर्लिंगोर्ध्वपार्श्वके ॥ तिर्यग्भद्रंनवपदैः पीतंवाहरितंकाचित् १४
 रक्तभद्रोर्ध्वतः शेषपदानियानिसंतिहि ॥ यथेच्छंचित्रवर्णैश्चऽंखलार्थेनियोजयेत् १५ मध्यलिंगस्कंधयोश्चसितेनेत्रेस्मृतेऽशुभे ॥ पीतेर्लिंगस्कंधयोश्चऽंखलेत्रिंशत्पाद
 जे १६ अधोमुखंहरोर्ध्वचरक्तंभक्तंद्विषट्पदम् ॥ तिर्यग्भद्रेतुहरितेस्मृतेऽष्टादशपादजे १७ ततः पंक्तेरूर्ध्वभागेहरितः परिधिः स्मृतः ॥ ततऽर्ध्वपीतवर्णः प्रोक्तश्चपरि
 धिः शुभः १८ एवंप्रोक्ताप्रथमेयंपंक्तिः सर्वत्रकारयेत् ॥ द्वितीयायाविशेषंचवक्ष्यामि नपुरोरितम् १९ सप्तमुद्राहराह्यष्टपरिधयश्चतुर्दश ॥ भद्रंरक्तंषट्पदंचशेषं सर्वतुपूर्व
 वत् २० तृतीयायांततः पंक्तौमुद्राः पंचशिवारसाः ॥ परिधयोदशज्ञेयाभद्रं त्रिंशत्पदात्मकम् २१ ततः पंक्तौचतुर्थ्यातुत्रीशामुद्राचतुष्टयम् ॥ परिधयोऽष्टविज्ञेयाभद्रं
 चनववेदजम् २२ हरिर्पीतयोर्मध्येहिलोहितः परिधिः स्मृतः ॥ पंचमायांततः पंक्तौमुद्रैकाशंकरद्वयम् २३ परिधयश्चचत्वारिभद्रंनवतिपादजम् ॥ हरिद्रक्तपी
 तवर्णाः परिधयश्चपूर्ववत् २४ षष्ठायांचततः पंक्तौमुद्रैकापरिधिद्वयम् ॥ नववेदभवंभद्रंतिस्त्रः परिधयोऽपिच २५ मध्येऽपि सर्वतोभद्रंवेदनेत्राग्निपादजम् ॥ त्रिप
 दैर्दुःखलाश्चकृष्णापंचपदामताः २६ एकादशपदावल्लीभद्रंनवपदात्मकम् ॥ चतुर्विंशत्पदावापीपीतश्चपरिधिः स्मृतः २७ पदेषु षोडशेष्वेवमध्येपद्मंयथा

१ मुद्रेदेसंकरस्तथाऽतिपाठः ।

रुचि ॥ कर्णिकापीतवर्णाचशेषं बुद्धयानियोजयेत् २८ एतदष्टोत्तरशतं रामलिङ्गात्मकं स्मृतम् ॥ तत्र मुद्रास्वरूपं च वेदे देहिभिः स्मृतम् २९ राज्यकाण्डे उत्तरार्धं
 स्वसर्गेऽष्टादशमे पुरा ॥ उक्तं मुद्रास्वरूपं च तथाप्यत्र तु कथ्यते ३० पंक्तयोर्कर्मितास्तत्र सर्वाद्वादशपादजाः ॥ तासु पूर्वदिगारभ्यक्रमेणैवंप्रपूरयेत् ३१ प्रथमा स
 तमीचोभेपंक्तीकृष्णे प्रपूरयेत् ॥ उर्ध्वाधःपंचपंचैवपंक्तयस्तत्क्रमं भुवे ३२ पंचपंक्तिपुचोर्ध्वदिप्रथमायाः प्रपूरयेत् ॥ प्रथमं चेशदिगं च कृष्णवर्णं नचापरम् ३३ तदध
 श्चद्वितीयायाः प्रथमं चद्वितीयकम् ॥ चतुर्थसप्तमं षष्ठं ह्यष्टमं नवमं तथा ३४ तथैकादशमं चापि कृष्णवर्णानि पूरयेत् ॥ तदधश्चतुर्थायाः चतुर्थं षष्ठसप्तमे ३५ तथैकादश
 मं चापि कृष्णवर्णानि पूरयेत् ॥ चतुर्थ्यास्तदधश्चापि प्रथमं चद्वितीयकम् ३६ चतुर्थसप्तमं षष्ठं नवमं रुद्रसंमितम् ॥ तदधःपंचमायाश्च प्रथमं चद्वितीयकम् ३७ चतुर्थं चत
 था षष्ठं नवमैकादशेतथा ॥ राजेति द्वेऽक्षरे शुक्ले द्रष्टव्ये पंचपंक्तिषु ३८ पञ्चपंक्तिष्वधश्चाथ प्रथमायाश्च पूर्ववत् ॥ तदधश्चद्वितीयायाः प्रथमं चद्वितीयकम् ३९ चतुर्थसप्तमं
 षष्ठं नवमं दशमं तथा ॥ तथा चैवद्वादशमं कृष्णवर्णानि पूरयेत् ४० तृतीयायाश्चतुर्थं षष्ठमर्कचसप्तमम् ॥ चतुर्थ्याः प्रथमं षष्ठं द्वितीयं च चतुर्थकम् ४१ अष्टमं नवमं
 चार्कदशमं चापि पूरयेत् ॥ पंचमायाः प्रथमं चद्वितीयं च चतुर्थकं ४२ षष्ठमर्कं षष्ठं चापि सप्तमं दशमं तथा ॥ नवमं कृष्णवर्णानि रामेति द्वेऽवलोकयेत् ४३ राजारामेति
 चत्वारिह्यक्षराणि निरीक्षयेत् ॥ व्यत्ययाद्रामराजेति बुद्ध्या कार्येऽक्षरे नरैः ४४ अथ वारामरामेति तृतीयं नाम कारयेत् ॥ विशेषतः तत्र वक्ष्यामि ह्यधःपंचसुपंक्तिषु ४५ पंक्ते
 श्चतुर्थ्याः प्रथमं पदं कृष्णेन कारयेत् ॥ नाकारस्तेन द्रष्टव्यो रामनामावलोकयेत् ४६ अथ वारामरामेति विशेषश्चोर्ध्वपंक्तिषु ॥ प्रथमा पूर्वद्वेऽक्षरे द्वितीयायास्ततः परम् ४७
 प्रथमं चद्वितीयं चतृतीयं पंचमं तथा ॥ अष्टमं नवमं षष्ठं तथैकादशमं त्वपि ४८ तृतीयायाश्च प्रथमं रुद्रं षष्ठं च पंचमम् ॥ चतुर्थ्याः प्रथमं चैवद्वितीयं चतृतीयकम् ४९ पंचमं
 सप्तमं चापि ह्यष्टमं नवमं तथा ॥ तथैकादशमं चापि कृष्णवर्णानि पूरयेत् ५० पञ्चमायाः प्रथमं चद्वितीयं चतृतीयकम् ॥ पञ्चमं सप्तमं षष्ठं ह्यष्टमं नवमं तथा ५१ तथै
 कादशमं चापि रामेति द्वेऽक्षरे सिते ॥ नामान्येतानि चत्वारि चतुष्पार्श्वेषु योजयेत् ५२ लघुमुद्रान्वितं रामलिङ्गाख्यं भद्रमुच्यते ॥ ययाशिष्याधुना तत्त्वं गृणुष्वस्वस्थमान
 सः ५३ तिर्यगूर्ध्वमेकपंचाशद्रेखास्तत्पदेषु च ॥ सप्तसप्तपदाते द्वौ परिधीपीतवर्णके ५४ कार्यौ तत्र कोणदेशेऽग्निदुस्त्रिपदशुल्कः ॥ शृंगलर्तुपदाकृष्णा त्रयोदशपदालता
 ५५ हरितेशो वसुपदः कृष्णवर्णः प्रकारयेत् ॥ त्रिपदलोहितं ज्ञेयं भद्रं वल्यंतिकस्थितम् ५६ षष्टिपादात्मिका मुद्रा तत्रैद्रयमदिक्स्थिते ॥ त्यक्त्वा पंक्तिकोणकोष्ठान्सिधु
 ४ सिधु ४ मितं तास्तथा ५७ सिध्व ४ तु ६ पंक्तिद्वे सप्तमायाः पंक्तेः पदं त्वधः ॥ मणिणा पूरयेत् तत्र भाति रामेति सत्पदम् ५८ तत्रादावग्निमुद्रास्तत्सीमापरिधयस्तथा ॥
 रक्तालिङ्गद्वयं भद्रं तथा लिङ्गोपरिस्थितम् ५९ पदद्वयं पीतवर्णं वीथीवल्यानियोजयेत् ॥ द्वितीये त्वेकमुद्रा द्वौ परिधी द्वौ शिवौ मतौ ६० भद्रं नवपदं लिङ्गवल्यान्योर्मध्येरसात्म
 कम् ॥ भद्रं पीतलिङ्गोपरि तं चतुर्थपदात्मकम् ६१ लिङ्गस्कंधपदे द्वे द्वे हरिते वीथिकाऽपि च ॥ भद्राणि त्रीणि ज्ञेयानि पीतं द्वे लोहितेऽत्र हि ६२ ततो तः सर्वतो भद्रं कार्यं तत्र तु
 वापिका ॥ चतुर्विंशत्पदा भद्रमं कं कोष्ठं लतेशिका ६३ त्रिपदो ब्रह्मः पञ्चपदा शृंगलः परिधिस्ततः ॥ मध्ये पद्मं रक्तवर्णं रचयेद्वा विचित्रितम् ६४ पीतशुक्लरक्तकृष्णाश्चातेप

रिधयोमताः ॥ एतत्षोडशमुद्राभीरामलिङ्गाख्यभद्रकम् ६५ सदानन्दमयंरामचिज्ज्योतिषमनामयम् ॥ सर्वावभासकंनित्यंस्वात्मानंसमुपास्महे ६६ चन्द्रकलं १६
 रामलिङ्गतोभद्रंयद्विकल्पितम् ॥ निर्विचारंवास्तितस्मिन्निवेकस्तंविचिच्यते ६७ कल्पितःसनरोराजारामलिङ्गयुतःस्मृतः ॥ रमणाद्रामइत्युक्तोयोगिगम्यः
 परमहः ६८ लीयन्तेयत्रभूतानिनिर्गच्छन्तियतःपुनः ॥ तेनलिङ्गंपरंव्योमेत्युक्तंब्रह्मविदुतमैः ६९ लिङ्ग्यतेचित्यतेयेनभावेनभगवांच्छिवः ॥ लिङ्गरूपीसरामेतिलिङ्गं
 चेतिद्विनामकः ७० बहूनिशंतिनामानिरामेशस्यमहात्मनः ॥ रजांसिगणयेत्कोऽपिभूमेर्नैवाखिलेशितुः ७१ तस्मिन्यत्सर्वतोभद्रंहृदयंतत्प्रकीर्तितम् ॥ तत्रपद्ममष्टप
 त्रंसकेसरसुकार्णिकम् ७२ तत्स्थानंरामलिङ्गस्यध्यानार्थंपरिकल्पितम् ॥ अन्यथासर्वगस्यास्यकथंदेशादिभेदता ७३ चिज्ज्योतिःपरमात्माऽयंस्वमायावशतांगतः ॥
 धर्मार्थकाममोक्षार्थसृष्ट्युपाधिप्रविष्टवान् ७४ तस्यचैतन्यचन्द्रस्यषोडशेमाःकलाःपराः ॥ चिद्व्याप्ताश्चद्वारभूतान्घटादीन्विषयानिह ७५ प्रकाशयन्तिगृह्णन्तित्यज
 न्तिचस्वभावतः ॥ बुद्धिरेकाऽत्यन्तसितासन्निरुद्धाशिवात्मनः ७६ अतोज्ञानप्रधानासातज्ज्ञातंचक्षुरादिषु ॥ प्रसृतंरूपशब्दादीन्जानातिसुविशेषतः ७७ चतुर्धा
 वृत्तिभेदेनप्रोक्तातत्त्वार्थदर्शिभिः ॥ प्रयोजनंनतेनात्रप्रकृतंतद्विविच्यते ७८ क्रियाप्रधानःप्राणश्चपंचवाऽसौस्ववृत्तितः ॥ प्राणापानौतथाव्यानःसमानोदानका
 विति ७९ वागादिकर्मेन्द्रियेषुक्रियाप्राणाश्रयामता ॥ श्रवणंनयनंप्राणंत्वग्रसनैन्द्रियंतथा ८० पंचेमानिचैन्द्रियाणिज्ञानद्वाराणिवैविदुः ॥ वाक्पाणिपादपायूप
 स्थाश्चकर्मन्द्रियाणिच ८१ एवंषोडशसंख्यानंकलानामुच्यतेबुधैः ॥ तासुसर्वासुचैतन्यंरामनामेतिविश्रुतम् ८२ प्रविष्टंदीप्यतेशश्वतेनविश्वंविचेष्टते ॥ अनादिसंसार
 तरुःकर्ममूलफलात्मकः ८३ देहाभिमानिनोजीवाःफलभोगायपक्षिणः ॥ यथाकर्मसुखंदुःखंखादंतिस्वैश्वरार्पितम् ८४ कश्चिज्जन्मसहस्रेषुज्ञानवान्जायतेयदा ॥ तदा
 त्मस्थंरामरूपंज्ञात्वामोक्षीभवत्यलम् ८५ इन्द्रियाणिपराण्येवतेभ्योबुद्धिःपरामता ॥ तत्परःपरमात्माचसर्वसाक्षीविनिश्चितः ८६ द्वौसुपर्णवैकट्यसमाश्रित्यस्थितौ
 तयोः ॥ एकःसारफलंस्वादुखादत्यन्योविचक्षते ८७ त्रिषुधामसुयद्भोग्यंभोक्ताभोग्यश्चयद्भवेत् ॥ तेभ्योविलक्षणःसाक्षीत्याहचार्यवर्णश्रुतिः ८८ यच्चास्ती
 हयत्स्फुरतियच्चानंदयतिस्वयम् ॥ यस्मिंश्चमहसिप्रख्येसर्वेवेदाःसमन्विताः ८९ विषयादिधीपर्यंतंजडंसर्वमनात्मकम् ॥ यस्यार्थेचप्रियंचैतत्सरामात्मान्प्रियः ९०
 सर्वेषांप्राणिनांस्वात्मापरप्रेमास्पदोमतः ॥ सतुसर्वत्रैकैक्येनहनानास्तिगच्छति ९१ चिद्रामंहृदंतंज्ञात्वायोसौसोहमितरिया ॥ आचार्यदत्तयासम्यक्परमोपासनंगतः
 ९२ आवृत्तिरसकृप्यायात्फलीभूतेपरात्मनि ॥ बोधदाढ्येपुनस्तस्यनकार्यविद्यतेभवे ९३ सर्वेषुपायाःशास्त्रेषुयज्ज्ञानार्थंप्रयोजिताः ॥ सचेदेशिकशब्देनहृद्याविः
 किंपरंततः ९४ दृष्टेऽस्मिन्चितेभद्रेयद्येवंप्रविचार्यते ॥ तदाचितेपराप्रीतिर्जायतेविदुषांसताम् ९५ नमोराമായशांतायलिङ्गरूपधरायच ॥ शंभवेविष्णवेतुभ्यंशंकराय
 शिवात्मने ९६ अथवाऽऽद्येस्थलेभद्रंकार्येनवपदात्मकम् ॥ तिर्यक्भद्रंषट्पदंरक्तपीतंरत्नंरत्नं ९७ स्थलेद्वितीयभद्रंहरिर्त्तंविशपदात्मकम् ॥ तिर्यक्भद्रंनवपदैःपीतंचित्रे

तुष्टुखले ९८ द्विदिपादात्मकेकार्येशेषसर्वहिपूर्ववत् ॥ रामतोभद्रमेतच्चकेवलंरामतुष्टिदम् ९९ नत्वेशानंराममानंदकंदंमायातीतंनिर्विकारंनिरीहम् ॥ विद्याधीशंपद्मगुणे
 काश्रयंचवक्ष्येमद्रंरामनामांकितंतत् १०० प्रागुत्तराद्विशतमंकनवाधिका २९९ श्रेखाःसमाःसुपरिकल्प्यपदेषुतासाम् ॥ कोणांतरात्रउपरीदुशकुंतसंख्याः २१
 पीताश्वतेपरिधयःपरिकल्पनीयाः १ कोणाब्जगृखललताःसितकृष्णनीलाभद्राणिभिन्नरचनान्यरुणानितानि ॥ मुद्राश्वतत्परिधयश्चसिताश्वरक्ताःसंपूरिताश्चजनयंति
 रतिमुनीनाम् २ मुद्रातुष्टिपदसंबलिताचतत्रपंक्तीविहाययमवासवदिक्तनस्थे ॥ प्रत्येककोणकपदानिचतुष्टयानिपंक्तिद्वयंसतुरीयकमंजनाभम् ३ कृत्वापदैकमघत
 स्वथसप्तमायास्तेनातिसुन्दरतरंपरिभातिसारम् ॥ रामेतिद्व्यक्षरमुभेशजपनिधानंप्राणप्रयाणसमयेजपतामहोदम् ४ रचयेदादितःसम्यग्यावद्विशस्थलावधि ॥
 सर्वत्रराममुद्रासुमध्येषुपरिधिद्वयम् ५ आदौतत्त्वमितामुद्रास्त्रयोविंशन्मितास्ततः ॥ द्वाविंशैकविंशविंशत्रिषट्सप्तदशापराः ६ द्यष्टचतुर्दशत्रयोदशद्वादशरुद्रकाः ॥
 नवाष्टसप्तष्टतुर्यत्रिद्व्येकाश्वाप्यनुक्रमात् ७ भद्रंषोडशपादंचविंशत्रिंशत्षडग्रिकम् ३६ ॥ चंद्रकलं १६ तत्वमितं २५ त्रिंशा ३० क्षिप्तिषु ४२ विशकम् ८ त
 त्व २५ षडग्रि ३६ नेत्रांशुनिधि ४२ विंश २० त्रयोविंश ३० ॥ षट्त्रिंश ३६ त्रयोदश १६ पदंतत्वे २५ त्रिंश ३० द्विसिंधुकम् ४२ ९ विंशत्कोष्ठक्रमदेवं
 भवेत्पार्श्वचतुष्टये ॥ एकविंशत्पदेभद्रमंककोष्ठंचवापिका १० चतुर्विंशपदाकार्यापरिध्यंतोरुणांशुजम् ॥ भद्रोपरियत्रयत्रपदान्युर्वरितानिच ११ तिर्यग्भद्रगृखलार्थे
 यथेच्छंपूरयेद्विया ॥ सर्वत्रगृखलाःपंचपदजैकादशीलता १२ त्रिपदश्चशशीज्ञेयःपरिधयोवहिक्रमात् ॥ कृष्णरक्तशुक्लपीताश्वतुर्दिक्षुसमंततः १३ एतदष्टोत्तरदशशतं
 १००८ रामस्तुभद्रकम् ॥ अथवामनु १४ रेखानांष्टद्विकृत्वाप्रकल्प्यच १४ परिधिस्तत्रलिङ्गानामेकविंशाधिकंशतम् ॥ वाप्योभद्राणिचंद्रादिचतुःपार्श्वेषुयोजयेत्
 १५ चतुर्विंशपदंलिङ्गंवाप्यष्टादशपादिका ॥ द्वेभद्रेनवनवपदेद्यष्टद्व्यष्टपदानिषट् १६ त्रिंशल्लिङ्गानिवाप्यस्तुसप्तविंशन्मितामताः ॥ एकस्मिन्नपार्श्वकेलिङ्गाधिक्येभद्रे
 प्रकल्पयेत् १७ द्यष्टद्यष्टपदेशेषाण्यंककोष्ठानियोजयेत् ॥ लिङ्गकृष्णंसितावाप्यःशेषसर्वपुरोदितम् १८ पदानिशेषभृतानियत्रयत्रेहतानिच ॥ भद्रगृखलयोग्यानिद
 र्थेविनियोजयेत् १९ कृष्णरक्तशुक्लपीताश्वतुर्परिधयोमताः ॥ एवंलिङ्गयुतंरामतोभद्रंपरिकीर्तितम् २० अनेनदेवौसुप्रीतौरामेशौभवतस्त्विह ॥ रामस्यपूजनार्थंहित्वि
 दंमोक्तंवरासनम् २१ आचार्यानज्ञानसंपन्नात्रत्वातेषांप्रसादतः ॥ वक्ष्येहंरामतोभद्रकृतिचशंभुसंयुताम् २२ प्रकृतिरामतोभद्रंविहृतिर्लिङ्गसंयुतम् ॥ अन्येविकाराःसं
 ज्ञेयाहोवंकतिस्त्रिधोच्यते २३ तिर्यग्ध्वंमध्यधिकाःशतरेखाःप्रकल्पयेत् ॥ तत्पदेषुपरिधयःषट्षडंतेषडैवतु २४ पीताःकोणेषुत्रिपदःशुक्लैर्दुःगृखलाःसिता ॥ पंचपदै
 कादशिकावल्लरीभद्रसंक्रमात् २५ सिंधु ४ षोडश १६ सूर्य १२ तु ६ युग ४ षोडशकोष्ठकम् ॥ कल्पयेत्त्वष्टकोष्ठेषुराममुद्राहिपूर्ववत् २६ अष्ट ८ षट् ६ चपंच
 ५ सिंधु ४ बन्धि ३ चंद्र १ मिताःशुभाः ॥ तासांसीमापरिधयस्त्वेकाधिकास्तुलौहिताः २७ रजनीशनेत्रसिंधुपंक्तिषुमध्यमास्त्रयः ॥ मर्यादाख्यापरिधयोभवतिद्वि
 गुणीकृताः २८ अंतिमेतुपरिध्यंतःसर्वतोभद्रकंलिखेत् ॥ विशेषस्तत्रवापीतुचतुर्विंशपदात्मिका २९ भद्रंनवपदंपञ्चपरिध्यंतःसुलोहितम् ॥ पीतातत्कर्णिकाकार्याअं

तेपरिधयोपिच १३० पीतगुह्यरक्तलुण्णवर्णयत्रपदानिच ॥ भद्रोर्ध्वशेषभूतानितानियुक्त्याप्रपूरयेत् ३१ तिर्यक्भद्रगुंखलाद्यैःपीतचित्रेचतेस्मृते ॥ एतदष्टोत्तरशतं
 रामतोभद्रमीरितम् ३२ एकसंसारश्चन्यसंकलमुखनिधिसच्चिदानन्दकन्दमायायोगेनविश्वात्मकमिदमलंब्रह्मविष्णुशिवसंज्ञम् ॥ सृष्टिस्थित्यंतहेतुनिगमकविनुतंसर्वभू
 तात्मभूतंसर्वज्ञसर्वशक्तिरणहरमष्टतन्महोभावयेऽहम् ३३ नत्वाश्रीदेशिकेन्द्रस्यपादाब्जममरप्रदम् ॥ वक्ष्येआध्यात्मिकींसूक्तिसतांचित्तचमत्कृतिम् ३४ पञ्चनानखरोया
 दिसर्वमर्थायकल्पते ॥ मृतस्यनरदेहस्यसृष्टिर्दोषावहोदिता ३५ एकमेवासुनासाध्यज्ञानंस्वात्मस्वरूपदम् ॥ तद्विनातुपशुभ्यश्चनरोहीनतरोमतः ३६ प्रतिभावान्पु
 ण्यतमःश्रद्धावान्गुर्वधोक्षजे ॥ कोटिष्वेकःस्वयंसाक्षान्नरोनारायणोभवेत् ३७ केनचिद्रामतोभद्रमुद्राषष्टिपदात्मिका ॥ रामांकिताचसंस्कृतेविविच्येतेचतेउभे ३८ लो
 काःसप्तयथांडेस्मिस्तथातत्रप्रकल्पिताः ॥ तेनेयंरचनातुल्याज्ञात्वाहृत्स्थमुदीर्यते ३९ ब्रह्मांडंरामतोभद्रमुद्राभूतानिसंमताः ॥ रामचैतन्ययुक्तानिसंमतानितुसूरि
 भिः १४० यस्यास्यान्मुद्रितंवस्तुसामुद्रेतिनिगद्यते ॥ मुद्रितंचिन्हितंचाऽथपिहितंह्यर्थतोभवेत् ४१ तद्वत्सर्वासुचैतासुब्रह्ममुद्रितमुच्यते ॥ तथाप्यासांसबाह्यांतश्चै
 तन्यंसंप्रकाशते ४२ आच्छादितोऽपिकलशेस्फाटिकेतर्बाहिःकिल ॥ दीपःप्रकाशतेकस्तंलोपयेच्चतथेष्ट्यते ४३ मूषासिक्तंताम्रसंतदाकारंप्रपद्यते ॥ तथाब्रह्मनिरा
 कारमुद्राकारंविभासते ४४ पुरश्चक्रेप्रभुःसर्वाःपुरःपुरुषआविशत् ॥ इत्युक्तंकण्वशाखायांअन्यत्राऽपिहिपठ्यते ४५ एकोवशीसर्वभूतांतरात्मेतिश्रुतेर्वचः ॥ एको
 देवःसर्वभूतेष्वितिचैवापराश्रुतिः ४६ पुरःसृष्टाःपरेशेनैवतामिस्तुतोषसः ॥ सृष्टेर्मांमानुषींमुद्रांपरंतोषमवापसः ४७ देवताश्चान्नभुत्तयर्थद्वेमांपौरुषीतनुम् ॥ हर्षा
 दाहुश्चसुकृतंवतेतिश्रूयतेस्फुटम् ४८ पुरुषंत्वेवाविस्तरमात्मेत्याहश्रुतिःस्वयम् ॥ पुरासृष्टैःसर्वभूतैरतुष्टहृदयःस्वराद् ४९ ब्रह्मावलोकधिषणंनरंदह्मामुदंगतः ॥ इत्य
 स्माभिर्विष्णुदासश्रूयतेभगवद्वचः १५० मुदंकरोतिदेवस्यद्रावयेदुःखपातके ॥ इतिमुद्रानिरुक्तिश्चमन्त्रशास्त्रेऽपिश्रूयते ५१ अतःसर्वेषुदेहेषुसद्रूपगृहणंकृतम् ॥
 स्वर्गापवर्गयोश्चैषोऽधिकारोस्मिन्नचेतरे १५२ लोकेप्रसिद्धिर्यःकश्चिद्राजमुद्रांकितोनरः ॥ अधिकारीतिभन्यंतेपूजयंत्यादरादिभिः ५३ तथानयांकितोजीवोऽधि
 कारीशास्त्रभूमिषु ॥ नान्याभिर्योनिभिर्ज्ञातुंशक्यतेस्वात्मनःपदम् ५४ तस्मिंश्चैवनरोपाधौपदानिषष्टिसंतिहि ॥ तानिसंक्षेपतःसम्यक्प्रदर्शयतेऽबुद्धये ५५ अविद्या
 कामकर्माणिभोऽभोगौसुषुप्तिका ॥ षट्पदानितुज्ञेयानिदेहेकारणसंज्ञके ५६ तमोऽज्ञानमविद्येतिशब्दाएकार्थवाचिनः ॥ अतोऽगुणाग्रहोनाऽब्रह्मयतेषट्सुभोद्विज ५७ लि
 गेपुर्यष्टकेऽविद्याकामकर्मग्रहःस्मृतः ॥ तथाप्यत्रतुहेत्वात्रयाणांग्रहणंकृतम् ५८ कार्याभावेप्यवस्थानात्कारणेकारणात्मना ॥ कामस्यकर्मणश्चाऽब्रह्मयतेसूक्ष्मरूपता ५९
 अविद्यायामुख्यताऽब्रह्मयतेकारणात्मनि ॥ वस्तुतस्तुनकामोऽब्रह्मकामनावाश्रुतेर्मतम् ६० अष्टत्रिंशत्पदानिहविद्यंतैसूक्ष्मदेहके ॥ दर्शोद्रियाणिपंचैवप्राणाबुद्धिर्मनास्त्विति
 ६१ सप्तदशात्मकंलिङ्गंप्रसिद्धंशास्त्रसंमतम् ॥ पंचविषयग्रहणंपंचकर्मक्रियास्तथा ६२ पंचसंप्राणव्यापाराःसंकल्पोनिश्चयस्त्विति ॥ सप्तदशचैवधर्माःप्रसिद्धाःशास्त्रसंमताः
 ६३ स्वप्राप्तिमानिनौभोगौरजश्चेतिचतुष्टयम् ॥ देवानामिन्द्रियाणांचस्थानाभावेऽप्रवृत्तितः ६४ स्थूलदेहेषोऽडशैवपदानिसंमतानिहि ॥ गणःसप्तदशस्तेषामपानव्यानयोः

पदे ६५ पायुत्वस्थानयोर्ज्ञेयेवाचोरसिनिकेतने ॥ प्राणस्य मनसश्चापि बुद्धिस्थाने पदं त्विति ६६ पदानि द्वादशे मानि भोक्तृभोगौ तथा गुणः ॥ अवस्था जायति श्वेतिकथिता
 निमनीषेभिः ६७ मुद्रामेतादृशीं प्राप्य वेदे वेदात्मचित्पदम् ॥ तस्य जन्म कृतार्थस्यान्महती नष्टिरन्यथा ६८ मुद्रारूपं विविच्यैव यन्नाम्ना सां कितेति च ॥ उक्तं तदधुना किंचि
 त्संक्षेपेण निरुच्यते ६९ रामेति लोकरमणाद्रमंते योगिनोऽमले ॥ परानन्दपदेनित्यं तेन राम इतीर्यते ७० रसेनैवा मुना सर्वे जीवा जीवन्ति नान्यथा ॥ इमं रसमयं लब्ध्वा भवं त्याज
 न्दिनोऽखिलाः ७१ विशतायेन विश्वेषु सर्वं चेतयते जगत् ॥ नतं चेतयते कश्चित्सराम इति कीर्त्यते ७२ सतायेनाखिलं विश्वं सदेवेति प्रतीयते ॥ असत्सत्ता प्रदः साक्षाद्राम इत्य
 मिधीयते ७३ यथा प्रसिद्धं रामेति ब्रह्मणो ह्यभिधानकम् ॥ तथालिङ्गं चेति नामरूपं च परमात्मनः ७४ लीयंते यत्र भूतानि निर्गच्छन्ति यतः पुनः ॥ तेन लिङ्गं परं व्योम निष्कलः
 परमः शिवः ७५ इति शास्त्रविदां वाणी श्रूयते तत्त्वदर्शनाम् ॥ अतः सर्वाणि नामानि रूपाणि चांतरात्मनः ७६ अंति तेन शब्दभेदे रूपभेदेऽपि सर्वथा ॥ तत्त्वतो नैव भेदोऽस्ति ह्यर्थस्यै
 कस्य वस्तुनः ७७ स ब्रह्मा स शिवश्चाथ स हरिः स सुरेश्वरः ॥ सोऽक्षरः परमश्चैव स स्वराडिति वेदे वाक् ७८ यस्य मे सच्चिदानन्दाः सव्यासाः सर्ववस्तुषु ॥ तेनास्ति च प्रियं भाति वस्तु
 मात्रं प्रदृश्यते ७९ आम्नायेषु च सर्वेषु राम ब्रह्मात्मकीर्तनम् ॥ आदिमध्यावसानेषु श्रूयते गुर्वनुग्रहात् ८० ऐतरेयके आत्मा वा इदमेकः पुरा जनेः ॥ आसीत्तेनैव लोकानां पा
 लनां सृष्टिरिच्छया ८१ कृतार्थः सर्वदेवानां मन्त्रभुक्त्यर्थमीप्सितम् ॥ तदा वायतनं चान्नं सृष्टं तेभ्यः स्ततः परम् ८२ विचार्य स्वीयस्वामित्वं सीमाद्वारा प्रविष्टवान् ॥ तत्रा
 त्मानं ब्रह्मतत्तदष्टैवापेन्द्रतां किल ८३ कोयमात्मेति संप्रश्ने येन पश्यति जिघ्रति ॥ इत्यादिभिर्विनिर्णीतं तदेतद्ब्रह्म दयादिभिः ८४ प्रज्ञानस्यास्य नामानि चोक्त्वा तत्सर्वतास
 मा ॥ एष ब्रह्मेत्यादि शब्दैर्दर्शिता चाखिलं जगत् ८५ प्रज्ञाने त्रयं प्रज्ञाने प्रतिष्ठं चेत्यनेन हि ॥ प्रज्ञानं ब्रह्म भुक्त्या त्रिकालेऽपि तदिदं दर्शितम् ८६ तद्राम सच्चिदानन्दधनान
 न्तन संशयः ॥ तैत्तिरीयकशाखायां ब्रह्मणो लक्षणं पुरा ८७ सत्यं ज्ञानमनन्तं संकीर्त्य वेदगुहादिकम् ॥ यश्चासावश्रुते कामान्सर्वान्युगपदेव हि ८८ फलं ज्ञानस्य चोक्त्वाऽथ
 तस्माद्ब्रह्मात्मकं किल ॥ क्रमोत्पत्तिर्हि भूतानां कोशपंचकवेदनम् ८९ तत्फलं तदनात्मत्वं संप्रदर्शयति रत्नतः ॥ पुच्छं ब्रह्मेति निर्णीय तदसत्सत्प्रतीतिः ९० असत्सद्भव
 ति ह्येवं संकीर्त्य च ततः परम् ॥ कामयितुं तदेव हस्वात्मानं जगदात्मना ९१ कृत्वा तस्मिन् प्रविष्ट्वैव सच्चत्यच्चाभवत्किल ॥ अपानप्राणयोश्चेष्टायां स्यास्ति त्वेप्रजायते ९२
 आत्मैव रस एवैष आनंदयति चाखिलान् ॥ भयहेतुस्तदेव हवातादीनां प्रदर्शितम् ९३ मानुषादारभ्य ब्रह्मांता आनन्दायेशतोत्तराः ॥ विदवस्ते परब्रह्मानन्दस्येति विनि
 श्चितम् ९४ सयश्चार्यनरोपाधावादित्येयश्च वर्तते ॥ स एक इति ज्ञातारं पापं पुण्यं कृताकृतं ९५ न संतापयतस्त्वेवं सम्यक् पूर्वप्रकीर्तितम् ॥ यद्ब्रह्म महिमापेक्ष्य तद्रामे
 तिन संशयः ९६ छांदोग्येऽपि स वेदेति ब्रह्मोपक्रम्य ब्रह्मणः ॥ तेजो ब्रह्मादिकां सृष्टिः सन्मूला सा स्थितिर्हतिः ९७ जीवात्मना प्रवेशश्च व्याकृतिर्नाम रूपयोः ॥ श्वेतकेतो
 स्त्वं पदस्य तत्पदेनैक्यतापि च ९७ सदसंभावनायां च सद्भावे च ब्रह्म कृता ॥ तज्ज्ञाने गुरोर्ज्ञानं ज्ञानान्मोक्षोऽपुनर्भवः ९८ सत्यब्रह्माभिसंघस्येत्येवं स ब्रह्म कीर्तनम् ॥
 तद्रामेति परं ब्रह्म सृष्टिस्थित्यंतहेतुकम् ९९ अन्यस्यामपि शाखायां प्रश्नप्रत्युक्तिः स्फुटम् ॥ मनः प्राणेंद्रियाणां यन्मनः प्राणेंद्रियं हितं २०० सर्वेषामनुभूतेः सद्भिदिता

विदितात्परम् ॥ विषयोनेन्द्रियादीनामित्युक्तातस्यशोधनम् २०१ सर्वदर्शोसर्ववेत्तृदेवानांजयकारणम् ॥ तदज्ञानंचदेवानांगुरोर्ज्ञानमुपास्तित्ता २०२ विद्ये
 वनाऽन्यन्मानुष्यंप्राप्यजन्मनवेदचेत् ॥ विनिष्टिर्महतीतस्यचेतिप्रोक्तंततःपरम् २०३ अध्यात्माऽधिदेवमिदाविद्यासाधनमेवच ॥ ब्रह्मज्ञानेनपापानांहानिस्त
 त्प्राप्तिरित्ययम् २०४ ब्रह्मणोमहिमाश्रुत्याकीर्तितोव्यासतःस्वयम् ॥ तद्रामेतिगुरोर्ज्ञेयंनान्यथाग्रंथकोटिभिः २०५ मुंडकेपिपराविद्याविषयौब्रह्मब्रह्मणः ॥
 सृष्टिश्चानेकदृष्टांतैरुक्तातस्मिंश्चसंस्थिता २०६ लयश्चापिहितत्रैवविश्वंसर्वहितन्मयम् ॥ तारेणधनुषावेद्यंलक्ष्यआत्मार्षणंतथा २०७ महिमातिशयस्तस्यत
 द्वासाभात्यशेषकम् ॥ अगोचरंचसर्वेषांध्यायमानोऽनुपश्यति २०८ वेदाहितंगुहायांयोविद्याग्रंथिभिर्नतिसः ॥ छपयावृणुतेब्रह्मयंकंचनमुसाधकम् २०९ ते
 नैवलभ्यतेसाक्षान्नान्यथायत्नतोपिहि ॥ अथवायंपरेशानंप्राप्नुमिच्छतिसाधकः २१० तेनैवहेतुनालभ्योनान्ययासाधनांतैः ॥ बलहीनादिभिर्नैदंलभ्यतेतैस्तु
 लभ्यते २११ संन्यासयोगतःसत्त्वंशुद्धयेषांविचारतः ॥ तेपरातेनकालेनपरिमुच्यंतिनान्यथा २१२ यथानद्यसमुद्रेऽस्तंगच्छंतिनामरूपतः ॥ तथाविद्वान्क
 लादेवप्रतिष्ठायांचसंक्षयम् १३ प्रारब्धकर्मणांसाक्षान्मोक्षमेत्यपुनर्भवम् ॥ योवेदपरमंब्रह्मसब्रह्मभवतीतिच १४ सर्वसमुदितंत्यस्मात्तद्रामब्रह्मचिद्धनम् ॥ पूर्ण
 मदःपूर्णमितिकंडिकायांसमासतः १५ आदिमध्यावसानेषुपूर्णब्रह्मैवनिश्चितम् ॥ पूर्णपरोक्षरूपेणजातंतत्पदसंज्ञितम् १६ प्रत्यक्षंत्वंपदाख्येनस्थितंभूतमयेषुच ॥
 पूर्णात्रिरूपकात्पूर्णसोपाधिकमिहोच्यते १७ तत्पूर्णशास्त्रशास्त्रस्यास्वाविद्याहानतःस्वयम् ॥ स्वाखंडैकरसंलक्ष्यमादायोपनिषद्विरा १८ निर्गतोपाधिकंसर्वपूर्णमेवा
 वशिष्यते ॥ तद्रामपरमंब्रह्मयोगिध्येयंसनातनम् १९ सर्वधर्मनिषेधेनश्रुतिर्गतिंपरात्परम् ॥ अहंकृत्स्नस्यजगतःप्रभवःप्रलयस्तथा २० मत्तःपरतरंनान्यत्किंचिदस्तिध
 नंजय ॥ मयिसर्वमिदंमोतंसूत्रेमणिगणाइव २१ इत्याहभगवान्साक्षाद्देपितज्जलानिति ॥ एवंसर्वासुश्रुतिषुस्मृत्यादिषुयदीरितम् २२ तद्रामपरमंब्रह्मयोगिगम्यमना
 मयम् ॥ अनंतनामरूपैश्वर्याकारंस्वमायया २३ भूत्वासर्वेषुभूतेषुव्यापकंभूतचालकम् ॥ स्फुटमप्यस्फुटंतेषामज्ञानांस्वात्मनःसदा २४ ब्रह्मज्ञानेपरोहेतुःसर्वे
 ऽपिबहिरक्षकाः ॥ मानवाःसंतितेनेदंचिद्ब्रह्मनप्रकाशते २५ परांचिखानिप्रभुणासृष्टानिचेक्षतेपराक् ॥ वीक्षंतेनांतरात्मानंप्रसिद्धंश्रुत्युदीरितम् २६ सर्वोपिमनुजो
 दासोवित्तस्त्रीतनुजात्मनाम् ॥ किंवास्वःकामदासोयंतेनांतश्चिन्नकाशते २७ यदिमायात्सदानंदःस्वात्मासाक्षीगुणात्परः ॥ तदाकिंनारोचेतव्यासादन्यन्नरस्यहि २८
 आत्मानंचेद्विजानीयादयमस्मीतिपूरुषः ॥ किमिच्छन्नकस्यकायायशरीरमनुसंज्वरेत् २९ इत्याहचश्रुतिःसाध्वीबृहदारण्यगास्वयम् ॥ यस्त्वात्मरतिरेवस्यादात्मतृप्त
 श्वमानवः ३० आत्मन्येवचसंतुष्टस्तस्यकार्यंनविद्यते ॥ इतिसाक्षाज्जगन्नाथोऽर्जुनायप्रोक्तवान्स्वयम् ३१ भोगासक्तःपुमान्पूर्वमेकाकीरमतेनच ॥ एषणात्रयसंबद्धो
 यततेऽर्थायनित्यदा ३२ नलोकोऽपुत्रिणंश्रुत्वापुत्रोत्पादनतत्परः ॥ जायांसंपादयत्यादावतियत्नेनमूढधीः ३३ पुत्रानुत्पाद्यक्लेशेनदेवतीर्थादिसेवया ॥ कुटुंबमर
 णार्थंचयागार्थंवाधनेच्छया ३४ अनिशंदह्यतेचित्तेनप्राप्नोतिथपेप्सितम् ॥ शास्त्रज्ञोऽपिसक्तियावानर्थदासःप्रतिगृहं २३५ धनिनांयात्यमवतोग्रामेकौलेयकोयथा ॥

165

५०

अव्युत्पन्नमतीनां तु कावार्ता स्वात्मचित्तने ३६ अनेकपुण्यपुंजैः सत्कुले जन्माप्यसाधुभिः ॥ सज्जते सद्भिरुक्तेन मार्गेणेति यदा तदा ३७ रामब्रह्मदशनार्थमुद्रां स्वां पूरयत्युत ॥
 युत्तया च दत्तया सद्भिर्न स्वयाऽमूल्या क्वचित् ३८ तं पूरणप्रकारं तु संक्षेपेणोच्यतेऽधुना ॥ यथा लोकेऽज्जनं सम्यक् संपाद्य पूर्यते तैश्चि ३९ निधिः प्रत्यक्षतस्तस्य दर्शनं याति
 नान्यथा ॥ एवमत्रापि तुल्यं साधनं यच्चतुष्टयम् ४० संपाद्य चेक्षते शुद्धं रामेति पदमव्ययम् ॥ मायाव्यसितवर्णं यद्ब्रह्मतत्साधनं यथा ४१ शुद्धा विद्यामयं चेति प्रोच्यते
 तत्त्वदर्शिभिः ॥ शास्त्रशास्त्रं च शास्त्रमिथ्याऽविद्यामयं त्रयम् ४२ ज्ञानोत्तरमिति मतं तस्मात्तद्दर्शनमीरितम् ॥ चतुष्पादं साधनं तत्पूर्णमित्यभिधीयते ॥ प्रत्येकं साधनं
 यच्च चतुःसाधनमुच्यते ४३ विवेकैराग्यशमादिषट्समुक्षता चेति प्रसिद्धमेतत् ॥ लक्ष्माणि प्रत्येकमुक्षतमानि प्रोक्तान्यमीषां स्मृतिभूमिकासु ४४ साधनानां चतुष्कंच ह्ये
 षणात्यागपूर्वकम् ॥ संन्यासश्च गुरोः सेवाश्रवणादित्रयं ततः ४५ पूर्वोत्तरसमाधीचपुंज एकादशात्मकः ॥ एतेषां तु मिथः साक्षात्प्राणाद्यासंगतिर्मता ४६ मुमुक्षया तु न्यासा
 दिषण्णां साक्षादिहोच्यते ॥ समाधिरुत्तरश्चाऽपि पृथगेवेति संमतः ४७ पूर्वत्रयाणां न विना समुक्षाषाङ्गिरादरः ॥ एतैः साधनसंघैश्च पदानि पूरयत्यलम् ४८ तानि सर्वाणि प्रो
 च्यंते श्रोतॄणामवबुद्धये ॥ दर्शेद्रियाणितेषां तु गोलकानि न वैवतु ४९ प्राणापानौ मनो बुद्धी तस्माद्दर्माश्च तन्मिताः ॥ बुद्धेर्ज्ञानं यथाऽसौ श्रुक्रिया तत्तत्रतामता ५० उभये
 द्वियधर्माणामतो मीषामनाग्रहः ॥ सप्तविंशतिसंख्यानि पदानि मानि साधनैः ५१ योग्यानि लांछितं सम्यक् पूरयत्येव सर्वथा ॥ तदा यत्परमं ब्रह्मरामेति पदमव्ययम् ५२
 भाति प्रत्यक्षतस्तेन कृतकृत्यो हि जायते ॥ एतावता विगानेन रामतो भद्रमुद्रिके ५३ रामश्च कथितश्चाथ सर्वतो भद्रमीर्यते ॥ स्थानतो नाम तश्चापि संशयस्यापनुत्तये ५४ क
 ल्याणं सर्वतः पुंसां चित्तनाद्यस्य ब्रह्मणः ॥ तद्ब्रह्म वाचकं मुख्यं मंगलानां च मंगलम् ५५ यत्र तद्ब्रह्म ज्यते साक्षात्तन्नाम्ना तदुदीर्यते ॥ अधिदैवं तथाऽध्यात्मं सर्वतो भद्रमिष्यते ५६
 विविच्यतेऽत्रोभयं च प्रोच्यते वस्तुव्यक्तये ॥ अधिदैवे तु यद्ब्रह्म तदादावुच्यतेऽमलम् ५७ अंहह ब्रह्मलोकस्तु सर्वतो भद्रमुच्यते ॥ तेनैव भद्रं सर्वेषां लोकानामिति हि स्थितिः
 ५८ तत्र स्वर्णमयं वैश्वमनिर्मितं प्रभुणा स्वयम् ॥ तत्पद्ममिति विज्ञेयं यत्र कार्यचितिः स्वयम् ५९ न्यासेन सर्वसत्त्वानां गतानां सर्वयोगिनाम् ॥ प्राणोपासनानिष्ठानां ब्रह्मणा
 चित्प्रकाशते ६० ब्रह्मणा सह ते सर्वे इति स्मृतिरथागमः ॥ क्रममुक्तेस्त्वयं पंथाः श्रुतिस्मृतिमतोऽमलः ॥ ६१ आध्यात्म्ये हृदयं यत्तत्सर्वतो भद्रमीर्यते ॥ तेन भद्रेण कल्या
 णं सर्वेष्ववयवेष्विह ६२ तत्र यत्पुंडरीकं तद्ब्रह्मणः स्थानमुच्यते ॥ श्रुतावेवं प्रसिद्धिर्हि दहरांशुजवेश्मतः ६३ साधनसंपत्संयुक्तास्तस्मिन् ये तु समाहिताः ॥ गुरुपदिष्टया यु
 त्तया तेषां ब्रह्मप्रकाशते ६४ परमः पुरुषो भूमीस एवाधस्तथोपरि ॥ इत्यादिश्रुत्या यत्प्रोक्तं तत्र परोक्षमित्यपि ६५ आहवाहमेवाधस्तादित्यादिसमव्याप्तिताम् ॥ मू
 ढानामपि सर्वेषां देहेऽहमिति दृश्यते ६६ मामूत्सं भ्रम इत्यर्थमात्मैवेति पुनर्वचः ॥ एकात्मरूपयोस्तयोर्भेदशंका निवृत्तये ६७ सर्वासू पनिषत्स्वेवं ब्रह्माद्वैतं सुनिश्चितम् ॥
 ब्रह्मैवेदममृतमित्याह चार्थवर्णाश्रुतिः ६८ तत्त्वमेव त्वमेवैतदिति कैवल्यगंवचः ॥ तत्त्वमसीति छांदोग्ये ब्रह्मात्मैक्यं न भेदधीः ६९ एकत्वं पदयोः स्पष्टं श्रुत्या यत्प्रतिपादि

१ मित्युतेति पाठः ।

तम् ॥ साक्षान्मुक्तेः कारणतद्बोधस्तेषां स एव हि ७० यच्च किंचिज्जगत्सर्वदृश्यते भूयतेऽपि वा ॥ अंतर्बहिश्च तत्सर्वव्याप्य नारायणः स्थितः ७१ इदं सर्वं यदयमात्मैकमेवादि-
 तयिकम् ॥ सर्वखाल्विदमित्यादि श्रुतयो यद्ब्रुवन्ति हि ७२ सर्वभूतेषु चात्मानं सर्वभूतानि चात्मानि ॥ संपश्यन्नात्मया जीति परमार्थमनोर्वचः ७३ एतादृशेन बोधेन मूत्वा
 ब्रह्मात्मरूपकाः ॥ कृतकृत्याः स्वयंतीर्त्वा सच्छिष्यान् ग्राहयन्ति च ७४ अत्रोक्तं श्रुत्यभिप्रायं जानन्ति विदुषोऽखिलान् ॥ किं बहुक्तेन चोद्दिष्टं संक्षेपेणोपसंहृतम् ७५ नारा-
 यणाच्युतजनादनवासुदेवगोविंदमाधवमुकुंदरमेशविष्णो ॥ संकर्षणाजनरसिंहपरावरात्मन् रामोरुगायशिववामनपाहिशिष्यम् ७६ येनेदं विवृतं विश्वं विशतायेन चेतनम् ॥
 यत्स्थितं यत्प्रतिष्ठं च तस्मै सर्वात्मने नमः ७७ इदानीं रामतो भद्रस्याष्टोत्तरशतस्य च ॥ नानामेदाः प्रकथ्यंते लघुमुद्रान्वितस्य हि ७८ पूर्वोक्तेषु विंशतिरेखादृष्टिं प्रकल्पयेत् ॥
 परिधीद्वावधिकौ तत्पञ्चतस्योर्लिंगानियोजयेत् ७९ प्रथमेतिथि १५ मितेशाश्चतुर्विंशपदात्मकाः ॥ वाप्यः षोडशसंख्यातास्त्रयोदशपदात्मिकाः ८० भद्रंतत्त्वमितं २६
 चाथ द्वितीयेर्कमिताः शिवाः ॥ वाप्यस्त्रयोदशमिता ह्यष्टादशपदात्मिकाः ८१ भद्रमर्कपदं शेषं यथा पूर्वप्रकल्पयेत् ॥ एतद्रामलिंगतो भद्रं शतं च वसूत्तरम् ८२ अथ
 वाद्येरसमुद्रारसे शावापिकाश्च षट् ॥ त्रयोदशपदाः कार्या भद्रं चंद्रकलात्मकम् ८३ द्वितीये पञ्चमुद्राश्च लिंगषट् च वापिकाः ॥ तन्मिताश्च भद्रमर्कपदमग्रेऽष्टमावधि ८४
 तुर्यपञ्चतुर्यनेत्रचंद्रसंख्याश्च मुद्रिकाः ॥ षण्णेत्रनेत्रनयननेत्रे दुर्गं करं स्तथा ८५ भद्रं षट्पदमर्कांश्च षट्पदं विंशपादकम् ॥ षोडशांश्च त्रिगुणपादं क्रमाज्ज्ञेयं विचक्षणैः ८६
 अथवा षट्पदमुद्राविधाय तत्स्थल्लिंगकम् ॥ रचयेत्स्थानके तुर्ये भद्रं विंशत्पदात्मकम् ८७ सर्वत्र सममुद्रासु मध्ये च परिधिद्वयम् ॥ मुद्रासीमालिंगगता वाप्यर्द्धा तुर्यकोष्ठका
 ८८ लिंगस्कंधगता काष्ठावर्णैरिष्टैः प्रकल्पयेत् ॥ बल्लिवाप्योर्मध्यमानि पदान्युर्वरितानि तु ८९ भद्रं तत्त्वल्लोग्यानि तदर्थं विनियोजयेत् ॥ अथवाऽऽद्ये दशमुद्राः सीमा
 परिधयस्तथा ९० भद्रमर्कपदं मध्ये परिधी द्वौ प्रकल्पयेत् ॥ सुवमग्रे परिधयस्तृतीयेऽष्टैव मुद्रिकाः ९१ चतुष्पादात्मकं भद्रं पञ्चमुद्राश्च पञ्चमे ॥ अर्कपादात्मकं भद्रं नात्र
 द्वौ परिधी स्मृतौ ९२ सप्तमेऽग्निमितामुद्राभद्रं तुर्यपदात्मकम् ॥ द्वये त्रयोदशेशाश्च वाप्यश्चापि चतुर्दश ९३ भद्रंतत्त्वमितं तुर्येन वेशादशवापिकाः ॥ भद्रंतत्त्वमितं
 षष्ठे पञ्चेशावापिकाश्च षट् ९४ भद्रंतत्त्वमितं शेषं यथा पूर्वप्रकल्पयेत् ॥ अथवाऽऽद्ये पञ्चदशशिवा नेत्रेष्टमुद्रिकाः ९५ शिवद्वयं त्रिषट्पादं त्रिषट्पादाचमुद्रिकाः ॥
 षट्पुर्ये पञ्चमुद्राः स्युर्वाणेशिंधुमितास्तथा ९६ षष्ठे द्वे मुद्रिके मुद्रागिरौ ७ मुद्रागजै ८ स्तथा ॥ शिवद्वयं वापिके च सप्तमांतं भवेदिदम् ९७ भद्रमानंतत्त्वकोष्ठं षट् षो-
 डशरवितुच ॥ विंश षोडशभिश्चापि क्रमेणैव प्रकल्पयेत् ९८ यद्वादौ मुद्रिकामेकां मध्ये लिंगं प्रकल्पयेत् ॥ भद्रमिदु कलं कृत्वा तल्लिंगं रचयेद्गजे ९९ भद्रं गजे तत्त्वकोष्ठं
 शेषं सर्वतु पूर्ववत् ॥ अथवाद्यत्रिपंक्तिषु पञ्चाब्ध्यग्निमिताच्छिवान् ३०० मुद्रामध्ये नियोज्याऽथ मर्यादापरिधिस्तथा ॥ भद्रसंख्यातु प्रथमा षट्पदाचद्वयार्किका १
 द्वितीया विंशकोष्ठास्याद्देवाप्यौ च लिंगके ॥ रचयेत्पार्श्वयोः सम्यक् शेषं सर्वपुरोदितम् २ अथवोक्ताः प्रथमतः सप्त षट्पञ्चतुर्यकाः ॥ बन्धिचंद्रचंद्रमुद्राः सीमापरिधय

स्तथा ३ पदसुस्थानेषु च शिवास्तुर्यतुर्यमिताः स्मृताः ॥ विशेषस्तुलिङ्गद्वयबाणैस्त्रिषट्त्रिषट्पदम् ४ बाप्योऽपितन्मिताः कार्याभिद्राणिवक्ष्यमाणतः ॥ तत्त्वकोष्ठं क
 लाकोष्ठं तुर्यकोष्ठं च षट्पदम् ५ षट्पदं च कलाकोष्ठं शेषं सर्वपुरोदितम् ॥ अथवा प्रथमाद्यावत्पंचमस्थानकावधि ६ षट्पदं च तुर्यवन्दिमुद्राश्च मध्यशंकरान् ॥ तुर्यनेत्राक्षि
 नेत्राक्षिमर्यादापरिधीस्तथा ७ विशेषस्तुलिङ्गद्वयबाणैस्त्रिषट्त्रिषट्पदम् ॥ भद्रसंख्येदुक्ते १६ दुकला १६ क १२ तु ६ रसात्मिकाम् ८ प्रकल्प्यारचयेदुद्ध्याशेषं सर्व
 पुरोदितम् ॥ एवं नानाविधाभेदावहवः सन्ति भो द्विज ३०९ ॥ ॥ इति श्रीशतकोटिरामचरितां तर्गत श्रीमदानन्दरामायणे वाल्मीकीये मनोहरकांडे रामदासविष्णु
 दाससंवादे लघुरामतो भद्रविस्तारो नाम चतुर्थः सर्गः ॥ ४ ॥ ॥ श्रीरामदास उवाच ॥ पूर्वोक्तश्रेष्ठमुद्गीयरामतो भद्रविस्तरान् ॥ वदाम्यहंतवाग्रेहिविष्णुदासशृणु
 ष्वताम् १ तिर्यगूर्ध्वरक्तरेखा एकषष्टिमिताः शुभाः ॥ अंतात्कृष्णरक्तशुक्लपीताः परिधयः क्रमात् २ द्वादशांतिपीतकृष्णरक्तशुक्लाः पुनः स्मृताः ॥ पंचमः पीतवर्णोऽपि सर्व
 तो भद्रमालिखेत् ३ वहिःपंतौ द्वादशांतिसीमा परिधयः स्मृताः ॥ पीतावालोहिताः कार्या मध्ये द्वौ परिधिः स्मृतौ ४ ततो मध्यगे हयोर्द्वे मुद्रिके वेदवर्णके ॥ चतुःपार्श्वेषु च
 त्वारि नामानि पूर्ववलिखेत् ५ कोणगे हे पुकोणे दुस्त्रिपदः शुक्लवर्णकः ॥ एकादशपदा कृष्णाः शृंगखला पीतवर्णका ६ दशपदाः शृंगखलान्यावल्लरीहरिता स्मृता ॥ एकोनविंश
 त्पदजामद्रं रक्तं नवात्मकम् ७ त्रयोदशपदा वापीसितान्यत्रिपदात्मकम् ॥ रक्तं भद्रं पीतं भद्रं तिर्यङ्मवपदात्मकम् ८ भद्रयोः शृंगखलारक्ता द्विपदैव समंततः ॥ अष्टमु
 द्रात्मकं रामतो भद्रं ते मयोदितम् ९ त्यक्त्वा पीतां शृंगखलां वालिङ्गकृष्णत्रिषट्पदम् ॥ खण्डवाप्यश्चतुष्पादजामद्रं लोहितं रसैः १० तिर्यक् भद्रे पीतवर्णे निधिजं वेद
 जंतथा ॥ लिङ्गोर्ध्वमालिकारक्ता त्रिपदावा त्रिलोचनाः ११ अष्टमुद्रात्मकं चैतत्सर्लिंगं रामभद्रकम् ॥ तिर्यगूर्ध्वं त्रिपंचाशद्रेखाः सर्वहि पूर्ववत् १२ मुद्रिका परिधीनां
 च षट्स्वेच्छं प्रपूरयेत् ॥ चतुर्मुद्रात्मकं चैतत्सर्लिंगं वापि पूर्ववत् १३ तिर्यगूर्ध्वं त्रिसप्ता ७३ श्वरेखाः कार्याः सुलोहिताः ॥ तासु चतुर्पार्श्वेषु कार्याः परिधयः क्रमात् १४
 कृष्णरक्तशुक्लपीता द्वादशांतिपदेषु च ॥ कार्यः पुनश्चतुःपार्श्वे परिधिः पीतवर्णकः १५ तदग्रे रक्तवर्णश्च परिधिर्हिसमंततः ॥ ततोऽष्टपदोपरितः परिधिः पीतवर्णकः १६
 ततः षष्ठपदोर्ध्वं च पुनः पीतः प्रकारयेत् ॥ आद्यस्थाने च सीमारव्यः पीताः परिधयोऽथवा १७ रक्तावेदमिताः कार्या द्वादशांतिपदेषु च ॥ कोणगे हे पूर्ववच्च मध्ये च मुद्रि
 कात्रयम् १८ ततो द्वितीयस्थाने हि चंद्रः कृष्णा च शृंगखला ॥ सप्तपदावल्लरी च चतुर्दशसुपादिका १९ वल्योर्नैर्योजनं कार्यं रक्तं भद्रं हि षट्पदम् ॥ त्रयोदशपदाः कार्या वा
 प्यो वेदमिताः सिताः २० षड्विंशत्पदजाः कार्यास्त्रिंशतिः कृष्णवर्णकाः ॥ वाप्यस्त्रयोदशलेख्यानि लिङ्गमध्ये पदेषु च २१ रामेति रामनामानि मध्याकं कणवत्यापि ॥ मूर्द्धा
 चतुष्पदो ज्ञेयः पादाभ्यां कंठ ईरितः २२ चतुष्पदौ लिङ्गपार्श्वौ पादस्कंधौ हि षट्पदौ ॥ शिवनेत्रस्थले शुक्ले द्वे पदे रक्षयेद्विया २३ वाप्युपरिष्ठाच्छेषाण्यनिह्यष्टपदानि
 च ॥ तेषुरक्तानि त्रीण्यादौ पंचपीतानि चोपरि २४ मध्येऽथ सर्वतो भद्रं पूर्ववच्चैव नोपरम् ॥ सर्वलिङ्गरामभद्रत्रयमेकमेयोरितम् २५ एतद्द्वादशमुद्राभीरामलिङ्गात्मकं
 शुभम् ॥ अतिरम्यं विचित्रं च रामतुष्ट्यर्थमीरितम् २६ तिर्यगूर्ध्वं मं कसप्त ७९ रेखाः सर्वहि पूर्ववत् ॥ चतुर्मुद्रात्मकं भद्रं यथा तद्वच्च मध्यमे २७ आद्येति सः स्थले मुद्राः

सीमापरिधयस्तथा ॥ मध्येत्रययोज्ञेयाह्यंतेद्वौद्वौसुभौस्मृतौ २८ एतत्षोडशमुद्राभीरामतोभद्रमीरितम् ॥ अंतर्गेहेकतेलिगेसालिगंषोडशात्मकम् २९ तिर्यगूर्ध्वम्
 मिवाणवेदेरेखाः ४९ सुलोहिताः ॥ अष्टमुद्रात्मकंमध्येरामतोभद्रकंलिखेत् ३० तिर्यगूर्ध्वपरिधयःपीताश्वेवसमन्ततः ॥ द्वादशतिरचनीयाबहिःपरिधयो
 ऽपिच ३१ पूर्ववत्कोणगेहानिमुद्राणांचक्रमोऽधुना ॥ उक्तेद्वेमुद्रिकेपूर्वतदधोवेदमुद्रिकाः ३२ मध्येसर्वत्रपरिधिद्वयंनान्यस्थलंकदा ॥ ततोत्तरसमिताह्यष्टविशेषःपञ्च
 मेस्थले ३३ षण्मुद्रिकावेदवाप्यश्चतुरशीतिपादिकाः ॥ वाप्यन्तर्गतकुण्डश्चकृष्णंद्वादशपादजम् ३४ वापिपार्श्वेषुभद्राणिचत्वारिलोहितानिच ॥ पृथक्पृथक्पं
 चदशपदैज्ञेयानितानिहि ३५ षष्ठेस्थानेद्वादशैवमुद्राह्यग्रेचतुर्दश ॥ षोडशाष्टादशैवाथविंशद्वाविंशमुद्रिकाः ३६ चतुर्विंशथशद्विंशह्यष्टाविंशत्सुमुद्रिकाः ॥ त्रिंशद्वा
 त्रिंशन्मुद्राणांस्थानेषोडशमुद्रिकाः ३७ वाप्यःषोडशविज्ञेयामध्येवापीद्वयंस्मृतम् ॥ अष्टोत्तरसहस्रंचरामतोभद्रमीरितम् ३८ तिर्यगूर्ध्वंहिवस्वंकत्राणरेखाःसुलो
 हिताः ॥ सर्वलिंगरामभद्रत्रयमेकेपुरोरितम् ३९ तदत्रमध्येलेख्यंहिमध्यमुद्रास्थलेशिवः ॥ द्विसप्ततिपदैःकार्यःकृष्णवर्णःप्रकारयेत् ४० षट्त्रिंशद्रामनामानिवाले
 ख्यानिचहस्ततः ॥ कृष्णातत्कार्णिकाकार्याचतुर्भिश्चाशिरःस्मृतम् ४१ कटिश्चतुष्पदैःकार्यापार्श्वेद्वादशपादजे ॥ स्कंधोविंशत्यदैज्ञेयोमूलंविंशपादात्मकम् ४२ षड्विं
 शपदजेज्ञेयेदेवापीशकलेसिते ॥ द्वाभ्यांशिवस्यैवनेत्रे सितेशेषपदानिहि ४३ पंचरक्तानिचत्वारिपीतानिशिवकर्णयोः ॥ स्थानेद्वितीयेमुद्राश्चतिस्रोद्वौशंकरोवरौ ॥ स्थाने
 चतुर्थेमुद्राश्चत्वारस्त्रिंशतिशिवःस्मृताः ४४ एवमग्रेक्रमेणैवविशेषंकथयाम्यहम् ॥ स्थानेचतुर्दशेमुद्राश्चतुर्दशशिवस्तथा ४५ पंचदशोद्विज्ज्ञेयाएवमग्रेधियालिखेत् ॥ को
 णस्थगेहयोःकार्यौद्वौशिवौचत्रिषट्पदौ ४६ अष्टमुद्रात्मकेभद्रेसालिगेचकृतौयथा ॥ मुद्राभ्योलिगट्टद्विर्हिकर्तव्याचरमावधि ४७ स्थानेद्वाविंशतितमेमुद्राद्वादशचेरिताः ॥
 त्रयोविंशच्चालिगानिबहिःपरिधयस्ततः ४८ एवंयुक्त्यारचनीयंशेषंसर्वपुरोदितम् ॥ अष्टोत्तरसहस्रंचरामलिंगात्मकंत्विदम् ॥ रामासनंवरिष्ठंहिराधवस्यातितृष्टिदम् ४९
 तिर्यगूर्ध्वंवाणशास्त्रभूमिरेखाश्चपूर्ववत् ॥ अष्टमुद्रात्मकंमध्येपरिधयःसमन्ततः ५० तिर्यगूर्ध्वंद्वादशतिरचिःपरिधयस्तथा ॥ मध्येसीमापरिधिद्वयंनान्यस्थलेकदा ५१
 नेत्रस्थाने वेदमुद्राविशेषश्चतुर्थके ॥ तिस्रोवाप्यस्त्रिमुद्राश्चह्यष्टमेचचतुर्थके ५२ पंचमेदशमुद्राश्चशेषंसर्वपुरोदितम् ॥ अष्टोत्तरशतरामतोभद्रंतेमयोदितम् ५३ ति
 र्यगूर्ध्वंत्रिपूर्णाक्षिरेखाःकार्याश्चपूर्ववत् ॥ सर्वलिंगरामभद्रत्रयमेकेपुरोदितम् ५४ तदत्रमध्येलेख्यंहिमध्यमुद्रास्थलेसिता ॥ वापिकार्याद्वादशतिपरिधयश्चपूर्ववत् ॥
 ५५ तिर्यगूर्ध्वंशुभाःकार्याबहिःपरिधयस्तथा ॥ स्थानेद्वितीयेमुद्राश्चतिस्रोद्वौशंकरोवरौ ५६ चतुर्थेवेदमुद्राश्चत्रयस्तेशंकराःस्मृताः ॥ पंचमेपंचमुद्राश्चत्वारश्चहस
 वराः ५७ षष्ठेस्थानेचषण्मुद्राःशिवःसप्तप्रकीर्तिताः ॥ कोणस्थगेहयोःकार्यौद्वौहरौचत्रिषट्पदौ ५८ अष्टमुद्रात्मकेभद्रेसालिगेचकृतौयथा ॥ स्थानेचसप्तमेमुद्राःसप्त
 लिंगानिचाष्टवै ५९ कोणस्थगेहयोःकार्यौद्वौहरौचत्रिषट्पदौ ॥ एतदष्टोत्तरशतरामलिंगात्मकंस्मृतम् ६० षष्ठेस्थानेकोणगेहेऽथवाशंभुंनकारयेत् ॥ स्थानेद्वितीयेमुद्रैका
 वाप्यौद्वौद्वौहरावपि ६१ एतच्छतात्मकंभद्रंरामलिंगात्मकंमया ॥ अष्टोत्तरशतरामतोभद्रेवन्हिसन्धाने ६२ षडेवमुद्राःकर्तव्याअंतेस्थानेहिपंचमे ॥ पंचमुद्राःपंचवाप्यः

162

शतमुद्रात्मकं त्विदम् ६३ अष्टोत्तरसहस्रेश्वरीरामतोभद्रकीर्तये ॥ बाणस्थाने हि पद्माप्यो वेदमुद्राः प्रकाशयेत् ६४ सहस्रराममुद्राणां रामतोभद्रकीर्तितम् ॥ अष्टोत्तरसहस्रेश्वरीराम
लिङ्गात्मकासने ६५ स्थाने चतुर्दशैकोनगोहेशंभुं नकारयेत् ॥ मुद्रास्थाने च द्वौ वाप्यौ मध्ये कापि नकारयेत् ६६ सहस्रराममुद्राणां रामलिङ्गात्मकं त्विदम् ॥ षोडशरामतो
भद्रे चाद्यस्थाने त्रिदिक्षु च ६७ मध्यमुद्रास्थले वाप्यस्ति स्त्रः कार्या महत्तमाः ॥ त्रयोदशात्मकं चैतद्रामतोभद्रकीर्तितम् ६८ अथवाऽऽद्यस्थले मध्यमुद्रासु वेददिक्षु च ॥
वेदवाप्योऽपरे स्थाने तिस्रश्चैत्रिदिक्षु च ६९ वाप्यश्चैतद्विज्ञातव्यं नवमुद्रात्मकं शुभम् ॥ रामतोभद्रकीर्तयन् राघवस्यातिहर्षदम् ७० तिर्यगूर्ध्वबाणपूर्णभूमिरेखाश्च पू
र्ववत् ॥ त्रयोदशात्मकं मध्ये स्थाने ते मुद्रिकात्रयम् ७१ मुद्रामध्ये हि द्वौ वाप्यौ परिधयोऽर्कमध्यमाः ॥ द्वौ द्वौ सर्वत्र संयोज्यौ तत्त्वमुद्रात्मकं त्विदम् ७२ ज्ञातव्यं रामतोभद्रं
तोषदंतस्ववादिनाम् ॥ कोणगेहेषु लिङ्गानि मेत्रस्थाने हि पश्चिमे ७३ कार्यवापीस्थले लिङ्गं पञ्चविंशतिमं वरम् ॥ पञ्चविंशतिमुद्राभीरामलिङ्गात्मकं त्विदम् ७४ अथोच्यं
ते देवतानि रामासनभवानि च ॥ मध्येऽथ सर्वतोभद्रे समावाह्यात्र तत्सुरान् ७५ ततो बहिस्तुलिङ्गे पुरुद्रं वापि पुनैरलम् ॥ सुग्रीवं तत्र भद्रेषु तिर्यक् भद्रेषु वै गवम् ७६
पीतासु च गृन्धलासु ह्यंगदं परिचितयेत् ॥ पीतगृन्धलाभावे तं तिर्यक् भद्रे चतुःपदे ७७ कृष्णवर्णं गृन्धलासु समावाह्यविभीषणम् ॥ वल्लीपुचजां वतं मंदं खंडे दुपुस्मरेत् ७८
द्विविदं परिधिष्वेव मुद्रायां राघवं स्त्रिया ॥ मुद्रायाः पश्चिमे चाथ दक्षिणे ह्युत्तरं पुरः ७९ लक्ष्मणं भरतं चापिशुभ्रं वायुनन्दनम् ॥ पूज्यपूजकयोर्मध्ये ज्ञेया पूर्वदिग्गत्र हि ८०
सितापरिधिष्वेव त्रैवसुषेणं परिचितयेत् ॥ सर्वत्र पदमात्रेण चितयेत् सर्वधानरान् ८१ बहिस्त्रिपरिधिष्वेव त्रिवेणीं परिचितयेत् ॥ जतुर्दिक्पालाभिमुखा हरारुद्राश्च वापिकाः
८२ कर्तव्यावात्माभिमुखाः कार्यावापद्मसंमुखाः ॥ चतुर्दिक्पालाभिमुखा एव भद्रेषु मेऽकथि ८३ पक्षत्रये वरिष्ठास्तावदंतीत्यंशुनीश्वराः ॥ पूर्वोक्तभद्रे देवान् हि संपूज्या
दौ ततः परम् ८४ समारमेद्राघवस्य श्रेष्ठां पूजां सविस्तराम् ॥ पद्मस्य कार्णिकार्यां च ससीतं राघवं न्यसेत् ८५ अष्टपद्मदलेष्वेव तस्यावरणदेवताः ॥ पूजयेदिति सर्वत्र बुधै
स्तुपरिकथ्यते ८६ पद्मे संकोचमालक्ष्य प्रकारांतरमुच्यते ॥ सर्वतोभद्रकमले धान्यराशौ घटं न्यसेत् ८७ जलपूर्णं च तस्यास्येकेतकीं पत्रपूरिते ॥ ताम्रपात्रं विस्तृतं च न्य
स्यतं डुलपूरितम् ८८ तत्र वस्त्रे सावरणं रामचन्द्रं प्रपूजयेत् ॥ शैलीदारुमयी लौहीलेप्यालेख्या च सैकती ८९ मनोमयी मणिमयी प्रतिमाष्टविधा स्मृता ॥ सर्वेषुरामभद्रे
षु मुद्रापूज्यो रघूत्तमः ९० पूजकश्च शिवो ज्ञेयो भद्राचारामपार्षदाः ॥ श्रीरामलिङ्गतोभद्रमत एवोच्यते बुधैः ९१ सुवर्णानां विधामेदां च हवः संति भो द्विज ॥ श्रीमद्राम
तोभद्राणां येषां संख्या मविद्यते ९२ मयामेदाः कियं तोऽत्र तवाग्रे विनिवेदिताः ॥ नरैर्बुद्ध्या प्रकर्तव्याः पूजनार्थं रमापतेः ९३ हेमतंतु भवं चैवं कार्यमासनमुत्तमम् ॥
राघवार्थं महच्छ्रेष्ठं रौप्यतंतुं भवं तु वा ९४ अथवा पट्टकूलस्य चैवं कार्यं वरासनम् ॥ अथवा लेखयेत् पत्रे सर्वाभावे द्विजोत्तमैः ९५ भूर्जपत्रे विलिखितं विशेषात्सिद्धिदं नृणाम् ॥
वावच्चोपरिलेख्यं वा कर्तव्यं चित्रतंतुभिः ९६ विनासने मया पूजा सा पूजानिष्फला भवेत् ॥ रामभद्रासने पूजा सा पूजातिफलप्रदा ९७ यद्यद्रामपरं कर्म तत्तच्च द्विजपुं
गवैः ॥ रामासनस्थितं रामं पुरस्कृत्य समारभेत् ९८ रामभद्रासने हीनं यत्कर्म तच्च निष्फलम् ॥ तस्मादेवं स्वमेवैतत्कर्तव्यं रामपूजने ९९ अष्टोत्तरसहस्रं च राम

लिगात्मकां हियत् ॥ आसनंतद्वरिष्ठं हिराववस्यातितोषदम् १०० तदधोरामतोभद्रमष्टोत्तरसहस्रकम् ॥ तदधोरामलिगाख्यमष्टोत्तरशतात्मकम् १ तदधोराम
तोभद्रमष्टोत्तरशतात्मकम् ॥ तदधःपंचविंशच्छ्रीरामभद्रासनं शुभम् २ तदधोरामतोभद्रं षोडशात्मकमीरितम् ॥ त्रयोदशात्मकं रामतोभद्रं तदधः स्मृतम् ३
द्वादशं च नवाख्यं च ह्यष्टमुद्रात्मकं तथा ॥ चतुर्मुद्रात्मकं वापि पूर्वतश्चापरं ह्यधः ४ एवंक्रमेण ज्ञेयानिरामभद्रासनानि हि ॥ श्रेष्ठासने पुण्या पूजा तस्याः श्रेष्ठं फलं स्मृतम् ५
लघ्वासने पुण्या पूजा तादृशं तत्फलं स्मृतम् ॥ एवं ज्ञात्वा फलं बुद्ध्या श्रेष्ठमेवासनं जनैः ६ यत्नेनैव प्रकर्तव्यं रामोपासनं मानवैः ॥ प्रतिवर्षेन वीनं च कार्यमासनमादरात् ७ एक
स्मिन् ह्यसने पूजानवर्षा दूर्ध्वतः शुभा ॥ एवं शिष्यासनानां च भेदाः पृष्ठास्त्वया पुरा ८ तवाग्रे हि मया ख्याताः श्रीरामस्यातितोषदाः ॥ त्वत्पृष्ठरामतोभद्रवर्णनस्य प्रसं
गतः ९ स्मारितारामचंद्रस्य किंचिल्लीलमया ज्यहि ॥ वदाम्यहं तवाग्रे तां त्वंगुणेष्वद्विजोत्तम १० प्रत्यब्दं श्रावणे मासे गुरुवाक्याद्द्रष्टुमः ॥ चत्वारिंशद्वर्षात्कमितसुवर्णस्य
पृथक् पृथक् ११ प्रत्यहं लक्षलिगानि कृत्वा पत्न्या युतोऽर्चयत् ॥ अष्टोत्तरसहस्रैश्च लिगैर्बद्धमुत्तमम् १२ तच्छंभोरसनं ज्ञेयं महाप्रीतिविवर्द्धनम् ॥ तन्मध्यगतकमले चैकं
लिगं निवेश्य च १३ षोडशैरुपचारैस्तत्संपूज्य सरष्टुत्तमः ॥ हेममुद्रां दक्षिणार्थं दत्त्वा संपूज्य भूमुखम् १४ तस्मै लिगं सासनंतद्वदौ प्रत्येकमादरात् ॥ एवं सकोटिलिगानि त्रय
स्त्रिंशद्दिनेर्ददौ १५ एवं तत्र श्रावणे हि प्रतिवर्षेऽकरोद्दिभुः ॥ दिव्यैराभरणैर्वस्त्रैर्द्विजारामार्पितैर्विभुः १६ हेमतंतुसमुद्रं तान्यकरोदासनानि सः ॥ उद्यापनं च हवनं च काररघु
नंदनः १७ ॥ विष्णुदास उवाच ॥ अष्टोत्तरसहस्रैर्लिगतो भद्रमीरितम् ॥ कथं कार्यं तस्य भेदा विस्तराद्ब्रुमुमर्हसि १८ हेमतंतुसमुद्रं तमकरोदासनं विभुः ॥ सहैमान्यपि
लिगानि चाकरोच्च वराणि हि १९ दिव्यैराभरणैर्वस्त्रैरकरोत्सद्विजार्चनम् ॥ अशक्तौ तद्भूतं सिद्धयेत्कथं तद्ब्रुमुमर्हसि २० श्रीरामदास उवाच ॥ शक्तौ च पट्टकूलस्य कंबलस्या
थवानरैः ॥ कार्यं तदथवा वस्त्रे तं तु भिन्नप्रकारयेत् ॥ २१ लेख्यं वस्त्रेऽथ वारंगैर्लेख्यं पत्रादिसत्स्थले ॥ अशक्तौ राजतान्येव लिगानि ताग्रजानि च २२ किंवा पारदमूतानि
स्फटिकान्यौपलानि वा ॥ दारुजानि चंदनैर्वा गोमयेन मृदापि वा २३ कृत्वा लिगानि पूज्यानि स्वशक्त्या पूजयेद्बिजान् ॥ इदानीं लिगतो भद्ररचनां त्वेव दाम्यहम् २४ तिर्यगु
र्ध्वस्तरे खाद्वे शतेऽष्टादश स्मृताः ॥ तासां पदानां भेदेन पूर्वसंख्या भवेदिह २५ पीताः परिधयः कार्याः षट्पदांतेऽत्र सर्वतः ॥ युगेन्दु १४ संमितास्तेषु लिगादि रचयेद्दि
या २६ चतुष्कोणेऽष्टाशिनस्त्रिपदैः परिकल्पयेत् ॥ तदग्रे गृहं लपंचपादैः कार्या च सर्वतः २७ एकादशपदावली वापी त्रिदशपादिका ॥ अष्टादशपदैः शंभुः सर्वत्रैव लिखे
त्क्रमात् २८ तत्र प्रथमपरिधेरर्वांशलिगानि योजयेत् ॥ त्रिरेकादशसंख्यानि ३३ वाप्यस्त्वेकाधिका ३४ स्ततः २९ भद्रेऽर्कांकपदैः कार्या द्वितीये लिगसंतातिः ॥ एकत्रिं
शन्मिता कार्या भद्रेन वनवात्मके १३० तृतीयेन वनेत्रेश २९ संख्या भद्रे षट्पदपदे ॥ तुर्येऽष्टाशलिगानि भद्रेऽर्कांकपदे मते ३१ पंचमेतुर्यनेत्रेशा भद्रेन वनवात्मके ॥
षष्ठे द्वादशल्लिगानि भद्रे षट्पदपदे स्मृते ३२ सप्तमेलिगविततिरेको नविंशत्संख्याकाः ॥ भद्रेऽर्कांकपदे ज्ञेयेऽष्टमे सप्तदशेश्वराः ३३ भद्रेन वनवपदेन वने मनु १४
शंकराः ॥ भद्रे शशिकला १६ संख्ये दशमेऽर्कमिताः शिवाः ३४ भद्रेऽर्कांकपदे ज्ञेये तथा त्वेकादशेश ॥ शिवान वनवपदे भद्रे ज्ञेये मनोरमे ३५ द्वादशे सप्तलिगानि भद्रे चंद्र

कलात्मके ॥ त्रयोदशोपचहराभद्रेऽर्कांकपदेमते ३६ चतुर्दशेशिलिगानिभद्रेनवनवात्मके ॥ चरमेऽतस्तुरचयेत्सर्वतोभद्रमुत्तमम् ३७ खंडेदुस्त्रिपदःकोणेगुंखलाषट्
 पदात्मिका ॥ त्रयोदशपदावलीवापीतत्त्वमितिर्मता ३८ भद्रेषोडशषोडशपदेऽतःपरिधिर्भवेत् ॥ तदंतरेपंचपंचपदैःपद्मसमुद्धरेत् ३९ विचित्रंचित्रवर्णचश्चेतदुःगुंखला
 ऽसिता ॥ वापीशुक्लाऽसितःशंभूरक्तंभद्रंप्रकल्पयेत् १४० नीलावलीश्वरस्कंधकोष्ठाश्चित्रायथारुचि ॥ यत्रयत्रपदानिहशेषभूतानितानितु ४१ यथायोग्यंघियातत्रगुं
 खलार्थेनियोजयेत् ॥ शुक्लरक्तकृष्णवर्णाहंतेपरिधयःस्त्रयः ४२ वापूर्वपीतपरिधिदत्वादेयास्त्रयस्ततः ॥ एतेषांपरिधिनांविपदान्यष्टाधिकानिहि ४३ नोक्तानिपूर्वसंख्यायां
 ज्ञात्वेत्थंनृदिमाचरेत् ॥ अग्रेप्येवंहिबोद्धव्यंपरिधिनांचतुष्टये ४४ एतदष्टोत्तरदशशतंलिङ्गोद्भवस्मृतम् ॥ एकस्त्वयंप्रकारोहिप्रकारांतरमुच्यते ४५ द्वेशतेसप्तपंचाश
 द्रेखाःपूर्वोत्तराःस्मृताः ॥ पीताःपरिधयःकार्याःषट्पदातित्रसर्वतः ४६ सप्तैदुसंख्या १७ रचयेल्लिगानांयोजयेद्धिया ॥ सर्वतस्तन्मिता १७ चाद्यानवनेत्रमिता २९
 परा ४७ सप्ताक्षिसंमितात्वन्यावक्ष्यमाणानिधारय ॥ बाणाक्षा २५ त्रिनयना २३ चनेत्रनेत्राय २२ विंशतिः ४८ गर्जेदु १८ गिरिचंद्रा १७ चबाणैदु १५ हुतभुक्
 शशी १३ ॥ रुद्रा ११ दशा १० न्याष्ट ८ मिताषट् ६ चत्वारि ४ त्रि ३ चंद्रमाः १ ४९ प्रतिपंक्तिमेकवापीलिगेभ्यस्त्वधिकामवेत् ॥ चतुर्विंशत्पदंलिङ्गंवापीवास्विदु १८
 पादिका ५० भद्रसंख्याक्रमेणैवजानीयाद्वक्ष्यमाणतः ॥ पूर्वपंक्तौचपंचम्यांनवम्यांहितथैवच ५१ त्रयोदशसप्तदशयोर्भद्रंविंशपदैःस्मृतम् ॥ द्वितीयायांचषष्ठ्यांचदश
 म्यांचतनौतथा ५२ चतुर्दश्यांस्मृतंभद्रंपंचविंशपदैःस्मृतम् ॥ तृतीयायांचसप्तम्यामेकादश्यांतथैवच ५३ पंचदश्यांहिपंक्तौचभद्रंत्रिंशपदात्मकम् ५४ शिष्टादिःपदै
 र्भद्रंचतुर्विंशैस्तुवापिका ५५ वस्वर्कषोडशीष्वेवभद्रंषोडशपादजम् ॥ सर्वकोणेषुत्रिपदश्चंद्रःगुंखलाकापदैः ५५ पंचभिरेकादशमिलताकार्याततोतरे ॥ सर्वतोभद्रकं
 रम्यंचतुर्विंशैस्तुवापिका ५६ भद्रंनवपदंसर्वपार्श्वेष्वेवंप्रकल्पयेत् ॥ परिध्यंतर्भवेत्पद्मंरक्तंचित्रंयथारुचि ५७ कृष्णंलिङ्गंगुंखलाऽपिभद्रंरक्तंचवापिका ॥ श्वेताशशी
 सितोज्ञेयस्तथानीलास्मृतालता ५८ शिष्टानीहपदान्येवमद्राचर्थनियोजयेत् ॥ पीतशुक्लकृष्णरक्ताहान्तेपरिधयःस्मृताः ५९ अष्टोत्तरसहस्राख्यंलिङ्गतोभद्रकंखि
 दम् ॥ एवंविकल्पतःप्रोक्तारचनाद्विविधामया ६० अथान्यत्तेप्रवक्ष्यामिप्रकारांतरमुत्तमम् ॥ सैर्काविंशच्छतैर्लिङ्गैर्लिङ्गतोभद्रमादरात् ६१ अष्टाष्टरेखाः ८८ प्राक्
 याम्याःपश्चिमोत्तरदिक्षुच ॥ सप्ताशीतिपदेष्वेवलिङ्गानांपंचपंक्तयः ६२ तासुप्राथमिकायाश्चविस्तारःकथ्यतेऽधुना ॥ पृथक्कोणेषुत्रिपदैःशशीश्वेतस्तदग्रतः ६३
 गुंखलाकृष्णवर्णाचपदैःपंचभिरुत्तमा ॥ तस्याःपार्श्वद्वयेकार्येवह्यौहरितवर्णके ६४ पृथगेकादशपदैस्ततःपीतेतुगुंखले ॥ षड्भिःपदैरुभयतोभद्रंषोडशपादजम् ६५
 आरक्तंचसितावाप्योदशाष्टादशपादजाः ॥ कृष्णान्यष्टादशपदैर्नवलिङ्गानिकारयेत् ६६ मस्तकोपरिभद्रस्यलोहितेगुंखलेशुभे ॥ द्वाभ्यांपदाम्यांचपृथङ्मध्यहरितगुं
 खला ६७ रचितात्रिपदारम्यावापीनांमस्तकोपरि ॥ आरक्तेद्वेपदेकार्येचैकंहरितमुत्तमम् ६८ उभयोःपार्श्वयोर्लिङ्गमस्तकस्यसितेपदे ॥ एवंसर्वत्रबोद्धव्यंपरिधिःपीतव
 र्णकः ६९ सप्ताशीतिपदैश्चैयंज्ञमाप्ताप्रथमातनिः ॥ प्रोच्यतेऽग्रेद्वितीयातुपंक्तिस्त्रिसप्तपादजा १७० शशीचगुंखलावह्यौगुंखलेद्वेऽत्रपूर्ववत् ॥ भद्रंविंशपदैर्ज्ञेयंनव

वाप्यस्योदशैः ७१ पदैरष्टात्रलिंगानिभद्रयोर्मस्तकोपरि ॥ द्वाभ्यांकार्येऽंखलेऽत्रलोहितेऽनुत्तरेतयोः ७२ द्विपदाऽंखलापीताहरितात्रिपदाऽस्मृता ॥ आरक्तचप
 दंकार्यवापीनामस्तकोपरि ७३ पूर्ववत्सकलज्ञेयमेकषष्टिपदैः शुभः ॥ परिधिः पीतवर्णश्चजातापंक्तिर्द्वितीयका ७४ ऊनैकेनपदाषष्टिपदैः पंक्तिस्तृतीयका ॥ भद्रंषड्विः
 पदैः प्रोक्तं सप्तलिंगानिकारयेत् ७५ वसुवाप्यः स्मृताः शेषं पूर्ववच्चप्रकीर्तितम् ॥ सप्तचत्वारिंशत्पदैः परिधिश्चप्रकीर्तितः ७६ जातातृतीयापंक्तिर्हिचतुर्थ्यर्थनिगद्यते ॥
 पंचचत्वारिंशत्पदैरियं पंक्तिरुदाहृता ७७ भद्रमर्कपदैर्ज्ञेयं पंचवाप्योऽत्रकीर्तिताः ॥ तुर्यलिंगानिकार्याणि भद्रस्यमस्तकोपरि ७८ आरक्ताषट्पदावल्लीपरिधिस्त्रिभिः
 पदैः ॥ जाताचतुर्थपंक्तिर्हिपंचमैकत्रिभिः पदैः ७९ भद्रंनवपदंज्ञेयं त्रिवाप्योद्वाहरीस्मृतौ ॥ त्रिपदाऽंखलारक्ताभद्रस्योपरिकीर्तिता १८० एकोनविंशतिपदः परिधिः
 संप्रकीर्तितः ॥ जातेयं पंचमापंक्तिस्त्वष्ट्रे सप्तदशैः पदैः ८१ चतुष्कोणसमंतत्रसर्वतोभद्रमालिखेत् ॥ तस्याऽपिक्रमएवाऽयं त्रिपदश्चशशीसितः ८२ कृष्णाः पंचपदैः
 कार्याः शृंगलाः सर्वतः शुभाः ॥ पदैरष्टादशैर्लिंगपश्चिमेतस्यपार्श्वयोः ८३ त्रयोदशपदैर्वाप्योभद्रेतुर्यपदात्मके ॥ याम्यप्रागुत्तरेष्वेवमध्येतिस्त्रिवापिकाः ८४ भद्रंनव
 पदैः कार्यवल्ल्योदशपदात्मिकाः ॥ वल्ल्योः स्थानेष्विमेऽत्रह्याद्यतेहरितेपदे ८५ मध्येऽत्रनुटितावल्लीभद्रंयच्चनवात्मकम् ॥ तस्योपरिपदाभ्यांहरिताऽत्रशृंगलाऽस्मृ
 ता ८६ वापीनामस्तकेकार्यपदंरक्तचपार्श्वयोः ॥ सितेद्वेद्वेपदेकार्येपरिधिः पंचपादजः ८७ रक्तमष्टदलमध्येकार्यनवपदात्मकम् ॥ कर्णिकापीतवर्णाचवाह्याः परिधयः
 क्रमात् ८८ पीतशुक्लरक्तकृष्णाः सैकविंशशतात्मकम् ॥ कथितंलिंगतोभद्रं सर्वेषामुक्तोपमम् ८९ प्रकारांतरमन्यच्चगृणुशिष्यब्रवीमि ते ॥ तिर्यगूर्ध्वलतारेखाख्यधिकाः
 शतसंख्यकाः १९० शतं द्व्यधिककोष्ठेपुरचयेल्लिंगपंक्तयः ॥ नवाष्टरसचत्वारिद्व्येकसंख्याश्चतुर्दिशम् ११ लिंगसंख्याधिकावापीप्रतिपंक्तिभवेदिह ॥ षट्सुपरिध
 यस्तत्रषट्पदातेतुवापिकाः १२ कोणेष्विदुः शृंगलाचवल्लीचरचयेत्क्रमात् ॥ त्रिपंचैकादशपदेल्लिंगत्र्यष्ट २४ मितं त्रिषट् १३ वापीभद्राणिक्रमशः षट्त्रिंश ३६ द्वि
 शतत्वजम् २५ ॥ त्रिंश ३० त्वट्त्रिंश ३६ द्विशचां २० तिमपंक्तिश्चपार्श्वके १४ एकस्मिन्नरचयेल्लिंगद्वयंभद्रेरसात्मके ॥ तस्योपरिभवेत्सर्वतोभद्रं तत्रवापिका
 १५ चतुर्विंशत्पदाभद्रमंकसंख्याततः परम् ॥ परिध्यतेतुर्यतुर्य १६ पदैः पद्मसमुद्धरेत् १६ चित्रंवालोहितंलिंगंशृंगलेकृष्णवर्णके ॥ हरितावहरीभद्रंरक्तंशुद्धेज्जवापिके १७
 एकविंशोत्तरशतलिंगतोभद्रमीरितम् ॥ प्रकारांतरमन्यच्चगृणुशिष्यब्रवीमि ते १८ षडधिकाशीतिरेखास्तिर्यगूर्ध्वप्रकल्पयेत् ॥ पंचाशीतिपदानिस्थुः पंक्तयस्तत्रसर्वतः
 १९ तत्रषट्षट्पदातेस्यात्परिधिः पीतवर्णकः ॥ सर्वतोऽनेनविधिनाचतुःपरिधयः क्रमात् २०० तेषुवैपंक्तिकोष्ठेषुलिंगादिरचयेद्वियां ॥ कोणेषुत्रिपदश्चंद्रस्तदादिशृं
 खलामता १ ततोवल्लीततोभद्रंवापीलिंगंक्रमाद्भवेत् ॥ तत्रप्रथमपंक्तौतुःशृंगलापंचकादिका २ एकादशपदावल्लीशृंगलाषट्पदात्मिका ॥ भद्रमेकपदंवापीत्रिषट्कोष्ठैः प्रक
 ल्पयेत् ३ ईशानस्तन्मितेकार्येऽनुत्तरेनवसंख्यया ॥ भवंतिवाप्योदशताभद्रद्वयमभीप्सितम् ४ द्वितीयपंक्तौवापीतुत्रयोदशपदामता ॥ भद्रंषट्पददशपदंशेषं पूर्वसमीरितम् ५

अष्टौलिगानिवाप्यस्तुभवन्तिनवसंमिताः ॥ तृतीयायांतुर्यपदंभद्रंशेषंतुपूर्ववत् ६ अष्टौवाप्यःसप्तहराःक्रमशःस्युःसमुद्धृताः ॥ द्वेवाप्यावन्तिमेन्यूनेत्रिभिःकोष्ठैस्तुसं
 स्मृते ७ चतुर्थपंतौवाप्यस्तुचतस्रःशंकरत्रयम् ॥ भद्रंद्वादशकंज्ञेयंशेषंतुपूर्ववदुद्धरेत् ८ चतुर्थपरिध्युपरिवाणांतिपरिधिर्भवेत् ॥ तत्पंतौःखलेन्यूनेपदेनैकेनवल्लरी ९
 द्वाभ्यांपदाभ्यांचन्द्रस्तुयथापूर्वप्रकल्पयेत् ॥ भद्रद्वयंषट्पदंत्वन्येभद्रेनवात्मके १० त्रयोदशपदैर्वापीतत्रतत्रप्रकल्पयेत् ॥ भद्रयोर्ध्वस्याद्भद्रद्वयंषट्पदंशुभम्
 ११ संसृष्टानिपदान्येवगृह्यलार्थेनियोजयेत् ॥ तस्योपरिपरिधिस्तुवाणांतिपरिकल्पयेत् १२ उभयोरंतरेवापीत्रयोदशपदात्मिका १३ भद्रद्वयंषट्पदंशेषंसर्वयथोदि
 तम् ॥ अंतिमेतःपंचपंचपदैःपद्मंसमुद्धरेत् १४ रक्तंवाचित्रवर्णचक्षेत्रश्चन्द्रोऽसितामता ॥ गृह्यलाहरीतावलीपीतंतच्छृंगलाद्वयम् १५ रक्तंभद्रंसितावापीलिंगंलृणांप्रक
 ल्पितम् ॥ लिंगस्कंधगताःक्रोधाःशोभाकोष्ठाःप्रकल्पयेत् १६ पदानिशेषभूतानियत्रकचभवंतिहि ॥ तानितत्रयथायोग्यंधियासम्यङ्नियोजयेत् १७ यद्वातुर्यपरि
 ध्यूर्ध्वमेकादशपदात्परम् ॥ परिधिःस्यात्तयोर्मध्येकोणेचन्द्रोयथोदितः १८ गृह्यलादशपादास्याद्वलीस्यादेकविंशतिः ॥ गृह्यलाऽन्यारुद्रपदामद्रंत्रिंशत्पदात्मकम् ॥
 १९ एकषष्टिपदैर्वापीसम्यङ्बुद्ध्याप्रकल्पयेत् ॥ अथवाद्वेपदेचान्येसंयोज्यगिरि ७ हस्तिषु २२० पदेषुरचयेद्बुद्ध्यालिगानांपक्तयःक्रमात् ॥ नवाष्टरसत्रीण्येकाशेषं
 पूर्वयथोदितम् २१ विशेषस्तत्रभद्रेषुषड्लिंगेषोडशात्मकम् ॥ एकलिंगेविंशपदंद्वाभ्यामन्यत्रचाधिकम् २२ पूर्ववत्सर्वतोभद्रंपद्मवर्णास्तुपूर्ववत् ॥ पीतशुक्लरक्तलृणा
 बहिःपरिधयःस्मृताः २३ एतदष्टोत्तरशतलिंगतोभद्रमीरितम् ॥ प्रकारांतरमन्यतेगृणुशिष्यब्रवीमियत् २४ तिर्यगूर्ध्वगतरेखानवाष्टलोहिताःस्मृताः ॥ तत्कोष्ठेष्व
 ४ नेत्रा २ त्रि ३ कोष्ठैरचयेद्विया २५ सर्वतोभद्रंरम्यंपरितःपरिधिर्भवेत् ॥ ततोरसरसांतिस्तुध्वतुःपरिधयःशुभाः २६ तत्रचतुर्षुपार्श्वेषुकोणेषुद्विपदःस्मृ
 तः ॥ गृह्यलापंचभिर्वलीत्वेकादशपदामता २७ लिंगचतुर्विंशपदंवापीत्वष्टादशामवेत् ॥ नवसप्ततथापंचयुगनेत्रमिताःशिवाः २८ पंचपक्तयएवस्वर्वापिकैकाधिकात
 तः ॥ तुर्य ४ लिगानिद्वेवाप्यौत्रयोदशपदात्मिके २९ षडंकार्करसरसभद्रसंख्याक्रमाद्भवेत् ॥ सर्वतोभद्रंकेवापीयुगनेत्रमितातथा ३० नवकोष्ठमितंभद्रंशेषंसर्वंतुपूर्वव
 त् ॥ ततोतःपरिधिःकार्यस्तत्रपद्मंसमुद्धरेत् ३१ श्वेतोऽब्जःगृह्यलालृणांनीलावल्लरिकाऽलृणम् ॥ भद्रंवापीसितालृणांलिंगंपरिधयोतिमाः ३२ पीतशुक्लरक्तलृणांज्ञे
 याःपीताश्चमध्यमाः ॥ एतदष्टोत्तरशतलिंगतोभद्रमीरितम् ३३ तिर्यगूर्ध्वपंचपंचरेखाःकार्याःसुलोहिताः ॥ तत्कोष्ठेषुपरिधयःषट्पदंतेत्रयःस्मृताः ३४ त्रिद्व्यंकलिंग
 रचनाचतुर्विंशतिपादिका ॥ वापीत्वष्टादशपदाषट्त्रिंश ३५ द्विदशां २० क ९ कम् ३५ भद्रंभद्रंपीतमन्यद्भद्रपार्श्वेप्रकल्पयेत् ॥ प्रथमंनवपादस्याद्वितीयंषट्पदा
 त्मकम् ३६ वापीपार्श्वेचत्रिपदागृह्यलालोहितामवेत् ॥ प्रतिपार्श्वेभवेदेतच्छृंगलापंचपादिका ३७ एकादशपदावलीत्रिपदश्चन्द्रैरितः ॥ चतुर्विंशपदैर्ज्ञेयंलिंगंपरमसुं
 दरम् ॥ मध्येचन्द्रःगृह्यलाचत्रिपदाषट्पदालता ॥ भद्रमर्कपदंलिंगमष्टाविंशत्पदात्मकम् ॥ लिंगमस्तकपार्श्वस्थेपदानिपीतकानितु ३९ लिंगंलृणांसितावापीभद्रंरक्तंसितः

१ त्रिच्वेकलिंगरचनाइतिपाठः । २ इदमर्थं मुद्रितपुस्तकेनास्ति ।

शशी ॥ शृंगलाकृष्णाहारितावलीवर्णास्त्वित्तीरिताः २४० परिधिः पीतवर्णः स्यात्पदान्युर्वरितानितु ॥ यथेष्टं रजयेदेतद्वाणाक्षिलिंगसाधनम् ४१ पीतशुक्लरक्तकृष्णाबाह्याः
 परिधयः क्रमात् ॥ प्रकारांतरमन्यद्वाशृणुशिष्यब्रवीम्यहम् ४२ चंद्राब्धि ४१ पदसंख्यासुसर्वतस्तत्त्व २५ संमितम् ॥ लिंगपीठविरचयेत्पडंतेपरिधीमतौ ४३ तयो
 र्वाक्लिंगपंक्तिद्वयं सम्यक्प्रकल्पयेत् ॥ अष्टादशपदं लिंगं वापीत्रिदश १३ पादिका ४४ त्रिपदोऽक्षः शृंगलाचपंचपादेशवहरी ॥ प्रथमायुगलिंगाऽन्यापंक्तिर्लिंगद्वया
 न्विता ४५ अदौ भद्रं नवपदं परं भद्रं तु षट्पदम् ॥ परिध्यंते त्रयस्त्रिंशत्कोष्ठैर्लिंगं प्रकल्पयेत् ४६ मूलस्कंधासप्तसप्तपदजौ षट्पदैः शिरः ॥ पंचपंचपदैः पार्श्वौ कटिः शंभो
 स्त्रिपादजः ४७ चतुर्दिक्षु हरस्याऽस्य चतुर्भद्रं नवांग्रिकम् ॥ चंद्रोऽत्र त्रिपदो ज्ञेयः शृंगलाद्विपदा स्मृता ४८ वहरी पंचपादास्याच्छृंगलान्या त्रिपादजा ॥ लिंगस्कंधगताः
 कोष्ठाः पीताः कार्याः शुभावहाः ४९ अन्यानि शेषभूतानि पदानि पूरयेद्विधा ॥ यथेच्छं वै परिधयः कार्या वेदमिता बहिः २५० पंचविंशच्छिवैरेतौ प्रकारौ द्वौ मयोदितौ ॥
 अतिप्रियौ शंकराय ज्ञातव्यौ द्विजसत्तम ५१ नमस्कृत्वामहद्ब्रह्मगुरुपादसरोरुहम् ॥ संसारतारकं वक्ष्ये कथामध्यात्मसंगृहम् ५२ पंचविंशतिसंख्याकलिंगतो भद्रमी
 प्सितम् ॥ केनचित्कल्पितं तत्किं तत्त्वं तत्कथ्यते स्फुटम् ५३ लिंगतो भद्रमित्येतन्निरुक्तमर्थवद्भवेत् ॥ लिंगं गमकमित्याहुर्ज्ञानं ज्ञापकमित्यपि ५४ पीयूषवापनाद्वापी
 भद्रं भद्रसमीक्षणात् ॥ साध्यशब्दाः प्रसिद्धं हि वर्तते साधनेष्वपि ५५ तस्मिन् शुक्लमुत नीलमित्यादिश्रुतिशासनात् ॥ वर्णा अपि परस्मिन् स्तूपासनार्थं भवंति हि ५६ तद्ब्र
 ह्म परमं लिंगं मंगलं भद्रवाचकम् ॥ मंगलं मंगलानां च शिवं शांतामिति स्फुटम् ५७ लीयंते यत्र भूतानि निर्गच्छंति यतः पुनः ॥ तेन लिंगं परं व्योमनिष्कलः परमः शिवः ५८
 सत्त्वं रजस्तमो वर्णत्रयं मायासु वेष्टितम् ॥ मनश्चंद्रो महामोहः शृंगलास्त्रेह वल्लिका ५९ तैरिदं सर्वतस्तत्त्वं वेष्टितं घटव्योमवत् ॥ तिर्यगूर्ध्वमहंकारः प्रसृतः पटतंतुवत् १६०
 तेन स्थानानि जातानि लक्षाणां चतुरष्टा हि ८४ ॥ गुणास्तेषु प्रपूर्यंते यथाचित्रपटो भवेत् ॥ ६१ आसीदेकं पुरा तत्त्वं तस्मिन्मायानियोगतः ॥ कामो बहुधा भवति भवेयमिति
 सादरम् ६२ एकः सन्निति चात्मानं स्वयमकुरुतेति च ॥ इन्द्रो मायाभिरिति च एकधा बहुवेति हि ६३ ऊचुश्च श्रुतयः साध्यो ब्रह्मणो भवनं प्रति ॥ तज्जलानिति च श्रुत्या न ततो
 ऽस्ति हि किंचन ६४ यद्यप्येवं तथाप्यस्मिन्नस्थितिर्माहतो भवेत् ॥ यावदहं लोको भावस्तावत्संसार आयतः ६५ भिन्नेहमिति हृद्ग्रंथौ न संसारस्तदाश्रयः ॥ गते ते जस्यं बुया
 त्स्वप्नो निद्राऽनुगो यथा ६६ एतदर्थं विरक्तः सन्नजिज्ञासुः श्रेयमुत्तमम् ॥ आश्रयेत्सदुरुं साक्षाद्ब्रह्मभूतं निरामयम् ६७ तेन प्रबोधितः सिद्धमात्मानं संतमात्मानि ॥ जानी
 याद्ब्रह्मभावेन जगच्चित्तं स्थितं सदा ६८ ईश्वरः सर्वभूतानां हृद्देशे संस्थितोऽमलः ॥ एकोऽद्वितीयः परमो नांतः प्रज्ञादिलक्षणः ६९ अक्षरः सच्चिदानन्दोऽमरोऽजर उशत
 मः ॥ निर्विकारो निराकारो निरामय उदीरितः २७० अलिंगोऽहं पदवासावेकत्वगणनात्परः ॥ मायया लिंगरूपी बहोऽक इत्यभिधीयते २७१ पुरुषश्च प्रकृतिश्च व्यक्तो
 ऽहंकार एव च ॥ चतुर्लिंगानि प्रोक्तानि लक्षकानि शिवस्य च २७२ कार्यकारणभूतानामेकमेव हि पंचकम् ॥ सत्त्वं रजस्तम इति वसुर्लिंगानि चात्मनः २७३

१ तिर्यक्पंक्तिद्वयमिति पाठः । २ युगलिंगेति पाठः । ३ वाप्यइति पाठः ।

दशेंद्रियाणिचमनोबुद्धिर्द्वादशकंस्मृतम् ॥ लिंगानांपरमेशस्यविवेकोत्रप्रतिष्ठितः ७४ इतिकारणलिंगानिकार्यलिंगान्यनेकशः ॥ शतंसहस्रमयुतंकोटिशःसंतिसंख्य
 या ७५ सर्वाणिज्ञापकान्येवाशिवस्यपरमात्मनः ॥ वस्तुतस्तुपरंतत्त्वसंजातीयादिहीनकम् ७६ विचारेवर्तमानेतुतंत्वाद्येवपटादिन ॥ एवंसर्वशिवोभातिनसर्वशिव
 एवहि ७७ बिंदुनादमकारादिमात्रात्रयमुदीरितः ॥ आत्मैवपंचधासाक्षात्तथाब्रह्मेश्वरोद्धारः ७८ विधिरुद्रौपंचपंचसद्योजातादिरूपकः ॥ शुद्धोसाक्षीतथाप्राज्ञस्तैजसो
 विश्वएवच ७९ सच्चित्सुखत्रयं नामरूपेब्रह्मैवकेवलम् ॥ जातंपंचात्मकंनान्यद्ब्रह्मैवेदमितिश्रुतिः २८० प्रधानंमहदहंचपंचतन्मात्रकंचतत् ॥ अष्टप्रकृतिरित्येतच्छा
 स्त्रेपुपरिगीयते ८१ अष्टमूर्तिस्वरूपंसद्ब्रह्मवर्षादिनामभूत् ॥ वस्त्वष्टकस्वरूपेणमाययाभातिसर्वतः ८२ ज्योतिर्लिंगद्विषट्चद्वादशादित्यनामकम् ॥ दशेंद्रियमनोबु
 द्धिनामभिर्भातिसत्स्फुटम् ८३ दशेंद्रियाणिचप्राणपंचकंभोग्यपंचकम् ॥ चेतश्चतुष्कमात्मैवपंचविंशमतोबुधैः ८४ लक्षाणांचतुराशीतिभोगायतनविस्तरः ॥ तस्यै
 वकल्प्यतेभ्रांत्याकर्मभिर्गुणभेदतः ८५ जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिचमोगस्थानानिचात्मनः ॥ भोगोभोक्ताभोजयितासर्वब्रह्मैवतत्पृथक् ८६ अध्यात्ममधिदैवंचह्याधिमूतमितित्रि
 धा ॥ स्थूलसूक्ष्मकारणंचसर्वब्रह्मैवतत्पृथक् ८७ एतज्ज्ञानंचध्यानंचविवेकश्चविरागिता ॥ जीवेश्वरजगद्भानमात्मैवेतिनतुपृथक् ८८ सर्वखल्विदमितिचेदंसर्वयदयमात्मा ॥
 ब्रह्मैवेदंसर्वमितिश्रुतयःप्रवदंतिहि ८९ अयंसिद्धस्यविषयोयत्सर्वात्मनिदर्शनम् ॥ आरुरुक्षुःशांतदांतस्तिष्ठतिःसर्वतोभवेत् ९० स्वदेशेप्राप्तपुरुषंनिबध्नंतिवशंकृतम् ॥
 तेनामीविषयाःप्रोक्तामुमुक्षुस्तान्निर्विजयेत् ९१ विविक्तसेवीलघ्वाशीत्यादिभागवतंचवचः ॥ किंब्रह्मेनविधिनासमाप्तंशास्त्रहृद्गतम् ९२ दत्तमेगुरुणाकिमप्यजडमानंदात्म
 वस्त्वद्वयंयत्सेवातद्दंतदात्मकमहत्वंचाशुनष्टतमः ॥ आपूर्णसहस्रोदितंमहत्तंगंभीरमव्याकृतंयेनाच्छादितमिंदुसूर्यपवनंविश्वंविशेषात्मकम् ९३ तिर्यगूर्ध्वगतारेखा
 श्वत्वारिशत्समाःशुभाः ॥ तासामंकत्रिकोष्ठेषु ३९ परिधीद्वौप्रकल्पयेत् ९४ सप्ततिप्रथमान्यास्तुततोबाणांतकोष्ठके ॥ तन्मध्येरुद्ररुद्रेषु १२१ पदेज्ज्वादाशैःपदैः९५
 लिंगमेकंखंडवाप्यौतुर्यतुर्यपदात्मिके ॥ अष्टकोष्ठात्मकंभद्रंप्रोक्तंपार्श्वचतुष्टये ९६ गृंखलाद्विपदाचंद्रंत्रिपदोवल्लरीतथा ॥ पंचपादैःस्मृतावल्ल्योत्रिपार्श्वेषुनिमीलयेत् ९७
 द्वितीयेत्रिपदश्चंद्रःगृंखलावेदपादिका ॥ वल्लीनवपदाभद्रत्रयंनवपदात्मकम् ९८ त्रयोदशपदंवापीद्वयंपार्श्वेतुगृंखले ॥ द्विपदेरक्तवर्णेचमद्रंतुर्यपदंहारित् ९९ प्रतिपार्श्वे
 भवेदेतत्प्रथमाधःसुयोजयेत् ॥ प्रतिपार्श्वेचतुर्लिंगवापीनांपंचकंतथा ३०० अष्टादशपदंलिंगवापीत्रयोदशात्मिका ॥ भद्रंरसपदैर्ज्ञेयंवल्लिरुद्रपदात्मिका १ गृंखलापंच
 मिःपादैस्त्रिपदश्चंद्रहैरितः ॥ लिंगोपरितनावीथीनीलावल्ल्यानियोजयेत् २ यद्धारसांतेपरिधिंविधायतदनंतरम् ॥ त्रिलिंगान्येकलिंगंचद्वयोःपंचतयोःप्रकारयेत् ३ आदौ
 चंद्रकलंभद्रंपदमर्कपदैःस्मृतम् ॥ गृंखलापंचमिर्वल्लीरुद्रकोष्ठासमीरिता ४ वापीचतुष्टयंपूर्वपरंवापीद्वयंस्मृतम् ॥ पूर्ववत्सकलंज्ञेयंवाह्याःपरिधयःक्रमात् ५ पीतशुक्ल
 रक्तलज्जाज्ञेयाःसंख्याधिकाःशुभाः ॥ एतत्सप्तैतुर्लिंगाख्यंपीठंसम्यग्मुदाहृतम् ६ अथवास्मिन्निकोष्ठानिवर्द्धयित्वाक्रमेणतु ॥ षष्ठांतेपरिधिकायांतत्रिलिंगानियोजयेत्
 ७ प्रथमेत्रीणिलिंगानिद्वितीयं चैकमीरितम् ॥ चतुर्विंशपदैर्लिंगवाप्यष्टादशपादजा ८ आदौवेदमितावाप्योद्वेवाप्यौचद्वितीयके ॥ आदौनवपदंभद्रंद्वितीयेऽर्कपदंस्मृ

तम् ९ चंद्रवल्ल्यादिपूर्वोक्तमध्येलिंगप्रकारयेत् ॥ अष्टाविंशपदैर्ज्ञेयंचतुःपादैःशिरःकटिः ३१० अर्कहर्कपदेखंडवाप्यौद्विपदगुंखलाः ॥ पंचपादास्मृतावल्लीत्रिपदापीत
 गुंखला ११ अर्कपादैश्चतुर्दिक्षुमध्येभद्रचतुष्टयम् ॥ चंद्रश्चत्रिपदःकोणेशिवमस्तकपार्श्वके १२ नेत्रार्थेद्विपदशुक्लेशेषाणिचपदानिहि ॥ लिंगपार्श्वेपंचपंचयथेच्छंतानि
 पूरयेत् १३ पीतशुक्लरक्तकृष्णावहिःपरिधयोमताः ॥ एतत्सप्तदशलिंगैर्लिंगतोभद्रमीरितम् १४ दशकंकरणानांचप्राणानांपंचकंमनः ॥ षोडशेमाःकलाआत्मासाक्षिसप्त
 दशःस्मृतः १५ अर्कलिंगात्मकंभद्रंशृणुशिष्यमयोच्यते ॥ प्रागुदीच्यायतारेखाःषट्त्रिंशद्विप्रकल्पयेत् १६ पदानिद्वादशशतंपंचविंशतिरेवच ॥ खंडेद्विपदःकोणेगुं
 खलाषट्पदात्मिका १७ त्रयोदशपदावल्लीभद्रंतुनवभिःपदैः ॥ भद्रार्धत्रिपदाज्ञेयाद्वितीयापीतगुंखला १८ त्रयोदशपदावापीलिंगमष्टादशैःस्मृतम् ॥ लिंगनियम्यपंतौ
 तुशोभाकोष्ठाश्चतुर्दश १९ तेषामुपरिपंतौतुकोष्ठाःसप्तदशैवतु ॥ पूजापंक्तिःसिताज्ञेयापरितःपरिकल्पिता ३२० पूजापंक्त्यंतरापंतौकोष्ठाअशीतिसंख्यया ॥ परिधिःस
 चविज्ञेयोमंडलांतरयोर्द्वयोः २१ परिध्यंतरकोष्ठेषुसर्वतोभद्रमालिखेत् ॥ विशेषश्चात्रविज्ञेयोगुंखलाषट्पदाभवेत् २२ त्रयोदशपदावल्लीभद्रंतुद्वादशैःपदैः ॥ पंचविंश
 त्पदावापीपरिधिःषोडशात्मकः २३ मध्येनवपदैःपञ्चकर्णिकाकेसरान्वितम् ॥ सत्त्वरजस्तमोवर्णाःपरितोमंडलस्यच २४ त्रयःपरिधयःकार्यास्तत्रद्वाराणिकारयेत् ॥
 सितेदुःगुंखलाकृष्णावल्लीनीलाप्रपूरयेत् २५ भद्रंरक्तंगुंखलाऽन्यापीतावापीसितास्मृता ॥ लिंगानिकृष्णवर्णानिपार्श्वेषुद्वादशैवतु २६ परिधिःपीतवर्णःस्यात्कमलं
 पंचवर्णकम् ॥ कर्णिकाचकेसराणिपीतवर्णानिकारयेत् २७ प्रकारांतरमन्यतेशृणुशिष्यमयोच्यते ॥ पूर्वोत्तरगतारेखासप्तविंशन्मिताःशुभाः २८ तत्षट्त्रिंशत्पदेष्वेवसर्वतो
 भद्रमुत्तमम् ॥ अन्विनेत्राग्रिकोष्ठैश्च ३२४ रचयेत्पूर्ववच्चुभम् २९ परिधिस्तत्समंताच्चप्रकल्प्यःपीतवर्णकः ॥ अष्टोत्तरशतैर्लिंगतोभद्रंकाथितंयथा ३३० तस्यचतुर्धुपा
 र्श्वेषुरचयेदर्कलिंगकम् ॥ कोणकोणेत्रिपदोब्जःगुंखलासप्तपादिका ३१ वल्लीमनुपदाभद्रंषट्पदंतीर्दुवापिका ॥ लिंगंषट्त्रिंशपदजंभद्रस्याद्वापिकोपरि ३२ लिंगपार्श्वपदान्ये
 वषट्पीतानिप्रकल्पयेत् ॥ लिंगोपरितनावीथीनीलावल्लीथोर्नियोजयेत् ३३ चतुष्पदैर्लिंगशिरस्तथापरिधयोवहिः ॥ सर्वाणितुयथापूर्वमुक्तवर्णैःसुरजयेत् ३४ चतुर्विंशति
 रालेख्यारेखाःप्राक्दजिणायताः ॥ कोणेषुगुंखलापंचपदावल्ल्यश्चपार्श्वतः ३५ पदैर्नवभिरालेख्याश्चतुर्भिर्लघुगुंखलाः ॥ लघुवल्ल्यःपदैषड्भिस्ततोष्टादशभिःपदैः ३६
 कृत्वालिंगानिवाप्यस्तुत्रयोदशभिरंतरा ॥ ततोवीथीद्वयेनैवपीठंकुर्याद्विचक्षणः ३७ तस्यपादाःपंचपदाद्वाराण्यपितथैवच ॥ एकाशीतिपदंमध्येपञ्चस्वस्तिकमिष्यते ३८
 कोणेषुगुंखलाःकार्याःपदैस्त्रिभिरतःपरम् ॥ पदैश्चतुर्भिर्दिक्षुस्युर्भद्राण्येषांसमंततः ३९ एकादशपदेवल्ल्योमध्येऽष्टदलमालिखेत् ॥ पञ्चनवपदंहेतुल्लिंगतोभद्रमिष्यते ४०
 गुंखलाकृष्णवर्णेनवल्लीनीलेनपूरयेत् ॥ रक्तेनगुंखलाल्ध्वीवल्लीपीतेनपूरयेत् ४१ लिंगानिकृष्णवर्णानिश्चेतेनाप्यथवापिका ॥ पीठंस्वपादंश्चेतेनपीतेनद्वारपूरणम् ४२
 मध्येस्युःगुंखलारक्तावल्लीनीलेनपूरयेत् ॥ भद्राणिपीतवर्णानिपीतापंकजकर्णिका ४३ दलानिश्चेतवर्णानियद्वाचित्राणिकल्पयेत् ॥ तिस्रोरेखावहिःकार्याःसितरक्ताऽसि
 ताःक्रमात् ४४ ऊर्ध्वलिंगोद्भवंह्यष्टलिंगतोभद्रमुच्यते ॥ अन्यन्मयातिरम्यंतच्छृणुशिष्यात्रकौतुकात् ४५ अष्टाविंशतिरेखाश्चतिर्यगूर्ध्वसमंततः ॥ सप्तविंशतिकोष्ठेषुष

इतिपरिधयःस्मृताः ४६ कोणेषुत्रिपदैश्चन्द्रःशृङ्खलापंचपादिका ॥ वाप्यर्कपादजाभद्रषट्षष्टपदात्मकम् ४७ ऊर्ध्वमद्रेरविपदेपदैरष्टादशैःशिवाः ॥ आत्मनोऽभिमु
खाःसर्वकार्याह्यष्टशुभावहाः ४८ त्रयोदशांघ्रिजावापीतत्रयंपश्चिमैस्मृतम् ॥ पूर्वत्वेकाद्वेशकलेशेपंसर्वंतुपूर्ववत् ४९ तिर्यक्भद्रेवेदपदेपदन्यूनोंर्ध्ववल्लरी ॥ दक्षिणोत्तरत
श्चापिवापीनांशकलाष्टकम् ५० उभयोर्लिङ्गयोर्मालासन्निभिनयनैःस्मृता ॥ सर्वत्रनेत्रेद्वेज्ञेयेदक्षिणोत्तरयोस्त्रिभिः ॥ पृथक्चत्वारिभद्राणिह्यधोभद्रेचतुष्पदे ५१ दक्षिणो
त्तरदिग्भागेपूर्ववल्लौचसंधयेत् ॥ अन्तेमध्येतुपरिधिःपंचविंशैर्जलेरुहम् ५२ शृङ्खलाद्विपदामध्येवल्लीषट्षपदजास्मृता ॥ वाप्यःपंचपदैर्ज्ञेयाभद्रवेदपदात्मकम् ५३ सि
तावापीशिवःकृष्णःपद्मभद्रेचलोहिते ॥ तिर्यक्भद्रेलिङ्गमालेपरिधीपीतवर्णकौ ५४ नेत्रेद्वयवलयैरुष्णाशृङ्खलाहरितालता ॥ पदत्रयंहिवाप्यूर्ध्वतद्यथारुचिपूरयेत् ५५
पीतशुक्लरक्तकृष्णावाहिःपरिधयःस्मृताः ॥ अष्टलिङ्गात्मकंज्ञेयंलिङ्गतोभद्रमुत्तमम् ५६ अथवाऽन्यौद्धौप्रकारौप्रोच्येतेगृणुतावपि ॥ द्वात्रिंशच्चरणेष्वेवंचतुर्लिङ्गतथाष्ट
कम् ५७ युक्त्याविरचयेत्तत्रविशेषोथनिगद्यते ॥ आद्येलिङ्गंचतुर्विंशपदमष्टेदु १८ वापिका ५८ भद्रंविंशपदंचान्यलिङ्गमष्टादशात्मकम् ॥ भद्रंनवपदंशेषंयावदवधियो
जयेत् ५९ रेखास्त्वष्टादशप्रोक्ताश्चतुर्लिङ्गसमुद्भवे ॥ कोणेदुस्त्रिपदःश्वेतःस्त्रिपदैःकृष्णशृङ्खला ३६० वल्लीसप्तपदानीलामद्रंरक्तंचतुष्पदम् ॥ भद्रपार्श्वमहालिङ्गंकृष्णम
ष्टादशैःपदैः ६१ शिवपार्श्वेतुवापीचक्रुर्यात्पंचपदांसिताम् ॥ पदमेकंतथापीतंभद्रंवाप्यस्तुमध्यतः ६२ शिरसिशृङ्खलापार्श्वकुर्यात्पीतंपदत्रयम् ॥ लिङ्गानांस्कंधतःको
ष्ठाविंशतीरक्तवर्णकाः ६३ परिधिःपीतवर्णस्तुपदैःषोडशभिःस्मृतः ॥ पदैस्तुनवभिःपश्चात्पद्मंचित्रंसकर्णिकम् ६४ तिर्यगूर्ध्वंगतारेखाःकार्याःस्त्रिधाःस्त्रयोदश ॥ कोणे
दुस्त्रिपदःकार्यःशृङ्खलात्रिपदास्मृता ६५ वल्लीचषट्षपदानीलारक्तंभद्रंप्रकल्पयेत् ॥ पदैर्द्वादशभिःस्पष्टमुत्तरेपूर्वदक्षिणे ६६ पश्चिमायांमहारुद्रमष्टाविंशतिकोष्ठके ॥
लिङ्गपार्श्वेतथामूर्ध्निह्यष्टकोष्ठास्तुपीतकाः ६७ लिङ्गमेकंतथागौर्यास्तिलकंप्रोक्तमण्डले ॥ पूजयेन्मण्डलंचैवतस्यगौरीप्रसीदति ६८ प्रागुदीच्यांगतारेखाःकुर्यादेकोन
विंशतिः ॥ खण्डेदुस्त्रिपदःकोणेशृङ्खलापंचभिःपदैः ६९ एकादशपदावल्लीभद्रंतुनवभिःपदैः ॥ चतुर्विंशत्पदावापीपरिधिर्विंशकैःपदैः ३७० मध्येषोडशभिःकोष्ठैःपद्ममष्ट
दलंस्मृतम् ॥ श्वेतंदुःशृङ्खलाकृष्णावल्लीनीलिनपूरयेत् ७१ भद्रारुणसितावापीपीतेपरिधिकर्णिके ॥ रक्तंवाचित्रितंपद्मंवाह्यासत्वरजस्तमाः ॥ सर्वतोभद्रकंचेदं कर्तव्यंसर्व
कर्मसु ७२ एवंलिङ्गतोभद्राणारचनाःकथितामया ॥ एताःशिवपराज्ञेयानयोग्याविष्णुपूजने ७३ रामलिङ्गात्मकंयोग्यंश्रीविष्णोरर्हणस्यच ॥ पूजनेत्वेकएवात्रतद्विस्ता
रेणकथ्यते ७४ शिवस्यपूजनेलिङ्गमुपास्यंपरिचितयेत् ॥ उपासिकाराममुद्राज्ञेयातद्भवानपि ७५ लिङ्गतोभद्रवच्चात्रसमावाह्यातिबुद्धितः ॥ रामतोभद्रकंचज्ञेयंविष्णु
परंहितत् ७६ रमारामेतिवर्णर्थचिन्हितंभद्रकंकृतम् ॥ धियादेवीपरंतच्चज्ञातव्यंसर्वकर्मसु ३७७ ॥ ॥ इति श्रीशतकोटिरामचरितांतर्गतश्रीमदानन्दरामायणे वा
ल्मीकीये मनोहरकांडे रामदासविष्णुदाससंवादे रामलिङ्गतोभद्राणां तथा लिङ्गतोभद्राणां रचनाप्रकारकथनंनामपंचमःसर्गः ॥ ५ ॥ अथसर्वतोभद्रतदेवतालिरख्यते ॥

प्राणानायम्यदेशकालौष्ठत्वा रामतोभद्रदेवतास्थापनंवारामलिंगतोभद्रदेवतास्थापनंवारमानामतोभद्रदेवतास्थापनंवारमारामतोभद्रदेवतास्थापनंकरिष्यइतिसंकल्प्य॥
 ब्रह्मजज्ञानमितिमन्त्रस्यवामदेवऋषिः त्रिष्टुप्छंदः ब्रह्मादेवता ब्रह्मस्थापनेविनियोग ॥ ब्रह्मजज्ञानं० सर्वतोभद्रमध्येब्रह्माणमावाहयामि १ उत्तरेवापीप्रांतभागे आप्या
 यस्वस० सोमायनमःसोममावाहयामि २ ईशान्यां खंडेदौ तमीशानंज० ईशानायनमःईशानमावाहयामि ३ पूर्वे वाप्यां त्रातारमिंद्र० इंद्रायनमःइंद्रमावाहयामि ४
 आग्नेय्यां खंडेदौ अग्निदूतं० अग्नेयेनमःअग्निमावाहयामि ५ दक्षिणे वाप्यां यमायत्वांगिर० यमायनमःयममावाहयामि ६ नैर्ऋत्यां खंडेदौ असुन्वंतं० निर्ऋतयेनमः
 निर्ऋतिमावाहयामि ७ पश्चिमे वाप्यां तत्त्वायामि० वरुणायनमःवरुणमावाहयामि ८ वायव्ये खंडेदौ आनोनिद्युद्धि० वायवेनमःवायुमावाहयामि ९ वायुसोममध्ये
 भद्रे निवेशनीसंगमनीवसूनां० ध्रुवं अध्वरं सोमं अपः अनिलं अनलं प्रत्यूषं प्रभासमित्यष्टवसूनावाहयामि १० सोमेशानमध्ये भद्रे नमस्तेरुद्र० वीरभद्रं शंशुं
 गिरिशं अजैकपादं अहिर्बुध्न्यं पिनाकिनं भुवनाधीश्वरं कपालिनं दिक्पतिं स्थाणुं रुद्रमित्येकादशरुद्रानावाहयामि ११ ईशानेन्द्रमध्ये भद्रे आलुण्णेन० भगं वरुणं
 सूर्यं वेदांगं भानुं रविं गमस्ति हिरण्यरेतसं दिवाकरं मित्रं आदित्यं विष्णुमितिद्वादशादित्यानावाहयामि १२ इंद्राग्निमध्ये भद्रे अश्विनातेजसाचक्षुः० अश्विनी
 कुमारभ्यांनमःअश्विनौदेवावाहयामि १३ अग्रियममध्ये भद्रे समाश्वर्षणिष्टतो० सपैतृकान्निविश्वान्देवानावाहयामि १४ यमनिर्ऋतिमध्ये भद्रे अभित्यंदेवं० यक्षेभ्यो
 नमःयक्षानावाहयामि १५ निर्ऋतिवरुणयोर्मध्ये भद्रे आयंगौः० भूतनागेभ्योनमःभूतान्नागानावाहयामि १६ वरुणवायुमध्ये भद्रे नदीभ्यःपौजिष्टं० गंधर्वाप्सरोंभ्यो
 नमःगंधर्वाप्सरसावाहयामि १७ ब्रह्मसोममध्ये वाप्यां यदक्रंदःप्रथमं० स्कंदायनमःस्कंदमावाहयामि १८ नमःशंभवे० नंदीश्वरायनमःनंदीश्वरभावाहयामि १९
 भद्रंकर्णेभिः० शृणुयात्० शृणुमावाहयामि २० विश्वकर्माहज० महाकालाय० महाकालमावाहयामि २१ ब्रह्मेशानमध्ये वल्लीषु अदितिद्यौरं० ऋक्षादीनावाहयामि २२ ब्रह्म
 द्रमध्ये वाप्यां श्रीश्वते० दुर्गायै० दुर्गामावाहयामि २३ इदंविष्णु० विष्णवेनमःविष्णुमावाहयामि २४ ब्रह्माग्निमध्ये वल्लीषु उदीरता० स्वधायै० स्वधामावाहयामि २५
 ब्रह्मयममध्ये वाप्यां परंमृत्यो० मृत्यवेनमःमृत्युमावाहयामि २६ ब्रह्मनिर्ऋतिमध्ये वल्लीषु गणानांत्वा० गणपतयेनमःगणपतिमावाहयामि २७ ब्रह्मवरुणमध्ये वाप्यां
 शन्नोदेवी० अश्वीनमःअपःआवाहयामि २८ ब्रह्मवायुमध्ये वल्लीषु मारुतोयस्य० मरुतेनमःमरुतमावाहयामि २९ ब्रह्मणः पादमूले कर्णिकाधः स्योनापृथिवी० पृ
 थ्व्येनमःपृथ्वीमावाहयामि ३० तत्रैव ॥ पंचनद्यःसरस्वती० गंगादिसर्वदीभ्योनमःगंगादिसनर्वनदीरावाहयामि ३१ तत्रैव ॥ धाम्नोधाध्नोराजंस्ततोवरुण० सप्तसागरेभ्यो
 नमःसप्तसागरानावाहयामि ३२ ततः कर्णिकोपरि नाममंत्रेण मेरवेनमःमेरुमावाहयामि ३३ ततःपीतपरिधौ सोमादिसन्निधौक्रमेणआयुधानि सोमसमीपे गदायैनमः
 गदामावाहयामि ३४ ईशानसमीपे शृणुयात्नमःशृणुमावाहयामि ३५ इंद्रसमीपे वज्रायनमःवज्रमावाहयामि ३६ अग्निसमीपे शक्तयेनमःशक्तिमावाहयामि ३७ यम
 समीपे दंडायनमःदंडमावाहयामि ३८ निर्ऋतिसमीपे खड्गायनमःखड्गमावाहयामि ३९ वरुणसमीपे पाशायनमःपाशमावाहयामि ४० वायुसमीपे अंकुशायनमः

अंकुशं आवाहयामि ४१ पुनः सोमस्योत्तरे गदासमीपे गौतमायनमः गौतमं आवाहयामि ४२ ईशान्यां भरद्वाजायनमः भरद्वाजं आवाहयामि ४३ पूर्वे विश्वामित्रायनमः विश्वामित्रं आवाहयामि ४४ आग्नेय्यां कश्यपायनमः कश्यपं आवाहयामि ४५ दक्षिणे जमदग्नयेनमः जमदग्निं आवाहयामि ४६ नैऋत्यां वसिष्ठायनमः वसिष्ठं आवाहयामि ४७ पश्चिमे अत्रयेनमः अत्रिं आवाहयामि ४८ वायव्यां अरुंधत्येनमः अरुंधतीमावाहयामि ४९ पुनः पूर्वादिक्रमेण ॥ पूर्वे विश्वामित्रसमीपे ऐन्द्रेणमः ऐन्द्रीमावाहयामि ५० आग्नेय्यां कौमार्येनमः कौमारीमावाहयामि ५१ दक्षिणे ब्राम्हणेनमः ब्राह्मीमावाहयामि ५२ नैऋत्यां वाराह्येनमः वाराही आ० ५३ पश्चिमे चामुंडायै० चामुंडा आ० ५४ वायव्ये वैष्णव्येन० वैष्णवी आ० ५५ उत्तरे माहेश्वर्यै० माहेश्वरी आ० ५६ ईशान्यां वैनायक्येनमः वैनायकी आ० ५७ अष्टदलमध्ये सूर्यायनमः सूर्य आ० ५८ बाह्यपूर्वाद्यष्टदिक्षु यथास्थानेषु ॥ पूर्वसोमाय० सोम आ० ५९ आग्नेय्यां भौमाय० भौम आ० ६० दक्षिणे बुधाय० बुध आ० ६१ नैऋत्यां बृहस्पतयेनमः बृहस्पति आ० ६२ पश्चिमे शुक्रायनमः शुक्र आ० ६३ वायव्यां शनैश्चरायनमः शनैश्चर आ० ६४ उत्तरे राहवेनमः राहु आ० ६५ ईशान्यां केतवेनमः केतु आ० ६६ एतादेवताः सर्वतोभद्रे प्रतिष्ठाप्य ॥ ततः परिधिभूतपंक्तौ सुषेणाय० सुषेण आ० ६७ सर्वेषु लिङ्गेषु रुद्राय० रुद्र आ० ६८ सर्वासु वापीषु नलाय० नल आ० ६९ सर्वेषु मन्त्रेषु सुग्रीवाय० सुग्रीव आ० ७० सर्वेषु तिर्यक्मन्त्रेषु गवाय० गव आ० ७१ सर्वासु पीतशृङ्खलासु अंगदाय० अंगद आवा० ७२ सर्वासु कृष्णशृङ्खलासु विभीषणाय० विभीषण आ० ७३ सर्वासु वल्लीषु जांबुवंतायनमः जांबुवंत आ० ७४ सर्वेषु खंडेषु मैदायनमः मैद आ० ७५ सर्वासु परिधिषु द्विविदाय० द्विविद आ० ७६ मुद्रायां रामजानकीभ्यां नमः रामजानक्यो आ० ७७ मुद्रायाः पश्चिमे पीतपरिधौ लक्ष्मणाय० लक्ष्मण आ० ७८ मुद्राया उत्तरे भरताय० भरत आ० ७९ मुद्राया दक्षिणे शत्रुघ्नाय० शत्रुघ्न आ० ८० मुद्रायाः पुरतः वायुपुत्राय० वायुपुत्र आ० ८१ बहिस्त्रिपरिधिषु श्वेतपरिधौ भागीरथ्यै० भागीरथी आ० ८२ रक्तपरिधौ सरस्वत्यै० सरस्वती ० ८३ कृष्णपरिधौ यमुनायै० यमुना आ० ८४ एवमेव रमारामभद्रेऽपि आवाहनं कार्यम् ॥ रमानामभद्रमुद्रायामेव विशेषः ॥ आदौ रमामावाह्यरामं आवाहयेत् ॥ एवमावाहनं कृत्वा षोडशोपचारैः पूजयेत् ॥ शेषान्नेन दिग्बलिः कार्यः ॥ इति आनंदरामायणात्तर्गतं रामतोभद्रदेवतास्थापनम् ॥ ॥ श्रीरामदास उवाच ॥ शिष्ययद्यत्प्रियं तस्मै रामाय तद्ददाम्यहम् ॥ मासेषु चैत्रमासस्तुराघवास्यातिवल्लभः १ पक्षयोः सितपक्षस्तु प्रियोऽस्ति राघवस्याहि ॥ सर्वासु तिथिषु श्रेष्ठानं वमीराघवप्रिया २ सूर्यवंशसमं हूतस्तस्माच्च भानुवासरः ॥ प्रियोतिराघवस्यैव नक्षत्रेषु पुनर्वसुः ३ चंपकः पुष्पजातौ हितुलसी च तथैव च ॥ अथवानवकं चापि पुष्पाणामं राघवप्रियम् ४ जातिश्रृंगमंदारौ तुलसीमुनिमालती ॥ दमनः केतकी सिंही पुष्पाणामं नवकं स्मृतम् ५ तथानवविधं चान्नं राघवस्यातिवल्लभम् ॥ मोदकोलडुकोमंडो पूर्णगर्भाथ फेणिका ६ वटकः पर्पटः खाद्यं घृतपक्वं नवत्विति ॥ एतानि नवमक्ष्याणि राघवस्य प्रियाणि हि ७ अथवान्यत्प्रवक्ष्यामि दिव्यान्ननवकं शु

१ पुराणपोलिकेत्यर्थः ।

मम् ॥ मोदकोलडुकोमंडोवटकोफेणिकातथा ८ वरान्नमोदनःशार्कंपायसनवकंशुभम् ॥ अन्यच्छुण्वभोशिष्यनवान्नराघवप्रियम् ९ एकांशीतिकुडवंचगोक्षीरं
तंडुलास्तथा ॥ सपादद्विकुडवाश्चमुद्राश्चवितुषास्तथा १० कुडवस्त्वेकपुवाथशर्कराकुडवानव ॥ त्रिकुडवंचप्रोक्तंघृतंचकुडवद्वयम् ११ मरीचंकुडवाष्टांशमितं
नारीफलंतथा ॥ कुडवस्त्वेकपुवाथजातिपत्रिस्तथैवच १२ ग्राह्यामरीचमानेननवान्ननवभिस्त्वदम् ॥ तोषदरामचंद्रस्यभक्त्याकार्यसदानरैः १३ लघुनवान्नंवक्ष्या
मिनैवेद्यार्थनिरंतरम् ॥ कुडवानवगोक्षीरंतंडुलाःकुडवस्यच १४ चतुर्थीशमिताग्राह्याःकुडवाष्टांशपंमिताः ॥ ग्राह्यावितुषमुद्राश्चकुडवार्धसितास्मृता १५ घृतं
मुद्रसमंग्राह्यंतावन्मानंमधुस्मृतम् ॥ तावन्मानंश्रीफलंचमरीचंटंकसंमितम् १६ टंकार्धाजातिपत्रिश्चनवान्नलघुकीर्तितम् ॥ कुडवोर्स्कंटंकमितंष्टकोमाषचतुष्टयम्
१७ लघुनवान्नमेतच्चराघवायनिवेदयेत् ॥ निरंतरंदिपूजायांराघवस्यातिहर्षदम् १८ चूतजंबुकपित्थाश्चबीजपूरंचदाडिमम् ॥ खर्जूरिनारिकेलंचकदलीफलमेवच
१९ पनसंचेतिरामायफलानिनवसर्वदा ॥ एतान्यतिप्रियाण्यत्रपूजायांतन्यवेदयेत् २० सीताफलंचजंबीरंनारंगंस्निग्धमज्जकम् ॥ जातीफलंमातुर्लिंगंतथाद्राक्षा
फलंशुभम् २१ उर्वारुकंतथाघात्रीफलंचैतानिवैनव ॥ फलानिरामपूजायामुक्तानिमुनिभिःसदा २२ नवोपचारस्तांबूलोराघवायनिवेदयेत् ॥ नागवल्लीःकसुकंच
खदिरःसौधपुवच २३ जातिपत्रीलवंगंचजातीफलवरंगके ॥ एलाचेतिनवविधस्तांबूलःकीर्त्यतेबुधैः २४ नवराजोपचारांश्चराघवायनिवेदयेत् ॥ छत्रंसिंहासनंया
मंचामरंव्यजनंनथा २५ पानतांबूलपात्रंचपात्रंनिष्ठीवनस्यच ॥ वस्त्रकोशश्चेतिराज्ञामुपचारानवस्मृताः २६ नवाथभोग्यवस्तूनिराघवायनिवेदयेत् ॥ चंदनंपु
ष्पमालांचद्रव्यंपरिमलंतथा २७ अवतंसोफलंचापिसुमंघतैलमुत्तमम् ॥ तांबूलंकस्तूरीचापितथारक्ताक्षताःशुभाः २८ एतानिभोग्यवस्तूनिराघवायनिवेदयेत् ॥
नवोपचाराःशय्यापिराघवायसमर्पयेत् २९ पर्यंकतूलिकारम्यावितानंचोपवर्णम् ॥ आदर्शोदीपिकातोयपात्रंप्रावरणंशुभम् ३० व्यजनश्चेतिशय्यायाश्चोप
चारानवस्मृताः ॥ नववस्त्राणिरामायदेयान्यतिमहांतिच ३१ पीतांबरमुत्तरीयंचोष्णीषंकंचुकंतथा ॥ उष्णीषोर्ध्वस्थितंदिव्यंतथाचकटिबंधनम् ३२ मुखशो
धनवस्त्रंचत्रिमुखंहंकयोग्यकम् ॥ तथाप्रावरणंदिव्यनववस्त्राणिभोद्विज ३३ नवदिव्यास्त्वलंकारादेयाःश्रीराघवायहि ॥ कुंडलेकंकणेमालाकेयूरेनूपुरेतथा ३४
पदकंकटिसूत्रंचशृंगखलामुद्रिकेत्येतिच ॥ एतेनवत्वलंकारादेयारामायभक्तिः ३५ एवंशिष्यमयारामप्रीतिदानिमहांतिच ॥ नवकान्यतिरम्याणितवाग्रेकीर्तिता
निहि ३६ मुख्यास्त्वत्रपदार्थाद्दिनवकेषुमयास्मृताः ॥ पुष्प्यस्त्वन्येषुपदार्थाश्चयेयेसंतिसहस्रशः ३७ तेसर्वेराघवायातिभक्त्यादेयास्तुपूजने ॥ प्रत्यहंरामचंद्र
स्यत्रिकालंपूजनंनरैः ३८ कार्यवित्तानुसारेणनकदाशाठ्यमाचरेत् ॥ प्रतिपदिनमारम्ययावच्चनवमीतिथिः ३९ तावद्विशेषतःकार्यंप्रत्यहंरामपूजनम् ॥ वि
चित्रैर्मंडपाद्यैश्चसंपूज्यरघुनंदनम् ४० पारायणंतदग्रेहिकर्तव्यंनवभिर्दिनैः ॥ आनंदरामचरितंपठनीयंतुसर्वदा ४१ नवम्योराघवंरामतीर्थेवाहनसंस्थितम् ॥

१ जातीफलमितिपाठः । २ कुडवोर्स्कंटंकश्चेतिपाठः । ३ कस्तूरीतिलकारम्यादितिपाठः ।

नीत्वामंमलतूर्याद्यैर्ध्वजाद्यैर्दुभिस्वनैः ४२ अभिवेकस्तत्रकार्यैरुद्रसूक्तैः सुपुण्यदैः ॥ तथा पुरुषसूक्तेन श्रीसूक्तेन तथैव च ४३ विष्णुसूक्तादिभिः सूक्तैरभिषेच्य
 रघूत्तमम् ॥ पूजनं विस्तरेणाथ कृत्वा गेहं समानयेत् ४४ ततो हरेः कीर्तनानि स्वयं कार्याणि वा परैः ॥ गायकैः कारणीयानि वेश्याभिर्नर्तनान्यपि ४५ ततः स्वयमु
 पोष्याथ भक्त्या विप्रप्रपूजनम् ॥ कार्यं वै गायकानां च पूजनं विस्तरेण हि ४६ रात्रौ जागरणं कार्यं कथाभिर्गीतनृत्यकैः ॥ दशम्यां प्रातरुत्थाय स्नात्वा संपूज्य राघवम् ४७
 मध्यन्हे रामचंद्रस्य पूजनं ब्राह्मणेषु हि ॥ कार्यं तस्य विधानं ते वदाम्यद्य गृणुष्वत ४८ एकं युग्मं तु विप्रस्य विप्राष्टं च निमंत्रयेत् ॥ भूमिं गृहे विलिख्याथ गोमयेनातिविस्तृ
 ताम् ४९ रंगवल्याश्च पद्मानि नीलपीतादिवर्णकैः ॥ तत्र समंततः कृत्वा मध्ये सिंहासनं शुभम् ५० स्थाप्य तत्र महावस्त्रैरासनं परिकल्पयेत् ॥ अष्टोत्तरसहस्रं च रामलिं
 गं कं शुभम् ५१ अथवा अष्टोत्तरशतं रामलिं गं कं शुभम् ॥ अष्टोत्तरसहस्रं वाराम तो भद्रमुत्तमम् ५२ अथवा अष्टोत्तरशतं राम तो भद्रमुत्तमम् ॥ सिंहासने निधायाथ राम
 स्यासनमुज्ज्वलम् ५३ भद्रोपरि सपत्नीकं तत्र विप्रं निवेशयेत् ॥ पश्चिमाभिमुखे वामभागे तत्स्त्रीं न्यवेशयेत् ५४ सीतारामौ तु दंपत्यो रावाह्यतदनंतरम् ॥ तत्पृष्ठे लक्ष्मणं
 विप्रं चितयेच्च ततः परम् ५५ मरुतं रामसव्ये तु आवाह्यं भूसुरे तथा ५६ विप्रं ऽजनिमुत्तं चापिरामस्याग्रे विचिंतयेत् ॥ रामस्य वायुदिग्भागात् सुग्रीवादीन् विचिंतयेत् ५७
 चतुष्कोणेषु विप्रेषु ततः पूजनमाचरेत् ॥ नवायतनपूजे यं ह्येया श्रीराघवाय हि ५८ अथवा पंचायतनं पंचविप्रेषु चिंतयेत् ॥ ससीतं शक्तिहीनेन नरेण सर्वदा शुभं ५९ अथवा
 यतिनं रामस्थाने भक्त्या निवेशयेत् ॥ पूगीफलमयी सीतायतिवामे निवेशयेत् ६० कार्यं सम्यक् पूजनं च ततो गेहे सुवासिनीम् ॥ सीतां मत्वा पुनः पूज्य भोजनीया सविस्त
 रम् ६१ आदौ सीताराघवयोः कृत्वा पूजनमुत्तमम् ॥ ततः पूजा तु सर्वेषां कार्या नानोपचारकैः ६२ क्रमेण लक्ष्मणादीनामुपचारैस्तु षोडशैः ॥ अथवा सहस्रं त्रेण रामपूजन
 माचरेत् ६३ आदावावाह्यविप्रेषु देयमासनमुत्तमम् ॥ ततः प्रक्षाल्य पादौ च सर्वेषां च पृथक् पृथक् ६४ यतिपादोदकं भिन्नं स्थापनीयं नरोत्तमैः ॥ ततः पृथक् पृथक् घर्घ्या न दत्वा सु
 चंदनादिभिः ६५ ततश्चाचमनं दत्वा स्नानार्थं जलमुत्सृजेत् ॥ ततो वस्त्रं समर्प्यार्थं देयान्याभरणानि हि ६६ समर्प्य ब्रह्मसूत्राणि गंधं देयं मनोहरम् ॥ ततो रक्ताक्षता देयाः पुष्प
 मालास्तथा पराः ६७ ततो मांगल्यवस्तूनि ततः छत्रं च चामरम् ॥ व्यजनं च ततो देयं देयस्तूणीरकस्तथा ६८ देया बाणाश्च चापानि देयानि हि पृथक् पृथक् ॥ दत्वा परि
 मलादीनि भोग्यवस्तूनि विस्तरात् ६९ धूपो देयस्तथा दीपो नैवेद्यो दीयतां ततः ॥ अथवा अन्यच्छर्करादि नैवेद्यार्थं समर्पयेत् ७० नानाफलानि देयानि देयस्तां बूल उत्तमः ॥
 दक्षिणां च ततो दत्वा देयो मुकुर उज्ज्वलः ७१ नीरांजनं ततः कृत्वा मंत्रपुष्पाणि दीयतां ॥ प्रदक्षिणानमस्कारान्न व कृत्वा ततः परम् ७२ नृत्यगीतादिकं कृत्वा प्रार्थयेद्ब्रह्मनायकम् ॥
 विनिमील्य करौ पादौ रामाग्रे संस्थितैर्नरैः ७३ वामे भूमिमुत्तापुरस्तु हनुमान् पृष्ठे सुमित्रा सुतः शत्रुघ्नो भरतश्च पार्श्वद्वयोर्वायव्यकोणादिषु ॥ सुग्रीवश्च विभीषणश्च युवराट्
 तारा सुतो जांबवान् मध्ये नीलसरोजकोमल रुचिरामं भजेश्यामलम् ७४ रामो हत्वा दशस्यं द्विजवचनगुरुत्वेन यात्राश्च यज्ञान् कृत्वा शुक्त्वातिभोगान्वनितलविशंतीं गृहीत्वा
 यसीताम् ॥ लब्ध्वा नानास्तुषास्तास्त्ववनितलगतान् पार्थिवार्थिवादींश्च जित्वा कृत्वा नानोपदेशान् गजपुरनिकटे स्वीयलोकं जगाम ७५ नवकांडमयः श्लोकः पठित्वा ऽयं हरेः

पुरः ॥ ततःक्षमाप्यश्रीरामं पूजांतस्मै समर्पयेत् ७६ मयामासव्रतेरामनवम्यां यत्प्रपूजनम् ॥ पारायणादिकं सर्वान्वरात्रेऽपि यत्कृतम् ७७ तत्सर्वं तेऽर्पितं त्वद्यत्प्रसन्नो भवमे
प्रभो ॥ नवायतनपूजेयं यत्कृतानवमीदिने ७८ नवविप्रेषु साप्यद्यतेऽर्पितारामवैमया ॥ त्वं गृहाण यथा शक्त्या कृतांतां त्वं प्रसीद मे ७९ एवं समर्प्य रामाय सकलं पूजना
दिकम् ॥ ततो भोजनरीत्या तान्नसन्निवेश्याथ भोजयेत् ८० पुनर्दत्त्वा तु तांबूलं दक्षिणां तु विसर्जयेत् ॥ ततः स्वयं विप्रतीर्थं गृहीत्वा वैततः परम् ८१ यत्तिपादोदकं प्राश्य देव
तीर्थततः परम् ॥ गृहीत्वा भोजनं कार्यं सुहृन्मित्रजनैः सह ८२ ॥ समर्पितं यद्यतयेत तत्तद्ब्राह्मणाय हि ॥ देयं स्वगुरवे सर्वं ब्रह्मसूत्रादिकं शुभम् ८३ एवं व्रतं राघवस्य पक्षे पक्षे
प्रकारयेत् अथवा शुक्लपक्षे हिकार्यं व्रतमिदं शुभम् ८४ मासे मासे सर्वदेवराभोपासकमानवैः ॥ एवं मासव्रतं प्रोक्तं राघवस्याति तोषदम् ८५ संतिव्रतान्यनेकानि जगत्यां
पुण्यदानि हि ॥ तथाप्यनेन सदृशं न भूतं न भविष्यति ८६ व्रतानामुत्तमं चैतद्भुक्तिमुक्तिप्रदायकम् ॥ अवश्यमेव कर्तव्यं रामोपासकमानवैः ८७ एवं शिष्यमया प्रोक्तं व्रता
नामुत्तमं व्रतम् ॥ सविस्तारं तवाग्रे हिराघवस्याति तोषदम् ८८ विष्णुदास उवाच ॥ श्रीरामनवमीमासव्रतस्योद्यापनं वद ॥ कदा कार्यं कथं कार्यं गुरो रुत्वा कृपां मयि ८९
श्रीरामदास उवाच ॥ सम्यक्पृष्टं त्वया वत्स सावधानमनाः गृणु ॥ नवसंवत्सरं मास नवमीव्रतमुत्तमम् ९० कृत्वा चोत्थापनं कार्यं चैत्रे श्रीरामजन्मनि ॥ नवम्यां समुपोध्याथ
कर्तव्यमधिवासनम् ९१ गृहे वृंदावने वाथ गोष्ठे देवगृहादिषु ॥ संमार्जनं गोमयेन कार्यं वाचं दनादिभिः ९२ ततः पाषाणचूर्णैश्च नाना पद्मादिकानि हि ॥ शुविसंलेखनीया
निनीलपीतादिवर्णकैः ९३ रंजनीयानि रम्याणि ततः पत्रादिसंस्थले ॥ पूर्वोक्तं रामभद्राणां मध्ये त्वेकं वरासनम् ९४ लिखित्वा चित्रवर्णैश्च प्रोक्तैरेवं सुरंजयेत् ॥ तस्योपरि
महान् रम्याश्चित्रवर्णैश्च मंडपः ९५ देयो द्वाराणि च त्वारिकार्याणि तोरणानि च ॥ कदलीस्तंभयुक्तानि च क्षुद्रं ड्युतानि च ९६ नानाघंटार्किर्किर्णाभिर्ध्वनितान्युज्ज्वलानि
च ॥ रम्यादर्शमंडितानि विचित्राणि शुभानि च ॥ ९७ चित्रध्वजैर्वितानैश्च मुक्ताहारैर्युतान्यपि ॥ अथ तद्रामभद्रस्थे कलशे वारिपूरिते ९८ ताम्रपात्रे रामचंद्रं नवायतन
चिह्नितम् ॥ सीतया पूजयेद्वा त्रौ महोत्साहपुरःसरम् ९९ नवपलमितां मूर्तिं हर्म्य कृत्वा प्रपूजयेत् ॥ सीताहर्म्ये प्रकर्तव्या शुभाष्टपलसंमिता १०० राजतास्तेलक्ष्मणा
द्याः पृथक् पंचपलैः स्मृताः ॥ अशक्तौ च तदर्धेन तदर्धार्धेन वा पुनः १ तस्याप्यर्धं तदर्धार्धं वित्तशाठ्यं न कारयेत् ॥ षोडशैरुपचारैश्च पूजोक्तानि शिजागरः २ दशम्यां प्रा
तरुत्थाय स्नात्वा संपूज्य राघवम् ॥ राममंत्रेण हवनं कार्यं नवसहस्रकम् ३ तिलाद्यैः पायसाद्यैश्च नवाग्नेनाथ तत्स्मृतम् ॥ तद्दशांशेन क्षीरेण तर्पणं हि प्रकरयेत् ४ तस्यापि च
दशांशेन मार्जनं द्विजभोजनम् ॥ कर्मसुद्रां हस्तमुद्रां वसने ब्रह्मसूत्रकम् ५ चित्रासनमुत्तरीयं मुकुटं झर्यं रीतथा ॥ कांस्यपात्रं भोजनस्य नवाग्नेन प्रपूरितम् ६ घृतपात्रं कां
स्यमयं नवाग्नेोपरि संस्थितम् ॥ पादुके पुस्तकं दिव्यं यत्किंचिद्वाघवस्य च ७ तांबूलं दक्षिणां चापि प्रत्येकं मूसुराय हि ॥ अर्पयेत् सकलं चेत्यमेवं सर्वान् समर्पयेत् ८ ततो गुरुं स
मभ्यर्च्य तस्मै धेनुं समर्पयेत् ॥ तामर्चामर्पयेत् सर्वां गुरवे दक्षिणां न्विताम् ९ ततो गुरुं प्रार्थयेत् तं प्रणम्य च पुनः पुनः ॥ मासे मासे नवम्यां तु सोद्यापनव्रतं मया १० यत्कृतं नव

१ रंजयस्यादिभिरित्यर्थः ।

पाणिनेन तु प्यतुराघवः ॥ अग्रेऽपियावज्जीवामितावत्कालं करोम्यहम् ११ व्रतानामुत्तमं चेदंतुष्टचर्यराघवस्य च ॥ गुरोर्वत्कृपयारामो मां प्रसीदतु सीतया १२ एवं संप्रार्थ्य स्वी-
 यंतं गुह्यं त्वाविसर्जयेत् ॥ ततः स्वयं हि भुंजीत सुहृन्मित्रसुतादिभिः १३ एवं मुद्यापनं कृत्वा कार्यं मग्रे व्रतं पुनः ॥ मासे मासे राघवस्य न त्याज्यं सर्वथानरैः १४ एकादशी व्रतं
 नित्यं यथा तत्क्रियते नरैः ॥ तथा मासव्रतं चेदं नित्यमेव स्मृतं बुधैः १५ अशक्तेन यथा शक्त्या कार्यं मुद्यापनं व्रतम् ॥ उपोष्यान्वमीशुक्ला सर्वदेवनरैर्भुवि १६ नवम्यां शुक्लप-
 क्षेयो भुंक्तेऽन्नं मूढधीनरः ॥ रौरवे कल्पपर्यंतं तस्य वासः स्मृतो बुधैः १७ एवं शिष्यत्वाय च पृष्टंतं ते निवेदितम् ॥ कातेऽन्याश्रोतुमिच्छास्ति तां वदस्व वदामिते १८
 विष्णुदाम उवाच ॥ ॥ गुरोर्वयाराघवस्य श्रीरामनवमी व्रतम् ॥ मासे मासे प्रकर्तव्यमिति प्रोक्तं ममाग्रतः १९ तत्केनाचरितं पूर्वीं सिद्धिर्लब्धा त्रकेना हि ॥ तत्सर्वं विस्तरे-
 णैव वद कृत्वा लुपां मयि २० अन्यत्ते प्रष्टुमिच्छामि तत्त्वं मां वक्तुमर्हसि ॥ अशक्तेन नरेणेदं व्रतं कार्यं कथं महत् २१ ॥ श्रीरामदास उवाच ॥ सम्यक् पृष्टं त्वया शिष्यसावधानमनाः
 शृणु ॥ आसीत्पुरा द्विजः कश्चित्केरले रामतत्परः २२ नामूतस्य विवाहोऽत्र निर्धनस्य जनस्य च ॥ नासीत्स्मै गेहमपि न मातानपि चापि च २३ तस्यैको नियमश्चासीद्दरि-
 द्रस्य च तं शृणु ॥ नित्यं प्रातः समुत्थाय कृतमालानदीजले २४ स्नात्वा नदीसिकतायां सिकतावेदिकानव ॥ कृत्वा तत्र जनकजासहितं रघुनन्दनम् २५ पत्रनिर्मितश्रीराम-
 लिंगात्मकवरासने ॥ मध्यमायां वेदिकायां संस्थाप्य घातुनिर्मितम् २६ अष्टदिक्षु वेदिकासु तरुपत्रासने पृथक् ॥ समंततो राघवस्य लक्ष्मणादीन् न्यवेशयत् २७ ततः सराघवं
 प्राहरामं राजीवलोचनम् ॥ कर्तुमावश्यकं कर्म गन्तुमर्हसि सत्वरम् २८ इत्युक्त्वा तं स्वयं पृष्ठे निवेश्य रघुनन्दनम् ॥ कियद्दूरं रहो वृक्षखंडे गत्वा द्विजोत्तमः २९ रामं तृणभु-
 वि स्थाप्य तदग्रे पात्रमुत्तमम् ॥ सजलं मृत्तिकां चापि संस्थाप्य च जवेन हि ३० किंचिद्दूरं स्वयं गत्वा स्थितवानस कियत्क्षणम् ॥ रामांतिकं पुनर्गत्वा पादप्रक्षालनादिकम् ३१
 अकरोन्मृत्तिकाशौचं स तस्य स्वकरेण हि ॥ दत्त्वा न्यपात्रतोये न रामाया च मनंततः ३२ दंतकाष्ठेन तद्वृत्तान्तं शोध्य भक्तिपूर्वकम् ॥ गंडूषार्थं जलं दत्वा कवोष्णं शीतलं पुनः
 ३३ समर्प्या च मनार्थं स वस्त्रेणास्यं प्रमार्जयत् ॥ संमार्ज्यं हस्तौ पादौ च रामस्य वाससा द्विजः ३४ तं विदुष्य पुनः पृष्ठेन ग्रीभूतः शनैः शनैः ॥ सिकतावेदिकायां च पूर्वस्थाने न्य-
 वेशयत् ३५ एवं सीतालक्ष्मणं च भरतं लवणांतकम् ॥ सुग्रीवादीन् पृथङ्नीत्वाऽऽवश्यकानि कारयत् ३६ ततः पृथक् कवोष्णेन तैलाम्यंगान्विधाय सः ॥ नीरेण स्नापयत् स-
 र्वांस्तृत्वा चोद्धर्त नान्यपि ३७ ततो मूर्जादिपत्राणि वस्त्रार्थं स पृथक् ददौ ॥ ततः पत्रैः फलैः पुष्पैर्लब्धैस्तान् च यत्कमात् ३८ ततः स स्थूलवीहीणां कृत्वा दनमनुत्तमम् ॥ स्ना-
 त्वा माध्याह्निकं कृत्वा पुनः संपूज्य राघवम् ३९ दत्वा दनस्य नैवेद्यं वैश्वदेवं विधाय च ॥ किंचिद्भिक्षामतिथये मत्स्यान् गामण्डजादिकान् ४० दत्वा पृथक् पृथक् विप्रश्चक्रे रामा-
 ज्ञयाऽऽशनम् ॥ ततो रामं पुनः पृष्ठे समारोहय दादरात् ४१ ततः सीतां ततः सर्वानलक्ष्मणादीन् क्रमेण हि ॥ पूजोपकरणं सर्वं पेटिकायां निधाय सः ४२ कृत्वा तां पेटिकां कक्षेज-
 गामाथ शनैर्द्विजः ॥ सवनारामोपवनं गत्वा रामं वचोऽब्रवीत् ४३ रामराजीवपत्राक्षवनारामादिकौ तु कम् ॥ जानकीसहितः पश्य नानां डजमृगादिकान् ४४ ततो ययौ ग्रा-
 महं दृष्टं दर्शयत् कौतुकं विशुम् ॥ संमर्दं ताडयामास मार्गार्थं यानसयष्टिना ४५ तेऽपि तत्कौतुकाविष्टा जनाः कोपनमेनिरे ॥ एवं नानाकौतुकानि दर्शयामास राघवम् ४६

ततः शून्येष्टण्येष्टेराभं तानवरुह्य च ॥ काष्ठनिर्मितपर्यंके कारयामास निद्रितान् ४७ ततो वेगाद्धृदमध्यगत्वा स ब्राह्मणोत्तमः ॥ याञ्चयातं डुलान्तैलं घृतं शाकं फलानि च ॥
 ४८ नागवल्लीदलादीनि क्रमुकं कुकुमादिकम् ॥ लब्ध्वा ताभ्रमयं किंचिद्भयं रामांतिकं ययौ ४९ तद्भामवासिनः सर्वे ये हेष्टे स्थिता जनाः ॥ स्वस्वनानाव्यवसायतत्परास्ते
 द्विजोत्तमम् ५० श्रीरामनिष्ठं तदृष्ट्वा ददुस्तथा चित्तमुदा ॥ विप्रः शून्येष्टेष्टेराभं रामाग्रे दीपमुत्तमम् ५१ प्रज्वाल्यारार्त्तिकं कृत्वा गंधाद्यैः परिपूज्य च ॥ वीजयामास रामादी
 न्पल्लवेन मुदान्वितः ५२ ततः स्तुत्वामुहुर्जम्बा कृत्वा चापि प्रदक्षिणाः ॥ चकार कीर्तनं वक्ष्यमाणैः सन्मनुभिर्द्विजः ५३ ततस्तान्याचि तान्येव वस्तूनि मिश्रितानि हि ॥
 पृथक् कृत्वा तु सर्वेषां त्रीन् भागांश्च कारसः ५४ द्वौ भागौ सस्वनिकटे स्थाप्यैकं भागमुत्तमम् ॥ मित्रगेहे न्यासभूतं न वम्यर्थं चकार सः ५५ ततः स्वयंद्वारमध्ये चकार शयनं द्वि
 जः ॥ पुनः प्रभाते चोत्थाया चम्यगोतादिभिः प्रभुम् ५६ ताल्वाद्यैः प्रबोध्याथ तान् पृष्ठे स्थाप्य पूर्ववत् ॥ नदीतीरं ययौ विप्रः पूजयामास पूर्ववत् ५७ एवं नित्यं पूजनं च चका
 रा हतमानसः ॥ नवम्यां च विशेषेण पूजयित्वा स्थिराघवम् ५८ स्वयमुपोषणं कृत्वा स्वयं च कुरुकीर्तनम् ॥ रात्रौ जागरणं चापिराघवं पूज्य वै पुनः ५९ चकार कीर्तनैश्चाथ नर्त
 नाद्यैः स्वयं कृतैः ॥ ततः प्रभाते श्रीरामं दशम्यां परिपूज्य च ६० प्रतिपदि न मारभ्य नवरात्रेऽथ यत्कृतम् ॥ आनंदरामचरितपारायणमनुत्तमम् ६१ तत्समाप्य पूजयित्वा
 पुस्तकं ब्राह्मणां नृव ॥ निमंत्रितान् समाहूय तेष्वेवैकं सपत्निकम् ६२ द्विजमाकारयामास ततः संचितं तं डुलाः ॥ मित्रगेहे न्यासभूतास्तेषां कृत्वौदनं शुभम् ६३ तथा संचि
 तशाकादितथालब्धानि यानि सः ॥ तानि सर्वाणि संस्कृत्य वरान्नादीनि चाकरोत् ६४ वालुकावेदिकायां वै मध्ये पत्नीयुतं द्विजम् ॥ अष्टकोणेषु विप्रांस्तान् पृष्ठं सेव्यं वै क्रमात्
 ६५ षोडशैरुपचारैस्तान् पूजयामास भक्तितः ॥ रंभादलेषु च ततो विस्तीर्णेषु द्विजोत्तमः ६६ चकार तैः कृतैरन्नैः समुदापरिवेषणम् ॥ ततस्ते भोजनं च कुस्तद्वत्तयाऽति सु
 दान्विताः ६७ ततो दत्त्वा सुतां ब्रूलं दक्षिणां तान् प्रणम्य च ॥ विसर्जयामास विप्रांस्ततश्चक्रेऽशनं द्विजः ६८ एवं विप्रो मासि मासिनवायतनपूजनम् ॥ नवम्याः पारणायाश्च
 दिवसे दशमीदिने ६९ चकार नवविप्रेषु याञ्चा कृत्वाऽपि भक्तितः ॥ एवं गतानि वर्षाणि न वतस्य द्विजन्मनः ७० एकदा श्रावणे मासितद्भामे सेनयानृपः ॥ कश्चिद्ययौ तदा वि
 प्रः स्वस्थले निशि निद्रितः ७१ एतस्मिन्नन्तरे वृष्टिपीडिता नृपसेवकाः ॥ ग्रामे गेहानि विविशुः शून्यगेहं यदुद्दिश ७२ अश्वारूढाः सशस्त्रास्ते द्वारमध्ये द्विजोत्तमम् ॥ दृष्ट्वा वि
 निद्रितं प्रोचुर्द्विजोत्तिष्ठ जवेन हि ७३ मार्गं देहि वयं वृष्ट्या पीडिताः स्मश्चिरं बहिः ॥ शून्यगेहेऽत्र स्थास्यामः सुखं साश्वाः ससेवकाः ७४ ततेषां वचनं श्रुत्वा संप्रमेण द्विजोऽब्रवी
 त् ॥ रामचन्द्रः सीतया त्रिनिद्रितोऽस्ति स्वबंधुभिः ७५ नवर्ततेऽत्र युष्माकं स्थलं सत्यं वचो मम ॥ गच्छ ध्वं नगरे नानास्थलान्यन्यानि संति हि ७६ तत्तस्य वचनं श्रुत्वा राजदू
 ताः पुनर्द्विजम् ॥ प्रोचुस्ते ह्यस्ति श्रीरामः सोऽपि निर्यातु वै बहिः ७७ सीतया बंधुभिर्युक्तः स्थलं नो देहि भो द्विज ॥ पुनराह द्विजस्तान् सकथं रामं विनिद्रितम् ७८ प्रभुद्वैकरोम्य
 द्यनिशायं राजसेवकाः ॥ युष्माकं प्रार्थना त्वद्यक्रियते वै मया मुहुः ७९ प्रणम्य विधिवद्युगं गच्छ ध्वं वै स्थलांतरम् ॥ ततस्तन्निग्रहं दृष्ट्वा तेऽतिवृष्ट्या प्रपीडिताः ८० तं विप्रं ताडयां
 च कुस्तदा प्राह द्विजोत्तमः ॥ रामं बहिः करोम्यद्यतिष्ठ ध्वं राजसेवकाः ८१ इत्युक्त्वाऽऽचम्य श्रीरामं भूमुखो वाक्यमब्रवीत् ॥ रामोऽतिष्ठ बहिर्दृष्ट्वा स्थिताः संत्यश्वसंस्थिताः ८२

तेषां वस्तुस्थलं देहि वयं यामो बहिर्निशि ॥ इत्युक्त्वा निजपृष्ठे तानारोहयत्सपूर्ववत् ८३ ततः कृत्वा महाक्रोशं वस्त्रादीनां द्विजोत्तमः ॥ घृत्वा कक्षे तोयकुंभं घृत्वा वामकरेण सः ८४
 यष्टिं घृत्वा सव्यहस्ते शैनेर्द्वाराद्वहिर्ययौ ॥ ते द्विजं तादृशं दृष्ट्वा भ्रातृ तं मे निरेखलाः ८५ ततो दृष्ट्वा ऽतिवृष्टिं समेहाग्राधो बहिर्द्विजः ॥ नम्रीभूतस्तदा तस्थौ गेहे संवि विशुः खलाः
 ८६ ततो ऽतिश्रमितो विप्रश्चितयामास चेतसि ॥ पुराणे वापु पुत्रस्य मया सारं श्रुतं बहु ८७ तत्सर्वं तु मृषा त्वद्य किमस्त्यत्र प्रयोजनम् ॥ इति निश्चित्य विप्रः सक्रोधेन महता
 वृतः ८८ शीघ्रं घटं भुवि स्थाप्य वामहस्तेन मारुतेः ॥ पुच्छं घृत्वा प्राक्षिपत्तमाकाशे वेगवत्तरः ८९ तदा सामारुतेर्धातुमयी मूर्तिः शुभावहा ॥ गत्वा ऽऽकाशे गर्जनां वै च का
 रातिभयं कराम् ९० तां गर्जनां महावीराग्रामस्थाश्च बहिःस्थिताः ॥ श्रुत्वा ऽतिभयसं त्रस्ता मृताः सर्वे क्षणेन हि ९१ अश्वाना गावृषाद्याश्च मृताः सर्वे तदा क्षणात् ॥ यद्यद्वा
 मेव हिर्वाऽपि चरं पुरुषसंज्ञितम् ९२ पुत्रगर्भाश्च नारीणां सर्वे प्रापुः क्षयं तदा ॥ तदा स पुरुषस्त्वेको न मृतौ ब्राह्मणोत्तमः ९३ रुपयारामचंद्रस्य मारुतेः रुपयाऽपि च ॥ ततः
 प्रभाते तानार्यः सर्वान् स्वपुरुषान् मृतान् ९४ दृष्ट्वातिविस्मयं प्रापुस्तामि नैव श्रुतो ध्वनिः ॥ तदा विप्रं जीवितं तं दृष्ट्वा पंकेऽपि मारुतिम् ९५ पतितं विस्मया विष्टाः पप्रच्छु
 स्तं द्विजोत्तमम् ॥ ततः स सकलं वृत्तं नारीः संश्रावयत्तदा ९६ ततस्ताः प्रार्थयित्वा तंचक्रुः स्वीयपुराधिपम् ॥ सोऽपि रामाज्ञया राज्यंचकार तत्पुरस्य च ९७ पुरस्थिता
 नानारीणां स एवासीत्पतिस्तदा ॥ तन्मारुतेर्गर्जितं हि काले काले तु पूर्ववत् ९८ अद्यापि श्रूयते तस्मिन्नगरे च न शब्दवत् ॥ तच्छ्रुत्वा पुत्रगर्भाश्च प्रस्खलंति ह्रियोषिताम् ९९
 स्त्रियः सहस्रशश्चासन् पुरुषस्त्वेक एव सः ॥ तदारभ्य तत्स्त्रीराज्यं कथ्यते मानवोत्तमैः १०० ततः कालांतरेणैव स विप्रश्च मृतो यदा ॥ तदा स्वपूर्वपुण्येन विष्णुसायुज्यमाप
 सः १०१ ततस्तामिस्तु नारीभिः कश्चित्पाथः समागतः ॥ स एव क्रियते भर्तानंता मोचयंति हि २ ज्ञात्वा तं गर्जना कालं पुरुषान्वि वरेषु हि ॥ गोपयित्वा दुंदुभीनां शंखा
 नानिः स्वनादिभिः ३ न श्रावयंति तेषां तं ध्वनिं मारुतिसंभवम् ॥ अतिक्रान्तेऽथ तत्काले तान् पुनर्जीवितानिति ४ मत्वानानोत्सवैः पूज्यते भोगंतामजंति हि ॥ नार्या तच्छा
 स्यते राज्यं सदैव द्विजसत्तम ५ स्त्रीणां मेव स दोषोत्पत्तिर्जायते पुरुषस्य च ॥ तद्राज्यनिकटस्था ये देशास्तेष्वपि भो द्विज ६ मारुतेः शब्दसंस्पृष्टवायुना स्पर्शितानराः ॥ अश
 का एव जायंते न तेष्वामीत्सु पौरुषम् ७ अतस्तेषामशक्तानां वीर्यक्षीणतया द्विज ॥ भवंति दुहिता एव कचित्पुत्रः प्रजायते ८ आधिक्ये रजसः कन्या शुक्राधिक्ये सुतो भवेत् ॥
 न पुंसकः समत्वेन यथेच्छा पारमेश्वरी ९ अन्यते कारणं वच्मि न भवंति सुतायतः ॥ कारणं गृणु तस्येदं विष्णुदास द्विजोत्तम १० तेषु देशेषु नार्यश्च निजराज्यमदेन हि ॥ रति
 कालेऽयः पुरुषं कृत्वा क्रीडां भजंति ताः ११ न स्वीयारतिकाले ताः पृष्ठिभूमिं स्पृशंति हि ॥ अत एव रतिकाले शुक्रं तु स्रवते बहिः १२ सूक्ष्मछिद्रे यथा गर्भस्थाने तत्रैव गच्छ
 ति ॥ नासानयनकर्णानां द्वे द्वे रंघ्रे प्रकीर्तिते १३ मेहनापानवक्राणामेकैकं रंघ्रमुच्यते ॥ दशमं मस्तके प्रोक्तं रंघ्राणीति नृणां विदुः १४ स्त्रीणां त्रीण्यधिकानि स्युः स्तनयोर्गर्भ
 वर्त्मनः ॥ सूचिकाग्रसमान्येव तानि छिद्राणि सन्ति हि १५ गर्भछिद्रं रतिकाले किंचिद्विकसितं द्विज ॥ भूत्वा मार्गं तु वीर्याय ददाति पुरुषस्य च १६ तन्मार्गेण गतं वीर्यं चे
 तस्य पुरुषस्य च ॥ गर्भस्थाने तदा पुत्रो जायते नात्र संशयः १७ स्वल्पं प्रविष्टं वीर्यं च तदा कन्या प्रजायते ॥ रजसश्चाधिकत्वेन जानीहि वं विनिश्चयम् १८ तस्माद्यदा

श्वःशेते वैतदेशेपुनरोत्तमः ॥ रतिकालेतस्यवीर्यमूर्ध्वगच्छतिनैवतत् १९ यदिदैवशाक्तिचिद्रतंस्त्रीरंघ्रमार्गतः ॥ तदादैवशात्पुत्रो जायतेसोऽपिषण्डवत् २० अतए
 वहितदेशेबहुकन्याभवन्तिहि ॥ एवंतेकारणं प्रोक्तंकन्योत्पत्तेर्द्विजोत्तम २१ एवंसर्वेपुदेशेपुचेन्नार्याधिकंबलम् ॥ अस्तितार्हिभवेत्कन्यापुत्रःपुरुषसारतः २२ तस्मा
 तुत्रार्थिनानारीपोषणीयाकदापि ॥ पोषयेच्चसदात्मानंनानाखाद्यरसायनैः २३ अतएवहिवैद्याश्चपालनीयाःसदानरैः ॥ बलाबलप्रवेत्तारस्तैर्ज्ञेयंस्वबलाबलम् २४
 पुष्टदेहंनिरीक्ष्याथनज्ञेयंत्वधिकंबलम् ॥ वातेनापिपुमान्पुष्टो जायतेऽत्रसदैवहि २५ अतोवैद्यंविनातच्चनज्ञास्यतिबलाबलम् ॥ अतोवैद्यांस्तेप्रष्टव्याःसदाभक्तिपुरः
 सराः २६ मंत्रेतीर्थेद्विजेदेवेवैद्येऽथगणकेगुरौ ॥ यादृशीभावनास्वीयासिद्धिर्भवतितादृशी २७ अतोवैद्योक्तमार्गेणसदागच्छेन्नरोत्तमः ॥ बलाबलविचारेणपुत्राएव
 भवन्तिहि २८ एकएववरःपुत्रःकिंजातादशकन्यकाः ॥ पुत्राप्नोन्नरकात्पुत्रस्तारयेत्स्वकुलंक्षणात् २९ कन्यास्वीयदुराचारात्क्षणात्रिजपितुःकुलम् ॥ तथाभर्तुःकुलंचापि
 नरकेपातयेच्चसा ३० तस्मान्नरैश्चपुत्रार्थयत्नःकार्यस्त्वहर्निशम् ॥ पुष्टव्याबहवःपुत्रायद्येकोऽपिगयां व्रजेत् ॥ यजेतवाऽश्वमेधेननीलंवावृषमुत्सृजेत् ३१ जीवतोवाक्य
 करणात्प्रत्यब्दंभूरिभोजनात् ॥ गयायांपिंडदानेनत्रिभिःपुत्रस्यपुत्रता ३२ एवंशिष्यत्वयापुष्टमशक्तेनकथं व्रतम् ॥ कार्यतच्चमयासर्वंभूसुरस्यकथानकम् ३३ तवाग्रे
 कथितंरम्यंत्वतोषार्थमनुत्तमम् ॥ तस्यव्रतस्यसामर्थ्यात्सदरिद्रीद्विजोत्तमः ३४ लब्ध्वातद्विपुलंराज्यंशुक्लाभोगान्मनोरमान् ॥ सायुज्यंप्रापविष्णोश्चस्वायुषश्चक्ष
 येद्विजः ३५ एवंतद्रामचंद्रस्यव्रतंकोऽत्रतुनाचरेत् ॥ सुखेनशुक्तिदं चाऽत्रपरलोकेविमुक्तिदम् ३६ मुनिभिश्चसुरैर्नागैर्गर्घवैःकिन्नरैर्नृपैः ॥ सदाऽनुभवेतंचेदं व्रतानामुत्त
 मं व्रतम् ३७ स्त्रीपुत्रघनदंचैतत्सर्वसौख्यप्रदंनृणाम् ॥ इहलोकेपरेचापिविष्णोःसायुज्यदायकम् ३८ संतिव्रतान्यनेकानिस्वर्गेमर्त्यैरसातले ॥ तथाऽपिमासनवर्मा
 समानंव्रतमुत्तमम् ३९ विष्णुदासद्विजश्रेष्ठनभूतंनभविष्यति ॥ तस्मात्सदानरैःकार्यव्रतंचेदंमहत्तरम् ४० एवंत्वयायथापुष्टं तथातेविनिवेदितम् ॥ किमन्यच्छ्रोतुमि
 च्छास्तितद्दस्ववदामिते २४१ ॥ इति श्रीशतकोटिरामचरितांतर्गत श्रीमदानंदरामायणेवाल्मीकीयेमनोहरकांडेआदिकाव्ये नवमीकथावर्णनं नाम षष्ठः सर्गः ॥ ६ ॥
 ॥ श्रीविष्णुदासउवाच ॥ अन्यदुरोराधवस्यतुष्टिदं किंवदस्वतत् ॥ श्रीरामदासउवाच ॥ शृणुष्वविष्णुदासत्वंयत्तेऽहंप्रवदामिच ॥ तुष्ट्यर्थंरामचंद्रस्यनित्यंपत्रेत्तमानवैः
 १ लेखनीयंरामनामशतानिनवप्रत्यहम् ॥ अथवाऽष्टोत्तरशतंपूजनीयंसविस्तरम् २ एवंकोटिमितंलेख्यंलक्ष्मंवातुततःपरम् ॥ हवनंहिदशांशेनकर्तव्यंविधिपूर्वकम् ३
 इदंविष्णुरितिक्रचातिलाज्यैःपायसेनवा ॥ नवान्नेनाऽथवाकार्यंराधवंपरिपूज्यच ४ हवनगिराधवादिदेवानांपूजनेनरैः ॥ आसनार्थंतुभद्रंचस्थापनीयंप्रयत्नतः ५ अ
 ष्टोत्तरसहस्रंचरामलिं गाल्मकंशुभम् ॥ अथवाऽष्टोत्तरशतरामलिं गाल्मकंशुभम् ६ अष्टोत्तरसहस्रंचरामतोभद्रमुत्तमम् ॥ अथवाऽष्टोत्तरशतरामतोभद्रमुत्तमम् ७ एवंहोमं
 लेखनंचपूजनादिचयत्कृतम् ॥ अर्पयेद्रघुनाथायतत्सर्वंत्वतिभक्तिः ८ ॥ विष्णुदासउवाच ॥ त्वयाशुरोशुभंप्रोक्तंरामनामप्रलेखनम् ॥ नतस्योद्यापनंप्रोक्तंतद्दस्व
 ममाऽधुना ९ ॥ श्रीरामदासउवाच ॥ शृणुशिष्यमविष्यातेकथांवक्ष्यामिभूतवत् ॥ रामनामोद्यापनस्यविस्तरेणमनोरमाम् १० पंडुपुत्रोमहावीरोबधुमिश्चयुधिष्ठिरः ॥

स्त्रियामात्राभ्रष्टराज्योवनेवासंकरिष्यति ११ तंद्रुंद्वापरेकृष्णः कदागच्छतिवैने ॥ तंकृष्णं पूजयित्वा स तस्मै प्रशंकरिष्यति १२ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ देवदेव जगन्नाथ
 भक्तानां वरदायक ॥ किंचित्त्वां प्रष्टुमिच्छामि मयितुष्टोसि चेत्प्रभो १३ लक्ष्मीप्राप्तिकं पुण्यं पुत्रपौत्रप्रवर्धनम् ॥ व्रतमाख्याहि देवेश राज्यभ्रष्टस्य मेऽधुना १४ ॥ श्रीकृष्ण
 उवाच ॥ गुह्याद्गुह्यतमं श्रोतुं यदि वांछसि मूपते ॥ तदानि गदतो मत्तः सकाशाच्छृणु सादरम् १५ रामनाम्नः परं नास्ति मोक्षलक्ष्मीप्रदायकम् ॥ तेजोरूपं यदव्यक्तं रामनामा
 मिधीयते १६ तस्मात्तन्नामजम्बवैरामरूपो भवेन्नरः ॥ एतदेव हिरामेण मारुतिप्रतिभाषितम् १७ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कस्मिन्काले हनुमते रामेणैवोपदेशितम् ॥ एत
 द्विस्तरतो ब्रूहि सुमते रुक्मिणीपते १८ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ पुरारामावतारे च सीतानीताऽसुरारिणा ॥ हनूमंतं समाहूय रामचंद्रोऽब्रवीद्वचः १९ ॥ श्रीरामचंद्र
 उवाच ॥ वायुसूनो महावीरसीतान्वेषणहेतवे ॥ समस्तां दक्षिणदिशं गत्वा शुद्धिसमानय २० ॥ श्रीहनुमानुवाच ॥ रघुनाथ जगन्नाथ दक्षिणस्यां हि सागरः ॥ बहवो राक्षसाः
 संतितत्र शक्तिः कथं मम २१ ॥ श्रीरामचंद्र उवाच ॥ मारुते रावणादीनां राक्षसानां निवारकम् ॥ मंत्रं ददामि सुगमं येन सर्वजो भवेत् २२ ॥ हनुमानुवाच ॥ महाराज कृपा
 सिंघोदीनानां त्वंसुतारकः ॥ उपदेशोऽधुना कार्यस्तस्य मंत्रस्य तत्त्वतः २३ ॥ श्रीरामदास उवाच ॥ इति श्रुत्वा च तद्वाक्यं रहस्याहूय स त्वरम् ॥ मारुतेर्दक्षिणे कर्णे श्रीरामे
 त्युपदेशितः २४ तस्य मंत्रस्य सकलं पुरश्चरणमुत्तमम् ॥ लक्षसंख्यं विधायां शुप्रतस्थे दक्षिणां दिशम् २५ तन्मंत्रस्य प्रभावेण नानाजलचराकुलम् ॥ दुर्गमं सागरं तीर्त्वा लं
 कामध्ये समाययौ २६ न सलेभे तत्र शुद्धिमशोकाख्य वनं गतः ॥ वृक्षमूले स्थितां सीतां दूरतो ग्रेददर्शयः २७ तां दृष्ट्वा शीघ्रमागत्य हर्षनिर्भरमानसः ॥ सीतायाश्चरणौ न त्वादं
 डवत्पतितो भुवि २८ अत्यंतं सूक्ष्मवपुर्बालकाकारसंयुतम् ॥ तं भूमौ पतितं दृष्ट्वा सीतावचनमब्रवीत् २९ आगतोसि कुतो बालकुत्रत्यः कस्य बालकः ॥ हनुमानुवाच ॥
 सीतामातापितारामोरामचंद्रसमीपतः ३० समागतोस्मि हनुमान्ग्राह्येयं मुद्रिकां त्वया ॥ रामनामां कितां मुद्रां शुद्धकांचननिर्मिताम् ३१ ज्ञात्वा रामस्य सा सीता परमंतो
 षमाययौ ॥ तां ज्ञात्वा तोषसहिता मां जनेयोऽब्रवीद्वचः ३२ मातः सुधास्त्यतिमम त्वद्यातिक्लेशकारिणी ॥ अस्मिन्वनेऽतिमधुरः फलसंघोऽतिदुर्लभः ३३ तवाज्ञयाऽहं सी
 तेऽद्य करिष्ये भक्षणं धुवम् ॥ सीतोवाच ॥ भो बालक महावीर रावणोऽस्ति वनाधिपः ३४ न शक्तिर्न च शक्यं ते कथं त्वं भक्षयिष्यसि ॥ हनुमानुवाच ॥ श्रीरामेति परोमन्त्रः
 शस्त्रं मे हृदयांतरे ३५ तेन सर्वाणि रक्षां सिद्धिं रूपानि सांप्रतम् ॥ इत्युक्त्वा तदीयां ज्ञां गृहीत्वा वनमूरुहान् ३६ उन्मूलनं च काराथश्रुत्वा रक्षां सिचाययुः ॥ युद्धं च तु मुलं जा
 तं पश्चान्मन्त्रप्रभावतः ३७ दलितं राक्षसबलं दंघालं काह्नू मता ॥ पुनर्गत्वा शोकव्रनं सीतान्वाच मारुतिः ३८ तदलंकारमादाय रामचन्द्रं समाययौ ॥ रामायालं कृतिं द
 त्वा तस्थौ तत्पादसन्निधौ ३९ रामोऽलंकृतिमादाय तच्छ्रुत्वा मुदितोऽभवत् ॥ रामनामप्रभावोऽयं महाराज युधिष्ठिर ४० तस्मात्त्वमपि राजेन्द्र रामनामजपं कुरु ॥ युधिष्ठिर
 उवाच ॥ कथं जपो विधेयोऽस्य पुरश्चरणकं फलम् ४१ कथमुद्यापनं चैव सर्वमाख्याहि यत्नतः ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ स्नात्वा शुचिस्थले जाप्यो तु लसीमालयेति च ४२ अथ
 वा पुस्तके लेख्यं स्मरणं हृदयेऽथवा ॥ कोटिसंख्यापरिमितमथवा लक्षसंमितम् ४३ मन्त्रानानाविधाः सन्ति शतशो राघवस्य च ॥ तेभ्यस्त्वेकं वदाम्यद्य तव मन्त्रं युधिष्ठिर ४४

श्रीशब्दपूर्वजयशब्दमध्यजयद्वयेनापि पुनः प्रयुक्तम् ॥ त्रिसप्तकृत्वोरुषुनाथनामजपोनिहन्याद्वैजकोटिहत्याः ४५ अनेनैवचमन्त्रेण जपः कार्यः सुमेधसा ॥ लक्षसंख्येक
तेतस्मिन्नुद्यापनविधिचरेत् ४६ जपाच्छतगुणं पुण्यं रामनामप्रलेखने ॥ लक्षेलक्षेष्टकार्यमुद्यापनमनुत्तमम् ४७ उद्यापनविधानं च संक्षेपेण वदामि ते ॥ पूर्वशुरुपवासी स्या
द्रात्रौ मंडपिकांतरे ४८ रामलिङ्गात्मके भद्रे रामतो भद्रकथे वा ॥ अष्टोत्तरसहस्राख्ये ह्यष्टोत्तरशतेऽथ वा ४९ धान्यराशौ मध्यदेशे कलशं स्थापयेत्ततः ॥ तन्मुखे स्वर्णपात्रे वै
वरयस्त्रोपशोभिते ५० सीतालक्ष्मणसंयुक्तराघवं प्रतिमां शुभाम् ॥ आमाषात्पलपर्यं तां सौवर्णां प्रतिमां यजेत् ५१ राजती वाताग्रमयी वित्तशाठ्यं न कारयेत् ॥ उपचारैः षो
डशभिः पूजयेत्सुसमाहितः ५२ रामनामां कितं हेमपत्रं तत्पुरतोऽर्चयेत् ॥ कथां श्रुत्वा च विधिवद्देवदेवं क्षमापयेत् ५३ सापराधं च शरणं त्वद्वाक्तिनिरतां हि माम् ॥ दीनानाथ कृ
पासिंघोत्राहिं सारसागरात् ५४ रात्रौ जागरणं कृत्वा गीतवाद्यैश्च मंगलैः ॥ ततः प्रभातसमये स्नात्वा होमं समारभेत् ५५ दशांशेनैव होमः स्यात्तद्दशांशेन तर्पणम् ॥ गव्येन पय
साकार्यं राममन्त्रेण यत्नतः ५६ तस्यापि च दशांशेन कुर्याद्ब्राह्मणभोजनम् आचार्याय सवत्सांगां सालंकारां सवाससाम् ५७ भक्त्यार्पयेत्सुवर्णां व्रतसंपूर्णहेतवे ॥ अन्यानपि
द्विजांस्तोष्य राज्यं लक्ष्मीं समाप्नुयात् ५८ पुत्रार्थं लिभते पुत्रं धनार्थं लिभते धनम् ॥ नानादानानि तीर्थानि प्रदक्षिणतः पांसि च ५९ तानि सर्वाणि लक्षांशसमान्यस्य भवंति च ॥
निष्कामो वासकामो वायः कुर्याद्वाक्तिसंयुतः ६० तस्य सर्वेऽपि कामाः स्युरिह लोके परत्र च ॥ लिखित्वा पुस्तकं वापि वरं रामायणस्य च ६१ एवमुद्यापनं कार्यं लोकसंख्या
दशांशतः ॥ पूर्ववद्वनं कार्यं तद्दशांशाच्च तर्पणम् ६२ तस्यापि च दशांशेन कुर्याद्ब्राह्मणभोजनम् ॥ पूर्वलोके न वान्येन हवानादि प्रकीर्तितम् ६३ अथवा ग्रंथं लोकानां दशांशै
र्हवनं स्मृतम् ॥ अथवा ग्रेवक्ष्यमाणरीत्या वैशकुनस्य च ६४ लोकं निष्कास्य वैग्रंथादाचरेद्वननादिकम् ॥ अथ वारामगायत्र्याराममन्त्रैस्तुवाचरेत् ६५ हेमपत्रे त्वेक एव लेख्यः
श्लोकः शुभावहः ॥ अर्चयित्वा पूर्ववच्च हेमपत्रं सविस्तरम् ६६ राममूर्तेः पुरः स्थाप्य सर्वतः ह्रस्वेऽर्पयेत् ॥ श्रीरामकवितां लुत्वा त्वेवमुद्यापनं नरैः ६७ अवश्यमेव कर्तव्यं कवि
ताफलमीप्सुभिः ॥ देवालयगजाश्वानां वृक्षाणां वापि रूपयोः ६८ सर्वापणानां पण्यानां चिन्तार्थं योषितां चृणाम् ॥ काव्यानां च कवीनां च पश्वादीनां च सर्वशः ६९ राजप्रासादवा
स्तूनां नाम कर्मविशिष्यते ॥ विना कर्णोपदेशेन स्थावराणां विधानकम् ७० कृत्वानामकर्मणश्च कार्यमुद्यापनं ततः ॥ लक्षपुष्पैः पूजनादियद्यच्छ्रीराघवस्य च ७१ संतोषा
र्थं कृतं तस्य कार्यमुद्यापनं वरम् ॥ एवं राजन्मया सर्वतः वाग्रे विनिवेदितम् ७२ रामनामप्रभावेण स्वीयं राज्यं लभिष्यसि ॥ श्रीरामदास उवाच ॥ युधिष्ठिरस्तु तच्छ्रुत्वा कारि
ष्यति यथाविधि ७३ मासत्रयेण तस्यैव राज्यप्राप्तिर्भविष्यति ॥ अंतैः परमं स्थानं गमिष्यति मनोर्विलात् ७४ एवं कथामविष्या च तवाग्रे विनिवेदिता ॥ रामनाममहिमान
मिमं नरः शृणोति यः ७५ परमभक्तिसमेतः पुत्रपौत्रजवत्सुखम् ॥ शुविश्रुत्वा प्राप्नुयात्परममोक्षपदं तु सः ७६ नित्यं व्याख्याश्रीरामाग्रे कर्तव्या त्वतिभक्तिः ॥ आनंद
रामचरितस्याथ वान्यस्य विस्तरात् ७७ सर्गस्य वार्धसर्गस्य पादसर्गस्य वा तथा ॥ नवश्लोकमितावापि श्लोकमात्रस्य वा तथा ७८ श्लोकार्धं श्लोकपादं वाऽऽनंदरामा

१ ताम्रपात्रे वै शतिपाठः । २ मंत्रबलादित्यर्थः ।

यणस्थितम् ॥ येपठंतिनरानित्यंतेनरामुक्तिभागिनः ७९ येऽश्वत्थमूलेमुनिवृक्षमूलेतथातुलस्याश्वसमीपदेशे ॥ पुण्यस्थलेभास्करभूसुराग्रेश्रीरामचंद्रस्यपुरःसदैव ८० तथा
 सभायां द्विजवृंदमध्येनद्यास्तटेवारधुनायकस्य ॥ आनंदरामायणमादरेणपठंतिधन्याभुविमानवास्ते ८१ रामायणंलिखित्वातुदातव्यंभूसुरायहि ॥ समग्रंवाकांडमेकं
 सर्गोवातिसुपुण्यदः ८२ सर्गस्त्वेकःप्रत्यहंहिलिखित्वाभूसुरायहि ॥ संपूज्यदेयश्चानंदरामायणसमुद्भवः ८४ अशक्तेननवश्लोकाःसदादेयाविलेख्यच ॥ प्रीत्यर्थंरामचंद्रस्य
 विप्रेभ्यःपरिपूज्यवै ८४ नित्यदानमेतदेवकर्तव्यंसर्वदानैः ॥ नित्यंसुवर्णमुद्रायादानेनयत्फलंस्मृतम् ८५ तत्फलंप्रत्यहंसर्गदानेनलभ्यतेनरैः ॥ नानेनसदृशदानंराघव
 स्यातितोषदम् ८६ तस्मादवश्यमेवैतदानंकार्यनिरंतरम् ॥ श्रीरामचंद्रतुष्ट्यर्थंनवपूगफलैस्तथा ८७ नागवल्लीनवदलैस्तांबूलःसोपचारकः ॥ पृथङ्भवभूसुरेभ्यो
 देयोनित्यंसदक्षिणः ८८ अशक्तेनैकपुवापिदेयस्तांबूलउत्तमः ॥ नतांबूलसमंदानंकिंचिदस्तिजगच्चये ८९ तांबूलःशुद्धिदःप्रोक्तस्तांबूलोमंगलप्रदः ॥ तांबूलःश्रीकरो
 ज्ञेयस्तांबूलोराघवप्रियः ९० तस्मात्पयत्नतस्त्वत्रदेयस्तांबूलउत्तमः ॥ सदारामंपूजयेच्चसदारामंविचिंतयेत् ९१ श्रीरामस्मरणंनित्यंकार्यभक्त्यामुहुर्मुहुः ॥ यस्य
 वाण्यांरामनामहस्तौपूजनतत्परौ ९२ श्रीरामचरितान्येवश्रोतुकामाचयच्छ्रुतिः ॥ रामतीर्थानिरामेशानुरामक्षेत्राणियानिच ९३ यदंघ्रिगंतुकामौतुरामपूजोत्सवान्
 वरान् ॥ संद्रष्टुकामौयत्रैत्रौसधन्यःपुरुषःस्मृतः ९४ रामरामेतिरामेतिवदंतिजनाभुवि ॥ महापातकिनस्तेऽत्रमुक्तिंयांतिनसंशयः ९५ रामचंद्रेतिमंत्रोस्तिवागस्तिव
 शवर्तिनी ॥ तथापिनिरयेघोरेपतंतीत्यहुतंमहत् ९६ श्रीरामनामाष्टतमंत्रबीजसंजीवनीचेन्मनसिप्रविष्टा ॥ हालाहलंवाप्रलयानलंवामृत्योर्मुखंवाविशतांकुतोभीः ९७
 आसनेचतथानिद्राकालेभोजनकर्मणि ॥ क्रीडनेगमनेनित्यंराममेवविचिंतयेत् ९८ श्रवणीयःकीर्तनीयश्चितनीयःसदानरैः ॥ गेयश्चरूपदेश्यश्चरामपुवावनीतले ९९
 स्वर्गसुराणामष्टतंयथास्तिपरमंशुभम् ॥ रामनामाऽष्टतंभूम्याक्षयंनामोतिवैकदा १०० गोपीचंदनलितांगोराममुद्रांकितोनरः ॥ रामनामोच्चारकश्चतुलसीकाष्ठमा
 लिकः १ शंखचक्रगदापद्मधारकोराममानसः ॥ यस्त्वत्रसनरोधन्योनेतरश्चकदाचन २ सपुवपुरुषाभ्योयोरामनामसदावदेत् ॥ सपुवपुरुषोर्निद्यस्त्वत्ररामंस्मरेन्नयः ३
 येनराःशिवसद्भक्तिंलुत्वानिदन्तिराघवम् ॥ पूर्ववच्चस्त्ररास्तेऽपिनराज्ञेयावनीतले ४ रामपुवहरोज्ञेयःशिवपुवरघूतमः ॥ उभयोर्नीतरंज्ञेयंभेदद्वारकीनरः ५ रा
 मशंकरयोरभिन्नत्वंयेनमानितम् ॥ अजागलस्तनवच्चतस्यजन्मवृथागतम् ६ शंभोश्चहृदयंरामोरामस्यहृदयंशिवः ॥ नैवांतरंकल्पनीयंकुतर्कैर्विविधैर्नरैः ७ रा
 मेतिद्वयक्षरंनामयेवदन्तिवहर्निशम् ॥ नकस्यापिभयंतेषांजीवन्मुक्ताश्चतेनराः ८ राममुद्रांकितंदृष्ट्वानरंतेयमर्किंकराः ॥ पलायन्तेदशदिशःसिंहदंष्ट्रागजायथा ९
 ललाटेपृष्ठदेशेचकुक्ष्योर्द्वेजठरेतथा ॥ हृदयेभुजयोर्द्वेहिमस्तकेत्वितिवैनव १० राममुद्राधारणीयागोपीचंदनचिन्हिताः ॥ राममुद्रामहाश्रेष्ठासर्वदोषनिहंतनी ११ सदादेहे
 नैर्धार्यागोपीचंदनचिन्हिता ॥ राममुद्रास्तिवदेहेतंपापंस्पृशतेनहि १२ स्तुतिःसदैवरामस्यस्तोत्रैःकार्यात्वहर्निशम् ॥ प्राचीनैर्वानवीनैश्चस्वबुद्धचारचितैरपि १३ सवा
 ग्विसर्गोजनताघविष्टवोयस्मिन्प्रतिश्लोकमबद्धवत्यपि ॥ नामान्यनंतस्ययशोकितानियच्छृण्वन्तिगायन्तिगणन्तिसाधवः १४ कवित्वमत्यशुद्धंचरामनाम्रांकितंच

यत् ॥ तज्ज्ञेयमतिशुद्धं च श्रवणात्पातकापहम् १५ यस्मिन्नामस्य कृष्णस्य चरित्राणि महान्ति च ॥ कवित्वे तत्पुण्यतमं सदा गेयं महत्तमैः १६ शृणु शिष्यतवाग्रेऽन्यदुह्यं
किंचिद्ब्रवीम्यहम् ॥ कविताविषयं च सर्वसन्देहनाशकम् १७ अश्वत्थामा बलिर्व्यासो हनूमांश्च विभीषणः ॥ कृपः परशुरामश्च सत्ते ते चिरजीविनः १८ एवं यद्वचनां शिष्य
प्रोच्यते सर्वदा बुधैः ॥ तदग्रे सर्वदा सत्यं ज्ञेयं कलियुगेऽपि च १९ येषु मंत्रबलं भूम्यां वर्ततेऽत्र नरे पुहि ॥ अश्वत्थामां शम्भूतास्ते ज्ञेयाश्च पुरुषा बुधैः १२० न्यायार्जितेन द्रव्ये
ण राज्यं कुर्वन्ति धर्मतः ॥ बल्यं शम्भूतास्ते ज्ञेयमानवा जगतीतले २१ रामस्तु तिकवित्वे च रित्रं वर्णयन्ति च ॥ व्यासां शम्भूतास्ते ज्ञेयमानवा जगतीतले २२ ये ये वीरास्त्व
त्र भूम्यां वायुपुत्रांश्च रूपिणः ॥ ते ते ज्ञेयानरास्तस्य चिरं जीवित्वसूचकाः २३ ये ये शांतारामभक्ताः संत्यत्र मानवा भुवि ॥ विभीषणां शम्भूतास्ते ज्ञेयाश्च सकलैर्जनैः २४
ये धैर्यवंतो योद्धारः संत्यत्र मानवा भुवि ॥ कृपाचार्यां शम्भूतास्ते ज्ञेयाः सर्वे बुधैः सदा २५ ये वीराः क्रोधसंयुक्तास्तेऽत्र सर्वेऽवनीतले ॥ जामदग्न्यां शम्भूताश्च सदा ज्ञेयानरोत्तमैः
२६ चिरं जीवीति व्यासः कः कथं ज्ञेयोजनैर्भुवि ॥ तस्य स्वरूपं वक्ष्यामि सावधानमनाः शृणु २७ ये गीर्वाण्या कवित्वानि करिष्यन्त्यवनीतले ॥ व्यासां शम्भूतास्ते ज्ञेयाः
पंडिता मानवास्त्वह २८ ये रामचन्द्रं कृष्णं च शिवं स्तुत्यास्तुवंति हि ॥ वर्णयन्ति च रित्राणि ते ज्ञेया व्यासमूर्तयः २९ ये राजानं च गणिकां नारीं राज्ञां भां तथा ॥ नरं स्तु
वंति स्तुत्या तेन ज्ञेया व्यासमूर्तयः ३० यावद्भूम्यां तु रामस्य च रित्राणि स्तुवंति हि ॥ तावदत्र स्मृतो व्यासस्ततो मुक्तिं मामिष्यति ३१ किं फलं कस्य पाठाच्च तद्ब्रवीमि
तवाधुना ॥ शृणु स्वस्थमनाः शिष्यविस्तरेणोच्यते च यत् १३२ ॥ ॥ इति श्रीमदानंदरायणे मनोहरकांडे रामनामलक्षोद्यापनादिवर्णनं नाम सप्तमः
सर्गः ॥ ७ ॥ ॥ श्रीरामदास उवाच ॥ ॥ शिरो व्याहृतिसंयुक्ता गायत्री परिकीर्तिता ॥ वेदाक्षराणां तुल्यासाशतेन मुनिभिः स्मृता १ चतुःशतेन
गायत्र्याः संमितं परिकीर्तितम् ॥ पावमानं महासूक्तं षट्शतं च सुपुण्यदम् २ तथोपनिषदः पुण्या गायत्र्यक्षरसंख्यया ॥ प्रोच्यन्ते पुण्यदालोके पुण्यसूक्तानि यान्यपि ३ सं
हिता पाठतः प्रोक्तं द्विगुणं पदपाठतः ॥ त्रिगुणं क्रमपाठे स्याज्जटापाठे तु षड्गुणम् ४ महाभारतपाठस्तु वेदतुल्यः प्रकीर्तितः ॥ पुराणानां तदर्थेन स्मृतीनां च तथोच्यते ५
भारते भगवद्गीता तथा नाम सहस्रकम् ॥ गायत्र्याश्च समं प्रोक्तं पुण्ये पापक्षयेऽपि च ६ पाठेन यत्फलं प्रोक्तमर्थज्ञानाच्चतुर्गुणम् ॥ सद्भक्तेभ्यः श्रावणाच्च पुण्यं दशगुणं स्मृतम् ७
भूमिदानं यथा लोके महादानमितीरितम् ॥ विद्यादानं दशगुणं ततोऽपि स्यात्फलप्रदम् ८ ॥ विष्णुदास उवाच ॥ कस्मैदानं प्रकर्तव्यं सुवर्णस्येतरस्य वा ॥ कथं वा पात्रता
मेति ब्राह्मणश्चेतरोऽथ वा ९ ॥ रामदास उवाच ॥ वसेदुरुकुले यस्तु भिक्षां नृणां श्रुतिं पठन् ॥ अधीत्य शाखां पूर्णसयथोक्तं लभते फलम् १० शिष्यस्याध्यापकस्यापि सं
हितां पठतः फलम् ॥ प्रत्यक्षरं तु गायत्री स कृत्वा ठ फलं लभेत् ११ पदपाठे तद्वद्भक्त्या तद्वद्भक्त्या क्रमपाठतः ॥ संहितापाठतो द्विगुणं गायत्रीपाठफलं स्मृतम् १२ ततोऽप्युपनिषत्पाठे
द्विगुणं फलमिरीतम् ॥ पाठे च पाठने तुल्यं फलं वै गुरुशिष्ययोः १३ अधीता त्रिगुणं तु स्यात्फलं वै कंठपाठतः ॥ तद्वद्वैलेख्यपाठा तु फलमुक्तं मनीषिभिः १४ अधीत्यापि
नयस्य स्यात्कंठपाठसमं स्वतः ॥ कृते यत्नेऽपि देवेन सलभेत्पाठमात्रजम् १५ प्रज्ञायामपि सत्यां तु विस्मरेत् पठितां श्रुतिम् ॥ अनास्थया प्रमादेन मृतो गर्दभतां व्रजेत् १६

179

यावद्वेदोत्थवर्णानां पठितानां च विस्मृतिः ॥ तावद्वर्षाणि भुक्त्वा सखरयोर्निततः परम् १७ पाठपुण्यार्जितलोकं लभते नात्र संशयः ॥ स्वशाखां प्रथमं यस्तु पठित्वान्यां पठे
द्यदि १८ प्रत्यक्षरं तुल्यमते गायत्र्या द्विगुणं फलम् ॥ पठित्वा पि स्वकां शाखां रामोत्कर्षेण वेत्ति यः १९ रामपूजायुतश्चापि सोर्द्धं फलमवाप्नुयात् ॥ वर्जितो रामभक्त्या यः केवलं
पाठको भवेत् २० लभेत् फलस्य तुर्यांशं तद्वेषात्रिंशलं भवेत् ॥ अंगानि वेदाश्च त्वारोमीमांसा न्यायविस्तरः २१ पुराणं धर्मशास्त्रं च विद्याहोताश्च तुर्दश ॥ अयुर्वेदो घनुर्वेदो
गांधर्वचार्यशास्त्रकम् २२ उपविद्याश्च तस्रः स्युरेव मष्टादश स्मृताः ॥ शिक्षा कल्पो व्याकरणं निरुक्तं छंदो ज्योतिषम् २३ इत्यंगानि तु वेदस्य योऽधीते तत्फलं गृणु ॥ संहि
ता पाठतोऽप्यर्धं लभते पाठतः फलम् २४ शिक्षा प्राणं तु वेदस्य कल्पः पाणी प्रकीर्तितौ ॥ मुखं व्याकरणं प्रोक्तं निरुक्तं श्रोत्रमुच्यते २५ ज्योतिषं नयनं प्रादुर्दृष्टं पादाविति
स्मृतौ ॥ शिक्षा कल्पनिरुक्तानां छंदसश्चार्थवित्तये २६ सत्तु योगं प्रकुर्वीत फलं तेषां चतुर्गुणम् ॥ भवेत्पाठात्ततो ज्योतिःशास्त्रार्थज्ञानतः फलम् २७ संहिता पाठजं पुण्यं ग
णितज्ञोलभेत् फलम् ॥ ज्योतिषां संहिता ज्ञानादर्थं तुल्यमते फलम् २८ जातकप्रश्नयोगेन न किंचित्पुण्यमीरितम् ॥ वेदाध्ययनहीनो यो जातकप्रश्नमात्रवित् २९ न वेत्ति ग
णितं यस्तु ज्ञेयो न क्षत्रसूचकः ॥ दानं नार्हति विप्रस्तु सर्वकर्म सुगर्हितः ३० स्वल्पामपि च स्वांशाखां योऽनधीत्यद्विजाधमः ॥ अंगादिष्वन्यशास्त्रेषु सक्तः स तु विगर्हितः ३१
किंचिच्छास्त्रामधीत्यापि यश्चोपनिषदः पठेत् ॥ ज्ञानाधिक्याय शास्त्राणि वेदज्ञानार्थमेव वा ३२ अधीते ज्ञानपात्रं स्यात्पुण्यधिक्येन युज्यते ॥ यतो विप्रेषु वृद्धत्वं पूज्यत्वं ज्ञा
नतः स्मृतम् ३३ ज्ञानाधिक्येऽपुतेऽपु स्यात्पात्रापात्रविचारणा ॥ पुण्याधिक्येन वा ज्ञेया पाठकानां च पात्रता ३४ ज्ञानि पाठकयोर्मध्ये ज्ञानी पुण्याधिको यतः ॥ ततः पू
ज्यत्वमस्य स्याज्ज्ञानिनस्त्विति मे मतम् ३५ न हि ज्ञानेन सदृशं पवित्रमिह विद्यते ॥ प्रियो हि ज्ञानिनोऽप्यर्थं रामः सोऽपि च तत्प्रियः ३६ परं वादिजयेशक्तिर्यस्य स्यात्तद्वृत्ति
पुनः ॥ स एव श्रेष्ठतां याति पाठकानां शतादपि ३७ वेदादिसर्वविद्यानामर्थं ज्ञानाय यः पठेत् ॥ शास्त्रं व्याकरणं नाम लभेद्वेदसमं फलम् ३८ ज्ञानाधिक्येन लभते वेदार्थज्ञान
जं फलम् ॥ मीमांसा द्विविधा प्रोक्ता कर्मणो ब्रह्मणस्तथा ३९ वेदार्थज्ञान तुल्याद्या द्वितीयायाः फलं गृणु ॥ प्रत्यक्षरं तुल्यमते गायत्रीशतजं फलम् ४० यतूपयोगिनः साक्षा
द्वृथास्तेभ्यो भवंति हि ॥ तेऽप्यर्थं फलदा ज्ञेया व्यवधाना तु पादशः ४१ वेदोपनिषदामर्थं ज्ञानाधिक्याय चेत्पठेत् ॥ प्रदीपं सर्वविद्यानां यो विद्वानन्यायविस्तरान् ४२ वेदार्थ
ज्ञानतुल्यं तु फलं तस्य प्रकीर्तितम् ॥ केवलं जीविकार्थं तु यः पठेन्न्यायविस्तरम् ४३ हेतुवादरतो ब्रह्मजिज्ञासा नैव यः पठेत् ॥ स तु गालो भवेदेव पठिताक्षरसंख्यया ४४ वर्षा
णि नात्र संदेहो वृथा भाषणतत्परः ॥ पुराणं वैष्णवं मात्स्यं कौर्मभागवतं तथा ४५ आदित्यंगारुढं स्कान्दं मार्कण्डेयमथाष्टमम् ॥ ब्रह्मब्रह्मांडलैर्ग्यानि ब्रह्मैव वर्तमेव च ४६ भावि
प्योत्तरमाग्रे यं पाठं वामनमेव च ॥ वाराहं चैव वायव्यं ह्यष्टादशानि वै त्विति ४७ महापुराणान्येतानि रामायणमवनि हि ॥ रामायणात्पुराणाच्च व्यासेन खण्डितानि हि ४८
अतः पुराणानामाभ्युदेतेषां जगती तले ॥ आदौ लूतानि न्यायत्रतेषां ज्येष्ठत्वसूचकः ४९ महाशब्दः प्रोच्यते हि वैष्णवादिषु षट्त्रिषु ॥ पुराणानां तु सर्वेषां फलं शिष्यब्रवीम्य
हम् ५० वेदतुल्यफलं पाठे श्रवणे च तदर्थकम् ॥ अर्थश्रवणतश्चास्य पुण्यं दशगुणं स्मृतम् ५१ वक्तुः स्याद्विगुणं पुण्यं व्याख्यातुश्च शताधिकम् ॥ अन्यान्युपपुराणानि

संतितेषां फलं गृणु ५२ विष्णुधर्मोत्तरं शैवं ब्रह्मरदमेव च ॥ भगवती पुराणं चलधुनारदमेव च ५३ भविष्यत्पर्वषष्ठं स्यात्तत्रं मागवतं तथा ॥ अष्टमं नारसिंहं स्यात्पुराणं रेणु
 कामिधम् ५४ दशमं तत्त्वसारं स्याद्वायुप्रोक्तं तथैव च ॥ नंदिप्रोक्तं द्वादशं स्यात्तथा पाशुपताभिधम् ५५ यमनारदसंवादं स्यात्तथा हंसपुराणकम् ॥ विनायकपुराणं च बृहद्ब्र
 ह्मांडमेव च ५६ पुण्यं विष्णुरहस्यं स्यादिति ह्यष्टादशानि वै ॥ एतान्युपपुराणानि पुराणार्धफलानि च ५७ भारतं वेदतुल्यं स्यादर्थतोऽधिकमुच्यते ॥ तत्रापि भगवद्गीता
 विष्णोर्नामसहस्रकम् ५८ दशाधिकफलं प्रोक्तं भारतादपि सर्वशः ॥ श्रोतार्धफलमाप्नोति भक्तिः गृणुयाद्भुयः ५९ भारतं त्वितिहासश्च रामायणसमुद्भवः ॥ यद्वेदपाठपु
 ण्यं तज्ज्ञेयं रामायणस्य च ६० पाठात्तदर्थं श्रवणे व्याख्यातुं दशाधिकम् ॥ वाल्मीकिना कृतं यच्च शतकोटिप्रविस्तरम् ६१ तत्सर्वेषामादिभूतं महामंगलकारकम् ॥ रामा
 यणादेव नाना मंत्रिरामायणानि हि ६२ शेषभूतं चतुर्विंशसहस्रं प्रथमं स्मृतम् ॥ तथा च योगवासिष्ठमध्यात्माख्यं तथा स्मृतम् ६३ वायुपुत्रकृतं चापिनारदोक्तं तथा पुनः ॥
 लघुरामायणं चैव बृहद्रामायणं तथा ६४ अगस्त्योक्तं महाश्रेष्ठं साररामायणं तथा ॥ देहरामायणं चापि वृत्तरामायणं पुनः ६५ ब्रह्मरामायणं रम्यं भारद्वाजं तथैव च ॥ शिवरामाय
 णं कौचं भरतस्य च जौमिनेः ६६ आत्मधर्मश्चेतकेतुर्ऋषेः श्वेवजटायुषः ६७ रवेः पुलस्तके देव्याश्च मुह्यं कंमंगलं तथा ॥ गाधिजं च सुतीक्ष्णं च सुग्रीवं च विभीषम् ६८ तथाऽऽनं
 दरामायणमेतन्मंगलकारकम् ॥ एवं सहस्रशः संति श्रीरामचरितानि हि ६९ कः समर्थोऽस्ति तेषां हि संख्यां वक्तुं सविस्तरात् ॥ शतकोटिमिता देवविभक्तानि पृथक्पृथक् ७०
 सर्वेष्वप्यानंदसंज्ञं वरिष्ठं प्रोच्यते त्विदम् ॥ अस्य पाठेन यत्पुण्यं ततोऽपि शिष्यवदाम्यहम् ७१ शतकोटिमितं श्रुत्वा यत्फलं लभ्यते नरैः ॥ फलमस्य तदर्थं हि ज्ञेयं शिष्यशुभप्रदम् ७२
 श्रवणाद्विगुणं पाठे व्याख्यातुं दशाधिकम् ॥ तस्मादेतत्सदानंदसंज्ञं श्राव्यं नरोत्तमैः ७३ नानेन सहस्रं किंचिद्भूतं चाग्रे भविष्यति ॥ सर्वेष्वपि च शास्त्रेषु पंचरात्रागमोऽधि
 कः ७४ भगवद्गीतया तुल्यं फलं तस्याखिलस्य च ॥ भारतीयकथाबंधं सद्भक्तैरेव निर्मितम् ७५ तत्काव्यं यः पठेत्प्राज्ञो दशांशं फलमाप्नुयात् ॥ सद्भक्तैर्निर्मितं यत्तु शतांशफल
 दं स्मृतम् ७६ यः करोति स्वयं काव्यं कल्पयित्वा स्वयं कथां ॥ तच्छ्रमोऽव्यर्थतामेति तदध्येता च दोषभाक् ७७ पौराणीं भारतीं वापि तथारामायणस्थिताम् ॥ तथा ह्युपपुरा
 णस्थीकयां ग्रथतयः स्वयम् ७८ रामभक्तोऽपि लभते शकलोकविधासताम् ॥ प्रत्यक्षं वर्षभेकं वा सस्तस्य भवेद्भुवम् ७९ रामभक्तः पुराणेभ्यः कथां ग्रथतयः पुनः ॥ व्या
 समूर्तिः सलभते बृहस्पतिसलोकताम् ८० दौहित्रपोषितः शिष्य आरामश्च जलाशयः ॥ सद्भक्त्यकरणं पुनः सत्पुत्राधिपकीर्तिताः ८१ एवं भूम्यामंशभूतैर्नरैस्ते विचरंति हि ॥
 अश्वत्थामादयः मत्स्ये चिरं जीविनः सदा ८२ अतः श्रीरामभक्तैश्च कवित्वैस्तत्स्तुतिः कृता ॥ सापिमान्या सदा श्राव्या पठनीया बुधैर्मुहुः ८३ भारताच्च शतांशिनफलदात्री स्मृ
 ता त्रिहि ॥ निंदितेभ्यो भक्तकृतां कवितां तेषां स्मृताः ८४ तत्तद्वा पाठं काव्यं रामवर्णनं संयुतम् ॥ भारतस्य सहस्रांशं श्रोतुं तुर्वक्तुः फलं स्मृतम् ८५ निर्मातुं स्तुभवेत्पुण्यं सा
 घुशब्दशतांशतः ॥ गीर्वाणीकविताकर्ता सोऽपि व्यासांशैरितः ८६ स्वस्वभाषाकवित्वानां कर्तारस्ते कर्त्रीश्वराः ॥ गीर्वाणीकविताचापि पदान्वयसमाविता ८७

१ रामभदे सलभते श्लोकादपि च दासतामिति पाठः ।

अर्थप्रमाणसहितासैवमान्यानचेतरा ॥ नरस्तुतिर्तुयः कुर्याज्जीविकार्थं कविः क्वचित् ८८ निष्फलस्तच्छ्रमः प्रोक्तस्तदध्येताचदोषभाक् ॥ उन्मादेन तु यः कुर्यात्कामिनी
 नांतुवर्णनम् ८९ सहिष्योर्निप्राप्नोति वर्षाण्यक्षरसंख्यया ॥ वेदोक्तार्थानुसारेण मन्वाद्याः स्मारकाः स्मृताः ९० तेषां वैस्मृतयो नाम नानाधर्मप्रवर्तकाः ॥ तत्र केचिद्वेदि
 केषु कर्मस्वधिकृताः परे ९१ अवैदिकेषु मंत्रेषु केचित्पशुसमाः स्मृताः ॥ अवैदिकेष्वपि प्रोक्तो नाधिकारो नृणामिह ९२ ब्रह्मचारी गृहस्थो वावानप्रस्थो यतिस्तथा ॥ प्रोक्ता
 ह्याश्रमिणस्त्वेतेभिन्नधर्माणेषु च ९३ कदाकुत्र कथं कर्म केन कार्यमिति स्फुटम् ॥ धर्मशास्त्रं तु निर्णायमन्यथा दोषमागमवेत् ९४ अदेशे यत्कृतं व्यंगमकालेनाधिकारिणा ॥
 प्रत्येकं तद्भवेद्द्वयं प्रत्यवायोऽधिको भवेत् ९५ तस्मादावश्यकंतु विप्राणां च विशेषतः ॥ स्मृत्यर्थं ज्ञानतो वापि वेदार्थं ज्ञानतोऽधिकम् ९६ ऋग्वेदस्योपवेदः स्यादायुर्वेदो
 हिवैदिकः ॥ परेषामुपकाराय स्वस्यारोग्यार्थमेव ९७ जीविकार्थं मप्यसौ हि पठितव्यो द्विजातिभिः ॥ ब्राह्मणं रोगिणं क्षीणमुपचारेण जीवयेत् ९८ ब्रह्महत्या भवंपापं तस्य
 नश्यति वैधुवम् ॥ यतः सलभते पुण्यं चतुःकच्छ्रसमुद्भवम् ९९ पुंषु पुण्यं भवेत्तस्य तत्तद्वर्णानुसारतः ॥ यत्ने कृतेऽपि यो रोगीन जीवत्यायुषः क्षयात् १०० सोऽप्यर्थफलमा
 प्रोतिनात्र कार्या विचारणा ॥ जीविकार्थं तु यः कुर्यादुपविद्या चतुष्टयम् १ इह लोके फलं तस्य परलोके न किंचन ॥ नरं रोगार्णवे मग्रं योऽभ्युद्धरतिमानवः २ कस्तेन न कृतो ध
 र्मः कां वा पूजानं सोऽर्हति ॥ गतश्रीर्गणकान् द्वेष्टि गतायुश्च चिकित्सकान् ३ गतश्रीश्च गतायुश्च ब्राह्मणान् द्वेष्टि मूढधीः ॥ गांधर्वमप्यधीयति रामाग्रेयश्च गायति ४ तद्भक्तियु
 क्तो लभते गांधर्वलोकमुत्तमम् ॥ धनुर्वेदो दंडनीतिर्ब्राह्मणानां तु जीविका ५ क्षत्रियाणां तु सा प्रोक्ता वेदादर्धफलप्रदा ॥ ज्ञातिष्वेतेषु सर्वेषु पुण्यं ज्ञानानुसारतः ६ विवेकस्त
 स्य कर्तव्यो द्रव्यदाने विशेषतः ॥ अन्नस्य क्षुधितः पात्रं पानीयस्य पिपासितः ७ द्रव्यदाने तु कर्तव्यं विशेषात्पात्रवीक्षणम् ॥ खलायां गवि दुग्धं स्याद्दुग्धमप्युरगे विषम् ८
 पात्रापात्रविचारेण सत्पात्रे दानमुत्तमम् ॥ यथा पुण्याधिकं पात्रं तथा दानं फलाधिकम् ९ ज्ञानाधिक्याद्भवेत्पुण्याधिक्यात्पात्रं श्रमेण वा ॥ रामभक्तश्च पात्रं स्याद्दामाभक्तो न स
 र्वथा १० रामद्वेषी वर्जनीयो दर्शनालापनादिषु ॥ संगतश्च भवेत्पूतस्तद्भक्तानां तु नान्यथा ११ यच्छक्तेरधिकं दद्यात्तद्दानं परिकीर्तितम् ॥ वित्तशोथेन यद्दानं न तद्दानं स्मृ
 तं बुधैः १२ देशकालविशेषेण तत्तत्पात्रविशेषतः ॥ दानस्य फलमुद्दिष्टमधिकं न्यूनमेव च १३ विप्रशुल्कं तु यो मूढो न दद्याच्छक्तिसंभवम् ॥ विष्ठाकिमिभवेदेव सुवर्णैरेव संख्यया
 १४ दिव्यवर्षाणि नैवात्र त्वया कार्यस्तु संशयः ॥ यत्तु ज्ञानवता कर्मक्रियते पुण्यदायकम् १५ अधिकं तत्फलं प्रोक्तमज्ञानि कृतकर्मणः ॥ यथा यथा अधिकं ज्ञानं पापहानिस्तथा तथा
 १६ यत्तु ज्ञानवता कर्मक्रियते पापकारकम् ॥ तन्यूनफलं प्रोक्तमज्ञानि कृतपातकात् १७ यथा यथा अधिकं ज्ञानं पापहानिस्तथा तथा ॥ यथैवांसि समिद्धोऽग्निर्मस्मसात्कु
 रुते क्षणात् १८ ज्ञानाग्निर्दृष्टकर्माणि भस्मसात्कुरुते तथा ॥ वर्णाधिक्यं यथा हेमो वह्निर्हसंगेन जायते १९ पुण्याधिक्यं तथा शिष्यज्ञानि संगेन जायते ॥ पुण्येन वर्धते पुण्यं पापं स्व
 ल्पं च जायते २० पापेन पापवृद्धिश्च पुण्यं स्वल्पं च जायते ॥ अतिसूक्ष्मो विचारोऽयं दुर्ज्ञेयः स्थूलदृष्टिभिः २१ तथाप्येवं विचार्य स्यात्तत्त्वज्ञानानुसारतः ॥

१ स्वल्पज्ञानानुसारत इति पाठः ।

यस्तु सत्यधिकारेऽपि ज्ञाने वा पठनेऽपि वा २२ प्रयत्नैव कुर्वीत स न रोजायते पशुः ॥ ज्ञानाद्वाध्ययनाद्वापि पुण्यं विप्रस्य वर्धते २३ इति संक्षेपतः प्रोक्तमेतत्पृष्टं त्वयानघ ॥
 उन्नेयं चाप्यनेनैव पुण्यं पापमथापि वा २४ धर्मास्तु बहवः संतितथापापान्यनेकशः ॥ तत्र तत्रोदितान्येव प्रायश्चित्तानि वैशुधैः २५ कर्तव्यानि जनैस्तानि सम्यग्बुद्ध्या विवि-
 च्य च ॥ सर्वसारमिदं प्रोक्तं रहस्यं पुरतस्तव २६ गृहणीयं प्रयत्नेन न ह्यभक्ताय दीयताम् ॥ शुश्रूषे साधवे च रामभक्ताय दीयताम् १२७ ॥ इति श्रीशतकोटिरामचरितां-
 तर्गतश्रीमदानंदरामायणे मनोहरकांडे सर्वेषां वेदादीनां फलश्रुतिर्नामाष्टमः सर्गः ८ ॥ ॥ गुरोर्न्यद्रामचंद्रस्य विशेषेण च पूजनम् ॥ यस्मिन्काले प्रकर्तव्यं तं कालं कथयस्व
 माम् १ ॥ रामदास उवाच ॥ शृणु शिष्य प्रवक्ष्यामि कालपुण्यतमं शुभम् ॥ वदामिरामचंद्रस्य पूजनार्थं विशेषतः २ माघस्य शुक्लपक्षस्य यापुण्यापंचमीतिथिः ॥ पुण्याश्रीपंच-
 मीनाम्नीसारख्या तास्ति जगत्रये ३ तदारभ्य सार्धमासद्वयं रामं महोत्सवैः ॥ पूजयेत्पंचमीयावद्वैशाखे रुक्मपक्षजा ४ माघरुक्मचतुर्थ्यां श्वनवमीमधुशुक्लजा ॥ यावत्ताव-
 त्फलाहारी चैकाशीति दिनानि हि ५ सीतारामस्य नित्यं हि केचित् कुर्वीत पूजनम् ॥ पौर्णिमां ताः स्मृताश्चात्र मासाः सर्वत्र भोद्विज ६ प्रत्यहं वाहनारूढं कृत्वा रामं महोत्सवैः ॥
 मेरीदुंदुभिनिर्घोषैर्माहाद्यपुरःसरैः ७ वारस्त्रीणां नृत्यगीतैश्छत्रचामरतोरणैः ॥ नानाकुसुमवर्षावैर्नानास्तोत्रादिपाठनैः ८ नानापरिमलद्रव्यांजलीनां मोचनादिभिः ॥
 नानामांगल्यवस्तूनामंजलीभिः सुमोचनैः ९ नानाकुसुमरंगानां तैलानां च परस्परम् ॥ रामचवारनार्यश्च जलयंत्रैः करेष्टतैः १० सुहृद्गुह्यैः सिंचनाद्यैस्तथा स्त्रीणां सुगाय-
 नैः ॥ द्विजानां वेदघोषैश्च धूपैर्नाराजनादिभिः ११ सहकाराराममध्ये नीत्वं परमोत्सवैः ॥ सहकारवृक्षबद्धदोलके तं निवेशयेत् १२ नागेन वा पुष्पकेण शेषयानेन वा जिना ॥
 रथेन गरुडेनापि तथा सिंहासनेन च १३ तथा शिविकया वा पिवायुपुत्रेण वा तथा ॥ यानैर्नवभिरेतैश्च सदानेयोरघूतमः १४ आग्रवृक्षाराममध्ये बलीपुष्पनगान्विते ॥ अव-
 निचंदनैर्लिंत्वा विकीर्य कुसुमानि च १५ आच्छाद्य नानावस्त्रैश्च शोभनीयाऽवनिः शुभा ॥ हेमसिंहासनस्यैव कृत्वा दोलकमुत्तमम् १६ चतुर्वक्षस्य शाखायां तं बद्ध्वा गृंखला-
 दिभिः ॥ तत्र श्रीरामतोभद्रे रामचंद्रं प्रपूजयेत् १७ नानावविधैः पुष्पैः षोडशैरुपचारकैः ॥ संपूज्य सीतया बंधुसुग्रीवाद्यैः समन्वितम् १८ आंदोलयेद्दोलकं तं शिशुपाल-
 कवच्छनैः ॥ नर्तितव्या वारवेश्यास्तदग्रे शतशो मुदा १९ गायनीया गायकाश्च नर्तितव्या नटादयः ॥ वादनीयानि वाद्यानि ज्वालनीयाः सुधूपकाः २० वजिनीयश्चामरा-
 द्यैः सीतयारघुनंदनः ॥ तद्दासैः कीर्तनान्येव कारयित्वा महोत्सवैः २१ पुनः पूज्य पूर्ववच्च समानीयो गृहं प्रति ॥ संपूजनीयः श्रीरामः कुंभदीपार्तिकादिभिः २२ एवं नित्यं सा-
 र्धमासद्वयं रामं प्रपूजयेत् ॥ चतुर्वक्षतलेनीत्वा पूजयेच्च सविस्तरम् २३ यदारामश्च सीता च बहिर्नैयानि गृह्यात् ॥ तदा तयोर्नयनाधः कस्तूर्यां गुलिनाऽसिताः २४ देयाश्च
 विंदवो यत्नात्परदुर्घटिनाशनः ॥ एवं दोलापूजनं च शिष्यते कथितं मया २५ विशेषं गृणु तत्रापि कथ्यते यो मया धुना ॥ वसंतपूजनात्पूर्वदिवसे गणनायकम् २६ माघशुक्ल-
 चतुर्थ्यां हि पूजयेद्दिघ्ननाशनम् ॥ माघशुक्लचतुर्थ्यां तु नक्तव्रतपरायणाः २७ येदुर्द्धिपूजयिष्यंति तेऽर्च्याः स्युरसुरदुहाम् ॥ माघमासे चतुर्थ्यां तु तस्मिन्काल उपोषितः २८
 अर्चयित्वा विघ्नराजं जागरंतत्र कारयेत् ॥ चतुर्थ्यां कुंदनाम्नीयं कुंदपुष्पैः प्रपूजयेत् २९ माघशुक्लपंचमी सा ज्ञेया श्रीपंचमी शुभा ॥ तस्यां तिथौ रामानाथं रामचंद्रं श्रियार्चयेत् ३०

माघशुक्लचतुर्थ्यात्वरमाराध्यचश्रियः ॥ पंचम्यांकुंदकुसुमैः पूजां कुर्यात्समृद्धये ३१ नीत्वारामंचूतवृक्षतलेदोलकसंस्थितम् ॥ सीतारामं पूजयेच्चगेहेवाथप्रपूजयेत्
 ३२ प्रवृत्तेमधुमासेतुप्रतिपद्युदितेरवौ ॥ कृत्वाचावश्यकार्याणिसंतर्प्यपितृदेवताः ३३ वंदयेद्दोलिकाभूमिसर्वदुःखोपशान्तये ॥ वंदितासि सुरेन्द्रेण ब्रह्मणा शंकरेण च
 ३४ अतस्त्वं पाहि मां देवि मृत्युमृतिप्रदामिव ॥ चैत्रे मासि महापुण्ये पुण्ये तु प्रतिपदिने ३५ यस्तत्र श्वपचं स्तृष्ट्वा स्नानं कुर्यान्नरोत्तमः ॥ न तस्य दुरितं किंचिन्नाधयो व्याधयो नृप
 ३६ वृत्ते तुषारसमये सितपंचदश्यां प्रातर्वसंतसमये समुपस्थिते च ॥ संप्राश्य चूतकुसुमं सह चंदनेन सत्यं हि विप्रपुरुषोत्तमः सुखी स्यात् ३७ चूतमग्रं वसंतस्य माकं
 दकुसुमंतव ॥ सचंदनं पिबाम्यद्य सर्वकामार्थसिद्धये ३८ पंचम्यां माघमासेऽपि चूतपुष्पं सचंदनम् ॥ प्राशनीयं नरैर्भक्त्या कलंकं ठोमविष्यति ३९ चूतपुष्पप्राश
 नेन कोकिलस्वरवत्स्वरः ॥ भविष्यति मानवानां कलंकं ठोमनोरमः ४० सीतारामंचूतपुष्पैस्तथा कोमलपल्लवैः ॥ पूजयेत्प्रत्यहं भक्त्या दोलकस्थं महोत्सवैः ४१ चै
 त्रकृष्णप्रतिपदि चूतपुष्पं सचंदनम् ॥ पीत्वामहोत्सवेनैव सीतारामं प्रपूजयेत् ४२ एवं तच्चादिनं नीत्वा ततश्चाग्रे दिनत्रयम् ॥ नानोत्सवसुगीताद्यैर्नीत्वा चैव ततः परम् ४३ पंच
 म्यांचैत्रकृष्णेऽपि सौभाग्यद्रव्यमंगलैः ॥ स्नात्वा केशरपालाशकृतरागैः शुभावहैः ४४ चित्रितानि हि वासांसि परिधाय नरोत्तमैः ॥ नानासुगंधतैलाद्यैर्म्यंगं तूर्यनिस्वनैः
 ४५ जानक्यैरामचंद्राय कृत्वा तीर्थोदकैः शुभैः ॥ केशरादिभिर्रागैश्च वासांसि चित्रितानि हि ४६ द्वारामाय सीतायै ततो भक्त्या प्रपूजयेत् ॥ वसंतोद्भवपुष्पैश्च नाना मंगलपू
 र्वकम् ४७ नानादानानि देयानि निजमंगल्यहेतवे ॥ नानासुगंधद्रव्याणि गृहीत्वा च परस्परम् ४८ एकैकोपरि सिंचेच्च महामंगल्यदायकम् ॥ मिष्टान्नैर्भोजयेद्दिप्रान्स्व
 यंचापि सुहृज्जनैः ४९ भोक्तव्यं तु वसंतर्तौ पंचम्यां मानवैः सुखम् ॥ वसन्तपंचमीनाम्नी महापुण्यात्मिका सित्ता ५० पक्षे पक्षे तु पंचम्यामारभ्य माघपंचमीम् ॥ एवं रामं
 पूजयेच्च यावद्वैशाखपंचमी ५१ विशेषेण नवम्यां हि पक्षे पक्षे प्रपूजयेत् ॥ अथ वामाघशुक्लायां कृष्णायां चैत्रमासिवै ५२ कृष्णायां माघवेचापि पंचम्यां पूजयेन्नरैः ॥ महोत्सा
 हेन श्रीरामो दोलकस्थोऽतियत्नतः ५३ ततश्चैत्रशुक्लपक्षे प्रतिपदि नरोत्तमैः ॥ तैलाम्यंगं स्वयंकृत्वा रामायाम्यंगमाचरेत् ५४ पूजयेन्न वरात्रं तं यावत्सानवमीतिथिः ॥ वत्सरा
 दौ वसंतादौ बलिराज्येतथैव च ५५ तैलाम्यंगमकुर्वाणो नरकं प्रतिपद्यते ॥ अतीति फाल्गुने मासि प्राप्ते चैत्रे महोत्सवे ५६ पुण्येऽन्धिविप्रकथिते प्रपादानं समारमेत् ॥ प्रपासु
 त्सर्जयेद्दिद्वान्मन्त्रेणानेन मानवः ५७ अरण्ये निर्जले देशे पथि ग्रामेऽथ वा शुभा ॥ प्रपेयं सर्वसामान्या हूतम्यः प्रतिपादिता ५८ अस्याः प्रदानात्पितरस्तृप्यन्तु हि पितामहाः ॥
 अनिवार्यततो देयं जलं मासचतुष्टयम् ५९ देवालयेषु लिङ्गानां देयास्तोयगलंतिकाः ॥ प्रपादा तु मशक्तेन विशेषाद्धर्ममीप्सुना ६० प्रत्यहं धर्मघटको वस्त्रसंवेष्टिताननः ॥
 ब्राह्मणस्य गृहे देयः शीतामलजलः शुचिः ६१ तांबूलफलधान्यैश्च दक्षिणाभिः समन्वितः ॥ एष धर्मघटो दत्तो ब्रह्मविष्णुशिवात्मकः ६२ अस्य प्रदानात्सकलाः सर्वे सन्तु मनो
 रथाः ॥ अनेन विधिना यस्तु धर्मकुंभं प्रयच्छति ६३ प्रपादानफलं सोऽपि प्राप्नोतीह न संशयः ॥ तृतीयायां चैत्रशुक्ले सीतारामौ प्रपूजयेत् ६४ कुंकुमागुरुकर्पूरमणिवस्त्रसु
 गंधकैः ॥ स्रग्गंधधूपदीपैश्च दमनेन विशेषतः ६५ आदोलयेत्ततः सीतारामौ च दोलकस्थितौ ॥ वसन्तमासमासाद्य तृतीयायां हि जेतुम् ६६ सौभाग्याय सदा स्त्रीभिः

सौभाग्यशयनव्रतम् ॥ कार्यमहोत्सवेनैवसुखं पुत्रसुखेप्सुभिः ६७ विशेषंचात्रवक्ष्यामि तृतीयायां द्विजोत्तम ॥ तृतीयायां तु नारीभिः शुक्लपक्षे मघौ शुभे ६८ स्नात्वा सृष्टम्
यदुर्गोहिकार्यं चित्रविचित्रितम् ॥ तत्राष्टादशधान्यानि वापयेत्तदनंतरम् ६९ पुष्पवृक्षां च लुभांस्तत्र लापयेत्सर्वतस्ततः ॥ जलयंत्राणि कार्याणि चित्राण्यपि विलेखयेत् ७०
तुर्यद्वाराणि कार्याणि पूर्ववन्मण्डपादिकम् ॥ यथा श्रीरामपूजायामुक्तं तद्वत्प्रकारयेत् ७१ दुर्गोपरि घटं स्थाप्य सजलं पुष्पगुंफितम् ॥ दोलकंच ततो न्यस्य घटपृष्ठे महच्छु
भम् ७२ कांचनीं राजतीं मूर्तिसीतायाः परिकल्प्य च ॥ रामस्यापि शुभां मूर्तिं कृत्वा तौ पूजयेत्ततः ७३ दोलकोपरि संस्थाप्य मासमेकं प्रपूजयेत् ॥ केचिच्छिष्यात्र पार्वत्या
शिवेन च प्रपूजनम् ७४ वदन्ति मुनयस्तत्र निर्णयं शृणु वक्ष्यते ॥ रामस्य हृदयं शुभुः श्रीरामो हृदयं स्मृतः ७५ शंकरस्य तथा गौरी हृदयं जानकी स्मृता ॥ जानक्या हृदयं
गौरी शिवानैवांतरं कदा ७६ रामस्य च शिवस्यापि सीता गिरिजयोस्तथा ॥ ये मानयंति वैभेदं तेषां वासस्तुरौ रवे ७७ अतश्चैत्रतृतीयायां सीतारामौ प्रपूजयेत् ॥ अश
क्तौ ताम्रजे मूर्ती कार्ये वा काष्ठनिर्मिते ७८ पाषाणनिर्मिते चापि मूर्ती कार्ये यथा सुखम् ॥ प्रत्यहं मंगलद्रव्यैः सर्वस्त्रीभिः प्रपूजयेत् ७९ मासमेकं तु नारीभिः स्नानं हि सीतला
मिधम् ॥ अवश्यमेव कर्तव्यं सीतातीर्थे विशेषतः ८० यत्र यत्र रामतीर्थं तस्य वामे ज्वनी तले ॥ सीतातीर्थं तत्र तत्र ज्ञेयं सीतालतं शुभम् ८१ चैत्रशुद्धतृतीयायामारम्या
क्षय्यसंज्ञिता ॥ यावत्तृतीया वैशाखशुक्ला तावन्निरन्तरम् ८२ सीतला संज्ञकं स्नानं स्त्रीभिः सीतार्थमाचरेत् ॥ चैत्रशुद्धतृतीयायामक्षय्यायां तथापि च ८३ तृतीयायां
तु नारीभिस्तैलाम्यंगं प्रकरयेत् ॥ अन्यत्र दिवसे स्त्रीभिस्तैलाम्यंगं न करयेत् ८४ प्रत्यहं चोत्सवाः कार्याः सीतायाः पुरतः शुभाः ॥ सुवासिनीपूजनं च कार्यं भक्त्या दिने दिने
८५ सुवासिनी नदियानि वायनानि शुभानि च ॥ निरंतरं पूजनार्थं यदशक्तिर्न वर्तते ८६ तदा कार्यं चैकदिने सुभगानां प्रपूजनम् ॥ सुवासिनी नदिये हि प्रत्यहं भोजनं व
रम् ८७ नाना प्रकारं संयुक्तं घृतपायसंयुतम् ॥ अलंकाराश्च वस्त्राणि कंचुक्यादिचयच्छुभम् ८८ भर्तुरायुष्यवृद्धचर्यनारीभिर्देयमुत्तमम् ॥ एवं स्नात्वा मासमात्रं सीतला
स्नानमुत्तमम् ८९ अक्षय्यायां तृतीयायां पूजयित्वा विशेषतः ॥ त्रिंशत्सुवासिनीभ्यश्च दातव्यं भोजनादिकम् ९० गुरुपत्नीनि जापूज्य तस्यै सर्वं विसर्जयेत् ॥ एवं स्त्री
णां व्रतं प्रोक्तं मासमात्रं द्विजोत्तम ९१ अन्यद्विशेषं वक्ष्यामि तवाग्रे शृणु चोत्तमम् ॥ अशोककलिकाभिस्तु चैत्रशुक्लाष्टमीदिने ९२ सीतारामौ पूजयित्वा महामंगलपूर्व
कम् ॥ अशोककलिकाश्चाष्टौ ये पि वंति पुनर्वसौ ९३ चैत्रे मासि सीताष्टम्यां न तेशोकमवाप्नुयुः ॥ त्वामशोककराभीष्टं मधुमाससमुद्भवम् ९४ पि वामिशोकसंतप्तो मामशो
कंसदा कुरु ॥ पुनर्वसुबुधोपेता चैत्रे मासि सीताष्टमीम् ९५ प्रातस्तु विधिवत् स्नात्वा वाजपेयफलं लभेत् ॥ चैत्रे नवम्यां प्राक्पक्षे दिवा पुण्ये पुनर्वसौ ९६ उदये गुरुगौरांश्चोः स्वो
च्चस्थे ग्रहपंचके ॥ मेषेषूषणिसंप्राप्ते लग्ने कर्कटकाब्धये ९७ आविरासीन्महाविष्णुः कौसल्यायां परः पुमान् ॥ तस्मिन्दिने तु कर्तव्यमुपवासव्रतं नरैः ९८ तत्र जागरणं कुर्याद्
घुनाथपुरे जनैः ॥ चैत्रशुद्धा तु नवमी पुनर्वसुयुतायदि ९९ सैव माघ्यान्हयोगे न महापुण्यतममवेत् ॥ केवलापि सदोपोष्यानवमी शब्दसंग्रहात् १०० तस्मात्सर्वस्त्रीनां सर्वैः
कार्येनैव नवमीव्रतम् ॥ श्रीरामनवमी प्रोक्ता कोटि सूर्यग्रहादिका १ उपोषणं जागरणं पितृनुद्दिश्य तर्पणम् ॥ तस्मिन्दिने तु कर्तव्यं ब्रह्मप्राप्तिमभीप्सुभिः २ सर्वेषामप्ययं धर्मो

भुक्तिमुक्त्यैकसाधनः ॥ अशुचिर्वापिपापिष्ठः कृत्वेदं व्रतमुत्तमम् ३ पूज्यः स्यात्सर्वभूतानां यथारामस्तथैव सः ॥ यस्त्ररामनवम्यां तु भुंक्ते मोहानुमूढधीः ४ कुंभीपाकेषु घोरे
 पुपच्यते नात्र संशयः ॥ अकृत्वारामनवमिव्रतं सर्वव्रतोत्तमम् ५ व्रतान्यन्यानि कुरुते न तेषां फलमाप्नुवेत् ॥ आचार्यं चैव संपूज्य गृणुयात्प्रार्थयेत्त्रिंशि ६ श्रीरामप्रतिमादानं क
 रिष्येऽहं द्विजोत्तम ॥ भक्त्याचार्यमवप्रीतः श्रीरामोऽसित्वमेव च ७ स्वगृहे चोत्तमे देशे दानस्योज्ज्वलमण्डपम् ॥ शंखचक्रहनुमद्भिः प्राग्द्वारे समलंकृतम् ८ गरुत्मच्छाङ्क
 बाणैश्च दक्षिणे समलंकृतम् ॥ गदाखड्गैर्गदैश्चैव पश्चिमे सुविभूषितम् ९ पद्मस्वस्तिकनीलैश्च कौबेरैः समलंकृतम् ॥ मध्ये हस्तचतुष्काढ्यं वेदिकायुक्तमायतम् ११० अ
 षोत्तरसहस्रैश्च रामलिङ्गात्मकैर्गुभम् ॥ आस्तीर्य रामतोमद्रं वेदिकायामनुत्तमम् ११ ततः संकल्पयेद्देवं राममेव स्मरन् द्विज ॥ अस्यां रामनवम्यां च रामाराधनतत्परः १२
 उपोष्याष्टसुयामेषु पूजयित्वा यथाविधि ॥ इमां स्वर्णमयीं रामप्रतिमां च प्रयत्नतः १३ श्रीरामप्रीतये दास्ये रामभक्ताय धीमते ॥ प्रीतो रामो हरत्वा शुपापानि सुबहूनि मे १४
 अनेकजन्मसंसिद्धान्यम्यस्तानि महाति च ॥ ततः स्वर्णमयीं रामप्रतिमां पल्लयानतः १५ निर्मितां द्विभुजां दिव्यां वामां कस्थितजानकीम् ॥ विभ्रतो दक्षिणकरे ज्ञानमु
 द्रामनोरमाम् १६ वामेनाधः करेणारादेवीमालिङ्ग्य संस्थिताम् ॥ सिंहासने राजते च पल्लवयविनिर्मिते १७ अशक्तो यो महानत्र स तु वित्तानुसारतः ॥ पलेन वा तदर्धेन तदर्धा
 र्धेन वा पुनः १८ सौवर्णं राजतं वापि कारयेद्बुधुनन्दनम् ॥ पार्श्वे भरतशत्रुघ्नौ दृष्टच्छत्रकराबुधौ १९ चापद्वयसमायुक्तं लक्ष्मणं चापि कारयेत् ॥ मातुरं कर्मात्तं राममिन्द्रनीलसम
 प्रमम् २० पंचाष्टतस्मान्पूर्वसंपूज्यविधिवत्ततः ॥ अशोककुसुमैर्युक्तमर्घ्यं दद्याद्विचक्षणः २१ दशाननवधार्थाय धर्मसंस्थापनाय च ॥ राक्षसानां विनाशाय दैत्यानां निधनाय च
 २२ परित्राणाय साधूनां जातो रामः स्वयं हरिः ॥ गृहाणार्घ्यं मया दत्तं भ्रातृभिः सहितोऽनघ २३ दिवैव विधिवत्कृत्वा रात्रौ जागरणं ततः ॥ ततः प्रातः समुत्थाय ज्ञानसंध्यादिकाः
 क्रियाः २४ समाप्य विधिवद्गमं पूजयेद्विधिवन्मुने ॥ ततो होमं प्रकुर्वीत मूलमंत्रेण मंत्रवित् २५ पूर्वोक्तमंडपे कुंडे स्थंडिले वा समाहितः ॥ लौकिकाग्रौ वंधानेन शतमष्टौ
 त्तरं शनैः २६ साज्येन पायसेनैव स्मरन् राममनन्यधीः ॥ ततो भक्त्या सुसंतोष्य ह्याचार्यं पूजयेद्विज २७ ततो रामं स्मरन् दद्याद्देवं मंत्रमुदीरयन् ॥ इमां स्वर्णमयीं
 रामप्रतिमां समलंकृताम् २८ चित्रवस्त्रयुगच्छत्रां मां संहाराधवायते ॥ श्रीरामप्रीतये दास्ये तुष्टो भवतुराधवः २९ इति दत्त्वा विधानेन दद्याद्दक्षिणां भुवम् ॥
 ब्रह्महत्यादिपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः १३० एवां शिष्यचैत्रमासेन नवम्यां भूसुराय हि ॥ दानं देयं राधवस्य रामसंतुष्टिहेतवे ३१ अन्यद्विशेषं वक्ष्यामि चैत्रे मासि गृणु
 ष्वतम् ॥ चैत्रस्य शुक्लैकादश्यां दोलकस्थं रघूत्तमम् ३२ पूजयेन्मानवो भक्त्या चूतवृक्षतलस्थितम् ॥ चैत्रमासस्य शुक्लायामेकादश्यां तु वैष्णवैः ३३ आंदोलनीयो देवेशः
 स लक्ष्मीकोमहोत्सवैः ॥ द्वादश्यां चैत्रमासस्य शुक्लायां दमनोत्सवः ३४ बौधायनादिभिः प्रोक्तं कर्तव्यं प्रतिवत्सरम् ॥ ऊर्जे व्रतं भवौ दोलाश्रावणे तं तु पूजनम् ॥ चैत्रे च दम
 नारोपमकुर्वाणो व्रजत्यधः ३५ वन्दिर्विराट्चिर्गिरिजागणेशः फणी विशाखो दिनकृन्महेशः ॥ दुर्गां स्तुतुं कोविश्वहरिः स्मरन् शर्वः शशीवैतिथिपु प्रपूज्याः ३६ अथ चै

१ पवित्रारोपणमित्यर्थः । २ यमः ।

श्रीपौर्णिमायां भक्त्यारामं प्रपूजयेत् ॥ सीतया दोलकस्थं वैदमनेन महोत्सवैः ३७ चैत्रीचित्रायुताचेत्स्यात्तदा पुण्या महातिथिः ॥ ज्ञेया सर्वाधिका सा हि स्नानदानजपादि
 पु ३८ स्त्रीभिर्देयं चित्रवस्त्रं तस्यां सौभाग्यदायकम् ॥ सीतारामौ चित्रवस्त्रैः पूजनीयौ महोत्सवैः ३९ मंदेवार्के गुरौ वापि वारेष्वेते पुचैत्रिका ॥ तत्राश्वमेधजं पुण्यं स्नानश्राद्धा
 दिभिर्लभेत् ४० संवत्सरकृतार्चायाः साफल्यया खिलान् सुरान् ॥ दमनेनार्चयेच्चैत्र्यां विशेषेण रघूत्तमम् ४१ चैत्रस्नानोद्यापनं च तिथौ तस्यां स्मृतं बुधैः ४२ अथ वैशाखक
 ण्यायां पंचम्यां परमोत्सवैः ॥ सीतारामौ प्रपूज्याथ दोलकस्थौ तु बंधुभिः ४३ उद्यापनं तत्र कार्यं महाफलमभीप्सुना ॥ वैशाखे कृष्णपक्षे तु चतुर्थ्यां समुपोष्य च ४४ निशा
 यां च प्रकर्तव्यमधिवासनमुत्तमम् ॥ शुचौ देशे मंडपादिकृत्वा पूर्वोक्तवच्चुभम् ४५ रामलिंगात्मके भद्रे धान्यराशौ महत्तमम् ॥ सजलं कलशं स्थाप्य ताम्रपात्रं तु तन्मुखे ४६
 स्थाप्य वस्त्रे दोलकस्थं रामचंद्रं प्रपूजयेत् ॥ हैमो वाराजतो वापि दोलकस्त्रिपलैः स्मृतः ४७ हैमी पलमिताराममूर्तिः कार्यमनोरमा ॥ तावन्मितारुक्ममूर्तिः सीतायाश्चापि
 कारयेत् ४८ नानोपचारैः संपूज्य रात्रौ जागरणं चरेत् ॥ नृत्यगीतमंगलाद्यैः पुराणश्रवणादिभिः ४९ प्रभाते तं पुनः पूज्य रामं सीतासमन्वितम् ॥ सहस्रं हवनं कार्यं तिलाज्य
 पायसादिना ५० तर्पणं राममंत्रेण क्षीरेणैव प्रकारयेत् ॥ ततो गुरुं सपत्नीकं संपूज्य वसनादिभिः ५१ रामाय प्रार्थयेद्भक्त्या प्रबद्धकरसंपुटः ॥ सार्द्धमासद्वयं रामवसंतं तव
 पूजनम् ५२ दोलकस्थस्य जानक्या यथाशक्त्या मया कृतम् ॥ प्रसीदानेन श्रीराममामुद्धरन्मवार्णवात् ५३ एवं संप्रार्थ्य श्रीरामं तामर्चां मूर्तिसंयुतां ॥ दध्वात्स्वगुरुवे भक्त्या
 तं प्रणम्य पुनः पुनः ५४ पंचसप्ततियुग्मानि ह्यष्टत्रिंशन्मितानि वा ॥ तदर्घ्यान्यथवा शक्त्या भोजयेद्गुरुणा सुखम् ५५ ततः स्वयं सुहृन्मित्रैः कार्यं वैभोजनं सुखम् ॥ अशक्तो
 ऽपि यथाशक्त्या व्रतमेतत्सर्वदा ५६ करोतुरामतुष्ट्यर्थं वसंतपूजनं वरम् ॥ एवं शिष्यत्वया पृष्ठं विशेषेण च पूजनम् ५७ सीतारामस्य तत्प्रोक्तं दोलकस्थस्य ते मया ॥ वि
 ण्णुदास उवाच ॥ गुरोते प्रभुमिच्छामि यत्स्वं वदस्वि स्तरात् ५८ कया कामनया कस्य कार्यं पूजनमुत्तमम् ॥ तत्सर्वं कथय स्वाद्यमयि कृत्वा परां कृपाम् ५९ ॥ रामदास उवाच ॥
 सम्यक् पृष्ठं त्वया वत्स सावधानमनाः शृणु ॥ ब्रह्मवर्चसकामस्तु यजेत ब्रह्मण रूपतिम् ६० इंद्रमिन्द्रियकामस्तु प्रजाकामः प्रजापतीन् ॥ देवीमायां तु श्रीकामस्तेजस्कामो विभा
 वसुम् ६१ वसुकामो वसून् रुद्रान् वीर्यकामोऽथ वीर्यवान् ॥ अन्नादिकामस्त्वदिति स्वर्गकामोऽदितेः सुतान् ६२ विश्वान् देवान् राज्यकामः साध्यान् संसाधको विशाम् ॥ आयुष्का
 मोऽश्विनौ देवौ पुष्टिकाम इलां यजेत् ६३ प्रतिष्ठाकामः पुरुषो रोदसी लोकमातरौ ॥ रूपाभिकामो गंधर्वान् स्त्रीकामोऽप्सर उर्वशीम् ६४ आधिपत्यकामः सर्वेषां यजेत परमेष्ठि
 नम् ॥ यज्ञं यजेद्यशस्कामः कोशकामः प्रचेतसम् ६५ विद्याकामस्तु गिरिशं द्वापत्यार्थं सुमां सतीम् ॥ धर्मार्थं उत्तमश्लोकं तं तु तन्वन् पितृन् यजेत् ६६ रक्षाकामः पुण्यजनानोज
 स्कामो मरुद्गणान् ॥ राज्यकामो मनुदेवान् निर्ऋतिं त्वमिचरन् यजेत् ६७ कामकामो यजेत् सोममकामः पुरुषं परम् ॥ अकामः सर्वकामो वा मोक्षकाम उदारधीः ६८ तीव्रेण भ
 क्तियोगेन यजेत रघुनंदनम् ॥ रामेण सदृशो देवो न भूतो न भविष्यति ६९ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन रामचंद्रं प्रपूजयेत् ॥ तस्याद्यवर्णसामर्थ्याद्यद्यद्वस्त्ररादिकम् ७० परं श्रेष्ठ
 त्वमापन्नं विस्तारेण वदाम्यहम् ॥ रुक्मं रत्नं रथो रामा राक्षसो रजतं रजः ७१ रक्षारणो रमारक्तं रजकोरागरामठौ ॥ राजारोगो रवीरात्रीराज्यं रजस्वला तथा ७२ एवमादी

न्यनेकानिश्रेष्ठान्येवात्रभोद्विज ॥ रुक्मंपीतंमहार्हचरत्नंरम्यंसुदुर्लभम् ७३ रथोयानंवरिष्ठंचरामायस्याहंजंगम ॥ राक्षसोदेवभयदोरजतंतत्सुदुर्लभम् ७४ रजःसाक्षा
 त्परमाणुर्नित्यःसोत्रप्रकीर्त्यते ॥ रक्षारक्षाकरीज्ञेयारणोजयकरःस्मृतः ७५ रमासादुर्लभात्वत्ररक्तेस्तिरक्ततावरा ॥ रजकोनिर्मलकरोरागःप्रीतिःसुखप्रदा ७६ रामठः
 शुद्धिदोऽन्नस्यरुचिदश्चप्रकीर्तितः ॥ राज्यंसौख्यकरंश्रेष्ठंपुत्रदासारजस्वला ७७ एवंयद्यद्रकाराद्यंतत्तच्छ्रेष्ठंभुविस्मृतम् ॥ रामाद्यवर्णसामर्थ्याद्विष्णुदासमयेरितम् ७८
 अन्यच्छिष्यशृणुष्वत्वंयन्मयाकथ्यतेतव ॥ यथाप्रोक्तारामनाममुद्रातवमयाशुभा ७९ तथानान्यस्यदेवस्यनाममुद्राप्रजायते ॥ रामनामविनानाममुद्रिकायांस्फुटाक्ष
 रम् ८० नकदादृश्यतेस्पृष्टंनेतच्चमहदद्भुतम् ॥ अत्रप्रभावोरामस्यत्वंविद्विद्विजपुंगव ८१ अतएवरामनामकाश्यांविश्वेश्वरःसदा ॥ स्वयंजत्वोपदिशतिजंतूनांमुक्ति
 हेतवे ८२ संसारार्णवसंग्रंनरंयस्तारयेन्मनुः ॥ सएवतारकस्त्वत्रराममंत्रःप्रकथ्यते ८३ तारकाख्यस्त्वयंरामनाममंत्रो नचेतरः ॥ अतएवांतकालेऽपिमर्तुकामनरस्य
 च ८४ कर्णेसर्वत्रदेवेशरामनामोपदिश्यते ॥ अंतकालेनृणारामस्मरणंचमुहुर्मुहुः ८५ इतिकुर्वत्युपदेशंमानवामुक्तिहेतवे ॥ अन्यच्चापिशववाहैःसदालोकैर्मुहुर्मुहुः ८६
 रामनामैवमुक्त्यर्थंशवस्यपथिकीर्त्यते ॥ रामनामात्परोमंत्रो नभूतो नभविष्यति ८७ रामनामो जपो नित्यंक्रियते शंभुनापि च ॥ पार्वत्या नारदेनापि वायुपुत्रादिभिःसदा
 ८८ रमयतिजनानरामोरमतेवासदात्मनि ॥ राक्षसानांमारणाद्वारामनाममहत्तमम् ८९ रसातलाद्रकारोहित्वकारोऽवनि संभवः ॥ महर्लोकान्मकारश्चत्रिवर्णात्मकमुच्य
 ते ९० रकारेण निजंमक्तंभवाब्धेःपरिरक्षति ॥ आकारेणातिसौख्यं हि स्वभक्तस्य करोति यत् ९१ मनोरथान्मकारेण ददाति स्वजनस्य यत् ॥ अथवानिजभक्तस्य मरणा
 दिमुहुर्मुहुः ९२ निवारयति यत्शीघ्रंरामनामवरंततः ॥ अयमेव सदा जप्यो रामेति द्व्यक्षरो मनुः ॥ १९३ ॥ इति श्रीशतकोटिरामचरितांतर्गतश्रीमदानंदरामायणे वा
 ल्मीकीये आदिकाव्ये मनोहरकांडेरघुनाथस्य विशेषकालपरत्वेन पूजाविस्तारो नाम नवमः सर्गः ॥ ९ ॥ ॥ रामदास उवाच ॥ एवं शिष्यत्वया पूर्ववैद्ये प्रश्नाः कृताः शुभाः ॥
 श्रीरामविषये ते ते मयोक्ताः परमादरात् १ इदानीं ते पुनः श्रोतुमिच्छास्ति तां वदस्व माम् ॥ यद्यत्पृच्छसि भो वत्स तत्सर्वं प्रवदाम्यहम् २ ॥ महादेव उवाच ॥ एवं गुरोर्वचः श्रुत्वा
 विष्णुदासोऽब्रवीत्पुनः ॥ विष्णुदास उवाच ॥ गुरो वया त्वयोध्यायां चैत्रमास फलं महत् ३ प्रोक्तं तद्विस्तरेणाद्यकथयस्व ममांतिकम् ॥ किं दानं किं फलं तत्र कमुद्दिश्य च रे द्रुतम्
 ४ कोविधिश्च कदारंभः सर्वं विस्तरतो वद ॥ यच्छरय्वारामतीर्थे स्नातव्यं चेति कीर्तितम् ५ ॥ रामदास उवाच ॥ साधुसाधु महाप्राज्ञ शुभः प्रश्नः कृतस्त्वया ॥ अधुना चैत्रमा
 सस्य महिमा प्रोच्यते मया ६ मासानां प्रथमो मासश्चैत्रमासः प्रकीर्त्यते ॥ मातेव सर्वजिवानां सदैवैष्टफलप्रदः ७ दानयज्ञव्रतसमः सर्वपापप्रणाशनः ॥ धर्मसारः क्रियासारस्तपःसारः
 सदा चित्तः ८ विद्यानविदविद्येवमंत्राणां प्रणवो यथा ॥ भूरुहाणां सुरतरुर्धेनूनां कामधेनुवत् ९ शेषवत्सर्वनागानां पक्षिणां गुरुडो यथा ॥ देवानां तु यथा विष्णुर्वर्णानां ब्राह्मणो यथा १०
 प्राणवत्प्रियवस्तूनां भार्येव सुहृदा यथा ॥ आपगानां यथा गंगा तेजसां तुरविर्यथा ११ आयुधानां यथा वज्रं घातूनां कांचनं यथा ॥ वैष्णवानां यथा रुद्रोरत्नानां कौस्तुभो यथा १२
 पुष्पेषु च यथा पद्मं सरसां मानसं यथा ॥ मासानां धर्महेतूनां चैत्रमासस्तथा स्मृतः ॥ नानेन सदृशलोके विष्णुप्रीतिविधायकः १३ चैत्रस्नाने च निरते मीने प्रागरुणो दयात् ॥

लक्ष्मीसहायोभगवान्प्रोतितस्मिन्करोत्यलम् १४ जंतूनांप्रीणनंयद्वदन्नेनैवहिजायते ॥ तद्वच्चैत्रेचस्नानेनविष्णुःप्रीणात्यसंशयः १५ यश्चैत्रस्नाननिरतानजनान्
दृष्ट्वा नुमोदते ॥ तावतापिविमुक्ताघोविष्णोर्लोकैर्महीयते १६ स्रुत्स्नात्वामीनसंस्थेसूर्येप्रातःकृतान्हिकः ॥ महापापैर्विमुक्तोऽसौविष्णुसायुज्यमाप्नुयात् १७ स्नानार्थंचै
त्रमासेयःपादमेकंचलेद्यदि ॥ सोऽश्वमेधायुतानांचफलंप्राप्नोत्यसंशयः १८ अथवाकूटचित्तस्तु कुर्यात्संकल्पमात्रकः ॥ सोपिक्रतुशतंपुण्यंलभत्येवमसंशयः १९ योग
च्छेद्वनुरायामंस्नातुंमीनगतेरवौ ॥ सर्वबंधविनिमुक्तोविष्णोःसायुज्यमाप्नुयात् २० त्रैलोक्येयानितीर्थानिब्रह्मांडांतर्गतानिच ॥ तानिसर्वाणिभोशिष्यसंतिबाह्यजलेऽल्प
के २१ तावद्विखंतिपापानिगर्जंतियमशासने ॥ यावन्नकुरुतेजंतुश्चैत्रेस्नानंजलाशये २२ तीर्थादिदेवताःसर्वाश्चैत्रेमासिद्विजोत्तम ॥ बहिर्जलं समाश्रित्यसदासंनिहिताः
शिशो २३ सूर्योदयं समास्थयावत्षट्षटिकावधि ॥ तिष्ठंतिचाज्ञयाविष्णोर्नराणांहितकाम्यया २४ तत्राप्यकुर्वतांस्नानंशापंदत्वासुदारुणम् ॥ स्वस्थानंयांतिभो
शिष्यतस्मात्स्नानं समाचरेत् २५ नहिचैत्रसमोमासो न कृतेन समंयुगम् ॥ नचवेदसंशास्त्रं न तीर्थं गंगया समम् २६ नजलेन समं दानं न सुखं भार्यया समम् ॥ नहिचैत्रसमं
लोकेपवित्रं कवयोविदुः २७ तस्मादयंचैत्रमासःशेषशायिप्रियःसदा ॥ अवतेननयेद्यस्तुचांडालश्चसजायते २८ यथागृहंसर्वगुणोपपन्नं परिच्छेदंहीनमशोभतेयथा ॥
यथैवकन्यासकलैस्तुलक्ष्णैर्युक्तापिजीवित्तिलक्ष्णोज्झिता २९ शाकंतुयद्वल्लवणेनहीनंनशोभतेसर्वगुणोपपन्नम् ॥ यथाललामैश्वरिणासभातैर्वक्ष्णेनहीनाललनाचशिष्य ॥
तथान्यमासेषुतुहोदिधर्मश्चैत्रेणहीनश्चतृथैवयाति ३० तस्मात्सर्वप्रयत्नेनयेनकेनापिदेहिना ॥ चैत्रमासस्ययोधर्मःकर्तव्यइतिनिश्चयः ३१ ननंदसूनोःपृथगस्तिरामो
नरामतोऽन्योवसुदेवसूनुः ॥ अतस्त्वयोध्यापुरपालकस्यचैत्रेतुकार्यविधिवत्प्रपूजनम् ३२ जानकीकांतमुद्दिश्यमीनसंस्थेदिवाकरे ॥ प्रातःस्नात्वाजपेद्राममन्यथानर
कंदर्जेत् ३३ चैत्रमासोदिसकलःसीताराधवदैवतः ॥ यद्यत्कर्महितत्सर्वतमुद्दिश्यचरेन्नरः ३४ जानकीकांतहेरामचैत्रेमीनगतेरवौ ॥ प्रातःस्नानंकरिष्यामिनिर्विघ्नंकुरु
राधव ३५ चैत्रेऽद्यमीनगेभानौप्रातःस्नानपरायणः ॥ अर्घ्यंतेऽहंप्रदास्यामिगृहाणरघुनायक ३६ गंगाद्याःसरितःसर्वास्तीर्थानिजलदानदाः ॥ प्रतिगृह्यमयादत्तमर्घ्यं
सम्यक्प्रसीदथ ३७ ब्रह्माद्याःसरितःसर्वाऋषयोयेचवैष्णवाः ॥ तेगृहंतुमयादत्तंप्रसीदंत्वर्घ्यदानतः ३८ ऋषभःपापिनांशास्तायमत्वंसमदर्शनः ॥ गृहाणार्घ्यमयादत्तं
यथोक्तफलदोभव ३९ इतिचार्घ्यं समर्प्याथपश्चात्स्नानं समाचरेत् ॥ वाससीपरिधायाथलुत्वाकर्माणिसर्वशः ४० जानकीकांतमभ्यर्च्यप्रसूनैर्मधुसंभवैः ॥ श्रुत्वारामक
थादिव्यामेतन्मासप्रशंसिनीम् ४१ कोटिजन्मार्जितात्पापान्मुक्तोमोक्षमवाप्नुयात् ॥ चैत्रेयःकांस्यभोजीहितथाचाश्रुतसत्कथः ४२ नस्नातोचाप्यदाताचनरकानेववि
दति ॥ यथामाघःप्रयागेहिस्नातव्यःपुण्यमिच्छता ४३ कार्तिकोपियथाकाश्यःचंगंगाजलेऽमृतः ॥ द्वारकायांयथाप्रोक्तोवैशाखोमाघवप्रियः ४४ अयोध्यायांराम
तीर्थेतथाचैत्रःप्रकीर्तितः ॥ प्रयागेमासमात्रेणयत्फलंप्राप्यतेनरैः ४५ अयोध्यायांरामतीर्थेस्रुत्स्नानेनतत्फलम् ॥ वैशाखद्वादशभवंपुण्यंयद्रोमतीजले ४६ तत्पुण्यं
शरयुतोयेऽयोध्यायांप्राप्यतेनरैः ॥ चैत्रेमासिन्निभिःस्नानैरामतीर्थेनसंशयः ४७ कार्तिकेपंचगंगायांस्नानंद्वादशाब्दकम् ॥ अयोध्यायांरामतीर्थेचैत्रेपक्षेण

तत्फलम् ४८ अयोध्यादुर्लभालोकेनराणांपापकारिणाम् ॥ तावद्भर्जतिपापानियावद्वहानसापुरी ४९ अयोध्यायांयथाभावोतदारामलतानिच ॥ जगत्यांयानितीर्थानितत्र
 स्नानंविधीयताम् ५० यत्रायोध्यापुरीनास्तिस्नानार्थंसरयून्च ॥ रामतीर्थनयत्रास्ति तदातीर्थेषुकारयेत् ५१ तैलाभ्यंगंदिवास्वापस्तथावैकांस्थभोजनम् ॥ खट्वा
 निद्रागृहेस्नानंनिषिद्धस्यचभक्षणम् ५२ चैत्रेतुवर्जयेदष्टौद्विभुक्तंनक्तभोजनम् ॥ चैत्रेमासेतुमाध्यान्हेश्रांतानांचद्विजन्मनाम् ५३ पादावनेजनंकुर्यात्तद्व्रतंतुव्रतोत्तमम् ॥
 मार्गेऽध्वगानांयोमर्त्यःप्रपादानंचचैत्रके ५४ मार्गेछायांतुयःकुर्यात्सस्वर्गेचमहीयते ॥ सलिलंसलिलाकांक्षीछायांछायामपीच्छति ५५ व्यजनंव्यजनाकांक्षीदानमेतदुचै
 त्रके ॥ जलंछत्रंतुव्यजनंदानंमीनेविशिष्यते ॥ चैत्रेमासेतुसंप्राप्तेब्राह्मणायकुटुंबिने ५६ अदत्त्वोदककुंभंतुचातकोभुविजायते ॥ चैत्रेदेयंजलंचान्नदेयाशय्यामनोरमा
 ५७ आदर्शदानंतांबूलगुडदानेप्रकारयेत् ॥ गोधूमतुवरीदानंदानंदध्योदनस्यच ५८ घृतयुक्तंकांस्यपात्रंदानमिधुरसस्यच ॥ तथाश्रीफलदानंचदानंचूतफलस्यच ॥
 ५९ सूक्ष्मवस्त्रमंचकयोःपानपात्रंकमंडलुम् ॥ यतीनांदंडदानंवैतैलदानंमठेषुच ६० जीर्णोद्धारंमठानांचघंटानांकरणंतथा ॥ प्रासादकरणंचैववापीकूपादिकंतथा ॥
 ६१ मार्गस्थानांछत्रदानंमाध्यान्हेऽतिथिपूजनम् ॥ करपात्रंयतीनांचगोग्रासंतुगवामपि ६२ एतानिचैत्रमासेतुदानानिकथितानिहि ॥ फलंशाकंतुमूलंचकंदंपुष्पंतुचं
 दनम् ६३ उशीरःशीतलंद्रव्यंकर्पूरंकस्तुरीशुभाम् ॥ दीपदानंघेनुदानंगेहदानंतथास्मृतम् ६४ गोरसानांपृथग्दानंयतिब्राह्मणभोजनम् ॥ सुवासिनीपूजनंचरामनाम
 प्रलेखनम् ६५ पुस्तकानांतथादानंतथाकुंकुमकेशरे ॥ जातीफलंलवंगाश्चजातीपत्रिवरांगके ६६ घातकीनागरंधूपंबीजपूरंकलिंगम् ॥ जंबीरंपनसश्चैवकापित्थमातुलि
 गकम् ६७ कृष्णांडदानमारामकरणंमार्गशोधनम् ॥ तथोपानहदानंचगजवाजिभवंतथा ६८ एतानिचैत्रमासेतुदानानिकथितानिहि ॥ यानिचैत्रेतुवर्ज्यानिनितानितेप्रव
 दाम्यहम् ६९ सर्वाण्येतानिमांसानिक्षौद्रंसौवीरकंतथा ॥ राजमाषादिकंचापिचैत्रस्नायीप्रवर्जयेत् ७० परान्नंचपरद्रोहंपरदारामंतथा ॥ तीर्थघ्नानिसदैवहचैत्रस्ना
 यीप्रवर्जयेत् ७१ द्विदलंतिलतैलंचतथान्नंशल्यद्रूषितम् ॥ भावदुष्टंशब्ददुष्टंचैत्रस्नायीतुवर्जयेत् ७२ देववेदद्विजानांचगुरुगोव्रतिनांतथा ॥ स्त्रीराजमहतांनिंदांचैत्र
 स्नायीविवर्जयेत् ७३ प्राण्यंगमामिषंचूर्णफलंजंबीरमामिषम् ॥ धान्येमसूरिकाप्रोक्ताचान्नंपर्युषितंतथा ७४ ब्रह्मचर्यमघःसुप्तिःपत्रावल्यांचभोजनम् ॥ चतुर्थकालेभुं
 जीतकुर्यादेवंसदाव्रती ७५ संवत्सरप्रतिपदितैलाभ्यंगंतुकारयेत् ॥ चैत्रस्नायीनरोन्यत्रतैलाभ्यंगंनकारयेत् ७६ अलावूंचापिटुंताकंकृष्णांडंवृहतीफलम् ॥ श्लेष्मातकं
 कलिंगंचकपित्थंचैववर्जयेत् ७७ रजस्वलांत्यजम्लेच्छपातितंवातकैःसह ॥ द्विजद्विद्वेदबाह्यैश्चनवदेत्सर्वदाव्रती ७८ पलांडुंलशुनंचैवछत्राकंगृजनंतथा ॥ नालिकामूलकं
 शिशुंचैत्रस्नायीविवर्जयेत् ७९ एभिःस्पृष्टंश्वकाकैश्चसूतकान्नंचवर्जयेत् ॥ द्विपाचितंचदग्धान्नंचैत्रस्नायीविवर्जयेत् ८० एतानिवर्जयेन्नित्यंव्रतीसर्वव्रतेष्वपि ॥ लज्जा
 यंचप्रकुर्वीतस्वशक्त्यारामतुष्टये ८१ क्रमात्कृष्णांडंवृहतीछत्राकंमूलकंतथा ॥ श्रीफलंचकलिंगंचफलंघात्रीभवंतथा ८२ नारीकेलमलाबुंचपटोलंबदरीफलम् ॥ चर्मवृं

१ अयोध्यायावदाभावइतिपाठः । २ एतिताम्रवकेःसतेतिपाठः ।

ताकं वल्लीशाकंतुलसिजंतथा ८३ शाकान्येतातिवर्ज्यानि क्रमात्प्रतिपदादिषु ॥ घात्रीफलं रवौ तद्वर्जयेत्सर्वदा गृही ८४ एभ्योऽन्यद्वर्जयेत्किंचित्द्रामप्रीतयेनरैः ॥
 दत्त्वाव्रतांतिविप्रायभक्षयेत्सर्वदेवहि ८५ फाल्गुनीपौर्णिमारभ्ययावच्चैत्रितुपौर्णिमा ॥ चैत्रस्नानंतुतावद्दिनैः कार्यं च भक्तिः ८६ अथवामीनगोमानुर्यावत्तावत्प्रकारयेत् ॥
 दशमीफाल्गुनीशुद्धासमारभ्यमघोःसिता ८७ यावद्भवेत्तुदशमीतावत्स्नानं प्रकारयेत् ॥ स्नानस्यैवं त्रयोभेदाः शिष्यैते समुदीरिताः ८८ चैत्रशुक्लतृतीयायावद्देशाखसं
 भवा ॥ तृतीयाशुक्लपक्षस्य ह्यक्षय्येति स्मृता त्रया ८९ तावच्च सीतला गौरी स्नातव्या सुखलब्धये ॥ सीतातीर्थे तु नारीभिः पूजनीया च जानकी ९० तृतीयाया तु चैत्रस्य
 सितपक्षोद्भवा तथा ॥ वैशाखशुक्लपक्षे या तृतीया क्षय्यसंज्ञिका ९१ नारीया सीतला गौरी व्रतस्नानपरायणा ॥ अभ्यंगं साकरोत्वस्योस्तिथ्योर्नान्यदिने कदा ९२ त्रिंशच्च
 तिथयः पुण्याश्चैत्रमासे महत्तमाः ॥ तथापि हि विशेषोऽत्र तिथीनां वर्ण्यते मया ९३ चैत्रमासे शुक्लपक्षे पंचमी दशमी तथा ॥ एकादशीद्वादशी च शिवरात्रिस्त्वमा तथा ९४
 एताः शुभाश्चैत्रकृष्णमहापातकनाशनाः ॥ इदानीं चैत्रमासस्य सितपक्षोद्भवाः शुभाः ९५ वर्ण्येति तिथयः श्रेष्ठानराणां हितकाम्यया ॥ सांवत्सरप्रतिपदमारभ्य दशमीदिनम्
 ९६ यावत्तावच्छुभाः सर्वाः स्नानदानादिकर्मणि ॥ यत्कृतं च प्रतिपदि स्नानदानव्रतादिकम् ९७ द्वितीयायां च तत्प्रोक्तं द्विगुणं तत्र संशयः ॥ यत्कृतं च द्वितीयायां भक्त्या
 स्नानादिकं नरैः ९८ द्विगुणं तत्तृतीयायां चैत्रमासे नृपोत्तम ॥ एवं सर्वासु तिथिषु यावत्स्यान्न वमी शुभा ९९ एवं विशेषो ज्ञातव्यो यथाऽप्यादिषु चर्वणात् ॥ यथाक्षीरादधिप्रो
 क्तं दध्नुस्तु न वनीतकम् १०० न वनीता दृतं यद्व्रतयात्र तिथिनिर्णयः ॥ चैत्रमासस्तु मासानां तत्र पक्षः सितो वरः १०१ सितपक्षे क्रमेणैव यावत्स्नानवमी तिथिः ॥ ता
 वदेकैकशः श्रेष्ठाः सर्वासु न वमीवरा १०२ यस्यां जातं रामजन्मधर्मसंस्थापनाय हि ॥ तस्मात्तिथिस्तु सा ज्ञेया कर्मनिर्भूलनक्षमा १०३ तस्यां दत्तं हुतं जप्तं यत्किंचिच्छ्रुतं
 शुभम् ॥ सर्वतदक्षयं विद्यान्नात्र कार्या विचारणा ४ प्रतिपदि नमारभ्य नवरात्रमुपोषयेत् ॥ प्रत्यहं रघुवीरस्य पूजनं चैव कारयेत् ५ संवत्सरप्रतिपदि ध्वजाः सौधोपरि स्थिताः ॥
 दिव्यवस्त्रैश्चमाल्यैश्च मंडिताश्च मनोरमाः १०६ रामजन्मसूचनार्थं प्रीत्यर्थं राघवस्य च ॥ गृहे गृहे नरैः कार्याः पूजनीयाश्च भक्तिः ७ गृहे देवालये वाथ गोष्ठे वृंदावने शुभे ॥
 संमार्जनादिकं नित्यं कार्यं च न्दनवारिभिः ८ ततः पाषाणचूर्णैश्च नाना पद्मादिकानि हि ॥ लेखनीयानि भूम्यां तु नीलपीतादिवर्णकैः ९ अष्टोत्तरसहस्राख्यं रामतो भद्रमुत्त
 मम् ॥ शताख्यं वालिखेद्द्रुमथवान्यन्मनोरमम् ११० तस्योपरि महानरम्यश्चित्रवर्णश्च मण्डपः ॥ देयोद्गाराणि च त्वारिकार्याणि तोरणानि च ११ कदलीस्तंभयुक्तानि ही
 शुदण्डयुतानि च ॥ नानाघण्टाकिंकिणीभिर्ध्वनितान्युज्ज्वलानि च १२ रम्यादर्शमंडितानि विचित्राणि शुभानि च ॥ नानाचित्रवितानैश्च मुक्ताहारैर्युतानि च १३ त
 स्मिन्हेममयः कार्यो मंचकोरत्नमण्डितः ॥ तस्योपरि महावस्त्रैः शय्याकार्या मनोरमा ॥ तस्यां षोडशभावैस्तु प्रतिमाकांचनोद्भवा १४ द्विभुजारामचन्द्रस्य सर्वलक्षणल
 क्षिता ॥ चतुर्विंशतिभावैश्च प्रतिमाराजतोद्भवा १५ कौसल्यायाः शुभाकार्या पूजनीया मनोरमा ॥ यथावित्तानुसारेण पूजयेत्प्रत्यहं नरः १६ भेरीमृदंगतूर्यैश्च गीतनृत्यादि
 कारयेत् ॥ नानापक्वान्नैवेद्यैरुपचारैः सुपूजयेत् १७ प्रतिपदि नमारभ्य यावत् न वमीदिनम् ॥ रामायणं तावदेव पठनीयमिदं शुभम् १८ यद्वैवाल्मीकिना गीतं श्रवणान्मंग

लप्रदम् ॥ आनन्दसंज्ञकरम्यपठनीयमनोरमम् १९ नवकांडानिनवभिर्दिनैरेवपठेन्नरः ॥ दिवसेदिवसेकांडपठनीयप्रयत्नतः २० अथवाप्रत्यहं सर्गाः पठितव्यास्तुद्वादश ॥
 शेषस्त्वेकः कदामध्येऽधिकः सोऽपिपठेन्नरः २१ अष्टोत्तरशतैः सर्गैरामकीर्तनमालिका ॥ मेरुयुक्तापठेदेव रामाग्नेनवभिर्दिनैः २२ सर्वतीर्थेषु यत्पुण्यं सर्वदानेषु यत्फलम् ॥
 रामायणस्य पठनात्तत्फलं नवरात्रके २३ श्लोकं वा श्लोकपादं वा यद् रामायणसंभवम् ॥ नवरात्रे पठिष्यति चैत्रे ते मोक्षभागिनः २४ एवं हि प्रत्यहं कार्यं कौसल्या रामपूजनम् ॥
 सपुत्रीणां तु नारीणां तत्र कार्यं प्रपूजनम् २५ सपुत्रद्विजवर्याणां विशेषात्पूजनं स्मृतम् ॥ वस्त्राद्यलंकारयुतं चित्रभोजनभोजितम् २६ एवं कृत्वा विधिं सर्वं नवम्यां च विशेषतः ॥
 पूजयित्वा रामचन्द्रं वाहनारूढमुत्तमम् २७ मेरीमृदंगघोषैश्चतुर्यदुंदुभिनिःस्वनैः ॥ वारस्त्रीकृतचतुर्थैश्च गायकानां च गायनैः २८ एवं नानासमुत्साहैर्मंडितं छत्रशोभि
 तम् ॥ चामरैर्वीज्यमानं च पुष्पके संस्थितं वरम् २९ रामतीर्थातिक्रान्तिपंचासृतघटैर्वरैः ॥ स्नापयेद्द्रुवीरं हि पुण्यतोयैस्ततः परम् ३० रुद्रसूक्तैर्विष्णुसूक्तैः सहस्रैर्ना
 मभिस्तुवा ॥ मांगल्यद्रव्यसंमिश्रैर्जलैस्तमभिषेचयेत् ३१ मांगल्यवरद्रव्यैश्च नानातन्मंगलाभिदम् ॥ प्रोच्यते मंगलस्नानं तच्चैत्रे दुर्लभं वृणाम् ३२ तत्पंचासृततीर्थं तु
 तीर्थमध्ये विनिक्षिपेत् ॥ तत्र सर्वजैः शीघ्रं स्नातव्यं तदनंतरम् ३३ सहस्रावष्टयस्नानैर्यत्फलं प्राप्यते नरैः ॥ तत्फलं रामचन्द्रस्य मंगलस्नानकारणात् ३४ पुष्करादिषु
 तीर्थेषु गंगाद्यासु सरित्सु च ॥ प्राप्य ते यत्फलं स्नानान्मंगलस्नानकृत्वा तत् ३५ एवं रामं तु संस्नाप्य सीतायुक्तं प्रपूज्य च ॥ पुनः पूर्वोक्तवाद्यादिमंगलैरानयेद्बृहम् ३६ गृहे रा
 मं पुनः पूज्य रामायणकृतं वरम् ॥ पारायणं समाप्याथ पुस्तकं पूजयेच्छुभम् ३७ नानोत्सवैर्दिनं नत्वा कार्यं जागरणं निशि ॥ दशम्यां प्रातरुत्थाय भोजयित्वा द्विजान् बहून् ॥
 ३८ पूजयित्वा पुनः सर्वं गुरवे तद्विषयं ॥ ततः स्वयं सुहृन्मित्रैः कुर्याद्भोजनमुत्तमम् ३९ एवं व्रतं समाख्यातं चैत्रस्य नवरात्रके ॥ अतस्तत्र वरात्रं हि श्रेष्ठं चैत्रमहत्तमम् ॥
 ४० नवरात्रेऽपि सारामनवमी परमार्थदा ॥ तत्समानातिथिर्नान्या चैत्रमासे शुभप्रदा ४१ अतः परं प्रवक्ष्यामि चैत्रोद्यापनकं विधिम् ॥ यत्कृत्वा सफलं सर्वं चैत्रस्नानं तु जायते
 ४२ चैत्रमासि सिते पक्षे या वैहोकादशी तिथिः ॥ सर्वासु तिथिषु श्रेष्ठा चोपोष्याव्रतकारिभिः ४३ श्रेष्ठा सा द्वादशी ज्ञेया तस्यां तु यमपूजनम् ॥ कार्यं दध्योदनं दत्वा जलकुंभः
 प्रदीयताम् ४४ तिस्रश्च तिथयः श्रेष्ठाश्चैत्रमासिमहत्तमाः ॥ त्रयोदशी तथा मूतां पौर्णमासी तथैव च ४५ यासु स्नानं च दानं च सर्वं वांछितदायकम् ॥ यैर्न स्नातं चैत्रमासे न स्ना
 तं न वरात्रके ४६ तैस्तु चात्यदिने स्नात्वा चैत्रस्नानं फलं भवेत् ॥ तासु श्रेष्ठा पौर्णिमा हि सर्वपातकनाशिनी ४७ तस्यामुद्यापनं प्रोक्तं चैत्रस्नानं फलसमेकम् ॥ उपोष्य च चतुर्दश्यां पूर्वं
 वन्मण्डपादिकम् ४८ कृत्वा तस्मिन् चान्यराशौ कलशं वारिपूरितम् ॥ स्थापयित्वा तदुपरि हेमपात्रं सुविस्तृतम् ४९ पंचरत्नयुतं स्थाप्य वस्त्रेणाच्छादयेच्च तत् ॥ तस्मि
 न्सीतायुतरामं सौवर्णविधिपूर्वकम् ५० आभूषणैर्विभूषयित्वा पुनः सुग्रीवेण समन्वितम् ॥ विभीषणां गदाभ्यां तु जांबवत्सहितं तथा ५१ पूजयेद्देवदेवेशं परमं गुर्वनुजया ॥ उपचारैः
 षोडशभिर्नानामक्षयसमन्वितैः ५२ रात्रौ जागरणं कुर्याद्भीतिवाद्यादिमंगलैः ॥ ततस्तु पौर्णिमा स्यात्तत्र सपत्नीकान् द्विजोत्तमान् ५३ त्रिंशन्मिता नथैकं वा स्वशक्त्या
 वानिमन्त्रयेत् ॥ ततस्तान् भोजयेद्दिप्रान्पायसान्नादिना व्रती ५४ अतो देवा इति द्वाभ्यां जुहुयात्तिलसर्पिणा ॥ प्रीत्यर्थं देवदेवस्य देवानां च पृथक् पृथक् ५५ दक्षिणां

चयथाशक्त्याप्रदद्याच्चततोनेत् ॥ पुनर्देवंसमभ्यर्च्यदेवांश्चतुलसीतथा ५६ ततो गां कपिलां तत्र पूजयेद्विधिना व्रती ॥ गुरुं व्रतोपदेष्टारं वस्त्रालंकारमण्डनैः ५७
 सपत्नीकंसमभ्यर्च्य ततो विप्रान्क्षमापयेत् ॥ युष्मत्प्रसादाद्देवेशः सुप्रसन्नोऽस्तु वैमम ५८ व्रतादस्माच्च यन्पापं सप्तजन्मकृतं मया ॥ तत्सर्वं नाशमाया तु स्थिरामेचास्तु
 संततिः ५९ मनोरथास्तु सफलाः संतु नित्यं ममार्चनात् ॥ देहांतैर्विष्णवं स्थानं मम चास्त्विति दुर्लभम् ६० इति क्षमाप्यतान् विप्रान् प्रसाद्य च विसर्जयेत् ॥ तामर्चा
 गुरवे दद्याद्भक्त्युक्तां सदा व्रती ६१ ततः सुहृत्प्रियैर्युक्तैः स्वयं भुंजीत भक्तिमान् ॥ एवमुद्यापनविधिश्चैत्रस्नानफलाप्तये ६२ सविस्तरश्च कर्तव्यश्चैत्रस्नानपरायणैः ॥ एवं यः
 कुरुते सम्यक् चैत्रस्नानव्रतं नरः ६३ सर्वपापैर्विनिर्मुक्तो विष्णुसायुज्यमाप्नुयात् ॥ सर्वव्रतैः सर्वतीर्थैः सर्वदानैश्च यत्फलम् ६४ तत्कोटिगुणितं पुण्यं सम्यगस्य विधानतः ॥ देह
 स्थितानि पापानि नाशमायांति तद्भयात् ६५ कयास्यामो वदं त्येवं यश्चैत्रव्रतकृत् नरः ॥ तस्मादवश्यमेवैतच्चैत्रस्नानं समाचरेत् ६६ श्रीचैत्रव्रतकथनं पठंति भक्त्या ये वै तद्विज
 यतिवैष्णवान् वदंति ॥ ते सम्यक् व्रतकरणात् फलं लभेत् तत्सर्वं कलुषविनाशनं लभंते १६७ ॥ ॥ इति श्रीशतकोटिरामचरितां तर्गतं श्रीमदानंदरामायणवाल्मीकीये आदिका
 व्येमनोहरकांडे चैत्रमहिमावर्णनं नाम दशमः सर्गः १० ॥ ॥ विष्णुदास उवाच ॥ किमर्थं सर्वमासेषु चैत्रमासः स्मृतो वरः ॥ तत्कारणं वदस्वाद्य गुरो संतोषहेतवे १ ॥ श्रीरा
 मदास उवाच ॥ शृणु शिष्य महाबुद्धे सम्यक् पृष्ठं त्वयामम ॥ ब्रह्मप्रार्थनया विष्णुर्यदा भूम्यां द्विजोत्तम २ अयोध्यापालकस्याथ राज्ञो दशरथस्य हि ॥ कौसल्यायास्तु भार्याया
 जठराग्निर्गतो बहिः ३ चैत्रे मासि सिते पक्षे नवम्यां परमेदिने ॥ पुनर्वस्वर्क्षेत्रे प्रोक्ष्ये ग्रहपंचके ४ मध्याह्ने प्रकटोजातः श्रीरामो राजसद्मनि ॥ आनंदश्च तदा जातः सर्वत्र
 जगतीतले ५ देवदुंदुभयो नेदुःपुष्पवृष्टिः शुभास्पतत् ॥ राजसद्मनि वाद्यानां संधानेदुःपृथक् पृथक् ६ नृतुर्वारनार्यश्च जगुर्गीतं मनोरमम् ॥ तदा सर्वे हि भूमिस्था जनाद्रष्टुं
 शिशुं शुभम् ७ प्रययुर्नृपजं बालं दृष्ट्वा मुदमवाप्नुयुः ॥ नानाविमानमारूढा दिवि देवाः सवासवाः ८ मिलिताराधवंद्रष्टुं कौसल्याजठरोद्भवम् ॥ ब्रह्मारुद्रश्च सूर्यश्च देवेन्द्रादिसुराः
 शुभाः ९ उत्सवान् विदधुः सर्वे तदा श्रीरामजन्मनि ॥ एवमुत्साहसमये देवाहर्षादिविस्थिताः १० नमस्कृत्वारामचंद्रं द्रष्टुं बुर्विविधैः स्तवैः ॥ प्रोक्षुस्तदा सुराः सर्वे हर्षादेव
 रघूत्तमम् ॥ ११ अद्य धन्या वयं देवमुक्ताश्चासुरजाद्भयात् ॥ यन्निमित्तं त्वया देव ह्यवतारः कृतो भुवि १२ अस्माकं हर्षकालोऽयं देव देवकपानिधे ॥ तस्मादयं सदा पुण्यः श्रेष्ठः
 कालो भविष्यति १३ त्वंचाप्यंगीकुरुष्व अद्य देहस्मै सुवहून्वरान् ॥ इति तेषां वचः श्रुत्वा देवानां राघवः शुभम् १४ तु तोष नितरांति पुदेवेषु भगवान्हरिः ॥ श्रीराम उवाच ॥
 सम्यक् प्रोक्तं सुराः सर्वे यत्रैलो कयोपकारकम् १५ भवद्भिः प्रार्थितोऽहं तु हर्षकाले महत्तमे ॥ शृणु ध्वं वचनं मेऽद्य यद्दुर्षात्प्रोच्यते मया १६ सर्वेषामेव मासानां श्रेष्ठश्चायं भविष्य
 ति ॥ वैशाखात् कार्तिकः श्रेष्ठः कार्तिकान्माघ एव च १७ माघमासाद्दशरथाय चैत्रमासो भविष्यति ॥ चैत्रमासे कृतं दत्तं हुतं स्नातं विचिंति तम् १८ सर्वकोटिगुणं प्रोक्तमयो
 ध्यायां विशेषतः ॥ यच्छ्रेयश्चाश्वमेधेन यद्गोमेधेन वैफलम् १९ यत्फलं सोमयागेन तच्चैत्रस्नानमात्रतः ॥ सूर्यग्रहे कुक्षेत्रे यच्छ्रेयः स्नानदानतः २० तच्छ्रेयः स्यान्मघौष्ठा
 नादयोध्यायां सुरोत्तमाः ॥ अत्र वैशरयूतीरे रावणं लोकरावणम् २१ हत्वा तत्पापशान्त्यर्थं करिष्यामि कृतं शुभम् ॥ यत्र यागसमाप्तिर्हि भविष्यति सुरोत्तमाः २२ तत्तीर्थं

ममनाम्राहिव्यातिश्रेष्ठांगमिव्यति ॥ अयोध्यायामतीर्थेशरयूजलमध्यगे २३ चैत्रस्नानं प्रकुर्वाणास्तेन रामोक्षमागिनः ॥ यथामाघः प्रयागेहिस्त्रातव्यः सुखमि
च्छता २४ कार्तिकोऽपि यथाकाश्यापंचगंगाजले स्मृतः ॥ द्वारकायां यथाप्रोक्तो वैशाखो माघवप्रियः २५ अयोध्यायामतीर्थे तथा चैत्रो भविष्यति ॥ सर्वेषामेव
मासानामादौ श्रेष्ठो भविष्यति २६ चैत्रमासे तु संप्राप्ते सर्वे देवाः सवासवाः ॥ बहिर्जले समाश्रित्य तिष्ठन् बहिर्माज्ञया २७ एवं हरिस्तान् मधवादिकान् सुरानुक्ता
सुरैस्तैश्च नमस्कृतो बभौ ॥ वृषेद्रमारुह्य शिवो निजस्थलं ययौ सुरास्तेऽपि युनिजस्थलम् २८ तस्मात्सर्वेषु मासेषु मुख्यश्चैत्रः प्रकीर्त्यते ॥ मासादौ प्रथमः सर्वैः प्रोच्यते
हिवराद्धरेः २९ एवं शिष्ययथा पृष्टं तथा ते विनिवेदितम् ॥ कारणं चैत्रमासस्य रामचंद्रवरादिकम् ३० ॥ विष्णुदास उवाच ॥ स्वामिन् गुरो त्वया चैत्रस्नानं
पुण्यतमं स्मृतम् ॥ तत्केनाचरितं पूर्वं का सिद्धिस्तत्प्रभावतः ३१ तत्सर्वं विस्तरेणैव ममाग्रे त्वं निवेदय ॥ रामदास उवाच ॥ सम्यक् पृष्टं स्वस्थमनाः शृणु त्वं
यन्मयोच्यते ३२ मम तातो नृसिंहाख्यः पुराञ्चासीद्विजोत्तम ॥ तस्यैको नियमश्चासीत्प्रत्यहं भूसुरोत्तमम् ३३ एकमब्जकक्षेत्रस्थं द्विजमन्त्रार्थिनं त्वपि ॥ स्नुषास्त्रीपुत्र
तनयदासीदासादिभिर्भुतम् ३४ कुटुंबभोजनं तस्मै संपूज्यान्नेर्विधीयताम् ॥ लक्ष्मीनाम्नीतु मन्माताताबुभौरामतत्परौ ३५ पुत्रोत्पत्तिमदृष्ट्वा तौ वृद्धौ पुत्रार्थमुद्यतौ ॥ स्व
दोषपरिहारार्थमुपायं कर्तुमुद्यतौ ३६ निवासाख्ये पुरे गत्वा दंपती मोहिनीशुभाम् ॥ स्वयिष्टदेवतामंवां प्रवरातीरवासिनीम् ३७ दृष्ट्वा देव्याश्च तौ सेवानित्यंतत्र प्रचक्रतुः ॥ गते
बहुतिथे काले वरदासामहालया ३८ प्रसन्ना तं द्विजं भूत्वा प्राह तद्दोषशतये ॥ हे नृसिंह महाबुद्धे गच्छा यो ध्यापुरीं प्रति ३९ तत्र वै सरयूतो ये रामतीर्थं महत्तमे ॥ चैत्रे मासि वसं
तर्तायदास्यान्मनिगोरविः ४० चैत्रस्नानं मासमेकं कुरु तत्र द्विजोत्तम ॥ पातकं सकलं त्यक्त्वा पुत्रप्राप्स्यस्यनुत्तमम् ४१ इति देव्यावचः श्रुत्वा द्विजश्चित्तापरस्तदा ॥ ययौ
मार्गे हृदि ध्यायन्नयो ध्याख्यापुरीं शुभाम् ४२ चिंतया परया व्याप्तः कथं गंतुं हि शक्यते ॥ मया यो ध्यापुरीं दूरमितः कष्टं च जीवितम् ४३ इति चिंतायुतो मार्गे क्वचित्तिष्ठन् क्व
चित्स्वलम् ॥ भार्यायाश्च करं धृत्वा वृद्धश्चैवं ययौ द्विजः ४४ एवं गोदावरीतीरं गत्वा स्नात्वा द्विजोत्तमः ॥ राममूर्तिपुरःस्थाप्य पूजयामास भक्तिः ४५ तावत्तस्मै प्रसन्नो भू
द्रामो देव्याः प्रसादतः ॥ द्विजं प्राहरन् श्रेष्ठो भो नृसिंह द्विजोत्तम ४६ मास्यो ध्यात्वमितो गच्छ शृणु मेव च नं शुभम् ॥ इतः पूर्वं ह्यदूरं हि योजनत्रयसंमितम् ४७ प्रतिष्ठाना
मिधं क्षेत्रं गोदाया उत्तरे तटे ॥ तत्रास्ति रामतीर्थं हि मन्नाम्राचमया कृतम् ४८ तत्र त्वं गच्छ विप्रेद्रस्नानं शीघ्रं हि भार्यया ॥ चैत्रमासे वसंतर्तायदास्यान्मनिगोरविः ४९ तदा
कुरु विशेषेण पूजयित्वा च मां शुभम् ॥ पापक्षयः पुत्रलामो भविष्यति न संशयः ५० इत्युक्त्वा रघुवीरस्तु तत्रैवांतरधीयत ॥ यत्र गंगा न्हरे रामः प्रसन्नो भूद्विजाया हि ५१ तस्मा
त्स वै राम उदो नाम्रा सर्वत्र कीर्त्यते ॥ तद्रामवचनाद्विप्रः प्रतिष्ठानं पुरं ययौ ५२ मासमेकं च वै स्थित्वा चैत्रस्नानं च कारह ॥ सूर्योदये समुत्थाय कृतशौचादिसत्क्रियः ५३
स्नात्वा तस्मिन् रामतीर्थे सरयू संगमान्विते ॥ रामचंद्रं स्वर्णगिरौ पूजयामास भक्तिः ५४ प्रदक्षिणाः स्वर्णगिरेश्च कारनवप्रत्यहम् ॥ नवपुष्पैश्च नैवेद्यैः पूजयामास राघ
वम् ५५ चैत्रशुक्लतृतीयायायावद्वैशाखसंभवा ॥ तृतीयासीतलागौरीस्नानं च क्रेच भार्यया ५६ एवं मासं व्रतं कृत्वा स द्विजस्तुष्टमानसः ॥ अब्जकं प्रति मार्गेण ययौ ल

क्षम्यासमन्वितः ५७ यावन्मार्गे द्विजोऽगच्छतावद्वृष्टिभिर्वैरैः ॥ पिशाचैः क्षुण्णपाक्रांतैस्तानुद्धार्यसमार्यया ५८ ययौस्वनगरं रम्यं गौदानाभिविराजितम् ॥ चैत्रस्नानप्र
 भावेण जातस्तस्मात्सुतस्त्वहम् ५९ तस्मान्मया ते कथितं वरं हि त्वानंमघौ ते सरयूजले वै ॥ साकेतपुर्यां वररामतीर्थे भुक्तिप्रदं मोक्षदमुतमंच ६० ॥ विष्णुदास उवाच ॥
 कथं पिशाचयो न्यास्ते मुक्ताविप्रेण वै त्रयः ॥ कस्मात्पापाच्च ते सर्वे पेशार्चो योनिमाश्रिताः ६१ तत्सर्वं विस्तरेणैव श्रोतुमिच्छामित्वन्मुखात् ॥ ॥ श्रीरामदास उवाच ॥
 शृणु शिष्यप्रवक्ष्यामि रंभानां ग्रीवराप्सराः ६२ चैत्रे स्नात्वा वरायोध्याशरयूनिर्मले जले ॥ आर्द्रवस्त्रयुताचारुहास्याऽलंकारमण्डिता ६३ गृहीत्वा शरयूतो यं रत्नकांचन
 निर्मिते ॥ पात्रे रामेश्वरं सेतौ द्रुमुनेन साजवात् ६४ यया वाकाशमार्गेण पिशाचा यत्र ते त्रयः ॥ तदा र्द्रवस्त्रचांचल्या दिंदुभिः प्रोक्षिताश्च ते ६५ क्रूरस्वभावमुत्सृज्य चा
 श्वर्यं परमं ययुः ॥ पूर्वजन्मानुस्मरणमभूत्तेषां तदा नृप ६६ विस्मया विष्टचित्तास्ते तां दृष्ट्वाप्सरसं दिवि ॥ बहुधा प्रार्थयामासुस्तान् सापप्रच्छ संज्ञया ६७ कस्माद्भूयं पि
 शाचा हि जातास्तत्कथ्यतां मम ॥ इति तत्करुत्संज्ञा प्रेरितास्ते त्रयस्तदा ६८ तेषु द्वौ वर्तमानं हि कथयामास तु श्वताम् ॥ शृणु मामिनि चावां हि पूर्वजन्मनि भू सुरात् ६९
 विरजायां समुत्पन्नौ श्रोत्रियाद्वरशर्मणः ॥ उभावध्ययनं कर्तुं कंचिन्नारायणा न्वहम् ७० शुश्रूषया तोषयित्वा गुरुं तत्रैव तस्थतुः ॥ नारायणसुतां चारुहासां चंद्रनिभान
 नाम् ७१ दृष्ट्वा परस्परं मैत्र्यंबुधा प्रार्थयतां स्त्रियम् ॥ आवाभ्यां च हि सांभुक्ता तज्ज्ञातं गुरुणा चिरात् ७२ आवाभ्यां च ददौ शापं तस्यै चाप्यशपत्कुधा ॥ युवां चापि कुमारी
 यं पिशाचत्वं गमिष्यथ ७३ ततोऽस्माभिस्त्रिभिस्तंतुमुनिनत्वा पुनः पुनः ॥ शापस्यांतस्ततोलब्धस्तच्छृणुष्व मनोरमे ७४ चैत्रमासे चृत्सिंहाख्यः कश्चिद्विप्रश्चकानने ॥
 ददाति स्नानजं पुण्यं तदोद्धारो भविष्यति ७५ एवं जाताः पिशाचा हि वयं त्वद्वस्त्रविंदुभिः ॥ प्रोक्षिताः स्मोऽप्येतैर्जाता पूर्वजन्मस्मृतिः शुभा ७६ तत्तेषां वचनं श्रुत्वा ज्ञात्वा
 शापस्य मोक्षणम् ॥ सांत्वयित्वा करेणैव शीघ्रं सच्छरिः स्त्रिया ७७ आगमिष्यति मार्चितां कुरुतेति वरांगना ॥ ययौरामेश्वरं शीघ्रं पूजयित्वा गता दिवम् ७८ चैत्रमासे ह्यति
 क्रांतिमार्गे सच्छरिर्द्विजः ॥ भार्यया सहितो दृष्टः पिशाचैस्तैः पितामम ७९ स्थित्वा दूरं च ते सर्वे तं भूचुर्नृहरिं द्विजम् ॥ नैजं वृत्तं समस्तं हि शापस्यापि विमोक्षणम् ८० त
 च्छुत्वा नृहरिं विप्रस्तान् प्रोवाच मुदान्वितः ॥ मामेतव्यं पिशाचत्वाद्यथा शंभुद्विजेन सः ८१ राक्षसो मोचितः पूर्वमोचयिष्याम्यहं तथा ॥ पिशाच उवाच ॥ कः शंभुश्च क
 दामुक्तो राक्षसः कः सविस्तरम् ८२ कथयस्व द्विजश्रेष्ठ कृपां कृत्वा तु कौतुकात् ॥ नृसिंह उवाच ॥ शृणु ध्वं कथयिष्यामि यद्वृत्तं च पुरातनम् ८२ शिवकांचीपुरीमध्ये कश्चि
 द्विप्रः शुचिवतः ॥ शंभुना मार्चिरं कालं तस्थौ स च स्वभार्यया ८४ सकस्मिंश्चिद्विने विप्रश्चैकांबरशिवांतिके ॥ पौराणिकमुखा चैत्रमासमाहात्म्यवार्तिनीम् ८५ कथां श्रो
 तुं समायातस्तत्र श्रुत्वा महत्फलम् ॥ अयोध्यायां हि चैत्रस्य ज्ञानात्कैवल्यदायकम् ८६ ततो बहुगते काले संस्मरन्तं कथां शुभाम् ॥ ज्ञात्वा समागतं चैत्रं स्वगृहान्निर्गतस्त
 दा ८७ भार्यया सहितो विप्रः शनैर्मार्गेण वै ययौ ॥ तीर्त्वा तां जान्हवीं रम्यां यावदग्रे स गच्छति ८८ तावद्दृष्टो हि भिल्लेन कर्कशाख्येन कानने ॥ गृहीत्वा स शरं चापं धर्यित्वा च भू
 सुरम् ८९ लुलुंठ कर्कशः क्रूरवस्त्रेणैकेन तं द्विजम् ॥ मुमोच तस्य पार्थेयं गृहीत्वा सकलं शुभम् ९० द्विजोऽपि प्रार्थयामास कर्कशं च पुनः पुनः ॥ वस्त्रादिकं गृह्णाण त्वं भक्ष्यपिष्टं दस्व

माम् ११ तत्तस्यवचनं श्रुत्वा मुक्ता तद्वन्धनम् ॥ सर्वददर्शपाथेयं नानाविधमनुत्तमम् १२ तस्मिन्ददर्शसव्याधोदशरंभाफलानिवै ॥ अपक्वान्यतिशुष्काणिततश्चित्ते
 विचारयत् १३ एतैः फलैर्न मे कार्यं जानामि ब्राह्मणोत्तमम् ॥ तर्हि दास्याम्यहं दीनं शुधाक्रांतं च सखिकम् १४ इति निश्चित्य सव्याधोददौ तानि द्विजन्मने ॥ गृहीत्वाऽभक्ष
 यद्विप्रः प्रारंभे भार्यया मधौ १५ तद्रंभाफलदानेन कर्कशस्य तदा शुभा ॥ जाता बुद्धिः क्षणादेव सात्विकी कूरता गता १६ एवं पिशाचाः सकलास्ततः परं भिष्टाय तस्मै तु शु
 भामतिर्ह्यभूत् ॥ समागतं चात्र कुतः सपृष्ठवान्विप्रं सवै प्राह वने च कर्कशम् १७ ॥ शंभुरुवाच ॥ कांची पुर्याः समायातं गम्यतेऽयोध्यकां पुरीम् ॥ चैत्रमासेऽवगाहार्थं सरयुर्निर्म
 लेजले १८ इति विप्रवचः श्रुत्वा पुनः पप्रच्छ कर्कशः ॥ किल म्यते हि स्नानेन तन्मेव दसविस्तरम् १९ पुनः प्राह सविप्रेन्द्रो कर्कशं भक्तिः फलम् ॥ स्नानेन मधुमासे हि रघुनाथः
 प्रसीदति १०० प्रसादात् सकलान्मोगान् लभते मानवाश्च ॥ अंते मोक्षोऽपि भो भिल्ल म्यते नात्र संशयः १- इति विप्रवचः श्रुत्वा पुनः पप्रच्छ कर्कशः ॥ मोक्षं च रूपं कथय
 कृपां कृत्वाममोपरि २ तत्तस्यवचनं श्रुत्वा पत्नी प्राह द्विजोत्तमः ॥ पश्य पश्य वरारोहे कौतुकं महदद्भुतम् ३ यद्रंभाफलदानेन चैत्रमासिवरानने ॥ अयं कभिल्लजातीयः कप्र
 श्रथ्वेदशः शुभः ४ मोक्षस्वरूपज्ञानार्थं तस्माद्दानं प्रशस्यते ॥ इत्युक्ता तां प्रियां विप्रः कर्कशं प्राह सादरम् ५ साधुसाधु महाव्याधसम्यक्प्रश्रः कृतस्त्वया ॥ इदानीं प्रोच्य
 ते मोक्षस्वरूपं तन्निशामय ६ समोक्षस्त्वं हि जानीहि यतो नास्ति पुनर्भवः ॥ इति विप्रवचः श्रुत्वा पुनः पप्रच्छ कर्कशः ७ तस्य प्राप्तिर्यथा स्यान्मे तन्मेव दद्विजोत्तम ॥ शंभु
 रुवाच ॥ शृणु कर्कश तत्प्राप्तिर्यथा स्यात्तद्वदामि ते ८ दारपुत्रगृहादीनां प्रीतिमुक्ता जनार्दनम् ॥ दिवारात्रं चित्तयित्वा सर्वदेहस्य चालकम् ९ आत्मानं बहु पुण्यौघैर्निर्म
 लीकृत्य मानसम् ॥ तत्स्वरूपेयदातिष्ठेत्समुक्तो नेतरो जनः ११० एवं दत्ति विप्रेन्द्रे व्याधो मुक्ता शरंधनुः ॥ शंभुपादौ जवात्प्रत्वा त्राहि त्राहीति वैवदन् ११ प्रोवाच द्विजवर्य
 सव्याधो मामुद्धरेति च ॥ एतस्मिन्नंतरे तत्र राक्षसो घोरदर्शनः १२ दुद्रावदीर्घशब्देन यत्रासंस्तेत्रयो वने ॥ आयातं राक्षसं दृष्ट्वा च कुस्तेतु पलायनम् १३ तावज्जवेन तान्
 धर्तुं निकटं राक्षसो ययौ ॥ तं दृष्ट्वा निकटं शंभुस्तुं बिकां सजलानि जाम् १४ कृत्वोच्चां प्राक्षिपत् तस्मिन् रामचंद्रं स्मरन्मुखे ॥ मंत्रितं रामनाम्ना च यत्तोयं मधुमासिवै १५
 तत्सेकाद्राक्षसस्यापि जाता पूर्वभवस्मृतिः ॥ ततः सराक्षसो दूरं स्थित्वा शंभुं व्यजिज्ञपत् १६ मामुद्धरस्मुनि श्रेष्ठ घोराद्राक्षसदेहतः ॥ शरणं तेगतोऽस्म्यद्य जाता पूर्वस्मृ
 तिर्यम १७ इति तत्कौतुकं दृष्ट्वा राक्षसं प्राह स द्विजः ॥ कस्मात्ते राक्षसत्वं हि जातं तत्त्वं वदाधुना १८ राक्षसः प्राह वेगेन शंभुं वृत्तं निजं तदा ॥ जनस्थाने पुराचाहं विप्रः कर्मपरा
 इमुखः १९ प्रतिग्रहपरः पापी दुर्मार्गव्यसनी सदा ॥ एतस्मिन्नंतरे चैत्रे मम भार्या सती शुभा १२० स्नानार्थं रामतीर्थं सामामपृष्ट्वा गृहाय यौ ॥ सामार्गे च मया दृष्टा दृत्वामार्गे च
 तां शुभा २१ प्रोक्ता क्रोधान्मयारंभे मामपृष्ट्वा कयास्यसि ॥ सा प्राह भयभीता तुरामतीर्थं प्रगम्यते २२ मधुमासेऽवगाहार्थं न मया दुष्कृतं कृतम् ॥ एवं श्रुत्वा पितृद्वयं तां
 डिता सामयाबलात् २३ प्रेषिता स्वगृहं मार्गं ततः कालांतरं गते ॥ मृतोऽहं च तदानीं तोयमलोकं यमानुजैः २४ चित्रगुप्तोऽपि दृष्ट्वा मां धिक्त्वापि पुनः पुनः ॥ यमराजं सवै
 प्राह धर्षयन् मां स्वगर्जितैः २५ भोधर्मराज पापोऽयं चैत्रस्नाननिवारकः ॥ मुक्ताऽऽदौ राक्षसी योर्नि निरयान् भो कुमर्हति २६ इति तद्वचनं श्रुत्वा यमः प्राहानुगांस्तदा ॥

मोभटाराक्षसीयोनिर्दीयतांनिर्जनेवने २७ पापिनेऽस्मैचमद्वाक्यात्ततस्तैश्चयमानुगैः ॥ दत्त्वामेराक्षसीयोनिं त्यक्त्वा चात्र गतायमम् २८ तमारभ्यवनेचाहंशुतृषा
 परिपीडितः ॥ पंचत्रिंशत्सहस्राणि वर्षाण्यत्र स्थितश्चिरम् २९ किंयासु कृतं पूर्वकृतं यस्माद्नेतव ॥ संगतिश्चाद्यैजातासाधुसंगोगतिप्रदः ३० इतितद्वचनं
 श्रुत्वा शंभुर्ध्यात्वा क्षणं हृदि ॥ ज्ञात्वा तत्सुकृतं पूर्वराक्षसाय न्यवेदयत् ३१ शृणुराक्षसयत्पूर्वकृतं वैसुकृतं त्वया ॥ यस्माज्जातासंगतिर्मेवने निर्मानुषे शुभा ३२ एका
 दश्याचित्रगुह्ये कृतवान्यश्राद्धभोजनम् ॥ तांबूलोदक्षिणायुक्तः कट्यावस्त्रे त्वया घृतः ३३ द्वादश्यां प्रातरुत्थाय गत्वा स्नानं त्वया कृतम् ॥ पतितः सहितांबूलो विस्मृत्या
 गौतमी तटे ३४ दक्षिणा सहितो दृष्टः सकेनापि द्विजेन वै ॥ गृहीतः सहिद्वादश्यां न ज्ञातश्च त्वया पुनः ३५ तांबूलदानाद्वरचैत्रमासे जातावने मेऽद्य हि संगतिस्ते ॥ त
 स्मान्मघौराक्षसमानवैर्हितांबूलदानं करणीयमेतत् ३६ इत्युक्त्वा राक्षसं शंभुश्चैत्रमाहात्म्यमुत्तमम् ॥ उभाभ्यां श्रावयित्वा थर्कशं वाक्यमब्रवीत् ३७ भो कर्कशमहा
 बुद्धे शृणुष्व वचनं मम ॥ आगच्छ त्वंसहैवाद्यमया यो ध्यायुरीं प्रति ३८ सरयूस्नानमात्रेण मघौ पापा द्विभोक्ष्यसे ॥ इत्युक्त्वा कर्कशं शंभुस्ततः प्रोवाच राक्षसम् ३९
 भौराक्षस त्वमत्रैव मासमात्रं स्थिरो भव ॥ अयोध्यायां प्रवेशश्च राक्षसानां न विद्यते १४० अतोऽहं मधुमासे हि स्नात्वानेन पथा पुनः ॥ यदाऽऽगच्छामि कार्त्तिकं चोद
 रीष्याम्यहं तदा ४१ मासं देहोऽस्तु ते चित्ते शपथेन ब्रवीम्यहम् ॥ यत्पापं ब्रह्महत्यायास्तथा गोयतिर्निंदनात् ४२ नोद्धृत्य त्वां हि गच्छामि तर्हितं न्मयि तिष्ठतु ॥ म
 द्यपाने च यत्पापं हेमस्तेयादिकं च यत् ४३ नोद्धृत्य त्वां हि गच्छामि तर्हितं न्मयि तिष्ठतु ॥ यत्पापं भूणहत्यायास्तथा चैत्रे ह्यमज्जनात् ४४ नोद्धृत्य त्वां हि गच्छामि तर्हि
 तन्मयि तिष्ठतु ॥ इत्यादि शपथैस्तर्हि राक्षसं हर्षयन् द्विजः ४५ यावत्पश्यति सर्वत्र तावज्जातं हि कौतुकम् ॥ व्याधाय चैत्रमासस्य माहात्म्यस्योपदेशतः ४६ तरवः फलिनो
 जाताः परितो दशयोजनम् ॥ पत्रैः पुष्पैर्विनम्राश्च सौगंधः पवनो ववौ ४७ नद्यस्तोयवहं त्यश्नन्तुर्बर्हिणो वने ॥ तद्दृष्ट्वा कर्कशश्चापि चैत्रमाहात्म्यकीर्तनात् ४८ दुर्वनं सुवनं
 जातं चैत्रश्रेष्ठं च मन्यत ॥ ततस्ते हि त्रयस्तस्माद्नान्मार्गेण निर्गताः ४९ शनैः शनैरयोध्यायाः पथ्य पश्यन्वनस्थलीम् ॥ तावच्छब्दो महान् जातः सिंहमातंगसंभवः १५०
 धावन्नग्रे तु मातंगः पृष्ठे धावंश्च केसरी ॥ एवं तौ शंभुसान्निध्यं प्राप्ता कलहकारीणौ ५१ मार्गरोधकरो दुष्टौ तौ दृष्ट्वा शंभुरब्रवीत् ॥ पश्य कर्कश विघ्नानि चैत्रस्नानपदे पदे ५२
 संभवंतीति वैषुध्वा चैत्रस्नानं न लंघयेत् ॥ काश्यां विवाहे गीतायां गयायां रामचिंतने ५३ चैत्रस्नाने महादाने विघ्नानि संभवंति हि ॥ एवं दत्ति विघ्ने तौ दुष्टौ कारि सिंहकौ ५४
 चैत्ररामश्रवात् पूर्वजन्म स्मृत्याऽतिविस्मितौ ॥ भूत्वा वैत्राहि त्राहीति कृत्वा दीर्घं महारवम् ५५ शरणं द्विजवर्याय जग्मतुः शंभुशर्मणे ॥ सोऽपि शंभुश्च ताम्यां हि पृष्ठवान् तत्क
 पान्वितः ५६ किमर्थं दुष्टजातिर्हि प्राप्ता तत्कथ्यतां मम ॥ इति विप्रवचः श्रुत्वा के परीवाक्यमब्रवीत् ५७ सेतौरामेश्वरक्षेत्रे पूर्वजन्मन्यहं द्विजः ॥ निंदकः सर्वधर्माणां पाखं
 ढोक्त्येकतत्परः ५८ कदाचिच्चैत्रमासे तु तत्र श्रीरामसंज्ञके ॥ तथैव जनसमूहे च श्रुत्वा पौराणिकं कथाम् ५९ पौराणिकेन कथितां चैत्रमाहात्म्यसूचिकाम् ॥ कृतवान्
 निंदनं चाहं वारं वारं पुनः पुनः ६० तन्मल्लतं निंदनं च कश्चिद्विप्रस्तपःस्थितः ॥ शुश्राव सकलं दुष्टं तेन शप्तोऽस्म्यहं तदा ६१ मूरां जातिं त्वरंगच्छयदा चैत्रेशकीर्तनम् ॥

भविष्यतिमहारण्येशापशांतिस्तदेति च ६२ एवं प्रोक्तं मया सर्वपूर्वजन्मनियत्कृतम् ॥ तेन शापेन जातोऽस्मिन्केसरीभयकारकः ६३ चैत्ररामश्रवाज्जाता पूर्वस्मृतिरनु-
 तमा ॥ इदानीं रक्षमां विप्रत्वं चैतत्सिंहदेहतः ६४ इति सिंहस्य वृत्तं तु ज्ञात्वा वाच गजं द्विजः ॥ कस्माच्च मातंगगतोऽसि दुष्टजातौ वेदस्वाद्यमहाघसंघात ॥ सचापि मातंगव-
 रः समस्तं वृत्तं निजं चाकथयच्चर्जीर्णम् ६५ ॥ ॥ मातंग उवाच ॥ गृणु विप्र प्रवक्ष्यामि पूर्ववृत्तं मया कृतम् ॥ रामनाथपुरे चाहं कावेर्या उत्तरे तटे ६६ विप्रः परमदुर्वृत्तः सर्व-
 शास्त्रपराङ्मुखः ॥ लक्ष्मीभरमदाक्रांतः पण्यस्त्रीभोगकारकः ६७ एकदा सुहृदाचाहं भोजनार्थं निमंत्रितः ॥ श्राद्धाहेमधुमासे हि शुक्लेश्रीनवमीदिने ६८ मया भुक्तं सुहृदे-
 हेन वम्यां द्विजसत्तम ॥ तेन पापेन जातोऽस्मिन्करिजातौ न संशयः ६९ सर्वदा प्रतिमासेऽपि न वम्यां न हि भोजनम् ॥ कार्यं विशेषतो रामनवम्यां निंदितं च तत् ७० इदानीं न-
 हि जानामि केन पुण्येन तेऽत्र वै ॥ संगतिं श्वने जाता सर्वेषां परमार्तिहृत् ७१ इति तस्य वचः श्रुत्वा शंभुर्ध्याने विचारयत् ॥ ज्ञात्वा मातंगपुण्यं तु प्रोवाच करिणं द्विजः ७२ गृणु-
 मातंग वक्ष्यामि यत्पुण्यं च त्वया कृतम् ॥ पूर्वजन्मनि तत्सर्वं येन मे संगतिं र्वे ७३ जातां त्वामुद्धरिष्यामि मार्चितां कुरु सर्वथा ॥ रामनाथपुरे रम्ये कावेरी तटशोभिते ७४ रामाय-
 णकथाचैत्रे श्रुता श्रीनवमीदिने ॥ रामतीर्थं त्वया स्नातं दृष्टो रामेश्वरः शिवः ७५ तेन पुण्येन ते जाता संगतिर्भक्तानने ॥ इदानीं गृणु सिंहत्वं गृणोतु च करीमहान् ७६ साकेतमधु-
 मासे हि स्नात्वा तेन पथा पुनः ॥ यदा गच्छामि तां कार्वायुवासुद्धारयाम्यहम् ७७ मासं देहोऽत्र कर्तव्यः शपथैः प्रब्रवीम्यहम् ॥ संतोषार्थं युवाम्यां हि प्रोच्यंते शपथामया ७८
 परस्त्रीगमनात्पापं तथा मित्रवधादिकम् ॥ युवानोद्धृत्य गच्छामि तं हितं नमयिष्ये ७९ ब्रह्मस्वहरणात्पापं यत्स्मृतं मातृनिंदनात् ॥ युवानोद्धृत्य गच्छामि तं हितं नम-
 यिष्ये ८० इत्युक्त्वा द्विजवर्यः सस्त्रियाभिह्वेन संयुतः ॥ करि सिंहो वने स्थाप्य गच्छन् मार्गेश नैः ८१ ददर्शन्यपथायां तं श्रेष्ठं कार्पटिकोत्तमम् ॥ बहंतं रामलिंगार्थं
 श्रेष्ठं भागीरथीजलम् ८२ शंभुः पप्रच्छ तं त्वानम्रः कार्पटिकोत्तमम् ॥ कुतः समागतं विप्रगम्य ते काधुनावद ८३ ॥ कार्पटिक उवाच ॥ प्रयागादागतं विद्धि मां त्वं भूसुरस-
 त्तम ॥ मधुमासेऽवगाहार्थं मयोध्यां प्रति गम्यते ८४ इदानीं त्वं निजं वृत्तं वद ब्राह्मणसत्तम ॥ कुतः समागतं चात्र गम्यते काधुनावद ८५ इति तद्वचनं श्रुत्वा शंभुः प्रोवाच
 तं तदा ॥ शिवकांच्याः समायातमयोध्यां प्रति गम्यते ८६ चैत्रमासेऽवगाहार्थं मंतं ते कथितं मया ॥ इति शंभुवचः श्रुत्वा पुनः कार्पटिकोत्तमः ८७ पप्रच्छ द्विजव-
 र्याय कौतुकाविष्टमानसः ॥ शिवकांच्यां शंभुना मा कश्चिद्विप्रोऽस्ति मोद्विज ८८ तत्तस्य वचनं श्रुत्वा पुनः शंभुस्तमब्रवीत् ॥ बहवः शंभुना मानो वर्तते द्विजतत्र हि ८९
 कस्त्वया पृच्छते तस्य वद गोत्रोपनामनी ॥ इति विप्रवचः श्रुत्वा पुनः कार्पटिको ब्रवीत् ९० भारद्वाजकुलोत्पन्नं चक्रगोप्युपनामकम् ॥ महादेवसुतं सर्ववेदशास्त्रविशा-
 रदम् ॥ ब्राह्मणं शंभुना मानं जानीषे त्वं न वावद ९१ एवं महाकार्पटिकेन सर्वगोत्रोपनामादिकमादरेण ॥ प्रोक्तं यथा तच्च स भूसुरोऽपि ज्ञात्वा निजं सर्वमथावदत्तम् ९२ मो-
 भो कार्पटिक श्रेष्ठ किमर्थं त्वं हि पृच्छसि ॥ तद्वदस्व स विस्तारं मां शंकां कुरु चात्र हि ९३ ॥ कार्पटिक उवाच ॥ गृणु विप्र प्रवक्ष्यामि यदर्थं पृच्छते मया ॥ यदा हंगतवान् गंगा-
 सागरं द्रुमादरात् ९४ सीताकुंडसमीपे हि देशे कैटवनामके ॥ दृष्टोऽहं मार्गं मध्ये च पिशाचेनोग्रूपिणा ९५ माहंतुं निकटं प्रासंतं दृष्ट्वाऽहं तदा द्विज ॥ श्रीरामकीर्तनं दीर्घं

कृतवान्मयकंपितः १६ कीर्तनाद्रामचंद्रस्यसपिशाचःपलायनम् ॥ अतःकृत्वादूरदेशेस्थित्वाशुश्रावकीर्तनम् १७ तस्माज्जातापूर्वजन्मस्मृतिस्तस्यशुभावहा ॥
 त्राहित्राहीतिमांप्राहमयापृष्टःसवैपुनः १८ कस्मात्पिशाचदेहेत्वंजातस्तद्वदसत्वरम् ॥ इतिमेवचनंश्रुत्वापिशाचःप्राहमांपुनः १९ कांचीपुर्याद्विजश्चाहंपुंढिनामापुरा
 स्थितः ॥ नान्नदानंमयापूर्वकृतंस्वल्पमपिकचित् २०० तस्मात्पिशाचदेहेत्वंप्राप्तंकार्पटिकोत्तम ॥ इतितस्यवचःश्रुत्वापुनःप्रोक्तःसवैमया १ कथंपिशाचयोन्यास्तुते
 मुक्तिश्चमविष्यति ॥ ततःपुनःसमांप्राहयदिमेतनयःशुचिः २ चैत्रेदर्शममोद्देशादन्नदानंकरिष्यति ॥ भविष्यतिममोद्धारस्तत्क्षणात्त्रात्रसंशयः ३ इतितद्वचनंश्रुत्वा
 पुनःप्रोक्तःसवैमया ॥ वर्ततेकसुतस्तेहिर्किनामावदमांप्रति ४ ततस्तेनयथाप्रोक्तंभारद्वाजाद्यचिन्हजम् ॥ तत्प्रोक्तंचमयासर्वनिकटेतवमोद्विज ५ पिशाचंहिपुनश्चाहमु
 क्तवान्तद्वदाम्यहम् ॥ रामेशार्थमोपिशाचनीयतेजान्दृशीजलम् ६ मयाकरंडमध्येहियदागच्छामिदक्षिणाम् ॥ दिशंकालेनकांचींहिप्रवेक्ष्यामियदातदा ७ तवपुत्रायवृत्तं
 हिकथयिष्याम्यहंतव ॥ इतिमद्वचनंश्रुत्वासंतोषंपरमंगतः ८ पिशाचःप्राहमांविप्रस्तुत्वानत्वापुनःपुनः ॥ अवश्यमेववक्तव्यंमेवृत्तंममसूनवे ९ यथादृष्टंत्वयापांथयथोक्तं
 चमयातव ॥ अन्यच्चकथ्यतांतस्मैममपुत्रायसादरम् २१० मधुदर्शेऽन्नदानस्यमाहिमाश्रूयतेदिवि ॥ अतस्त्वंहिममोद्देशेनान्नदानंमघौकुरु ११ एवमुक्त्वासपिशाचःशपथं
 मांचकारह ॥ नब्रूषेस्मरणंकृत्वाममपुत्रायतद्विज १२ भविष्यतिवृथासर्वयात्रातवमहामते ॥ इतितद्वचनंश्रुत्वासांत्वायित्वाचतंपुनः १३ निर्गतोऽस्मिमघौ
 स्नातुमयोध्यांगंतुमादरात् ॥ कृत्वायोध्यापुरीमध्येचैत्रस्नानंमहाफलम् १४ यदागच्छामितांकांचींतदातस्मैवदाम्यहम् ॥ अतएवमयापृष्टस्तवशंभुर्द्विजोत्तमः १५
 प्रोक्तंगोत्रादिभिर्लिगंवर्ततेचेद्वदस्वमां ॥ इतिशंभुःपितुर्वृत्तंज्ञात्वामूर्च्छांगतस्तदा १६ आश्वासितश्चभिल्लेनविप्रःप्रोवाचतंपुनः ॥ भोभोकार्पटिकश्चेष्टनमतोऽस्तिनरोऽथ
 मः १७ यस्त्वयापृच्छयतेशंभुःमोऽहंविद्विनसंशयः ॥ मयापुत्रेणनकृतंस्वपितुर्मोक्षदायकम् १८ अन्नदानादिकंकर्मधिग्भिद्भ्यमेऽयंवृथाभवः ॥ इदानींतववाक्येनदास्याम्यन्नं
 मघौपितुः १९ एवंशंभुःकार्पटिकायचोक्त्वाऽयोध्यांरम्यांदूरतोवैदर्श ॥ प्रणेमुस्तांदंपतीपांथभिल्लास्ततशंभुश्चावदत्कर्कशंसः २२० ॥ शंभुरुवाच ॥ पश्यपश्यमहामि
 ल्लमहायोध्यापुरींशुभाम् ॥ यस्यांस्नातुंसमायातादृश्यंतेकोटिशोजनाः २१ जनौघानांध्वनिश्चायंश्रूयतेमेघशब्दवत् ॥ नानाध्वजपताकाश्चदृश्यंतेचंद्रचापवत् २२ त
 थावाद्यध्वनिश्चायंश्रूयतेहिमनोहरः ॥ अग्निहोत्राग्निधूमौघैर्व्याप्तंपश्यनमोऽणम् ॥ कैलासगिरिसाम्यानिपश्यसौधानिकर्कशं २३ नवप्रतोलीपरिखावलयीकृतमेखलाम् ॥
 उत्तुंगहर्म्याविलसत्पताकाशतसंकुलाम् २४ अम्रंलिहमहासौधसुवर्णकलशोज्ज्वलाम् ॥ पश्यायोध्यापुरींश्रेष्ठांसरयूतीरनादिताम् २५ हाटकोद्धाटितैरत्नखचितैर्याकिपाटकैः
 सुसंवृतैर्विवृतैःस्वैरुन्मिषंतीवलक्ष्यते २६ दोधूयमानैर्मरुतापताकांचलसूचितैः ॥ आह्वयंतीवपुरतोलक्ष्यतेपथिकान्जनान् २७ अधःकृताधोभुवनाजेतुमेकामरावतीम् ॥
 प्रासादश्चलव्याजेनसन्नद्धेवाद्यलक्ष्यते २८ पवित्रेऽस्मिन्महाक्षेत्रेनिवसंतितिरोहिताः ॥ ब्रह्मेशहरेभिःसर्वदेवास्तेऽष्टपयोऽमलाः २९ कुबेरस्पर्द्धयायत्रचिन्वंतिवसुसंचयान् ॥
 दातुंभोक्तुंसर्वजनाःस्वधर्मनिरताःसदा २३० गेहेगेहेसदानन्दमुवासीद्यत्रवैपुरि ॥ येषांप्रक्षालयंतिस्मचरणान्वासवादिकाः ३१ तोद्विजाःकस्यनोवंद्याअयोध्यानगरीस्थ

ताः ॥ औदार्येकल्पतरवोगांभीर्येसागरादिव ३२ क्षमयाक्षमयातुल्याजंगमानिगमादिव ॥ दैन्यग्राहमहाबोधिग्रासागस्त्यमहर्षयः ३३ निवसंतिद्विजायत्रवंद्याः सर्वमहीभुजाम् ॥
 चतुर्वर्गफलोपेतेचातुराश्रम्यमुज्ज्वलम् ३४ चातुर्वर्ण्यमिहैवास्तेचतुराश्रायमार्गगम् ॥ कृमिकीटपतंगानांविनाज्ञानसमाधिभिः ३५ अत्रनिर्वाणपदवीसुलभाऽस्तिवनेच
 र ॥ पुनःपानघटान्भोक्तुंतरंगानंकुशानिव ३६ विभर्तिसरयूतोयंनिःश्रेणिर्भोगमोक्षयोः ॥ पश्यस्फाटिकसोपाननिविष्टमुनिसंस्तुताम् ३७ सरयूनदीमुत्तरीर्योक्ततामि
 वपुराज्जया ॥ इंद्रनीलमहातुंगप्रतोलीचारुदर्शनः ३८ रामचंद्रस्यदिव्योऽयंप्रासादस्तुंगतोरणः ॥ प्रतोलीयस्यघटिताकाशमीरैरुपलैरलम् ३९ सीतायाश्चमहानेषप्रा
 सादोरलतोरणः ॥ नानारत्नैर्मंडितश्चहेमस्तंभविराजितः ४० स्फाटिकैरुपलैश्चित्रःसरयूतीरसंश्रितः ॥ रामतीर्थसमीपेऽयंसीतारामस्यवैपरः ४१ प्रासादोविमलोभा
 तितत्तकांचननिर्मितः ॥ पताकाभिर्विचित्राभिःकलशैःसुविराजितः ४२ उत्तमजांबूनदरलकुंभःप्रवालवैडूर्यनिबद्धभूमिः ॥ हेमप्रतोलीरचितःसपुष्पप्रासादवयोऽस्ति
 हिलक्ष्मणस्य ४३ चातुर्ययत्रविश्रांतं सकलं विश्वकर्मणः ॥ सोऽयंभरतराजस्यप्रासादोहेमतोरणः ४४ तथादेदीप्यमानोऽयंरत्नभित्तिविनिर्मितः ॥ प्रासादोदृश्यतेरम्यः
 शत्रुघ्नस्यशुभावहः ४५ स्फाटिकैर्भित्तिमिश्रितःप्रोचःकनकरेखितः ॥ प्रासादोवायुपुत्रस्यदृश्यतेऽयंमहोज्ज्वलः ४६ यपुष्पमुक्ताफलजालशोभीसुदर्शनःकःखगराजकेतुः ॥
 कुशस्यरम्यस्त्वयमाविरास्तेप्रासादकुंभःकिमुबालसूर्यः ४७ प्रासादोऽयंलवस्यात्रबहुरत्नविराजितः ॥ यत्रचित्राण्यनेकानिमोहयंतिमृगीदृशाम् ४८ चक्षुंविजातरागाणि
 योगिनामपिमानसम् ॥ विन्यस्तरत्नविन्यासाःशातकुंभमुबोहः ४९ हेषयंतं विसततंरत्नसानुमहाप्रभाम् ॥ रत्नप्रासादसंयुक्तामयोध्यां पश्यसुप्रभाम् ५० यदंगणंक्षा
 लयंतीनदीयंस्वीयैर्जलैःसोऽयमनर्घ्यरत्नः ॥ अग्रंकषैर्हेममयैःस्वकुंभैर्विराजितोऽयंखलुचित्रकेतोः ५१ दिव्यप्रवालघटितेकपाटेयत्रचंचले ॥ प्रासादोऽयंगदस्यरुक्मभि
 त्तिविनिर्मितः ५२ गरुडोद्गारघटितप्रतोलीपरिशोभितः ॥ प्रासादःपुष्करस्यायंनयनानंददोत्तुणाम् ५३ विशुद्धजांबूनददिव्यभूमिर्लसत्पताकस्त्रिदशाभिवंद्यः ॥
 प्रासादपुष्पःपरमोमनोज्ञस्तक्षस्यवीरस्यमहान्प्रविभाति ५४ यस्याधिभूमिंनवरत्नसिंहस्त्रिभिःपदैर्मेविजितास्त्रयोऽपि ॥ लोकाश्चतुर्योनहिदृश्यतेऽतःपदंसमुद्यम्यकिमा
 विरास्ते ५५ अघौघमत्तकारिणांघटादारयितुंकिमु ॥ उदस्तचरणोयस्यरत्नसिंहोविराजते ५६ सोऽयंहेमभित्तिमयःप्रासादःप्रोन्नतःशुभः ॥ सुबाहोःपश्यभोभिल्लरत्नसा
 नुविराजितः ५७ रत्नप्रवालस्फाटिकनीलकाशमीरनिर्मितः ॥ प्रासादोऽयंयूपकेतोर्महान्दीप्तिमयःशुभः ५८ कल्हारैरुत्पलैःशोणैररविदैःशतच्छदैः ॥ विराजितंपाप
 हरंरामतीर्थप्रदृश्यते ५९ इंदुत्पलैरविदलैर्निबद्धायस्यभूमयः ॥ हरंतिग्रीष्मसंतापंनिष्यंदसीकरोत्करैः ६० अमंदकुहविदानांविन्यासैर्यत्रचारुभिः ॥ मुह्यंतिशुकचेतां
 सिमुद्गदाडिमशंकया ६१ एवंपश्यशुभारम्भांपताकाभिर्विराजिताम् ॥ भिल्लयोध्यामुक्तिपुरीद्वितीयाममरावतीं ६२ यत्रकार्तस्वरघटाःप्रतोलिशिरासिस्थिताः ॥ रा
 मंद्रुमनंतास्तंप्राप्ताःसूर्याइवावभुः ६३ ॥ नृसिंहउवाच ॥ एवमुक्त्वाकर्कशेनपत्न्याकार्पटिकेनच ॥ सहितश्चतदाशंभुस्तांपुरीसंविवेशसः ६४ रामतीर्थततो गत्वाकृत्वा
 क्षौरादिकंविधिम् ॥ उपोष्यदिनमेकंहेतीर्थेऽश्राद्धं चकारसः ६५ अमावास्याशुभाचैत्रप्राप्तांज्ञात्वादिजोत्तमः ॥ मुक्त्यर्थंस्वपितुश्चक्रेह्यन्नदानंयथाविधि ६६ तच्चैत्रमा

सेरजनीशसंक्षयेदत्तं पितृयच्छुभदं मनोहरम् ॥ विप्रणचं त्रिपेथिकस्य वाक्यतस्तस्मात्पिशाचः सुरसन्ननिस्थितः ६७ अयोध्यायां ततः शंभुः कृत्वा चैत्रे जगद्गहनम् ॥
 उद्यापनविधिं चापि यथोक्तं चकार सः २६८ कर्कशोऽपि मधोऽस्नात्वा मुक्त्वा पापौघभूधरम् ॥ अयोध्यानगरीमध्ये साधुवृत्त्यावसच्चिरम् २६९ श्रीरामचितनं कुर्वन्नि
 नायायुष्यसंज्ञयम् ॥ ततः प्राप हरेर्लोकमयोध्यामरणेन सः २७० शंभुश्चापि मधोऽस्नानं कृत्वा कांचीपुरीं पुनः ॥ गंतुं प्रतस्थे श्रीरामं नत्वाऽयोध्यां पुनः पुनः २७१ भार्यया
 सहितः शंभुस्तेन कार्पाटिकेन च ॥ ययौ पूर्वेण मार्गेण यत्र तौ करिको हलौ २७२ स्थापितौ शपथैः कृत्वा शनैस्तत्र समागतम् ॥ दत्त्वा दिनद्वयं पुण्यमुभयोर्यथा मधुमासजम्
 २७३ दत्त्वा स्वीयां जलौ तोयं तयोर्मुक्तिं चकार सः ॥ ततस्तौ करि सिंहादिदिव्यमाल्यानुलेपितौ २७४ दिव्यं विमानमारुह्य विष्णुलोकं गताबुधौ ॥ ततोऽग्रे द्विजवर्यः
 स ययौ मार्गेण भार्यया २७५ स यत्र राक्षसः पूर्वस्थापितः शपथैर्वने ॥ तं दृष्ट्वा राक्षसश्चेष्टं भार्यां प्राह द्विजोत्तमः २७६ अयिकाश्याब्धये रम्ये गृणु मे वचनं शुभम् ॥ यात्वया सी
 तलागौरीस्नाता वैसरयूजले २७७ तस्यैकदिवसस्याद्यदेहि पुण्यं शुभावहम् ॥ राक्षसाय हि मद्वाक्याद्वृणुष्व जलमंजलौ २७८ इति शंभुवचः श्रुत्वा पद्मनेत्रा कृशो
 दरी ॥ काशीनाम्नी द्विजपत्नी ददौ पुण्यं निजंतदा २७९ ततः पराक्षसश्चेष्टस्त्यक्त्वा देहं मलीमसम् ॥ दिव्यं विमानमारुह्य नत्वा भार्यायुतं द्विजम् २८० दिव्यमा
 ल्यां वरधरो हरिर्लोकं जगाम सः ॥ शंभुश्चापि प्रियायुक्तो मधुमासं विवर्णयन् २८१ ययौ कांचीपुरीं श्रेष्ठां जनान्वृत्तं निवेदयन् ॥ भो पिशाचा यथा पृष्टं भवाद्दिश्वकथानकम्
 २८२ तत्सर्वं च मया ख्यातं राक्षसोद्धारणादिकम् ॥ ॥ रामदास उवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वा नृहरिर्विप्रो गृहीत्वा स्वांजलौ जलम् २८३ ददौ दिनद्वयस्याथ पुण्यं चैत्रकृतं
 निजम् ॥ ततः प्रोवाच भार्या तुरम्ये चन्द्रप्रभे प्रिये २८४ यात्वया सीतलागौरीस्नाता सीता कृते वरे ॥ तीर्थे तस्य दिने कस्य देहि पुण्यं शुभानने २८५ पिशाचिन्ये स मुद्ध
 र्त्तमा विचारोऽस्तु ते हृदि ॥ इति भर्तृवचः श्रुत्वा रम्या पंकजलोचना २८६ लक्ष्मीनाम्नी मम माता ददौ पुण्यं निजंतदा ॥ ततः पिशाचास्ते मर्वे मुक्ताः शीघ्रं शुभावहाः २८७
 निजरूपाणि वै प्रापुः प्रणे मुर्धहरिं जवात् ॥ नत्वा स्तुत्वा पुनर्नत्वा नृहरिं तं प्रियायुतम् ८८ आपृच्छ्य जग्मिरे सर्वे स्वगुरोराश्रमं प्रति ॥ गुरुश्चापि सुतां स्वीयां तां ददावतिष्ठार्पितः
 ८९ तयोर्ज्येष्ठाय शिष्याय कनिष्ठाय अपरां सुताम् ॥ स्वीयोदरसमुत्पन्ना ददावप्रतिमां वराम् ९० ततस्तौ सस्त्रियौ विप्रौ जग्मतुस्तौ मुदान्वितौ ॥ स्वस्वपितुश्चाश्रमां हितयो
 स्तौ पितरावपि ९१ दृष्ट्वा पुत्रौ समायातौ सस्त्रियौ तोषमापतुः ॥ नृहरिश्च प्रियायुक्तोऽब्जकंप्रतिसमाययौ ९२ चैत्रस्नानेन तत्पुत्रोरामदासाभिधस्त्वहम् ॥ जातस्तत
 स्तौ देहाते जग्मतुवण्णवंपदम् ९३ एवं शिष्यमधुस्नानमाहिमा बहुभिर्नरैः ॥ देवैः सिद्धैश्च गंधर्वैः सदानुभवितोऽस्ति हि ९४ तस्मान्मधाववश्यं हि स्नातव्यं मानवोत्तमैः ॥
 रामतीर्थेषु सर्वत्र रामचन्द्रं प्रपूजयेत् ९५ एवं त्वया यथा पृष्टं तथा सर्वं निवेदितम् ॥ मया काऽन्यारूपं हातेऽस्ति श्रोतुं तद्वदवचम्यहम् २९६ ॥ ॥ इति श्रीशतकोटिरामच
 रितांतर्गत श्रीमदानन्दरामायणे वाल्मीकीये मनोहरकांडे चैत्रस्नानमाहात्म्ये एकादशः सर्गः ॥ ११ ॥ ॥ विष्णुदास उवाच ॥ गुरोऽन्यद्रामचन्द्रस्य चरित्रं वद मां
 प्रति ॥ गृण्वतो मे मुहुर्नासीत् तृप्तिः श्रोतुं स्पृहयते १ ॥ ॥ श्रीरामदास उवाच ॥ सम्यक्पृष्टं त्वया शिष्यसावधानमनाः गृणु ॥ एकदा हयमारूढो पुत्रवंधुबलैः सह २ वनं

ययौविहारार्थसमचन्द्रोमुदान्वितः ॥ तत्रदृष्ट्वाभृगंश्रेष्ठतंहन्तुरंधुनन्दनः ३ बाणभारुष्यतत्पृष्ठेययौवेगेनसादरम् ॥ वनाद्वनांतरंरामोभृगस्यचपदानुगः ४
 एकाकीहयमारूढोविवेशगहनंवनम् ॥ पश्चाद्भूरस्थिताःसर्वेलक्ष्मणाद्याबलैःसह ५ रामोऽपिनिजबाणेनभृगंहत्वावनेऽहरत् ॥ निर्जलेऽतितृषाक्रांतःक्षुधाव्याप्तो
 ऽप्यभूत्तदा ६ ततो रामोवृक्षतलेक्षणंतस्थौश्रमान्वितः ॥ तावत्तंशबरीकाचिद्वृक्षाराममुदान्विता ७ नृपज्ञात्वारजचिन्हैस्तंप्रणम्यपुरःस्थिता ॥ तादृष्ट्वा राघवो
 ऽप्याहवाक्यंशबरिमृगण ८ लक्ष्मणाद्याःस्थितादूरंक्षुत्तृह्म्यापीडितोऽस्म्यहम् ॥ किंचिद्यत्नंकुरुष्वान्नयेनमेव्यसुखंभवेत् ९ तद्रामवचनंश्रुत्वाशबरीवाक्य
 मब्रवीत् ॥ इतोविदूरेश्रीरामदुर्गास्तिसरसस्तटे १० भौमवारेऽद्यनार्यश्वबहवोऽत्रसमागताः ॥ तत्रत्वंचमयारामयदियास्यसिसांप्रतम् ११ तर्हितत्रविचित्रान्ने
 स्तुष्टिप्राप्त्यसिवैक्षणात् ॥ तत्तस्यावचनंश्रुत्वाशबरीप्राहराघवः १२ अहमत्रैवतिष्ठामिप्रतीक्षार्थंकुशस्यच ॥ लवस्यलक्ष्मणादीनांसैन्यस्यवनवासिनि १३
 गच्छत्वमेवतांदुर्गास्त्रीमेवृत्तंनिवेदय ॥ तद्रामवचनंश्रुत्वातथेत्युक्त्वात्वरान्विता १४ स्त्रीर्गत्वाशबरीप्राहृगणध्वंवचनंमम ॥ रामोराजविपत्राक्षोभृगयांकर्तुमागतः
 १५ अविदूरेवृक्षतलेक्षुधाक्रांतःस्थितोऽस्तिहि ॥ तेनाहंप्रेषिताऽस्म्यद्यसूचनार्थंवराननाः १६ युष्माकंकथितंवृत्तंतस्यगच्छाम्यहंपुनः ॥ शबर्यास्तद्वचःश्रुत्वा
 तानार्यःसंग्रथान्विताः १७ अभिनंद्यनिजैर्वाक्यैःशबरीतांसुदुर्मुहुः ॥ परस्परंतदाप्रोचुस्तानार्यःशतशोमुदा १८ धन्योऽद्यदिवसोऽस्माकंस्यस्मिन्राघवदर्शनम् ॥
 भविष्यतिवरात्रैश्चतोषयामोरघूतमम् १९ आदौदुर्गापूजयित्वानैवेद्यंतांनिवेद्यच ॥ ततःसमर्प्यरामायभोक्ष्यामश्वयंततः २० इतिसंमन्यतानार्योरुक्मालंकारम
 ण्डिताः ॥ पीतकौशेयवासिन्योवरास्याभृगलोचनाः २१ विप्रक्षत्रियवैश्यानांशूद्राणांचापिवेमतः ॥ नैवेद्यपात्रैस्तांदुर्गाययुर्नूपुरनिःस्वनाः २२ एतस्मिन्नंतरेदेवी
 स्वालयस्यसमंततः ॥ कपाटानिदृढंभवातूष्णीमासीद्विरीद्रजा २३ ततस्ताद्वारमासाद्यद्वारंभद्रंनिरीक्ष्यच ॥ बभ्रमुःसर्वद्वाराणिनमार्गलेभिरेस्त्रियः २४ तदाश्वर्य
 मनाःसर्वाद्वारदेशेस्थिताःक्षणम् ॥ तावदेवाल्याच्छन्दोनिर्गतःशुशुबुःस्त्रियः २५ अहमेवात्रसीतास्मिरामःसाक्षान्महेश्वरः ॥ येभिन्नमानयंत्यत्रमांसीतांराघ
 वंहरम् २६ तेकोटिकल्पपर्यंतपच्यंतैरौखेषुहि ॥ अतोयूयंहिभो नार्योमन्त्रार्थंचजगत्प्रभुम् २७ तोषयध्वंवरान्नैश्चतच्छेषेणत्वहंततः ॥ तुष्टाभवाभिगच्छध्वंक्षुधितंतं
 रघूतमम् २८ इतिनार्योवचःश्रुत्वादेव्यास्ताविस्मयान्विताः ॥ दुर्दुर्गजगामिन्यःशबरीचरणानुगाः २९ ततःसाशबरीताभ्योदर्शयामासराघवम् ॥ तानेत्रपंकजैः
 सर्वाद्वानत्वारघूतमम् ३० दिव्यान्नानिपुरःस्थाप्यहेमपात्रैर्जलान्यपि ॥ ततस्तंप्रार्थयामासुःस्त्रियःसर्वाःपुरःस्थिताः ३१ त्वयाद्यतारितारामवयंनार्यःसहस्रशः ॥ शबरी
 प्रेष्यगहनेवनेऽत्रपरमादरात् ३२ अन्नानिस्वीकुरुष्वत्वंदेव्यात्वांप्रेषितानिहि ॥ तत्तासांवचनंश्रुत्वा राघवःप्राहसस्मितः ३३ देव्याकिमुक्तंभो नार्यःकथनीयंममाद्यतत् ॥
 ताःप्रोचूराघवंनार्योदुर्गावाक्यंसविस्तरम् ३४ दुर्गावाक्यंमृगण्वाद्यत्वंहमेवात्रजानकी ॥ रामःसाक्षान्महादेवीनांभेदःकदाचन ३५ मानयंत्यत्रभेदेयोरौखेषुपतंतिते ॥
 अतो रामंतोषयित्वातदुच्छिष्टंत्वहंततः ३६ भोक्ष्यामि नार्यो गच्छध्वंक्षुधातैरंधुनन्दनम् ॥ देव्येत्यंभाषितंरामततस्त्वासमुपागताः ३७ अग्रेत्वंपूर्वपुण्यैर्नोभुंक्ष्वान्नंघुनंदन ॥

ततस्ताः प्राह श्रीरामो विहस्य मुदिताननः ३८ यदि देविवचः सत्यं तर्ह्यत्र गहने वने ॥ सीतारूपेण सा दुर्गामां समायातु सत्वरम् ३९ युष्माच्चारीस भूहानुकाचिन्नारी गिरौद्र
जाम् ॥ गत्वामद्वचनं दुर्गां श्रावयत्वद्यकौतुकात् ४० तद्रामवचनं श्रुत्वा त्वेकास्त्रीस्त्रीकदंबकात् ॥ गत्वा दुर्गारामवाक्यं श्रावयामास सा दरम् ४१ दुर्गाश्च त्वारामवाक्यं तथेत्यु
क्ता तु तां स्त्रियम् ॥ किंचित्कपाटमुद्घाटय सीतारूपेण निर्ययौ ४२ ततः पुनर्दंडं बध्वा कपाटं जानकीं जवात् ॥ तोयपात्रं करे घृत्वा ययौ रामं स्मिता नना ४३ नमस्कृत्याराम
चंद्रं तत्पार्श्वे संस्थिताऽभवत् ॥ तदा ताः सकलानार्यस्त्वभूवन्विस्मिता हृदि ४४ ततो रामो वरान्नानि विप्रस्त्रीणां तथा पुनः ॥ क्षत्रियाणां च नारीणां भोक्तुं स्नानार्थं मु
द्यतः ४५ ततः शरासने वाणं संधाय जगदीश्वरः ॥ भुवं भित्त्वाऽथ पातालाज्जलं तत्र समानयत् ४६ तत्र स स्नौरामचंद्रः कृत्वा माध्याह्निकं ततः ॥ यावद्भोक्तुं मनश्चक्रे ताव
तेऽपि समाययुः ४७ कुशाद्याः सर्वसैन्यैश्च रामवाजिपदानुगाः ॥ ते सर्वे जानकीं दृष्ट्वा विस्मयं परमं ययुः ४८ ततस्ते शबरीवाक्यात्सर्वे श्रुत्वा कुशादिकाः ॥ गतमोहा
रामचंद्रं मे निरेचंद्रशेखरम् ४९ सीतां गिरौद्रजां चापि मे निरेते विनिश्चयात् ॥ ततो रामः कुशाद्यैश्च मुदा सैन्येन सीतया ५० भुक्त्वा पीत्वा जलं स्वच्छं वाक्यं स्त्रीः प्राह
सां दरम् ॥ वरयध्वं वरान्नार्यो युष्माकं यत्पुरोचते ५१ तद्रामवचनं श्रुत्वा स्त्रियः प्रोचूरधूतमम् ॥ येनास्माकं भवेत्कीर्तिस्तं वरं दातुमर्हसि ५२ ततः प्राहरामचंद्रस्ता
नारीस्तुष्टमानसः ॥ मम नामास्तु युष्माकं रामेति जगतीतले ५३ युष्माकं मयि सद्भक्तिः पुरुषेभ्योऽपि चाधिका ॥ भविष्यति सदानार्यो वरेण मम निश्चयात् ५४ देवविप्रे
कथायां च धर्ममक्तिर्मविष्यति ॥ सदा यूयं पवित्राश्च भवध्वंसधवाः स्त्रियः ५५ मांगल्येशकुने सर्वकर्मसु च पुरःसराः ॥ यूयं भवध्वंसं सर्वत्र त्रिवेणीधृतमस्तकाः ५६ मम बाणा
ल्लतं तीर्थमन्नाम्रेदं भविष्यति ॥ इति रामवचः श्रुत्वा स्त्रियः प्रोचूरधूतमम् ५७ जन्मांतरेऽपि त्वं रामदर्शनं देहि नः पुनः ॥ ततासां वचनं श्रुत्वा राघवो वाक्यमब्रवीत् ५८
द्वापारे कृष्णरूपेण युष्माकं दर्शनं मम ॥ भविष्यति वने यज्ञे त्वन्नयाञ्चाप्रसंगतः ५९ द्विजपत्न्यस्तदा यूयं भविष्यथ स्त्रियो वने ॥ इयंतु शबरीपत्नी विप्रस्यैव भविष्यति ॥
६० महर्शनार्यमुद्युक्ता मे नाम स्याः पतिर्यदा ॥ स्तंभे बध्वा महादण्डं स करिष्यति वैष्टहे ६१ तदेयं मद्गतमनावनेया स्यति मां प्रति ॥ भिन्नदेहेन शबरीकौतुकं तद्भविष्य
ति ६२ तदा यूयं स्त्रियः सर्वास्तद्दृष्ट्वा कौतुकं महत् ॥ भूत्वा त्रमद्गतमना मां ध्यात्वा सर्वदा हृदि ६३ अंतमल्लोकमासाद्य भोक्ष्यथ सुखमुत्तमम् ॥ रामेति तारकं नाम मम
नित्यं हि सर्वदा ६४ युष्माभिर्जपनीयं वै तेनास्तु गतिरुत्तमा ॥ इति दत्त्वा वरांस्ताभ्यः सीतामाह पुरःस्थिताम् ६५ सुखं याहि स्थलं स्वीयं तथेत्युक्त्वा विदेहजा ॥ रामं
प्रणम्य स्त्रीयुक्ता ययौ देवालयं पुनः ६६ देवालयगता भूत्वा दुर्गारूपं पदधारसा ॥ तदातिविस्मयं प्रापुस्तानार्यो निजचेतसि ६७ तास्तां दुर्गां प्रपूज्याथ नार्यो जग्मुः
स्थलं निजम् ॥ रामोऽपि बंधुपुत्राद्यैर्ययौ निजपुरीं प्रति ६८ ततो गेहे कुशः सीतां प्रच्छन्नं चेष्टितम् ॥ दृष्ट्वा च यथावृत्तं तथा सीतान्यवेदयत् ६९ ततस्ते लक्ष्मणा
द्याश्च मे निरेराघवं हरम् ॥ सीतां साक्षान् महादुर्गामे निरे गतविभ्रमाः ७० पुत्रं शिष्यजनानां च रामेण परमात्मना ॥ द्वैतबुद्धिः खंडिता त्रवने कृत्वा तु कौतुकम् ७१ एवं
वरेण रामस्य रामानार्यत्रकथ्यते ॥ तासामपि मनुश्चायं स्मृतो रामेति द्वचक्षरः ७२ नान्यो मंत्रोऽस्ति नारीणां शूद्राणां चापि भो द्विज ॥ सर्वेभ्यो मंत्रवर्गेभ्यो रामस्यायं

मनुर्वरः ७३ त्रासेभयेमहापापेवाध्यासर्वदानैः ॥ रामेतिद्वचक्षरोमंत्रः कीर्त्यतेजगतीतले ७४ कृत्वापापंमहाघोरंश्वात्तापेनयोनरः ॥ स्रुद्रामेतिमंत्रंठिकीर्त
 येच्छुद्धिमाप्नुयात् ७५ रामेतिमंत्रराजोऽयंगमनेभोजनेतथा ॥ शयनेक्रीडनेरात्रौस्थितेकार्यांतरेनरैः ७६ जपनीयः सर्वदैवसंध्ययोरुभयोरपि ॥ चातुर्वर्णैः सदाजप्यश्वतु
 राश्रमवासिभिः ७७ नास्यमंत्रस्यकालोऽस्तिजपार्थकालरूपिणः ॥ तस्माज्जनैर्जपनीयः सर्वदायनुरुत्तमः ७८ राममंत्रोमुखेयस्यदेहोमुद्रांकितस्तथा ॥ राममु
 द्रांकितं वस्त्रं स्यतनेक्षयेद्यमः ७९ राममुद्रांकितं वस्त्रं समुद्रं वस्त्रमुच्यते ॥ सर्ववस्त्रेषु तच्छ्रेष्ठं पवित्रं पापनाशकम् ८० समुद्रवसनं देहे विभ्रंतं मानवोत्तमम् ॥ कृतं
 पापं न लिप्येत पद्मपत्रमिवाम्बसा ८१ समुद्रवस्त्रसंयुक्तं दृष्ट्वा भुवि नरोत्तमम् ॥ यमदूताः पलायंते सिंहं दृष्ट्वा भृगायथा ८२ पुरैकदा तु मुनयः संमन्योचुरपूतमम् ॥ राम
 राममहाबाहो कलावग्रे द्विजोत्तमाः ८३ व्यग्रचित्तमंदधियो भविष्यन्त्यवनीतले ॥ निजजाठरपूर्यर्थं द्वाद्द्वारं भ्रमंति हि ८४ कुतोऽवकाशः स्मरणे तव तेषां भविष्य
 ति ॥ अतस्तेषां हितार्थाय त्वां याचामोऽद्य राघव ८५ तेषां हितार्थं किंचित्त्वमुपायं वक्तुमर्हसि ॥ तत्तेषां वचनं श्रुत्वा मुनीनां गमुनंदनः ८६ उवाच वाक्यं संतुष्टस्ता
 न्मुनीन् प्रहसन् प्रभुः ॥ सम्यगुक्तं मुनिश्रेष्ठाः शृणुष्व वचनं मम ८७ मम मुद्रांकितं वस्त्रं कलौ धार्य जनैः सुखम् ॥ मम मुद्रांकितं वस्त्रं विभ्रंतं मानवोत्तमम् ८८ न स्पृशेत्पा
 तं किंचित् कृतं चापि नरेण हि ॥ शंखचक्रगदापद्मनाममुद्रांकितं शुभम् ८९ वस्त्रं धार्य नरैर्मत्स्यामुद्रयैर्वा कितं तु वा ॥ शंखादिपंचभिर्युक्तं सदा वस्त्रं मम प्रियम् ९० मन्मुद्र
 यांकितं वापि वस्त्रं मतोषदं स्मृतम् ॥ स्नात्वा धार्य सदा तच्च जपकाले विशेषतः ९१ मलमूत्रोत्सर्जने च शयने क्रीडने तथा ॥ अशुचौ च क्षये वृद्धौ हृष्टे राजसमासु च ९२ पथि
 दुर्जनसंसर्गे मुद्रावस्त्रं न धारयेत् ॥ तथा भोजनकालेऽपि विहारे नैव धारयेत् ९३ स्नानकाले व्रते तीर्थे पूजायां पितृकर्मणि ॥ होमे दाने जपे कृच्छ्रां द्रायणव्रतादिषु ९४
 नित्यकर्मसु काम्येषु तथा नैमित्तिकेष्वपि ॥ तथा तपस्सु मन्मुद्रावस्त्रं धार्य सदैव हि ९५ मम मुद्रांकितं वस्त्रं विभ्रंतं मानवोत्तमम् ॥ अहं मोक्षं प्रदास्यामि सत्यं सत्यं मुनीश्व
 राः ९६ एवं श्रुत्वा रामवाक्यं मुनयस्ते मुदान्विताः ॥ रामं पृष्ट्वा भ्रमंस्वस्वययुस्ते मुदिताननाः ९७ तस्मात्सदाराममुद्रावस्त्रं धार्य नरैर्भुवि ॥ रामेतिद्वचक्षरोमंत्रो
 जपनीयस्तु सर्वदा ९८ राममुद्राशुभाधार्या गोपीचंदनसंयुता ॥ सदा त्रिमानवैर्मत्स्यारामतोषार्थमादरात् ९९ पूजासदाराघवस्य कार्या त्रिमानवैर्भुवि ॥ सदा त्रा
 नं रामतीर्थे नरैः कार्यं प्रयत्नतः १०० सदाराभायणं चेदं श्रवणीयं नरैर्भुवि ॥ चिंतनीयः सदारामो जन्ममृत्युनिवारकः १ स्तोतव्यः कीर्तनीयश्च वंदनीयोऽत्र राघवः ॥
 न किंचिदणुमात्रं हि विनारामं सदा चरेत् २ हनुमत्कवचं दिव्यं पठित्वा दौ नरैर्भुवि ॥ ततः श्रीरामकवचं पठनीयं हि सर्वदा ३ पठंति रामकवचं हनुमत्कवचं विना ॥ अर
 प्ये रोदनं ते स्तु कृतमेव न संशयः ४ स्तोत्राणामुत्तमं स्तोत्रं सर्वभीतिनिवारकम् ॥ श्रीरामकवचं नित्यं पठनीयं नरैर्भुवि ५ ॥ ॥ विष्णुदास उवाच ॥ ॥ गुरो
 ऽहं श्रोतुमिच्छामि हनुमत्कवचं शुभम् ॥ तथैव रामकवचं वद कृत्वा कृपां मयि ६ ॥ ॥ रामदास उवाच ॥ ॥ सम्यक् पृष्ट्व यावत्स सावधानमनाः शृणु ॥

१. निष्कलमित्यर्थः ।

हनुमत्कवचंरामकवचंचवदामिते १०७ ॥ ॥ इति श्रीशतकोटिरामचरितांतर्गत श्रीमदानन्दरामायणे वाल्मीकीये मनोहरकांडे श्रीरामेणाद्वैतप्रदर्शनं नाम द्वा
 दशःसर्गः ॥ १२ ॥ ॥ रामदासउवाच ॥ एकदासुखमासीनंशंकरंलोकशंकरम् ॥ पप्रच्छगिरिजाकांतंकर्पूरधवलंशिवम् १ ॥ पार्वत्युवाच ॥ भगवन्देवदेवेशलो
 कनाथजगत्प्रभो ॥ शोकाकुलानालोकानांकेनरक्षाभवेद्भवम् २ संग्रामेसंकटेधोरेभूतप्रेतादिकेभये ॥ दुःखदावाग्निस्तप्तचेतसांदुःखभागिनाम् ३ ॥ श्रीमहादेवउवाच ॥
 गृणुदेविप्रवक्ष्यामिलोकानांहितकाम्यया ॥ विभीषणायरामेणप्रेम्णादत्तंचयत्पुरा ४ कवचंकपिनाथस्यवायुपुत्रस्यधीमतः ॥ गुह्यंतत्तेप्रवक्ष्यामिविशेषाच्छृणुसुन्दरि ५
 उद्यदादित्यसंकाशमुदारभुजविक्रमम् ॥ कंदर्पकोटिलावण्यंसर्वविद्याविशारदम् ६ श्रीरामहृदयानन्दंभक्तकल्पमहीरुहम् ॥ अभयंवरदंदोभ्यांकलयेमारुतात्मजम् ७
 हनुमानंजनीसूनुर्वायुपुत्रोमहाबलः ॥ रामेष्टःफाल्गुनसखःपिंगाक्षोऽमितविक्रमः ८ उदधिक्रमणश्चैवसीताशोकविनाशनः ॥ लक्ष्मणप्राणदाताचदशग्रीवस्यदर्पहा ९
 एवंद्वादशनामानिकर्षोद्रस्यमहात्मनः ॥ स्वापकालेप्रबोधेचयात्राकालेचयःपठेत् १० तस्यसर्वभयंनास्तिरणेचविजयीभवेत् ॥ राजद्वारेगव्हरेचभयंनास्तिकदाचन ॥
 ११ उल्लंघ्यसिंधोःसलिलंसलीलंयःशोकवन्निजनकात्मजायाः ॥ आदायतेनैवददाहलंकानयामितंप्रांजलिरांजनेयम् १२ ॐ नमोहनुमतेसर्वग्रहान्भूतभविष्यद्वर्तमानान्
 समीपस्थान्सर्वकालदुष्टदुर्दानुच्चाटयोच्चाटय परबलानक्षोभयक्षोभय मयसर्वकार्याणिसाधयसाधय ॐ ह्रां ह्रीं हूं फट् ॥ घेघेघे ॐ शिवसिद्धं ॐ ह्रां ॐ ह्रीं ॐ हूं ॐ ह्रै ॐ ह्रौं
 ॐ ह्रः स्वाहा ॥ परकृतयंत्रमन्त्रपरहंकारभूतप्रेतपिशाचदृष्टिसर्वविघ्नदुर्जनचेष्टाकुविद्यासर्वोद्यभयानिनिवारयनिवारय बंधबंध लुंठलुंठ विलुंचविलुंच किलिकिलिकिलिसर्व
 कुयन्त्राणिदुष्टवाचं ॐ फट् स्वाहा ॥ ओं अस्य श्रीहनुमत्कवचस्तोत्रमंत्रस्य ॥ श्रीरामचन्द्रऋषिः ॥ श्रीहनुमान्परमात्मादेवता ॥ अनुष्टुप्छंदः ॥ मारुतात्मजइतिवी
 जम् ॥ अंजनीसूनुरितिशक्तिः ॥ लक्ष्मणप्राणदातेतिकीलकम् ॥ रामदूतायेत्यस्त्रम् ॥ हनुमान्देवताइतिकवचम् ॥ पिंगाक्षोऽमितविक्रमइतिमन्त्रः ॥ श्रीरामचं
 द्रप्रेरणयारामचन्द्रप्रीत्यर्थममसकलकामनासिद्ध्यर्थजपेविनियोगः ॥ अथांगुलिन्यासः ॥ ॐ ह्रां अंजनीसुताय अंगुष्ठाम्यां नमः ॥ ॐ ह्रीं रुद्रमूर्तये तर्जनीभ्यां नमः ॥ ॐ हूं
 रामदूताय मध्यमाभ्यां नमः ॥ ॐ ह्रै वायुपुत्राय अनामिकाभ्यां नमः ॥ ॐ ह्रौं अग्निगर्भाय कनिष्ठिकाभ्यां नमः ॥ ॐ ह्रः ब्रह्मास्त्रनिवारणाय करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः ॥ एवं
 हृदयाद्यंगन्यासं कृत्वा ॥ अथ ध्यानम् ॥ ध्यायेद्बालदिवाकरद्युतिनिभं देवारिदर्पापहं देवेन्द्रप्रमुखं प्रशस्तयशसं देदीप्यमानं रुचा ॥ सुग्रीवादिसमस्तवानरयुतं सुव्यक्तत
 त्वप्रियंसंरक्तारुणलोचनं पवनजं पीतांबरालंकृतम् १ उद्यन्मातृदकोटिप्रकटरुचियुतं चारुवीरासनस्थं मौजियज्ञोपवीताभरणरुचिशिखं शोभितं कुण्डलांकम् ॥ भक्ताना
 मिष्टदंतं प्रणतमुनिजनं वेदनादप्रमोदं ध्यायेदं विधेयं प्लवगकुलपतिगोष्पदीभूतवार्धम् २ वज्रांगं पिंगकेशाढ्यं स्वर्णकुण्डलमंडितम् ॥ निगूढमुपसंगम्य पारावारपराक्रमम् ॥
 ३ स्फटिकाभं स्वर्णकांतिं द्विभुजं चरुतांजलिम् ॥ कुण्डलद्वयसंशोभिमुखं भोजहारिभजे ४ सव्यहस्ते गदायुक्तं वामहस्ते कमण्डलुम् ॥ उद्यदक्षिणदोर्दंडं हनुमंतं विचितयेत्
 ५ ॥ अथ मंत्रः ॥ ॐ नमो हनुमते शोभिताननाय यशोलंकृताय अंजनीगर्भसम्भूताय रामलक्ष्माणानन्दकाय कपिसैन्यप्रकाशनपर्वतोत्पाटनाय सुग्रीवसाहाय्यकरण परोच्चाट

नं कुमारब्रह्मचर्य गंभीरशब्दोदय ॐ ह्रीं सर्वदुष्टग्रहनिवारणाय स्वाहा ॥ ॐ नमो हनुमते एहि एहि एहि सर्वग्रहभूतानां शाकिनी डाकिनीनां विशम दुष्टानां सर्वेषामाकर्षयाकर्षय
मर्दय मर्दय छेदय छेदय मर्त्यान्मारयमारय शोषय शोषय प्रज्वलप्रज्वल भूतमण्डलपिशाचमण्डलनिरसनाय भूतज्वरप्रेतज्वरचातुर्थिकज्वरब्रह्मराक्षसपिशाचछेदनक्रिया
विष्णुज्वरमहेशज्वरछिधिछिधिमिथिमिथि अक्षिशूलेशिरोभ्यंतरे हाक्षिशूले गुल्मशूले पित्तशूले ब्रह्मराक्षसकुलप्रबलनागकुलविषनिर्विषझटितिझटिति ॥ ॐ ह्रीं फट्टघेवे स्वाहा
ॐ नमो हनुमते पवनपुत्रवैश्वानरमुखपापदृष्टिशोढादृष्टिहनुमते को अज्ञापुरे स्वाहा ॥ स्वयद्देहारे पट्टके तिष्ठति तिष्ठति तत्र रोगभयं राजकुलभयं नास्तित स्योच्चारणमात्रेण सर्वज्वरा
नश्यन्ति ॥ ॐ ह्रां ह्रीं हूं फट्टघेवे स्वाहा ॥ श्रीरामचन्द्र उवाच ॥ हनुमानपूर्वतः पातु दक्षिणे पवनात्मजः ॥ पातु प्रतीच्यां रक्षोघ्नः पातु सागरपारगः १ उदीच्यामुर्ध्वतः पातु
केशरीप्रियनन्दनः ॥ अधस्तु विष्णुमक्तस्तु पातु मध्यंचपावनिः २ लंकाविदाहकः पातु सर्वापन्नो निरन्तरम् ॥ सुग्रीवसचिवः पातु मस्तकं वायुनन्दनः ३ मालं पातु महावीरो
ध्रुवोर्मध्ये निरन्तरम् ॥ नेत्रे छायापहारी च पातु नः पूवगेश्वरः ४ कपोले कर्णमूले च पातु श्रीरामकिंकरः ॥ नासाग्रमंजनीसूनुः पातु वक्त्रहरीश्वरः ५ वाचं रुद्रप्रियः पातु जिह्वां
पिंगलोचनः ॥ पातु देवः फाल्गुनेष्टशुभकंदैत्यदर्पहा ॥ पातु कण्ठं च दैत्यारिः स्कन्धौ पातु सुरार्चितः ६ भुजौ पातु महातेजाः करौ च चरणायुधः ॥ नखाग्रस्त्रायुधः पातु
कुक्षौ पातु कपीश्वरः ७ वक्षोमुद्रापहारी च पातु पार्श्वे भुजायुधः ॥ लंकानिमंजनः पातु पृष्ठदेशे निरन्तरम् ८ नाभिं च रामदूतस्तु कटिं पातु निलात्मजः ॥ गुह्यं पातु महाप्राज्ञो
लिङ्गं पातु शिवप्रियः ९ उरू च जानुनी पातु लंकाप्रासादमंजनः ॥ जंघे पातु कपिश्रेष्ठो गुल्फौ पातु महाबलः १० अचलोद्धारकः पातु पादौ भास्करसन्निभः ॥ अंगान्यमित
सत्त्वाढ्यः पातु पादांगुलीस्तथा ॥ सर्वाङ्गानि महाशूरः पातुरो माणि चात्मवित् ११ हनुमत्त्वचं यस्तु पठेद्दिद्वान्विचक्षणः ॥ स एव पुरुषश्रेष्ठो भुक्तिमुक्तिं च विदति १२ त्रि
कालमेककालं वा पठेन्मासत्रयं नरः ॥ सर्वानरिपूत्रक्षणाजित्वासप्तमानश्रियमाप्नुयात् १३ मध्यरात्रे जले स्थित्वासप्तवारं पठेद्यदि ॥ क्षयापस्मारकुष्ठादितापत्रयनिवारणम्
१४ अश्वत्थमूले र्ज्ज्वारे स्थित्वा पठति यः पुमान् ॥ अचलां श्रियमाप्नोति संग्रामे विजयं तथा १५ बुद्धिर्बलं यशोधैर्यनिर्भयत्वमरोगताम् ॥ सुदाढ्यं वा कस्फुरत्वं च हनुम
त्स्मरणाद्भवेत् १६ मारणं वैरिणां सद्यः शरणं सर्वसंपदाम् ॥ शोकस्थहरणे दक्षवंदे तरणदारुणम् १७ लिखित्वा पूजयेद्यस्तु सर्वत्र विजयी भवेत् ॥ यैः करे धारयेन्नित्यं
सप्तमानश्रियमाप्नुयात् १८ स्थित्वा तु बन्धने यस्तु जपं कारयति द्विजैः ॥ तत्क्षणां मुक्तिमाप्नोति निगडा तु तथैव च १९ ॥ ईश्वर उवाच ॥ भान्विदुश्चरणारवि
दयुगलं कौपीनमौजीधरं कांचिश्रेणिधरं दुकूलवसनं यज्ञोपवीताजिनम् ॥ इस्ताभ्यां घृतपुस्तकं च विलसद्भारावलिकुण्डलयश्चालं विशिखं प्रसन्नवदनं श्रियायुपुत्रं भजे २० यो
वारां निधिमल्पपल्लवमिवोल्लंघ्य प्रतापान्वितो वैदेहीघनशोकतापहरणो वैकुण्ठभक्तिप्रियः ॥ अक्षाब्जितराक्षसेश्वरमहादर्पापहारी रणे सोऽयं वानरपुंगवोऽवतु सदा योऽस्मा
न्समीरात्मजः २१ वज्रगोपिगनेत्रं कनकमयलसत्कुण्डलाक्रांतगण्डं दंभोलिस्तं भसारं प्रहरणसुवशीभूतरक्षोधिनाथम् ॥ उद्यच्छांगूलसप्तप्रचलं चलधरं भीममूर्तिकपींद्रं

१ जह्जिजह्जिहीतिपाठः । २ यःकंठेइतिपाठः । ३ वरधरमितिपाठः ।

ध्यायेत्तरामचंद्रं भ्रमरदृढकरं सत्त्वसारं प्रसन्नम् २२ वज्रांगं पिङ्गनेत्रं कनकमथलसत्कुण्डलैः शोभनीयं सर्वापीठ्यादिनाथं करतलविष्टं पूर्णकुण्डं दृढं ॥ भक्तानामिष्टकारं विदधति
 च सदा सुप्रसन्नं हरिशं त्रैलोक्यत्रातुकामं सकलभुवि गतं रामदूतं नमामि २३ धामेकरैर्वैरिभिर्दंष्ट्रैः शैलं परं गुंखलहारकंठम् ॥ दधानमाच्छाद्य सुवर्णवर्णं भजेज्ज्वलकुण्डलमां
 जनेयम् २४ पद्मरागमणिकुण्डलविषापाटलीकृतकपोलमंडलम् ॥ दिव्यदेहकदलीवनांतरे भावयामि पवमानं नंदनम् २५ यत्र यत्र रघुनाथकीर्तनं तत्र तत्र कृतमस्तकां
 जलिम् ॥ बाष्पवारिपरिपूर्णलोचनं मारुतिं नमतराक्षसांतकम् २६ मनोजवं मारुततुल्यवेगं जितेंद्रियं बुद्धिमतां वरिष्ठम् ॥ वातात्मजं वानरयूथमुख्यं श्रीरामदूतं शिरसा
 नमामि २७ विवादे दिव्यकाले च द्यूते राजकुले रणे ॥ दशवारं पठेद्वा त्रौमिताहारोजितेंद्रियः २८ विजयं लभते लोके मानवेषु नरेषु च ॥ भूते प्रेते महादुर्गेऽप्येसागरसंग्रहे २९
 सिंहव्याघ्रभये च योगेश्वरशस्त्रास्त्रपातने ॥ गुंखलाबंधने चैव कारागृहादियंत्रणे ३० कोपे स्तंभे वह्निचक्रे क्षेत्रे घोरसुदारुणे ॥ शोके महारणे चैव ब्रह्महनिवारणम् ३१
 सर्वदा तु पठेन्नित्यं जयमाप्नोति निश्चितम् ॥ भूर्जे वा वसने रक्ते सौभे वा तालपत्रके ३२ त्रिगंधिना वामप्यावा विलेख्य धारयन्नरः ॥ पंचसप्तत्रिंशो ह्यैवांगोपितः सर्वतः शुभम् ३३
 करे कट्यां वा दुमूले कंठे शिरसि धारितम् ॥ सर्वान् कामानवाप्नोति सत्यं श्रीरामभाषितम् ३४ अपराजितं नमस्तेऽस्तु नमस्ते रामपूजित ॥ प्रस्थानं च करिष्यामि सिद्धिर्भ
 वतु मे सदा ३५ इत्युक्त्वा यो व्रजे द्वाभ्यां देशं तीर्थं तं रणम् ॥ आगमिष्यति शीघ्रं सक्षेमरूपो गृहं पुनः ३६ इति वदति विशेषाद्वाघवेराक्षसेन्द्रः प्रमुदितवराचितो रावणस्यानुजो
 हि ॥ रघुवरपदपद्मं वंदयामास भूयः कुलसहितकृतार्थः शर्मदं मन्यमानः ३७ तं वेदशास्त्रपरिनिष्ठितशुद्धबुद्धिर्मावरे सुरमुनीन्द्रनुतंकपीड्रम् ॥ कृष्णत्वचं कनकपिङ्गजटाक
 लापं व्यासनं मम शिरसा तिलकं मुनीनाम् ३८ यद्दं प्रातरुत्थाय पठेत्तत्कवचं सदा ॥ आयुरारोग्यसंताने स्तस्य स्तव्यः स्तवो भवेत् ३९ एवं गिरीन्द्रजेश्रीमद्वनुमत्कवचं शुभम् ॥
 त्वया पृष्टं मया प्रीत्या विस्तराद्दिनिवेदितम् ४० ॥ रामदास उवाच ॥ एवं शिवमुखाच्छ्रुत्वा पार्वती कवचं शुभम् ॥ हनुमतः सदा भक्त्या पपाठ तन्मना सदा ४१ एवं शिष्य
 त्वया प्यत्र यथा पृष्टं तथा मया ॥ हनुमत्कवचं चेदं तवाग्रे विनिवेदितम् ४२ इदं पूर्वं पठित्वा तुरामस्य कवचं ततः ॥ पठनीयं नरैर्मत्तयानैकमेव पठेत्कदा ४३ हनुमत्कवचं चात्र श्री
 रामकवचं विना ॥ येषं तिनराचात्र पठेत्तं दृष्ट्वा भवेत् ४४ तस्मात्सर्वैः पठनीयं सर्वदा कवचद्वयम् ॥ रामस्य वायुपुत्रस्य सद्भक्तैश्च विशेषतः ४५ इति हनुमत्कवचम् ॥ इदानीं
 रामकवचं गृणु शिष्यवदामि ते ॥ परं गुह्यं पवित्रं च सर्ववांछितपूरकम् ४६ सुतीक्ष्णस्त्वेकदा गस्तिप्रोवाच रहसि स्थितम् ॥ भगवन् परमानंदतत्त्वज्ञकरुणानिधे ॥ गुरोर्वं मां
 वदस्वाद्यस्तोत्रं रामस्य पावनम् ४७ ॥ अगस्ति उवाच ॥ आजानुवाहुमरविंददलायताक्षमाजन्मशुद्धरसहासमुखप्रसादम् ॥ श्यामं गृहीतशरचापसुदारूपं रामं सरा
 ममभिराममनुस्मरामि ४८ गृणु वक्ष्याम्यहं सर्वसुतीक्ष्णमुनिसत्तम ॥ श्रीरामकवचं पुण्यं सर्वकामप्रदायकम् ४९ अद्वैतानंदचैतन्यशुद्धसत्त्वैकलक्षणः ॥ बहिरंतः सुती
 क्ष्णात्र रामचंद्रः प्रकाशते ५० तत्त्वविद्यार्थिनो नित्यं रमंते चित्सुखात्मानि ॥ इति रामपदेनासौ परब्रह्माभिधीयते ५१ जयरामेति यन्नामकीर्तयन्नाभिर्वर्णयेत् ॥ सर्वपापै

१ सर्वाविद्यादिनाथमिति पाठः ।

विनिर्मुक्तोयातिविष्णोः परंपदम् ५२ श्रीरामेतिपरमंत्रतदेवपरमंपदम् ॥ तदेवतारकंविद्धिजन्ममृत्युभयापहम् ॥ श्रीरामेतिवदनब्रह्मभावमाप्नोत्यसंशयम् ५३ अस्यश्रीराम
 कवचस्यअगस्त्यऋषिः अनुष्टुप्छंदः सीतालक्ष्मणोपेतः श्रीरामचंद्रोदेवता ॥ श्रीरामचंद्रप्रसादसिद्धयर्थजपेविनियोगः ॥ अथध्यानप्रवक्ष्यामिसर्वाभीष्टफलप्रदम् ॥
 नीलजीमूतसंकाशंविदुर्धर्णावराट् ५४ कोमलांगंविशालाक्षंयुवानमतिसुंदरम् ॥ सीतासौमित्रिसहितंजटामुकुटधारिणम् ५५ सासितूणधनुर्बाणपाणिदोनवमर्द
 नम् ॥ यदाचोरभयेराजभयेशनुभयेतथा ५६ ध्यात्वारघुपतिकुदंकालानलसमप्रभम् ॥ चौरकृष्णाजिनधरंभस्मोद्भूलितविग्रहम् ५७ आकर्णालपुसशरकोदंडभुजमंडि
 तम् ॥ रणेरिपूत्रावणादींस्तीक्ष्णमार्गणवृष्टिभिः ५८ संहरंतंमहावीरमुग्रमैद्रथस्थितम् ॥ लक्ष्मणाद्यैर्महावीरैर्वृतंहनुमदादिभिः ५९ सुग्रीवाद्यैर्महावीरैःशैलवृक्ष
 करोद्यतैः ॥ वेगात्करालहंकारैर्भुङ्कारमहारवैः ६० नदद्भिःपरिवादद्भिःसमरेरावणंप्रति ॥ श्रीरामशत्रुसंधान्मेहनमर्दयत्वादय ६१ भूतप्रेतपिशाचादीन्श्रीरामाशुविना
 शय ॥ एवंध्यात्वाजपेद्रामकवचंसिद्धिदायकम् ६२ सुतीक्ष्णवज्रकवचंगृणुवक्ष्याम्यनुत्तमम् ॥ श्रीरामःपातुमेमूर्ध्निपूर्वचरघुवंशजः ६३ दक्षिणेमेरुधुवरःपश्चिमेपातु
 पावनः ॥ उत्तरेमेरुधुपतिर्भालंदशरथात्मजः ६४ ध्रुवोर्दूर्वादलश्यामस्तयोर्मध्येजनार्दनः ॥ श्रोत्रमेपातुराजेंद्रोद्विशोरजीवलोचनः ६५ घ्राणमेपातुराजर्षिर्गंडमेजानकी
 पतिः ॥ कर्णमूलेखरध्वंसिभालंमेरुबल्लभः ६६ जिह्वामेवाकपतिःपातुदंतवल्लयौरधूतमः ॥ ओष्ठौश्रीरामचंद्रोमेमुखंपातुपरात्परः ६७ कंठंपातुजगद्वंद्यःस्कंधौमे
 रावणांतकः ॥ धनुर्बाणधरःपातुभुजौमेवालिमर्दनः ६८ सर्वाण्यंगुलिपर्वाणिहस्तौमेराक्षसांतकः ॥ वक्षोमेपातुकाकुत्स्थःपातुमेहृदयंहारिः ६९ स्तनौसीतापतिःपातु
 पार्श्वेमेजगदीश्वरः ॥ मध्यमेपातुलक्ष्मीशोनाभिमेरघुनायकः ७० कौसल्येयःकर्टिपातुपृष्ठंदुर्गतिनाशनः ॥ गुह्यंपातुहृषीकेशःसक्थिनीसत्यविक्रमः ७१ ऊरूशार्ङ्ग
 धरःपातुजानुनीहनुमत्प्रियः ॥ जंघेपातुजगद्वथापीपादौमेताटिकांतकः ७२ सर्वांगंपातुमेविष्णुःसर्वसंधीननामयः ॥ ज्ञानेंद्रियाणिप्राणादीन्पातुमेमधुसूदनः ७३ पातु
 श्रीरामभद्रोमेशब्दादीन्विषयानपि ॥ द्विपदादीनिभूतानिमत्संबंधीनियानिच ७४ जामदग्न्यमहादर्पदलनःपातुतानिमे ॥ सौमित्रिपूर्वजःपातुवागादीर्नांद्रियाणिच ७५
 रोमांकुराण्यशेषाणिपातुसुग्रीवराज्यदः ॥ बाह्वभनोदुद्धधंकारैर्ज्ञानाज्ञानरुतानिच ७६ जन्मांतररुतानीहपापानिविविधानिच ॥ तानिसर्वाणिदग्ध्वाशुहरकोदंडखंड
 नः ७७ पातुमांसर्वतोरायःशार्ङ्गबाणधरःसदा ॥ इतिश्रीरामचंद्रस्यकवचं वज्रसंमितं ७८ गुह्याद्गुह्यतमंदिव्यंसुतीक्ष्णमुनिसत्तम ॥ यःपठेच्छृणुयाद्वापिश्रावयेद्वासमा
 त्रसंशयः ८१ भोःसुतीक्ष्णयथापृष्टंत्वयाममपुराशुभम् ॥ तथाश्रीरामकवचंमयातेविनिवेदितम् ८२ ॥ रामदासउवाच ॥ एवंशिष्यत्वयापृष्टंश्रीरामकवचंवरम् ॥ हनु
 मत्कवचंचापितथातेविनिवेदितम् ८३ वायुपुत्रस्यरामस्यकवचेऽन्नरैर्भुवि ॥ विनासीताकवचेनपठनीयंनवैकदा ८४ आदौपठित्वाकवचंवायुपुत्रस्यधीमतः ॥ पठ

१ नक्तंचरारामकमितिपाठः । २ बह्मवर्दनिवारयेतिपाठः ।

नियंततःसीताकवचंसौख्यवर्द्धनम् ८५ ततःश्रीरामकवचंपठनीयमहत्तमम् ॥ एवमेवहिमंत्राश्चजपनीयास्त्रयःक्रमात् ८६ ॥ विष्णुदासउवाच ॥ गुरोऽहंश्रोतुमिच्छामिसीतायाःकवचंशुभम् ॥ तथान्यान्यपिवेदेह्यास्तोत्रादीनिवदस्वतत् ८७ सीतायास्तोषदंभूम्यांतत्सर्वविस्तरेणच ॥ महादेवउवाच ॥ इतितद्वचनंश्रुत्वा रामदासोऽब्रवीद्वचः ८८ ॥ इतिश्रीशतकोटिरामचरितांतर्गत श्रीमदानंदरामायणे वाल्मीकीये कवचद्वयवर्णनं नाम त्रयोदशःसर्गः ॥ १३ ॥ ॥ श्रीरामदासउवाच ॥ शृणुशिष्यप्रवक्ष्यामिसीतायाःकवचंशुभम् ॥ पुराप्रोक्तंमुतीक्ष्णाययद्रम्यंकुंभजन्मना १ एकदाकुंभजन्मानंसुतीक्ष्णःप्राहवैशुनिः ॥ रहःस्थितंगुरुंद्वाप्रणम्यभक्तिपूर्वकम् २ ॥ सुतीक्ष्णउवाच ॥ गुरोऽहंश्रोतुमिच्छामिसीतायाःप्रीतिदानिहि ॥ यानिस्तोत्राणिकर्माणिनित्वंकुर्महसि ३ ॥ अगस्तिरुवाच ॥ सम्यक्पृष्ट्वत्वावत्स सावधानमनाःशृणु ॥ आदौवक्ष्याम्यहंरम्यंसीतायाःकवचंशुभम् ४ यासीतावनिसंभवाथमिथिलापालेनसंवर्द्धितापद्माक्षचपतेःसुतानलगतायामातुलिगोद्ववा ॥ यारत्नेलयमागताजलनिधौयावेदेवारंगतालंकांसाष्टगलोचनाशशिसुखीमांपातुरामप्रिया ५ अस्यश्रीसीताकवचस्तोत्रमंत्रस्य ॥ अगस्तिर्ऋषिः ॥ श्रीसीतादेवता ॥ अनुष्टुप्छन्दः ॥ रमेतिबीजम् ॥ जनकजेतिशक्तिः ॥ अवनिजेतिकीलकम् ॥ पद्माक्षसुतेत्यस्त्रम् ॥ मातुलिगीतिकवचम् ॥ मूलकासुरघातिनीतिमंत्रः ॥ श्रीसीतारामचंद्रप्रीत्यर्थंसकलकामनासिद्ध्यर्थंजपेविनियोगः ॥ अथअंगुलीन्यासः ॥ ॐ-हांसीतायैअंगुष्ठाम्यांनमः ॥ ॐ-ह्रीरमायैतर्जनीभ्यांनमः ॥ ॐ-जूंजनकजायैमध्यमाम्यांनमः ॥ ॐ-हैअवनिजायैअनामिकाभ्यांनमः ॥ ॐ-हौपद्माक्षसुतायैकनिष्ठिकाभ्यांनमः ॥ ॐ-हःमातुलिगैकरतलकरपृष्ठाभ्यांनमः ॥ एवंहृदयाद्यंगन्यासः कार्यः ॥ अथध्यानम् ॥ सीतांकमलपत्रार्क्षीविद्युत्पुंजसमप्रभा ॥ द्विभुजांसुकुमारांगीपीतकौशेयवासिनी ६ सिंहासनेरामचंद्रवामभागस्थितांवरा ॥ नानालंकारसंयुक्तांकुंडलद्वयधारिणी ७ चूडाकंकणकेयूररश्नानूपुरान्विता ॥ सीमंतरेविचंद्राभ्यांनिटिलेतिलकेनच ८ मयूरामरणेनापिघ्राणेऽतिशोमितांशुभा ॥ हरिद्रांकज्जलंदिव्यंकुंकुमकुसुमानिच ९ विभ्रंतींसुरभिद्रव्यसुगंधस्नेहसुतम ॥ स्मिताननांगौरवर्णामंदारकुसुमंकरे १० विभ्रंतीमपरेहस्तेमातुलिगमनुत्तम ॥ रम्यहासांचविबोधांचंद्रवाहनलोचनाम् ११ कलानाथसमानास्यांकलकंठमनोरमा ॥ मातुलिगोद्ववादेवीपद्माक्षदुहितांशुभा १२ मैथिलीरामदयितांदासीभिःपरिवीजिता ॥ एवंध्यात्वाजनकजहिमकुंभयोधराम १३ सीतायाःकवचंदिव्यंपठनीयंशुभावहम् १४ श्रीसीतापूर्वतःपातुदक्षिणेऽवतुजानकी ॥ प्रतीच्यांपातुवैदेहीपातुदीच्यांचमैथिली १५ अधःपातुमातुलिगीर्ध्वपद्माक्षजावतु ॥ मध्येऽवनिमुतापातुसर्वतःपातुमारमा १६ स्मिताननाशिरःपातुपातुभालंनृपात्मजा ॥ पद्मावतुभ्रुवोर्मध्येऽष्टगक्षीनयनेऽवतु १७ कपोलेकर्णमूलेचपातुश्रीरामवल्लभा ॥ नासाग्रंसात्विकीपातुपातुवक्त्रंरुजसी १८ तामसीपातुमद्गार्गीपातुजिह्वांपतिवता ॥ दंतानपातुमहामायाचिडुकंकनकप्रभा १८ पातुकंठंसौम्यरूपास्कंधौपातुसुरार्चिता ॥ भुजौपातुवरारोहाकरौकंकणमंडिता २० नखान्रक्तनखापातुकुक्षौपातुलघूदरा ॥ वक्षःपातुरामपत्नीपा

१ चतुर्वारमित्यर्थः । २ अवतुश्रीभ्रुवोर्मध्येइतिपाठः ।

श्वेरावणमोहिनी २१ पृष्ठिदेशेवन्दिगुप्ताश्वतुमांसर्वदैवहि ॥ दिव्यप्रदापातुनामिकटिराक्षसमोहिनी २२ गुह्यपातुरत्नगुप्तालिङ्गपातुहरिप्रिया ॥ ऊरुरक्षतुरंभोरूर्जातुनी
 प्रियमाषिणी २३ जंघेपातुसदासुभ्रुगुल्फौचामरवीजिता ॥ पादौलवसुतापातुपात्वाङ्गानिकुशांबिका २४ पादाङ्गुलीःसदापातुममनूपुरनिःस्वना ॥ रोमाण्यवतुमेनित्यंपीत
 कौशेयवासिनी २५ रात्रौपातुकालरूपादिनेदानैकतत्परा ॥ सर्वकालेषुमांसापातुमूलकासुरघातिनी २६ एवंसुतीक्ष्णसीतायाःकवचंतेमयेरितम् ॥ इदंप्रातःसमुत्थायस्त्रा
 त्वानित्यं पठेत्तुयः २७ जानकीपूजयित्वाससर्वानकामानवाप्नुयात् ॥ धनार्थीप्राप्नुयाद्भव्यंपुत्रार्थीपुत्रमाप्नुयात् २८ स्त्रीकामार्थीशुभांनारीसुखार्थीसौख्यमाप्नुयात् ॥ अष्ट
 वारंजपनीयंसीतायाःकवचंसदा २९ अष्टभूसुरसीतायैनरैःप्रीत्याऽर्पयेत्सदा ॥ फलपुष्पादिकादीनियानितानिपृथक्पृथक् ३० सीतायाःकवचंचेदंपुण्यंपातकनाशनम्
 ॥ येषठंतिनसमकृत्यातेधन्यामानवाप्नुवि ३१ पठंतिरामकवचंसीतायाःकवचंविना ॥ तथाविनालक्ष्मणस्यकवचेनतृथास्मृतम् ३२ तस्मात्सदानरैर्जाप्यंकवचानांच
 तुष्टयम् ॥ आदौतुवायुपुत्रस्यलक्ष्मणस्यततःपरम् ॥ ३३ ततःपठेच्चसीतायाःश्रीरामस्यततःपरम् ॥ एवंसदाजपनीयंकवचानांचतुष्टयम् ३४ ॥ इतिसीताकवचम् ॥
 एवंसुतीक्ष्णसीतायाःकवचंतेमयेरितम् ॥ अतःपरंगुणेष्वन्यत्सीतायाःस्तोत्रमुत्तमम् ३५ यस्मिन्नष्टोत्तरशतंसीतानामानिसंतिहि ॥ अष्टोत्तरशतंसीतानाम्नांस्तोत्रमनु
 त्तमम् ३६ येषठंतिनरास्त्वत्रतेषांचसफलोभवः ॥ तेधन्यामानवालोकेतेवैकुण्ठंजंतिहि ३७ अस्यश्रीसीतानामाष्टोत्तरशतमंत्रस्य ॥ अगस्तिऋषिः ॥ अनुष्टुप्छंदः
 ॥ रमेतिबीजम् ॥ मातुर्लिङ्गीतिशक्तिः ॥ पद्माक्षजेतिकीलकम् ॥ अवनिजेत्यस्त्रम् ॥ जनकजेतिकवचम् ॥ मूलकासुरमर्दिनीतिपरमोमन्त्रः ॥ श्रीसीतारामचंद्रप्रीत्यर्थं
 सकलकामनासिद्ध्यर्थंजपेविनियोगः ॥ अथाङ्गुलीन्यासः ॥ ॐसीतायैअङ्गुष्ठाम्भ्यांनमः ॥ ॐरमायैतर्जनीम्यांनमः ॥ ॐमातुर्लिङ्गैर्मध्यमाभ्यांनमः ॥ ॐपद्माक्षजा
 यैअनामिकाभ्यांनमः ॥ ॐअवनिजायैकनिष्ठिकाभ्यांनमः ॥ ॐजनकजायैकरतलकरपृष्ठाभ्यांनमः ॥ अथहृदयादिन्यासः ॥ ॐसीतायैहृदयायनमः ॥
 ॐरमायैशिरसेस्वाहा ॥ ॐमातुर्लिङ्गैशिखायवषट् ॥ ॐपद्माक्षजायैनेत्रत्रयायवषट् ॥ जनकात्मजायैअस्त्रायफट् ॥ ॐमूलकासुरमर्दिन्यैइतिदिग्बन्धः ॥ ॥
 अथध्यानम् ॥ वामाङ्गेरघुनायकस्यरुचिरेयासंस्थिताशोभनायाविप्राधिपयानरम्यनयनायाविप्रपालनना ॥ विद्युत्पुंजविराजमानवसनामकार्तिसंखण्डनाश्रीमद्राघ
 वपादपद्मयुगुलन्यस्तेक्षणासाश्वतु ३८ श्रीसीताजानकीदेवीवैदेहीराघवप्रिया ॥ रमाश्वनिसुतारामाराक्षसांतप्रकारिणी ३९ रत्नगुप्तामातुर्लिङ्गीमैथिलीमक्ततो
 षदा ॥ पद्माक्षजाकंजनेत्रास्मितास्यानूपुरस्वना ४० वैकुण्ठनिलयामाश्रीमुक्तिदाकामपूरणी ॥ नृपात्मजाहेमवर्णाष्टदुर्लांगीसुभाषिणी ४१ कुशांबिकादि
 व्यदाचलवमातामनोहरा ॥ हनुमद्वन्दितपदासुगन्धाकेयूरधारिणी ४२ अशोकवनमध्यस्थारावणादिकमोहिनी ॥ विमानसंस्थितासुभ्रुःसुकेशीरशनान्विता ४३
 रजोरूपासत्त्वरूपातामसीवन्दिवासिनी ॥ हेममृगासक्तचित्तावाल्मीकाश्रमवासिनी ४४ पतिव्रतामहामायापीतकौशेयवासिनी ॥ मृगनेत्राचर्चिवोष्ठीधनुर्विद्या
 विशारदा ४५ सौम्यरूपादशरथस्तुपाचामरवीजिता ॥ सुमेधादुहितादिव्यरूपात्रैलोक्यपालिनी ४६ अन्नपूर्णामहालक्ष्मीर्धौर्लज्जाचसरस्वती ॥ शान्तिः

पुष्टिः शमागौरीप्रभाज्योघ्यानिवासिनी ४७ वसंतसीतलगौरीस्नानसंतुष्टमानसा ॥ रमानामभद्रसंस्थाहेमकुम्भपयोधरा ४८ सुरार्चिताष्टतिःकांतिःस्पृति
 र्मेधाविमावरी ॥ लघूदरावरारोहाहेमकंकणमण्डिता ४९ द्विजपत्न्यर्पितनिजभूषाराघवतोषिणी ॥ श्रीरामसेवनरतारत्नताटंकधारिणी ५० रामवामांगसं
 स्थाचरामचन्द्रैकरंजिनी ॥ सरयूजलसंकीडाकारिणीराममोहिनी ५१ सुवर्णतुलितापुण्यापुण्यकीर्तिःकलावती ॥ कलकण्ठाकंबुकण्ठारंभोरुर्गजगामिनी ५२
 रामार्पितमनारामवंदितारामवल्लभा ॥ श्रीरामपदचिन्हांकारामरामेतिभाषिणी ५३ रामपर्यंकशयनारामांग्रिशालिनीवरा ॥ कामधेन्वन्नसन्तुष्टामःतुलिंगकरघृता
 ५४ दिव्यचन्दनसंस्थाश्रीमूलकासुरमर्दिनी ॥ एवमष्टोत्तरशतंसीतानाम्नासुपुण्यदम् ५५ येषठंतिनराभूम्यातिघन्याःस्वर्गगामिनः ॥ अष्टोत्तरशतंनाम्नासीतायाःस्तो
 त्रमुत्तमम् ५६ जपनीयंप्रयत्नेनसर्वदाभक्तिपूर्वकम् ॥ संतिस्तोत्राप्यनेकानिपुण्यदानिमहांतिच ५७ नानेनसदृशानीहतानिसर्वाणिभूसुर ॥ स्तोत्राणामुत्तमंचेदंभुक्तिमु
 क्तिप्रदंनृणाम् ५८ पुवंसुतीक्ष्णतेप्रोक्तमष्टोत्तरशतंशुभम् ॥ सीतानाम्नापुण्यदंचश्रवणान्यंगलप्रदम् ५९ नरैःप्रातःसमुत्थायपठितव्यंप्रयत्नतः ॥ सीतापूजनकालेपिसर्व
 वांछितदायकम् ६० अन्यत्सीतातोषदानिवतादीनिमहांतिच ॥ यानिसंत्यज्यतेशिष्यतानिसम्यग्वदाम्यहम् ६१ नारीभिस्तुसदाकार्यंसीतायास्तुष्टिहेतवे ॥ वसन्त
 सीतलगौरीस्नानंतीर्थेतुतत्कृते ६२ यत्रसीताकृतंतीर्थंरामतीर्थेनवर्तते ॥ तदालक्ष्याश्चगौर्याश्चसरस्वत्यादियोषिताम् ६३ तीर्थेषुचसदाकार्यंतदभावेनदीपुच ॥ यत्र
 यत्ररामतीर्थंतद्रामेजानकीकृतम् ६४ ज्ञेयंतीर्थतुसर्वत्रनैकंज्ञेयंतुराघवम् ॥ वसंतसीतलगौरीस्नानंसौभाग्यवर्धनम् ६५ नकुर्वत्यत्रयानार्यःस्नानंताःसप्तजन्मसु ॥
 भवन्तिविधवास्तस्मात्सदास्नानंसमाचरेत् ६६ ॥ सुतीक्ष्णउवाच ॥ भोगुरोशीतलगौरीस्नानस्योद्यापनंकथम् ॥ स्त्रीभिःकार्यंवदस्वाद्यसविस्तरंशुभाहवम् ६७
 ॥ अगस्तिरुवाच ॥ ॥ सम्यक्पृष्ट्वयाशिष्यसुतीक्ष्णशृणुसादरम् ॥ चैत्रमासेसितेस्त्रीभिस्तृतीयायाःसदात्रै ६८ कार्यंतुशीतलगौरीस्नानंत्रिंशदिनानिहि ॥ वैशा
 खस्यसितेपक्षेद्वितीयायामुपोष्यच ६९ स्त्रीभिश्चविधिनाकार्यंनिशायामधिवासनम् ॥ पूर्ववच्चप्रकर्तव्यंमण्डपादिकमुत्तमम् ७० तत्ररमानामभद्रमष्टोत्तरसहस्रकम् ॥
 अथवाष्टोत्तरशतंसूक्ष्मान्यन्यानिवाक्रमात् ७१ स्थापनीयमध्यदेशेतन्मध्येपंकजोपरि ॥ धान्यराशौतोयपूर्णःस्थापनीयोघटःशुभः ७२ तन्मुखेताम्रपात्रंचस्थापनीयंतु
 विस्तृतम् ॥ आच्छाद्यपात्रंक्षौण्ड्यवस्त्रेणतन्मनोरमम् ७३ तस्मिन्सीताराभयोश्चद्वेभूतौरुक्मनिर्मिते ॥ स्थापनीयेपूजनीयेषोडशैरुपचारकैः ७४ नवमाषात्मकोरा
 मःसीताष्टमाषनिर्मिता ॥ निजशक्त्याथवाकार्येद्वेभूतौरजतस्यवा ७५ गन्धपुष्पपूपादीपनैवेद्यवसनादिकम् ॥ सर्वपृथगष्टविधंजानक्यैतुनिवेदयेत् ७६ ततःस्त्रीणांवा
 यनानिवस्त्रालंकारवस्तुभिः ॥ कुंकुमादिपूरितानिदेयानिविविधानिच ७७ देयानिकांस्यपात्राणिपक्वान्नपूरितानिच ॥ त्रयस्त्रिंशत्तथावाष्टौस्त्रिभिर्देयानिशक्तिः ७८
 त्रयस्त्रिंशच्चयुग्मानिभोजयेच्चप्रयत्नतः ॥ अथवाष्टौयथाशक्त्याभोजनीयानिषड्रसैः ७९ रात्रौजागरणंकार्यंशीतवाद्यादिसंगलैः ॥ प्रातःकालेद्वितीयायांस्नात्वासम्पूज्य

जानकीम् ८० होमश्चापिप्रकर्तव्यःसीतामन्त्रेणयत्नतः ॥ तिलाज्यैःपायसैश्चापिसहस्राण्यष्टभूसुरैः ८१ सुद्वहीनंनवान्नचज्ञेयमष्टान्नमुत्तमम् ॥ तत्सीतातोषदंज्ञेयंतेन
 वाजुहुयात्सुखम् ८२ ततःस्वयंसुहृन्मित्रैर्मोक्तव्यंचयथासुखम् ॥ एवमुद्यापनविधिस्तवाग्रेविनिवेदितः ८३ ॥ ॥ रामदासउवाच ॥ ॥ अगस्तिनासुतीक्ष्णाय
 यदिदंकथितंपुरा ॥ तत्सर्वचत्वयापृष्टंमयातेज्यनिवेदितम् ८४ ॥ ॥ विष्णुदासउवाच ॥ ॥ कथंरमानामभद्रंकार्यस्त्रीभिःप्रपूजने ॥ तत्सर्वविस्तरेणाद्यकथयस्वम
 माग्रतः ८५ ॥ ॥ रामदासउवाच ॥ यथाप्रोक्तंमयाशिष्यरामतोभद्रमुत्तमम् ॥ कार्यरमानामभद्रंतथैवसकलंशुभम् ८६ किंचिद्विशेषस्तत्रास्तितत्तेज्यकथयाम्य
 हम् ॥ लिंगस्थलेषुकर्तव्यावापिकाश्चैवपूर्ववत् ८७ मुद्रायामेवकिंचिच्चविशेषोऽस्तिशृणुष्वतत् ॥ नाकारश्चमकारश्चपूर्ववद्रचयेदधः ८८ ऊर्ध्वरमेत्यक्षरेद्वेरचनीयेतुपूर्व
 वत् ॥ एवंछ्वारमानामश्वेतवर्णंनिरीक्षयेत् ८९ एतद्रमानामभद्रंदेवीनांपूजनादिषु ॥ नानाकर्मसुसर्वेषुकर्तव्यंचप्रयत्नतः ९० विनारमानामभद्राद्यानिदेव्याःकृता
 निहि ॥ पूजनादीनिकर्माणिनानिज्ञेयानिमानवैः ९१ अकृतान्यत्रतस्माद्विकर्तव्यंचयत्नतस्त्विदम् ॥ कृतारमानामभद्रेयापूजामानवैर्भुवि ९२ सादेव्येतोषदाज्ञेयात
 स्मात्कार्याप्रयत्नतः ॥ पूर्वोक्तानिदेवतानितान्येवात्रविचितयेत् ९३ आवाहयेच्चमुद्रायांजानकींरघुनन्दनम् ॥ अन्यच्छृणुष्वभोशिष्यसीतारामप्रपूजने ९४ रमारा
 मतोभद्रंचकार्यवामानवैर्भुवि ॥ तच्चापिपूर्वत्सर्वकर्तव्यमानवैर्विद्या ९५ इदंसीतारामयोश्चपूजनार्थंप्रकल्पयेत् ॥ रामनाम्नोरमानाम्भद्रंभद्रंमहतमम् ९६ यत्रद्वयो
 र्नामनीचरमारामेतिचोत्तमे ॥ रमारामतोभद्रंचतस्माच्छ्रेष्ठंप्रकारयेत् ९७ रामासनोपमान्येवदेवान्यत्रविचितयेत् ॥ एवंशिष्यत्वयापृष्टंयद्यत्तत्तन्मयोदितम् ९८ क्राते
 ऽन्यास्तिस्पृहाश्रोतुंवदतांतद्वदाम्यहम् ॥ ॥ विष्णुदासउवाच ॥ ॥ क्वचंचलक्ष्मणस्यापिपठनीयमितिस्पृष्टम् ९९ पुरागुरोत्वयातच्चमांवदस्वसविस्तरम् ॥ भर
 तस्यापिक्वचंचशत्रुघ्नस्यतथावदं १०० ॥ रामदासउवाच ॥ एवमेवसुतीक्ष्णेनपृष्टंचकुंभजन्मना ॥ पुरातद्विस्तरेणाद्यतवाग्रेकथयाम्यहम् १ ॥ सुतीक्ष्णउवाच ॥ गुरो
 त्वयापुराप्रोक्तंक्वचंचलक्ष्मणस्यच ॥ पठनीयंजनेश्चेतितन्मामद्यप्रकाशय २ भरतस्यापिक्वचंचशत्रुघ्नस्यतथावदं ॥ अगस्तिरुवाच ॥ सम्यक्पृष्टंत्वयावत्ससावधानमनाः
 शृणु ॥ आदौसौमित्रिक्वचंचकथ्यतेज्यमयाशुभम् १०३ ॥ इतिश्रीशतको०श्रीरा०रा०वाल्मी०मनोहरकांडेसीतारामकवचादिनिरूपणंनामचतुर्दशःसर्गः ॥ १४ ॥
 अगस्तिरुवाच ॥ सौमित्रिरघुनायकस्यचरणद्वंद्वेक्षणंश्यामलंविभ्रंतंस्वकरेणरामशिरसिछत्रंविचित्रंवरम् ॥ विभ्रंतंरघुनायकस्यसुमहत्कोदंडबाणासनेतंवंदेकमलक्षणंज
 नकजावाक्येसदातत्परम् ३ अस्यश्रीलक्ष्मणकवचमंत्रस्य ॥ अगस्त्यऋषिः ॥ अनुष्टुप्छंदः ॥ श्रीलक्ष्मणोदेवता ॥ शेषइतिबीजम् ॥ सुमित्रानंदनइतिशक्तिः ॥ रा
 मानुजइतिकीलकम् ॥ रामदासइत्यस्त्रम् ॥ रघुवंशजइतिकवचम् ॥ सौमित्रिरितिमंत्रः ॥ श्रीलक्ष्मणप्रीत्यर्थंसकलमनोभिलषितसिद्ध्यर्थंजपेविनियोगः ॥ अथां
 गुलिन्यासः ॥ ॐ लक्ष्मणायअंगुष्ठाम्भ्यांनमः ॥ ॐ शेषायतर्जनीम्यांनमः ॥ ॐ सुमित्रानंदनायमध्यमाभ्यांनमः ॥ ॐ रामानुजायअनामिकाभ्यांनमः ॥
 ॐ रामदासायकनिष्ठिकाभ्यांनमः ॥ ॐ रघुवंशजायकरतलकरपृष्ठाभ्यांनमः ॥ ॐ एवंहृदयाद्यंगन्यासः ॥ ॐ लक्ष्मणायहृदयायनमः ॥ ॐ शेषायशिरसेस्वाहा ॥

ॐ सुमित्राय शिखायै वषट् ॥ ॐ रामानुजाय कवचाय हुम् ॥ ॐ रामदासाय नेत्रत्रयाय वौषट् ॥ ॐ रघुवंशजाय अस्त्राय फट् ॐ सौमित्राय इति दिग्बन्धः ॥ अथ ध्यानम् ॥
 रामपृष्ठस्थितं रत्नं कुण्डलधारिणम् ॥ नीलोत्पलदलश्यामं रत्नकंकणमंडितम् २ रामस्य मस्तके दिव्यं विभ्रंतं छत्रमुत्तमम् ॥ वरपीतांबरधरं मुकुटेनातिशोभितम् ३ तूणी
 रेकां सुकेचापि विभ्रंतं च स्मिताननम् ॥ रत्नमालाधरं दिव्यं पुष्पमालाविराजितम् ४ एवं ध्यात्वा लक्ष्मणं च राघवं न्यस्तलोचनम् ॥ कवचं जपनीयं हिततो भक्त्या त्रमानवैः ५
 ॐ लक्ष्मणः पातु मे पूर्वदक्षिणे राघवानुजः ॥ प्रतीच्यां पातु सौमित्रिः पातु दीच्यां रघूत्तमः ६ अधः पातु महावीरश्चोर्ध्वं पातु नृपात्मजः ॥ मध्ये पातु रामदासः सर्वतः संत्यपाल
 कः ७ स्मिताननः शिरः पातु भालं पातुर्मिलाधवः ॥ भ्रुवोर्मध्ये धनुर्धारी सुमित्रानंदनोऽक्षिणी ८ कपोले राममंत्रिश्च सर्वदा पातु वैमम ॥ कर्णयूले सदा पातु कबंधभुजखंड
 नः ९ नासाग्रं मे सदा पातु सुमित्रानंदवर्द्धनः ॥ रामन्यस्तेक्षणः पातु सदा मेऽत्र मुखं भुवि १० सीतावाक्यकरः पातु मम वार्णसिंहादरादि ॥ सौम्यरूपः पातु जिह्वामनंतः पातु
 मे द्विजान् ११ भ्रुवुः पातु रक्षोघ्नः कंठं पातु सुरार्दनः ॥ स्कंधौ पातु जितारातिर्भुजौ पंकजलोचनः १२ करौ कंकणधारी च नखान् रक्तनखौ च तु ॥ कुक्षिपातु विनिद्रो मे वक्षः
 पातु जितेंद्रियः १३ पार्श्वे राघवपृष्ठस्थः पृष्ठदेशं मनोरमः ॥ नाभिं गंभीरनाभिस्तु कटिं च रुक्ममेखलः १४ गुह्यं पातु सहस्रास्यः पातु लिङ्गं हरिप्रियः ॥ ऊरूपातु विष्णुत
 ल्पः सुमुखोऽप्यनुजानुनी १५ नागेंद्रः पातु मे जंघे गुल्फौ नूपुरवान्मम ॥ पादावंगदतातोऽव्यातपातु गान्गानि सुलोचनः १६ चित्रकेतुपिता पातु मम पादांगुलीः सदा ॥ रोमा
 णि मे सदा पातु रविवंशसमुद्भवः १७ दशरथसुतः पातु निशायां मम सादरम् ॥ भूगोलधारी मां पातु दिवसे दिवसे सदा १८ सर्वकालेषु मामिन्द्रजिह्वं तांश्च तु सर्वदा ॥ एवं सौमि
 त्रिकवचं सुतीक्ष्णकथितं मया १९ इदं प्रातः समुत्थाय ये पठन्त्यत्र मानवाः ॥ ते धन्यामानवा लोके तेष्वांच सफलो भवः २० सौमित्रेः कवचस्यास्य पठनात् त्रिभुवनं हि ॥ पुत्रा
 र्थं लभते पुत्रान् धनार्थं धनमाप्नुयात् २१ पत्नीकामो लभेत्पत्नीं गोधनार्थं तु गोधनम् ॥ धान्यार्थं प्राप्नुयाद्धान्यं राज्यार्थं राज्यमाप्नुयात् २२ पठितं रामकवचं सौमित्रिक
 वचं विना ॥ घृतेन हीनो नैवेद्यस्तेन दत्तो न संशयः २३ केवलं रामकवचं पठितं मानवैर्यदि ॥ तत्पाठेन सुसंतुष्टो न भवेद्द्रुणंदनः २४ अतः प्रयत्नतश्चेदं सौमित्रिकवचनैः ॥
 पठनीयं सर्वदेवसर्ववांछितदायकम् २५ इति लक्ष्मणकवचम् ॥ अतः परं भरतस्य कवचं ते वदाम्यहम् ॥ सर्वपापहरं पुण्यं सदा श्रीरामभक्तिदम् २६ कैकेयीतनयं सदारघुवर
 न्यस्तेक्षणं श्यामलं सप्तद्वीपपतेर्विदेहतनयाकांतस्य वाक्ये रतम् ॥ श्रीसीताधवसव्यपार्श्वे निकटे स्थित्वा वरंचामरं घृत्वा दक्षिणसत्करणे भरतं तं वीजयंतं भजे २७ अस्य श्रीभर
 तकवचमंत्रस्य अगस्त्यऋषिः ॥ श्रीभरतो देवता ॥ अनुष्टुप् छंदः ॥ शंख इति बीजम् ॥ कैकेयीनंदन इति शक्तिः ॥ भरतखंडेश्वर इति कीलकम् ॥ रामानुज इत्यस्त्रम् ॥
 सप्तद्वीपेश्वरदास इति कवचम् ॥ रामांशज इति मंत्रः ॥ श्रीभरतप्रीत्यर्थं सकल मनोरथसिद्ध्यर्थं जपे विनियोगः ॥ अथांगुलीन्यासः ॥ ॐ भरताय अंगुष्ठाम्भ्यां नमः ॥ ॐ कैके
 यीनंदनाय मध्यमाभ्यां नमः ॥ ॐ भरतखंडेश्वराय अनामिकाभ्यां नमः ॥ ॐ रामानुजाय कनिष्ठिकाभ्यां नमः ॥ ॐ सप्तद्वीपेश्वरदासाय करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः ॥ एवं

१ पातुपालक इति पाठः ।

हृदयाद्यंगन्यासः॥ॐभरतायहृदयायनमः॥ॐशंखायशिरसेस्वाहा॥ॐकैकेयीनंदनायशिखायैवषट्॥ॐभरतखंडेश्वरायकवचायहुं॥ॐरामानुजायनेत्रत्रयायवौषट्॥
 ॐसप्तद्वीपेश्वरदासायअस्त्रायफट्॥ॐरामांशजायचेतिदिग्बंधः॥अथध्यानम्॥रामचंद्रसव्यपार्श्वेस्थितंकेकयजासुतम्॥रामायचामरेणैवजीज्यंतंमनोरमम्॥२८
 रत्नकुंडलकेयूरकंकणादिसुभूषितम्॥पीतांबरपरीधानंवनमालाविराजितम्॥२९ मांडवीधौतचरणंरश्नानूपुरान्वितम्॥नीलोत्पलदलश्यामंद्विजराजसमाननम्॥३०
 आजानुबाहुंभरतखंडस्यप्रतिपालकम्॥रामानुजंस्मितास्यंचशत्रुघ्नपरिवंदितम्॥३१ रामन्यस्तेक्षणंसौम्यंविद्युत्पुंजसमप्रभम्॥रामभक्तंमहावीरंवंदेतंभरतंशुभम्॥३२
 एवंध्यात्वातुभरतरामपादेक्षणंहृदि॥क्वचंपठनीयंहिभरतस्येदमुत्तमम्॥३३ ॐपूर्वतोभरतःपातुदक्षिणेकैकयीसुतः॥तृपात्मजःप्रतीच्याहिपातुदक्षिणंघृतमः॥३४
 अधःपातुश्यामलांगश्रोर्ध्वदशरथात्मजः॥मध्येभरतवर्षेशःसर्वतःसूर्यवंशजः॥३५ शिरस्तक्षपितापातुभालंपातुहारीप्रियः॥शुभोर्मध्यंजनकजावाक्यैकतत्परो
 ज्वतु॥३६ पातुजनकजामाताममनेत्रेसदाऽऽहि॥कपोलेमांडवीकांतःकर्णमूलेस्मिताननः॥३७ नासाग्रंमेसदापातुकैकयीतोषवर्द्धनः॥उदारगोमुखेपातुवार्णापातु
 जटाधरः॥३८ पातुपुष्करतातोमेजिष्ठादंतानप्रभामयः॥चुडुकंवल्लकलधरःकंठेपातुवराननः॥३९ स्कंधौपातुजितारातिर्भुजौशत्रुघ्नवंदितः॥करोकवचधारीचनखानख
 धरोज्वतु॥४० कुक्षीरामानुजःपातुवक्षःश्रीरामवल्लभः॥पार्श्वेराघवपार्श्वस्थःपातुपृष्ठिसुभाषणः॥४१ जठरंचधनुर्धारिनामिशरकरोज्वतु॥कटिपद्मेक्षणःपातुगुह्यंरामै
 कमानसः॥४२ राममित्रःपातुलिङ्गमूर्खश्रीरामसेवकः॥नंदिग्रामस्थितःपातुजानुनीममसर्वदा॥४३ श्रीरामपादुकाधारीपातुजंघेसदामम॥गुल्फौश्रीरामबंधुश्चपादौपातुसु
 रार्चितः॥४४ रामाज्ञापालकःपातुममांगान्यत्रसर्वदा॥ममपादांगुलीःपातुरघुवंशसुभूषणः॥४५ रोमाणिपातुमेरम्यःपातुरात्रौसुधीर्मम॥तूणीरधारीदिवसेदिग्पातुममसर्व
 दा॥४६ सर्वकालेषुमांपातुपांचजन्यःसदाऽऽशुवि॥एवंश्रीभरतस्येदंसुतीक्ष्णक्वचंशुभम्॥४७ मयाप्रोक्तंवाग्रेहिमहामंगलकारकम्॥स्तोत्राणामुत्तमंस्तोत्रमिदंज्ञेयंसुपुण्यदम्
 ४८ पठनीयंसदाभक्त्यारामचंद्रस्यहर्षदम्॥पाठित्वाभतरस्येदंक्वचंरघुनंदनः॥४९ यथायातिपरंतोषंतथास्वक्वचेनन॥तस्मादेतत्सदाजप्यंक्वचानामनुत्तमम्॥५०
 अस्यात्रपठनान्मर्त्यःसर्वान्कामानवाप्नुयात्॥विद्याकामोलभेद्विद्यापुत्रकामोलभेत्सुतम्॥५१ पत्नीकामोलभेत्पत्नीधनार्थीधनमाप्नुयात्॥यद्यन्मनोभिलषितंतत्तत्क्व
 चपाठतः॥५२ लभ्यतेमानवैरत्रसत्यंसत्यंवदाम्यहम्॥तस्मात्सदाजपनीयंरामोपासकमानवैः॥५३ इतिभरतक्वचम्॥अथशत्रुघ्नक्वचंसुतीक्ष्णशृणुसादरम्॥स
 र्वकामप्रदंरम्यंरामसद्भक्तिवर्द्धनम्॥५४ शत्रुघ्नंघृतकार्मुकंघृतमहातूणीरबाणोत्तमंपार्श्वेश्वरिधुनंदनस्यविनयाद्दामेस्थितंसुंदरम्॥रामंस्वीयकरेणतालदलजंघृत्वाऽतिचि
 त्रंवरंसूर्याभंव्यजनंसभास्थितमहंतंवीजयंतंमजे॥५५ अस्यश्रीशत्रुघ्नक्वचमंत्रस्यअगस्तिऋषिः॥श्रीशत्रुघ्नोदेवता॥अनुष्टुप्छंदः॥सुदर्शनइतिवीजम्॥कैकेयीनं
 दनइतिशक्तिः॥श्रीभरतानुजइतिकीलकम्॥भरतमंत्रीत्यस्त्रम्॥श्रीरामदासइतिकवचम्॥लक्ष्मणांशजइतिमंत्रः॥श्रीशत्रुघ्नप्रीत्यर्थंसकलमनःकामनासिद्धयर्थंज

१ दिवसेपातुमांसदाइतिपाठः ।

पेविनियोगः ॥ अथांगुलीन्यासः ॥ ॥ ॐ शत्रुघ्नाय अंगुष्ठाम्भ्यां नमः ॥ ॥ ॐ सुदर्शनाय तर्जनीभ्यां नमः ॥ ॥ ॐ कैकेयीनंदनाय मध्यमाभ्यां नमः ॥
 ॐ भरतानुजाय अनामिकाभ्यां नमः ॥ ॥ ॐ भरतमंत्रिणे कनिष्ठिकाभ्यां नमः ॥ ॥ ॐ श्रीरामदासाय करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः ॥ ॥ एवं हृदयादिन्यासः ॥
 ॐ लक्ष्मणांशजेति दिग्बंधः ॥ ॥ अथ ध्यानम् ॥ ॥ रामस्य संस्थितं वा मे पार्श्वे विनयपूर्वकम् ॥ कैकेयीनन्दनं सौम्यमुकुटेनातिरंजितम् ५६ रत्नकं
 कणकेयूरवनमालाविराजितम् ॥ रशनाकुंडलधरं रत्नहारसुनूपुरम् ५७ व्यजनेन बीजयंतं जानकीकांतमादरात् ॥ रामस्य स्तोक्षणं वीरं कैकेयीतोषवर्द्धनम् ५८
 द्विभुजं कंजनयनं दिव्यपीतांबरान्वितम् ॥ सुभुजं सुंदरं मेघश्यामलं सुंदराननम् ५९ रामवाक्ये दत्तकर्णैरक्षो घ्नं खड्गधारिणम् ॥ धनुर्बाणधरं श्रेष्ठं दृष्टतूष्णीरमुत्त
 मम् ६० सभायां संस्थितं रम्यं कस्तूरीतिलकांकितम् ॥ मुकुटस्थावतं सेनशोभितं च स्मिताननम् ६१ रविवंशोद्भवं दिव्यरूपं दशरथात्मजम् ॥ यथुरावासिनं
 देवं लवणासुरमर्दनम् ६२ एवं ध्यात्वा तु शत्रुघ्नं रामपादेक्षणं हृदि ॥ पठनीयं वरंचेदं कवचं तस्य पावनम् ६३ पूर्वैस्त्ववतु शत्रुघ्नः पातु याम्ये सुदर्शनः ॥ कैकेयीनंदनः
 पातु प्रतीच्यां सर्वदामम ६४ पातु दीच्यां रामबंधुः पात्वधो भरतानुजः ॥ रविवंशोद्भवश्चोर्ध्वं मध्ये दशरथात्मजः ६५ सर्वतः पातु भामत्र कैकेयीतोषवर्द्धनः ॥ श्यामलांगः
 शिरःपातु भालं श्रीलक्ष्मणांशजः ६६ चुवोर्मध्ये सदा पातु सुमुखोऽत्रावनीतले ॥ श्रुतकीर्तिपतिर्नेत्रे कपोले पातुराधवः ६७ कर्णौ कुंडलकर्णौऽव्याज्रास्ताग्रं चृषवंशजः ॥
 मुखं मम युवापातु पातु वार्णां स्फुटाक्षरः ६८ जिह्वां सुबाहुतातोऽव्याधूपकेतुपिताद्विजान ॥ चुबुकरं मय्युचुकः कंठं पातु सुभाषणः ६९ स्कंधौ पातु नहारौ जाशुजौ राघव
 वाक्यकृत ॥ करौ मे कं कणधरः पातु खड्गनिखान्मम ७० कुक्षीरामप्रियः पातु पातु वक्षोरघूतमः ॥ पार्श्वे सुरार्चितः पातु पातु पृष्ठं विराननः ७१ जठरं पातु रक्षोघ्नः पातु नाभि
 सुलोचनः ॥ कटी भरतमंत्रिमे गुह्यं श्रीरामसेवकः ७२ रामार्पितमनाः पातु लिङ्गं मूकस्मिताननः ॥ कोदंडपाणिः पात्वत्र जानुनीमम सर्वदा ७३ राममित्रः पातु जंघे गुल्फौ
 पातु सुनूपुरः ॥ पादौ नृपतिपूज्योऽव्याच्छ्रीमान्पादांशुलीर्मम ७४ पात्वंगानि समस्तानि सुदारांगः सदा मम ॥ रोमाणि रमणीयोऽव्याद्रात्रौ पातु सुधार्मिकः ७५ दिवसे स
 त्यसंधोऽव्याद्भोजने शरसत्करः ॥ गमने कलकंठोऽव्यात्सर्वदालवणांतकः ७६ एवं शत्रुघ्नकवचं मया ते समुदीरितम् ॥ येषां तिनरास्त्वेतते नराः सौख्यभागिनः ७७ शत्रुघ्नस्य
 वरंचेदं कवचं मंगलप्रदम् ॥ पठनीयं नरैर्भक्त्या पुत्रपौत्रप्रवर्द्धनम् ७८ अस्य स्तोत्रस्य पाठेन यं यं कामं नरोऽर्थयेत् ॥ तंतं लभेन्न श्वयेन सत्यमेतद्वचो मम ७९ पुत्रार्थी प्राप्नुया
 त्पुत्रं धनार्थी धनमाप्नुयात् ॥ इच्छाकामं तु कामार्थी प्राप्नुयात् पठनादिना ८० कवचस्यास्य भूम्यां हि शत्रुघ्नस्य विनिश्चयात् ॥ तस्मादेतत्सदा भक्त्या पठनीयं नरैः शुभम् ८१
 आदौ नरैर्मारुते श्वपठित्वा कवचं शुभम् ॥ ततः शत्रुघ्नकवचं पठनीयमिदं शुभम् ८२ पठनीयं भरतस्य कवचं परमततः ॥ ततः सौमित्रिकवचं पठनीयं सदानरैः ८३ पठनीयं
 ततः सीताकवचं भाग्यवर्द्धनम् ॥ ततः श्रीरामचंद्रस्य कवचं सर्वदोषहर्तम् ८४ पठनीयं नरैर्भक्त्या सर्ववांछितदायकम् ॥ एवं षट्कवचान्यत्र पठनीयानि सर्वदा ८५ पठ
 नं षट्कवचानां श्रेष्ठं मोक्षैकसाधनम् ॥ ज्ञात्वा त्रयानि वैर्भक्त्या कार्यं च पठनं सदा ८६ अशक्तेनात्र चत्वारि पठनीयानि सादरम् ॥ हृत्पठतश्च सौमित्रेः सीतायाराघवस्य

196

च ८७ इमानिपठनीयानिचत्वारिकवचानिहि ॥ चतुर्णांकवचानांचपठनेयानवायच ८८ नयद्यत्रावकाशश्चेत्तदात्रीणिपठेन्नरः ॥ मारुतेश्चात्रसीतायास्तथाश्रीराघ
वस्यच ८९ त्रयाणांकवचानांचनपाठावसरोयदा ॥ पठनार्थमानवायतदाद्वेकवचेस्मृते ९० मारुतेश्चाथरामस्यसीतायाराघवस्यवा ॥ नैकमेवपठेच्चात्रश्रीरामकवचं
शुभम् ९१ अवकाशेकवचानांपट्टकमेवसदानरैः ॥ पठनीयंक्रमेणैवकर्तव्योनालसःकदा ९२ यदावकाशोनास्त्येवतदातेषांसुखाप्तये ॥ मयाविशेषःप्रोक्तोऽयंनसर्वेषां
मयेरितः ९३ ॥ ॥ इतिशुभ्रकवचम् ॥ ॥ रामदासउवाच ॥ एवंशिष्यत्वयायद्यत्पृष्टंतत्तन्मयोदितम् ॥ अन्यत्किंचित्प्रवक्ष्यामिच्छृणुष्वद्यसादरम् ९४
गीतैःप्रबंधैःश्रीरामःसदागेयोऽन्नमानवैः ॥ वीणावाद्यादिभिर्मक्त्यान्त्यन्यपिसमाचरेत् ९५ दशरथनंदनेतिपूर्वमुक्ताततःपरम् ॥ मेघश्यामेतिवैचोक्तातथारविकु
लेतिच ९६ मंडनराजारामेतिद्वाविंशाक्षरजपस्त्वयम् ॥ मनुःसदाजपनीयोवीणावाद्येनसुस्वरम् ९७ ॥ ॥ दशरथनंदनमेघश्यामरविकुलमंडनराजारायइति
मनुः ॥ ॥ कीर्तनेऽस्यमनोनैवकार्योन्यासोजपेस्मृतः ॥ एवंसर्वेषुमंत्रेषुबोद्धव्यंमानवैर्भुवि ९८ रामजयेतिचोक्तातुत्रिवारंचात्रसुस्वरम् ॥ रामेतिद्वेऽक्षरेत्वंतेचो
क्तावीणास्वरेणच ९९ चतुर्दशाक्षरश्चायंकीर्तनार्थमयेरितः १०० ॥ ॥ रामजयरामजयरामजयइतिमनुः ॥ ॥ मंत्रशास्त्रेषुयेमंत्रास्तेजपार्थप्रकीर्तिताः ॥
इमेमंत्राःकीर्तनार्थज्ञातव्यामानवोत्तमैः १ एतेषामपिचेद्वन्यामंत्राणांचजपःकृतः ॥ तदाभस्मीभविष्यतितेषांपापानिवेक्षणात् २ अन्यान्रमंत्रान्रप्रवक्ष्यामितान्
गृणुष्वद्विजोत्तम ॥ राजीवलोचनेत्युक्तामेघश्यामेतिवैततः ३ तथासीतारंजनेतिराजारामेतिवैततः ॥ एकोनविंशद्वणश्चराममंत्रस्त्वयस्मृतः ४ ॥ ॥
राजीवलोचनमेघश्यामसीतारंजनराजारामइतिमंत्रः ॥ ॥ अयंमंत्रःसुस्वरेणकीर्तनीयोमुहुर्मुहुः ॥ वीणास्वरेणसंयुक्तश्चासनेगमनेपिच ५ श्रीशब्दपूर्वजयशब्द
मध्यंजयद्वयेनापिपुनःप्रयुक्तम् ॥ त्रिःसप्तछत्वारिधुनाथनामजपनिहन्त्याद्विजकोटिहत्याः ६ त्रयोदशाक्षरश्चायंराममंत्रःशुभावहः ॥ जपनीयःकीर्तनीयःसर्वदायं
मुहुर्मुहुः ७ ॥ ॥ श्रीरामजयरामजयजयरामइतिमनुः ॥ ॥ अयंमंत्रःसुस्वरेणतथावीणास्वरादिना ॥ कीर्तनीयोमुदामर्त्यैर्मंत्रशास्त्रेऽप्ययंस्मृतः ८ तस्मा
त्सदाजपनीयःसर्वसिद्धिप्रदायकः ॥ अष्टादशाक्षरमंत्रंत्वयंगृणुशुभावहम् ९ उक्तासीतारंजनेतिमेघश्यामेतिवैततः ॥ कौसल्यासुतेत्युक्ताथराजारामेतिवैत
तः ११० ॥ ॥ सीतारंजनमेघश्यामकौसल्यासुतराजारामइतिमनुः ॥ ॥ अष्टादशाक्षरश्चायंकीर्तनीयोमहामनुः ॥ वीणास्वरसमेतश्चकलकंठेनसुस्वरः ११
रविवरकुलजातंवंदेचेतिप्रकीर्त्यच ॥ सुरमूसुरेत्युक्ताऽग्नेगीतंचेतिततःपरम् १२ सप्तदशसुवर्णैश्चराममंत्रस्त्वयंशुभः ॥ कीर्तनीयःसुस्वरंद्द्विवीणावाद्यस्वरादिना १३ ॥
रविवरकुलजातंवंदेसुरमूसुरगीतमइतिमनुः ॥ ॥ विष्णुदासगृणुष्वान्यान्रराममंत्रान्रशुभावहान् ॥ येषांस्मरणमात्रेणमहत्पापंलयंन्रजेत् १४ कौसल्या
सुतेत्युक्ताथरामेतिद्वेऽक्षरेतथा ॥ तथासीतारंजनेतिमेघश्यामेतिवैततः १४ षोडशाक्षरमंत्रोऽयंकीर्तनीयःशुभावहः ॥ वीणास्वरपूर्वकश्चकलकंठेनसुस्वरः १५ ॥ कौस
ल्यासुतरामसीतारंजनमेघश्यामइतिमनुः ॥ ॥ षोडशाक्षरमंत्रोऽयंकीर्तनीयःसदानरैः ॥ सर्वपापक्षयकरःसर्ववांछितदायकः १६ दशरथनंदनेतिपूर्वमुक्ताततःपरम् ॥

मेघश्यामेतिवैचोक्तासीतेतिद्वेक्षरेततः १७ रंजनेतिततश्चोक्ताजारामेतिवैततः ॥ विंशाक्षरमनुश्वायंमहापातकनाशनः १८ ॥ ॥ दशरथनंदनमेघश्यामसी
 तारंजनराजारामइतिमनुः ॥ ॥ अयंविंशाक्षरोमन्त्रःकीर्तनीयःसुखप्रदः ॥ वीणास्वरसमेतश्चमहापुण्यप्रदःस्मृतः १९ वंदेरघुवीरमितिचोक्ताचैवततःपरम् ॥
 उक्तासीताकांतमितिरणधीरमितिक्रमात् २० चतुर्दशाक्षरश्वायंराममन्त्रःशुभावहः ॥ कीर्तनीयोजनैर्मत्तयामहामंगलकारकः २१ ॥ ॥ वंदेरघुवीरंसीताकांतंरणधीरमइति
 मनुः ॥ ॥ जयरामजयरामसंकीर्त्यसुस्वरंततः ॥ जयजयेतिसंकीर्त्यरामेतिद्वेक्षरेपुनः २२ ॥ जयरामजयरामजयजयराम ॥ इतिमनुः ॥ ॥ चतुर्दशाक्षरश्वायंतृतीयःकथितो
 मनुः ॥ कीर्तनीयोजनैर्नित्यंमहापातकनाशनः २४ मनुःसीताराघवेतिपंचवर्णात्मकःस्मृतः ॥ जपनीयःकीर्तनीयोवीणावाद्येनसुस्वरः २४ ॥ ॥ सीताराघवइतिमनुः ॥ ॥
 भजेतिद्वेक्षरेपूर्वसीताराममितिक्रमात् ॥ मानसेतिततश्चोक्ताभजेतिद्वेक्षरेपुनः २५ ततोराजाराममितिमन्त्रःपंचदशाक्षरः ॥ कीर्तनीयोमनुश्वायंवीणावाद्येनसुस्वरः
 २६ ॥ ॥ भजसीतारामंमानसभजराजाराममइतिमनुः ॥ ॥ श्रीसीताराममित्युक्तावन्देचोक्ताततःपुनः ॥ श्रीराजाराममितिचकीर्तयेत्सुस्वरंमुहुः २७ ॥ ॥ श्रीसीतारामं
 वंदे श्रीराजाराममइतिमनुः ॥ ॥ द्वादशाक्षरमन्त्रोऽयंकीर्तनीयःसदाजनैः ॥ वीणावाद्यादिनापुण्यःसर्ववांछितदायकः २८ रावणमर्दनेत्युक्ताग्रमेत्युक्ताततःपरम् ॥ राघवे
 तिततश्चोक्तावालीचेतिततःक्रमात् २९ मर्दनेतिपुनश्चोक्ताजारामेतिद्वेक्षरेपुनः ॥ स्मृतोऽष्टादशवर्णश्चद्वितीयोऽयंमनुःशुभः ३० ॥ ॥ रावणमर्दनरामराघववालीमर्दन
 रामेतिमनुः ॥ ॥ अयंमन्त्रःकीर्तनीयःसर्वदामानवोत्तमैः ॥ श्रीसीताराममितिचमानसेतिततःपरम् ३१ भजेतिद्वेक्षरेचोक्ताभजेतिद्वेक्षरेपुनः ॥ राममितिद्वेक्षरे
 चमन्त्रोऽयंपरमःशुभः ३२ चतुर्दशाक्षरश्वायंचतुर्थश्चमयोरितः ॥ कीर्तनीयःसुस्वरोऽयंवीणावाद्यपुरःसरः ३३ ॥ ॥ श्रीसीतारामंमानसभजराजारामंइतिमनुः ॥ ॥ सीता
 रामजयेत्युक्ताजारामेतिवैततः ॥ अयंदशाक्षरोमन्त्रःकीर्तनीयोऽत्रसुस्वरः ३४ ॥ ॥ सीतारामजयराराजारामइतिमनुः ॥ ॥ श्रीसीताराममिच्छेच्चंदेराभमितिक्रमात् ॥
 जयरामंततश्चोक्तात्रयोदशाक्षरोमनुः ३५ कीर्तनीयःसदामर्त्यैःसर्वपातकनाशनः ॥ वीणावाद्यादिनानित्यंद्वितीयोऽयंमनुःस्मृतः ३६ ॥ ॥ श्रीसीतारामंवंदेरामंजयरामं
 इतिमनुः ॥ ॥ मांपालह्यतीतिचोक्तादौदीनराघवचेतिहि ॥ त्वत्पदयुगलीनं वैचेत्येषषोडशाक्षरः ३७ कीर्तनीयोमनुर्मर्त्यैःसर्वपातकलंतनः ॥ वीणावाद्यस्वरेणोच्चैःकल
 कंठेनसुस्वरः ३८ ॥ ॥ मांपालह्यतिदीनराघवत्वत्पदयुगलीनमितिमनुः ॥ ॥ द्वितीयोऽयंमयाप्रोक्तोमन्त्रो वैषोडशाक्षरः ३९ जयजयेतिवैचोक्ताराघवेतिततःपरम् ॥ सप्ता
 क्षरमनुश्वायंकीर्तनीयःसदानरैः ४० ॥ ॥ जयजयराराघवइतिमनुः ॥ ॥ जयजयेतिसंकीर्त्यतथारघुवरेतिच ॥ अष्टाक्षरमनुश्वायंकीर्तनीयःसदानरैः ४१ ॥ ॥ जयजयरघुव
 रइतिमनुः ॥ ॥ त्वंमांपालयेत्युक्तासीतारामेतिवैपुनः ॥ नवाक्षरमनुश्वायंकीर्तनीयःसदानरैः ४२ वीणावाद्यस्वरेणैवमहापातकनाशनः ४३ ॥ ॥ त्वंमांपालयसीताराम
 इतिमनुः ॥ ॥ सीतारामजयेत्युक्तामनुःषडक्षरःस्मृतः ॥ कीर्तनीयःसदामर्त्यैर्वीणावाद्येनसुस्वरः ४४ ॥ ॥ सीतारामजयइतिमनुः ॥ ॥ श्रीसीतारामेतिमनुर्ज्ञेयः
 पंचाक्षरःशुभः ॥ कीर्तनीयःसदामर्त्यैर्महापातकनाशनः ४५ ॥ ॥ श्रीसीतारामइतिमनुः ॥ सीतारामेतिमनुश्चतुर्वर्णात्मकःस्मृतः ॥ ॥ सीतारामइतिमनुः ॥ ॥ श्रीरामेति

अक्षरश्वरामेतिद्व्यक्षरोमनुः ४६ ॥ ॥ श्रीरामइतिमनुः ॥ ॥ रामइतिमनुः ॥ राकारोर्विदुनायुक्तश्चैकवर्णात्मकोमनुः ॥ अयंसदाजपनीयः कीर्तनीयोनैकदा ४७
 ॥ ॥ रांइतिमनुः ॥ ॥ रामजयेतिचोक्ताऽऽदौसीतारामेतिवैततः ॥ राघवेतिततश्चोक्तामंत्रस्त्वेकादशाक्षरः ४८ ॥ ॥ रामजयसीतारामराघवेतिमनुः ॥ ॥ दशरथनंदनेतिरघु
 कुलेतिवैततः ॥ भूषणेतिरघुचोक्ताकौसल्येतिरघुः परम् ४९ विश्रामेतिरघुचोक्तापंकजलोचनेतिच ॥ रामेतिद्वेऽक्षरेचापिद्व्यष्टाविंशाक्षरोमनुः ५० अयंसदाकीर्तनीयो
 वीणावाद्येनसुस्वरः ॥ प्रोक्तः पातकविध्वंसीसर्ववांछितदायकः ५१ ॥ ॥ दशरथनंदनरघुकुलभूषणकौसल्याविश्रामपंकजलोचनरामेतिमनुः ॥ ॥ सीतारामजयेत्युक्कारा
 घवेतिततः परम् ॥ रामेतिद्वेऽक्षरेचापिमंत्रस्त्वेकादशाक्षरः ५२ कीर्तनीयः सुस्वरोऽयंमंत्रोवीणास्वरेणच ॥ महापातकहृत्प्रोक्तः सर्ववांछितदायकः ५३ ॥ ॥ सीताराम
 जयराघवरामेतिमनुः ॥ ॥ एकादशाक्षरश्चायंमंत्रः प्रोक्तोमयात्रहि ॥ द्वितीयः परमः श्रेष्ठोमहापातकनाशनः ५४ पंचवटीस्थितेत्युक्कारामजयजयेतिच ॥ दशरथनन्द
 नेतिरामेतिद्वेऽक्षरेतथा ५५ एकविंशाक्षरश्चायंकीर्तनीयोमहामनुः ॥ कलकंठेनमर्त्यैश्चमहापातकनाशनः ५६ ॥ ॥ पंचवटीस्थितरामजयजयदशरथनंदनरामेतिमनुः ॥ ॥
 दशरथसुतेत्युक्तावालंबंदेत्वितिक्रमात् ॥ रामंघननीलमितिमंत्रोऽयंपोडशाक्षरः ५७ तृतीयोऽयंमयाप्रोक्तः कीर्तनीयोमनोरमः ॥ वीणावाद्यस्वरेणैवमहापुण्यविवर्द्धनः
 ५८ ॥ ॥ दशरथसुतवालंबंदेरामंघननीलमितिमनुः ॥ ॥ कोदंडखंडनेत्युक्तादशशिरमर्दनेतिच ॥ कौसल्यासुतरामेतिसीतारंजनचेतिवै ५९ राजारामेतिवैचोक्ताहोकोनत्रिं
 शवर्णकः ॥ कीर्तनीयोमनुश्चायंवीणावाद्येनसुस्वरः ६० ॥ ॥ कोदंडखंडनदशशिरमर्दनकौसल्यासुतरामसीतारंजनराजारामेतिमनुः ॥ ॥ कोदंडभंजनेत्युक्कारावणमर्दनेति
 च ॥ कौसल्येतिरघुचोक्ताविश्रामेतिरघुः परम् ६१ सीतारंजनेतिरघुराजारामेतिवैततः ॥ सप्तविंशाक्षरश्चायंमनुः प्रोक्तः शुभप्रदः ६२ ॥ ॥ कोदंडभंजनरावणमर्दनकौसल्या
 विश्रामसीतारंजनराजारामेतिमनुः ॥ ॥ कोदंडखंडनेत्युक्तावालीताडनचेतिवै ॥ लंकादाहनेतिरघुः पाषाणतारणेतिच ६३ रावणमर्दनेत्युक्कारविकुलेतिवैततः ॥ भूष
 णेतिरघुचोक्ताकौसल्येतिरघुः परम् ६४ विश्रामेतिरघुचोक्तासीतारंजनचेतिवै ॥ राजारामेतिवैचोक्तापंचादशाक्षरोमनुः ६५ अयंसदाकीर्तनीयोवीणावाद्येनसुस्वरः ॥
 मंत्राणां हिवरिष्ठोऽयंमहापातकनाशनः ६६ ॥ ॥ कोदंडखंडनवालीताडनलंकादाहनपाषाणतारणरावणमर्दनरविकुलभूषणकौसल्याविश्रामसीतारंजनराजारामेतिमनुः ॥ ॥
 एवंनानाविधमंत्राः सन्तिशिष्यसहस्रशः ॥ सहस्रवर्षपर्यंतं कस्ताप्रवक्तुंभवेत्क्षमः ६७ एतेसर्वेकीर्तनीयावीणावाद्येनसुस्वराः ॥ इमेमंत्राजपनीयानज्ञेयामानवोत्तमैः
 ६८ मंत्रशास्त्रेषुयेप्रोक्तास्तेजप्याएवमानवैः ॥ तेमंत्राः कीर्तनीयानकीर्तनीयास्त्विमेस्मृताः ६९ एतान्मंत्रान्पुरस्कृत्यप्रबंधाविविधाः शुभाः ॥ रचनीयाबुद्धिमाद्भिर्ना
 नाभाषामिरादरात् ७० येयेनोक्तमयामन्त्रास्ताप्रयुक्त्यारचयेन्नरः ॥ रचनेनैवदोषोऽस्ति तैस्तुष्टो जायते हरिः ७१ मंत्रैः प्रबंधैः काव्यैश्चस्तुतिभिः कीर्तनादिभिः ॥ प्राचीनै
 र्वाकल्पितैर्वारामोमेयः सदानरैः ७२ येनकेनप्रकारेणकार्यंराघवचिंतनम् ॥ पापराशिः क्षणाद्दग्धः श्रीरामचिंतनेनहि ७३ भवत्यत्रनसंदेहः पावकेनयथाकुटी ॥ दंभे
 नवातिभक्त्यावानिष्कामादासकामतः ॥ यद्यत्रराघवोगीतस्तेनपापंहुतंभवेत् ७४ यथावन्दिः स्थूलराशिः स्पर्शितः कामनाविना ॥ कामेनवादहत्येवक्षणात्तद्वन्नसंशयः ७५

मंत्रैः प्रबंधैः काव्यैश्च नानाचारैः वर्णनैः ॥ अत्यशुद्धैः स्तुतोरामः कल्पितैरपि स्वेच्छया ॥ तैश्च तुष्टो भवत्यत्र श्रीरामो नात्र संशयः ७६ विनाश्रयेण रामस्य यत्कृतं स्तवना-
दिकम् ॥ तेनापि तुष्टः श्रीरामो भवत्येव न संशयः ७७ आश्रयेणापि यानि दाकृता श्रीराधवस्य च ॥ सा भवेन्नरका येन नात्र कार्या विचारणा ७८ किं शब्दैश्च पुराणैश्च पठितैः पा-
ठितैरपि ॥ यदिरामे रतिर्नास्ति तैर्भवेन्मानवस्य च ७९ रामप्रीतिर्युतस्याजस्रस्यैव न्यापिनरस्य च ॥ तद्वा पाठतस्तुत्याद्यैः असन्नो जायते हरिः १८० रामचन्द्रस्य श्राव्यं
यत्कृतं मानवैर्भुवि ॥ तेनापि तुष्टः श्रीरामो भवत्येव न संशयः ८१ रामो गेयश्चित्तनीयोऽत्र रामः स्तव्यो रामः सेवनीयोऽत्र रामः ॥ ध्येयो रामो वंदनीयोऽत्र रामो दृश्योऽत्र रामः सर्वभू-
तांतरेषु ॥ १८२ ॥ ॥ इति श्रीशतकोटिरामचरितान्तर्गतश्रीमदानन्दरामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये मनोहरकाण्डे लक्ष्मणादीनां कवचादिवर्णनं नाम पंचद-
शः सर्गः ॥ १९ ॥ ॥ रामदास उवाच ॥ ॥ एवं यद्यत्त्वया पृष्टं तन्मया परिर्वर्णितम् ॥ किमन्यच्छ्रोतुकामस्त्वं तद्ददस्व वदामि ते १ ॥ ॥ विष्णुदास उवाच ॥
रामायणं नरैः श्रुत्वा किं विधानं समाचरेत् ॥ तत्त्वं वद महाभाग यद्यस्ति तत्सर्वविस्तरम् २ ॥ रामदास उवाच ॥ रामायणे श्रुते दद्याद्रथं हेममयं सुधीः ॥ चतुर्भिः कजिगिरिभिरु-
त्थाक्षौ मपताकया ३ ॥ एतैश्चैव समायुक्तं किं किं निनादनादितम् ॥ संपादितैश्च सम्यग्वैधेनुं दद्यात्पयस्विनीम् ४ ॥ ब्राह्मणान् भोजयेत्पश्चात् शतमष्टोत्तरं सुधीः ॥ एवं कृते विना-
ने तन्महाकाव्यं फलप्रदम् ५ ॥ रामायणं भवेन्नृनानात्रकार्या विचारणा ॥ यस्मिन्नरामस्य संस्थानं रामायणमथोच्यते ६ ॥ एवं त्वया यथा पृष्टं मया तत्ते निवेदितम् ॥ विष्णुदास
उवाच ॥ किंचिद्भ्रतं हनुमतस्त्वं मां वक्तुमिहार्हसि ७ ॥ ॥ रामदास उवाच ॥ यदारामस्त्रिकूटाद्रौ नागपाशैस्तुपीडितः ॥ नारदस्य वचः श्रुत्वा स स्मारविनता सुदम् ॥
८ ॥ तदा सौकार्यपीडारः समागत्य रणांगणे ॥ प्रणाममकरोत्स्मै रामायामिततेजसे ९ ॥ निवार्य पन्नगास्त्रं तन्मेघनादसमीरितम् ॥ तुष्टावरधुवीरं तं सैन्यं च लक्ष्मणम् १०
उवाच प्रणिपत्याथ राममद्रं स्वगेश्वरः ॥ ॥ गरुड उवाच ॥ ॥ आश्चर्यमिदमत्यंतं यद्ब्रवानस्मरद्धिमाम् ११ ॥ सति वीरे महारुद्रे सगणे श्रीहनुमति ॥ सुग्रीवे च न लेनीलेऽप्ये-
णे जांबवत्यापि १२ ॥ अंगदेदधिवक्त्रे च तारे च तरले तथा ॥ मैदे सति महावीर्यैर्किमेज्जास्ति प्रयोजनम् १३ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ भवद्भीतिमुपागम्य विहृताश्च भुजंग-
माः ॥ एते पुस्तुवीरेषु किमु सैन्यमपीडयन् १४ ॥ ॥ गरुड उवाच ॥ रामदेव महाबाहो कपीनां चरितं गृणु ॥ आत्मनोऽपि समाविष्टान्मां कुरुष्वान्न गह्वरम् १५ ॥ साक्षा-
त्त्वं भवान् विष्णुर्लक्ष्मीस्तु जनकात्मजा ॥ सौमित्रिः फणिराजोऽयं रुद्राश्च कपयः स्मृताः १६ ॥ सुग्रीवो वीरभद्रोऽयं शंभुरेव स्मृतो नलः ॥ विद्धि दाशरथे च नंगिरि शौनीलेऽप्ये-
व च १७ ॥ महायशःसुषेणोऽयं जांबवांश्चाप्यजैकपात् ॥ अहिर्बुध्न्यस्त्वंगदोऽज्जदधिवक्त्रः पिनांकपृक् १८ ॥ अर्युताजित्वयंतारः स्थाणुश्च तरलोमतः ॥ मैदो भर्गंतनुः साक्षात्
हनुमान् भगवान् स्मृतः १९ ॥ अवतीर्णमहारुद्रास्त्वदर्थं रघुजंघन ॥ अवसन सर्वदेशेषु नाना पर्वतमध्यतः २० ॥ पृत्वा च कपि रूपाणि अवतैर्मुग्धहीतले ॥ सर्वेऽपि कपितां प्राप्ताः
कारणं तद्भवीमि ते २१ ॥ पुरा देवासुरैः सिंघोर्मथिता व्याधयोऽभवन् ॥ नानापीडाकराः सर्वाल्लताविस्फोटकादयः २२ ॥ तैरेव व्याधिभिः सर्वपीडितजगतीतलम् ॥ ऋषयो

१९४
 ऽपि नृपालाश्च ब्रह्माणं शरणं ययुः २३ ऊचुश्च जगतां नाथं ब्रह्माणं कथं लोद्धवम् ॥ ग्राहित्राहिजगन्नाथव्याधिभ्योजगतीमिमाम् २४ पीडितां दारुणैर्दोषैर्ज्वराद्यैश्च महोल्बणैः
 त्रिदोषैर्जर्जरीभूतां विभ्रमैर्व्याकुलीकृताम् २५ औषधानि न सिध्यन्ति मंत्रयंत्राणि चैव हि ॥ पीडयन्ति महारोगाभानवान्नाशकारिणः २६ एतत्ते कथितं सर्वं ब्रह्मस्त्वत्पुरतः सु
 धीः २७ तत्तेषां वचनं श्रुत्वा रुद्रान्संप्रार्थयद्विविधैः ॥ तोषिषुत्वा ब्रह्मवाक्यं रुद्रा एकादशमलाः २८ समाश्वास्य विरिंचिते वीरभद्रादयः सुराः ॥ सम्पूयवानरेष्वेव सुग्रीवप्रमु
 खा इमे २९ पर्यटनपर्वताग्राणि मण्डलानि च सर्वशः ॥ नादयन्तो जगत्सर्वं बुभुक्षारैः सुदारुणैः ३० क्ष्वेडितैः क्रीडनैस्तेषां व्याधयो नाशमाप्नुयुः ॥ ततस्तु सकलां दृष्ट्वा वानरै
 र्वेष्टितां भुवम् ३१ ततोष भगवान्ब्रह्मा ददौ तेभ्यो वरान्बहून् ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ युष्मास्वपि च मुद्रास्तु मृतसंजीवनी कला ३२ आज्ञास्तु सर्वजगति वेगोस्तु मनसः
 समः ॥ युष्मान्स्मरन्ति ये मर्त्याः पूजयन्ति भक्ततनूः ३३ पताका विविधाः कृत्वा चित्रतोरणसंयुताः ॥ मक्ष्यमोज्यानि स्वाद्यानि लेह्यं पेयं च सर्वशः ३४ युष्मानुद्दिश्य ये मर्त्या
 जुह्वन्ति हि हुताशने ॥ हविः पुण्यतमं रुद्रास्तेषां सिद्धिर्न संशयः ३५ पायसेनैव साज्येन तथैव तिलसर्पिषा ॥ यजन्ति भवतां हृदंतेयांति परमं पदम् ३६ एवं वै रुद्रमखिलं गा
 थं विश्वानरीस्तथा ॥ मानस्तोकेति वामन्त्रो मनोज्योतिरथापि वा ३७ भवतां यजनं चात्र गायत्र्या वा प्रकीर्तितम् ॥ एवं ये मानवा लोके विधानं परिकुर्वते ३८ व्याधिमुक्त्वा
 मुखं आसीनां स्त्वन्तेयां त्यक्ष्यं पदम् ॥ गरुड उवाच ॥ इति रामपुरा तत्कपीनां कथितं मया ३९ एषु रुद्रेषु सर्वेषु हनुमान्भद्रनायकः ४० विधानं तत्र कर्तव्यं यत्रास्ते हनुमत
 त्तुः ॥ गोपुरे हनुमन्मूर्तिः शिलायां च प्रतिष्ठिता ४१ तत्र सर्वप्रकर्तव्यं विधानं सुरसत्तम ॥ श्रीराम उवाच ॥ केन केन प्रकारेण क्रीयते कपिपूजनम् ४२ पताकाः कीदृश्यस्तत्र
 कतिकार्या विहंगम ॥ हवनं कति संख्याकं किं द्रव्यं को जपोऽन्न वै ४३ किं दानं केन विधिना तन्ममाचक्ष्व सुव्रत ॥ गरुड उवाच ॥ जनमारे स मुत्पन्ने ग्रामे वा पत्तने ऽपि वा ४४ प्रम
 वत्यौषधेनैव मणिमन्त्रपुरः क्रिया ॥ विधानं तत्र कर्तव्यमेकादश्यांति यौ नृप ४५ प्रातःकाले स मुत्थाय कृतशौचो द्विजोत्तमः ॥ स्नात्वा गंगाजले पुण्ये तिलमलकसंस्कृतः ४६
 एकादशद्विजान् श्रेष्ठान्सोपवासान्निमन्त्रयेत् ॥ जागरस्तैस्तु कर्तव्यः सर्वोपस्कारसंयुतः ४७ आदौ तु मण्डपं कृत्वा सर्वत्रापि सुशोभितम् ॥ पुष्पमण्डपिका मध्ये मण्डपे स्था
 पयेत्क्षरीन् ४८ पंचाष्टैस्तु स्नपनं रुद्रेभ्यः परिकल्पयेत् ॥ ततस्तु कुसुमैः पूजाशतपत्रादिभिः शुभैः ४९ चन्दनं च सकर्पूरं रुद्रेभ्यो लेपनं वरम् ॥ दशांगधूपमादद्याद्दीपै
 र्नीराजयेत्ततः ५० नैवेद्यं विविधं दद्यात्तांबूलैर्नैव संयुतम् ॥ एकादशपताकास्तु पटैः सुपरिकल्पयेत् ५१ यायायस्मै स मुद्दिष्टा पताका च सुशोभना ॥ तस्य तस्यैव रूपं तु त
 स्यामेव प्रकल्पयेत् ५२ एवं कृते विधाने च सुपताका सुतोरणैः ॥ प्रातःकाले तुराजं द्रुजागरांति द्विजोत्तमः ५३ कृतस्नानो नदीतोये होमं कुर्यात्समाहितः ॥ पायसेन तु साज्ये
 न तथैव तिलसर्पिषा ५४ अयुतं हवनं कृत्वा पुनः पूजां प्रकल्पयेत् ॥ पताकां हनुमद्द्वारे तस्यैव च निधापयेत् ५५ राजद्वारे तु सौग्रीवीं सौवर्णीयापण्यसेत् ॥ नलनीलपताके
 तु शिवद्वारे तु विन्यसेत् ५६ तारस्य तरलस्यापि मंदस्य हांगदस्य च ॥ ग्रामादहिश्चतुर्दिशु मार्गेषु स्थापयेद्दिया ५७ जलस्थाने जांबवतो दधिवर्णी चतुष्पथे ॥ स्थापयेत्प
 रमां दिव्यां महावाद्यादिमंगलैः ५८ द्वारदेशे जनानां च रुद्रमूर्तिं विलेखयेत् ॥ चित्रितां पंचवर्णैश्च ग्रामसूत्रैश्च वेष्टयेत् ५९ प्रत्यङ्कारयेद्द्विद्वान्भक्त्या ब्राह्मणतर्पणम् ॥

दद्यादस्त्राणिऋत्विग्योसालंकाराणिमूपतिः ६० छत्राणिकरपत्रैश्चपातुकाश्चविशेषतः ॥ घेनुं पयस्विनीं दद्यादाचार्याय सवत्सकाम ६१ सदक्षिणांसवस्त्रांचसालंकारांशु
 णान्विताम् ॥ द्विजाय महर्षिं दद्यात्तथैव पृथिवीपते ६२ अन्येभ्यो ब्राह्मणेभ्यश्च सप्तधान्यानि भूरिशः ॥ लघुणंसष्टतदेयं तैलंच सगुडंतथा ६३ शय्यादानानि भूरीणि छत्रा
 णिविविधानि च ॥ पुतल्लत्वाविधानंच राजाक्षेममवाप्नुयात् ६४ रुद्रपुत्रानिर्दिष्टोजपे सर्वैः सुलक्षणः ॥ अथवा हवनं शस्तमानस्तोकद्वितीस्फुटम् ६५ ॥ इति हनुमत्प
 ताकाभिधानं ब्रतम् ॥ ॥ इति श्रीशतकोटिरामचरितांतर्गतश्रीमदानन्दरामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये मनोहरकांडे हनुमत्पताकारोपणव्रतवर्णनं नाम षोडशः
 सर्गः ॥ १६ ॥ ॥ श्रीरामदास उवाच ॥ विष्णुदासत्वया यद्यत्पृष्टं तत्तन्मये रितम् ॥ रामाज्ञया तव प्रीत्याऽनन्दचारित्रमुत्तमम् १ रामेणैव ममास्येन तवोपदिष्टमादरात् ॥
 त्वय्यस्ति रामसंप्रीतिस्तस्माद्रामेण मे द्विज २ आज्ञापितं पूजनांते पुरातनं तपो बलात् ॥ आनन्दरामचरितं ममेदं मंगलप्रदम् ३ विष्णुदासाय विप्राय कथयस्वेति वै मुहुः ॥
 त्वदर्थं पूजनांते मे दर्शनं दत्तवान्निजम् ४ नवोत्तरशतश्लोकसाररामायणेन च ॥ पुरामेग्रथितेनात्र रामेण स्मारितोऽप्यहम् ५ श्रीराघवोपदिष्टेन महामंगलदेन च ॥ नवाधिक
 शतश्लोकसाररामायणेन च ६ यद्यन्मया विस्मृतं च श्रुतं पूर्वकथानकम् ॥ ममतश्चापि स्मरितं वाल्मीकिमुखनिर्गतम् ७ ततो मया विष्णुदासराघवस्याज्ञया तव ॥ शतको
 टिमिताद्रामचरितात्संविच्य च ८ सारं सारं च कथितं महामंगल्यकारकम् ॥ विष्णुदास उवाच ॥ त्वयैतत्कथितं चेदमानन्दसंज्ञकं मम ९ श्रीरामचरितं रम्यं मम तोषा
 र्थमुत्तमम् ॥ शतकोटिमितात्कथितं च विविच्य च १० अथवा भरतखंडांतर्भागादुक्तं वेदस्वतः ॥ रामदास उवाच ॥ शतकोटिमितं लुप्तं मयारामायणं शुभम् ११
 विविच्य ज्ञानदृष्ट्या त्रतवेदमुपदेशितम् ॥ विशेषात् स्मरितं चापि साररामायणश्चात् १२ रामोपदेशिताद्रम्यात्ततस्ते कथितं मया ॥ विष्णुदास उवाच ॥ शतकोटिमिते
 रामचरिते पातकापहे १३ कतिकांडानि सर्गाश्च सप्तमां वक्तुं त्वमर्हसि ॥ ॥ श्रीरामदास उवाच ॥ नवलक्षणांकांडानि १००००० शतकोटिमिते द्विज १४ सर्गानवति
 लक्षाश्च १०००००० ज्ञातव्या मुनीर्कीर्तिताः ॥ कोटीनां च शतं श्लोकमानं ज्ञेयं विचक्षणैः १००००००००० ॥ १५ ॥ विष्णुदास उवाच ॥ ॥ गुरोर्ऽहं श्रोतुमिच्छा
 मियत्त्वां श्रीराघवेण हि ॥ उपदिष्टं मदर्थां हि साररामायणं शुभम् १६ नवोत्तरशतश्लोकसंमितं च मनोहरम् ॥ तत्त्वं वदामि पुनः पुनः परं कौतूहलं मम १७ ॥ रामदास उवाच ॥
 सम्यक्पृष्टं त्वया शिष्यसावधानमनाः शृणु ॥ साररामायणं तेद्यप्रोच्यते रामकीर्तितम् १८ आविर्भूत्वा पूजनांते मद्ग्रेष्ठाटमिः श्रिया ॥ मां प्रोवाच रघुश्रेष्ठः प्रसन्नमुखपंकजः
 १९ ॥ श्रीरामचन्द्र उवाच ॥ रामदास शृणुष्व अद्य त्सारं प्रोच्यते तव ॥ चरित्रं सकलं स्वीयं मया तत्त्वं सविस्तरम् १ विष्णुदासाय शिष्याय मद्रक्तिनिरताय च ॥ कथयस्व य
 थाऽन्यच्च ज्ञानादृष्टं यथा श्रुतम् २ यथा भरतखंडांतर्भागे चापि त्वयोक्षितम् ॥ स्मरणार्थं त्वहं किंचित्त्वक्ष्यामि सादरम् ३ पार्वतीशिवसंवादः सूर्यवंशार्थपार्थिवाः ॥ मत्पि
 त्रोर्हरणलंकारावणेन विसर्जनम् ४ दरशरथविवाहश्च कैकेयैर्द्विवरार्पणम् ॥ कैकेयैर्द्विजशापश्च वरदानकराय च ५ राज्ञः श्यापो वैश्यहत्याऋष्यशृंगार्थमुद्यमः ॥ ऋष्यशृं
 गमुनेस्तेजःप्रतापाद्विहिनार्पितम् ६ पायसंतद्विभक्ते च द्रुपदो भागं भिरौ नयत् ॥ अंतर्गर्भात्पुपल्यस्तासां मासं सुदोहदाः ७ ततो भूम्या ब्रह्मणामेप्रार्थनं मंथराजनिः ॥

चैत्रेमासिमोत्पत्तिर्वधुभिश्चहनुमता ८ बालक्रीडामल्लताचव्रतबंधस्ततोमय ॥ वेदान्यासोवसिष्ठाच्चतीर्थयात्राचबंधुभिः ९ विश्वामित्राद्धनुर्विद्याताटिकामर्दनं वने ॥
 प्रारंभोरणदीक्षायाः सुबाहोर्मर्दनं मखे १० मारीचक्षेपणं चापिह्यहल्योद्धरणं मया ॥ स्वयंवरं च शापश्च मुनिपत्न्याः सविस्तरम् ११ नौकापेनाहिगंगायां मर्दं प्रिशालनं कृतम् ॥
 शैवंधनुर्जामदभ्यन्यस्तं मग्नसभागणे १२ सीतोत्पत्तिश्च सीतायालंकागमननिर्गमौ ॥ बंधूनामेविवाहाश्च जामदभ्यपराजयः १३ दीपावल्युत्सवश्चापि नृपैः पथिमहा
 रणः ॥ जीवने भरतस्यापि मद्राविमुनिनेरितम् १४ वृंदाशापः पितुः पुण्यं कैकेयी पूर्वकर्म च ॥ ततो मदिनचर्या च गर्भाधानमहोत्सवः १५ नारदाग्रे प्रतिज्ञामेयौ वराज्या
 र्थमुद्यमः ॥ कैकेयीवरदानेन दंडके गमनं मम १६ दर्शनं गुहकस्यापि सीतावाक्यं च जगन्हवीम् ॥ भरद्वाजवाल्मकियोर्दर्शनं चागिरौ स्थितिः १७ काकाक्षिमेदनं चापिरा
 ज्ञश्च मरणं पुरि ॥ दर्शनं भरतस्यापि भरतस्य विसर्जनम् १८ सीतायास्तिलकोऽरण्येऽनसूयाभूषणार्पणम् ॥ विराधमर्दनं मार्गे नानाश्रमविलोकनम् १९ अगस्तेश्वाथ
 यग्रस्य दर्शनं सांबमर्दनम् ॥ विरूपणं शूर्पणखायाः खरादिप्रमर्दनम् २० सीतादेहविभागश्च मारीचस्य वधो मया ॥ सीतायाहरणं लंकासंगरश्च जटायुषः २१ इंद्रेण पाय
 संदत्तं सीतायै गिरिजेक्षणम् ॥ कबंधमर्दनं मार्गेशवर्या पूजितस्त्वहम् २२ ततः प्रख्यं कर्पीद्रेण शिरसः क्षेपणं मया ॥ छेदनं सप्तताडानां सर्पेण मालिकाहृता २३ वालेर्घातो
 मया तत्र सीता शुच्यर्थमुद्यमः ॥ हनुमताऽन्धितरणं लंकायां जानकीक्षणम् २४ मंदोदरीसमुत्पत्तिर्वनपाक्षादिमर्दनम् ॥ लंकादाहश्च देहांतं कर्तुं सिद्धो भवत्कपिः २५ जांबू
 नदवृक्षशाखाकथाऽन्धेस्तरणं पुनः ॥ बहुमुद्रादर्शनं च सेतुबंधस्ततः परम् २६ विभीषणाभिषेकश्च विश्वनाथकथाशुभा ॥ गंधमादने शाख्यानं संगरश्च ततः परम् २७
 कालनेमिवधश्चायतथैरावणमर्दनम् ॥ मैरावणमर्दनं च मयामंचकमंगनम् २८ कुंभकर्णवधश्चापि मेघनादस्य मर्दनम् ॥ ततो होमस्य विध्वंसस्ततो रावणमर्दनम् २९ सी
 तायादिव्यदानं च स्वपुरीगमनं मम ॥ रणदीक्षासमाप्तिश्च राज्याभिषेचनं मम ३० उत्पत्तीरावणादीनां मिद्रजेतापराक्रमः ॥ मानभंगो रावणस्य वालीसुग्रीवजन्मनी ३१
 वायुपुत्रजन्मकर्मवरदानं हनुमतः ॥ शापोऽपि वायुपुत्राय ह्यगस्तेश्च विसर्जनम् ३२ ॥ इति सारकांडम् ॥ १ ॥ गंगायात्रासमुद्योगः शरयूमेदनं ततः ॥ मया स्वबाणरेखाचसी
 तावाक्यविसर्जनम् ३३ कुंभोदरस्य वाक्येन पृथ्वीयात्रामयाकृता ॥ कुमारीवरदानं च सुरभिः केन मेऽर्पिता ३४ चिंतामणेः शिवालाभस्ततोऽप्योध्याप्रवेशनम् ॥ यात्राकांड
 म् ॥ २ ॥ आरंभो वाजिमेघस्य पृथ्व्यावाजीविमोचितः ३५ तुरगाय ससैन्याय मार्गदानं तु गंगया ॥ पृथ्वीप्रदाक्षिणां कृत्वा वाटेऽश्वस्य प्रवेशनम् ३६ तमसा तटशालाचकुंभो
 दरप्रदर्शनम् ॥ अष्टोत्तरशतं नाम्नामस्तोत्रं सुनीरितम् ३७ दिनचर्यां ध्वजारोपावबभूवोत्सवो मम ॥ सीतादानं च तन्मुक्तीरामतीर्थादिवर्णनम् ३८ ततो यज्ञसमाप्तिश्च द
 शयज्ञाविशेषतः ॥ यागकांडम् ॥ ३ ॥ ततो मम स्तवराजः क्रीडाशालाप्रवर्णनम् ३९ पक्षिणानवकंस्तोत्रं जानक्यावर्णनं मया ॥ देहरामायणं पत्न्यै मया कथितमुत्तमम् ४०
 दिनचर्यापुनर्महिंसीतालंकारवर्णनम् ॥ पक्वान्नानांच विस्तारोजलक्रीडाचसीतया ४१ माध्याह्निकं भोजनादिमम कर्मप्रवर्णनम् ॥ द्विजपत्न्यै भूषणानां दानं जनकजाह्न

तम् ४२ रात्रौ नानास्थलेष्वत्र क्रोडाश्च विविधाः स्त्रिया ॥ रुक्मषोडशमूर्तानां व्यासाग्नेदानमर्पितम् ४३ ततो निर्जरपत्नीभ्यो वरदानं मयाऽर्पितम् ॥ गुणवत्यै वरदानं पिंग
लायै वरार्पणम् ४४ सीतायाः प्रत्ययार्थं च दिव्यदानं मया मुदा ॥ कुरुक्षेत्रेऽस्ति पत्न्या संवादे जानकीजयः ४५ ॥ विलासकांडं ॥ ४॥ सीताया दोहदार्थं द्विक्रीडाऽऽरामादिषु
कृता ॥ सीमंतोन्नयनादीनि नाना कर्माणि विततः ४६ विसर्जितश्च जनको वाल्मीकेराश्रमं मया ॥ सीतया द्वे निजे रूपे कृतं मद्राक्ष्यगौरवात् ४७ अंगुष्ठयोग्यो लिखितः कैकेय्या
रावणो महान् ॥ लोकानां रजकस्यापि ह्यपवादादि देहजा ४८ मयारजस्तमो युक्तात्यक्ताऽऽनीतश्च तदुजः ॥ गुप्तरूपेण पुत्रस्य कृतं गत्वा तु जातकम् ४९ शतयज्ञामया भत्वा
कृताः श्रीजान्द्वीतटे ॥ वाल्मीकेन लवानांचलवः पुत्रः कृतः परः ५० तयोः कृतं तु मुनिनाराभरक्षाभिर्मंत्रणम् ॥ कमलानांच हरणे लवस्य विजयो महान् ५१ रामायणस्य श्रवणं
पुत्रास्याभ्यां मयाऽध्वरे ॥ युद्धं लवकृतं चाथ जलैस्तस्याभिषेचनम् ५२ मया युद्धं कुशेनाथ सीतायाः शपथस्ततः ॥ सीताया ग्रहणं चापि विशंत्यामृतलंपुनः ५३ ततो यज्ञ
समाप्तिश्च बंधुपुत्रजनिस्ततः ॥ बालक्रीडोपनयनं वेदानां ग्रहणं क्रमात् ५४ बालानां शुभचिन्हानि सीतायाः पुत्रलालनम् ॥ सर्वेषां व्रतबंधाश्च ते प्रायात्रास्ततः परम् ५५
॥ इति जन्मकांडम् ॥ ५॥ मूरिकीर्तेः पत्रिकया तत्पुरं गमनं मम ॥ व्यग्रता सीतपुरस्त्रीणां दर्शनार्थं तदा मम ५६ वंदितोऽहं वृषैः सर्वैस्तदारजसभां गणे ॥ क्रमेण वर्णनं चापि पा
थिवानां हिनंदया ५७ कुशकंठे चंपिकयारत्नमाला विसर्जनम् ॥ क्रमेण वर्णनं चाथ पाथिवानां सुनंदया ५८ सुमत्यारत्नमालाया लवकंठे विसर्जनम् ॥ उत्साहोऽथ विवाहस्य ना
नासंमानपूर्वकः ५९ गमनं हि स्नुषाभ्यां च सीतया स्वपुरीं मम ॥ निग्रहो जलदेवीनां बालकानां प्रमोचनम् ६० सर्वेषां च विवाहाश्च पृथक् पुत्रग्रहाणि हि ॥ कांतिपुर्याश्च
मदनसुंदरीहरणंततः ६१ यूपकेतोर्विवाहश्च पौत्राणां गणना ततः ॥ पौत्रीणां गणना चापि सर्वैः सौख्यं ततो मम ६२ ॥ विवाहकांडम् ॥ ६॥ सहस्रनामस्तोत्रं मे कल्पवृक्षसु
रदुमौ ॥ समानीतो मया स्वर्गाद्दुर्वंदुर्वासईक्षणात् ६३ मल्लणोपासकयोश्च संवादश्च परस्परम् ॥ काकाय वरदानं च शतस्त्रीणां वरार्पणम् ६४ स्थानान्युक्तानि निद्रायै कृतः
क्रोधोऽनुगादिषु ॥ शतशीर्णो रावणस्य पादौ कस्य वधोऽपि च ६५ सीतायै विरहोजातो हतश्च मूलकासुरः ॥ सीतायाश्च स्तुतिः केन लंकायांच प्रवेशनम् ६६ लंकायाः
परितश्चापं भ्रमित्वा गमनं पुरि ॥ लाभः कपिलवाराहमूर्तेर्दत्ताच बंधवे ६७ लवणासुरघातश्च मधुरायां निवेशनम् ॥ पुत्राणां राज्यभागाश्च सप्तद्वीपजयो मया ६८ यति
शूद्रग्रथशिक्षासप्तप्रेतसुजीवनम् ॥ शूद्राणां वरदानं च द्विजस्त्रीणां वरार्पणम् ६९ षोडशस्त्रीसहस्राणां वराश्च मृगया मम ॥ कालिद्यै वरदानं त्रिपिप्पलं छेत्तुमुद्यमः ७० ॥ रा
ज्यकांडपूर्वार्धम् ॥ ७॥ वाल्मीकेर्वचनाद्वा स्यं कर्तुं माज्ञापितं जनान् ॥ शापोऽश्विनीकुमाराभ्यां गणयोश्च परस्परम् ७१ ब्रह्मणामेव ताराणां वर्णनं च पृथक् कृतम् ॥ जन्मत्रयं च
वाल्मीके वरदानं स्मृतिर्मम ७२ मद्राज्यवर्णनं चाथ हेमाद्याश्च स्वयं वरम् ॥ चित्रांगदेन संग्रामः कथाकंकणयोस्तथा ७३ लवस्य जीवदानं च राममुद्रासविस्तरा ॥ रामनाथ
पुरदानं विप्रैर्दृष्ट्वामारुतिः ७४ दिनचर्या ममततः स्वल्पसंतति कारणम् ॥ कर्णध्वनेः कथा चापि मेव तारेष्वयं वरः ॥ पत्रपार्श्वे श्रीरामेति लेखनस्य च कारणम् ७५ सुगुणायै वर
दानं द्वेरूपे च मया दृष्टे ७६ तुलसीपत्रसंविश्वरामायणश्रुतेः फलम् ॥ सुमंत्रजीवदानं च संग्रामश्च मे न हि ७७ सप्तद्वीपेषु सर्वत्र धर्मशिक्षामया कृता ॥ राज्यकांडम् ॥ ७॥

नारदोक्तं शतश्लोकैश्चरितं मम पावनम् ७८ पौराणामुपदेशश्च न्यातृणां परास्यतः ॥ मनः पूजाबहिः पूजानवरूपधरस्त्वहम् ७९ रामलिंगतो मद्राणां नानामेदाविचित्रितः ॥
 मासनवम्याविस्तरः कथास्त्रीराज्यसंभवा ८० मम नामलेखनस्योद्यापनं दानविस्तरः ॥ चिरं जीवित्वविस्तारो वेदादीनां श्रुतेः फलम् ८१ सार्द्धमासद्वयं नाममेव तंति
 यिविस्तरः ॥ गौरीव्रतस्य विस्तारो दोलके मम पूजनम् ८२ नवम्यां भूतिदानं च दमनोत्सवविस्तरः ॥ काम्यदेवतविस्तारो रकाराद्ये वरोगुणः ८३ मम नाम्नश्च महिमा मन्त्रा
 मर्थ उदाहृतः ॥ चैत्रव्रतस्य विस्तारो राक्षसादिगतिः स्मृता ८४ अद्वैतं दर्शितं लोकावारीणां च वरार्पणम् ॥ मन्मुद्रावस्त्रमहिमा कवचं मे हनूमतः ८५ सीताया लक्ष्मणा
 दीनां कवचानि पृथक् पृथक् ॥ सीतलाव्रतमाहात्म्यं तस्य चोद्यापनं तथा ८६ रमानामनोभद्रं च मंत्राश्च कीर्तनाय च ॥ पताकारोपणं नाम व्रतं मारुतितोषदम् ८७ मयो
 पदिष्टमेतत् साररामायणं त्वपि ॥ हनूमता शरसे तोरुं न स्यात्त्रखंडनम् ८८ ॥ मनोहरकांडम् ॥ ८ ॥ वाल्मीकिना सोमवंशं नृपवृत्तनिवेदनम् ॥ पुत्रयोरभिषेकश्च प्र
 स्थानं हस्तिनापुरम् ८९ ततो महान्संगरश्च पुत्रयोश्च जयो मम ॥ ब्रह्मणा प्रार्थना मेऽत्र वाल्मीकिंश्च कुशस्य च ९० रिपुस्त्रीणां प्रार्थनया सीतापुत्रं न्यवारयत् ॥ ततो वि
 धेश्च वाक्येन वैकुण्ठं गंतुमुद्यमः ९१ सोमवंशोद्भवाया यदत्तं वै हस्तिनापुरम् ॥ आजमीढाभिषेकश्च सर्वेषां च विसर्जनम् ९२ कुशस्य गमनं स्वीयपुरिराज्यं शशासतः ॥ सर्प
 स्वसुः कुमुद्वत्या वीरवंशसमुद्भवः ९३ वरदानं लक्ष्मणाय वानरेभ्यस्तथा मया ॥ अयोध्यासंस्थितानां च ततो देहविसर्जनम् ९४ वानरास्ते सुराजाताः सीताजातारामाम् ॥
 लक्ष्मणः पन्नमोजातः शंखोऽध्वरुतस्तदा ९५ सुदर्शनं च शत्रुघ्नो विष्णुरूपधरस्त्वहम् ॥ तदोर्मिलादिकानां च प्रयाणं सर्वयोषिताम् ९६ नीराजनं सुरस्त्रीभिस्तेषां
 सात्तानि कंपदम् ॥ शंभुना संस्तुतश्चाहं गरुडारोहणं मम ९७ पुष्पदृष्टिर्मयितदवैकुण्ठे गमनं मम ॥ वैकुण्ठे रमया स्थित्वा देवानां च विसर्जनम् ९८ सूर्यवंशोऽनुक्रमश्चानं
 दरामायणस्य च ॥ कांडसंख्यासर्गसंख्याग्रंथसंख्याफलश्रुतिः ९९ रामायणश्रवणस्योद्यापनं च महत्तमम् ॥ ग्रंथदानमनुष्ठानं प्रकाराः पंच वै ततः १०० अनुष्ठानोद्या
 पनं च शकुनस्य च विस्तरः ॥ संवादस्य पूर्णतापि युवयोर्युगुशिश्वयोः १ आशं काले दनं देव्याः कलास्य पठनस्य च ॥ रामायणस्य महिमा चैकश्लोकेनैव विदम् २ मम
 ध्यानं चेशदेव्योः संवादस्यापि पूर्णता ॥ इति पूर्णकांडम् ॥ ९ ॥ एवं ययोरामदाससाररामायणं तव ३ स्मरणार्थं च रित्राणां संक्षेपेण निवेदितम् ॥ इदं गोप्यं त्वया कार्यं
 महत्पुण्यप्रदं स्मृतम् ४ शतकोटिपितृग्रंथात्सारं सारं मयोदितम् ॥ कक्षमः सकलं वक्तुं विना वाल्मीकिना भुवि ५ स एव धन्यो वाल्मीकिर्येन मच्चरितं कृतम् ॥ साररामायण
 मिदं ये पठन्त्यत्र मानवाः ६ तेषां भुक्तिश्च मुक्तिश्च द्विजदात्या न्यहं मुदा ॥ कृत्स्नं रामायणं श्रोतुं पठितुं वानरोत्तमान् ७ अवकाशो यदानास्ति तदतस्तं पठेन्नरैः ॥ अन्यद्यद्य
 न्मया कर्म कृतं पूर्वशुभाशुभम् ८ तत्तन्मच्छन्दात्त्वन्मुखाभिर्गमिष्यति निश्चयात् ॥ त्वद्विष्टो चरं कृत्स्नं चरितं मे भविष्यति ९ विष्णुदासाय शिष्याय वदत्वमधुना सुखम् ॥
 ॥ १२८ ॥ ॥ श्रीरामदास उवाच ॥ ॥ एवं श्रीरामचंद्रेण यथात्र कथितं मम ॥ साररामायणं रम्यं तद्विदंते निवेदितम् २९ इदं रम्यं पवित्रं च महापातकनाशनम् ॥
 सर्वदामानवैर्जप्यं भुक्तिमुक्तिप्रदायकम् ३० कृत्स्नं रामायणं श्रुत्वा यत्फलं प्राप्यते नरैः ॥ तदस्य पठनादेव सत्यं सत्यं वचो मम ३१ तस्मां भूमिः सदा जप्यं सर्वेषां शा

तिकारकम् ॥ पुत्रपौत्रप्रदं स्त्रीदं महत्सौख्यप्रदं वृणाम् १३२ रामायणानिशतशः सन्ति शिष्यावनीतले ॥ तथाप्यनेन सदृशं नमृतं न भविष्यति १३३ ॥ इति श्रीशतको
 षिरामचरितं तर्गतं श्रीमदानन्दरामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये मनोहरकाण्डे रामदासविष्णुदाससंवादे श्रीरामचन्द्रोपदिष्टं साररामायणं नाम सप्तदशः सर्गः ॥ १७ ॥ ॥
 ॥ विष्णुदास उवाच ॥ कपिध्वजोऽर्जुनश्चेति मया पूर्वश्रुतं गुरो ॥ तन्नामकारणं मां त्वं विस्तराद्ब्रुमर्हसि १ ॥ ॥ रामदास उवाच ॥ सम्यक्पृष्टं त्वया शिष्यसावधानमनाः
 शृणु ॥ द्वापारं ते भाविकथां त्वां वदामि च मत्कृताम् २ एकदा कृष्णरहितोऽर्जुनः स्यन्दनसंस्थितः ॥ ययावरण्ये विचरन् मृगयार्थं हि दक्षिणाम् ३ एकाकी स तसंस्थाने स्थि
 त्वा तत्कृत्यमाचरन् ॥ हत्वा वने मृगान्धन्वी मध्याह्ने स्नातुमुद्यतः ४ ययौरामेश्वरं सेतौ धनुष्कोट्यां विगाह्य च ॥ माध्याह्नकृत्यं संपाद्य पुनः स्यन्दनसंस्थितः ५ अबधे स्तटे
 विचचार किंचिद्भ्रवसमन्वितः ॥ एतस्मिन्नंतरेऽरण्ये पर्वतोपरि संस्थितम् ६ ददर्श मारुतिं वीरः सामान्यकपिरूपिणम् ॥ रामरामेति जल्पन्तं पिंगलोमधरं शुभम् ७ तमर्जु
 नोऽब्रवीद्वाक्यं किं नामास्ति कपेतव ॥ तदर्जुनवचः श्रुत्वा विहस्य कपिरब्रवीत् ८ यत्पतापाच्च रामेण शिलाभिः शतयोजनम् ॥ बद्धोऽयं सागरे सेतुस्तं मां त्वं विद्धि वायुजम् ॥
 ९ इति तद्भ्रवसहितं वाक्यं श्रुत्वाऽर्जुनस्तदा ॥ गर्वाद्बिहस्य प्रोवाच मारुतिं पुरतः स्थितम् १० वृथारामेण सेतुर्व्यश्रमः पूर्वकृतस्त्वयम् ॥ कथं तेन शरैः सेतुं कृत्वा कार्यं कृतं न
 हि ११ तदर्जुनवचः श्रुत्वा मारुतिः प्राह तं पुनः ॥ मनुष्यकपिभारेण शरसेतुः पयोनिधौ १२ न्युज्जिष्यतीति मत्वा तं नाकरोद्गुणनन्दनः ॥ तत्कपेर्वचनं श्रुत्वाऽर्जुनो मारुति
 मब्रवीत् १३ कपिभाराद्यदा सेतुर्जले मग्नो भविष्यति ॥ धनुर्विद्याधन्विनः क्रातदा वानरसत्तम १४ अधुना हं करिष्यामि शरसेतुं तवाग्रतः ॥ त्वं तस्योपरि नृत्यादिकुरुष्वान्न
 यथा सुखम् १५ धनुर्विद्याममाद्य त्वं कपेऽयमुर्मर्हसि ॥ तदर्जुनगिरं श्रुत्वा तमाह सस्मितः कपिः १६ ममांघ्र्यं गुप्ठभारेण शरसेतुस्त्वया कृतः ॥ चेन्मग्नः स्यात्समुद्रोऽहितदा
 कार्यं त्वया त्रकिम् १७ तत्कपेर्वाक्यमाकर्ण्य सोऽर्जुनः प्राह तं पुनः ॥ यदि मग्नः शरसेतुस्त्वद्द्वारा तर्ह्यहं कपे १८ विशाम्यन्ना नलं सत्यं त्वं चाप्यद्यपणं वद ॥ तत्प्रतिज्ञां कपिः श्रुत्वा
 ऽर्जुनं वचनमब्रवीत् १९ मया स्वांगुष्ठभारेण त्वत्सेतुश्चेन्न लोपितः ॥ तर्हित्व ह्यजसंस्थोऽहं तव साहाय्यमाचरे २० तथा स्त्वित्यर्जुनः प्राह तं कृत्यमहद्वनुः ॥ निर्ममेशरसंजा
 लैः सेतुं दृढतरं घनम् २१ शतयोजनविस्तीर्णं सागरस्योर्ध्वतः स्थितम् ॥ तं सेतुं मारुतिर्द्वार्जुनाग्र्येऽगुष्ठभारतः २२ अकरोत्सागरे मग्नं क्षणमात्रेण लीलया ॥ तदा देवाः सगं
 धर्वाः किन्नरो रगराक्षसाः २३ विद्याधराश्चाप्सरसाः सिद्धाद्या गगनस्थिताः ॥ मारुतिं ह्यर्जुनस्याग्रे वधुः पुष्पवृष्टिभिः २४ तत्कर्मणाऽर्जुनश्चापि चितां कृत्वाऽब्धिरावृणोति ॥
 निवारितोऽपि कपिना देहं त्यक्तुं समुद्यतः २५ एतस्मिन्नंतरे कृष्णस्तं प्राह बहुरूपधृक् ॥ ज्ञात्वाऽर्जुनमुखात्सर्वपूर्ववृत्तं पणादिकम् २६ उभाभ्यां यद्यच्चरितं पूर्वतश्च वृथा ग
 तम् ॥ साक्षित्वेन विना कर्म सत्यं मिथ्यान बुद्ध्यते २७ साक्षित्वेनाधुना मेऽज्युवाभ्यां कर्म पूर्ववत् ॥ कर्तव्यं तदहं दृष्ट्वा सत्यं मिथ्या वदाम्यहम् २८ तद्वदोर्वचनं श्रुत्वा द्वावृचतस्तथे
 ति च ॥ ततश्च कार्गाडीवीशरसेतुं हि पूर्ववत् २९ सेतोरंतर्गतं चक्रं श्रीकृष्णश्चाकरोत्तदा ॥ ततः स्वांगुष्ठभारेण कपिः सेतुं प्रपीडयत् ३० सेतुं दृढं कपिर्ज्ञात्वा पादजानुकरादिभिः ॥
 बलेन पीडयामास सेतुस्तैश्चालन ३१ तदा तूर्णो हनूमान्समंत्रया मासचेतसि ॥ पूर्वमयांगुष्ठभारात्सेतुश्चाव्यौ विलोपितः ३२ हस्तादिभिः कथं नायमिदानीं च विलुप्यते

४०/ कारणंबदुरेवात्रबदुर्नायंहरिस्त्वयम् ३३ अस्तीत्यहंविजानामिस्मृतंपूर्ववरादिकम् ॥ मद्रवपरिहारोऽद्यकृष्णेनानेनकर्मणा ३४ कृतोऽस्त्यत्रकृष्णाग्रेमन्मर्कटसुपौरुषम् ॥
 इतिनिश्चित्यमनसिकपिःसोर्जुनमब्रवीत् ३५ जितंत्वयावदोयोगात्तवसाहाय्यमाचरे ॥ नायंबदुस्त्वयंकृष्णःसेतुचक्रप्रवेशकृत् ३६ त्वत्साहाय्यार्थमायातःसत्यंज्ञातोम
 यार्जुन ॥ अनेनरामरूपेणत्रेतायामिवरोर्जितः ३७ दास्यामिदर्शनंतेजहंद्वापरेकृष्णरूपघृक् ॥ तत्सत्यंवचनंचाद्यकृतंत्वत्सेतुहेतुतः ३८ इत्यर्जुनंकपिर्यावदब्रवीत्तावद
 ग्रतः ॥ बदुरेवामवलृष्णःपीतवासाधनप्रभः ३९ तद्दर्शनोर्ध्वरोमाऽभूत्प्रणनामांजनीसुतः ॥ आलिङ्गितोऽपिकृष्णेनसमेनेकृतकृत्यताम् ४० चक्रेययौयथास्थानंश्रीकृ
 णस्याज्ञयातदा ॥ सागरेणस्ववीचिभिःशरसेतुर्विलोपितः ४१ तदार्जुनोगर्वहीनोमेनेकृष्णेनजीवितः ॥ कृष्णस्तदार्जुनंप्राहत्वयारामेणस्पर्द्धितम् ४२ हनूमताधनु
 र्विद्यातवातोऽब्रमृषाकृता ॥ यत्प्रतापादितिगिरात्वयापिवायुनन्दन ४३ रामेणस्पर्द्धितंयस्मात्तस्मादार्जुनसांजितः ॥ अतःपरंवीतगर्वस्त्वंमांभजनिरन्तरम् ४४ इत्यु
 क्तामारुतिपृष्ठार्जुनेनतत्पुरंययौ ॥ अतःकपिध्वजश्चेतिजनैर्जुनैर्हृत्यते ४५ इतिभाविकथापृष्ठात्वयासापिमयोदिता ॥ किमग्रेश्रोतुकामोऽसितत्पृच्छस्ववदामिते ४६
 ॥ विष्णुदासउवाच ॥ गुरोऽधुनाराधवस्यैकुंठारोहणोत्सवम् ॥ मां वदस्वसविस्तारंयेनाहंतोषमाप्नुयाम् ४७ ॥ रामदासउवाच ॥ पूर्णकाण्डंतवाद्याहंवदिष्या
 मिगृणुष्वतत् ॥ यस्मिन्श्रीरामचंद्रस्यैकुंठारोहणोत्सवः ४८ इदंमनोहरंकांडंमयातेसमुदीरितम् ॥ येगृण्वंतिनराभूम्यातेषारामेरतिर्भवेत् ४९ मनोमिलषितानका
 मांस्तेलभन्तिनसंशयः ॥ पुत्रार्थीप्राप्नुयात्पुत्रंघनार्थीघनमाप्नुयात् ४० इदंरम्यंपवित्रंचश्रवणान्मंगलप्रदम् ॥ पठनीयंप्रयत्नेनरामसद्भक्तिवर्द्धनम् ५१ आनन्दरामायण
 मध्यसंस्थंमनोहरंकांडमिदंविचित्रम् ॥ पठंतिगृण्वंतिगृणंतिमर्त्यास्तेस्वीयकामानखिञ्जानलमंति ५२ इदंपवित्रंपरमंविचित्रंनानाचरित्रंत्वतिपुण्यदंच ॥ सदानरैःश्रा
 व्यमिदमुदाश्रीसीतापतेर्भक्तिविवृद्धिकारि ५३ ॥ इतिश्रीशतकोटिरामचरितांतर्गत श्रीमदानन्दरामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये मनोहरकांडे रामदासविष्णुदाससं
 वादे हनूमताशरसेतुभंगोनाम अष्टादशःसर्गः ॥ १८ ॥ ॥ इतिमनोहरकांडमष्टमसंपूर्णम् ॥ मनोहरकांडेसर्गाआनंदरामायणेऽष्टादशज्ञातव्याः ॥ एकत्रिंशच्छताः
 श्लोकारामदासमुनिनापापनुदःप्रोक्ताः ॥ १ ॥ ॥ श्रीरस्तु ॥ ॥ शुभंभवतु ॥ ॥ मनोहरकांडे प्रकरणानुक्रमः ॥ ॥ लघुरामायणम् ॥ ११९ ॥
 वैकुंठारोहणम् ॥ १५५ ॥ रामपूजा ॥ २४७ ॥ ॥ लघुरामतोभद्रम् ॥ ३१२ ॥ ॥ रामलिंगतोभद्रम् ॥ ३८१ ॥ ॥ नवमीव्रतम् ॥ २४२ ॥
 रामनवमीउद्यापनम् ॥ १३४ ॥ वेदादिकाव्यपूजा ॥ १२८ ॥ विशेषकालपूजा ॥ १९२ ॥ चैत्रवर्णनम् ॥ १६९ ॥ पिशाचमुक्तिः ॥ ३३१ ॥
 अद्वैतवर्णनम् ॥ १०७ ॥ कवचद्वयम् ॥ ९२ ॥ सीताकवचम् ॥ १८२ ॥ हनुमत्पताकारोपणम् ॥ ६५ ॥ साररामायणम् ॥ १३३ ॥ शरसेतुभंगः ॥ ५३ ॥
 इतिप्रकरणानि ॥ ॥ एवमिलित्वाकांडेग्रंथसंख्या ॥ ३११० ॥ ॥ इयंमंत्रवृत्तादिरहितासंख्यास्ति ॥ ॥ श्रीरामचंद्रःप्रसन्नोऽस्तु ॥ ॥

॥ इति श्रीमदानन्दरामायणे मनोहरकाण्डं समाप्तम् ॥

१०२

राज्यकांड
॥ अथ श्रीमदानंदरामायणे पूर्णकांडं प्रारभ्यते ॥

१०३

पूर्णकांडं ९

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ श्रीगुरवेनमः ॥ सीतारामाभ्यांनमः ॥ रामदासउवाच ॥ अथशासतिराजेंद्रे रामे सीताभिरंजिते ॥ सभायामेकदा दूतः सुषेणस्य गजावह्यात् १
 समाययौ स विकलो रामं नत्वाञ्जवीद्वचः ॥ रामराजीवपत्राक्षसोमवंशोद्भवैर्नृपैः २ संवेष्टितं गजपुरं नलाद्यैश्चिरजीवितैः ॥ तद्भूतवचनं श्रुत्वा राघवोऽतीव विस्मितः ३
 वसिष्ठं प्राह मद्राज्येन कदापार्थिवोत्तमाः ॥ समागता मया यो हुं किमिदानीं हि श्रूयते ४ किं कारणं गुरो ह्यत्र विचारय स विस्तरम् ॥ तद्रामवचनं श्रुत्वा तं गुरुः प्रत्यभाषत ५
 प्रष्टव्यमद्य वाल्मीकिर्येन ते चरितं कृतम् ॥ तच्छ्रुत्वा लक्ष्मणं प्रेष्य समाहूयाऽथ तं मुनिम् ६ सीतया पूजनं कृत्वा रामो वृत्तं न्यवेदयत् ॥ वाल्मीकिस्तु तदा प्राहरामं किंचिद्वि
 हस्यसः ७ किं त्वं न वेत्ति राजेंद्रा विनोदान्मां तु पृच्छसि ॥ शृणुष्व तर्हि मे वाक्यं सर्वं शृण्वन्तु ते प्रियाः ८ एकादशसहस्राणि वत्सराणि तथा पुनः ॥ एकादशसमाश्वापि
 मासास्त्वेकादशैव हि ९ एकादशदिनान्यत्र घटिकाश्चापि तन्मिताः ॥ एकादशपलान्येव ते राज्यं निश्चितं मया १० शतकोटिमिते काव्ये पुरैव तेऽवतारतः ॥ तन्मध्ये
 ञ्जह्यतीतानि सहस्राणि तथा समाः ॥ अतीताऽशेषभूताश्च मासाः शेषं दिनादिकम् ११ अष्टादशदिनैर्न्यूनमग्रे वर्षं प्रभोऽत्रयत् ॥ शेषभूतं संगरेण परिपूर्णं भविष्यति १२
 अयं कालोऽवतारस्य समाप्तेस्ते समागतः ॥ गत्वा भागीरथीं पुण्यां पूर्वजेनाऽवनीतलम् १३ प्रापितां तव राजेंद्र तस्यां स्नात्वा यथाविधि ॥ स्तुतो ब्रह्मादिकैः सर्वैः पदं
 स्वीयं गमिष्यसि १४ ॥ तन्मुनेर्वचनं श्रुत्वा राघवो वाक्यमब्रवीत् ॥ एतावत्कालपर्यंतं नलाद्याः कुत्र संस्थिताः १५ कुतो धुना समायातास्तत्सर्वं विस्तराद्ब्रू ॥ तद्राम
 वचनं श्रुत्वा वाल्मीकिर्वाक्यमब्रवीत् १६ ॥ वाल्मीकिरुवाच ॥ शृणुराम महाबाहो सर्वं ते कथयाम्यहम् ॥ अत्रिर्मुनिः पुराराम पूर्णिमायां कृत्युगे १७ वैशाख्यामे
 कदा सोमं दृष्ट्वा नारीमुखोपमम् ॥ मुमोच वीर्यमृम्यां स तस्मात्पुत्रो बभूव ह १८ सोमस्य दर्शनाज्जातः सोमाख्यः स बभूव ह ॥ सोऽरण्ये जान्हवीतीरे चकार तप उत्तमम् १९
 एतस्मिन् समये तत्र काश्चिद्वस्ती समाययौ ॥ निहतः पक्षिभिस्तत्र तद्दृष्ट्वा कौतुकं महत् २० सोमो विचारयामास पक्षिभिर्निहतः करी ॥ अस्यामूम्याः प्रभावोऽयं
 पुरंतत्र चकार सः २१ हस्तिनाशात्पुंजातं तस्मात्तद्वस्तिनापुरम् ॥ तत्र पौरेः कृतो राजा सोम एष्वरधूतम् २२ तस्य जातोऽपुत्रः पुत्रस्तावुभौ जगतीतलम् ॥ सद्दीपं
 स्ववशं कृत्वा सुरलोकं प्रजग्मतुः २३ तत्र जित्वा सुरान् सर्वान् सुरस्त्रीभिश्च संयुतौ ॥ मुक्त्वा देवान् स्वर्गलोके निवासं चक्रतुर्मदा २४ तयोर्ददौ वरान् ब्रह्मा युवां
 मद्दंशं संभवौ ॥ युवाभ्यां मोचितस्त्वद्यदेव संघयुतस्त्वहम् २५ युवाभ्यां तर्ह्यहं वच्मि वरांश्च लूणुत बालकौ ॥ युष्मद्दंशे नृपाः केचिदग्रे त्रिपुरुषोर्ध्वतः २६ अन्यैः
 पराजिताः सप्त पुरुषान् भवंति हि ॥ इति दत्त्वा वरं ब्रह्मा ययौ निजपदं प्रति २७ ततः सोमाय ददौ हि त्रीदत्तापद्मावती शुभा ॥ इंद्रेण तत्र तौ सोम उधौ स्वैरंस्थितौ चि
 रम् २८ बुधस्य तनयो भूम्यां नाम्ना ख्यातः पुरूरवाः ॥ चकार राज्यं धर्मेण तदा तद्वस्तिनापुरे २९ तस्य पुत्रश्च गव्योऽभूद्रव्यपुत्रोऽल्प उच्यते ॥ अल्पपुत्रो नलः श्री
 मानदिवपालान् जेतुमुद्यतः ३० राज्ये पुरूरवादींश्च श्रीन्स्थाप्य निजपूर्वजान् ॥ सप्तद्वीपं नृपैर्युक्तः प्रययौ मेरुमुन्नतम् ३१ आदौ जित्वा सर्वान् हि हि यमं जित्वाऽथ नैर्ऋतिम् ॥

१ सीतया सहेत्यर्थः ।

प्रययौवरुणं जेतुं सवणादिभिरन्वितः ३२ एतस्मिन्नंतरे रामतूर्णसैन्येन रावणः ॥ प्रययौ नाकलोकं हि सुरानिद्रादिकात्रणे ३३ जित्वा निनाय स्वांलंकां सोमो युद्धाय
 सात्मजः ॥ निर्ययौ सुहृदः सर्वान्सेन्द्रान्मोचयितुं सुरान् ३४ तदानि वारयामास ब्रह्मा सोमं त्वरान्वितः ॥ विष्णुर्भूत्वा नृवेषेण रावणं हि हनिष्यति ३५ त्वं माऽद्य रावणं
 याहि वरस्तस्मै मया र्षितः ॥ तद्ब्रह्मवचनं श्रुत्वा ययौ सोमोऽमरावतीम् ३६ भूम्यां नलस्ततो भूत्वा वरुणं पवनं तथा ॥ जित्वा कुबेरमीशानं कृतकार्यं मन्यत ३७ आत्मा
 नंचततः स्वर्गे चेन्द्रं जेतुं समुद्यतः ॥ एवं नलेन भ्रमतागतं तच्च कृतं युगम् ३८ त्रेतायुगसमाप्तौ सदृशं सकलं बलम् ॥ तत्राऽष्टद्वारावणं सद्रूताच्छ्रुत्वाऽवनौत्विति ३९ देवा
 न्स्ववशगान् कृत्वा लंकां स्वांसगतः पुरा ॥ तत्र मार्गे तु भ्रमतो नलाय नहुकः सुतः ४० पुत्रस्तस्य जातीकरस्तत्सुतो वसुदः स्मृतः ॥ तस्य पुत्रो लघुश्रुतः सुरथस्तत्सुतः
 स्मृतः ४१ अजमीढस्तु तत्पुत्रस्त्वेवं शोऽभवत्पथि ॥ ततः समंत्रया मासनलो मंत्रिजनैः सह ४२ किमर्थं मिद्रलोकं तं गंतव्यं मधुना यदि ॥ भुवि देवाः समानीता लंकार्या
 रावणेन हि ४३ अस्माकं सेवकः सोऽस्ति दशास्यः करभारदः ॥ निजं पुरं प्रगंतव्यं मधुना चिरकालतः ४४ दिगाश्रयाद्वयं सर्वे जीविताः स्मचिरं विह ॥ पुष्करवादि कास्ते
 नः पूर्वजाः संति वासृताः ४५ नास्माभिश्चिस्कालं हितं दृष्टं भ्रमतः शुक्लम् ॥ अतः स्वीयपुरं गत्वा द्रष्टव्यास्ते त्रिपूर्वजाः ४६ चेत्सोमबुधयोर्नाकं गंतव्यं दर्शनेच्छया ॥
 तर्हि ताम्यायुता देवा किं जिता रावणेन हि ४७ किं ताम्यां हि ता देवा जिताश्चेति न वेदयहम् ॥ अतस्तत्सकलं दृष्टं विदितं हस्तिनापुरे ४८ भविष्यति ततो यद्विकर्तव्यं तत्क
 रोम्यहम् ॥ इति निश्चित्य स नलः शनैः स्वनगरं ययौ ४९ एतस्मिन्नंतरे रामत्वं जातोऽस्य वनीतले ॥ हत्वा तं रावणं देवामोचितास्ते दिवंगताः ५० सप्तद्वीपांतर
 स्थाये नृपास्ते स्ववशीकृताः ॥ पुष्करवादि कां स्त्रींश्च निष्कास्याऽत्र मजाव्हये ५१ सुषेणः स्थापितः पूर्ववानरैः सहितस्त्वया ॥ ततः पुष्करवाद्यास्ते स्वकालेन मृता
 स्त्वह ५२ इदानीं ते समायाताः सोमवंशो द्रवा नृपाः ॥ नलाद्याः सप्तस्वपुरं सप्तद्वीपं नृपैः सह ५३ त्वं कृताः स्ववशगा ये द्वीपांतरस्थिताः ॥ नृपास्तेषां पूर्वं
 जाश्च स्वसैन्यैस्ते नृपोत्तमाः ५४ बलिनः कोटिशः सर्वे समायाता गजाव्हयम् ॥ भविष्यति त्वया तैश्च संगरः सोमवंशजैः ५५ तदा ब्रह्मा सुरैर्युक्तः समागत्य तवांतिकम् ॥
 पादयोस्ते प्रणामांश्च नलाद्यैः कारयिष्यति ५६ कृत्वा कं प्रार्थनां ते पित्वा वैकुण्ठं प्रणेष्यति ॥ एवं रामसविस्तारं तवाग्रे कथितं मया ५७ यत्पृष्टं मां त्वया पूर्वं नला
 दीनां कथानकम् ॥ विवाहकांडमारम्य रम्यं रामायणं शुभम् ५८ समग्रं हि मयारामपुरां नं श्रावितं तव ॥ पुत्राभ्यामधुना सर्वशृणुष्व रघुनंदन ५९ इत्युक्त्वा
 कुशलवयोश्च काराज्ञां मुनिस्ततः ॥ विवाहकांडाकांडानि च त्वारिजगत्तुः शिशुः ६० तत्सर्वं राघवः श्रुत्वा परां मुदमवापसः ॥ विदुः सर्वे जनाश्चाऽपि वैकुण्ठारोहणं प्रभोः ६१
 ॥ इति श्रीशतकोटिरामचरितार्तर्गतश्रीमदानंदरामायणे वाल्मीकीये पूर्णकांडे सोमवंशनृपकथानकविस्तारो नाम प्रथमः सर्गः ॥ १ ॥ ॥ रामदास उवाच ॥ अथ रा
 मस्तदा प्राह वाल्मीकिमुनिस्ततमम् ॥ आगतं व्यं त्वया तत्र मुनिभिस्तु गजाव्हयम् १ तथेति स मुनिः प्राहराघवं भक्तवत्सलम् ॥ ततः स लक्ष्मणं शीघ्रं राघवो वाक्यमब्रवीत् २

१ जित्वेति पाठः । २ त्वया येन रूपवशमाः कृताः इति पाठः । ३ कः ब्रह्मा । ४ पुराणं श्रावितं इति पाठः ।

पत्राणि प्रेषय स्वाऽद्य कुमारान् राज्यसंस्थितान् ॥ स्वस्वराज्ये मंत्रिणश्च कृत्वाऽऽज्जाम्यतां वलैः ३ पुत्रमेव प्रलेख्यानि जंबूद्वीपपतीन् वरान् ॥ तथा द्वीपपतींश्चाऽपि दूतास्तां
 स्त्वरयंतुनः ४ तथेति लक्ष्मणश्चोक्ता तथा च क्रेयथोदितम् ॥ राघवेण सभामध्ये वाल्मीकिगुरुसन्निधौ ५ ततः प्राह पुनः श्रीमान् राघवो लक्ष्मणमुदा ॥ वासोगेहानि नेयानि व
 हिर्ममरघूद्वह ६ मुहूर्तो वर्तते श्वेवैसेनां चोदय सादरात् ॥ आयुधान्यथ यंत्राणि जीर्णानि च बहूनि हि ७ पूर्वजैर्निहिता न्येव कोशमारे पुनैः सदा ॥ तानि निष्कासनीयानि तेषां
 कालोऽद्य वर्तते ८ अंतःपुराणि सर्वाणि बहिर्नेयानि मेऽग्रतः ॥ अग्निहोत्रं पुरस्कृत्य सीताऽप्यग्रेऽनुगच्छतु ९ कोशमाराणि सर्वाणि बहिर्नेयानि वाहनैः ॥ हस्त्यश्च रथ
 पादातानेयाः सर्वे बहिस्त्वया १० इत्याज्ञाप्य रघुश्रेष्ठो लक्ष्मणं विनयान्वितम् ॥ मन्त्रिणो नैगमांश्चैव वासिष्ठं चेदमब्रवीत् ११ अभिषेक्याभिमतं सप्तद्वीपपतेः पदे ॥ ल
 क्ष्मणो मां विनानैव भूम्यां वा संकरिष्यति १२ एवं वदति राजेन्द्रे पौरास्तेभ्य विबुधलाः ॥ हुमा इव छिन्नमूलदुःखार्ताः पतिता भुवि १३ मुच्छिन्नो भरतश्चापि श्रुत्वा रामाभि
 माषितम् ॥ गर्हयामास राज्यं स प्राह दुःखाद्रघूतमम् १४ सत्येन तु शपेनाऽहं त्वां विना दिवि वा भुवि ॥ काक्षेराज्यं रघुश्रेष्ठं शपेत्पदयोः प्रभो १५ अमुं योग्यं वरं राजन्न
 भिषिंच स्वराघव ॥ अयोध्यायां कुशं वीरं सप्तद्वीपपतेः पदे १६ अस्त्युत्तरं कुरुष्व त्रजं ब्रह्मद्वीपपतेः पदे ॥ लवोऽभिषेचितः पूर्वस एव तेऽनुगच्छतु १७ भरतेनोदितं श्रुत्वा पतिता
 स्ताः समीक्ष्य च ॥ प्रजैर्बभूव संविभ्रारामविश्लेषकातराः १८ वसिष्ठो भगवान् राममुवाच सदयं वचः ॥ पश्यतां मादरात् सर्वाः पतिता भूतले प्रजाः १९ तासां भावानुगं राम
 प्रसादं कर्तुमर्हसि ॥ श्रुत्वा वसिष्ठवचनं ताः समुत्थाप्य पूज्य च २० सस्नेहोरघुनाथस्ताः किं करोमीति चाऽब्रवीत् ॥ ततः प्रांजलयः प्रोचुः प्रजाभक्त्यारंघ्रद्वहम् २१ गन्तु
 मिच्छसि वैकुण्ठं त्वमस्माकं नय प्रभो ॥ यत्र गच्छसि त्वं राम ह्यनुगच्छामहे दयम् २२ अस्माकमेवापरमाप्राप्तिर्धर्मोऽयमक्षयः ॥ तवानुगमने रामहृद्गतानो हृदामतिः २३
 पुत्रदारादिभिः सार्द्धं मनुयामोऽद्य सर्वथा ॥ तपो वर्नं वा स्वर्गं वा पुरं वा रघुनन्दन २४ ज्ञात्वा तेषां मनो दाढ्यं कारुण्याद्रघुनायकः ॥ भक्तं पौरजनं दीनं वाढमि त्यब्रवीद्वचः २५
 कृत्वैवं निश्चयं रामस्तस्मिन्नेवाऽहनि प्रभुः ॥ कुशं तस्य अभिषेक्तुं वै चोदयामास लक्ष्मणम् २६ सौमित्रिश्चापि गुरुणा विप्रैः पौरजनैस्तदा ॥ शोभयित्वा स्वनगरीं मुदा तमभ्य
 षेचयत् २७ अभिषेके कुशस्यासीन्महोत्साहो गृहे गृहे ॥ रामाऽवरोधे सुमहान्समुत्साहस्तदाऽभवत् २८ तदा सिंहासनात् खड्गं च त्रिशूलं चामरं शोभितम् ॥ प्रजाः सर्वाः कुशपतिं
 प्रणम्य च कुरादरात् २९ तदा कुशो नृपो विप्रान्धनं बहुतरुंददौ ॥ प्रजास्तं पूजयामासुर्वस्त्रालंकारवाहनैः ३० ततः प्रपूजयत् सर्वाः प्रजाः सकुशमूपतिः ॥ भोजयामास
 विप्रैश्चान्कोटिशः सकुशेश्वरः ३१ अथ रामाज्ञया शीघ्रं सौमित्रिः सीतया सह ॥ अंतःपुराणि सर्वाणि निनाय नगराद्बहिः ३२ नानावाहनसंस्थानि नृत्त्यवाद्यादिमंगलैः ॥
 ततो रामः स्वयं वन्धुपुत्राद्यैः सर्वतो वृतः ३३ मुनिभिर्जयशब्दैश्च स्तुतो मंगलनिःस्वनैः ॥ अयोध्याया बहिः पौरैर्ययौ मागधसंस्तुतः ३४ रथारूढश्चामराद्यैर्विजितश्च
 शनैर्मुदा ॥ विवेश वासोगेहानि तदा रामो जनैः सह ३५ न चतुर्वारं नार्यश्च तदा श्रीराघवाग्रतः ॥ ततः पौराः साऽवरोधाद्वाङ्गालांता विनिर्ययुः ३६ निन्युस्ते सारमेयां तान्

१ अंतःपुरे इत्यर्थः ।

पुर्याः पौराश्वतुष्पदान् ॥ नासन्पक्षिकुलांताद्यास्तत्पुर्णतेवहिर्ययुः ३७ नासीत्कोऽपितदापुर्यां जनश्चन्यावभूवसा ॥ अयोध्यानगरीपुण्यांगजभुक्तकपित्थवत् ३८ एतस्मि
 नन्तरे सर्वे द्वीपांतरनिवासिनः ॥ जंबूद्वीपांतरस्थाश्चययुः सैन्यैर्वृत्पोतमाः ३९ कोटिशोराघवने मुस्ततोने मुः कुशेश्वरम् ॥ उपायनानिरामायकुशायचपृथक्पृथक् ४० दत्त्वा
 संपूजितास्ताभ्यां तस्थुः सर्वे नृपोतमाः ॥ ततोऽगदश्चित्रकेतुः पुष्करस्तक्षपुवच ४१ सुबाहुर्धूपकेतुश्चययुः सर्वे निजैर्बलैः ॥ साऽवरोधाः सपुत्राश्च सपौत्रास्ते स्नुषादिभिः ४२
 प्रणेमूराघवादींश्च सीतादींश्चाऽपि सादरात् ॥ रामेणालिंमिताः सर्वे सीतया भोजिता अपि ४३ तस्थुः सर्वे सभायां ते स्वस्वपौरजनैः सह ॥ तदागतान्नृपान्सर्वान् रामो वृत्तं न्यवेद
 यत् ४४ पुनः प्रपच्छतान्सर्वान्संस्थितान् रघुनन्दनः ॥ युष्माकं पूर्वजाः सर्वे ममायाता गजाव्हये ४५ भवतारोचते युद्धं यदि तैः पूर्वजैः सह ॥ आगन्तव्यं तर्हि सर्वमया सह गजा
 व्हयम् ४६ नो चेद्भवद्भिर्गतव्यमित एव निजस्थलम् ॥ निर्बन्धोऽत्र न मे ज्ञेयः सर्वैः पार्थिवसत्तमैः ४७ इति रामवचः श्रुत्वा नृपाराघवमब्रुवन् ॥ रामराम महावीर्यवयं सर्वे तवानुगाः
 ४८ त्वयैव वार्द्धिताः सर्वे तवान्नैः पोषिता वयम् ॥ वीराः क्षत्रियवंशीयारणे तात प्रहारिणः ४९ तवाज्ञया वधामोऽप्यपि पुत्रान् रणाजिरे ॥ नाऽस्मांस्त्वं विद्विराजेंद्रस्वामिकार्ये
 पराङ्मुखान् ५० इति तेषां वचः श्रुत्वा तानालिङ्ग्य सराघवः ॥ संपूज्याभरणैर्वस्त्रैः सुखं सुष्वापसीतया ५१ ततः प्रभातेश्रीरामो मत्वा तां शरयूनदीम् ॥ स्नात्वा दानानि वैदत्वा स्त्री
 तया विधिपूर्वकम् ५२ नत्वा तां शरयूं पुण्यांगन्तुं प्रपच्छ वै मुहुः ॥ तद्रामवचनं श्रुत्वा शरयूराममब्रवीत् ५३ एतावत्कालपर्यंतं स्थिता त्वद्दर्शनेच्छया ॥ अहमद्य त्वयारामया
 स्यामि त्वत्पदं त्वितः ५४ तत्तस्यावचनं श्रुत्वा तामाहराघवः पुनः ॥ यावत्कथाममशुभास्थास्यत्यत्राऽघनाशिनी ५५ तावत्त्वमंशरूपाऽत्र वसलोकाघनाशिनी ॥ तथेति राम
 वचनादंशरूपं निधाय सा ५६ साकेतेऽत्र पूर्णरूपाय यौरामेण तत्पदम् ॥ अथ रामः शरय्वाऽसौ परिक्रम्य निजां पुरीम् ५७ साष्टांगं तानमस्कृत्य गन्तुं प्रपच्छ पूज्यताम् ॥ अयो
 ध्येऽवनमस्तेऽस्तु त्वयाऽहं रक्षितस्त्विह ५८ आज्ञां ददस्व पृच्छामि स्वस्थलं गंतुमुद्यतः ॥ क्षमस्व मेऽपराधांस्त्वं पुनर्दर्शनमस्तु ते ५९ इति रामवचः श्रुत्वा पुरीं राघवमब्रवीत् ॥
 एतावत्कालपर्यंतं स्थिता त्वद्दर्शनेच्छया ६० यास्ये त्वया समर्थानसोऽहं त्वद्विरहं त्वहम् ॥ तत्तस्यावचनं श्रुत्वा पुरीमाहरघूतमः ६१ यावत्कथाममशुभास्थास्यत्यत्राऽघना
 शिनी ॥ तावत्त्वमंशरूपेण वसाऽत्र मृण्मयी चिरम् ६२ तथेति रामवचनादंशरूपाऽत्र मृण्मयी ॥ अयोध्यासंस्थिता दिव्या हैमागमेण साययौ ६३ अयोध्याशरय्वा
 ऽपिरामः सेनास्थलययौ ॥ अयोध्यायाः सरय्वाश्च प्रभावौ न गतौ त्वितः ६४ अथ सीता महानागीमारुरोहसखीजनैः ॥ पृथङ्गागीधूमिलयास्ताः समारुरुहुस्तदा ६५
 अथ रामो मुदा वेगात् समारुह्य गजोपरि ॥ उवाच लक्ष्मणं वाक्यं पुष्पके सकलान् जनान् ६६ पौरानारोहयस्व त्वं स्वबंधुभ्यां सुतादिभिः ॥ नागरूढैः पृथक्क्षीघ्रं समारुह्य गजो
 परि ६७ अनुगच्छस्व मत्पृष्ठे लक्ष्मणः स तथाऽकरोत् ॥ अथ सर्वे नृपतयोनानाया नेषु संस्थिताः ६८ ययुः स्वस्वबलैर्युक्ताः शीघ्रं श्रीरामपार्श्वतः ॥ ययावग्रे त्वग्रसरोरज्जु
 कुदालधारिभिः ६९ दृष्ट्वा रतक्षकैश्च कुठारटंकिपाणिभिः ॥ ततो ययौ महानागः पताकाध्वजशोभितः ७० ततो ययुर्यत्र हस्तानानावाहनसंस्थिताः ॥ ततो ययुः श

१ निःसारेत्यर्थः । २ मत्स्वरूपेति पाठः ।

तत्राभिः पूरिताः शकटाः शुभाः ७१ ततोऽश्वसंस्थावाद्यानिवादयंतो ययुर्मदाः ॥ ततोऽश्वसंस्थाः शतशो ययुस्ते वेत्रपाणयः ७२ ततोऽयुर्मागधाश्वबंदिनो यानसंस्थिताः ॥ ततो नटाश्चरणाश्च यानस्थाः सुविभूषिताः ७३ ततस्तारवारनार्यश्च काष्ठमंचकवाहिताः ॥ मस्तकेषु भटैर्मार्गे नृत्यंत्यः प्रययुः सुखम् ७४ ततो ययुर्भूषितास्ते श्रीरामस्य तुरंगमाः ॥ ततः पुरुषवद्वेषान्विभ्रंत्यः प्रमदोत्तमाः ७५ ययुस्तुरुण्यः शतशः शस्त्रहस्तास्सुभूषिताः ॥ गोपितास्याः कंचुकिन्यस्तुरंगादिपुंसंस्थिताः ७६ ततो ययुर्दडहस्तादासीपुत्राः सुभूषिताः ॥ ततो ययौरामचंद्रस्तत्पृष्ठे लक्ष्मणो ययौ ७७ तत्पृष्ठे भरतश्चाऽपि शत्रुघ्नश्च ततो ययौ ॥ ततः कुशोलवश्चाऽथ ततः शोऽप्यंगदो ययौ ७८ ययौ ततश्चित्रकेतुः पुष्करश्च ततो ययौ ॥ ततस्तक्षः सुबाहुश्च यूपकेतुस्ततो ययौ ७९ ततः सीताययौ शीघ्रमूर्मिलाचततः परम् ॥ मांडवीश्रुतिकीर्तिश्च स्नुषाः सर्वाः क्रमाद्ययुः ८० ततस्ते मन्त्रिणः सर्वे शिविकासंस्थिता ययुः ॥ ततो ययुर्वानराश्च कोटिशः पर्वतोपमाः ८१ ततो ययुर्नृपाः सर्वे कोटिशो वारणास्थिताः ॥ ततो नृपाणां सैन्यानि ययुर्वाजिस्थितानि हि ८२ ययुस्ततस्ते यंत्राणां शकटाः कोटिशो वराः ॥ शतघ्नी खड्गचर्मादिपूरिताः शकटास्तदा ८३ ततो वारणमुख्यांश्च नववाद्यसमन्विताः ॥ ततश्चोऽश्वः सुवर्णानां ततः पृष्ठे खरादयः ८४ एवं रामः शनैर्मार्गे चामराद्यैः सुवीजितः ॥ सीताया जालरंघ्रैश्च वीक्षितश्च मुहुर्मुहुः ८५ ययौ शनैः शनैः श्रीमान्स्तुतो मागधबंदिभिः ॥ पश्यन् नृत्यान् ययुः सरसां गृणन् स गायनान्यपि ८६ सेनानिवेशस्थानानां यात्राकाण्डे यथोदिता ॥ मया पूर्वं सुरचना तद्दासीत् पुनस्त्विह ८७ इति शतकोटिरामचारि तां तर्गत श्रीमदानंदरामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये पूर्णकाण्डे रामदासविष्णुदाससंवादे रामप्रस्थानं नाम द्वितीयः सर्गः ॥ २ ॥ ॥ रामदास उवाच ॥ अथ रामः शनैर्मार्गे नानादेशान्विलंब्य च ॥ एकादशदिनैः प्राप सेनया तद्गजाब्धयम् १ राममागतमाज्ञाय सुषेणो वेगवत्तरः ॥ प्रत्युद्ययौ स्वकापिभिर्विशलक्षसमन्वितैः २ नत्वारामंचसी तांच सर्ववृत्तं न्यवेदयत् ॥ रामराम महाबाहो प्रतापा तवैव मया ३ चतुर्दशदिनं युद्धं कृतमेभिः सुदुष्करम् ॥ अधुना त्वंसमायातः कैते स्थास्यंति भूतले ४ सुषेणस्य वचः श्रुत्वा तमप्याश्वासयत्प्रभुः ॥ अथ रामः सजान्द्व्याश्चोत्तरे परमेतटे ५ सेनानिवासमकरोद्ददर्श रिपुवाहिनीम् ॥ तानि शांसमतिक्रम्या द्वितीये दिवसे ततः ६ चोदयामास युद्धाय वानरात्रघुनंदनः ॥ ततस्ते वानराः सर्वे जान्द्व्यामवबुध्य च ७ रामं सीतानमस्कृत्या निर्ययुः समरं मुदा ॥ ततस्ते वानराश्च कुः सिंहनादान् मयं करान् ८ वादयामासुर्वाद्यानि दुःशुभः शत्रुवाहिनीम् ॥ नलाद्यास्तेऽपि श्रीरामसेनां दृष्ट्वाऽतिविस्मिताः ९ चकितामयभीताश्च निर्ययुः संगरं बवात् ॥ ततस्ते वानराः सर्वे गंगासुलंघ्यवेगतः १० दृषद्विः पर्वतैर्वृक्षैः शिलाभिर्मुष्टिभिः पदैः ॥ निजघ्नुः शत्रुवीरास्ते कीर्तयंतो रघूत्तमम् ११ नलवीराश्च ते सर्वे शस्त्रैस्तीक्ष्णैः कपीश्वरान् ॥ निजघ्नुः सयरेवेगाद्भवतु सुलोचनः १२ अथ तैर्वानरैः सर्वे वलाहकैः प्रपीडिताः ॥ पराङ्मुखाः कृताः सर्वे रणात्ते नलसैनिकाः १३ तान् दृष्ट्वा ते नलाद्याश्चरणाद्विरान् पराङ्मुखान् ॥ निहतान्कपिवीरैश्च चोदयन् पतांस्तदा १४ ततस्ते पार्थिवाः सर्वे जंबूद्वीपनिवासिनः ॥ तथा द्वीपांतरोद्गता ये वृद्धाश्च पुरोहिताः १५ ययुर्धृष्ट्या सन्नद्धानानावाहनसंस्थिताः ॥ तान्सर्वानागतान् दृष्ट्वा ययुः

१ शिविकाश्च भोस्तद्वतिपादः ।

श्रीरामसैनिकाः १६ जंबुद्वीपांतरस्थाश्चतर्धाद्वीपांतरस्थिताः ॥ युवानश्चतुपाःसर्वेनानावाहनसंस्थिताः १७ सुग्रीवश्चांगदश्चास्थहनुमांश्चविभीषणः ॥ जांबवांश्च
 सुषेणश्चसंपातिर्मकरध्वजः १८ गुहकोभूरिकीर्तिश्वंकुंठःप्रतापवान् ॥ तथाऽन्येजनकाद्याश्चययुःसंग्रामभूतलम् १९ तदोभयोर्महानासीत्सैन्ययोर्वीरानिःस्वनः ॥
 नववाद्यानिवैनेदुरुभयोःसैन्ययोःपृथक् २० तदाब्रह्मादयोदेवाःशिवेनसहिताश्चखे ॥ सद्युधेनाथसोमेनदेवेंद्रेणयुतामुदा २१ नानाविमानमारूढाददृश्युर्दकौतु
 कम् ॥ अंबचंद्रादयोदेवाश्चकुर्मंत्रपरस्परम् २२ महाभयंसमुत्पन्नं प्रलयोऽद्यभविष्यति ॥ ब्रह्मदत्तवराश्चैतेसोमवंशोद्भवाः २३ रामोविष्णुरयंसाक्षात्कथंजयपराज
 यौ ॥ भविष्यतःकथंयुद्धाविष्टिरुभयोरपि २४ भविष्यतिउपायःकःकार्भोयुद्धनिवारणे ॥ तदाब्रह्मासुरानाहकिंचिद्दृष्ट्वावयंरणम् २५ करिष्यामस्तयोःसख्यंरामसो
 मजयोस्त्वह ॥ इत्युक्त्वासकलान्वेधाददर्शरणकौतुकम् २६ तथोभयोःसैन्ययोश्चबभूवुर्ग्रनिःस्वनाः ॥ यंत्रोत्थवन्हिज्वालाभिर्व्याप्तादशदिशोऽभवन् २७ यंत्रोत्थना
 नागुटिकाभिर्जघ्नुस्तेपरस्परम् ॥ शतघ्नीभिस्तथाजघ्नुःशकटस्थाभिरादरात् २८ तथावीरानिजघ्नुस्तेबाणैःखड्गैःपरश्वधैः ॥ परस्परंतोमरैश्चभिदिपालैश्चमुद्गरैः २९
 परिघैश्चक्रबाणैश्चकुतैःशूलैश्चपट्टिशैः ॥ तदाजघानपितरंपुत्रःपुत्रंतथापिता ३० पितामहस्तथाप्रौत्रंपौत्रश्चापिपितामहम् ॥ अन्योन्यंकुलजात्याख्यादिकंसंधाव्य
 वैसुहः ३१ तथारणेप्रपौत्रायजघानप्रपितामहः ॥ तथाबाणैःप्रपौत्रोऽपिजघानप्रपितामहम् ३२ मातामहंतुदोहित्रस्तदाबाणैःप्रताडयत् ॥ तथामातामहश्चापि
 दोहित्रायरणेऽहनत् ३३ एवंपरस्परंचासीदुद्धंतल्लोमहर्षणम् ॥ तत्रयेयेहतावीराःसंगरेगमसेवकाः ३४ तान्सर्वान्जीवयामासतदापवननंदनः ॥ द्रोणाचलौषधीभिश्च
 वारंवारंस्वसैनिकान् ३५ रिपुसैन्येभृतायेयेतेभृतापुवनोत्थिताः ॥ एवंतदासोमवंशचतुपास्तेक्षीणतांययुः ३६ तदालोहितपूरासावभूवसुरनिग्रया ॥ अर्कपद्ममिता
 सेनानल्लादीनांतदारणे ३७ निपातिताराघवीयैर्नृपैःसावरसंगरैः ॥ एवंबभूवसमरःषण्मासंहस्तिनापुरे ३८ ततस्तेसोमवंशस्थानृपाःकिंचिद्वैलैर्युताः ॥ विषण्णाविग
 तोत्साहानिर्ययुःसंगरंस्वयम् ३९ तानागतांस्तदावीक्ष्यकुशाद्याबालकाश्चते ॥ रामादीनांययुस्त्वग्नेरथस्थारणभूतलम् ४० नलययौकुशःशीघ्रंनयुकंसययौलवः ॥ जा
 तीकरमंगदश्चतथाचबसुदंतपम् ४१ चित्रकेतुर्ययौशीघ्रंतथालघुश्रुतंनृपम् ॥ ययौसपुष्करःशीघ्रंतक्षकःसुरथंययौ ४२ अजमीढिसुबाहुश्चयूपकेतुर्ययौवलम् ॥ यूपके
 तुर्हितत्सैन्यंचकाराऽगोचरंशरैः ४३ वायव्यास्त्रेणचिक्षेपलवस्तल्लवणांसि ॥ तदातेसप्तवीराश्चनलाद्याःपर्वताइव ४४ युयुधूरुवीरस्यबालकैःसहसंगरे ॥ नविरेजुर्व
 लैर्हानाःस्कंधहीननगोपमाः ४५ कुशोविष्याघबाणैस्तंनलंसंग्राममूर्धनि ॥ तदानलःप्रभिन्नांगःस्वबाणैस्तंव्यतर्जयत् ४६ ततःकुशःस्वबाणौघैर्नलस्याश्वान्ध्वजं
 घनुः ॥ छत्रंसारथिनंचित्त्वानलंबाणैरताडयत् ४७ नयुकंचाषिब्रिव्याघ्रस्वबाणौघैर्नलस्तदा ॥ नयुकंश्चलवंबाणैस्तदाव्याकुलमातनोत् ४८ नयुकंनिजबाणौघैश्चकार
 विरथंलवः ॥ एवंजातीकरंबाणैरंगदःसंप्रताडयत् ४९ प्रताडयज्जातीकरःपरिघेणांगदंतदा ॥ ततोजातीकरंबाणैरंगदोऽपातयदुवि ५० चित्रकेतुःस्वबाणौघैःक्रोशेन

वसुदन्तपम् ॥ चिक्षेपस्यंदनाद्वेगात्तदुतमिवाऽभवत् ५१ तथा लघुश्रुतोवाणैर्हृदिविव्याधपुष्करम् ॥ तदा सपुष्करः क्रोधाद्वाणैर्लघुश्रुतरथे ५२ भित्तिचित्रोपमं कृत्वा वा
 दयामास दुन्दुमिम् ॥ सुरथश्चाऽपितक्षंसवर्षशरवृष्टिभिः ५३ ततस्तक्षः स्वबाणौघैः सुरथंगगनांगणे ॥ सरथं भ्रामयामास शुष्कपर्णयथामरुत् ५४ अजमीढस्तदा सर्वा
 न्पूर्वजान्व्याकुलीकृतान् ॥ वीक्ष्य रामात्मजाद्यैस्तेर्वर्षशरवृष्टिभिः ५५ सुबाहुस्तं स्वबाणौघैश्चकार विरथं तदा ॥ अजमीढस्ततोऽन्ये सरथे स्थित्वा ययौ पुनः ५६
 मुमोच पवनास्त्रं सुकुशादीनां वधे कुधा ॥ तद्वद्वायुपकेतुस्तं पन्नगास्त्रं मुमोच सः ५७ तदा ते कोटिशः सर्पाः प्रपिबुः कंपनं क्षणात् ॥ रथस्थः सनलः सर्पान्दृष्ट्वा गारुडमुत्तमम्
 ५८ मुमोच पन्नगास्त्रस्य निवृत्त्यर्थं तदाऽस्त्रवित् ॥ तदा कुशः प्रमुमोच राक्षसास्त्रं मया वहम् ५९ नद्युक्श्च तदा वेगाद्ब्रह्मचक्रं तं मुमोच सः ॥ तदा क्रोधा लवश्चाऽपि मेवास्त्रं तं व्य
 सर्जयत् ६० तदाल्लघुश्रुतश्चाऽपि पवनास्त्रं मुमोच सः ॥ तदा सह नुमान् शीघ्रं व्याधाय विकटाननम् ६१ प्रपिबन्मरुतं वेगात्तनादजलदस्वनः ॥ एवं तच्च महद्युद्धं पुष्प
 कारामसंस्थितौ ६२ सीतारामौ मुदा युक्तौ लक्ष्मणाद्यैर्दर्शितुः ॥ एवं युद्धं पंचमासान्तैकादशदिनान्यभूत् ६३ एकादशे दिने मार्गे गतास्तेऽस्मिन्समीरिताः ॥ एवमेका
 दशैर्मासैरेकादशदिनैरपि ६४ त्रेतायुगभवेर्दिव्यैः समाप्तिः संग्रस्य च ॥ अदृष्ट्वा सकुशो वेगाद्ब्रह्मास्त्रं संदधे तदा ६५ ॥ इति श्रीशतकोटिरामचरितं तर्जित श्री
 मदानन्दरामायणे वाल्मीकीये पूर्णकांडे रामदासविष्णुदाससंवादे सोमवंशोद्भववृषाणां युद्धवर्णनं नाम तृतीयः सर्गः ॥ ३ ॥ श्रीरामदास उवाच ॥ ब्रह्मा
 स्त्रं संदधानं तद्वद्वावेधाः सुरैः सह ॥ सोमेन च बुधेनाऽपि विमानेन ययौ भुवम् १ विमानादवरुह्याऽथ तदा ब्रह्माकुशं ययौ ॥ कुशं तं प्रार्थयामास मा त्वमस्त्रं विसर्जय २ पाल
 यस्व वचो मेऽन्यनाके सोमाय वै मया ॥ द्वापरां तं वरोदत्तस्त्वजे याश्चरणाजिरे ३ भविष्यन्ति नलाद्याश्च सर्वे युष्मत्कुलोद्भवाः ॥ पुरा त्विति सुराग्रो हे कस्मिंश्चित्कारणां
 तरे ४ अतस्त्वं कुशमास्त्रं मेनलाद्येषु विसर्जय ॥ तद्ब्रह्मवचनं श्रुत्वा कुशो वाक्यमथाऽब्रवीत् ५ अधुना क्षणमात्रेण सर्वान्दग्धान् करोम्यहम् ॥ नो चेत्कथय रामाय तस्या
 ज्ञामानं मया हम् ६ यदा त्वया वरोदत्तस्तदा किं विदितं तव ॥ नासीच्छ्रीरामसामर्थ्यं ह्यधुना प्रार्थ्यसे मुधा ७ त्वयि चेद्दत्तं ते किंचित्सारं कर्तुं रणमया ॥ तर्हि कुरुष्व साहा
 य्यं नलादीनां सुरैर्युतः ८ त्वयारणे संगरोऽयमपश्यतुराधवः ॥ सीताऽपि पुष्पकासीनां जालरंघ्रैश्च पश्यतु ९ एवं कुशस्य वचनं श्रुत्वा लज्जायुतो विधिः ॥ सोमेनाथ बुधे
 नाऽपि नलाद्यान्प्राह वेगतः १० रे रे मूढाः गृणुध्वं मे वचनं हि गतायुषः ॥ साक्षान्नारायणं रामं यूयं योद्धुं समुद्यताः ११ केनेयं शिक्षिता बुद्धिः सर्वेषां घातकारिणी ॥ गच्छ
 ध्वं शरणं रामं नो चेद्युयं मरिष्यथ १२ ममाऽयं जनकः साक्षाद्रामो विष्णुर्न संशयः ॥ इति धिक्कृत्य तान्वेधाः कुशं वचनमब्रवीत् १३ यावच्चस्याम्यहं रामा पुनस्त्वां कुशबाल
 क ॥ तावच्चेन्मोक्षयसे बाणं तर्हि मां हतवानसि १४ इत्युक्त्वा तं कुशं वेधानलाद्यैः परिवेष्टितः ॥ ययौरामं सुरैर्युक्तः पुरस्कृत्य वृषध्वजम् १५ शिवमागतमाज्ञाय पुष्पका
 द्रघुनन्दनः ॥ प्रत्युद्गम्य शिवं नत्वा प्रणनाम ततो विधिम् १६ ततस्तान्पूजयामास शिवादीन् द्रघुनन्दनः ॥ ततः सभायां रामाय तिष्ठन्वेधानलादिभिः १७ प्रणाम
 न्कारयामास सोमेन च बुधेन च ॥ ततस्तान्सहसोत्थाय रामचन्द्रः करेण हि १८ श्रुत्वा तेषां हिनामानि विधेरास्यात्पृथक्पृथक् ॥ ततः पप्रच्छ वेगेन ब्रह्माणं पुरः

स्थितम् १९ सर्वेकिमर्थमानीतास्त्वत्रैतेसोमवंशजाः ॥ वदत्वेकारणंश्रीघ्नसत्यमेवममाग्रतः २० तद्रामवचनंश्रुत्वारामंवेधावचोऽब्रवीत् ॥ रामराममहाबाहोपा
लयस्वाऽद्यमेवचः २१ रक्षस्वैतावृषानद्यवरदानान्ममप्रभो ॥ द्वापारांतमजेयत्वंदत्तमस्तिमयापुरा २२ ममाऽहंसन्दधानंतंनिवारयकुशंसुतम् ॥ इतितद्वच
नंश्रुत्वाविहस्यरघुनायकः २३ सभायामाहब्रह्माणमजेयत्वंत्वयोदितम् ॥ कृतंतेचाऽद्यसमरात्किमर्थमिहचागताः २४ तद्रामवचनंश्रुत्वारामंप्राहविधिःपुनः ॥
सर्वेषांपुरतोमेऽस्तिवलंनतुतवाग्रतः २५ त्वंतुमेजमकःसाक्षादतस्त्वांप्रार्थयाम्यहम् ॥ तनोरामःपुनःप्राहविहस्यचतुराननम् २६ नश्रोप्यतिवचोमेऽद्यकुशोयं
यौवनस्थितः ॥ प्रायःकुमारावृद्धानांवाक्यमग्रेभजन्तिन २७ अन्यच्चाऽपिगृणुष्वत्वंयच्छास्त्रेऽप्युच्यतेवचः ॥ लालयेत्पंचवर्षाणिदशवर्षाणिताडयेत् २८ प्रा
तेतुषोडशवर्षेषुत्रंमित्रवदाचरेत् ॥ अतस्तेबालकाःसर्वेकुशाद्याःस्वार्थतत्पराः २९ नश्रोप्यतिवचोमेऽद्यतान्गत्वांप्रार्थयस्वहि ॥ ततःप्राहपुनर्ब्रह्मरणक्रोधात्कु
शोमया ३० वाक्यंरम्यंमंजुलंचनैवाऽद्यवदतिप्रभो ॥ ततःप्राहविधिरामःपुनर्वाक्यंविनोदयन् ३१ विधेत्वंगच्छवाल्मीकिसत्वायुक्तिंवादिष्यति ॥ ततःसरा
मवाक्येनवाल्मीकिपुष्पकेस्थितम् ३२ मुनिभिर्मुनिशालायामूर्ध्वसर्वैःस्थितंविधिः ॥ नलाद्यैःसहितोगत्वावृत्तंसर्वन्यवेदयत् ३३ विधिमाहाऽद्यवाल्मीकिर्द्धात्वा
राममनोगतम् ॥ स्त्रीलब्धजीविताश्चेतेभवन्तुसुखिनस्त्विति ३४ नलादीनांस्त्रियःसर्वाःप्रार्थयन्तुविदेहजाम् ॥ कुशोऽपिजानकीवाक्याच्छान्तिमेप्यतिबाल
कः ३५ तथेतितेनलाद्याश्चदूतान्प्रेष्याऽथसादरम् ॥ आनीयस्वकलत्राणिशतशस्तुतदाजवात् ३६ जानकींप्रेषयामासुस्ताःसर्वाःपार्थिवस्त्रियः ॥ उपायना
निसंगृह्यजानकींप्रययुर्जवात् ३७ ददृशुर्जानकींनारीशालायांस्वसखीवृताम् ॥ स्नुषाभिःसेवितपदांपर्यंकेनिद्रितामुदा ३८ ताःस्त्रीःसमागताःसीतादृष्ट्वाचामर
वीजिता ॥ मंचकादवरुह्याऽथघृतपार्श्वोपवर्हणा ३९ स्वपृष्ठेमंचकंलुत्वासंस्थितासीत्सखीवृता ॥ स्नुषाभिर्वीजितारम्यांप्रणमुस्तांपरास्त्रियः ४० तासां
सीमंतरत्नौघप्रभयापदपंकजे ॥ विरेजतुस्तेसीतायाश्चित्ररामविचित्रिते ४१ उपायनानिसंगृह्यताभ्यःसाजनकात्मजा ॥ समालिङ्ग्यनिवेश्याऽथताःप्राहसु
स्वरंवचः ४२ किमर्थमागतायूयंमाभेतव्यमितःपरम् ॥ कथयध्वंस्वीयमिष्टंयत्तद्वोऽद्यकरोम्यहम् ४३ तदाताःकथयामासुःसर्ववृत्तंसविस्तरम् ॥ देहिकंक
णदानानिकुशंयुद्धाभिवारय ४४ तथेतिजानकीचोक्ताज्ञात्वाराममनोगतम् ॥ नारीहस्तान्मोचनीयाश्चेतोनिर्जरवत्त्विति ४५ आरुह्यशिविकायांसाताभिर्धु
क्ताकुशंययौ ॥ तदातंसांत्वयामासक्रोधंत्यजकुशाऽधुना ४६ निवर्तस्वरणादद्यगृणुमेवचनंशिशो ॥ तथेतिजानकीवाक्याद्विहस्याऽथकुशस्तदा ४७ मात्रा
तैर्वधुभिर्धुक्तःसेनयासंन्यवर्तत ॥ पुष्पकंप्रययौसीतानृपस्त्रीपरिवेष्टिता ४८ कुशाद्यास्तेकुमाराश्चसभायांराघवंययुः ॥ ततोवाल्मीकिनाब्रह्मानलाद्यैःसहितस्त
दा ४९ सनिर्जरःसभांगत्वातस्थौश्रीराघवाग्रतः ॥ कुशाद्यास्तेऽपिश्रीरामंप्रणम्यतस्यसंनिधौ ५० तस्थुस्तेनालिगिताश्चस्त्रीभिर्नाराजिताअपि ॥ तदा
रामोऽब्रवीद्वाक्यंब्रह्माणंसदसिस्थितम् ५१ रणाग्निवर्तिताबालाःकिमग्रेतववांछितम् ॥ नमेराज्येछत्रपतिर्द्वितीयोऽत्रमविष्यति ५२ कर्णीयंनलाद्यैः

किं तद्वदस्वसविस्तरम् ॥ तदा सनादुत्थितः सवेधाराभाग्रतः स्थितः ५३ उवाच मधुरं वाक्यं सभायां रघुनन्दनम् ॥ रामराममहाबाहो मृगश्वत्वाहृतः ५४ चि
 रकालं कृतराज्यं वैकुण्ठं पालयाधुना ॥ कुरु सत्यं वचो मेऽद्य ददस्व हस्तिनापुरम् ५५ नलादिभ्यस्त्वयोध्यायां कुशोराज्यं प्रशासतु ॥ तदारामो विधिं प्राह ममाप्येतनुरोचते
 ५६ वैकुण्ठं शोगमिष्यामि सीतया बन्धुमिर्युतः ॥ दशसहस्रवर्षाणि प्रोक्तमायुर्गुणैः ५७ तन्मया स्वीयसामर्थ्यात्कृतमत्र विधे मृषा ॥ एकादशसहस्राणिसमास्वेकाद
 शैवतु ५८ तथैकादशमासाश्च गतामे दिवसा अपि ॥ शेषमायुश्च किंचिन्मेतच्छुः पूर्णं भविष्यति ५९ द्वादशायां घटिकायां सोऽहं वैकुण्ठमाश्रये ॥ ततो विधिक्षुशः प्राह नला
 द्याय दिमां विधे ६० दास्यंति करभारं मेतर्हि तिष्ठतु चाऽत्र ते ॥ मदाज्ञां पालय त्वेते तव वाक्यान् सुरक्षिताः ६१ छत्रहीनाः सुखं त्वद्यवसन्तु हस्तिनापुरे ॥ तद्वाक्यं सविधिः
 श्रुत्वा पुनः प्राह कुशं प्रति ६२ छत्रमाज्ञापय स्वैतांस्तवाज्ञावशवर्तिनः ॥ दास्यंति करभारं त्वां मम वाक्यं हि पालय ६३ तथेति सकुशः प्राह विधिं किंचित्स्मिताननः ॥ अथ
 ते सोमवंशस्थानृपाः सर्वे विधितदा ६४ प्रोचुर्वयं त्वया स्त्रीभिर्यास्यामो दिवं मद्यै ॥ अजमीढोऽद्य नृपतिर्भवत्वत्र गजाब्धये ६५ तथेति तान् विधिश्चोक्त्वा सभायां समुपावि
 शत् ॥ अथ ब्रह्माऽजमीढाय ब्राह्मणैरभिषिच्य च ॥ गजाब्धये तं राजानं चकार राघवाज्ञया ६६ ॥ इति श्रीशतकोटिरामचरितां तर्गत श्रीमदानन्दरामायणे वाल्मी
 कीये पूर्णकाण्डे सोमवंशसूर्यवंशजयोमत्रीकरणं नाम चतुर्थः सर्गः ॥ ४ ॥ ॥ श्रीरामदास उवाच ॥ अथ रामं सुषेणश्च सुग्रीवश्च विभीषणः ॥ वानराः प्रार्थयामासुर्वयं रा
 मत्वया दिवम् १ यास्यामो नाऽत्र जीवामस्त्वयारामं विनाशुवि ॥ ददस्वाज्ञां त्वया गन्तुं तदाहराघवोऽपि सः २ विभीषणत्वया स्थेयं लंकायां मम वाक्यतः ॥ प्रचारिष्यति
 यावन्मे रामनामाऽजनीतले ३ त्वं गच्छाद्यैव मे वाक्यात्तथेति सविभीषणः ॥ न त्वारामं यौ लंकां राघवेणातिमानितः ४ ततः प्राह जांबवंतं राघवः पुरतः स्थितम् ॥ हे जांबवं
 स्त्वया स्थेयं यावद्भूम्यां कथामम ५ प्रचारिष्यति तावच्च द्वापरांति पुनर्मम ॥ भविष्यति दर्शनं ते गच्छाद्यैव सुखं वस ६ त्वया कृतं यत्साहाय्यं लंकायां भवेनऽपि च ॥ अतस्त्वं
 श्वशुरो मूत्वा द्वापरेऽस्यातिमेष्यसि ७ तथेति रामवचनाद्गामं सीतां प्रणम्य सः ॥ जांबवान्निर्ययोशीघ्रं राघवेणाऽतिपूजितः ८ रामः प्राह हनूमंतं त्वत्सतिष्ठ यथा सुखम् ॥
 यदा सेतौ पणस्तो हि द्वापरांतेऽर्जुनेन वै ९ भविष्यद्विशरैः सेतुं कर्तुमे दर्शनं तदा ॥ त्वं लभिष्यसि गच्छाद्यैव सुखं वस मजस्व माम् १० तद्रामवचनं श्रुत्वा न त्वारामं चलक्ष्म
 णम् ॥ सीतां प्रणम्य हनुमान्गमनायोपचक्रमे ११ ततो रामो निजात्कंठान्न वरत्नविभूषितम् ॥ हारं ददौ तथा सीता तं ददौ बाहुभूषणे १२ ततो न त्वारामचन्द्रं सार्द्रनेत्रः स
 मारुतिः ॥ परिक्रम्य ययौ वेगात्तमुतुहिमपर्वतम् १३ ततो गदं रामचन्द्रः पूज्य वस्त्रादिमण्डनैः ॥ प्रेषयामास किष्किं गंगवेरं तु गूढकम् १४ पातालं प्रेषयामास राघवो म
 करध्वजम् ॥ वस्त्रादिभिस्तोषयित्वा सुहृदः स्वस्थलानि हि १५ ततो रामः समाहूय यूपकेतुं महामनाः ॥ वस्त्रादिभिस्तोषयित्वा विदिशागनरं प्रति १६ प्रेषयामास सैन्ये
 न सोऽपि न त्वारघूतमम् ॥ जानकीं च ययौ वेगात्स्त्रीपुत्रैः परिवारितः १७ एवंगमः सुबाहुं तं मयुरां प्रेषयत्तदा ॥ एवंगमः पुष्करं च प्रेषयामास बालकम् १८ सैन्येन पुष्करा

वत्योतक्षंतक्षशिलावहये ॥ ततोऽगदंगजाश्वंतप्रेषयामासराघवः १९ धनरत्नचित्रकेतुंस्त्रीपुत्रबलवाहनैः ॥ प्रेषयामासश्रीरामस्तोषितं वसनादिभिः २० ततोलवंसमा
 हूयससीतोरघुनन्दनः ॥ वस्त्रालंकारयानाद्यैस्तोष्यस्त्रीपुत्रसंयुतम् २१ उत्तरेपुकुहूष्वत्रप्रेषयामाससेनया ॥ कामधेनुंददौसीतालवायव्रजतेमुदा २२ ततःकुशंसमाहू
 यरामःस्त्रीपुत्रसंयुतम् ॥ प्रेषयामाससाकेतं सैन्येन पार्थिवैर्युतम् २३ दत्त्वास्वीयानिशस्त्राणिकोडंदं च महोज्ज्वलम् ॥ नानायानानिवस्त्राणिरामश्चितामणिददौ २४
 सस्त्रीपुत्रकुशंतोष्यराघवोवाक्यमब्रवीत् ॥ वत्सगच्छसुखंतिष्ठसुमिधमेणपालय २५ जंबुद्वीपवृषपांस्सर्वास्तथाद्वीपांतरस्थितान् ॥ सर्वानेतान्पालयस्वपुत्रवत्कुशबालक
 २६ इत्युक्त्वा तावृषान्प्राहयुष्माभिः कुशबालकः ॥ मत्स्थानेमाननीयोऽयं रक्षणीयस्त्वहर्निशम् २७ तद्गामवचनं श्रुत्वा वृषाः प्रोचूरधूतमम् ॥ त्वत्तेजः पूरितो बालस्त्वतो
 ऽस्माकं शताधिकः २८ अस्त्येव नाऽत्र संदेहः सत्यं विद्विरधूतम् ॥ यथा त्वया पालिताः स्मो वयं तद्वत्कुशोऽप्ययम् २९ रक्षिष्यति सदाऽस्माकं दृष्टोऽबालपराक्रमः ॥ इत्यु
 क्त्वा राघवं नत्वा सर्वे ते पार्थिवोत्तमाः ३० रामेण पूजिताः सम्यक् वस्त्रालंकारवाहनैः ॥ ययुः कुशं पुरस्कृत्य स्वस्वसैन्यसमन्विताः ३१ कुशोऽपि राघवं नत्वा मुग्धसिंताञ्च प्रा
 पितः ॥ वसिष्ठेन रथे स्थित्वा पुरीं गन्तुं प्रचक्रमे ३२ तदारामस्तरंजकं मंथरां प्रेषयत्पुरीम् ॥ कुशेन सह वेगेन समाहूयाऽथ सादरम् ३३ पूर्ववैरमनुस्मृत्य नाऽभ्यातामधर्मि
 णौ ॥ कृष्णावतारे तावेवरजकोरजकोऽभवत् ३४ मंथरापूतनाजाता हतौतौ पूर्ववैरतः ॥ ततः कुशः सार्द्धे नेत्रः पश्यन् रामं च जानकीम् ३५ परिवर्त्य मुखं पृष्ठे वारं वारं रथे स्थि
 तः ॥ गच्छ गच्छेति रामेण सीतयाऽपि निजैः करैः ३६ सूचितः सैन्ययौ सैन्यैर्वेष्टितः स्वपुरीं प्रति ॥ ददर्शनं गरीश्वर्यां श्रीरामविरहातुराम् ३७ गत्वा पुर्यां महोत्साहैर्निजसिं
 हासनस्थितः ॥ पूज्य सर्वान् पार्थिवान् शसमालिङ्ग्य व्यसर्जयत् ३८ तेऽपि नत्वा कुशं स्वस्वस्थलं जमुर्चपोत्तमाः ॥ करभारं ददुस्तस्मै तदा ज्ञावशवर्तिनः ३९ मन्थरारजको
 द्रौतौ देवात्पुर्या बहिर्भूतौ ॥ प्रापतुर्जन्मसाकेते मृतानां पुनर्भवः ४० अथ रामोऽब्रवीत् सर्वान् वानरान् जान्दवीतटे ॥ मदर्थं भूमिदाः सर्वे यूयं वानरसत्तमाः ४१ द्वापराग्रे
 पुनः सर्वे व्रजे गोपा भविष्यथ ॥ युष्माभिः सहितः प्रीत्या करिष्याम्यशनादिकम् ४२ तदाऽब्रवीत् सौमित्रिरामः प्रीत्या पुरः स्थितम् ॥ महान् श्रमः कृतः पूर्वसेवायां मम दण्ड
 के ४३ भवत्वं द्वापरे ज्येष्ठः शुश्रूषाते करोम्यहम् ॥ ततस्तान् राघवः प्राह ऋक्षान् पौरान् कपीनपि ४४ सर्वानेव मया सार्धं प्रयातेति दयान्वितः ॥ ततो ददौ कल्पवृक्षपारिजा
 तौ सुराधिपम् ४५ ततस्तं पुष्पकं प्राह कुबेरं वहासादरम् ॥ गच्छाद्यैव तथेत्युक्त्वा रामं नत्वा तु पुष्पकम् ४६ सीतां पृष्ट्वा ययौ शीघ्रं राघवेणाऽतिमानितम् ॥ ततः प्राहरघु
 श्रेष्ठश्चोर्मिला मांडवीं तथा ४७ श्रुतकीर्तिं समाहूय वाल्मीकिं च मुनेः पुरः ॥ युष्माभिर्भर्तृदेहैश्च निजदेहानि वेगतः ४८ भोऽग्रे दग्ध्वा स्वर्गलोकं गतव्यं मम वाक्यतः ॥ तथेति
 राघवं प्रोचुस्तदा ताश्चोर्मिलादिकाः ४९ रामं नत्वा ययुः सर्वाः स्वस्वतं द्रसनमृहम् ॥ अथ रामोऽपि तारित्रीसीतयारुक्ममंचके ५० निनाय शंकराद्यास्ते सुरास्तस्थुर्मुनी
 श्वरैः ॥ स्वस्वपत्न्या लक्ष्मणाद्याश्च कुः क्रीडां यथा सुखम् ५१ ॥ इति श्रीशतकोटिरामचरितां तर्गत श्रीभदानन्दरामायणे वा० पूर्ण० सर्वपां विसर्जनं नाम पंचमः सर्गः ॥ ५ ॥

१ स्वर्गं नत्वा विलस्यथः । २ अप्रोदग्ध्वेति पाठः ।

॥ श्रीरामदासउवाच ॥ अथरामःसमुत्थायप्रभातेसीतयासह ॥ अजमीढंसमाहूयमंजुलंवाक्यमब्रवीत् १ अद्याऽहंसीतयास्वीयंपदंगच्छामिवन्धुभिः ॥ वानरैःसकलैः
 पौरैःस्त्वयाशेषंतुयज्जडम् २ वस्त्रगृहादिकंसर्वप्रेषणीयंकुशंप्रति ॥ यच्चरंकीटकांतंतन्मयायास्यतिवैदिवम् ३ अतस्त्वंतंकुशंगत्वासर्ववृत्तंनिवेदय ॥ करोत्युत्तरकार्या
 णिकुशोऽस्माकंसविस्तरम् ४ माकरोतुकुशोऽस्माकंखेदंतंत्वंनिवारय ॥ इतिरामवचःश्रुत्वासाश्रुनेत्रस्तथेतिसः ५ अजमीढस्तदाप्राहननामरघुनायकम् ॥ अथ
 रामःशनैःपौरैःस्नात्वाभागीरथीजले ६ कृत्वानित्यविधिपूर्वहुत्वावन्हिसविस्तरम् ॥ ददौदानान्यनेकानिगंगासैकतसंस्थितः ७ ततःप्रास्थानिकंकर्मचकारसयथावि
 धि ॥ वन्हिसर्जयामासवैकुण्ठंप्रतिराघवः ८ तदारामस्यपद्मासागतादक्षिणहस्ततः ॥ मूर्तिरूपधरावेदावैकुण्ठमाययुस्तदा ९ त्रिपदाप्रणवेनैवश्रीरामास्यादिनिर्ग
 ता ॥ नत्वारामंययौशांतिःक्षमामेधाघृतिर्दया १० तेजोबलंयशःस्वर्गययौसर्वतदापुरः ॥ ततःपौरावानराश्चसर्वेभागीरथीजले ११ स्नात्वानिरुध्यवायूंश्चनिजदेहानि
 तत्यजुः ॥ अथरामोमुदागंगांस्पृष्ट्वादभांसनोपरि १२ दर्भपाणिःस्थितस्तूष्णीमुत्तराभिमुखःस्त्रिया ॥ तावत्सर्वेदेवशुस्तेदेवाविष्णुपुरःस्थितम् १३ चतुर्भुजंनीलकांतिपी
 तकौशेयधारिणम् ॥ कौस्तुभांकितहृद्देशंश्रीवत्साकोपशोभितम् १४ सीताबभूवसालक्ष्मीर्विष्णुवामांकसंस्थिता ॥ शेषोबभूवसौमित्रिःफणाभिरतिभासुरः १५ शंखो
 बभूवभरतःश्रीविष्णोःसव्यसत्करे ॥ वामेकरेबभूवाथशत्रुघ्नश्चसुदर्शनम् १६ देवेषुविविशुःसर्ववानरास्तेक्षणात्तदा ॥ चांडाललुभिकीटांताअयोध्यापुरवासिनः १७ प्रा
 पुस्तेदिव्यदेहानिविमानसंस्थितावभुः ॥ तदानिनेदुर्वाद्यानिदेवानांगगनांगणे १८ बवधुर्देवपत्न्यश्चपुष्पवृष्टिभिरादरात् ॥ नचतुर्वैह्यप्सरसोजगुर्गंधर्वकिन्नराः १९ प्रण
 नामतदातार्क्ष्यःश्रीविष्णुरविभासुरम् ॥ देहानिमुमुचुःसर्वेस्त्रीभिःसोमादिकाश्चते २० पतिदेहानिचालिग्यतदाताऊर्मिलादिकाः ॥ देहान्यग्नौत्यजुःसर्वारम्येभागीरथी
 तटे २१ अथतादेवपत्न्यश्चरत्नदीपैःसहस्रशः ॥ विष्णुंनिराजयामासुर्लक्ष्मीयुक्तंमहाभुजम् २२ विष्णुस्ततोऽब्रवीद्वाक्यंवेधसंमंजुलंशनैः ॥ अयोध्यावासिनःसर्वेतिर्य
 इमात्रादयःशुभाः २३ एतेसमागताब्रह्मन्येषांस्थानंवदाधुना ॥ तद्विष्णोर्वचनंश्रुत्वातदाब्रह्माऽब्रवीद्वचः २४ महोकादुपरिष्ठाच्चलोकान्सांतानिकाञ्जुमान् ॥ एते
 यांतुजनाःसर्वेत्वद्दर्शनमहोज्ज्वलाः २५ ततःप्राहपुनर्विष्णुरयोध्यायांपृताश्वये ॥ अग्रेतेऽपिसमायांतुलोकान्सांतानिकाञ्जुमान् २६ तथेतिसविधिःप्राहमहाविष्णुं
 मुदान्वितः ॥ ततस्तेदिव्यदेहाश्चसाकेतपुरवासिनः २७ नानाविमानसंस्थाश्चदिव्यवस्त्रविभूषिताः ॥ दिव्यालंकारसंयुक्ताह्यप्सरोग्भिर्विलेपिताः २८ नानासुगंधगंधा
 यैर्दिव्यचामरवीजिताः ॥ त्रिरेजुर्गनेचंद्रवदनारविभासुराः २९ ततोब्रह्मादयोदेवाःप्रणमुर्विष्णुमादरात् ॥ तुष्टुर्विविधैःस्तोत्रैर्वेदघोषैर्मुनीश्वराः ३० तदातुष्टावशंभु
 स्तंविष्णुंत्रैलोक्यपालकम् ॥ वनमालांधानंतंदिव्यचन्दनचर्चितम् ३१ ॥ ॥ शंभुरुवाच ॥ ॥ राघवंकरुणाकरंभवनाशनंदुरितापहंमाधवंखगगामिनंजलरूपिणं
 परमेश्वरम् ॥ पालकंजनतारकंभवहारकरिपुमारकंत्वाभजेजगदीश्वरंनररूपिणंरघुनन्दनम् ३२ ॥ १ भूधवंवनमालिनंघनरूपिणंवरणीधरंश्रीहरिंत्रिगुणात्मकंतुलसीध
 वंमधुरस्वरम् ॥ श्रीकरंशरणप्रदंमधुमारकंवज्रपालकंत्वाभजेजगदीश्वरंनररूपिणंरघुनन्दनम् ३३ ॥ २ विह्वलंमधुरास्थितंरजकांतकंगजमारकंमन्त्रतंबकमारकंठकषा

तकेतुरगार्दनम् ॥ नन्दजं वसुदेवजं बलियज्ञगंसुरपालकं त्वां भजे जगदीश्वरं नररूपिणं रघुनन्दनम् ३४ ॥ ३ केशवं कापे वेष्टितं कापि मारकं मृगमर्दिनं सुंदरं द्विजपालकं दिति
जार्दनं दनुजार्दनम् ॥ बालकं खरमर्दिनं क्राविपूजितं मुनिचिंतितं त्वां भजे जगदीश्वरं नररूपिणं रघुनन्दनम् ३५ ॥ ४ शंकरं जलशायिनं कुशबालकरं थवाहनं शरयूनतं प्रिय
पुष्पकं प्रियभूसुरं लव्वालकम् ॥ श्रीधरं मधुसूदनं भरताग्रजं गरुडध्वजं त्वां भजे जगदीश्वरं नररूपिणं रघुनन्दनम् ३६ ॥ ५ गोप्रियं गुरुपुत्रदं वदतां वरं करुणानिधिं भक्तपं
जनतोषदं सूरपूजितं श्रुतिभिः स्तुतम् ॥ भुक्तिदं जनमुक्तिदं जनरंजनं नृपनंदनं त्वां भजे जगदीश्वरं नररूपिणं रघुनन्दनम् ३७ ॥ ६ चिद्धनं चिरजीविनं मणिमालिनं वरदो
न्मुखं श्रीधरं प्रतिदायकं बलवर्धनं गतिदायकम् ॥ शांतिदं जनतारकं शरधारिणं गजगामिनं त्वां भजे जगदीश्वरं नररूपिणं रघुनन्दनम् ३८ ॥ ७ शार्ङ्गिणं कमलाननं कम
लादृशं पदपंकजं श्यामलं रविभासुरं शशिसौख्यदं करुणार्णवम् ॥ सत्पतिं नृपालकं नृपवंदितं नृपतिप्रियं त्वां भजे जगदीश्वरं नररूपिणं रघुनन्दनम् ३९ ॥ ८ निर्गुणं सगुणा
त्मकं नृपमण्डनं मतिवर्धनं मच्युतं पुरुषोत्तमं परमेष्ठिनं स्मितभाषिणम् ॥ ईश्वरं हनुमन्नतं कमलाधिपं जनसाक्षिणं त्वां भजे जगदीश्वरं नररूपिणं रघुनन्दनम् ४० ॥ ९ ईश्व
रोक्तमेतदुत्तममादराच्छतनामकं यः पठेदु विमानवस्तवभक्तिमांस्तपनोदये ॥ त्वत्पदं निजबन्धुदारसुतैर्युतश्चिरमेत्वनो सोऽस्तुते पदसेवने बहुतत्परो मम वाक्यतः ४१
॥ १० इति स्तुत्वामहाविष्णुं प्रोवाच गिरिजापतिः ॥ आरुहस्वरमानाथगडोपरिवेगतः ४२ वैकुण्ठारोहणस्याज्यं कालो वाल्मीकिना कृतः ॥ एकादशसह
स्राश्च समास्तेकादशैव च ४३ तथैकादशमासाश्च दिनान्येकादशैव च ॥ तथैकादशनाडीश्च पलान्येकादशैव च ४४ गतानितेऽत्र भूम्यां हि जन्मादारम्य राघव ॥
वंसन्तपञ्चमीनामप्रीतिथिश्चैत्रासिताज्यहि ४५ पुण्येऽन्विस्वपदं गन्तुं त्वरां कुरु रमेश्वर ॥ तदा विहस्य श्रीविष्णुर्वाल्मीकिमुनिपुंगवम् ४६ समालिङ्ग्य मुनीन् पृष्ट्वा त
स्थौ सगरुडोपरि ॥ ध्वनत्सु देवाद्योपुस्तु वत्सु नारदादिषु ४७ पुष्पैर्वर्षत्सु देवेषु प्रनर्तत्स्वप्सरस्सु च ॥ नानाविमानजालैश्च सर्वत्र परिवेष्टितः ४८ ययौ विष्णुः स
वैकुण्ठलोकान् पश्यन् शनैः शनैः ॥ वैकुण्ठे स्वपदे स्थित्वा विसर्जं शिवादि कान् ४९ तस्थौ लक्ष्म्या नन्दमयः परिपूर्णमनोरथः ॥ खर्गेन्द्रसेवितपदः शेषतल्पविभू
षितः ५० अयोध्यावासिनः सर्वे ययुः सांतानिकं पदम् ॥ ततस्ते मुनयः सर्वे ययुः स्वं स्वं स्थलं प्रति ५१ रामवाक्यात् सोऽजमीढः सांत्वयामास तं कुशम् ॥ स्व
र्गारोहणविस्तारं कथयामास तं कुशम् ५२ कुशेन मानितः सोऽपि ययौ स्वीयं गजावहयम् ॥ लब्ध्वा कुमुदतीतस्यां कुशः पुत्रान्सनिर्ममे ५३ एवं श्रीरघुनाथस्य
स्वर्गारोहणकौतुकम् ॥ येशृण्वंति न रामस्तथा तेऽपि स्वर्गं प्रयाति हि ५४ वैकुण्ठारोहणाध्यायमिमं नित्यं पठेत्तु यः ॥ सौते गच्छति वैकुण्ठं रामचन्द्रप्रसादतः ५५ ॥ इति
श्रीशतकोटिरामचरितार्तार्तश्रीमदानन्दरामायणे वाल्मीकीये पूर्णकांडे वैकुण्ठारोहणं नाम षष्ठः सर्गः ॥ ६ ॥ ॥ श्रीरामदास उवाच ॥ ॥ एवं त्वया यथा पृष्टं
स्वर्गारोहणमंगलम् ॥ श्रीरामस्य मया चैतत्तवाग्रेऽद्य निवेदितम् १ किमन्यच्छेत्तुमिच्छाऽस्ति तां त्वं वद वदाम्यहम् ॥ इति तीर्थवचः श्रुत्वा विष्णुदासस्तमब्रवीत् २

१ पौर्णिमांतमासमानेन फाल्गुनकृष्णप्रतिपदे त्रिकृष्णसंज्ञका स्यावसंतर्तोः प्रथमार्पणं श्रीवसंतपंचमीत्यर्थः ।

विष्णुदासउवाच ॥ कुशांतःसूर्यवंशोऽत्रगुरोर्पूर्वत्वयेरितः ॥ कुशाग्रेऽत्रोत्तुमिच्छामिसूर्यवंशंसविस्तरम् ३ ॥ श्रीरामदासउवाच ॥ विष्णोरारभ्यकथिताएकषष्टितमाः
 पुरा ॥ एकषष्टिन्पाह्यग्रेतान्वदामिसविस्तरम् ४ श्रीरामस्यकुशःपुत्रोऽतिथिःपुत्रःकुशस्यसः ॥ निषधस्त्वातिथेःपुत्रोनिषधस्यात्मजोनमः ५ नमाज्जातोपुंडरी
 कःश्रेमधन्वातुतत्सुतः ॥ देवानीकस्तत्सुतोऽमृदेवानीकसुतोमहान् ६ अहीनःप्रोच्यतेसद्भिःपार्यात्रस्तत्सुतःस्मृतः ॥ पार्यात्रस्यबलःपुत्रोस्थलःपुत्रोबलस्यहि ७ स्थ
 लस्यवज्रनाभस्तुखगणस्तस्यकीर्त्यते ॥ खगणाद्विष्टतिर्जातोविष्टतेस्तनयःशुभः ८ जातोहिरण्यनाभस्तुतस्यपुष्पःप्रकीर्त्यते ॥ पुष्पात्सधुवसंधिस्तुधुवसंधेःसुदर्शनः ९
 सुदर्शनादग्निवर्णस्तस्माच्छीघ्रःप्रकीर्त्यते ॥ शीघ्राज्जातोमरुःपुत्रोमरोश्चप्रश्रुतःसुतः १० प्रश्रुतस्यचसंधिर्हिसंधेःपुत्रस्तुमर्षणः ॥ मर्षणस्यनहस्वांश्चविश्ववाहश्चतत्सुतः ११
 तस्मात्प्रसेनजित्प्रोक्तस्तस्माज्जातस्तुतक्षकः ॥ बृहद्रथस्तक्षकाच्चतस्माज्जातोबृहद्रथः १२ तस्मादुरुक्रियःप्रोक्तोवत्सवृद्धस्तुतत्सुतः ॥ वत्सवृद्धस्यव्योमस्तुव्योमाद्वा
 नुःप्रकीर्त्यते १३ भानोःपुत्रोदियाकस्तुसहदेवश्चतत्सुतः ॥ सहदेवात्मजोवीरोवीरस्यतनयःशुभः १४ बृहदश्वद्वितीख्यातस्तस्यपुत्रस्तुभानुमान् ॥ भानुमतःप्रतीकाशः
 सुप्रतीकश्चतत्सुतः १५ सुप्रतीकस्यपुत्रोऽमृन्मरुदेवइतिस्मृतः ॥ मरुदेवात्सुनक्षत्रःसुनक्षत्राच्चपुष्करः १६ पुष्करस्यांतरिक्षश्चसुतपाभंतरिक्षजः ॥ सुतपातमयो
 मित्रोमित्रजित्तत्सुतःशुभः १७ बृहद्राजइतिख्यातस्तस्यबर्हिःस्मृतोऽष्टुधैः ॥ बर्हेःकृतंजयःपुत्रस्तस्यपुत्रोरंजयः १८ रंजयात्संजयस्तुसंजयाच्छाक्यउच्यते ॥
 शाक्यपुत्रस्तुशुद्धोदःशुद्धोदालांगलःस्मृतः १९ प्रसेनजिलांगलस्यतत्पुत्रःक्षुद्रकःस्मृतः ॥ क्षुद्रकाद्रणकःप्रोक्तोरणकात्सुरथःस्मृतः २० सुरथात्तनयोजातस्तन
 यस्यसुतोमहान् ॥ नाम्नासुमित्रःपरमःपूर्णवंशस्ततःपरम् २१ पूर्वमुक्तोमरुरितिनाम्नायोत्पतिर्मया ॥ कलाप्याममाश्रित्यहिमाद्रौचद्रिकाश्रमे २२ सतप
 थिरकालंहिकरोत्यत्रसमाधिमान् ॥ कृत्युगेपुनःप्राप्तेसूर्यवंशंकरिष्यसि २३ एवंमयासमाख्यातःसूर्यवंशोमनोरमः ॥ विष्णोरारभ्यकथिताएकषष्टितमामया २४
 एकषष्टिन्पाह्यग्रेमध्येरामोदिराजते ॥ त्रयोविंशोत्तरशताश्चैवंविष्णोर्मयोदिताः २५ एवंयथात्वयाप्रष्टंशिष्यवंशानुकीर्तनम् ॥ तन्मयाकथितं सर्वश्रवणात्पुण्यवर्द्ध
 नम् २६ विष्णुदासउवाच ॥ गुरोमयाश्रुतंकस्यचिन्मुनेर्मुखतःपुरा ॥ रामायणंसविस्तरंतच्चेदंनैवभासते २७ तस्मादत्रांतरंप्रोक्तंत्वयासर्वत्रमांगुरो ॥ संदेहोऽनेनमे
 जातस्तत्त्वंछेदुमिहार्हसि २८ रामदासउवाच ॥ पुनःपुनःकल्पभेदाज्जाताःश्रीराघवस्यच ॥ अवताराःकोटिशोऽत्रतेपुमेदःकचित्कचित् २९ कृतोऽस्तिराघवेणैव न स
 र्वेसदृशाःकृताः ॥ रामायणान्यपितथापुरावाल्मीकिनैवहि ३० अनेकान्यंतरेणैवकीर्तितानिसविस्तरात् ॥ शतकोटिमितातेषां सर्वेषां गणनाकृता ३१ तस्मात्त्वयानसं
 देहःकार्यःशिष्याऽत्रबुद्धिमन् ॥ यन्मयाकथितंतेहिततत्त्वंविद्विन्नान्यथा ३२ भागाद्भरतखंडांतर्गताद्रामायणात्पुरा ॥ नारदादिपुराणानिव्यासेनाऽत्रकृतानिहि ३३
 तेषुमत्कथितंचेदंसम्प्रग्विस्तारितंद्विज ॥ तवजातोयथाशिष्यसंदेहोऽत्रकथांतरात् ३४ भविष्यतितथाऽन्येषामग्रेयदिकदाकाचित् ॥ नारदादिपुराणेषुदर्शनीयंहितैर्जनैः ३५
 दृष्ट्वामदुक्तंसर्वेषुपुराणादिपुण्डितैः ॥ त्यक्तव्याःस्वीयसंदेहाःसत्यंज्ञेयमयेरितम् ३६ ॥ इति श्रीशतकोटिरामचरितांतर्गतश्रीमदानंदरामायणेवाल्मीकीयेपूर्णकांडेसूर्यवंशवर्ण

नंनामसप्तमःसर्गः ॥७॥ विष्णुदासउवाच ॥ गुरोऽधुनावदस्वत्वंयन्मयापृच्छ्यतेतव ॥ अनुक्रमणिकासर्गतथापाठादिभिःफलम् १ कांडसंख्यांसर्गसंख्यांश्लोकसंख्यांस
विस्तरां ॥ उद्यापनग्रंथदानंफलं वैशकुनेक्षणम् २ अष्टाष्टानविधानंचश्रोतुंकालविनिर्णयम् ॥ कांडानांचपृथक्संख्यांसर्वत्वंवन्तुमर्हसि ३ ॥ श्रीरामदासउवाच ॥ अनुक्रम
णिकासर्गःप्रोच्यतेऽयंमयाधुना ॥ यस्याःसंश्रवणात्प्रोक्तंसर्वग्रंथफलंशुभम् ४ सर्गेऽत्रप्रथमेप्रोक्तंकौसल्यायाःस्वयंवरम् ॥ रामादीनांसुजन्मानिद्वितीयेकीर्तितानिहि ५
सीतास्वयंवरंप्रोक्तंतृतीयेमिथिलापुरि ॥ द्वादशापादिकथनंचतुर्थेमुद्गलेनहि ६ दशरथपूर्वजन्मकैकेय्याश्चाऽपिपंचमे ॥ वनप्रयाणंरामस्यप्रोक्तंपष्ठेसविस्तरम् ७ विरा
धखगमारीचवधादिसप्तमेऽकाथि ॥ किष्किधायांवालिघातोराघवेणाष्टमेऽहतः ८ नवमेजानकीशुद्धिर्लंकादग्धाह्नूमता ॥ दशमेसेतुमाहात्म्यंकाशिविश्वेश्वरागमः ९
एकादशेरावणादिवधाःप्रोक्ताश्चराघवात् ॥ सीतयास्वपुरींगत्वाद्वादशेऽभूत्तृपोविभुः १० त्रयोदशेराघवस्यविक्रमश्चह्नूमतः ॥ समाप्तंसारकांडंहियात्राकांडमुदीर्यते ११
वाल्मीकात्प्रथमेसर्गेऽश्लोकोत्पत्तिःप्रकीर्तिता ॥ रामायणविभागोऽत्रद्वितीयेसमुदाहृतः १२ तृतीयेसीतयारामोयात्रार्थंप्रार्थितोमुदा ॥ चतुर्थेरामचंद्रस्यप्रस्थानंजान्हवीं
प्रति १३ पंचमेमुनिवाक्येनयात्रांगंतुंविनिश्चयः ॥ षष्ठेप्रोक्तापूर्वदेशतीर्थयात्रासविस्तरा १४ प्रोक्तादक्षिणतीर्थानांयात्रारामस्यसप्तमे ॥ तीर्थाटनंपश्चिमायामष्टमेरा
घवस्यच १५ यात्रोत्तरप्रदेशस्यरामस्यनवमेऽकाथि ॥ यात्राकांडंसमाप्तंतुयागकांडमुदीर्यते १६ सर्गेऽत्रप्रथमेप्राहयज्ञोपकरणंगुरुः ॥ द्वितीयेरामचंद्रस्य
यागारंभोऽत्रवर्णितः १७ पृथ्वीप्रदक्षिणाप्रोक्तातृतीयेऽध्वरवाजिनः ॥ कुंभोदरस्यरामस्यसंवादोऽत्रचतुर्थके १८ पंचमेरामनाम्नावैद्योत्तरशतंशुभम् ॥ षष्ठेऽन्हिकं
हिसर्वेषांवाजिमेघेप्रकीर्तितम् १९ ध्वजारोपविधानंचसप्तमेसमुदाहृतम् ॥ अष्टमेऽष्टमध्वरानंराघवस्याऽत्रवर्णितम् २० नवमेवाजिमेघस्यसमाप्तिःकीर्तिताऽत्रसा ॥
यागकांडंसमाप्तंहिविलासाख्यमुदीर्यते २१ प्रथमेरघुवीरस्यस्तवराजोऽत्रकीर्तितः ॥ द्वितीयेरतिशालायाजानक्याश्चाऽपिवर्णनम् २२ तृतीयेराघवेणोक्तंदेहरामा
यणंस्त्रियै ॥ दिनचर्याभूषणानिजानक्याश्चचतुर्थके २३ जलयंत्रगताक्रीडापंचमेशेषमान्हिकम् ॥ द्विजस्यपत्न्यैप्रासादेषष्ठेऽलंकारमंडनम् २४ मूर्तीनांसप्तमेदानंदेवस्त्रीणां
वरास्तथा ॥ गुणवत्यापिंगलायावरदानमथाऽष्टमे २५ कुरुक्षेत्रस्ययात्रायानवमेजानकीजयः ॥ विलासाख्यंसमाप्तंहिजन्मकांडमुदीर्यते २६ आरामेदोहदक्रीडासी
तायाःप्रथमेऽकाथि ॥ द्वितीयेविविधाःक्रीडाःसीमंतोन्नयनोत्सवः २७ रजकस्योदितंश्रुत्वासीतात्यागरत्तृतीयके ॥ जन्मकर्मचतुर्थेऽत्रकुशस्याऽथलवस्यच २८ सर्गेऽत्र
पंचमेप्रोक्तारामरक्षासुखावहा ॥ षष्ठेलवस्यकमलहरणेजयईरितः २९ युद्धादिकौतुकंप्रोक्तंपुत्रयोःसप्तमेविभोः ॥ सीतादिव्यंचतुष्टाभोऽष्टमेप्रोक्तोऽत्रमंडपे ३० ज
न्मोपनयनादीनिबालानानवमेऽकाथि ॥ जन्मकांडंसमाप्तंहिविवाहाख्यमुदीर्यते ३१ स्वयंवरार्थंगमनंरामस्यप्रथमेऽकाथि ॥ स्वयंवरंचंपिकायाद्वितीयेसमुदाहृतम् ३२
स्वयंवरंसुमत्याश्चतृतीयेपरिकीर्तितम् ॥ कुशस्याऽथलवस्याऽपेविवाहौद्वौचतुर्थके ३३ मंधर्वनागकन्यानांमोचनंपंचमेऽकाथि ॥ षष्ठेतासांविवाहानानिश्चयःसमुदाहृतः ३४
विवाहाद्वादशप्रोक्ताःसर्वासांसप्तमेऽत्रहि ॥ अष्टमेयूपकेतोऽश्ववर्णितोऽत्रपराक्रमः ३५ प्रोक्तोमदनसुंदर्याविवाहोनवमेमहान् ॥ पूर्णविवाहकांडंचराज्यकांडमुदीर्यते ३६

रामनामसहस्रं च सर्गे प्राथमिकेऽकथि ॥ द्वितीयेऽत्र समानीतौ रामेण सुरपादपौ ३७ रामकृष्णोपासकयोः संवादश्च तृतीयके ॥ शतस्त्रीणां च निद्रायावरदानं तथा पुनः ३८
 रामविशेषविरहः सीतायाः पंचमेऽकथि ॥ मूलकासुरघातश्च षष्ठे राज्यानि वैपुत्रक ३९ जयोभरतखंडस्य रामेण सप्तमे कृतः ॥ जंबुद्वीपजयः प्रोक्तोऽष्टमे रामस्य विस्त-
 रात् ४० पद्द्वीपानां जयः प्रोक्तो नवमे राघवस्य च ॥ यतिशूद्रग्रन्थशिक्षारामेण दशमे कृता ४१ चतुःस्त्रीणां वरदानं रामेणैकादशे कृतम् ॥ स्त्रीषोडशसहस्राणां द्वादशे
 ऽत्र वरार्पणम् ४२ अश्वत्थहसितं हास्यमुक्तिराज्ञा त्रयोदशे ॥ चतुर्दशे वाल्मीकिना स्वजन्मत्रयमीरितम् ४३ पंचदशे रामराज्यवर्णनं विस्तरात्कृतम् ॥ वर्णिताराजनी-
 तिः श्रीराघवेष्वाऽत्र षोडशे ४४ सप्तदशेऽत्र कथितं कुशकन्यास्वयंवरम् ॥ अष्टादशे रामनाथपुरंदत्तं द्विजन्मनाम् ४५ एकोनविंशे रामस्यादिनचयैरिता शुभा ॥ राज्ञां
 विंशेऽवतारे पुष्टेऽष्टौ प्रोक्तस्त्वयं महान् ४६ एकविंशे राघवेण दास्यैदतो धरो मुदा ॥ सीतया तुलसीपत्रं द्वाविंशे सांघेतं शुभम् ४७ त्रयोविंशे स्मृताऽऽनन्दरामायणफलश्रुतिः ॥
 यमशिक्षा चतुर्विंशे धर्मशिक्षा च भूतले ४८ राज्यकांडं समाप्तं हिमनोहरमुदीर्यते ॥ सर्गेऽत्र प्रथमे प्रोक्तं लघुरामायणं शुभम् ४९ नागराणां च मातृणामुपदेशं द्वितीयके ॥
 रामपूजोपासनादिविस्तारश्च तृतीयके ५० रामतोभद्रविस्तारश्चतुर्थे समुदीरितः ॥ रामलिंगतोभद्राणां भेदाः प्रोक्ताश्च पंचमे ५१ नवमीव्रतविस्तारः षष्ठे प्रोक्ता च तत्क-
 था ॥ श्रीरामनाम्नां लक्षस्योद्यापनादीनि सप्तमे ५२ वेदादीनां हि सर्वेषामष्टमे फलमीरितम् ॥ सार्द्धमासद्वयीपूजाकथितानवमे विभोः ५३ दशमे चैत्रमासस्य माहिमा
 समुदीरितः ॥ एकादशे मधुसूतानां सर्वेषां गतिरीरिता ५४ अद्वैतं दर्शितं राज्ञा द्वादशे स्त्रीकदंबकम् ॥ वायुपुत्रस्य रामस्य कवचे द्वे त्रयोदशे ५५ सीतायाः कवचादीनि
 प्रोक्तान्यत्र चतुर्दशे ॥ पंचदशे कवचानि तद्वन्धूनां स्मृतानि हि ५६ व्रतं हनुमतः प्रोक्तं पताकाख्यं षोडशे ॥ प्रोक्तं सप्तदशे साररामायणमनुत्तमम् ५७ अष्टादशे शरसे
 तोः खंडनं च हनुमता ॥ जातं मनोहरकांडं पूर्णकांडमथोच्यते ५८ बाल्मीकिना सोमवंशविस्तारः प्रथमेऽकथि ॥ रामचन्द्रस्य प्रस्थानं द्वितीये हस्तिनापुरम् ५९ सूर्य
 सोमवंशजयोर्युद्धं प्रोक्तं तृतीयके ॥ सोमसूर्यवंशजयोर्मैत्रिकीचचतुर्थके ६० कुशादीनां राघवेण पंचमेऽत्र विसर्जनम् ॥ वैकुण्ठारोहणं षष्ठे गंगायां राघवस्य च ६१ सप्तमे सूर्यवं-
 शीयचूपाणां वर्णनं कृतम् ॥ अनुक्रमणिकासर्गः प्रोक्तोऽष्टममो महान् ६२ ग्रंथश्रुतिफलादीनि नवमे कीर्तितानि हि ॥ नवसर्गः पूर्णकांडं संपूर्णं नवमं त्विदम् ६३ अनुक्रम-
 णिका चैवं मया शिष्यप्रवर्णिता ॥ अस्याः श्रवणमात्रेण रामायणश्रुतेः फलम् ६४ रामायणपुस्तकस्य नित्यं कार्यं प्रपूजनम् ॥ विशेषं पूजनस्याऽपि गृणुवदामि शिष्यतम्
 ६५ सारकांडं विभोः स्थाने लक्ष्मणीये द्वितीयकम् ॥ नवायतनरीत्येत्यंशेषाणि स्थापयेत् क्रमात् ६६ सप्तकांडानि विधिवत्तेषां पूजनमाचरेत् ॥ अथ वाराज्यकांडस्य पूर्वार्धं
 रामसत्स्थले ६७ राज्यकांडस्योत्तरार्धं सीतास्थाने न्यवेशयेत् ॥ लक्ष्मणीये सारकांडं शेषाण्येकमेण तु ६८ एवं संस्थाप्य कांडानि तेषां पूजनमाचरेत् ॥ नवायतनपूजायाः
 फलमेतेन कीर्तितम् ६९ ॥ इति श्रीशतकोटिरामचरितां तर्गत श्रीमदानन्दरामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये पूर्णकांडे अनुक्रमणिकानामाऽष्टमः सर्गः ॥ ८ ॥
 श्रीरामदास उवाच ॥ सारं यात्राख्यं यागाख्यं विलासाख्यं तु जन्मकम् ॥ विवाहाख्यं हिराज्याख्यं श्रीमनोहरपूर्णके १ कांडान्यनुक्रमेणैवाऽऽनन्दरामायणेन व ॥ त्रयोदशे

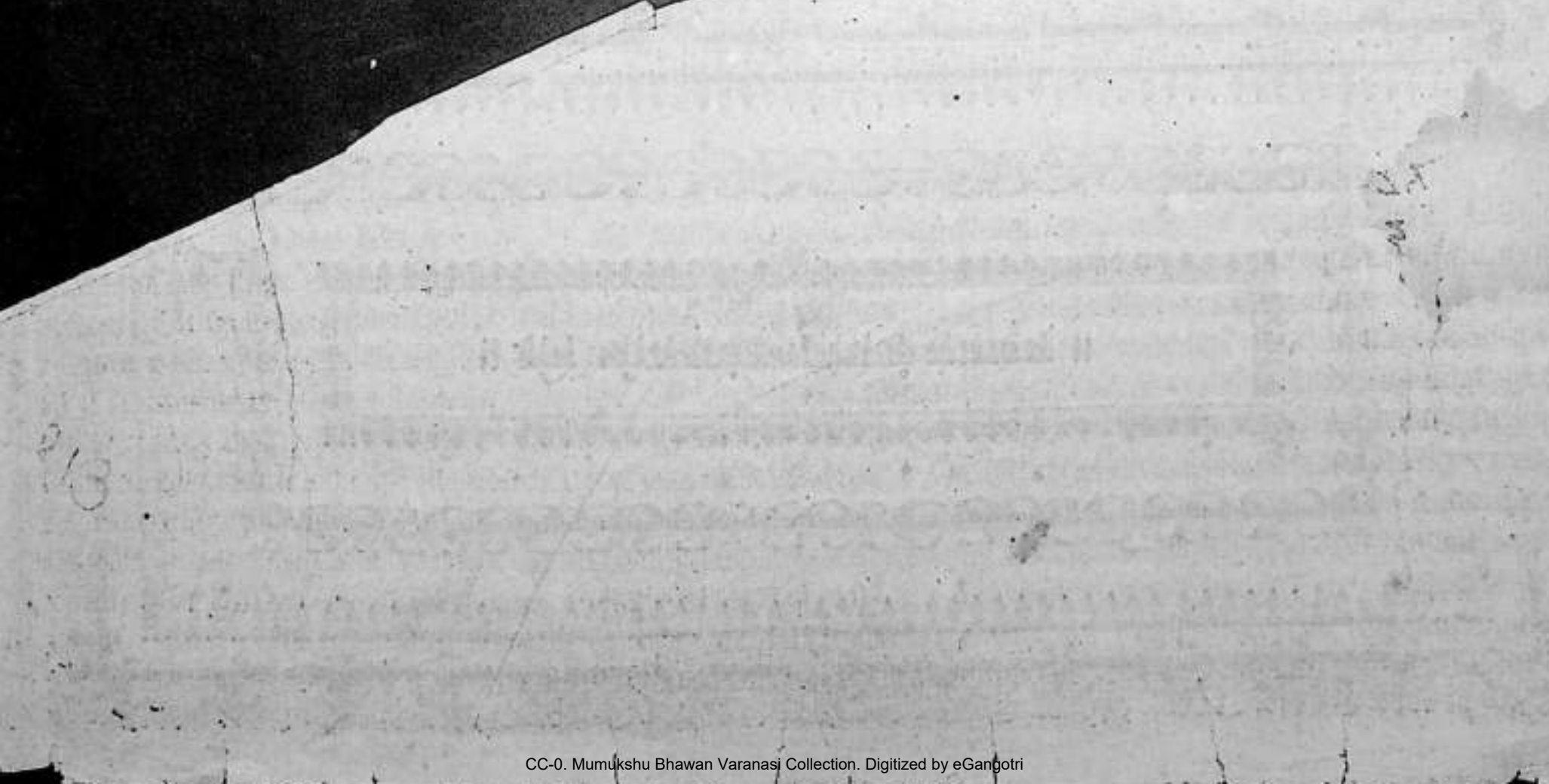
सारकांडेसर्गावाल्मीकिनेरिताः २ यात्राकांडेनवज्ञेयायागकांडेऽपि नैव ॥ नवज्ञेयाविलासारख्येजन्मकांडेऽपि नैव ३ नवज्ञेयाविवाहाख्येचतुर्विंशाश्चराज्यके ॥ मनोहराख्येज्ञातव्यासर्गाअष्टादशाऽत्रैव ४ पूर्णकांडेनवज्ञेयाःसर्गाःपापहरावृणाम् ॥ एवंनवोत्तरशतं १०९ सर्गाज्ञेयाःशुभावहाः ५ सारकांडेपंचविंशच्छतंश्लोकाः सत्रिंशकाः २५३० ॥ यात्राकांडेसप्तशतंपंचत्रिंशोत्तरंस्मृताः ७३५ ॥ ६ यागकांडेषदशतंचपंचविंशोत्तरंशुभाः ६२५ ॥ विलासारख्येषदशतंचसाष्टसप्ततिसंस्मृताः ६७८ ॥ ७ जन्मकांडेह्यष्टशताःसद्भिःश्लोकाःप्रकीर्तिताः ८०२ ॥ विवाहाख्येपंचशतंकीर्तिताःसत्र्यशीतयः ५८३ ॥ ८ सद्भाविशाराज्यकांडेसुषड्विंशच्छतं स्मृताः २६२२ ॥ एकत्रिंशच्छतंश्लोकाःप्रोक्ताःकांडेमनोहरे ३१०० ॥ ९ पूर्णकांडेपंचशतंसप्तसप्ततिसंमिश्रिताः ५७७ ॥ आनन्दरामचरितेसहस्राणिहिद्वादश १० द्वेशतेचद्विपंचाशच्छ्लोकाज्ञेयामनीषिभिः १२२५२ ॥ एवंशिष्यमयाप्रोक्तंयथापृष्टंत्वयापुरा ११ रामस्यतोषचरितंश्रवणात्पातिकापहम् ॥ पूर्णकांडमिदंज्ञेयंश्रवणात्पुण्यवर्धनम् १२ सारकांडश्रवादेवसंसारान्मुच्यतेनरः ॥ यात्राकांडेनयात्राणालभ्यतेमानवैःफलम् १३ यागकांडेनयज्ञानालभ्यतेफलमुत्तमम् ॥ विलासकांडश्रवणादप्सरोभिर्विमोदते १४ जन्मकांडेनप्राप्नोतिनरःपुत्रादिसन्ततिम् ॥ विवाहकांडश्रवणाद्रम्यास्त्रीलभ्यतेभुवि १५ राज्यकांडेनराज्यंहिमानवैर्भुविलभ्यते ॥ कांडमनोहरंश्रुत्वालभ्यतेमनसेप्सितम् १६ पूर्णकांडश्रवादेवविष्णोःपूर्णपदंलभेत् ॥ सर्वविस्तरतःश्रुत्वाऽनन्दरामायणंत्विदम् १७ सच्चिदानन्दरूपेसलीनोभवतिमानवः ॥ रामायणंनरैःश्रुत्वाकार्यमुद्यापनंनरैः १८ रामायणेऽनुतेदद्याद्रथंहेममयंसुधीः ॥ चतुर्भिर्वाजिभिर्युक्तंतथाक्षौमपताकया १९ यंत्रैश्चैवसमायुक्तंकिंकिणीनादनादितम् ॥ संपादितेऽस्यसम्यग्वैधेनुंदद्यात्पयस्विनीम् २० ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चाच्छतमष्टोत्तरंसुधीः ॥ एवंकृतेविधानेतन्महाकाव्यंफलप्रदम् २१ रामायणंभवेन्नृनंनाऽत्रकार्याविचारणा ॥ यस्मिन् रामस्यसंस्थानंरामायणमथोच्यते २२ नरःप्रातःसमुत्थायाऽऽनन्दरामायणंपठेत् ॥ यःसकामानवाप्नोतिसकलानादिविदुर्लभात् २३ चैत्रमासेसितेपक्षेनवम्यांरामजन्मनि ॥ शतमाषसुवर्णेनवायुपुत्रंविधायच २४ एकविंशतिर्भाषैर्वायथाशक्त्याऽथवानरैः ॥ वायुपुत्रंसंविधायाऽऽनन्दरामायणंत्विदम् २५ मौल्यद्वारालिखित्वान्यैर्लिखित्वावास्वहस्ततः ॥ तत्पुनश्चित्ररंगायैर्भूषितंसुविशोधितम् २६ वेष्टितंपट्टकूलाद्यैस्ततस्तत्पुस्तकंगुहम् ॥ स्कंधेश्रीमारुतेःस्थाप्यपूजितंदक्षिणान्वितम् २७ मध्यान्हेब्राह्मणंपूज्यनानाशास्त्रविशारदम् ॥ तस्मैदेयंपुस्तकंतद्वायुपुत्रसमन्वितम् २८ एवंयःकुरुतेदानंतस्यपुण्यंवदाम्यहम् ॥ कोटिमारसुवर्णस्यकुक्षेत्रेराविग्रहे २९ दानेनपुण्यंयत्प्रोक्तंतस्मादेतच्छताधिकम् ॥ अक्षराण्यऽत्रयावन्तिसंतिह्यानंदसंज्ञके ३० तावदुगसहस्राणिवैकुण्ठेमोदतेनरः ॥ सप्तजन्मभवेद्विप्रस्ततोऽत्रवेदपारगः ३१ रम्यंपवित्रमानन्दनायकंचमनोहरम् ॥ आनन्दसंज्ञकरामचरितंपुण्यवर्द्धनम् ३२ रामायणमिदंपुण्यंयेऽगृह्णन्तिनरोत्तमाः ॥ पुत्रैःपौत्रैःसुहृद्भिश्चनवियोगंलभन्ति ३३ रामायणमिदंयेऽत्रभक्त्याऽगृह्णन्तिमानवाः ॥ तेषांस्त्रीभिर्वियोगोऽत्रनकदापिहिजायते ३४ आनन्दसंज्ञकंपुण्यंयाःगृह्णन्त्यत्रैस्त्रियः ॥ स्वमर्तुभिर्वियोगंतानगच्छतियथारमा ३५ ग्रामंदेशांतरंतीर्थयेगताश्चचिरंनराः ॥ तेषामागमनार्थंहिपठनीयमिदंसदा ३६ येषांभावीनिकार्याणिलब्धुं

त्वरयते मनः ॥ आनंदसंज्ञकं तैस्तु पठनीयं प्रयत्नतः ३७ प्रथमे दिवसे कांडमेकमेव पठेच्छुभम् ॥ प्रथमं च द्वितीयं च द्वितीये दिवसे पठेत् ३८ एवंक्रमेण कांडानां वृद्धिः कार्यादिने
 दिने ॥ नवकांडानि नवमे दिवसे संपठेन्नरः ३९ अष्टकांडानि दशमे क्षयस्त्वेकेनैकमात्र ॥ सप्तदशदिने ज्ञेयमनुष्ठानमिदं महत् ४० अथवाक्रमेण कांडानि प्रथमं प्रथमे पठेत् ॥
 द्वितीयं च द्वितीये न्हनवमं नवमे दिने ४१ अष्टमं दशमे प्रोक्तं क्षयः कार्यः क्रमेण हि ॥ सप्तदशदिने रेतदनुष्ठानं सुखावहम् ४२ अथवा पृथक्कांडेषु सर्गवृद्धिक्षयः क्रमात् ॥ ए
 वमेकदिनं न्यूनसप्तमासैश्चैव द्रुतम् ४३ ॥ दिनसंख्या २०९ ॥ अथवा प्रथमे सर्गस्त्वेक एव पठेन्नरः ॥ द्वौ सर्गौ च द्वितीये न्हिवृद्धिस्त्वेवंक्रमेण हि ४४ नवोत्तरशते प्राप्ते दिने कृत्स्नं
 त्विदं पठेत् ॥ पुनः क्षयोऽनुक्रमतस्त्वेवं सप्तदिनोत्तरैः ४५ सप्तमासैरनुष्ठानं ज्ञेयं कार्यैकसाधनम् ॥ दिनसंख्या २७७ ॥ अथवा प्रथमे चाऽन्हिसर्गं प्राथमिकं पठेत् ४६ द्वितीये
 ऽन्हिद्वितीयश्च तृतीये द्विद्वितीयकम् ॥ नवोत्तरशते प्राप्ते दिने च चरमं पठेत् ४७ दशोत्तरशते प्राप्ते ह्यष्टोत्तरशताभिधम् ॥ पठेत्सर्गक्रमेणैव शिष्यसप्तदिनोत्तरैः ४८ सप्तमासैरनु
 धानं ज्ञेयं साधारणं नृणाम् ॥ पंचानुष्ठानमेदाश्च मयैवंपरिकीर्तिताः ४९ अनुष्ठानसमाप्तौ हि होमः कार्यो यथाविधि ॥ पृथक्श्लोकं समुच्चार्य स्वाहांतं पायसैः फलैः ५० नावात्रेना
 यवाकार्यो होमो द्विजवरैः सह ॥ ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चादनुष्ठानदिनैर्मितान् ५१ एतत्प्रातः समुत्थायानंदरामायणं शुभम् ॥ येषं तंतिनराभक्त्या ते सुखं प्राप्नुवन्ति हि ५२ द्वाद
 श्यामपि चैतद्वै पठनीयं प्रयत्नतः ॥ पारायणं नवदिनैः कार्यमस्य सुखावहम् ५३ कांडसर्गोऽथवा श्लोकस्त्वानन्दारव्यस्य प्रत्यहम् ॥ ननराः कीर्तयन्त्यत्र तेषां जन्मनिरर्थकम्
 ५४ पुत्रार्थं रतिशालायां शृणोति पुरुषः स्त्रिया ॥ निशायां शयनाच्छ्रुत्वा पुत्री पुत्रमवाप्नुयात् ५५ नवराशिपुत्रीहीणां ध्यात्वा कार्यं तु विन्यसेत् ॥ पूगीफलानि च त्वारिपूर्वेण कां
 डमुच्यते ५६ द्वितीयेन हि सर्गस्तु तृतीयेन फलेन हि ॥ दशकोऽस्य च विज्ञेयश्चतुर्थेन फलेन च ५७ श्लोको ज्ञेयः पूर्वराशेः सर्वेषां गणने रिता ॥ सर्वत्रात्येन श्लोकेन हि परीतं फलं
 स्मृतम् ५८ एवं सर्वैर्दर्शनीयः शकुनश्च शुभोऽप्युभयः ॥ एवं शिष्यत्वमायद्यत्पृष्टं तत्तन्मयोदितम् ५९ आनन्दरामायणमेतदुत्तमं नवोत्तरसर्गशतं मये रितम् ॥ कांडानि यस्मि
 न्नवकीर्तितानि ते हे विष्णु दासाऽघहरं मनोहरम् ६० दिने दिने पापक्षयान्प्रकुर्वन्नरः पठेत् श्लोकमपीह भक्त्या ॥ विमुक्तसर्वापचयः प्रयाति रामस्य सालोक्यमनन्यलभ्यम्
 ६१ आनन्दरामायणमेतदुत्तमं ये रामदासस्य मुखेन कीर्तितम् ॥ श्रीराघवेणैव जनाघनाशनं नानाचरित्रैर्वरकौतुकैर्युतम् ६२ धन्यः स वाल्मीकिमुनिः कवीश्वरो रामायणं वै
 शतकोटिसंमितम् ॥ कृतपुरायेन स विस्तरं शुभं यस्माच्च सारं कथितं मया तव ६३ आनंदरामायणमेतदुत्तमं श्रीजानकीक्रीडनकौतुकैर्युतम् ॥ शृण्वन्ति गायन्ति वदन्ति वाप
 राऽकुर्वन्ति पारायणमादराच्च ये ६४ लभन्ति पुत्रानातिबुद्धिमत रान्स्त्रीश्चाऽपि पौत्रान्परमान् मनोहरान् ॥ धनानि धान्यानि पशून्श्च मानवाः श्रीरामचंद्रस्य पदं प्रयाति ते ६५
 आनंदसंज्ञं पठतश्च नित्यं श्रोतुश्च भक्त्या लिखितुश्च रामः ॥ अतिप्रसन्नश्च सदा समीपे सीतासमेतः श्रियमातनोति ६६ आनंदरामायणजान्दहवीयं पापापहं त्रीमलिनस्य जं
 तोः ॥ आनंदरामायणकामधेनुस्त्विदं जनानामाति कामदोग्धी ६७ रामायणं जनमनोहरमादिकाव्यं ब्रह्मादिभिः सुरवरैरपि संस्तुतं च ॥ श्रद्धान्वितः पठति यः शृणुयात्स
 नित्यं विष्णोः प्रयाति सदनं सविशुद्धदेहः ६८ नवोत्तरशतैः सर्गैरामकीर्तनमालिकाम् ॥ कृत्वा कण्ठे सुखं तिष्ठ शिष्ये मां त्वमयोदिताम् ६९ ॥ श्रीशिव उवाच ॥ आनन्दराम

चरितमिदं स्त्रीयगुरोर्मुखात् ॥ श्रुत्वासविष्णुदासस्तननामार्च्यपुनः पुनः ७० रामदासः स्वशिष्यायानंदरामायणं प्रिये ॥ एवमुक्त्वा मुनिः संध्यां कर्तुं गोदांगमिष्यति ७१
 एवं देवितवाग्नेऽयमयाऽपि परिकीर्तितम् ॥ आनंदरामचरितं श्रवणात्पुण्यवर्द्धनम् ७२ रामकीर्तनमालायामेकस्थाने त्वयं महान् ॥ सर्गो मया ते कथितः श्रवणान्ममं मलप्रदः ७३
 ॥ श्रीपार्वत्युवाच ॥ यदा वाल्मीकिना देवकृतं रामायणं वरम् ॥ तदा करामदासः स संवादोऽस्मिन् स्त्वया श्रुति ७४ कृतदा विष्णुदासोऽपि संशयो मेऽत्र जायते ॥ श्रीशिव
 उवाच ॥ त्रिकालयाज्ञानदृष्ट्या मुनिनाऽत्र कथांतरे ७५ उभयोर्भावो विस्वादाः सोऽपि पूर्वप्रवर्णितः ॥ यथारामस्य चरितं रामात्पूर्वप्रवर्णितम् ७६ संदेहोऽत्र त्वयानैव कार्यः
 पर्वतकन्यके ॥ रामदासमुखेनैतद्राघवेणैव वर्णितम् ७७ आनंदरामायणमादरेण श्रीरामचंद्रेण मुनेर्मुखेन ॥ तद्रामदासस्य मुदैव चोक्तं भक्तिप्रदं मुक्तिदमेतदत्र ७८ आनंद
 रामायणमादरेण पुत्रे प्रजाते पठनीयमेतत् ॥ विवाहकाले वतबंधकालेऽपि पठेत्पर्वणिर्मंगले च ७९ आनंदरामायणमादरेण काराग्रहस्थस्य विमुक्तये च ॥ उत्पातशान्त्यै भयनां
 शनाय प्रभोः कृपार्थं पठनीयमादरात् ८० आनंदरामायणमादरेण शृणोति वा श्रावयते च भक्त्या ॥ स्वकीयकामानखिलानवाप्य वै कुण्ठलोकं खलु जंगमस्तु ८१ आनंदरा
 मायणतोऽधिकानि न संति तीर्थानि हरेः स्थलानि ॥ क्षेत्राणि दानान्यपि पुण्यदानितथापुराणान्यस्य कीर्तितानि ८२ आनंदरामायणमेतदुत्तमं प्रोक्तं मया ते गिरिजे सविस्त
 रम् ॥ त्वंचितयस्वाऽच हरं निरन्तरं मनोहरं लप्स्यसि राघवे मतिम् ८३ औदौहत्यादशास्यं द्विजवचनगुरुत्वेन यात्राश्च यज्ञान् कृत्वा भुक्त्वा तिभोगान्वनितलविशंतीं पृथीत्वा
 स्थसीताम् ॥ लब्ध्वा नानास्नुषास्तास्त्ववनितलगतां न्यार्थिवादींश्च जित्वा कृत्वा नानोपदेशान् गजपुरनिकटे स्वीयलोकं जयाम ८४ वामेभूमिसुतापुरस्तु हनुमान् पृष्ठे सुमि
 त्रासुतः शत्रुघ्नो भरतश्च पार्श्वद्वयोर्वायव्यकोणादिषु ॥ सुग्रीवश्च विभीषणश्च भुवराट् तारासुतो जांबवान् मध्ये नीलसरोजकोमलचिरामंभजेश्यामलम् ८५ आनंदरामायण
 हारकोपमं ये पूर्णक्रांडं च रमं नरोत्तमाः ॥ पठंति शृण्वंति हरेः परं पदं गच्छंति पूर्णं प्सितमालभंति ते ८६ आनंदरामायणमेतदुत्तमं जप्यं पवित्रं श्रवणीयमादरात् ॥ यन्मंगलाना
 मापि मंगलप्रदं स्मरामि नित्यं प्रणमामि सादरम् ८७ ॥ इति श्रीशतकोटिरामचरितांतर्गतश्रीबदानन्दरामायणे वाल्मीकीये आदिकव्ये पूर्णकांडे उभामहेश्वरसं
 वादे तथारामदासविष्णुदाससंवादे ग्रंथफलश्रुतिर्नाम नवमः सर्गः ॥ ९ ॥ ॥ इति पूर्णक्रांडं नवमं संपूर्णम् ॥ ९ ॥ ॥ समाप्तमानन्दरामायणम् ॥ ॥ ॥

१ गच्छति स्वेति पाठः । २ रामो हृत्वेति पाठः ।

इदं शतकोटिरामायणांतर्गतश्रीबदानन्दरामायणं ऐतापुरे इत्युपाख्य श्रीब्रह्मल्लाचार्योत्पजवासुदेवाचार्यैः लिखितमुद्रितपुस्तकानि संपाद्य तद्वारा संशोध्य
 विषमस्थलेषु टिपण्यात् तथा पाठांतरेः संयोज्य मुम्बय्यां गोपाळनारायणप्रभृतिजनताया मुद्रायन्त्रालये पिङ्गे उपनामकं कृष्णात्मज रामचन्द्रेण मुद्रायन्त्रा-
 लयाधिपतये मुद्रितम् । चतुर्विंशद्विंशतशततमे शके मार्गशीर्षकृष्णद्वादश्यां शृगुवासरे सुद्रुणं समाप्तिमगमत् । शके १८२४ शुभकृष्णमसंवत्सरे ।

॥ इति श्रीमदानंदरामायणं समाप्तम् ॥

वाद

१ गच्छतिस्व

इदं शतकोटिरामायणीतर्गतम् ।
विषमस्थलेषु टिपण्यातयापाठान्तरेऽस्य ।
लयाधिपतये मुद्रितम् । चतुर्विंशतिपद्यादशशतम् ।